14.20.9.11

Diui Thomae Aquinatis In tres Pſal teriȷ primos nocturnos dilucidiſſimae Expoſitiones In lucem caſtigatiſſimae nuperrime prodeũtes.

Jo. Franciſci Philomuſi Piſaurenſis Carmen In laudem Diui Thomę Pſalmorum Interpretis.

Caligabat inops humanę mentis acumen
Ad ſacra dauidis cantica ſyderei:
Quę canit afflatus diuino numine uates
Extra hominem coelſi raptus ad aſtra poli.
Cum deus humani miſeratus pectoris ęſtus
Mittit aquinatem coeca per antra uirum.
Ambroſia pectus perfundit: nectare linguam.
Auricomos calamos aurea dextra tenet.
Lęua tenet radios: quibus antra per auia nocte
Excuſſa nitidum iuſſerit ire diem.
Ergo qui cupitis diuini oracula uatis
Pręcipuas noſtrę relligionis opes:
Ne coeca noctis coeci offendatis in vmbra:
Sit Thomas ſanctę duxqꝫ comeſqꝫ vię.

60

Senatus Veneti Decretum.

Hocce opus nemo ſub ditiōe nr̄a
ꝑter Alexandrum Calcedo-
niuz ip̄rimito: aut alibi imp̄reſſum
uendito. Qui cōtra fecerit: li-
bros amittito: & inſuper multator.

¶ Angelici doctoris diui Thome aquinatis
ſacri ordinis p̄dicatoꝝ: ſacre ſcripture elu-
cidatoris ac enucleatoris Clariſſimi In
tres primos nocturnos pſalterij Expoſitio
profundiſſima. Prologus.

N. oi
opere ſuo de
dit confeſſio
nē ſacto ⁊ ex
celſo in v̄bo
glie. ⌊ Eccli.
47. Uerba
hec dicitur
de Dauid ad
lr̄am: ⁊ ſatis
cōuenient aſ
ſumūtur: ad
oñdēdū cāz
huius opis.
In qbus oñ
dit q̄druplex
Quatuor cāe libri. cauſa huius. ſ. materia: modus: ſeu forma: finis: ⁊ agēs
Materia eſt vniuerſalis. quia cum ſinguli libri cano-
nice ſcripture ſpeciales materias hēāt: hic liber ge-
neralē hēt totius theologie. Et h̄ eſt qḋ dic̄ Dionyſi⁹
3° li° ecc̄e hierarchie. Diuinarū odarū. i. pſalmorū
ſacrā ſcripturā intēdere ſacras ⁊ diuinas operatiōes
vniuerſas decantare. Unde ſignat̄ mā in hoc qḋ dic̄.
⌊ In omni ope. ⌋ q: de oi ope dei tractat̄. ¶ Eſt aūt
quadruplex opus dei. ſ. Creatiōis. Gen̄. 2. c. Requieuit
deus die ſeptimo ab oi ope ⁊c̄. Gubernatiōis. Jo. 5.
Pater me⁹ uſqꝫ modo opat̄ ⁊c̄. Repationis. Joh̄. 4.
Meus cib⁹ eſt: ut faciā uoluntatē eius qui miſit me:
ut pficiā opus eius. Glorificationis. Eccli. 42. Gloria
dn̄i plenū eſt opus ei⁹. Et de hijs oib⁹ cōplete in hac
doctrina tractat̄. Primo de ope creationis. ps. Uide
bo celos tuos ⁊ opa digitoꝝ tuorū. 2° gubernationis
q: oēs hiſtorie ueteris teſtamēti tangunt̄ in hoc lib°.
ps. Aperiaz in parabolis os meum ⁊c̄. 3° repationis
quantū ad caput. ſ. chrm: ⁊ quantū ad oēs effect⁹ grē.
ps. Ego dormiui ⁊ ſomnū ⁊c̄. Oia eni que ad fidē in-
carnationis ptinent. ſic dilucide tradunt̄ in hoc ope:
ut fere videat̄ euangeliū ⁊ non pphetia. 4° eſt opus
glorificatiōis. ps. Exultabūt ſci in gl̄ia ⁊c̄. Et hec eſt
rō q̄re magis frequentat̄ pſalteriū in eccl̄ia: q: ptinet
totā ſcripturā. Uel ſm glo. ad dandā nobis ſpem di
uine mīe: q: cū peccaſſet Dauid. tñ per pniaz eſt repa
ratus. Mā ḡ ul̄is eſt: q: oē opus. Et q: hoc ad chrm
ſpectat. Col. 1. c. In ipſo cōplacuit oēm plenitudinez
diuinitatis inhitare. Jō mā hui⁹ libri eſt chrs ⁊ mem
bra ei⁹. ¶ Modus ſeu forma in ſacra ſcriptura mul
Modus tractādi. tiplex inuenit̄. Narratiuus. Eccli. 42. Nōne de⁹ fecit
ſcōs ſuos enarrare oia mirabilia ſua: Et hic in hiſto
Hiſtoriā hēt ſacra ſcriptura riālibus libris īuenit̄. Admonitorius: exhortatorius:
⁊ p̄ceptiuus. ad Titū 2°. Hec loquere ⁊ exhortare ar
gue cū oi impio. ad Thimo. 2°. Hoc cōmoneo: teſti
ficans corā deo ⁊c̄. Hic modus inuenit̄ in lege pphe
tis ⁊ libris Salomonis. Diſputatiuus. Et h̄ in iob ⁊
Diſputat ſacra ſcriptura. in aplo. Job. 13. Diſputare cū deo cupio. Depcatiu⁹
uel laudatiuus: ⁊ hoc īuenit̄ in iſto li°. q: q̄cqd i alijs
libris p̄dictis modis dic̄. hic ponit̄ per modū laudis
⁊ orōnis. J. Cōfitebor tibi dn̄e ⁊c̄. narrabo ⁊c̄. ¶ Et
iō dicit. ⌊ Dedit ꝯfeſſionē. ⌋ q: per modū ꝯfitendi loq
tur. Et hinc ſumit̄ rō tituli qui eſt. Incipit liber hym-
noꝝ ſeu ſoliloquioꝝ pphe Dauid de chrō. Hymnus ⁊ ppie tit° Hymnus qd ſit. cāticū qd
eſt laus dei cū cātico: ⁊ eſt canticū exultatio mētis de
eternis hita: prorūpens in uocē. Docet ḡ laudare deuz:
cū exultatiōe. Soliloquiū eſt colloquutio hois cū deo Soliloqū qd.
ſingularit̄ uel ſecū tñ: q: hoc ꝯuenit laudāti ⁊ orāti.
Finis huius ſcripture finis eſt orantis qui eſt eleuatio Opis finis
mētis in deū. Dam̄. li°. 3. Orō eſt aſcēſus intellect⁹ in
deū. ps. Eleuatio manuū meaꝝ ſa. ueſp. ¶ Sꝫ q̄tuor
modis aīa eleuat̄ in deū. ſ. ad admirandū celſitudinez Eleuatio mētis i deuꝫ fit q̄tuor modis
ptātis ipſi⁹. Iſa. 4. Leuate in excelſuz oculos uroſ: ⁊
videte qs creauit hec. ps. Quā mirabilia ſūt opa tua
dn̄e. Et hec eſt eleuatio fidei. 2° eleuat̄ mens ad ten-
dendū in excellentiā eterne btitudinis. Job. 11. Leua-
re poteris faciē tuā: abſqꝫ macula eris ſtabilis ⁊ nō ti
mebis: miſie quoqꝫ obliuiſceris: ⁊ q̄ſi fulgor meridia-
nus ꝯſurget tibi. Et hec eſt eleuatio ſpei. 3° eleuatur
mens ad inherendū diuīe bonitati ⁊ ſcītati. Iſa. 51.
Eleuare eleuare: ꝯſurge hierl̄ꝫ ⁊c̄. Et hec eſt eleuatio
charitatis. 4° eleuat̄ mens ad imitandū diuinā iuſti
tiā in ope. Tre. 3. Leuem⁹ corda nr̄a cū manibus ad
deū in celos. Et hec eſt eleuatio iuſtitie. Et iſte q̄dru-
plex modus īſinuat̄: cū dicit. Sācto ⁊ excelſo: q: duo
ultimi modi eleuatiōis ptinēt ad hoc qḋ dic̄. ⌊ ſcō. ⌋
Duo primi ad hoc qḋ dic̄. ⌊ excelſo. ⌋ Et ꝙ hoc ſit fi-
nis ſcripture hui⁹ hētur ex pſalo. Primo de ⌊ excelſo. ⌋
ps. A ſolis ortu ⁊c̄. Excelſus ſup oēs ⁊c̄. 2° de ⌊ ſcō. ⌋
ps. Cōfiteant̄ noi tuo magno. qm̄ terribile ⁊ ſcm̄ eſt.
Ideo Greg⁹ pma omelia dic̄ ſup ezech. ꝙ uox pſalmo
die ſi cū intētione cordis agit̄: oipotēti deo per eaꝫ ad
cor iter parat̄: ut intēte aīe: aut pphe myſteria: aut gra
tiā cōpunctionis īfundat. Finis ḡ eſt ut aīa ꝯiungatur
deo: ſcō ⁊ excelſo. ¶ Autor aūt hui⁹ opis ſignifica opis autē
tur ibi in v̄bo glie. ¶ Notādū aūt ꝙ aliud eſt in ſa-
cra ſcriptura: ⁊ aliud in alijs ſciētijs. Nā alie ſcie ſunt Sacra ſcriptura hēt dm̄ autorē
per rōnē humanā edite: hec aūt ſcriptura p īſtinctum
īſpirationis diuine. 2° Pe. 1. Nō eniꝫ uolūtate huma
na allata eſt qñqꝫ pphia: ſꝫ ſpū ſcō loquuti ſūt ſci dei
hoies. Et iō lingua hois ſe hēt in ſcriptura ſacra ſicut
lingua pueri dicētis uerba que ali⁹ miniſtrat. ps. Lin
gua mea calamus ⁊c̄. ſcbi Reg. 23. Spūs dn̄i locut⁹
eſt per me: ⁊ ſmo ei⁹ per linguā meā. Et iō dic̄. ⌊ In
uerbo dn̄i uel glie. ⌋ que per reuelationē dicunt̄. Un̄
tertij Reg. 20. Percute me in ſmone dn̄i. i. in reuela-
tione diuina. Et pōt dici hec ſcriptura uerbū glie q̄-
tuor modis: q: q̄druplr̄ ſe habet ad gl̄iaꝫ. ſ. quātuꝫ ad Quatuor mōis ſac̄ ſcriptura dī v̄bum glorie.
cām a qua fluit: q: a uerbo glorioſo dei hec doctrina
emanauit. 2° Pe. 1. Uoce delapſa huiuſcemodi a ma
gnifica gl̄ia. hic eſt fili⁹ meus dilect⁹ ⁊c̄. Quantuꝫ ad
ꝯtinētiaꝫ: q: in iſto li° gl̄ia dei ꝯtinet̄ quā annunciat.
ps. Annūciate inter gētes gl̄iaꝫ ei⁹. Quātuꝫ ad modū
emanatiōis. Gl̄ia eni idē eſt qḋ claritas. Et reuelatio
hui⁹ pphie glioſa fuit: q: apta. ¶ Triplex eſt eni mo
dus pphie. Per ſenſibiles res. Dan̄. v. Apparuerūt Triplex pphie mo⁹
digiti q̄ſi hois ſcribentis ⁊c̄. ⁊ rex aſpiciebat articulos
manus ſcribētis. Per ſilitudines imaginarias: ſicut pa-
tet de ſōnio pharaonis ⁊ interp̄tatiōe facta p Joſeph.
Gen̄. 41. ⁊ Iſa. 6. Uidi dn̄m ſedentē ſup ſoliuꝫ excel-
ſuꝫ ⁊ eleuatū ⁊c̄. Per ipſi⁹ ueritatis manifeſtationeꝫ.
Et talis modus pphie ꝯuenit Danieli: q ſolius ſpūs
ſci inſtinctu ſine oi exteriori adminiculo: ſuam edidit
pphetiā. Alij nāqꝫ pphe ſicut dicit Aug⁹. per q̄ſdam
rerū imagines atqꝫ uerboꝝ tegumēta. ſ. per ſōnia ⁊ vi
ſiones: facta ac dicta pphetauerūt. Sed iſte nude de
ētus fuit de v̄itate. Un̄. 2. Reg. 23. cū diceret Dauid.
Spūs dn̄i loquut⁹ eſt ⁊c̄. Statiꝫ addidit. Sicut lux auro

re oriēte ſole mane abſq; nubib⁹ rutilat. Sol eſt ſpūs
ſctūs illuminās corda ꝓphetarū: qui qñq; ſub nubib⁹ ap
paret. qñq; per duos modos ꝑdictos ꝓphetis illucet.
qñq; ſine nubib⁹ ſicut hic. Et ad hoc adduci pōt qḋ di
cit. 2. Reg. 6. Quā glīoſus fuit hodie rex iſrael: diſco
operiēs ſe añ ancillas ſuoꝝ ſuoꝝ: ⁊ nudat⁹ eſt. Et q: per
eam nos inuitat ad glīam. pſal. Glīa hec eſt oībus ſcīs
ei⁹. bñ premittit Quā glīoſus ⁊c̄. ¶ Patet ꝙ mā hui⁹

Breuiſ ol
cio ꝓ epi
logus.

opis: q: de omni ope dñi. Modus: q: depꝛecatiuus ⁊
laudatiu⁹. Finis: q: ut elenati ꝯiūgamur excelſo ⁊ ſan
cto. Autor: q: ipſe ſpūs ſanct⁹ hoc reuelans. ¶ Sȝ an
teq̄ȝ ad lrām ueniam⁹ circa hūc librū tria in gñali cōſi
derāda ſunt. Pꝛimo de trāſlatione huius opis. Secū
do de modo exponendi. Tertio de eius diſtinctione.

Tres fuẽ
pſalterij
interp̄ta
tiones

¶ Trāſlationes ſunt tres. Una a ꝑncipio eccleſie tē
pore apoſtoloꝝ: ⁊ hec uiciata erat tpe Hieronymi pꝛo
pter ſcriptores. Uñ ad preces Damaſi pape Hierony
mus pſalteriū correxit. ⁊ hoc legit in italia. Sed q: hec
trāſlatio diſcordabat a greco: trāſtulit rurſus Hierony
mus ad ꝑces Paule de greco in latinū. ⁊ hoc Dama
ſus papa fecit cantari in frācia: ⁊ ꝯcordat de ṽbo ad ṽ
bum cū greco. Poſt gdā Sophronius aliqñ diſputāſ
cum iudeis cum dicerēt iudei aliq̄ nō ſic ſe habere ſi
cut ex ſecūda trāſlatione pſalterij introduxerat: dictuſ
Sophronius rogauit Hieronymū ut pſalteriū de he
breo in latinū trāſferret. Cuius petitioni annuit Hiero
nymus. que trāſlatio ꝯcordat oīno cū hebreo: ſed non
cantat in aliq̄ eccleſia. habet tñ a multis. ¶ Circa mo

Quid ob
ſeruādū i
exponen
da ſacra
ſcriptura
Theodo
ri error i
exponen
dis ſcrip
turis.

dum exponēdi ſciēdū eſt ꝙ tam in pſalterio q̄ȝ in alijs
ꝓphetijs exponēdis euitare debemus vnū errorē dā
natū in gnta ſynodo. Theodorus enim moſueſtenus
dixit: ꝙ in ſacra ſcriptura ⁊ ꝓphetijs nihil expſſe dicit
de chriſto: ſed de qbuſdā alijs reb⁹. ſed adaptauerunt
chriſto: ſicut illud. Diuiſerūt ſibi ueſtimēta mea ⁊c̄. nō
de chriſto: ſed ad lrām dicit de dauid. Hic aūt modus
dānatuſ eſt in illo cōcilio: ⁊ qui aſſerit ſic exponendas
ſcripturas hereticus eſt. Beat⁹ ergo Hieronymus ſup
ezechiel. tradidit nobis vnam regulā quam ſeruabi
mus in pſalmis. ſ. ꝙ ſic ſunt exponēda de rebus geſtis
ut figurātes aliqd de chriſto uel eccleſia: ut enim dicit
j. Corin. 10. Oīa in figura cōtingebāt illis. Prophetie
aūt aliqñ dicunt de reb⁹ que tūc tēporis erāt: ſed non
ꝑncipaliter dicunt de eis: ſed inquātū figura ſunt futu
roꝝ. ⁊ ideo ſpūs ſanct⁹ ordinauit ꝙ quādo talia dicunt
inſerunt quedā que excedūt cōditionē illius rei geſte:
ut anim⁹ eleuet ad figuratū. Sicut in Daniele multa
dicunt de antiocho in figura antichriſti. vnde ibi que
dam legunt que nō ſunt in eo cōpleta: implebunt aūt
in antichriſto. ſicut etiā aliq̄ de regno dauid ⁊ ſalomo
nis legunt: que nō erāt implēda in taliū hominum re
gno: ſed impleta fuere in regno chriſti: in cuius figura
dicta ſunt: ſicut pſal. Deus iudiciū ⁊c̄. qui eſt ſm titulū
de regno dauid ⁊ ſalomonis. ⁊ aliqd ponit in eo qḋ ex
cedit facultatē ipſius. ſ. oriet in dieb⁹ ei⁹ iuſtitia ⁊ abū
dātia pacis donec auferat luna. ⁊ iterū. Dñabit a ma
ri uſq; ad mare: ⁊ a flumine uſq; ad terminos ⁊c̄. Ex
ponit ergo pſalm⁹ ille de regno ſalomonis: inquātū eſt
figura regni chriſti: in quo oīa complebunt ibi dicta.

Partitō
ter⁹ pſal
terij.
Myſtic⁹
pſalmoꝝ
numerus

¶ Diſtinctio ei⁹ pꝛima eſt ꝙ ſunt cētū qnq̄ginta pſal
mi ⁊ cōpetit myſterio: q: cōponit numer⁹ iſte ex. 70. ⁊
80. per. 7. a quo denoiat. 70. ſignificat decurſus hui⁹
tpis qḋ pagit ſeptē dieb⁹. per. 8. ṽo a quo denoiat. 80
ſtat⁹ future vite. Octaua enim ſm glo. eſt reſurgētiū
⁊ ſignificat ꝙ in hoc libro tractant ea que ptinēt ad de
curſum pꝛeſentis vite: ⁊ ad gloriam future. Itē per ſe
ptem ſignificat uetus teſtamētum. Patres nāq; uete
ris teſtamētū ſeptēnario ſeruiebāt. obſeruabāt enim ſe
ptimū diem: ſeptimam ſeptimanā: ſeptimum mēſem:
⁊ ſeptimū annū ſeptime decadis: qui dicit Jubileus.
Per octo ṽo ſignificat nouum teſtamētū. celebram⁹
enim diem octauū. ſ. diem dñicum ꝓpter ſolēnitatem
dñice reſurrectionis: ⁊ in hoc libro complent myſteria
ueteris ⁊ noui teſtamēti. ¶ Secūda diſtinctio eſt ſm

Alia opiſ
partitio.

quoſdā qui dicebāt ꝙ pſalterium diuidit in qnque li
bros per quinque pſalmorū diſtinctiones que ſūt per
fiat fiat. ⁊ hoc in greco ubi hebreus habet amen amē.
Et in hoc notat finis libri cuiuſlibet ſm eos. ⁊ hoc eſt
ꝑmo in pſalmo. 40. Beat⁹ qui itelligit. Itē in. 71. De
us iudicium tuum. Item in. 88. Miſericordias domi
ni. Item in. 107. ſ. in ſecūdo Cōfitemini. ⁊ ſunt quin
que libri. Sed hec diſtinctio nō eſt apud hebreos: ſed
pro vno libro habet Actuum. j. Sicut ſcriptum eſt in
libro pſalmorum. Fiat cōmoratio ⁊c̄. Q; autem dicit:
fiat fiat. uel amen amen. non refertur ad finem libri:
quia in alijs libris multotiens hoc ponit: nec eſt finis
libri. ¶ Tertia diſtinctio eſt: quia pſalmi diſtinguun

Alia libri
ſectio.

tur in tres quinquagenas: ⁊ hec diſtinctio compꝛehē
dit triplicem ſtatum populi fidelis. ſ. ſtatum penitētie.
⁊ ad hunc ordinat pꝛima qnquagena que finit in Mi
ſerere mei deus. qui eſt pſalmus penitētie. Secūda iu
ſtitie. ⁊ hec conſiſtit in iudicio ⁊ finitur in pſalmo Mi
ſericordiam ⁊ iudicium. Tertia laudem glorie conclu
dit eterne: ⁊ ideo finit. Omnis ſpiritus laudet domi
num. ¶ Sed circa ordinem pſalmorū ſciendum eſt ꝙ

De pſalmo
rū ordine

pſalmi quidam tangūt hiſtorias: ſed non ſunt ordina
ti ſm ordinem hiſtorie. Nam Diligam te dñe. pertinet
ad hiſtoriam ſaulis. ſed Domine qd multiplicati ſunt.
ad hiſtoriaȝ pertinet abſalonis. ⁊ hec eſt poſterior. vn
de aliquid aliud ſignificant preter hiſtoriā tñ. ¶ Pꝛi
ma ergo quinquagena pertinet ad ſtatum penitentie:
⁊ ideo figuraliter tractatur in ea de tribulationibus ⁊
impugnationibus dauid ⁊ liberatione eius. Et ut di
uiſio fiat ſm litteram. Dauid in regno ſuo exiſtens cō
tra duplicem impugnationeȝ uel perſequutionē: orat
pꝛimo contra eam que fuit contra perſonam ſuam. ſe
cundo contra eam que fuit cōtra totum populum dei
⁊ hoc in quinta decade pſal. 41. Quemadmoduȝ de
ſiderat ⁊c̄. Uniuerſaliter autem iuſtus in perſona ſua
dupliciter affligitur. Quādoq; a temporaliter perſe
quentibus. quandoq; ab aliquibus iniuſte viuētibus
2. Petri. 2. Animam iuſti iniquis operibuȝ cruciabāt.
Pſ. Defectio tenuit me ⁊c̄. Et ideo ponit pſalmos pꝛi
mo pertinentes ad pꝛimam perſequutionem Dauid:
ſm ꝙ ſignificat aliquid contra chriſtum ⁊ eccleſiam.
Secūdo ad ſecundam tribulationem pertinentes in
quarta decade. pſ. 31. Beati quorum. Item dauid
in regno ſuo exiſtens duplicem tribulationem paſſus
eſt. quia a ſpecialibus perſonis: ⁊ a toto populo. Pꝛi
mo ergo ponuntur pſalmi contra perſonam. Secūdo
pſalmi in quibus orat cōtra ſecundam: ⁊ hoc in tertia
decade ſcilicet. Deus deus. A ſpecialibus autem per
ſonis duabus perſequutionem paſſus eſt. ſ. ab abſalo
ne: ⁊ a ſaule. Et per hoc ſignificat perſequutio quam
ſancti patiuntur: uel a domeſticis: uel ab extraneis. ſic
chriſtus paſſus eſt a iuda: ⁊ a iudeis. Pꝛimo ergo po
nuntur pſalmi contra pꝛimum. ſecūdo contra ſecūdū.
⁊ hoc in ſecunda decade pſ. 11. Saluum me fac do
mine quoniam defecit ſanctus ⁊c̄. Pꝛimo ergo agen
dum eſt de pꝛima decade: in qua pꝛemittitur pſalmus
iſte.

Pſalmus

¶ Pſalmus primus pmi nocturni Incipit.

BEatus uir qui nõ abijt in conſilio impiorum: ⁊ in via peccatorum non ſtetit: ⁊ in cathedra peſtilentie non ſedit. Sed in lege domini uoluntas eius: ⁊ in lege eius meditabitur die ac nocte.

Hic pm^s pſalm^s eſt loco titulí ī toto ope

qui diſtinguitur contra totum opus. Non enim habet titulum: ſed eſt quaſi titulus totius operis. Sed ⁊ dauid pſalmos cõpoſuit per modum orantis: qui non ſeruat unum modũ: ſed ſꝫ diuerſas affectiones ⁊ motus orantis ſe habet. Hic ergo primus pſalmus exprimit affectum hominis eleuãtis oculos ad totum ſtatum mũdi: ⁊ cõſiderantis quomodo quidam proficiunt: ⁊ quidam deficiunt. Et inter beatos Chriſtus fuit primus: inter malos Adam. ¶ Sed notandum ꝙ in vno omnes cõueniunt: ⁊ in duobus differunt. Conueniunt in beatitudine: quam omnes querunt. Differunt autem in proceſſu ad beatitudinem: ⁊ in euentu huius: q: quidam perueniũt ⁊ quidã non.

Diuiſio pſalmí

¶ Diuiditur ergo pſalmus iſte in partes duas. In prima deſcribitur proceſſus omnium ad beatitudinem. In ſecunda euentus ibi ⌊ Et erit tanq̃ lignum. ⌋ Circa primum duo facit. Primo tangitur ꝓceſſus malorum. ſecundo bonorum ibi ⌊ ſed in lege. ⌋ In proceſſu malorum tria conſideranda ſunt. Primo deliberatio de peccato: ⁊ hoc in cogitatione. Secũdo conſenſus ⁊ exequutio. Tertio introductio aliorũ ad ſimile: ⁊ hoc eſt peſſimum. Et ideo primo ponit conſilium malorum ibi ⌊ Beatus vir ⁊c. ⌋ Dicit autem ⌊ qui non abijt. ⌋ q: q̃zdiu homo deliberat eſt in eundo. Secundo ponit conſenſum ⁊ exequutionem dicẽs ⌊ ⁊ in via peccatorum. ⌋ i. in operatione. Prouerb. 4. Uia impiorum tenebroſa: neſciũt ubi corruunt. ⌊ non ſtetit. ⌋ ſ. conſentiendo ⁊ operando. Dicit autem ⌊ impiorum. ⌋ q: impietas eſt peccatum cõtra deum. ⌊ ⁊ peccatorꝫ. ⌋ contra proximum. ⌊ ⁊ in cathedra. ⌋ ecce tertium. ſ. inducere alios ad peccãdum. In cathedra ergo quaſi magiſter: ⁊ alios docẽs peccare. ⁊ ideo dicit ⌊ peſtilẽtie. ⌋ q: peſtilentia eſt morbus infectiuus. Prouerb. 29. Homines peſtilentes diſſipãt ciuitatẽ. Qui ergo ſic uadit non eſt beatus: ſed qui cõtrario modo. Beatitudo autem hominis in deo eſt. pſ̃. Beatus populus cuius eſt dominus deus eius ⁊c. Eſt ergo proceſſus rectus ad beatitudinem: primo ut ſubdamus nos deo. ⁊ hoc dupliciter. Primo per uoluntatem: obediendo mãdatis eius. Et ideo dicit ⌊ Sed in lege domini. ⌋ Et hoc ſpecialiter pertinet ad chriſtum. Jo. 8. Deſcẽdi de celo nõ ut faciam uoluntatem meam: ſed uoluntatẽ eius qui miſit me. Cõuenit ſimiliter ⁊ cuilibet iuſto ⁊ dicit ⌊ in lege. ⌋ per dilectionem: non ſub lege per timorem. prime Thi. j. Juſto non eſt lex poſita ⁊c. Secundo per intellectum iugiter meditando. ⁊ ideo dicit ⌊ in lege eius meditabitur die ac nocte. ⌋ i. continue uel certis horis diei ⁊ noctis: uel in proſperis ⁊ aduerſis.

¶ Et erit tanq̃ lignum quod plantatũ eſt ſecus decurſus aquarum: quod fructum ſuũ dabit in tempore ſuo. Et folium eius non defluet.

¶ Deſcribitur in hac parte felicitatis euentus. ⁊ primo ponit diuerſitatem eius. ſecundo aſſignat rationes ibi ⌊ Quoniam nouit dominus ⁊c. ⌋ Circa primũ duo facit. Primo ponit euentum bonorum. ſecundo malorũ ibi ⌊ Non ſic impij ⁊c. ⌋ Circa euentum bonorum utitur ſimilitudine. ⁊ primo proponit eam. ſecundo adaptat ibi ⌊ ⁊ omnia quecũq; faciet ⁊c. ⌋ Similitudo nãq; ſumitur a ligno: in quo tria conſiderantur. ſ. plantatio: fructificatio: ⁊ conſeruatio. Ad plantationem uero neceſſaria eſt terra humectata ab aquis: alias areſceret. ⁊ ideo dicit: ⌊ quod plãtatum eſt ſecus decurſus aquarum. ⌋ i. iuxta fluenta gratiarum. Jo. 7. c. Qui credit in me flumina de uentre eius fluent aque uiue. Et qui iuxta hanc aquam radices habuerit: fructificabit bona opera faciendo: ⁊ hoc eſt qđ ſequitur ⌊ qđ fructum ſuum dabit. ⌋ Gal. 5. Fructus autem ſpiritus eſt charitas: gaudium: pax: patientia: longanimitaſ: bonitaſ: benignitas ⁊c. ⌊ in tempore ſuo. ⌋ i. modo quando eſt tẽpus operandi. Gal. ultimo. Dum tempus habemuſ: operemur bonum ad omnes ⁊c. ſed nec areſcit immo cõſeruatur. Quedam arbores conſeruantur in ſubſtantia ſed non in folijs. quedam etiam in folijs conſeruantur: ſic ⁊ iuſti. unde ait ⌊ ⁊ folium eius non defluet. ⌋ i. nec in minimis operibus ⁊ exterioribus deſeruntur a deo. Prouer. 11. Juſti autem quaſi virens folium germinabunt. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Et omnia quecũq; faciet proſperabuntur. Non ſic impij nõ ſic: ſed tanq̃ puluis quẽ proijcit uentus a facie terre. Ideo nõ reſurgunt impij in iudicio: neq; peccatores in cõſilio iuſtorum. Quoniã nouit dominus viam iuſtorum: ⁊ iter impiorum peribit.

¶ Adaptat ſimilitudinem quia beati in omnibus ꝓſperabuntur: ⁊ hoc quando conſequentur finem intẽtum quantum ad omnia que deſiderant: q: iuſti perueniũt ad beatitudinem. pſ̃. O domine ſaluum me fac: o domine bene proſperare ⁊c. ¶ Euentus malorum contrarius eſt qui deſcribitur ibi ⌊ Non ſic ⁊c. ⌋ Et circa hoc duo facit. Primo ponit ſimilitudinẽ. Secũdo adaptat ibi ⌊ non reſurgent. ⌋ Sed nota ꝙ hic premittit ⌊ non ſic. ⌋ et ⌊ non ſic. ⌋ bis: propter maiorem certitudinem. Gen. 41. Quod ſecundo vidiſti iudicium firmitatis eſt. Uel ⌊ non ſic. ⌋ faciunt in ꝓceſſu. ideo ⌊ nõ ſic. ⌋ recipiunt in euentu. Luc. 16. Recepiſti bona in vita tua: ⁊ lazarus ſimiliter mala: nunc autem hic conſolatur: tu uero cruciaris. Comparantur uero ꝓprie puluer qui tria habet contra ea que de viro iuſto ſunt dicta: quia non adheret terre puluis ſed eſt in ſuperficie. Lignum uero plantatum eſt radicitus. Item lignum in ſe compactum eſt. Item humidũ eſt. Sed puluis in ſe diuiſus ſiccus ⁊ aridus eſt: per quem ſignantur q: boni adunati ſunt charitate ſicut lignum. pſ̃. Conſtituite diem ſolẽnem in condenſis: uſq; ad cornu altaris. Mali uero diuiſi. Prouer. 13. Inter ſuperbos ſemꝑ iurgia ſunt. Item boni inherent radicitus in ſpiritualib^9 ⁊ bonis diuinis: ſed mali in exterioribus bonis ſuſtentantur. Item ſunt ſine aqua gratie. Gen. 3. Puluis es ⁊c. Et ideo omnis malitia eorum defluet ſicut defluit folium de vinea ⁊ de ficu. Iſa. 34. De bonis uero dicitur hic ꝙ ⌊ folium eius non defluet. ⌋ Luc. 21. Capillus de capite ueſtro non peribit. Sed iſtis malis dicitur ꝙ totaliter proijciuntur ⌊ a facie. ⌋ i. bonis ſuperficialibus: quos uentus: idest tribulatio ⌊ proijcit a facie terre. ⌋ Job. 4. Uidi eos qui operantur iniquitatem: ⁊ ſeminant dolores: ⁊ metunt eos: flante deo periſſe: ⁊ ſpiritu ire ſue conſumptos. Deinde adaptat ſimilitudinem ibi ⌊ non reſurgunt. ⌋ quia ſicut puluis ſunt.

Dubitatõ **Sed contra** Secunde Corinthiorum quin
to. Oēs nos manifeſtari opor
tet ante tribunal chriſti. Item prime Corinthiorũ de
cimoquinto. Omnes quidem reſurgemus.

Solutio. **Ad quod dicendum** ꝙ dupliciter
hoc poteſt le
gi. Reſurgere enim proprie in iudicio dicitur homo:
quando cauſa ſua ſubleuatur per ſententiam iudicis.
Iſti ergo non reſurgunt: quia ſententia pro eis in iudi
cio non fertur: ſed potius contra. vnde alia littera ha
bet⌊ non ſtabilientur. ⌋Boni vero ſic: quia lʒ afflicti ſint
ex peccato primi parentis: tamen habebunt ſententiã
pro ſe. ⌊ Neqꝫ peccatores. ⌋congregabuntur⌊ in con
ſilio iuſtorum. ⌋Quia boni congregabuntur in vitaʒ
eternam: ad quam mali non admittentur. Uel dicen
dum ꝙ hoc intelligitur de reparatione iuſtitie: ad quã
reparantur proprio iudicio. prime Corinthiorum vn
decimo. Si noſmetipſos iudicaremus: non utiqꝫ iudi
caremur. Et quantum ad hoc dicit⌊ Non reſurgẽt in
iudicio. ⌋ſcilicet proprio. de quo dicitur Epheſ. quin
to. Exurge qui dormis: et exurge a mortuis: et illumina
bit te chriſtus. Quidam vero reparantur conſilio bono
rum: et iſto modo etiam mali non reſurgunt a peccato.
Uel⌊ impij. ⌋idest infideles non reſurgunt in iudicio
Diuerſi mo ſuáda in finali iu dicio. diſcuſſionis et examinationis: quia ſm Gregoriuʒ qui
daʒ condemnabuntur et non iudicabunt ut infideles.
Quidam non iudicabuntur nec condemnabũtur: ſci
licet apoſtoli et viri perfecti. Quidam iudicabuntur et
condemnabuntur: ſcilicet mali fideles. Sic ergo fide
les non reſurgent in iudicio diſcuſſionis: ut examinen
tur. Joannis tertio. Qui non credit: iam iudicatuſ eſt.
Peccatores vero non reſurgent in conſilio iuſtorum: ut
ſcilicet iudicẽtur et non condemnentur. ¶ Deinde rõ
redditur quare huiuſmodi non reſurgent in iudicio.
⌊ Quoniam nouit etc. ⌋Et proprie loquitur: quia quã
do aliquis ſcit quod perditum eſt / reparatur. quando
vero neſcit / non reparatur. Juſti autem per mortem diſ
ſoluuntur: ſed tamen deus nouit eos. ſecunde Thimo
tei ſecundo. Cognouit deus qui ſunt eius. Nouit ſcili
cet notitia approbationis: et ideo reparantur. ſed quia
non nouit viam impioruʒ notitia approbationis: ideo
⌊ iter impiorum peribit. ⌋Pſalmꝰ. Erraui ſicut ouis
que perijt. Pſalmus. Fiant vie illoruʒ tenebre et lubri
cum etc.

Pſalmus dauid Secũdus.

Quare fremuerunt gentes: et populi
meditati ſunt inania. Aſtiterunt re
ges terre et principes conuenerunt
in vnum: aduerſus dominum et ad
uerſus chriſtum eius.

Premiſſo Pſalmo in quo q̃ſi uniuer deſcri
pſit ſtatũ et pceſſum humani gñiſ
in hoc pcedit ad mãm propriam. ſ. tribulationes ſuas
aſſignantes tribulationes chriſti. Et circa hoc tria fa
cit. Primo implorat diuinum auxilium contra tribu
lationes imminentes orando. Secundo gratias agit
exauditus. et hoc in octauo pſalmo. Domine dominus
noſter. Tertio oſtendit fiduciam inde conceptam: et
hoc in decimo pſalmo. In domino ꝯfido. ¶ In tribu
In tribu lationib' hõ duo ſꝫ petere. lationibus autem poteſt homo duo petere. Primo pe
tit ut liberetur. Secundo ut hoſtes deprimant: et hoc
facit in ſeptimo pſalmo. Domine deus meus. Circa ꝑ
mum duo facit. Primo implorat auxilium contra tri
bulantes. Secundo contra decipere molientes: et hoc
in quinto pſalmo. Uerba mea. Circa primum tria fa
cit. Primo commemorat machinationes inſurgentiũ
contra ipſum. Secundo implorat auxilium contra eos
inſurgentes. et hoc in tertio pſalmo. Domine quid mul
tiplicati. Tertio confidens ſe exauditum inuitat alios
ad confidendum de deo: et hoc in quarto pſalmo. Cuʒ
inuocarem. Sed attendendum eſt ꝙ totus iſte pſalmꝰ
nihil continet de oratione: ſed de malitia inſurgentiuʒ.
Circa quem pſalmum in generali ſciendum eſt ꝙ de
Diuerſe expoſito rũ ſnĩe in hoc pſalo Gamalie lis ſnia. eo fuit duplex opinio. Quidam enim dixerunt ꝙ ideʒ
eſt cum primo pſalmo. et hec fuit Gamalielis. Et pro
pter hoc dicebant ꝙ ſicut ille pſalmus Beatus vir etc.
ita iſte quaſi pars ipſius ſinit. Beati omnes qui confi
Impugnat gamaliel. dunt in eo. ut ſit quaſi circularis. ¶ Sed contra hoc
ſunt duo. Primo quia non eſſent centumquinquagin
ta pſalmi. Sed ad hoc reſpondent: quia addũt vnum
qui inuenitur in pluribus pſalterijs. et incipit. Puſilluſ
eram etc. Et ſecundo quia in hebreo pſalmi ſm ordinẽ
litterarum ordinãtur: ut quotus ſit pſalmus ſtatim oc
currat. Nam in primo eſt Aleph. ad deſignãduʒ ꝙ ſit
primus. In ſecundo eſt Beth. ut deſignetur ꝙ ſit ſecũ
dus. In tertio eſt Gimel. et ſic de alijs. Quia ergo beth
que littera eſt ſecunda in ordine alphabeti ponitur in
principio huius pſalmi: patet ꝙ eſt ſecundus pſalmus
et hoc tenet Auguſtinus. ¶ Dicẽdum eſt ergo ꝙ pſal
mus iſte in ordine pſalmorum eſt ſecundus: ſed ꝑmus
Tituli hu ius pſalmi explana tio. in titulo. et hic eſt titulus eius. Pſalmus Dauid. Pſal
mus proprie dicitur a pſalterio: quod eſt quoddam in
ſtrumentum decachordum: quod manu tangitur. vn
de dicitur a pſallere: quod eſt manu tangere: et habet
Qđ ſit pſa. tactum a ſuperiori: vnde pſalmus proprie dicitur can
ticum quod Dauid cantabat: uel cantari faciebat ad
Myſtica tituli ex planatio pſalterium. ¶ Myſtice autem per decachordum pſal
terium ſignatur lex dei que in decem preceptis conſi
ſtit: et oportet ꝙ tangatur manu: idest bona operatio
ne. et a ſuperiori: quia precepta ſunt implenda propter
ſpem eternorum: alias tangeretur ex inferiori. ¶ Eſt
ergo pſalmus Dauid: quia ab eo compoſitus: et de re
Dauid chriſtũ ſignificat. gno eius in figura regni chriſti agit. Per dauid enim
chriſtus conuenienter ſignificat: qꝛ dauid dicit manu
fortis: et chriſtus dei virtus. prime Corinthiorum pri
mo. Dicitur etiam dauid aſpectu deſiderabilis: et chri
ſtus ſplendor glorie. Hebreorum primo. Ipſe eſt in
quem deſiderant angeli proſpicere. prime Petri pri
Pſalmi partitio mo. ¶ ⌊ Quare fremuerunt. ⌋Pſalmus iſte diuidit
in duas partes. In prima machinatio narratur moli
entium contra regnum dauid et chriſti. In ſecũda po
nitur eorum repreſſio ibi⌊ Qui habitat in celis. ⌋Cir
ca primum tria facit. Primo narrat machinatorum re
bellionem. Secundo contra quem machinatur. Ter
tio propoſitum machinantium. Secundum ibi⌊ ad
uerſus dominum. ⌋Tertium ibi⌊ Dirumpamus. ⌋
Expõ hyſtoria litteralis ſecundum hiſtoriam ¶ Primo ergo hiſtorialiter ſciendum ꝙ quando po
pulus molitur rebellionem: primo ſurgit murmur in po
pulo: poſt accedit auxilium magnatum ad perficien
dum. Primo ergo ponit conatum populi murmuran
tis. Secundo auxilium magnatum ibi⌊ Aſtiterunt. ⌋
In populo autem ſunt quidam minus habentes de ra
tione qui ſunt impetuoſi. quidam plus: qui cauti dicũ
tur. Primi non mouentur ſenſu ad rebellandum: ſed
magis impetu. Et ideo dicit de hijs⌊ Fremuerunt. ⌋
quod eſt beſtiaruʒ. Prouerbiorum decimonono. Si
cut fremitus leonis ita et regis ira. Secundi mouẽtur
conſilio: et ideo de hijs dicit⌊ Meditati ſunt inania. ⌋
Quia vane ſunt cogitationes hominum. Pſalmus.
Populuſ eſt multitudo hominũ iuris cõſenſu ſociata.
Et ideo

Et ideo iudei dicuntur populus: qꝛ cum lege ⁊ ſub lege dei ſunt. Alij dicuntur gentes: qꝛ non ſunt ſub lege dei. ¶ Uel ad litteram. In regno dauid erant gentes ſubiugate: ⁊ iudei fideles: ⁊ utriqꝫ moliebant contra eum. ideo dicit. ⌊ Quare. ⌋ Non interrogat: ſed increpat: ſicut ibi Sapientie quinto. Quid nobis profuit ſuperbia: aut diuitiarum iactantia quid contulit nobis? Item minores nihil per ſe facere poſſent niſi haberent auxilium maiorum. vnde ponit quoſdam prebentes auxilium. Primo per potentiam adiuuando: ⁊ quantum ad hoc dicit. ⌊ Aſtiterunt reges. ⌋ quaſi dicat. illi ⌊ fremuerunt. ⌋ ſed alij ⌊ aſtiterunt. ⌋ idest aſſuerunt huic malitie. Item quidam prebuerunt auxilium per ſapientiam conſulendo: ⁊ quantuꝫ ad hoc dicit. ⌊ Conuenerunt in vnum. ⌋ ſcilicet ad conſiliandum. Littera Hieronymi habet. ⌊ tractabāt pariter. ⌋ Hiere. quinto. Ibo igitur ad optimates: ⁊ loquar eis: ipſi enim cognouerunt viam domini: ⁊ iudicium dei ſui ⁊c̃. ¶ Deinde cum dicit. ⌊ Aduerſus dn̄m ⁊c̃. ⌋ Ponit patientes rebellionem. Oſtendit enim contra quos fuit rebellio: qꝛ contra dominum: ⁊ contra regē eius. Reges enim dicunt chriſti: idest vncti. ps. Nolite tangere chriſtos meos. Qui ergo rebellat regi inſtituto per deum: rebellat etiam deo. Romanorum terciodecimo. Qui poteſtati reſiſtit: dei ordinationi reſiſtit. ¶ Et ideo dicit. ⌊ Aduerſus dominum. ⌋ Romanorum octauo. Nō te abiecerunt: ſed me. ¶ Myſtice hec dicta ſunt: ſub ſimilitudine dauid de chriſto. Actuum quarto. Domine tu dixiſti per os patris noſtri pueri tui dauid. ⌊ Quare fremuerunt ⁊c̃. ⌋ Conuenerunt enim vere in ciuitate iſta aduerſus ſanctum puerum tuum ieſum quem vnxiſti ⁊c̃. Et ſm hoc intelligendum eſt ꝙ gentes ſcilicet milites conuenerunt contra chriſtum. ⌊ ⁊ populi. ⌋ ſcilicet iudei. ⌊ meditati ſunt inania. ⌋ credentes euꝫ occidere totaliter: ſcilicet ꝙ non reſurgeret. ⌊ Et reges terre. ⌋ ſcilicet Herodes aſcalonita prior qui occidit infantes: ⁊ poſterior Herodes anthipas eiuſdeꝫ filius qui pilato conſenſit. ⌊ Et principes. ⌋ idest pilatus: ut ponatur plurale pro ſingulari per Sinodochem. Uel principes ſacerdotum ⌊ conuenerunt in vnum. ⌋ idest in vnam prauam uoluntatem aduerſus dominum ⁊ aduerſus chriſtum eius.

Myſtice

Herodes aſcalonita. Herodes anthipas

¶ Dirumpamus vincula eoꝝ: ⁊ proijciamus a nobis iugum ipſorum.

¶ Conſequenter ponit propoſitū machinantiū. ¶ Unde dicit. ⌊ Dirumpamus ⁊c̃. ⌋ Quō proprie dicit̄. Nā regis dominium dicitur iugum. tercij Regum duodecimo. dicitur ad Roboam ꝙ alleuiaret de iugo qđ impoſuerat eiſ Salomon. Sicut eniꝫ boues iungunt iugo ad opus: ita homines ad dominium regni. Iugum autem remoueri non poteſt: niſi ſoluantur vincula. Uincula autem ſunt in regno illis quibus firmatur poteſtas regia in regno: ſicut milites caſtra ⁊ arma. Primo ergo oportet iſta diſſoluere ⁊ tunc remouere iugum. ¶ Spiritualiter in chriſto eſt iugum lex charitatis. Mathei vndecimo. Iugum meum ſuaue eſt ⁊c̃. Uincula ſunt virtutes: ſpes: fides: charitas. Ephesiorum quarto. Sollicit ſeruare vnitatem ſpiritus in vinculo pacis. Eccleſiaſtici ſexto. Uincula illius alligatura ſalutaris. Cū ergo conſcientia hominis non ſit ſub iugo legis chriſti: non poteſt eſſe niſi prius rumpantur hec vincula. Quod faciunt qui dicunt deo. Recede a nobis: ⁊ ſcientiam viarum tuarum nolumus ⁊c̃. Job vigeſimoprimo. Dixerunt ſeculo. A ſeculo confregiſti iugum: dirupiſti vincula ⁊ dixiſti: non ſeruiam. Uel hoc dicitur in perſona dauid ⁊ chriſto ad ſuos ſeruos. Glo. Quaſi ipſi ita moliuntur: ſed o mei ⌊ dirumpamus ⁊c̃. ⌋ Sed hoc non facit ad propoſitum. ¶ Deinde cum dicit.

Dñiuꝫ regis dicit iugum.

Spūalis lex xp̄ia.

¶ Qui habitat in celis irridebit eos: ⁊ dominus ſubſannabit eos. Tunc loquetur ad eos in ira ſua: ⁊ in furore ſuo conturbabit eos.

¶ Ponitur oppreſſio molientiū in regnum dauid. Et circa hoc duo facit. Primo oſtenditur quomodo opprimuntur a domino. Secundo quomodo a chriſto eius ibi ⌊ Ego autem conſtitutus ⁊c̃. ⌋ Contra hos: ſcilicet ⌊ dominum ⁊ contra chriſtum eius. ⌋ moliti ſunt ut dictum eſt. ¶ Circa primum nota quatuor: ſcilicet irriſionem: ſubſannationem: iratāꝫ locutioneꝫ ⁊ conturbationem. Nam ſicut aliquis puer nullius virtutis ⁊ poteſtatis ſi pugnat contra gigantem irridetur a gigante. ita ſi aliquis nullius poteſtatis moliri vult contra eum qui habitat in celis: irridetur ab eo. Job trigeſimoſeptimo. Suſpice celum ⁊ intuere: cōtemplare ethera ꝙ altior te ſit. Si peccaueris quid ei nocebis. Et ſi perſeueret impotens tunc ille qui eſt potentior reprehēdit ⁊ ſubſannat. Irriſio nāqꝫ fit bucca ſm Hieronymuꝫ in glo. ſed ſubſannatio rugato naſo atqꝫ contracto ex quadam: ſcilicet leui indignatione. Prouerbiorum primo. Ego quoqꝫ in interitu veſtro ridebo ⁊ ſubſannabo cuꝫ vobis qđ timebatis aduenerit. Si autem nullo modo deſiſtat: procedit ad vindictam. ¶ Et ideo dicit. ⌊ Tunc loquetur ad eos in ira ſua. ⌋ idest proferet ſententiam vindicte cōtra eos. Nam in deo non cadit ira: ſed quod eſt creature aliquando attribuitur creatori per antropospatos: qđ eſt humana propaſſio. ps. Domine ne in ira tua ⁊c̃. Ultimo autem ſententia executioni mandatur. ¶ Et ideo dicit. ⌊ Et in furore ſuo conturbabit eos. ⌋ In corde ⁊ in anima in eterna pena: hoc eſt ſua virtute puniet eos. Job decimoſeptimo. Cum ſe mouerit ad querenduꝫ panem: nouit ꝙ paratus ſit in manu eius tenebrarum dies: terrebit eum tribulatio ⁊ anguſtia vallabit eum. Hec quatuor erunt in iudicio. Quia irridebit ſtatuens eos a ſiniſtris. Mathei vigeſimoquinto. Subſannabit dicens. Eſuriui ⁊c̃. improperando. ⌊ Loquetur in ira. ⌋ ſententiādo. Ite maledicti ⁊c̃. Conturbabit ſententiaꝫ exequendo. Ibunt hij in ſupplicium eternum ⁊c̃. ¶ Sequitur conſequēter oſtendere quomodo comprimantur a chriſto eius cum dicit.

Quartuoꝛ incurrūt peccatoꝛ mala.

Non ira ſcit deus

¶ Ego autem conſtitutus ſum rex ab eo ſuper ſyon montem ſanctum eius: predicans preceptum eius.

¶ Inſurrexerunt autem contra chriſtum dauid: populus: gentes ⁊ principes. Primo ergo oſtendit quomodo chriſtus ſe habeat ad populum. Secundo quomodo ad gentes ibi ⌊ Dominus dixit ad me. ⌋ Tertio quomodo ad reges ibi ⌊ Et nunc reges intelligite ⁊c̃. ⌋ Dicit ergo. ⌊ Ego autē conſtitutus ⁊c̃. ⌋ Sciendū eſt autem ꝙ conſtitutus eſt rex a deo in hieruſalem ⁊ ſua predicatione reduxit populuꝫ. quaſi dicat. Illi ſic faciunt: ſed intentuꝫ ſuum habere non poſſunt: qꝛ ſuꝫ conſtitutus: idest ſtabilitus. rex ſuper ſyon idest ſuper populum iudeorum qui erat in hieruſaleꝫ cuiꝰ arx eſt ſyon. ⌊ Ab eo. ⌋ ſ. a deo. ps. Dominus mihi adiutor non timebo quid faciat mihi homo. Job.

17. Pone me domine iuxta te: 7 cuiuſuis manus pugnet contra me. ⌊ Sum autem conſtitutus rex ſuper ſyon montem ſanctum eius. ⌋ non propter me ſed ut regam populũ ſm legẽ dei. ¶ Et ideo dicit. ⌊ Predicans preceptum eius. ⌋ ¶ Myſtice autem conſtitutus eſt rex ſm illud Hiere. 23. Regnabit rex: 7 ſapiens erit 7c. ⌊ Super ſyon. ⌋ id eſt eccleſiam iudeorũ: que dicitur mons ſanctus: q̃ prius recepit radios ſolis. Math. 15. Non ſum miſſus niſi ad oues 7c. ſecundi Reg. 19. An ignoro me hodie regem factum ſuper iſrael. ⌊ Predicans preceptũ. ⌋ id eſt euangeliũ. Uel illud ſpeciale preceptum de quo dicitur Jo. 13. Mandatum nouum do vobis: ut diligatis inuicem. Et eiuſdem. 15. Hoc eſt preceptum meũ 7c. Hoc autem preceptum perſonaliter predicauit. ſ. in perſona. ſ. p̃pria. Math. 4. Circuibat ieſus totam galileam docens in ſynagogis eorum: 7 predicans euangelium regni. Ro. 15. Dico autem chriſtum ieſum miniſtrum fuiſſe circumciſionis propter ueritatem dei 7c. ¶ Deinde cum dicit.

Myſtice

¶ Dominus dixit ad me fili⁹ meus es tu: ego hodie genui te.

¶ Ex eadem hiſtoria oſtẽditur quomodo ſe habet ad gentes. Et circa hoc duo facit. Primo oſtẽdit ꝙ chriſto conuenit habere poteſtatem ſuper gentes. Secundo ponit uſum poteſtatis. ⌊ Reges eos. ⌋ Circa primum duo facit. Primo oſtendit quo iure poteſtas ſibi competit ſuper gentes. Secundo ponit acceptionem ipſius poteſtatis ibi ⌊ Dabo tibi gentes. ⌋ Dicit ergo ⌊ dñs dixit ad me. ⌋ Hoc non uſquequaq̃ completur de dauid. 7 ideo intelligitur de chriſto cui competit dominium ſuper gentes duplici iure. ſ. hereditario 7 meritorio. Primo ergo ponit ius. Secundo meritum ibi ⌊ Poſtula 7c. ⌋ Eſt autem chriſtus rex uniuerſorum ſicut dicitur Heb. 1. Et hoc competit ei q̃ filius. Gal. 4°. Si filius 7 heres per deum. Et ideo agit de eterna generatione chriſti in qua tria notantur. Primo: modus generationis. Secundo: proprietas filiationis. Tertio: eternitas filij generati. Modus oſtẽditur in hoc qđ dicit. ⌊ Dñs dixit. ⌋ q. d. ſ. proceſſit per moduʒ intellectus. Uniuſcuiuſq̃ generatio eſt per moduʒ eius. Modus diuine nature nõ eſt carnalis ſed intellectualis: imo eſt ipſum intelligere. Secundo: generatio eſt proceſſio ſʒ originẽ que inuenit in re intelligibili que eſt ſm conceptionẽ verbi p̃cedẽtis ab intellectu. Et hoc eſt dicere verbum in corde. ¶ Et ideo dicit. ⌊ Dominus dixit. ⌋ q̃ſi dicendo me generauit. Unde filius eſt uerbuʒ qđ pater dixit. i. gignendo produxit. Proprietas vero oſtẽditur in hoc qđ dicit. ⌊ Filius meus. ⌋ non adoptiuus ſicut illi: de quibus dicit Jo. 1. Dedit eis poteſtatẽ filios dei fieri 7c. ſed proprietate nature. Unde ⌊ Filius meus es tu. ⌋ naturalis: ſingularis: cõſubſtantialis. Math. 17. Hic eſt filius meus dilectus. Eternitas ponitur in hoc qđ ſubiungit. ⌊ Ego hodie genui te. ⌋ i. eternaliter. Non enim eſt noua ſed eterna generatio. ¶ Et ideo dicit. ⌊ Hodie genui te. ⌋ Quia hodie p̃ſenciã ſignat: 7 qđ eternum eſt ſemper eſt. Dicit etiã ⌊ genui te. ⌋ 7 nõ genero: ad deſignandũ generationis perfectionem. Cuʒ enim generatio fit ſine motu ſimul eſt generari 7 generatum eſſe. Dicit etiam. ⌊ Hodie. ⌋ ut deſignat p̃ſentialitatem cum claritate que cõueniunt chriſto: qui 7 lucem inhabitat inacceſſibilẽ. p̃ᵉ Thi. 6. Et qui uere eſt in quo nihil eſt p̃teritũ uel futurum: uel obſcurũ: ſed clarum.

De eterne generatiõis mõ

Hodie p̃ſentiam ſignat.

¶ Poſtula a me 7 dabo tibi gentes hereditatem tuam: 7 poſſeſſionem tuam terminos terre.

¶ Supra poſitum eſt priuilegiũ eterne generationis: ex quo chriſto competit dominiũ gentium iure hereditario. hic oſtẽdit quomodo acquiſiuit per ſuũ meritum. Ubi conſiderandum eſt ꝙ ſicut in naturalibus forme infunduntur ſm diſpoſitionẽ materie: ita deus gratuita dona largitur. Phil. 2. Deus eſt qui operatur in nobis uelle 7 perficere 7c. Et ideo vult ut recipiam⁹ dona petendo 7 orando. Hoc exemplũ uoluit oſtẽdere per chriſtum: q̃ uoluit ꝙ peteret qđ ſibi iure hereditario competebat. ¶ Hec autẽ poſtulatio pro gentibus uocandis poteſt intelligi dupliciter. Primo per orationẽ: q̃ pro eis orauit. Jo. 17. Nõ pro eis rogo tm̃ ſed pro eis qui credituri ſunt per uerbũ eorum in me. Jtem per paſſionem. Heb. 9. Ut morte intercedẽte in redẽptioneʒ earũ preuaricationũ que erant ſub priori teſtamẽto repromiſſionẽ accipiãt qui uocati ſunt eterne hẽditatis. Que q̃deʒ poſtulatio non fuit uacua: q̃ in oĩbus exaudit⁹ eſt pro ſua reuerentia. Heb. 5. Unde ſubditur ꝯceſſio: cũ ſubditur. ⌊ Et dabo tibi gẽtes. ⌋ ¶ Ubi notandũ eſt ꝙ ad chriſtũ nullus uenit niſi dono patris. Jo. 6. Nemo poteſt uenire ad me niſi pater qui miſit me traxerit eum. Datio autem gentilium eſt pure donum. Naʒ iudei quaſi redditi ſunt: q̃ ante dati erant. Ro. 15. Dico ieſum chriſtũ miniſtruʒ fuiſſe circũ. 7c. ¶ Et ideo dicit. ⌊ Dabo tibi gẽtes. ⌋ ut. ſ. ſubijciantur tibi: 7 ſint tua hereditas. Phil. 2. Ut in nomine ieſu omne genu flectatur celeſtium terreſtrium 7 infernoꝝ. pſ̃. Hereditas mea preclara eſt mihi. Jtem non habet eas ſicut miniſtri habẽt: ut petrus uel paulus. ſed dicit dominus Heb. 3. Et Moyſes quideʒ fidelis erat in tota domo eius tanq̃ʒ famulus i teſtimonium eorum que dicenda erant. Chriſtus vero tanq̃ʒ filius in domo ſua que domus ſumus nos. ¶ Et ideo dicit. ⌊ Poſſeſſionem tuam. ⌋ Jſa. 49. Ut poſſideres hereditates diſſipatas ut diceres hijs qui uincti ſunt. exite: 7 hijs qui ſunt in tenebris reuelamini. ⌊ Terminos terre. ⌋ Quia per totum mundum edificata eſt eccleſia. Sed poſtmodum per Nicolaum hereticum 7 Machometum ad infidelitatem redierunt. Uel exponatur fundanda. Jſa. 49. Parum eſt ut ſis mihi ſeruus ad ſuſcitandas tribus iacob 7 feces iſrael conuertendas. Dedi te in lucem gentiuʒ: ut ſis ſalus mea uſq̃ ad extremum terre. Heb. 1. Quem conſtituit heredeʒ uniuerſorum 7c. ¶ Deinde cum dicit.

Grandis neceſſitas

¶ Reges eos in virga ferrea: 7 tanq̃ʒ uas figuli confringes eos.

¶ Ponitur executio poteſtatis: 7 ſm hiſtoriaʒ poſſet exponi: q̃ erat conſtitutus rex iudeorum. ideo 7 dominabitur gentibus aliquibus quas ſubiugauerat in figura uniuerſalis dominij chriſti. Sed q̃ aliter reguntur ciues. Nam ciues reguntur regimine miſericordie. Aliter hoſtes ſubiugati. ſ. regimine ſeuere iuſtitie. ¶ Jdeo dicit. ⌊ Jn virga ferrea. ⌋ Sed melius eſt ut referatur ad dominium ſpirituale chriſti. Neceſſe eſt enim ꝙ qui regit habeat virgam. pſ̃. Uirga directionis virga regni tui. Ad hoc enim neceſſarij ſunt reges: ut virgam habeant diſcipline qua puniant delinquentes. Et q̃ chriſtus conſtitutus eſt rex a deo ad populum regendum. ideo dicit. ⌊ Reges eos in virga ferrea. ⌋ Et addit. ⌊ Ferrea. ⌋ ad deſignandũ inflexibilem iuſtitie diſciplinam. Uirga nãq̃ qua regebantur

iudei nō fuit ferrea: q̄r frequenter excuſſerunt ſe ado/
rando idola. Sed hec eſt virga ferrea qua regit gētes:
q̄r non recedent amplius a dn̄io chriſti quādo pleni/
tudo gentium intrauerit. Apoc. 12. Mulier peperit
maſculū qui recturus erat oēs gentes in virga ferrea.
⌊ Et tanq̄ȝ uas figuli confringes eos. ⌋ Quod exponi
tur per illud Hiere. 18. Deſcēdi in domuȝ figuli. ꝛ ecce (Actio mo/ data com/ paratio.)
ipſe faciebat opus ſup rotam: ꝛ diſſipatuȝ eſt uas qḋ
ipſe faciebat e luto manibus ſuis. Cōuerſuſq̄ȝ fecit il/
lud uas alterū. Et poſt: ſicut lutum in manu figuli: ſic
uos in manu mea. Quādo eni̅ uas figuli eſt recēs frā/
git de facili s mala forma: ꝛ reſtituitur in bonā. Iudei
conuerſi erant. vnde non erant confringendi. Eadeȝ
enim eſt fides eorū ꝛ noſtra. Gentiles aūt erant idola
tre: ꝛ iō erant cōfringendi: ut aliā formam acciperēt. i.
aliam fidē ueram. ¶ Uel aliter. ⌊ In virga ferrea. ⌋
bonos. ſ. ⌊ ꝛ tanq̄ȝ uas figuli. ⌋ malos qui finaliter cō
uertendi ſunt. Luce. 2. Ecce poſitus eſt hic in ruinam
ꝛ in reſurrectionē multoꝝ. Iſa. 30. Subito dū nō ſpe
rat ueniet ꝯtritio ei⁹: ꝛ cōminuet ſicut ꝯterit lagena fi
guli ꝯtritione ꝑualida ꝛc̄. ut ſic qui iuſtus eſt iuſtificet
adhuc. ꝛ qui in ſordib⁹ eſt ſordeſcat adhuc. Apoc. ul/
timo. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Et nunc reges intelligite: erudimini qui iu
dicatis terram.

¶ Oñdit quō ſe hēat ad reges. Rephēdit aūt eos admo
nēdo ꝛ attrahēdo ad ſuitutē dei. Circa hoc ḡ duo fa/
cit. Primo ponit admonitionē. 2° aſſignat ammoni/
tionis rōneȝ ibi ⌊ Neq̄n iraſcat. ⌋ Monet autem ad
tria. Ad docīle ueritatē. ad obſequiū humilitateȝ. ad
correctionis ſuſceptionem. 2ᵐ ibi ⌊ Seruite. ⌋ 3ᵐ ibi
⌊ Apprehēdite. ⌋ Ueritas aūt duplr cognoſci poteſt
ab aliquo: uel per inuētiones ꝛ tales dicunt bñ intelli/
gētes. uel per eruditionem: ꝛ tales dicunt bñ dociles.
¶ Itē regentiū duplex eſt gradus. Quibuſdā eni̅ cō
mittit ulis gubernatio: qui dicunt reges. Quibuſdā
aliquod ſpāle iudiciū: ꝛ hij dicunt iudices. Primos
ergo exhortat ad intelligendū. Nā intelligēs guberna
cula poſſidebit. Prouer. 1. Secūdos ad erudiēdū. ut
ſ. ab alijs formā iudicij accipiāt. ¶ Et ideo dic̄. ⌊ In
telligite ꝛ erudimini. ⌋ Sapie. 6. Audite reges ꝛ itelli
gite. diſcite iudices finiū terre. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Seruite dn̄o in timore: ꝛ exultate ei cū tre/
more. Apprehendite diſciplinā: ne quādo
iraſcatur dn̄s ꝛ pereatis de via iuſta.

¶ Poſt intellectū ꝯueniēter ponit ſuitutē q̄r ſuituȝ dei
que eſt latria eſt ꝓfeſſio fidei. Et iō ꝓ⁹ opȝ q̄ credat.
ꝛ poſtea ꝯfiteat ꝛ ſuiat. Ro. 10. Corde credit ad iuſti/
tiā. Ore aūt ꝛc̄. Dicit aūt ⌊ dn̄o. ⌋ Qui eniȝ ſuit hoī.
ſufficit ut exterius ſubijciat ei obediēdo. Sȝ qui ſuit
deo. opȝ q̄ iteri⁹ ſm aiam ſubijciat ei bonū affectum
hn̄do. ps. Nōne deo ſubiecta erit aia mea ꝛc̄. ¶ Dic̄
aūt. ⌊ In timore. ⌋ qui ſcās ꝑmanet nec finit peccare:
ut q̄ ſtare ſe exiſtimat: videat ne cadat. Ro. 10. ¶ Et
notandū ſm Aug̅ᵐ. q̄ rex ſeruit deo inquātū hō in ſe
iuſte viuēdo: ſȝ inquātuȝ rex leges ferēdo ꝯtra ea que
ſunt ꝯtra dei iuſtitiā. Uñ in hoc pſalo ꝑfigurat ſta/
tus eccl̄ie. Nā a principio reges terre faciebant leges (Seruit⁹ exhibenda deo exultatio ne timore correptam exigit.)
ꝯtra chriſtū ꝛ chriſtianos: ſȝ poſtea ꝯdiderunt leges ꝓ
chriſto. Et primū oñdit cum dixit. ⌊ Aſtiterunt. ⌋ 2ᵐ
ibi ⌊ Seruite dn̄o. ⌋ Ne aūt hec ſeruitus miſa videa
tur. addidit ⌊ ꝛ exultate ei cū tremore. ⌋ Quia timor
dn̄i non eſt miſerie: ſed gaudij. ꝓp qḋ Leuit. 10. ridit
Aaron ad Moyſen. Quō poſſum placere deo mēte

lugubri? Sȝ ne iſta letitia ꝓſumptionē hēat uel negli/
gentiā. ideo ſubiungit ⌊ Cū tremore. ⌋ qui eſt metus
ſubitaneus. Phil. 2. Cū metu ꝛ tremore ueſtrā ſalutē
opamini. ¶ Cōſequēter monet ad ſuſceptionē corre/
ctionis cū ſdit. ⌊ Apprehēdite. ⌋ ut nemo viuat ut li/
ber: ſȝ ut decet. ¶ Et iō dic̄. ⌊ Diſciplinā. ⌋ pꝛecepta ꝛ
bonos mores uel aduerſa q̄ſi pſidiū ꝛ munimētum.
ps. Et diſciplina tua ꝛc̄. Et ponit rō admonitionis.
⌊ Neq̄n iraſcat. ⌋ Et eſt duplex rō ad euitandā penaȝ ꝛ
ad ꝯſequendā gl̄iam ibi ⌊ Bti oēs qui ꝯfidūt in eo. ⌋
¶ Dicit aūt ⌊ Neq̄n. ⌋ ꝓpter patiētiā dei. q̄r in hoc
ſeculo diu ſuſtinet. ps. Nūquid iraſcit per ſingulos di
es: dicēs. Niſi ꝯuerſi fueritis. q. d. Seruetis admōitio
nem ne ueniat tp̄s punitionis. ⌊ ꝛ pereatis de via iu/
ſta. ⌋ ſ. iuſtitie ꝛ ſocietatis bonoꝝ qḋ eſt ualde penoſū
hijs qui dulcedinē iuſtitie guſtauerūt. Lr̄a Hiero. hēt
⌊ Pereatis de via. ⌋ Nō eſt ibi ⌊ iuſta ⌋ Quādo eni̅
hō in mūdo eſt: eſt ſic in via. Nā ſi cadit pōt reſurgē.
Nec dr̄ perire qḋ reparari pōt. etiā q̄ nō cadit de via
ſed in via. Sȝ ſi perit de via irreparabilis eſt. Job. 4.
Et q̄r nullus itelligit: in eternū peribūt. ¶ Et iō dic̄.

¶ Cū exarſerit in breui ira eius: beati omnes
qui confidunt in eo.

¶ Ponit alia rō que eſt ad ꝯſequēdā gloriā. q. d. ⌊ Ap/
prehendite diſciplinā. ⌋ q̄r ⌊ cum exarſerit ⌋ ꝛc̄. ⌊ Bea
ti erūt oēs qui ꝯfidunt in eo. ⌋ Bene dicit ⌊ Cū exar/
ſerit. ⌋ Modo eni̅ non ardet cū caſtigat: ut pr̄. Sȝ in
futuro abſorbebit ꝛ ardebit quando puniet pena eter
na. Iſa. 30. Ecce nomen dn̄i uenit de longinquo ar/
dens furor eius ꝛ grauis ad portanduȝ: labia eius q̄ſi
ignis deuorās. ¶ Dicit aūt. ⌊ In breui. ⌋ q̄r nō ſingu
la peccā ſeparatim: ſȝ ſimul oia diſcutiet. Unde illud iu
diciū in breui fiet: nec durabit per mille annos. ut La (Lactan/ tij errans)
ctātius dixit. ꝓ° Cor. 15. In momēto in ictu oculi in no
uiſſima tuba ꝛ tunc oēs boni in imortalitatis gloriam
imutabunt. uñ ⌊ Beati qui ꝯfidunt. ⌋ q. d. Uindicta
non mō attinget ꝯfidentes: ſȝ beati erūt: q̄r ad regnuȝ
ꝑuenient. Que btitudo uel gloria maior apparebit ex
pena maloꝝ. Hiere. 17. Beatus vir qui cōfidit in do
mino: ꝛ erit dominus fiducia eius ꝛc̄.

¶ Ps̄ dd̄ cū fugēt a facie abſalō filij ſui. 3.

DOmine quid multiplicati ſunt qui
tribulant me: multi inſurgūt aduer/
ſum me. Multi dicūt aie mee: non
eſt ſalus ipſi in deo eius.

Superior ps̄ oſtēdit conatū aduerſarioꝝ. hic
ꝯtra eoꝝ conatuȝ implorat auxiliū
diuinuȝ. Et eſt hic ps̄ ꝓmus editus per modū oratio
nis. In quo pſalo poſſumus ſupponē fundamentum
hiſtorie: ꝛ poſtea ponere ſenſuȝ allegoricū ꝛ ultimo
moralē. Senſus hiſtoricus patet per titulum qui eſt. (Senſus hiſtoric⁹.)
Pſalmus dauid cū fugeret a facie abſalon filij ſui. ut
ſcđi Reg. 15. habet. Abſalon filius Dauid ꝑſequens
patrem ſuū querebat eum occidere. Cui Dauid ceſſit
cū ſuis exiens de hierlm nudis plātis. Intellexit hoc
ſibi ꝯtingere propter peccatū homicidij ꝛ adulterij: ſi
cut Nathan propheta ei pꝛedixerat. ſcđi Reg. 12. Nō
recedet gladius de domo tua in ſempiternū. eo q̄ de/
ſpexeris me. Dum autē abſalon ꝑſequeretur Dauid
ꝯuerſus eſt ꝯtra eū exercit⁹ Dauid. Abſalon aūt ipetu
muli duct⁹ eſt ſub ramoſaȝ quercū: ubi circūnectētib⁹
ramis collū ei⁹: ibiq̄ȝ capite intercepto pēdēs a Moab
ꝓncipe militie Dauid interfect⁹ eſt. Quo mortuo Da
uid reſtituto in regnū in pace regnauit. Cōtra iſtam ḡ

Myſtice

pſequutionē eſt iſte pſ. [Dñe gd rč.] Per hāc tñ p̄figurabat pſequutio quā chūs paſſus eſt a filio ſuo iuda. Jo.13. Filioli adhuc modicū uobiſcū ſuz. Et iterū Matth.9. Nūgd pñt filij ſpōſi lugē rč. A quo iuda chūs fugit: qñ illo deſcēdente cū ceteris aplis in mōtē oliueti ſeceſſit iminēte paſſione. Et ſic Dauid pacem exhibuit iniquo filio qñ p̄cepit pplo eunti ad bellum. Seruate mihi pueruz Abſalon. r eo interēpto dixit. Quis mihi det ut moriar pro te fili mi Abſalon rč. Ita chūs iude pditori ut pz in ꝯuiuio r in oſculo. Propter qō bñ Abſalon. pax pñs dī. Ab. eni hebraice. latine pr̄ interp̄tat. Salon vō pax. Et ipſe iudas cuz ꝓlatione pacis ꝓdidit chūz. Et ſic Abſalon. ita r iudas ſuſpēſus interijt. Quo mortuo chūs in pace regnauit qz in glia reſurrexit. ¶ Et pōt ad oēs tribulationes

Moralr

eccliē referri. Pōt r moralr ꝯtra tribulatiōes q̄s qs ab inimicis ſiue tpalib⁹ ſiue ſpūalib⁹ patit. Et iō exprimit affect⁹ hoīs iplorantis auxiliū diuinū. ¶ Circa hoc ḡ duo facit. Primo p̄mittit aduerſarioꝝ conatuz: ſiue exponit deo ſuū tormētū. 2° ꝯfitetur adeſſe ſibi diuinū auxiliū. [Tu aūt dñe rč.] Perſequutionē aūt exponit quātū ad nocētiū numerū. [Multiplicati ſūt.] ſ. gētes ppli reges r p̄ncipes. Et nō ſolū hij extranei: ſz etiā filij⁹. pſ. Multiplicati ſūt ſup capūt meum rč. Et quātū ad nocēdi motiuū: qz ſine cā. ¶ Uñ [Quid.] Reg.20.r.26. Quid feci aut gd eſt in manu mea malū. Et quātū ad multiplex tormentū qz uexant multipliciter tribulando. Unde [Tribulant.]

Tribulus

Tribulus eſt herba pūgitiua. Geñ.3. Spinas r tribulos germinabit tibi. Illi igit tribulāt qui pūgūt. Chūſtuz aūt punxerūt collaphizādo: flagellādo: ꝯſpuēdo: r illudēdo r mortē intētando. ¶ Et hoc eſt qō dicit. [Multi inſurgūt.] ſ. factis. Abſalon eni uoluit occidere Dauid. ut pz in ꝯſilio chuſi. 2. Reg.17. Siliter r iudas tradidit chūm ad mortē. Itē tribulāt uerbis detrahēdo ſiue falſa ꝓponendo. ¶ Unde [Multi dicunt rč.] Cōtra illud qō dī in pſ. Salus aūt iuſtoꝝ a dño. Si eni hoc ꝯſiderarēt ipij: nō de facili inſurgerent ꝯtra iuſtos: ſz qz hoc nō credūt: uel qz contēnunt dei potētiā uel hoīs iuſticiā. iō dicit ore r ope. [Nō eſt ſalus illi rč.] i. in eo quē colit r ſibi deū facit. Hoc dicūt et pſequutores de chūo. Si eni reſurrectūrū ſperarent: nec iudas traderet: nec illi occiderēt. Et eſt ſenſus. Non ſaluabit eū: nec eſt filius dei. vnde dicebant Matth.27. Si filī⁹ dei es deſcēde de cruce. Et iſra. Si rex iſrael eſt deſcēdat nūc de cruce r credimus ei.

¶ Tu aūt dñe ſuſceptor meus es: gloria mea r exaltans caput meum.

¶ Hec eſt ps ſecūda. Ubi oñdit ſibi a deo paratū auxiliuz. Et circa h̄ duo facit. Priō oñdit ſibi ſpālter adeſſe diuinū auxiliū. 2° gñalr oīb⁹. ibi [Dñi eſt ſalus.] ¶ Circa p̄m̄ tria ꝓponit. Primo auxiliū diuinū. 2° auxilij experimentum ibi [Uoce mea.] 3° ſecuritatis ꝯceptū ibi [Nō timebo.] ¶ Dic ḡ. [Tu aūt dñe.] q. d. Iſti iſurgūt ad bellāduz: ſz tu ſuſcipis ad ꝓtegendū. Et hoc meū⁹ pz p lrām Hiero. que dic. [Clype⁹ meus circa me.] qſi defendēs me ſic clypeus. Itē nō ſolū hūās in vita ꝯtra delere uolētes: ſz et in glia ꝯtra infamātes. ¶ Uñ ait [Glia mea.] 2° Cor.10. Qui gliat in dño glief. Hiere.17. In hoc glief: qui gloriat ſcire r noſce me. Et nō ſolū ꝯtra infamātes mihi aſſiſtis: ſz et p̄ualere me facis ꝯtra opprimentes. ¶ Uñ ſbiūgit. [exaltans caput meū.] pſ. Et nūc exaltauit caput meuz ſuper inimicos meos. Hec pñt referri ad chūm qui ꝯcept⁹ fuit ſm humanā nām in icarnatiōe: qñ uerbū caro factū eſt. Jo.1. Iſa.42. Ecce ſuus meus ſuſcipiā eū: elect⁹ meus complacuit ſibi in illo aīa mea. pſ. Btūs quē elegiſti r aſſūpſiſti. Itez glorioſus fuit in reſurrectiōe. Jo.16. Clarifica tu me pr̄. Itē exaltatus in aſcēſione. Phil.2. Propter qō r de⁹ exaltauit illū rč. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Uoce mea ad dñz clamaui: r exaudiuit me de monte ſancto ſuo. Ego dormiui r ſoporatus ſum: r exſurrexi qz dñs ſuſcepit me.

¶ Oñdit expimētū auxilij. Et ponit tria. ſ. orōnem ibi [Uoce mea.] 2° exauditionem ibi [r exaudiuit me.] 3° oñdit in quo eſt exaudit⁹. ubi ait. [Ego dormiui rč.] Circa p̄m̄ duo tāgit que debēt eē in orōne. Nā dz eſſe attēta. ¶ Et iō dicit [Uoce mea.] ſ. cordis que ſonat deo. qua Moyſes tacēs ore clamabat corde ad dñm. exod.14. Dixit dñs. Quid clamas ad me rč. Hac et uoce clamans Suſanna eſt exaudita: Dan.13. Que flens ſuſpexit in celū. erat eni cor ei⁹ habens fiduciā in dño rč. 1. Reg.1. Porro anna loquebat in corde ſuo rč. Cor.15. Orabo ſpū: orabo r mente. ¶ Et iō dic [Mea.] Uox eni que nō ꝓcedit ex corde nō eſt mea. Itē dz eſſe recta. Tūc eni eſt recta qñ tēdit ubi dz. ¶ Et iō dic [Ad dñz.] Ubi eſt auxiliū. 2. Paral.20. Cū ignoram⁹ gd agē debeamus. h̄ ſolū hēmus reſiduū: ut oculos nr̄os dirigamus ad te. pſ. Auxiliū meū a dño. Itez dz eē deuota. Uñ addit [Clamaui.] Clamoſa nāqz dī orō pp magnitudinē affect⁹. pſ. Clamor me⁹ ad te ueniat rč. Heb.5. Cum clamore ualido r lachrymis rč. ¶ Deīde ponit exauditio: cū dicit. [r exaudiuit me de mōte.] i. de ſublimitate diuine maieſtatis: que inacceſſibilis eſt. pſ. Quis aſcēdet in mōtez dñi. i. ad oīpotētiaz ſuā: ul de altitudine iuſtitie ſue que incōp̄hēſibilis eſt. pſ. Iuſtitia tua ſic abyſſus multa. Uel [in mōte ſcō.] i. de me qui erā mōs ſctūs: in quo Iſa.2. Et erit in nouiſſimis dieb⁹ p̄paratus⁹ mōs domus dñi rč. ¶ Seqtur [Ego dormiui.] Ubi oſtendit in quo ſit exauditus. Quia [ſurrexi.] Eſt aūt dīa iter mortuū r dormientē qz mortuus nō reſurgit. Job.14. Putaſne mortu⁹ hō rurſū viuat. Dormiēs vō reſurgit. pſ. Nūqd qui dormit nō adijciet ut reſurgat. Sic ḡ qñ tribulatio eſt tāta ut hō nō redeat ad ſtatū p̄orē dī mors. Sz qñ tribulatus uel tētat⁹ cadit in pctm̄ r reſurgit: dī dormire. Sic dauid qſi dormiuit: qz libat⁹ eſt a filio r pctō. Dicit aūt dormire qſi parū. Soporari vō qſi multuz. Uñ alia lr̄a dicit. [Somnuz cepi.] i. pfunde dormiui. Sic chūs dī dormiuiſſe: qz ſpōte ſe paſſioni obtulit: r ſoporat⁹ eſt: qz mors ſbſequuta eſt. Uñ a dormitiōe tranſiuit ad ſomnuz. Iſte ſopor ſignat in ſopore Adam. Geñ.2. Immiſit dñs ſoporem in Adā rč. qz de latere chūſti in cruce mortui formata eſt ecclia. Ait ḡ. [r exſurrexi.] ꝓpria. ſ. ꝟtute. Jo.10. Ptātē hēo ponēdi aīam meā r ptātez hēo iterū ſumēdi eā. Et hoc eſt: qz [Dñs ſuſcepit me.] Alia lr̄a. [Suſtētauit.] Habuit eniz ꝟtutē diuinitatis ꝙ ſurgeret. pſ. Cū ceciderit iuſtus non collidetur. qz dñs ſupponit manum ſuam. ¶ Deinde cum dicit.

Oro vult eē attēta

Oro vult eē recta

Oro vult eē deuota

¶ Nō timebo milia populi circūdantis me: exurge dñe ſaluū me fac deus me⁹. Qm̄ tu percuſſiſti oēs aduerſantes mihi ſine cauſa dentes peccatorum contriuiſti.

¶ Ponit fiducia ſecuritatis. q. d. ex quo ſic ſum exauditus. [Nō timebo rč.] Infra pſ. Si ꝯſiſtāt aduerſū me caſtra rč. In quo ſignatur ꝙ chūi ecclia nō poteſt

oino

dñis depſmi. Chriſto etiã poſt reſurrectionẽ multitu do ppl'i quecrucifixi circũſtetit nihil nocẽ potuit. Nã chr̃s reſurgẽs ex mortuis iã non morit. Ro.6. Et vñ hẽat iſtã fiduciã.oñdit cũ dic. Exurge. i. mãifeſta vtutẽ tuã faciẽdo me reſurgẽ a morte. Et h̃ eſt. Sal uũ me fac tc̃. Qm̃ tu pẽ tc̃. Supra duo dixerat: q tribulabãt eũ.ps. Dñe qd mul. ſũt qui tribu.me.z cõ tra hos dic. Qm̃ tu pcuſſiſti. Jtẽ iſamabãt. Nõ eſt ſalus illi tc̃. Et ↄtra hos. Dẽtes pctõꝝ. i. male dicta uerba in irritũ deduxiſti. Job.19. Cõterebã mo las iniqui.tc̃. Lr̃a Hiero.habet. Percuſſiſti molas. Et dentes. q.d. Jta fortiter percuſſiſti. q dentes ↄtrita ſunt. Maxilla fuit abſalon. dẽtes vo adherẽtes ſibi. Unde deſtructo abſalon:alij ſũt contriti. ¶ Ul timo cum dicit.

¶ Dñi eſt ſalus: z ſup pplz tuũ bñdictio tua.

¶ Oſtẽdit auxiliũ diuinũ eſſe toti pplo. Et p° quãtum ad ↄſeruationẽ a malo: z idõ dic. Dñi eſt ſalus. Et ideo orõ dzeẽ ad deũ. 2° quãtũ ad multiplicationem bonoꝝ. z idõ dic. Sup pplm tuũ bñdictio tua. i. ſu per pplm qui de te z in te ſperat z nõ in alio. Bñdi ctio tua. Bñdictio dñi ſemp ipotat multiplicationẽ bonoꝝ. Prouer.10. Bñdictio dñi diuites fac. ¶ Po teſt aũt alit̃ legi p̃s iſte ſm glo.ut.ſ.loquat hoc totus chr̃s.i.eccl'ia z caput ei' inter pcellas pſequutionum ↄſtituta. ¶ Uel moralr̃ põt legi pſal's iſte in perſona vniuſcuiuſqȝ fidelis qui a vitijs z cupiditatib' impu gnat. z ſm h̃ per dauid accipit qlibet fidelis: per abſa lon vitia z carnales concupiſcentie:ſicut pz in glo.

Alia pſal mi expõ myſtica. Alia ex põ moral

¶ Uictori in pſalmis canticũ Dauid. 4

Cum inuocarẽ exaudiuit me de' iu ſtitie mee: in tribulatione dilataſti mihi. Miſerere mei: z exaudi ora tionem meam.

Jn precedenti pſalo dauid iplorauit au xilium dei contra tribula tiones orando: z ſentiens ſe exauditum: hortatur ali os ut in deo confidant. Et exprimit pſal's iſte affectus hois qui expt' eſt diuinã miaz z bñficia z iuſtitiã: hor tatur alios ut nõ deſperẽt. ¶ Titulus ei' eſt in finem pſalmi cantici dauid. Jn h' titulo duo ↄſideranda ſũt pro toto libro.ſ.q dic pſal's cantici. 2° q dicit in finez.

Diuerſo rũ titulo rũ hiſtori ca ↄncatẽs

¶ Quo ad p̃mũ ẽ nõ q dauid ſic legit. 2. Reg. 6. Fa ciebat pſalmos metrice z cantabat añ archã cũ pſalte rio. Ergo p̃s di qõ cãtat ad pſalteriũ:ſz nõ abſqȝ pſal terio. Jn qbuſdã aũt pſalmis deſcribit p̃s dauid. ubi intelligit q eſt fact' ad pſalteriũ. Jn aliqb' preſcribi tur canticũ dauid:qz cantabat ſine inſtro. Jn aliqbus p̃s cantici dauid uel ecõuerſo: eo q ille p̃s cantabat ſi mul uoce humana z ad pſalteriũ. Sz in aliqb' icipie bat vnus uel multi uoce humana ſine inſtro: z vnus rñdebat cũ pſalterio: z hij intitulant canticũ pſalmi. Jn aliqbus vo vnus cantabat pſalmũ cũ pſalterio: z alij rñdebãt ſine pſalterio: z hij intitulantur p̃s canti ci. Et hec eſt diũa lr̃aliter:ſed myſtice: z ſz glo. p̃s ſigni ficat bonam operationem. Canticum vo exultatio nem mentis de eternis. Quando vo ſimul utrũqȝ po nitur i vno pſalmo: ſignificat q de utroqȝ agitur. Qõ vo dicit in finem: ſi cõſideretur hoc quantũ ad rem per pſalmũ figuratã: manifeſtũ eſt qz in fine itelligit.i. in chriſtũ. Ro.10. Finis legis chr̃s ad iuſtitiã oĩ credẽ ti. Sed ſi ↄſideret in finẽ ſm figurã: dat itelligi q can tabat pro ↄſumptione opis negocij: ſicut hic pſalmus pro ↄſumata liberatione dauid a pſequutione abſalo

Myſtica titulorũ expoſitio.

Quare ti tuli pſalo rũ habẽt hic dictio nẽ in finẽ.

nis fact' fuit: qſi pro victoria. Alij dicũt victori.ſ. da uid in pſalmis. qz oẽs in pſalmis faciẽdis vincebat: ſz hoc nõ videt. ¶ Diuidit aũt pſalmus iſte in duas p tes. Nã p̃mo incipit a grarũ actione pro receptis bñfi cijs. vñ ait Cũ inuocarẽ tc̃. 2° ſinit in exhortatione alioꝝ ut ↄuertant ad deũ ibi Filij hoiuz tc̃. Circa p̃ mũ duo facit. Primo enim agit grãs de p̃teritis. ſcdõ orat pro futuris ibi Miſere mei tc̃. Circa primum duo facit. Primo agit grãs q eſt exaudit'. 2° oſtẽdit q̃ liter eſt exaudit' ibi in tribulatione tc̃. ¶ Sz notã dũ q hic eſt duplex lr̃a. vna dicit exaudiuit. alia ha bet exaudiſti. Et huic cõcordat Hiero' dicẽs exau diſti. in hoc tñ nõ eſt vis. Dicit ergo Cũ inuocarem exaudiſti tc̃. Ubi q̃tuor ↄſiderãda ſunt. Primo po nit orõnẽ z exauditionẽ. vñ dicit exaudiſti. ſed non exaudiuit nõ clamãtẽ. vñ dicit Cũ inuocarẽ. qõ eſt iplorare auxiliũ in neceſſitate. ps̃. Ad dñm cuz tri bularer clamaui: z exaudiuit me. ¶ Jtẽ reqrit q ſit iu ſtus. qz ſi audit pctõres eſt ex miſericordia. nõ ex iuſti tia. z ideo dicit iuſtitie mee. Jbi glo.i. datoꝛ iuſtitie. uel iuſtificationis mee. ps̃. Oculi dñi ſup iuſtos. Aliõ qõ eſt p̃mũ q iuſtitiã ſuã hõ attribuit deo z nõ ſibi: z ideo dicit deus. Cõtra qõ Ro.10. Jgnorãtes dei iu ſtitiã: z ſuã uolẽtes ſtatuere tc̃. Primo ergo debet ho nũ ſuũ attribuere deo. 2° hẽe iuſtitiã. 3° clamare. z 4° exaudiri. Modus aũt exauditionis deſcribit cũ dicit in tribulatione. dicit exaudiuit. z dilataſti. ul' forte metrice fact' eſt pſalmus: ubi opoꝛtuit mutari cõ ſtructionẽ ppter metrũ: uel qz per modũ orãtis: ubi ex diuerſis affectib' mutat hõ loquẽdi modũ. Dicit autez in tribulatione dilataſti mihi. qz plus dilataſti q̃z li beraſti. qſi dicat: nõ ſolũ liberaſti: ſed in ipſa tribulati one cordis latitudinẽ tribuiſti. ps̃. Dilataſti greſſus me os ſubtus me: z nõ ſunt īfirmata veſtigia mea. uel lati tudinẽ animi ad patiẽter ſuſtinẽdũ. uel latitudinez pcã tis. de qua dicit Gen̄.9. Dilatet deus iapheth. Deinde cũ dicit miſerere mei. remouẽdo.ſ. qcqd remãſit mi ſerie p̃terite. z exaudi me. orãtẽ pro futuris bonis. ¶ Deinde cum dicit.

Pſalmi partitio

¶ Filij hoiuz uſquequo graui corde: ut quid diligitis uanitatẽ z queritis mendacium?

¶ Cõuertit ſe ad alioꝝ exhortationẽ. Et circa hoc duo facit. p̃mo redarguit pctõres. 2° exhortat eos ad emen dã ibi z ſcitote tc̃. Circa p̃mũ duo facit. Primo cõ memorat ↄditionem. 2° arguit culpã ibi ut qd diligi tis. cõditionẽ cõmemorat dicens Filij hoiuz. qõ dupl'r põt intelligi. Primo in malo ſic Filij hoiuz. qſi hoies ſm nãm iferiorẽ corruptibiles z pni ad pec catũ. Gen̄. 6. Nõ pmanebit ſpũs meus in hoie in eter nuin qz caro eſt. Et iterũ. 8. c. Senſus z cogitatio ho minũ in malũ pni ſunt ab adoleſcẽtia ſua. Filij ergo hoium. q.d. oſtẽditis uos eẽ filios hoium.i. pctõrũ. ſ. eue z ade. uſquequo graui corde. Jſaie.j. Ue gẽti peccatrici: pplo graui iniqtate tc̃. 2° in bono: qz hõ in quãtũ hõ: eſt imago dei. vñ filij hoium. nõ beſtiaꝝ ps̃. Hõ cũ ibonore eẽt nõ itellexit tc̃. Et o graui cor de. i. qui deberis habere cor graue z ſtabile uſque quo. nõ ↄuertimini ad deũ. z hoc eſt qõ Hiero' hẽt. Filij viri: uſquequo inclyti mei ignominioſe diligitis uanitatẽ querẽtes mẽdacium. z ſic ↄueniẽter arguit culpã. Ut qd diligitis tc̃. Jn pctõ nanqȝ ſunt duo ↄſiderãda.ſ. uolũtas inherẽs rei z intẽtio inordinata. Prio ẽ tãgit inordinatũ amorẽ cũ dic. Ut qd diligi tis tc̃. i. aliqd uanũ nõ ſolidũ. Tpalia qppe uana ſũt qz nõ ↄtinẽt ſolidũ ſz trãſiens bonum. Eccl'e.1. Ua

Jn pctõ duo conſi deranda.

nitas vanitatu3: ⁊ oīa vanitas. ⌊ Ut qd ergo diligitis vani. ⌋q.d. ut qd diligitis tēporalia. 2° tāgit prauam ītentionē cū dicit. ⌊ Et queritis mē. ⌋i. q̄re amatis diuitias ut hēatis ſufficiētiā. Nā Eccl'e.5. Auarus nō īplebiť pecunia. Hiere.4. Aſpexi terrā ⁊c̄. Uel mēdaciū. i. idolū. 1. Cor.8. Idolū nihil eſt. Uſquequo ḡ diligitis ⁊ queritis h̄: ⁊ nō ɔuertimini ad deū. ¶ 2° cū dic̄.

¶ Et ſcitote quoniā3 mirificauit dn̄s ſanctu3 ſuū: dn̄s exaudiet me cū clamauero ad eū.

¶ Hortať peccātores ad emēdā: ⁊ circa hoc tria facit. Primo cōmemorat bn̄ficia ſibi exhibita. 2° hortať ut ad deū redeāt ibi ⌊ Iraſcimini ⁊c̄. ⌋3° oſ̄dit p̄eminētia3 ſui ad illos in bonis ibi ⌊ Dediſti letitiā ⁊c̄. ⌋Dicit ḡ. ⌊ ⁊ ſcitote ⁊c̄. ⌋S3 notādū eſt q̄ hic in greco eſt Dyapſalma: in hebreo vō eſt ſela. qđ Hiero' tranſtulit ſeliciť uel ſemp. Dyapſalma ḡ diuiſio pſalmi eſt: q2 qn̄ cātabāt fiebāt aliq̄ interualla in pſalmo: ut oſ̄deret q̄ ſequētia ad aliā mām ptinebāt. ⁊ h̄ ſm Aug'm. S3 cōtra hoc eſt q2 ſ3 h̄ dyapſalma nunq̄3 inueniret in fine pſalmi: ſ3 in pſalterio Hieronymi. ſela īuenitur in fine pſalmi. Et iō ſūptū eſt ex ſela dyaſalon. i. pacifice. Et ɔcordat cū Hieronymo qui iterpretat' eſt feliciť. Sic ḡ meli' pacifice: q̄ſi ſemp: ⁊ hoc ſela ipoztat. Bn̄ficiu3 aūt qđ cōmemorat eſt duplex: vnū de p̄terito: ⁊ aliud de futuro ibi ⌊ Dn̄s exau. ⌋Quātū ad p̄mū dic̄. ⌊ Et ſcitote ⁊c̄. ⌋It cū ſit p̄ncipiū ſnīe ɔtinuať cordi pphete ſicut illud in p̄n' Ezech̄. Et factū eſt in.30. anno ⁊c̄. Nā ſela qđ iterp̄tatū eſt dyapſalma poniť hic. qđ notat iterruptionē: uel ɔtinuať ad p̄cedentia. q.d. Nolite diligē vanitatē. ⌊ ⁊ ſcitote. ⌋quare: ⌊ Qm̄ mirificauit dn̄s ⁊c̄. ⌋Ecce quot bona mihi fecit: q2. ſ. ⌊ mirificauit ⁊c̄. ⌋i. mirabilē reddidit. Pōt etiā aliť ɔtinuari ſm glo. q.d. Quia vana ⌊ ſcitote. ⌋⌊ ⁊ ſcitote. ⌋quid ſeq̄mini. ⌊ Qm̄ dn̄s mirificauit ⁊c̄. ⌋i. chriſtū per figuram p̄ncipalr̄ itellectū qui eſt ſctūs ſanctorum: de quo Dan̄.9. Hūc de' oſ̄dit mirabilē ſuſcitādo: ⁊ ad dexterā eius cū collocādo. Quilibet etiā iuſtus mirabilis eſt: q2 maiora ſūt op̄a iuſtitie q̄3 miracula exteriora. p̄s. Mirabilis de' in ſctis ſuis. S3 chr̄s eſt maxime mirabilis. Iſa.9. Et vocabitur nomen eius admirabilis. ¶ Quantū ad 2m dicit. ⌊ Dn̄s exau. ⌋Iſa.65. Ante q̄3 clamēt ego exaudiā ⁊c̄. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Iraſcimini ⁊ nolite peccare que dicitis in cordib' veſtris: ⁊ in cubilibus veſtris compungimini. Sacrificate ſacrificium iuſtitie ⁊ ſperate in domino.

¶ Exhortať eos ad emēdationē vite. ⁊ circa hoc tria facit. Primo exhortať ut recedāt a malo. 2° ut tendant in bonū ibi ⌊ Sacrificate. ⌋3° mouet q̄ōne3 ibi ⌊ Multi dicunt ⁊c̄. ⌋Circa p̄mū ɔſiderādū eſt q̄ pctm̄ in nobis ut plurimū ex trib' ɔſurgit. ſ. ex corruptione iraſcibilis rōnalis ⁊ ɔcupiſcibilis. Primo ḡ p̄hibet pctm̄ qđ ɔſurgit ex p̄mo. Un̄ dicit. ⌊ Iraſcimini ⁊c̄. ⌋Hoc aūt intelligit tribus modis. Primo de ira inordinata. q.d. Permittiť nobis q̄ motus iracūdie ſurgat in vobis. non tn̄ p̄ducatis iracundiā ad actū pctī. Eph̄.4. Sol nō occidat ſup iracundiā veſtrā. 2° ſic. ⌊ Iraſcimini. ⌋ſ. cōtra vr̄a pctā. Iſa.63. Indignatio mea ipſa auxiliata eſt mihi ⁊c̄. ⌊ ⁊ nolite peccare. ⌋ſ. iterū. q.d. ſic iraſcimini ɔtra peccata preterita ut nō cōmittatis alia. 3° de ira per zelū ſic exponiť. ⌊ Iraſcimini. ⌋contra vitia aliorum. ⁊ tn̄ ⌊ nolite peccare. ⌋eos inordinate corrigēdo: q2 d3 ira dirigi per rōnem. 2° prohibet vitiū rōnalis. ſ. ſimulationē dicens. ⌊ Que dicitis in cordibus vr̄is. ⌋ſupple ſint in vobis. q.d. Nō aliud ſitis in corde: ⁊ aliud p̄tendatis extra. 3° prohibet qđ ſurgit ex ɔcupiſcibil'. ⌊ Compungimini. ⌋ſ. de pctis que feciſtis. ⌊ In cubilib' vr̄is. ⌋Ro.13. Nō in cubilib' ⁊ impudicitijs ⁊c̄. Uel dicēdu3 q̄ tangit duplex pctm̄. ſ. ire: ſicut dictū eſt. ⌊ Iraſcimini. ⌋de ira per zelū. 2° ɔcupiſcētie. ⌊ Cōpungimini que dicitis in cor. vr̄is. ⌋i. male cogitatis. ⌊ in cubilib' vr̄is. ⌋i. de occultis vel inoccultis. ⁊ hoc magis ſonat l̄ra Hieronymi: qui dicit. ⌊ Loquimini ⁊ tacete. ⌋i. nō publicetis inordinate exequēdo. Uel de ira per vitiū quā p̄hibet non p̄cedere ad opus qđ peius eſt. Uel de ira ɔtra pctā. ¶ Cōſequēter hortať eos ut faciāt bonū. ⁊ p̄° dirigit eos circa p̄ncipiū boni: q2 ⌊ Sacrificate ſa. iuſt. ⌋q.d. ⌊ Cōpungimini. ⌋Leuit.4. Mandať q̄ offerant ſacrificiū p̄ peccatis. S3 dn̄s de hi' nō multū curat. p̄s. Sacrificiu3 ⁊ ob. no. Un̄ ⁊ vos ⌊ Sacrificate ſa. iuſtitie. ⌋i. ſatiſfactiōis ⁊ pnīe. Ro.12. Exhibeatis corpora vr̄a deo hoſtiā viuentē ſancta3: deo placentē ⁊c̄. 2° dirigit eos circa finem boni dicens. ⌊ ⁊ ſperate in dn̄o ⁊c̄. ⌋q.d. Sitis ſperātes in domino: qui dedit vobis hec operari. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Multi dicūt quis oſtēdit nobis bona. Signatum eſt ſuper nos lumen vult' tui dn̄e.

¶ Mouet q̄ōne3 quā dicūt ⌊ Multi. ⌋i. ſtulti. Dicunt aūt. ⌊ Quis oſ̄dit nob̄ bona. ⌋q.d. Quō ſcire poſſumus que ſūt hec ſacrificia deo acceptabilia: Hāc aute3 q̄ōne3 ſoluit cū dic̄. ⌊ Signatū eſt ſup nos lu. vultus tui dn̄e. ⌋q.d. Rō nālis indita nob̄ docet diſcernē bonū a malo. ⁊ iō dic̄. ⌊ Signatū ⁊c̄. ⌋Uult' dei eſt id p̄ qđ de' cog̃ſciť: ſicut hō cog̃ſciť per vultū ſuū. hoc eſt vitas dei. Ab hac v̄itate dei refulget ſilitudo lucis ſue in aiabus nr̄is. Et h̄ eſt q̄ſi lumen ⁊ eſt ſignatū ſuper nos: q2 eſt ſupior in nob̄: ⁊ eſt q̄ſi quoddā ſignū ſup faciē nr̄as. ⁊ hoc lumine cog̃ſcē poſſum' bonū. p̄s. In lumine vult' tui ambulabunt ⁊c̄. Sup hoc aūt ſignamur ſigno ſpiritus. Eph̄.4. Nolite ɔtriſtari ſpm̄. ſ. in quo ſignati eſtis. Et iterū ſigno crucis: cui' ſignaculu3 nob̄ impreſſu3 eſt in baptiſmo: ⁊ quotidie debem' imprimere. Cant.8. Pone me ut ſignaculum ſup cor tuum. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Dediſti letitia3 in corde meo. A fructu frumēti vini ⁊ olei ſui: multiplicati ſunt.

¶ Ponit p̄eminētiā ei' ad illos peccātores in bonis. q̄ſi dicerēt ei. Tu nos exhortaris ad bn̄ficia tua: ſed nos hēmus nr̄a. ideo cōparat tp̄alia ſpūalib'. Et p̄mo ponit ſpūalia. 2° tp̄alia ibi ⌊ a fructu ⁊c̄. ⌋3° p̄eminētiā ſpūaliu3 ibi ⌊ in pace ⁊c̄. ⌋Dicit ḡ: veru3 eſt q̄ oēs hn̄t lumē vult' deſup ſc: ſed o dn̄e ſctis ⁊ mihi ⌊ dediſti letitia3. ⌋ſ. ſpūalē. ⌊ in corde meo. ⌋iut. ſ. de te gaudea3. Ro.14. Nō eſt regnū dei eſca ⁊ pot': ſed iuſtitia ⁊ pax ⁊ gaudium in ſpū ſcō. ⁊ hoc eſt bn̄ficiū ſpūale. Mali autē hn̄t abūdantiā tp̄aliū: ⁊ iō dicit ⌊ A fructu frumēti vini ⁊ olei ſui multiplicati ſunt. ⌋i. dilatati. Et per oīa iſta tēporalia itelliguntť oīa alia: q2 oīa referuntť ad neceſſitatē viuēdi. ⁊ ſic frumētū pro cibo: ⁊ vinū pro potu: oleū vō pro ɔdimēto accipiť. Alia l̄ra hēt ⌊ A tp̄e frumenti. ⌋ubi duplex bonoꝝ iſtoꝝ defect' imniť. q2 tp̄alia dicuntť a tp̄e. Sapie.2. Umbre eni tranſit' eſt tēpus nr̄m. Et q2 vnū nō ſufficit: op3 q̄ ſint multa. iō dicit ⌊ multiplicati ſunt. ⌋¶ Deinde cum dicit.

¶ In pace in idipſum dormiā ⁊ requieſcam. Qm̄ tu dn̄e ſingulariter in ſpe ɔſtituiſti me.

¶ Ponit p̄eminentiam ſpūalium. q.d. Quid inter hec

excedit

Pctm̄ i nobis ut plurimū ex tribus ɔſurgit.

excedit? Certe letitia cordis. Et hoc pꝫ duplici ratione. Primo qꝛ hoc bonū erit eternū. illud vo tpale. 2° qꝛ est vnū ꝛ ſimplex: illud est multiplex. 2m ponit ibi Qm̄ tu ſingulariter ꝛc̄. Dicit ergo In pace ꝛc̄. q.d. alij in tpe: ſed ego non: imo in idipm. ℂ Nota ergo ꝙ

Quatuor bꝫ iuſt⁹ in poſſidendo deum

ē in pñti vita dicit iuſtus ſtare in bono ꝓpter q̄tuoꝛ. Primo qꝛ nō īpedit exterius: ꝛ ideo dicit In pace. Iſa. 33. Sedebit pplꝯ meus in pulchꝛitudine pacis ꝛc̄. 2° ex immutatione rerū habitarū: qꝛ hoc ſemꝑ idem manet. vñ in idipm. pß. Hierlm que edificat ut ciuitas cui⁹ pticipatio eius in idipm. 3° qꝛ ſine ſollicitudine. vñ dormiā. Cant. 2. Ego dormio ꝛc̄. 4° ex gete a labore cōquirēdi. vñ dicit ꝛ requieſcā. Et hoc pōt eē etiā hic in pñti vita ſm incohationē: qꝛ ſci oia iſta hñt hic aliq̄liter in deo: ſed hec oia pfecte erūt in pña. Et hoc ideo hēo dicit dauid: qꝛ vnū hēo in quo ſunt oia hec. ꝛ hoc eſt qḋ ait Qm̄ tu dñe ꝛc̄. q.d. vno mō in q̄dāꝫ ſpe ſingulari. conſtituiſti me. ſ. vita eterna. de qua infra dicit. Unā petij a dño ꝛc̄. ꝛ hoc rñdet ɔtra id qḋ dicit multiplicati ſunt. ſuꝫ Qm̄ tu dñe ꝛc̄. q.d. in te ſingulariter ſpero. Et hoc magis ſonat lr̄a Hieronymi que dicit. Quia tu dñe ſpāliter ſecurū hitare me feciſti. pß. Bonū eſt ɔfidē uel ſpare in dño ꝛc̄.

ℂ In finē ꝓ ea que ɔſeqt hēditatē₃ pß. dd. 5⁹.

Erba mea auribus ꝑcipe dñe: intellige clamorē₃ meū. Intēde uoci orationis mee: rex meus ꝛ deus meus. Quoniam ad te orabo domine.

Supra Pſalmiſta ořonē ꝓpoſuit ɔ̄ pſequētes manifeſte. hic ɔtra doloſos orat ne decipiat. Et circa hoc duo facit. Primo ponit petitio ɔtra doloſos ne decipiat. 2° ut lapſus repet ibi Dñe ne in furore tuo ꝛc̄. Hic pſalmus hēt titulū in quo eſt aliquid

Titul' explanatio

noui qui talis eſt. In finē ꝓ ea que ɔſeqtur hereditatē pſalmi dauid. ubi tāgit figura ꝛ myſteriū. Figura qdem intelligi pōt dupl'r. Primo ſm ꝙ glo. exponit ꝛ hētur in hiſtoria Geñ. 21. Cū ſara vidēs ludētē hiſmaelē₃ cum iſaac filio ſuo turbata eſt: ꝛ dixit ad abraam. Ejice ancillā hāc ꝛ filiū eius. Nō enim erit heres fili⁹ ancille cum filio meo iſaac. Intellexit qdē ſara ludū illū pſecutionē eſſe ɔtra iſaac. Abraā aūt dure accepit qḋ dixerat ſara de filio ſuo hiſmaele: ſed dixit ei deus. Nō tibi videat aſperū ſuꝑ puero ꝛ ancilla tua: omnia que dixerit tibi ſara audi uocē eius: qꝛ in iſaac uocabit tibi ſemē ꝛc̄. q.d. iſaac tibi heres erit tuus: nō hiſmael. Unī infra. 27. dicit. Dedit abraam cuncta que poſſederat filio ſuo iſaac. Filijs aūt ɔcubinarū largit⁹ eſt mune

Myſtica tituli expoſitio.

ra ꝛc̄. ℂ Pōt ergo hic pſalmus referri ad hoc ꝙ pplꝯ iudeoꝝ ſꝫ figurā ɔſequebat hereditatē ꝓmiſſā₃ abrae cuius erat caput dauid ꝛ rex. Secūdum myſteriū₃ vo pplꝯ chꝛiſtianus. Gal. 4. Nos aūt frēs ſm iſaac promiſſionis filij ſum⁹. Ergo pſalm⁹ iſte tēdit in finē₃. i. in chꝛiſtū quē laudat pro ea. ſ. pro eccl'ia: que ɔſeqtur hereditatē reprobata ſynagoga. ℂ Alio mō ſm litterā₃

L. ſ. ſc̄do

Hieronymi titulus eſt Uictori pro heredib⁹ cāticum dauid. Et ſic pōt intelligi ꝙ iſte pſ factꝯ eſt pro victoria quā dauid habuit ad lr̄am. ℂ Et ſciēdū₃ ꝙ dauid fugiēs hereditatē amiſit per abſalonē. ſic hētur ſecūdi Reg. 16. Unī ſic pcedēs pſ fuit pro liberatione ꝛ victoria ɔtra abſalonē: ita hūc fecit pro recuperatione hereditatis: qꝛ dauid reuerſo in hierlm adhuc malicioſe iſurrexerat ſiba ꝛ qdā alij ɔtra eū. Unī ſcbi Reg. 20. Mandauit dauid amaſe ꝙ uſqꝫ in diē tertiā ɔuocaret oēs viros iuda ut pſequeret ſiba filiū bochꝛi. qꝛ magis aſſiitatus eſt nos filius bochꝛi q̄ꝫ abſalon. Pertranſiuerat enim oēs trib⁹ iſrael uſqꝫ abelam: oēſqꝫ electi ɔgregati erāt ad eū: quo decapitato regnauit dauid ſuꝑ oēm iſraelē. In hoc ergo pſalmo ſꝫ lr̄aꝫ tria ɔſiderant. Primo petit exaudiri. 2° oſtendit fiduciā ſue exauditionis ibi mane exau. 3° ꝓponit petitionem ibi Dñe deduc me. Circa ꝑmū duo facit. Primo petit exaudiri 2° ſignat rōnē exauditionis ibi rex me⁹. ℂ Notandū ꝙ qui vult petere aliqd ab aliquo ſic ꝓcedit. Primo deſiderat qḋ vult petere. 2° meditat v̄ba ꝓponēda. 3° ꝓponit ea apud exaudiētē ꝛ econuerſo. Nā ꝑmo percipit v̄ba audiens. 2° intellectu capit ſenſū₃ v̄boꝝ. 3° iclinatur ad implēdū deſideriū petētis. Loqtur ergo dauid

Oppoſito mō ſe hñt petēs ꝛ exaudiens

ad deū ſm ſimilitudinē hāc. Et ꝑmo petit ꝑmum. ſ. ut audiat v̄ba ei⁹ exteriori auditu cū dicit. Uerba mea aurib⁹ ꝑcipe dñe. 2° petit ſenſum. ſ. intellectū v̄borū cū dicit intellige clamorē meum. nō exteriorē ſed iteriorē affectū. pß. Clamor meus in cōſpectu ei⁹. Hieronymus. intellige murmur meū. qḋ cogitaui proponēdū. ꝛ ɔſōat illi tranſlationi que dicit meditationē. 3° petit 3m. ſ. exauditionē. Intēde uoci ořonis mee. i. uelis exaudire ořonē meā. pß. De⁹ i adiu. meū itēde.

Sed nunquid Deus hic ſeorſum facit: audit: intēdit: exaudit?

Dubitatio

Dicendum ꝙ methaphorice loqt. ſ. ut oia hec approbet uerba exteriora: meditationē interiorē: ꝛ que ꝓponit. 2° ponit rōnē exauditionis cum dicit Rex me⁹. Et eſt hoc ꝑncipiū

Solutio.

v̄ſus ſm grecū. Ponit aūt triplex rō exauditionis. duplex. ſ. ex parte dei. quarū₃ vna eſt rex meus. Regis enim eſt gubernare. Ex quo ergo ad deum pertinet: ꝑtinet ad eum neceſſaria ꝓuidere. Hiere. 10. Quis non timebit te o rex gētium? Alia rō eſt qꝛ deus. Deus enim finis eſt uolūtatū nr̄arū ꝛ ɔſeruator. pß. In deo ſperauit cor meū ꝛ adiutus ſum ꝛc̄. ꝛ ideo dicit deus meus. Iſa. 8. Nunqd nō pplꝯ a deo ſuo requiret viſionē pro viuis ꝛ mortuis ꝛc̄. 3° rō ſumit ex pte orātis cū dicit qm̄ ad te orabo dñe. q.d. ɔueniēs eſt: qꝛ ꝓmiſiſti orātibus exauditionē. Matth. 7. Ois qui petit accipit: ꝛ qui querit inuenit: ꝛ pulſanti apiet. Nec refert qḋ dicit Hiero⁹ depꝛecoꝛ. Et hic di orabo. qꝛ h̄ deſignat ɔtinuationē ořonis ſine intermiſſiōe. q.d. ita orabo. ꝙ tū ſꝑ depꝛecoꝛ. Luc. 18. Opꝫ ſꝑ orare ꝛ nō deficē.

ℂ Mane exaudies uocē meā. Mane aſtabo tibi ꝛ videbo: qm̄ nō deus uolēs iniqtatē tu es. Neqꝫ habitabit iuxta te malignus: neqꝫ ꝑmanebūt iniuſti ante oculos tuos.

ℂ Hec eſt 2ª ps ꝑo. Ubi ꝑ° oñdit fiduciā ſe hēe de exauditiōe. 2° fiducie rōnē ibi Mane aſtabo ꝛc̄. Dic ḡ. exaudies uocē meā mane. ſꝫ lr̄aꝫ. i. celerit. q.d. tempeſtiue. Hoc eni ſpare debem⁹ de deo ꝙ cito exaudiet Iſa. 30. Ad uocē clamoris tui ſtati ut audierit rñdebit tibi. Idē penul. Adhuc illis loquētib⁹ ego audiā. Rō fiducie pōit cū dic̄ Mane aſtabo ꝛc̄. ℂ Nō ꝙ ma

Mane q̄tuoꝛ ſignificat.

ne q̄drupl'r di. ſ. nāl'is dici. Geñ. 1. Factū eſt ueſpe ꝛ mane dies vn⁹. Itē vite humane: ꝛ ſic iuuēt⁹ di mane. pß. Mane floreat ꝛ trāſeat. Itē dici gr̄e in ꝑma ɔuerſione hois ad deū: qꝛ tūc icipit hēe lumē gr̄e. pß. Repleti ſum⁹ mane mia tua. Itē eternitatis. pß. Ad ueſpaꝫ. ſ. i vita pñti demorabit flet⁹: ꝛ ad matutinū. ſ. eternitatis letitia. Dupl'r ḡ rō aſſignat ɔfidētie. ꝑ° qꝛ mane aſtat. i. deo adhēt ꝛ ad deū ſe ꝑpat. vñ Hiero⁹ hꝫ ꝑpaboꝛ. Eccl. 18. Añ ořonē ꝑpa aiaꝫ tuā: ꝛ noli eē qſi hō q tētat deū. Mane. ḡ dici. i. ſ matutis. aſtabo tibi. i. tibi itēdā. Et h̄ qꝛ tūc ē hō liber a ſollicitudib⁹ ꝛ magis hꝫ

liberū cor ad cogitādū de deo. pſ. In matutinis domi ne meditabor in te. Iſa. 26. Sʒ ⁊ ſpū meo in p̄cordijs meis de mane vigilabo ad te: ⁊ exaudies vocē meā ⁊c̄. Quia deuotos audit. Ul ⌊mane.⌋ ſ. grē: ꝓpulſis tenebris culpe. ⌊aſtabo.⌋ Jr ⌊ꝯtēplabor.⌋ Jux hēt lr̄a Hieronymi. ſcōi Reg. 23. Sicut lux aurore mane abſqȝ nubib⁹ rutilat oriēte ſole ⁊c̄. ⌊exaudies vocē meā.⌋ ſ. liberando a culpa ⁊ pena. Uel ⌊mane.⌋ ſ. i die eternitatis. Job. 38. Ubi eras cū me laudarēt aſtra matutina ⁊c̄. Et tūc hō totaliter exaudiť. Uel ⌊mane.⌋ i. a iuuentute. ⌊aſtabo tibi.⌋ Tre. 3. Bonū eſt viro cum portauerit iugum dn̄i ab adoleſcētia ſua. Eccſo vltimo. Memēto creatoris tui in dieb⁹ iuuētutis tue ⁊c̄. ⌊⁊ exaudies vocē meam.⌋ q: Prouer. 8. Diligētes me diligo: ⁊ qui mane vigilauerint ad me inuenient me. 2° rō fiducie eſt ꝙ videt: vn̄ dicit ⌊⁊ videbo.⌋ Jr exponit hoc primo quō aſtet cum dicit ⌊Ego aūt in multitudine.⌋ p̄mo dicit qd videt. ſ. qui ſunt illi qui impediunt ab exauditione. ⁊ que ſunt huiuſmodi impedimēta. ⁊ iſti ſūt mali. vn̄ dicit ⌊videbo.⌋ ſ. ⌊qm̄ deus ⁊c̄.⌋ ¶ Ubi notāda ſunt duo. Primo ꝙ mali excludunť ab iſtis. ſcdo ꝙ inducunť in mala pene ibi ⌊odiſti oēs ⁊c̄.⌋ Circa p̄mū loqͣtur de deo ſicut de aliquo hoīe qui diligit aliquos ſeu odit. Ubi triplex gradus p̄t ee. q: alicui pctōris placet pctm̄. alicui placet pſona peccātis. alicui neutrum. ſed tamē libēter ⁊ ſine indignatione videt eum. hoc nō eſt in deo: q: deo nō placet peccatū nec reſpicit ad familiaritatē pctōris. Jtem dedignať eum videre. ⁊ ideo dicit quātum ad p̄mū ⌊videbo qm̄ tu nō es deus volēs iniquitatem.⌋ i. nō placet tibi. Quātum ad ſcdm dicit ⌊neqȝ habitabit iuxta te malignus.⌋ i. nō habes eum in familiaritate tua. pſ. Nō hitabit in medio domus tue ⁊c̄. Jtem idē. Odiui eccleſiā malignantiū. Quātū ad tertiū dicit ⌊neqȝ p̄manebūt iniuſti.⌋ i. pctōres. ⌊ante oculos tuos.⌋ ſ. approbationis. Abacuc. 1. Mūdi ſunt oculi tui: ⁊ reſpicere ad iniquitatē non poteris.

Odit de⁹ peccatū ⁊ pctōrem quē punit

¶ Odiſti oēs qui opantur iniqͣtatē: pdes oēs qui loquunť mēdacium. Uirū ſanguinū ⁊ doloſum abbominabitur dominus.

¶ Hic oſtēdit quō inducunť ad penam: ⁊ ponit triplicē ordinē. Triplex eni gradus eſt quō aliqs ledit aliquē. Primo habet eum odio: volēdo ei malū in corde. Secūdo hoc exequiť inferēdo penā. 3° ſi qn̄ puniuit tamē recōciliat eum ſibi. Sed deus primo odit: vnde dicit. ⌊Odiſti oēs ⁊c̄.⌋ Sap. 14. Similr̄ eſt odio deo impius ⁊ impietas eius.

Queſtio. **Sed contra** Sapie. 11. Diligis omnia que ſunt ⁊c̄.

Solutio. **Reſpondeo** Qd deus fecit nō odit: ſed qd nō fecit. ſ. pctm̄. Sed ſi nos ptinaciter inſiſtamus pctōrem odit inquātū nō reuocat ⁊ per penas ordinat. 2° infert penā ⁊ ideo dicit ⌊pdes oēs qui loquunť mēdaciū.⌋ Sap. 1. Os qd mētiť occidit aīam. ¶ Nota ꝙ triplex eſt mēdaciū. ſ. pniciosum qd fit in nocumētū alterius ſiue ſpūalis ſiue tpalis: ut puta in doctrina: ⁊ hoc eſt grauiſſimū. Jocoſum qd dicit ad delectādum. Officioſum quo qs loqͣtur ad pficiendū ſiue tpaliter ſiue ſpūalr. Et ſm̄ Aug^m. Nullum mēdaciū officioſum eſt ſine pctō: q: ſi mētiris ut liberes aliquē hoc nō eſt bonū: q: Aplus dicit Ro. 3. Nō ſūt faciēda mala ut ueniāt bona. Preterea oē malum poſſet fieri ꝓpter bonū. pōt tn̄ officioſum eē aliqn̄ ueniale Sed iocoſum ſemp eſt ueniale. pniciosum vo ſemp eſt mortale: ⁊ de iſto hic intelligiť. 3° deus ſic odit ſicut penas infert ꝙ nō recōciliať. vn̄ ſubdit. ⌊Uirū ſanguinū ⁊ doloſū abbominabiť dn̄s.⌋ Jlla abhominamur que in cognitione nr̄a nō patimur. Uiri ſanguinū dicuntur illi quoꝝ affect⁹ eſt ad effundēdū ſanguinē. Prouer. 1. Pedes eoꝝ ad malū currūt: ⁊ feſtināt ut effundāt ſanguinē. ſcdi Reg. 16. Egredere vir ſanguinū. Doloſus eſt qui in domo loqͣtur. ¶ Sed aduertēdū ꝙ ordinate ꝓcedit pſalmiſta. q: p̄mo hō ſimplr̄ opať malū cogitādo: ⁊ hoc deus odit. Sed quādo addūt maliciam exequēdo: prouocāt deum ad puniēdū. Sed quādo perdurāt: tūc deus abhominať. Prouer. 17. Abbominatio eſt deo vita impij ⁊c̄. ¶ Cōſequēter cum dicit.

Mēdaciū triplx

¶ Ego aūt in multitudie miſericordie tue. Jntroibo in domum tuā: adorabo ad tēplū ſanctum tuum in timore tuo.

¶ Oſtendit quō aſtat dn̄o. Et circa hoc duo facit. Primo oſtēdit quomō accedit ad deū. 2° quam orōnē porrigit ibi ⌊adorabo.⌋ Dicet ergo aliqs ſibi. Tu dicis ꝙ ⌊nō habitabit iuxta te malignus.⌋ Sed nunqd nō tu es peccator? Quō ergo aſtabis? Et ideo dicit. Nō ſʒ mea merita: ſed ⌊in multitudine miſericordie tue introibo.⌋ i. appropinqͣbo tibi. ⌊in domū tuā.⌋ Uel ad lr̄aʒ dicit tēplum uel ꝯgregatio fideliū. p̄me Thi. 3. Quō oporteat te in domo dei ꝯuerſari: que eſt eccleſia dei. Dan̄. 9. Nō enim in iuſtificationibus nr̄is ꝓſternim⁹ p̄ces ante faciē tuam ⁊c̄. Sed tu cū ſis pctōr. i. vir ſanguinū: quō appropinqͣs uel adoras? Certe ⌊in timore tuo.⌋ Eccī. 1. Qui ſine tiore eſt nō poterit iuſtificari. Jdeo dicit ⌊in timore tuo.⌋ ſ. cum reuerentia.

¶ Dn̄e deduc me in iuſtitia tua: ꝓpter inimicos meos dirige in ꝯſpectu tuo viam meaʒ.

¶ Supra petijt orōnē exaudiri. hic ꝓponit eā. Et p̄mo orat pro ſe. 2° pro alijs. Circa p̄mū duo facit. Primo ꝓponit orōnē. 2° ponit eius rōnē ibi ⌊qm̄ nō eſt.⌋ Circa p̄mū duo petit. ſ. deduci ⁊ dirigi. ⁊ hoc ideo q: hō in mūdo eſt ſicͭ in via. Jſa. 30. Hec eſt via: ambulabitis in ea. Qui aūt vadūt per viā idigēt duob⁹. quia ſi via nō ſit ſecura idigēt ducatu: uľ dirigēte ſi ſit dubia Jn mūdo vndiqȝ ſunt hoſtes. pſ. Jn via hac qua ambulabā abſcōderūt laqueum mihi. Jtē ignota eſt via. Job. 3. Uiro cuius abſcōdita eſt via ⁊c̄. ⁊ ideo p̄mo petit ⌊Dn̄e deduc me in iuſticiā tuā.⌋ ſm̄ iuſticiā tuā: uel ut ambulē in tua iuſticia. ⁊ hoc ⌊ꝓpter inimicos meos.⌋ pſ. Spūs tuus bonus deducet me in terrā rectā. ⌊Dirige i ꝯſpectu tuo viā meā.⌋ Alia trāſlatio habet ⌊Dirige in ꝯſpectu meo viā tuā.⌋ Prima ꝯcordat cuʒ Hieronymo. 2° cū greco. ſed tn̄ idē eſt ſenſus. q. d. Dn̄e ſum in via occulta. Prouer. 14. Eſt via que videť hoī recta: nouiſſima aūt deducit ad mortē. ⁊ ideo ⌊Dirige me in ꝯſpectu tuo.⌋ i. ſm̄ tuā ꝓuidētiā: q: tibi nihil eſt occultū. Uel ⌊i ꝯſpectu tuo.⌋ ſ. ut tibi ſemp placeā. Uel ⌊in ꝯſpectu meo viā tuā.⌋ ſ. ut. ſ. ſemp ſit in corde meo: ut te ſemp ſequi poſſim. ¶ Deinde cum ſubiungit.

¶ Qm̄ nō eſt in ore eoꝝ ueritas: cor eoꝝ uanū eſt. Sepulchrū patens eſt guttur eoruʒ: linguis ſuis doloſe agebant.

¶ Aſſignat rōnē petitionis: ⁊ deſcribit inimicos ⁊ piculū iminēs. Primo ex defectu boni. 2° ex abūdātia mali ibi q: ⌊cor eoꝝ ⁊c̄.⌋ Defect⁹ qdē eſt: q: ſi ſeruarēt pacē poſſem eis pacificari ⁊ ſecure incedere. Sed ⌊non eſt in ore eoꝝ vitas.⌋ q: aliud habēt in ore: ⁊ aliud in corde. Oſee. 4. Nō eſt vitas: ⁊ ideo nō poſſum ſecure icedē. Jtē ex abūdātia mali. ⁊ p̄mo quātū ad meditationē cuʒ dicit ⌊cor eoꝝ uanū eſt.⌋ i. uana meditanť: ad

que attingere non pñt.ſ.decipe pauperes qui cuſtodiūtur a te. Ecci.11. Multe inſidie ſunt doloſis. Secundo ex auiditate:q2 ⌊ ſepulchrū patens eſt guttur eorum.⌋ guttur ſeruit ad guſtuz ⁊ loquutionē. Uno mō poteſt legi ut exponat ſm ꝙ ordinatur ad loquutionem.q.d. ⌊ Guttur.coꝝ eſt ſepulchrū patēs.⌋ Nā ſicut ſeplchrū eſt locus mortuoꝝ:⁊ de eo egredit ſetor:ita loquutiōes coꝝ mortificāt alios:uel ſpūaliter uel corpalr.pme Corin.15. Corrūpūt bonos mores colloqa praua. Itē ſcti da ſunt eloqa taliuz:q2 turpia loquunt. Ecci.11. Erucrāt ꝑcordia ſetēdā. Alio mō ut exponat quātum ad comeſtionē ⁊ auiditatē:⁊ hoc poſſumus accipe uel ad lrām ⁊ ſic ſunt ⌊ ſepulchrū patēs.⌋ q2 ſunt uoraces. Et ꝓpter hoc ut impleāt uoracitatē ſuā adulant:⁊ inique agūt. Uel figuralr:⁊ ſic ſepulchrū quātū eſt de ſe paratum eſt ad ſuſcipiēdū mortuos.ſic iſti ſemp ſunt parati ad decipiēdū. Hiere.5. Pharetra eius q̄ſi ſepulchrum patēs.3° quātū ad coꝝ oppſſionē.⌊ linguis ſuis ⁊c̄.⌋ q.d.per ṽba blāda ducūt ad mortē. Ro.16. Per dulces ſermones ⁊ blāde ſeducūt corda innocētū. Hiere.9. Sagitta vulnerās lingua coꝝ ⁊c̄. Hec pōt eſſe orō iuſt. ⁊ eccle. ¶ Conſequenter cum dicit.

¶ Judica illos deus. Decidāt a cogitationibus ſuis:ſm multitudinē impietatum corūz expelle eos:qm̄ irritauerunt te dñe.

¶ Orat pro alijs. Et pmo ꝯtra malos.2° pro bonis ibi ⌊ Et letent.⌋ Circa pmū tria facit. Primo petit coruz iudiciū.2° determīat iudicij modū ibi ⌊ Decidāt ⁊c̄.⌋ 3° aſſignat iudicij cām ibi ⌊ qm̄ irritauerūt.⌋ Dicit ergo ⌊ Judica illos.⌋ ex quo ſunt mali. ¶ Sed aduertē

Duplex iudicium dum ꝙ duplex eſt iudiciū.ſ.diſcretionis quo etiā boni iudicant.pſ̄. Judica me de° ⁊ diſcerne cām meam ⁊c̄. 2° ꝯdēnationis. Joā.3. Qui nō credit:iā iudicatus eſt Hic loqtur de iudicio ꝯdēnationis quo mali iudicabūtur i extrēo iudicio. vñ Hiero° bꝫ ⌊ Cōdēna eos de°.⌋

Queſtio. **Sed contra** Mathei.5. Orate pro perſequentibus ⁊ calūniātibus uos.

Solutio. **Reſpondeo** Dicēdū ꝙ ꝓphete in ſua prophetia nō loquebant uolūtate ꝓpria.ſcōe Petri.1. Nō enim uolūtate allata eſt aliqñ ꝓphetia:ſed ſpū ſcō ⁊c̄. Et ideo que ꝓferebāt dicebāt ſm intellectū diuine iuſticie.⁊ ideo hec erāt magis ꝑdicationes futuroꝝ q̄z orōnes coꝝ. vñ ⌊ Judica.⌋ i. ſcio ꝙ iudicabis. Modus iuſtitie duplex ponit. Primo

Duplex modus iuſtitie.pōit ut deficiāt ab intēto.2° ut remoueant a loco. Per primū impediunt mala que intēdūt:⁊ ideo dicit.⌊ Decidāt a cogitationib° ſuis.⌋ i.cōſilijs. Job.5. Qui appbēdit ſapiētes in aſtutia coꝝ ⁊c̄. Uel ⌊ decidāt.⌋ i.puniant ꝓpter cogitationes ſuas. Ro.2. Cogitationū accuſantiū ⁊c̄. Sed per ſcōm expellunt a ſocietate bonorū. vñ ſeqtur ⌊ ſm multitudinē ⁊c̄.⌋ Hoc erit tūc quando Matth.25.dicet. Ite maledicti ⁊c̄. Job.18. Expellet eū de luce in tenebras ⁊c̄. Et dicit ⌊ ſm multitudinē impietatū.⌋ q2 ſm eas erit modus cōdēnatiuus. Deute.25. Pro mēſura delicti erit ⁊ plagarū modus. Cā ponitur.⌊ qm̄ irritauerūt.⌋ i.ad irā ꝓuocauerūt. Hoc i deo nō irā ſed uolūtatē puniēdi oſtēdit. Alia lrā ⌊ amaricauerūt te.⌋ qui dulcis eſt:in te ꝑtinaciter peccādo. Peccatores pmo peccāt:poſt aggrauāt pctm ſuū ex ꝑtinacia:⁊ deus tūc nō parcit:ſed irritat.i.inducit ad vindictā. Ro.2. An ignoras ꝙ benignitas dei ad penitētiaz te adducit.tu aūt ſm duritiā tuā ⁊c̄. Deut.32. Ipſi me ꝓuocauerūt in eo qui non eſt deus ⁊c̄. ¶ Conſequenter cum dicit.

¶ Et letent oēs qui ſperāt in te:in eternuz exultabūt ⁊ habitabis in eis. Et gloriabūtur in te oēs qui diligunt nomen tuum.

¶ Ponit petitionē. Et pmo ponit eā.2° ſubdit expōnez. ⌊ In eternū.⌋ Circa pmū duo facit. Primo enim ponit qd petit:q2 letitiā. vñ dicit ⌊ letent.⌋ hoc eſt enīz finis bonoꝝ oium.pſ̄. Juſti epulent ⁊ exultēt in ꝯſpectu dei ⁊ delectent in letitia.2° qbus petit:q2 ſperātib°. vñ ⌊ qui ſperāt in te.⌋ ¶ Cōſequēter cum dicit ⌊ in eternum exul.⌋ exponit pmo ⁊ dicit ⌊ letent.⌋ 2° cuiz dicit ⌊ ſperēt.⌋ ibi ⌊ qm̄ tu bñdixiſti iuſto.⌋ Letitia nāqꝫ ſctoꝝ in patria eſt ſempiterna.⁊ ideo dicit ⌊ in eternū.⌋ ⁊ ſecura:vñ addit ⌊ ⁊ habitabit in eis.⌋ plena.ꝓpter qḋ ſubdit.⌊ Et gliabunt ⁊c̄.⌋ Sēpiterna qdem eſt nō tēporalis. Iſa.51. Letitia ſempiterna ſup capita coꝝ ⁊c̄. Secura abſqꝫ ꝑturbatione. Iſa.32. Sedebit populus meus in pulchritudine pacis:⁊ in tabernaculis fiducie ⁊ ideo dicit ⌊ ⁊ habitabis in eis.⌋ ſicut ꝓtector. vnde Hiero° hēt ⌊ ⁊ ꝓteges eos.⌋ Apoc.21. Ecce tabernaculū dei cū hoibus ⁊ habitabit cū eis. Eſt etiā plena. ⁊ hoc pꝫ ex q̄tuor. Primo ex glia inde ꝯcepta. vñ ⌊ gloriabunt.⌋ q2 nō gloriat de re niſi habeat eam excellenter. Sancti uo excellētiſſime deū hñt:ideo dicit ⌊ gliabunt.⌋ Scdo ex materia:q2 gloriant de re pleniſſima: ⁊ de omni bono. Jo.16. Uſqꝫ mō nō petiſtis qcq̄z in noīe meo:petite ⁊ accipietis ut gaudiū ueſtrum ſit plenum. Jo.15. Ut gaudiū meū in uobis ſit ⁊c̄.⁊ ideo dicit ⌊ in te.⌋ Tertio ex ſocietate:q2 ſolus hō non poteſt bene gaudere de aliquo:ſed quādo amicos habet ſecū participes illius boni.ideo dicit ⌊ oēs.⌋ pſ̄. Sicut letātium oium habitatio eſt in te. Quarto ex ꝑfectione ⌊ qui diligūt.⌋ Hoc enim ꝓprium eſt amicoꝝ gaudere de bono amici.nec facile homo dimittit qḋ diligit. ¶ Conſequenter cum dicit.

¶ Quoniā tu bñdices iuſto. Dñe ut ſcuto bone uoluntatis tue coronaſti nos.

¶ Oſtendit quare ſperāt. Quia primo de dono gr̄e. Secūdo ex miſericordia ꝑdeſtinationis ⁊c̄. Ex dono nāqꝫ gratie:vñ ait.⌊ Quoniā tu bñdixiſti iuſto.⌋ dando.ſ. eis ſpecialē grām. Eph.1. Bñdixiſti nos omni benedictione ſpūali in celeſtibus. Ex miſericordia ꝑdeſtinationis.eph.1. Predeſtinati ſumus ſm ꝓpoſitū uoluntatis eius qui opat omnia in oibus.⁊ hoc eſt quod ait. ⌊ Scuto bone uolūtatis.⌋ ſ.eterna uolūtate miſericordie ſue que ab eterno diſpoſuit ſaluare.eph.1. Elegit nos ante mūdi cōſtitutionē:ut eſſemus ſancti ⁊ immaculati. Quod autem ait ⌊ ut ſcuto.⌋ innuit ꝙ ipſa uolūtas dei bona eſt:ſicut ſcutum cōtra oia mala.ſcōi Reg.22. Dñs ſcutum ⁊ robur meū ⁊c̄. Uel eſt hic ut ſcutum ꝓtegens:in patria uo ut ſcutū coronās. ¶ Conſuetudo nāqꝫ fuit romanis antiquis uti ſcutis rotūdis:⁊ in illis habebāt ſpem victorie:uel qñ triūphabāt illomet ſcuto utebant ut corona. Et inde ſancti pingunt cū ſcuto

Quare ſci depingūt cū ſcuto ī capite. rotundo in capite: q2 de hoſtibus adepti triumphum ſcutum rotūdum ad inſtar romanorum gerūt in capite pro corona. Dicit ergo ⌊ Scuto bone uolūtatis tue coronaſti nos.⌋ quaſi dicat. Pro ſcuto coronationis noſtre habemus bonam uoluntatē tuam que nos hic defendit:⁊ ibi coronat.

¶ In finem in carminibus pro octaua Pſalmus dauid. Sextus.

Domine ne in furore tuo arguas me:neqꝫ in ira tua corripias me.

In precedenti Pſalmo petijt Dauid ut deduceretur in via iuſtitie propter

inimicos. hic autem ut lapſus reparet. Et videtur hic pſalmus exprimere affectus hoīs qui pro peccatis caſtigatus ⁊ in manibus inimicoꝝ datus: penitētia pacta liberationē obtinuit. ⁊ ideo hic eſt primus pſalmus ſeptem penitētialiū. Qui ſunt ſeptē ꝓpter ſeptem dona ſancti ſpūs: per quē qs penitet: ⁊ oēs incipiūt a luctu ⁊ terminant in letitiā: qꝛ per planctū penitētie ꝑuenitur ad regnum glie. Matth. 5. Beati qui lugēt: qm̄ ipſi cōſolabunt. ¶ Titulus talis eſt. In finē pſalmi dauid ꝓ octaua. Hieronymus trāſtulit. Uictori in ꝓs ſup octaua cantici dauid. De iſto titulo reſtat videre qd ſibi uelit hoc qd̄ dicit pro octaua. Nam cetera expoſita ſunt.

Quare pſalmi penitentiales ſunt ſeptem

Tituli explanatio

Ratio, rō cur dicitur pro octaua.

¶ Sciēdū ergo q̄ tituli ab Eſdra facti ſunt partiꝫ ſꝫ ea que tūc agebant: ⁊ ꝑtim ſm ea que ꝯtigerūt. Habetur enim in hiſtoria Leuit. 23. q̄ in mēſe ſeptimo iudei faciebāt feſtum tabernaculoꝝ ſeptē diebus: ⁊ ſecūdus dies inter oēs erat celeberrimus. Erat eniꝫ dies certꝰ atqꝫ collecte que fiebāt pro neceſſarijs ad cultum diuinum ⁊ pauperes. Et forte dauid fecit hūc pſalmū in iſta ſolēnitate: ⁊ dicebat in octauo die. Pertinet aūt feſtuꝫ iſtud ad miniſteriuꝫ: qꝛ per octo ſignificat reſurrectio: quādo colligent oēs a quatuor uētis a ſūmo terre uſqꝫ ad ſummū celi. Matth. 13. Uel dicit octaua ꝓpt quorūdā falſam opinionē: qui dicebāt q̄ poſt ſeptē millia annoꝝ futura eēt reſurrectio dn̄o ad iudiciuꝫ ueniēte. Sed nulli hoc tēpus notū exiſtit. Actuū. 1. Nō eſt ueſtruꝫ noſſe tēpora uel momēta ⁊c̄. De die aūt illa ⁊ hora nemo ſcit neqꝫ angeli celoꝝ niſi pater ſolus. ¶ Unde alia ratio eſt q̄re per octauaꝫ deſignat reſurrectio: qꝛ in pn̄ti ſeculo duplex vita eſt. Una qua uacat hō rebus corꝑalibus. alia ſpūalibus. Prima vita ſignificat per quaternariū: qꝛ eſt nūs corꝑum: ut etiā dixit Plato: qꝛ per ipſum ſignificant dimēſiones. In ſolidis nāqꝫ primus numerꝰ corꝑalis eſt pyramis: ut tradit Boetius in arithmetrica ſua. Cum igit pyramis illa ſit prima que triāgula baſi in altitudinē ſe tollit. ſeqtur q̄ q̄ternarius ſit ꝓmus numerus ſolidus. ut uerbi gratia. Poſito triāgulo ſup tres angulos erigant lineę: ⁊ ad unum mediū pūctū uertices iūgant ſit pyramis: cuius baſis eſt unum triāgulum: latera vō triāgula. Secunda vō vita que ſpūalis eſt ſignificat per trinariū. Naꝫ in planis figuris ternarius primus numerus ſupſicialis exiſtit. Et idē Boetius in eodē libro dicit. Eſt enim ꝓma ſupſicies triāgularis omni ꝓfus craſſitudine carens. Septenariꝰ qd̄ ex huiuſmodi q̄ternario ⁊ trinario cōſtituit: ſuccedit octaua reſurrectio corꝑoꝝ. ſ. ⁊ aiarū. In gloſa tn̄ alia rō aſſignat ut dicat q̄ ad corꝑꝰ ptinet quaternarius: qꝛ cōſtat ex q̄tuor elemētis ⁊ quatuor afficit qualitatibus. ſ. ſicca ⁊ humida: calida ⁊ frigida. ⁊ q̄tuor tꝑibus adminiſtrat: uere: eſtate: autūno: et hyeme. Ad aiam vō ptinet trinarius ꝓpter tres vireſ aie. ſ. rōnabilem: iraſcibilē: ⁊ ꝯcupiſcibilē. Peracta vō utraqꝫ vita. ſ. corꝑali ⁊ ſpūali q̄ſi ſeptennario numero trāſacto ueniet dies iudicij ⁊ ſuis vnicuiqꝫ pro meritis ius reddet. Uel ideo per octauam ſignificat reſurrectio: qꝛ octaua etate erit. Nam ꝓma etas currit ab adā uſqꝫ ad noe. Scd̄a a Noe uſqꝫ ad abraam. Tertia ab abraam uſqꝫ ad dauid. Quarta a dauid uſqꝫ ad tranſmigrationē babylonis. Quinta a trāſmigratione babylonis uſqꝫ ad chriſtū. Sexta a chriſto uſqꝫ ad finem mūdi currūt ſimul ſexta ⁊ ſeptima etas. ſ. qeſcētiū ⁊ laborātiū. ⁊ poſt has erit octaua etas reſurgētiū. ¶ Diuidit autē pſalmus iſte in tres ptes. Primo eniꝫ ponitur penitētia. 2° penitentie fletus ibi⌊ Laboraui ⁊c̄. ⌋ 3° utriuſqꝫ fructus ibi⌊ diſcedite. ⌋ Sed hō exiſtēs in peccato tria icōmoda patit a qbus petit liberari. Primum eſt ꝑuerſitas actus. 2m̄ eſt vulneratio nāe ⁊ debilitas. 3m̄ reatus pene iminens. Primo ergo petit liberari a primo: ⁊ ideo dicit⌊ Dn̄e ne in furore ⁊c̄. ⌋ 2° cōtra ſecūdum: ⁊ ideo addit orōē⌊ Miſerere mei ⁊c̄. ⌋ 3° cōtra tertium: ⁊ ideo ſubiūgit⌊ ſed tu dn̄e ⁊c̄. ⌋ Dicit ergo⌊ Dn̄e ne in furore tuo. ⌋ A malis actibus liberat aliqꝫ aliquē arguēdo uerbis ⁊ corripiēdo penis ⁊ utrū qꝫ facit deus. Sed arguitio qn̄qꝫ fit ad emēdationeꝫ ⁊ hoc eſt⌊ in miſericordia. ⌋ pꝭ. Corripiet me iuſtus ⁊c̄. Quādoqꝫ ad cōdēnationem: ⁊ hoc eſt ire: ⁊ ideo dicit⌊ Dn̄e arguas me. ⌋ ſed⌊ nō in furore. ⌋ qꝫ hoc eſt vindicta. ⁊ hoc fiet in iudicio: qn̄ dicet Matth. 25. Diſcedite a me maledicti ⁊c̄. Eſuriui enim ⁊c̄. Iſa. 3. Ardēs furor eius: ⁊ grauis ad portādum ⁊c̄. Modo aūt arguit ſed nō in furore: qꝛ ad emēdādum arguit: ⁊ nō ad cōdēnandū. ⁊ hoc petit iſte cū dicit⌊ neqꝫ in ira tua corripias me. ⌋ q. d. Corripe me ſed nō in ira uel in furore ſed per flagella tꝑalia. Augꝰ. Hic ure hic ſeca ut in eternum parcas. Hiere. 10. Corripe me uerūtamē nō in iudicio. ¶ Deinde cum dicit.

Iudicij incertitudo

Alia rō

Alia rō.

Pſalmi partitio.

¶ Miſerere mei dn̄e qm̄ infirmus ſum: ſana me dn̄e quoniā cōturbata ſunt oſſa mea. Et aīa mea turbata eſt ualde: ſed tu dn̄e uſquequo. Cōuertere dn̄e ⁊ eripe aīam meā: ſaluū me fac ꝓpter miſericordiam tuam.

¶ Petit liberari a ſecūdo. ſ. a vulneratione nāe ⁊ debilitate. Et ꝓmo in gn̄ali infirmitatē exponit. 2° in ſpeciali ibi⌊ ſana ⁊c̄. ⌋ Dicit ergo⌊ Miſerere mei dn̄e qm̄ infirmus ſum. ⌋ Peccm̄ eſt ſpūalis infirmitas. Nā īfirmitas corꝑalis ex ſolutione debite ꝓportionis humoꝝ accidit. Sic qn̄ affectiones aīe nō ſunt ꝓportionate eſt ibi ſpūalis egritudo. ⁊ ideo dicit⌊ infirmꝰ ſum. ⌋ Glo. Infirmꝰ ſum nā ⁊ vicio: adeo q̄ iuſtitiā tuā ſuſtinē nequeo. Sap. 9. Seruus tuus ego ſum: ⁊ filꝰ ancille tue hō infirmus ⁊ exigui tꝑis: ⁊ minor ad intellectū iuſtitie: iudicij ⁊ legū. Deinde cū dicit⌊ ſana ⁊c̄. ⌋ exponit i ſpeciali quō ſit īfirmus: ⁊ hoc duplr. Primo qꝛ amiſit ſuā fortitudinē. 2° qꝛ pdidit ſuā diſcretionē ibi⌊ Et anima mea turbata eſt ⁊c̄. ⌋ Dicit ergo⌊ ſana me dn̄e. ⌋ Hiere. 17. Sana me dn̄e ⁊ ſanabor ⁊c̄. Quia ſi hō eſt liber a pctō: aptꝰ eſt ad retinēdū grām ⁊ v̄tutes que ſūt fortitudo hoīs. ⁊ ideo⌊ ſana me dn̄e. ⌋ Et hoc oro qꝛ⌊ oſſa mea. ⌋ i. fortitudo mea aīe. ſ. meeꝰ ⁊ fortitudo⌊ turbata eſt. ⌋ Itē tn̄ hāt diſcretio inquātum pctōri videt recte agere cū peccat. ⁊ ideo dicit⌊ Et aīa mea turbata eſt ualde. ⌋ qꝛ ꝑuerſum habet iudiciū de agēdis: ut ſ. qd̄ bonū eſt iudicet eē malū: ⁊ ecōuerſo. Deinde cū dicit⌊ ſed tu dn̄e ⁊c̄. ⌋ orat ꝯtra reatū dānationis. Ubi tria facit. Primo enim oſtēdit ꝑiculū iminere. 2° petit auxiliū grē ibi⌊ Cōuertere. ⌋ 3° exponit ꝑiculū imminēs ibi⌊ qm̄ nō eſt in morte ⁊c̄. ⌋ Dic ergo⌊ īfirmꝰ ſū. ⌋ non poſſum per me ſurgere.⌊ ſed tu dn̄e. ⌋ qui potes.⌊ uſquequo. ⌋ nō exaudies. pꝭ. Uſquequo dn̄e obliuiſceris me ⁊c̄. In hoc videbat ꝑiculoſuꝫ ſibi q̄ nō ꝯuertebat. Eccl. 5. Ne tardes ꝯuerti ad dn̄m: ⁊ ne differas de die in diē: ſubito enī ueniet ira illius: ⁊ in tꝑe vindicte diſꝑdet te. Abac. 1. Uſquequo clamabo ⁊ nō exaudies: uociferabor ad te uerū patrē: ⁊ nō ſanabis ⁊c̄. q. d. Quādiu ero in pctō ⁊ nō dabis auxiliū ut reſurgaꝫ. ⁊ ideo petit auxiliū dicēs⌊ Cōuertere ⁊c̄. ⌋ et tāgit tria ſ. ꝯuerſionē: ereptionē: ⁊ ſalutationē. Oculus hoīs non illuminat a ſole niſi hēat directā oppōnem ad illuꝫ: ita aīa ſi debet recipe lumē diuinū debet hēre directum aſpectū ad deū: ⁊ huiuſmodi directꝰ aſpectꝰ ſemper eſt paratus

Peccm̄ ē infirmitas animę.

penitentia a deo. ſed homo ꝯuertit ſe: ⁊ opꝫ ꝙ de⁹ ꝯuer-
tat iniquitatum prius ꝯuertit ad nos ꝯuertendo nos ad
ſe. ⁊ ideo dicit Conuertere. Tre. 4. Conuerte nos dñe
⁊ ꝯuertemur ad te ⁊c̃. Si aliqs cōpeditus traheretur
ad ſuſpēdiū ac videret aliquē de quo ꝯfideret: rogaret
attētē ac diceret. eripe me. Hoc modo orat iſte dicēs.
Eripe animā meā. q. d. eripe me tractū ad peccatū
ductū ad mortē. Prouer. 24. Erue eos qui ducunt ad
mortē. pſ. Eripe me de luto ut nō īfigar ⁊c̃. Col. 1. Eri
puit nos de poteſtate tenebrarū. Itē. Saluum me fac.
Poſtq̄z liberaueris me a malo pduc ad ſalutē. pſ. In
ipſo ſalutare meū. ⁊ hoc nō ꝓpter merita mea: ſed ꝓ
pter miām tuā. ad Titū. 3. Nō ex opib⁹ iuſtitie que
fecimus nos: ſed ſm ſuā miām ſaluos nos fecit. ¶ De
inde cum dicit:

¶ Quoniā nō eſt in morte qui memor ſit tui: in in-
ferno autem qs cōfitebitur tibi.

¶ Oſtēdit piculū iminens. Et pmo piculum pñtis mor
tis. ſ. nālis. 2° dānationis eterne a qua non eſt reditus.
vñ Quoniā nō eſt ī morte. i. poſt mortē. q memor ſit
tui. ſ. cogitādo bonitatē tuā ſi de ea nō fuit memor in
vita. Et ideo q2 aīa rōnalis nō hēt flexibilitatē arbitrij
poſt mortē. Eccle. 11. Si ceciderit lignū ad auſtrū: ſi-
ue ad aqlonē: i quocūqz loco ceciderit ibi erit. 2ᵐ pici
lū eſt q2 ī iferno eſt obſtinatio ⁊ nō eſt ibi ꝯfeſſio illa. ſ.
de qua dicit Aplꝰs Ro. 10. Ore aūt fit ꝯfeſſio ad ſalutē
⁊ ideo dicit in iferno aūt qs ꝯfitebitur tibi. Uel aliter
in morte. ſ. pc̃i. qs memor ſit tui. q. d. Te depre
cor eripe aīam meā ne ꝯſentiā: q2 in pc̃ō meo non ero
memor tui. Dan. 13. Declinauerūt oculos ſuos ut non
viderēt celū: nec recordarent iudicioꝝ iuſtoꝝ. in ifer
no aūt. i. i pfūdo pc̃ōꝝ. qs ꝯfitebitur tibi. Prouer.
8. Impius cū in pfundū uenerit peccatorum contem
nit. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Laboraui in gemitu meo: lauabo per ſin-
gulas noctes lectū meum: lachrymis meis
ſtratum meum rigabo.

¶ Ponit gemitū penitētis: ubi tria videt tangere. Pmo
triſtitiā cordis. 2° defectū rōnis ibi Turbat⁹ eſt. 3°
infirmitatē v̄tutis ibi inueteraui. Triſtitia cordis
tripliciter indicat. Primo per gemitū ⁊ ſuſpiria. 2° per cor
poris egritudinē. 3° per lachrymas. ¶ Quātū ad pri
mū dicit Laboraui in gemitu meo. ſ. ſuſpirādo. Tre.
1. Multi gemit⁹ mei: ⁊ cor meū merēs ⁊c̃. pſ. Rugie
bā a gemitu cordis mei. ¶ Dicit aūt Laboraui. q2 la
bor eſt pugnare ꝯtra ſe: ⁊ tñ labor iſte bonū fructū hēt
Sap. 3. Bonoꝝ laboꝝ glioſus eſt fruct⁹. ¶ Quantū
ad 2ᵐ dicit lauabo. ubi duo ponit. ſ. lectū ⁊ ſtratū.
⁊ hec duo lꝫ p eodē accipiant: tñ ꝓprietatē ſeqmur.
Stratus quid. Stratū dicunt pāni qui ſternunt in lecto. Lectū illud
Lect⁹ qd qd ſubtus ponit. ⁊ dicit lectus ab eligendo. ſ. ſtramina
Lect⁹ vñ ⁊ filia vñ fit lect⁹. Per hoc ergo qd dicit lauabo per
ſingulas noctes lectū meū. dat intelligē ꝙ q̄libet no-
cte ſurgebat ⁊ appodiat⁹ iuxta lectū plorabat. Littera
Hieronymi eſt Natare faciā lectū meū. Ͱ eſt pabo
lica loquutio. Uel natare faciā. i. ad modū natātis
faciā hēre ex egritudine mea in eo. Dicit aūt lachry-
mis ſtratū meū rigabo. q2 etiā in lecto iacēs ploran-
do pfundebat pānos lecti: q̄ſi irriguū lachrymarum.
Moralis ſenſus. Moralr̄ lectus in quo hō qeſcit eſt ꝯſcia. hanc lauat
hō per lachrymas in pnia. Hiere. 4. Laua a malitia
cor tuū. Per ſtratū vō deſignant pc̃ā que ſupſternun
tur ꝯſcie que qdē abluēda ſunt lachrymis. Nā lachry
me lauāt delictū qd pudor eſt ꝯfiteri. Glo. Tre. 1. De-

fecerunt pre lachrymis oculi mei ⁊c̃. Per ſingulas aūt
noctes. i. per ſingula pc̃ā. De ſingulis enim pc̃is de-
bet hō penitēdo plorare. Dat aūt hic intelligi ꝙ peni-
tēs hēat vices īterpollatas: q2 inter bona que faciebat
aliqn̄ peccabat: ⁊ de ſingulis plorabat. vñ nō dicit per
vnā. ſed per ſingulas noctes. Dicit aūt rigabo. per
inundātiā lachrymarum. Hiere. 9. Quis dabit capiti
meo aquā: ⁊ oculis ⁊c̃. Tre. 2. Deduc q̄ſi torrētē lachry
mas per diē: ⁊ nocte ne taceāt pupille oculi tui. ¶ Cō
ſequenter cum dicit.

¶ Turbatus eſt a furore oculus meus: inue-
teraui inter omnes inimicos meos.

¶ Ponit defectū rōnis. Triſtitia enim eſt cā ire. ⁊ ideo
triſtes iraſcit de facili. Ira aūt ſemp turbat oculum rō
nis. Turbati aūt minus ꝓuidēt. ⁊ ideo dicit Turba
tus eſt oculus meus. i. rō mea. Sed a furore alioꝝ
iraſcebat enim dauid ⁊ turbabat: qñ videbat inſurre-
xiſſe cōtra ſe abſalonē filium ſuū: ⁊ ꝯſiliarios ei⁹. Uel a
furore ſuo: q2 turbabat ꝯtra peccata ꝓpria. Recogno
ſcebat enim in ſtatu pſequutionis illius ꝙ ꝓpter pec
cata ſua iuſte affligeret: ⁊ hec ira nō cecat ſed turbat.
Alia vō ira excecat. Uel a furore tuo dñe de⁹ quo me
punis: q̄ſi ꝓuocat⁹ a me: q2 te turbaui. Iſa. 38. Attenu
ati ſunt oculi mei ſuſpiciētes in excelſum. Iob. 16. Fa-
cies mea intumuit a fletu ⁊ plāctu ⁊c̃. 3° oſtēdit īfirmi
tatē virtutis cū aī inueteraui ⁊c̃. Quādo aliqs in
iuuētute victorioſus fuit ⁊ fortis: ſi poſtmodū patiat
nō ſolū ab extraneo ſed etiam a ſuis reputat ſeneſcere.
Ita dauid qui in iuuētute ſua vicerat oēs: modo autē
fugiebat filium ſuū. Dicit inueteraui. ſ. alioꝝ repu-
tatione. inter oēs inimicos meos. manifeſtos. ſ. ⁊ oc
cultos. Heb. 8. Quod aūt antiquat ⁊ ſeneſcit ꝓpe inte-
ritū eſt. Uel pc̃ōr inueteraſcit recedēs a nouitate chri
ſti: de qua dicit Aplꝰs Ro. 9. In nouitate vite ambu
lemus: ut ſeruiamus in nouitate ſpūs. Ro. 7. glo. Ser
uiamus opibus noui hoīs. i. chriſti. que nō noſtris vi-
ribus uel lege attingimus: ſed grā ſpūs ſancti. Scien-
tes q2 uet⁹ homo nr̄ ſimul crucifixus eſt. Ro. 6. Ut de
ſtruat corpus peccati ut ultra nō ſeruiamus peccato.
Per quā ſeruitutē reducit quis in uetuſtatem peccati:
mēbrum factus ueteris hoīs: ꝓpter qd monet Aplꝰs
⁊ ſuadet Ro. 12. Reformamini in nouitate ſenſus ue
ſtri uel mētis ueſtre. Reformamini dicit glo. q2 in adā
fuiſtis deformati in nouitate ⁊c̃. Nouum hoīem. ſ. chri
ſtum. videlicet imitātes hanc uetuſtatē ⁊ deformitatis
miſeriam ꝓpheta ſub interrogatione deplorat dicens
Baruch. 3. Quid eſt iſrael ꝙ in terra inimicoꝝ es: in-
ueteraſti in terra aliena ⁊c̃. Et ꝯſonat ei qd hic dicitur
inueteraui inter oēs inimicos meos. uel demones
uel oīa peccata qbus oībus conſenſi. ⁊ ſic hoc qd dicit
inueteraui. ſm hūc ſenſuꝫ eſt materia gemit⁹. q. d.
ideo lauabo ⁊c̃. q2 inueteraui. inueterē hoīem imi-
tatus: vitijs oībus me ſubijciēs: ⁊ tūc hoc qd dictū eſt
Turbatus eſt ⁊c̃. refert ad ſtatum penitentis. Uel
poteſt referri ad materiā iuſtitie: ⁊ hoc quātum ad ſta
tum peccati. q. d. ideo inueteraui. i. peccaui: quia
oculus meus. i. caro mea turbata eſt. a furore. i.
ab impetu paſſionis. pſ. Supercecidit ignis. ſ. concu-
piſcētie ſm glo. Auguſtini. Et non viderunt ſolē. ſ. iu-
ſtitie. Dan. 13. Cōcupiſcētia ſubuertit cor tuum. Item
idem. Exarſerūt in cōcupiſcētiam eius ⁊c̃. ut neqꝫ re-
cordarent iudicioꝝ iuſtoꝝ. Ab impetu ergo paſſionis
dicit dauid in eo forte turbatum oculum rationis ut
nō videret celum. ⁊ hoc fuit in ꝯcupiſcētia berſabee.
ſecūdi Reg. 11. quā ad ſe uocatā cognouit. Et poſtmo

dum cõcepto ꝙ eēt grauida: ad crimē adulterij addit crimē homicidij. vñ uriā virū berſabee ꝓditorie iuſſit occidi: pro qb⁹ pctis grauiſſimis iuſto dei iudicio paſſus eſt a filio perſequutionem.

℄ Diſcedite a me oēs qui opamini iniqtatez: qm̄ exaudiuit dñs vocē fletus mei. Exaudiuit dñs depꝛecationē meam: dominus orationem meam ſuſcepit.

℄ Hec eſt tertia ps ꝑncipalis in qua fruct⁹ penitētie ponit. vñ hic ſe exauditū oſtēdit: ⁊ ex ide gratulat. Et circa hoc tria facit. Primo enim repellit a ſe inimicos. 2° ꝯfitet ſe eē exauditū ibi⌊ Qm̄ exaudiſti.⌋ 3° ꝑnunciat inimicoꝝ euētū ibi⌊ Erubeſcāt.⌋ Dixit ergo⌊ Diſcedite ⁊c.⌋ Hec ꝙ aliqs ꝓpter pctm̄ afflict⁹ fuerit: poſt data indulgētiā iſultare pōt inimicis uel īducētibus ad pctm̄: uel pſequētib⁹ corpalr. Ad lrām hiero⁹ dicit. ⌊ Diſcedite a me.⌋ iducētes me ad pctm̄: qꝛ ſocietatem ueſtrā nolo. 2ᵉ Corin. 6. Propter qḋ ſepamini dic dñs ⁊ imūdū ne tetigeritis: ⁊ ego recipiā uos. uel⌊ Diſcedite a me oēs qui opamini iniqtatē.⌋ i. uos operarij iniq ꝑſequēdo me iniuſte.⌊ Diſcedite.⌋ inqꝫ⌊ a me.⌋ qꝛ dñs mecū eſt tanqꝫ bellator fortis. Hiere. 20. Vñ pš. Si cōſiſtāt aduerſum me caſtra nō timebit cor meū. Et per hoc ſignat futura pſequutio: ⁊ ſepatio maloꝝ a bonis. Matth. 13. Sepabūt malos de medio iuſtoꝝ. Itē eiuſdē. 25. Sepabūt eos adinuicē: ſicut paſtor ſegregat ⁊c. Et iſra eodē cap°. Diſcedite a me maledicti ⁊c. ℄ Cōſequēter cū dicit⌊ qm̄ exaudiſti ⁊c.⌋ ꝑnūciat ſe exauditū. Ubi aduertēdum eſt ꝙ ſupi⁹ tria ꝑmiſit. ſ. orōnem cū dixit⌊ Miſere.⌋ 2° depcationē ut liberet⌊ ꝯuerte re.⌋ 3° luctū⌊ laboraui ⁊c.⌋ Et hec tria dicit exaudita ordine retrogradēdo. Et ꝑmo gemitū dicēs⌊ Exaudiuit dñs ⁊c.⌋ Gemit⁹ ſcōꝫ uocē hēt apud deū. Eccl. 35. Nō deſpiciet uocē pupilli: nec viduā ſi effūdat loquelā gemit⁹. Nōne lachꝛyme vidue ad maxillā deſcēdūt ⁊ exclamatio ei⁹ ſup deducētē eas: A maxilla eni aſcēdūt uſqꝫ ad celū: ⁊ dñs exauditor nō delectabit in illis. Et Gen. 4. Uox ſanguinis frīs tui clamat ad me de terra. Propterea dicebat illa ſcā dña. Judith. 8. Indulgētiā ei⁹ cū lachꝛymis poſtulem⁹. 2°⌊ depcationē.⌋ Eſt nāqꝫ depcatio ꝓpꝛie ſcḋm glo. Caſſiodori pro remouendis malis. Luc. 1. Exaudita eſt depcatio tua. Dicit ibi glo. qua rogaſti pro libatione plebis. Ut ergo oſtēdat ſe liberatū a malis pro qb⁹ rogauerat dicēs⌊ cōuertere ⁊c.⌋ ſubiūgit hic⌊ Exaudiuit dñs depcationez meam.⌋ 3° orōnē: ut. ſ. intret in ꝯſpectu ei⁹. ⁊ hoc eſt qḋ ſb inſert⌊ dñs orōnē meā ſuſcepit.⌋ Et nota ꝙ ponit hic ter⌊ dñs.⌋ ut oſtendat ſe exauditū a tota trinitate. pš. Bñdicat nos de⁹ deus nr̄: bñdicat nos deus. ℄ Conſequenter cum dicit.

℄ Erubeſcāt ⁊ ꝯturbent uehemēter oēs inimici mei: ꝯuertant ⁊ erubeſcāt ualde uelociter.

℄ Ponit inimicoꝝ euēt⁹: ac ſi diceret. Tu dicis inimicis tuis⌊ diſcedite.⌋ Sed qd erit eis diſcedētib⁹ a te? Certe⌊ Erubeſcāt ⁊c.⌋ Hec vba pñt exponi in bono ⁊ in malo. Si in bono: tūc dicta ſūt per modū orōnis: ubi petit qͣtuor pro eis. ſ. erubeſcētiā de pctis: qꝛ hoc ē ꝑncipiū emēdationis vite. Eccl. 4. Eſt ꝯfuſio adducēs gliam. vñ⌊ erubeſcāt.⌋ 2° dolorē de pctis.⌊ ꝯturbent.⌋ pš. Cōmouiſti terrā ⁊ ꝯturbaſti eā ⁊c. Debet enim penitēs hēre uehemētiā doloris plus qꝫ habuerit delectationē in pctō. 3° ꝯuerſionē ad deū: vñ⌊ conuertant.⌋ Iſaie. 31. Cōuertimini ſicut in ꝓfūdū receſſeratis filij iſrl̄. Et 4° erubeſcētiā⌊ Erubeſcāt.⌋ Eſt

Quot uelit peccati penitētia.

aūt erubeſcētia ꝑncipiū ⁊ finis emēdationis. Sꝫ aliī poſſet reddi rō: qꝛ. ſ. a ꝑncipio erubeſcit qs oculos hominū ⁊ ex hoc dolet ⁊ vitat mala. in fine vō erubeſcit oculū rōnis ſue: ⁊ oculū dei. De ꝑmo Ro. 6. Quē fructū habuiſtis tūc in illis: in qb⁹ nūc erubeſcitis. De 2° Luc. 18. Publican⁹ a lōge ſtās nolebat nec oculos ad celū leuare. Hoc aūt fieri dꝫ⌊ ualde uelociter.⌋ ut nō tardet. Eccl. 5. Ne tardes ꝯuerti ad dñm ⁊c. Si autez accipiant in malo: tūc per modū ꝑnūciationis itelligēda ſunt. q. d.⌊ erubeſcāt.⌋ pre detectiōe pcti eoꝝ corā oib⁹. Iſa. 1. Erubeſcetis ſup hortis quos elegeratis cū fueritis uelut querc⁹ defluēs folijs ⁊c.⌊ ⁊ ꝯtur bent.⌋ timore ⁊ triſticia mirabili. Sap. 5. Turbabunt timore horribili ⁊c. ⁊ ideo dicit⌊ uehemēter.⌋ recognoſcēdā culpā ꝓpꝛiā ⁊ gliam ſcoꝝ. Sap. 5. Hi ſūt quos aliqñ habuim⁹ in deriſum: ⁊ in ſilitudinē iproperij: nos inſenſati ⁊c.⌊ ⁊ erubeſcāt.⌋ qꝛ erit eis hec recognitio ad ꝯfuſionē. ⁊ hoc⌊ ualde uelociter.⌋ Iſa. 30. Subito dū nō ſpat ueniet ꝯtritio ei⁹ ⁊c. Job. 21. In pūcto ad iferna deſcēderūt. Theſ. 5. Dies dñi ſicut fur in nocte: ita ueniet. Cū enim dixerint pax ⁊ ſecuritas ⁊c.

Erubeſcētia pricipiū ⁊ finis emēdationis.

Alia litē expoſitio.

℄ In finē ps· dauid quē cantauit dño pro uerbis chuſi filij gemini. 7°.

Domine de⁹ me⁹ in te ſpaui: ſaluum me fac ex oib⁹ pſequētib⁹ me ⁊ libera me. Ne qñ rapiat ut leo aīam meam: dū nō eſt qui redimat neqꝫ qui ſaluum faciat. Dñe deus meus ſi feci iſtud: ſi eſt iniquitas in manibus meis. Si reddidi retribuentibus mihi mala.

Supra pꝛemiſſi ſunt pſalmi pro libatione ab hoſtib⁹. hic ponit pſalm⁹ in quo petit vindictā de eis. ⁊ ꝑponit titulus talis. In finē pſalmi dauid quē cātauit dño ꝓ vbis chuſi filij gemini. Hiſtoria hētur. 1. Reg. 17. ꝙ dauid fugit a facie filij ſui. ⁊ Achitophel ſapiētiſſimus adheſit abſaloni. Chuſi vō adheſit dauid: quē remiſit ut ſciret ꝯſilia achitophel: ⁊ ea ſibi ſignificaret. Cū aūt achitophel ꝯſiliū dediſſet abſaloni nociuū ualde pri ſuo dauid. ſ. ut ſtatim eū inuaderet antequꝫ tutaret alicubi: chuſi ſecreto ſignificauit dauid: ut de cāpeſtrib⁹ fugeret ubi erat: ⁊ trāſiret iordanem ad loca muniti·ſſima. Iſto ergo nūcio chuſi audito dauid: hoc cāticū cecinit dño. ⁊ ideo dicit hic. Quē cantauit dño pro vbis chuſi filij gemini. Dicit aūt fili⁹ gemini qꝛ forte de tribu beniamin erat: uel ex aliquo deſcēderat qui habebat hoc nomē. Hieronymus nō hēt In finem. nec Pro victoria. ſed Pro ignoratione. uel Ignorātibus. Et dicit. Super uerbis ethiopis: tñ neſcit an fuerit ethiops. ℄ Myſtice aūt hic pſalmus pōt eē ecclēſie ⁊ cōtra pſequutores. Et dicit pro vbis chuſi qui interpꝛetat ſilētium. ſed gemini dextera. q. d. Occulto diuine prouidētie iudicio factuz eſt ut achitophel qui fratris ruina interpꝛetat. ſ. iudas ſcariothis in ruinam. ſ. in mortē fratris ſui chꝛiſti. videlicet qui nō cōfundit eos uocare fratres. Heb. 2. Cōſilio ⁊ auxilio cōſpirauit. Sed qḋ ille ad pnitiem vnius hoīs fecit: chꝛiſt⁹ ad ſalutē oīuꝫ inflexit: ut dicit Auguſtinus in glo. ℄ Hic autem pſalmus habet tres ptes. Primo ponit oratio ſecūdo exauditio ibi⌊ Dñs iudicat.⌋ tertio gratiarum actio.⌊ Confitebor dño.⌋ Circa pmū duo facit. Primo orat ut liberet ab hoſtibus. Secūdo ut hoſtes deprimant.⌊ exurge dñe in ira tua.⌋ Circa primum duo facit. Primo petit miſericordiā. 2° allegat ſuā inocētiā. ⌊ Dñe deus meus ſi feci iſtud.⌋ Circa ꝑmū tria facit.

Hiſtoria.

Myſteriū.

Pſalmi partitio.

Primo pmittit orantis affectionem. Scdo proponit petitionē. ⌊ ſaluū me fac. ⌋ 3° petitiōis rōnē. ⌊ Neqñ rapiat. ⌋ Affectus orātis eſt ut ſperet in dño. Eccl. 2. Quis nullus ſperauit in dño ꝛ ɔfuſus eſt. ꝛ iō dic. In te ſperaui. Petitio eſt duplex. petit enī ſaluari ꝛ libari ſm Dio^m. Libari eſt remoueri a malo. Saluari: ɔſeruari in bonis. Sic ḡ petit ꝙ ſaluet a corruptiōe hoſtiū ꝛ liberet ab eis. Et pōt intelligi de corpalib⁹ hoſtib⁹ ꝛ de ſpūalibus. q.d. ⌊ Saluū me fac. ⌋ ab hoſtibus ꝛ a tētationib⁹. ps. Salua me ex ore leonis. Itē ibidē. Libera aiam meā a malignitate eoꝝ. Ponit petitionis rōnē: cū dicit. ⌊ Neqñ rapiat ꝛc. ⌋ q.d. Niſi ſbuenias mihi deuorabit me abſalon: ſic leo. 2. Reg. 15. Surgite fugiamus neqȝ erit nob̄ refugiū a facie abſalonis. Et ſup̄ dic in plurali. ⌊ Ab oīb⁹ pſequētibus. ⌋ hic in ſingulari. Neqñ rapiat ut leo. ⌋ q2 oēs ſub vno capite cōprehendunt. Spūales ſb vno diabolo: corpales ſb abſalone. De p°p̄ᵉ Petri. 5. Aduerſa. ue. di. tanqȝ leo rugiēs ꝛc. ps. Inſidiat in abſcōdito. q. leo ꝛc. ⌊ Rapiat. ⌋ qñ ſbito. ⌊ Et uelociter. ⌋ Ioā. 10. Lupus rapit: q2 diabolus iſidioſe facit. Et h̄ faciet dū nō eſt qui redimat ꝛc. Redimit ḡ eorum liberat a malo: ꝛ hoc refertur ad libationē a pena. Oſee. 13. De morte redimam eos. ⌊ Neqȝ qui ſaluū faciat. ⌋ per libationē a culpa. Matth. 1. Ipſe ſaluū faciet pplm ſuū a pctīs eoꝝ. Hieroᵖ. ⌊ Ne forte capiat ut leo aiam meā: ꝛ laceret: ꝛ nō ſit qui eripiat. ⌋ ⁋ Deinde allegat ſuā inocētiā ⌊ Dñe de⁹ meus ſi feci iſtud. ⌋ Et h̄ pōt intelligi dupl'r. uel p modū iuramēti: uel ꝑnūciationis. Si per modū iuramēti. Sic ſciēdūȝ ꝙ eſt duplex iuramētū. ſ. per conteſtationē: ſicut ad Ro. 1. Teſtis eſt mihi de⁹ cui ſeruio in ſpū meo ꝛc. Per execrationē cum dicit. ⌊ Si ita feci. ⌋ ſic ɔtingat mihi. Job. 31. Si gauiſus ſuȝ ad ruinā illius qui me oderat ꝛc. 2ᵉ Cor. 1. Ego teſtē deū inuoco in aīaȝ meā. q.d. Si nō ſum inocēs rapiat me. Uel pōt intelligi per modū ꝑnūciationis. q.d. Si ego ſuȝ in iſtis defectib⁹: hec erit pena mea. ⌊ Decidam ꝛc. ⌋ Et ſ3 hoc excludit p° a ſe culpā. ⌊ Si feci iſtud ꝛc. ⌋ 2° determinat ſibi penā. ⌊ Decidā ꝛc. ⌋ Excludit aūt a ſe culpā p° in gñali: cū dicit. ⌊ Dñe deus me⁹ ſi feci iſtō. ⌋ Quid ⌊ iſtud? ⌋ Pctīm. ſ. ſupbie ſm glo. qđ eſt qſi vniuerſale pctīm. Eccl. 10. Initiū oīs pctī ſupbia. ⁋ Uel aliter. ⌊ Iſtud. ⌋ Quia qñ qs patitur tribulationem aliquā ex culpa ſua: d² ei. Tu feciſti tibi iſtud q.d. Tu es in cā: ut hoc fiat. ⁋ Et ſic dicit. ⌊ Si feci iſtud. ⌋ ego huic pſequutioni cāȝ dedi. 2. Reg. 8°. Faciebat dauid iudiciū ꝛ iuſtitiā cū pplo ſuo. Mich. 7. Irā dñi portabo: q2 peccaui ei ꝛc. ⁋ 2° cū dicit ⌊ Si eſt iniqtas ꝛc. ⌋ excludit culpaȝ in ſpāli: ubi tria facit. Nam p° dicit: ꝙ nulli fecit iniuriā. ꝛ iō dicit. ⌊ Si eſt iniqtas. ⌋ Job. 41. Si iniquitateȝ que eſt in manis ꝛc. 1. Reg. Aiaduerte ꝛ vide ꝙ nō eſt in manu mea malū: neqȝ iniqtas. Uñ cū hō nulli facit iniuriā: iniuſtū videt ꝙ affligat. 2° qdeȝ remiſit offenſam. ⁋ Et iō dic. ⌊ Si reddidi ꝛc. ⌋ Et h̄. 1. Reg. 24. Pepcit tibi oculus meus. Dixi eni. Nō extendā manū meam in dñm meū: q2 xp̄s dñi eſt. Leuit. 19. Ne queras ultionem: nec memor eris iniurie ciuiū illoꝝ. 3° ꝙ inimicis bene fecit: qđ eſt tertiū bonū. Uñ lr̄a Hieronymi hēt. ⌊ Dimiſi hoſtes meos uacuos. ⌋ Ro. 12. Noli vinci a malo: ſed vince ꝛc. Prouer. 25. Si eſurierit inimicus tuus ꝛc. Matth. 5. Bñ facite eis q oderūt uos. 4. Reg. 6. Regi ſamarie mādauit Heliſe⁹ ut apponeret cibos exercitui regis ſyrie: qui uenerat ad capiendum eum. Appoſitaqȝ eſt eis ciboꝝ magna ꝑparatio. ⁋ Conſequenter cum dicit.

Juramētū duplex.

⁋ Decidaȝ merito ab inimicis meis inanis. Perſequat inimic⁹ aiam meā ꝛ comprehēdat: ꝛ conculcet in terra vitaȝ meam: ꝛ gloriam meam in puluerem deducat.

⁋ Determinat ſibi penā que ſequit. q.d. Si iſta nō ſūt uera que dico: fiant mihi iſta. Et p° ponit detrimētū pecunie. 2° pſone. 3° glie. Dic ḡ quātuȝ ad ꝑmū. Hoc malū accidat mihi. ſ. ꝙ ⌊ decidā merito. ⌋ i. iuſte. ⌊ ab inimicis. ⌋ i. auferantur mihi bona mea. Job. 31. Si adheſit mēbris meis macula: ſeraȝ ꝛ alius comedat. Quo ad pſonā tria ponit que hō patit in ſe. Primo pſequutionē. 2° captiuitatē. 3° mortē. Quantū ad ꝑmū dicit. ⌊ Perſequat. ⌋ quātū ad 2^m. ⌊ Cōprehendat. ⌋ quātuȝ ad 3^m ⌊ Et ɔculcet. ⌋ uel occidēdo: uel totalr me pſternat. Quātū ad gliaȝ ſbiungit. ⌊ ꝛ gliam meam ꝛc. ⌋ Ac ſi diceret. Quicqd ſit illud in quo glioꝛ redigat in puluerē ꝛ diſpgat. ⁋ Myſtice inimic⁹ diabolus pſequens tētando. Tre. 4. Ueloციores fuerūt pſequutores ꝛc. ⌊ Cōprehēdat. ⌋ per ɔſenſū peccati. Tre. 1. Oēs pſequutores ei⁹ apphenderūt eā inter anguſtias. ⌊ Conculcet. ⌋ per ɔſuetudinē ꝛ ɔtēptuȝ. Iſa. 51. Incuruare ut trāſeamus. ⁋ Glia hoīs duplex eſt. nālis. ſ. ꝛ ſpūalis. De p°pᵉ. Cor. 11. Uir nō dȝ. i. menē: uelare caput ſuū: q2 glia ꝛ imago dei eſt. De 2° 2ᵉ Cor. 1. Gloria nr̄a hec eſt teſtimoniū ɔſcie nr̄e. Gloriam ḡ hoīs reducit diabolus in puluerē: q2 imago dei deturpat: q2 maculat⁹. Tbi. 4. Cauteriatā hntes ɔſciētiā. ps. Dñe i ciuitate tua imagieȝ ipoꝝ ad nihilū redigeſ.

Myſterium.

Glia hominis duplex.

⁋ Exurge dñe in ira tua: ꝛ exaltare in finibus inimicoꝝ meoꝝ. Et exurge dñe de⁹ me⁹ in ꝑcepto qđ mādaſti: ꝛ ſynagoga pploꝝ circūdabit te. Et pp hanc in altū regredere.

⁋ Supra pponuit orōnē pro ſe petens libari ꝛ ſaluari: Hic petit ɔtra inimicos: ubi duo facit. Primo petit eoꝝ punitionē. 2° punitionis fructū ibi ⌊ ꝛ exaltare. ⌋ Legamus ꝑmo lr̄aȝ ſm hiſtoriā: ſicut potuit cōpetere dauid. ⌊ Exurge. ⌋ Duob⁹ gñibus hoīuȝ dī. dormiēti ꝛ iacēti. De⁹ aūt qñ pctā nō punit dormire videt quaſi nō hēat prudētie vigilātiā. ps. Exurge q̄re obdormis dñe. Itē qñ nō punit videt ipotēs iacē: ſ3 tūc ſurgē v ł det: qñ ptātem manifeſtat aduerſarios puniēdo. Iſa. 26. Exaltet manus tua ut nō videāt: videāt ꝛ ɔfundant zelantes ppli ꝛ ignis hēdiuaceȝ tuā deuoret. ⌊ in ira. ⌋ i. in punitionē que eſt ire effect⁹. Fructū autēȝ punitionis ponit triplicē. Unū ex pte dei: ut deus exaltet nō in ſe: ſ3 in opinione hoīuȝ q2 per hoc reputatur alt⁹ ꝛ potēs. ꝛ iō dic. ⌊ exaltare. ⌋ q.d. Deprime inimicos meos: ꝛ in h̄ altus apparebis. Eccl. 36. Sic in ɔſpectu illoꝝ magnificat⁹ eſt in nobis: ita in cōſpectu nr̄o ꝛc. ꝛ dicit. ⌊ In finibus. ⌋ ut totalr deprimat ꝛ nihil remaneat iuadendo fines eoꝝ. Hiero⁹ habet. ⌊ eleuare idignēs ſup hoſtes. ⌋ q.d. Iraſcere: ꝛ in hoc ⌊ eleuare. ⌋ Alius fruct⁹ eſt ex pte dauid. Nā. 1. Reg. 13. legit. Inuenit dñs virū ſm coꝛ ſuum: cui ꝑcepit ut eēt dux ſup pplȝ ſuū. Et ipſe dauid de ſe dicit. 2. Reg. 6. Precepit mihi dñs: ut ſim dux ꝛc. Hoc ḡ ꝑceptum videbat euacuari dauid depreſſo. ꝛ iō dicit. ⌊ exurge in ꝑcepto qđ mādaſti. ⌋ ſ. ſim dux in regno. ꝛ iō Hieronymus hēt. ⌊ exurge ad me in iudiciū qđ mandaſti. ⌋ Alius fructus eſt ex pte ppli. In ueteri lege ordinabatur per hoīes: de alijs ꝑncipib⁹ ppli: ſ3 de ſūmo ꝑncipe ſolū diſpēſabat p deū. Nume. 27. Prouideat dñs deus ſpūum oīs carnis hoīeȝ ꝛc. Deut. 17. Cū intraueris terrā: quā dñs de⁹ tuus dabit tibi ꝛ poſſederis

eū:habitaueriſq; in illa:ꝛ dixeris:ꝯſtituā ſup me regē ſic hūt oēs per circuitū nationes.illū ꝯſtitues ꝓncipē: quē dñs tuus elegerit. Ergo dñs in magno ꝓncipatu debebat ſequi diuinā ordinationē. ¶ Et iō ſbdit. ⌊ ꝛ ſynagoga pploꝝ circūdabit te. ⌋i.ſequet tuā ordinatio nē:ut reuertant in me. ⌊ ꝛ pp hoc in altū regredere. ⌋ i.appebit magnificētia tua.q.d. Nō ſolū pp vindictā ſʒ ut hoīes reuertant ad me:ſed ꝓut refert ad chriſtū petit icarnatiōis myſteriū:in quo duplex eſt fructus. Prim⁹ depreſſio demonū ꝛ ꝯuerſio hoīum. ⌊ exurge dñe. ⌋ ¶ Quantū ad ꝑmū dicit ⌊ exurge. ⌋i.appare in mūdo p incarnationē.ꝛ hoc ⌊ in ira tua. ⌋i.ut pu niās demones. Jo.12. Nunc iudicium eſt mundi ꝛc. Mar.1. Quid nob ꝛ tibi ieſu nazarei:uenisti añ tēs pus pdere nos. ⌊ ꝛ exaltare in finib⁹ ini micoꝝ. ⌋aufe rēdo eoꝝ poſſeſſionē. Luc.11. Cū fortis armat⁹ cuſto dit atriū ſuum in pace ſūt oīa que poſſidet. Si aūt for tior illo ſupuenerit ꝛ vicerit eū: vniuerſa arma ei⁹ au feret: in qb⁹ ꝯfidebat:ꝛ ſpolia ei⁹ diſtribuet. ꝛ Mat. 12. Quō pōt quiſq; intrare fortis: ꝛ uaſa ei⁹ diripere niſi ꝑus alligauerit fortē ꝛ tūc domū ei⁹ diripiet.ul cō tra iudeos:ut ſit petitio eccłie gētiliū ꝯtra eos. Et dic. ⌊ Exaltare ī finib⁹ inimicoꝝ. ⌋alia nō mutant. Illud qḋ exaltat hoī apparēs ex hoc occultat.utputa qū ni mis in altū exaltat. Sicut ḡ qḋ latet in ꝓfundo ſi exal tet appet. Job.28. Profunda fluuij ſcrutat⁹ eſt ꝛ ab ſcōdita ꝓduxit in lucē. Sic ait. ⌊ exaltare. ⌋i.manife ſtare:ꝛ ſicut qḋ nimis exaltat:occultat. Uñ Actuū.1. Eleuat⁹ eſt ꝛ nubes ſuſcepit eū ab ocłis eoꝝ.ſic ⌊ exal tare. ⌋ut efficiaris iudeis occult⁹:ut te cognoſcāt:ꝛ ſic crucifigāt:ꝛ redimant. ¶ Quātuʒ ad 2ᵐ dic. ⌊ Exur ge dñe de⁹ in ꝓcepto. ⌋pro ꝯuerſione hoīuʒ. Ubi pri mo ponit motiuū ꝯuerſionis. 2° pfectio. 3° punitio. Dicit ḡ. ⌊ in ꝓcepto. ⌋ſ.manſuetudinis ꝛ humilitatis. ⌊ Quod mādaſti. ⌋ Matth.11. Diſcite a me:q2 mitis ſuʒ ꝛ humilis corde. ⌊ exurge. ⌋ḡ in h' ⌊ ꝓcepto. ⌋i.ap pare humilis al⁹ exiſtēs.q.d. Ita humilitatē accipias ut altitudinem nō deſeras.uel ⌊ exurge. ⌋a mortuis.ꝛ ſic ⌊ Synagoga pploꝝ circūdabit te. ⌋ Cōgregatio.ſ. bōꝝ qui remunerabunt ꝛ maloꝝ qui punient. Cañ. 1. Oleū effuſuʒ nomē tuū ꝛc. Iſa.2. Preparabit mōs domus dñi in uertice montiū:ꝛ eleuabit ſup colles ꝛ fluēt ad eū oēs gētes.ꝛ.60.c. Leua oculos tuos in cir cuitu:oēs iſti ꝯgregati ſūt uenerūt tibi. ⌊ ꝛ pp hanc in altū regredere. ⌋ſ.ut hāc ſynagogā pficias credentiuʒ ſ.ꝯgregationē. Eph.4. Aſcēdēs in altū captiuā du xit captiuitatē ꝛc. Mich.2. Aſcēdit pandens iter añ eos.uel ⌊ in altum. ⌋abſcōderis ab oculis iudeoꝝ ꝛc. ⌊ Synagogā pploꝝ circūdabit te. ⌋ꝯtēnendo ꝛ perſe quendo:in quo maxime punientur.

¶ Dñs iudicat pplos. Judica me dñe ſcḋm iu ſtitiā meā:ꝛ ſcḋm innocentiā meā ſuper me. Conſumet nequitia pctōꝝ:ꝛ diriges iuſtū.

¶ Scḋa pars eſt iſti⁹ pſalmi:in qua agit de exauditiōe petitionis. Et q2 exauditio petitiōis fit iudicio dei. iō introducit diuinū iudiciū. Et ꝑ° premittit ipʒ.2° agit de dilatione ei⁹. ⌊ Deus iudex. ⌋ Circa ꝑᵐ tria facit. Premittit eni ꝑmo iudiciuʒ.2° ei⁹ modum. ⌊ Judica me. ⌋3° iudicis idoneitatē. ⌊ ſcrutās corda ꝛc. ⌋ Dic ḡ Habeo inimicos pſequētes:ꝛ peto diuino auxilio li berari. Et de h' ꝯfido. Quia ⌊ Dñs iudicat pplos. ⌋ Judicat eni orbē terre in equitate ꝛ pplos in ṽitate ſua. ꝑs. Iſa.3. Stat ad iudicandū dñs:ꝛ ſtat ad iudicandū pplos. Et nō q poſtq̄ʒ dixit ⌊ Propter hāc in altū. ⌋ ſbiūgit de iudicio:q2 poſt aſcēſionez reuertet ad iudi candū. Act.1. Quēadmodū vidiſtis eū aſcēdentē in celū ita ueniet ad iudicandū. Modus iudicij ponit in forma orōnis: q2 orando oſtēdit qḋ fiet in iudicio di cens. ⌊ Judica me. ⌋ Et ꝑmo ponit bonoruʒ retribu tionez. Scḋo maloꝝ punitionē. ⌊ conſumet. ⌋ In iu dicio duo retribuuntur: q2 bonis bona:ꝛ malis mala. Qui ḡ bonus eſt ꝛ qui caret malis:hēbit abundātiaʒ bonoꝝ ꝛ ſblationē maloꝝ. Prouer.1. Qui me audie rit abundātia pfruet timore maloꝝ ſublato ꝛc. ¶ Et iō quātuʒ ad ꝑmū dicit ⌊ iudica me ſʒ iuſtitiā meā. ⌋ ſ.quā dediſti mihi ſcḋm q ſū iuſtus.ꝛ hec iuſtitia eſt ut mihi retribuant bona. Matth.5. Bti qui eſuriūt ꝛ ſi tiunt iuſtitiā:qm̄ ꝛc. ¶ Quātū ad ſcḋʒ dicit. ⌊ Scḋʒ inocentiā meā. ⌋ꝛ hec iuſtitia eſt ut nihil mali patiar. Job.22. Saluabit innocēs:ſaluabit aūt munditiam manuʒ ſuarū. ¶ Et nō q petit hoc iudiciū ſcḋm iuſtitiā ſup̄ nos:a in priāli pſalo ſcḋm miām:nullū meritū comme morarēs. Nunc aūt q2 iā iuſtificat⁹ fecerat aliq̄ bo na:qb⁹ debebat ꝑmiū:petit iudicari ſʒ iuſtitiā. Qḋ ait ⌊ Super me. ⌋ deſignat q2 iuſtitia hoīs ꝛ inocētia nō ē ab hoīe ſʒ a deo. Cōtra hoc qḋ petit:ut ſibi ſint bona:ꝛ mali nihil patiat. Uidet aliqn̄ bonū eſſe ꝛ uti le opprimi a malis:ꝛ etiā ūlter bonis ſūt mala in mun do iſto: ꝛ malis bona. Luc.16. Recordare q2 recepiſti bona in vita tua ꝛc. ¶ Et rō huī⁹ aſſignat. ⌊ Conſu met. ⌋i.ad finē deueniet. ⌊ neqtia pctōꝝ. ⌋ Apoc.ult. Qui in ſordib⁹ eſt:ſordeſcat adhuc. ¶ Nō q quiq; de us differt penā ut predeſtinati ꝯuertant. Iſa.30. Pro pterea expectat uos de⁹:ut miſereat uri. Uñ tūc ⌊ cō ſumet neqtia pctōꝝ. ⌋i.deficiet. Quāq; ut mali mali tiaʒ ſuā ampli⁹ manifeſtēt:ꝛ iudicia dei appareant iu ſta.ꝛ tūc ⌊ ꝯſumet. ⌋i.pficiet. ⌊ neqtia pctōꝝ. ⌋ut iu ſtior appareat vindicta:pp qḋ dicit Gen.15. Scito ꝑ noſcens q pegrinū futuruʒ ſit ſemen tuū ꝛc. uſq; nec dū cōpleṫe ſūt iniqtates amorreoꝝ. ꝛ Actu.7. Et nō dedit illi hereditatē meā:nec paſſuʒ pedis ꝛc. uſq; di xit dñs. ¶ Sic ait ⌊ Cōſumet. ⌋q.d. Faciant qcquid pñt:q2 tādeʒ ⌊ ꝯſumet neqtia ipſoꝝ pctōꝝ. ⌋ Sʒ nun quid mali grauabūt bonos? Nō:q2 ⌊ deus diriget iu ſtos. ⌋ Uñ ⌊ Diriget iuſtuʒ. ⌋ Prouer.11. Simplici tas iuſtoꝝ diriget eos. ¶ Deinde cum addit.

¶ Scrutās corda ꝛ renes de⁹. Juſtū adiuto riū meuʒ a dño:q ſaluos facit rectos corde.

¶ Oſtendit iudicis idoneitatē. Et ꝑ° ponit idoneitateʒ iudicis. Scḋo ꝯfidentiā de eo ꝯceptā ibi ⌊ Juſtū adi utoriū meū. ⌋ Duo aūt reqrunt ad idoneitatē iudicis ſ.ut ſit ſapiēs:ꝛ ut ſit iuſtus. Hec aūt ſūt in deo. ꝛ ideo iudex eſt idoneus. Prouer.20. Rex qui ſedet in ſolio iudicij:diſſipat oē malū intuitu ſuo. Eſt eni ſapientiſ ſimus oīa cognoſcens:etiā interiora. Heb.4. Oia nu da ꝛ aperta ſūt oculis eius.eſt etiā iuſtiſſimus. Hiere. 11. Tu aūt dñe ſabbaoth:qui iudicas iuſte ꝛc. ¶ Et ideo dicit. ⌊ Scrutans corda. ⌋ Hiero⁹ hēt ſic. ⌊ Pro bator cordis ꝛ renū deus iuſtus. ⌋ꝛ poſt ſeqtur alius verſus. ⌊ Clypeus meus in deo. ⌋ Ubi lr̃a noſtra hēt ⌊ Juſtū adiutoriū ꝛc. ⌋ ¶ Dic ergo ⌊ ſcrutās. ⌋ Tria ſunt in hoīe. Unuʒ apparens.ſ.exterius opus: ꝛ duo que latēt.ſ.intentio ꝛ delectatio. Hec duo nob latent: ſed deo patent.ꝛ q2 deo ſunt nota:ſʒ nobis occulta.iō dicit ⌊ ſcrutans corda. ⌋q2 nouit intentionem. ⌊ ꝛ re nes. ⌋i.delectationē.utrū.ſ.delectetis in laude dei uel hoīum:ſʒ q2 ſcrutari eſt inquirere. inquirere autem eſt ignorantis.hoc a deo remouet.ꝛ ut oſtēdat q de⁹ eui denter ſcit:cū dixit. ⌊ Cōſumetur ꝛc. ⌋ꝯuenieter dixit ⌊ ſcrutans. ⌋ Quia in tribulatione maxime appet cō

Notatu dignū.

Duo requiruntur in iudice q̄ pfecte ſunt in deo.

dictio boi᷑z. ¶ Deinde ſubinfert. ⌊ Juſtu᷑ adiutoriu᷑ meū a dño ⁊c. ⌋ Ubi ponit fiducia ꝯcepta de iudice a quo adiutoriū eſt ſperandū. Eſt enim duplex adiutoriū dei.ſ.mīe ⁊ aliud iuſticie. Adiutoriū quo liberat a malis ⁊ petis eſt mīe: ⁊ nō eſt iuſtū q: non ex meritis. Sȝ qñ ꝗs iuſtificat deus pficit: h̄ eſt iuſticie: q: rñdet aliq̄liter merito. De pmo dr̄ pſalis. Adiutor i opportunitatib' ⁊c. De 2° p̄s. Adiuuabit eā de' ⁊c. Sȝ q̄re: Quia ⌊ ſaluos facit ⁊c. ⌋ Prouer. 2. Cuſtodiet rectoꝝ ſalutē. ⌊ rectos corde. ⌋ ſ. qui itentiōe tendūt in deum.

Duplex dei adiutorium.

Nō caſſiodori.

Sed querit Caſſiodorus: q̄re nō dicit. Qui ſaluos facit rectos renib': ſȝ ⌊ rectos corde. ⌋

Solutio.

Reſpondeo Rectitudo ptinet i ordine ad finē: ⁊ ad h̄ eſt itētio. ⁊ iō opȝ ꝙ itētio ſit recta. Jn renib' aūt eſt delectatio ſenſibilis.

¶ **Deus iudex iuſtus fortis ⁊ patiens: nunqd iraſcitur per ſingulos dies:**

¶ Supra pmiſit diuinū iudiciū. hic aūt agit de dilatione futuri euētus.ſ.pene. ⁊ p° oñdit cām dilationis. 2° preparationē ad vindictā. ⌊ niſi cōuerſi ⁊c. ⌋ Proponit aūt tres cās: q̄re deus pōt putari nō punire petōres. Una eſt eo ꝙ nō ſit iuſtus: ut auferat ꝓuidētia humanoꝝ actuū. Eze. 9. Jniqtas dom' iſrael ⁊ iuda magna eſt nimis ualde: ⁊ repleta eſt tra ſanguinib': ⁊ ciuitas repleta eſt auerſione. Dicūt eni. Dereliqt dñs trāȝ: ⁊ dñs nō videt. Job. 22. Circa cardines celi perambulat: nec nr̄a ꝯſiderat. ⁊ hanc excludit a deo: qui iudex eſt ⁊ iuſt'. Jſa. 32. Ecce in iuſticia regnabit rex: ⁊ principes in iudicio p̄erit. ¶ Alia cā eſt. Quia nō eſt potens: ſȝ h̄ excludit: q: ⌊ Deus fortis. ⌋ Job. 9. Si fortitudo querit robuſtiſſim' eſt. Que ꝗ cā: q: ⌊ Patiēs. ⌋ ⁊ iō dicit. ⌊ Nūquid iraſcit ⁊c. ⌋ ſ. nō quolibet die puniet: ſȝ expectat aliqñ ⁊ diſſimulat. Sap. 12. Diſſimulans petā hoi᷑z pp pniām. Jſa. 30. Expectat vos de': ut miſereat urī ⁊c. ⁊ 28. Nō in ppetuū triturās triturabit. Hiero' h̄ȝ ⌊ cōminās tota die. ⌋ ſ. per ſacrā ſcripturam. ¶ Deinde cum dicit.

Nulla eſt cā q̄re deus no poſſit hoium petā punire.

¶ **Niſi ꝯuerſi fueritis gladiū ſuū vibrabit: arcum ſuum tetēdit ⁊ parauit illum. Et in eo parauit uaſa mortis: ſagittas ſuas ardentibus effecit.**

¶ Oñdit ꝙ dñs parat ſe ad penā inferēdā: eti differat ex cā. Et ponit hec ꝑparatio p° ex pte dei punientis. 2° ex pte hois puniti ſiue recipiētis ibi ⌊ Ecce parturit. ⌋ Preparatio ex pte dei deſcribit ſm preparatiōeȝ hois ꝯtra meritū vel petm̄: q: odio ſūt deo: impius ⁊ ipietas eius. Sap. 14. Et ſic hō preparat ſe gladio cōtra hoſtes qui ſūt prope. ſed arcu contra remotos: ita diuina vindicta cōtra eos qui vident ſibi adherere: ⁊ pñt videre cām punitionis: dicit gladius q̄ſi ꝯtra propinquos: ſed arcus ꝯtra remotos: ⁊ iō non ſtatī te punit: ſȝ preparat ſe ut ꝯuertaris. ⌊ ⁊ niſi conuerſi fueritis. ⌋ ſicut gladiū ⁊c. i. vindictā ſuā. Job. 19. Fugite a facie gladij. Ultor eni iniqtatis eſt gladius ⁊c. zach. 9. Exibit ut fulgur iaculū eius. ⌊ vibrabit. ⌋ ad terrendū: ⁊ ad propinquos ut fort' percutiat. Quia niſi per cōminationes hō cōuertat fortiꝰ peutit. ¶ Maxim' Ualerius. Lento gradu ad vindictā ſui ꝓcedit diuina ira. tarditatēq; ſupplicij grauitate compēſat. Hiero' h̄ȝ. ⌊ Gladiū ſuū acuet. ⌋ ſ. preparabit maiorē dānationē. Deut. 32. Si acuero ut fulgur gladiū meum ⁊c. Math. 10. Non eni ueni mittē pacē in terrā: ſed gladiū ⁊c. ſm glo. Gladius dei chriſtus eſt. Uibratio ꝗ comminatio gehēne in quo peutient ipſi: ſicut eo vindicēte. Jſa. 27. Jn die illa viſitabit deus in gladio ſuo duro ⁊c. Preparat ēt ſe arcu: q̄ſi ad remotos. vñ ⌊ arcuȝ ſuū ⁊c. ⌋ ⁊ p° agit de preparatione arc'. 2° ſagittarū. ⌊ ⁊ in eo parauit. ⌋ Qui parat arcū p° tēdit. 2° ordinat in manu. ¶ Quātū ad pm̄ dicit ⌊ arcū ſuū. ⌋ ſ. diuinā vindictā q̄ſi ex inopinato puniētēȝ. ¶ Quātuȝ ad 2m dicit ⌊ ⁊ parauit illū. ⌋ Jſa. 30. Preparata eſt eni ab heri tophet a rege: preparata ꝓfunda ⁊ dilatata.ſ. ad puniēdum. 2° agit de preparatione ſagittarū ⌊ ⁊ in eo ⁊c. ⌋ ⁊ p° quātuȝ ad ipſas ſagittas. 2° quō in eis aliquis magis nociuū ponit puta ignē uł uenenū. ¶ Dicit ꝗ ⌊ ⁊ i eo. ⌋ ſ. arcu. ⌊ ꝑparauit uaſa. ⌋ ſ. iſtr̄a mortis ſ. occidētia. Ezech. 9. Unuſqſq; hȝ uas interit' in manu ſua ⌊ Ardētib' effecit. ⌋ Quia ibi aliqd cōbuſtiuū p qḋ itelligit pena ignis eterni: ſed dr̄ ꝙ in hebreo eſt. ⌊ ſagittas ſuas pſequētib' me effecit. ⌋ Per hūc arcū ſm Aug'm in glo. intelligitur ſacra ſcriptura. Job. 29. Arcus me' in manu mea inſtaurabit. Hic tetēdit qñ duritia ueteris teſtamēti eſt emollita per nouū. Preparat qñ exponit ⌊ ⁊ in eo parauit uaſa mortis. ⌋ Uaſa mortis pñt dupł accipi. ſ. in bono uel in malo. Hij ſunt heretici: qui ex ſacra ſcriptura mortē ſimplicibus parāt. ⁊ ſic parauit. i. parari permiſit. ꝑs. Errare fecit eos ⁊c. ⌊ effecit. ⌋ ſ. extra fecit. h̄ eſt in apparētia poſuit ⌊ ſagittas ⌋ penetrabiles ſnias. ꝑs. Sagitte potētis acute ⁊c. Uel in bono. ⌊ Uaſa mortis. ⌋ Apl'us inobediētibus. 2e Cor. 2. Alijs ſumus odor mortis in mortem. Et hos effecit aptos ad cōburendum igne charitatis Eccl. 48. Surrexit Helias quaſi ignis ⁊ uerbuȝ ⁊c. ¶ Deinde cum dicit.

Nota.

¶ **Ecce parturit iniuſtitiā: concepit dolorem ⁊ peperit iniquitatem.**

¶ Agit de ꝑparatione ex pte hois puniēdi. Ubi duo ponit. Progreſſuȝ. ſ. in petm̄ quo parat. ſ. ad punitionē. ⁊ 2° incurſum pene. ⌊ Lacū ⁊c. ⌋ Jn ꝓgreſſu petri occurrūt. Malū ꝓpoſitū. Conat' ⁊ effectus. Et ſic inimici dauid p° ꝯceperāt: ſȝ tūc tpis erāt in conatu: ⁊ poſt effecerāt. Propoſitū aūt eſt ſicͭ ꝯceptio. Conatus ſicut parturitio. Effectus ſicͭ part'. ¶ Et iō dicit. ⌊ Ecce parturit. ⌋ ſ. nitit efficē. ⌊ Jniuſtitiā. ⌋ contra ꝓximū. ⌊ Cōcepit doloreȝ. ⌋ q: Hiere. 9. Ut iniq; agerēt laborauerūt. Jſa. 59. Cōceperunt dolorē ⁊ pepererūt iniqtatē. Jaco. 1. Cōcupiſcētia cū ꝯceperit parit petm̄. ⌊ Peperit ⌋ aūt ⌊ iniqtatē ⌋ ꝯceptam: q: abſtulerant ei hieruſalē abſalon ⁊ achitophel cū ſuis complicibus.

In ꝓgreſſu peccati tria occurrunt.

¶ **Lacū apuit ⁊ effodit eū: ⁊ incidit in foueaȝ quā fecit. Conuertet dolor ei' in caput ei': ⁊ in uerticē ipſius iniquitas eius deſcēdet.**

¶ Agit de pena. Et p° pōit methaphorā. 2° expōit eā ibi ⌊ Cōuertet. ⌋ Uenatores ponūt igenia: ut capiāt lupos i foueis. Jpſi ēt inimici ut capiāt hoies exercēt igenia ſua: ⁊ h̄ ſit p ꝑditionē. ⁊ iō eſt ſicͭ fouea. Apud hebreos fouea dr̄ lac'. zach. 9. Tu āt in ſanguie teſtamēti tui emiſiſti vinctos de lacu in quo nō erat aqua ⌊ lacū ⌋ ꝗ. i. foueā ꝓfundā. ⌊ apuit. ⌋ ſ. excogitauit fraudem. ⌊ fodit ⌋ ꝓfunde cogitādo: ⁊ h̄ explendo. ⌊ Incidit ⁊c. ⌋ q: cogitabat occidē: ⁊ fuit occiſuȝ. ꝑs. Foderūt an̄ faciē meaȝ foueā ⁊c. ⁊ hoc exponit quō meam: q: ⌊ cōuertet ⁊c. ⌋ Quia ꝯceperūt dolorē. ⌊ dolor ꝯuertetur in caput eius. Si iniqtas quam peperit deſcendit in uerticē. ⌋ Jſa. 24. Grauabit eū iniqtas ſua ⁊c.

¶ **Confitebor dño ſm iuſtitiā eius ⁊ pſallaȝ**

nomini domini altiſſimi.

¶ Hec eſt 3ª ps ubi põit grãꝝ actionẽ. ⌊ ſꝫ iuſticiã ei⁹. ⌋ q̃ pceſſit meritũ. ps. Cõfitebor dño nimis i ore meo. ps. Confeſſio ꝛ magnificẽtia opus eius. ⌊ Et pſallã. ⌋ cũ pſalterio. ps. Sũmite pſalmũ ꝛ date tym panũ ꝛc̃.

¶ In finẽ pro torcularib⁹ ps dauid Octauus

Domine dñs nr̃: q̃ꝫ admirabile ẽ nomen tuum in vniuerſa terra. Quoniam eleuata eſt magnificentia tua ſuper celos.

Supra poſuit pſalmũ in quo dauid orabat ꝓ ſua pſecutiõe. hic ponit pſalmũ ad grãrum actionẽ. Et pᵒ premittit pſals pro bñficijs collatis toto hũano gñi. 2ᵒ ali⁹ pro bñficijs collatis ſibi pro deſtructione inimicoꝝ: uel pro bonis ꝯceſſis. 2ᵒ ꝓ malis ſublatis ibi ⌊ Cõfitebor. ⌋ Nã hic exprimit affectiõeꝫ hois ꝯſiderãtis bñficia dei ꝯceſſa humano gñi: ꝛ gratias agenti. ¶ Titulus. ⌊ In finem pſalmi dauid pro torcularib⁹. ⌋ Qnia aliud eſt ſupra expoſitũ exponaꝫ hic ſolũ ultimũ. Ubi ꝯſiderandũ eſt q̃ Deut. 16. dicitur Septẽ diebus facies feſtuꝫ tabnaculoꝝ: qñ de area ꝛ torculari colliges fruges tuas ꝛc̃. Sciẽdũ eni eſt q̃ dauid ſpãleꝫ deuotionẽ hẽbat in feſtis celebrandis: ꝛ aliquid faciebat ſpãle ad laudẽ dei. Feſtũ aũt tabnaculoꝝ pcipuũ erat. Et hoc fiebat in vindemijs in cõmemorationẽ diuini bñficij: qñ eduxit de egypto filios iſrael in tabnaculis ꝛ iduxit in terrã ꝓmiſſiõis: ubi ſunt fruct⁹. ꝛ ideo oportebat q̃ hñent fructus pulcherrimos: quo tpe erãt torcularia. Et iõ dr̃. ⌊ pro torcularibus. ⌋ hoc ad lr̃aꝫ. ¶ Sꝫ ſpũalr̃ torcular eſt ecclia. Iſa. 5. Plantauit vineã electã: torcular extruxit in ea. Matth. 21. Plantauit vineã ꝛ fodit in ea torcular. Dicit ergo. ⌊ pro torcularibus. ⌋ i. eccleſijs orbis. ꝛ dr̃ eccleſia torcular. Quia ſicut in torculari ſeparatur vinuꝫ a vinacijs: ſic in eccleſia boni ſeparantur a malis ope miniſtroꝝ. ꝛ ſi non loco ſemp affectu tamẽ. Eadẽ ratiõe dr̃ ꝛ area. q̃ ſeparatio fit grani a paleis. Iteꝫ a uerbis lr̃aliter poſitis ſeparatur ſenſus ſpũalis. Itẽ torcularia ſũt martyria in q̃bus fit ſeparatio aiarũ a corporibus. dum corpora coꝝ qui pro chriſti noĩe afflictione: ꝛ pſecutione calcant̃ quaſſatim remanẽt in terra. aie vo ad requiem celeſtib⁹ emanãt. ¶ Pſalmus iſte diuidit̃ in duas partes. Primo eni pſalmiſta admiratur diuinã excellentiã. Secũdo ei⁹ clemẽtiam ibi ⌊ Quid eſt hõ. ⌋ Circa primũ duo facit. Primo oñdit maieſtatẽ dei eẽ ſe admirabilẽ. 2ᵒ eſſe manifeſtã ibi ⌊ ex ore infãtiũ. ⌋ Circa primũ duo facit. q̃ pĩo ponit eã mirabilẽ. Secũdo rõnẽ dicti manifeſtat ibi ⌊ Qm̃ eleuata ꝛc̃. ⌋ Dicit g̊ O ⌊ dñe ⌋ oĩuꝫ. Heſter. 13. Dñs oĩuꝫ tu es. ſꝫ ſpãlr ⌊ dñs noſter. ⌋ qui te colimus. tibi adheremus. Hieron⁹ hẽt. ⌊ Dñator nr̃. ⌋ Iudic. 8. Nõ dñabor uñi nec filius me⁹: ſꝫ dñabit̃ ſup uos dñs. ⌊ Quã admirabile eſt nomẽ tuũ ꝛc̃. ⌋ ſ. diuinitatis. ps. Mirabiles elatiões maris ꝛc̃. Gen. 32. Cur queris nomẽ meũ qḋ eſt mirabile. Itẽ chriſti incarnati. Iſa. 9. Uocabit̃ nomen ei⁹ admirabilis. Sꝫ nũgd ſolũ in iudea: ut dicũt iudei: uł in affrica: ut donatiſte: nõ. ſꝫ ⌊ i vniuerſa tr̃a. ⌋ Malach. 1. Ab ortu ſolis uſq̃ ad occaſũ. magnũ eſt nomẽ meũ in gẽtib⁹. Rõ admiratiõis ſbdit̃. ⌊ Qm̃ eleuata eſt magnificẽtia tua. ⌋ q̃ in celis appet magnitudo tua. Admiratio eſt qñ aliq̃s videt effectũ: ꝛ ignorat cauſã. Duplr̃ eſt g̊ aliq̃ cã admirabilis. uel q̃ igta totalr̃. uel q̃ nõ pducit effectũ manifeſtãtẽ cãꝫ pfecte. pᵐ nõ eſt in deo: q̃ pducit effectũ. Ro. 1. Inuiſibilia dei ꝑ ea que

Tituli explanatio.

Myſterium.

Cur eccleſia dicitur torcular.

Pſalmi partitio.

facta ſũt ꝛc̃. Producit dico effectũ. nõ tñ manifeſtantem pfecte cãm: ꝛ iõ remanet admirabilis. ꝛ h̃ eſt qḋ dicit. ⌊ Magnificentia tua. ⌋ i. laus uel ṽtus tua: qua põt facẽ magna. ⌊ Eſt eleuata ſup celos. ⌋ i pportionaliter excedẽs factionẽ celoꝝ. Uñ excludit errorẽ dicentiũ q̃ de⁹ ſit forma celi. Eſſet eni ſꝫ hoc ꝓportiõatus celis. Itẽ dicentiũ q̃ agit ex neccitate nãe. q̃ nõ extenderet ſe ſupra celos. tñ põt in ifinitũ maius facere. uel ⌊ ſup celos. ⌋ i. ſcripturas q̃ plus eſt q̃ꝫ in ſcripturis cõmẽdet̃. Eccĩ. 43. Glorificãtes deũ quãtũcunq̃ poteſtis perſuadebit adhuc: ꝛ admirabilis magnificẽtia eius. uel ⌊ magnificẽtia tua. ⌋ i. fili⁹ tuus deus hõ. ⌊ Eleuata eſt. ⌋ in aſcẽſione. ⌊ Sup celos. ⌋ Eph. 4. Qui deſcẽdit ipſe eſt qui aſcẽdit ſuper oẽs celos ꝛc̃. ¶ Deinde cum dicit.

Errores explosi.

¶ Ex ore infantiũ ꝛ lactẽtiũ pfeciſti laudẽ ꝑꝑ inimicos tuos: ut dẽſtruas inimicũ: ꝛ ultorẽ.

¶ Oſtẽdit q̃ eſt maxie manifeſta. Et pᵒ oñdit manifeſtationẽ. 2ᵒ eius rõnẽ ibi. ⌊ Qm̃ videbo. ⌋ Q̃ ſit manifeſta ꝓbat. q̃ illud eſt manifeſtũ qḋ eſt oib⁹ inditũ quãtũcunq̃ ſimplicib⁹: q̃ſi quadã nãli cognitiõe. Duplex nãq̃ eſt gen⁹ hoiuꝫ qui ꝯſeqũt nãleꝫ ꝛ rectũ inſtinctũ. Sic ſũt ſimplices uel ſapiẽtes. Q̃ ſapiẽtes cognoſcãt deũ. hoc nõ eſt magnũ: ſꝫ q̃ ſimplices ſic. Sũt aũt quidã qui nãleꝫ inſtinctũ puertũt. ꝛ iſti cognitionẽ dei repellunt. ps. Neſcierũt. i. neſcire noluerũt: neq̃ intellexerũt ꝛc̃. Job. 21. Dixerũt deo recede a nob. ſciam viarũ tuarũ nolum⁹. Deus aũt facit ut ꝑ illos. i. ꝑ ſimplices qui ſequunt̃ nãlẽ inſtinctũ ꝯfundant̃. q̃ puertunt nãlẽ inſtinctũ per ifantes deſignant̃ ſimplices. pᵉ Petri. 2. Sic mõ geniti ifãtes rõnabiles ſine dolo ꝛc̃. Dicit g̊. ⌊ Admirabile ⌋ qdẽ ⌊ eſt nomẽ tuum. ⌋ ita tñ q̃ ⌊ Ex ore ifantiũ ꝛ lactentiũ pfeciſti laudẽ. ⌋ q̃ iteriuſ iſtigas ad h̃: ꝛ hoc. ⌊ Propter inimicos tuos. ⌋ q̃ aduerſant̃ ſcie ꝛ cognitiõi tue. Phil. 3. Inimicos crucis chrĩ ꝛc̃. ⌊ Ut deſtruas inimicũ ꝛ ultorẽ. ⌋ q̃ncũq̃ ꝑſecutorẽ. Uel pharaonẽ qui uelit ulciſci ꝯtra ꝯfitenteꝫ nomẽ tuũ. 2ᵉ Cor. 10. Cõſilia deſtruẽtes ꝛ oẽꝫ altitudinẽ extollentẽ ſe aduerſus ſciam dei. Uel tyrãnuꝫ q̃ armis ipugnat nomẽ ſcm̃ tuũ. pᵉ Petri. 2. Ut bñfaciẽtes obmuteſcẽ faciatis iprudẽtiũ hoiuꝫ ignorãtiã. hoc facit chrs. Nã Matth. 21. De pueris hebreoꝝ reddit chrs. Ex quoꝝ uerbis pfecta ſit laus: qui ſpũs ſci iſtinctu laudabãt. qḋ tñ videbat̃ pueril̃r agi. Hic locũ hẽt qñ ſimplices recognoſcũt deũ: ꝛ alij puertũt ſtudia cognitionis nãlis. ne cognoſcãt ipſꝫ deũ. Itẽ h̃ in aplis q̃ ſine lr̃is ꝛ idiote. Act. 4. Simplices ſic columbe. Matth. 10. Et ſic oues in medio lupoꝝ ꝛ deſtruxerunt oẽs inimicos chrĩ. pᵉ Cor. 1. Que ſtulta ſũt mũdi elegit deus ut ꝯfundat ſapiẽtes ꝛ ifirma ꝛc̃. ¶ Cõſequentẽ huius manifeſtationis rõneꝫ ſbnectit dicens.

Duplex hominum genus.

Recte nomine ifantiũ ſignificant̃ ſimplices.

¶ Qm̃ videbo celos tuos opa digitoꝝ tuoꝝ lunã ꝛ ſtellas que tu fundaſti.

¶ Tullius dicit in liᵒ de nã deoꝝ: ꝛ fuit dictũ etiam ab Ariſtotele q̃uis in ei⁹ libris q̃ apud nos hñt̃ non inueniat̃: q̃ ſi aliq̃s hõ intraret palatiũ qḋ videret bene diſpoſitũ nullus eſt ita amẽs qui ſꝫ nõ videret quõ factũ fuerit: qn pcipiat q̃ fabricatũ ſit ab aliquo. Nos intram⁹ mũdũ: nec videm⁹ quõ factũ ſit: ſꝫ ex hoc ipo q̃ eſt ita bñ ordinat⁹. debem⁹ pcipere q̃ eſt factus ab aliquo. Et h̃ ſpãliter oñdit ordo corpoꝝ celeſtiuꝫ. Fuerũt qdã errãtes q̃ cãs rerũ attribuũt neceſſitati materie. vñ dicũt facta oia: ꝑꝑ calidũ ꝛ frigidũ: ſiccũ ꝛ humidũ: ut eſta que ſic ꝯuenerũt. hoc aũt ſi apparentiã poſſet hẽe in alijs. nullo tñ mõ in celeſtib⁹ corporib⁹:

Tullij ſententia de diuina ꝓuidentia.

Philoſophorũ erratum.

Cur ſcriptura ſepe nos ad celos remittit.

q: nõ pñt attribui neceſſitati m̃ãe: ꝙ tantũ diſtet h̃ ab illo ꝛ tãto tpe cõpleant curſũ ſuũ. Hoc aũt niſi in cãm intellectiuã opꝫ reducẽ. Et iõ ſcriptura qñ vult manifeſtare dei potẽtiaꝫ reducit nos in ꝯſideratione celoꝝ. Iſa. 40. Leuate in excelſũ oculos ṽros: ꝛ videte quis creauit hec. Iõ dic̃. ⌊ Qm̃ videbo celos tuos: opa digitoꝝ tuoꝝ. ℂ Dicit aũt. ⌊ Opa digitoꝝ. ⌋pp tria. q: aliqua cũ digitis facimus attẽte ꝛ diſtincte facimus. Et que de corpibus celeſtib⁹ ꝯſiderãda ſũt: nõ reducunt̃ niſi in cãm itelligibilẽ. ℂ Et iõ dic̃. ⌊ Opa digitoꝝ tuoꝝ. ⌋p̃o. Qui fecit celos in itellectu. Uel rñdet ad id qð dic̃. ⌊ Eleuata. ⌋Qñ qs facit eleuari qð graue eſt ſuppõit humerũ: ſꝫ qñ facit eleuari qð eſt leue: ſupponit digitũ. ℂ Et iõ dic̃. ⌊ Opa digitoꝝ. ⌋quaſi nomẽ ſit ei facẽ celos. Iſa. 40. Quis appẽdet tribus digitis molẽ t̃re: ꝛ celos palmo põderauit. Uel que digitis facim⁹ ſbtilia opa ſũt. Ut oñdat ḡ ꝙ hec ſbtiliora ſunt alijs. dicit. ⌊ Opa digitoꝝ ꝛc̃. ⌋Lunam ṽo nominat ꝛ nõ ſolẽ pp gẽtiles: qui credebãt eũ ſũmuꝫ deum. ꝛ iõ ponit ſpãlit̃. ⌊ lunã ꝛ ſtellas. ⌋in qbus nõ eſt manifeſta rõ erroris. Ecc̃i. 43. Spẽs celi glĩa ſtellaꝝ mũdũ illuminans in excelſis dñs. ℂ Myſtice aplos: uel ſcripturas ⌊ opa digitoꝝ. ⌋Tres digiti: tres pſone. q.d. Opa toti⁹ trinitatis uel ſpũs ſci. ⌊ lunã. ⌋eccleſiã. ⌊ ſtellas. ⌋doctores. Et hoc deus fundauit.

Myſterium.

ℂ Quid eſt homo ꝙ memor es eius: aut fili⁹ hominis quoniã viſitas eum.

ℂ Sup̃ pſalmiſta admirat⁹ eſt diuie maieſtatis excellẽtiã. Et nunc cõmemorat duo bñficia diuinit⁹ collata hoĩbus. 2° ex hoc pſalmũ t̃minat in laudẽ ibi ⌊ Dñe dñs nr̃ ꝛc̃. ⌋Circa pmũ tria facit. p° oñdit clementiaꝫ dei ad hoĩes: per cõparationẽ ad ea que ſũt ſup̃ homines. 2° per cõparationẽ ad pmũ hoĩem ibi ⌊ Gloria ꝛ honore. ⌋3° per cõparationẽ coꝝ que ſũt ſub hoĩe. ⌊ ꝛ cõſtituiſti. ⌋Sup̃ hoĩem duplex eſt nã. diuina. ſ. ꝛ angelica. Pˀo ḡ ponit bñficia per cõparationẽ ad deum. 2° per cõparationẽ ad angelos ibi ⌊ Minuiſti. ⌋p° exponat̃ ſm ꝙ cõpetit quãtũ ad bñficia nãlia. 2° quãtũ ad gratuita. Et ſm pᵐ modũ ꝛ circa eũ duo facit. Pˀo ponit ſpãlem curã hoĩs a deo. 2° familiaritateꝫ ſpãleꝫ. ⌊ Aut filius hoĩs. ⌋Mirabile eſt ꝙ qs magnus alicui puo ſpãli familiaritate ꝯiungat̃. ꝛ ideo p° pſalmiſta cõmemorat paruitatem hoĩs ex cõditione. ⌊ Quid eſt hõ. ⌋id eſt parua res. Iob. 14. Hõ natus de muliẽ. ꝛ. 25. Hõ putredo ꝛ filius hoĩs uermis. 2° quãtũ ad originẽ: q: etiã vilis. Iob: 14. Quis põt facẽ mũdũ de imundo ꝯceptũ ſemĩe. ꝛ. 10. Nõne ſicut lac ꝛc̃. ℂ Et iõ dicit. ⌊ Aut fili⁹ hoĩs. ⌋Sꝫ iſti ſic paruo: ſic vili deus duo facit. ſ. ꝙ memorat⁹ eſt eius: ꝛ ꝙ viſitat eũ. Pmũ ptinet ad curã. 2ᵐ ad familiaritatẽ ſpãlem. Et eſt talis modus loquẽdi. Sicut ſi aliqs artifex feciſſet magna: ꝛ iter aliqd vnũ minimũ. ſ. acũ. Et qñ fecit acuꝫ oñdit ſe hñe eius ſciam. Sꝫ qð in diſpoſitione operũ curaret de acu eſſet valde mirabile. ℂ Et ideo dicit. ⌊ Quid eſt hõ. ⌋ꝙ inter magnas creaturas recordaris eius. Ecc̃i. 16. Ne dicas a deo abſcondar ꝛc̃. ꝛ que eſt aĩa ꝛc̃. q: pp puitatẽ deus nõ obliuiſcit̃ tui. Sed qd magnũ eſt hoc. de⁹ hꝫ curã de oĩbus. Sap̃. 12. Nec eſt eni alius ꝙꝫ tu: cui cura eſt de oĩb⁹. Dicendũ ꝙ de hoĩe hꝫ ſpãleꝫ curã. ſ. ꝙ in iudicio remunerẽtur act⁹ eius. Iob. 14. Dignũ ducis ſup̃ huiuſcemodi apire oculos tuos ꝛc̃. Itẽ nõ curã ſolũ hꝫ de hoĩe: ſꝫ familiaritatẽ hꝫ cũ eo. ꝛ hoc eſt qð dicit. ⌊ Qm̃ viſitas eũ. ⌋Sola nã rõnalis eſt capax dei: cognoſcẽdo ꝛ amãdo. Inquãtũ ḡ deus nob̃ pñs efficit̃ per amorem uel cognitionem: viſitat nos. Iob. 10. Uiſitatio tua cuſtodiuit ꝛc̃. Sic ḡ magna clemẽtia dei eſt in cõparatione hoĩs ad deũ: ſꝫ ſeqt̃ur de hoĩe hoc in cõparatione ad angelos: qbus hõ inuenitur propinquus.

Admirãda dei clementia.

ℂ Minuiſti eũ paulominus ab angelis: gloria ꝛ honore coronaſti eũ ꝛ ꝯſtituiſti eũ ſup opa manuũ tuaꝝ. Oia ſubieciſti ſub pedib⁹ eius: oues ꝛ boues vniuerſas: inſup ꝛ pecora cãpi. Uolucres celi ꝛ piſces maris: qui pambulant ſemitas maris. Dñe dñs nr̃: q̃ꝫ admirabile eſt nomen tuũ in vniuerſa terra.

ℂ In angelis inenit̃ imago dei per ſimplicẽ intuitũ veritatis abſqꝫ inqſitione. In hoĩe ṽo per diſcurſuꝫ. ꝛ iõ in hoĩe aliquãtulum. Inde eſt ꝙ hoĩes dicunt̃ angeli. Mal. 2. Legẽ reqrẽt ex ore ei⁹: q: angelus dñi exercituũ eſt. Eſt etiã hõ corruptibilis ſꝫ modicũ: q: aliquãdo hõ in pñia oĩa ſine diſcurſu cognoſcet: ꝛ erit ſꝫ corpus icorruptibilis. pᵉ Cor. 15. Opꝫ corruptibile hoc induere icorruptionẽ. ℂ Cõſequẽter oñdit clementiaꝫ dei ad hoĩem p cõparationẽ ad ipm hoĩem: cũ dicit. ⌊ Gloria ꝛ honore ꝛc̃. ⌋Coronari eſt regũ. Deus fecit hoĩem q̃ſi regẽ inferioꝝ. ꝛ eſt glĩa. ſ. claritas diuie imaginis. ꝛ hec eſt quedã corõa hoĩs. pᵉ Cor. 11. Uir imago eſt ꝛ glĩa dei. Pſ. Signatũ eſt ſup nos lumẽ vult⁹ tui dñe. Sꝫ ille honorat̃ q nõ ſubijcit̃ alicui. Hõ eniꝫ nulli creature nãli corpali ſubijcit̃: quãtuꝫ ad animaꝫ: nec in igreſſu: nec in pgreſſu. Nõ in igreſſu: q: a creatura nõ pducit̃: ꝛ libe agit: nec perit cũ corpore: ꝛ in h̃ honor hoĩs conſiſtit. ꝛ iõ dĩ Sap̃. 2. Nec iudicauerũt hoĩem aĩarũ ſcãruꝫ ꝛc̃. uſqꝫ fecit illũ. Pſ. Hõ cũ in honore eſſet nõ intellexit ꝛc̃. ℂ Cõſequẽter cũ dic̃. ⌊ cõſtituiſti. ⌋Ponit clemẽtiã dei ad hoĩeꝫ per cõparationẽ ad ea que ſunt ſub hoĩe. Quia voluit hñe hominẽ dñiuꝫ ſup iſta inferiora. Et circa h̃ tria facit. Primo ponit dñiuꝫ. 2° facultatẽ dñandi. 3° numerũ ſbditoꝝ. 2ᵐ ibi ⌊ Oia ſbieciſti. ⌋3ᵐ ibi ⌊ Oues ꝛ boues. ⌋Dic̃ ergo. Ex quo hõ eſt rex dediſti ei dñiuꝫ. ⌊ Sup opera manuũ tuarũ. ⌋Gen̄. 1. Ut pſit piſcib⁹ maris ꝛ volucribus celi ꝛ beſtijs vniuerſe t̃re: ꝛ reptili qð mouet̃ in terra. Hoc hꝫ per rõnẽ: qua excedit oĩa aĩalia. ꝛ iõ ſtatiꝫ cũ dixit. ⌊ Gloria ꝛ honore ⌋ſubdidit. ⌊ Conſtituiſti. ⌋i. dediſti dñiuꝫ. ℂ Sꝫ nõ ꝙ dicit ꝙ hõ hꝫ auctoritatẽ ſup opera manuũ: nõ digitoꝝ: q: non ſbtilia ut ſunt celi qui ſunt opera digitoꝝ. hõ nõ põt ſibi ea ſubijcẽ. ꝛ iõ 2° oſtẽdit facultatẽ dñandi. ⌊ Oia. ⌋ſinge ⌊ ſubieciſti. ⌋ut preeſſet ꝛ dñaret̃ ad nutũ. Hoc ſignatur Gen̄. 2. Ubi de⁹ adduxit oĩa aĩalia ad Adam. Et hec ſbiectio plenarie fuit añ pctm̃: ſꝫ aliqua nunc reſiſtunt in penã pcti. ℂ Tertio cum dicit. ⌊ Oues ꝛ boues ꝛc̃. ℂ Enumerat ſbiecta. ꝛ ponit aĩalia ne etiam plante intelligant̃. In aĩalib⁹ aũt quedã ſbijciunt̃ ſm totũ genus ſuũ. ſ. aĩalia manſueta ꝛ domeſtica ſm ſuã nãm. ſ. oues ꝛ boues. ꝛ hoc in feminino dicit. ⌊ vniuerſas. ⌋q: armẽta ſiunt pcipue de uaccis ꝛ ouib⁹. Alia ſũt que nõ ſubijciunt̃ ſm totũ genus: ꝛ hoꝝ quedã ſũt greſſibilia. ꝛ quãtũ ad hoc dicit. ⌊ Inſup ꝛ pecora cãpi ꝛc̃. ⌋ſ. apri: cerui: ꝛ hi⁹. ꝛ quedam volatilia. ſ. aues. ꝛ quedã natatilia ſicut piſces. ℂ Pñt ꝛ hoc ad bñficia grẽ referri: ꝛ tũc in hijs oĩa myſteria chr̃i numerãtur. Pˀo icarnationis. ⌊ Quid eſt hõ. ⌋Duo tãgit. ſ. cãm incarnationis: ꝛ ipſaꝫ icarnationẽ. ꝛ dicit. ⌊ Quid eſt homo. ⌋Uidebat̃ eni deus obliť hoĩs: qñ expulſit eũ de paradiſo: hui⁹ recordatur qñ reducit ad illud Pſ. Memento nr̃i domine. Et hic ſeqt̃ur incarnatio: q:

Minoratio hominis ab angelo.

Myſterium.

viſitat.ideo dic.⌊ Aut fili⁹ hoīs ꝛc. ⌋ Quia lʒ totū ge nus humanū viſitauerit.ſpāliter tñ illū hoīem aſſum pſit in vnitate ypoſtaſis. Heb.1. Nunqȝ angelos ap prehēdit:ſed ſemen abrae apprehendit. 2ᵐ eſt paſſio nis.⌊ Minuiſti. ⌋pp paſſionē. Heb.2. Eū aūt q̄ i mo dicū q̄ȝ angelus minoratus eſt ꝛc. In hebreo habet. ⌊ ꝛ minues eū parū a deo. ⌋q: cōiūctus eſt deo i vni tate pſone:ſʒ minutus pp paſſibilitatē aſſumptā. 3ᵐ eſt bñficiū reſurrectiōis in honore exhibito apl's que numerat p paſſionē. Phil.2. In noīe ieſu oē genu fle ctatur ꝛc. Jo.5. Ut oēs honorificēt filiū ſicut honori ficant patrē. 4ᵐ myſteriū eſt aſcenſionis.⌊ Cōſtitui ſti eū ſuper ꝛc. ⌋Eph.1. Cōſtituēs eū ad dexterā ſuā: ſupra oēm principatū ꝛ ptātem ꝛc. 5ᵐ myſteriū eſt ad uentus ad iudiciū.⌊ Oīa ſubiecisti ꝛc. ⌋i.ꝯſtituiſti eū iudicē ſuper oīa. Heb.2. Nūc aūt necdū videmus oīa ſubiecta ei.tūc oīa ſubijciunt ſub pedib⁹ eius.i.huma nitate ei⁹.q: caput chꝛi deus.1ᵉ Cor.11. Et ſūt pedes humanitas. Jo.5. Ptātem dedit ei iudiciū facere. Et hij in iudicio qdā boni:ꝛ boꝝ qdā ſubditi ſūt ſignati p ⌊ oues. ⌋2. Reg.ul. Iſti qui ſūt oues qd fecerūt. Qui dam predati ꝛ hij ſignati ſūt per⌊ boues. ⌋Prouerb. 14. Ubi plurime ſegetes:ibi manifeſta ſoꝛtitudo bo uis. Quidā mali:ꝛ boꝝ ſūt tria gña. Jo.2. Omne qđ eſt in mundo aut eſt cōcupiſcētia oculoꝝ:aut ꝯcupiſcē tia carnis:aut ſupbia vite. Et p⁹ ponit luxurioſos: ꝛ hij ſunt⌊ oues ꝛ boues ꝛ pecora cāpi. ⌋q: beſtialibus delectant. Joel.1. Putruerunt iumēta in ſtercore ſuo demoliti ſunt hoꝛrea cāpi. Dicit q: uadūt per amplaȝ viam. Matth.7. Secundo ſuperbos⌊ uolucres. ⌋ Matth.13. Aues celi comederunt illud. Deut.32. De uorabunt eos aues moꝛſu amariſſimo. 3° cupidos. ⌊ qui pambulāt ſemitas maris. ⌋ Ad lr̄aȝ.uel mūdi. p̄s. In circuitu ipij ambulāt. Job.1. Circuiui terraȝ ꝛ perambulaui eā.ꝛ ſicut deus eſt mirabilis ex eminen tia maieſtatis.ita oñdit ex clementia:ꝛ iō cōcludit ad mirationeȝ.⌊ Dñe dñs nr̄ ꝛc. ⌋ Tñ ſciendū eſt q̄ iſte p̄s eſt circularis:q: eūdeȝ uerſuȝ hēt:in pn⁹ ꝛ in fine. Quidā ſunt ſemicirculares:q: nō repetunt totū uer ſum:ſed partē.ſicut Benedic aīa mea dño. finis in oī loco dominationis eius.

ℂ In finē p occultis filij p̄s dauid Nonus.

Onfitebor tibi dñe in toto corde meo:narrabo oīa mirabilia tua.

Supra in pſalmo grās egit pro bñfi cijs toti humano gñi colla tis. In iſto autē pſalō ſpālit̄ grās agit pro bñficio ſibi collato in deſtructione inimicoruȝ:ꝛ h̄ pȝ ex titulo ſm Hiero^m qui talis eſt. ℂ Uictori pro morte filij canti cuȝ dauid ꝛc.ꝛ tāgit hiſtoriā.2. Reg.18.ꝛ.19. q̄ mor

Pſalmi titulus.

tuo abſalon recupauit regnuȝ. ꝛ pro iſto bñficio fecit iſtū pſalm. Sȝ in nr̄a lr̄a titulus occultioꝛ eſt.⌊ In fi neȝ pro occultis filij p̄s dauid. ⌋ Occulta filij.mors fi lij.i.q: per eā occultat ab oculis oīuȝ. ℂ Scdȝ myſte

Myſteri um.

riū refert ad chꝛm qui dr̄ filius antonomaſice: qui eſt fili⁹ nālis dei pris. Jo.8. Si fili⁹ uos liberauerit uere li beri eritis. Itē fili⁹ dauid pncipalr repromiſſus. Luc. 8. Miſerere mei fili dauid. Pro occultis filij.i. chꝛi que occulta ſunt. ℂ Duplex eſt filij dei aduētus. Primuſ

Duplex ē filij dei ad uentus.

fuit occult⁹ quātuȝ ad diuinitatē ꝛ eius gloriā que la tebat in īfirmitate carnis. Iſa.45. Uere tu es de⁹ ab ſcōditus. Secūdus erit manifeſtus. Luc.21. Uidebūt filiū hoīs uenientē in nube cū ptāte magna ꝛ maieſta te. ℂ Itē eſt duplex chꝛiſti iudiciū: vnū:ȝ occultū: ꝛ h̄ eſt in diſpōne mūdi ſm q̄ pmittit bonos pſequutiōeȝ pati a malis. p̄s. Iudicia tua abyſſus multa. Item ali ud eſt manifeſtuȝ in fine. pᵉ Cor.4. Quouſq3 ueniat dñs ꝛ illumiabit abſcōdita tenebrarū ꝛ manifeſtabit ꝯſilia cordiū. Agit eni de occulto iudicio ſʒ q̄ boni af flictionē patiunt a malis. Job.30. Expectabā bona ꝛ ecce mala:p̄ſtolabar lucē:ꝛ eruperūt tenebꝛe.ꝛ totum in idē redit:q: grās agit de libatiōe ab inimicis. ℂ Di

Pſalmi partitio.

uidit aūt iſte p̄s in duas ptes. Prio ponit graꝝ actio nem.2° materiā grāruȝ actionū.ibi⌊ in ꝯuertendo. ⌋ Grās agit tripl'r.corde ore ꝛ ope. Ore dupl'r laudan do ꝛ predicādo. Laudādo:q: dicit.⌊ Cōfitebor. ⌋ Eſt

Confeſſio triplex.

aūt triplex ꝯfeſſio.ſ.fidei. Ro.10. Cōfeſſio fit ad ſalu tem. p̄s. Dixi cōfitebor ꝛc. Peccatoꝝ. Jac.ul. Cōfite mini alteruterū pctā urā. Laudis.12. Corā oībus viuē tibus ꝯfitemini ei ꝛc. Et de hac ꝯfeſſione agit hic. O dñe cōfitebor tibi.i.grās agam.i.laudabo te. p̄s. Lau dabo nomen dei mei ꝛc. Hec in corde: q: 1. Reg.16. hoīes vident que apparēt.deus aūt intuet coꝛ. Con tra qđ Iſa.29.ꝛ Mar.7. Populus hic labijs me ho norat.coꝛ aūt coꝝ longe eſt a me. Sȝ dicit.⌊ in toto ⌋ q: deus eſt maioꝛ corde nr̄o. Jo.3. Et iō quātūcunq3 laudemus ſm poſſe nr̄m:minus eſt ipſo. Deut.6. Di

Toto co de aman dus de⁹.

liges dñm deū tuū ex toto corde tuo. Qui ḡ nō totuȝ coꝛ dat deo:ſed aliqđ aliud vult hēe ſimul cū ipſo per dit eū. Iſa.28. Anguſtatū eſt ſtratū: ita ut alter deci dat:ꝛ palliū breue eſt:ꝛ utrūq3 operire nō pōt. Ille ḡ toto corde laudat eū qui nihil acceptat ꝯtra deuȝ:ſed totū in eū actu uel hitu refert. Tho.12. Opera dei re uelare ꝛ confiteri.ſ.annūciando honorificū eſt.⌊ nar rabo. ⌋pꝛedicādo ꝛ annunciādo alijs:q: deus dat be neficia alijs coīcando:ꝛ hoc bene fit alijs annūciādo. Luc.8. Uade ꝛ annūcia quāta fecerit tibi de⁹. ℂ Et iō dicit⌊ Narrabo mirabilia tua. ⌋ Sȝ rōnē hēt qđ dic⌊ mirabilia. ⌋q: opa dei mirabilia ſūt. p̄s. Tu es deus qui facis mirabilia.

Sed quid eſt qđ dicit.⌊ Oīa. ⌋ Hoc videt im poſſibile. Jo.5. Qui facit magna ꝛ iſcrutabilia:ꝛ abſq3 numero. Quō ḡ dicit⌊ Oīa. ⌋

Queſtio.

Dicendum q̄ oīa ſm gen⁹:ul' oīa quecūq3 narrat:oīa ſūt mirabilia.ul' oīa q: intētio narrātis nō dȝ ſiſtē in aliquo:ſȝ pcedē quan tū pōt. Hyla⁹ in li° de trinitate qui pie īfinita pſeqt:ꝛ ſi nunq̄ȝ pueniet pficiet tñ pcedēdo. Eccl.43. Gloriſi cantes deū quātū poteſtis ſupualebit adhuc:ꝛ admi rabilis maieſtas ei⁹.ꝛ q: Nonne fecit deus ſcōs ſuos enarrare mirabilia?

Solutio.

ℂ Letaboꝛ ꝛ exultabo in te:pſallam nomini tuo altiſſime.

ℂ Hic grās agit quātū ad coꝛ. Aliq narrant alijs bona ſua:ꝛ gaudēt de ſe:ſicut pctōres. Luc.18. De phari ſeo qui dicebat. Gratias tibi ago:q: nō ſū ꝛc. Sȝ hic gaudet i deo ſemp. Eccl.31. In oī dato hilarē fac vul tum tuū:ꝛ in exultatiōe ſcifica decimas tuas.⌊ Leta bor. ⌋interius in corde.⌊ ꝛ exultabo in te. ⌋exiliēs ad exterioꝛē leticiā. Abach.3. Ego aūt in dño gaudebo: ꝛ exultabo in deo ieſu meo.⌊ Pſallaȝ. ⌋ ℂ Hic grās agit quātū ad opus. Pſallere eni eſt opus manuale: ꝛ per hoc itelligit bona opatio:q: oīa opa nr̄a ad glo riā dei terminari debēt. Matth.5. Sic luceat lux ue ſtra ꝛc. p̄s. Pſallā deo meo: q̄ȝdiu fuero. Sed addit. ⌊ Nomini tuo altiſſime. ⌋q.d. De⁹ nō pficit ex hoc q̄ ⌊ cōfitebor. ⌋ꝛ⌊ pſallā. ⌋ hīc:q: nomē tuū altiſſimum eſt:ſʒ nob pficit. p̄s. Oro mea in ſinu meo conuertet. Job.35. Si iuſte egeris:qd donabis ei:aut qd de ma nu tua accipiet? Et.22. Quid pdeſt deo ſi iuſt⁹ fueris:

aut

aut qd ei ɔferes ſi imaculata fuerit via tua.

¶ In cõuertẽdo inimicũ meũ retrorſum: infir mabuntur ⁊ peribunt a facie tua.

¶ Hic ponit mãm grãrũ actionis. Pĩo in ſpẽali pro ſe. Sc̃do in gñali. Cõuertant. Circa pmũ tria facit. Pĩo pponit factũ. Sc̃do auctẽ factẽtis laudat ibi. Dñs in eter nũ pmanet. Tertio ſbdit fructũ ibi. Sperẽt in te. Dup̃ pponit factũ ⁊ facti iuſticiã. 2ᵐ ibi. Qm̃ feci. Factum eſt deſtructio inimici in qua dicit tria. qꝛ ſi aliqs deſtru itur pmo deficit a pposito: ⁊ quãtũ ad hoc dicit. In ɔuertẽdo inimicũ meũ retrorſuz. ſupple in hoc ɔfi tebor. i. dabo grãs deo. Tũc ɔuertit inimicus retror ſum qñ deficit ab eo qđ pponit. pŝ. Auertant retror ſum ⁊ erubeſcãt qui cogitãt mihi mala. Sc̃do debilitat eiꝰ vtus. Et quãtũ ad hoc dicit. infirmabunt. ſ. i ſua ptã te. Hiere. 20. Dñs mecuz eſt tanqꝫ bellator fortis: idcir co qui pſequunt me cadẽt ⁊ infirmi erũt. Tertio perit ipſi. ideo dicit. peribũt. vel deſinẽdo ĩpietatẽ. ⁊ hoc. a fa cie tua. i. cognitione vel ɔdẽnatione tua. Vel. peri bũt. ſc. vindicãte ⁊ finiante eoꝝ maliciã. Vel. pibũt. a facie tua: qꝛ te vidẽ nõ poterũt. Iſa. 26. ſm aliã trãſla tionẽ. Tollat impius ne videat glãm dei.

¶ Qm̃ feciſti iudiciũ meũ ⁊ cãm meaz: ſediſti ſup thronũ qui iudicas iuſtitiam.

¶ Hic ponit iuſticiã fcĩ. Pĩo ex pte ſua cũ dicit. Qm̃ fe ciſti. Aliqñ qs hẽt iuſticiã nõ tñ hʒ iudicẽ q faciat cã. Aliqñ hẽt iudicẽ ſʒ nõ teſtẽ vl̃ aduocatũ: ſʒ iſte hñs iu ſticiã inẽit iudicẽ: ⁊ iõ dic. Qm̃ feciſti iudiciũ meũ. i. dediſti. ⁊ cãz meã. i. teſtis meꝰ. Hiere. 29. Ego ſũ teſtis ⁊ iudex dic dñs. Deꝰ eñi ẽ iudex ⁊ teſtis. inquãtũ iudex fac iudiciũ. iquãtũ teſtis cãs defẽdit. 2° ponit iu ſticiã facti ex pte iudicis: ⁊ dicit de deo auctẽ iudicãdi. ſediſti ſup thronũ. q ſedes. iudicis ẽ. i. hẽs regiã ptã tẽ ad deſtruẽdũ malũ. Prouer. 20. Rex q ſedet in ſolio iudicii ſuo diſſipat oẽ malũ. Itẽ hẽs amorẽ iuſticie: iõ dic. q iudicas iuſtitiã. Hiere. 11. Tu autẽ dñe ſabba oth q iudicas ⁊c. q. d. tibi ppriũ ẽ h̃. pŝ. Iuſtꝰ dñs ⁊ iu ſticias dilexit. Iſa. 63. Ego q loquor iuſticiã: ⁊ ppugna tor ſũ ad ſaluãdũ. ¶ Vel ſi h̃ ad chĩz referat. Qm̃ fe ciſti ⁊c. chĩs iudicatꝰ fuit ⁊ cãm hũit. Job. 36. Cã tua qſi ipij iudicata ẽ. Sʒ fuit cã ſua: qꝛ puenit ad gl̃iaz ſuã. ſedes. ſ. deꝰ pr̃. ſup thronũ. i. aiaz chr̃i. Vel chr̃s ad dexterã dei patris ſedet. Cetera adapta vt vis.

Exponit locus de chriſto.

¶ Increpaſti gẽtes ⁊ periſt impius: nomẽ eo rũ deleſti in eternũ ⁊ in ſeculum ſeculi.

¶ Sup̃ oſtẽdit põ iudiciũ facti ex pte ſua: qꝛ in h̃ ẽ factũ ſibi iudiciũ debitũ ⁊ ex pte iudicis. hic oñdit iudiciũ ſi ue iuſticiã factã ſibi ex pte vĩdicatoꝝ. Et pᵒ ponit ipſã iuſticiã. 2° exponit ibi. Inimici defecerũt. Dñs puni ens malos tria p ordinẽ fac in eis. Pĩo qꝛ nõ ſtatim p cedit ad ultimã penã: ſed pᵒ rep̃hẽdit. 2° niſi corrigant punit. 3° exterminat. ¶ Quãtũ ad pᵐ dic. increpaſti. p p̃dicatores. Iſa. 58. Annũcia pplo meo ſcelera eoꝝ ⁊ domui iacob pctã eoꝝ. 2ᵉ Thi. 4. Argue obſecra in crepa in oi patiẽtia ⁊ doctrina. Itẽ p tribulatiões. Job 33. Increpat quoqꝫ p dolorẽ in lecto: ⁊ oſſa illiꝰ marce ſcẽ fac. Et quãtũ ad h̃ dicit. pijt ipiꝰ. vel abſalon vel diabolus. Job. 4. Quia nullus itelligit in etnũ pibũt. Increpaſti gẽtes. i. deceptas. ⁊ ipiꝰ. ɔcitãs. pi it. qꝛ tota mũdo rebellauit: ſʒ nõ ẽ deſtructa qꝛ ſu it ſeducta. ¶ Quãtũ ad 3ᵐ dic. nomẽ eoꝝ deleſti. qđ ipij ppetuare nitunt: ſʒ ipſi in ppetuũ nõ inuenient.

Ordo dei in puniendis malis

Queſtio. Contra. Nomen iude eſt in memoria.

Solutio. Dicendum q hoies nõ intẽdũt nomẽ ma gnificare in malo ſed in bono. ſed nomẽ iude manet in malo. Prouer. 10. Nomẽ im pioꝝ putreſcet. Hieroꝰ dicit q qdã ignotus ut in me moria eẽt cõbuſſit tẽplũ: ⁊ ſic in malo remanet nomen malorum.

¶ Inimici defecerunt framee in finem: ⁊ ciui tates eorum deſtruxiſti.

¶ Hic exponit quõ pijt: ⁊ quo facit. Pĩmo aſſignat cãz q̃re pijt. ſc̃do modũ ibi. Perijt memoria. Cã quare perijt eſt: qꝛ pijt illud vñ ſibi voluit facere nomẽ. Qñ qꝫ. ſ. aliq faciũt ſibi nomẽ ex potẽtia militari ⁊ belloꝝ. vñ Geñ. 6. Hij ſunt potẽtes a ſeculo viri famoſi. Aliqñ edificãdo ciuitatẽ. Ecci. 40. Edificatio ciuitatis ɔfir mabit nomẽ: ⁊ ſup hãc mulier imaculata cõputabitur. Sicut nomẽ romuli per romã: ſed dñs deſtruxit utrun qꝫ. framee. ſ. gladij. inimici. ſ. hoĩs. defecerũt. in finẽ. pŝ. Ibi ɔfregit potẽtias. ciuitates eoꝝ de ſtruxiſti. Iſa. 1. Terra veſtra deſerta: ⁊ ciuitates veſtre ſuccẽſe igni. Hic inimicꝰ ſpẽaliter diabolus. Math. 13. Inimicus homo hoc fecit. Framea eiꝰ tẽtationes. Ci uitates. mala ɔſilia qbꝰ utit ad puertẽdũ bonos.

¶ Perijt memoria eoꝝ cũ ſonitu: ⁊ dñs in et nũ pmanet. Parauit in iudicio thronũ ſuũ: ⁊ ipſe iudicabit orbem terre in eqtate: iudica bit pplos in iuſtitia. Et factꝰ eſt dñs refugiũ paupi: adiutor i opportunitatibꝰ i tribl̃atiõe.

¶ Hic ponit modus quoꝰ pijt. dupl̃r exponit h̃. Perij it. i. ſil̃ perit memoria ⁊ ſonitꝰ eoꝝ. Mali ſonitũ faciũt ɔcutiẽdo regna deſtruũt ciuitates. Eze. 31. Oẽs traditi ſũt in mortẽ ad terrã ultimã in medio filioꝝ hoium ad eos qui deſcẽdũt in lacũ. Vel. impij. Qñ qs malus hõ deſtruit ſed nõ ſine magno tumultu: qꝛ opꝫ aliquã tribulationẽ pati ut pꝫ Mar. 9. qñ diabolus exiuit cla mãs ⁊ multũ diſcerpẽs. Lr̃a Hieronymi hẽt. Perijt memoria eoꝝ ipſis. qꝛ nihil boni fecerũt vñ memoria eoꝝ maneret in bono. Ecci. 6. Fruſtra venit ⁊ pgit ad tenebras: ⁊ obliuione delebit nomẽ eius. ⁊ dñs in et nũ pmanet. ¶ Hic ponit auctẽ factẽtis ⁊ tãgit ſex cõ ditiones circa iudiciũ dei. Pĩmo q nõ eſt momẽtane um ſed eternũ. Alioꝝ potẽtatꝰ vita breuis. ideo pŝ di cit. dñs in eternũ pmanet. Hieroꝰ hẽt. ſedet qſi ad iudiciũ dñs. Itẽ dicit q ſemp pmptũ eſt. alioꝝ nõ ſic eſt. vñ dicit. Parauit in iudicio thronũ ſuũ. i. patũ hẽt. Iſa. 3. Stat ad iudicãdum dñs: ſtat ad iudicãdos pplos. Itẽ dic q ẽ vl̃e. vñ dic. iudicabit orbẽ t̃re. ſ. nõ ſolũ iudeos. Geñ. 18. Abſit a te dñe ut pdas iuſtuz cũ ipio. Itẽ q eſt iuſtũ. vñ dic. i eqtate: iudicabit po pulos i iuſtitia. Duo dic. ſ. eqtatẽ ⁊ iuſticiã: qꝛ iuſticia iportat exequutionẽ eoꝝ que ſũt ſʒ ſe iuſta: que nõ ſũt iuſta i aliquo caſu: qꝛ regule ⁊ nũs ſt circa ɔtigẽtia: nec pñt adaptari ad ſingula pticularia: ſʒ i aliquo caſu int̃ mittunt. ſic ſũt quedã regule ⁊ nũs ⁊ ɔnes que in caſu pp aliqd nõ ſuant. Applicatio ãt hoꝝ pncipioꝝ uliũ ad fcã ulia ptinet ad eqtatẽ. Hieroꝰ dic. indicabit po pulos i eqtate. qꝛ ad ſingl̃aria ẽ eqtas que quodãmõ reſtrigit ⁊ regulat iuſticiã. Itẽ dic q ẽ mia plenũ. Hoc cõmẽdat ex pſõa cui fit mia: puta ſi facis idigẽti. Luc. 14. Cũ facis prãdiũ aut cenã noli uocare amicos tuos aut cognatos neqꝫ vicinos diuites ⁊c. Job. 30. Flebaz quõdã ſup eo qui afflictus erat: ⁊ cõpatiebat aia mea paupi. ⁊ ideo dicit. Factus eſt dñs refugium paupe ri. ſ. oppſſo. Iſa. 1. Subuenite oppſſo iudicate pupil lo defẽdite viduã. pŝ. Iudicate egeno ⁊ pupillo: hũilẽ

Sex conditiones diuini iudicij.

Dño ꝯgruit locus.

ꝛ paupez iuſtificate. Et h̄ uerū ubi hñt iuſticiā. Leuit. 19. Nō iniuſte iudicabis: neqꝫ ꝯſideres pſonā paupis ꝛ nō honores vultū potētis. Itē ex tpe: q̄ꝛ. ſ. tpe qñ idi gēt eſt accepta mīa ei᷒. Eccl̄i. 35. Speciosa eſt mia in tpe tribulatiōis: q̄ſi nubes pluuie in tpe ſiccitatis. Et iō dicit adiutor in tribulatiōe. Et addit i opportunitatib᷒. q̄ꝛ tpe tribulatiōis hoīes ꝯuertunt ad deū: ꝛ tūc eſt eis p̄dicādū. ¶ Et pñt hec de chrō exponi. dñs in eternū pmanet. q̄ꝛ ieſus chrūs heri ꝛ hodie. parauit iudiciū. q̄ꝛ ſedet in throno ſuo iudicās. Et ipſe iudicabit orbē terre in eqtate. Iſa. 59. Indut᷒ eſt iuſticia ut lorica ꝛ galea ſalutis in capite eius.

¶ Et ſperēt in te qui nouerūt nomē tuū: quoniā non dereliqſti querētes te dñe. Pſallite dño qui hītat in ſyon: annūciate īter gentes ſtudia eius. Qm̄ regrens ſanguinē eorū recordat᷒ eſt: nō eſt oblitus clamorē paupuz.

¶ Supra pō poſuit factū de quo grās egit: ꝛ auctē faciētis. Hic ponit fructū facti. Et pmo quātū ad alios. 2° quātū ad ſe ibi Miſerere mei dñe ꝛ vide. Pīo pōit triplicē fructū in alios. Prim᷒ eſt noticia uel fiducia nominis dei. 2° ſpūalis leticia diligētiū eū. 3° denunciatio nois ei᷒. 2ᵐ ibi Pſallite. 3ᵐ ibi annūciate. Hos fruct᷒ iducit per modū exhortatiōis. Et circa h̄ tria facit. Pīo iducit ad ſpandū. 2° oſtēdit qb᷒ ꝯuenit ſpare. ꝛ 3° q̄re. Dic g̃ Et ſperēt in te. Eccl̄i. 2. Qui timetis dñz ſpate in illū. Sꝫ qbꝫ venit? qui nouerūt nomē tuum. Ex duob᷒ eni ſpes ꝯſurgit q̄ ſit potēs: ꝛ h̄ pꝫ q̄ꝛ dñs nomē illi. ꝛ q̄ ſit uolēs: q̄ꝛ ſūme bon᷒. vñ Luc. 18 Nemo bon᷒ niſi ſolus de᷒. Et pcipue h̄ nomē Ieſus. Math. 1. Ipſe ſaluū faciet ppl̄m ſuū ꝛc̄. Phil. 2. In noie ieſu oē genu flectat. Et q̄re? q̄ꝛ nō derelinquis querētes te. Sap. 1. Inuenit ab his qui nō tētant illū: appet aūt eis qui fidē hñt in illū. ſ. qui querūt eum bona itētione. q̄ꝛ mali nō inueniūt eū. Jo. 7. Queretis me ꝛ nō inuenietis. Itē: ubi eſt: q̄ꝛ nō inter cognatos ꝛ notos. Luc. 2. Job. 28. Nec inuenit in terra ſuauiter viuētiū. ¶ 2° iducit ad 2ᵐ fructū. ſ. ad leticiā Pſallite dño qui hītat in ſyon. Dñs dr̄ hītare in loco nō corpalit. 2. Reg. 6. David poſuit archā in ſyon. ſed ſm̄ vitatem

Quare in eo ſpādū

Dñs non hēt locus

hitat in eccl̄ia. Syon interp̄tat ſpecula. ꝛ in eccl̄ia ſpeculamur eūm. Illi g̃ debem᷒ pſallē. i. gaudē corde ꝛ ore ꝛ opib᷒ p bñficiis datis. ¶ 3° iduc̄ ad 3ᵐ fructū annūciate. 1. Pet. 4. Unuſqſqꝫ ꝑut accepit grāz i alterutruz illā admiſtrātes. Et iō pmo iducit q̄ debeāt annūciare. Greg᷒. Ille ubes fruct᷒ ſue p̄dicatiōis colligit qui ſemina bone opatiōis pmittit. inter gētes. i. iter gētiliū vinētes. i. int̄ peccātores. Iſa. 21. Occurrētes ſitienti ferte aquā. ſtudia. i. curā eius ſiue ſollicitudinē de ſalute humani gñis. Hiere. 29. Ego cogito cogitatiōes pacis. 2° hec ſtudia exponit ibi Qm̄ regrens ꝛc̄. Illud qd̄ aliqs cū ſtudio ꝛ diligētia facit nō obliuiſcit qñ illō faciat. De᷒ aūt ſtudioſus eſt ad ſalutē hoīum: ꝛ ideo nō obliuiſcit. Duo faciūt obliuionē. ſ. mors. pō. Obliuioni dat᷒ ſum tanq̄z mortu᷒ a corde. Itē paupt̄as. Prouer. 19. Frēs hoīs paupis oderūt eū. Apoc. 6. Quare nō vindicas ꝛc̄. Si de᷒ nō obliuiſcit mortuoꝝ. Qm̄ regrēs ſanguinē eoꝝ. ſ. te querētiū: et ſi ꝯtigat eos occidi ꝛ hoc iudicādo. pō. Uel regret. ſcōꝝ ſanguinez in reſurrectiōe reparādo illū. Sap. 5. Ecce quō cōputati ſunt ꝛc̄. ¶ Dicit aūt recordat᷒. nō q̄ ſit oblitus ſꝫ q̄ꝛ videt oblit᷒ ꝑpt̄ dilationē. Itē nō obliuiſcit pauperū ꝛ puoꝝ. vñ nō eſt oblit᷒ clamorē paupuz. pō. Iſte paup clamauit. uel in piculis: uel in orōne. Jac. 5.

Quanto ſtudio de ne noſtra cura.

Clamor eoꝝ ꝛc̄. pō. Nō ſpreuit neqꝫ deſpexit deprecationē paupis. Exo. 3. Uidēs vidi afflictionē ppl̄i mei qui eſt in egypto: ꝛ deſcendi liberare eum.

¶ Miſerere mei dñe vide hūilitatē meā de inimicis meis. Qui exaltas me ſ portis mortis.

¶ Hic ponit fructū q̄ztū ad ſe. Et pmo cōmemorat bñficiū. ſcdo ponit fructū ibi ut annūciē ꝛc̄. Bñficiuz duplex. vnū futurū. aliud hitū. Qui exaltas ꝛc̄. Primo duo facit. Primo ponit miam. ſcdo mie motiuū. Futurū bñficiū eſt mia. Miſerere mei. pō. Miſericordia dñi plena eſt terra. Motiuū ad eam ꝯſideratio dei. vide. i. ꝯſidera. humilitatē meā. Hec humilitas nō iportat vtutē: ſicut illud. Si nō humilr̄ ſentiebā. ſed deiectionē. Uñ Hiero᷒ hēt afflictionē de inimicis meis. qua. ſ. affligūt me. Uel aliter vide humilitatē. q̄ꝛ humilib᷒ dat grām. Sꝫ hoc pōt ꝯſiderare ex ꝯſideratione inimicoꝝ qui ſunt ſupbi ꝛ ma'l. ¶ Cōñter ꝯſitet bñficiū hitū. Qui exaltas me ꝛc̄. q. d. De tāto piculo eruiſti me: q̄ꝛ nō reſtabat niſi ut morerer. Hiere. 9. Aſcēdit mors p feneſtras nr̄as: īgreſſa eſt domos nr̄as diſpdē puulos deforis. ¶ Spūalr aūt portemortis ſunt heretici. Math. 17. Porte īferi nō preualebūt aduerſus eā. Et ſenſus hoīs. Hiere. 9. Mors introiuit per feneſtras. Odiū vbi dei. pō. Oēm eſcā abhominata eſt aia eoꝝ: ꝛ appropinquerūt uſqꝫ ad portas mortis. Tētationes ꝛ vitia. Sap. 16. Deducis ad portas mortis ꝛ reducis. Qui g̃ liberat ab iſtis: dicat. Exaltas me. i. liberaſti me de portis mortis. ¶ Conſequenter cum dicit.

Quid nomie portarū importetur.

¶ Ut annunciem omnes laudationes tuas in portis filie ſyon.

¶ Ponit fructū: ſed ordine retrogrado. Pīo annūciationis. ſcdo exultatiōis ibi Exultatio. tertio cognitiōis ibi Cognoſcet. Dico q̄ miſert᷒ es: ꝛ peto q̄ miſearis: ꝛ hoc ut annūciē predicatiōes. Antiq̄ᵘ iudicia fiebāt in portis. Et iō dicit in portis filie ſyon. i. hieruſalē q̄ꝛ ſubiecta erat arci que vocabat ſyon. q. d. In multitudine ppl̄i hieroſolymitani annūciem oēs laudationes. nō q̄ oēs: ſed de oi gñe laudis. Itē porte filie ſyon. i. eccl̄ie dicunt doctores eccl̄ie. Iſa. 52. Ponā portas ei᷒ in lapides ſculptos: vniuerſos filios tuos a dño. Itē iuſticie. Hec porta dñi iuſti itrabūt per eam ut dicit pō. Itē bone cogitationes. pō. Sermo portarū mariū. ꝛ in his g̃ portis annūciabo laudes tuas.

Iudicia antiquus fiebāt in portis.

¶ Exultabo in ſalutari tuo: infixe ſūt gētes in interitu quē fecerūt. In laqueo iſto quē abſcōderūt: cōprehenſus eſt pes eoꝝ. Cognoſcet dñs iudicia faciēs: in opibus manuum ſuarum cōprehenſus eſt peccator.

¶ Poſito vno fructu. ſ. predicatione diuine laudis. Hic ponit ſcdm. ſ. letitiā ſpūalē a deo. Et pmo ponit ſuam exultationē. ſcdo occaſionē exultādi ibi īfixe ſunt gentes. Dicit ergo annūciē oēs laudes tuas. ſed hec nō eēnt ſteriles: ſi ita eēnt in ore q̄ nō in corde. Eēt iocūditas. pō. Deo nr̄o iocūda ſit laudatio. Et ideo ſubdit Exultabo in ſalutari tuo. Nō i mūdo uel i carne ſed in tua ſaluatione qua me exaltas. Uel in chrō ſaluatore. Abach. 3. Exultabo in deo ieſu meo. pmi Regum. 2. Letata ſum in ſalutari tuo. Occaſio exultatiōis eſt inimicoꝝ deſtructio qui pſequunt ſcōs. Et pſequūtur ſcōs duplr. Primo violētia. 2° fraudulētia. ¶ Dic ergo quātū ad pmū infixe ſunt gētes. ex hoc q̄ parauerūt occaſionē aliis ipſi occiſi ſunt. Et iō dixit infixe uel

rc. Juel ſm Diero[m] ſubmerſe. q2 illud qd̓ iſigit de primit cū violētia. Et iſti qui alios cū violētia occidere videbant: violēter oppſſi ſunt. Iſa. 59. Semite eoꝝ icurnate ſūt in eis. pſ. Gladius eoꝝ itret rc. ¶ Ul' ſpiritualr gs imergit in interitū qn̄ ſacit pctm̄: q2 ex h' penā eternā intrat r dānat. r in hijs opib' infigunt ex cōſuetudine. Job. 18. Immiſit in rete pedē ſuū: r in macilis ei' ambulat. ¶ Quātū ad 2[m] dic In laqueo iſto. Inſidiatores auib' r aialib' ponūt laqueos: ſic q iſidioſe pcedūt. pſ. Laqueū pauerūt pedibus meis. Et dicit abſcōderūt. q2 ad trām aucupes abſcōdūt laqueos. ſic fraudulēti per vba pacis que dāt parāt venenū ſeductionis. pſ. In via hac qua ambulabā abſcōderūt ſupbi laqueū mihi. ¶ 3' fruct' eſt agnitio dine maieſtatis. cōphēſus eſt pes eoꝝ. i. malus affect' eoꝝ. Oſee. 13. Colligata eſt iniqtas effraim: abſcōditū eſt pctm̄ ei': qui icliuant ſolū ad malū. Et iſti abſcondūt laqueū: ſed fruſtra: q2 cognoſcet dn̄s. Et p queq2 in opib'. Aliqn̄ aliq in pſpitate nō cognoſcit deū ſicut pharao: ſed in aduerſitate. pſ. Imple facies eorū ignominia. Et ideo dicit iudicia faciēs. Que autē ſint iudicia dei ſubdit in opib'. Propriū diuine ſapiētie eſt q diſponat oia ſuauiter. Sap. 8. Et hoc facit dādo reb' ut per pprias formas in pprios fines tēdāt ſic per ea per que cogitāt pctōres offendere icidunt in penas. Job. 5. Qui appbēdit ſapiētes in aſtutia eorū. Et ideo dicit. In opib' manuū ſuarū cōphēſus eſt pctōr. Prouer. 5. Iniqtates ſue capiūt ipiū: r funib' pctōꝝ ſuoꝝ ꝯſtringit. Job. 18. Precipitauit eū ꝯſiliū ſuū. Ideo cognoſcet dn̄s. Ibi a ſcis. Etiam fugiens laqueū. Prouer. 1. Fruſtra iacit rete an̄ oculos pennatoꝝ. Dicit ibi glo. Facile euadit laqueos in terris qui ſemper hēt oculos in celis. Diero'. Unuſqſq2 ſecū portat funes vincula r tormēta vn̄ ſuſtinet mala: r occulto dei iudicio cōphēdunt pctōres in laqueos quos abſcōdunt: r iuſti euadunt.

¶ Conuertant pctōres in infernū: oēs gētes que obliuiſcunt deū. Qm̄ nō in finem obliuio erit paupis: patientia pauperum nō peribit in finem.

¶ Supra pſ. pſequut' eſt de iudicio dei quātū ad ſuos aduerſarios. hic pſeqtur quātū ad totū humanum genus: r quātū ad mala que ubiq2 per pctōres agunt. Et circa hoc duo facit. Primo per modū oronis pnūciat dei iudiciū ꝯtra malos. 2° ponit maloꝝ pgreſſū. Ut qd dn̄e rc. Circa pmū duo facit. Pmo pnūciat pctōꝝ penā. 2° expoſcit diuinū iudiciū puniēs ibi Exurge dn̄e. Circa pmū tria fac. Pmo pnūciat opādam penā. 2° ponit cāz pene ex pte pctōꝝ ibi oēs gētes. 3° ex pte iuſtoꝝ. Qm̄ nō in finē. Dicit ḡ Conuertant. Hec petitio dupl'r pōt itelligi. Uno mō de punitiōe maloꝝ in pn̄ti per mortē. Alio mō in futuro per penā eternā. Et dicit Cōuertant pctōres. i. puniāt.

Sed nunquid hoc eſt petendum.

Dicendum eſt q ppha dic h' p modū pnūciationis r nō petitiōis uel ꝯformādo ſe dine uolūtati. pſ. Introibūt i iferiora tre. Iſa. 14. Uerūtn̄ in ifernū detraheris in pfūdū laci. Uel p ifernū itelligit obſtinatio mētis in pctō rc. Etiā viui i iferno ꝯuertūt pctōr qn̄ innitit in obſtinationē. Ro. 1. Tradidit illos de' in reprobū ſenſū. q. d. in hac vita deciant. Eſt ergo pena ꝯuerſio in ifernū ut dictū eſt. Cā pene eſt obliuio dei. Qui eni recedit ab vno ẗmīo diſponit ſe ad tēdēdū in aliū. Duo termini hoīs ſunt: dei fruitio: r gehēna. r hoc eſt qd̓ dicit Cōuertantur rc. ſ. illi pctōres qui obliuiſcunt. dei mādatorū r bn̄ficioꝝ ei'. pſ. Obliuiſcē bn̄ficioꝝ r mirabilium ei' que oſtēdit eis. Deut. 32. Deū qui te genuit dereliqſti r oblit' es dn̄i creatoris tui. Ex pte iuſtoꝝ eſt alia cauſa que petit vindictā de pctōrib'. Sūt aūt in iuſtis duo que exigūt vindictā. ſ. abiectio tpalis: r vt' ſpiritualis. ¶ Quātū ad pm̄ dic Qm̄ nō i finē obliuio erit pauperis. Res viles hn̄tur deſpectui. ſmo tradit obliuioni. ſed nō ſic tradunt obliuioni iuſti apud deū. Jac. 2. Deus elegit paupes: diuites in fide: hēdes regni: qd̓ repromiſit de' diligētib' ſe. Mat. 5. Bti paupes ſpiritu qm̄ ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ. Ergo lʒ hic videant obliuioni traditi: h' tn̄ nō eſt in finē. ſ. final'r. Iſa. 54. Ad pūctū in modico dereliqui te: r in miſatiōib' magnis cōgregabo te. Et ſequit. Et in multitudine ſempiterna miſeri' ſū tui. Qn̄ eni recordabit: r tūc puniet opprimētes. pſ. Nō obliuiſcet miſeri de': neq2 cōtinebit in ira ſua miſas ſuas. ¶ Quātū ad 2[m] patiētia paupum rc. Ul' expectatio ſm Diero[m]. Cū eni hic ſuſtineāt oppreſſionē patiēter r paupertatē ex patiētia merent vidicā. nec expectatio pibit in finē. q2 ꝯſequent bonū qd̓ expectāt. Aliꝰ in finē. qui. ſ. eſt vita eterna.

Sed nunquid patientia eſt in patria?

Dicendum q nō ſm eētiā: ſed ſm fructū. ſec' de charitate r iuſtitia que erūt etiā ſm eētiā. ¶ Conſequenter cum dicit.

¶ Exurge dn̄e nō cōfortet hō: iudicent gētes in ꝯſpectu tuo. Cōſtitue dn̄e legiſlatorē ſup eos: ut ſciāt gētes qm̄ homines ſunt.

¶ Pnūciat dinū iudiciū. Et circa h' tria fac. Pmo excitat iudicē. 2° iplorat iudiciū. 3° oſtēdit iudicij fructus. Dic q nō eſt oblit' in finē paupuꝫ. vn̄ ipſe q̄ſi vn' de paupib' dic. Dn̄e rogo ut nō differas uſq2 in finē pmiare. ſʒ Exurge. Et circa h' tria fac. p° repudiat pnū ſiue hūanū iudiciū. Hō eni humanit' abſq2 rōe oppmēs. nō ꝯfortet. i. nō ualeat facē qd̓ ult. Prouer. 29. Cū impij ſumēt pncipatū gemet ppl's. 2° expoſcit iudiciū alt'. iudicent gētes. nō ſʒ uolūtatē hūanā ſʒ in ꝯſpectu tuo. i. tuo iudicio q̄ſi appello ad te. Act. 25. Ad tribunal ceſaris ſto: ibi opʒ me iudicari. pſ. Iudica me dn̄e qm̄ rc. 3° petit auditorē. Cōſtitue legiſlatorē. ſ. filiū tuū. Iſa. 23. Dn̄s legifer nr̄. Ul' al'r Cōſtitue legiſlatorē. i. punitorē ſʒ legē tuā. ſʒ enim legē pena iſert. Diero' hēt Pone eis trorē. Alia trāſlatio Mitte eis amaritudinē. Glo. nō ꝯfortet hō. i. ātichꝯs. iudicent. i. puniant. Fruct' iudicij: q2 recognoſcāt ſe eē hoies. ſciāt gētes qm̄ hoies ſunt. i. fragiles pctōres r mortales. Iſa. 28. Uexatio dat itellectū. Sic Alexāder qn̄ fuit pcuſſus recognouit ſe nō filiū iouis: ſed mortalē ut ipſe ait ſuis militibus.

¶ Ut qd dn̄e receſſiſti lōge: deſpicis i opportunitatib' in tribulatiōe. Dū ſupbit ipi' icendit paup: comphēdunt i ꝯſilijs qb' cogitāt.

¶ Hic ponit pceſſū ipioꝝ. Et p° ponit cāʒ neqtie eorū. 2° deſcribit neqtiā ibi Cui' maledictiōe rc. 3' ꝯ eā iplorat dinū auxiliū ibi Exurge dn̄e de'. Cā neqtie eſt duplex. ſ. pmiſſiua r inductiua. 2° ibi Qm̄ laudat pctōr. Circa pmuꝫ tria facit. Primo ponit diuinam diſſimulationem que videt cauſa male agendi malis. Eccl. 8. Quia nō pfert cito ꝯtra malos ſn̄ia: abſq2 timore filij hoium ppetrāt mala. vn̄ ſubdit. Ut quid dn̄e receſſiſti lōge. a nobis: inquātū nō punis affligē

tes nos: ꝛ in hoc videris nos deſpicē. ⌊in opportunitatibus.⌋ i. tpe in quo deberes ferre auxiliū. Uel ⌊in opportunitatib⁹.⌋ i. opportune hoc facis: q2 ſci inde pficiunt ad meritū vite eterne. 2⁹ ponit diſſimulationis effectū. ⌊Dū ſupbit ipius.⌋ Et ponit duplicē effectum in malis. Supbiā: eo ꝙ nō ſtatim puniunt a deo: ꝛ iō dicit ⌊ſupbit ipius.⌋ in pctīb⁹. ⌊incēdit paup.⌋ i. affligit. Uel ⌊incēdit.⌋ ſpūalr ex ꝯſideratione ſupbie ipſorum ꝛ eoꝝ pctis. pš. Zelus dom⁹ tue comedit me. 3⁹ effectus eſt q2 ⌊cōpzehēdunt in ꝯſilijs qbus cogitant.⌋ q2 ꝯſilia eoꝝ finaliter deſtruēt eos. Prouer. 5. Iniqtates ſue capiūt impiū: ꝛ funib⁹ pctōꝝ ſuoꝝ ꝯſtringitur.

¶ Qm̄ laudat pctōꝛ in deſiderijs aie ſue: ꝛ iniquus bñdicit. Exacerbauit dñm pctōꝛ: ſm multitudinem ire ſue non queret.

¶ Hic ponunt tres cauſe inducētes ad pctm̄. Prima eſt adulatio. 2ᵃ ꝯtēptus dei ibi ⌊Dixit eniȝ in corde ſuo.⌋ 3ᵃ pſūptio ibi ⌊nō eſt deus.⌋ Circa pmū tria fac. Primo ponit adulationē eius. 2⁹ effectū. 3⁹ diuinā clementiā. Laudant aūt ſꝫ glo. pctōres de duplici pctō. ſ. carnalis ꝯcupiſcētie quātū ad ſeipm: ꝛ iniuſtitie ad proximum: ideo ſupbiūt. Sed ſm Hiero™ ⌊Qm̄ laudat.⌋ ꝛ ideo ⌊exacerbauit.⌋ in deſiderijs quātū ad ꝯcupiſcētiā. ⌊ꝛ iniquus.⌋ quātū ad iniuſticiā ꝯtra ꝓximū. Lra Hiero. hēt. ⌊Uir auarus.⌋ Alia lra ⌊Raptoꝛ.⌋ Iſa. 5 Ue qui dicūt bonū malum: qm̄ ita eſt. ⌊Exacerbauit dñm pctōꝛ.⌋ i. ad iracūdiā ꝓuocauit. Hiero⁹ hēt totū hoc ſub vno vſu. ꝛ alius vſus incipit ibi ⌊Peccatoꝛ ſꝫ multitudinē ꝛc.⌋ Pōt aūt legi ⌊ſm multitudinem ire ſue nō queret.⌋ Uel q2 citra ꝯdigna punit: vel quia ex magna ira nō punit mō ut fortius puniat in futuro. Ul ⌊ire ſue.⌋ ſ. pctōri. ⌊nō queret.⌋ peccatoꝛ deum.

¶ Non eſt deus in cōſpectu eius: inquinate ſunt vie illius in omni tempore.

¶ Supra poſuit pš qſdaȝ cauſas malitie impioꝝ. qrum vna erat pmiſſiua: q2 deus recedebat lōge. 2ᵃ inductiua ſ. lingua blādiēs. Hic ponunt alie cauſe motiue. ſ. itrinſece que ſunt due. ſ. dei ꝯtēptus ꝛ ꝓpria pſumptio. 2ᵃ ibi ⌊Dixit enim in corde ſuo.⌋ Circa pmuȝ duo facit. Ponit pmo ꝙ de deo nō recogitat. 2⁹ ꝙ ei⁹ fiducia nō formidat ibi ⌊Auferant.⌋ Circa pmū duo facit. q2 pmo ponit auerſionē a deo ſiue ei⁹ ꝯtēptū. 2⁹ auerſionis effectū ibi ⌊ingnate.⌋ Dicit ergo ⌊Nō eſt deus in conſpectu coꝝ.⌋ Hiero⁹ hēt ⌊in cogitationibus.⌋ q2 nihil deo cogitat: ꝛ cōtinuat ſic. ⌊Nō queret.⌋ deum pctōꝛ q2 ⌊nō eſt in ꝯſpectu ei⁹.⌋ i. in intētione uel cogitatiōe Iob. 21. Dixerūt deo: recede a nobis: ſciam viaruȝ tuarum nolumus. Effect⁹ eſt: q2 ⌊ingnate ſunt.⌋ i. ſordent oī tpe vite ſue. Uie pctōris ſunt cogitationes ul voluntates. Sap. pmo. In maliuolam aiaȝ non introibit ſapiētia: nec hītabit in corpe ſubdito pctis. Et dicunt inquinari per pctm̄ vel ad ſilitudinē pctōꝝ pcedētis tpis Hic allegorice de antichriſto. Moralr de pctōrib⁹ dici pōt: q2 eoipſo ꝙ deus nō eſt in intētione coꝝ cōuertūt ſe ad tpalia ex qbus aia ingnat inquātū pmiſcetur eis que ſunt peiora q̄ȝ aia. Sed aia pmixta deo qui eſt aia melioꝛ nō ingnat ſed clarificat. Tre. 1. Sordes eius in pedibus eius: nec recordata eſt finis ſui. pš. Uie illorum tenebꝛe ꝛ lubricū. Hiere. 2. Me dereliquerūt fontem aque viue: ꝛ foderūt ſibi ciſternas diſſipatas que ꝯtinere nō ualēt aquas. Hiero⁹ hēt ⌊Percutiūt vie eius.⌋ q2 pctōres ꝓponūt facere diuerſa. Luc. 12. Aia mea habes multa bona repoſita in annos plurimos: comede ꝛ epulare. ꝛ dixit dñs. Stulte hac nocte ꝛc. ⌋

pš. Cōcepit dolorē ꝛ pepit iniqtatem. tpalibus adherēs in vno nō infigit: q2 nō ſufficit: ꝛ ꝓpter hoc diuerſa cogitat.

¶ Auferunt iudicia tua a facie eius oium inimicoꝝ ſuoꝝ dñabit. Dixit eni in corde ſuo: non mouebor a generatione in generationē ſine malo.

¶ Hic oſtēdit quomō ꝯtēnūt diuinū iudiciū. Et primo ponit cām. 2⁹ oſtēdit effectū ibi ⌊Oium inimicoruȝ.⌋ ⌊iudicia tua.⌋ i. bñficia tua. ⌊auferunt a facie eius.⌋ i. a mēte ꝛ memoria eius. ꝛ ſic nō timebit q2 nō cogitat de eis. Prouer. 28. Uiri mali nō cogitāt iudicia. qui autem reqrūt deum aiaduertūt oia. Dan. 13. Declinauerūt oculos ſuos ne viderēt celum. Sed Hieronymi littera opoꝛtet expone dicere ⌊oēs inimicos ſuos deſpiciet.⌋ qſi. ſ. nō credit iudicia dei. ⌊Et dñabit.⌋ ſupple in corde ſuo. Uel aliqn̄ ex dei pmiſſione mali dñant inimicis. Et hec eſt cauſa q̄re nō cognoſcūt diuina iudicia. Abach. 1. Ipſe de regib⁹ triūphabit. Ibidē. Impius pualet aduerſus iuſtū: ꝓpterea egreſſum eſt iudicium pūerſum. Alia cauſa eſt pſumptio de ſeipſo. ꝛ pſumūt duo. Stabilitatē. ꝛ hoc eſt qȯ dicit. ⌊Dixit in corde ſuo nō mouebor a gñatione.⌋ i. dñium meū nō extēdet ab vna gēte in aliam: nō multis mala inferam. ⌊nō mouebor.⌋ i. nō amittā ꝓſperitatē. Iſa. 47. Aggrauaſti iugū tuum ualde. dixiſti in ſempiternum ero dña. Hiero⁹ habet. ⌊Et dixit in eternū ero.⌋ ⌊a gñatione ſine malo.⌋ i. nunq̄ȝ patiar malum. Apoc. 18. Sedeo regina ꝛ vidua non ſum. Et Luc. 3. in glo. exponēs vnū. Dixit pctōꝛ uolēs ꝑpetuare nomē ſuum non ſibi per celebritatē ꝛ famam. ⌊ſine malo.⌋ i. nō faciam malum. Uel ⌊nō mouebor.⌋ i. nō ꝑueniā ad poſſeſſionem domoꝝ. ⌊ſine malo.⌋ violētie ꝛ iuſtitie. Et ſic faciet antichriſtus ſm glo. Uel ego antichriſtus ⌊nō mouebor.⌋ i. ingerabor a gñatione in gñationē. ⌊ſine malo.⌋ ſ. ero ſm ꝙ eſt licitum.

¶ Cuius maledictione os plenū eſt ꝛ amaritudine ꝛ dolo: ſub lingua ei⁹ laboꝛ ꝛ doloꝛ.

¶ Hic ponit ꝓceſſum malitie. Et pmo in corde de quo iam dictū eſt. ſcdo de ore. tertio de ope. ⌊Sedet in inſidijs ꝛc.⌋ Circa pmum duo ponit. pctm̄ oris qȯ committit triplr. Aliquādo maledicēdo deū uel ꝓximum qȯ eſt in blaſphemiā ꝓrūpere. Iſa. pmo. Blaſphemauerūt ſanctū iſrael. Quia aliqui maledicūt ſemiplene qn̄ timore retrahunt. Aliqn̄ in iniurias ꝓrūpendo ꝛ hoc eſt ⌊os plenū amaritudine.⌋ Glo. Amaris verbis ꝛ minis. Eph. 4. Ois amaritudo indignatio blaſphemia ꝛ clamoꝛ tollat a nobis. Aliquādo decipiendo: ꝛ hoc eſt ⌊plenuȝ doló.⌋ pme Corin. 6. Neq̄ȝ maledici neq̄ȝ raptores regnū dei poſſidebūt. Heb. 12. Neq̄ȝ radix amaritudinis ſurſum germinās impediat: ꝛ per eam ingnent multi. Scdo ponit radicē cordis ⌊Sub lingua.⌋ i. in interiora cordis laboꝛ latet. Glo. i. iniqtas. Cogitat enim pficere iniquitatem in qua laborat. Hiere. 9. Ut inique agerēt laborauerūt. Iob. 20 Cum dulce fuerit in ore eius ꝛc. Uel ⌊laboꝛ.⌋ q2 alijs cogitat inferre laborē ꝛ dolorē. ⌊doloꝛ.⌋ i. pnitie ex labore ſequēs. Iſa. 59. Labia viri locuta ſunt mēdaciū ꝛ lingua veſtra mēdaciū ꝛ iniqtatem facit. Pctm̄ oris triplx

¶ Sedet in inſidijs cū diuitib⁹ in occultis ut interficiat innocētem. Oculi eius in pauperem reſpiciuut: inſidiatur in abſcondito quaſi leo in ſpelunca ſua.

¶ Hic

¶ Hic oſtēdit ꝓceſſuz maloꝝ quātū ad coꝛp⁹. Et circa h̄ duo facit. Primo ꝓponit coꝝ ꝓceſſū. 2° ꝓceſſus terminū ⌊ in laqueo. ⌋ Circa p̄m̄ tria facit. p̄mo ꝓponit cū q̄b⁹ īſidiet̄ ibi ⌊ cū diui. ⌋ 2m̄ ꝯ quos ⌊ ut interficiat inocētē ⌋ 3° quō īſidiat̄. ⌊ Inſidiat̄ in abſcōdito. ⌋ Dicit ḡ. Mali nō ꝯtēti loquutiōe laborāt ꝑficē. vn̄ ⌊ Sedet in īſidiis. ⌋ cogitās quō noceat alijs. ⌊ in occultis. ⌋ ꝑ ſimulatione. Ecc̄i. 11. Multe īſidie ſūt doloſi. ⌊ Cū diuitib⁹. ⌋ i. ꝯſiliarijs. Ecc̄i. 13. Venatio leonis onagri in heremo ſic paſcua diuitū paupes. Hiero⁹ h̄ȳ ⌊ int̄ ueſtibulū. ⌋ i. camerā ſuā. Cōtra quos oſtēdit: Certe ꝯ inocētes. vn̄ ⌊ ut interficiat inocētē. ⌋ coꝛpalr̄ uel ſp̄ualr̄. Exo. 23. Inſontē ⁊ iuſtū nō occides. Et ꝯ paupes: vn̄ ⌊ Oculi ei⁹ i paupez reſpiciūt. ⌋ Iſa. 3. Quare atteritis pp̄l̄z meū: ⁊ facies paupuz cōmolitis. glo. Antichꝛiſ cū diuitib⁹ h̄ȳ bit ꝯſiliū contra paupes. Hieronymus habet ⌊ Oculi eius in robuſtos. ⌋ q: paupes in ꝑalibus non ſunt robuſti: ſed in ſp̄ualibus. Job. 16. Hoſtis meus terribilibus oculis intuitus eſt me.

¶ Inſidiat̄ ut rapiat pauperez: rapere pauperem dum attrahit eum.

¶ Hic ponit̄ modus inſidiādi. Et p̄mo ponit ſilitudinez ⌊ ſicut leo in ſpelūca ſua. ⌋ ſ. ſic p̄ncipes mali pauperes opp̄mūt. Prouer. 28. Leo rugiēs ⁊ urſus eſuriēs p̄nceps ipius ſup pp̄lm̄ paupez. ſm̄ ip̄m modū īſidiaruz ⌊ inſidiat̄ ut rapiat. ⌋ Prouer. 12. Verba ipioꝝ īſidiantur ſanguini. Vel ⌊ inſidiat̄ ut rapiat paupez. ⌋ ſ. bona paupis per violētiā ⁊ fraudulētiā. ¶ Subdit moduz rapine ⌊ dū attrahit. ⌋ alliciēdo ꝑmiſſis uel violentia uel fraudulētia. Prouer. 7. Blāditijs labiorum attrahit illum in ſagena.

¶ In laqueo ſuo humiliauit eū: inclinabit ſe ⁊ cadet cū dn̄atus fuerit paupum. Dixit enī in coꝛde ſuo oblit⁹ eſt deus: auertit faciez ſuam ne videat in finem.

¶ Hic ponunt̄ duo. Et p̄mo ad q̄d ꝑuenit coꝝ conatus 2° cām ibi ⌊ Dixit enī. ⌋ Peruenit eniz conat⁹ pctōris ſm̄ ei⁹ intētionē ad ꝑpetrationē paupis: vnde ⌊ In laqueo ſuo. ⌋ ſed ſꝫ dei ordinationē ꝑuenit p̄mo ad euacuationē ptātis. vn̄ ⌊ inclinauit ſe. ⌋ Cōtingit eniz bellicoſos q̄nq̄ȝ in p̄ncipio poſtea ꝯuerti ad delicias: ⁊ ſic facti effeminati expellunt̄. Et iō ph̄s dicit q̄ ſeruātes dn̄iū nō faciāt filios ſuos delicate nutrire. Ecc̄i. 47. Inclinaſti femora tua mulierib⁹. ps̄. Oēs declinauerūt 2° ad totalē caſum. Prouer. 16. Añ ruinā exultatio: q̄a ſignū ruine exaltatio. Glo. exponit de antichꝛiſto. Hieronym⁹ h̄ȳ alr̄. ⌊ Dū attrahit eū ad laqueū ſuū: ⁊ confractū ſubijciet: ⁊ irruet virib⁹ ſuis ualēter. ⌋ Leo p̄mo ꝓſternit aīal captū. 2° ſubijcit. 3° icūbit ſup eū. Cā enim eſt falſa ſecuritas quā ꝯcipit p̄mo de p̄terito: q: ⌊ oblitus eſt deus. ⌋ ſ. peccatori.

Queſtio. Contra Ecc̄i. 16. Ne dicas in coꝛde tuo a deo abſcōdar: ⁊ ex ſūmo q̄s mei memorabitur. Itē ibidē. 23. Delictoꝝ meoꝝ nō rememorabitur altiſſimus ⁊ nō itelligit q̄m oia videt oculus ei⁹. 2° de futuro. ⌊ Auertit faciē ſuā ne videat in finē. ⌋ Job. 37 Nubes latibulum eius ⁊c̄.

¶ Exurge dn̄e deus ⁊ exaltet̄ manus tua: ne obliuiſcaris pauperū. Propter q̄d irritauit impius deū: dixit enī in coꝛde ſuo nō regret.

¶ Supra pſal. diligēter ꝓſequut⁹ eſt ordinem humane iniqtatis. hic q̄ſi zelo duct⁹ exclamās iplorat auxilium ꝯtra huiuſmodi neqtiā. Et p̄mo iplorat auxiliū. 2° inducit rōnes ⁊ exauditiones. 3° p̄nūciat ſuā exauditionez. 2° ibi ⌊ ne obliuiſcaris. ⌋ 3° ibi ⌊ Conf. ⌋ Et petit vnū ⁊ aliud p̄ſupponit: petit q̄ ſurgat ⌊ Exurge. ⌋ videtur doꝛmire dn̄s q̄n̄ patit̄ bonos affligi. Surgit q̄n̄ liberat. Iſa. 53. Cōſurge ꝯſurge idue foꝛtitudinē tuā ſyon. ſupponit diuinā potētiā. ⌊ exaltet̄ man⁹ tua. ⌋ ſ. potentia. ⁊ loqtur ad ſilitudinē ꝑcutiētis irati: q̄n̄ vult ꝑcutere hoſtē qui ſubleuat manū. Ecc̄i. 36. Alleua manum tuā ſup gētes alienas: ut videāt potētiā tuam. Itē. 26. Exaltet̄ manus tua ut nō videāt. ⌊ Vide ⁊c̄. ⌋ ⁊ cōfundant̄ zelātes populi. ¶ Rōnes ponit. ⌊ Ne obliuiſcaris. ⌋ ¶ Et nota q: q̄ iſte pſalm⁹ eſt factus ꝯtra pctōres ꝓſequētes iuſtos ſemp ponit ex vna pte maliciam pctōꝝ: ⁊ ex alia iuſtoꝝ afflictionē. Ponit ergo p̄mo rōnes. 2° oſtēdit eas efficaces. ⌊ Vide q̄m ⁊c̄. ⌋ Et ponit duas rōnes. vnā ex pte iuſtoꝝ: ⁊ aliā ex pte maloꝝ ibi ⌊ Propter q̄d irritauit. ⌋ Dicit ergo ⌊ Exaltet̄. ⌋ q: alſo videbit̄ uerū: q: mali dicūt te eē oblitū paupum. Iſa. 49. Nunq̄d pōt obliuiſci mulier īfantē ſuū: ut nō miſereat̄ filio uteri ſui? Et ſi illa oblita fuerit: ego tñ non obliuiſcar tui. ps̄. Adhereat lingua mea faucib⁹ meis: ſi nō meminero tui. Alia rō ex pte maloꝝ qui grauius peccāt ſi nō puniant̄. Ecc̄i. 8. Et q: nō cito ꝓfert̄ ꝯtra malos ſnīa ⁊c̄. Et ideo dicit ⌊ Propter q̄d. ⌋ q. d. ꝓpt̄ h̄ peccādo deū irritāt ipij q: nō credūt ab eo regri p penas. Job. 22. Circa cardines celi ꝑambulat: nec noſtra ꝯſiderat: ⁊ dicis q̄d nouit de⁹. ⁊ quaſi per caliginem iudicat. Ezech. 9. Derelinquet deus terram.

¶ Vides q̄m tu laborē ⁊ doloꝛē cōſideras: ut tradas eos in manus tuas.

¶ Foꝛtificat rōnes. Pꝛio ſecundā dicēs. ⌊ Tu ſolus vides laborē. ⌋ quem infert̄ mali bonis: ut ex hoc ⌊ tradas. ⌋ i. i poſterū. ⌊ eos in man⁹ tuas. ⌋ i. iuſticie tue: qui mō hēs eos in manib⁹ ptātis tue: ⁊ mō iuſticiā nō exerces. Hoc aūt ignorāt pctōres: q: rō ꝓuidētie tue tibi noto eſt. Job. 11. Vidēs iniqtatē nōne ꝯſiderat. Item ibidē. 12. c. Apud ip̄m eſt foꝛtitudo ⁊ ſapia: ipſe nouit decipiētē ⁊ eū qui decipit̄: ⁊ adducit ꝯſiliarios in ſtultū finē: ⁊ iudices in ſtuporē. Ro. 11. Incōpꝛehēſibilia ſūt iudicia ei⁹. Vel ⌊ in man⁹ tuas. ⌋ i. filij tui. Jo. 13. Sciēs q̄ oia tradidit ei pr̄ i man⁹. Vel ſm̄ Augm̄ hic verſus dici⁹ eſt ex pte ipioꝝ: q: ⌊ Dixit in coꝛde ſuo nō regret. ⌋ ſ. deus. Et iterū dixit ⌊ Q̄m vides tu laborē. ⌋ Prelatus aliq̄n̄ videt culpā ſubditi ⁊ nō punit timēs laborē uel ēt penā a punito. Et ideo dicit ⌊ ipius dixit. ⌋ o deus nō punis: q: nō te ſequit̄ laboꝛ ⁊ doloꝛ. ſed p̄ma eſt melioꝛ littera.

¶ Tibi enim derelictus eſt pauper: oꝛphano tu eris adiutoꝛ.

¶ Hic ꝯfirmat pmā rōnē. q. d. non debes obliuiſci: q̄a ⌊ Tibi derelictus eſt paup. ⌋ vnde a te expectat curaz de eo. Iſa. 52. Gaude ⁊ letare ſimul deſerta hieruſalez: q: cōſolatus eſt dn̄s populum ſuum. Omnes qui nihil habēt in mūdo niſi ſolū deum auxiliū eorum ad deuz ſolum ſpectāt. ſcdi Paral. 20. Cum ignoremus quid agere debeamus: hoc ſolum habemus refugij ut oculos noſtros dirigamus ad deū: ſed ſignāter loquit̄. Homines enim in mūdo iſto defendūt ſe quādoq̄ȝ per diuitias. ps̄. Qui ꝯfidunt in virtute ſua: ⁊ in multitudine diuitiarum ſuarū gloriant̄. Quādoq̄ȝ per ꝯſanguineos ⁊ amicos ⁊ defenſores: ſed qui non habēt iſta derelinquuntur deo. Et ideo dicit. ⌊ Tibi enim derelictus eſt pauper. ⌋ Job. 36. Eripiet pauperem de anguſtia ſua. Item ibidem. 30. Flebā quondā ſup eo qui afflictus ⁊c̄. Tre. ultimo. Pupilli facti ſum⁹ abſq̄ȝ pꝛe.

pſ. Factus ſum ſicut hõ ſine adiutorio. Et ſi ſic de pau pere ex neceſſitate: multo magis de paupe ex ſpũ. ⁊ h̃ quãtũ ad p̃mũ. ¶ Quãtum ad 2m dicit ⌊ orphano tu eris adiutor. ⌋ qui nõ hẽt defenſorẽ. pſ. Pĩis orphano rum ⁊ iudicis viduarũ. Idẽ. Qm̃ pĩ meus ⁊ mr̃ mea dereliquerũt me: dñs aũt aſſumpſit me.

¶ Cõtere brachiũ pctõris ⁊ maligni: quereẽ pctm̃ illius ⁊ nõ inuenieẽ. Dñs regnabit in eternũ ⁊ in ſeculum ſeculi: peribitis gẽtes de terra illius.

¶ Hic annũciat ſuã exauditionẽ. Et p̃mo quãtũ ad pec catores. 2o quãtũ ad paupes ibi ⌊ Deſideriũ pauperũ ⁊c. ⌋ Circa p̃mũ duo facit. Primo annũciat ceſſationẽ prãtis maloꝝ: qua mala inferebant. 2o ceſſationẽ ipoꝝ maloꝝ. ¶ Quãtũ ad p̃mũ dicit ⌊ Cõteres brachium pctõris. ⌋ qui ꝯtra deũ peccat. Iſa. 14. Contriuit dñs brachiũ ſiue baculũ impioꝝ: virgã cedẽtiũ pplos ⁊c. ⌊ ⁊ maligni. ⌋ qui peccat ꝯtra p̃ximũ. pſ. Brachia pec catoꝝ cõterent ⁊c. Iob. 39. Auferet ab impijs lux ſua ⁊ brachiũ eoꝝ ꝯfringet. Sed q̃nq; ꝯtingit ꝙ aliqs ty rãnus facit malitiã: ⁊ lz ipſe ꝯſumat tñ malitia durat. Sed nõ ita: q2 ⌊ quereẽ pctm̃ illius ⁊ non inuenieẽ. ⌋ i. opus pctĩ illius actu trãſijt: ſed nõ reatus: ⁊ pena pctõ ris manet. Uel ⌊ quereẽ pctm̃ illius ⁊ nõ inuenieẽ. ⌋ in mũdo. Mar. 2. Hodie extollit: ⁊ cras nõ inuenieẽ. Ali q̃n deus p̃mittit aliquos peccare ꝓpter bonũ qd̃ inde elicit: ſicut ex ira tyrãni paſſio uel patiẽtia martyrũ. ⁊ ideo hic inuenit locus maloꝝ. ſed tũc nõ inuenieẽ hẽre pctm̃ aliquã utilitatẽ. Sed quõ fiet hoc: q2 regnũ dei auferri nõ põt. ⁊ ideo ab eo ipij ꝯterent. ⌊ Dñs regna bit in eternũ. ⌋ qd̃ cõp̃hẽdit oĩa ſecula. ⌊ ⁊ in ſeculuꝫ ſeculi. ⌋ i. eternalr̃. Uel ⌊ in ſeculũ. ⌋ qd̃ ſuccedit ſeculo. Dañ. 4. Ptãs eius ptãs eterna que non auferet: ⁊ re gnũ eiꝰ qd̃ nõ corrũpet. ⁊ uos ipij p̃ibitis de terra iſta ⁊ viuẽtiũ. pſ. Tanq̃ʒ puluis quẽ ꝓicit uẽtꝰ a facie ter re. pſ. Uidi impium ⁊c.

¶ Deſideriũ pauperũ exaudiuit dñs: p̃parati onẽ cordis eoꝝ audiuit auris tua. Iudicare pupillo ⁊ humili: ut non apponat ultra ma gnificare ſe homo ſuper terram.

¶ Hic p̃nũciat exauditionẽ ex pte pauperũ: ⁊ ponit tria. Primo exauditionẽ ibi ⌊ Deſideriũ. ⌋ 2o in quo exaudi uit ibi ⌊ Iudicare. ⌋ 3o quo fructu ibi ⌊ ut nõ appõat. ⌋ Circa p̃mũ oſtẽdit ꝙ exaudiunt paupes efficaciter. q2 deꝰ dat eis qd̃ deſiderãt. Prouer. 10. Deſideriuꝫ iuſtis dabit. Aliq̃n vero exaudiunt in pticularibꝰ deſiderijs ut exaudiunt ſci in hijs que plus deſiderãt. Itẽ ⌊ exaudi uit. ⌋ uelociter p̃parationẽ. Iſa penul. Anteq̃ʒ clament ego exaudio. pſ. Clamauit ad me ⁊ exaudiã eũ. ⌊ exau diuit. ⌋ ſaltẽ in hoc: q2 ⌊ iudicat pupillo. ⌋ q2 pupillus ẽ. Iſa. ultimo. Iudicabit in iuſticia paupes: ⁊ arguet i eq tate pro mãſuetis terre. ⌊ humili. ⌋ Humilis dicit qui nõ innitit ſue v̾tuti. Ioel. 2. Iudiciuꝫ pauperum ⁊c. Iob 36. Iudiciũ paupibꝰ tribuit. Et quo fructu: ⌊ ut non apponat hõ. ⌋ ſ. trĩſ hõ nõ eſt bonũ: q2 ſupbia ⁊c. pſ. Si nõ humilr̃ ſentiebã ſed exaltaui aiam meã: ſic ab lactatꝰ. Itẽ ibidẽ. Linguã nr̃am magnificabimus.

Humilis quis.

¶ In finem pſalmus dauid Decimus.

In dño cõfido quõ dicitis aĩe mee trãſmigra in mõtẽ ſicut paſſer. Qm̃ ecce peccatores intẽderũt arcũ: pa rauerũt ſagittas ſuas in pharetra: ut ſagittẽt in obſcuro rectos corde. Quoniam quem perfeciſti deſtruxerunt.

In precedentibus pſalmis poſita eſt grãrũ actio ꝓ liga tiõe ab hoſtibꝰ. hic oſtẽdit fiduciã ex h̃ ꝯceptã. Et loq tur ex pſona hoĩs deſiderãtis dei bñficia que ꝯſeqt ſe curitatẽ. ¶ Titulus. ⌊ In finẽ pſ. dauid. ⌋ Hieroꝰ hẽt ⌊ victori. ⌋ hoc ſup̃ expoſitũ eſt. Hic pſ. põt exponi alĩr de dauid. Myſtice aũt de chrõ: ſiue allegorice. Mo ralr̃ vero de viro iuſto ⁊ hẽticis ut exponit glo. Primo er go dauid ꝓponit ſuã fiduciã. ⌊ In dño ꝯfido. ⌋ q̃ſi libe rꝰ per iuſtũ dei iudiciũ dep̃mẽs pctõres ⁊ exaltãs pau peres. Hiere. 17. Bñs vir q ꝯfidit in dño: ⁊ erit dñs fi ducia eiꝰ. Dañ. 3. Nõ eſt ꝯfuſio ꝯfidẽtibꝰ in te. 2o ponit fiducie eiꝰ impugnatorẽ que fiebat v̾bis. ⌊ quõ dicitis ⁊c. ⌋ Dauid eñi fugiẽti ꝯſulebãt qdã ut iret ad loca mu nita ⁊ mõtes: uł ut ibi latitaret ut paſſer ẽ factꝰ. Quõ: ⌊ Ecce pctõres ⁊c. ⌋ Et exponit duplr̃. p̃o ut ſint v̾ba nõ dauid ſed alioꝝ. q.d. iõ ⌊ trãſmigra. ⌋ q2 ⌊ tetẽderũt arcũ. ⌋ Uel ſint v̾ba dauid. q.d. ⌊ In dño ꝯfido: q2 te tẽderũt arcũ: pauerũt pctõres ſagittas ⁊c. ⌋ Et facit tria p̃mo ponit eoꝝ p̃uã ſollicitudinẽ. 2o p̃uerſã itẽtionẽ. ⌊ ut ſagittẽt. ⌋ 3o iniuſtã opõnẽ. ⌊ Qm̃ quẽ pfeciſti. ⌋ Myſtice de chriſto ſic. Ego chrũs in dño ꝯfido. ⌊ quo mõ. ⌋ ſ. uos phariſei ⌊ dicitis trãſmigra in mõtẽ. ⌋ i. ad legis obſ̾uãtias datas in mõte ſynai. Deut. 33. Dñs de ſyna uenit: ⁊ de ſeyr ortꝰ eſt nob. ⁊ niſi h̃ feceris ⌊ ecce pctõres itẽderũt arcũ ⁊c. ⌋ i. pauerũt ſe ad occidẽdũ te ⁊ diſciplos tuos. ⁊ h̃ ⌊ qm̃ quẽ tu pfeciſti deſtruxerũt. ⌋ i. occiderũt. Uel moralr̃ dicit fidelis hẽticis ſʒ glo. ⌊ In dño ꝯfido. ⌋ tenẽs eiꝰ fidẽ. ⌊ quõ. ⌋ ſ. uos hẽtici ⌊ dici tis trãſmigra. ⌋ ad nos. ⌊ in mõtẽ. ⌋ i. chrũ quẽ credide rũt hẽre hẽtici. Iſa. 2. Erit p̃parãtꝰ mons domꝰ dñi in v̾tice mõtiũ. 2. Reg. 1. Mõtes gelboe nec ros nec plu uia ueniãt ſup uos: neq; ſint agri p̃mitiarũ. q2 ibi abie ctꝰ eſt clypeꝰ fortiũ. i. iudeoꝝ uel magnoꝝ hẽticoꝝ. Hie re. 51. Ecce ego mons peſtifer: q corrũpo vniuerſã trã. Uel mons altitudo itellectꝰ: quẽ fingũt ſe hẽre. Sʒ ſi h̃ facerẽ eẽt paſſer leuiõ mãſionarꝰ. ⌊ Qm̃ ecce pctõ res. ⌋ i. hẽtici. ⌊ itẽderũt arcũ. ⌋ i. ad ſe trax̾ũt ſacrã ſcri pturã. ſic q tẽdũt arcũ. ⌊ pauerũt ſagittas. ⌋ uenenoſa eloqa. ⌊ i pharetra. ⌋ i. memoria: uł ſcia. Hiere. 5. Pha retra eiꝰ q̃ſi ſepulchrũ patẽs. Hieroꝰ hẽt ⌊ ſagittas ſuas ſup neruũ. ⌋ i. chordã. itẽtio p̃uerſa. ⌊ ut ſagittẽt rectos corde. ⌋ i. iuſtos. ⌊ in obſcuro. ⌋ i. doloſe. Hiere. 9. Sa gitta vulnerãs lingua eoꝝ. Uel ⌊ in obſcuro. ⌋ i. ſbtilitatibꝰ ſacre ſcripture. Alia lr̃a hẽt ⌊ i obſcura luna. ⌋ Lu na eſt eccła. Cant. 6. Pulchra ut luna. ꝑꝑ eiꝰ claritatẽ ⁊ ꝑꝑ eiꝰ obſcurationẽ. Claritas lune eſt a ſole: ſic clari tas eccłie eſt a chrõ. Io. 1. Erat lux uera que illuminat ⁊c. Itẽ mediꝰ lune globꝰ eſt clarꝰ ⁊ mediꝰ obſcurus. ſic i eccła aliq ſũt clari: aliq obſcuri. Obſcurat aũt luna ſʒ glo. q̃nq; ꝑ reuolutionẽ ⁊ ſic fit obſcura. q̃nq; ꝑ eclyp ſim: ⁊ tũc i ſãguinẽ ꝯuertit. q̃nq; ꝑ interpoſitionẽ nubis: ⁊ tũc fit nigra. Sic eccła fit obſcura i nouitate q̃n nõ ſũt i ea p̃dicatores ⁊ doctores. Sãguinea ꝑ pſequutionẽ tyrãnoꝝ. nigra ꝑ nubes. i. ꝑ ſeductionẽ hẽticoꝝ: ⁊ tũc vult ſagittare. hic ponit iniuſta actio eoꝝ. ⌊ Qm̃ que pfeciſti deſtruxerũt. ⌋ Alia lr̃a. ⌊ Qm̃ quẽ pfeciſti. ⌋ ſʒ p̃ma melior ẽ. ⁊ ſʒ Hierom. ⌊ Qm̃ leges q̃s pfeciſti de ſtruxerũt. ⌋ Iſa. 48. Scio ꝙ p̃uaricãs p̃uaricatꝰ es: ⁊ trãſ greſſorẽ ex utero uocaui te. Hiere. 2. A ſclo fregiſti iugũ: rupiſti vincula: dixiſti nõ ſ̾uiã. q.d. deſtruxẽt legẽ tuam quã tu p̃cepiſti ſ̾uari. Exo. 33. Innocẽtẽ ⁊ iuſtũ nõ cõ dẽnabis. ſed iſti uolũt eũ occide. pſ. Diſſipauerũt iniq legẽ

Pſalmi titulus Dauid ſecũdum expoſitionẽ.

Myſtice

Moralr̃

Lune cõpat eccła

legẽ tuã. ⁊ deus pfecit eã: qꝛ dedit eã. ps. Nõ fecit tali ter oi nationi. Math. 5. Nõ ueni ſoluẽ legẽ: ſꝫ adimplere. Si dicã. ⌊ quẽ pfeciſti deſtruxerũt. ⌋ 2m itelligitur de chõo. ⌊ Quẽ tu pfeci. ⌋

¶ Juſtus aũt quid fecit? Dñs in tẽplo ſancto ſuo: dominus in celo ſedes eius.

¶ Hic ponit rõ fiducie. ⁊ pͦ ponit queſtio. 2ͦ ſolutio. ibi ⌊ Dñs in tẽplo ⁊c̃. ⌋ 3ͦ ſolutiõis rõ. ⌊ Qm̃ iuſtus dominus ⁊ iuſtitias dilexit. ⌋ Dic ḡ ſic facit iſti: ſꝫ iuſtus dñs auctor videns hoc qd facit. Hiere. 33. Hoc eſt nomen qͦ uocabũt eũ dñs iuſtus nr̃. Soluit qõnẽ: ⁊ ponit qd facit hic iuſtus. Et pͦ eiꝰ iudiciariã ptãtem uel ꝯditionẽ iudicis. 2ͦ iudicij diſcuſſionẽ. ⌊ Oculi eiꝰ. ⌋ 3ͦ ꝯdẽnationem ꝯcuſſorũ. ⌊ Qui aũt diligit. ⌋ Judex ſi ſemꝑ punit crudelis eſt. ſi ſemꝑ parcit: remiſſus. Deus aũt utrũqꝫ facit: ⁊ iõ locũ hẽt tribunal mĩe. ⁊ hꝰ eſt tẽpluꝫ. Heb. 4. Adeamus cũ fiducia ad thronũ grẽ.

¶ Et iõ dicit. ⌊ Dñs in tẽplo ſcõ ſuo. ⌋ pͤ Cor. 3. Neſcitis qꝛ tẽplũ dei eſtis: ⁊ ſpũs ſctũs hitat in uobis? Hẽt etiã locũ iuſtitie. vñ punit. ſ. celuꝫ. ⁊ hoc eſt etiã ⌊ dñs in celo ſedes eiꝰ. ⌋ Ubi enũtiatur ptãs eiꝰ. Jſa. ult. Celuꝫ ſibi ſedes eſt. Tẽpluꝫ dicunt fideles ꝑꝑ deuotionẽ: celũ ꝑꝑ ſapiam. Jtẽ celũ dĩ aĩa in qua deꝰ ſedet ut faciat eã celuꝫ. i. ſecreta ſcientẽ. Jtẽ dĩ aĩa tẽplũ dei qꝛ in templo deꝰ adorat. Silr̃ in aĩa fideli. Math. 6. Jntra in cubiculũ tuũ. i. ſecreta aie tue: ⁊ clauſo oſtio ora patrẽ tuum in abſcondito. Jtẽ ibi offerunt ſacrificia. Silr̃ in aĩa fideli. ps. Sacrificiũ deo ſpũs ꝯtribulatus. Jtẽ in tẽplo fundunt orones ad deũ. ita in aĩa opatur deꝰ. Jſa. 26. Oia opa nr̃a opatus es in nobis dñe. Jtẽ qꝛ deꝰ eã ſcificat: ⁊ in eã deſcẽdit ſicut in templũ. Sap. 4. Grã dei in ſanctis eius ⁊ reſpectus illius in electis eius.

Aĩa eſt tẽplum domini.

¶ Oculi eiꝰ in pauperẽ reſpiciunt: palpebre eius interrogant filios hoium. Dominus interrogat iuſtum ⁊ impium.

¶ Hic agit de diſcuſſione iudicij. Et pͦ ponit diuine cognitionis pfectionẽ. 2ͦ diligentẽ examinationem ibi. ⌊ Palpebre eius iterrogãt filios hoiuꝫ. ⌋ 3ͦ iudicij equitatẽ ibi ⌊ Dñs interrogat iuſtũ ⁊ ipiuꝫ. ⌋ Per pmum nullus põt occultari: qꝛ videt affectũ paupis etiã impij pctõris ⁊ iuſti. Ecc. 23. Oculi dñi lucidiores ſũt ſuper ſolẽ: circũſpicientes ſuꝑ oẽs vias hoium ⁊ pfũdũ abyſſi: ⁊ hoium corda intuentes. Prouer. 16. Oẽs vie hoium patẽt oculis eius: ſpũuꝫ ponderator eſt dominus. i. cogitationũ uel aiarũ ſm glo. ¶ Et ideo dicit. ⌊ Oculi eius in pauperẽ reſpiciũt. ⌋ ad miſerãduꝫ. ps. Miſerere mei dñe qm̃ tribulor. Jtẽ ibidẽ. Dñs protector meus: ⁊ in ipſo ſperauit cor meũ ⁊c̃. Ad ꝓtegẽduꝫ. etiã ꝓbando. ps. Oculi dñi ſuꝑ iuſtos. Jtẽ ibidem. in via hac qua gradieris firmabo ſuꝑ te oculos meos. Et ſic reſpiciẽs examinat diligẽter. ⌊ Palpebre eiꝰ interrogat ⁊c̃. ⌋ Per palpebras ſignificat diſcretio: qꝛ ſicut palpebre oculi dirigũt viſum: ſic diſcretio moderatur humanã ſapiaꝫ. Prouer. 4. Palpebre tue pcedãt greſſus tuos. Jpſa ḡ diſcretio dei interrogat. i. ꝓbat ⁊ examinat. Sap. 1. Cogitationibꝰ ipij iterrogatio erit. ſermonũ aũt illiꝰ auditio ad deũ ueniet. Et quomõ? Quia qñqꝫ punit: qñqꝫ parcit: qñqꝫ dat bñficia: qñqꝫ auſert. Job. 6. Sagitte dñi ⁊c̃. Etiã claudit palpebras ⁊ aperit. Math. 17. Miſereor ſuꝑ turbã ⁊c̃. Jtẽ ibidem. 21. Auferet a uob̃ regnuꝫ dei. ps. Dat iumentis eſcã ipſoꝝ ⁊c̃. ⌊ Jnterrogat filios hoium. ⌋ qꝛ efficiunt qdã ex ipſis meliores qdã peiores. uel qdã ex ſcripturis efficiunt mali: quidã boni: qꝛ qdã eaꝫ bñ intelligũt: ⁊ nõ fatigant ſꝫ exercent. mali vͦ econuerſo faciunt.

¶ Judicij eqtas ponit. qꝛ ⌊ Jnterrogat iuſtũ ⁊ ipiũ ⌋ qꝛ imittit flagella iuſtis ⁊ iniuſtis ⁊ tribuit bona tẽporalia bonis ⁊ malis. Sap. 11. Hos. ſ. bonos tanq̃ꝫ pat monẽs probaſti. illos aũt. ſ. malos tanq̃ꝫ rex durus interrogans ꝯdẽnaſti. Propterea dicit. ⌊ Dñs iterrogat iuſtũ ⁊ impiũ. ⌋ i. per tribulationes ꝓbat. Grego. Pena inflicta iterrogat. ſi ego in tribulatiõe poſitꝰ deũ ueraciter amat. ⌊ Juſtũ interrogat. ⌋ i. examinat dñs ut pmiet. Sap. 10. Reddidit deꝰ mercedẽ laboꝝ ſanctoꝝ ſuoꝝ. Sꝫ ipiũ ſiue pctõreꝫ iterrogat ut ꝯdẽnet. Mat. 23. Ligatis manibus ⁊ pedibus proijcite eum in tenebras exteriores.

¶ Qui aũt diligit iniquitatẽ odit aiam ſuam. Pluet ſuper pctõres laqueos: ignis ⁊ ſulphur ⁊ ſpũs ꝓcellarũ ps calicis eoꝝ. Qm̃ iuſtus dñs ⁊ iuſtitias dilexit equitatem vidit vultus eius.

¶ Hic ponit ꝯdẽnatio. Et circa hoc duo facit: qꝛ ponit culpã. 2ͦ penã ibi ⌊ Pluet ſuꝑ pctõres. ⌋ Oſtendit ꝙ quãtũ eſt ex pte dei nõ eſt ꝑditio maloꝝ: ſꝫ ex pte nr̃a.

¶ Vñ dic̃. ⌊ Qui diligit iniqtatẽ. ⌋ i. pctm̃. Jo. 3. Oĩs q facͭ pctm̃ ⁊ iniqtatẽ facͭ. ⌋ qꝛ pctm̃ iniqtas eſt. ⌊ Odit aiaꝫ ſuã. ⌋ Sap. 16. Hõ ꝑ maliciã occidit aiaꝫ ſuam.

Sed queritur Quomodo quis ſe odire poſſit.

Queſtio.

Dicendum ꝙ quodã mõ odit pctõꝛ ſeipm ſed ſimplr̃ nullus odit. Eph. 5.

Solutio.

Nemo vnq̃ꝫ carnẽ ſuaꝫ odio hũit. Sꝫ ꝙ mali quodã mõ odiunt ſeipſos: ⁊ etiã boni quodãmõ ſe odiũt: declaratur hoc mõ. Aĩa nr̃a duas hẽt facies. vnam uerſus deũ ſꝫ rõnem. aliã uerſus carnẽ ſm nãm ſenſitiuã que tm̃ corporalia cõphendit. Et ſicut quelibet res diligit ꝓpriũ bonũ. ita hõ diligit illud qͦ extimat aiaꝫ ſuã. Pctõres eni extimãt aiam ſuã qͦ pncipalr̃ intendunt: qꝛ quelibet res eſt illud qͦ eſt pncipiũ in ea. Sicut rex dĩ regnũ. Qui ḡ nãm ſenſitiuã hñt principale: diligũt eã. Qui aũt intellectiuã ⁊ eandẽ amant. Nullus ḡ odit aiam quãtũ ad id qͦ extimat pncipale. Boni ergo odiũt quãtuꝫ ad nãm ſenſitiuã: mali quãtũ ad intellectiuã. ¶ 2ͦ ponit penã. Et hoc poſſumus exponere de pñti uel de futuro. De pñti ſic ⁊ ſeruat methaphorã. Dixit ꝙ dñs eſt in celo: qꝛ ibi eſt ſedes eius: ſed de celo uenit pluuia. iõ eoꝝ pena ſignatur cuꝫ dicitur. ⌊ Pluet ſuꝑ pctõres. ⌋ Et qd? ⌊ Laqueos. ⌋ Et ſi exponat hic de eccl̃ia in pñti notandũ eſt: ꝙ in pctõ ſunt quatuoꝛ. Primũ eſt ſeductio. Vñ dicit ⌊ Pluet ſuꝑ peccatores laqueos. ⌋ Quaſi iuſto iudicio permittit eos illaqueari ⁊ ſeduci. Jſa. 8. Et offendent ex eis plurimi ⁊ cadent ⁊ ꝯterent ⁊ irretientur ⁊ capient. 2m eſt ꝯcupiſcẽtia. ⁊ ideo dicit. ⌊ Jgnis ꝯcupiſcẽtie. ⌋ ps. Supercecidit ignis ⁊ nõ viderunt ſolẽ. ſ. carnalis concupiſcẽtie ⁊c̃. 3m eſt fetoꝛ infamie. Et ideo dicit ⌊ ſulphur. ⌋ Sic pluit dñs ſuꝑ ſodomã ⁊ gomorrã: ignẽ ⁊ ſulphurem. Põt addi ⁊ 4m. ſ. inquietudo mẽtis. ⁊ ideo dicit ⌊ Spũs ꝓcellaruꝫ. ⌋ Jſa. 57. Coꝛ ipij q̃ſi mare feruẽs. ⌊ Pars calicis eoꝝ. ⌋ qꝛ calix eſt quedã mẽſura: ⁊ ipſi penas hñt ſm eoꝝ pctã. Jſa. 27. Jn menſura ꝯtra mẽſurã cũ abiecta fuerit iudicabit. Sꝫ ſi exponat de futuro. ſic punient ibi motus: qꝛ ligabunt ut nec mala vitare nec bona cõſequi pñt. Jdeo dicit. ⌊ Pluet ſuper pctõres laqueos. ⌋ i. colligantes ſenſus: ⁊ ſic referetur ad odoratũ ſulphur. ad tactũ ignis. Jſa. 66. Jgnis

coꝝ nõ extinguet. Apoc. 20. Miſſi ſt in ſtagnũ ignis. Itẽ affectus q: nõ geſcit. q: ⌊ Spũs pcellarũ ps calicis coꝝ. ⌋ i. demones ingetantes: moleſtãtes: ⁊ affligẽtes. ⌊ Qm̃ iuſtus dñs ⁊ iuſtitias dilexit. ⌋ Ideo non expectandũ eſt ab eo niſi iuſtitia. Hiere. 9. Ego dñs qui facio mĩam iudiciũ ⁊ iuſtitiã in terra. ps. Iuſt⁹ dñs in oib⁹ vijs ſuis. ⌊ Equitatẽ vidit vultus eius. ⌋ vel facies. i. eqtas viſa eſt in notitia eius. q. d. Illis qbus innoteſcit ⁊ quos diligit: equitatem oſtendit.

¶ In finẽ pro octaua ps dauid Undecim⁹.

Saluuꝫ me fac dñe qm̃ defecit ſcũs: qm̃ diminute ſt v̄itates a filijs hoiuꝫ.

In premiſſa decada pſalmiſta tractauit de pſecutione quã ipſe paſſus eſt ab abſalon filio ſuo p quã figurabat pſequutio quã paſſur⁹ erat chũs a iuda. In hac aũt ſcõa decade ſicut ex titulis quorũdã pſalmoꝝ apparet agit de pſequutione quã paſſus eſt a Saule. per quã figurabat pſequutio quã chũs erat paſſurus a pncipib⁹ ſacerdotuꝫ. ¶ Diuidit aũt decada hui⁹ in duas ptes. In p° petit liberari ab inimicis. In 2° iaꝫ liberat⁹ erat pro ſui exaltatione. in pſalo ⌊ Exaudiat te dñs. ⌋ qui qdem cõpetit quantũ ad hiſtoriã dauid q mortuo Saule dauid pmot⁹ eſt in regẽ. ¶ Et quantum ad myſteriũ chriſti cui⁹ regnũ in morte eius ↄfirmatũ eſt. Phil. 2. Propter qd: q: ſ. factus eſt obediẽs pñi uſqꝫ ad mortẽ deus exaltauit illũ. In p° parte facit duo. Primo petit liberationẽ. 2° de libatione gratias agit. ⁊ h̄ in ſeptio pſalmo. ⌊ Diligã te. ⌋ Circa pm̄ tria facit. p° exaggerat pſequutoꝝ malitiam. 2° cõmemorat pprĩaꝫ iuſtitiã ibi ⌊ Dñe quis hitabit. ⌋ 3° pp ſuã iuſtitiã petit exauditionis efficaciã ibi ⌊ Exaudi domine ⁊c̃. ⌋ Circa pm̄ duo facit. Pmo reprehẽdit aduerſarioꝝ doloſitatẽ. 2° arguit coꝝ iniqtatẽ ibi ⌊ Dixit inſipiens. ⌋ Circa pm̄ duo facit. Pmo cõmemorat doloſitatẽ coꝝ. Scõo petit diuinũ lumen: ne ab eis illaqueatur ibi ⌊ Uſquequo dñe. ⌋ hoc etiã ſatis cõpetit quãtum ad hiſtoriã dauid: ↄtra quẽ ſaul doloſe procedebat. Premittit aũt huic pſalo talẽ titulũ. ⌊ In finẽ p octaua ps dauid. ⌋ qd expoſitũ eſt ſupra. Circa pmũ tria facit. Pmo deſcribit cõmemorationẽ doloſitatis coꝝ. Scõo petit coꝝ deſtructionem ibi ⌊ Diſpdat dominus. ⌋ Tertio ponit orõnis exauditionẽ ibi. ⌊ Propter miſeriã ⁊c̃. ⌋ Circa pm̄ duo facit. p° deſcribit coꝝ defectũ. 2° oñdit defect⁹ ſignũ ibi ⌊ Uana loquuti ſunt. ⌋ Circa pm̄ ſciẽdũ eſt: q dauid ↄſiderãs malitiã aduerſarij ↄtra ſe inualeſcẽtẽꝫ: q̃ſi ſtupefact⁹ pmo recurrit ad diuinũ auxiliũ dicens. O ⌊ dñe ſaluum me fac. ⌋ Et merito qꝛ preter eũ nõ eſt ſaluator: ut di Iſa. 45. Secũdo enũat coꝝ defect⁹. Duo aũt pſeruãt hominẽ a malo. ſ. timor dei. Eccĩ. 2. Qui timet deuꝫ cuſtodiet mãdata illi⁹. Et amor v̄itatis: q: ſ. recta opera dicunt vera q̃ſi ↄcordãtia regule: que ſi nõ ſint recta ptinẽt ad infamiã. Aliqui enĩ ⁊ ſi pp timorẽ dei mala nõ vitent. retrahunt tñ ab eis pp infamiã. Sꝫ aliqs nec infamiã timet. Unde di Luc. 18. de quodã q nec deũ timet nec hoieꝫ reuereret. Et iſta duo excludit ab aduerſarijs ps. Pmo qdẽ timorẽ dei cũ dicit ⌊ Qm̃ defecit ſcũs. ⌋ ſcitas enĩ in timore ⁊ cultu dei ↄſiſtit. Uñ ⁊ diuino cultui dedicata ſãcta dicunt. q. d. Nõ inuenitur in h̄ mũdo hõ qui deũ timeat. Mich. 7. Perijt ſãctus de t̃ra ⁊ rectus in hoib⁹ nõ eſt. Scõo excludit veritatis amorẽ cũ dicit. ⌊ Qm̃ diminute. ⌋

Pſalmi diuiſio.

Duo preſeruãt hominem a malo.

Scĩ que.

Queſtio. Sed querendum eſt: q̃re dicit. ⌊ veritates ⌋ in plurali.

Oſee. 4. Non eſt veritas dei in terra.

Ad quod ſciendũ eſt. q vna eſt pmordialis v̄itas que eſt in intellectu diuino. Jo. 14. Ego ſuꝫ via veritas ⁊ vita. Sicut aũt ab vna facie hois diuerſe ſilitudines reſultãt in diuerſis ſpeculis: ⁊ in vno ſiliter ſpeculo fracto: ita in diuerſis aiabus ab vna v̄itate diuina diuerſe v̄itates reſultãt. Et ſiliter in vna aia. q: nõ attingit ad ſimplicitatẽ diuinã ſꝫ eſt cõpoſita: ex quo eſt: ⁊ qd eſt: apparẽt ab illa vna veritate qua ſcã aia illuſtrat diuerſe v̄itates: que qdẽ veritates cũ aia recedit a deo per culpas diminuunt.

De veritatibus nominata diſſigna.

¶ Uel dicẽdũ q dicit v̄itates: pp triplicẽ veritatẽ creatam que eſt in ſcis. ſ. vite. De qua Iſa. 38. Memento quõ ambulauerim corã te in v̄itate. Doctrine. Mat. 21. Scimus q: verax es. ⁊ viã dei in v̄itate doces. Et iuſtitie. De qua Exo. 18. Prouide de oi plebe viros potentes ⁊ timẽtes deũ: in qbus ſit v̄itas. De iſta v̄itate videt loq ps iſte. ſ. de v̄itate iuſtitie: a qua qdem receſſit Saul cũ pſequeret ipm dauid iniuſte. Dicẽduꝫ g̊ eſt q hi⁹ veritates diminute ſũt. nõ a ſeipſis: ſꝫ ⌊ A filijs hoiuꝫ. ⌋ per quoꝝ culpas deprauant. Et qdem v̄itas vite diminuit. qñ bonũ iudicat malũ. Doctrine: qñ lux dicitur tenebre. v̄itas v̄o iuſtitie. quãdo amarũ iudicat dulce: ⁊ ecõuerſo. Iſa. 5. Ue qui dicitis bonuꝫ malũ ⁊ malũ bonũ. ponẽtes lucẽ tenebras: ⁊ tenebras lucẽ. ponentes amarũ dulce ⁊ dulce in amarũ. Dicit autem ſcitateꝫ deficẽ: q: cũ ſit a deo per grãm ſtatim tollit vnico pctõ mortali. Ueritas aũt q̃ſi ſucceſſiue diminuitur. Hiero⁹ hẽt ⌊ Qm̃ defecit miſicors. ⌋ ⁊ qm̃ diminuti ſũt fideles. q: mĩa ⁊ iuſtitia requirunt ad proximũ. Prouer. 20. Uirũ aũt fidelẽ: quis inueniet? ¶ Cõſequenter cum dicit.

Triplex veritas.

¶ Uana locuti ſunt vnuſqſqꝫ ad pximũ ſuũ: labia doloſa in corde ⁊ corde locuti ſunt.

¶ Ponit ſignũ defect⁹ ſcitatis: ⁊ eſt duplex. ſ. vanitas ⁊ doloſitas. Primũ ſignũ defect⁹ eſt vanitas. ⁊ quãtum ad h̄ dicit. Uana loquuti ſũt ⁊c̃. Uanũ eſt qd nõ hẽt ſubſiſtẽtiã. Uera ẽ qbus nihil vanitatis ſbeſt ſunt vna p̄ Thi. 1. Finis pcepti eſt charitas: de corde puro: de ↄſcia bona: ⁊ ſide nõ ficta: a qua qdẽ oberrãtes ↄuerſi ſt in vaniloquiũ. Hiere. 9. Unuſqſqꝫ a pximo ſuo ſe cuſtodiat. Grego⁹. Sermo vanus vane mentis index eſt. Itẽ vanũ eſt: qd intellectu nõ tenet. Etiaꝫ ſupflua verba vana ſt. Prouer. 14. Ubi plurima v̄ba ibi frequẽter egeſtaſ. Itẽ vanũ eſt qd nõ eſt ſtabile. ⁊ ſic verba de tpalib⁹ vana ſũt. Jo. 3. Qui de terra eſt de t̃ra loqtur. Iſa. 29. De humo muſitabit eloquiũ tuũ. Sꝫ ad quẽ loquunt vana. ⌊ Ad pximũ. ⌋ cui dꝫ dicẽ veꝝ Eph. 4. Loqmini vnuſqſqꝫ v̄itatẽ cũ pximo ſuo. 2m ſignũ defect⁹ ſcitatis eſt doloſitas. ⁊ quãtuꝫ ad hoc dicit ⌊ Labia doloſa in corde: ⁊ corde loquuti ſũt. ⌋ Geminatio duplex cor ſignificat. Oñdit aũt ore ſe habere vnũ. corde aũt hñt aliud. Oñdunt ſe dolere ⁊ gaudẽt diligẽ ⁊ odiũt: cõpati ⁊ letant. Jac. 1. Uir duplex aio incõſtans eſt in oib⁹ vijs ſuis. Eccĩ. 2. Ue duplici corde ⁊ labijs ſceleſtis.

Uanũ qd

¶ Diſperdat dñs vniuerſa labia doloſa: ⁊ linguã magniloquã. Qui dixerũt linguã nr̃aꝫ magnificabimus: labia nr̃a a nobis ſũt qs noſter dominus eſt?

¶ Hic petit deſtructionẽ coꝝ. Et p° petit eaꝫ. 2° innuit cãm ibi ⌊ Uniuerſa labia ⁊c̃. ⌋ q̃ſi his perdat. ſ. in aia ⁊ corpore. Hiere. 17. Indue ſup eos diẽ afflictionis: ⁊ duplici ↄtritione ↄtere eos dñe deus. ¶ Cõſequẽter

ponit cām malitie eoꝝ: ⁊ ponit tria. ſ. fraudulentiā. qꝛ ⌊Labia doloſa.⌋ Eſt eni dolus cū aliud agit ⁊ aliud ſimulat. Dolus in corde cōcipit: ſȝ regitur vbis uel factis. Prouer. 12. Dolus in corde cogitātiū mala. Hos diſperget de⁹: qm̄ detegit. tūc eni nō hēt rōnem doli. Dolus eni eſt occulta malitia. Uñ nō petit eoꝝ deſtructionē: ſȝ malitie detectionē. Uel petit eorū pditionē p gr̄az. Prouer. 19. Peſtilente flagellato ſtult⁹ ſapiētioꝛ erit. ℭ Uñ dicit. ⌊Labia doloſa.⌋ Glo. q̄ſi rō petitionis eſt doloſitas. ⌊uel diſperdet eos.⌋ q̄ſi de malitia puniendo: ut ipſi in ea icidāt iuſto dei iudicio: ut de aman dr̄ Heſter. 7. cōtra Mardocheū. Suſpēſus eſt aman in patibulo qḋ parauerat Mardocheo. Ezech. 3. Linguā tuaȝ adherē faciā palato tuo. ⁊ eris mut⁹ q̄ſi non audens ulterius fraudes facē. Prouer. 21. Mulctato peſtilēte ſapientioꝛ eſt puulus. Idē. 22. Stultitia colligata eſt in corde pueri: ⁊ virga diſcipline fugabit eā. 2⁰ ponit iactātiaȝ. ⌊Et linguam magniloquā.⌋ De ſe apud eos: q eos magnos reputāt. ps. Poſuerūt in celuȝ os ſuū: ⁊ lingua eoꝝ trāſiuit in trā. Illud aūt qḋ eſt mai⁹ in alio ꝯſueuimus reuereri: ⁊ qḋ min⁹ nō reputare. Ut ḡ appareāt magni ⁊ deo eq̄les ꝯtēdunt deuȝ i. diuinos honores. Sȝ de antichriſto dr̄ q aduerſus deuȝ deoꝝ loqͣ. Theſ. 2. Aduerſat ⁊ extollit ſup oē qḋ dr̄ de⁹ ⁊ colit. ita ut in tēplo dei ſedeat: oñdens ſequaſi ipſe ſit de⁹. Et de anthioco. 2. Macha. 9. Iuſtū eſt ſbditū eē deo: ⁊ mortalē deo nō paria ſentire. Et Act. 12. de herode q acclamabat ei pp̄ls uoceȝ dei ⁊ nō hominis. Et ne poſſent excuſari ꝙ nō ex ꝓpoſito fecerūt ſbdit. ⌊Qui dixerūt.⌋ ſ. ex ꝓpoſito. ⌊Linguā noſtrā magnificabim⁹.⌋ 3⁰ ponit eoꝝ blaſſemiā ſiue ſupbiā. ⌊Labia nr̄a a nob ſūt.⌋ Hec eſt eni pma ſpēs ſupbie qñ qs eſtimat ſe hēe a ſemetipſo. 1. Reg. 2. Nolite multiplicare loq ſblīmia gloriātes. 2ᵉ Cor. 3. Nō ſum⁹ ſufficiētes cogitare aliqd a nob q̄ſi ex nob: ſȝ ſufficientia nr̄a a deo eſt. Scđa ſpēs ſupbie eſt qñ aliqs vult i aliquo gliari pceteris. ℭ Uñ dic. ⌊Quis nr̄ dñs eſt?⌋ Iob. 21. Quis eſt oīpꝫ ut ſuiam⁹ ei. Oſee. 7. Reuerſi ſūt ut eēnt abſqȝ iugo. ⁊ facti ſūt q̄ſi arc⁹ doloſus. Iob 11. Uir uanus in ſupbiā erigit. ⁊ q̄ſi pullū onagri ſe liberum natum putat.

ℭ Propter miſeriā inopū ⁊ gemitū pauperuȝ: nūc exurgā dicit dñs. Ponā in ſalutari: fiducialiter agā in eo. Eloquia dñi eloqa caſta: argentū igne examinatū: ꝓbatum terre: purgatū ſeptuplū. Tu dñe ſeruabis nos ⁊ cuſtodies nos: a generatiōe hac in eternū. In circuitu ipij ambulāt: ſcḋm altitudinē tuā multiplicaſti filios hominum.

ℭ Hic 3⁰ ponit orōnis exauditionē. ⁊ p⁰ premittit eā. 2⁰ ponit ei⁹ certitudinē ibi ⌊Eloqa dñi.⌋ 3⁰ ponit ſuam crudelitatē ibi ⌊Tu dñe.⌋ Dicit ḡ ⌊Propter miſeriam.⌋ i. multiplicem defectū. ⌊inopū.⌋ i. carētium opibus. ⌊Et gemitū.⌋ i. ſingult⁹. ⌊Pauperū.⌋ i. paruum hñtiū. ps. Tibi derelict⁹ eſt paup. Exo. 2. Audiuit gemitus eoꝝ ⁊ recordatus eſt federis. ⌊Nūc exurgā dic dñs.⌋ Nūc in tpe opportuno. ps. Adiutoꝛ in opportunitatib⁹ in tribulatiōe. Iſa. 59. Tpe accepto exaudiui te: ⁊ in die ſalutis adiuui te. ⌊Ponam in ſalutari tuo.⌋ i. apponā. ⌊Fiducialr agā in eo.⌋ i. ego ero i eo. Hiere. 1. Ne timeas a facie eoꝝ: qꝛ ego tecū ſum. Iſa. 14. Dñs exercituū decreuit. ⁊ qs poterit iſirmare: manu tua extenta: ⁊ qs auertet eā. Hiere. 1. Bellabūt aduerſuȝ te. ⁊ nō preualebūt: qꝛ tecū ſum ut liberē te. Et 29. Erit tibi aīa tua in ſalutē. qꝛ in me habuiſti fiduciā ait dñs. ℭ Cōſequēter ponit ꝓmiſſionis certitudinē. ⌊Eloqa dñi eloqa caſta.⌋ Nō adultera per admixtionē alicui⁹ extranei. uel caſtigate a ſupfluitate: uel incorrupta: qꝛ caſtus quis dicit ante expientiā: ſed ꝯtinēs poſt. Nō uana ſȝ firma. Matth. 24. Celū ⁊ terra trāſibunt. uerba aūt mea nō trāſibūt. 2⁰ ſunt plena vitate. uñ ⌊Argentū igne examinatū.⌋ Argētuȝ eſt albū ſine maculatione: ſonoꝝ ſine ſilatione: odoriferū ſine iſectione. ⌊Probatū terre.⌋ i. a trā. Greci autem ablatiuo carēt. Hec aūt eſt trāſlatio de greco. ⌊Purgatū ſeptuplū.⌋ i. pfecte. Et ſubdit ꝓpheta. ⌊Tu ergo dñe ſuabis nos.⌋ a malo. ⌊⁊ cuſtodies nos.⌋ in bono. ⌊a gñatione hac in eternū.⌋ Ergo ⌊In circuitu impij ambulāt.⌋ ita ꝙ ad finē itineris quē intendunt nunq̄ȝ ueniāt. ſ. ut affligāt alios. ſic uolunt. Iſa. 59. Semite eoꝝ incuruate in eis. Et q̄re? Quia ⌊Scḋm altitudinē tuā multiplicaſti filios hominuȝ.⌋ qꝛ in domo mea nō ſolū ſunt uaſa aurea ⁊ argētea: ſed lignea ⁊ fictilia. ⁊ quedā qdē in honorē ſcificata ad oē opus bonum parata. 2ᵉ Thi. 2. uel ⌊in circuitu.⌋ vitioꝝ. ⌊ambulant ipij.⌋ non ptingentes ad medium virtutis. 1. Reg. 25. Anima inimicoꝝ tuorum rotabitur ⁊c̄.

ℭ In finem ps dauid Duodecimus.

Uſqȝquo dñe obliuiſceris me i finē: uſquequo auertis faciē tuā a me.

In precedenti pſalmo pſalmiſta poſuit aduerſarioꝝ dolos. hic ꝯtra eos petit remediū a deo. ℭ Titulus. ⌊In finē pſalmi dauid.⌋ Hoc ſup̄ expoſitū eſt. ℭ Diuidit aūt ps iſte in tres ptes. In p⁰ ponitur ꝯqueſtio. i 2⁰ queſtio ibi ⌊Reſpice ⁊ exaudi me.⌋ 3⁰ Exauditio ibi ⌊Ego aūt in miā tua.⌋ Cōqueſtio tria ꝯtinet. Admirat diuinā diſſimulationē: ꝯſitet ꝓpriū defectū: conquerit de aduerſarioꝝ ptāte. 2ᵐ ibi. ⌊Quādiu.⌋ 3ᵐ ibi ⌊Uſquequo exaltabit.⌋ Qui diſſimulat iniurias alicui⁹. hoc iō facit: aut qꝛ nō recordatur ei⁹: aut qꝛ nō vult remediū apponē. ⁊ iō dicit. O ⌊dñe.⌋ ego grauoꝛ ab aduerſarijs: ⁊ non appōnis remediū. ⌊Uſquequo obliuiſceris me in finē.⌋ i. finalr videt ꝙ uelis me vitare. Iſa. 49. Dixit ſyon: dereliqt me dñs: ⁊ dñs oblitus eſt mei. Abach. 1. Quare non reſpicis ſup inique agētes: ⁊ taces deuorāte ipio iuniores ſe. ⌊Uſquequo auertis faciē tuaȝ a me.⌋ Auertit faciē qñ nō ponit remediū quis. ps. Quare faciē tuā auertis obliuiſceris inopie nr̄e ⁊ tribulationis noſtre. Hoc ſȝ hiſtoriā dauid qui diu eſt pſequut⁹ a Saule. ℭ Allegorice dr̄ de patrib⁹ ueteris teſtamēti qui cōtinue expectabāt chriſtū: ⁊ de⁹ q̄ſi oblitus eoꝝ differebat remediū adhibē ⁊ dicunt. ⌊Uſquequo dñe ⁊c̄.⌋ ⌊Uſquequo auertis faciē tuā a me.⌋ i. pñtiaȝ filij tui a nobis. Uel ut ſit ꝯqueſtio modernoꝝ iuſtoꝝ de ſecūdi aduēt⁹ dilatiōe. ⌊uſquequo dñe obliuiſceris me.⌋ Erit hoc uſqȝ ⌊in finem.⌋ i. in die iudicij: uel uſqȝ ad mortē. Et ⌊uſquequo auertis faciē tuā a me.⌋ i. faciē glorie tue ut videā te facie ad faciē. Exo. 33. Oñde faciē tuā mihi. ps. Oñde faciē tuā ⁊ ſalui erim⁹. ℭ Poſſunt tñ aſſignari ⁊ multe cauſe: q̄re antiqui pres tātuȝ deſiderabāt aduētuȝ chriſti in carnē. Prima pp exultationē humane nāe: in cui⁹ perſona dr̄ Tre. 1. Uide dñe: qm̄ facta ſū vilis. Sȝ exaltata eſt per icarnatiōeȝ. ps. Cū gloria ſuſcepiſti me. i. facta ſum glioſa: ſic mulier ignobilis ſublimat ſi ꝯhat cū nobili viro. Inde eſt ꝙ oē pctm̄ poſt aduentū ſaluatoris grauius eſt q̄ȝ fuerit añ. Sic ſi mulier nobilis uel hō aliquā turpitudinē

Dolus qd

Pſalmi diuiſio.

Allegoria

Quinqȝ de cauſe ſcti patres deſiderabāt chriſti aduentū.

facceret. eſt magis ignominioſū: q̄ſi faceret vnus ru/ſticus. ¶ Scōa cā eſt: ut libarent captiui de carcē inferni ſiue limbi. Job. 17. In pſundiſſimū inferni deſcē dent oia mea. putaſne ſal. ē ſbi erit reges mea. q. d. nō ſꝫ per chꝛiſ liberati ſum⁹ ab eo. Zach. 9. Tu quoq́ in ſanguie teſtamēti tui eduxiſti vinctꝰ de lacu in quo nō erat aqua. ¶ 3° pp depꝛeſſionem diaboli. ps. Tu humiliaſti ſic vulneratū ſupbū. i. minoraſti potentiaꝫ ei⁹. ¶ Quarto q2 p aduētū chꝛi pacificat⁹ eſt nob de us. Eph. 2. Lapis angularis qui facis utraq́ vnum. ¶ Quito pp delectatione quā ſpabāt hic cū chꝛo vi dēdo: audiēdo: cōuerſando cū ipo. Matth. 13. Beati oculi qui vidēt que uos videtis rc̄. ¶ Moderni vo 2ᵐ aduētū deſiderant. p° q2 tūc exaltabimur. Sap. 3. Judicabūt ſci nationes r dn̄abunt pplis. Et iterū. 5. c. Cōputati ſūt inter filios dei. 2° q2 liberamur ab om ni pena. Iſa. 25. Auferet dn̄s oēꝫ lachꝛymā ab oi facie. i. cām lachꝛymādi uel penā. 3° q2 libamur ab oi peccō. Iſa. 25. Obpꝛobꝛiuꝫ ppli ſui auferet dn̄s de vniuerſa ſra. 4° q2 tunc eripiemur a ptāte diaboli. Iſa. 11. Nō nocebunt neq́ occidēt in vniuerſo ſcō meo. 5° q2 libe rabimur a ſuitute corporis. ps. Educ de carce aiꝫ meā. Ro. 8. Ipſa creatura liberabit a ſeruitute corru/ptionis. 6° q2 videbimus deū facie ad faciē. p° Joā. 3. Scimus qm cū appuerit ſiles ei erimus: qm videbi/mus eū ſicuti eſt. Hiere. 31. Oēs cognoſcent me a mi/nimo uſq́ ad maiorē. ¶ Uel pōt eē cōqueſtio cuiuſli bet hois iuſti preſſi aduerſitate uel corruptione pcti r concupiſcentie.

Marg.: Uñ eſt q ſci iunio/res deſide rēt ſcōm aduentū.

¶ Quādiu ponam ꝯſilia in aia mea: dolorē in corde meo per diem:

¶ Hic cōſitet ppꝛiū defectū. Et circa hoc duo facit. p° ponit anxietate cordis. 2° dolorē ꝯſequentē ibi. ⌊ Do/lorē in corde meo per diē. ⌋ ¶ Quantū ad pꝛimū dic pbs in rhetori. Timoꝛ ꝯſiliatiuos facit. Hoc idem ha bet Iſa. 16. Ini conſiliū coge ꝯſiliū. Sic hō aliquādo in aduerſitate r tentatione cōſiliat quō reſiſtat. r ideo dicit. ⌊ Quādiu ponā ꝯſiliū in aia mea. ⌋ i. q̄diu opꝫ me hꝛe noua cōſilia ad reſiſtendū inimicis: ſic patres ueteris teſtamēti habuerūt diuerſa cōſilia ad figuran dū chꝛm. Qn̄ aūt hō in ꝯſilio accipit vnā viā r tn̄ de ficit ab ea. tūc ſeqtur doloꝛ. r iō dī. Quādiu ponā do mine ꝯſiliū in corde meo. ⌋ i. quotidie dū ꝯtinue defi/cio. Hie. 8. Doloꝛ me⁹ ſup dolorē i me coꝛ meū merēs.

Marg.: Libro. 1. capite. 5.

¶ Uſquequo exaltabit inimic⁹ me⁹ ſup me:

¶ Hic cōquerit de pſperitate inimici qui exaltabitur. i. Saulis ſup dauid r inimici qui ducit in ꝯſenſū pcti r carnis: qm̄ hn̄t ꝯcupiſcētias ſuas. Abach. 1. Propter hoc non peruenit uſq́ in finē iudicium: q2 preualet im pius aduerſus iuſtum.

¶ Reſpice r exaudi me dn̄e deus meus. Illu mina oculos meos: ne vnq̄ obdoꝛmiaꝫ in moꝛte: ne qn̄ dicat inimic⁹ pualui aduerſus eum. Qui tribulant me exultabunt ſi mot⁹ fuero.

¶ Scōa pars hui⁹ pſalmi ponit oro ſiue petitio. Et pꝛi mo ponit petitio rn̄dens diuine diſſilationi. 2° ppꝛio defectui ibi ⌊ Illumina oculos meos rc̄. ⌋ 3° pꝛoſpita ti inimicoꝝ ibi ⌊ Neqn̄ dicat rc̄. ⌋ Pꝛio dicit de diui na diſſilatione oblinionē r auerſionē. q. d. ⌊ Reſpi/ce ⌋ i. cōuerte qui auertis tūc obliu⁹. Nunc ⌊ Exaudi me. ⌋ Iſa. 64. Reſpice ppls tuus oēs nos. 2° ponitur petitio correſpōdens ppꝛio defectui: vnū ex mltis cō ſilijs r aliud ex doloꝛib⁹. Et iō q2 nō hēo ꝯſilia ex me ⌊ Illumina oculos meos. ne vnq̄ obdoꝛmiā in moꝛ/te. ⌋ i. doce me. Itē Luc. 1. Illuminare hijs qui i tene bꝛis rc̄. ¶ Hoc cōpetit ad lr̄am dauid fugiēti a facie Saulis quē opoꝛtebat ſepi⁹ cauē. ne aliqn̄ in man⁹ ip ſius incideret r occideret. Silr r q̄diu hō ſollicit⁹ eſt ut peccō reſiſtat nō cadit in moꝛtē: ſꝫ qn̄ doꝛmit occidi tur. Sic. 2. Reg. 4. qn̄ Iſboſeth doꝛmiebat: r illa pur gabat triticū occiſus eſt. Eph. 5. Exurge qui doꝛmis. Petitio ꝯtra aduerſariū. ⌊ Neqn̄ dicat inimic⁹. ⌋ Et ponit duo. p° petitionē. 2° eius rōnē ibi ⌊ Qui tribu/lant me. ⌋ ⌊ Illumina neqn̄ dicat inimic⁹. ⌋ exultādo. ⌊ Preualui aduerſus eū. ⌋ Et diabolus exultat qn̄ tē/tat r trahit in peccm̄. Silr. Exurge dn̄e non preualeat hō r hꝰ eſt rō ne gaudeat: q2 ⌊ Exultabūt ſi mot⁹ fue ro. ⌋ ſi dimiſſo ſtatū iuſtitie r labar in peccm̄. Eccī. 18. Poſt ꝯcupiſcētias aie tue nō eas r a uolūtate tua ad uerte. ſi preſtes aie tue cōcupiſcētias ei⁹ faciet te veni re in gaudiū inimicoꝝ tuoꝝ. Dan̄. 9. Propter temet/ipſū de⁹ inclina aurē tuā r audi. api oculos tuos r vi de deſolationē nr̄am r ciuitatē ſup quam inuocatum eſt nomen tuum.

¶ Ego aūt in miſericoꝛdia tua ſpaui. Exulta/uit coꝛ meū i ſalutari tuo: cātabo dn̄o q bo/na tribuit mihi: r pſallā noi dn̄i altiſſimi.

¶ Hic ſignatur exauditio ſue oronis. Et circa h̄ tria facit. p° petit ſpem exauditiōis. 2° gaudiū de exaudi/tione facta ibi ⌊ Et exultauit coꝛ meum. ⌋ 3° grāe agit ibi. ⌊ Cantabo. ⌋ Dicit ḡ. ⌊ In mia tua ſpaui. ⌋ nō in mundo. Tre. 3. Mīe dn̄i multe q̄ nō ſum⁹ ꝯſumpti non in ptāte mea: q2 nulla eſt ꝯtra diaboli. Job. 41. Nō eſt ptās ſup terrā que poſſit ei comparari. ¶ Et pōit hic tria p que hō iuuat ꝯtra diabolū. ſ. p letitiaꝫ ſpūalē: per orationē deuotā: r per bonā opationem. ¶ Propter pᵐ dic. ⌊ Exultauit coꝛ meuꝫ in ſalutari tuo. ⌋ nō in tpalib⁹ uel uanitatib⁹: ſic faciunt pctōres de qb⁹ Job. 21. Gaudēt ad ſonitū organi: r ducūt i bo nis dies ſuos: r in pūcto ad iferna deſcēdūt. Oſee. 9. Noli letari iſrael: noli exultari ſic ppls: ſꝫ ⌊ in ſalutari tuo. ⌋ i. in chꝛo q qd h̄ uēnit ut ſaluet nos. Matth. 1. Ipſe eni ſaluū faciet rc̄. Et hec letitia armat hominē ꝯtra diabolū. Prouer. 17. Aius gaudēs etatē floridā facit: ſpūs triſtis exſiccat oſſa. 2ᵐ eſt oro ſiue laus dei. ¶ Uñ addit. ⌊ Cātabo dn̄o. ⌋ i. laudabo eū. ps. Qui timetis dn̄m laudate eū. Laus eni dei multū ualet ad expugnādū diabolū. Matth. 17. Hoc gen⁹ demonio rū non eijcit niſi per orōnē r ieiuniuꝫ. Abach. 3. Ego aūt in dn̄o gaudebo r exultabo in deo ieſu meo. Et h̄ pro bn̄ficijs cōceſſis: r iō ſequit. ⌊ Qui bona tribuit mihi. i. q2 bona tribuit. Jac. 1. Oē datū optimum rc̄. Et dicit ⌊ bona. ⌋ q2 ſunt quedā bona tpalia que dn̄s tribuit. Matth. 25. Tradidit illis bona ſua: r vni de/dit quinq́ talēta rc̄. Itē ⌊ bona ⌋ ſpūalia que ſunt bo na grē r virtutes. p° Coꝛ. 12. Diuiſiones gratiaꝝ ſūt rc̄. Hec oia opat vnus atq́ idē ſpūs diuidens ſingulis p ut vult. Job. 2. Si bona ſuſcepimus de manu dn̄i rc̄. Itē bona glie. ps. Credo vidē bona dn̄i in t̄ra viuētiū Hec oia bona tribuit dn̄s. r iō merito laudandus eſt. Eccī. ult. Danti mihi ſapiam: dabo gloriā. 3ᵐ eſt bo/num opus de quo ſubiungit. ⌊ Pſallam. ⌋ i. opaboꝛ. Pſalle eſt manu tāgē pſalteriū. Hiero⁹. Semp aliqd boni facito: ut te diabolus inueniat occupatuꝫ. Mat. 12. Cū imundus ſpūs exierit ab hoie rc̄. uſq́ ingreſſi habitant ibi rc̄. r fiunt rc̄. ⌊ Nomē dn̄i. ⌋ i. ad laudē no/minis dn̄i. ⌊ altiſſimi. ⌋ Luc. 1. Glia in altiſſimis deo. Matth. 5. Sic luceat lux ur̄a coꝛaꝫ hoibus: ut vi. rc̄.

Marg.: Trib⁹ iu/uamur cō tra demo nium.

Marg.: Pſallere quid.

¶ In finem pſ dauid Tertiuſdecimus.

DIxit inſipiens in corde ſuo: non eſt deus. Corrupti ſūt ⁊ abbominabiles facti ſunt in ſtudijs ſuis: non eſt qui faciat bonū: nō eſt uſq; ad vnū.

Supra pſ exprobrauit doloſitatem inimicoꝝ. hic ponit eoꝝ maliciā. Titulus. In finē pſ dauid. Et circa h̄ duo facit. Primo manifeſtat eorū maliciā. 2° ponit ſpem liberatiōis ſue ab eis ibi Nonne cognoſcēt ⁊c̄. Et circa pm̄ duo facit. p° ꝓponit eorū maliciā. 2° certificat hāc maliciā eis ineſſe ibi Dn̄s de celo ⁊c̄. Prima in duo. p° ꝓponit radicē malitie eoꝝ. 2° ꝓceſſuz malitie. corrupti ſunt ⁊c̄. Sicut dicit Eccl̄i. 10. Initiū oīs pc̄ti ſupbia: ⁊ initiuz ſupbie hoīs apoſtatare a deo facit. Q; hō q̄ nō hēat deū in corde pm̄ malitie eſt. Et iō dicit. Dixit inſipiens in corde ſuo. nō eſt deꝰ. Sap̄. 1. In maliuolā aīaz nō itroibit ſapiā: aut hītabit in corpore ſbdito pcc̄is.

An poſſit quis cogitare deuz non eſſe. Solo qōnis.

Sed nunquid pōt dicē: Dicē in corde eſt cogitare. ¶ Sed nūqd pōt cogitare deū nō eē: Anſelmꝰ dicē q̄ nullus pōt. Itē Damaſcenꝰ. Cognitio dei naīr oībꝰ eſt iſerta nālit cognita: nullꝰ pt cogitare nō eē

Sed ſciendum q̄ de cognitiōe dei dupliciter loq poſſumꝰ. ſ. ſ3 ſe: uel quo ad nos. Si pmo mō ſic ꝓculdubio nō poteſt cogitari non eſſe. Nulla eni ꝓpō pōt cogitari falſa: ex ſua nā: cuiꝰ predicatū icludit in diffinitiōe ſbi. ¶ Notandū eſt aūt q̄ in deo eſt alr̄ eſſe q̄3 in alijs. q2 eſſe dei eſt eiꝰ ſbia. Ergo qui dicit deū ſm ſe. dicē ipm eē. ⁊ iō ſ3 ſe nō pōt cogitari nō eē. ⁊ uerbū Damaſcēi ſoluit. q2 qō nāliter iſertū eſt. indeterīate ſcitur. ſ. q̄ deus ſit: ſ3 nō idē q̄ deꝰ: ſed per fidē habet. Deꝰ dī a theos qō eſt ardere oēm maliciā. Tūc g̊ dicit aliq̄s q̄ nō eſt deꝰ qn̄ cogitat q̄ nō eſt opēr: ⁊ q̄ nō hēt curā rerū humanarū. Job. 21. Quis eſt opē ut ſuiamꝰ ei. ¶ Pōt referri ad iudeos dicētes chrm̄ holez purū eſſe nō deuz. Jo. 10. Tu hō cū ſis facis teipm deū. Qui iudei non credētes ipſuz qui ꝓmiſſus erat in lege dicit. Non eſt deꝰ. iſte. ſ. qui nob̄ predicat. Et hoc dixit. inſipiens. q2 dei ſapiam recipe noluerūt hn̄tes oculos mētis excecatos. pſ. Neſcierūt neq; intellexerūt. Sap̄. 2. Excecauit eni eos malitia eoꝝ. ¶ Uel hic repꝛehēditur pcc̄ōꝝ. pmo de pcc̄ō cordis in ꝯſenſu ibi. Dixit inſipiēs. 2° pcc̄ō opis ibi Corrupti ſūt. 3° peccato conſuetudinis ibi Et abbominabiles. p° uocat pcc̄ōrez iſipientē: q2 ſapiaz nō hēt: ut dicit ⁊c̄. Item q2 nō ſapiūt ei ſpūalia. pꝰ Cor. 2. Aīalis hō nō percipit que dei ſūt. ¶ Cōſequenter ponit proceſſus malitie. Corrupti ſūt ⁊ abbominabiles. ¶ Sicut due ptes iuſtitie ſunt facē bonū ⁊ vitare malū: ſic iniuſtitie due ptes ſūt: facē malū ⁊ vitare bonū. Et p° ponit pmaz ptē. 2° 2ᵐ. Circa pmā duo ponit. p° puerſitatē vitiorū. 2° abbominationē eoꝝ. ¶ In corporibꝰ ſeq̄t corruptio per exalationē nālis caloris expulſi ab extrāeo calore. Calor nāq; nālis aīe eſt amor dei. Qn̄ g̊ ſubintrat extraneus amor ꝯcupiſcētie ⁊ alioꝝ pcc̄ōꝝ recedit deus. ¶ Et iō cū dixit. Nō eſt deꝰ. ſtatim ſubdit. Corrupti ſunt. Hiere. 5. Negauerūt deū: ⁊ dixerūt non eſt ipſe. ſ. pcc̄ōꝝ dānator: iuſtorum remunerator. Eccl̄i. 21. Cor fatui. ſ. pcc̄ōris q̄ſi uas ꝯfractum corrupti. ergo ſūt pcc̄ōres per malū actū. Jo. 3. Erāt autem eoꝝ mala opa. Quia poſtq̄ per ꝯſenſū amittunt bona gratuita corrūpunt in eis nālia. ⁊ iō ſeq̄t eos pena. pſ. Ignis ante ipſū pcedet: ⁊ iflāmabit in circuitu inimicos eius. ¶ Itē qn̄ corpus putreſcit: redditur abbominabile. Sic aīa hoīs q̄zdiu amor dei eſt in ea eſt deo accepta: ſ3 qn̄ corrūpit̄ p pcc̄m̄ fit abbominabilis. Abbominabile eſt qō hūanus appetitus refugit. ¶ Et iō dicit. Et abbominabiles facti ſūt. ſ. deo ⁊ hoībus pcc̄ōres per ꝯſuetudinem peccādi. Hiere. 2. Quā vilis facta es: nimis iterans vias tuas. Oſee. 9. Abalienati ſūt in ꝯfuſione ⁊ facti ſūt abbomiabiles ſicut ea que dilexerūt. Et dicē In ſtudijs. q2 p ea deueniunt ad abbominabilia. Uel ſtudioſe faciunt ſm Hieroᵐ. Plus eni abbominat deꝰ ſtudioſaz uoluntatez peccādi: q̄3 ipſū pcc̄m̄. Job. 34. q̄ q̄ſi de īduſtria receſſerunt ab eo: ⁊ vias eius itelligē noluerūt. Alia lr̄a hēt. Corrūpunt ⁊ abbominati ſunt ſtudiū. ſ. ſapie ⁊ diſcipline. Prouer. 1. Exoſā habuerūt diſciplinaz: ⁊ timorē dn̄i nō ſuſceperunt. Eze. 8. Adhuc videbis abbominationes maiores. ¶ Cōſequenter agit de vitatione boni. Nō eſt qui faciat bonū. q2 nō eſt iuſtꝰ in terra qui faciat bonū ⁊ nō peccet. Eccl̄i. 7. Uſq; ad vnū. i. chrm̄: q2 ipſe ſolus nec pcc̄m̄ ꝯtcuz habuit: nec cōmiſſuz. Btā v̊go hūit ꝯtcuz pcc̄m̄. Eccl̄i. 7. Uirū de mille vnū repi: mulierem ex oībus non inueni. Uel uſq; ad vnū. q2 nec vnus eſt qui pfecte faciat bonum. Uerū eſt ſuppoſito qō dixerunt. Non eſt deus. Et corrupti ſunt.

Quomō pcc̄ōr abbominabilis.

¶ Dn̄s de celo ꝓſpexit ſup filios hoīuz: ut videat ſi eſt itelligēs aut requirēs deum. Oēs declinauerūt ſimul inutiles facti ſūt: non eſt qui faciat bonū: non eſt uſq; ad vnum.

¶ Hic pmo certificat culpā. ſcd̄o exponit ibi Sepulchrū. Pcc̄m̄ certificat per inq̄ſitionē. ⁊ iō hic ponit dei inq̄ſitionē dicēs. Uos dicitis q̄ nō eſt deꝰ. Sz falſum eſt: q2 dn̄s de celo ꝓſpexit ſup filios hominū. Prouer. 16. Oēs vie hoīs patēt oculis eiꝰ. Proſpexit. ſ. mittendo filiū ſuuz dn̄s pr̄ de celo. i. de ſinu pietatis ſue. Iſa. ult. Celū mihi ſedes eſt. Uel de celo i. chrm̄ per quē iudicabit pcc̄ōres. Uel aliter. Dicūt aliqui q̄ deus nō cognoſcit ſingularia ⁊ mutabilia q2 eſt imālis ⁊ ſimplex ⁊ eternus. Et ſic nō cognoſcit ſ3 motus rerū: ⁊ ſm modū ſue cog̊ſcibilitatis. Rn̄det imo q2 cognoſcit mālia imāliter: ut T. ioꝰ cōcludit. Et ita etiā cognoſcit intellectus: ⁊ iō dicit. De celo. ſ. de altitudine ſue dignitatis ⁊ nāe. Proſpexit ſup filios hominū. Et vult inuenire in nobis uolūtate antecedēte: qua vult oēs ſaluos fieri: id qō pertinet ad ſalutē. ſ. ut cognoſcamus deū per intellectū ⁊ amemus per affectū: ⁊ deſideremus. Et iō dicit. Ut videē faciat. q2 ipſe ſemp videat. i. videt. Si eſt intelligēs. p intellectū. Deut. 33. Utinam ſaperent ⁊ intelligerent ⁊c̄. Aut requirēs deū. per affectū. Quid inuenit cum hic queſiuit ꝯtriuz: q2 Oēs declinauerūt. Et ponit tria. ſ. declinationē a deo: inutilē opationē: ⁊ ceſſationem a bono. Dicit g̊. Oēs declinauerunt. ſ. a deo. Deut. 31. Noui q̄ poſt mortē meā inique ageris: ⁊ declinabitis de via quā precepi uobis. Oſee. 4. Non eſt veritas: nō eſt ſcia: nō eſt mia dei in terra. Hiere. 8. Nemo qō bonū eſt loq̄tur: nullus eſt qui agat pniam de pcc̄ō ſuo. Itē ex hoc q̄ declinat a deo: efficit inutilis. Quia illud eſt inutile qō non attingit ad id ad qō factū eſt. Homo aūt factus eſt ad fruendū deo. Sap̄. 4. Multigena impioꝝ multitudo nō erit utilis. Un̄ dicit. Sil' inutiles facti ſunt. Item ceſſant a bono. q2 Nō eſt q faciat bonū ⁊c̄. Hoc iam expoſitum eſt.

Hō inutilis.

¶ Sepulchrū patens eſt guttur eoꝝ: linguis

ſuis doloſe agebant: uenenum aſpiduz ſub labijs eorum.

¶ Diero' dicit ꝙ apl̄s utit̄ teſtimonio iſtoruz v̄ſuum. ⌊ Sepulchꝛū patēs eſt. ⌋ Et iuenit̄ alibi in ſacra ſcriptura. Ro. 3. ubi dicit ꝙ aliquā ꝑtem accepit. Iſa. 59. Aliā ex alijs ꝑtib' pſalterij: ⁊ nō ex iſto pſal'o tm̄: cuz ipſe hebꝛeus eēt: ⁊ ſciret h' in hebꝛeo nō h̄ri. Habēt' tm̄ in editiōe vulgata: qua vulgus utit̄: uel que non attribuit̄ alicui certe pſone. A ſepulchꝛo patēti exalat fetoꝛ: ⁊ iō ſup̄ pſalmiſta certificauit maliciā ſiue culpā inimicoꝝ. Hic aūt exponit eam. ⁊ circa hoc duo facit. ꝑ° oñdit quō ſūt pctōres inutiles alijs. 2° quō ſibi ibi ⌊ Cōtritio ⁊ iſelicitas. ⌋ Circa ꝑm̄ duo ꝑponit. Pꝛio quō noceāt alijs v̄bo. 2° quō facto ibi ⌊ Ueloces ⁊c̄. Circa ꝑm̄ duo facit. ꝑ° ponit ꝓmptitudinez oris ad nocendū. 2° modū nocendi ibi ⌊ Linguis ſuis doloſe agebāt. ⌋ Dicit ḡ. ⌊ Sepulchꝛū patēs eſt guttur coꝝ. ⌋ Tale aūt ad nihil aliud eſt paratuz niſi ut recipiat cadauera: ſic os ei' qui ſemꝑ eſt paratū ad moꝛtificādūz per detractionez: eſt ſepulchꝛum patēs. Apoc. 9. De ore coꝝ ꝓcedebat ignis: ⁊ fumus ⁊ ſulphur. Uel nota uoracitatē coꝝ: q2 guttur fuit etiā ad comeſtionē: ſed qñq3 nocent dolo: qñq3 in malicia: ⁊ qñq3 iniuria. Et ꝑ° ponit dolū quē hēt in lingua. ⌊ Linguis ſuis. ⌋ exterius blāde loquēdo. Hiere. 9. Sagitta vulnerās ligua coꝝ. dolū loquuta eſt. 2° dolū in corde. ⌊ Uenenū aſpiduz ſub labijs coꝝ. ⌋ Occultatū uenenū moꝛtificatiuū eſt: ſ3 uenenū aſpidū inſanabile eſt: ⁊ incātari nō pōt. ꝑs. Sicut aſpidis ſurde ⁊ obturātis ⁊c̄. cuius uenenū dormiēdo interficit. Hiere. 5. Inuēti ſunt in ppl'o meo impij īſidiātes: q̄ſi aucupes ad capiēdos viros. Ibidē Sicut decipula plena auib': ſic domus coꝝ plene dolo: qui dulci ſono attrahūt ad laqueū aues. In quo deſignat̄ crudelitas ⁊ ꝑtinacia ⁊ malitia. Crudelitas: q2 nitunt̄ occidē: ꝑtinacia: q2 ſemꝑ odiū eſt in corde ipſorum. ¶ Et ideo dicit. ⌊ Uenenum ⁊c̄. ⌋

¶ Quoꝝ os maledictione ⁊ amaritudine plenum eſt: ueloces pedes eorum ad effundendum ſanguinem.

¶ Hic oñdit quō apte nocēt: q2 per uerba detractoria. ⌊ Et amaritudine. ⌋ i. amara uerba. Leuit. 9. Nō maledices ſurdo: i. abſenti. Uel qñ v̄ba ꝯtra deū dicit̄ ꝓuocatiua ad iniuriā u'l irā. Iſa. 5. Rugit' ei' ut leonis. ⌊ ueloces. ⌋ Hic oñdit quō noceāt fcō: q2 ⌊ Ad offēdēduz ſanguinē. ⌋ Prouer. 1. Pedes coꝝ ad malū currūt ⁊ feſtināt: ut effundant ſanguinem.

¶ Cōtritio ⁊ infelicitas in vijs coꝝ: ⁊ viā pacis non cognouerūt: non eſt timoꝛ dei ante oculos eorum.

Quō peccatoꝛ ſibi noceat.

¶ Hic oſtēdit quō ſint nociui ſibipſis. Dupl'r aliqs ſibi nocet ꝑdēdo. ſ. bonū qȯ hēt: ⁊ dſiciēdo ab eo qȯ ſꝑat. Dicit ḡ. ⌊ In vijs coꝝ eſt ꝯtritio. ⌋ q2 ꝯterit̄ bonum qȯ hñt. ⌊ Et īfelicitas. ⌋ q2 nō ꝑueniūt ad bonū ſꝑatuz. ſ. felicitatē. Iſa. 59. Uaſtitas ⁊ ꝯtritio in vijs coꝝ: ⁊ viā pacis neſcierūt: nō eſt iudiciū greſſib' coꝝ. Uel ⌊ ꝯtritio. ⌋ in mundo iſto. ⌊ infelicitas. ⌋ poſt moꝛtē: que felicitati eſt oppoſita. Job. 21. In diē ꝑditiōis ſeruat̄ malus: ⁊ ad diē furoris ducturus. Hoc ꝑuenit ex vno qȯ eſt ꝯtra dilectionē ꝓximi: q2 ⌊ Uiā pacis nō cognouerunt. ⌋ ſ. q̄d ſit. Uel ⌊ viam pacis nō cognouerunt. ⌋ i. chꝛiſtū: q2 vie eius ſūt vie pacis. Prouer. 3. Uie eius: vie pulchꝛe. ⌊ Nō cognouerunt. ⌋ q2 ipm̄ chꝛiſtum peccando occiderūt. Aliud ꝯtra dilectionē dei. ¶ Uñ dicit. ⌊ Non eſt timoꝛ dei ante oculos coꝝ. ⌋ Et ex hoc peccant: q2 ut dr̄ Prouer. 17. Per timorē dñi declinatur omnis homo a malo. Quia ergo hoc non habent. iō ſunt ſepulchꝛum patens.

¶ Nōne cognoſcēt oēs qui opant̄ iniquitatē: ⁊ deuorāt plebē meaz ſicut eſcam panis: Dñm nō inuocauerūt: illic trepidauerūt timore ubi nō erat timoꝛ. Qm̄ dñs in generatione iuſta eſt: cōſiliū inopis cōfudiſtis qm̄ dominus ſpes eius eſt.

¶ Hic agit de ſpe liberatiōis. Et ꝑ° oñdit ꝙ ipſi nō habent ſpem: q2 ⌊ Nō cognoſcent. ⌋ 2° oñdit que ſit hui' ſpes ibi ⌊ Quis dabit ex ſyon. ⌋ Circa ꝑm̄ duo facit. ꝑ° oſtēdit ꝙ nō cognoſcēt ſpem hāc. 2° ponit ſignum ibi ⌊ Cōſiliū inopis. ⌋ Mouet ꝑ° q̄ōnez: ⁊ interponit in eo culpā impioꝝ ⁊ loq̄t ſic. Dico ꝙ ſūt ſepulchꝛū patens. ꝙ nō eſt de' in corde coꝝ ſ3 nunq̄3 cognoſcent ꝙ dñs eſt in ḡnatione iuſta: q. d. hoc debēt cognoſcere: ⁊ ꝙ dñs ſit in ea. Hiere. 14. Tu in nob̄ es dñe ⁊ nomē ſanctū tuuz ⁊c̄. ꝑs. Tu aūt in ſcō hītas laus iſrael. Eſt ḡ dñs in eo ſicut in tēplo. ⌊ Et oēs qui opant̄ iniquitatez. ⌋ ſ. quātuz ad deū. ⌊ Et deuorāt plebez meā ſicut eſcā panis. ⌋ quātū ad ꝓximū: quos deuorāt auferendo bona coꝝ. Zach. 11. Uorēt vnuſq̄ſq3 carnē ꝓximi ſui. Michee. 3. Comederūt carnē ppl'i mei: ⁊ pellē eoꝝ deſuꝑ excoriauerūt. Eccl̄i. 34. Panis egentiū vita paupis: qui defraudat illū hō ſanguinis eſt. ⌊ Nō inuocauerunt deū. ⌋ i. nō hñt ſpem de deo. Iſa. 59. Deum nō innocauerūt. Et ſeq̄tur ex h' ꝙ hñt ſecuritatē. iō dicit ⌊ Illic trepidauerūt ⁊c̄. ⌋ Prouer. 28. Fugit impi' nemine pſequēte. Job. 15. Sonitus terroris ſemꝑ in auribus illius: ⁊ pax cū ſit illi ſemꝑ īſidias ſuſpicat̄: ſed q̄ inuocāt deū ſaluant̄. Joel. 3. Oēs qui inuocauerūt nomen dñi ſalui erūt. Prouer. 18. Turris foꝛtiſſima nomen dñi. Nō ḡ tales cognoſcēt: q2 ⌊ Dñs in ḡnatione iuſta eſt. ⌋ Et oñdit ꝙ nō per ſignū: q2 ⌊ Confudiſtis ꝯſiliuz inopis. ⌋ i. ꝯfuſibilem reputaſtis ⁊ blaſfemaſtis quātū in nob̄ eſt: ⁊ hoc eſt ꝯſiliuz inopis: ut ſciat ⌊ qm̄ ſpes eius eſt. ⌋ ꝑs. Sperauit in dño eripiet eū ſaluum faciet eū q̄ñ vult eum. Matth. 27. Qui dicit. Si vis pfectus eē ⁊c̄. Hiē. 19. Hoc ꝯſiliū ſemꝑ diuites ꝯtēnūt. Prouer. 1. Deſpexiſtis oē ꝯſiliuz meuz: ⁊ increpationes meas neglexiſtis. Et vñ: ⌊ Qm̄ dñs ſpes ei' eſt. ⌋ q2 nō hñt in mūdo vñ ſperēt niſi in deo: q ſpes ſcōꝝ eſt.

¶ Quis dabit ex ſyon ſalutare iſrael: cū auerterit dñs captiuitatez plebis ſue exultabit iacob ⁊ letabitur iſrael.

¶ Oēs antiqui expectabāt hoc. Gen̄. 49. Nō auferet̄ ſceptrū de iuda ⁊c̄. Sed hoc expectabat̄ ex ſyon. i. ex iudeis. Jo. 4. Salus ex iudeis eſt. Sed qñ: R̄° hoc hēbim' ⌊ Cuz auerterit dñs captiuitatē plebis ſue. ⌋ qui ſūt in captiuitate peti ⁊ carcē iferni. Iſa. 49. Equidē captiuitas a foꝛti tollet̄: ⁊ qȯ captū fuerit a robuſto: ⁊ tunc ⌊ letetur iacob. ⌋ i. populus dei interius: ⁊ exultet iſrael exterius.

¶ Pſalmus dauid. Quartuſdecimus.

DOmine qs hītabit i tabnaculo tuo: aut qs requieſcet in mōte ſcō tuo:

Supꝛa pō egit de malitia ⁊ dolo aduerſarioꝝ. hic agit de ꝓpꝛia iuſtitia. Et ꝑ° oñdit q̄lis ſit iuſtitia quā deus acceptat 2° q̄ſi grās agens oñdit q̄lis ſit ſua iuſtitia ibi ⌊ Cōſerua me. ⌋ Titulus ⌊ ꝑs dauid. ⌋ In pſalmo iſto duo facit. Nā quaſi ſacerdos exiſtēs corā deo ꝯſuluit deum.

Pꝛimo

Pˀmo ponit qō. 2° rñſio ibi⌊ Qui igredit ſine macu la.⌋ Premittit ḡ duplicē qōnē qꝛ duplex eſt ſtatᵒ pñtiſ eccl'ie ꝛ future. Pamᵒ eſt militātiſ. Apoc. 14. Amō iā dic ſpūs ut rege. Et hij duo ſtatᵒ ſignati ſūt in ueteri teſtō: qꝛ pmo hūerūt tabnaculū. Exo. 26. Quādiu ha buerūt bella ꝛ labores. ſcōi Reg. 7. Factū eſt cū dediſ ſet dñs regez dauid ab vniuerſis inimicis ſuis dixit ad nathan. Uides q̄ ego hitem in domo cedrina ꝛ archa dei poſita eſt in medio pelliū. Poſtea fecit tēplū qñ ha buit pacē. Per tabnaculū deſignat eccl'ia militās. per tēplū in mōte factū ſtatᵒ future vite. ꝛ iō dicit⌊ qs ha bitabit in tabnaculo tuo.⌋ i. in pñti eccl'ia. q. d. qs ē di gnᵒ hitare? Pctōres eni hitāt nūo nō merito. Hieroᵒ bēt⌊ Quis pegrinabit?⌋ pō. Hitare fac vnanimes in domo. 2° qō⌊ Quis regeſcet in mōte ſcō tuo?⌋ Et dr̄ mons ſcūs qꝛ nihil eſt ibi coinqnatū. Hiere. 31. Bñdi cat tibi dñs pulchritudo iuſtitie: mons ſanctᵒ. Iſa. 35. Uia ſcā uocabit. Exo. 15. Introduces eos ꝛ plātabis ī mōte hēditatis tue firmiſſimo habitaculo tuo qō ope ratus es domine.

Duplex ſta[tus] pñtis ec cl'ie ꝛ fu ture. Pulchruꝫ figurā vi des.

℃ Qui ingredit ſine macula ꝛ opat iuſtitiam: qui loqtur ueritatē in corde ſuo: qui nō egit dolum in lingua ſua.

℃ Hic ponit rñſio. ꝛ circa h' duo facit. Pˀo cōmemorat merita hitātiū in pdcis locis. ſ. in tabnaculo ꝛ in mōte ſcō dei. 2° pmiū ibi⌊ Qui facit hec nō cōmouebit in etnū.⌋ Ponit aūt dece efficaᵒ vtutū. Sed actio vtuo ſi ɔſiderat dupl'r. Pˀo p cōparationē ad ſe. 2° p com parationē ad alios. Pˀo ꝓponit ea per que hō bene opat in ſe. 2° ea per que ſe bñ hēt ad ꝓximū ibi⌊ Nec fec ꝓx'o ſuo ꝛc.⌋ In ſe q̄ztū ad extiora. i. ope ꝛ i loqu tione. In ope quātū ad duo. Pˀo q̄ fugiat maluꝫ. Et iō dic⌊ Qui igredit ſine macula.⌋ Uita iſta quedam via eſt ad vitā eternā. Et iō dicit⌊ igredit.⌋ i. i via gra dit. pō. Ingrediar in locū tabnaculi. Ioē. Bt̄i imacula ti in via.⌊ ſine macula.⌋ ſ. mortali. qꝛ pctm̄ ueniale nō hēt maculā ꝓprie. Eccl'i. 31. Beatᵒ diues qui iūtᵒ eſt ſi ne macula. Sed in chrō ꝛ in v̄gine maria nulla omni no macula fuit: ꝛ iſtis approbat tēperātia. qꝛ ɔtra tēpe rātiā maculat. 2° ut faciat bona. Et iō ſeqtur⌊ ꝛ opat iuſtitiā.⌋ i. ea ad que iuſticia iclinat. ꝛ reducit ad eā p ut eſt ſpālis vtᵒ. In ſermone. Primo ut faciat bonum.⌊ Qui loqtur vitatē.⌋ i. faciat bonū loqutionis. Iſa. 33. Quis poterit ex uobis cū ardoribus ſempiternis? Qui ambulat in iuſtitijs ꝛ loqtur vitatē. Et dicit⌊ in corde.⌋ ɔtra illos qui loquunt vitatē a caſu: nō ex ꝓ poſito. Prouer. 22. Labiū vitatis firmū erit. pme Pe tri. 2. Deponētes oē mēdaciū ꝛ oēm dolū q̄ſi mō geni ti īfantes. 2° ut vitet maluꝫ. ſ. doloſitatē. Hiere. 9. Sa gitta vulnerās lingua eoꝝ dolū loquuta eſt.⌊ Qui nō egit dolū in lingua ſua.⌋ Alia lr̄a.⌊ Qui nō eſt facilis in lingua ſua.⌋ Prouer. 25. Urbs patēs ꝛ abſq̄ muro rum ambitu: vir qui nō pōt in loquēdo cohercē ſpūꝫ ſuū. Alia lr̄a.⌊ Et nō eſt accuſatio in lingua eiᵒ.⌋ qꝛ. ſ. nō eſt detractor ꝛ relator. uel qꝛ v̄ba ſua nō ſunt accu ſabilia. Eph. 4. Omnis ſermo malus ex ore ueſtro nō ꝓcedat.

Uirgo im munis a pctō oio.

℃ Nec fecit proximo ſuo maluꝫ: ꝛ obprobri um non accepit aduerſus proximos ſuos.

℃ Supra egit pō de v̄tuoſa opatione quā deᵒ acceptat cōnumerādo per que hō bñ opat in ſe. Hic aūt cōnu merat ea per que ſe bñ habet ad ꝓximū. Et hic quan tum ad ꝓximū petit tria. Primo ut ei nō noceat. 2° q̄ nō ɔſentiat nocēti. Ro. 1. Qui talia agūt regnum dei nō ɔſequent. ſed digni ſunt morte: nō ſolū qui faciunt ea: ſed etiā qui ɔſentiūt faciētibus. 3° q̄ nō decipiat ip ſum. ℃ Dicit ergo quātū ad pmū.⌊ Nec fecit ꝓximo ſuo malū.⌋ nec corpaliter nec ſpūalr̄. Ro. 12. Nulli ma lum pro malo reddētes. Col. ulti. Dū tēpus habemuꝫ opemur bonū. ℃ Quātū ad 2m dicit⌊ ꝛ obprobriuꝫ nō accepit aduerſus ꝓximos ſuos.⌋ Aliqs dicit aliqd ɔtra aliū ſed nō eſt ſuſtinēdū. Et ideo dicit.⌊ Obpro briū nō accepit.⌋ iuſt'. ſ. qñ ille qui audit v̄ba detracto ria ɔtra eū ꝛ ex eis deteſtat illū de quo dicunt: uel etiā ipſe dicit alijs. Eccl'i. 19. Audiſti v̄bū ɔtra ꝓximū tuuꝫ cōmoriat in te ꝛc. Eccl'i. 28. Sepi aurē tuā ſpinis ꝛ no li audire linguā nequā. Hieroᵒ. Si nō eſt auditor nō ē detractor. Bernar. Detrahere aut detrahētem audire qd horꝫ dānabiliᵒ ſit nō facile dixero. Prouer. 25. Uē tus aqlo diſſipat pluuiā: ꝛ facies triſtis linguam detra hētem. Quia ad litteram detrahens ceſſat cum audi ens contriſtatur.

℃ Ad nihilū deductᵒ eſt in ɔſpectu eius mali gnus: timentes autem dñm glorificat.

℃ Hic oſtēdit q̄ nō deſpiciat. In hoie ſunt duo. ſ. vitiuꝫ ꝛ virtus. Uitiū eſt deſpiciēdū. ꝛ ideo dicit⌊ malignᵒ.⌋ inquātum talis.⌊ ad nihilū eſt deductus.⌋ i. nihil repu tat. Et hoc eſt bonū. Primo ad tollēdū emulationeꝫ. Qñq̄ enim aliqs malus exaltat. Hiere. 12. Uia impio rum ꝓſpat ꝛc. Sed ꝓpter hoc nullo mō debet euꝫ re putare magnū: ſed debet eū deſpicere. Mal. 2. Gloria hois pctōris ſtercus ꝛ uermis eſt. hodie extollit ꝛ cras non inuenit: qꝛ ɔuerſus eſt in terrā ſuā: ꝛ cogitatio eiᵒ perijt. Uel aliqs magnus intēdit nocere: ſed ex quo eſt malignus ɔtēnas eum: qꝛ taliū derogatio eſt noſtre vi te approbatio. pō. Si ɔſiſtāt aduerſum me caſtra non timebit cor meū. i. pctōres. Sed virtuoſum hoiem re puta magnū. ideo dicit⌊ Timētes aūt dñm glificat.⌋ Eccl'i. 15. Quā magnus eſt qui inuenit ſapiam ꝛ ſciaꝫ ſed nō eſt ſup timētem dñm. Glo. aliter exponit.⌊ Ad nihilū deductus eſt in ɔſpectu eius malignus.⌋ i. dia bolus victus eſt ab eo. Io. 2. Uidiſtis malignum ꝛc. ꝛ diis glorificat timētes dñm. ſ. ſe. Sed pˀma expoſitio eſt magis litteralis.

℃ Qui iurat proximo ſuo ꝛ non decipit: qui pecuniā ſuā nō dedit ad uſuram: ꝛ munera ſuper innocentē non accepit. Qui facit hec non cōmouebitur in eternum.

℃ Hic ꝓhibet ne decipiat proximum. In tribus autem ꝓximus decipit. videlicet in promiſſis: ꝛ hoc per iura mentum. Et ideo dicit.⌊ Qui iurat ꝛc.⌋ i. firmat ad decipiēdum: qꝛ non ſeruat. zach. 8. Juramētum men dax non diligas. Leuit. 24. Non periurabis in nomi ne dei tui: ꝛ non polluas illud. Iurare nō ptinet ad vir tutem: ſed iuramētum ſeruare. Item in contractibus. Unde⌊ Qui pecuniam ſuam nō dedit ad uſuram.⌋ Luc. 6. Mutuum date nihil inde ſperātes.⌊ ꝛ mune ra ſup innocenteꝫ non accepit.⌋ Prouer. 17. Mune ra de ſinu. i. eccl'ie impius accepit: ut peruertat ſemi tas iudicij. Deut. 23. Prohibet q̄ nō det fratri ad uſu ram: qꝛ uēdit qō non eſt euꝫ non habeat uſumfructū. Item in iudicijs quādo dat ſentētiam contra innocen tes. Et ideo dicit⌊ ꝛ munera.⌋ Iſa. 5. Ue qui iuſtifica tis impios propter munera. Iob. 19. Ignis deuorabit tabernacula eorum qui munera libenter accipiunt. ℃ Conſequēter ponitur premium.⌊ Qui facit.⌋ i. ſer uat.⌊ hec.⌋ i. omnia predicta. Iac. 1. Eſtote factores v̄bi. Ro. 2. Nō auditores legis iuſti ſunt apud deū: ſed

ſactores.⌊ nõ cõmouebiť in eternũ. ⌋i.hic habitabit ĩ mõte ſcõ meo. Infra. Qui ɔfidũt in dño ſicut mons ſyon ⁊c̃.pš. Nõ dabis in eternũ fluctuationem iuſto.

ℭ Inſcriptio tituli ipſius dauid. pš.15.

Conſerua me dñe qm̃ ſpaui in te: dixi dño deus meus es: quoniam bonorum meorum non eges.

In precedenti pſalmo enũcia-uit iuſtitias q̃s deus requirit ab hoĩe. Hic aũt oſtẽdit quõ iuſtitiã ſequebať. ℭ Titulus talis eſt.⌊ Inſcriptio tituli ipſius dauid. ⌋Et quãtũ ad lrãm ſignať ꝙ editus eſt ſpãliter de hijs que ptinẽt ad pſonã dauid. ℭ Sed qꝛ dauid gerebat et pſonã chři ex ei⁹ ſemine naſcituri: iõ quedam hic de dauid: quedam de chřo ponunť. Et iõ Petrus Act.2. Prouidebã dñm ⁊c̃. de reſurrectione chři dic ppríe dictũ eẽ ⁊ nõ de dauid. Et ſm hoc tãgit hiſtoriã in pſalmo iſto de nouo teſtõ ſm ꝙ dr̃ Jo.19. Q, chřo crucifixo ipoſuit pilat⁹ titulũ ſup caput ei⁹. Hic eſt Jeſus nazaren⁹ rex iudeoꝝ. ⁊ hic eſt q̃ſi titulus regni eiuſ. Triplex titulus ɔſueuit deſcribi. Aliqñ in ſepulchro alicui⁹: hoc eſt ſepulchrũ talis. Aliqñ in domo: hec eſt dom⁹ talis. Aliqñ pro triũpho ſicut rome ſiebat. hic titulus chři eſt qui triũphauit per crucẽ. Col.2. Palam triũphãs illos in ſeipſuꝫ expolians pncipatũ ⁊ ptãtes. Signať ergo hic ꝙ in pſalmo ſpãliter de regno chriſti agiť. ℭ Titulus Hieronymi talis eſt.⌊ Humilis ⁊ ſimplicis pſalm⁹ dauid. ⌋Et ſignať qđ agiť in pſalmo illo de ſimplicitate ⁊ humilitate dauid ſiue ſingularis ſiue figurati. ſ. chři. ℭ Diuidiť ergo pš iſte in duas partes. In pma oſtẽdit ſiue ex pte ſua ſiue ex pte chři loquens ſe ſoli deo inherẽ. 2° cõmemorat bñficia que a deo recepit ibi⌊ Bñdicã dñm qui ⁊c̃. ⌋Primũ ad ſimplicitatẽ. 2ᵐ ad humilitatẽ ptinet. Circa pᵐ duo facit. Pmo oſtẽdit ꝙ ſoli deo ĩheret. 2° rõnẽ aſſignat ibi⌊ Dña pš ⁊c̃. ⌋Circa pmũ tria facit. Pmo oſtẽdit quõ ſe habeat ad deũ. 2° quõ ſe hẽat ad ſcõs dei. 3° quõ ſe hẽat ad inimicos dei. 2° ibi⌊ Scis. ⌋3ª ibi⌊ Multiplicate ſunt ⁊c̃. ⌋Ad deũ ſe hẽt ut ſibi ſoli inhereat: ⁊ duplr p ſpeꝫ ⁊ fidẽ ibi⌊ Dixi dño. ⌋Circa pmũ duo pponit. ſ. ſignũ ſpei ⁊ ipſam ſpem: Signũ ſpei ibi⌊ Conſerua me domine. ⌋q̃ſi nõ ɔfido per me ſuari poſſe: ſed tu dñe⌊ Conſerua me. ⌋uel in ſe uel in mẽbris ſuis. Jo.17. Pr̃ ſerua eos in noĩe tuo: quos dediſti mihi. Et hoc⌊ qm̃ ſpaui in te. ⌋

Pſalmi titulus

Pe chřo ſo. expõ.

Pſal. titulus ſm Hiero.

Pſalmi diuiſio.

Queſtio — Sed nunquid ſperauit chriſtus?

Solutio — Dicendum eſt ꝙ ſic. Spauit qdẽ pro aliis vitã eternã. pro ſe aũt claritateꝫ corpis. Claritatẽ aũt aïe habuit in iſtãti ſue ɔceptiõis⌊ Dixi ⁊c̃. ⌋Hic pmo ponit actũ fidei. 2° rõnẽ aſſignat ibi⌊ qm̃ bonoꝝ ⁊c̃. ⌋Act⁹ fidei eſt ɔfiteri deo: uel ĩ corde credẽdo: uł exteri⁹ laudãdo: factis approbãdo. Ro.10. Corde crediť ad iuſtitiã: ore aũt ɔfeſſio fit ad ſalutẽ. Et iõ⌊ Dixi. ⌋corde ore ⁊ ope.⌊ qꝛ de⁹ me⁹ es. ⌋Gen.28. Erit mihi dñs in deũ. Et iõ eſt⌊ qꝛ bonoꝝ meorũ nõ eges. ⌋Et hoc eſt ppriũ dei: qꝛ ĩfinite bonitatis eſt nihil ei addi põt: qꝛ eſt ſubale bonũ ad oĩa extẽdẽs bonitatẽ: ſicut ſol lumẽ: nõ per pticipationẽ ſed per ipſuꝫ eẽ illuminãs oĩa. Cuilibet ãt alij creature põt addi⌊ et ſcis. ⌋⁊ ppẽ hoc aliqd eis accreſcit: ⁊ iõ aliquo mõ ĩdigẽt nobis. ſed de⁹ ſolus nõ ĩdiget bonis nr̃is. Job.35. Porro ſi iuſte egeris qd donabis ei: aut qd de manu tua accipiet? Hiero⁹ hẽt.⌊ Qm̃ bñ nõ ẽ nob ſine te. ⌋q̃ſi ex hoc appet. Quia tu es deus meus. qꝛ tu es boni tas: nec mihi bene eſt ſine te.

ℭ Sanctis qui ſunt in terra eius: mirificauit omnes uoluntates meas in eis.

ℭ Hic oñdit quõ ſe hẽt ad ſcõs: et ut legiť ex pſona chři. Et ſciẽdũ ꝙ uolũtas pr̃is ſic uolũtas chři eſt: ⁊ inquantum hõ: ut ipleat uolũtatẽ pr̃is. pš. Ut faciã uolũtateꝫ tuã de⁹ me⁹ uolui. Theſ.4. Hec eſt uolũtas dei ſcificatio ur̃a. Jo.6. Deſcẽdi de celo nõ ut faciã uolũtatẽ meam: ſed uolũtatẽ ei⁹ q miſit me pr̃is: ut oẽ qđ dedit mihi nõ pdã: ſed reſuſcitẽ illud in nouiſſimo die. Chriſt⁹ aũt multa uoluit: ⁊ hꝫ pp nr̃aꝫ utilitatẽ. Sꝫ qd uoluit? Pati: mori: reſurgẽ: ut nos viuificaret. Dicit ğ de⁹ pať⌊ oẽs uolũtateſ meaſ mirificauit. ⌋i. mirifice adipleuit⌊ in eis. ⌋In qb⁹⌊ eis. ⌋⌊ In ſcis q ſunt in terra ei⁹. ⌋i. in eccłia militãte ⁊ triũphante. Hiero⁹ hẽt ſic.⌊ Scis qui ſũt in terra ⁊ magnificis: oĩs uolũtas mea in eis. ⌋Alia lrã hẽt⌊ robuſtis. ⌋Et dato ꝙ aliqs terren⁹ confidat in ptãte robuſti exercit⁹. ſed dauid dic.⌊ Ego ſpaui in te. ⌋Eccĩ.2. Nullus ſpauit in dño ⁊ ɔfuſus ẽ. Et robuſti mei ſũt ſci tui qui magna faciũt. pš. Oculi mei ad fideles dicit chřs: ut ſedeãt mecũ. Q, ipſe chřs diligit ſcõs pꝫ Prouer.18. Ego diligẽtes me diligo.

ℭ Multiplicate ſunt infirmitates eorum: poſtea accelerauerunt.

ℭ Hic oñdit quõ ſe hẽat ad aduerſarios dei ſiue ad peccatores. Et pmo ponit eoꝝ ɔuerſionẽ. 2° ɔuerſiõis modũ ibi⌊ Nõ ɔgregabo. ⌋Circa pᵐ duo facit. Pmo ponit ſtatũ precedẽtis culpe. 2° ponit ſtatũ ſubſequentis grẽ ibi⌊ poſtea accelerauerũt. ⌋Dicit ğ.⌊ Multiplicate ſũt ifirmitates eoꝝ. ⌋i. diuerſa peccã. Uel⌊ ifirmitates. ⌋i. penalitates ex pctõ ɔſequẽtes. Tre.1. Multi gemit⁹ mei. Et ex hꝫ ſequiť⌊ poſtea accelerauerũt. ⌋i. conati ſũt ad curãdũ vitã ut redimerẽt tẽpuꝫ pditũ. Et ſignãter hoc faciũt: qꝛ ubi abũdat delictum ſupabũdat grã ut dr̃ Ro.5. Itẽ poſt tribulatiões hõ currit ad deum. Oſee.6. In tribulatiõe ſua mane ɔſurgẽt ad me: uenite reuertamur ad dñm. pš. Imple facies eoruꝫ ignominia: ⁊ querent nomen tuum dñe.

ℭ Non cõgregabo conuenticula eorũ de ſanguinibus: nec memor ero nominum eoruꝫ per labia mea.

ℭ Ponit modũ ɔuerſionis. Et pmo oſtẽdit ad quẽ ritũ ɔuertanť. 2° quõ pfecte ibi⌊ nec memor ero ⁊c̃. ⌋Dic ğ⌊ accelerauerũt. ⌋Sꝫ quõ ɔuertenť? In ueťi lege illi qui ɔuertebanť offerebãt diuerſa ſacrificia. Sed ego adunabo ex diuerſis ptib⁹ ad fidẽ. ſed nõ ut effũdãt ſanguinẽ. qꝛ ut Apłs dic Heb.10. Impoſſibile eſt p ſãguinẽ tauroꝝ aut hircoꝝ auferre peccã.⌊ Non ɔgregabo ɔuẽticula eoꝝ de ſanguib⁹. ⌋i. de ritu legis. ſed hec cõgregatio eſt de ſãguie nouo. i. chři. Heb.9. Chřs ſemel oblat⁹ eſt ad multoꝝ exhaurienda peccã. Heb.10. Una oblatiõe ɔſumauit: in eťnũ ſcificat⁹ ⁊c̃. Zach.9. Tu ãt in ſãguie teſti tui emiſiſti victoſ tuos de lacu ĩ quo nõ eſt aq̃ ⁊c̃. Sꝫ quõ pfecta erit iſta ɔgregatio: qꝛ non ero memor noĩs illoꝝ: qđ hẽbãt in ſtatu pcĩ: qꝛ vnus dicebať fornicator: ali⁹ latro. Sꝫ nullus poſt ɔuerſionẽ dꝫ ſic noiari: qꝛ hi⁹ noĩa ſũt deleta. Uel nõ ero memor peccatoꝝ in iudicio: cũ ɔgregabo iuſtoſ. Uenite benedicti Matth.25. Et hꝫ⌊ per labia mea. ⌋uel p predicatores meos. Sꝫ dicet eis. Ite maledicti ⁊c̃. Hiere.15. Si ſeparaueris pcioſũ a vili q̃ſi os meũ eris. Hiero⁹ hꝫ⌊ Multiplicata ſt̃ idola eoꝝ: poſt ẽgũ ſequẽtiũ nõ libabo libamina eoꝝ de ſãguie: neqꝫ aſſumã noia eoꝝ ĩ labijs meis. ⌋q.d. Te colo: nõ idola. Sed illorum idola multa ſunt.

ſunt. Oſee. 8. Multiplicaui poſt doꝛſum recedentes a te. Hiere. 2. Uerterūt ad me tergū ꝛ nō faciem: nec ero particeps libaminū eoꝝ. Deut. 33. De quoꝝ victimis comedebāt adipes: ꝛ bibebāt vinum libaminū. Nec turabo per illa idola.

℄ Dñs pars hereditatis mee ꝛ calicis mei: tu es qui reſtitues hereditatē meā mihi. Funes ceciderūt mihi in p̄claris: etenim hereditas mea p̄clara eſt mihi.

℄ Hic aſſignat rōnē ſue ihēſionis ſoli deo: q̄ꝛ .ſ. ipſe ſolus eſt hereditas ſua. q.d. Jō ſolū hoc in celo q̄ꝛ hec eſt hereditas mea. Primo dīc deū eē ſuā hēditatē. 2° cōmendat eā q̄ eſt p̄cīo' de ea ibi ⌊ Etenī hēditas mea ꝛc. ⌋ Ipſe eſt bonū nr̄m quo fruimur. Hoīes in mūdo iſto querūt poſſeſſiones ꝛ uſus carū: ſed poſſeſſio ſua ē deus. vñ ⌊ Dñs pars hēditatis mee. ⌋ itrāſitiue .i. hereditas que uenit mihi i ptē. Quidā hñt pro hēditate delectationes carnis. Sap. 2. Hec eſt pars: ꝛ hec eſt ſors noſtra. Alij aūt alia delectabilia mūdi: ſed deus eſt ſors mea. Tre. 3. Pars mea dñs dixit aīa mea. Sꝫ nō ſolum eſt hēditas mea: ſed ⌊ pars calicis mei. ⌋ i. eſt calix me' ueniens mihi in ſoꝛtē. q̄ꝛ tota delectatio mea ꝛ pot' eſt de' pō. Calix meus iebriās q̄ꝫ preclarus. Uel chrīs hēt hēditatē fideles ꝛ hī' hēditas .ſ. fideliū de' eſt p ſic dcm̄ eſt. ⌊ ꝛ dñs pars calicis mei. ⌋ q̄ꝛ paſſio mea ordinat ad deū. Ipſe ēt eſt dator hui' hēditatis. ⌊ Tu es qui reſtitues hēditatē meā mihi. ⌋ i. etne glīe. Et ſic chrīs loquitur ex pſona ſuoꝝ qui eā pdiderāt peccāte p̄mo pente. Uel ⌊ hēditatē. ⌋ i. claritatē corpis quā pdidit hō peccādo. ⌊ Funes extēderūt mihi in p̄claris. ⌋ Diuiſes trā mēſurāt fune. Deut. 33. Jacob funiculus hēditatis ei'. Et iō portio dī q̄ſi funiculus. funis .i. portio mea cedit mihi in reb' optimis. q̄ꝛ nihil meli' ipſo deo. Hiere. 3. Tribuā tibi trā deſiderabilē p̄clarā hēditatē. 2° oñdit q̄ ſit ea p̄cīo'. ⌊ Etenī here. mea preclā. eſt mihi. ⌋ q.d. Nō ſolū hēditas mea in ſe p̄clara eſt: ſed eſt ita preclara mihi q̄ nullo mō mutarē eā. pō. Hec requies mea in ſeculū ſeculi: hic habitabo qm̄ elegi eam.

℄ Bñdicā dñm qui retribuit mihi intellectū: inſup ꝛ uſqꝫ ad noctē increpuerūt me renes mei. Prouidebā dñm in ꝯſpectu meo ſemper: qm̄ a dextris eſt mihi ne commouear. Propter hoc letatum eſt coꝛ meum ꝛ exultauit lingua mea.

℄ Sup̄ pō poſuit rōnē q̄re ſoli deo iheret. q̄ꝛ .ſ. ipſe ē pars hēditatis ſue. Hic recognoſcit bñficia. Et p̄mo pponit bñficia ſuſcepta. 2° ſperāda ibi ⌊ Inſup ꝛ caro mea. ⌋ Circa p̄m̄ duo fac. Prīo cōmemorat bñficia ſuſcepta. 2° oſtēdit gaudiū q̄ō hēt ex eis ibi ⌊ Propter hoc letatū eſt coꝛ meū. ⌋ Cōmemorat ergo duplex bñficium. vnū in adeptione boni. aliud ꝯſeruando contra mala. ℄ Quātū ad p̄mū dicit ⌊ Bñdicā dñm ꝛc. ⌋ ut intelligā q̄ꝫ preclara ſit illa hereditas eterna. pō. Da mihi intellectū ꝛ ſcrutabor ꝛc. pō. Intellectū tibi dabo ꝛ inſtruam te. Eccl̄i ultimo. Dāti mihi ſapiam dabo glīaꝫ. Dedit aūt dñs hoī rōnē ad ſapiam ſed nō totalr̄ abſtulit īfirmitatē dādo glīam. Et p̄mo pponit eā. 2° ponit auxiliū ꝯtra eā ibi ⌊ Prouidebā dñm. ⌋ Oīs hō habet a deo ſm̄ rōnē lumen intellect': ꝛ iuſt' refoꝛmat lumine grē. Sed adhuc īfirmitas carnis reſtat: ꝛ iō dicit. ⌊ Inſup adhuc increpuerūt me renes mei. ⌋ i. infirmitates mee .ſ. culpe uel penē. Et hoc ⌊ uſqꝫ ad noctē. ⌋ i. uſqꝫ ad moꝛtē. ⌊ icrepuerūt me renes mei. ⌋ i. repꝛehēſibilē me oſtēderūt. Alia lr̄a. q̄ꝛ in renibus incētiuūꝫ luxurie ſedē hēt. ꝛ ſic delectationē tentādo moleſtat. 2ᵉ Cori. 12. Ne magnitudo reuelationū ꝛc. Sed in chriſto nō ſunt īfirmitates culpe uel iſectionis: q̄ꝛ caro eius nō repugnat aduerſus ſpūm: ꝛ ideo intelligit ſolū de pena. Heb. 4. Tēttatū per oīa. quātū ad īfirmitates corpales. Sed ſi de nobis intelligat dicēdū q̄ hō qui donum itellect' hēt uel grām: dicat adhuc cū aplō Ro. 7. Uideo aliā legē i mēbꝛis meis repugnātē legi mētis mee. Uel ⌊ renes. ⌋ i. iudei ſibi ꝯiūcti ⌊ uſqꝫ ad noctē. ⌋ i. uſqꝫ ad paſſionē ſuā uſqꝫ ad paſſibilitatē carnis. Et q̄a caro timebat paſſionē: ego in illa paſſione ⌊ ꝓuidebaꝫ dñm. ⌋ erectis oculis in celū: nō in mūdo. Prouidētia eſt preuiſio rerū fiēdarū in futuro. ſed viſio ſiue conſpectus eſt rerū p̄ſētiū. Sed ſi adhuc tales renes ipugnāt nō eſt timēdū: q̄ꝛ patiē hēt auxilium dei. Et ideo p̄mo ponit recoꝛdationē auxilij dicēs. ⌊ Prouidebā dominū ꝛc. ⌋ q̄ꝛ .ſ. ⌊ increpuerūt me renes mei. ⌋ pō. Oculi mei ſemꝑ ad dñm qm̄ ꝛc. ⌋ Et hoc iō q̄ꝛ ⌊ a dextris eſt mihi ne cōmouear. ⌋ nō ad ſiniſtrā. Prouer. 3. Dominus erit in latē tuo: ꝛ cuſtodiet pedē tuūꝫ ne capiaris. Iſa. 50. Stem' ſil' ꝛc. ⌊ Propter hoc letatū eſt coꝛ meum. ⌋ 1. Reg. 2. Exultauit coꝛ meū in dño. pō. Letabit iuſtus in dño ꝛc. ⌊ ꝛ exultauit lingua mea ꝛc. ⌋ exteri' cū exteriori gaudio ꝓrūpit in laudē vocis. Iſa. 12. Cātate dño qm̄ magnifice fecit. pō. Exultate deo ꝛc.

℄ Inſup ꝛ caro mea requieſcet in ſpe. Qm̄ non derelinques aīam meam in inferno: nec dabis ſanctū tuū videre coꝛruptionēꝫ. Notas mihi feciſti vias vite: adimplebis me letitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua uſqꝫ in finem.

℄ Hic enūat bñficia ſperāda. Primo quantū ad reſurrectionē carnis. 2° quātū ad aīam ibi ⌊ Notas. ⌋ Prima in duo. Primo ponit ſpem reſurrectiōis. 2° modū ibi ⌊ Qm̄ nō derelinques. ⌋ Dicit ergo. Dediſti mihi itellectū ꝛ affeciſti mihi boī. ſed ⌊ Inſup ꝛ caro mea requieſcet in ſpe. ⌋ reſurrectionis. pō. Ego doꝛmiui ꝛ ſopoꝛatus ſum ꝛ reſurrexi. Et ēt hēbit caro mea in reſurrectione. Sapie. 3. Spes illoꝝ imoꝛtalitate plena eſt. Rꝫ: q̄ꝛ reſurrectio regrit vnionē corpis ꝛ aīe. Et ideo non debuit aīa ꝯiūcta diuinitati remanere in inferno: ſed tādiu debebat ibi ſtare donec ꝓbaret veritas humanitatis: ꝛ uere carnis relinq in inferno ubi deſcēderat ad liberādū ſanctos. Eccl̄i. 24. Penetrabo oēs inferiores ptes terre: ꝛ inſpiciā oēs doꝛmientes ꝛ illuminabo oēs ſperātes in dño. Item ex pte corporis: q̄ꝛ ⌊ non dabis ſanctū. ⌋ i. corpus meū a te ſcificatū. ⌊ videre coꝛruptionē. ⌋ i. putrefactionis uel reſolutionis quam nō eſt paſſus: ſed moꝛtis coꝛruptionē paſſus eſt. ℄ Beneficia que ptinent ad aīam cōmemorat cū dicit ⌊ Notas. ⌋ Hoc refert ad chriſtū pro mēbꝛis ſuis: ꝛ hec ſunt documēta: fides ꝛ precepta que ſunt via in btitudinē. Prouer. 7. Serua mādata mea ꝛ viues. Et ideo dicit. ⌊ Notas mihi feciſti vias vite. ⌋ Secūdo cōmemorat bñficiū: ubi tria dicit. Primo plenam dei viſionē. ⌊ adimplebis me letitia cum vultu tuo. ⌋ i. videbo vultum tuū. ſcdē Corin. 13. Nūc cognoſco ex parte. i. impfecte tūc cognoſcā facie ad faciem. Plenaꝫ letitiā. Job. 16. Ut gaudium veſtrū plenū ſit: q̄ꝛ de ſūmo bono: ꝛ delectationes indeficiētes: q̄ꝛ ⌊ in dextera tua uſqꝫ in finē. ⌋ Iſa. 51. Letitia ſempiterna ſup capita eoꝝ: gaudium ꝛ letitiaꝫ obtinebūt: ꝛ fugiet ab eis doloꝛ ꝛ gemit'. Prouer. 3. Lōgitudo dierūꝫ in dextera eius: ꝛ in ſiniſtra il-

lius diuitie ꝛ gloria.

¶ Oratio Dauid. Pſalmus.16.

Exaudi dñe iuſtitiā meam: intēde deprecationē meā. Auribus ꝑcipe orationē meā: nō in labijs doloſis. De vultu tuo iudiciū meū ꝓdeat: oculi tui videāt equitatē. Probaſti cor meū ꝛ viſitaſti nocte: igne me examinaſti ꝛ nō eſt inuenta in me iniquitas. Ut non loquat̃ os meum opa hoīum: ꝓpter uerba labiorū tuorū ego cuſtodiui vias duras. Perfice greſſus meos in ſemitis tuis: ut non moueantur ueſtigia mea.

Pſalmi titulus. Supra Deſcripſit pš diuinā iuſtitiā: ꝛ oſtendit ꝙ eam ſeruabat. Hic ꝓponit orōnez in qua petit exaudiri ꝓpter iuſtitiā. ¶ Titulus Oratio dauid. Et eſt ꝑmus pš qui intitulat̃ ab orōne: qꝛ huiuſmodi totaliter eſt orō: ꝛ ideo ab orōne incipit: qꝛ inter tribulationes ſingulare refugiū eſt orō. pš. Pro eo ut me diligerēt detrahebāt mihi: ego aūt orabā. ¶ Diuidit̃ ergo pš iſte in duas ptes. In ꝑma orat pro ſtabilitate ꝓpria. In 2° petit liberationē a malo ibi Ego clama. Circa ꝑmū duo facit. Primo petit exaudiri. 2° ꝓponit petitionē ſuā ibi De vultu tuo. Cōſiderādum eſt aūt ꝙ in exauditione eſt triplex gradus. Primo ille cui ſit petitio audit vba. 2° attēdit ſenſum. 3° iplet petitum. Primo ergo petit ut exaudiat̃ dicens Exaudi ꝛc. Dan. 9. Exaudi dñe deus orōnē ſerui tui. Scdo in exauditione ponit meritū petētis ꝛ iō dicit iuſtitiam meā. q.d. in me eſt meritū ut exaudias. Glo. Iuſtitia hēt vocē apud deū que penetrat celū. Iac. ultimo. Multū ualet depcatio iuſti aſſidua. Ioā. 9. Peccatores deus nō audit: ſed ſiqs dei cultor eſt: hūc deus exaudit. 2° petit ꝙ intēdat ad ſenſum orōnis. intēde deprecationē meā. Glo. dicit. Depcationē que eſt pro malis amouēdis. Alia lrā intēde ad cāticos meos. q̃ſi ad ſpūalē intellectū. pš. Fiāt aures tue intē. in vo. deprec. mee. 3° ꝙ audiat vba orātis. ꝛ iō dicit auribꝰ percipe orōnē. que eſt nō in labijs doloſis. ſed ſimplicibꝰ. Iſa.53. Dolus non fuit in ore eius.

Queſtio Sed cū oīa audiat. Quare dr̃ quedam audire ꝛ quedam non: Sap. 1. Spūs ſctūs diſcipline effugiet fictū: ꝛ auferet ſe a cogitationibꝰ que ſūt ſine itellectu. Deꝰ nō dr̃ audire niſi vba uera: ꝛ nō que ꝑueniūt ex labijs doloſis. ꝛ iō dicit. nō in labijs doloſis. pš. Labia doloſa i corde. Et ſic doloſū dupl'r accipit̃. ſ. fictio reſpectu oris: ꝛ reſpectu opis: cū opus nō ꝯcordat ori: Phariſeus qui dicebat. nō ſum ſicut ceteri hoīum ꝛc. nō fuit exauditꝰ: ſed aliꝰ qui nō in labijs doloſis: ſed recte orabat fuit exauditꝰ: qꝛ deſcēdit iuſtificatꝰ in domū ſuā. Gloſa. Labia doloſa ſūt qui dicūt: dñe dñe: ꝛ nō faciūt voluntatem pr̃is mei. De vultu tuo. Iudex nō ꝓfert ſniam niſi audita petitiōe ꝛ diſcuſſa cā. Et iō hic petitionē ponit ꝛ petit tria. Primo ſniam. 2° cāe examinationē ibi ꝓbaſti. 3° ſnie ꝯ̃ſtantiā. Perfice. Circa ꝑᵐ duo facit. Prīo petit iudiciū 2° iudicij tēperamētū ibi oculi tui. Dicit ḡ. De vultu tuo. i. de cognitione tua. iudiciū meū ꝓdeat. i. ꝓ me. Hiere. 10. Corripe me dñe. uerūtū in iudicio nō in furore tuo: ne forte ad nihilū redigas me. Sz hic petit iudiciū nō ſecuritatis. Iſa. 64. Oēs iuſtitie nr̃e q̃ſi pān'mēſtruate. ſed equitatis hʒ ꝙ patit̃ humana nā: ꝛ iō dicit oculi tui videāt equitatē. i. iudicēt iudiciū equitatis. Iſa. 11. Arguet in equitate pro māſuetis terre. Iob. 22 Equitatē ꝓponat ꝯtra me ꝛ ad victoriā ꝑueniet iudiciū meū. q.d. Nō peto iudiciū qꝛ cā mea tibi examinata eſt. ꝛ ꝙ cā ſua ſit examinata corā eo oñdit cū dicit Probaſti ꝛc. Et ꝑᵒ ponit ordinē examinatiōis. 2° qd ſit inuētū exponit ꝛ nō eſt inēta. Dicit ḡ. Probaſti cor meū. ¶ Dr̃ia eſt inter ꝓbare ꝛ examinare. ꝓbare querit rōnē facti. examinare querit ipſuz ſcm̄. Rō aūt facti magis tāgit cor: ſed factū magis tāgit corpꝰ. Dic ergo Probaſti cor meū. i. ꝓbatū oſtēdiſti: ꝙ nō eſt turbatū pp tribulationes q̃s patior. Deꝰ cū examinat tria facit. Probat: viſitat: ꝛ examinat. Probat cuʒ diiudicat an hēat cordis rectitudinē: qꝛ ſi nō hēt nō curat examinare: Sʒ qñ hoc hēt idiget examinari utrū hēat firmitatē. Hiere. 17. Ego dñs ſcrutās corda ꝛ ꝓbās renes q do vnicuiqʒ iuxta viā ſuā. Sʒ hec examinatio eſt dura ꝛ fortis: ita ꝙ nullus ſuſtinet niſi adiutꝰ ab eo. Iob. 6 Que fortitudo mea ut ſubſiſtā: ꝛ q̃s finis meꝰ ut patienter agā: nec fortitudo mea nec caro mea enea eſt. Et iō ꝑmittit viſitationē. pš. Uiſitabo in vga. uel adiuuādo uel corrigēdo. viſitaſti nocte. Sʒ pōt idē itelligi ꝑ noctē ꝛ ignē: qꝛ turbat aīaʒ. Iob. 29. Nocte os meū ꝑforat̃ doloribꝰ: ꝛ icēdij facit h̄ idē. Ul' nocte. i. defectu ſpūalis itelligētie. Quicqʒ q̃s hēt rectū cor ſi ſupuenit ſibi tētatio ꝛ negligētia: ꝛ eſt in nocte. ꝛ i hac viſitat dñs adiuuādo ꝯ tētatiōes: ꝛ negligētiā excutit ꝛ ꝯfortat. pš. Cū defecerit virꝰ mea ne derelinq̃s me. Uel nocte. i. quiete ꝛ ſilētio: ꝛ tūc viſitat ꝑ ꝯſolationes. Matth. 25. Media nocte clamor factꝰ eſt ecce ſpōſus uenit. examinaſti igne. i. tribulatiōe: qꝛ tūc appꝫ ſi eſt bonꝰ amicꝰ ꝛ nō recedit. Eccli. 6. Eſt amicꝰ ſʒ tp̄s ſuū ꝛ nō ꝑmanebit in die tribulatiōis. Inuenit̃ aūt ꝑ iſtā examiationē inocētia ꝛ ꝑfectio: qꝛ examinat ſi in eo iueniat̃ inocētia hoc in iſto iuenit̃. Et ꝑmo ponit eiꝰ inocētiā. 2° ꝑfcōnē ibi non eſt iuēta in me iniqtas.

Sed contra ꝑme Io. 1. Si dixerimꝰ qꝛ pctm̄ nō hēmꝰ noſipſos ſeducimus ꝛ vitas i nob nō eſt. Et Prouer. 20. Quis pōt dicē mūdū eſt cor meū. Et Eccle. 7. Nō eſt hō iuſtꝰ i tra q faciat bonū ꝛ nō peccet. Glo. Nec infans vnius diei. Queſtio.

Dicendum ꝙ loqt̃ de iniqtate pctī per quā i tribulatiōe recedit a deo. Per Solutio fectio inocētie iuenit̃ in eo: intātū ꝙ nō loquit̃ opa hominū. i. pctī. q.d. Nō ſolū in corde ſʒ nec in ore eiꝰ eſt iniqtas. Iob. 6. Nō iuenietis in lingua mea iniqtatē: nec in faucibꝰ meis iniqtas ꝑſonabit. Eph. 4. Ois ſermo malus de ore vr̃o nō ꝓcedat. Uel ſic. nō eſt inuēta in me iniqtas: ut nō loquat̃ os meū. Ita poſt ſequit̃ opa hoīuz ꝛc. q.d. Tu vidiſti ꝙ in me nō ē iniqtas ꝛ h̄ qꝛ nō decet me loq: tu tū vidiſti h̄. Prouer. 27. Laudet te alienꝰ ꝛ nō os tuū: extraneꝰ ꝛ non labia tua. Hieroꝰ hꝫ Sic ꝓbaſti ꝛc. Ir nō iuēiſti cogitatiōes meas aſcēdē ſup os meū. q.d. Nō i tātū turbatio ꝓceſſit ut ueniret a corde ad os ꝑ murmur. 2° expōit quo igne examinatus eſt dicit pp vba labiorū tuorū ego cuſtodiui vias duras. Uie dure ſūt aduerſitates: ꝛ h̄ ſuſtinui pp vba labiorū tuorū. i. ut ſuarē vba: aut annūciarē vba tua. Hiere. 22. Factꝰ eſt ſmo dñi in obprobriū ꝛ in deriſuz. Hieroꝰ hēt ut vias latronis. Latrones querūt diuerticula ut lateāt: ita dauid qñ ſequebat̃ eū ſaul. pš. Poſuit pedes meos q̃ſi ceruorū. ¶ Spūalr dr̃ de chrīo punito inter latrones ut malefactor. Io. 18. Si nō eſſet hic malefactor nō tibi tradidiſſemꝰ eū. Si icipias vſʒ ibi pp opa hoīuz cuſtodiui vias duras. Ir dicas vias duras que ſūt opa hoīuz. Prouer. 4. Uiā ſapiē mōſtrabo tibi: ducā te ꝑ ſemitas equitatis q̃s cū igreſſus fueris ꝛc.

¶ Cōſequēter

¶ Cōſequēter determinat qd petit. Perfice greſſus meos in ſemitis tuis. i. iuſticie. Job. 4. Ubi eſt fortitudo tua paciētia ⁊ pfectio viarū. Et hoc ut veſtigia. i. affect⁹ me⁹ nō moueat a mādatis tuis. Uel petit chriſtus pro eccl'ia ut greſſus ei⁹ pficiat: ⁊ veſtigia. i. ſacra non moueant. Itē cū ex actib⁹ gñent habitus: actus veſtigia relinquunt in voluntate. Uel ad lr̄am petit dauid q nō pcipitet de prerupti per que trāſibat fugiēs ſaulē pmi Reg. 24. Sequebat eū ſaul per prerupiſſimas petras. Alia lr̄a hēt. Suſtēta greſſus meos in calcibus meis ⁊ nō labent veſtigia mea. Uel q chriſt⁹ ſm q hō pficiat in ſempiternā glīa diuinitatis. Joh. 14. Clarifica me pr̄ apud temetipm claritate quā hūi priuſq̄ȝ mūdus fieret.

¶ Ego clamaui qm̄ exaudiſti me deus: īclina aurem tuam mihi ⁊ exaudi verba mea.

¶ Supra poſuit pš ut ſtabiliat in bono. hic aūt petit ut liberet a malo. Et circa hoc tria facit. Primo petit exaudiri in ſua petitione. 2° ponit eā ibi Mirifica miſericordias tuas. 3° exauditionē ſue petitionis manifeſtat ibi Ego aūt. Circa pmū duo facit. Primo ppōnit ſpem ɔceptā de deo. 2° ex hac petit ſe exaudiri ibi Inclina aurē. Dicit ergo. Ego clamaui. Videt ordo pꝑpoſterus q2 ɔuenient⁹ videt dici qm̄ clamaui exaudiſti me. Et iō tripl'r exponit. Uno mō ſz glo. Ego clamaui. In clamore validior intētio mētis eſt ⁊ libera. Tūc ergo clamant qui cū magna deuotione orant: ⁊ libertate cordis. Et vn̄ hoc: qm̄ exaudiſti. dādo. ſ. libtatē. Grego⁹. Nemine exaudit de⁹ niſi quez ut precet inſpirat aiam. ſ. per aliquā deuotionē. pš. Cōcupiuit aia mea deſiderare ⁊c̄. Alio mō ſz Aug^m. 10. de ciui. dei. q ly qm̄ nō deſignat cām ſed ſignum. q. d. hoc eſt ſignū q clamaui q2 exaudiſti me. 3° mō q2 cum qs exaudit ſemel: iterū fiducialr⁹ petit. Et iō dicit qm̄ exau. ego clamaui. Hiero⁹ hēt plane qm̄ exaudies. Semp hec duo ɔiūgit clamorē ⁊ exauditionē. q2 q ſic clamat exaudit. Jone. 2. Clamaui de tribulatione mea ad dn̄m ⁊ exaudiuit me. pš. Clamaui ad te dixi tu es ⁊c̄. ¶ Cōſequēter petit exaudiri. Et qui exaudit pmo audit: ideo dicit Inclina. ſi dn̄s ſit in alto loco oportet q īclinet aurē ad audiendū illū qui eſt in imo. Dn̄s ſedet in maieſtate ſua. ⁊ ſi vellet nr̄a agere ſm altitudinē ſue iuſticie nō ſaluaremur. q2 Iſa. 64. Quaſi pānus mēſtruate iuſticie nr̄e. Et ideo op3 q īclinet ⁊ tūc exaudiat. Dan̄. 9. Inclina dn̄e aurē tuam ⁊ audi.

¶ Mirifica miſericordias tuas qui ſaluos facis ſperātes in te. A reſiſtēntibus dextere tue cuſtodi me: ut pupillam oculi. Sub vmbra alarū tuarū protege me: a facie impiorū qui me afflixerunt.

¶ Hic ponit petitio ⁊ eſt duplex. Prima de ſui liberatione. 2ª de inimicoꝝ deiectione ibi Exurge dn̄e preueni eū. Circa pmū duo facit. Primo petit liberationē 2° ſubdit neceſſitatē liberationis ibi Inimici mei. Circa pmū tria facit. Primo petit miām. 2° ſalutē ibi qui ſaluos. 3° libationis modū ibi cuſtodi me ut pupillā oculi. Dicit ergo Mirifica. Q2 qs liberat a pruo hoſte nō eſt mirū. ſed cū qs liberat a maxio malo vel hoſte hoc eſt mirum: ⁊ hoc petit. Mirifica. i. mirabil'r libera me. Et hoc nō ſm iudiciū hoīs: ſed ſz miās tuas. Eccl'i. 36. Innoua ſigna ⁊ immuta mirabilia: glīfica manū ⁊ brachiū dexterū: excita furorē ⁊ effūde irā: extolle aduerſariū ⁊ affilige inimicū. Et hui⁹ rō eſt: q2 tuū eſt ⁊ ppriū. qui ſaluos facis ſperātes in te. Eccl'i. 2. Nullus ſperauit in dn̄o ⁊ ɔfuſus eſt. Et ſaluas a reſiſtētib⁹ dextere tue. Dextera dei vt⁹ eſt operatiua: ſiue ſpūaliter in bonis. Prouer. 3. Lōgitudo dieꝝ in dextera eius: ⁊ in ſiniſtra illius diuitie ⁊ glīa. Dicuntur reſiſtere dextere dei demones ſiue pctōres qui impediūt ſpūalia. Uel dextera dei dicit chriſt⁹. pš. Dextera dei fecit virtutē. Cui reſiſtūt iudei ɔdicēdo ei⁹ doctrine. Jo. 7. Quomō hic lr̄as ſcit cū nō didicerit. ⁊ detrahēdo illius opationi. Jo. 9. Nō eſt hō a deo qui ſabbatum nō cuſtodit. Luc. 11. In beelzebub principe demonioꝝ eicit demonia.

Dextra dei qd ſit.

Sed eſt queſtio Cōtra pſalm. Tu terribilis es: ⁊ qs reſiſtet tibi? Nullus ergo ſui volūtati pōt ɔtradicere. Job. 9. Deus cuius ire nullus poteſt reſiſtere.

Queſtio.

Et dicendum q nullus efficaciter pōt reſiſtere ei: ſed pōt hēre voluntatem ſiue ppoſitū reſiſtēdi. ¶ Cōſequēter ponit modū liberationis: q2 diligēter ⁊ tute. ideo dicit cuſtodi me ut pupillā oculi. Pupilla oculi cū diligētia cuſtodit q2 nihil qd ledere poſſit pmittit appropinqre. ſic ⁊ facit deus in cuſtodia ſerui ſui. Deut. 32. Circūduxit eū ⁊ docuit: ⁊ cuſtodiuit q̄ſi pupillā oculi ſui. zach. 2. Qui vos tetigerit tāgit pupillā oculi mei. Uel ſm glo. Pupilla oculi dicit chrs dirigēs. Eccl'i. 3. Uirt⁹ viſiua eſt ī pupilla qua diſcernim⁹ bonū a malo: ⁊ chrs diſcernit fideles ab īfidelib⁹ ⁊ a bonis malos. Ad hāc diligētē cuſtodiā manifeſtādā utit duplici metaphora. ſ. vmbre ⁊ alarū. Umbra eni refrigerat ab eſtu. ſic ⁊ tutela dei refrigerat dās ſecuritatē. Itē alis gallina pullos cōtra miluū cuſtodit. ſic ⁊ deus ſuis alis que ſunt charitas ⁊ miſericordia iuſtos defendit a rapacitate demonum. Matth. 23. Quotiēs volui ɔgregare vos quemadmodū gallina ɔgregat pullos ſuos ſub alis ⁊ noluiſtis. His ergo alis deus nos eleuat ad ſupna. pš. Miſericordia ⁊ veritas precedēt faciē tuā: beat⁹ pplus ⁊c̄. Hiere. 31. In charitate ppetua dilexi te: ideo attraxi te miſerās. Uel pupilla oculi dicit aia: q2 ſic pupilla que eſt in medio oculi circūdat multis pellib⁹ ad defenſionem: ⁊ hō apponit manū ⁊ fere oē qd habet ne ledat: ſic debet homo facere pro aia. Job. 2. Pellē pro pelle ⁊c̄. Quia ut Mar. 16. Quid pdeſt hoi ſi lucret ⁊c̄. aīe vō ⁊c̄. Uel cuſtodi me ut pupillā oculi. i. ut chriſtū. Sub vmbra alarū tuarū ptege me. i. ſub cuſtodia angeloꝝ. pš. Angelis ſuis mādauit de te ⁊c̄. Uel due ale ſunt duo brachia chriſti extēta in cruce. Deuter. 32. Expādit alas ſuas ⁊ aſſūpſit eos: atq3 portauit in humeris ſuis. ¶ Cōſequēter oſtēdit a qbus cōpetit liberari: q2 a facie impioꝝ qui me afflixerūt. i. a poteſtate ⁊ pñtia demonū vel falſoꝝ fratrū. ſecūde Corin. 11. Periculis in falſis fratrib⁹. Qui me afflixerūt tētationibus ⁊ pſequutionib⁹. Exo. 1. Oderāt filios iſrl' egyptij: ⁊ affligebāt illudētes eis. Sic nos debem⁹ petere liberari a pctō. Eccl'i. 21. Quaſi a facie colubrī fuge pctm̄.

Boni ſūt pupilla oculi dei.

¶ Inimici mei aiam meam circūdederūt: adipem ſuū ɔcluſerūt: os eoꝝ locutū eſt ſupbiam. Proijciētes me nūc circūdederunt me oculos ſuos ſtatuerūt declinare in terram. Suſcepunt me ſicut leo pat⁹ ad pdā: ⁊ ſicut catulus leonis habitans in abditis.

¶ Hic ponit neceſſitatē libationis ⁊c̄. Hic duo facit. Primo ppōnit afflictionē quā patit. 2° afflictionis ſimilitudinē ibi Suſcepunt me. Circa pm̄ duo facit. Primo pmittit afflictionē. 2° afflictiōis modū ibi adipē ⁊c̄.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Dicit ꝗ[Inimici.]demones ſiue pctõ ita affligũt me
ꝗ[circũdederũt aiam meã.]i.ſic vndiqꝫ concludunt
ꝙ nõ inueniã viã liberationis. Et dicit[aiam.]q꞉ ni/
hil querũt niſi aiam. Hoſtes corpales querunt tollere
vitã. hoſtes vo ſpũales querũt aiam. Uel põt intelligi
de chriſto cuius aiam iudei ſuis malitijs circũdabant.
põ. Circũdederũt me ſicut apes ⁊c̃. Itẽ ibidẽ. Circun/
dederũt me canes multi꞉ ꝯſiliũ malignãtiũ obſedit me.

Adeps in ſcriptura i malã põ ſumitur

℄ Cõſter ponit modũ꞉ vñ dicit[adipẽ.]Adeps in
ſcriptura qñqꝫ in bono꞉ qñqꝫ in malo accipit. In bono
ſm ꝙ ſignat deuotionẽ mẽtis. põ. Sicut adipe ⁊ pin/
guedine repleat aia mea. In malo pmo ſꝫ ꝙ ſignat ne/
quitiã cordis. ſcdo oris. tio opis. ⁊ ideo deſignat dete/
ſtabilẽ malitiã. Job. 21. Uiſcera ipi plena ſunt adipe꞉
⁊ medullis oſſa illius irrigant. Et hoc eſt multiplex.
Qñqꝫ delectatio de pctõ qd̃ facit. Prouer. 2. Qui le/
tant cũ male fecerint ⁊ exultãt in reb' peſſimis. Itẽ ſu/
perbia ⁊ ſalſitas. Job. 11. Uir uan' in ſupbia erigit꞉ ⁊
qſi pullũ onagri ſe liberũ natũ putat. Itẽ carnalis ſen/
ſus. Dicit ergo[adipẽ ſuũ.]i. carnalẽ ſenſum uel ſup/
biã uel delectationẽ.[ꝯcluſerũt.]in ſe ut nõ capiant
ſpũalẽ ſenſum. Hiero' hẽt[adipe ſuo.]i. abũdãtia tẽpa/
liũ ⁊ ſclaris potẽtie.[ꝯcluſerũt me.]2° quo ad os꞉ ga
[os eoꝝ locutũ eſt ſupbiã.]Et hoc qñ iudei dicebãt
ꝯtra chrm. Si rex iſrl̃ es ⁊c̃. 3° quo ad opus. Et primo
oſtẽdit quõ pcedit ad opus. 2° cãm hui' ibi[oclos ſu/
os.]In opatione aũt duo ponit. pmo defectũ. 2° ſolli/
citudinẽ nocẽdi꞉ ⁊ tñ qñ go ꝯtinuit nõ ſollicitat nocere.
Et iõ dicit[pijciẽtes.]i. deſpiciẽtes. Iſa. 33. Proiecit
ciuitates nõ reputauit hoies꞉ ⁊ tñ circũdederũt me vn/
diqꝫ ſollicite. Et hoc fecerũt iudei chrõ qñ piecerunt
eũ extra ciuitatẽ. Luc̃. 4. Et circũdederũt me ꝯuenien/
tes ad ſpectaculũ ut irriderẽt. Act. 7. Et huius rõ eſt꞉
q꞉ nõ reſpiciũt ad deũ ſed ad terrena. põ. Nõ eſt ſalus
illi in deo eius.[Statuerũt oculos ei' declinare i ter/
rã.]ſ. pctõres ſtatuerũt intẽtionẽ cordis ſui declinare
in terrã cũ delibatione ⁊ mora. Prouer. 17. Oculi ſtul/
toꝝ. i. pctõꝝ in finibus terre. ⁊ ideo nõ recipiũt lumen
grẽ. Eccl. 2. Oculi ſapiẽtis in capite ei'꞉ ſtultus. i. pctõr
in tenebris. i. in pctĩs ambulat. Dañ. 13. Declinauerũt
oculos ſuos ut nõ viderẽt celũ. Et hoc ad lr̃am fuit in
iudeis cũ dicebãt Jo. 11. Ne forte ueniãt romani ⁊ tol/
lãt locũ nrm ⁊ gẽtẽ. Uel[in terrã.]i. in carnẽ chrĩ꞉ cu/
ius iſirmitatẽ tñ ꝯſiderabãt ⁊ nõ eius diuinitatẽ. q. d.
[ſtatuerũt oculos ſuos ⁊c̃.]De iduſtria ſilitudo poni/
tur quãtũ ad violẽtiã꞉ q꞉[ſicut leo pat' ad pdã ſuſce/
perũt me.]uel a deo ul' a pilato milites꞉ quãtũ ad frau/
dulẽtiã꞉ q꞉[ſicut catulus leonis habitãs in abditis.]
Leo in agro iuadit꞉ ſed catulus ei' in occulto morans꞉
raptã pdam comedit uel inuadit. Matth. 26. Oſculo
enim fuit tradit'꞉ de nocte capt'꞉ per falſos ꝯdẽnatus꞉
⁊ pnceps ſacerdotũ ſcidit ueſtimẽta ſua.

℄ Exurge dñe pueni eũ ⁊ ſupplãta eum꞉ eripe
aiam meã ab impio꞉ frameã tuã ab inimicis
man' tue. Dñe a paucis de terra diuide eos
in vita eoꝝ꞉ ⁊ de abſcõditis tuis adimpletus
eſt uẽter eoꝝ꞉ ſaturati ſunt filijs꞉ ⁊ diuiſerunt
reliquias ſuas paruulis ſuis.

℄ Hic ponit aliã petitionẽ. i. deiectionẽ inimicoꝝ. Et po/
nit tria. Primo petitionẽ. 2° expoſitionem ibi[Eripe
aiaꝫ meã.]3° petitiõis rõnẽ ibi[de abſcõditis.]Cir/
ca pmũ duo facit. Primo petit occultationem auxilij.
2° deſtructionẽ aduerſarij. Dicit ergo. Domine vide/
ris dñ pateris me affligi. ſed[Exurge dñe pueni eũ.]
ut citius ſubuenias ꝗ̃ꝫ nocẽ poſſit.[⁊ ſupplãta eum.]
i. deſtitue eũ qſi aſtute. Job. 5. Qui apphẽdit ſapiẽtes
i aſtutia eoꝝ. Prouer. 19. Aſtutia hoĩs ſupplãtat greſ/
ſus eius.[ſupplãta eũ.]in duob'. ſ. in mea liberatione
Et quantũ ad hoc dicit[eripe aiam meã ab ipio.]q꞉
ꝯtra iuſtitiã pſequitur me꞉ ⁊ ideo ipi' eſt. põ. Ab homi/
ne iniquo ⁊ doloſo eripe me. Et hui' rõ eſt q꞉ aia mea
eſt framea mea. i. gladi' acut' ex utraqꝫ pte qua deſtru/
ctus eſt diabolus. Et hoc ppue dicit de aia chrĩ. Iſa.
27. In die illa viſitabit dñs ſup leuiathã in gladio du/
ro ⁊ forti. Dicit[frameã tuã ab inimicis manus tue.]
ſuppleſ[eripe.]põ. Intẽde aie mee ⁊ libera eam. Uel
[eripe frameã tuã ab inimicis.]i. aufer gladiũ ⁊ potẽ/
tẽ quã hñt a te. Sap. 6. Data eſt uobis a deo poteſtas.
Et uolũtatẽ quã hñt a ſe. Zach. 13. Frameam ſuſcitare
ſup paſtorẽ meũ. Uel[ſupplãta eos.]in eoꝝ fruſtra/
tione. ⁊[eripe aiam tuã ab inimicis man' tue.]i. chrĩ
filij tui. Nã fili' dicit manus pris. Deut. 32. Tollã in
celũ manũ meã. i. filiũ meũ.[Dñe a paucis de tr̃a diui/
de eos.]q꞉ pter hoc pſequtur me ut regnũ ſuũ ſtabili/
at. Hec eſt duplex lr̃a. in pſalo romano ſic.[Dñe diſp/
tire eos in vita eoꝝ.]q. d. ipſi oculos hñt ad terrã꞉ ⁊ iõ
mala faciũt. ſed tu exclude eos de terra quã dediſti eis.
Sed quõ꞉ Nunqd ut vadãt in vnũ locũ? Nõ. Sꝫ diſ/
partire eos per totũ mundũ. Alia lr̃a.[Dñe a paucis
de terra dimitte eos.]q. d. diuide eos de terra. ⁊[pau/
cis.]i. a ſocietate electoꝝ.[in vita eoꝝ.]i. dũ viuunt.
Uel q꞉ legit ꝙ iminẽte deſtructiõe ſunt admoniti per
angelũ꞉ ꝙ fideles recederẽt ⁊ irẽt in regnũ agrippe. Et
ideo[diuide eos a paucis.]i. chriãnis qui ſunt reſuã/
ti.[de abſcõditis tuis adipletus eſt uẽter eoꝝ.]i. de
pctĩs nõ ꝯfeſſis. Prouer. 28. Qui abſcõdit ſcelera ſua
non diriget. Job. 31. Si abſcõdi qſi homo pctm̃ meũ꞉
⁊ celaui in ſinu meo inigtatẽ meã. Uel hic ponit ratio
petitionis꞉ ⁊ huiuſmodi rõ eſt duplex. vꝫ q꞉ põt referri
ad pctã꞉ uel ad bñficia dei qbus ſunt igrati. Si primo
mõ ſic pmo ponit abũdãtiam pctõꝝ. Si ſcdo mõ
oſtẽdit quõ bñficia dei deriuabant ad filios. ℄ Dicit
ergo quãtũ ad pmũ.[De abſcõditis tuis adimpletus
eſt uẽter eoꝝ.]i. de pctĩs que ſibi abſcõdita ſunt nõ ꝙ
nõ videat꞉ ſed q꞉ nõ vult ea videre. Abach. 1. Mundi
ſunt oculi tui dñe ne videãt malũ꞉ ⁊ ad inigtatẽ reſpi/
cere nõ pñt.[adimpletus eſt uẽter eoꝝ.]i. ꝯſciẽtia꞉ uel
memoria꞉ uel carnalis ꝯcupiſcẽtia꞉ uel ſẽſualitas.[Sa/
turati ſunt filijs.]i. pctĩs uel malis opibus. Mala opa
dicunt filij maloꝝ꞉ ſicut bona opa filij bonoꝝ. Alia lr̃/
tera habet[ſaturati ſunt porcina.]i. imũdicia pctõꝝ
⁊ eſt expoſitio eius qd̃ dicit de abſconditis.[⁊ diuiſe/
runt reliqas ſuas paruulis ſuis.]q. d. deriuant ad fili/
os qui imitati ſunt peccata eoꝝ. Sap. 4. Ex iniqs om/
nes filij qui naſcent꞉ teſtes ſunt neqtie aduerſus paren/
tes in interrogatione ſua. Uel[ſaturati ſunt filijs.]i.
ad utilitatẽ filioꝝ.[⁊ diuiſerũt reliquias ſuas paruu/
lis ſuis.]qui eos ad peccatũ quãtum in eis fuit obliga/
uerũt. Matth. 27. Sanguis eius ſup nos ⁊ filios no/
ſtros. Uel[ſaturati ſunt filijs.]i. pro filijs꞉ qſi ita ſatu/
rati ſunt peccatis ꝙ ſufficit eis ⁊ filijs ſuis. ⁊ reliq̃ pec/
cata que nõ fecerũt ipſi dimiſerũt facienda filijs ſuis.
℄ Si ſcdo modo ſic duo bñficia receperunt. Primo ſpi/
ritualia q꞉ legem. Et ideo dicit[de abſcõditis.]ſapiẽ/
tie tue.[adimpletus eſt uẽter eoꝝ.]i. carnalis ſenſus.
põ. Non fecit taliter omni nationi. Secũdo bona tem/
poralia꞉ q꞉[ſaturati ſunt filijs.]⁊ qd̃ plus eſt꞉ reliq̃e/
runt ea eis. Hieronymi littera habet ab illo loco[eri/
pe animam meam ab impio.]quaſi ſcilicet impius ſit
gladius tuus. Iſaie. 10. Ue aſſur virga furoris꞉ a vi/
rısmanus

ris manus tue qui ſunt mortui in ꝓfundo quoꝝ mē-
tita pars.q.d.⌊ Eripe aiaꝫ meā ab ipis. ⌋i.a ſaule.⌊ ⁊
a viris manus tue. ⌋qui ꝯdicūt manui tue. Qui ſunt
mortui in ꝓfundo.i.pctō. Quoꝝ ps eſt in vita.ſ.iſta.
⌊ Quoꝝ uēter adimplet⁹ eſt ⁊c̄. ⌋Saul ƀꝫ glo.ſignat
mortē: ⁊ ſic mortuo ſaule dauid regnauit in pace:ita
chriſtus morte deuicta poſt reſurrectionem.

Ego aūt in iuſtitia apparebo ꝯſpectui tuo:
ſatiabor cum apparuerit gloria tua.

Hic oñdit ſpeꝫ ſue exauditiōis:⁊ ponit duo.ſ.iuſtitiā
quā hēt:⁊ viſionē dei. Et ꝯſequunt ſe:q: per iuſtitiā p
uenit ad dei viſionē.ps. Quis habitabit in tabernaculo
tuo ⁊c̄. Qui igredit ſine macula ⁊ opat iuſtitiā. Alia
lr̄a.⌊ Ego aūt in iuſtitia videbo faciē tuā. ⌋⁊ iō appa
rebo in ꝯſpectu tuo.i.ueniā ad videndū te.⌊ Et ſatia
bor cū appuerit glīa tua. ⌋i.qn̄ videbo te replebor oī-
bus bonis.ps. Qui replet in bonis deſideriū tuum.ſ.
glīa tua:in qua oia bona ſunt. Illi ſatiant porcina ſūt
hec. Nr̄a lr̄a dicit.⌊ In terra ſcōꝝ ⁊c̄. ⌋Iſa.26. Tolla
tur ipius ne videat glīā dei.⌊ Ego aūt ſatiabor.⌋ Hie
re.3. Cum apparuerit:ſimiles ei erimus.

In fine puero dn̄i dauid qui locutus eſt
dn̄o uerba cātici hui⁹ in die qua eripuit eū
dn̄s de manu omniū inimicoꝝ eius: ⁊ de
manu ſaulis. ps Decimuſſeptim⁹.

Diligā te dn̄e fortitudo mea:dn̄s fir
mamentū meuꝫ ⁊ refugiū meum ⁊
liberator meus.

In precedenti pſalmo pſalmiſta petiuit
orādo liberari ab inimicis
hic aūt liberat⁹ grās agit. Et p° grās agit de bn̄ficio
libationis.2° prorūpit in laudem libatoris ibi.⌊ Celi
Tituli ex-planatio. enarrāt gloriā dei. ⌋ Titulus⌊ In finē puero dn̄i
dauid. ⌋Et loquut⁹ eſt v̄ba cantici hui⁹ in die qua eri
puit eū dn̄s de manu inimicoꝝ ei⁹:⁊ de manu ſaulis.
Et ps iſte de v̄bo ad uerbū habet.2.Reg.22. Et hi-
ſtoria manifeſta eſt.q:1.Reg.19.Legit quō ſaul que
rebat eū occidē. Et eo mortuo.2.Reg.2. Iterū abner
ſilius ⁊ fili⁹ eius fuit ꝯtra eū. Tādeꝫ victoriā hūit da-
uid ꝯtra eos. Et iō facit hūc pſalmū. Et Hiero⁹ dicit
Myſteri-uꝫ de xp̄o idē. Et q: per dauid ſignificat chr̄s.oia iſta refer-
ripñt ad chr̄m:uel ƀꝫ caput:uel ƀꝫ corpus.ſ.eccleſiaꝫ:
q: libatus eſt a ſaule.i.morte. Saul enī interpretat pe
titio:q: ad petitionē ppl̄i dat⁹ fuit.imo poti⁹ extortus:
Uñ nō fuit datus ad pmanēdū. Sic chr̄s p° ſuſtinet
mortē.poſtea remanet getus ƀꝫ glo. Libat etiā ab ini
micis oib⁹ iudeis ⁊ demonib⁹:⁊ quātū ad corpus ſuū
Pſalmi partitio. ſ.eccleſiā. Diuidit aūt iſte ps in tres. In p° in gn̄ali
cōmemorat bn̄ficiū libationis. In 2° oñdit potētiaꝫ li
berātis ibi⌊ Cōmota eſt. ⌋In 3° modū libationis ibi
⌊ Miſit de ſūmo ⁊c̄. ⌋Circa pᵐ duo facit.p° cōme-
morat affectū quē ꝯcepit ex bn̄ficio predicto. In ſcd̄a
oñdit effectū inde ſequēteꝫ ibi⌊ Laudans. ⌋Duplex
affect⁹ ſurrexit in eo ex hi⁹ bn̄ficio.ſ.amoris ⁊ ſpei. Et
p° ponit pᵐ.2° 2ᵐ ibi⌊ De⁹ meus. ⌋p° ponit affectū
amoris ad deū.2° rōnē eius ibi⌊ fortitudo. ⌋Dicit ḡ.
O dn̄e qui me libaſti:ego ſemp.⌊ Diligaꝫ te. ⌋q: in te
manebo. Jo.14. Manete in dilectiōe. Ro.8. Certus
ſuꝫ:q: neq̧ vita:neq̧ mors:neq̧ angeli:neq̧ creatura
alia poterit nos ſepare a charitate chr̄i. Diligē enīꝫ eſt
rōnabiliū:amare gn̄ale eſt. Judic.5. Qui diligūt te:
Uñ cauſa-tur amor. ſicut ſol in ortu ſuo ſplēdet ita rutilāt. Rō aūt di-
lectionis alicu⁹ eſt ꝓpriū bonū. Uñ qn̄ qs reputat bo
nūꝫ ſuū depēdere ab aliquo.hec eſt rō q̄re diligat eū.
Dauid reputabat totū bonū ſuū a deo. Uñ dicit.
⌊ Diligā te. ⌋q: tu es⌊ fortitudo mea. ⌋Fortitudo ha
bet firmare aiuꝫ:ne qs recedat a bono pp difficulta-
tes iminētes. Quō aūt ſit ei⁹ fortitudo oñdit. Hō idi
get fortitudine ad duo.p° in bonis ut ſtabiliat in eis:⁊
iō dicit.⌊ Dn̄s firmamētū. ⌋i.firmū fundamētum.2.
Reg.22. Dn̄s petra mea. Matth.7. Oīs q audit v̄ba
mea ⁊ facit ea:ſilis eſt viro edificāti domū ſuā ſup pe-
trā. Itē in malis:⁊ hoc ad duo. Uno mō anteq̄ꝫ adue
niat ut fugiat. Uñ dic̄.⌊ Refugiū meū. ⌋Prouer.14.
Turris fortiſſima nomē dn̄i.ps. Petra refugiū heri-
nacijs. Alio modo:poſtq̄ꝫ euenerit:ut liberet. Un
de dicit.⌊ Et liberator meus. ⌋

Deus me⁹ adiutor me⁹: ⁊ ſperabo in eum.
Protector me⁹ ⁊ cornu ſalutis mee: ⁊ ſuſce
ptor me⁹. Laudans īuocabo dn̄m: ⁊ ab ini
micis meis ſaluus ero.

Hic ponit effectū ſpei:⁊ differt iter ſpem ⁊ amoreꝫ:q: Dr̄ia ſpei ⁊ amoris
amor eſt vis vnitiua. Amamus enī aliqd inquātū re-
putam⁹ illud nr̄m. Et iō dicit. q ipſe eſt fortitudo
ſua. Iſa.12. Fortitudo ⁊ laus mea dn̄s ⁊ fact⁹ eſt mihi
in ſalutē. Spes iportat defenſionem ab extrinſeco: ⁊
utrūq̧ deus facit. Uel ſic. Obiectum ſpei eſt bonū ar
duū futurū poſſibile adipiſci. Sic ḡ qs amat pp bonū
iā datū:ita ſpat futurū ex fiducia ex amore ꝯcepta:⁊
ex ſilib⁹ inquātū credit ſilia in futurū recipe. Et iō ſic
tria facit.p° ſperat refugiū ⁊ firmamētū qḋ eſt in bo-
nis.2° petit ꝓtectoriū ⁊ refugiū qḋ eſt in malis.que iā
euenerūt. Dicit ḡ p°.⌊ De⁹ me⁹ adiutor me⁹. ⌋ps. Ni
ſi dn̄s adiuuit me.paulominꝰ hitaſſet in īferno anima
mea ⁊c̄. Et iō.⌊ ſperabo in eū. ⌋Eccī.2. Qui timetis
dn̄ꝫ:ſperate in illuꝫ:cū oblectatiōe ueniēt uobis mīe.
2° ſperam⁹ libari a malis:qb⁹ nōdū ſbiecti ſumus:q:
defēdit nos.p° ne ledamur.2° q ea vincam⁹:⁊ pro vi
ctoria coronat. Quātum ad pᵐ dicit.⌊ Protector
meus. ⌋Hiero⁹ hēt⌊ ſcutū ⌋qḋ ꝓtegit ne trāſfigi poſ
ſit a malis. Sic facit de⁹.ps. Protexiſti me deus a cō-
uētu malignātiū. Quātū ad 2ᵐ dicit.⌊ Et cornu
ſalutis. ⌋q: aialia cornu ipingūt:ita v̄tus dei ꝯtra ad-
uerſarios reſiſtit:q: pugnat:ut vicat mala tpalia ⁊ ſpi
ritualia.ps. In te inimicos nr̄os uētilabimus cornu:⁊
in noie tuo ſpernemus īſurgētes i nos.1. Reg.2. Exul
tauit cor meū i dn̄o:⁊ exultauit cornu meū i deo meo
i.v̄tus mea. Quantū ad 3ᵐ.⌊ Et ſuſceptor me⁹.⌋
Qñ quis vincit ſuſcipit cū triūpho. Sic etiā facit de-
us. Jo.14. Iterū ueniā ⁊ accipiam uos ad me ipm:ut
ubi ſū ego ⁊ uos ſitis.ps. Cū gloria ſuſcepiſti me. Sic
habet.2.Reg.22. Cōſequēter ponit effectū ſequētē
ſ.laudē. Laus eſt ƀmo elucidās magnitudinē v̄tutis.
uł ex hoc ſaltē ſequit. Primo ḡ ponit laudē.2° ei⁹ effi
caciā. Dicit ḡ.⌊ Laudans inuocabo dn̄ꝫ. ⌋q.d. ex hoc
laudē ꝓpriā nō hēo:ſꝫ quero tuā:q: tu feciſti. Iſa.63.
Miſerationū dn̄i recordabor:⁊ laudē dn̄m ſup oibus
que retribuit mihi.⌊ Et inuocabo te. ⌋ſecure cū effica
cia:q: ſic inuocans.⌊ Saluus ero ab inimicis meis. ⌋
Joel.ult. Quicūq̧ īuocauerit nomē dn̄i:ſaluus erit.

Circūdederūt me dolores mortis: ⁊ torrē
tes iniquitatis conturbauerunt me.

Hic ponit neceſſitas libationis. Et pmo magnitudi-
nē libatiōis oñdit. Scd̄o orōnē quā fundit ad deum.
⌊ in tribulatiōe. ⌋Tertio ponit exauditionē.⌊ Exau-
diuit. ⌋Nota q iſta tria ſic ſūt adinuicē ordinata: iniq
tas:mors:⁊ infernus:q ex inigtate hō iducit ad mor-

teſ: ꝛ per morte deducit ad iſernū. Et ſicut pᵐ eſt via ad 2m: ita 2m ad 3m. ℂ Et iō p° dicit de pmo pgreſſu. ſcdo de ſcdo. q de morte vadūt ad infernū ibi ⌊ Dolores iſerni ꝛc. ⌋ pmo duo facit. Prio ponit modū. 2° viā ad eā. ſ. iniqtatē. ⌊ Torrentes iniquitatis. ⌋ Dolor mortis maxim⁹ eſt. 1. Reg. 15. Siccine ſeparat amara mors. Eccl. 41. O mors q̄ȝ amara eſt memoria tua. Un̄ qn̄ qs non pōt eā effugē: tūc circūdāt eū dolores: ꝛ tāto magis quāto ſūt ineffugabiles. Via eſt iniqtas: q̄ſi iō timeo eā. q: ⌊ Torrētes iniqtatis ꝯturbauerunt me. ⌋ Torrēs eſt flux⁹ aque decurrētis cū ipetu. Job 6. Sic̄ torrēs q raptim trāſit in ꝯuallibus. Impetus g̃ ſbitus iniqtatis iterioris: puta ſbite tētationis ꝛ grauis eſt torrēs: ipellens ad pctm̄. Vel exterioris: ſic̄ ipetus alicuius hoſtis. Et hij. ⌊ Cōturbauerunt me. ⌋

Torrens quid.

ℂ Dolores iferni circūdederūt me: ꝑoccupauerūt me laquei mortis. In tribulatiōe mea inuocaui dn̄m: ꝛ ad deū meum clamaui. Et exaudiuit de tēplo ſcō ſuo vocē meā: ꝛ clamor me⁹ in ꝯſpectu ei⁹ itroiuit in aures ei⁹.

ℂ Hic ꝓſeqt̄ ſcdꝫ ꝓgreſſuȝ. Et iō dicit. ⌊ Dolores iferni. ⌋ i. ſilcs infernalib⁹. Gen̄. 37. Lugens in iſernū deſcendā. Vel dolores qui ꝯcipiunt ex timore iſerni. Et hij circūdant qn̄ ineuitabiles ſūt: ꝛ ueniunt hij dolores. ⌊ Quia ꝑoccupauerūt me laquei mortis. ⌋ Que mors: Prouer. 21. Qui ꝯgregat theſauros ligua mēdacij: vanus ꝛ excors eſt: ipingeť ad laqueos mortis. Ecce necitas. Sꝫ remediū appoſuit orōnis. Et pmo ponit orō. ꝛ iō dicit. ⌊ In tribulatione mea inuocaui dn̄m. ⌋ Oſee. 6. In tribulatione ſua mane ꝯſurgēt ad me. Baruch. 3. Nūc dn̄e deus ꝛc. Iſa. 55. Querite dominū dū ꝫ iueniri pōt ꝛc. ps. Inuoca me in die tribulationis: ꝛ eruam te. Sap. 7. Inuocaui ꝛ uenit in me ſpūs ſapie. ℂ Cōſequēter ponit orātis deuotio: quia ⌊ Ad dn̄m meū clamaui. ⌋ i. cū magnitudine deuotionis orantis. ps. Ad dn̄m cū tribularer ꝛc. Heb. 5. Cū clamore ualido ꝛ lachrymis offerēs exaudit⁹ eſt. ꝛ dicit. ⌊ Ad dn̄m meū clamaui. ⌋ nō alienum. Deut. 10. Dn̄m deū tuū adorabis ꝛc. 3° ponit exaudītio. ⌊ exaudiuit. ⌋ Qꝛ dixerat ſe inuocaſſe ꝛ clamaſſe. Et iō dic̄ Exaudiuit vocē ꝛ clamorē. Unde ⌊ De tēplo ſcō ſuo vocē meā exaudiuit. ⌋ Tēplum dei eſt ipſa excellētia ſue ſcitatis: q: dn̄s eſt tēplum ſuū. Apoc. 21. Tēplum nō vidi in ea. dn̄s eni d⁹ ops tēplū illius eſt: ꝛ agn⁹. Itē tēplū eſt ipſe chriſtus. Jo. 2. Hoc aūt dicebat de tēplo corporis ſui: in quo deus eſt p vnionē pſone. Itēȝ aīa iuſta in qua deus eſt p grāȝ. p° Cor. 3. Tēplū eniȝ dei ſcm̄ eſt qd̄ eſtis uos. Itē btā vgo. ps. Adorabo ad tēpluȝ ſcm̄ tuū. in quo. i. p quā exaudiuit nos de⁹. ps. Exaudiuit me ꝛ ex oīb⁹ tribulationibus meis eripuit me. Itē eccl̄ia. ps. Dn̄s i tēplo ſcō ſuo. Et de quolibet tēplo iſto exaudiuit. 3. Reg. 8. Siqs cognouerit plagā cordis ſui ꝛ expanderit manus ſuas in domo hac: tu exaudies in celo in loco hitatiōis tue. Et nō ſolū orōnē dicit exaudiuā: ſed ēt clamorē. iō dicit. ⌊ Et clamor me⁹ in ꝯſpectu eius itroiuit in aures ei⁹. ⌋ Et dic̄ ⌊ in cōſpectu. ⌋ i. in oculis ei⁹ q: oīa videt. Exo. 3. Videns vidi afflictionē ꝛc. Vel ⌊ in ꝯſpectu. ⌋ i. in bn̄placito: uel in corde: ut ipſe ſolus ꝯſpicit. 1. Reg. 16. Hō videt ea que apparēt: deus aūt intueť cor. ⌊ Et introiuit in aures ei⁹. ⌋ per acceptationē Jac. 5. Clamor eoꝝ in aures dn̄i. Vel ⌊ in aures. ⌋ i. in clementiaȝ eius. Eccl. 35. Orō humiliantis ſe nubes penetrat.

Tēpluȝ dī de q̄tuor.

ℂ Cōmota eſt ꝛ cōtremuit terra: fundamēta montiuȝ conturbata ſunt ꝛ cōmota ſūt qm̄ iratus eſt eis.

ℂ Supra egit pſalꝰ de effectu ꝯcepto ex bn̄ficio libationis. hic agit de potētia liberātis. Potētia agētis oſ̄ditur ex effectu agētis: que aūt hic dicunť. ptīt ad duplicem dei effectū ptinē. ſ. ad illū qui oſ̄diť in corꝑalib⁹: ꝛ ad effectū redēptionis. Et forte ueri⁹ ad utrūqꝫ q: ea que hic dicunť ſub figura corporaliū ſpūalit̃ cōplenť per effectū redēptionis. Effect⁹ aūt diuine potētie maxime manifeſtať in rebus corporalib⁹ q: ſpūalia min⁹ ſunt nobis nota: ꝛ pcipue in illis quos hoīes admirant: ꝛ hec ſūt cōmotiōes elemētoꝝ. ſ. terre aeris aque ꝛ ignis. ℂ Diuidiť g̃ pars iſta in tres ptes. Prio oſtēdit dei potētiaȝ in effectib⁹ qui ſūt circa terrā. 2° in pmutationibus aeris. 3° in pmutationibus aquarū. ſcdo ibi. ⌊ Inclinauit celos. ⌋ tertia ibi ⌊ Apparuerunt fontes aquaꝝ. ⌋ Sed ſi ad myſteriū referat: diuidiť in duo. Prio oſ̄dit fructū diuine redēptionis facte p chriſtū. Scdo modū ipſius ibi ⌊ Inclinauit celos. ⌋ Pria in duo ad pᵐ referēdo. p⁹ agit de effectu terre que eſt ab imo. 2° de eo qui a fūmo aſcēdit. ℂ Si myſtice ſic oſ̄ditur duplex effect⁹ redēptionis. ſ. pnia pctōꝝ ꝛ deuotio iuſtoꝝ ibi ⌊ Aſcēdit. ⌋ Sꝫ ſm q referť ad corporalem effectū qui eſt ab imo terre maxie mirabilis effectus eſt terremot⁹ ꝛc. Hic tria tāgit. p⁹ ipſaȝ cōmotionē. 2° id qd̄ mirabilē eā reddit. 3° ei⁹ cām. Dicit ergo. ⌊ Cōmota eſt ꝛ cōtremuit terra. ⌋ Dupl̄r aliqd mouetur. Uno mō mouet aliqd de loco in locū ꝛ ſic nō mouetur terra. alio mō ad modū tremētis. ꝛ ſic mirabileꝫ facit eſſe terremotū cōcuſſio montiū: q: ſi terra mollis moueref nō eēt mirabile: ſꝫ qn̄ mouenť montes: tunc mirabile eſt. ꝛ iō dicit. ⌊ Cōturbati ſunt. ⌋ q: vidētur ſtabilitatē amiſiſſe. Pria cā eſt voluntas diuina. ꝛ hāc exprimit metaphorice cū dicit ⌊ Qm̄ iratus eſt eis. ⌋ ſ. deus. Sicut cū dn̄s turbať qui ei aſſiſtūt tremūt: ita ad cōmotionē dei oīa turbanť. Myſtice deſignatur p hoc cōmotio hoīꝫ ad pniam. Itē inter eos: qdā ſunt minores. ꝛ hij deſignanť per terrā. ℂ Un̄ dic̄. ⌊ Commota eſt ꝛ ꝯtremuit ſra. ⌋ i. qui ꝑus pctōres ꝑus erāt ꝛ terreni. Iſa. 51. Poſuiſti ut terrā corpꝰ tuū: ꝛ q̄ſi viam trāſeuntib⁹. Hec cōmota eſt p effectū a terrenis ad celeſtia: ꝛ h̄ a tremore quē ꝯcepit de penis. Iſa. 26. A timore tuo dn̄e ꝯcepimus: ꝛ q̄ſi parturiuim⁹ ꝛ peperimus ſpm̄ ſalutis. Quidā ſūt magni. ꝛ hij dicunť montes. i. ſupbiētes in ſeculo. Cōmoti ſūt p chriſti aduētuȝ. ⌊ Montiū fundamēta. ⌋ ſūt illa in qb⁹ firmātur. ſ. diuitie ptātes ꝛ honores. ps. Trāſferunť mōtes in cor maris: puta turbanť qn̄ uenūt aduerſitates: ꝛ poſt totalit̃ cōmouētur. Iſa. 23. Dn̄s exercituū cogitauit h̄: ut detraheret oēꝫ ſupbiā glorie: ꝛ ad ignominiā deduceret vniuerſos inclytos terre: oīa regna ꝛ ptātes qui hn̄t finitū hēbunt occaſū. Rō eſt ⌊ qm̄ turbat⁹ eſt eis. ⌋ h̄ pōt dupl̄r intelligi. Si de malis nō eſt dubium: q ex vindicta dei que dī ira trāſſerenť. Si de bonis. i. qm̄ ira dei eis inotuit. i. ꝯuerterunť. Innotuit eni p eū Ro. 1. Reuelať ira dei de celo ſup oēm impietatē: ꝛ iniudiciū hoium eoꝝ qui vitatē dei ꝛ in iniuſtitiā detinēt.

De dei potētia effectum in qb⁹ dī ſtatuta.

Myſtice

ℂ Aſcēdit fumus in ira ei⁹: ꝛ ignis a facie ei⁹ exarſit: carbones ſuccenſi ſunt ab eo.

ℂ Hic ponit corporal̄r exponēdo effectuꝫ qui eſt a fūmo. Effect⁹ autē terre a fūmo eſt: qn̄ terra celeſti igne in aliq̄ ſui pte cōburit. Et circa h̄ duo facit. Prio tangit mām ipſaꝫ. 2° accenſionē ignis ꝛ cōbuſtionē. Materia eius eſt fumus ſiccus reſolutus aſcēdēs quouſqꝫ inflāmeť. ℂ Et iō dicit. ⌊ Aſcēdit fumus in ira ei⁹. ⌋

i.in uolūtate eius.i.dei per quā ſic punit. A facie. i.a pñtia eiꝰ. ignis exardeſcit. i.accēdit. Et carbones. i.mā cōbuſtibilis hic icendit. Myſtice per hoc innuunt duo.ſ.deuotio orōnis ꝛ inflāmatio charitatis. Aſcēdit. Et ex hoc ꝯſiderat ira dei cōtra pctōres. Aſcēdit fumus. deuote orōnis. Apoc.8. Aſcēdit fumus aromatū.i.ignis charitatis. A facie eiꝰ. i.chñi. exardeſcit. Luc.12. Ignē ueni mittē in terrā. Carbones ſuccēſi ſūt ab eo. i.iſti ſuſceptiui accēſionis. Carbo aliqñ hūit ignē: ſic hō a pñᵒ hūit charitatē ſꝫ extinctꝰ erat. ſꝫ iſti ſuccēſi ſūt a chriſto. Itē carbones nō humidi ſic incēdunt: ſꝫ humidi: nō ſicut hūidi flu xu carnaliū. Ps. Sagitte potētis acute cū carbōibꝰ ꝛc.

Carbo hominem ſignificat.

Cōmota eſt ꝛ ꝯtremuit terra fundamēta ꝛc. qm̄ iratus eſt eis. Deꝰ iraſci dr̄: qꝛ ad modū irati ſe hēt nō in ſe: ſꝫ quātū ad effectū. Dñs aūt iratus facit tremere ſuū: ꝛ leo catulū: pro quo ſciēdū ꝙ vtus ꝯtinēs mēbra dimittit extēriꝰ: ꝛ reuertit̄ iterius: puta ad cor qſi fugiēs ꝛ cedens malo imaginato: uel vtuti ſurgēti ꝯtra eā: cui reſiſtere nō pōt: ꝛ mēbra tremūt: ſicut murus cū ꝯcutit̄ fundamētū. Aīa enī ꝯtinet corpus: ꝛ eſt qſi fundamentū eiꝰ: ꝛ pars aīe partē corporis. Vñ cōcuſſo fundamēto ꝯcutitur murus: ꝛ ꝯcuſſa vtute ꝯcutitur mēbrū. Sic ḡ effectus ire in aīali eſt tremor. Dr̄ aūt aīal tremere qñ ꝯcutit̄ pars eius | toto in eodē loco manēte. ꝛ ſiliter qꝛ ꝯtingit hoc in tremotu: dr̄ tra tremere per ſilitudinē ad aīalia. Dicit̄ deus iraſci terre in terremotu. Uel ſic. In hoīe ſūt q̄tuor.ſ.rō: vires ſenſitiue: vires naturales: ꝛ corpus. Sed in mūdo ſunt deus angeli animalia plante: ꝛ elemēta. Uidemus enī ꝙ ad malū imaginatū cui corpus nō pōt reſiſtē: corpus ſtatim tremit: non ex cognitione: ſꝫ quodā nāli ordie: ſiue nāliter inquātū vtus mali imaginati eſt potētior. Et ſimiliter deꝰ cū uertit vtutē ſuā ſupra terrā: ſꝫ nō cognoſcat irā nāliē tremit. Fundamēta. i. aliqꝫ ꝯcauitates ſiue tra ꝯcaua: que mota mōtes ꝯcutiunt. Qm̄ iratus ꝛc. Pña cā eſt ueri dei ſiue vtus eiꝰ uolēs in eis agē: ſꝫ mediātibꝰ cauſis ſcđis hoc agit: ita ꝙ oēs cauſe ſcđe cōparant ad terrā: ſic imaginatū mali cōmouēs mēbra. Aſcēdit fumꝰ. Ubi nota ſm phm. ꝙ a tra hūida reſoluitur vtute caloris ſolis uapor calidus ꝛ hūidus. A terra aūt ſicca uapor ſiccꝰ ꝛ calidus: ſꝫ nālit̄ plus aſcēdit ſcđus q̄ꝫ pmus. Hic enī aſſimilat̄ igni ille aeri: ꝛ hūc uaporē ph̄s uocat fumū.ſ.calidū ꝛ ſiccū. Phs vo uocat eū mām incēdij. Surſū enī latꝰ hic uapor cū modico augmēto caloris factꝰ p modū circulatiōis accēdit̄. Qui qdē fumus ſiccꝰ ſi hēat longitudinē ꝛ latitudinē poſtq̄ꝫ accēſus eſt: uocat̄ flāma. Eſt enī flāma ſm phm ſpūs ſicci ardoris. ſi longitudinē tm̄: uocat̄ daly ſiue titiones ꝛ egos: ſiue capre ꝛ ſydera. Daly qdē qñ eſt mā illa incēdiꝫ lōga: ꝯtinua ſine ſcintillatiōe. Capre uocat̄ qñ eſt cū ſcītillatiōe.i.qñ videt̄ ſalire ꝛ diſcurrē: ſicut capre. Sydera qñ eſt mā diſcōtinua ꝛ videt̄ uolare ſic ſydera: ꝛ hoc hēt minimū de mā. Eſt ꝛ aliud genus ſyderū p frigus expellēs calidū: ꝛ talia ſydera nō videnṫ uolare: ſꝫ magis ꝓijci ut dicit phs. Et gñatur nō ex fumo oīno ſicco: ſꝫ uapore magis hūido calido: qui ſꝫ nām ſuā nō tantum aſcēdit ſicut ſiccꝰ: ſicut dictū eſt. Et qꝛ eſt ſiccū patit̄ a frigido: ꝛ repcutit̄: ꝛ inferius ꝓijcit̄. Et fit hoc in die ꝛ in ſereno: alias extingueret̄ a dēſitate ꝛ humiditate aeris. Et qꝛ videt̄ in die. ſignū eſt: ꝙ eſt ꝓpe terrā. Accēdit̄ aūt duplr̄ ꝛ per ꝯtinuationē: ſic ſupior flāma accēdit inferiorē lucernā: ſiue per motū a frigore ꝛ conſtrictiōe ſiue ꝯglobatione calidi. ¶ Sic ḡ dicit. Aſcendit fumus. i.exalatio ſicca. In ira eiꝰ. i.p uolūtatē

Alia expoſitio.

Vñ eſt ꝙ iratus tremit.

Duplr̄ exalatio.

Flāma qd

ipſiꝰ uolentē agē in eo. Et ignis. i.ille fumus q̄ uocat̄ ignis ēt a phō in pñᵒ methᵒʳ. qſi eo ꝙ nō hēat proꝑiū nomē: ſicut exalatio humida que uocat̄ uapor: ſꝫ dr̄ ignis: qꝛ diſpoſita eſt ad accenſionē: ꝛ qꝛ eſt calida ꝛ ſicca ſicut ignis. Iſte inq̄ꝫ ignis exarſit. i. accēſus eſt.ſ.a deo tanq̄ꝫ a pma cā. Qui qdē ignis accēſus uocatur dalus: flāma: ꝛ ſydera. Sydera dico gñata pmo mō: ut dictū eſt. Et carbones ſuccēſi ſunt ab eo. i. ſydera ſcđo mō gñata. Uel ſic. Cōmota eſt ꝛc. Uapor ſiccus vtute caloris ſolis a terra eleuatꝰ aliqñ eſt ſbtilis: ꝛ tūc eleuat̄ ſupius: ꝛ facit incēſionē: ut dictum eſt ſup̄. Aliqñ in ſupficie terre eſt aliquātulū groſſior. vñ a frigore repcuſſus nō tantū aſcēdit: ꝛ eſt uentus. Aliqñ īfra terrā eleuat̄ groſſior: uapor ſiccus: qui ꝑꝑ ſuā groſſitiē ꝛ terre ſoliditatē ꝛ ꝓfunditatē nō expirat extra: ſꝫ claudit̄ in tra: ꝛ ꝯgregat̄ in aliq̄ ꝯcauitate tre: ſili ſibi: uel coarctat̄ ab aliquo corpore nō ſibi ſili i ſpeciem ꝛ ſic agitat̄ in tre viſceribꝰ: ꝛ ſic cōmouet eā. nec mirū cū videamus uentū in mari facē vndas: qſi mōtes: ꝛ in tra eleuare arbores ꝛ edificia corruere: ꝛ in aera tēpeſtates maxias facē. Q2 aūt uētus ſit cā tremotus. ſignū eſt ꝙ añ terremotꝰ ꝯſueuit fieri trāquillitas a uētis: ſꝫ poſt terremotū ſunt uēti. Mā aūt tremotꝰ ſbtiliata per calorē ſolis expirat a terra: ꝛ ſic ceſſat terremotꝰ: ꝛ fit uētus. ¶ Cā terremotus eſt īpulſio vniꝰ uenti ab alio: ꝛ ꝓpterea nō pōt eē in tota terra ſil: ſed durāt per ducēta miliaria: ad pluſ: ut dic̄ Seneca. Et dicit ꝙ terremotꝰ diuiſit ſiciliā a calabria: ꝛ hiſpaniā ab africa. Et durat aliqñ per q̄draginta dies: aliqñ p vnū annū. Itē nō: ꝙ terra ſolida a qua non pōt uapor exire extra apta eſt: ut cito moueat̄. ea enim que eſt de nā lapidea: nō leuiter mouet̄ ꝛ ꝯcutit̄. opꝫ ū ab aliq̄ parte poroſā eſſe vñ ingrediat̄ uapor: ut per poros intret: ꝛ p ſoliditatē ꝯtineat̄. Et ſi dicas ſi igrediat̄ nō poteſt egredi: Dicēdū ꝙ nō pōt ſemꝑ hoc facē: qꝛ aliqñ ſemꝑ ꝯtinuat̄ igreſſuſ ꝛ eleuatio uaporis ad locū illū. Et iterū qꝛ calidū nō uadit iſeriꝰ: ad hoc cooperat̄ vnda maris claudens poros: ꝛ pꝛ frigore recludēs iſeriꝰ. Vñ loca cauernoſa circa mare: faciūt frequēter terremotū. Itē nota ꝙ iſte uapor cōtinue egredit̄ de terra quātū ad aliqd: ꝛ ꝓpterea tpe terremotuū aīalia que portant caput iuxta terrā ſepe ex h̄ inficiunt̄ per uaporem illū uenenoſum egredientem de terra.

Caplo.5.

De cā terremotus.

¶ Inclinauit celos: ꝛ deſcendit: ꝛ caligo ſub pedibus eius. Et aſcendit ſuper cherubin.

¶ Hic agit de uētis. Ubi nō ꝙ mā uēti eſt uapor uł exalatio ſicca calefacta: ſꝫ nō ita ſbtiliata ꝙ poſſit ad ſupmū locū aſcēdere. Nec ita calefacta vñ īpedit̄ a frigore ꝛ igroſſat̄ ꝛ repcutit̄ iſeriꝰ: ꝛ hac repcuſſa mouet aerē. Hēt tñ tantū de caliditate: ꝙ nō ita vincit̄ a frigore: ut ꝯuertat̄ ad terrā. ꝛ dicit̄ Caligo. i. dr̄ Sub pedibus. qꝛ nō eſt alta: ſicut illa que accēdit̄ in flamma. Aliqñ aūt nō ſtatim repcutit̄ ſed agitat nubes. qꝛ nō totalit̄ vincit̄: nec directe redit inferius ad terrā: ꝛ ꝑꝑ hūc motū tortuoſū q̄ſi nitens ſurſū aſcēdē ꝛ non ualens ꝑꝑ repcuſſionē. Et h̄ eſt qđ dic̄. Uolauit.

De uētorū materia.

¶ Et uolauit: uolauit ſuꝑ pēnas uentoꝝ. Et poſuit tenebras latibulū ſuū in circuitu eiꝰ tabernaculū eius: tenebroſa aqua in nubibꝰ aeris: Pꝛe fulgore in cōſpectu eius nubes trāſierunt: grando ꝛ carbones ignis.

¶ Hic agit de pmutationibꝰ aeris ſm corꝑales effectꝰ: ꝛ eſt triplex pmutatio.ſ.i uētis: in nubibꝰ: ꝛ tonitruis. ꝛ agit de q̄libet. Circa pᵐ ꝓponit tria. Pmo cauſaꝫ

effectiuā oium iſtarū trāſmutationū. 2° mām. 3° modus. Cā aūt oiuz iſtoꝝ eſt corpus celeſte: qḋ ſuo motu cāt has alterationes aeris. ⁊ iō dicit. ⌊ Inclinauit celos. ⌋ i. vtutē celeſtiū corpoꝝ ordinauit ad hos effect⁹: qꝛ hoc hñt a deo. ⌊ Et deſcēdit. ⌋ Lꝫ de⁹ imobilis manens oia operet. dr̄ tñ moueri per effectū inquātū facit mobiles effect⁹. Sap. 7. Oibus mobilib⁹ mobilioꝛ eſt ſapia. ⁊ ſm h̄ dr̄ deſcēdē: inquātuꝫ facit deſcēdē vtutez celoꝝ. Materia uētoꝝ eſt caligo: ſiue fum⁹ ſiccus: nō ita ſbtilis ꝙ aſcēdat uſqꝫ ad ignez: ſꝫ ſbſiſtēs. ⁊ dicit ⌊ Sub pedib⁹. ⌋ i. ſub ptāte ei⁹: ⁊ totū eſt a deo. Modus. ⌊ Aſcēdit ſup cherubin. ⌋ ℂ Notādū ꝙ iudei fingūt ꝙ ſicut rex hēt currū: ita hēt de⁹ etiā currus qui eſt cherubin: ⁊ imaginant deū corporalē ⁊ ſimilez cherubin. Et iō in pſalo Hieronymi ēt de vbo ad verbū dr̄. ⌊ Equitauit ſup cherubin. ⌋ Et iſti hñt falſā imaginationē: qꝛ que imaginabilit dicunt in ſcriptura. ſigna ſūt ſpūalis vitatis. Diuina aūt ſapia moueri dr̄ inquātuꝫ motū cauſat imobilia. Quicqd aūt cāt deus in iſtis iferiorib⁹: cauſat miſterio ſpūalis creature. vñ dicit Aug⁹. ꝙ deus mouet corporalē creaturā mediā te ſpūali: ſꝫ nō facit hoc ſua vtute ſpūalis creatura: ſꝫ deo preſidēte. Et dr̄ hoc ſpūalit facē cherubin: qꝛ interpretat plenitudo ſcie. Et deus oia per ſuā ſciam facit. Et dr̄ eē ſup cherubin: qꝛ ſcia dei excedit ſciam angeloꝝ. Et iō facit h̄ deus. ⌊ Volās. ⌋ i. volare faciens. Et per cherubin. i. per ſuā ſciaꝫ: ⁊ ſup eos qui excedit illos. Et dicit ⌊ Volauit uolauit. ⌋ qꝛ motus uēti non eſt vniformis. Et dicit ⌊ Pēnas uētoꝝ. ⌋ pp uelocitatez motus eoꝝ.

Quid cherubi ſignificet.

ℂ Myſtice. hic ponit myſteriū incarnationis. Et p° ponit chriſti icarnatio: per quā exiuit ⁊ uenit in mūduꝫ. 2° eius aſcēſio qua iuit ad patrē ibi ⌊ Aſcēdit ſup cherubin. ⌋ 3° ea que poſt chri aſcēſiones in eccleſia facta ſūt. ⌊ Et poſuit tenebras. ⌋ Dic ḡ. ⌊ Inclinauit celos ⁊ deſcēdit ⁊c̄. ⌋ Sicut magnus facit humilitatē alicui paruo de villa: dr̄ facē iniuriā: ⁊ deiectionē toti loco cui preſidet. Sic filius hoīs dr̄ humiliare ſe ⁊ iclinare celos: qꝛ uoluit uenire ad nos hūilis. ⌊ Deſcendit. ⌋ i. viſibilis appuit. Baruch. 3. Poſt hec in terris viſus eſt: ⁊ cum hoībus ꝯuerſatus eſt. Jo. 1. Qḋ vidimus ⁊ audiuim⁹: ⁊ manus nr̄e ꝯrectauerūt de uerbo vite. ⌊ Deſcēdit. ⌋ ḡ per humilitatē accipiendo carnē humanā: moriēdo ⁊ docendo humilia. Uel ⌊ Inclinauit celos ⁊c̄. ⌋ i. predicatores ⁊ deſcēdens faciens eos dicē capacia hoībus. ⌊ Et caligo. ⌋ i. diabolus ⁊ oēs mali. ⌊ Sub pedib⁹ eius. ⌋ i. chri. p̄s. Ponā inimicos tuos ſcabellū pedū tuoꝝ.

Myſterium chriſti

De aſcēſione dicit ⌊ Aſcēdit ſup cherubin. ⌋ Eph. 4. Qui deſcēdit ipe eſt ⁊ q aſcēdit ſup oēs celos: ut adimpleret oia. ⌊ Super cherubin. ⌋ i. ſup ordines angeloꝝ. Eph. 1. Conſtituēs eū ad dexterā ſuā in celeſtibus ſup oēm pncipatum ⁊ ptātez ⁊ vtutē ⁊ dñationē ⁊c̄. ⌊ Et ſbiecit ſb pedibus ei⁹. ⌋ ⁊ ipſuꝫ dedit caput ſup oēm eccleſiaꝫ que eſt corpus ipſi⁹. Hiere. 32. Fortiſſime magne potēs dominus exercituū nomē tibi magnus ꝯſilio ⁊ incōprehenſibilis cogitatu. Et dic ſpālit ⌊ Super cherubin. ⌋ qꝛ nō ſolū aſcēdit ut eēt eis ſupioꝛ: ſꝫ qꝛ eis incōprehenſibilis eſt. ⌊ Volauit uolauit. ⌋ duplex uolat⁹ intelligit hic. Prio inquātū fama eius poſt aſcēſionē in breui tēpore per totū mūduꝫ creuit. vñ dicit. ⌊ Sup pēnas uētoꝝ. ⌋ i. pluſqꝫ penne que ſpargunt impulſu uētoꝝ: qꝛ in modico tpe ante tres annos. p̄s. In oēm terraꝫ exiuit ſonus eoꝝ ⁊c̄. qꝛ ante deſtructionē hierl'ꝫ. Uel ⌊ uolauit ⁊c̄. ⌋ aſcendēs in celū fact⁹ iuiſibilis. ⁊ ⌊ uolauit ⌋ Ab aſpectu nr̄o. Act. 1. Nubes ſuſcepit eū ab oculis eoꝝ. Item ⌊ uolauit ſup pennas uētoꝝ. ⌋ i. ſup ſciaꝫ angeloꝝ. p̄s. Qui facit angelos ſuos ſpūs ⁊c̄. Unde dicitur in li°. 5. de cauſis ꝓprie. ꝙ pma cā ſupioꝛ eſt oi narratione: ⁊ nō deficiunt lingue a narratione eius niſi qꝛ deficiūt a narratione eē ipſius: qꝛ eſt ſup oēm cāꝫ. Et dic cōmētatoꝛ. ꝙ eius nō eſt iudiciū nec cognitio. ⌊ ⁊ poſuit tenebraſ ⁊c̄. ⌋

ℂ Sic dictū eſt que hic iducūtur ad oſtēdendū dei mirā potentiā: qua dauid liberat⁹ eſt: pñt referri ad corporales effectus i figura: ⁊ ad ſpiritales in myſterio. Primo ḡ introducit p̄s ſm ꝙ exponitur ſm corporales effect⁹: excellentiā diuine potētie in aere. Et h̄ tripliciter. ſ. quātū ad uentos: quātuꝫ ad pluuias ⁊ nubes: ⁊ quātū ad fulgura. Et qꝛ de uentis ſupra dictū eſt: dicēdū eſt de pluuijs in aere. Scḋ ergo nubes ⁊ pluuias inuenimus duplicē cōmutationem in aere. vnā de ſereno in nubilū. aliā de nubilo in ſerenū. Primo ḡ ponit pmā cōmutationē. Scḋo ſcḋam ibi ⌊ Pre fulgore. ⌋ Circa p̄m tria facit. Prio oñdit nubiloſi tpis obſcuritatē. 2° adhibet ſilitudinē. 3° ponit obſcuritatis cām. ℂ Dicit ḡ quātū ad p̄m. ⌊ poſuit tenebras latibulū ſuū. ⌋ Dicit ꝙ de⁹ hitat in celo. Uñ qñ nubes occultāt celū: videt deus hitare i occulto. Exo. 32. Celū nube tegā. Et poſuit ſilitudinē de tabernaculo. ℂ Et iō dicit ⌊ In circuitu ei⁹ tabnaculū eius. ⌋ Tabnaculū eni ponit: ⁊ deponit ſicut nubes. Dicit ⌊ Tenebroſa aq̄ in nubib⁹ aeris. ⌋ ℂ Cōſequēter agit de ſcḋa. ⌊ Pre fulgore ⁊c̄. ⌋ Et utit tali ſilitudine: qñ uenit lux expellunt tenebre: ⁊ ſic deo oñdente lumē ſuū fugit obſcuritas nebularū. ℂ Et ideo dicit. ⌊ Pre fulgore in ꝯſpectu ei⁹ nubes trāſierūt. ⌋ pre fulgore luminis a facie tua nubes trāſierūt: ſicut fulgore ſiue ſplendore ſolis nubes fugiūt ⁊ liqueſiūt. ut in libro metheoroꝝ. Haly uel titiones ponuntur in trāſitu nubiū: qꝛ ſimilē cām gñationis hēt grādo ⁊ fulgur: ſiue ignis. Antiq vō dicūt ꝙ gñant in loco ſupremo qḋ oñdit fortiorē ꝯgelationē a forti frigore cauſari. Unde plus reqrit de frigore nix q̄ꝫ aqua pluuie ⁊ grando pluſq̄ꝫ nix: ⁊ tātū pōt eē frigus ꝙ ſtatim ꝯdēſat in grādinē aliqñ prius ſꝫ in aquā ⁊ poſtea in grādinē. Et dicūt ꝙ uapores ſupius eleuati ꝯgelant multū: ⁊ iō gñant groſſi grādines. Sꝫ phs ꝯdicit ꝙ groſſiores eēnt i mōtibus ⁊ in hyeme: cui⁹ ꝯriuꝫ videmus. qꝛ groſſiores ſūt in ualle: ⁊ ſiūt in uere: ⁊ in autūno: ⁊ gñant in loco ꝓpinquo. Itē ſm phm aliqñ ueniūt angulares qḋ eſt ſignū ꝙ ueniūt de ꝓpiquo. Anguli eni citius liqueſiūt. Unde ſciēdū ꝙ nāle eſt ꝙ oppoſitū forti⁹ agat in oppoſitū. Cōſtat aūt ꝙ in nubibus admiſcet frigidū ⁊ calidum. ḡ qñ caloꝛ aeris circūſtans ꝯſtringit frigidū qḋ nō pōt ꝯſumē: tūc frigidū agit iterius circūdāte extra calore.

De grandine ſm Ariſtotelem.

ℂ Titiones aūt cadentes hñt duplicē cām generationis. vnā per fumū ſupius aſcēdentē uſqꝫ ad locuꝫ inflāmationis qui inflāmat. ⁊ ſic ſꝫ inflāmationez deſcēdit quouſqꝫ inuenit mām cōbuſtibilē. Et hoc tetigit qñ dixit. ⌊ Carbones ſuccēſi ſunt ab eo. ⌋ Et hic tangit aliū modū qui eſt per ꝯtra reſiſtentiā. In nube aūt aliqñ eſt aliqd calidū. ⁊ iſtud a frigido exteriori cōſtringit interi⁹: ⁊ multiplicat. ita ꝙ mām groſſaꝫ adducit ⁊ cadit: ⁊ iō carbones ignis ⁊ grādo hñt ſilem gñationē. ſ. ꝯſtrictionē frigoris uel caloris: ut dictū eſt. Dicit ergo. ⌊ Pre fulgore in ꝯſpectu ei⁹ ⁊c̄. ⌋ Et hic trāſierunt ſimul cū carbone ⁊ grandine que generant ex nubibus ut dictum eſt.

ℂ Et intonuit de celo dñs: ⁊ altiſſimus dedit uocem ſuam: grando ⁊ carbones ignis. Et miſit ſagittas ſuas ⁊ diſſipauit eos.

ℂ Hic agit de tertia ꝑmutatione. Et p° de tonitruo. 2°

de fulgorib⁹ ibi [Miſit ſagittas.] Sciẽdũ ꝙ pħs loqꝲ hic ſm̃ hãc ſilitudinẽ:ꝙ quicqd fit ĩ celo attribuitꝲ deo Uñ ſonũ audit⁹ in celo accipit:q̃ſi vox dei eẽt. Eſt autẽ duplex ſonus in celo. Un⁹ qui eſt in tonitruo. ꝛ hic (lʒ aliq dicãt eẽ extinctionẽ ignis in nube.) pſalm⁹ reprobat ꝛ dicit:ꝙ fit per ꝯcuſſionẽ uẽtoꝝ. ita ꝛ nubes. Et iõ p̃a dicit [Intonuit de celo dñs.] Itẽ aliqñ nubes groſſe ex qbus grãdines gñanꝲ:qñqʒ cũ ſonitu. vñ pħs dicit. ꝙ aliqñ ante grãdinẽ eſt fragor nubiũ:aliqñ nõ. Sicut eni uapor calidus ꝛ ſicc⁹ expulſus a frigido ſcindẽs nubẽ facit ſonũ:ut pʒ in fulgure:ſic uapor humidus ꝯgelat⁹ in grãdinẽ ꝛ expulſus a calido ſcindit aliq̃liter ꝛ facit ſonũ. ¶ Et iõ dicit. [Altiſſim⁹ dedit vocẽ ſuã.] i. manifeſtauit potentiã ſuã. Et ſeqꝲ. [Grãdo ꝛ carbones ignis.] que ex hijs nubib⁹ gñanꝲ ut dictũ eſt. Uel ſic. [Intonuit de celo.] Nõ ꝙ aliqñ ad locũ ſupiorẽ aſcẽdit uapor hũidus:ꝛ qꝛ eſt de nã aque: fiunt ex eo ipreſſiones humide que ſũt nebula:ros: caligo:pluuia:grãdo:ꝛ nix:ꝛ hⁱ⁹. Diuerſificantur aũt iſta aliqñ diuerſitate quãtũ ad caloris ꝛ frigoris tenuitatẽ ꝛ ſpiſſitudinẽ. Aliqñ eni aſcẽdit uapor ſiccus: ꝛ ſi ſolũ aſcẽdit:facit uẽtos. Si aũt ſit cõphẽſus ille uapor ſiccus in uapore hũido. tũc qñ uapor hũidus ſurſuʒ aſcẽdit ꝛ incipit ĩſpiſſari pp frigus. uapor ſiccus in uapore illo hũido incluſus facit agitationẽ magnã ꝛ inflammaꝲ. talis eni uapor cito inflãmaꝲ:ut eſt vidẽ in uapore qui egreditur de uẽtre hoĩs. ꝛ hec inflãmatio cã eſt fulgoris ꝛ coruſcatiõis. Agitat⁹ aũt uapor ſicc⁹ in interioribus nubib⁹:multiplicẽ ſonũ facit. Si eni ſic inflãmatus ꝑcutiat latera nubis ꝛ nõ ſcindat:tunc micat nõ clare:ſicut ſi aliqs aliquẽ ſplẽdorẽ videret p pãnum. Eſt eni nubes aliquãtulũ peruia:vñ aliqualiter videꝲ. Sonat aũt ſicut ſonus flãme in medio incẽdio. Aliqñ etiã ſine inflãmatiõe:ꝛ ꝑ ꝯñs ſine coruſcatione fit ſonus q̃ſi tumultuãs:ꝛ hoc fit cũ ꝑcutit:nõ inflãmatus in laterib⁹ nubis. Si aũt ꝑcutiat latera ꝛ ſcindat. tũ cũ difficultate quadã. ꝛ hoc in parte groſſiori nubis:tũc eſt terribilis ſonus. q̃ſi aliqs pãnuʒ imenſe latitudinis ſcinderet: ꝛ tũc viſus fulguris uel coruſcationis eſt curuus:qꝛ non recte egrediꝲ de nube:ut dictũ eſt. Aliqñ ſcindit nubẽ ỽtute magna ꝛ q̃ſi ſubito: ꝛ totus uapor ſiĺ egrediꝲ:ꝛ tũc ſonat:ſicut ueſica inflata:uel uter inflatus frãgereꝲ ſup caput alicui⁹:ꝛ ꝑcutit aerẽ ꝑcuſſione fortiſſima. Aliqñ uapor ille ſiccus ex inflatione creſcit:ꝛ querẽs maiorẽ locuʒ facit diſſolui nubẽ ſubito ꝛ ſonare ad modũ viridium lignoꝝ trepidantiũ in igne:uel ouoꝝ maxie. Et hoc maxie etiã apparet in caſtaneis:qbus in igne poſitis cũ humidũ icipit reſolui ꝛ maiorẽ locũ querere frãgit teſtam reſiſtẽtem:ꝛ cũ ĩpetu ꝛ ſono magno exit. Aliqñ etiã nõ ualens exire extinguiꝲ. ꝛ ſonat ad modũ ferri cãdentis in aqua extincti:quẽ ſonũ vocat pħs ſiſinã:uel ſtridorẽ. Aliqñ etiã ille uapor facit diuerſa foramia in locis nubis minus ſpiſſis. ꝛ tũc facit q̃ſi ſonũ ſibili:ſicut uẽtus qñ exit per foramina. Aliqñ anteq̃ʒ icendaꝲ erũpit de nube:ꝛ tunc ſonat ſicut ſolles fabriles cũ ſufflant.

Duplex ſonus in celo.

De tonitruis ꝛ fulgoribus.

¶ Fulgura multiplicauit ꝛ conturbauit eos.

¶ Hic deſcribit motũ fulguruʒ:ꝛ cõparat ea ſagitte pp uehemẽtiã uẽti a quo mouenꝲ. [Et diſſipabit eos.] ſ. pctõres:qui aliqñ ex eis mouenꝲ ſm̃ diuerſitatẽ uentoꝝ. eſt diuerſitas mot⁹ fulguris. Nã ſicut ſuperius demõ uentoꝝ agebatur. dixit [Uolauit uolauit ꝛc̃.] ut oñderet diuerſũ modũ uentoꝝ. ita hic dicit. [Fulgura multipli.] ut oñdat diuerſũ modũ fulgurũ. dicꝲ [Conturbabis eos.] qꝛ dicit Plinius ꝙ ſm̃ fulgura ſunt augurationes:qꝛ qñqʒ eſt bonũ ſignũ. ſ. qñ eſt ab oriẽte. Aliqñ non eſt bonũ. ꝛ iõ hoĩes auguriantes ꝯturbantur propter preſagia futurorum.

Libro. 2. ca. 2.

¶ Et apparuerũt fontes aquaruʒ: ꝛ reuelata ſunt fundamẽta orbis terrarũ. Ab icrepatione tua dñe:ab inſpiratione ſpũs ire tue.

¶ Hic agit de gñatione aquarũ que ex aliqbus ꝑncipijs emanãt:qui fontes dicunꝲ. ex qbus eſt oĩs gñatio aq̃rum. Hij aũt dupl̄r gñantur. Aliqñ ex cã ꝯſueta ꝛ naturali:ſicut cũ uapores ſup terrã eleuanꝲ:ꝛ ex hac eleuatione infrigidanꝲ ſupius ꝛ deſcẽdunt:ꝛ fiũt pluuie. ita etiã ex calore terre interi⁹:ꝛ qñ uapores nõ exeunt ꝯgreganꝲ ꝛ reſoluunꝲ in aquã ꝛ fiunt fontes aquarũ:ſicut pluuie gñantur in aere. ita fontes in terra. ꝛ iõ circa montes a quibus uapores nõ exeunt fiunt fontes. ¶ Et h̓ eſt qd dicit. [Apparuerũt fontes aquarũ.] Aliqñ gñanꝲ fontes ex ſ̃uerſione terre ex terremotu ex cuius cõmotione apparẽt aque uene in ꝓfũdo terre ſubmerſe. ¶ Et iõ dicit. [Et reuelata ſũt fundamẽta orbis terrarũ.] Pħs. Subuerſio eſt a uẽto ĩtus incluſo:ſic uẽtus in aere cõmouit aerẽ. Sʒ qñ retinetur uẽtus fit terremotus. ꝛ uterqʒ uẽtus videꝲ ira dei. Et iõ dicit facta per terrã ſicut terremotuʒ. ¶ Myſtice ſm̃ ſpũales effect⁹. ꝛ ſicut ſupra oñſum eſt:myſterium incarnatiõis ſignãs ipſaʒ icarnationẽ per quã deſcendit. ꝛ aſcẽſionẽ:ita hic deſignanꝲ ea que ſequuta ſunt poſt. Primo ḡ oñdit eius occultationẽ. 2° eccl̃ie cõgregationẽ ibi [In circuitu ei⁹.] 3° apl̃oꝝ predicationeʒ ibi [Tenebroſa aqua.] ¶ Quãtuʒ ad pͥᵐ dic̃. [Poſuit tenebras.] gloſa diſtinguit q̃druplicꝲ tenebras. Primo humanitatẽ. Eze. 32. Solẽ nube tegaʒ. Iſa. 45. Uere tu es de⁹ abſconditus. Scdo ſpẽs ſacramentales ſicut baptiſmus ꝛ alia ſacramẽta in quibus diuia ỽtus operaꝲ ſecrete. Tertio latuit in fide fidelium. 2ᵉ Cor. 5. Quãdiu ſumus in corpore peregrinamur a domino. Quarto latẽter opaꝲ aliqd per malos:qui ſunt tenebre. Jo. 1. Lux in tenebris lucet: ꝛ tenebre eã non cõphẽderunt. Aliqñ mali pmittunꝲ aliqd facẽ ꝯtra ſcõs:ſʒ hijs tenebris exiſtibus. [tabernaculũ eius.] i. eccleſia eſt. [in circuitu eius.] pͣ õ. Scificauit tabnaculũ ſuũ altiſſimus. Apoc. 21. Ecce tabnaculũ dei cũ hoĩbus ꝛ hitabit ꝛc̃. per fidẽ ꝛ charitatẽ inquãtũ ſibi inherent tanq̃ʒ medio quietis eq̃liter ſauet:ut dic̃ glo. [Tenebroſa aqua in nubib⁹ aeris.] ¶ Hic agit de predicatione apl̃oꝝ. ꝛ pͥ° ponit qualitatẽ predicatiõis. 2° ꝯditionẽ predicãtiũ ibi [Nubes.] 3° predicatiõis effectũ. [Apparuerũt fontes aquaruʒ.] dic ḡ. [Tenebroſa aqua.] i. doctrina. [in nubibus.] i. in ꝓphis ꝛ predicatiõibus. Hos uocat nubes qui a terrenis eleuati in floribus cõpluunt ỽbũ dei. Iſa. 63. Qui ſũt iſti qui ut nubes uolant ꝛc̃. Et. 45. Rorate celi deſuper: ꝛ nubes pluant iuſtũ. ¶ Uel dicit [In nubibus aeris.] i. apl̃is eleuatis a terra. Iſa. 5. Mandabo nubibus ne pluant ſup eã imbrẽ. Et dicunꝲ apl̃i. aqua tenebroſa in cõparatione ad fulgorẽ. i. chriſtũ qui apparebit videntibus eũ. pͥᵉ Cor. 13. Uidemus nũc p ſpeculuʒ in enigmate. tũc aũt facie ad faciẽ. ¶ Uel aliter: ꝛ ſic puncteꝲ. [Tenebroſa aqua in nubib⁹ aeris. pre fulgore in ꝯſpectu eius nubes trãſierunt.] ¶ Poſtea ſequitur. [Grãdo ꝛ carbones ignis ꝛc̃.] Et diſtiguitur duplex doctrina. ſ. ꝓphetarũ:ꝛ hec eſt obſcura:qꝛ uelamen hẽt ut dꝲ. 2ᵉ Cor. 3. Uſqʒ in hodiernũ dieʒ idipſum uelamen in lectiõe ueteris teſtamẽti manet nõ reuelatũ:qm̃ in chr̃o euacuaꝲ. iõ dꝲ. [Tenebroſa aq̃.] in ꝓphis. i. doctrina. Sʒ doctrina noui teſtamenti eſt

De fontiũ gñatione.

Myſterium. De apl̃oꝝ pdicatiõe

Apl̃i ſũt aqua tenebroſa.

clara:ꝛ iõ dicit. Preſulgore.]tota eſt vna dictio.i. fulgida:q2 ut dꝛ Eph.3. Alijs gñationib9 nõ eſt agnitum.ps. Nõ fecit taliter oĩ natiõi. ℂ Cõſequẽter agit de ipſis doctorib9 ꝛ cõparant nubib9 ſagittis ꝛ fulgoribus. Nubibus pro ꝑdicatorib9. Et dicit tria. Prio coꝝ trãſitũ. Nubes.]Qualitatẽ predicatiõis. grãdo ꝛ carbones ignis.]Auctoritatẽ ꝑdicãdi. Intonuit.]Nubes.i.apli. trãſierũt.]de iudeis ad gẽtes. Job.37. Nubes ſpargunt lumẽ ſuũ que illuſtrãt ꝑ circuitũ. Act.13. Uobis oportebat ꝑmũ loq vbuʒ dei:ſʒ q2 ꝛc. Grando nocet multũ fructib9 ꝛ floribus:ꝛ coꝝ predicatio fuit q̃ſi grãdo cõminationis. Et carbõces ignis.]i.vba inflãmãtia:ꝛ auctoritas.q2 dñs per eos loquebat. Uñ Intonuit de celo dñs]i.de ipſis apoſtolis intonuit vba cõminatiõis. Matth.10. Nõ eni uos eſtis qui loqmini:ſʒ ſpũs pr̃is uñi qui loqtur in uobis ꝛc. Et altiſſimus dedit uocẽ ſuã.]ſ.mãſuetudinis:inflãmãdo. Jac.1. In mãſuetudine ſuſcipite inſitũ uerbũ ꝛc. Ex ꝑmo ſeqꝛ vbũ Grãdo.]ex 2° Carbones ignis.]Uel aliť. Intonuit.]ſup chriſtũ. Jo.12. Uenit uox de celo dicens:ꝛ clarificaui ꝛ iterũ clarificabo. dicebat turba que audiebat tonitruũ factũ eẽ. Et altiſſimus dedit uocẽ ſuã.]in tranſfiguratione. Luc.3. Hic eſt fili9 meus dilect9. Miſit ſagittas ſuas.]Cõparantur hic iſti doctores ſagittis ꝑꝑ ſeruorẽ ſpũs ſcĩ in eis. Jſa.49. Poſuit me q̃ſi ſagittã electã. Ex.17. Qui egrediens ſpetu a iacob:ꝛ implebũt faciem orbis ſemine. Et diſſipauit eos.]q2 alijs odor vite in vitã:alijs fuerunt odor mortis.2° Cor.2. Fulgura multiplicabis.]Hic dicit ꝑꝑ claritatẽ miraculorũ. Job.38. Nũqd mittes fulgura ꝛ ibunt ꝛ reuertentia dicẽt tibi aſſumus. Et cõturbauit eos.]i.fecit eos obſtupeſcere. Act.3. Dicit de miraculo petri:ꝙ repleti ſũt oẽs ſtupore ꝛ extaſi in eo qđ cõtigerat. Apparuerũt fontes aquarũ.]ℂ Hic ponit effect9 predicationis. Et ꝑ° ponit effectus.2° ꝑncipiũ. Ab increpatiõe.]Et eſt duplex effectus. Unus oñdit cũ dicit Apparuerũt fontes aquarum.]i.documẽta ſapie. Jſa.41. Aperiã in ſupinis collib9 flumina ꝛ in medio cãporũ fontes.ponã deſertũ in ſtagna aquarũ:ꝛ terrã inuiam in riuos aquarũ. Jſe.12. Haurietis aquas ĩ gaudio de fontib9 ſaluatoris. Uel dona ſpũs ſcĩ. Zach.13. Erit fons patens domui dauid ꝛ hitatorib9 hierlm ĩ ablutionẽ pctõris ꝛ menſtruate. ℂ Alius effectus ponit cũ dicit. Reuelata ſũt fundamẽta.]ſ.ſcĩ patriarche ꝛ ꝓphe:ſuꝑ quos fides nr̃a fũdata eſt:q2 qđ in eis dictũ uel factũ eſt figuraliť reuelatũ eſt per aplos. Principiũ aũt horũ eſt qñ chřs incepit increpare. Matth.3. Pniam agite appropinq̃bit ꝛc. Luc.13. Niſi pniaʒ egeritis oẽs ſiľ peribitis. Ab inſpiratione ſpũs ire tue.]qñ inſpirauit ꝙ oẽs turbaremus ꝯ peccata.

ℂ Miſit de ſũmo ꝛ accepit me: ꝛ aſſumpſit me de aquis multis.

ℂ Supra egit ꝑa de potẽtia liberãtis.hic ꝓſeqꝛ per ordinẽ beneficiũ liberationis. Et circa h̃ duo facit. Primo agit grãs de libatione quãtũ ad ꝑterita. 2° quãtũ ad futura que ſperat ibi. Et ero imaculat9 cũ eo.]Circa primũ tria ponit.ꝑ° narrat a qbus ſit libatus. 2° liberationẽ ibi Et fact9 eſt.]3° libationis cãm ibi Saluũ me fac.]Circa ꝑm duo facit.ꝑ° ſe oſtẽdit liberatũ a magnis tribulationib9.2° exponit quõ tribulationes ſint magne ibi Eripuit me.]Dicit glo. ſm lrãm. Miſit de ſũmo.]q.d. Deus potens eſt:q2 oĩa ꝑdicta facit.ſ.cõmouẽ ꝛc. Intonuit ꝛc.]Dñs ſuam potẽtem. Et hoc de ſũmo.]ſ.ptãte. Accepit me.]

eripiendo. Et aſſũpſit me.]i.eleuauit me ꝓtegẽdo. De aqs mltis.]i.de multis tribulatiõib9.ps. Multe tribulationes iuſtoꝝ:ꝛ de oĩbus ꝛc. Ecci.51. Liberaſti me de portis tribulationũ que circũdederũt me: ꝛ a preſſura flãme que circundedit me. ℂ Myſtice miſit de9 pr̃ filiũ ſuuʒ de ſũmo.i.de celo. Jo.6. Deſcendi de celo:nõ ut faciã uoluntatẽ meã ꝛc. Hoc eſt qđ petebat pš. Emitte manũ tuã de alto. Et liberauit me de aqs multis.]A ſũmo celo egreſſio eius ꝛc. Uel ſpirituʒ ſcm̃. Tre.1. De celſo miſit ignẽ. Et accepit me.]infirmũ ad ſanandũ. Et aſſũpſit me de aqs mltis.]ſ.baptiſmi:uel de multitudie pctõꝝ. Uel miſit de ſũmo.]ſo icit vir iuſtus grãm ſuã. Jac.1. Oẽ datũ optimuʒ ꝛ oẽ donũ ꝛc. Et accepit me.]ad pniam. Jſa.40. Sicut paſtor gregẽ ſuũ paſcet in brachio ſuo congregabit agnos ꝛc. Oſee.11. Ego q̃ſi nutriti9 effraim: portabã eũ in brachijs meis. Uel ꝑploꝝ:q2 fideles de multitudine gẽtiũ ſunt aſſumpti.

Myſteriũ.

ℂ Eripuit me de inimicis meis fortiſſimis ꝛ ab his qui oderũt me:qm̃ cõfortati ſũt ſuper me. Preuenerũt me in die afflictiõis mee: ꝛ factus eſt dñs ꝓtector me9. Et eduxit me in latitudineʒ:ſaluũ me fecit qm̃ uoluit me. Et retribuet mihi dñs ſʒ iuſtitiã meã: ꝛ ſm puritatem manuũ mearum retribuet mihi. Quia cuſtodiui vias dñi: nec impie geſſi a deo meo. Qm̃ oĩa iudicia eius in cõſpectu meo: ꝛ iuſtitias eius non repuli a me.

ℂ Hic ꝓbat quõ tribulatiões ſunt multe. ꝛ ꝑ° ex cõditione inimicoꝝ. 2° ex ꝑſequutiõe coꝝ ibi Qm̃ cõfortati ſunt.]Cõditio inimicoꝝ nociua eſt ualde:q2 potẽtes ꝛ odientes.vñ. Eripuit me de inimicis fortiſſimis: ꝛ ab hijs qui oderũt me.]ℂ Potẽtes myſtice ſũ peccata carnalia. Ecci.18. Si ꝑſtes aĩe tue cõcupiſcẽtias eius:faciet te in gaudiũ inimicis tuis. Jſa.49. Nũqd tollitur a forti preda. Odiẽtes ſũt demones. Oderunt egyptij filios iſrael.ps. Concidã a facie ipſi9 inimicos eius ꝛc. ℂ Cõſequẽter ponit ꝑſequutio. Dupliciť poteſt qs liberari ab inimicis.uel ꝙ nõ ꝑmittat ſe vinci: uel ꝙ fugiat. Utrũqʒ aũt excludit a ſe. Prio q2 fortes ꝛ cõfortati.i.multiplicati vicerunt eũ:nec potuit fugẽ. Et hoc eſt qđ dicit Preuenerũt me.]ꝑcludẽtes mõ viã ad fugiendũ. Tre.4. Ueloci ores fuerũt ꝑſequutores mei aqlis celi ſup montes ꝑſequuti ſũt nos. ꝛ h̃ In die afflictionis.]q2 tũc hõ debilior eſt qñ eſt afflictus. Tre.1. Oẽs perſequutores ei9 apꝑhenderunt eã:inter anguſtias Auxiliũ liberatoris ponit duplex. Prio cõtra inualeſcẽtes hoſtes. ℂ Uñ dicit. Et factus eſt dñs ꝓtector meus.]ut nõ noceãt.ps. Protexiſti me a cõuẽtu malignantiũ ꝛc. 2° contra prudentes. ℂ Unde ſeqtur. Eduxit me in latitudinẽ.]de anguſto in quo erã poſitus:neſciẽs qd facerẽ dans vias qd facerẽ. Uel in latitudinẽ charitatis.ps. Latũ mandatũ tuuʒ nimis. Cã liberationis eſt duplex.ſ. diuina gr̃a ꝛ meritũ humanũ. ℂ Unde dicit. Saluum me fecit qm̃ uoluit me.]hec eſt potentiſſima cã libatiõis ſ.uoluntas ſua. Eph.1. Qui operaꝛ oĩa cũ cõſilio uolũtatis ſue. ꝛ tñ ſubſequẽter opaꝛ ibi aliqd meritum humanũ.ꝑ° Cor.15. Gr̃a dei in me uacua nõ fuit. ℂ Et ideo ſubdit. Retribuet mihi dñs ꝛc.]Ubi tria facit. Primo ꝓponit meritũ. 2° in quo cõſiſtit. 3° ponit viaʒ perueniẽdi ad h̃ meritũ. 2° ibi. Quia cuſtodiui.]3° ibi Qm̃ oĩa iudicia.]Meritũ hoĩs cõſiſtit in duob9 Meritũ hoĩs cõſiſtit in duobus.

ſ.in

ſ.in opatione boni:⁊ in euitatione mali.pſ. Declina a malo ⁊ fac bonū. Et iō quātū ad pmiū dicit.⌊ Retribuet mihi dñs ſm iuſtitiā meā. ⌋quā ipſe in me opat⁹ eſt. Sap.3. Juſtoꝝ aīe in manu dei ſunt:⁊ non tāget illos tormētū malitie ⁊c̄. Prouer.11. Seminātı iuſtitiaʒ merces fidelis. ❡ Quātū ad 2ᵐ dicit⌊ ſm puritateʒ manuū mearū retribuet mihi. ⌋i.innocētiaʒ. Job.22. Saluabit inocēs:ſaluabit in mūdicia manuū ſuarum. pſ. Nō priuabit bonis ⁊c̄. Hec aūt iuſtitia ↄſiſtit in obſeruatione viarū dei.pſ. Viā mādatoꝝ tuorū cucurri. Et ideo dicit⌊ Quia cuſtodiui vias dñi. ⌋Job.23. Veſtigia eius ſequut⁹ eſt pes meus:vias eius cuſtodiui ⁊ nō declinaui ex ea. Et qꝛ⌊ nō impie geſſi. ⌋recedendo ⌊ a deo. ⌋qꝛ per pctm̄ hō recedit a deo:⁊ ingratur.pſ. Nō receſſit retro cor nr̄ꝫ. Quō puenit ad hoc? Quia ⌊ oīa iudicia eᵘ in ↄſpectu meo. ⌋Valet valde ad operādum bona ⁊ euitanda mala cogitare diuina iudicia. Jo.19. Fugite a facie gladij:qm̄ vltor inigtatū eſt gladius. Et cuſtodiui hoc:qꝛ⌊ iuſtitias eius non repuli a me. ⌋hoc induſtria peccādo. Job.21. Dixerūt deo recede a nobis. Et ſeqtur. Perueniet eis inūdatio. Qui ex infirmitate vel ignorantia peccat:faciliter veniam conſequitur.

❡ Et ero imaculatus cū eo:⁊ obſeruabo me ab inigtate mea. Et retribuet mihi dñs ſꝫ iuſtitiā meam:⁊ ſm puritatem manuum mearum in conſpectu oculorum eius.

❡ Supra cōmemorauit pſ bñficiū liberationis de preterito.hic de futuro quātū ad ſpem. Et pmo commemorat bñficia in gñali.2° in ſpeciali que accepit ⁊ que ſperat ibi⌊ Deus meus īpolluta via eius. ⌋3° cōmēdat iuſticiā diuinā. Circa pmū duo facit. Pmo proponit orōnē ad deū.2° cōmēdat ſpem exaudītiōis ibi⌊ Quā tu illumīnas. ⌋Tria pponit. Pmo ppoſitū pſeuerādi in innocētia.2° meritū retributionis.3° rōnem aſſignat.2ª ibi⌊ retribuet. ⌋3ª ibi⌊ Cum ſcō ſanct⁹ eris. ⌋Dicit ergo.⌊ Et ero immaculatus cuꝫ eo. ⌋i.adherebo deo:qꝛ loqtur ex pſona ſua ⁊ alioꝝ:quoꝝ gdā inocēteſ ſunt.dicit⌊ Et ero. ⌋i.ſtabo ⁊ pſeuerabo in innocentia Eccī.31. Beatus vir qui inuētus eſt ſine macula. Vel ⌊ Ero immaculatuſ cū eo. ⌋i.adherebo deo.pme Cor⁹ 6. Qui aūt adheret deo vnus eſt ſpūs ↄſeruans te ab oi macula. Job.27. Donec deficiā:nō recedā ab innocētia mea. Quidā ſūt penitētes:⁊ ad hoc ptinet ne iterū in pctm̄ labant. Et ideo dicit⌊ ⁊ obſeruabo me ab inigtate mea. ⌋Nō ero ſicut canis qui reuertit ad vomitū:⁊ ſus lota in volutabro luti.2ᵉ Pet.2. Eccī.26. Jn duob⁹ ↄtriſtatū eſt cor meum:⁊ in tertio iracundia mihi aduenit. Vir bellator deficiēs pre inopia:⁊ vir ſenſatus ↄtēptus:⁊ qui trāſgredit de iuſtitia in pctm̄:deus parat illū ad rūpheam. ❡ Cōſequēter ponit ſpem retributionis cum dicit⌊ Et retribuet mihi dñs ſꝫ iuſtitiā meam. ⌋Et eſt duplex retributio. vna que datur pro bonis impletis. Et ppter hoc dicit⌊ Retribuet mihi dñs ſm iuſtitiā meam. ⌋Anſelmus. Juſtitia eſt rectitudo volūtatis propter ſe ſeruata. Vel ſm opera hominis reddet ei.pſ. Reddet vnicuiqꝫ ſm opa ſua. Dicit⌊ obſeruabo. ⌋i.⌊ retribuet. ⌋Quia ſi homo aliqñ fuit iuſtus ⁊ fecit opa iuſtitie:⁊ nō obſeruat ſe a peccatis:uel non cōſeruat ſe in opibus iuſtitie ⁊ ideo mortificantur:nec meret retributionem. Eze.8. Omnes iuſtitie eius non recordabuntur. Alia eſt que datur pro beneficijs. vnde dicit⌊ Retribuet ſm puritatem manuum mearum in cōſpectu oculorum eius. ⌋Aliqui habēt exterius tm̄ manus.i.operationes puras:⁊ illis deus non retribuet. ſed quādo habent puras in corde operationes tunc retribuet. Et hoc eſt⌊ in conſpectu oculorum eius. ⌋non illis bonis que ſunt in cōſpectu noſtro:ſed in cōſpectu dei. Jſa.64. Oculus nō vidit deus abſqꝫ te. Et quid retribuet? Jocūditatem ineffabilem ⁊ augmētum gratie que prouenit ex mādatis dei ſeruatis.pſ. Jn cuſtodiēdis illis retributio multa.⌊ Et retribuet ſm puritatem manuum mearum. ⌋i.operum. Dicit autem opus impurum ratione carnalis affectus. Jſa.1. Manus ueſtre ſanguine plene ſunt. Jtem ratione inanis glorie. Matthei.5. Attendite ne iuſtitiam ueſtram faciatis coram hominibus ut videamini ab eis:alioquin mercedem non habebitis. Gregorius. Vecordia eſt magna agere:⁊ laudi inhiare:qui vñ celum mercari poterit iñ uanum ⁊ tranſitorium ſermonem querit. Conſequēter ponitur ratio retributionis:ideo ſequitur.

❡ Cum ſcō ſanct⁹ eris:⁊ cū viro īnocēte inocēs eris. Et cū electo elect⁹ eris:⁊ cū puerſo puerteris. Qm̄ tu pplm humilē ſaluū facies ⁊ oculos ſuperborum humiliabis.

❡ Circa hoc duo facit. Primo ponit rationem retributionis. ſecūdo exponit eam ibi⌊ Quoniā tu populū. ⌋Primi duo. ꝟ. dupliciter poſſunt intelligi. Uno modo ut intelligat ad deum loqui:⁊ ſic eſt litteralis ſenſuſ ⁊ dicat. Tu dñe⌊ cum ſancto ſanctus eris. ⌋Et ſic dicit duo.ſ. ꝙ deus ſit remunerator ⁊ approbator bonorum. ſecūdo quomodo eſt reprobator malorum. vnde ſequitur.⌊ Et cum innocēte ⁊c̄. ⌋i.⌊ ⁊ cum peruerſo peruerteris. ⌋❡ Eſt autem ſciendum ꝙ nomina.ſ. ſanctū innocētem ⁊ electum. Electus autem poteſt dupliciter intelligi. Uno modo a deo:⁊ hoc eſt cōmune omnibus ſanctis. Eph̄.1. Elegit nos deus ante mundi cōſtitutionem ⁊c̄. Alio modo dicitur electus qui habet excellentiam innocētie ⁊ ſanctitatis. Cañ.5. Dilectus meus candidus ⁊ rubicūdus:electus ex millibus. Si primo modo ſumatur electus tunc ſcōm ponit ex parte noſtra:⁊ tertium ex parte dei. Si ſecundo modo ſic proponit duo que ex parte noſtra ſunt. Primū eſt operatio boni que fit propter deum:⁊ que proprie habet rationem ſanctitatis:qꝛ omnia que ordinantur ad deum dicuntur ſancta:⁊ hoc eſt quod dicit. O domine tu eris ſanct⁹ cum ſancto ſcitatem in eo cauſando. Leui. 22. Ego deus qui ſanctifico vos. Vel ſic. Tu eris ſanctus effectiue.i. oſtēdēs te amare ⁊ approbare ſcitateʒ. Non enim oſtēdit ſe niſi per opa. ſubſtāciā enim eius nō videmus. Nec aliter eſt ſunctus cū ſcō niſi oſtēdēdo ſanctitatē. Nō eſt enim viſibilis nūc nobis ut dicamus ꝙ ↄformat ſe ſancto in morib⁹ exterioribus:ſicut de hoīe qui diuerſis diuerſimode ſe ↄformat maxime amicis. qꝛ omne animal diligit ſibi ſimile. ⁊ qd̄ diligit quis illud remunerat. Unde oſtēdens te ſanctū quando remunerabis ſanctitatis opa.⌊ Et cum viro innocēte innocēs eris. ⌋effectiue ⁊ remunerādo.⌊ Et cum electo. ⌋quem tu diligis.⌊ electus eris. ⌋qꝛ facies ꝙ ipſe te eliget. Jo.15. Nō vos me elegiſtis:ſed ego elegi vos: primordialiter. Deut̄.4. Dilexit patres tuos:⁊ elegit ſemen eoꝝ poſt eos. Et.26. Deum elegiſti hodie ut ſit tibi deus:⁊ obedias eius impio:⁊ dominus elegit te hodie ut ſis ei populus peculiaris:⁊ faciet te excelſiorem cunctis gentib⁹ ut ſis populus ſanctus. Vel⌊ elect⁹. ⌋idest excellenter ſeparatus.⌊ ⁊ cum peruerſo peruerteris. ⌋idest permittes eum eſſe peruerſum. Vel peruerſi ſunt illi qui nō ſequunt illos quos debēt ſeq. Qui ergo nō ſeqtur volūtatē dei videt puerſus. ergo tu cōtra

uolūtatē dei ꝛ deus ꝯtra uolūtatē tuā. q.d. Tu vis habere beatitudinē: ꝛ deus dabit tibi miſeriā. Leuit. 16. Si ambulaueritis mihi ex aduerſo: ꝛ ego ꝯtra uos aduerſus incedā: ꝛ percutiā uos ſepties ꝓpter peccatā uřa. Et idō dič ⌊ cū peruerſo peruerteris. ⌋ i. ages ꝯtra uolūtatē peruerſoꝝ. Alio mō pōt legi ut referat ſermonē ad aliquē hoiem ꝛ ſic eo hō cū ſcō hoie uel cū chřo ſanct⁹ eris: q2 nō audies de deo niſi ſcitatē. Exo. 37. Cū viro religioſo tracta de ſcitate. ⌊ ꝛ cū inocēte inocēs eris. ⌋ q2 ſm ꝯuerſationē iformant mores. ꝑme Corin. 15. Corrūpūt bonos mores colloqa mala. ⌊ ꝛ cum peruerſo peruerteris. ⌋ Eccī. 16. Qui tetigerit picē ingnabit ab ea: ꝛ qui cōicat ſupbo ꝛc̄. ⸿ Cōiter exponit ꝑmiſſa ſm ꝑmam lecturā. Quare eris dñe cū ſcō: q2 ⌊ Tu ppl'm humilē ſaluū facies. ⌋ i. in hoc ꝙ humilē ſaluū facies: oñdis te cū ſcō ſcm eē. Jač. 4. Humilib⁹ dat grām. Matth. 19 Sinite puulos uenire ad me: taliū eni eſt regnū celoꝝ. pš. Excelſus dñs ꝛ humilia reſpicit. Quare cū peruerſo perueteris: q2 ⌊ oculos ſupboruꝫ humiliabis. Luč. 14. Ois qui ſe exaltat humiliabit. Jſa. 2. Oculi ſblimis humiliati ſūt: ꝛ icuruabit altitudo viroꝝ. Et dicit ⌊ oculos. ⌋ q2 ſupbia in hoc ꝯſiſtit: ꝙ hō aſpectū ſuū ad maiora ꝗꝫ ſit ſua ꝓportio erigit. Jſa. 16. Supbia ei⁹ ꝛ arrogātia eius pluſqꝫ fortitudo eius. Et ideo pš. Dñe non eſt exaltatū cor meū: neqꝫ elati ſunt oculi mei.

In quo ꝯſiſtit ſuperbia.

⸿ Qm̄ tu illuminas lucernā meā dñe: de⁹ meus illumina tenebras meas.

⸿ Hic ꝯuertit ſe ad orōnē. q.d. Jta iuſt⁹ eſt ⌊ Qm̄ tu illuminas lucernā meā. ⌋ Et duo fač. Pmo refert grāꝝ actionē de bñficio ſuſcepto. 2° ponit petitionē de ſuſcipiēdo ibi ⌊ De⁹ me⁹ illu. te. me. ⌋ Dicit ḡ ⌊ Tu illuminas ꝛc̄. ⌋ Hoc totū pōt ſm lřam dupl'r exponi: ut per lucernā itelligat ꝓſpitas. per tenebras itelligat aduerſitas. Sicut qñ hō eſt let⁹ vident ſibi clare oia: qñ eſt triſtis vident ſibi oia obſcurari. Hoc eſt ergo qđ dič. ⌊ Qm̄ tu illuminas lucernā meā dñe. ⌋ q2 tu dediſti mihi ꝓſpitatē: ꝛ ꝯtinue das. ⌊ illumina tenebras meas. ⌋ i. ſi qd aduerſitatis remāſit in me expelle ꝛ remoue a me. ⸿ Alio mō pōt itelligi moral'r: ut per lucernā itelligatur mēs ſiue aia hois. Prouer. 20. Lucerna dñi ſpiramētū hoiſ. Mēs ḡ hois eſt: qſi lucerna dei accēſa diuino lumine. pš. Signatū eſt ſup nos ꝛc̄. Quādiu ſine peccō ſum⁹: lucerna nřa accēſa eſt. i. aia nřa ſplendet lumine grē. ſed qñ aliqd tenebre corruptibilis carnis remanet eſt extincta. Ro. 7. Ego ipſe mēte ſuio legi dei carne aūt legi peci. Et h̄ eſt qđ dicit ⌊ Qm̄ tu illu. lucmeā. ⌋ i. q2 aia mea illuminata eſt lumine grē. ⌊ illumina tenebras meas. ⌋ i. remoue a me defect⁹ ꝛ corruptiones per que hō icidit in tenebras. ⸿ Uel pōt legi allegorice ut dicant v̄ba qſi ex pſona chřī uel cuiuſcūqꝫ viri iuſti. Jn eccřia ſūt multi lucētes ſicut fideles ꝛ ſci. Phil. 2. Jnter quos lucetis ſicut luminaria in mūdo: v̄bū vite ꝯtinētes. Jtē multi tenebroſi ſič ifideles ꝛ peccōres. Phil. 5. Eratis aliqñ tenebre ꝛc̄. Ergo hō orās ꝓ eccřia: uel eccřia ꝓ ſe dič ⌊ Qm̄ tu illuminas lucernā meā. ⌋ i. fideles qui lucēt. ⌊ illumina tenebras. ⌋ i. peccōres. ⸿ Spem exauditionis ponit cum dicit.

Moralit.

Aia ſācta ē lucerna lucens

allegoria.

⸿ Qm̄ in te eripiar a tētatione: ꝛ in deo meo tranſgrediar murum.

⸿ Hic fač duo. Pmo tāgit libationē a malo. 2° victoriā ſup malo. Dič ḡ. Oro q2 ſpo in te. i. in v̄tute tua. ⌊ eripiar a tētatione. ⌋ i. a ꝗcūqꝫ tribulatione ſiue ipugnatiōe ꝑͤ Cor⁹. 10. Fidelis de⁹ qui nō patiet tētari ſup id qđ poteſtis. ⌊ ꝛ in deo meo trāſgrediar murū. ⌋ i. victoriā a peccō v̄tute dei hēbo. Tūc eni hoſtis hēt victoriā ciuitatis qñ trāſgredit murū. Mur⁹ iſte e. i. quecūqꝫ difficultas que ipedit nos ad bñ opandū: ſiue peccā que ꝓuocāt nos ad male faciēdū. Hiero⁹ dič ⌊ frāgā muꝝ. ⌋ qui nō poſſum⁹ eē in mūdo ſine peccō. ꝑͤ Jo. 1. Si dixerim⁹ q2 pecēm nō hēm⁹ ꝛc̄. ſꝫ trāſgredimur q2 ſupam⁹ illud dum nō ꝯſentimus ꝯcupiſcentijs eius. ⸿ Seqt.

⸿ Deus meus ipoluta via eius eloqa domini igne examinata: ꝓtector eſt oium ſperātium in ſe. Qm̄ quis deus preter dñm: aut qs deus preter deum noſtrum?

⸿ Sup̄ cōmemorauit in gñali bñficia que in futurū expectat a deo: q2 ⌊ Jn te eripiar ꝛc̄. ⌋ Hic in ſpāli ꝓſeqt ea. ⸿ Et notādū ꝙ loqtur ad modū hñtis aduerſitatē ꝛ aduerſarios: de qb⁹ ſpat victoriā. in qua triplex ē gradus. Pmo ut pſequat aduerſarios fugiētes: ꝛ ſic ut captos deſtruat. 2° ut in eis regnet. 2ª ibi ⌊ Et ꝑcinxiſti me. ⌋ 3° ut exaltet ibi ⌊ ꝛ eripies me. ⌋ Circa ꝑm tria facit. Pmo cōmēdat ſuū adiutorē. ſ. deū. 2° oñdit quō a deo iā data ſūt ei quedā per que idone⁹ eſt ad perſequēdū eos. 3° agit de pſequtiōe. 2ª ibi ⌊ De⁹ q ꝑcinxiſti. ⌋ 3° ibi ⌊ Perſeqr. ⌋ Pma in duo. Pmo cōmēdat deū. 2° cōmēdationē ꝓbat ibi ⌊ Qm̄ qs ꝛc̄. ⌋ Cōmēdat ḡ deū de trib⁹. ꝙ ſit iuſtus in ope. uerax in ſmone. ꝛ ꝙ ſit miſicors in ſubuētione. ⸿ Quātū ad ꝑm dicit ⌊ eripiar a tētatione. ⌋ Jdū ꝯſidero diuine iuſtitie puritatē. q2 ⌊ Deus me⁹ ipoluta via eius. ⌋ Jterū dū ꝯſidero ei⁹ diſpōnē: q2 nihil iniuſtū eſt in eo. Eze. 18. Nunqd via mea equa eſt: ꝛ nō magis vie me praue ſūt. Ul' via dei per quā de⁹ uadit ad aiam eſt ipoluta. Et eſt hec charitas. ꝑme Cor⁹. 12. Adhuc excellētiorē viā uobis demōſtro. ⌋ i. ut ſecuti eatis. Hec eſt ipoluta: q2 charitas nō agit ꝑperā. i. ꝑuerſe. Uel via dei eſt ipſe chřus: q2 pecēm nō fecit. Jſa. 35. Uia ſcā uocabit: ꝛ nō trāſibit per eā pollutus: ꝛ erit via recta ita ut ſtultus nō erret per eā. Uel via chřī eſt v̄go hēā. pš. Jn mari via tua. Hec eſt ipoluta. Cant. 4. Tota pulchra es amica mea ꝛc̄. Jſa. 54. Dilata locū tētorij tui. ⸿ Quātū ad 2m dicit ⌊ Eloqa dñi. ⌋ Et loqtur ad ſilitudinē auri ꝛ argēti. ꝙ ſi ſit purū ꝓbat per ignē. Uñ ſicut auꝝ per ignē purgatū nihil hēt impuritatis: ita ſūt purgata v̄ba dñi. Prouer. 8. Juſti ſūt oēs ſmones mei: ꝛ nō eſt in eis qcqꝫ ꝑuū atqꝫ ꝑuerſum ꝛc̄. ⌊ igne examinata. ⌋ pš. Eloquia dñi eloqa caſta: argētū ꝛc̄. Et dicunt igne examinata ſ. ſpūs ſci. Job. 12. Auris v̄ba diiudicat: ꝛ fauces comedētis ſaporē. Nulla pōt examinare v̄ba niſi hēat ignē ſpūs ſci. ꝑͤ Cor⁹. 2. Aialis hō nō pcipit que ſunt ſpūs dei. Uerū q2 eſt uerax iplebit qđ ꝓmiſit. Et ꝓpt hoc dicit ⌊ ꝓtector eſt oium ſperātiuꝫ in ſe. ⌋ Eccī. 2. Quis ſperauit in dño ꝛ ꝯfuſus eſt. ⸿ Cōiter ꝓbat cōmēdationē: q2 hec ſūt ꝓprietates: ꝙ ſit iuſtus. ꝙ ſit uerax. ꝛ ꝙ ſit miſicors. Si ergo iſta bñ ꝯueniūt deo meo: nō queras aliū: ſed nullus alius deus eſt ꝑter ipm. Et idō dicit ⌊ Quis deus ꝑter dñm? ⌋ q.d. nullus. Jſa. 42. Ego ſū dñs: hoc eſt nomē meū. Deut. 6. Audi iſrl. Dñs deus tuus vnus eſt. Jn hoc differebāt iudei ab alijs. Et qa alij colebāt elemēta mūdi uel hoies uel angelos. Dij v̄o dicebant factores eoꝝ. Sed iudei colebāt uerū deum factorē eoꝝ. Dicit ergo ꝙ ipſe eſt deus totius creature. 2° ꝙ ipſe colebat ſpāliter a iudeis. ⸿ Dicit ergo quātū ad ꝑmū ⌊ Quis deus ꝑter dñm. ⌋ ſ. totius creature factorē. Judith. 16. Tibi ſeruiat ois creatura tua ⌊ Aut qs deus ꝑter dñm noſtrū. ⌋ ſpecialiter. 1. Reg. 2. Nō eſt ſāctus ut eſt dñs: neqꝫ eni eſt alius ext te: ꝛ nō eſt fortis ſicut deus nr̄. pš. Not⁹ in iudea de⁹ ꝛc̄. Qui dicit nr̄ ſpāliter: pietate ꝛ cultura: ꝛ vnione nāe: ꝛ carnis

Cõfundũt manicheos — nis aſſũptione:⁊ redẽptione. In hoc ↄfundunt mani/cheí:q2 hic eſt de⁹ ⁊ dñs viſibiliũ.⁊ q deus ueteris te/ſtamẽti eſt uerus deus:q2 nullus deus preter eum.

¶ Deus qui precinxit me virtute:⁊ poſuit im maculatam viam meam.

¶ Hic oſtẽdit quõ hẽt a deo idoneitatẽ ad vincẽdũ. De⁹ enĩ aliqñ dat ṽtutẽ alicui ad bñ opandũ.nec tñ ſufficit niſi de⁹ ꝓtegat eũ exteri⁹. Pmo ergo oſtẽdit quõ deus dedit ṽtutẽ interi⁹.2° quõ iuuat exterius ibi⌊ Dediſti mihi ꝓtectionẽ.⌋ Tria ſũt nec̃ia alicui ad vincẽdum. l.q ſit fortis. Prouer.ul. Fortitudo ⁊ decor idumẽtum ei⁹. Luc.11. Fortis armat⁹ cuſtodit atriũ ſuũ. Q, ſit agi lis.⁊ q ſit doct⁹ in bello. Et hec tria dicit ſe hẽre.2° ibi ⌊ Qui pfec̃ pedes meos. ⌋3° ibi⌊ Qui docet man⁹.⌋ Fortis q dicatur — Circa pmũ duo facit. Pmo ↄfitet ſibi datã fortitudi nẽ a deo.2° debitũ fortitudinis uſum. Dicit ğ⌊ Deus q ꝓcinxit me ṽtute ad bellũ ⁊c̃.⌋ Milites ꝓdictũ ꝓcigũ/tur armis ⁊ gladio ut ſint expediti ⁊ pati ad pugnaƺ.1. Mach.3. Judas machabeus iduit ſe lorica ſic̃ gigas: ⁊ ſuccinxit ſe arma bellica in ꝑ lijs. Hec eſt fortitudo.ſ. ṽt⁹ que data eſt mihi a deo:nõ ſolũ in corꝑalib⁹ bellis ſed ẽt in ſpũalib⁹:que nõ vincerẽ ſine ṽtute dei. Et iõ dicit⌊ ꝓcinxit me ṽtute.⌋ Eph.6. Cõfortamini i dño ⁊ in potẽtia ṽtutis dei. Iſa.40. Qui dat lapſo ṽtuteƺ ⁊ hijs qui nõ ſunt fortitudinẽ ⁊ robur multiplicat. Uel ⌊ ꝓcinxit.⌋ ad modũ currẽtis ne impediat ex diffluxu ueſtiũ. Ita ṽt⁹ dei retinet affectũ ne defluat ad t̃rena. Et iõ ſeqtur⌊ ⁊ poſuit imaculatã viã meã.⌋ 1. Reg.25 Bñdict⁹ de⁹ qui cuſtodiuit ſuũ ſuũ a malo.pš. Bti i/maculati in via. Ul' via iſta via charitatis que nõ agit ꝑperã ut ſupra dictum eſt.

¶ Qui pfecit pedes meos tanq̃ȝ ceruorum:⁊ ſup excelſa ſtatuens me. Qui docet manus meas ad prelium:⁊ poſuiſti ut arcum ereuƺ brachia mea.

¶ Hic ponit agilitas que nec̃ia eſt ad pugnã.1. Reg.14. Dicit q egreſſus ſaul ↄtra dauid ſup petras abruptiſ/ſimas que ſolis ceruis puie ſũt.q.d.tãtã agilitatẽ mihi ↄtulit de⁹ q q̃ſi ceruus ibã per montes.⌊ ⁊ ſup excelſa ſtatuit me. ⌋In mõtib⁹ decliuib⁹ ueſtigia hois non fi/gunt:ſed de⁹ dedit ei tãtã grãm ut nõ laberetur in eis. Myſticũ. ¶ Myſtice legit ſic. Ceruus trãſcẽdit ſine leſione ſpi/nas ⁊ ſiluas:ſic ſpũalis affect⁹ ꝑtrãſit ſine leſione ⁊ inſe ctione mala:ſiue delectationes mũdi. Gẽn.pe. Nepta/lim ceruus eſt emiſſus dãs eloqa pulchritudis. Iſa.35 Tũc ſaliet ſicut ceru⁹ claudus.⌊ ⁊ ſup excelſa ſtatuit me. ⌋i. ſup celeſtia ſtatuit mẽtẽ meã deſixũ. Abach.3. Sup excelſa mea deducet me victor. ¶ Cõſiter poni tur doctrina militaris. vñ ait.⌊ Qui docet man⁹ meas ad ꝓliũ. ⌋Doctrina militaris acqrit ſcia:⁊ pfectio exer citio. Pmo ergo ſciam ſiue doctrinã querit:q2 hec do/ctrina nec̃ia eſt militib⁹. Prouer.24. Cũ diſpõne ini/tit bellũ. Sƺ iſte edoct⁹ a deo dic quãtũ ad 2m⌊ Po/ſuiſti ut arcũ ereũ brachia mea.⌋i. brachia q̃ſi ifatiga/bilis mihi ad bellãdũ dediſti. Uel⌊ q docet ⁊c̃.⌋i.ꝯ vi tia ⁊ demones:docet nos opari ad ſupandos hoſtes q iter celi claudẽ conant. Poſtea mutãs pſonã dic̃⌊ Po ſuiſti ⁊c̃.⌋ Alia lr̃a hẽt⌊ Cõfregiſti arcũ ereũ.⌋i. bra/chiũ meũ.pš. Bñdict⁹ dñs de⁹ me⁹ q docet man⁹ meaſ ad ꝓliũ ⁊c̃. ¶ Nota q excellẽtia agilitatis ⁊ excellẽtia fortitudis eſt in leonib⁹:q ex ſiccitate nimia nõ hñt me dullã in oſſib⁹ ⁊ hi⁹ ↄtigũt ex magna ieq̃litate elemen toꝝ immixta:⁊ iõ parũ viuũt.⁊ h̃ nõ decet in hoie ꝓpter operatiões ei⁹. vñ hi⁹ dicunt ex ſpũali munẽ data dauid: ut dĩ Eccĩ.47. Luſit cũ leonib⁹ q̃ſi cũ agnis:⁊ in urſis ſilr̃ fec̃ ſic̃ i agnis ouiũ. Et ſilr̃ ſibi data eſt a deo ex grã doctrina pugnãdi. ¶ Myſtice. Opƺ nos in ſpũali bel lo eẽ doctos. Eccĩ.11. Multe iſidie ſũt doloſi:qs non poſſum⁹ euadẽ niſi hẽam⁹ ⁊ doctrinã ⁊ auxiliũ dñiuƺ. Myſticũ. — Job.39. Gl̃a nariũ ei⁹.i. demonis t̃ror ↄtẽnit pauorẽ: nec cedit gladio.ꝑ⁹ Co².4. Lƺ is q foris eſt nr̃ hõ cor rũpat:tñ qui itus eſt renouat de die in diem.

¶ Et dediſti mihi ꝓtectionẽ ſalutis tue:⁊ dex tera tua ſuſcepit me. Et diſciplina tua corre xit me in fine:⁊ diſciplina tua ipſa me doce bit. Dilataſti greſſus meos ſubtus me:⁊ nõ ſunt infirmata ueſtigia mea.

¶ Hic oſtẽdit quõ ꝓdcã ſibi data ↄſeruant a deo exteri⁹ vñ dic̃⌊ Precinxiſti me ṽtute.⌋ ⁊ tñ ꝓtegit me.⌊ Et de diſti mihi ꝓtectionẽ ſalutis tue.⌋i. ꝓtexiſti me ad ſalu tẽ:q2 nõ ſufficiũt ꝓdicta niſi adſit ꝓtectio dei.pš. Pro texiſti me de⁹ a ↄuẽtu malignãtiũ ⁊c̃.⌊ ⁊ dextra tua ſu/ſcepit me.⌋i. fauor grẽ tue me in bello ↄfortauit. De h̃ bello. Eze.3. Man⁹ dñi erat mecum ↄfortãs me. Uel ⌊ dextra tua.⌋i. fili⁹ tu⁹.⌊ ſuſcepit me.⌋i. nãm meam. Uel⌊ me.⌋i. infirmũ ad curãdũ.⌊ Et diſciplina tua cor/rexit me in finẽ.⌋i. finalr̃ ⁊ pfecte. Prouer.3. Quẽ dili git dñs corrigit ⁊ caſtigat:⁊ q̃ſi pr̃ in filio cõplacet ſibi. vñ⌊ diſciplina tua correxit me in finẽ.⌋ ¶ Quãtũ ad 2m dic̃. Hoc ↄtigit aliqñ q aliqs dubitat:aliqñ errat. Il le aũt.ſ. de⁹ errata corrigit. vñ⌊ diſciplina tua correxit me in finẽ.⌋ ut ſup dictũ eſt. Itẽ dubitata dirigit.⌊ Et diſciplina tua ipſa me docebit.pš. Bonitatẽ ⁊ diſcipli nã ⁊ ſciam doce me. ¶ Quantũ ad 3m dic̃⌊ Dilataſti greſſus meos ſubt⁹ me.⌋ q̃ſi das agilitatẽ:⁊ in ea fouet illos qui latos hñt greſſus qñ nõ artant. ¶ Uel ſpũa Spũalit — lit̃ qñ cor eſt ꝓmptũ per charitatẽ ad bonũ.pš. Uiam mãdatoꝝ tuoꝝ cucurri:cũ dilataſti cor meũ.⌊ ⁊ nõ ſũt ifirmata ueſtigia mea.⌋ q2 nõ defecit. Uel⌊ ueſtigia.⌋ i. ſigna que in itinere relinquuntur.

¶ Perſeqr̃ inimicos meos:⁊ cõprehẽdam il los:⁊ non couertar donec deficiant.

¶ Sup pš poſuit idoneitatẽ ſuã ad vincẽdũ:hic aũt agit de victoria quõ pſequut⁹ eſt fugiẽtes. Et circa h̃ duo fac̃. Pmo ponit pſequutiõis modũ.2° oſtẽdit ipotẽtiã reſiſtẽdi ibi⌊ Cõfringã illos nec poterũt ſtare. Circa ꝑ mũ tria fac̃. Pmo oſtẽdit pſequutionẽ eẽ iuſtã.2° effica cẽ.3° pſeuerãtẽ. Juſtã cũ dic̃⌊ Perſeqr̃ inimicos.⌋ nõ amicos ſƺ iimicoſ.1. Mach.3. Perſequut⁹ ẽ iudaſ iimi cos ⁊ pſcrutãs:⁊ q pturbabãt pplƺ ſuũ ſuccẽdit flãmiſ.

Sed non videt q liceat bonis viris facere pſe quutionem ꝯ aliquos. Gal.4. Quõ Queſtio — tũc is q ſƺ carnẽ nat⁹ fuerat pſequebat eũ q ſƺ ſpũƺ:ita ⁊ nũc.ğ carnaliũ ẽ iſerre pſequutionẽ:⁊ ſpũaliũ ẽ pati.

Sed dicendũ q affect⁹ pſequẽdi diſtiguit pſequutiõis gen⁹. Quidaƺ Solutio — enĩ pſequunt amore ⁊ zelo.pš. Zelus dom⁹ tue comedit me.⁊ h̃ faciũt ut ad bonũ ſiue ad ſalutẽ pducãt:uel malũ ipediãt.pš. Detrahẽtẽ ſecreto ꝓxio ſuo hũc pſe/quebar. Et h̃ mõ pſequunt boni maiores ſiue pctõres. Quidã pſequunt ex odio iſerẽteſ malũ ⁊ ipediẽtes bo nũ:⁊ h̃ mõ pſequũt mali ſiue carnales viros iuſtos.pš Perſeqmini ⁊ cõprehẽdite eũ ⁊c̃. Ul'⌊ Perſeqr̃ inimi cos meos.⌋i. carnales affect⁹.⌊ ⁊ cõprehẽdã illoſ.⌋ nõ illi ↄphẽdẽt me ſcḿ glo. Et oñdit quõ ẽ efficax ad pſe/quẽdũ inimicos. vñ dic̃⌊ ⁊ ↄphẽdã illos.⌋ Tũc oſtẽ/dit efficax qñ pueit ad finẽ ut capiat eos.2. Reg.5. Si aſcendã ad philiſtijm:⁊ ſi dabis eos in manus meas. Et

dixit dñs ad dauid. Aſcēde ꝛc̄. Et ſupra ingrediebaꝛ ꝑficiēs atq; ſuccreſcēs. ꝛ dñs deus exercituū erat cū eo. Itē oſtēdit quō eſt ꝑſeuerās: q.d. nō ꝯuertar. ſi. a ꝑſequutione inimicoꝝ donec deficiāt. ſi. donec ꝯſumenꝛ ſcdi Reg. 1. Sagitta ionathe nunq̄ʒ rediit retrorſum.

Moraliter. Frenāde ſenſualitatē.

℄ Moraliter. Inimici nr̄i ſunt mot' cōcupiſcētie qui in nobis ſunt: ꝛ mouēt ꝯtinua bella. Ro. 7. Uideo aliam legē in mēbris meis repugnātē legi mētis mee ꝛc̄. Nos debemus ꝑſeq ꝛ cōprehēdere ꝛ ligare: eis dñari ꝛ refrenare. ꝛ nō ꝯuertar. ſi. deſiſtere ꝑſeq. donec deficiant. ſi a rebellione. ſcdi Reg. 8. Percuſſit dauid philiſteos ꝛ humiliauit eos: ſed hec nō deficiūt in vita iſta. lʒ eniʒ ſemp minuanꝛ: nunq̄ʒ tñ totalr̄ extirpanꝛ. Exo. 15. Euaginabo gladiū meū: interficiet eos manus mea.

allegoria.

℄ Allegorice dicitꝛ de chřo: qui ꝑſequitur inimicos noſtros iudeos: ꝛ alios pctōres: puniēs eos corporaliter ꝛ ſpiritualiter.

℄ **Confringam illos nec poterunt ſtare: cadent ſubtus pedes meos.**

℄ Hic excludit eoꝝ potētiā reſiſtēdi. q.d. Nō reſiſtēt mihi: q.d. Cōfringā illos. ſi. ita vires eoꝝ diminuam ꝙ nec poterūt ſtare. ꝑs. Ceciderūt oēs qui opanꝛ iniquitatē: expulſi ſunt nec potuerunt ſtare. Job. 38. Brachiū excelſum ꝯfringeꝛ. i. nō durabūt aduerſum me: ut nō poterīt reſiſtere. Leuit. 28. Perſequemini inimicos ueſtros: ꝛ corruēt corā uobis. Et hoc ideo q: uenīēt in ꝑtātē meā. Et hoc eſt qđ dicit cadēt ſubt' pedes meos. Hoc ēt debemus nos facē de malis motib' ꝛ peccatis: uel de demonib'. Malach. 4. Calcabitis ipſos cū fuerint cinis ſub plāta pedū ueſtroꝝ. Luč. 10. Ecce dedi uobis ꝑtātē calcādi ſup ſerpētes ꝛ ſupra oēm virtutē inimici: ꝛ nihil uobis nocebit. Geñ. 4. Sub te erit appetit' eius: ꝛ tu dñaberis illius. Et hoc totum eſt ex eo quia:

℄ **Et precinxiſti me virtute ad bellum: ꝛ ſupplantaſti inſurgētes in me ſubtus me. Et inimicos meos dediſti mihi dorſum: ꝛ odiētes me diſperdidiſti.**

℄ Hic agit de eoꝝ totali deiectione: ꝛ cōmemorat duo. Primo diuinū bñficiū. 2° finale eoꝝ exterminium ibi Et cōminuet eos ꝛc̄. Et q: ea que dixit videnꝛ ad gloriam ſuā ꝑtinē: ideo attribuit ea deo. Et ꝑmo excludit ꝓpriā v̄tutē. 2° oñdit inimicoꝝ deiectionē ibi ſupplātaſti. 3° eoꝝ auxilij deſtitutionem ibi Clamauerūt. Dicit ergo. O dñe tu feciſti hoc mihi. Et precinxiſti me v̄tute ad bellū. ſi. tota v̄tus quā hēo ad bellādum eſt a te: nō a me. Iſa. 40. Qui dat laſſo v̄tutē: ꝛ hijs qui nō ſūt fortitudinē multiplicat ꝛ robur. Et ſupplātaſti inſurgētes in me ſubt' me. Ponit deiectionē inimicoꝝ de qua tria dixit. ſ. fugā: diminutionē. Confringā. ꝛ eoꝝ caſuʒ. q: cadent. Et h̄ deo attribuit: nō eodē ordine. Primo ponit caſuʒ inimicoꝝ ſuoꝝ. q.d. Inimici mei cadēt ſubtus me. Iſa. 40. Deficiēt pueri ꝛ laborabūt: ꝛ iuuenes in īfirmitate cadēt. ſed tu h̄ feciſti. Et ſupplātaſti īſurgētes in me ſubt' me. ſi. v̄tutē abſtuliſti ne poſſent mihi reſiſtē. Leuit. 26. Perſequētur quinque de ur̄is cētū alienos. 2° ponit fugā inimicoꝝ Et inimicos meos dediſti mihi dorſū. Iſa. 45. Dorſa regis v̄tā. 3° agit de fractiōe. ꝛ odiētes me diſꝑdidiſti. ſi. in gentibus quas non nouerunt.

℄ **Clamauerūt nec erat qui ſaluos faceret ad dñm: nec exaudiuit eos. Et cōminuā eos ut puluerem ante faciem uenti: ut lutum platearum delebo eos.**

℄ Hic oſtēdit ꝙ diuino ſūt deſolati. vñ dicit Clamauerūt nec erat qui ſaluos faceret. q: nec auxiliū hoīum hēbāt: nec ēt deoꝝ: quos ipſi dicebāt creatores rerū. Hiere. 2. Ubi ſūt dij tui quos feceriſ: ſurgāt ꝛ liberēt te in die afflictionis tue. vñ ſequit Clamauerūt ad dominū: nec exaudiuit eos. Iſa. 1. Cum multiplicaueritis oſones ur̄as nō exaudiā uos.

Queſtio.

Sed contra Iſa. penul. Anteq̄ʒ clamēt: ego exaudiā. ꝑs. Clamabit ad me ꝛ ego exaudiam eum.

Solutio.

Et dicendū qđ recta intētione qs clamat ſiue orat: tūc exauditꝛ: ꝛ deus ſuaʒ oſonē approbat ꝛ exaudit. Jo. 9. Si qs dei cultor eſt. ſ. recta intētione. hūc exaudit. ſed qñ ſimulatā oſonē ꝛ ficta clamarē ad deū: nō exaudit. Jač. 4. Petitis ꝛ non accipitis: eo ꝙ male petatis. i. mala ītētione uel iniuſta petitione. Prouer. 1. Tūc inuocabūt ꝛ nō exaudiā: mane ꝯſurgēt ꝛ nō inuenīēt. ℄ Cōñter oſtēdit eoꝝ totalem deſtructionē. vñ dicit Et cōminuā eos. Qñ puluis ꝓijcit nullū ueſtigiū remanet: q: uētus ipſuʒ diſpergit. Sic qñ mali deſtruunꝛ nullo mō remanēt. Ideo dicit. Et cōminuā eos ut puluerē añ faciē uēti. ꝑs. Impij tanq̄ʒ puluis quē ꝓijcit uētus a facie terre. ſ. ſūt diſperſi. ꝑs. Perijt memoria eoꝝ ꝛc̄. Sed q: aliq deſtruunꝛ aliqñ cum honore: oſtēdit ꝙ mali ſiue pctōres viliter ꝯſumunꝛ ꝛ inhoneſte. Uñ dicit. ut lutū platearū delebo eos. Job. 20. Si aſcēderit uſq; ad celū ſupbia eius. ſ. pctōris: ꝛ caput eius nubes tetigerit: q̄ſi ſterquiliniū in fine ꝑdeꝛ. ꝑs. Deleanꝛ de libro viuētiū. Iſa. 17. Rapieꝛ ſicut puluis mōtiū a facie uēti. ſ. pctōr. ꝛ ſic turbo corā tēpeſtate. Job. 13. Redigēt ī lutū ceruices ur̄e.

De ipſoꝝ deiectione

℄ **Eripies me de cōtradictionibus populi: cōſtitues me in caput gētiū. Populus quem non cognoui ſeruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi.**

℄ Supra cōmemorauit pō inimicoꝝ ꝑſequutionē: ꝛ omnimodā deſtructionē. Hic aūt cōmemorat ſuā exaltationē qua ꝓmotus eſt in regē. Et circa hoc duo fac. Primo ponit exaltationē. 2° gr̄arū actionē ibi Uiuit dominus. Circa ꝑmū duo facit. Primo ꝓponit ſuā exaltationē ſup iudeos. 2° ponit deuotionē gētilium ibi Populū. 3° ꝯtumaciā iudeoꝝ ibi Filij alieni. Hoc magis ſpālr̄ ꝑtinet ad chřm q̄ʒ ad dauid. Et iō circa h̄ duo facit. Primo oſtēdit quō liberaꝛ a ꝯdictiōe iudeoꝝ. 2° quō daꝛ ei ꝑtās ꝯtra gētes. Dicit ḡ. Nō ſoluʒ odiētes me diſꝑdidiſti. ſʒ Eripuiſti me de ꝯdictionib' ppl̄i. Si itelligaꝛ de dauid: multū ꝯdixerunt ei iudei. ſcdi Reg. 20. Nō eſt nobis ps in dauid: neq; hēditas in filio iſai. Reuertē in tabnacula tua iſrl̄. Et etiā chřo ꝯdixerūt ut pʒ in euangelio. Heb. 12. Recogitate eū qui talē ſuſtinuit aduerſus ſemetipſū ꝯdictionē ꝛc̄. Et ex hac erept' fuit dauid. ꝛ ēt chřs. cōſtitues me in caput gētiū. q.d. Iudei nolūt me dñari ſup ſe. ſed tu me feciſti dñm ꝛ iudeoꝝ ꝛ gētiū. Et hoc maxime cōuenit chřo ut dicit Eph. 1. Ipſum dedit caput ſupra oēʒ eccliam que eſt corp' ipſi'. Deinde ponit deuotā ſbiectio gētiliū. vñ dič Pplus quē nō cognoui ſeruiuit mihi. Ppl's. ſ. eīne' puta hiſmaelitarū ꝛ moabitarū ut habet ſcdi Reg. 8. Facti ſūt ei ſb tributo. Silr̄ ꝛ chřo: q: quos nō cognouit viſitādo eos corpaliter: ſeruierūt ꝛ obedierunt ei. Matth. 15. Non ſum miſſus niſi ad oues que perierunt domus iſrael. ſ. corpaliter viſitare. Uel nō cognoui. ſi. non approbaui dādo ei legem ꝛ ꝓphetas.

pphetas. Iſa. 55. Ecce gētes quas neſciebas uocabis: ⁊ gētes que te nō cognouerūt ad te currēt. [in auditu auris obediuit mihi.] q2 lȝ nō videāt me ex ſolo auditu ſidei per apl̄os obedierūt. Iſa. 64. Inuenerunt me: qui nō queſierūt me. Ro. 10. Fides ex auditu. Uel [in auditu auris obediuit mihi.] q2 ſtatim cum audiſſent: ſicut dicit Math. 4. Relictis oībus ſequuti ſunt eum.

Filij alieni mētiti ſunt mihi: filij alieni inueterati ſunt: ⁊ claudicauerūt a ſemitis ſuis.

Hic ponit ꝑuerſitas iudeoꝝ: ⁊ uocat eos filios alienos. q2 olim fuerūt filij gn̄ati a deo per grām ⁊ doctrinā legis. Exo. 4. Pmogenit⁹ me⁹ iſrl̄. ſed tū alieni ſci ſūt. Iſa. 1. Filios enutriui ⁊ exaltaui. Et ſequit. Abalienati ſūt retrorſuȝ. Et ſunt alieni triplici rōne: q2 [mētiti ſūt mihi.] q2 [inueterati.] quia [claudi.] Alienat quis a deo qn̄ nō ſuat fidelitatē. Et quātū ad hoc dic. [mētiti ſūt mihi.] i. fregerūt pactū. Itē qn̄ nō ꝯſequunt patrū fideliū ueſtigia. vn̄ [inueterati ſūt.] Res inueterata eſt ꝑpter iterituȝ. Iſti fuerūt a ꝑncipio noui. 1. Paral. 12. cū dicūt. Tui ſum⁹ o dauid ⁊ tecū filij iſai. ſed paulatim tepuerūt. Aliud eſt qn̄ totalr̄ recedit. vnde dicit [claudicauerunt a ſemitis ſuis.] q̄ſi vno pede debiles uet⁹ teſtm̄ male ſeruātes: ⁊ nouū reſpuētes. Uel ſi referat ad chr̄m. [Filij alieni mētiti ſūt mihi.] q2 pepigerūt pactū cū deo. Exo. 24. Oīa quecūqꝫ loquutus eſt de⁹ faciēs. Poſtea fregerūt. pš. Mētient tibi in multitudine v̄tutis tue inimici tui. Itē vt⁹ que fuit in pr̄ibus in filijs nō eſt. iō [inueterati ſūt.] Baruch. 3. Quid eſt iſrl̄ q̄ in terra inimicoꝝ es: ⁊ inueteraſti in terra aliena. Itē [claudicauerūt a ſemitis tuis.] i. ꝑceptis legis. q̄ſi vno pede īcedūt. ſ. ſenſu lr̄ali nō ſpūali. Itē lr̄aliter etiā [claudicauerūt.] q2 ſequebant ſolū traditiones phariſeoꝝ. tertij Reg. 18. Uſquequo claudicatis in duas ꝑtes: ſi dn̄s eſt deus: ſequimini eum.

Exponit de chriſto

Uiuit dn̄s ⁊ benedictus deus meus: ⁊ exaltetur deus ſalutis mee.

Hic ponit grāꝝ actio ⁊c̄. Hic tria facit. Pmo ꝑpōit eā. 2° ponit ei⁹ mām ibi [De⁹ qui das ⁊c̄.] 3° ꝓrūpit in laudes dei ibi [Propterea viuit dn̄s.] Et loq̄t ad modū regis de deo. Antiq̄⁹ modus ſalutādi regē fuit. Uiuat rex. Hoc nō ꝯuenit deo: q2 ipſe eſt vita eterna. pš. Apud te eſt fons vite. Et iō dicit [Uiuit dn̄s.] Eze. 33. Uiuo ego dicit dn̄s de⁹. Ipſe eni eſt dator vite hoibus. Jo. 1. Qđ factū eſt in ipſo vita erat. Itē alijs optatur bn̄dictio: ſed ipſe eſt ipſa bn̄dictio. [Bn̄dict⁹ deus me⁹.] De⁹ me⁹ dī filius. Iſa. 9. Filius dat⁹ eſt nob. pš. Bn̄dicat nos de⁹ de⁹ nr̄: bn̄dicat nos deus. Dan. 3. Bn̄dict⁹ es dn̄e deus patrū nr̄oꝝ: ⁊ laudabilis ⁊ bn̄dictus in ſcl̄a. Et q2 nos bn̄dictionib⁹ iplet. 3° optat eius exaltationē. [Et exaltet deus ſalutis mee.] i. actor ⁊ dator ſalutis grē in pn̄ti ⁊ glie i futuro. pš. Tu es ipſe rex meus ⁊ de⁹ meus: qui mādas ſalutes iacob. Itē idē. Operatus es ſalutē in medio terre. Nō petit ut exaltet i ſe: q2 altiſſim⁹ eſt. pš. Fūdauit eā altiſſim⁹. Sȝ exaltet in cognitiōe nr̄a. Et dic. [ſalutis mee.] i. qui me ſaluat. Iſa. 45. Deus iuſt⁹ ⁊ ſaluās: nō eſt ꝑter me. Act. 4. Nō ē aliud nomē datū hoib⁹ ſb celo. Uel deus q̄ ſaluas me exaltet per ſuū effectū ut ſaluet me nō ſolū in iſunis ſȝ ēt in excelſis. Math. 11. Bn̄dict⁹ qui uenit i noīe dn̄i oſanna in altiſſimis. Eccl̄i. 44. Exaltate illū quātū poteſtis. maior eſt eni oī laude. pš. Exaltate dn̄m deum nr̄m: ⁊ adorate ſcabellū pedū eius: qm̄ ſanctū eſt.

Modus quo pſal. regē ſalutādo utebantur.

Deus qui das vindictas mihi ⁊ ſubdis populos ſub me: liberator me⁹ de inimicis meis iracūdis. Et ab inſurgētibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me. Propterea cōfitebor tibi in nationibus dn̄e: ⁊ nomini tuo pſalmū dicā. Magnificās ſalutes regis eius: ⁊ faciēs miſericordiam chriſto ſuo dauid: ⁊ ſemini eius uſqꝫ in ſeculum.

Hic ponit mā grāꝝ actiōis: ⁊ ꝓ bn̄ficio lib̄ationis a malo: ⁊ ꝓ bn̄ficio ꝓmotionis ad bonū. vn̄ dicit. [Deus ⁊c̄.] Et h̄ pōt dici in ꝑſona eccl̄ie: q2 qui ꝑſequunt eā: ſubijciunt ſibi. Iſa. 60. Uenient ad te curui filij eoꝝ qui humiliauerūt te: ⁊ adorabūt ueſtigia pedū tuoruȝ. Sic Paulus q̄ ꝯdēnauit ſtephanū ꝓſtrat⁹ eſt. vn̄ pia vindicta eſt dū rebellis ſubdit ⁊ humiliat. iō tu es liberator. Jo. 8. Si filius uos lib̄auerit ⁊c̄. [meus de inimicis meis.] nō q̄libuſcūqꝫ: ſed [iracūdis.] Prouer. 27 Ira nō hēt miām. vn̄ maior glia a ſeruētib⁹ malis liberari. [⁊ ab iſurgētibus in me.] pš. Inſurrexerūt in me teſtes iniq̄ ⁊c̄. [exaltabis me.] Ut oſtēdat dei ꝓuidētiā h̄ dic: i quo credūt deꝑmē: exaltāt. Phil. 2. Propt̄ qđ ⁊ deus exaltauit illū. Gen̄. 7. Multiplicate ſunt aque: ⁊ eleuauerūt archā in ſublime. [a viro iniquo eripies me.] i. a fraudulētia. pš. Eripe me dn̄e ab hoie malo a viro iniquo eripe me. Cōſeq̄nter ꝯcludit grāꝝ actio. i. ꝓp predcās cās. [Propt̄ea ꝯfitebor tibi in nationib⁹ dn̄e ⁊c̄.] i. corā oī poplo te laudabo. Tho. 12. Bn̄dicite deū celi: ⁊ corā oīb⁹ vivētib⁹ ꝯfitemini ei ⁊c̄. [⁊ nomini tuo pſalmū dicā.] In pſalmo itelligit bona opatio. q̄ quicq̄d boni facim⁹: debem⁹ face i gliaȝ noīs dei. [Magnificās ſalutes regis eius.] Hiero⁹ hēt [Sic magnificāti ⁊ faciēti tibi.] ſ. magnificāti ⁊ faciēti ſȝ lr̄aȝ nr̄aȝ [Deus q̄ das vindictas.] Et eſt deus iq̄ūtū magnificās. Et ponit duo. vnū ad ſtatū regni. aliud ad ꝑſonā q2 utrūqꝫ magnificatū eſt. Quātū ad ꝑmū dicit [magnificās ſalutes regis eius.] q2 ꝓmouiſti me ad regnū Uel [regis,] i. chr̄i. per cuius nomē oēs ſaluant. Act. 4. Nō eſt aliud nomē datū ⁊c̄. Quātum ad ꝑſonam dicit [⁊ faciēs miās chr̄o ſuo dauid ⁊ ſemini ei⁹ uſqꝫ in ſcl̄m.] q2 multiplicauit ſemē ſuum ſicut promiſit.

In finem pſalmus dauid. 18.

Celi enarrant gloriam dei: ⁊ opera manuum eius annūciat firmamētū.

Supra pš multipliciter egit gratias de bn̄ficijs datis ⁊ ſperatis. Hic aūt ex ꝯſideratione illoꝝ bn̄ficioꝝ ꝯſurgit i laudem bn̄factoris. Titulus patet. [In finē pſalmus dauid.] Scd̄m lr̄am refert ad dauid. ſm̄ aūt myſterium ad chr̄m. [In finē.] Diuidit aūt pš iſte in duas ptes. In ꝑma enim cōmēdat deus ex ſua eruditione qua nos inſtruit. Et hoc dupliciter. Una cōi. que ſe hēt eq̄liter ad oēs: ⁊ hoc per opa ſua manifeſtat. Ro. 1. Inuiſibilia dei per ea que facta ſunt itellecta ꝯſpiciuntur. Alia ſpāli per legis lationē: que eſt ſolū ad fideles 2m ibi [Lex dn̄i imaculata.] Pſalmus iſte ſm̄ ueritatē exponit de chr̄o. q2 Aplus de hoc auctē ad myſteriū chriſti Ro. 10. inducit. In oēm terram exiuit ⁊c̄. nihilominus tū ſicut myſteria chriſti repn̄tant figuraliter q̄qꝫ in figuris ueteris teſtamēti: ita q̄qꝫ figuraliter premonſtrant in figuris opum ſcōrum. Et ideo primo exponet iſte pſalmus quo ad figurā. ſcđo quo ad ueritatē. Et ꝑmo loquit de celis. 2° de ſole. Per celos apl̄i. per ſolē chr̄s itelligit. [In ſole.] Circa hoc duo facit. Pimo ponit doctrinā qua nos erudit deus per celos quōcūqꝫ itellectos. 2° excludit īpedimēta huius

Pſalmi partitio.

doctrine ibi⌊ Dies diei eructat vbū ꝛc.⌋ Duo neceſſe eſt cognoſcē de deo. Unū.ſ.gliam dei in qua eſt glorioſus.2ᵘ opa ei⁹. Si reſpiciam⁹ corpales celos:iſti nūciant nobis gloriā dei:q2 in eis eſt mira ꝛ ordinata diſtinctio:que eſt quedā redūdātia illi⁹ īfinite glie. Eccī.43. Spēs celi glia ſtellarū mūdū illuminās i excelſis dñs. Et q2 ſol illuminās per oia reſpexit:ꝛ glia dñi plenum eſt op⁹ eius. Et iō itelligunt iſti celi mālēs indicare nobis gliam dei:nō q̄ſi aialia mālia:ut Rabimoyſes dic̄ ſed in eius pulchritudine qua multomagis indicat eorū artifex. Et firmamētū demōſtrat nobis quātū de⁹ ſit magnificus. Firmamētū dicit celū:ut dī Geñ.1. Uocauit de⁹ firmamētū celū. Scōm aūt diſtinctionē dicitur celū.ꝛ ſic in celoꝝ diſtinctione appet diuina ſapia ſi totū accipiat ſil':ſic narrat ei⁹ vtutē.ꝛ iō dicit q̄⌊ Celi narrāt.⌋ i.manifeſtāt.⌊ gliam dei ꝛ firmamētū nūciat opa manuū ei⁹.⌋ per que opa apparet eius virtus.

Expō līal

Emēdat Rabimoyſes.

Myſtice Apl̄i ſunt celi.

¶ Scōz aūt vitatē p celos itelligunt apl̄i:in qb⁹ tanq̄z in celis hitat de⁹. Et dicunt celi ꝑpter ſublimitatē ꝯuerſationis. Phil.3. Nr̄a ꝯuerſatio in celis eſt. Item ſtellati ꝑpter multarū vtutū abūdātiā. Eccī.43. Species celi glia ſtellarū. Iſa.55. Sicut exaltati ſunt celi a terra ꝛc. Quia lucidi per doctrinā ꝛ exēplū. Matth.5 Sic luceat lux veſtra corā hoīb⁹ ut videāt opa veſtra bona:ꝛ glificēt patrē vr̄m qui in celis eſt. Quia volubiles:per obediētiā ꝛ diſcurſum ꝑdicationis. Eccī.34. Gyrū celi circuiui ſola:ꝛ in fluctib⁹ maris ambulaui ꝛ ꝑfundū abyſſi penetraui:ꝛ in oī terra ſteti:ꝛ in oī populo ꝛ in oī gēte ꝑmatū tenui. Iſti⌊ enarrāt gliā dei.⌋ i.pſis in qua eſt chrs.ꝛ q2 chrs eſt eq̄lis pr̄i:ꝛ q̄ eſt de⁹ ꝛ q̄ gratis pctā dimittit. Iſa.52. Gratis venūdati eſtis ꝛ ſine argēto redimemini. ¶ Itē apl̄i dicunt firmamētū:q2 firmati vtute ſpūs ſci. Luc.ultimo. Sedete in ciuitate donec iduamini vtute ex alto.⌊ ꝛ annūciāt opa manuū ei⁹.⌋ i.mirabilia que fecit chrs.ſ.natiuitatē:paſſionē:reſurrectionē:ꝛ aſceſionē. Eccī.42. Nōne deus fecit ſcōs enarrare oia mirabilia ei⁹.pš. Annūciate h̄ in vniuerſa terra. Idē. Annūciate iter gētes gliam ei⁹: in oib⁹ pplis mirabilia ei⁹. Uel⌊ Celi enarrāt ꝛc.⌋ q̄ celi nouā ſtellā miſerūt:ortū ſaluatoris nūciātez. Matthei.2. Uidimus ſtellā eius in oriente.

Apl̄i dr̄r firmamētū

¶ Dies diei eructat vbū:ꝛ nox nocti idicat ſciētiā. Nō ſunt loquele neq̄z ſermones:quorū nō audiant uoces eoꝝ. In oēm terrā exiuit ſonus eoꝝ:ꝛ in fines orbis terre vba eoꝝ

¶ Hic excludit ipedimētū doctrine:ꝛ excludit triplex impedimētū. Aliqñ ipedit doctrina ut nō poſſit adiſci ex tpe. Aliqñ ex linguarū varietate. Aliqñ ex locoruz diuerſitate. Primū ipedimētum eſt de nocte. Nō eſt tēpus legēdi cū ſit tēpus qeſcēdi:ꝛ ſm diuerſa tpa cōuenit docere ꝛ diſcere. Et ꝑmo dicēdū eſt de mālibus diebus qui cānt ſm nām ex motu celi:ꝛ ideo non ſolum ſubam celoꝝ opz ꝯſiderare ſed etiā motū firmamenti: ꝛ ſic opz accipe in hac viciſſitudine ſapiam. Eccī.33. Quare dies diē ſupat ꝛ lux lucē ꝛ annus annū ꝛ ſol ſolem dñi ſciam ſepati ſunt.i.diſpoſiti ſupra. Et ideo dicit⌊ Dies.⌋ ſuccedēs.⌊ diei eructat uerbū.⌋ i.diem ſapientie.⌋ i.manifeſtat ordinē ꝛ bonitatē diuine ſapientie:inquātū vna dies eſt maior alia ꝛc. Una die eſt maior eſt⁹ q̄z alia:ꝛ ſic de ſingulis.⌊ Et nox.⌋ Supra oſtēdit diuinā ſapiam ꝛ ordinem diſpoſitionis diuine: qa ordinate nox nocti ſuccedit:ꝛ dicit q2⌊ Dies eructat.⌋ q2 tēpus diei eſt tēpus loquēdi:ꝛ ideo eſt tēpus uerbi. Propter qđ dicit⌊ eructat uerbū.⌋ Sed tēpus noctis eſt tēpus meditationis ꝑpter quietē:ꝛ ideo in ġte noctis homo meditat:ꝛ adinuenit multa ex qbus ſit ſciens.ꝛ ideo eſt tēpus ſciētie. Et ideo dicit⌊ ꝛ nox.⌋ ſuccedēs⌊ nocti indicat ſciam.⌋ i.dei.q2 in vna nocte eſt alia diſpoſitio tpis q̄z in alia:ꝛ hoc totū a ſciētia dei diſponētē. Scōm veritatē:apl̄i dicunt dies. Et hoc eſt qđ dicit⌊ Dies.⌋ i.apl̄i.⌊ eructāt uerbū.⌋ diuine ſapiētie.⌊ diei.⌋ i.pfectis.ꝑme Corin.2. Sciam loqmur inter pfectos. Non enim oibus oia predicant:ſed clari claris:ſancti ſcīs:magni magnis magna pꝛedicāt. Item apl̄us inquātū eſt nox.i.in carne viuēs ꝛ mortalis:infirmitati ꝛ ignorātie rudium ꝯdeſcēdēs tanq̄z nox indicat nocti.i.pfectis ſciam.ſed de rebus humanis.ꝑme Corin.3. Nō potui uobis loqui q̄ſi ſpūalibus:ſed quaſi carnalib⁹. Tanq̄z puulis in chro lac uobis dedi nō eſcam. Uel⌊ Dies.⌋ i.gabriel.⌊ eructat vbū diei.⌋ i.vgini beate ꝑponit vbū ſaluatoris.ſed⌊ nox.⌋ i.diabolus.⌊ idicat ſciam nocti.⌋ i.eue. Geñ.3. Eritis ſicut dij ſciētes bonū ꝛ malū. ¶ Itē ſecūdo impedit doctrina ſm varietatē linguarū:ſed hec doctrina per hoc nō impedit:q2⌊ Nō ſunt loquele neq̄ ſermones.⌋ i.quecūq̄ ſint ille lingue ſeu nationes pñt erudiri de diuina ſapiētia ꝛ vtute.ꝛ hoc ſiue per celos:ſiue per aplos. Sz ſm veritatē dicēdū q̄⌊ Nō ſunt loquele ꝛc.quoꝝ non audiant vba eoꝝ.⌋ q2 voces ſiue pꝛedicationes ſiue doctrina aploꝝ audit a quolibet.

Sed de loquela Aploꝝ duplex eſt opinio. Quidā enim dicūt q̄ apoſtoli vna lingua loquebant:ſed alij oēs eos intelligebant.

De aploꝝ ligua due opiniones

Sed contra hoc eſt Apoſtolus ꝑme Corin.14. Gras ago deo meo q̄ oium veſtrū lingua loquoꝛ. Uñ⌊ Nō ſunt loquele.⌋ in qbus nō audiant loqui. Loquele ſignificāt linguas ꝑncipales:ſed ſermones ſignificāt varietates idiomatuz in eadē lingua. Uel⌊ loquele.⌋ lingue.⌊ ſmones.⌋ ſunt modi loquēdi. ¶ Eſt aūt triplex modus loquēdi. Unus humilis quē coīter loqmur. Aliuſ qñ eſt colorat⁹. Et alius quādo eſt ornat⁹ tm̄. Primus ꝯuenit docēti. Scōs pſuadēti. Terti⁹ delectāti.ꝛ quolibet iſtoꝝ modoꝝ loquebant apl̄i. Iſa.28. In loquela labij ꝛ lingua altera loq̄r ad pplm iſtū. Item ipedimētū doctrine eſt diuerſitas ꝛ remotio loci. Quia doctrina aliqñ nō vadit ad remotas partes.ſed nō ita eſt de iſta.q2⌊ In oēm terram exiuit ſonus eoꝝ.⌋ i.celoꝝ:uel aploꝝ:q2 ubiq̄ eſt doctrina:q2 celi erudiūt:ſed de apoſtolis melius dicit q2 dicit⌊ exiuit.⌋ non exierūt.⌊ ſonus.⌋ i.fama.⌊ ꝛ in fines orbis terre uerba eoꝝ.⌋ Iſa.12. Cātate dño quoniā magnifice fecit:annūciate hoc in vniuerſa terra. Matth.ultimo. Euntes docete oēs gētes. Et ideo dicit⌊ in fines orbis terre uerba eoꝝ.⌋ q2 ſonus peruenit ad remota: ꝛ uerba ad loca ꝑpinq̄. Sed nō eſt ita de apl̄is:inmo etiaz uerba.i.diſtinctio ſoni puenit ad fines orbis terrarum:uel prophetia aliqua:uel fama miraculorum.

Triplex modus loquendi.

¶ In ſole poſuit tabernaculū ſuuz:ꝛ ipſe tanq̄z ſponſus procedens de thalamo ſuo. Exultauit ut gigas ad currendam viam.

¶ Supra pš fecit mentionem de celis.ꝛ hic ad oſtendēdam laudem creatoris agit de ſole. Et ſicut per celos intelliguntur apoſtoli : ita per ſolem intelligitur chriſtus. Malach.4. Uobis timētibus nomen meum:orietur ſol iuſtitie. Et quedam prophetie dicunt hoc de chriſto ſub figura ſolis. Ideo pꝛimo ponit figuram per quam incipit ueritatem de chriſto explicare. Circa figuram tria ponit. Pꝛimo ſitum ſolis. Secundo motum⌊ Et ipſe tanq̄z ſponſus.⌋ Tertio effectum eius.

Chrs ē ſol

⌊ Nō eſt

Nō eſt qui ſe abſcōdat ⁊c. Prio ſciēdū eſt ꝙ hec diuerſa lr̃a Hieronymi hēt. Soli poſuit tabnaculū i eis. q.d. Ita celi enarrāt ⁊c. ⁊ pro eis.ſ.celis poſuit ſoli tabnaculū. i.collocauit eū in celis. Ponit cōuenient tabnaculū: qꝛ hic mūdus eſt locus viatoꝝ non bitantiū in certo loco: qui ſūt in continuo motu. Nr̃a aūt lr̃a hēt. In ſole poſuit tabnaculū ſuū. Domus aliciꝰ dñi pulchrius ſtat in ciuitate q̄z in rure: ita pulchrius in celo videt tabnaculuz dei. iō dicit In ſole poſuit tabnaculū ſuū. q.d. Sol eſt eius tabnaculum: non ꝙ deꝰ in loco ɔtineat: ſꝫ qꝛ ut Dioꝰ dicit. In ſole maxīe repñtat bonitas ⁊ v̄tus dei ſiue diuina. De motu ſolis duo dic A ſūmo celo. Nō ꝙ loqt de celo ſicut eſt in motu ſuo g eſt finis noctis ⁊ pn͂m diei. Et ſm ꝙ eſt finis noctis nō eſt niſi exitus de occulto i manifeſtū: qꝛ nō orit: q̄ſi tūc eſſe icipiat: qꝛ tūc manifeſtatur. ⁊ iō aſſimilat eū ſponſo egredienti de thalamo: qꝛ ſicut occultat ſpōſus in thalamo: ſic occultatur ſol de nocte. iō dicit Ipſe tanq̄z ſpōſus ꝓcedens de thalamo ſuo. Scōz aūt ꝙ eſt pn͂m diei q̄tuoꝛ ponit.ſ. ꝓprietatē ſiue efficaciā eiꝰ: magnitudinē: uelocitatē: ⁊ regularitatē motus eiꝰ. Proprietatē qꝛ nox triſtitiā indicat: ſꝫ dies letificat. ps. Ad ueſperū demorabit fletꝰ: ⁊ ad matutinum letitia. Et ideo dicit. Exultauit. Magnitudinē: qꝛ magnus iter oīa corporalia ꝑticularia. Et ideo dicit Ut gigas. Uelocitatem. Unde dic Ad currēdoꝫ. regularitatē. Un̄ dic viā. qꝛ nō exorbitat a rectitudine vie: ſicut aliqui planete. Item hāc ſilitudinē exponit: cū dicit A ſūmo celo. Et qđ hic dr̃: pōt duplr̄ intelligi. Uno mō qꝛ ſūt duo puncta ſm aſtrologos.ſ. ſumitas celoꝝ ubi ſol eſt qn̄ eſt in meridie: ⁊ punctus oppoſitꝰ qui eſt angulus terre ubi eſt ſol in medio noctis: ⁊ hoc eſt qđ dic. A ſūmo celo egreſſio eiꝰ. ſm illoꝫ qui incipiūt diē a medio noctis. Et occurſus eiꝰ uſq; ad ſūmuz eiꝰ. quātuz ad angulū celi: ubi eſt in meridie. Sꝫ ſi ad vnū punctuz ſūmuz referat ſic eſt vnus punctus. ubi ſol eſt in meridie. Et h̄ eſt qđ ſm aſtrologos plures dies cōputanť a medio diei. q.d. A pūcto meridionali eſt recurſus eiꝰ.ſ. ſolis uſq; ad locū illuz. Eccl.1. Orit ſol ⁊ occidit: ⁊ ad locū ſuū reuertit. Effectꝰ eius manifeſtatur cū dicit Nec eſt qui ſe abſcōdat a calore eiꝰ. q.d. ſol i meridiano ita exurit terrā: ⁊ ita calidus eſt ꝙ in aliqbꝰ t̄ris vix hō ſbſiſtit. Eccl. 43. In meridiano exurit terrā: ⁊ in ɔſpectu ardoris eiꝰ qs pōt ſbſiſtē. Secundū aūt rez ſignificatā deſignant myſteria chr̄i. Et p° deſignat ipſius ɔceptio. 2° natiuitas. 3° eius ꝓgreſſus. 4° eius aſcēſio. Cōceptio deſignat cū dr̃. In ſole poſuit tabnaculū ſuū. Eſt aūt ɔſuetū: ꝙ per tabnaculū intelligit corpus. 2e Pe.1. Scio ꝙ uelox eſt depoſitio tabnaculi mei: ſꝫ ꝙ dñs nr̄ ieſus chr̄s ſignificauit mihi. 2e Cor.5. Qui ſumus in h̄ tabnaculo igemiſcimus. Q; ḡ dicit. In ſole po. ⁊c. i. corpus ſuuz poſuit in ſole. i. in beā v̄gine: que nullā hūit obſcuritatez pc̄ti. Cañ.4. Tota pulchra es amica mea: ⁊ macula nō eſt i te. Uel in ſole. ſūt tria. Lucet: ardet: ⁊ diſtiguit vices tēpoꝝ. In ſole poſuit tabnaculū ſuum. i. in manifeſto: qꝛ cū inuiſibilis eēt per aſſumptionem corporis factus eſt viſibilis. Jo.1. Uerbū caro factum eſt: ⁊ hītauit in nob̄. Itez in ſole. i. ardore. poſuit tabernaculū ſuū. i. corpus ſuū: qꝛ ſuſcepit paſſibile. Iſa.53. Uere lāguores nr̄os ipſe tulit: ⁊ dolores nr̄os ipſe portauit. Itē ſbiecit ipſū uarietati: ut qui ſꝫ ꝙ deꝰ erat eternus: ſm ꝙ hō factus eſt tpalis. ps. In manibus tuis tpa mea. Uel tabnaculū ſuū. i. eccleſiam. Apoc̄.21. Ecce tabnaculū dei cuz hoībus. Poſuit in ſole. i. in manifeſto. Math.5. Nō pōt ciuitas abſcondi ſup̄ montē poſita. Natiuitas deſignat cum dr̃. Ipſe tanq̄z ſponſus ꝓcedens de thalamo ſuo. Thalamus uterus v̄ginalis eſt. de h̄ ſicut ſponſus ꝓceſſit: qꝛ in ea vnione perpetua deſpōſauit hūanā naturā. vñ in morte diuinitas remāſit vnita aīe ⁊ corpori. Oſee.2. Sponſabo te mihi in fide. Proceſſus vite eius deſcribit a iocūditate. vnde Exultauit. interius.ſ. cū letitia ſpūali: quā nec mors nec triſtitia aliq̄ in ſenſualitate potuit ꝑturbare: qꝛ etiā in paſſione fruebatur. Iſa.42. Nō erit triſtis neq; tribulatus. qꝛ ex triſtitia ſenſualitatis nulla triſtitia in pte ſupiori fuit. tn̄ tota aīa patiebat ſm ꝙ erat nā: nō aūt ſm ꝙ erat conuerſa ad deū. Itē deſcribit a magnitudine: qꝛ ut gigas. gemine ſbe: qꝛ nāe diuine in qua magnus. ps Quis deus magnus ſic̄ ⁊c. Et hūane nāe in qua etiā magnus. Luc̄.1. Hic erit magnus ⁊c. A uelocitate: qꝛ ſalutē nr̄am opatus eſt in modico tpe. Unde dic. Ad currēdam viaꝫ. Act̄.10. Pertrāſiuit benefaciendo: ⁊ ſanando quaſi uelociter.

Chri natiuitas.

A ſūmo celo egreſſio eiꝰ. Et occurſus eius uſq; ad ſummū eius: nec eſt qui ſe abſcōdat a calore eius.

Hic ꝓſequit de aſcēſione: ⁊ circa hoc tria facit. Prio ponit aſcenſionē debitā. 2° eiꝰ terminū. 3° effectuz debitū ponit. pmū cū dicit A ſūmo celo egreſſio eiꝰ. Naturale eſt cuilibet rei tēdere in locū ſuū ſibi connaturalē. Locus nālis ſūmus debet ei qui hēt ſūmaꝫ naturā chr̄ſtus natus a pr̄e hn̄s ſummaz nām. Eph.4. Qui deſcēdit ipſe eſt qui ⁊ aſcēdit. Et iō dicit A ſūmo celo egreſſio eiꝰ. i. per eternā gn̄ationē. Et dicit. A ſūmo. non ex ethereo uel empireo: uel alio: ſed ab eſſe trinitatis: qui eſt ɔſubſtātialis pr̄i: idē in eſſentia. Deinde ponit terminū. Dicit ḡ Et occurſus eius uſq; ad ſūmū eius. Jo.16. Exiui a pr̄e ⁊ ueni in mūduz. iterū relinquo mūdū ⁊ uado ad patrē. Sequit effectus. Nec eſt qui ſe abſcōdat a calore eiꝰ. Eph.4. Dedit dona hoībus. Ibidē. Aſcēdit ſup oēs celos: ut adimpleret oīa. Sed qn̄ eſt in alto: oēs calefacit. Sic chr̄s aſcendens miſit ſpm̄ ſcm̄ diſcipulis. Un̄ dicit. Nec eſt qui ſe abſcondat a calore eiꝰ. Spūs ſcūs calefacit. Cañ.8. Lampades eius: lāpades ignis. Sed nūqd multi non recipiūt calorē eius. Dicendum ꝙ ſic̄ eſt de ſole mālī: ita ɔtingit de ſpū ſcō. Multi aūt pn̄t ſe abſcōdere ⁊ nō recipe calorē ſolis: ſed ſol ex parte ſua ſe exhibet oībus. ſic ſpūs ſcūs effunditur ubiq; ⁊ petit ab oībꝰ recipi: niſi aliq ſe per malitiā abſcondāt. Uel nō eſt qui ſe abſcondat ⁊c. qꝛ lꝫ peccātoꝛ nō recipiat euz: tn̄ non pōt abſcondi qn cognoſcat ab eo ⁊c. Prouer.15. Infernus ⁊ ꝑditio coram dño.

Chri aſcēſus.

Myſterium de xpi icarnatione.

Pulchra expoſitio.

Lex dñi imaculata ɔuertens aīas: teſtimonium dñi fidele ſapiam p̄ſtans paruulis. Juſtitie dñi recte letificantes corda: preceptuz dñi lucidum illuminans oculos.

Supra ps egit de ſua gn̄ali inſtructiōe que fit ꝑ creaturas: nunc agit de ſpāli que fit per legis lationem. Et circa hoc duo facit. Prio ponit legis cōmēdationez. 2° agit de delictis que cōmittunť ɔtra legē ibi Delicta qs intelligit. Et ɔuenient̄ poſt myſteria icarnationis chriſti agit de lege ueteri: que eſt per chr̄m impleta ⁊ noua tradita. Et circa h̄ duo facit. p° oñdit legis bonitatē ſiue rectitudinē. 2° eius ſuauitatē ſeu dilectionem ibi Deſiderabilia. Circa pm̄ tria facit. p° commēdat legē in gn̄ali. 2° ea que in lege ɔtinent ibi Te

ſtimonium dñi.]3° cõmendat ea que adiacẽt legi ibi [Timor dñi.] Eſt aũt ↄſiderandũ ꝙ de lege dñi dic

Cõparatio legis hũane ad diuinam.

duo:ꝛ ꝙ eſt immaculata ꝛ ꝙ eſt ↄuertens:ꝛ poteſt ad utrãqꝫ legẽ referri.ſ.nouã ꝛ ueterẽ:ꝛ ponunt̃ ad diffãz legis hũane:in qua quedã illicita pmittunt̃:ſicut uſure ꝛ proſtibula. Non eni põt oia corrigere. Sꝫ lex dñi nõ eſt talis ſꝫ eſt [imaculata.]i.oia mala excludens. ꝑs. Eloqa dñi eloquia caſta ꝛc̃. Job.6. Nõ inuenietis in lingua mea iniqtatẽ:nec in faucib⁹ meis ſtulticia pſonabit. Itẽ lex hũana nõ extendit ſe niſi ad ea ad que ſe hẽt iudiciũ humanuꝫ.ſ.tm̃ ad exteriora.1. Reg.16. Hõ videt que apparẽt:de⁹ aũt intuet̃ cor. Et iõ lex humana retrahit ab exteriorib⁹:ſꝫ diuina lex ↄuertit cor ad deũ. Et iõ dicit [Cõuertens.]non tm̃ exteriores actus ſꝫ ꝛ[aĩas.]Sꝫ lex uet⁹ hoc faciebat impfecte: lex noua pfecte:qꝛ lex uet⁹ cohibet per penas tpales: que cohercẽt manũ:ſꝫ lex noua cohibet p penas eternas que cohercẽt cor. ❡ Cõtinent̃ aũt in lege tria:teſtimonia:iudicia:ꝛ ꝑcepta. Teſtimonia:qꝛ lex diuina ꝓcedit ex neceſſitate ſup aliq̃ credulitate. Heb.11. Ac cedentẽ ad dñꝫ opꝫ credẽ. Et iõ necia ſunt teſtimõia per que fides recta hoĩb⁹ ꝓbet̃.ꝛ ita in ea ſũt teſtimonia ꝛ cerimonie. Et dic̃ de eis duo.ꝙ teſtimonia ſiue ꝑcepta hñt aliqd fidele:ꝛ ꝙ ſapiaꝫ pſtãt. ❡ Doctrine

Tria in lege ↄtinentur.

aũt hũane hñt aliqd nõ fidele:nec ſapiaꝫ ꝑſtant. Nõ fidele:qꝛ antiquit⁹ ↄfixerũt in legib⁹ quedaꝫ falſa: ſed qd videbat̃ eis ad utilitatẽ ciuitatũ. Sicut ꝙ qdã homines nati ſũt ex diijs:ut ↄciperent magnos aĩos. ꝛ ꝙ hñ regentes transferebant̃ ad deos:ut aiarẽt ad bonũ reipublice. Sed[teſtimoniũ dñi.]i.doctrina ſeu mãdatũ diuinũ eſt[fidele.]i.hẽt ueritatẽ.ſed illud.ſ.doctrina illoꝝ eſt falſa.ꝑs. Teſtimonia tua dñe credibilia facta ſũt nimis. Et hoc iõ eſt qꝛ lex illa ordinat ea que ſunt in vita iſta tm̃:ſed lex diuina ordinat ad futuram vitã. Ro.8. Nõ ſunt ↄdigne paſſiones hui⁹ tpis ad futurã gloriã que reuelabit̃ in nobis. ❡ Teſtimonia ꝓprie dicunt̃ in lege illa que gñant auctoritatẽ precipiẽtis in corde ſubditoꝝ ut obediãt preceptis:ut ꝙ de⁹ ſit vnus:ꝛ ꝙ ſit creator celi ꝛ terre ꝛ hꝰ. Et qꝛ cerimonialia precepta ſũt ex ſola auctẽ diuina debita poſſent dici teſtimonia.precepta vͦo moralia fundant̃ in debito oia vtutis. Judicialia vͦo precepta fundant̃ in debito qd eſt inter hoĩes quãtũ ad ↄtus. Lex autẽ illa hũana nõ pſtat ſapiam. Aliq̃ eni ſapia eſt in hũanis ubi eſt aliqua vitas:ut phĩca:ꝛ quedã ſapia eſt qua utebant̃ ſacerdotes in tẽplo:ꝛ hec eſt falſa:ꝛ hec multis ꝓponebat̃:ſed illa phĩca paucis: ſꝫ diuina[paruulis.]qꝛ populis. Deut.4. Hec eſt ſapia nr̃a ꝛ intellect⁹ corã populis. Uel[paruulis.]i.hũilibus. Matth.11. Abſcõdiſti hec a ſapiẽtib⁹ ꝛ prudẽtib⁹:ꝛ reuelaſti ea puulis. [Juſtitie dñi recte.]ſeu iudicia illa que dicunt̃ Exo.22. Qui furatus fuerit bouẽ aut ouẽ ꝛc̃. Iſa.26. Rectus callis iuſti ad ambulãdũ. Prouer.21. Gaudiũ eſt iuſto facẽ iuſtitiã:ꝛ pauor opãtib⁹ iniqtateꝫ. Et dicit duo de eis:ꝙ recta ꝛ ꝙ iocunda. Recta qꝛ ↄtinẽt iuſtitiã. Rectũ dĩ iuſtũ. Prouer.8. Juſti ſũt oẽs ſermones mei ꝛ nõ eſt in eis prauũ qd nec ꝑuerſũ:recti ſunt intelligentib⁹ ꝛc̃. Jocũda nõ ſeuera ꝛ ꝑturbatiua qꝛ ſũt equitati pmixta. vñ dicit[Letificãtes corda.]ꝑꝑ equitatẽ ꝛ ſpeꝫ premij.ꝑs. Letabor ego ſup eloqa tua. ❡ Moralia vͦo precepta ſũt lucida ꝛ illuminatiua. Uñ dicit.

De preceptis moralibus.

[Preceptũ dñi lucidũ.]Lucidũ dĩ qꝛ in ſe eſt manifeſtũ ꝛ euidẽs ſicut hic. Nõ occides:nõ mechaberis: nõ furtũ facies ꝛ ſimilia:que hñt i ſe claritatẽ: qd qlibet ſeruare tenet̃ dicens Prouer.6. Mandatũ lucerna:ꝛ lex lux. Preceptũ dĩ ad qd attendit̃ ſcḋm imperiũ ſuperioris: ꝛ eſt de agẽdis ꝛ ĩportat debitũ faciendi in eo cui precipit̃:qd quidẽ debitũ eſt:uel ex parte regle diuine quã tenemur ſeq.ꝛ ſic illud cadit ſub debito:ſine quo rõnis ordo ſeruari nõ põt. Uel eſt debitũ ex auctẽ precipientis:cui obedire tenemur. Uel ex parte finis: quem oĩno uolum⁹:qui eſt preſtitutus nob:ꝛ tunc cadit ſub precepto illud ſine quo non poſſumus ſeruare ſbiectionẽ ad precipientẽ:uel ſine quo nõ poſſum⁹ cõſequi finẽ intentũ. Dicit eni preceptũ q̃ſi ꝑciſe ceptum

Preceptũ vnde

ſ.ad agendũ q̃ſi ꝙ preciſe teneamur illud agẽ:iõ tale ꝑceptũ eſt[illuminãs oculos.]ſ.rõnis.q oculi tenebreſcũt ꝑ cupiditatẽ exterioꝝ ꝛ ↄcupiſcẽtias interiorũ paſſionũ.ꝛ h remouet ꝑceptũ dñi.ꝛ iõ[illũinãs oclos.] ꝑs. Illumĩa oculos meos:ne vnq̃ꝫ obdormiã i morte.

❡ Timor dñi ſcũs pmanens in ſeculuꝫ ſeculi iudicia dñi uera iuſtificata in ſemetipſa.

❡ Hic ponit quedã adiacẽtia legi:quoꝝ vnũ eſt ex pte nr̃a.ſ.timor:qui inducit nos ad ſuãdũ precepta. Eccl. ult. Deum time:ꝛ mandata eius obſua. Et de timore

Ois timõ ex amore naſcitur.

iſto duo dicit. Pmͦ dicit eũ ſcm̃.2° dicit eũ pmanẽtẽ. Ois aũt timor ex amore cauſat̃:qꝛ illud timet hõ pdere qd amat. Et iõ ſicut eſt duplex amor:ita eſt duplex

Timor duplex.

timor. Quidã eſt timor ſcũs qui cauſat̃ ab amore ſcõ. Quidã non ſcũs:qui a nõ ſcõ cauſat̃. Scũs amor eſt quo amat̃ deus. Ro.5. Charitas dei diffuſa eſt in cordibus nr̃is:per ſpm̃ ſcm̃ qui dat⁹ eſt nob. ❡ Timor

Timor ſcũs tria facit.

iſte ſcũs tria facit.ꝑ° timet deuꝫ offendẽ.2° recuſat ab eo ſeparari.3° ſe deo per reuerentiã ſbijcit:ꝛ iſte timor dĩ caſtus ꝛ filialis. ❡ Non ſcũs timor eſt qui cauſat̃ ab amore non ſcõ:qui eſt mundi ꝛ ſuiipſius:ꝛ de tali amore nõ ſcõ cauſat̃ duplex timor non ſcũs. Seruilis qui eſt ex amore ſui:ꝛ mũdanus qui ꝓcedit ab amore mũdi. Matth.10. Nolite timẽ eos qui occidũt corpus ꝛc̃. De timore ſcõ.ꝑs. Timete deuꝫ oẽs ſci eius: qm̃ nõ eſt inopia timẽtib⁹ eũ. Mundanus timor non pmanet niſi cũ mũdo.ſeruilis pmanet in malis in perpetuũ:ſꝫ ſcũs pmanet in bonis. De hoc dicit ꝑs. Timor dñi ſãctus pmanet in ſeculũ ſeculi.

Queſtio.

Sed contra. Perfecta charitas foras mittit timorẽ.ꝑ͛ Jo.4.

Solutio.

Dicendum ꝙ charitas expellit timorẽ ſeruileꝫ:ſꝫ filialis timor dupliciter permanet.ſ.in patria. Primo quantũ ad ſui premiuꝫ. ꝑs. Patientia pauperũ non peribit in finẽ. Nõ ꝙ ibi ſit patiẽtia qꝛ non eſt ibi tribulatio ſed fructus ei⁹:ꝛ ſic fructus timoris permanet. Eccl.1. Timẽti deũ bene erit in extremis:ꝛ in die defunctiõis ſue bñdicet. Uel manet ſcḋm aliquẽ ſui actũ:nõ ꝙ timeat offendẽ:qꝛ ibi non timet pctm̃ nec ſeparationẽ:ſꝫ quãtũ ad reuerentiã qꝛ ſubmittẽt ſe deo:nec audebũt ſe ei equare. Job 26. Colũne celi ↄtremiſcunt:ꝛ pauẽt ad nutũ eius. Ex pte dei eſt illud.ſ.iudiciũ eius:qd dĩ exequutio iuſtitie pñ. Quouſqꝫ iuſtitia ↄuertat̃ i iudiciũ. Et hec ſiũt ſcḋm ꝙ punit uel premiat. Et ideo.[Judicia dñi.]dicunt̃ [uera ꝛ iuſtificata.]Uera ꝑꝑ rectitudinẽ:qꝛ in eis ſꝑ eſt ueritas. Ro.2. Judicium dei eſt ſcḋm ueritatẽ i hijs qui talia agunt. Non eni ſequit̃.[Teſtimonia.]humana:ſed[iuſtificata in ſemetipſa.]dĩ qꝛ uel nõ ſeqt̃ aliã ſuperiorẽ legẽ:ſꝫ in ſemetipſa. Uel qꝛ in ſemetipſis ipſa iudicia dñi hñt euidentẽ iuſtitiã.pñ. Et educet iuſticiã tuã iudiciũ tuũ tanq̃ꝫ meridiem.

❡ Deſiderabilia ſup aurũ ꝛ lapidẽ precioſum multũ ꝛ dulciora ſup mel ꝛ fauum. Etenim ſeruus tuus cuſtodit ea:in cuſtodiẽdis illis

retributio multa.

¶ Supra pō cōmēdauit legē diuinā. quātū ad ei⁹ rectitudinē. hic aūt cōmēdat quantū ad eius ſuauitatē3 ⁊ iocūditatē. Et circa hoc duo facit. Primo ponit eius cōmēdationē. 2° talē cōmendationē pbat ibi ⌊ Etenim ſuus tuus. ⌋ Prefert aūt legē quātū3 ad deſideriū aīe oībus reb⁹ mūdi. In rebus aūt mūdanis deſiderant exteriores diuitie: ⁊ voluptates corporales. Et ſupra iſta eſt delectatio legis dei. ¶ Quātū3 ad pᵐ dicit iſta que dicta ſūt. ⌊ Deſiderabilia ſup aurū3. ⌋ Prouer. 8. Melior eſt ſapia cūctis opibus precioſiſſimis: ⁊ oē deſiderabile ei nō pōt cōparari. pō. Dilexi mandata tua ſup aurū ⁊c̄. Et tangit illa duo que hoīes deſiderant. Unū dicit ⌊ Aurū. ⌋ Jtē pompas. vn̄ ⌊ Lapidem precioſū3. ⌋ Lapides precioſi nō ſuiunt niſi ad apparētiam: vn̄ ibi multū pōt referri uel ad lapidē uel ad precioſū. ¶ Jtē quantū ad 2ᵐ dicit ⌊ Et dulciora ſup mel ⁊ fauū3. ⌋ pō. Quā dulcia faucib⁹ meis eloqa tua ſup mel ori meo. Dicit mel ⁊ fauū quātū ad delectatiōes corporales. Mel extrahit a cera: ſ3 fauus eſt mel ⁊ cera. Delectatiōes corporales qñq3 ſūt manifeſte. ⁊ ſic eſt mel: qñq3 ſunt abſcondite ⁊ dulciores. ⁊ ſic eſt fauus. Prouer. 9. Aque furtiue dulciores ſūt ⁊c̄. Uel preferunt fauo pp uetus teſtamētū in quo eſt mel in fauo. ueritas i figura: mel pp nouū: ubi eſt ueritas māifeſta.

Queſtio. **Sed nunquid** Spūales delectatiōes ſūt delectabiliores?

Solutio. Quantum delectat ſpūalia. **Dicendum** eſt ꝙ ſic: ⁊ eſt triplex rō. Una ex pte boni delectati: qđ eſt potius bonū: ⁊ ex eū delectatiōis qđ eſt maius bonū3. ğ magis delectabile. 2° ex pte potētie delectātis. q̄r vis itellectiua eſt fortior ſenſitiua. 3° ex mō delectationū. Corporales delectatiōes ꝯſiſtunt in fieri ⁊ in motu: ſicut in cibis ⁊ in alijs. Motus aūt eſt qđ iperfectū3 ⁊ quoddā futurū ⁊ preteritū ipoꝛtat: q̄r nō habet totū3 ſil. Spūales aūt delectatiōes nō ſūt in motu: q̄r conſiſtūt in amādo ⁊ in itelligēdo bonū qđ nō eſt in motu: ſ3 per accñs plus deſiderant illę inquantū abundant aliq̄ in ſenſu: ⁊ deficiūt in itellectu. Uel ſci hoīes plus diligūt precepta dei q̄3 ſeipſos. Et ſci deſignant p aurū3 ⁊ lapidē precioſū. pᵉ Coꝛ. 3. Siqs edificauerit ſup fundamētū3 hoc aurū: argentū: lapides precioſos. Jtē per mel ⁊ fauū ſūt illi qui alieni ſūt a rebus mūdi: ſed fauus ſūt illi q adhuc reb⁹ mūdi delectant: ⁊ tales q̄r nō ſunt totalr̄ alieni. diligunt plus ſe q̄3 precepta. alij diligunt plus precepta q̄3 ſe. Et hoc pbat dupliciṫ. Prio experimēto. 2° ex effectu. Experimēto cū dicit. ⌊ Etenim ſuus tuus cuſtodit ea. ⌋ q.d. Poſſū3 dicē q̄r dulcia ſūt: q̄r pbaui ea. nā ego diligo ⁊ exploꝛ ea. Nullus aūt teſtimoniū pōt ferre: niſi qui experit. Jo. 7. Siqs voluerit voluntatē ei⁹ facē: cognoſcet de doctrina: utrum ex deo ſit: an ego a meipſo loquoꝛ. Job. 23. Ueſtigia eius ſequutus eſt pes me⁹. Ex effectu. i. remuneratione. pbat idē cū dicit. ⌊ In cuſtodiendis illis retributio multa. ⌋ Matth. 5. Gaudete ⁊ exultate: q̄r merces vr̄a copioſa eſt in celis. Et nō dicit pro cuſtodia: ſ3 ⌊ in cuſtodiendis illis. ⌋ q̄r ipſa cuſtodia coꝝ eſt magna retributio. ſ. gloria cordis ⁊ mūdicia. 2ᵉ Coꝛ. 1. Gloria nr̄a hec eſt teſtimoniū ꝯſcie nr̄e. Et ſic cōmendat lex ab honeſtate: qñ dicit ⌊ In cuſtodiēdis illis. ⁊c̄. ⌋ q̄r honeſtū idē eſt qđ virtus: ⁊ eſt per ſe appetibilis.

¶ **Delicta quis itelligit: ab occultis meis mūda me: ⁊ ab alienis parce ſeruo tuo.**

¶ Hic orat pro delictis illoꝝ qui preterēūt legē. Et pᵒ pponit occultationē pctōꝝ. 2° petit eoꝝ remiſſionē ibi ⌊ Ab occultis. ⌋ 3° ponit rationem petitionis ibi ⌊ Si mei ⁊c̄. ⌋ Dicit ğ. Legē frequēter offendimus. ſ3 ⌊ delicta quis intelligit? ⌋ q.d. Nullus. Et hoc pp tria. pᵒ q̄r delictū excecat oculos peccantis. vnde nō de facili diſcernunt parua pctā. Sap. 2. Excecauit eos malitia eoꝝ. 2° q̄r pctā ſūt multa. pō. Circūdederunt me mala quoꝝ nō eſt nūs: cōprehenderunt me iniquitates mee: ⁊ non potui ut viderē. Jtē pp eoꝝ ſubtilitatē. pō. Multiplicati ſunt ſup capillos capitis mei: ex ſubtilitate. ſ3 nō dicit pctā: ſ3 ⌊ delicta. ⌋ Duplex eſt pctm̄. ſ. trāſgreſſionis. ⁊ hoc facili⁹ cognoſcit: q̄r hō ſcit ſe feciſſe actū3 prauū. Jtem omiſſionis: ⁊ h' difficile cognoſcit: q̄r hec nō obligant ad ſemp: ſed pro loco ⁊ tpe. Et diſtingue Qñq3 eſt locus ⁊ tēpus eſt difficile affirmare: ⁊ quando danda eſt elemoſyna: q̄liter ⁊c̄. ⁊ ubi. ¶ Cōſequēter petit pctōꝝ remiſſionē. Eſt aūt duplex gen⁹ peccati. Unū qđ ſumit initiū a nobis. ⁊ hoc eſt precipue originale ⁊ que ex coꝛruptione fomitis pcedūt. ut peccata carnalia: ⁊ hec aīam inquināt q̄r ꝯiungūt eā rebus terrenis. Et iō dicit. ⌊ Ab occultis meis mūda me. ⌋ i. que ab occulta radice pcedunt: uel que in occulto fiunt: uel que ſecreta voluntate oriūtur. Eph. 5. Que i occulto fiunt ab ipſis tēpus eſt ⁊ diſtinctio. Aliqū ſumunt originem ab alio. ideo dicit ⌊ Ab alienis parce ſeruo tuo. ⌋

Unde ſit difficultas cognoſcēdi peccata.

Peccatū duplex.

Duplex genus peccati.

Queſtio. **Sed nunquid** alicui iputat alienū pctm̄? Eze. 18. Aīa que peccauerit: ipſa morietur.

Solutio. **Dicendum** ꝙ nō qñ totalit eſt alienū: ſ3 qñ trāſit ad te p imitationē. Eccī 13. Qui tetigerit picem ingnabit ab ea. Uel per pſuaſionē uel ꝯſenſū. Prouer. 1. Fili ſi te lactauerint pctōres nō acquieſcas eis. Uel per diſſimulationē. Tpe ⁊ loco debito tūc fit tuū: ⁊ iputat Ro. 1. Nō ſolū qui faciunt ea digni ſūt moꝛte: ſ3 etiā qui ꝯſentiūt facientib⁹. Et hoc maxime in prelatis qñ diſſimulāt ſciēter ſcelera ſubditoꝝ. Et dicit. ⌊ Parce ſuo tuo. ⌋ q̄r hec peccata vident in nob ex diuina ira puenire. ꝙ. ſ. hi⁹ occaſiones peti dētur nob. Uel ⌊ ab alienis. ⌋ i. ſupbis hominib⁹. pō. Filij alieni mentiti ſunt mihi.

¶ **Si mei nō fuerint dn̄ati tūc imaculat⁹ ero: ⁊ emundaboꝛ a delicto maximo. Et erūt ut cōplaceant eloqa oris mei: ⁊ meditatio coꝛdis mei in ꝯſpectu tuo ſemp. Domine adiutoꝛ meus: ⁊ redemptoꝛ meus.**

¶ Hic ponit rō petitionis. Et primo ex pte dauid petit imunitatē a malo. 2° perfectionē in bono. ⌊ Et erunt ut cōplaceāt. ⌋ Petit aūt imunitatē a malo. Et h' dupliciter: a futuro ⁊ a preterito. Dicit ğ. ⌊ Si mei nō fuerint dn̄ati. ⌋ uel ⌊ dn̄ata. ⌋ ſ. pctā. pō. In matutinis interficiebā oēs pctōres terre. i. oīa pctā: que ſra dicunt propter multas ꝓprietates terre: ut diſperderē de ciuitate dn̄i oēs operātes iniqtatē. i. oēs operationes iniq̄s. Uel ⌊ dn̄ati. ⌋ ſ. ſupbi. Uel ⌊ alieni. ⌋ i. pctōres uel demones qui dicunt tunc dn̄ari qñ ptrahunt ad ꝯſenſū. Jo. 8. Qui facit pctm̄ ſuus eſt peti. ⌊ Si ğ nō fuerint dn̄ati: tūc imaculatus ero. ⌋ i. ſeruabo me ſine macula pctī moꝛtalis. ſ. non venialis. Job. 15. Quid eſt hō ut imaculatus ſit. De preterito dicit. ⌊ Et emundaboꝛ a delicto maxīo. ⌋ Iſa. Si fuerint pctā vr̄a ſicut coccinū q̄ſi nix dealbabunt. Job. 11. Si iniqtatē que eſt in manu mea abſtuleris a te: ⁊ nō pmanebit in tabernaculo tuo iniuſticia: tūc leuare poteris faciē tuā. Uel ⌊ maximo. ⌋ i. ſupbia: q̄r eſt initiū oīs pctī. Eccī. 10. Non eſt

maius peccatū q̄ȝ apoſtatare a deo: ⁊ hoc fit per ſupbiā. Uñ peccatū qḋ eſt ex ſupbia: potius eſt q̄ȝ ſit ex ignorantia uel ex infirmitate. Supbia nāq̧ eſt initiū ⁊ cā oīs pcti: ⁊ qui caret illa: eſt uere imaculatus. ¶ Cōſequēter ponit illud qḋ ptinet ad pfectionē in bono. Et pᵒ oris. Uñ dīc ⌊ Et erūt ut cōplaceāt eloqa oris mei. ⌋ Quādiu hō eſt in pctīs: eloquia ſua nō placent deo. Eccī. 15. Nō eſt ſpecioſa laus in ore pctōris. ps. Peccatori aūt dixit deus: q̄re tu enarras iuſticias meas ⁊ aſſumis teſtamētū meuȝ per os tuū. Itē ponit pfectionē cordis que reqrit placentiā dei. Uñ dicit ⌊ Et meditatio cordis mei in ↄſpectu tuo ſemp. ⌋ i. corā angelis uel qui itus vides ⁊ ↄſciam inſpicis. Et hoc dico: q: tu ⌊ dñe es adiutor meus. ⌋ in bonis agendis. ⌊ Et redēptor meus. ⌋ a malis cauendis. Iſa. 44. Reuertere ad me q: redemi te.

¶ In finem ps dauid Decimuſnonus.

Exaudiat te dñs in die tribulationis ꝓtegat te nomē dei iacob. Mittat tibi auxiliuȝ de ſcō: ⁊ de ſyon tueat te. Memor ſit oīs ſacrificij tui: ⁊ holocauſtum tuum pingue fiat.

In precedentibus pſalmis agebatur de liberatione a perſecutione. ⁊ grās egit pro liberatione. hic aūt iā liberatus uel in ſpe liberationis exiſtēs petit ad maiora ꝓmoueri. ¶ Diuidit ḡ ps iſte in duas ptes. In pᵃ pte ponitur petitio exaltationis. in 2ᵃ ꝓponit promiſſio ibi ⌊ Dñe in virtute ⁊c. ⌋ Circa pᵐ tria facit. q: pᵒ ponit petitio. 2ᵒ ponit ſpes exauditiōis ibi ⌊ Nūc cognoui. ⌋ 3ᵒ ponit ↄcluſio pſalmi ibi ⌊ Dñe ſaluū me fac ⁊c. ⌋ Circa pᵐ duo facit. Primo ponit petitio pro malis. 2ᵒ pro ꝓmotione ad bonū ibi ⌊ Retribuat mihi. ⌋ Pſalmus iſte ꝓcedit alio mō q̄ȝ premiſſi. In alijs aūt pſalmis inducit q̄ſi ōro dauid pro ſe petentis. hic inducit q̄ſi ōro aliorū pro ipſo: ⁊ q̄ſi ſm līam ea que hic dicunt aliq̄liter referunt ad Dauid. tñ ꝓpriē ⁊ uere ptinent ad chriſtū. Scōm myſteriū aūt ptinēt ad eccleſiā ⁊ virū iuſtū: ⁊ qualitercūq̧ intelligant circa iſtā partē. Pſalmᵘ duo facit. Prīo ponit exauditio deprecantis. 2ᵒ ponit rōnē exauditionis ibi ⌊ Protegat te. ⌋ Dicit ergo. O dauid uel o chriſte. ⌊ Exaudiat te dñs. ⌋ Malach. 1. Exaudiet ōrones vrās ⁊c. ⌊ Exaudiat te dñs. ⌋ Dauid paſſus eſt tribulationes. ⁊ chrīs in paſſione ſuā: ⁊ ideo dicit ⌊ In die tribulationis. ⌋ i. correptionis. Iſa. 37. Dies tribulationis ⁊ correptiōis ⁊ blaſfemie dies hic. Et in hac exauditᵘ eſt chrīs pro ſe ⁊ pro alijs. Heb. 5. In die carnis ſue cū clamore ualido ⁊ lachrymiſ offerēs exauditus eſt. Et iuſtus hō dicit. Cū tribularer clamando exaudiuit me. Eſt ḡ triplex cā que facit ōronē exaudibilē. Prima eſt diuina bonitas. 2ᵃ ſcōꝝ ſuffragia. 3ᵃ ꝓpriū meritū: q: ut dī Jo. 9. Deus pctōres nō audit: ſȝ ſiqs dei cultor eſt: huīc exaudit. Rō exauditionis ponitur cū dicit ⌊ Protegat te nomē dei Jacob. ⌋ Prīa cā i. pp ſuum nomē. i. pp ſuā bonitatē. ⌊ ꝓtegat te. ⌋ ſi referat ad chriſtū. Si aūt ad alios ptineat: ſic ponit. Deprecantē. ⌊ protegat te nomē dei iacob. ⌋ Quē deum ipſe adorauit: qñ apparuit ei in bethel. Gen. 28. Deus iacob: q terrenos ad celos ducit: ⁊ de celis auxiliat terrenis. Iſte ḡ ⌊ protegat te. ⌋ Prouer. 18. Turris fortiſſima nomen dñi. ps. Proteges eos in tabernaculo tuo ⁊c. Hoc nomē eſt opē. Exo. 15. Qui poteſt ſaluare ⁊c. Itē eſt nomen mīe. Luc. 1. Sanctū. i. miſericors nomē eius. Cañ. 1. Oleū effuſū nomē tuū. Sic ḡ ex potentia ⁊ mīa dei ꝓtegimur. Iſa. 49. Sub vmbra manus ſue protexit me. ps. Sub vmbra alarum tuarum protege me. ¶ Scōa cauſa. ⌊ Mittat tibi auxilium de ſancto. ⌋ i. de collegio ſanctoruȝ. Et eſt duplex collegiū ſcōꝝ. Unū regnantiū cū deo in gloria. aliud eſt militātiū in terra. ⁊ ex utriſq̧ adiuuamur: q: angeli intercedūt pro nob. Jo. 1. Aduocatū hēmus. ſ. collegiuȝ angeloꝝ. Apoc. 7. Aſcēdit fumus incēſoꝝ de ōronibus ſcōꝝ de manu angeli corā deo. Fumus eſt ex humore ⁊ calore. Itē chriſtus qui eſt rex eoꝝ pro nob aſſiſtit. Heb. 7. Accedēs per ſemetipſū ad deū ad interpellandū pro nob. Et iō dicit ⌊ Mittat tibi auxilium de ſcō. ⌋ i. de ſilio incarnato qui anagogice dī ſanctus Luc. 1. Quod naſcet ex te ſcm: vocabit filiᵘ dei. Dañ. 9. Ungatur ſcūs ſcōꝝ. Uel ⌊ de ſcō. ⌋ i. de chrīo paſſo: q: in paſſione ſua ſcificauit ſe pro nobis. Jo. 17. Pro eis ſcifico meipſum: ut ſint ⁊ ipſi ſcificati in ueritate. 1. Reg. 11. Cras erit uobis ſalus: cuȝ incaluerit ſol. Uel ⌊ mittat tibi auxiliuȝ de ſcō. ⌋ ſ. de beatoꝝ collegio. ps. Tu aūt in ſcō habitas. ⌊ Et de ſyon tueatur te. ⌋ Syon. i. ſpecula. i. de arce Dauid: ubi erat archa. tunc ibi colebatur deus. q. d. Ex precibᵘ illoꝝ qui ſpeculantur in hoc mūdo celeſtia ⌊ tueat te. ⌋ i. faciat te eſſe tutū. Uel ecōuerſo. ⌊ De ſcō. ⌋ ſ. collegio qui ſūt in mūdo. ⌊ Et de ſyon. ⌋ i. illis q ſūt in gloria. ⌊ tueat te. ⌋ Uel ⌊ de ſcō. ⌋ quantū ad eos qui ſūt in vita actiua. ⌊ Et de ſyon. ⌋ qñtū ad illos qui ſūt in vita ↄtemplatiua: oīuȝ. ſ. iſtoꝝ precibᵘ. ⌊ tueat te. ⌋ ¶ 3ᵃ cā eſt ut deo ſua opa ſint placita. vnde dicit ⌊ Memor ſit oīs ſacrificij tui. ⌋ Omne opus bonū eſt ſicut ſacrificiū: q: oīa debēt deo offerri. pᵃ Cor. 10. Oīa in gloria dei facite. Ergo oīa opera nr̄a ſūt ſacrificiū quodammō: ſiue elemoſyne. Heb. ul. Beneficientie ⁊ cōionis nolite obliuiſci. talibus eni hoſtijs ꝓmeret deus: ſiue ieiuniū. Ro. 12. Exhibeatis corpora ur̄a hoſtiā viuentē ſcām deo placentē: rōnabile obſequiū ur̄m. ¶ In ueteri gdē teſtamēto: quedā ſacrificia fiebāt que nō totaliter cōburebant: ſȝ pars ⁊ pars in uſuȝ offerentiū ueniebat: ſicut hoſtie pacifice: quedā que totalit̄ cōburebant: que dicebat ſciſſima: que uocabant holocauſtā ab olon qḋ eſt totū ⁊ cauma qḋ eſt incēſū. Et iō eſt duplex genuȝ bonoꝝ operū. Quedā que dicunt ſacrificiū: qñ aliqs de bonis ſuis dedicat deo: ut ſiqs ↄiugatus aliqbᵘ oībus abſtineat. Eccī. 3. Tēpus amplexandi: ⁊ tēps longe fieri ab amplexibus. Sȝ qñ aliqs totū dat nihil ſibi reſeruans: uel totalit̄ ↄtinet ſic dī holocauſtū. iō dicit ⌊ Memor ſit oīs ſacrificij tui. ⌋ ps. Sacrificium deo ⁊c. ⌊ Et holocauſtū tuū pingue fiat. ⌋ i. acceptum deo. Eccī. 35. Oblatio iuſti impinguat altare: ⁊ odor ſuauitatis eſt in ↄſpectu dñi. Et dicit ⌊ Pingue. ⌋ q: holocauſtū incendebat ⁊ odorē faciebat: q: pinguia plus odoris hñt. Et iō qui plus deuote ſacrificium offert: magis eſt acceptū quantūcūq̧ ſit illud. Hec referri pñt ad ſacrificiū chriſti: qui totū ſe obtulit in ara crucis. Et ſic ⌊ memor ſit. ⌋ i. memores nos faciat eē paſſionis ⁊ mortis. Tre. 3. Recordare paupertatis ⁊ tranſgreſſionis mee abſinthi ⁊ fellis. Uel ⌊ memor ſit. ⌋ bonorum operū noſtroꝝ que ſacrificauimus ei.

¶ Tribuat tibi ſm cor tuuȝ: ⁊ omne conſiliū tuum confirmet.

¶ Supra petijt ps orando ꝓmotionē in bonum qḋ eſt bonū exterius ↄſideratū. hic petit qd eſt illud bonuȝ interius petitū. Et circa hoc duo facit. Prīo petit impleri qḋ poſtulat. 2ᵒ ponit rōnem ibi ⌊ Letabimur. ⌋ Circa primū duo facit. pᵒ petit illud qḋ eſt in interio-

Pſalmi diſtributio.

Triplex cauſe exauditiōis.

Duplex ſanctoꝝ collegium.

Pulchra expoſitio.

Duplex genus ſacrificiorum.

Holocauſtū vnde.

ri motu aīe ſm uoluntatē finis. 2° petit īpleri ꝯſiliū de hijs que ſūt ad finē.⌊ Et oē ꝯſiliū tuū ⁊c. ⌋ Dic ḡ. ⌊ Tribuat tibi ſm cor tuū. ⌋i. ſʒ volūtatē que eſt de fine. q.d. Perducat te ad finē quē intēdis: qui dʒ eſſe deus. Prouer. 10. Deſideriū ſuū iuſtis dabit.⌊ Et oē ꝯſiliū tuuʒ ꝯfirmet. ⌋Hoc eſt de hijs que ſūt ad finē. Conſilia eni nr̄a debilia ſūt: q2 nō poſſumus ꝓuidere oia. Sap. 9. Cogitationes mortaliū timide: ⁊ incerte ꝓuidentie nr̄e. Sʒ deus eſt qui ꝯfirmat dirigendo ꝯſiliū nr̄m qđ dʒ eſſe de eternis petēdis. Jo. 17. Petite: ut gaudiū ueſtrū ſit plenū. Et dando efficaciam ad nr̄a ꝯſilia exequēda. Sʒ ꝯſiliū prauoꝝ diſſipat: ut dicitur Joan. 5.

❡ Letabimur in ſalutari tuo: ⁊ in nomine dei noſtri magnificabimur.

❡ Hic ponit rō exauditiōis. Deus libēter dat bona eis q coicant alijs. 1ᵉ Petri. 4. In alterutrū illā adminiſtrātes. Et iō rō exauditionis eſt: qm̄ dʒ alijs bonū qđ petitur coicari. Et hoc fit 1° quātū ad multoꝝ letitiā: qſi nos exaltati.⌊ Letabimur in ſalutari tuo. ⌋nō in nob. Grego². Juſtū eſt ut in ſe ſemp merorē inueniat: q de relicto deo in ſe gaudiū querebat.⌊ Et magnificabimur in noīe dei nr̄i. ⌋per inuocationē eius qui te exaltauit. Sap. ult. In oībus magnificaſti ppl̄m tuū: ⁊ honoraſti: ⁊ non deſpexiſti: in oī loco ⁊ in oī tpe aſſiſtens eis. Et iō dic.⌊ magnificabimur ⁊c. ⌋i. magni erim⁹.

❡ Impleat dn̄s oēs petitiones tuas: nūc cognoui qm̄ ſaluum fecit dn̄s chriſtum ſuum.

❡ Hic agit de petitiōibus exterioribus: ⁊ hoc qm̄ deus que petimus exaudit: q2 chr̄s pro nob multas petitiones fecit. Jo. 17.⌊ Nūc cognoui. ⌋❡ Hic ponit ſpes exauditiōis ⁊ dicit. Cōſiderās q de bono tuo multiplicabimur.⌊ Nūc cognoui qm̄ ſaluū fecit dn̄s chr̄m ſuū. ⌋ut itelligant uel de chr̄o per quē multi ſaluati ſūt uel de dauid quē ſaluū fecit in ꝓdeſtinatiōe. Nūc q̄ſi ex nunc anteq̄ʒ fiat. 1ᵉ Pe. 1. De qua ſalute exquiſierunt ꝓphete ꝓnunciantes que in chr̄o ſūt paſſiones ⁊ poſteriores glorias. Et nō ſolū eſt h° q ſaluū fecit chr̄ʒ ieſuʒ ſuſcitando eū a mortuis. pſ. Nō dabis ſcm̄ tuuʒ vidē corruptionē. Et ſic ſaluo capite ſaluabunt membra. Sʒ exaudiet illū. ſ. chr̄m orantē pro mēbris. Joā. 11. Pater ſcio q2 ſemp me audis. Uel dauid. Sʒ cuū.

❡ Exaudiet illuʒ de celo ſancto ſuo: in potētatibus ſalus dextere eius. Hij in currib⁹ ⁊ hij in eqs: nos aūt ī noīe dei nr̄i iuocabim⁹.

❡ Hic cōmendat vtus exaudiētis. Et 1° ponit virtutē. 2° expimentū virtutis ibi⌊ Hij in currib⁹. ⌋ Potētatus dicit multitudinē potētie. Potētatus eſt opus ualidū dn̄atorie. Et pōt referri ad hoies: ⁊ ſit ſenſus.⌊ ſalus dextere tue. ⌋qua ſaluas chriſtū ⁊ nos per eū. Apparet⌊ in potētatib⁹. ⌋i. in oī loco: qui virtuoſe ⁊ potenter eſt in nobis. Uel pōt referri ad deū: ⁊ ſic⌊ ſalus dextere tue eſt in potētatib⁹. ⌋i. in magnitudine poteſtatiſ tue. pſ. Qui educit vinctos in fortitudie. Et dic⌊ dextere. ⌋q2 duplex eſt ſalus dei. Una. ſ. ſiniſtra qua ſaluat in tpalib⁹ oia tpalia largiendo. pſ. Hoies ⁊ iumēta ſaluabis dn̄e. Alia eſt ſalus dextere que eſt eternoꝝ qua ſaluat iuſtos: bona tribuēdo. Sap. 10. Reddidit deus mercedē laborū ſcōꝝ ſuoꝝ. ❡ Cōſequenter ponit expimentū vtutis. Et 1° ponit diuerſitateʒ fiducie ⁊ glorie que eſt in hoib⁹. 2° ponit euentū utroruꝗ ibi⌊ Ipſi obligati ſūt. ⌋Eſt eni duplex gen⁹ hominū. Quidā eni ponūt totā ſpem ſuā in potētia ſecularī cōtra quos dī. Hiere. 17. Maledictus hō qui cōfidit ī hoīe. pſ. Uidebūt iuſti ⁊ irridebūt ⁊ dicent ⁊c. Quidā ponūt ſpem in deo. pſ. Bonū eſt ſpare in domino. Et iō dicit⌊ Hij in currib⁹: ⁊ hij ī equis. ⌋q.d. Quidā ꝯfidūt in potentia ſeculari: de qbus dī.⌊ Hij in curribus ⁊c. ⌋Uel refert ad pugnā ul ad triūphos q2 qdā pugnant in curribus: qdā in equis. Exo. 15. Ingreſſus eſt pharao cū curribus ⁊ eqtibus. Uel ad triūphos: ⁊ tūc nō ꝯfidūt ſed gloriant: q2 ſm glo. antiquitus erat dupl̄x genus triūphi. vnus maior: alter mior. Primus dicebat laureat⁹: q2 victor coronabat lauro: ⁊ hoc fiebat in curru. Secūdus dicebat ouatio: ⁊ fiebat in equo. q.d. Quidā gloriant in magnis: qdaʒ in equis: ut in ouatiōe. Ouo ouas idem eſt q letari: ⁊ eſt tractū a pueris q letant qm̄ datur eis ouuʒ. Sed nos magis. i. gloriamur in noīe dn̄i. Triūphus dī a tris q eſt tres. ⁊ phonos q eſt ſonus: q2 triplex ſonus reuertētibus victoribus exhibebat. Prio eni totus populus ei obuiaʒ exibat. 2° omnes captiui ſequebant currum eius ligati manibus. 3° ipſe idut⁹ tunica iouis ſedebat in curru quē trahebant q̄tuor equi albi: ⁊ ſic ducebat ad capitoliū. Sʒ in curru ponebat cū eo ſuus qdaʒ: q colaſizabat eum dicēs: cognoſce teipſū.

Duplx triumphi genus.

Laureatus triumphus. Ouatio. Ouatio vnde. Triūphus vnde.

❡ Ipſi obligati ſunt ⁊ ceciderūt: nos aūt ſurreximus ⁊ erecti ſumus.

❡ Hic ponit diuerſus euētus: q2 eſt euētus maloꝝ. Hiero⁹ hēt.⌊ Incuruati. ⌋⁊ tunc planū eſt. q incuruatio eſt via ad caſuʒ: ⁊ ſic potētia mundi paulatim deficit. Uel⌊ obligati. ⌋q2 bona tpalia ligant: ⁊ maxīe peccatores. Sap. 14. Creature dei facte ſūt in odiū ⁊ i muſipulā pedibus inſipiētiū. i. pctōꝝ. Uñ dicit⌊ Et ceciderunt. ⌋q2 finalit ꝯcerunt. Iſa. 8. Cadent ⁊ ꝯterētur: ⁊ irretient ⁊ capient. Itē euētus potētie cū dic.⌊ nos aūt ſurreximus. ⌋paulatim. Michee. 8. Cecidi: cōſurgam cū in tenebris ſedero: dn̄s lux mea eſt.⌊ Et erecti ſumus. ⌋Sicut iclinatio eſt via ad caſū: ita erectio eſt via ad rectitudinē ſtatus. Et hoc in ſcitate eſt.

❡ Dn̄e ſaluū fac regē: ⁊ exaudi nos ī die qua inuocauerimus te.

❡ Ponit cōcluſio totius iſtius pſalmi: qui qdē ad duo videt tēdere. Quia uel petunt pro chr̄o uero: uel pro chr̄o figuratiue. ❡ Quātū ad 1ᵐ dicit.⌊ Dn̄e ſaluū fac regē. ⌋i. chriſtū. Uel pro dauid. Et ſic deprecat ꝓ ipſis orantibus.⌊ Exaudi nos in die qua inuocauerimus te. ⌋pſ.⌊ In q̄cū q3 die inuocauero te exaudi me.

❡ In finem pſ dauid Uigeſimus.

Domine in virtute tua letabit rex: ⁊ ſup ſalutare tuū exultabit uehemēter.

Supra in precedēti pſalmo facta eſt petitio pro exaltatiōe regis. Hic aūt q̄ſi exauditus ꝓnūciat eā. ❡ Titulus. ⌋In finem pſ dauid. ⌋❡ Diuidit ergo pſ iſte in duas ptes In 1ª ꝓnunciat regis exaltationeʒ. in 2ª oſtēdit delectionem ibi⌊ Inueniat. ⌋Circa 1ᵐ tria facit. 1° ꝓnūciat regis gaudiū. 2° ponit cām gaudij ibi⌊ Deſideriuʒ. ⌋ ⁊ 3° meritū cauſe ibi⌊ Qm̄ rex ſperat ī dn̄o. ⌋Hic pſ exponit de chr̄o qui eſt rex: ⁊ de dauid qui fuit eius figura. ⁊ iō de utroꝗ pōt exponi: de chr̄o ſm ueritateʒ. de dauid ſm figurā. Eſt ḡ duplex gaudiū. Unum de deo: aliud de dei bn̄ficio. ❡ Quantū ad 1ᵐ dicit. O⌊ dn̄e. ⌋deus pī.⌊ rex. ⌋i. chr̄s.⌊ Letabitur in virtute tua. ⌋i. tue diuinitatis. pſ. Deus iudiciū tuū regi da. Et tunc letatus eſt qm̄ vincit diabolū. ⁊ mortē morte ſua: ⁊ qm̄ fecit miracula: qm̄ aſcēdit in celū. pſ. Aſcendit de⁹ in iubilo. Iſa. 23. Regnabit rex ⁊ ſapiēs erit ⁊c.

Pſalmi diuiſio.

Duplx gaudium.

Potentatus qd.

Duplx hominuʒ genus.

p[9] Co.1. Chriſtū dei v̄tutē ꝛ dei ſapiam. Similit̄ ſi dicat̄ de dauid. O domine. ꝛ c. deus rex. ſ. dauid: ꝛ alij ſcti letabunt̄ i v̄tute tua. Can. 1. Letabimur ꝛ exultabimus in te memores uber̄ tuor̄. ¶ Quātum ad 2m dicit Et ſup ſalutare tuū ꝛc. .i. ſup adeptionem ſalutis per te facte. Precipue chr̄s exultabit per hoc q̄ per eū ſaluas genus humanū. Luc. 1. Ipſe ſaluū faciet populum ſuum.

¶ Deſideriū cordis eius tribuiſti ei ꝛ uolun-tate labiorum eius non fraudaſti eum.

¶ Hic ponit̄ cā gaudij que eſt impletio deſiderij. Prouer. 13. Deſideriū ſi cōpleat̄: delectat aiaz. Sic ſe h̄et deſideriū ad gaudiū: ſic motus ad quietē: ad quā per motū puenit. Unde p° ponit̄ ipletio deſiderij. 2° ponit̄ in q̄bus deſideriuz implet̄ ibi Qm̄ preueniſti. Eſt aūt duplex deſideriū. vnū qd̄ eſt tm̄ in corde. aliud qd̄ exprimit̄ ore: ꝛ utrūq̄z iplet̄. q̄ deus anteq̄z oretur exaudit. ¶ Quantū ad p^m dic̄ Deſideriū cordis ei9 tribuiſti ei. Luc. 22. Deſiderio deſideraui h° paſcha mā ducare uobcū. Et dr̄ de quolibet viro iuſto. ¶ Quātuz ad 2m dicit Et uolūtate labior̄ eius. .i. quaz expreſſit per labia. Nō fraudaſti eū. q̄ exaudiſti eū. Heb. 5. Exauditus eſt pro ſui reuerētia. Iſa. 46. Cōſiliuz meū ſtabit: ꝛ oīs uolūtas mea implebitur.

Deſideriū duplex.

¶ Qm̄ p̄ueniſti eū in bn̄dictionibus dulcedi-nis: poſuiſti in capite ei9 coronā de lapide p̄cioſo. Uitā petijt a te ꝛ tribuiſti ei: longitu-dinē dieruz in ſeculū ꝛ in ſeculū ſeculi.

¶ Hic ponit in q̄bus iplet̄ deſideriū. Et p° dic de ipletione deſiderij cordis. 2° de ipletione deſiderij oronis qd̄ idē eſt q̄ deſideriū labior̄ ibi Uitā. Eſt aūt duplex bn̄ficiū. ꝛ iō p° ponit bn̄ficiū ſpūale interius qd̄ eſt bn̄ficiū grē. Et quātuz ad hoc dicit Qm̄ preueniſti eū in bn̄dictionib9 dulcedinis. Un̄ dicē eſt bonuz dicē: ꝛ dicē dei eſt eius facē. Un̄ in bn̄dictione dei intelligit̄ infuſio bonitatis. vn̄ Gen̄. 26. Bn̄dicā tibi: ꝛ mltiplicabo ſemē tuū ꝛc. ꝛ. 17. Bn̄dicā ei ꝛ mltiplicabo eū: ꝛ augebo eū ualde. Hec ergo bn̄dictio eſt dulcis. Sap. 12. O q̄z bon9 ꝛ ſuauis eſt ſpūs tuus i nob. ꝗ In bn̄dictionibus dulcedinis. .i. in bonis grē: ꝛ in imunitate a pctīs preue. eū. .i. chr̄iſtū tpe: q̄ a p̄n° ɔceptionis fuit plenus oī grā. Jo. 1. Uidimus euz plenum grā ꝛ v̄itate: q̄ſi vnigenitū a p̄re: q̄ q̄zcito ɔcept9 fuit: fuit vnctus diuie nāe: ꝛ tā cito fuit plenus gratia. Itē preueniſti eū. quātitate: q̄ p̄ oībus alijs gratiā accepit: ꝛ nō ad menſurā. Scti etiā dicunt̄ preueniri. Jo. 4. Nō q̄ſi nos dilexerimus deū: ſz q̄m ipſe prior dilexit nos. Sap. 6. Preoccupat eos qui ſe cōcupiſcunt. Et ſic in figura chr̄i dauid ſpāli grā preuēt9 eſt: q̄ vnctus fuit in regē cum adhuc eēt puer anteq̄z ipſe cogitaret de regno. Bn̄ficiuz exterius oſ̄dit cum dicit Poſuiſti in capite eius coronaz de lapide p̄cioſo. Si hec referunt̄ ad chr̄m: tūc eſt ſenſus. Poſuiſti in capite eius coronā de la. ꝛc. .i. feciſti eū regē. Corona aūt eſt ſignū regie dignitatis: q̄ ut dr̄ Iſa. 33. Regē in decore ſuo videbunt. Can̄. 3. Egredimini filie ſyon. ꝛ videte regē in dyademate quo coronauit eū mr̄ ſua. .i. diuinitas. Propter h̄ dic̄ De lapide precioſo. .i. de diuinitate: q̄ regnū ſuū non eſt de h̄ mūdo. Jo. 18. uel Hiero9. De auro obrizo. .i. puriſſimo. Apoc. 6. Data eſt ei corona. Uel corone de lapide precioſo ſt̄ apoſtoli: qui dicunt̄ lapides precioſi pp precioſitatem doctrine. Apoc. 12. In capite eius. ſ. chr̄i corona ſtellaruz duodeciz. Eccī. 25. Corona ſenū multa peritia. Unde

Duplx bn̄ficium.

In bn̄dictione dei itelligit̄ infuſio bonitatis.

Corone ſignificatio.

Apl̄i dicūtur lapides p̄cioſi

cetus apoſtolor̄ eſt q̄ſi corona chr̄i. Uel poſuiſti i capite eius coronā. .i. eccleſiā. Prouer. 12. Mulier. .i. eccleſia diligēs: corona eſt viro ſuo. .i. chr̄o. Uel pōt dici hoc de quolibet ſcō. q̄ coronaſti ſiue meruiſti: ipſe eſt deus. Iſa. 28. In die illa erit dn̄s corona glorie. De lapide. pp ſoliditatē. ꝛ precioſo. q̄ Dauid ad lr̄az ab ipſo deo coronatus eſt. ¶ Cōſequēter oſ̄dit quō implet̄ petitio labior̄ eius. vn̄ dic̄ Uitā petijt a te. qn̄ petijt reſurrectionē. pō. Tu aūt dn̄e miſerere mei. ꝛ reſuſcita me: ꝛ retribuā eis. Et hoc datū eſt ei. pō. Poſtula a me: ꝛ dabo tibi hereditatē. Luc. 11. Oīs qui petit accipit. Similit̄ ēt q̄libet ſcūs petit hoc. ſ. vitā: ꝛ maxime vitā eternā. pō. Unā petij a dn̄o hāc requiraz ꝛc. Et dauid ſimilit̄ h̄ petit. Scdo oſ̄dit quo iplet̄ petitio quo ad alios. Un̄ dic̄ Tribuiſti ei ꝛc. Petijt q̄ corpus ei9 .ſ. eccleſie foret in longitudinē dierū. Et hoc ei tribuit deus. Matth. ul. Ecce ego uobiſcū ſuz uſq̄z ad ɔſumationē ſeculi. Hoc ēt petebat dauid. ſcdī Reg. 7. Inſup locut9 eſt de domo ſui ſui i lōginquū.

Pulchra expoſitio.

¶ Magna eſt gloria ei9 in ſalutari tuo: gl̄iaz ꝛ magnū decorē impones ſup eū. Qm̄ dabis eū in bn̄dictione in ſeculū ſeculi: letificabis eū in gaudio cum vultu tuo.

¶ Hic ponit̄ ɔſumatio bonor̄. Et circa h̄ duo facit. p° ponit magnificationē iſtius regis preuēti: in quo incohata eſt bn̄dictio. 2° exponit magnitudinē ibi Gloriā ꝛ magnū decorē. Dico q̄ preueniſti eū ꝛc. ſed adhuc plus: q̄ gloria eius. .i. chr̄i ꝛ hoīs eſt magna in ſalutari tuo. .i. in v̄bo cui vnita eſt nā hūana. Uel magna eſt gloria eius. apud hoīes. ꝛ hoc in ſalutari tuo. q̄ ſuſcitaſti eū. Heb. 5. In dieb9 carnis ſue preces ſupplicationēq̄z ꝛc. Uel magna eſt gloria eius in ſalutari tuo. .i. in auxilio tuo: in quo inſtitutus eſt: ut hēat magnā gloriā: ꝛ hāc exponit quātū ad tria. p° per cōparationē ad ſeipſū. iō dicit Gloriā ꝛ magnū decorē impoſuiſti ſup eū. qui q̄dē decor impoſitus eſt ſup chr̄m in ſua reſurrectiōe ꝛ gloria in aliorū admiratiōe: Uel ut accipiat̄ pro eodē gloriaz ꝛ magnū decorē impoſuiſti ſup eū. Job. 40. Circūda tibi decorē ꝛ in ſublime erigē ꝛ eſto glorioſus. 2° in cōparatiōe ad alios. vn̄ dicit Qm̄ dabis eū in benedictionē in ſeculū ſeculi. q̄ per ipſū deriuata eſt bn̄dictio in oēs alios. Gen̄. 12. In ſemie tuo bn̄dicent̄ oēs gētes. 3° in cōparatiōe ad deū. Un̄ dicit Letificabis eū in gaudio cū vultu tuo. .i. letificat chr̄m hoīez leticia ſempiterna. Et in vultu tuo. .i. in viſione vult9 tui. pō. Adimplebis me leticia cū vultu tuo. Ul̄ gloriā ipoſuit ſup eū. qn̄ ſcīs ſuis dedit facē miracula: ꝛ h̄ ſuper chr̄m: q̄ totū ad gloriā chr̄i factū eſt. ſ. q̄ bn̄dixit eis: ꝛ q̄ pduxit eos ad viſionē ſuā. Iſa. 66. Uidebitis ꝛ gaudebit cor ur̄m. Jo. 16. Gaudium ueſtrum nemo tollet a uobis.

¶ Qm̄ rex ſperat in dn̄o: ꝛ in miſericordia altiſſimi non cōmouebitur.

¶ Sup̄ pō nūciauit regis chr̄i exaltationē. hic aūt meritū huius declarat: ꝛ h̄ meritū eſt: q̄ chr̄s ſm q̄ hō: ꝛ q̄libet iuſtus nō ponit niſi in deo ſpem ſuā. Hiere. 17. Bn̄dictus vir q̄ ſperat in dn̄o ꝛ erit dn̄s fiducia eius. Et iō q̄ ſperauit in dn̄o nō cōmouebit̄. pō. Qui ɔfidūt in dn̄o ꝛc. q̄ ſpes in deo eſt firmamētū. 1. Mach. 2. Oēs qui ſperāt in eo nō infirmant̄. Iō hec cōparant̄ anchore. ¶ Sz notādū q̄ tria ſt̄ que debent mouere ad ſperādū in dn̄o. p° diuina pvidētia. Hō non ɔſueuit ſperare in illis ad quos ſui cura non pertinet.

Que homines ut in deo ſperer moue⁊ poſſint.

Ad deum

Ad deum aūt ptinet cura nr̄a: iō dicit Spat in dn̄o. cui⁹ eſt gubnare. 2ᵐ ē mia. Luc. 1. Mia ei⁹ a pgenie i pgenies. 3ᵐ eſt ptās: ꝛ ideo dicit altiſſimi. pō. Qui habitat in adiutorio altiſſimi.

¶ Inueniat manus tua oībus inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes qui te oderunt.

¶ Sup̄ p̄dicauit pō regis exaltationē. hic aūt agit de hoſtiū deiectiōe. Et circa h̄ duo fac. Pmo ponit hoſtium deiectionē. 2° infert ꝯcluſionē ibi Exaltare. Circa p̄mū duo fac. Pmo ꝑponit penā hoſtiū. 2° culpam ibi Qm̄ declin. Circa p̄ᵐ duo fac. Pmo ponit iflictorē pene. 2° ipſaʒ penā ibi Pones ꝛc. Inflictor pene ē man⁹ dei, vn̄ dic Inueniat man⁹ tua oīb⁹ inimicis tuis. Hiero⁹ hēt Inueniat man⁹ dextē dei inimicos odientes. Sʒ h̄ videt repetitio ho. q2 ideʒ ē man⁹ ꝛ dextera dei: ꝛ inimic⁹: ꝛ odiēs. Et ꝯſuetū ē i ho. Uel ſi diſtinguitur oīs dext̄a ei⁹ ē man⁹: ſʒ nō oīs man⁹ dext̄a. Per manus ḡ dei itelligit potētia dei opatiua: ꝛ hec eſt quedā dext̄a q̄ exaltat bonos i ſpūalib⁹ bonis. Prouer. 3. Lōgitudo dierū i dext̄a ei⁹. Siniſtra ē q̄ punit malos ꝛ largit tpalia. Ibidē. In ſiniſtra illi⁹ diuitie. Dicit ḡ man⁹. i. potētia. inueniat. i. tradet ad notū oēs inimicos. Iſa. 9. In oīb⁹ h̄ n̄ ē auerſus furor ei⁹: ſʒ adhuc manus ei⁹ extēta. Et dextera. q2 h̄ q̄ de⁹ punit malos ptinet ad dexterā: iquātū talis punitio ordinat ad ſalutē electoꝝ. Sic ḡ iquātū punit malos dī man⁹. vl' inqʒtū ordinat ad bonū iuſtoꝝ dī dext̄a. Ul' dext̄a. i. ē chūs ꝛ man⁹. vn̄ dic man⁹ tua. i. chūs. ineiat. i. cognoſcat i bonū ab hijs q ſūt amici tui. ſ. gētib⁹. Ro. 9. Iſa. 45. Inuenerūt me q nō queſierūt me. Uel i malū inueniat ꝛc. i. cognoſcat ab inimicis tuis. i. iudeis i iudicio cū venerit ad iudiciū. Luc. 21. Uidebūt filiuʒ hoīs venientē ꝛc. ꝛ dextera tua. i. fili⁹ tu⁹. ineniat. i. puniat. omnes qui te oderunt.

¶ Pones eos ut clibanū ignis in tēpore vult⁹ tui: dominus in ira ſua cōturbabit eos: ꝛ deuorabit eos ignis.

¶ Hic ponit pena hoſtiū. ꝛ p̄° quātū ad mala ei⁹ iflicta. 2° quātū ad bona eis ſbłata ibi Fructū. Ponit aūt triplicē ordinē pene. ꝛ ſi referat ad myſteriū pʒ q2 i futuro iudicio erūt tria. Pmo erit ignis icēdēs ſupficiem mūdi. pō. Inflāmabit i circuitu inimicos ei⁹. ideo dic Pones eos ut clibanū ignis. ſ. i tpe vult⁹ tui. i. chūi quo tpe appebit ad iudiciū. pō. De vultu tuo iudiciū meū pdeat ꝛc. ꝛ dic ut clibanū. qſi vndiqʒ igne oppſſi. Mat. 6. Sic fenū qđ hodie ē ꝛ cras in clibanū mittit. Uel ut clibanū. i. i ſe ignē ꝯtinet. ꝛ p hūc itelligit ignis quē mali patient itēri⁹ ſue cupiditatū ꝛ iracūdie. Bōa affectio ē bon⁹ ignis. Tre. 1. De excelſo miſit ignē i oſſib⁹ meis ꝛc. Mala affectio ē malus ignis. pō. Supcecidit ignis ꝛ nō viderūt ſolē. i. ſemp ardēs i ꝯſcia ipietatū ſue. Oſee. 7. Oēs adulterātes qſi clibanus ſuccēſus a coquēte. Adulterātes oēs ſūt qcūqʒ alijs ꝗ deo ſe ꝯiūgūt lordiate. Coquēs ē diabolus q malas cogitatiōes miſtrat: ſic coquēs miſtrat ligna. Tre. ul. Pellis nr̄a velut cliban⁹ exuſta ē a facie tēpeſtatuʒ famis. Et h̄ i tpe vult⁹ tui. i. i tpe manifeſtatiōis tue ad iudiciū. 2° ponit diſceptatio iudicij. i q̄ iprobabit i pijs pctā: ꝛ ꝑferet ſniaʒ dānatiōis ſiue vocalr ſiue mētalr. Et iō dn̄s i ira ſua ꝯturbabit eos. i. turbatiōeʒ iducet triſtitie de malis illatī: ꝛ de bonis ſbłatis. 3° ab igne iuoluent. vn̄ Et deuorabit eos ignis. Iob. 20. Deuorabit eos ignis q nō ſuccēdet. ſ. hūano flatu. ſed ſuccēdet v̄tute diuina. vn̄ Hiero. hēt deijciet eos. Hec omnia poſſunt ſatis dauid conuenire.

¶ Fructum eorum de terra perdes: ꝛ ſemē eorum a filijs hominum.

¶ Hic ꝑōit ꝑuatio bonoꝝ. Bōa que hūt hoīeʒ i h̄ mūdo quedā ſūt q̄b⁹ cupiūt hoīes i hac vita frui: ꝛ quedā deſiderāt dimittē poſt ſe: ꝛ ulqʒ pdēt. ¶ Et iō q̄ʒtuʒ ad p̄ᵐ dic Fructū eo. de ter. pdes. quo frui querebāt. Sap. 3. Uana ē ſpeʒ. e. ꝛ la. e. ſi. fructu. Ro. 6. Quē fructū ha. i hijʒ i q. nō erubeſcit. ¶ Quātū ad 2ᵐ dic ſemē eoꝝ. ſ. pibit. a filijs hoīuʒ. ſ. a ſocietate ſcōruʒ. Iſa. 14. Perdā ba. no. ꝛ re. ꝛ p. ꝛ germē. Et h̄ iō accidit q2 ut dī Eccl. 14. Oē op⁹ cor. i fi. deficiet. Sap. 3. Natiōes eni ini. di. ſūt ꝯſu. ꝛ ab ini. tho. ſe. exterminabit.

¶ Quoniā declinauerūt in te mala: cogitauerūt ꝯſilia que nō potuerūt ſtabilire. Quoniā pones eos dorſū: i reliquijs tuis ꝑparabis vultū eoruʒ.

¶ Hic pōit cl̄pa pctōꝝ ꝛ deſcribit q̄ʒtū ad duo. p̄° q̄ʒtū ad conatū opis. ꝛ q̄ʒtū ad h̄ dic hic Qm̄ declinauert ꝛc. q2 lʒ nō poſſint facē: tñ conant q̄ʒtū pūt mala iferre. ho. Retribuebāt ma. mihi. Uel declinauerūt. ga mala eis iminētia volūt alijs iferre. Imminebat eni duplex malū iudeis. ſ. malū pene: ꝛ h̄ i chūʒ retorquē cōtēdāt. qñ ne romani auferrēt dn̄iū occiderūt chūʒ: 2° iminebat eis malū culpe. Io. 8. Uos ex p̄re dī. eſtis. ꝛ h̄ retorquebāt i chūʒ qñ dicebāt Io. 8. Nōne bn̄ di. n. q2 ſamaritanus es ꝛc. Ipſi demōiaci erāt ꝛ chūo pctm̄ ipōebāt. 2° deſcribit cl̄pa iudeoꝝ ſiue pctōꝝ q̄ʒtū ad conatū cogitatiōis. vn̄ dic cogitauerūt ꝯſi. que nō po. ſtabilire. i. cogitauerūt ut fidē ei⁹ deſtruerēt. Hiere. 11. Cogitauerūt ꝯſi. ꝫ me di. Uenite mit. li. i panē ꝛc. De h̄ ligno dī Sap. 14. Bn̄dcm̄ ē li. p qđ fit iuſtitia. ſʒ nō ſtabiliet i. nō potuerūt pficē cogitatū. Iſa. 8. Inite ꝯſi. ꝛ diſſi. ꝛ log. v. q2 nō fiet. q̄re: q2 nō ē ꝯſiliū ꝫ dn̄m. Et rōnē h⁹ dei aſſignat q̄re nō ſtabilient ꝯſiliū ꝫ dicēte Qm̄ pones eos dorſū. Lr̄a Hiero. planior ē Qm̄ pones eos humerū: funes tuos firmabis ꝫ facies eoꝝ. Duplr ꝯtigit q hoſtes ꝫ aliquē ꝯſilia nō ſtabiliūt. Uno mō ſi ab eo vicit. Alio mō ſi fineʒ hoſtiū ſint firmati. ꝛ iō dic nō po. ſtabi. cōſiliū eoꝝ: qm̄ pones eos dorſū. i. fugiēt an̄ te. Itē fineʒ tuoʒ firmab ꝫ eoʒ faciē. ¶ Hoc ſpūalr itellr de chūo. q̄ poſuit irrūpe fines chūi. Io. 10. Nō rapiet. e. q. ſ. d ma. mea. Et i lr̄a nr̄a hēt i reliquijs tuis ꝑpab vultū eorū. i. ꝫ vultū eoꝝ ſʒ glo. Sup̄ ho poſuit penā maloꝝ futurā. hic aūt ponit penā eoꝝ p̄ſtē. Et ē duplex pena ſpūalis que ē i aīa. 2° ſʒ auerſionē a deo: ꝛ ſʒ ꝯuerſionē ad malū. ¶ Quātū ad p̄ᵐ dic. tu ſʒ tuā ꝑuidētiaʒ pones eos dorſū. ¶ Quātū ad 2ᵐ dic in reli. tu. ꝑ. vul. eoꝝ. Et h̄ multiplr expōit ſʒ glo. Uno mō de hijs que chūs reliqd. ſ. tpalia que ꝯtempſit. Io. 18. Regnū. m. nō ē de h̄ mūdo. q2 i cupiditate reꝝ tpaliū reliquis vultū eoꝝ. i. ꝑpabis itētionē eoꝝ: ut pp h̄ occidāt chūʒ: ſic eū dixerūt. Ne forte ve. roma. ꝛ tollāt ꝛc. Uel i reliquijs eoꝝ. i. gētib⁹ q̄s relinq̄s ꝯuertēdas. Ro. 15. In eū gē. ſpabūt. ꝑpabis vultū eoꝝ. i. cognitionē tuā que ē eoꝝ. i. iudeoꝝ. i. eis ꝑmiſſā. Ul' relique chūi extrema vite ei⁹ dicūt. i. paſſio ꝛ mors ei⁹: ꝛ i iſtis fuit ꝑpata mala eoꝝ itētio ad ei⁹ paſſionē. Uel ꝑparatione vult⁹ in bonū. i. reliquijs iudeoꝝ qui ꝯuerterēt. Iſa. 10. Relique ſalue fiēt. Et lʒ ponant ut dorſuʒ: mō tamē relique cōuertent ꝛ cognoſcent.

¶ Exaltare dn̄e in virtute tua: cantabimus ꝛ pſallemus virtutes tuas.

¶ Hic ponit ꝯcl'o. Et p̄° petit id qđ ē ex pte dei. 2° pmittit id qđ eſt ex pte nr̄a. Dic ḡ Exaltare dn̄e in virtute tua. Iuc. ſ. in ea rex letet. Iſa. 26. Exaltet man⁹ tua ut nō videāt ꝛ ꝯfūdant. Tñ ſʒ myſtiū Exaltare. chūe in reſurrectione que erit in v̄tute tua. Io. 10. Ptātē hēo ponēdi aiaʒ meā: ꝛ iterū ſumo eā. per reſurrectionē ꝛ aſcēſionē. Exaltare. que erit in v̄tute tua. Iſa. 63. Gradiēs in multitudie v̄tutis ſue. Et nos cantabi

Quid p manū dei itelligat.

Spūalit.

Expō ſm myſteriū.

m⁹. ſ.leti⁹. ⌊ z pſallem⁹. ⌋extet⁹. ⌊ vtutes tuas. ⌋Ut ⌊ cãtabim⁹. ⌋i.pdicabim⁹ z annũciabim⁹ excellẽtiaſ pñtis tue. p̃e Pe.2. Ut virtutes annũcietis eius q de tenebris vos vocauit in admirabile lumen ſuum.

¶ In finem pro aſſumptione pſ.21.

Deus de⁹ meus reſpice in me: q̃re me dereliqſti: longe a ſalute mea uerba delictorum meorum.

In pcedẽtib⁹ pſ videt eẽ actũ de tribulatiõe quã ſuſtinuit dauid a filio z a ſaule. Hic aũt in 3ᵃ decada agit de pſequutiõe quã paſſus ẽ a toto pplo: q eũ abiecit ad mãdatũ ſaulis. ¶ Diuidit g̃ pſ iſte in tres ptes. In pᵃ narrat tribulatio. in 2ᵃ fũdit orõ ad deũ p libatiõe. in 3ᵃ ponit gr̃arũ actio 2ᵃ icipit pſ ⌊ Ad te dñe leuaui. ⌋3ᵃ ibi ⌊ Afferte domino. ⌋Circa pᵐ duo fac. Pmo exponit tribulationẽ. 2° oſtẽdit quõ a deo iuuat in tribulatiõe ibi ⌊ Dñs regit me. ⌋Sic ſup dcm̃ eſt ſic in alijs pphijs: ita hic agitur de aliqb⁹ tũc pñtib⁹ iquãtũ erãt figura chr̃i z que ad ipſam pphiã ptinebãt. Et iõ qñqs ponũt aliq̃ que ad chr̃z ptinẽt que excedũt q̃ſi vitatẽ hiſtoriarũ. Et inter alia ſpãlit iſte pſ agit de paſſiõe chr̃i. Et iõ hic eſt ei⁹ ſenſus lr̃alis. Uñ ſpãlit hũc pſalmũ in paſſiõe dixit eũ clamauit. Hely hely lamazabathani. qd idẽ eſt q deus de⁹ me⁹. ſic hic pſ icipit. Et iõ lz figuralr hic pſ dicat de dauid. tñ ſpãlit ad lr̃az refert ad chr̃z. Et in ſynodo tolletana qdã Theodor⁹ moneſten⁹ q hũc ad lr̃az de dauid exponebat fuit dãnat⁹: z pp h̃ z pp alia multa z iõ de chr̃o exponẽdus eſt. ¶ Sciẽdũ eſt aũt q qñqs pſ agũt de paſſiõe chr̃i pprie: quoꝝ iſte pſ pmus eſt. Alij eñi dicũt⁹ tangũt paſſionẽ chr̃i. 2° eſt. Judica dñe nocẽtes me. 3° eſt Exaudi deus orõnem meã: z ne deſpexeris dep̃cationẽ meam. 4° Saluum me fac deus qm̃ itrauerũt aque. 5° Deus laudẽ meam ne tacueris. Et h̃ pp qnque plagas chr̃i: uel pp qnqes effuſionẽ ſãguis. Et vn⁹ eſt modus pcedẽdi in oib⁹ q2 icipiũt a gemitu z terminant in ſalutẽ pploꝝ: q2 ex paſſiõe ſcã ẽ ſalus oib⁹ hoib⁹. ¶ Titulus Hiero. ẽ ⌊ Uictori p ceruo matutino. ⌋In nr̃a lr̃a. ⌊ Uictori p aſſũptiõe uel pro ceruo matutino. ⌋In h̃ pſalmo pncipalr agit de paſſione chr̃i. 2° tãgit in eo de reſurrectiõe: q2 p eã dat itelligi paſſio: z paſſio ordiat ad reſurrectionẽ. ſicut ſi dicã Iſte eſt manumiſſus. oſtẽdo q fuit ſu⁹. g̃ iſte pſ eſt dauid. i. chr̃i. Et eſt p aſſũptiõe. i. reſurrectiõe. z hec fuit matutina. vñ ⌊ p ceruo. ⌋i. p hũana nã. ⌊ uel p ceruo matutino. ⌋i. chr̃o. pſ. Exurgã diluculo. Hic aũt titulus eſt qñ dauid ibat pfugus z latebat in deſtis ſic ceruus. Uñ ſup dixit. Et poſuit pedes meos tanq̃z ceruorũ. Uñ p iſta tribulatiõe que figurabat paſſionẽ chr̃i ititulat iſte pſ h̃ mõ. tñ meli⁹ refert ad chr̃z ut p ceruũ itelligat hũana nã in chr̃o: q2 ceru⁹ trãſit ſpineta ſine leſiõe pedũ: ſic chr̃s trãſiuit p iſtã vitã pñtẽ ſine ſui inqnatiõe. Itẽ ceru⁹ optie ſalit. ſic chr̃s de ſouea mort⁹ aſcẽdit p gl̃iaz reſurrectiõis. Et iõ ceru⁹ dr̃: z matutin⁹ dr̃: q2 tũc ſurrexit. ¶ Pſ iſte diuidit i tres ptes. In pᵃ pdit ꝯqõ. in 2ᵃ narratio paſſiõis ibi ⌊ Ego aũt ſũ vmis. ⌋i 3ᵃ ponit libatiõis petitio ibi ⌊ Tu aũt dñe ne elõgaueris. ⌋Circa pᵐ tria fac. p° ponit ꝯqõ ſiue qõ. 2° ponit expõ ꝯqõnis ibi ⌊ lõge a ſalute. ⌋3° ponit rõ ꝯquerẽdi ibi ⌊ Tu aũt i ſcõ hitas. ⌋Hec ẽ trãſlatio ſeptuaginta. In greco aũt z i hebreo nõ ẽ ⌊ Reſpice in me. ⌋ſ3 hẽt ſic ⌊ De⁹ de⁹ meus de⁹ me⁹ q̃re me dereliqſti. ⌋q2 hec vba dixit chr̃s i cruce. ſ3 ⌊ reſpice. ⌋iterpoſitũ ẽ. Ponit g̃ petitio cũ dic ⌊ De⁹ deus me⁹. ⌋Repetit aũt bis de⁹ ad maiorẽ certitudinẽ. Gen. 41. Qd aũt ſcõo vidiſti ad eãdẽ rẽ ptiẽt. idiciũ ẽ firmitatis. ⌊ reſpice i me. ⌋i. miſerere mei. pſ. Reſpice i me z miſerere mei q2 vnic⁹ zc. ⌊ q̃re me dereliqſti. ⌋Hec fuerũt vba chr̃i i cruce. Ex hĩs aũt vbis Arrian⁹ occaſionẽ ſũpſit erroris. ſ. q in morte chr̃i ſepata ẽ diuitas ab hũanitate. Uñ de h̃ ſ3 eã conquerit dñs dicẽs ⌊ q̃re me dereliqſti. ⌋S3 h̃ erroneũ ẽ. ¶ Eſt aũt ſciẽdũ q aliqs dr̃ derelict⁹ a deo qñ nõ adeſt ei de⁹: ſic videt adeẽ qñ ꝓtegit eũ: z iplet ei⁹ petitionẽ. Hiere. 20. Dñs me⁹ mecũ ẽ tanq̃z bellator fortis: idcirco q pſequũt me cadẽt z iſirmi erũt. Chr̃s nõ eſt liberat⁹ a paſſiõe corpali cũ eẽt i paſſiõe z ſ3 h̃ dr̃ ad horã derelict⁹. i. paſſiõi expoſitus. Ro. 8. Pꝓpo filio ſuo nõ pepcit zc. Itẽ illa petitio. Pr̃ ſi fieri pt trãſeat a me calix iſte. ut dr̃ Matth. 26. nõ videt ipleta: q2 erat ſm carnẽ. Iſa. 54. Ad pũctũ z i modico dereliq te. i. paſſioni te expoſui: z i miſatiõib⁹ magnis ꝯgregabo te. ſ. in reſurrectiõe. Et iõ dic ⌊ q̃re me dereliqſti. ⌋i. paſſioni me expoſuiſti. ⌊ lõge a ſalute mea vba dlictoꝝ meoꝝ. ⌋Hic expõit ꝯqõ ſiue qõ. Et p° i gñali. 2° i ſpãli ibi ⌊ Deus me⁹ clamabo. ⌋Dic g̃ ⌊ dreliqſti me. ⌋Et i h̃ q ⌊ lõge ſũt vba delictoꝝ meoꝝ a ſalute mea. ⌋i. mei ueri hominis iquãtũ hẽo hũanã nãz. pſ. Lõge ẽ a pctõribus ſalus. Et hec vba. ſ. ⌊ dereliqſti. z lõge. z q̃re. ⌋nõ vidẽtur eẽ hoĩs iuſti ſiue iuſtitie: ſ3 vident eẽ ⌊ vba delictorũ meoꝝ. ⌋i. hoĩs pctõris. i. oſtẽdũt me nõ eẽ iuſtũ ſed pctõrẽ. Uñ hec vba dixit chr̃s i pſona pctõris ſiue eccl̃ie. Et hec ẽ vna de regulis ſup i pn° pſaltij poſitis: q ea que ptinẽt ad mẽbra dic chr̃s de ſe: pp h̃ q2 ſũt ſicut vnũ corp⁹ myſticũ chr̃s z eccl̃ia loqũnt ſic vna pſona z chr̃s trãſformat ſe i eccl̃iã z eccl̃ia i chr̃z. Ro. 12. Multi vnũ corp⁹ ſum⁹ i chr̃o. In mẽbris aũt chr̃i. i. i eccl̃ia ſũt delicta ſiue peccã. In capite vo. i. i chr̃o nullũ ẽ delictũ ſ3 ſilitudo delicti. Ro. 8. Miſit de⁹ filiũ ſuũ i ſilitudinẽ carnis peci. Et de pctõ dãnauit pctm̃. 2ᵉ Cor⁹. 5. Eũ q pctm̃ nõ nouerat pctõrẽ p nob fec: ut nos efficeremur iuſtitia dei i chr̃o. Chr̃s aũt iminẽte paſſiõe orauit. Pr̃ ſi fieri põt zc. S3 hec vba chr̃i orãtis pñt duplr exponi. Uno mõ ut chr̃s ea ptulit q̃ſi gerẽs iſirmoꝝ pſonaz q ſũt i eccl̃ia. q2 futurũ erat ut aliq̃ mẽbra ſua debilia qñ iminẽt eis paſſio formidarẽt. Alio mõ q ptulit hãc petitionẽ gerẽs offm̃ carnis iſirme i chr̃o que naliẽ tiet z fugit mortẽ. Q3 petijt g̃ libari fuit vbũ. Uel mẽbroꝝ in qb⁹ derelictũ iuenit. uel carnis chr̃i i q̃ ẽ ſilitudo delicti ſiue peci. z iõ dic ⌊ vba. ⌋qb⁹ petij libari: que ſunt ⌊ delictoꝝ meoꝝ. ⌋i. fideliũ p quoꝝ delictis patioꝝ. uł ſũt iſirme carnis que hẽt ſilitudinẽ delicti. lõge a ſalute: corpali. q2 calix ſiue paſſio nõ trãſit a me ut petij. q. d. Nõ ꝯſequor ſalutẽ quã itẽdo: ſi petitio mea exaudiret quã peto. Pr̃ trãſeat a me calix iſte. Et iõ lr̃a Hiere. hẽt ⌊ lõge a ſalute mea vba gemit⁹ mei. ⌋Aliť exponit Aug⁹ i lᵒ de gr̃a no. te. Hec vba qb⁹ peto libari a paſſiõe z ꝯqueror q ſum derelict⁹ paſſiõi ſũt lõge a ſalute mea quã ſ3 q de⁹ debeo facẽ. Mat. 1. Ipſe ſaluũ faciet pplz ſuũ a pctis eoꝝ. Et aſſignat rõnẽ q̃re ſit derelict⁹. Eſt eñi duplex ſalus. vna corpalis que ẽ cõis hoib⁹ z iumẽtis. pſ. Homies z iumẽta ſaluabis dñe. Alia ſpũalis z etna: z hec ẽ ppa chr̃i. vñ dic ⌊ mea. ⌋q2 ſalus noui teſti ẽ p chr̃z fcã. Iſa. 45. Iſrl̃ ſaluat⁹ eſt i dño ſalute etna. Et hec dr̃nt: q2 pᵃ querebat i ueteri teſtõ. 2ᵃ querit i nouo. Quare g̃ derelict⁹ ẽ paſſibilis: q2 ipſe uenit i nouo teſtõ. Et hec vba que hic dixi z ⌊ longe a ſalute mea. ⌋ſpãli. q2 ſũt p corpali ſalute ⌊ lõge. ⌋chr̃s loqt i pſona pctõꝝ qui qñqs pp pctã derelinqunt a deo. vñ dic ⌊ vba dlictoꝝ meoꝝ. ⌋i. pctõꝝ. ſcꝫ ⌊ lõge a ſalute. ⌋ſpũali. q2 hec eſt cauſa q̃re pctõres nõ ſaluant: q2 ſunt pctõres. Jo. 9. Pctõres de⁹ nõ audit. Uel ſm Augᵐ loqtur a me q̃ſi derelinquẽdo me feciſti me lõge a ſalute mea. i. corpali. Et hec verba ſunt delictoꝝ meorum.

¶ Deus meus clamabo per diem z non exau

Pſ. iſte de chr̃i paſſione pcul dubio loquitur.

Theodorus mõeſtenus dãnatur.

In qbus pſalmis ſermo d̃ xp̃i paſſione

De titulo huius pſ.

Chr̃s ceruus dicit

Pſalmi diuiſio

Arrij erratum.

Quõ xp̃s dr̃ derelict⁹ i paſſione.

De chr̃i orone in paſſione duplx expõ in vba chr̃i

Alia Augu. expõ

Duplex ſalus

dics: ⁊ nocte ⁊ non ad inſipientiam mihi.

¶ Hec in ſpūali pſequunt. Per dié ⁊ nocté duo itelligere poſſum⁹. Uno mō ad lr̄am dié ⁊ nocté tpalé: ⁊ ſic clamare eſt clamare aſſidue. vñ dicit⌊ nō exaudies. ⌋q.d. Quāuis aſſidue clamē: nō ſuꝫ tñ exaudit⁹. Lr̄a Hieroñ. hēt⌊ ⁊ nocte ⁊ nō ē ſilētiū mihi. ⌋qſi nō ſileo die ⁊ nocte orare. Alio mō ut per dié intelligat pſpitas: ⁊ per nocté aduerſitas. Et ſm Augm̄ v̄ba que pro ſalute corporali dicunt ſūt per dié. i. pſpis ⁊ er nocté ut tollat aduerſitas. Ergo chr̄s clamat per dié qñ eſt in pſpitate. ⁊ nō exaudit: qꝛ petit ut nō peat: ⁊ per nocté ut tollat aduerſitas ⁊ nō tollit.

Uerba q̄ dñr p ſalute corporali in die hñr. q̄ de pſpili nocte.

Nō ē xp̄i oroe.

Sed contra dicit de chr̄o heb. 5. ꝙ exauditus eſt.

Et dicendū ꝙ orō eſt act⁹ rōnis. Uñ omnis orō chr̄i pcedēs ex rōnis iudicio eſt exaudita. Sec⁹ eſt de orone exprimēte iſirmitatē nāe paſſibilis ⁊ ppriū motū mēbroꝝ: qꝛ nec ipſe voluit eā exaudiri. Jo. 12. Nūc aīa mea turbata eſt: ⁊ qd dicā pr̄ ⁊c̄. Et q̄re nō eſt exaudit⁹ in pſpis ⁊ aduerſis: oñ dic⌊ ⁊ nō ad iſipiētiā mihi. ⌋qꝛ hec petitio non ptinet ad ſalutē noui teſtamēti quā ego itēdo que eſt ſalus eterna: ſꝫ ptinet ad ſalutē ueteris teſtamēti. Ut ḡ hāc ſapiaꝫ diſcas: ſcias ꝙ ſalus tpalis nō ptinet ad nouū teſtm̄ ſꝫ ad uet⁹. hec eſt ſapia que ſtultitia eſt apud hoīes. pme Cor⁹. 4. Nos ſtulti pp chr̄m. pme Cor⁹. 1. Nōne deus ſtultam fecit ſapientiam huius mundi ⁊c̄.

¶ Tu autem in ſancto habitas: laus iſrael.

¶ Supra poſita eſt rō chriſti ingrēſſus cōm paſſiōis ſue hic aūt oſtēdit ꝙ hī⁹ rō eſt rōnabilis ⁊ rōnabile eſt ꝙ eſt derelict⁹. Et pmo dic hoc eē mirabile ex pte dei. 2⁰ oſtēdit hoc expimēto antiquo ibi⌊ In te ſpauerunt. ⌋ Hoc qd hic dicit triplr̄ refert ad pdcā ſm tres expoſitores. Una eſt qꝛ eſt lōge a ſalute tpali: ⁊ ſic facta ē iſta diuiſio. Uñ illud eſt mirabile ex pte dei pp duo. Primū eſt cū de⁹ in ſcis hitet ⁊ nō defēdat eos. Judith. 6. Si dñs nobiſcū eſt: cur hec mala oia apphēderūt nos. Ubi ſūt mirabilia ei⁹ que pres nr̄i narrauerūt nobis. Et iō dic⌊ Tu aūt in ſcō hitas. ⌋Hiere. 14. Tu i nobis es dñe. ſed ſpūalit hitas in chr̄o. Alia rō eſt: qꝛ quicqd boni hēm⁹ totū eſt in laudē dei. Et iō ſi nob eſt bñ meū⁹ a nob laudat de⁹. Et iō ſeqt⌊ laus iſrl̄. ⌋Hiere. 17. Sana me dñe ⁊ ſanabor: ſaluū me fac ⁊ ſalu⁹ ero: qm̄ laus mea tu es. ¶ Scōm aliā expōneꝫ.⌊ Quare me dereliqſti. ⌋iō. ſ. qꝛ⌊ v̄ba delictoꝝ meoꝝ ſunt lōge a ſalute mea. ⌋ſpūali: ſed ego clamo pro tpali. tu v̄o q hitas in ſcō: ut ſis⌊ laus iſrl̄. ⌋iō exaudies: qꝛ nō exaudis qñ qs nō clamat pro ſpūali ſalute. ¶ Uel ſm tertiam expōnē ut loquat chr̄s in pſona pctōris. q.d. iō es lōge a ſalute mea: qꝛ nō hitas in pctōrib⁹: ſed in ſcō.

Alia loci expō

Tertia expoſitio

¶ In te ſperauerūt patres noſtri: ſperauerūt ⁊ liberaſti eos. Ad te clamauerūt ⁊ ſalui facti ſunt: in te ſperauerūt ⁊ non ſunt cōfuſi.

¶ Hic ponit alia rō que ſumit ex antiq̄ ꝯſuetudine ⁊ expimēto: quo ſci pres libabant a tribulationib⁹ inuocātes deū ſicut pꝫ Exo. 14. Qꝫ libati ſūt de pſequutione egyptioꝝ. De ſuſāna que libata eſt ab iniq̄ ſnia ſenum Dañ. 13. Daniel libat⁹ de ore ſiue de lacu leonū. Dañ. 15. Quō ḡ ſum derelict⁹ a te ⁊ nō ſū libat⁹ a paſſione: Duo ḡ fac circa h̄. Prio fac mētionē de malo corpalis afflictiōis. 2⁰ de malo ꝯfuſiōis. ¶ Quātū ḡ ad libationē pmi mali duo faciebāt. Prio ſpabāt in eū: vñ dic⌊ In te. ⌋nō in mūdo⌊ ſpauerūt patres nr̄i. ⌋Iſa. 26. Spaſtis in dño in ſclis etnis: in dño deo fortr̄ in ppetuū ⁊c̄.⌊ ⁊ liberaſti eos. ⌋⁊ iſte eſt fruct⁹ ſpei qꝛ libaſti eos. 2⁰ clamabāt. vñ dic⌊ Ad te clamaue. ⌋ex magna cordis affectiōe⌊ ⁊ ſalui facti ſūt. ⌋pō. Ad dñm cū tribularer clamaui ⁊c̄. ¶ Quātū ad 2m̄ malū. ſ. ꝯfuſionē dicit⌊ In te ſperauerūt ⁊ non ſunt confuſi. ⌋

Sed contra Dañ. 13. Nō ē ꝯfuſio ꝯfidētib⁹ i te. Ro. 5. Spes nō cōfundit.

Queſtio

Patres ptinebāt ad uet⁹ teſtm̄ in quo tpalia dabant. ⁊ iō ut oſtēdat ꝙ diuina puidētia tpalia ēt diſponat: libat eos ēt tpali libatiōe. Sed chriſt⁹ pmittit ⁊ donat ſpūalia: ⁊ ut oſtēdat ꝯtēnenda tpalia ⁊ ſpanda etna noluit tpalē libationē ſm rōneꝫ: ⁊ tñ aliq in nouo teſtō ſūt tpalibus liberationibus liberati. ⁊ in ueteri teſtamēto aliqui ſunt ſpūalib⁹ afflictionibus erudiri: ut oſtēdat deus auctor eē utriuſqꝫ teſti.

Solutio

¶ Ego aūt ſū v̄mis ⁊ nō hō: obpbriū holuꝫ ⁊ abiectio plebis. Oēs vidētes me deriſerūt me: locuti ſunt labijs ⁊ mouerunt caput.

¶ Hic ponit paſſionē ſuā. Et pmo pponit ꝯfuſionē ſuā quā paſſus eſt. 2⁰ exponit eā ibi⌊ Oēs vidētes me. ⌋3⁰ cāꝫ ei⁹ aſſignat ibi⌊ Qm̄ tu es. ⌋Pria ps dupli pōt leg. Uno mō ut pmo pponat ſilitudinē ꝯfuſionis. 2⁰ exponat obpbriū. Dic ḡ. Illi ſūt libati. ego aūt nō ſū libat⁹ a ꝯfuſione: ſꝫ ſic viliter ꝯculcat⁹ ac ſi eēm v̄mis: ⁊ nō hō. Job. 25. Hō putredo: ⁊ fili⁹ hoīs v̄mis. Tre. 3. Fact⁹ ſū in deriſum oī pplo: cāticū eoꝝ tota die. Et quō: Exponit⌊ obpbriū holuꝫ ⁊ abiectio plebis. ⌋ Matth. 15. Pretereūtes blaſfemabāt eū. Uah q deſtruis tēplū. Et q crucifixi erāt ꝯuiciabant ei. Alios ſaluos fec ⁊c̄. Et Jo. 19. Plectētes coronā de ſpinis ⁊c̄. ⁊ iō⌊ obpbriū fact⁹ ſuꝫ hoīuꝫ. ⌋in v̄bis eoꝝ ut dictū ē⌊ ⁊ abiectio plebis. ⌋qꝛ ſpreuerūt eū: ⁊ qꝛ abiecto eo petierūt barabā. Matth. 27. Tre. 3. Abiectionē poſuiſti me in medio pploꝝ. 2⁰ mō ut ptineat ad chr̄i dignitatē. Uermis eni nō gñat ex coitu: ſꝫ ex t̄ra ſolo calore ſolis celeſtis. Ipſe eni q̄ſi tenerrim⁹ ligni v̄miculus. ut dr̄. 1. Reg. 23. Sic chriſt⁹ ex v̄gine ſola opatiōe ſpūs ſci. pō. Dñs dabit benignitatē: ⁊ t̄ra nr̄a dabit fructū ſuū. Iō dic⌊ Ego aūt ſū v̄mis ⁊ nō hō. ⌋ſ. nū: ſed ēt deus. Uel alr̄ ſꝫ Augm̄. Per hoīeꝫ itelligit hō uet⁹. ſ. adā q ſic fuit hō ꝙ nō fili⁹ hoīs. Per v̄mē itelligit chr̄s q ſic hō ꝙ fili⁹ hoīs. i. v̄gis. iō dicit⌊ ſum v̄mis ⁊ nō hō. ⌋ſ. gaudēs tpalib⁹: ſed fili⁹ hoīs gaudēs ſpūalib⁹.⌊ abiectio plebis. ⌋hic nō iouat. ¶ Conter ponit deriſionē ⁊ pmo oſtendit quō ſit ulis. 2⁰ quō ſit multiplex. Qꝫ ſit ulis oſtēdit cū dic⌊ Oēs vidētes me deriſerunt me. ⌋Hiere. 20. Tota die oēs ſbſanabāt mihi: qꝛ ppli ⁊ pncipes. ⁊ hec diſtributio⌊ oēs. ⌋p toto pplo itelligit. ſ. malo. Qꝫ illuſio fuerit multiplex oſtēdit: qꝛ v̄bis. vñ dic qꝛ⌊ loquuti ſūt labijs. ⌋Matth. 27. Pretereūtes blaſfemabāt eū. Iſa. 57. Sup quē luſiſtis ⁊ ſup quē dilataſtis os: ⁊ eieciſtis linguā. Sap. 2. Si uer⁹ fili⁹ dei eſt ſuſcipiet illū. Itē factis⌊ ⁊ mouerūt caput. ⌋Matth. 27. Mouētes capita ſua. ſ. pre deriſu dicētes. alios ſaluos fecit ⁊c̄.

Chr̄s uermis.

Loci expō ſm auguſtinum

¶ Sperauit in domino eripiat eum: ſaluū faciat eum quoniam vult eum.

¶ Hic oſtēdit que ſint illa v̄ba que in eius ꝯfuſioneꝫ loquebant. qꝛ pmo iproperabāt ſibi ſpem quā hēbant de deo. vñ dicit⌊ Spauit in dño eripiat eū. ⌋Mat. 27. Cōfidit in deo: liberet eū ſi vult. q.d. ſi ſpaſſet in dño liberaſſet eū. qꝛ dictū eſt ſup ſtatim. Quia ſpauerūt i te pres nr̄i ⁊ libaſti eos. Sꝫ decipiunt: qꝛ nō intelligit de ſalute ſiue de libatione tpali. 2⁰ iproperant chr̄o ꝙ nō ſit deo accept⁹. vñ dicit⌊ ſaluū faciet eū qm̄ vult eum. ⌋ Sap. 2. Filium dei ſe nominat.

¶ Qm̄ tu es q extraxiſti me de uētre: ſpes mea ab uberib⁹ mr̄is mee: in te piect⁹ ſuꝫ ex utero.

f 2

¶ Cõſter ponit cã ↄfuſionis ꝛc̃. Hic duo fac. Prio ponit cãm. 2° prũpit in orõnẽ. ⌊ ne diſceſſeris. ⌋ Cã īfuſionis ↄſueuit eẽ ſtultitia. Un̄ tp̃ales reputãt bonos homines ſtultos: qꝛ nõ ↄfidũt de mũdo. ps̃. Cõſiliũ iopiſ ↄfudiſtis: qm̄ dn̄s ſpes ei⁹ eſt. In hac cã duo fac. Prio ponit diuinũ bñficiũ motiuũ ad ſpandũ. 2° ipſam ſpem ibi ⌊ ſpes mea. ⌋ q.d. deridẽt me: qꝛ ſpes mea eſt in te. ꝛ iõ dic̃ ⌊ Qm̄ tu es q extraxiſti me de uẽtre mr̃is mee. ⌋
¶ Hic ponit h⁹ que ꝑtinẽt ad caput. Quecũq3 naſcũtur nãlit̃ ꝛ ulr̃ ex utero mr̃is v̄tute diuina ꝑducunt: ꝛ ipſa eſt oĩuz cã. Gal. 1. Qui me ſegregauit ex utero mr̃is mee uocauit p grãz ſuã. Sz ſingularit̃ dic̃ chr̃z abſtractũ ex utero mr̃is: qꝛ mirabilr̃ ↄcept⁹ eſt ꝛ ſine ſemine nat⁹ ſuata mr̃is itegritate. hoc eſt bñficiũ: ꝛ ex h' ſequitur ſpes. Et circa h' tria ponit. Prio ipſam ſpez. 2° ei⁹ pfectionẽ. ꝛ 3° ei⁹ rõnẽ. Dic̃ g̃ ⌊ ſpes mea ab ubib⁹ matris mee. ⌋ i. tu es ſpes mea: ex quo hõ ſũ: ꝛ ſuxi ubera mr̃is mee: qꝛ cũ erat v̄bũ apd̃ deũ nõ ↄuenit ei ſperare ps̃. Spes mea a iuuentute mea.

Queſtio. **Sed contra** Chr̃s ab iſtãti ſue ↄceptiõis hũit uſũ libi arbitrij. g̃ extũc ſpauit.

Solutio. **Rñdeo** dicẽdũ q ubẽa. i. lac uberũ in eodẽ ꝑpatũ eius fuit ex quo fuit ↄcept⁹. vñ ubera ad ipſaz ↄceptionẽ referunt. ⌊ In te ꝓiect⁹ ſuz ex utõ.

Queſtio. **Contra.** Si poſtq̃z egreſſus eſt ex utero ꝓiectus eſt in deum. ergo anteq̃z exiret uterum non fuit proiectus in deum.

Solutio. **Dicendũ** q ille ꝓijcit̃ in alterũ qui nõ in ſe ſz ei innitit̃. p̃ᶜ Pe. 5. Oẽm ſollicitudinẽ nr̃az ꝓijciẽtes in eũ. vñ ⌊ ꝓiect⁹ ſũ ex utero. ⌋ qꝛ tibi ſoli innitoꝛ. Et ſic deſcribit̃ perfectio ſpei.

¶ De uentre matris mee deus meus es tu: ne diſceſſeris a me.

¶ Hic ponit rõ ſpei. q.d. in te ſpaui. qꝛ te habui ſemp ue deũ. ps̃. In deo ſpauit coꝛ meũ: ꝛ adiut⁹ ſuz. Et iõ dic̃ ⌊ Tu es de⁹ me⁹ de uẽtre mr̃is mee. ⌋ i. ex quo factus ſũ hõ: qꝛ añ nõ erat dei fili⁹ hõ. Sz ſi exponat̃ de mẽbris chr̃i ꝓiectio ſiue extractio eſt de vno in aliud ſm carnẽ. chr̃s aũt ſemp tẽdebat in deũ. ſed loquit̃ de mẽbris que ſz carnẽ ſemp ſũt in uẽtre carnali. i. ↄcupiſcẽtijs mũdanis. ſz per deũ ab hi⁹ ↄcupiſcẽtijs educunt̃ ꝛ ꝓijciũt̃ i deũ: ut nihil niſi deũ ſpent ꝛ querãt. ¶ Cõſter ↄcludit orõnẽ cũ dic̃ ⌊ ne diſceſſeris a me. ⌋ i. deſẽdẽdo: uel in me uel in mẽbris meis quãtũ ad ſpũalia. q.d. ⌊ dereliquiſti me. ⌋ exponẽdo paſſiõi corꝑali: ne receдas a me: fouendo me ſpirituali auxilio.

¶ Qm̄ tribulatio ꝓxia ẽ: qm̄ nõ eſt q adiuuet.

¶ Hoc ſz Hiero^m eſt ꝑn^m v̄ſus ſequẽtis. ꝛ iõ põt ut dictũ eſt ↄueniẽt⁹ cũ ꝑcedẽtib⁹ legi: ꝛ ẽt cũ ſequẽtibus. Et ut dic̃ Hiero⁹: ↄueniẽt⁹ legit̃ cũ ſequẽtib⁹. Nã ps̃ ex ꝑſona dñi exponẽs paſſionẽ. ꝑmittit ꝑmo orõnẽ. poſtea ordinẽ paſſiõis ↄſeqt̃ ibi ⌊ Circũdederũt me ꝛc̃. ⌋ Circa ꝑ^m duo fac̃. Prio ꝓponit orõnẽ. 2° nec̃itatẽ orõnis oñdit. ⌊ Qm̄ tribulatio. ⌋ Dic̃ g̃ ⌊ Tu es de⁹ me⁹ de uẽtre mr̃is mee. ⌋ ꝛ iõ oro ⌊ ne diſceſſeris a me: qm̄ tribulatio ꝓxia eſt. ⌋ Hec enĩ itelligẽda ſũt ut chr̃s loquatur in ꝑſona mẽbroꝝ ſuoꝝ ut nõ dereliquẽt ea i tribulatiõib⁹. p̃ᶜ Cor⁹. 10. Fidelis de⁹ q nõ patiet̃ uos tẽtari ſup̃ id qđ poteſtis. ps̃. Ne derelinq̃s me: qꝛ dixerũt inimici mei mihi: ꝛ q cuſtodiebãt aiaz meã ↄſiliũ fecerũt in vnũ. Nõ aũt dic̃ h' ꝑ ſe. Nec̃itas aũt eſt duplex: tribulatio que iminet: ꝛ auxiliũ qđ deficit. Un̄ dicit ⌊ tribulatio ꝓxima eſt. ⌋ ſ. tp̃e. Math. 26. Ecce appropinquabit hora: ꝛ filius hominis tradetur ꝛc̃.

Queſtio. **Sed obiicitur** q cum hec v̄ba ſint chr̃iſti iam in cruce exiſtẽtis: quomodo dicit ⌊ Qm̄ tribulatio ꝓxima eſt ꝛc̃. ⌋

Poſſumus dicẽ q dauid mutat tp̃a. Aug⁹ aliť ſoluit. Tribulatio qñq3 eſt ꝓpinq̃. qñq3 remota. Sẽſus doloris eſt in aia. ꝓpiquũ aie eſt corp⁹. remota ſũt bona extiora. Qñ g̃ ẽ afflictio in extiorib⁹: tribulatio nõ eſt ꝓpinq̃. Sz qñ eſt in ꝓprio corꝑe: tũc eſt ꝓpinq̃ ꝛ ꝓxia: ꝛ ipoſe eſt qn̄ hõ ſentiat. Chr̃s aũt in ꝓprio corꝑe affligebat̃. ps̃. Tribulationez ꝛ dolorẽ iueni. Itẽ deficit auxiliũ ⌊ qm̄ nõ eſt qui adiuuet. ⌋ Et iõ eſt orõni iſtãdũ. Iſa. 63. Circũſpexi ꝛ nõ erat auxiliatoꝛ: queſiui ꝛ non erat qui adiuuaret. quia etiam apoſtoli relicto eo fugierunt. — *Solo ſm s. Thomã. Solo ſm auctorem Aug^o.*

¶ Circũdederũt me vituli m̃lti: thauri pigues obſederũt me. Aperuerũt ſup me os ſuum: ſicut leo rapiens ꝛ rugiens.

¶ Sup̃ oſtẽdit ps̃ in ꝑſona chr̃i ſuã ↄq̃õnẽ ſiue querelã rõnabilẽ eẽ: ꝛ ex ꝑte dei: ꝛ ex antiquoꝝ ↄſuetudie ſiue experimẽto. hic aũt ꝓſeqt̃ ordinẽ paſſionis quãtũ ad afflictionẽ carnis. Et ꝓponit ꝑmo ꝑſequutores. 2° ꝑſequutiõis effectũ ibi ⌊ Sic̃ aq̃. ⌋ 3° ꝑſequutiõis moduz ibi ⌊ Circũdederũt me canes. ⌋ Prio g̃ itroducunt̃ ꝑſequutores iuadẽtes ope. quoꝝ qdã minores ut plebis ꝛ miniſtri: ꝛ quãtũ ad h' dic̃ ⌊ Circũdedert̃ me vituli m̃lti. ⌋ Eccles. 1. Stultoꝝ īfinit⁹ eſt nũs. ⌊ Circũdederũt me. ⌋ qꝛ vndiq3 inaſerũt. ps̃. Circũdedert̃ me ſic̃ apes ꝛc̃. Quidã ſũt maiores. vñ dic̃ ⌊ thauri pigues obſederũt me. Ecc̃i. 6. Ne extollas te in cogitatiõe tua ſic̃ taurus q ex pinguedie ꝛ fortitudie nec iugo ꝑmit̃ ꝛ multũ gñat ꝛ ſupbit. Di q thaur⁹ eſt aial melãcolicũ: ꝑp hoc diu retinet irã: ꝛ ſic̃ minores hñt audaciã ꝑp multitudinẽ: ita maiores ꝑp diuitias. Et iõ dicit ⌊ pingues. ⌋ Job. 15. Pingui ceruice armat⁹ eſt. ⌊ obſederũt me. ⌋ Job. 19. Obſederũt in giro tabnaculũ meũ. ¶ Cõſter ponit ꝑſequutores iſurgẽtes ore: vñ dic̃ ⌊ Apuerũt ſup me os ſuũ. ⌋ Et qdẽ multiplr̃ eũ tẽtãdo. Mat. 22. Quid me tẽtatis ypocrite. accuſãdo: iuidẽdo: ad mortẽ expectãdo dicẽtes crucifige. Tre. 3. Inimici mei aperuerũt os ſuũ ſup me. ¶ Cõſter adhibet ſiĺtudinẽ ⌊ ſicut leo rapiẽs ꝛ rugiẽs. ⌋ cui cõparant̃ ꝑp crudelitatẽ. Hiere. 12. Facta eſt mihi hẽditas mea q̃ſi leo i ſilua: dedit ↄ me vocẽ. Nã leoniſ ẽ ut capta ꝑda rugiat. Amos 3. Nunqd dabit catulus leonis vocẽ de cubili ſuo: niſi aliqd apꝑhẽderit. Et dic̃ ⌊ rapiẽs. ⌋ iſidiãdo. ꝛ ⌊ rugiens. ⌋ manifeſte in mortẽ expetẽdo. Eze. 11. Sicut leo rugiẽs rapiẽſq3 ꝑdã: animam deuorauerunt. — *Thaurus aial melã colicum. Leonis natura.*

¶ Sicut aq̃ effuſus ſuz: ꝛ diſperſa ſunt omnia oſſa mea. Factum eſt coꝛ meum tanq̃z cera liqueſcens: in medio uentris mei.

¶ Cõſter ponit ꝑſequutiõis effectũ. Et ꝑ° ꝓponit huc effectũ. 2° exponit eũ ibi ⌊ diſꝑſa. ⌋ Dic̃ g̃. Perſequunt̃ me ꝛ nocẽt: qꝛ quãtũ ad corꝑalẽ ſalutẽ totalr̃ inualuerũt. Et iõ dic̃ ⌊ Sic̃ aq̃ effuſus ſũ. ⌋ Si effũdat̃ oleũ aliqd remanet in uaſe: ſi effũdat̃ vinũ ſaltẽ remanet odoꝛ in uaſe. ſz de aq̃ nihil remanet. q.d. Totalr̃ effuſus ſũ ſm eoꝝ opiõnẽ. 2. Reg. 14. Quaſi aq̃ dilabimur que nõ reuertunt̃ ſup ẽrã. Aq̃ leuit̃ effũdit̃ ꝛ ꝓijcit̃: ſic ego effuſus ſũ. Sic̃ ẽt iudei nõ ſolũ eũ delẽ deſup ẽrã conati ſũt ſz ẽt famã ei⁹ ꝑdẽ voluerũt. Uel aſſimilat̃ chr̃s aque: qꝛ aq̃ lauat: ſic paſſio chr̃i de oĩb⁹ pc̃is ꝛ oẽs ſordes lauat. Apoc. 1. Dilexit nos ꝛ lauit nos a pc̃is nr̃is in ſãguie ſuo. Itẽ aq̃ rigat ꝛ fac̃ fructificare: ſic paſſio chr̃i. Ecc̃i. 24. Dixi irrigabo ortũ meũ ꝛc̃. Et fructificat fructũ vite etnẽ. Ecc̃i. 24. Flores mei. i. paſſiõis mee: fruct⁹ honoris ꝛ hõeſtat̃. Itẽ fac̃ viã lubricã. ſic paſſio chr̃i diſponit iudeos ad caſũ. p̃ᶜ Cor⁹. 1. Nos aũt ꝑdicam⁹ chr̃z crucifixũ: iudeis qdẽ ſcãdalũ: gẽtib⁹ aũt ſtultitiã. ipſis aũt

aũt vocatio iudeis atq; grecis chr̃m dei ṽtutẽ ⁊ dei ſapiẽtiã. ℭ Cõiter exponit hũc effectũ: ⁊ iõ dicit ⌊ diſpſa ſũt ⁊c̃. ⌋ q.d. qcqd videbat in me forte eſt diſſolutũ. qcqd pulchrũ emarcuit. Et iõ dicit ⌊ diſpſa ⁊c̃. ⌋ In hoĩe eſt duplex fortitudo. Una eſt fortitudo corpis: ⁊ hec cõſiſtit in oſſib⁹ ⁊ neruis: ⁊ quãtũ ad hoc dicit ⌊ diſperſa ſũt oĩa oſſa mea. ⌋ q.d. Oĩs ṽt⁹ mea corpalis defecit: ſĩ de chr̃o dĩ ſpũalr. Nã apl'i qui ſũt oſſa chr̃i diſpſi fuerũt. Zach. 13. Percutiã paſtorẽ ⁊ diſpgent oues gregis. Alia eſt fortitudo aĩe que ↄſiſtit in corde. vñ dicit ⌊ Factum eſt cor meum tanq̃ȝ cera liqueſcens. ⌋

Duplex i hoĩe fortitudo

No Auguſtini

Querit Aug⁹ quõ de chr̃o capite verũ ſit: q̃ȝ hoc videt ꝑuenire ex ſupabũdãti timore: qđ nõ eſt dicẽdũ de chr̃o. q; ſi fuerit in eo timor nãlis: non tñ fuit tãt⁹ q̃ liqueſcẽt cor. Et ita ītelligit de chr̃o nõ ſȝ ſe: ſed quãtũ ad mẽbra que qdẽ ſunt cor chr̃i: quos ꝑci pue diligit. Phil. 1. Eo q̃ uos hẽam in corde. Et ſeqt̃ Teſtis eſt mihi de⁹: quõ cupiã voſ eẽ in viſcerib⁹ ieſu chr̃i. Hij fuerũt apl'i qui fuerũt oſſa ad ſuſtẽtãdũ infirmos in eccl'ia: ſicut oſſa ſuſtẽtãt carnes. Ro. 15. Debemus nos firmiores ĩbecillitatẽ ĩfirmoꝝ ſuſtinẽ. Et fuerũt corda coꝝ ſic cera liqueſcẽs. Pri⁹ mala liquefactione per timorẽ: ſic in fuga diſcipuloꝝ. Matth. 28. Tũc relicto eo fugerũt oẽs. Et in negatione petri Luce. 22. At ille negauit dicẽs. O hõ neſcio qđ dicis. 2° bona liquefactiõe: ſic in ↄuerſiõe diſcipuloꝝ: ut pȝ in petro ⁊ andrea. Uel dicẽdũ q̃ liquefactio ẽt eſt amoris. Can. 5. Aĩa mea liquefacta eſt. Res anteq̃ȝ liqueſiat dura ẽ ⁊ ↄſtricta in ſe: ſi liqueſcit diffũdit ⁊ tẽdit a ſe in aliud. Timor ẽt qñq; idurat qñ. ſ. nõ eſt magn⁹: ⁊ ſic eſt etiã de amore: q̃ȝ qñ ſupuenit amor tũc hõ tẽdit in aliđ qđ añ in ſe erat. Et de hac liquefactione põt exponi ẽt de chr̃o ſm q̃ eſt caput. Nã hoc liqueſieri ⁊ eſt a ſpũ ſcõ: ⁊ eſt in medio vẽtris. i. affect⁹. Uel per cor chr̃i ītelligit ſacra ſcriptura que manifeſtat cor chr̃i. Hoc autem erat clauſum añ paſſionẽ: q̃ȝ erat obſcura: ſed apta eſt poſt paſſionẽ: q̃ȝ eã iã intelligẽteſ cõſiderãt ⁊ diſcernũt quo modo prophetie ſint exponende.

Pulchra expoſitio.

ℭ **Aruit tanq̃ȝ teſta virtus mea: ⁊ lingua mea adheſit faucibus meis: ⁊ in puluerẽ mortis deduxiſti me.**

ℭ Hic oſtẽdit q̃ qcqd pulchrũ fuit in chr̃o euanuit. Florere videbant in chr̃o añ paſſionẽ tria. Opatio miraculoꝝ: facũdia doctrine: fama ⁊ glia ppl'oꝝ. De p° Jo. 6. Multitudo magna ſequebat eũ: q̃ȝ videbant ⁊c̃. Et hec ṽt⁹ aruit in paſſione quãtũ ad opiõnẽ coꝝ. vñ clamabãt. Alios ſaluos fecit ⁊c̃. ⌊ Aruit. ⌋ i. viluit. ⌊ tanq̃ȝ ⁊c̃. ⌋ Uel ⌊ teſta. ⌋ qñ areſcit idurat: ſic in paſſiõe ṽtus chr̃i fuit ĩdurata ad ſuſtẽtãdũ. Eccl'i. 27. Uaſa figuli ꝓbat fornax: ⁊ hoĩes iuſtos tẽtatio tribulatiõis. De 2° Matth. 7. Erat docẽs eos ſm ptãtẽ hñs: ſȝ in paſſione ⌊ Adheſit lingua mea faucib⁹ meis. ⌋ ꝑ taciturnitatẽ. Ezech. 3. Adherẽ faciã liguã tuã palato tuo: ⁊ eris mut⁹. Et hoc eſt factũ in paſſione: q̃ȝ nõ rñdebat herodi. Luc. 23. Interrogabat eũ herodes multis ſmonib⁹. At ipſe nihil rñdebat ei. De 3° Matth. 21. Plurima aũt turba ſtrauerũt veſtimẽta ſua in via. Alij aũt cedebãt ramos de arborib⁹ ⁊c̃. Tũc iplẽtũ eſt qđ dauid ꝓphetauerat de chr̃o dicẽs. O dñe ſaluũ me fac: o dñe bñ ꝓſꝑare: bñdict⁹ qui venit in noĩe dñi: de⁹ dñs ⁊ illuxit nobis. Sȝ in paſſiõe viluit. vñ dicit ⌊ ⁊ in puluerẽ mortis deduxiſti me. ⌋ i. vilẽ mortẽ me pati feciſti. Sap. 2. Morte turpiſſima ↄdẽnem⁹ eũ. Uel ſi referat ad mẽbra ⌊ in puluerẽ mortis deduxiſti me. ⌋ i. mẽbra mea que ſũt icinerata: nõ aũt chr̃i. Uel ⌊ in puluerem ⁊c̃. ⌋ i. in ptãtẽ iudeoꝝ dediſti me qui ſũt ſic puluis ⁊c̃.

Tria i xp̃o directiq; pareret floruiſſe videbãt

ℭ **Qm̃ circũdederũt me canes multi: ↄſilium malignãtiũ obſedit me. Foderũt man⁹ meas ⁊ pedes meos: dinũerauerũt oĩa oſſa mea.**

ℭ Hic ponit modus paſſionis. Et p̃mo ponit ea que facta ſũt añ crucifixionẽ. 2° que facta ſũt in ipſa crucifixione. 3° que facta ſũt poſt crucifixionẽ. Añ crucifixionẽ facta fuerũt duo. Pri⁹ fuit capt⁹: ⁊ quãtũ ad h' dicit ⌊ Circũdederũt me canes multi. ⌋ Phil. 3. Uidete canes: videte malos opãrios. Iſa. 56. Caneſ ĩpudẽtiſſimi neſcierũt ſaturitatẽ. Itẽ 2° quõ fuit illuſus. vñ dicit ⌊ cõſiliũ malignãtiũ obſedit me. ⌋ ℭ Cõiter ponit ea que facta ſũt in ipſa crucifixione. Et p̃mo quãtũ ad affixionẽ. ⌊ Foderũt man⁹ meas ⁊ pedes meos. ⌋ groſſis clauib⁹ affigẽtes ligno. Zach. 13. Quid aũt plage iſte ĩ medio manuũ tuarũ: Itẽ quãtũ ad diſtẽſionẽ dicit ⌊ dinumerauerũt oĩa oſſa mea. ⌋ i. dinumerabilia fecerunt.

Precedẽtia paſſioẽ

Que i paſſiõe geſta ſunt.

ℭ **Ipſi vero ↄſiderauerũt ⁊ inſpexerunt me: diuiſerunt ſibi veſtimenta mea: ⁊ ſuper veſtem meam miſerunt ſortem.**

ℭ Hic ponunt illa que facta ſunt poſt paſſionẽ. Uñ dicit ⌊ Ipſi ⁊c̃. ⌋ Cõuenientes ad ſpectaculũ ut illuderẽt. Luce. 23. Milites illudẽtes iplẽuerũt ſpõgiã aceto dicentes. Si rex iſrl' es: ſaluũ te fac ⁊c̃. ⌊ ⁊ inſpexerũt. ⌋ ſ. quid eueniret de me. ⌊ diuiſerũt inter ſe veſtimenta mea. ⌋ que erãt plura ⁊ diuiſibilia. ⌊ ⁊ ſup veſtẽ meã. ⌋ ſ. icõſutilẽ. ⌊ miſerũt ſortẽ. ⌋ Et hoc fecerũt vel ꝓpt̃ cupiditatẽ: vel ꝓpt̃ quãdã illuſionẽ. Per hec veſtimẽta diuiſa ſignant eccl'ie ſacra. ſed per veſtẽ que nõ diuidit ſignatur vnitas eccl'ie quã qlibet credit hẽre. ſed nõ hẽt niſi vn⁹: q; ſola eſt vnitas eccl'ie. Can. 6. Una eſt columba perfecta mea.

Que poſt paſſionẽ

Chriſti veſtes qđ ſignãt.

ℭ **Tu aũt dñe ne elõgaueris auxilium tuum a me: ad defenſionem meam conſpice.**

ℭ Narrata paſſione hic ꝓcedit ad orõnẽ. Et circa hoc duo facit. Primo petit diuinũ auxiliũ. 2° petit preſtiti auxilij fructũ ibi ⌊ Narrabo nomẽ tuũ. ⌋ Circa p̃mũ duo facit. Primo petit diuinũ auxiliũ in gñali. 2° per ſe in ſpãli ibi ⌊ Erue a framea. ⌋ Circa p̃mũ duo facit. Pri⁹ petit accelerationẽ auxilij. 2° auxilij neceſſitatẽ. Dicit ergo quãtũ ad p̃mũ. Sic fecerũt ⌊ Foderunt manus meas ⁊ pedes meos ⁊c̃. ⌋ ſed ⌊ tu dñe ne elõgaueris auxiliũ tuũ a me. ⌋ i. ne differas p̄bere mihi hoĩ chriſto auxiliũ diuinitatis. q.d. facile eſt q̃ȝ liberat⁹ eſt a morte ꝑ gliam reſurrectionis que nõ eſt elõgata: q̃ȝ poſt triduum reſurrexit. Et fuit chr̃s reſurgẽs. p° Cor. 15. Chr̃s reſurgẽs ex mortuis p̃mitie dormiẽtiũ. pŝ. Exurgã diluculo. ⌊ ad defẽſionẽ meã ↄſpice. ⌋ q.d. ad h' neceĩ ẽ auxiliũ tuũ mihi. ſ. ad defẽſionẽ. ⌊ ſb vmbra alarũ tuarũ ꝓtege me ⁊c̃. ⌋ Defende me. ſ. ꝯ pſequẽtes ad mortẽ: ⁊ ꝯ demões ne detineãr in limbo. Sic ḡ petijt ne corp⁹ reſoluat in cineres: ne aĩa detineat in ĩferno. Act. 2. Solutis doloribus inferni: iuxta qđ impoſſibile erat teneri illum. pŝ. Non derelinques me ⁊c̃.

ℭ **Erue a framea deus aĩam meam: ⁊ de manu canis vnicam meam.**

ℭ Hic exponit in ſpãli a qb⁹ petit defẽdi. Et p° ꝯ mortẽ 2° ꝯ tẽtationeȝ mortis ibi ⌊ de manu canis. ⌋ Dicit ergo ⌊ ↄſpice ad defẽſionẽ meã. ⌋ ⁊ o de⁹ ⌊ erue aĩaȝ meã ⌋ quã ipi quert. ⌊ a framea. ⌋ i. a gladio q fremit agitat⁹.

Sed contra. Chr̃s nõ fuit occiſus gladio ſȝ lãcea: ⁊ lãcea ẽt fuit ꝑcuſſus poſt mortẽ.

Queſtio

Sed dicẽdũ q̃ gladi⁹ ſua acuitate diuidit. Heb. 4. Acutior oĩ gladio ꝑtingẽti uſq; ad diuiſioneȝ. Et iõ q̃ȝ mors diuidit aĩaȝ a corpe ⁊ patrẽ a filio ⁊ ecõtra: ⁊ fratrem a frẽ: dicitur gladius. Ro. 15. Framea. ſ. mors: ſuſcitare ſuper paſtorem meuȝ. Et ab hac eruit

Solutio

in reſurrectione. Uel framea. eſt lingua aduerſariorū. pſ. Lingua eoꝝ gladi⁹ acut⁹. Uel hic loquit̃ chriſt⁹ pro mēbris quoꝝ plures ſūt occiſi gladio. Act. 12. Occidit aūt iacobum frēm ioānis gladio. ꝛ de manu canis. Hic orat ꝯtra tētatiões ꝛ triplr̄ deſcribit hic eos irrōnabiles. Et hoc facit ſub ſilitudine canis qui latrat anteq̄ꝫ pcipiat ꝯtra quē debeat latrare ꝑpt ſubitā irā ei⁹. Sic iudei anteq̄ꝫ ſcirēt q̄re latrarēt ꝯtra chr̄m: clamabāt. Phil. 3. Uidete canes: videte malos operarios. Et ſuꝑ. Circūdederūt me canes multi. Hoc maxime ptinet ꝯ iudeos: qui ꝯtra chr̄m latrātes clamabant Crucifige crucifige eum.

Uarie exponeo.

Iudei canes ſure dicti ſunt.

Salua me ex ore leonis: ꝛ a cornib⁹ vnicornium humilitatem meam.

Hic deſcribit eos crudeles ſb̄ ſilitudine leonis: qui eſt crudele aial. Et hoc refert ad pilatū qui fungit̃ leonis ptāte. i. impatoris: quē Apl̄s dicit leonē. 4. Thim. 7. Liberat⁹ ſuꝫ de ore leonis. Uel refert ad diabolum. ꝑme Pe. ultio. Tanq̄ꝫ leo rugiēs circuit querēs quē deuoret. Et a cornib⁹ vnicorniū humilitatē meā. Hic deſcribit eos ſupbos: ꝛ refert ad ꝑncipes ſacerdotum ꝛ ſcribas qui. ſ. cōparant vnicorni ſupbiā deſignāti. ꝛ hoc indicat ꝙ vnuꝫ cornu hēt in capite: ꝛ eſt tante ſupbie ꝙ nullo mō patit̃ ſubiectionē: ſed ſtatim capt⁹ morit̃. Job. 39. Nunqd uolet rinoceros. i. vnicornis ſuire tibi. Et ꝑꝑ hoc ſignificant ꝑncipes iudeoꝝ qui ſingulariter gl̄iabant̃ de cognitione dei. Et q̄cūq̧ ſingulariter ſe extollit ſilis eſt phariſeo. Luc. 18. Nō ſum ſicut ceteri hoīuꝫ. pſ. Nolite extollē in altū cornu ueſtrum.

Narrabo nomē tuū fratrib⁹ meis: in medio eccleſie laudabo te.

Cōñter oſtēdit diuini auxilij fructū. Et ꝑmo oñdit h̄ quātū ad ipſm chr̄m. 2° quātū ad alios ibi Edēt pauperes. Circa ꝑmū duo facit. Pr̄o ꝑponit duplicem fructum. ſ. ꝑdicationis ꝛ laudis. 2° explicat utrūq̧ ibi Qui timetis. Circa ꝑm̄ ponit duplicē fructū de liberatione chr̄i. Prim⁹ fruct⁹ chr̄i fuit ꝑdicatio per vniuerſum mūduꝫ. Dicit ḡ. Salua me ex ore leonis ꝛc̄. Quia ſaluat⁹ ꝛ libat⁹ de faucib⁹ eoꝝ. Narrabo nomē tuū frīb⁹ meis. i. aplis. Et hoc fecit poſt reſurrectionē. Sūt aūt apl̄i frēs ſui: ꝛ per nām aſſūptā: ꝛ ꝑ grām vocationis ad apl̄atū. Ro. 8. Quos ꝑſciuit ꝛ ꝑdeſtiauit ꝯformes fieri imaginis filij ſui: quos predeſtinauit hos ꝛ uocauit.

Predicatio primus chr̄i fruct⁹

Queſtio. **Sed nūquid** nō narrauit añ paſſionē nomē dei: cū ipſe dicat Jo. 22. Pater manifeſtaui nomen tuum hominibus ꝛc̄.

Solutio. **Dicendū** ꝙ ſic: ſed plenius poſt paſſionē ꝛ reſurrectionē. Primo q̄dem narrauit diſcipulis ore ꝑprio: qñ apuit illis ſenſum ut intelligerēt ſcripturas. Luc. ultimo. 2° dādo eis ſpūm paclitū. Jo. 16. Cū venerit paclit⁹ ille ſpūs ṽitatis: docebit vos oēm ṽitatē. Et Jo. 14. Cū venerit paclitus quem mittet pr̄ ꝛc̄. Ille docebit uos oia. Sed pleniſſime narrabit qñ manifeſtabit diuinitatē ſuā in iudicio. Jo. 14. Manifeſtabo ei meipſm. Luc. 21. Tūc videbūt filiuꝫ hoīs uenientē cū ptāte magna ꝛ maieſtate. Tūc enim in filio cognoſcēt patrē. Jo. 14. In die illa cognoſcetis: q: ego in patre ꝛ pr̄ in me ꝛ ego in uobis. Et hoc ipſi ſoli filio ꝯuenit ut ipſe dicit Matth. 10. Nemo nouit patrē niſi filius. Scd̄us fruct⁹ libationis chr̄i fuit laus diuina. Uñ dicit in medio ecclie laudabo te. Jſa. 44. Laus eius ab extremis terre. Sed dicit in medio eccleſie. qd̄ Aug⁹ ſic exponit dicēs ꝑmo ſic. Illud dicimus eē in medio qd̄ eſt in manifeſto. In ueteri teſtamēto de⁹ laudabat̃ in occulto. i. in myſterijs. ſed in nouo

Liberationis chr̄i ſcd̄s fruct⁹ fuit la⁹ diuina.

Expō Auguſtini.

laudat̃ in publico: q: in nuda ueritate. 2ᵉ Cor². 3. Nos aūt reuelata facie gl̄iam dñi ꝯtēplātes per amotionē uelaminū. Aliqñ dicim⁹ eē in medio illud qd̄ eſt itimū Intimi in ecclia ſunt viri pfecti: qui ſpūaliter laudāt deum in corde. in medio ecclie laudabo te. i. in doctoribus ꝛ viris perfectis.

Qui timetis dñm laudate eū vniuerſū ſemē iacob gl̄ificate eū. Timeat eum oē ſemē iſrl̄.

Exequit̃ utrūq̧. ꝛ ꝑmo ꝑm̄. 2° 2m̄ ibi Apud te. In ꝑmo ꝑponit totā ꝑdicationē noui teſtamēti quō narrat nomē dñi. Et ꝑ° oſtēdit ad qd̄ iducunt̃ hoīes i nouo teſtō. 2° qd̄ eis narret̃ ibi qm̄ nō ſpreuit. Ad tria iducunt̃ hoīes in nouo teſtō. videlꝫ ad ꝯfeſſionē oris ad querēdā gl̄iam dei: ꝛ ad deū timēdū. Quātum ad ꝑm̄ dicit Qui timetis deū laudate eū. Eſt auteꝫ duplex timor. vn⁹ filialis qui timet deū offēdē: ꝛ timet ab eo ſepari: ꝛ exhibet ei reuerētiā. ꝛ hic eſt ex charitate. Ali⁹ aūt eſt timor ſeruilis: qui timet ſolū penā: ꝛ hic nō eſt ex charitate. Jo. 4. Charitas foras mittit timorē. Uet⁹ lex fuit timoris: ſed noua eſt lex amoris. Uos ergo qui timetis dñm. i. qui ipletis legem ex timore laudate eū. q: nihil laudat q̄s qd̄ nō diligit. q. d. cōfitemini eū ex amore. pſ. Laudate dñm ꝛc̄. Quantum ad 2m̄ dicit vniuerſum ſemē iacob magnificate eū. ꝑme Cor². 10. Siue mādūcatis ſiue bibitis ſiue aliqd̄ facitis oia in gl̄iam dei facite. Et dicit vniuerſū ſemē iacob ꝛc̄. q: filijs iacob. i. iudeis lex ueteris teſtamēti fuit data: in qua ꝑmittit̃ gl̄ia humana. ſed i nouo teſtamēto ꝑmittit̃ gl̄ia dei. Et dicit vniuerſū. ut icludat filios ꝑmiſſionis qui cōputant̃ in ſemine ut dr̄ Gala. 3. ſ. gētiles. Quātū aūt ad 3m̄ dicit Timeat eum oē ſemē iſrl̄. timore reuerētie qui ē cū dilectiōe. Deut. 10. Et nūc iſrl̄ qd̄ dñs de⁹ tu⁹ petit a te: niſi ut timeas eū ꝛ ambules in vijs eius. Iſrael idē eſt ꝙ iacob.

Quid faciat ꝑdicatio.

Duplex timor.

Quoniam non ſpreuit neq̧ deſpexit deprecationem pauperis. Nec auertit faciē ſuam a me: ꝛ cum clamarem ad eum exaudiuit me.

Hic oſtēdit qd̄ eis annūciet. ſ. ṽtutes chr̄i ſcḋm ꝙ loquit̃ in ꝑſona chr̄i orātis. Aliqñ eñi nō vult q̄s ꝑces exaudire qñ. ſ. ipſꝫ ꝑ quo petit nō vult vidē. uel qñ nō vult vidē rogātē: aliqñ ꝛ ſi vult vidē rogātē non tñ vult exaudire petitionē: ꝛ hoc excludit quātū ad ꝑm̄ cuꝫ dicit nō ſpreuit. q̄ſi negligēdo. neq̧ deſpexit depcationē paupis. i. humilitatē ei⁹ qui nō hēt ſpem in tpalibus. i. chr̄i. 2m̄ oſtēdit nec auertit faciē ſuā a me. q̄ſi nō acceptādo me. pſ. Ne auertas faciē tuam a puero tuo ꝛc̄. 3m̄ cū dicit ꝛ cū clamarē ad eū exaudiuit me. q: iudex admiſit qd̄ petij pro me ꝛ ꝑ meis. Jo. 16. Si qd̄ petieritis patrē in noie meo dabit uobis. Jonas. 2. Clamaui: ꝛ exaudiſti uocē meā. Et nota ꝙ añ paſſionē tria dicit ſe fuiſſe paſſum. Dicit eñi fuiſſe abiectū Ego ſum ṽmis ꝛc̄. Derelictū. Quare me dereliquiſti. Itē dicit ſe nō eē exauditū. Clamabo per diem ꝛ nō exaudies. Et q̄re? Quia tūc dicebat ṽba delictoꝝ. i. ptinētia ad īfirmitatē carnis: ſcḋm quā potius tpalia querunt̃. Nūc aūt q: per reſurrectionē ad hoc gen⁹ adduxit humanā nāin ut quereret ſpūalia: dic̄ ꝯtrariuꝫ. Quia ſupra dixit Ego ſum ṽmis ꝛc̄. hic dicit nō ſpreuit me ꝛc̄. Supra dixit Dereliquiſti me. hic dicit neq̧ auertit faciē ſuam a me. Supra dixit Clamabo per diem. hic dicit dum clamarem ad eum exaudiuit me.

Apud te laus mea in eccleſia magna: uota mea reddam in conſpectu timentium eum.

Suꝑ ꝑ ex ꝑſona chr̄i duo ꝑmiſit ſe dicturū. ſ. narrationem diuini noīs: ꝛ laudem dei. De ꝑmo iam dixit.

Hic agit de 2°. ſ. de laude diuina. Circa hoc duo facit. p° oñdit qlis ſit laus dei. 2° quõ laudi adiungit opus ibi Uota mea rc. ¶ Dicit ḡ quãtũ ad p^m. apud te laus mea. Et h̄ põt dupl̄r intelligi. Uno mõ ſicut laus mea qua ego laudor eſt apud te: nõ apud hoies a qbus nõ hẽo laudẽ: ſʒ a te. 2° Cor. 10. Nõ q ſeipſum cõmẽdat ille pbat' eſt: ſʒ quẽ de' cõmẽdat. Alio mõ ſic. Laus mea. qua. ſ. te laudo. eſt apud te. non in oculis hoium. Eccĩ. 47. De oi corde ſuo laudauit deũ: r dilexit dñm. Et hoc in eccl'ia magna per me r meo noie ɔgregata. Magna. dilatatiõe. Jſa. 54. Dilata locũ tentorij tui: r pelles tabnaculoꝝ tuoꝝ ex/tende. Magna pcãte. Matth. 16. Sup hãc petrã edificabo eccl'iaʒ meã rc. r quodcũqʒ ſolueris rc. C i/gnitate. Apoc. 11. Reges tre afferent gloriã ſuã r ho/norẽ in illã. ¶ Hic oſtẽdit quõ laudi adiungit opus. Uotũ chri fuit ut ſe daret pro ſalute fideliũ. Ipſe eni il/lud uouit inquãtũ hõ. ps. Ut facerẽ uolũtatẽ tuã de' meus uolui. Que qdẽ uoluntas dei eſt ſcificatio nr̃a. Jo. 6. Deſcẽdi de celo ut nõ faciã uolũtatẽ meaʒ: ſʒ uo/luntatẽ ei' qui miſit me. Hec uota ſoluit chr̃s dãdo ſe ad paſſionẽ. Et iteꝝ qñ dedit r corpus ſuũ in cibũ fide/lium. Uñ dicit Uota. i. ſacrificia. reddã. in ara crucis r in ſacrificiũ fideliũ. Et h̄ faciã. In cõſpectu timẽtiũ eũ. Eccĩ. 3. Qui timet dñʒ honorat parẽteſ.

¶ **Edẽt pauperes r ſaturabũtur: r laudabũt dñm qui requirunt eum: viuent corda eorũ in ſeculum ſeculi.**

¶ Hic ɔſequẽter ponit effectũ paſſionis q eſt ad alios. Et p° pponit diuerſos paſſionis effect'. 2° oñdit eos ad futura ptinere ibi Annunciabit. Circa p^m duo facit. p° pponit effect' ptinẽtes ad aplos. 2° ponit ta/les effect' per aplos ad alios deriuatos ibi Remini/ſcent. Ad aplos ptinet miniſteriũ dñici ſacramẽti: qd deſignat cũ dicit. Edẽt paupes. i. hũiles r ɔtẽnen/tes res mũdi. Matth. 5. Bti paupes ſpũ: qm̃ ipſoꝝ eſt regnũ celoꝝ. Iſti edent ſacrificiũ. i. ſacramẽtũ corpis r ſanguis: ſacramentalr̃ r ſpũalit. Et ex h̄ ſeqt triplex effect' ſpũalis. ſ. ſatietas: laus: r vita. ¶ Quãtum ad p^m dicit Et ſaturabunt. qr qeſcet deſideriũ ſuũ in plenitudine grãꝝ: quã per h̄ ſacrm̃ acqrũt. ps. Sicut adipe r pinguedie repleat aia mea. ¶ Quãtũ ad 2^m dicit Et laudabũt dñʒ q requirunt eũ. Nec mirũ. qr laus ſeqt ex letitia. Jſa. 51. Uenient in ſyon laudantes: r letitia ſempiterna ſup capita eoꝝ. Satietas aũt deſi/derij cauſat delectationẽ. Jſa. 55. Delectabit in craſſi/tudine aia ur̃a. i. in ſpũali pinguedine. ps. In uoce exul/tationis r ɔfeſſionis ſonus epulãtis. Sʒ nõ qlibet lau/dat deũ. ſʒ qui regrũt euʒ. i. qui nihil aliud querunt niſi chrm: uel deũ. Jſa. 55. Querite deũ dũ inueniri po/teſt: inuocate eũ duʒ ppe eſt. ¶ Quantũ ad 3^m dicit Uiuẽt corda eoꝝ rc. Jo. 6. Siqs mãducauerit ex hoc pane: viuet in eternũ. Et iõ dicit Uiuent. q. d. Quãuis corpe moriant imitãdo paſſionẽ dñi: tñ cor/da viuẽt. ps. Querite dñm: r viuet aia ueſtra.

¶ **Reminiſcẽtur r ɔuertẽtur ad dñm: vniuer/ſi fines terre. Et adorabunt in ɔſpectu eius: vniuerſe familie gentium.**

¶ Hic ponit effect' deriuatos ad alios. Et p° colit ad deũ. 2° quãtũ ad carnales ibi Mãducauerunt. 3° quãtuʒ ad ſpũales ibi Et aia mea. Eſt aũt triplex effect'. Primus eſt diuina cognitio: ad quã gẽtes per aploſ deuenerũt. Secũdus eſt effect' ad ɔuerſionem ad chrm. Terti' effect' manifeſtat per opis pfectionẽ. ¶ Quãtuʒ ad p^m dic Reminiſcent. Hoib' nãlit inſita eſt quedã dei cognitio: ſʒ obliuiſcunt dñi p pec/catũ. Deut. 32. Oblit' es dñi creatoris tui. Gẽtiles aũt habuerant aliquã dei cognitionẽ: ſʒ obliti fuerant pp peccã: ſʒ per aplos fuerũt reducti ad reminiſcẽtiã nãlis cognitionis. Je. Recordamini domini procul rc. ¶ Quãtũ ad 2^m dicit Et reuertent ad dñm. ſ. p amorẽ. Et h̄ fecerũt non ſolũ iudei: ſʒ vniuerſi fines terre. Jſa. 21. Si queritis querite: ɔuertimini r veni/te. Et hij duo effect' ẽt ad ſacrm̃ altaris ptinẽt qd eſt quoddã memoriale dñice paſſionis: ut dĩ p° Cor. 11. Ideo dic Reminiſcent. qr ɔuerſio aie ad deũ. hoc eſt effect' ſacri altaris. ps. Sup aquã refectionis edu/cauit me. Colẽtes eũ nõ in cerimonijs: ſed in ɔſpectu ei'. i. ſpũali cultu. Jo. 4. Ueri adoratores adorabunt patrẽ in ſpũ r vitate. Et oẽs familie gentium. So/phon. 2. Adorabũt eũ viri de loco ſuo: oẽs inſule gen/tiũ: qſi ut itelligatis q gẽtiles coluerunt deũ iſrael: r ſi/cut proſeliti euntes ad habitandũ cum iudeis receſſe/runt a loco ſuo.

¶ **Qm̃ dñi eſt regnũ: r ipſe dñabit gentium.**

¶ Ptãs ſpũalis totius mũdi eſt chri. Dan. 7. Et dedit ei ptãteʒ r honorẽ r regnũ rc. Et nõ ſolũ iudeoꝝ: ſʒ il/lud ſup ſoliũ dauid. Et ipſe dñabit gentiũ. ps. Poſtu/la a me r dabo tibi gẽtes hereditatem.

¶ **Mãducauerũt r adorauerũt oẽs pingues terre in conſpectu eius cadent oẽs qui deſcẽ/dunt in terram.**

¶ Hic ponit effect' qui ſequit' eſt quãtũ ad carnales. Et ponit duo. p° ponit bonũ eoꝝ. 2° ponit eoꝝ deſe/ctũ ibi In ɔſpectu ei' cadẽt. carnales. Et hic pce/perũt duplex bonũ. ſ. pticipationẽ ſacramẽti: r uene/rationẽ dei in cultu. ¶ Quãtũ ad p^m dicit. Man/ducauerũt. ſʒ indigne. qr carnales ſũt. p° Cor. 15. Ca/ro r ſanguis regnũ dei nõ poſſidebũt. De bonis dixit ſupra. q ſaturabunt r laudabũt dñʒ: r viuent: qr uene/rant ſacrm̃ per ſidẽ quã hñt. Sʒ iſti qr ſũt pigues ter/re. i. in terrenis defixi. i. nõ in ſpũalib' eleuati. cadẽt in ɔſpectu ei'. ſ. dei. Hiere. 21. Inebriabo aias ſacer/dotũ pinguedie: r pplſ meus bonis meis adimplebi/tur. Iſti deſignant p uaccas pigues. Amos. 4. Deut. 32. Incraſſatus eſt dilect': r recalcitrauit. Nã qui idi/gne mãducat r bibit: iudiciũ ſibi manducat r bibit: ut dĩ p° Cor. 11. Et bñ dicit Oẽs qui deſcẽdũt. i. ſi q affectu demergunt ad trena. Et qr r ſi iſti videant ſta/re in ɔſpectu hoiuʒ: tñ in ɔſpectu dei cadẽt. Jſa. 8. Of/fendẽt ex eis pplm r cadẽt. Uel cadẽt in conſpectu ei'. i. ſbſternent ei ẽt inimici. oẽs qui deſcendũt in trã. i. in corruptionem pcti. Phil. 2. In nomine ieſu omne genu flectatur.

¶ **Et aia mea illi viuet: r ſemẽ meũ ſuiet ipſi.**

¶ Hic ponit effect' quo ad ſpũales. Aia chri ſũt illi in qbus regeſcit. ſ. ſpũs ſcũs: ſpũales q. ſ. dupliciter ſe hñt ad deũ. p° quãtuʒ ad cor: qr viuũt illi. ſ. deo uel chro. Gal. 2. Uiuo ego rc. 2° Cor. 5. Qui viuũt iã nõ ſibi ip/ſi viuant: ſʒ ei qui pro ipſis mortuus eſt. 2° quãtum ad opuſ. r ſemen meũ. Semẽ bonũ ſic ſilij regni. q. d. Filij regni quos ego ſeminaui ſeruierũt ſoli deo: qr oia opa que fecerunt ad eius gloriã retulerunt.

¶ **Annunciabit dño gñatio uentura: r annũ/ciabunt celi iuſtitiaʒ eius: populo qui naſce/tur quem fecit dominus.**

¶ Hic exponit qñ fiet qr nõ in tpe ſuo: ſed in futuris tpi/bus. Et ponit tria. p° pnũciat fidei pdicationẽ. 2° a q/bus debeat pdicari. 3° qbus pdicet. ¶ Quãtũ ad pri/mũ dicit Annũciabit dño gñatio vẽtura. Et hoc põt dupliciter exponi. Uno modo cũ hieronymo. q. d. Gñatio vẽtura annũciabit. i. euangelizabit. Et ad Expoſitio ſm hiero/nymum.

Effect' tri/plex.

hoc:ut ꝯuertant ad dn̄m. Etiā annūciabit ſiue poſſi-
ue.q.d. Per ꝑdicationē aploꝝ illa gn̄atio adducet ad
dn̄m. Matth.11. Paupes euāgelizantur. ❡ Uel ſic.
Boni gn̄ationis annūciabit per angelos ipſi deo. nō
ꝗ ignoret ſiue indigeat:ſꝫ ut ordo ſuet.ut dicit Dioꝰ
ꝛ ut dī Thob.12. Ego ſuꝫ raphael angelus vnus ex
ſeptē qui aſtamꝰ ante dn̄m. ⌊ Et annūciabunt celi. ⌋
i.celeſtes apli. Phil.3. Nr̄a ꝯuerſatio in celis eſt. ⌊ iu
ſtitiā eiꝰ. ⌋ nō humanam:ſed dei:quā repellunt iudei.
Ro.10. Ignorātes dei iuſticiā ꝛ ſuā querētes inſtitue-
re ꝛc̄. Quibꝰ annūciabit ⌊ Pplo qui naſcet. ⌋ ſpūali
gn̄atione. Jo.3. Niſi qs renatꝰ fuerit ꝛc̄. Hic aūt ppl's
nō renaſcit:opatione hūana ſꝫ diuina. Jo.1. Nō ex ſā
guinibus:neqꝫ ex uolūtate carnis:neqꝫ ex uolūtate vi
ri:ſed ex deo nati ſūt. Et ideo dicit ⌊ Quē fecit dn̄s ⌋
ꝑs. Dominus fecit nos ꝛc̄.

❡ Pſalmus dauid Uigeſimuſſecundus.

Dominus regit me ꝛ nihil mihi dee-
rit in loco paſcue ibi me collocauit.
Sup aquā refectiōis educauit me:
aīam meā ꝯuertit. Deduxit me ſup
ſemitas iuſtitie:pp nomen ſuum.

Pſalmus ſup̄ in pſona chr̄i dixit de ſua tri
bulatione multa.hic aūt dicit de
remedio quo in ea ſuſtētat. Et p° cōmemorat bn̄ficia
ꝗbus ſuſtētat. 2° potentiā ſuſtētatiōis ibi ⌊ Dn̄i eſt ter
ra. ⌋ ps iſte non hēt nouūꝫ titulū: ſed videt deſignare
aliquos in via ambulātes. vn̄ pōt ſignificare reditum
ppl'i de babilone:ꝛ ſignat reditū chr̄i de mundo ad ce
lum. Circa h' duo facit. p° cōmemorat bn̄ficia preteri
ta. 2° cōmemorat bn̄ficia futura ibi ⌊ Et mia tua. ⌋
Circa pm duo facit. p° cōmemorat bn̄ficia que conſi-
ſtūt in ꝯſolatione bonoꝝ. 2° ea que ꝯſiſtūt in adiuto-
rio ꝯtra mala ibi ⌊ Nā ꝛ ſi ambulauero. ⌋ Circa pm
tria tangit. p° cōmemorat ſufficientiā diuie ꝓuiſiōis.
2° eius abūdantiā ibi ⌊ In loco paſcue. ⌋ 3° eius effe-
ctū ibi ⌊ Aīam meā ꝯuertit. ⌋ Ponit ḡ p° diuinā ꝓui
ſionē. vn̄ dicit ⌊ Dn̄s regit me. ⌋ Hieroꝰ ⌊ Dn̄s paſcit
me. ⌋ Et idē eſt:qꝛ qui paſcit regit. Et itelligit in pſo-
na eccl'ie. deinde de chr̄o qui eſt paſtor nr̄. Jo.10. Ego
ſū paſtor bonꝰ. Matth.6. Reſpicite uolatilia celi ꝛc̄.
Quia deꝰ dī paſtor nr̄:ipſe eni paſcit ēt uolatilia celi:
ut dictū eſt Matth.8. Paſce pplm tuū in virga tua
gregeꝫ hēditatis tue. Jſa.1. Qui exurget regē gentes.
Et ſufficienter paſcit. Un̄ dicit ⌊ Nihil mihi deerit. ⌋ i.
de eo qd̄ neciuꝫ ad ſalutē:ꝛ in tpalibꝰ. Luc.22. Qn̄
miſi uos ſine ſacculo ꝛ pera ꝛc̄. nūqd aliqd ꝛc̄. Matth.
6. Primū querite regnū dei:ꝛ hec oia adijcient uob.
Tn̄ in futuro oēm ſufficiētiā hēbimus:qꝛ nihil deerit
nob:qm̄ hēbimus deū. Abūdantiā oēm deſignat me-
taphorice per abūdantiā cibi ꝛ potus. Quia ſi paſcit
hēt ſe ad nos:ſic paſtor ad oues:que duobꝰ paſcent.ſ.
herbis ꝛ aqua. ❡ Quātuꝫ ad pm dicit ⌊ In loco pa-
ſcue ibi me collocauit. ⌋ i.paſcuoſo ubi eſt abūdantia
herbaꝝ. Hec abūdantia ſūt ſacra documēta diue ſcri-
pture:ꝛ ſpūaliuꝫ abūdātia. Eze.34. In herbis virenti
bus ꝛ in paſcuis pinguibꝰ paſcent. ❡ Quātū ad 2m
dicit. ⌊ Sup aq̄s refectionis educauit me. ⌋ Et dicit
⌊ Collocauit. ⌋ qꝛ ſmo diuinꝰ duo facit.ſ. incipientes
iſtruit:ꝛ ꝑficientes firmat. Propter pm dicit ⌊ In lo-
co paſcue. ⌋ Propter ſecūdū dicit ⌊ ibi me collocauit.
❡ Quātuꝫ ad 2m dicit ⌊ Sup aq̄s refectionis educa
uit me. ⌋ Hec eſt aqua baptiſmi. Ezech.36. Effundā
ſup uos aquā mundā ꝛc̄. Uel eſt aq̄ ſapie ꝛ ſacre do-
ctrine:que q̄dē ꝛ eſt cibꝰ qꝛ ꝯfortat:ꝛ aq̄ qꝛ refrigerat.
Eccl'i.15. Aqua ſapie ſalutaris potauit illū. ⌊ Animā

Diuinꝰ ſermo duo facit.

meā ꝯuertit. ⌋ Hic eſt effectꝰ paſcue.qꝛ ⌊ aīam meā cō
uertit. ⌋ Uel dic̄. Que ſunt hec paſcua:qꝛ ꝯuerſio aīe.
❡ Eſt aūt duplex effectus ſpūalis doctrine. Primus
eſt iterior in ꝯuerſione aīe ad deū:qm̄ totalr̄ ad ſe a re-
bus mūdi trahit. ps. Lex dn̄i imaculata ꝯuertēs aīas
Et ꝯuerſio fit v̄tute dei. Tre.ultio. Cōuerte nos dn̄e
ad te. ❡ Alius effectꝰ eſt exteriꝰ:ut opa exteriora exe-
quat. Un̄ dicit ⌊ Deduxit me ſuper ſemitas iuſtitie. ⌋
Hic aūt bona opa. Jſa.40. Rectas facite ſemitas dei
nr̄i. Uel ſemite ſūt ꝯſilia. Prouer.4. Deducā te per ſe-
mitas equitatis. ꝛ hoc ⌊ Propter nomē tuū. ⌋ i. gl'iaꝫ
nois tui. ps. Propter gloriā nois tui libera nos.

Duplex ſacre doctrine fructꝰ.

❡ Nā ꝛ ſi ambulauero in medio vmbre mor-
tis nō timebo mala qm̄ tu mecuꝫ es. Uirga
tua ꝛ baculus tuus ipſa me ꝯſolata ſūt. Pa-
raſti in ꝯſpectu meo mēſaꝫ: aduerſus eos q
tribulāt me. Impinguaſti in oleo caput meū
ꝛ calix meꝰ inebrias q̄ꝫ preclarus eſt.

❡ Hic ponit bn̄ficia ꝯtra mala. Et p° in gn̄ali. 2° in ſpe
ciali ibi ⌊ Uirga tua. ⌋ Et loqt ad ſilitudinē hois eun
tis per loca piculoſa cui neceſſe eſt ſecuritas. ꝛ hec bn̄-
ficia ponit hic. Nā ꝛ ſi ambulauero in medio tribula-
tiōis nō timebo mala:qm̄ tu mecū es. tanq̄ꝫ dux ꝛ ꝓ-
tector:ꝛ ſic ſecurus ero. Umbra mortis dī pn̄s tribula
tio. Eſt eni vmbra ꝓſagiū corporis ſubſequētis. Col.3.
Lex vmbra futuroꝝ:corpus autē chr̄i. Sic tribulatio
eſt q̄ſi mortis indiciū. ⌊ In medio. ⌋ i. in intimo ſiue ve
hemētia tribulatiōis. ps. Si ambulauero i medio tri-
bulationis viuificabis me ꝛc̄. Uel vmbra mortis dici
tur pn̄s vita caligine peccatōꝝ obſcura. Jo.3. Occupet
eū caligo ꝛc̄. Uel vmbra mortis dicunt facta hērecoꝝ
portantiā in ſe imaginē diaboli. Job.28. Lapideꝫ cali
ginis ꝛ vmbrā mortis diuidit torrēs ꝛc̄. Dicit aūt vm
bra mortis que nō infert malū deo pn̄te. Job.17. Po
ne me iuxta te ꝛc̄. Jſa.43. Cū tranſieris ꝑ aquas tecū
ero:ne flumina opient te:cū ambulaueris in igne nō cō
bureris. Sꝫ ꝓpter dictā ſecuritatē ponit tria beneficia
que deus facit in eis. Primo ſuſtētat. vn̄ dicit ⌊ Uir-
ga tua ꝛ baculus tuus. ⌋ Et h' pōt duplr̄ itelligi. Uno
mō:ut per v̄gaꝫ itelligamus directionē vic. ps. Uir-
ga directionis v̄ga regni tui. Per baculū itelligamus
ſuſtentaculū. Tho.5. Baculū ſenectutis nr̄e. Lr̄a hie
ronymi hēt. ⌊ Fulcimētū. ⌋ q.d. Oſtēſio ꝛ ſuſtentatio
⌊ Ipſa me ꝯſolata ſūt. ⌋ i. dederūt mihi ꝯſolationeꝫ in
via. 2ᵉ Cor.1. Deus totius ꝯſolationis qui ꝯſolat nos.
❡ Alio mō ut exponat h' ꝑtinere ad correctioneꝫ: qꝛ
virga ſit correctio. Prouer.13. Qui parcit virge ꝛc̄.
⌊ Et baculus tuus. ⌋ i. ſenioris diſcipline. q.d. Mitis
ꝛ dura correctio tua dedit mihi ꝯſolationē. Prouer.3.
Queꝫ diligit corripit:ꝛ q̄ſi pater in filio cōplacet ſibi.
❡ Quātuꝫ ad 2m dicit ⌊ Paraſti in ꝯſpectu meo mē-
ſam. ⌋ i. multiplicis gdeꝫ doctrine. Prouer.9. Propoſuit
mēſaꝫ miſit ancillas ſuas uocare ad arcē ubi ſūt diuer
ſa fercula.ſ. diuerſa documēta ſpūalia. Et h' ⌊ in con-
ſpectu meo. ⌋ qꝛ in lege meditat die ac nocte. Uel mē
ſaꝫ ſacr'alem.ſ. altaris. Triplex eni mēſa legit in ſacra
ſcriptura. ❡ Prima eſt mēſa ueteris legis. Exo.25. Fa
cies mēſaꝫ de lignis ſethim:ꝛ pones ſup mēſaꝫ panes
ꝓpōnis. ❡ Alia eſt noui teſtamenti. pᵉ Cor.10. Non
poteſtis mēſe dn̄i eē ꝑticipes ꝛ mēſe demonioꝝ. ꝛ hec
mēſa fuit re ꝛ figura. ❡ Tertia mēſa eſt in pr̄ia. Luc.
22. Ego diſpono uob regnū:ut edatis ꝛ bibatis ſuper
mēſaꝫ meā in regno meo. Et utraq̄ꝫ mēſa pugnamus
ꝯtra inimicos nr̄os. vn̄ dicit ⌊ Aduerſus eos q tribu-
lant me. ⌋ qꝛ per mēſaꝫ que eſt ſacra ſcriptura expelli-
mus tētationes. Eph.ult. In oībus ſumētes ſcutum

Umbra quid.

Triplex mēſa in ſcriptura.

fidei in quo poſſitis oia tela neqſſimi ignea extingue.
Itē corpus chři ꝯtra inimicos tuetur:ut dic̄ Chriſtꝰ ſu
per Jo. ⌊ Impinguaſti i oleo. ⌋i. leticia. ⌊ caput meū. ⌋
Mos. Hoc aūt per duo ſignat̄. ſ. per oleū inungēs: ꝛ vinum
inebriās. Et h̄ dicit ad ſilitudinē antiquoꝝ orientaliū
qui i feſtis vngebāt capita oleo. Iſa. 61. Ut daret eis
coronā pro cine: ꝛ oleū gaudij ꝓluctu. ⌊ Caput meū. ⌋
i. chřz. ⌊ ipinguaſti. ⌋i. repleſti abūdātiſſime. ⌊ oleo. ⌋
ſpūalis gr̄e:ut ex eo ad nos gr̄a diffunderet̄. pᵉ Cor. 8.
Unus dñs ieſus chřs: ꝑ quē oia: ꝛ nos ꝑ ipm. Ps. Un
xit te deꝰ ꝛc̄. Uel ⌊ caput meū. ⌋i. mētē meā. Matth.
6. Tu aūt cū ieiunas vnge caput tuū. i. mentē oleo. i.
ſpūali deuotiōe. ⌊ ꝛ calix tuus. ⌋ uel ⌊ meus. ⌋i. mihi
datꝰ: uel tuꝰ. i. a te datus. Hic calix eſt donū dñi diuini
amoris q inebriat: qꝛ ebrius nō eſt in ſe: nec ꝫ ſe loqt̄:
ſed ſm ipetū vini. Sic ille qui eſt plenus diuino amo-
re loqtur ꝫ deū. eſt eni in extaſi factꝰ. Cañ. 5. Come-
dite amici ꝛ inebriamini. Iſa. 55. Quō deſcēdit imber
ꝛ nix de celo ꝛ inebriat terrā ꝛ germinare eam facit: ſic
erit uerbū qd̄ egredief de ore meo. Hiere. 23. Factꝰ ſū
q̄ſi vir ebrius: ꝛ q̄ſi hō madidus vino a facie dñi. Uel
calix dī ſanguis chři. qꝛ dꝫ inebriare. Et hoc ⌊ q̄ꝫ pre-
clarus eſt. ⌋i. maxime clarus.

¶ Et miſericordia tua ſubſequet̄ me: oībꝰ die
bus vite mee. Et ut inhabitem in domo do-
mini in longitudine dierum.

¶ Hic ponit bñficia futura. Et pᵒ quantū ad ꝑticipatio
nē diuinoꝝ donoꝝ. 2ᵒ quantū ad fruitionē ipſius dei.
Dicit ḡ. Hec oia ꝑdicta mihi feciſti: ſꝫ rogo: ut ⌊ Mia
tua ſbſequat̄ me. ⌋ Alias petiuit ut ꝑueniat: hic qd̄ ſb
ſequat̄. Et utraqꝫ eſt neċia: qꝛ ꝑueniens eſt neċia que
inſpirat aiūz: ſubſequēſqꝫ iuuat: ut efficiat̄. ⌊ Ut iha-
bitē in domo dñi. ⌋ Hoc eſt in eccīa. ⌊ In longitudie
dierū. ⌋i. ſemꝑ per gr̄am: ꝛ in celo per gl̄iaz. Ps. Unaz
petij a domino ꝛc̄. Iſa. 65. Gaudebitis ꝛ exultabitis
uſqꝫ in ſempiternum.

¶ Pſalmus dauid in prima ſabbati. 23.

Domini eſt terra ꝛ plenitudo eius or
bis terrarum ꝛ vniuerſi qui habi-
tāt in eo. Quia ipſe ſuper maria fun
dauit eum: ꝛ ſuper flumina ꝑpa-
rauit eum.

Tituli rō. Poſita tribulatione ꝛ auxilio diuio. hic cōmē
dat pſalꝰ ꝑtātez auxiliantis. ¶ Titu-
lus nō eſt notus in hebreo: ſꝫ in latino addit̄ in prima
ſabbati. Ubi ſciēdū eſt: q ſic dī Exo. 20. Memento:
ut diē ſabbati ſcifices ꝛc̄. eſt tertiū ꝑceptū. Sex enim
diebꝰ fecit deꝰ celū ꝛ terrā: ꝛ oia que in eis ſūt: ꝛ in ſe-
ptima requieuit. Ita ꝛ nos debemꝰ pro reuerentia ſepti
Oēs dies hebdoma de ſabbati appellāt. ma die requieſcē. Unū oēs dies hebdomade ſabbatū ap
pellant: ſic dies dñicus dī Prima ſabbati. Matth.
ult. Ueſpere aūt ſabbati que luceſcit in ꝑma ſabbati.
Et deinceps tota hebdomada ſabbatū dī. Luc. 18. Ie
iuno bis in ſabbato. vñ Ps hic in pᵃ ſabbati cōmemo
Que fecerit deꝰ in dñica. rat ea que ꝑtinēt ad ꝑmā ſabbati. i. ad dñicā. In quo
tria facta ſūt. ſ. creatio mundi: ꝑductio lucis: ꝛ reſurre
ctio chři: ut in euāgelio hētur Matth. 28. De iſtis er-
go agit Ps. ſ. de potētia creantis: ꝛ gl̄ia reſurgētis. ꝛ for
te iſte pſalꝰ cantabat̄ in pᵃ ſabbati: ſꝫ videt̄ eſſe diuin
tius. Tñ ſciēdū eſt q tpe dauid deꝰ colebat̄ ſolū in iu
dea: ꝛ dauid ꝯſiderās q deꝰ eſt deus totiꝰ terre: ꝛ vidit
in ſpū ꝓphetico futuꝝ eſſe q coleret̄ in toto mūdo: fecit
Partitio pſalmi. iſtū pſalmū: ꝛ de h̄ agit hic. ¶ Diuidit̄ ḡ pſalus iſte in
tres partes. In pᵃ ponit uſe eiꝰ dñiūz. In 2ᵃ ponit ſiue
oñdit modū quo hoies accedūt ad deum ibi ⌊ Quis
aſcēdet. ⌋ In 3ᵃ ꝑdicit futuꝝ cultū dei ꝑ totū mūdum
ibi ⌊ Attollite. ⌋ Circa pᵐ duo facit. pᵒ oſtēdit q uſe
eſt dei dñium. 2ᵒ ponit ſignū uel cām ibi ⌊ Quia ipſe
ſuꝑ maria. ⌋ ¶ Uel ſic in pſalmo iſto agit de tribus. Alia diuiſio.
ꝑmo de creatiōe. ſcdo de illuminatiōe ibi ⌊ Quis aſcē
det. ⌋ tertio de reſurrectiōe ibi ⌊ Attollite. ⌋ ſiue de re
ſurgentis gl̄ificatione. Circa pᵐ duo facit. ꝑmo ponit
creātis potētiā. ſcdo ſbdit rōnē ibi ⌊ Quia ipſe ſuper
maria. ⌋ ¶ Eſt aūt ſciēdū q tria pōt dupl'r ꝯſiderari Terra dupliciter conſideratur.
uel ſm q eſt vnū elemētū: uel ſm q eſt hitaculum ho
minū: ꝛ utroqꝫ mō eſt ſub diuo dñio. ꝑmo mō ſuerūt
aliq nō extendētes diuinā ꝓuidētiā ad corruptibilia: ſꝫ
tm̄ ad celos. Job. 22. Nubes latibulū eiꝰ: ꝛ circa car-
dines celi ꝑambulat: nec nr̄a ꝯſiderat. Eze. 9. Derelī-
quit terrā ꝛ dñs nō videt eā. Ps. dicit. Mentimini: qꝛ
⌊ Dñi eſt terra. ⌋ſ. ipꝫ elemētuz ſup qd̄ hēt dñiuz. uel
⌊ terra. ⌋i. eccīa que eſt bona tra que facit multū fru-
ctum. Iſa. 40. Quis appēdit tribꝰ digitis molē tre: ꝛ
librauit in pōdere montes ꝛ colles in ſtatera? Sꝫ ad-
dit ⌊ ꝛ plenitudo eiꝰ. ⌋ Geñ. 1. Terra erat inanis ꝛ ua
cua ꝛc̄. qꝛ nō erat plena arboribꝰ ꝛ alijs que ꝑtinēt ad
ornatū terre: ſic plāte ꝛ herbe. uel ⌊ plenitudo terre. ⌋
i. eccīe plenitudo gr̄aꝝ. Et hic eſt chřs q attulit oēm
Uarians loci. Expōnes gr̄aꝝ plenitudinē in ſe. Eccī. 15. Facies tua plena gr̄a-
ruꝫ. Jo. 1. De plenitudine eiꝰ oēs accepimꝰ. Scdo mō
etiā dī dei orbis terraꝝ. i. nr̄a tra hitabilis ⌊ ꝛ vniuerſi
q hitāt in ea. ⌋i. oēs hitatores eiꝰ. Ps. Iudicabit orbez
tre in eqtate: ꝛ ꝑplos in iuſtitia. Iſa. 45. Nō in vanuz
Centrum quid. creaui eā. ſ. terrā: ut hitaret̄ formaui eā. Centrū eſt iſi-
mus locꝰ in mūdo ad qd̄ tra grauitate ſua tēdit ꝛ oia
alia cedūt ſibi. ꝛ dic̄ pſalꝰ. ⌊ Qui fundauit terraz ſuꝑ
ſtabilitatē ſuā. ⌋ qꝛ per grauitatez tendit illuc: ꝛ ſuper
nihilū: qꝛ nihil ſibi ſbſidet. ꝛ Iſa. 40. dic̄. Appēdit tri
bus digitis molē tre: frigiditate ꝛ partiū ſuaꝝ ꝯtinui-
tate. Sꝫ qꝛ tra eſt elemētū: ꝛ ex ea cū alijs elemētis ſit
mixtū. terra aūt eſt ſicca ꝛ frigida. vñ nec ex motu nec
ex fluxu ps vna ꝯtinuat̄ alteri: idiget humore ꝯtinēte
ꝛ ꝯtinuāte: ꝛ ſic fundat̄ uel ꝯfirmat̄ ſuꝑ aq̄s. ꝛ qꝛ in q̄li
bet pte terre: q̄ſi fit ḡnatio aquaꝝ. tota tra fere pōt di-
ci fundari ſuꝑ aquā. Propter q dic̄ ⌊ Ipſe ſuꝑ maria
fundauit eā. ⌋ ¶ Uel ſicut fundamētū ꝯtinet edificiū
ſic aq̄ ꝯtinet terrā: ne diſcōtinuet̄. Diſcōtinuatio ēt tre
facit q aq̄ que liqda eſt ꝛ grauis fluat: q̄ſi ꝑ totā trāz.
Itē per orbē deſignat̄ eccīa ꝛ oēs hitantes in ea. ſ. fi-
deles ꝛ oēs ſumus chři: ſiue viuimꝰ: ſiue morimur do
mini ſumꝰ: ut aplꝰs dic̄ Ro. 14. ¶ Cōſequēter red-
dit cām ſuꝑdictoꝝ: qꝛ. ſ. ⌊ Sup maria fūdauit eam. ⌋
q. d. Illud eſt artificis qd̄ ipſe artifex facit: ſꝫ deꝰ fecit
trā ꝛ ea que ſūt i tra. Ergo ipſiꝰ eſt tra ꝛ plenitudo eiꝰ.

Sed quidam dicunt q nō eſt prouidētia dei in rebus terrenis. Queſtio de prouidētia dei.

Sed contra Hoc eſt ſignuꝫ magne ꝓuidē tie diſpoſitio aquarū ad terraz Solutio.
qꝛ elemēta leuia debent eē ſuper grauiora. Similiter
ergo ſic ut aer circundat aquā: ita aqua dꝫ circunda-
re terrā. Et phi aſſignāt ſuꝑ h̄ multas cās. Sꝫ cā eſt
ꝓuidētia diuina: ut ibi eēt hitatio hoiuz ꝛ aialiuz. vñ
Moyſes in pnᵒ qñ poſuit reꝝ creationē poſuit terraz
ꝑmā informē. vñ ⌊ terra erat inanis. ⌋i. informis: ꝛ ua- Expōnes pulchre.
cua arboribꝰ. ꝛ iō poſuit eā circūdatā ſiue opertam aq̄.
⌊ ꝛ tenebre. ⌋i. aque erāt ſuꝑ ⌊ faciē abyſſi. ⌋i. ſuꝑ ter
raꝫ. ⌊ Et ſpūs dñi. ⌋i. aer ferebat̄ ſuꝑ aq̄s. Uel ⌊ terra
erat inanis. ⌋i. inuiſibilis ꝑp aq̄s. vñ ſeqt̄. ⌊ Cōgregen
tur aque ꝛc̄. ⌋ ꝛ appareat arida. q. d. Quia tra eſt pri-
ma ꝫ ordinē elemētoꝝ: a ꝓuidētia diuina factū eſt q
ſit ſuꝑ aq̄s: ꝛ hoies ꝛ aialia poſſint in ea viuē: ꝛ aque
nihilominus occupēt terrā quātū durāt maria. vñ di

cit [Ipſe ſup maria fūdauit eā.]i. iuxta: ſic alibi. Super flumina babilonis .i. iuxta flumina babilonis: illic ſedimus rē. [Fundauit.]i. firmā ſtatuit: ut mare eā non occupet. Job. 38. Poſui mari oſtia ꝛ uectes ꝛ dixi. Huc uſqꝫ uenies: ꝛ nō ꝓcedes amplius: ꝛ hic cōfringes tumētes fluctus tuos. Hiere. 5. Qui poſuit arenā terminū mari ꝓceptū ſempiternū qḋ nō preteribit. [Et ſup flumina ꝑparauit illā.]i. iuxta flumina. ꝛ dicit [Preparauit.]nō fundauit: q꞉ ad ꝑparationē requirit ꝙ irrigetur flumine. ꝓs. Flumē dei repletū eſt aqua: paraſti cibū illoꝝ: qm̄ ita eſt ꝑparatio eius. Riuos eius inebriās multiplica rē. Uel eccl'ia [fundata eſt ſup maria.]i. ſup tribulatiōes. ꝓs. Mirabiles elationes maris. [Et ſup.]i. ꝓſequutiōes qbus ꝑparata eſt eccl'ia ad corōas martyꝝ. Uel [ſup maria.]i. amaritudies: ꝛ tn̄ ꝯſolationē eius ꝑparauit flumina ꝯſolationū. ꝓs. Fluminis impetus letificat rē.

Quis aſcēdet in montē domini: aut quis ſtabit in loco ſancto eius.

Quaſi dicat. Magnus eſt: ꝛ quō accedet ad eū. Eccl'i. 2. Quis eſt hō q poſſit ſequi regē factorē ſuū. Et iō docet modū ꝑueniendi. vn̄ circa hoc duo facit. ꝑmo ponit q̄ōnē. 2° r̄ſionē ibi [Innocēs ma.]In q̄ōne querit duo .ſ. de via ſeu motu. [Quis aſcēdet.]Et de termino. [Aut qs ſtabit.]Mons ſignat hic altitudinē diuine iuſticie ſiue maieſtatis. ꝓs. Iuſticia tua ſicut mōtes dei. Mons ḡ eſt altitudo diuine maieſtatis: uel ſblimitas chr'i: qui mons dr̄. Iſa. 2. Erit in nouiſſimis dieb' preparatus mons domus dn̄i in uertice mōtiū: ꝛ eleuabit rē. Quis ḡ aſcēdet tm̄ ꝙ deueniat ad chr'm ꝛ deū. Sci viri qui diſpondēt aſcēſiones in corde ſuo aſcēdēt ut dicit ꝓs. Itē qs poterit ſtare ibi: ubi ipſe eſt qui eſt locus ſctūs locus glie. Hiere. 17. Locus ſctificationis nr̄e expectatio iſrael. Exo. 3. Locus i quo ſtas terra ſcā eſt q.d. Quis ſtabilietur ibi? Sꝫ alibi dic ꝓs. ꝙ ſic. Stātes erāt pedes nr̄i in atrijs tuis hierl'm. Unde conſequenter ponitur reſponſio.

Innocēs manib' ꝛ mundo corde: qui non accepit in uano aīam ſuā: nec iurauit in dolo proximo ſuo.

Et ꝑmo oñdit hic i gn̄ali. 2° in ſpāli. [Hec eſt gn̄atio.] Circa ꝑmū duo facit. ꝑmo ꝓponit meritū. 2° premiū ibi [Accipiet.]In merito eſt vnū qḋ ptinet ad inocentiā opis. Un̄ dicit [Innocēs manib'.]Job. 22. Saluabitur inocens. ſaluabitur aūt mūditia manuū ſuaꝝ. ꝓs. Ego in inocētia mea igreſſus ſū. Aliud ptinet ad puritatē cordis. ꝛ quātū ad hoc ponit. ꝙ ꝯſeruet cor purū a ꝯcupiſcētijs iterioribus. vn̄ dicit [Et mundo corde.]Matth. 5. Bti mūdo corde: qm̄ ipſi deum videbūt. Itē ab oī cupiditate rerū tpaliū. [Qui non accepit in uanū aīaꝫ ſuā.]i. qui nō effudit eā ſuper res uanas: uel q nō uane gliatur de v̄tutib': uel qui nō pmittit ſenſualitatē ſuā ꝑuenire uſqꝫ ad ꝯſenſum pctī. Hiero' hēt. [Qui nō extollāt in uanū.]q꞉ ex mūditia cordis aliq ſupbiūt. ꝓs. Dn̄e nō eſt exaltatū cor meū. Itē ptinet ad v̄itatē oris. vn̄ ſeqt. [Nec iurauit in dolo proximo ſuo.]Zach. 8. Iuramētū mēdax nō diligatis.

Hic accipiet bn̄dictionē a dn̄o: ꝛ miſericordiā a deo ſalutari ſuo. Hec eſt generatio querentiū eum: querentiū faciē dei iacob.

Hic ponit premiū. Premiū aūt ꝯſiſtit in duob' .ſ. in ꝯſequutione bonoꝝ. [Hic accipiet bn̄dictionē.]i. bona a deo. Prouer. 10. Bn̄dictio dn̄i ſup caput iuſti. ꝑmo Pe. 3. In h' uocati eſtis: ut bn̄dictionē hēditate poſſideatis. Itē in libatione a malis. vn̄ dicit [Et miam a deo ſalu. ſuo.]qui libat a miſia. Uel alr̄ pōt accedere inocens manib': q꞉ pōt eſſe inocēs: pp h' ꝙ [accipiet bn̄dictionē a dn̄o ꝛ miāꝫ.]q꞉ vitat pctā. Ro. 9. Non eſt uolentis neqꝫ currētis: ſꝫ dei miſerētis. Conſequēter oñdit iſtū modū in gn̄ali. [Hec eſt gn̄atio querentiū dn̄ꝫ.]q.d. In gn̄ali multi ſūt tales: ꝛ iſti ſunt tota gn̄atio querētiū deū: qui ſūt inocētes rē. Un̄ loquitur ſcriptura de bonis: ſicut de vna gn̄atione. Matth. 24. Nō ptranſibit gn̄atio hec .ſ. bonoꝝ rē. Et deſcribit eā a duob' .ſ. a ſtudio: q꞉ nihil querit niſi deuꝫ. vn̄ dicit [Querētiū deū.]etiā in vita iſta. Iſa. 55. Querite dn̄m dū inueniri pōt. Quo fine? Ut ꝑueniat ad eius viſionē. vn̄ ſequitur. [Querētiū faciē dei iacob.]Exo. 33. Uidi dn̄m facie ad faciē: ꝛ ſalua ſcā eſt aīa mea.

Attollite portas p'ncipes ur̄as: ꝛ eleuamini porte eternales ꝛ introibit rex glie. Quis eſt iſte rex glie? dn̄s fortis ꝛ potēs: dn̄s potēs in prelio. Attollite portas principes ur̄as: ꝛ eleuamini porte eternales: ꝛ itroibit rex glorie. Quis eſt iſte rex glorie? dominus virtutū ipſe eſt rex glorie.

Hec eſt tertia ps pſalmi in qua ꝑnūciat quō futuꝝ erat ꝙ deus coleretur in toto mūdo: ut ſenſus lr̄alis exponit. Deus dꝫ hoīeꝫ inhitare per fidē. Eph. 3. Inhitare chr'm per fidē in cordib' ur̄is. Et p charitatē. Jo. 4. Qui manet in charitate in deo manet ꝛ deus in eo. Itē dr̄ intrare qui icipit eē ubi ꝑus nō erat. Tunc ḡ deus intrat in nos qn̄ icipim' hr̄e fidē de eo. Olim totus mūdus nō hēbat fidē dei. ꝛ h' ꝯtingebat pp duplex ipedimentū .ſ. pp ſtatuta ꝑncipū ꝛ pp ꝯſuetudinē antiquā. Primū ꝯtingebat. q꞉ ſingule ciuitates ꝓponebāt ſibi leges de idolatria ꝛ ꝯſtituebāt ſpāles deos: ꝛ hic cultus erat q̄ſi innetar'. h' etiā demones ꝓcurabāt. Item angeli colebantur: quos uocabāt militiā celi. ꝛ iſta impedimenta erant porte ſiue oſtia que clauſū ꝓhibent introitū domus. Tria aūt facit. ꝑmo prenunciat illud qḋ eſt futurū. 2° proponit q̄ōneꝫ. 3° r̄ndit r̄ſionē. Dicit ḡ. O [p'ncipes.]i. o mali hoīes uel o demones. [Attollite portas ur̄as.]i. eleuetis ipedimēta que apponitis ne hoīes accedāt ad deū. Hiero' hēt. [Eleuate.]q.d. Remoueatis rē. ꝓs. Eduxit me de portis mortis: ut annūcieꝫ oēs predicatiōes tuas in portis filie ſyon. Et o [uos porte eternales.]eternū ꝛ antiquū ipedimētū [eleuamini.]i. remoueamini. ꝓs. Illuminās tu mirabiliter a mōtib' eternis. q.d. Uos antiqua ipedimēta remoueatis uos de cordib' hoīꝫ. ꝛ tūc ille q eſt [rex glie itroibit.]in mūdūꝫ per fidē ꝛ charitatē ꝛ cultuꝫ.

Uel pōt dici ꝙ ſūt duplices porte. quedā que ſunt male que claudūt aditū ad vitā. Alie bone: qb' apitur via vite. ꝓs. Apite vias vite .i. iuſtitie rē. Porte male ſūt pctā: bone aūt ſūt v̄tutes. Dicit ḡ. O [ꝑncipes attollite portas ur̄as.]i. apite: ꝛ remouete pctā: ꝛ acquirite. [eternales.]i. dona eterna a deo eterno. [Eleuamini.]i. cordib' ur̄is. [Et itroibit rex glie.]Prophetice loqꝫ. q꞉ a ꝑn' nō ſtatim oēs crediderūt: ſꝫ dubitauerunt. q.d. Cui uolum' credē: ꝛ cui uolum' obedire: nūqd deo indeoꝝ? Exo. 5. Neſcio dn̄m: ꝛ iſrael nō dimittā. Et iō hic oñdit: cū dicit [Quis eſt iſte rex glorie.]Et r̄ndet. [Dn̄s fortis ꝛ potens.]Aliqs rex apparet gl'oſus: ex trib'. Quia acqrit ꝑmo p robur magna. vn̄ dicit [Fortis.]Prouer. 12. Man' fortiſſima dn̄abitur. Job. 9. Si fortitudo querit: fortiſſimus eſt. 2° ppter ptātem: ꝛ hanc oñdit: cū dicit [Dn̄s potens.] Quia potētiſſim' eſt ad dn̄andū. Job. 36. Deus potētēs nō abijcit. Dan. 7. Ptās eius ptās eterna rē. 3° ꝙ ſit bonus ꝑliator. vn̄ dic [Dn̄s potēs in ꝑlio.]quo contra mortē ꝛ diabolū vicit in pib'. Apoc. Uicit leo de tri-

Porte duplices. Male porte que. Bone porte que.

bu iuda. Uel fortis in nã ſua. potẽs in iuriſdictiõe in ſu os. ⁊ potẽs ↄtra aduerſarios. Q̃ ŏ ĝ ſcđo dic̃ ⌊ Attolli te ⁊c̃. ⌋ põt dici ꝙ eſt repetitio: ⁊ ſic ne differãt audien tes ꝗs hic potẽs ſit. Uel ꝑus refertur ad ꝑncipes. i. ad demones. Q̃ ŏ aũt hic dic̃. referẽ ad bonos angelos. ꝗ etiã ſua dignitate ꝑus nõ ſuo ſtudio erãt ab hoĩb⁹ co lendi ꝗ colebãt eos. 4. Reg. 17. Adorauerũt vniuer ſaꝫ miliciã celi. q.d. Remouete ipedimẽta ꝑꝑ que ho mines vos colũt. Et iõ hic dic̃ ⌊ Dñs v̄tutum ipſe eſt rex glĩe. ⌋ In glo. aũt eſt alia expoſitio. chr̃s ad inferoſ deſcẽdit ⁊ aſcẽdit in celũ: ⁊ hec duo pnũciat hic. Et ꝑ° monet iſernales ut apiãt. Uñ dic̃ ⌊ Attollite ⁊c̃. ⌋ O ⌊ ꝑncipes infernales apite portas ur̃as: ⁊ eleuami ni ⁊c̃. ⌋ ⌊ Et introibit rex glĩe. ⌋ Sꝫ cũ demones que rerẽt. ⌊ Quis eſt iſte rex glĩe. ⌋ Rñdet ille ꝗ fuit. ⌊ for tis ⁊ potẽs in ꝓlio. ⌋ cõtra te. 2° monet ſuꝑ nos ciues. ⌊ Apite portas ⌋ paradiſi. Uñ rñdẽs chr̃s q̃ſi ꝑ conis voce: ⁊ vicẽ gerẽs dirigẽs vocẽ in celũ dic̃ ⌊ O princi pes. ⌋ celeſtes. ⌊ Attollite. ⌋ i. apite. ⌊ portas ur̃as ⁊c̃. ⌋ ⌊ ⁊ introibit ⁊c̃. ⌋ Et illis querẽtib⁹ dic̃ ⌊ Dñs v̄tutũ: ipſe eſt rex glĩe. ⌋ Eſt aũt ſciẽdũ ſicut dic̃ Dio⁹. ꝙ non eſt itelligẽdũ ſic ꝙ angeli eẽnt ignorãtes de myſterio icarnationis: ſꝫ admirãtes dixerũt. ⌊ Quis eſt iſte rex glĩe. ⌋ Quia glĩa chr̃i excellit oẽꝫ cognitionẽ. Aliquã do eni ipſe chr̃s docet de ſe ꝑ ſcripturã: ut dĩ Iſa. 64. Ego ꝗ loquor iuſticiã ⁊c̃. hic aũt non ipſe: ſꝫ alij de eo ſ. angeli rñdent. ⌊ Dñs virtutũ ⁊c̃. ⌋ qr aliꝗ angeli acci piũt illuminationẽ imediate a deo: ſic dĩ Iſa. 6. Uidi dñꝫ ſedentẽ ſuꝑ ſoliũ excelſũ: ⁊ plena erat ⁊c̃. Alij ab illis ſic medij ⁊ iſimi: ⁊ iſtis hic rñdet ab alijs angelis.

In finem pſ dauid Uigeſimuſquartus.

Ad te dñe leuaui aĩaꝫ meã: deus me⁹ in te ↄfido non erubeſcã. Neqꝫ irri deant me inimici mei.

Supra pſalo poſuit chr̃i tribulatiõeꝫ ⁊ diuinum auxiliũ. hic ſubiun git orationeꝫ. Et circa h̃ duo facit. Primo ponit orõ. Scđo orãtis merita. ⌊ Iudica me dñe ⁊c̃. ⌋ Circa ꝑm tria facit. ꝑ° ꝓponit orõ. 2° ſbdit fiducia ex orõne con cepta ibi ⌊ Dulcis ⁊ rectus. ⌋ 3° ↄtinuat orõnis inſtã tiã ibi ⌊ Oculi mei. ⌋ Circa ꝑm tria facit. ꝑ° petit libe ri ab hoſtib⁹. 2° petit dirigi in bona iuſtitie ibi ⌊ Uias tuas. ⌋ 3° petit remitti ſibi pctã ibi ⌊ Reminiſce. ⌋ Cir ca ꝑm tria facit. ꝑ° ꝓponit preparatio ad orãdũ ſꝫ il lud Eccĩ. 19. Ante orõneꝫ ꝑpara aĩaꝫ tuã ⁊c̃. 2° poni tur petitio ibi ⌊ Nõ erubeſcã. ⌋ 3° ponit petitiõis rõ ibi ⌊ Eteni vniuerſi. ⌋ Dupl̃r eni p̄xparat ad orãdũ. Uel ꝑ erectionẽ mẽtis i deũ: qr ut Dama^n⁹ dic̃. Orõ eſt aſcenſus itellectus in deũ. Uel per fiduciã quã ꝗs hẽt de deo. ⌊ Quãtũ ad ꝑm dicit ⌊ O dñe ego leua ui aĩaꝫ meã ad te. ⌋ per ↄtẽplationẽ: bonitatẽ tuã iſpi ciẽs: ⁊ per amorẽ. Tre. 3. Leuemus corda nr̃a cũ ma nibus ad deũ. ⌊ Propt̃ 2m ꝙ nullus ipetrat niſi con fidenter oret. Iaco. 1. Poſtulet in fide: nihil heſitans. Heb. 4. Adeamus cũ fiducia ad thronũ glĩe ſiue gr̃e tiua. Et iõ dicit ⌊ In te deus meus ↄfido. ⌋ 2e Cor. 3. Fiduciã talẽ hẽmus per chr̃m ad deũ: nõ ꝙ ſufficien tes ſim⁹ cogitare aliꝗd a nob̃. ⌊ Cõſequenter ponit petitio: ⁊ ponit duo. Unũ qđ ꝑtinet ad ipm ſꝫ ſe. 2m qđ ꝑtinet ad ipꝫ per cõparationẽ ad hoſtes. ⌊ Quã tũ ad ꝑm dicit ⌊ Nõ erubeſcã. ⌋ Erubeſcit ꝗs a trib⁹. Uel qñ opꝑmit ab hoſte: uel qñ fruſtrat ſpe: uel quã do recogitat pctm qđ fecit. De h̃ Ro. 6. Quẽ fructuꝫ hũiſtis nũc in hijs in qb⁹ nũc erubeſcitis. De 2°. Ro. 5. Spes nõ ↄfundit qr charitas ⁊c̃. Uñ dicit ⌊ Neqꝫ irrideãt me inimici mei. ⌋ i. nõ hẽant facultatẽ me irri

Alia ex poſitio ſꝫ glo.

Preparatio ad orandum eſt duplici. ſ Orõ ꝗ ſm damaſcenum.

Erubeſcẽ tia ex tri bus.

dendi ad qđ parati ſũt. Sap. 5. Hij ſũt quos aliquan do hũimus in deriſũ: ⁊ in ſilitudinẽ iproperij. Iob. 12. Deridet iuſti ſimplicitas. ⌊ Quantũ ad 2m dicit.

Etenim vniuerſi ꝗ ſuſtinẽt te nõ ↄfundent.

Hic ponit rõ petitionis: ⁊ eſt duplex. q.d. Peto non erubeſcẽ ⁊ nõ irrideri. Et ꝑ° oñdit qbus nõ debeatur ↄfuſio. ⁊ 2° oñdit qbus debeat ibi ⌊ Cõfundant ⁊c̃. ⌋ ⌊ Dicit ĝ quãtũ ad ꝑm. ⌊ Eteni ꝗ ſuſtinent te nõ cõ fundent. ⌋ Illi ſuſtinẽt eũ ꝗ cũ lõganimitate eũ expe ctãt. Abach. 2. Si morã fecerit expecta eũ qr veniẽs veniet. Eccĩ. 2. Nullus ſperauit in eo: ⁊ ↄfuſus eſt.

Cõfundant oẽs inique agentes: ſupuacue.

Hic oñdit qbus debeat ↄfuſio ſiue erubeſcẽtia: quia ⌊ Iniqꝫ agẽtib⁹. ⌋ Eſt aũt duplex ↄfuſio. ſ. bona ⁊ ma la. Eccĩ. 4. Eſt ↄfuſio adducẽs pctm: ⁊ eſt ↄfuſio addu cens glĩaꝫ ⁊ gr̃aꝫ. De ꝑ° dĩ Hiere. 8. Cõfuſi ſũt: qr abho minatiões fecerunt. Hec ↄfuſio eſt pene ⁊ dãnationis eterne. Sꝫ de bona ↄfuſione ſeqt poſtea: qn imo cõfu ſione bona nõ ſũt: ⁊ iõ hic agit de utraqꝫ ↄfuſiõe. Si eni intelligat de mala ↄfuſione: tũc nõ optat ſꝫ pnũ ciat. q.d. Cõfundant oẽs ꝗ male agũt. ſ. me pſequen tes. Hiere. 17. Cõfundant ꝗ me perſequnt. ⌊ Sup uacue. ⌋ qr nõ pñt hẽre intẽtũ in perſequẽdo. Hiere. 1. Bellabũt aduerſũ te ⁊ nõ preualebũt. Itẽ oẽs inique agẽtes. i. peccãtes ↄfundant dãnatione ſua ſupuacue ſ. iniqua agẽtes: qr in ipſo actu pcti elõgantur a deo ⁊ ipediunt a fine itẽto. ſ. btitudine. Sap. 3. Inutilia ſũt opa eoꝝ uel inhabilia. Itẽ põt itelligi de bona ↄfuſio ne: ⁊ ſic dicit ⌊ Confundãtur ⁊c̃. ⌋ Optando: ut ad pe nitentiam conuertantur.

Confuſio duplex.

Uias tuas dñe demonſtra mihi: ⁊ ſemitas tuas edoce me. Dirige me in ueritate tua ⁊ doce me: qr tu es ſaluator meus ⁊ te ſuſtinui tota die.

Cõſequẽter petit ꝓmoueri ad bona. Et ꝑ° ponit pe titionẽ. 2° rõnẽ eius ibi ⌊ Quia tu es deus. ⌋ Eſt aũt duplex bonũ. ſ. actiue ⁊ ↄtẽplatiue vite. Pžo ponitur bonũ vite actiue. 2° vite ↄtẽplatiue ibi ⌊ Dirige me. ⌋ In actiua vita eſt duplex modus ꝓcedẽdi. ſ. cõis per ꝑceptũ: ſpãlis per ↄſilia. ⌊ Quãtũ ad ꝑm dicit ⌊ Ui as tuas dñe demonſtra mihi. ⌋ Uie dñi qbus itur ad deũ ſũt precepta. Matth. 19. Si vis ad vitã igredi: ſer ua mãdata. Ezech. 18. Si in ꝑceptis meis ambulaue rit ⁊ fecerit ea: hic iuſtus eſt vita viuet. Per has enim vias venit dñs ad nos. maxie per ꝑceptũ charitatis. Io. 14. Si diligitis me: mãdata mea ſuate. Has vias ego nõ cogſco. ⁊ iõ oñde eas mihi: ⁊ quãtũ ad intelle ctũ ⁊ quãtũ ad affectũ. ⌊ Quãtũ ad 2m dicit Iſa. 30. Et oculi tui videntes preceptorẽ tuũ audies vocẽ poſt tergũ monẽtis. ⌊ Quãtũ ad 2m dicit ⌊ Et ſemitas. ⌋ Uia eſt publica ⁊ cõis: ſꝫ ſemita eſt breuis ⁊ nõ eſt cõ munis: ſꝫ quedã abbreuiatio cõis vie. Itẽ ↄſilia ſũt via ad deũ: ſꝫ artiora ⁊ breuiora. Hiere. 6. State ſuꝑ vias ur̃as. ſ. ſuate precepta: ⁊ iterrogate de ſemitis. i. cuſto dite ↄſilia. Iſa. 40. Rectas facite ſemitas dei. Ad ↄtẽ platiuã aũt vitã duo pertinẽt. Pžo ut ꝗs notis bene utat ad alia ingrẽda: ⁊ ut ignota diſcat. ⌊ Quãtum ad ꝑm dicit ⌊ Dirige me in v̄itate tua. ⌋ i. ꝓpter v̄itatẽ q̃ſi v̄itas tua dirigat. pſ. Emitte lucẽ tuã ⁊ v̄itatẽ tuã. ⌊ Et doce me. ⌋ ⌊ Quãtũ ad 2m dicit. Nõ ſolũ per ſcripturã ⁊ creaturas: ſꝫ ẽt iterius. Io. 6. Ois ꝗ audit a pr̃e ⁊ didicit: uenit ad me. ⌊ Quia tu es de⁹ ſaluator meus. ⌋ ⌊ Hic ponit rõ ꝑmiſſe petitiõis: ⁊ eſt dupx. Una ex pte dei: alia ex parte petẽtis. Ex parte dei eſt. qr ipſe ſaluator ⁊ creator hũane ſalutis: que ↄſiſtit ꝑci pue in cognitiõe v̄itatis. ꝑe Thi. 2. Qui vult oẽs ho

Semite ſũt ↄſilij pre cepta.

Contẽpla tio duo e xigit.

mines ſaluos fieri: ad agnitionem vitatis peruenire.
Unus eni deus ꝛ vnus mediator dei ꝛ hoīuʒ chꝛs ie/
ſus uere ſaluator. Iſa. 45. Dñs iuſtus ꝛ ſaluans nō eſt
pter me. Itē ex pte petētis: qꝛ nō expecto ab alio doce
ri niſi a te. Quē ⌊ ſuſtinui tota die. ⌋ ps. Suſtinentes
dñm ipſi hēditabūt trāʒ. Itē ideʒ. Cōfortet cor tuum
ꝛ ſuſtine dominum.

¶ Reminiſcere miſerationū tuaruʒ dñe: ꝛ mi
ſericordiarū tuarum que a ſeculo ſunt.

¶ Hic petit petōꝝ remiſſionē ꝛc. Hic duo facit. pͦ pōit
petitionē i gnāli. 2ͦ explicat eā in ſpāli ibi ⌊ Delicta. ⌋
In gnāli aūt petit miaʒ. hic pphe reſpicit miſiaʒ. Ma
xima miſia eſt culpa. Miſia aūt felicitati opponitur
que ꝯſiſtit pncipalr i actu vtutis pfecte. 2ͦ in bonis ex
teriorib'. Ergo miſia ꝯſiſtit pncipalr in actu pcti. 2ͦ
in detrimētis ꝛ exteriorib' reb'. Prouer. 14. Miſos
facit pplos pctm̄. Et iō petit miaʒ ꝯtra pctā. In hac
ꝫ mi aūt duo. ſ. uſus ſiue effect' mie q uocat miſatio
2ᵐ eſt ipſa mia que uocat mia ſm q eſt vtus. Quan
do igit de' miſet actu: tūc dic miſicors: ſʒ videt obli/
uiſci qn̄ actu nō miſet. Uñ dicit ⌊ Reminiſcē miſera
tionū tuaꝝ. ⌋ ps. Aut obliuiſcet miſeri de'. Tñ ħ ip
ſo q differt miſeri facit pp bona nr̄a. lʒ ſʒ opiōnē ho/
minū videat oblit' qn̄ nō miſet actu. q. d. Remiſcē:
ne apō iniquos videaris oblit'. ⌊ Et miaꝝ. ⌋ Hoc dic
pp multos effect' mie dine ad hūanaʒ nām. ⌊ Que a
ſeculo ſūt. ⌋ i. ab initio creature. Luc. 1. Miſericordia
eius a progenie ꝛc.

¶ Delicta iuuētutis mee ꝛ ignorantias meas
ne memineris. Scōm miſericordiaʒ tuā me
mento mei tu: ppter bonitatē tuaʒ dñe.

¶ Hic explicat q̄re indigeat mia. q. d. hic peto miam qꝛ
hēo pctā: que ut ſic loq̄tur ſunt digna mia. Et ponit
tria que faciūt ad dimiſſionē pcti. pͦ ponit gen' pcti:
ꝛ eſt duplex. Unū trāſgreſſionis: ꝛ aliud omiſſionis: ꝛ
hec. ſ. pctā omiſſionis uocant delicta q̄ſi leniora: ꝛ ali/
quo mō magis uenia digna: qꝛ difficile eſt q hō a de/
licto ſe totalit' cuſtodiat. Et iō dicit ⌊ Delicta. ⌋ Gal.
ult. Si preoccupat' fuerit hō in aliquo delicto. uos q
ſpūales eſtis hu' iſtruite i ſpū lenitatis. 2ͦ ex pte pecca
tis: qꝛ q̄ʒto magis hō eſt pditus rōne ꝛ eſt i maiori ſta
tu: tāto pctm̄ eſt grauī' in eo. Et iō pctā que in iuuen
tute fiūt min' iputant: q̄ʒ illa que fiūt i ſenectute. Iſa.
65. Pctōꝛ cētuʒ annoꝝ maledict' erit. Et iō dic. ⌊ De
licta iuuētutis. ⌋ Ad iraʒ p illis que cōmittunt in iu/
uētute orat prout dꝛ Gen̄. 8. Proni ſt ſpūs hoīs i ma
lū. i. in pctm̄ ab adoleſcētia ſua. Eccī. 11. Adoleſcentia
ꝛ uoluptas uana ſūt. Uel ⌊ iuuētutis. ⌋ i. originalis: qꝛ
hō naſcit fili' ire. Et q̄ʒdiu hō eſt iuuenis eſt in domo
pris. ſic q̄ʒdiu hō eſt pctōꝛ eſt i domo diaboli: que do
mus eſt ruinoſa. Job. 1. Uenit uētus a regiōe deſti: ꝛ
ꝯcuſſit q̄tuor angulos dom': ꝛ oppꝛeſſit oēs filios ꝛc.
Uel ⌊ iuuētutis ⌋ i. pctā ex ſupbia cōmiſſa. Iuuenes
nālit' ſūt ſupbi ꝛ pſūptuoſi. 3ͦ ex motiuo ad peccādū:
qꝛ pctā que p ignorantiā cōmittunt ſunt miora. Uñ
dic ⌊ Et ignorantias meas ne memineris. pᵉ Thi. 1.
Miaʒ ꝯſequut' ſū: qꝛ ignorās feci in icredulitate. ps.
Ne memineris inigtatū nr̄aꝝ antiquaꝝ: ſʒ recordēris
mie. ¶ Cōſequēter ponit rō petitiōis. Nō petit ſibi
pctā dimitti pp ſua merita: qꝛ mia nō hēt meritū. Et
iō allegat duo: ex parte dei. ſ. miam ꝛ bonitatē que in
deo ſt ut in ſbiecto: ſʒ differūt rōne. In deo aūt ꝯſide/
rat bonitas. ſ. coīcatio bonoꝝ in creaturiſ: qꝛ bonū dif
fuſiuū ſui. Mia vͦo dicit ſpālez pfuſionē bonitatis ad
remouēdā miſiaʒ. Et iō ⌊ ſm miaʒ tuaʒ memēto mei
tu. ⌋ nō pctōꝝ. Dan̄. 9. Nō in iuſtificatiōib' nr̄is pro/
ſternim' preces añ faciē tuā: ſʒ in miſatiōib' tuis mul
tis. ps. Cito anticipēt nos mie tue: qꝛ paupes facti ſu
mus nimis. Nō ſolū pp miaʒ qua pcis miſis ſis me/
mor tuī: ſʒ ⌊ pp bonitatē tuā. ⌋ qua bona facies oia. ꝛ
hec bonitas eſt ipſe deus: qꝛ ipſe eſt eſſe bonitatis.

¶ Dulcis ꝛ rectus dominus.

¶ Sup̄ petiuit ps ſibi ſua pctā dimitti p miam dinaʒ.
Hic aūt ponit fiduciā ex mia dina ꝯceptā. Et circa ħ
duo facit. pͦ ponit cāʒ fiducie. 2ͦ ponit ipſaʒ fidē ꝯce/
ptā ibi ⌊ propter nomē tuū. ⌋ Circa pᵐ duo facit. pͦ
pponit pro cā fiducie circa diuinā bonitatē. 2ͦ ponit
dine bonitatis effectū ibi ⌊ Proptē ħ legeʒ dabit ꝛc. ⌋
¶ Notādū q circa diuinā bonitatē dic duo. ſ. dulce
dinē ꝛ rectitudinē: qꝛ ⌊ dulcis ꝛ rectus. ⌋ Dulcedo p/
prie eſt in corpalib', metaphorice aūt dꝛ in ſpūalib'.
Uñ opʒ q in ſpūalib': dulcedo ſumat ad ſilitudinem
corpalis. Hēt aūt ħ dulcedo corpalis q reficit guſtuʒ
corpalē: ꝛ gerat ꝛ delectat. Silr ꝛ ſpūalis dulcedo ge/
rat ꝛ reficit: ꝛ delectat ſpūalez guſtū. In deo aūt eſt eſ/
ſentialis dulcedo. Sap. 16. Dulcedinē quā hēs in fili/
os oñdebas. Sʒ apud hoīes dulcedo dꝛ inq̄ātuʒ ſa/
tiſfaciūt uel ſibi uel alijs in malis ſiue in pctis: ſʒ i deo
nō eſt niſi in bonis. Et iō ſbdit. ⌊ Et rect' dñs. ⌋ ps.
Iuſtus es dñe ꝛ rectū ꝛc. Ita ut dulcedo ad miam: re
ctitudo ad iuſtitiam referatur.

¶ Propter hoc legē dabit delinquētib' i via.
Diriget manſuetos in iudicio: docebit mites
vias ſuas. Uniuerſe vie dñi mia ꝛ ueritas:
regrētib' teſtamentū eius ꝛ teſtimonia ei'.

¶ Hic ponit effect' dine bonitatis. Eſt aūt triplex gra/ Triplex
dus hoīuʒ: in qbus idiciū diuine bonitatis inuenitur. homīnū
Primus gradus eſt pctōrum. Secūdus penitētium. gradus.
Tertius iuſtoꝝ. Quātū aūt ad pctōres māiſeſtat de Primus
us ſuā bonitatē: eos corrigēdo. Uñ dicit ⌊ Proptē ħ. ⌋ effect' di
i. pp dulcedinē ꝛ rectitudinē ſuā. ⌊ dabit legē delinquē uine boni
tibus in via. ⌋ Gal. 3. Lex pp trāſgreſſionē poſita eſt. tatis.
Et iō bonitas dei eſt: q delinquētes corrigit. Et dicit
⌊ Delinquētibus. ⌋ qꝛ ut dꝛ pᵉ Thi. 1. Iuſto nō eſt lex
poſita. Itē dicit ⌊ In via. ⌋ qꝛ in via eſt ſtatus merēdi:
ꝛ peccādi. Uel ⌊ in via. ⌋ i. fidei. qꝛ dꝛ. Uia querit ad
deū. Heb. 11. Accedentē ad deū opʒ credē. ergo etiā ſi
in fide delinqtur: reducit ad deū p correctionē. Ul' da
bit legē charitatis. Ro. 13. Plenitudo legis ē dilectio.
ut ex charitate hēant remiſſionem pctōꝝ. Prouer. 10.
Uniuerſa dlicta opit charitas. Ul' ⌊ Delinquētib' in
via ⌋ iuſtitie eū corripiēdo. Baruch. 3. Uiā ūr ſapie ne
ſcierūt. Et de' hijs pōit legē. ¶ 2ͦ effect' ē q penitēs Scds ef
dirigit. Uñ dicit ⌊ Dirigit māſuetos in iudicio. ⌋ Mā fectus di
ſuetat aūt beſtia: qn̄ depoſita ferocitate ſbdit hoīb'. uine boni
Sic hoīes qn̄ deponūt pctā ſbdunt deo. Et ideo dic tatis.
⌊ In iudicio. ⌋ i. correctiōis: qꝛ per iudiciū correctiōis
pficiūt ad meliora: ꝛ in futuro iudicio magis pficiēt:
in quo penitētes puenīēt ad hēditatē etne vite: ꝛ au/
diēt ſnīaʒ pro ſe. Prouer. 16. Hoīs eſt aiuʒ pparare: ꝛ
dñi gubnare linguā. Manſuetudo eſt vtus mitigans
iras: que ira ualde ipedit cognitionē: ꝛ maxīe in mori
bus iuenit. Hec aūt vtus maxie dꝛ appeti. vnde dicit
Dio' in epla ad Demophilū. q moyſes pp nimiā mā
ſuetudinē fuit dignus appariſiōe dina. ¶ Tertius ef
fectus eſt q iuſtos iſtruit. Uñ dic ⌊ Docebit mites vi/ Terti' ef
as ſuaſ. ⌋ Māſuet' dꝛ qui de feritate ducit ad pietatē fect' diue
uel hūilitateʒ: ſʒ mites dicunt q ſemper tales fuerunt. bōitatis.
Iſti miſent a deo. qꝛ diſciplina dñi acgrit ab hoīe ſm Manſuetus qui.
q eſt hō: nō ſʒ q eſt beſtia. Job. 35. Docet nos ſuper Mites q
iumēta tre. Propriū hoīs. ſ. rō peruertit per paſſionē
iraſcibilis ꝛ ꝯcupiſcibilis. ꝛ māſuetudo tēpat paſſionē
iraſcibilis

iraſcibilis: ꝛ tẽperãtia paſſionẽ ꝯcupiſcibilis. Et iõ qui ſũt mites merent accipe dñi doctrinã. Jſa. 28. Quem docebit ſciam: ꝛ quẽ itelligẽ faciet auditũ: ablactatos a lacte auulſos ab ubib⁹. ℭ Exponit ꝯñter vias quas docet. vñ dicit⌊ Uniuerſe vie dñi. ⌋ Uie dñi ſunt ꝓceſſus ei⁹ in aliquo ope. q. d. Ego inueni iſtã viã. Proceſſus aũt dñi in opib⁹ ſuis ad duo referunt. ſ. ad miaꝫ ꝛ iuſticiã. Nã ſi aliqd dĩ de deo ꝛ de hoie de utroqꝫ itelligit ſm modũ ſuũ. Cũ ḡ dĩ mia de deo accipit ſꝫ modũ dei: ꝛ in hoie ſꝫ modũ hois. Mia in hoie eſt cum cõpacit miſiis alienis. Juſticia qñ reddit vnicuiqꝫ qđ ſuũ eſt. Hoc aũt nõ hoc mõ eſt in deo: q2 de⁹ eſt ipaſſibilis ꝛ nõ cõpatit: q2 cõpaſſio eſt cũ alio in ſe aſſumpta paſſio de aliena tribulatiõe. Jtẽ nulli aliqd debet. Eſt ḡ mia in deo qñ repellit miſiã vniuſcuiuſqꝫ rei: ut miſerie large pro defectu ſumant. Juſticia eſt in deo qñ vnicuiqꝫ dat ſꝫ ſuã ꝓportionẽ. Et hec duo iuenimus in oĩb⁹ opib⁹ dei: q2 in pma earũ iſtitutione nõ inenit rõ iuſticie ſꝫ mie: q2 nihilo nihil debet. ſed qñ iã res fuerũt iſtitute tribuit eis oĩa reb⁹ cõpetẽtia ſm ſuam ꝓportionẽ. ꝛ in hoc manifeſta eſt diua iuſticia. Et ſic ẽt facit in effectib⁹ grẽ: q2 pma iuſtificatio pctõris ẽ mie ꝛ poſt iuſtificato dat pmia iuſticie: q2 dat ſm ſuã ꝓportionẽ: ꝛ ſic ꝓcedit mia: ꝛ poſtea ſeqtur iuſticia. Et ideo dicit⌊ Uniuerſe vie dñi mia ꝛ ueritas. ⌋ Tho. 3. Oẽs vie tue mia ꝛ ṽitas. pš. Juſtificationes ei⁹ ſup oĩa opa ei⁹. Jtẽ idẽ. Ueritas tua ꝛc̃. Sꝫ qb⁹ vident vie dñi miſericordia ꝛ iuſticia. Nõ iniqs ꝛ pctõrib⁹: imo videtur eis ꝙ ſint crudeles ꝛ iniuſte. Eze. 18. Nõ eſt equa via dñi dicũt pctõres. ſed bonis ꝛ iuſtis vie dñi vident tales ut dictũ eſt. pš. Quã bon⁹ iſrl de⁹ hiis qui recto ſũt corde. Et dicit. Quib⁹ vie dñi mia ꝛ ṽitas ꝛ iuſticia. q2⌊ regrẽtib⁹ teſtiñ ei⁹ ꝛ teſtionia ei⁹. ⌋ Hiero⁹ hẽt ⌊ cuſtodiẽtib⁹. ⌋ Sed qd eſt teſtiñ ei⁹ ꝛ teſtionia eius? Teſtiñ gñalr eſt oẽ pactũ dei: teſtimonia ṽo ſunt ois dei ꝓmiſſio. De⁹ aũt ꝓmittit adiutoria: ꝛ adhuc adhibet miracula. Uel⌊ teſtiñ. ⌋ accipit pro nouo teſtõ in quo oẽs ꝓmiſſiones ſũt iplete. ⌊ teſtimonia. ⌋ ſ. ueteris teſtiñ: qđ eſt teſtimoniũ noui. Act. 10. Huic oẽs ꝓphe teſtimoniũ phibẽt. Uel teſtimoniũ dĩ q̄ſi teſtata ṽitas. Deut. 7. Cuſtodi teſtiñ qđ iurauit pãtrib⁹ uris. Uel teſtamẽtũ dĩ teſtificatio legis mẽtis ſm iuriſtas. teſtatio aũt poteſt dici manifeſtatio uel certificatio uel certitudo. Teſtes eñi manifeſtãt ꝛ certificãt: ꝛ ſic teſtiñ dĩ q̄ſi manifeſtatio ꝛ certificatio mẽtis diuine ſiue aliqd uelit de⁹. Uel ſm Papiã. Teſtiñ in ſacra ſcriptura dĩ eẽ pactũ uel placitũ. Teſtimoniũ aũt dicit oẽ qđ ab extranea re aliqd ſumit ad faciendum ſidem.

ℭ **Propter nomen tuuꝫ dñe propitiaberis peccato meo: multum eſt enim.**

ℭ Hic ponit fiducia ꝯcepta ex diuina mia ꝛ iuſticia. Et circa hoc duo facit. Primo ponit fiduciã quã hẽt pro ſeipſo. 2⁰ inuitat alios ad ꝯfidendũ ibi⌊ Quis eſt hõ. ⌋ Circa pᵐ duo facit. Pmo ponit ſuã fiduciã. 2⁰ rõnem ei⁹ aſſignat. Dicit ḡ ꝙ dñs dabit legẽ ꝛc̃. ꝛ h̃ ad bonitatẽ ei⁹ ptinet. Et iõ dicit. Ego ꝯfido ꝙ ipſe⌊ ꝓpitiabit pctõ meo. ⌋ i. remittet mihi pctm̃. Luc. 7. Quis eſt hic qui ẽt pctã dimittit? Et hoc faciet nõ ꝑꝑ merita nr̃a: q2 hec merent penã: ſed⌊ ꝓpter nomẽ tuũ. ⌋ Nomẽ dei accipit hic nõ ſolũ ſm ꝙ dĩ: ſed res ſignificata per nomẽ que eſt diua bonitas. q. d. Propter bonitatẽ ſuã remittet mihi pctm̃. Dañ. 7. Saluũ fac ꝓpẽ nomẽ tuũ. i. ut glĩficet nomẽ tuũ. Et maxime cõpetit nõi ieſu chꝛi qđ eſt nomẽ ſalutis ut dicit Matth. 1. Et q̄re? ⌊ ꝓpẽ nomẽ tuũ. ⌋ q2 tãtũ eſt pctm̃ meũ qđ ex merito nõ meret remiſſionẽ. vñ dicit⌊ multũ eſt eniꝫ. ⌋ i.

magnũ ꝛ graue: multitudine ꝛ pluralitate pctõꝝ. Jac. 1. Jn multis offendimus oẽs. ad minus uenialit. Prouer. 24. Septies in die cadit iuſtus ꝛ reſurget. Uł⌊ multũ. ⌋ grauitate. pš. Jniqtates mee ſupgreſſe ſunt caput meũ: ꝛ ſicut onus graue grauate ſunt ſup me. Uel hoc dicit ꝯtra nouatianos qui ſe kataros dicebãt. i. puros. Nouatius ſacerdos fuit tpe decij: ꝛ hic dicebat ꝙ nullus poterat redire ad pniam poſt baptiſmũ poſtq̄ꝫ lapſus fuerat. Sed ſi hoc eẽt uerũ fruſtra diceret pſalm⁹ ⌊ Propitiaberis peccato meo. ⌋

ℭ **Quis eſt hõ qui timet dñm: legẽ ſtatuit ei in via quã elegit. Anima eius in bonis demorabit: ꝛ ſemen eius hereditabit terraꝫ. Firmamẽtum eſt dñs timẽtibus eũ: ꝛ teſtamentuꝫ ipſius ut manifeſtetur illis.**

ℭ Hic inuitat alios ad ꝯfitẽdũ. Et pmo ponit qd neceſſe eſt ex parte nr̃a. 2⁰ qd ſperãdũ a deo. Ex pte autẽ noſtra regrit ꝙ ſubijciamur. Alias fruſtra ꝯfideremus. Prima ergo ſubiectio eſt per timoreꝫ. Eccĩ. 1. Timor dñi initiuꝫ ſapie. Unde dicit⌊ Quis eſt hõ qui timet dñm. ⌋ Eccĩ. 2. Qui timetis dñm credite illi: ꝛ nõ euacuabit merces ueſtras. A deo aũt ſperãda ſunt tria ſꝫ ꝙ tria ſunt in hoie. ſ. intellect⁹: uolũtas: ꝛ ṽtus operatiua. Deus ergo intellectũ inſtruit: uolũtati ſatiſfacit ꝛ ṽtutẽ roborat. ℭ Quãtũ ad pmũ dicit⌊ legẽ ſtatuit ei in via quã elegit. i. ſicut hõ qui timet dñm elegit viam. ſ. ſeruire deo. pš. Seruite dño in timore. Jſa. 30. Hec ẽ via ambulate in ea. Et in hac inſtruit q̄liter hõ procedat. Hiero⁹ hẽt⌊ Docebit eũ. ⌋ Et hoc ponẽdo legem facit. Uolũtas aũt hois ad duo refert in iſto mundo. Primo ut bona poſſideat. 2⁰ ꝙ illa bona filijs ſuis dimittat: ꝛ in hijs etiã deus tpaliter timẽtib⁹ eũ ſatiſfac. ℭ Uñ quãtũ ad pmũ dicit⌊ Aia eius in bonis demorabit. ⌋ Sed melius eſt ut hoc ſpũaliter intelligamus. Et videt hic duo dicere. ſ. affluẽtiã bonoꝝ. ⌊ Aia eiꝫ in bonis demorabit. ⌋ ut accipiat pro uolũtate: cuius obiectũ eſt bonũ. Ergo tũc in bonis hõ morat quando ſatiat ſpũalib⁹. pš. Qui replet in bonis deſideriuꝫ tuũ. in bonis pñtis vite. ſ. ſpũalib⁹ ṽtutib⁹. ꝛ in futuro bonis glĩe. 2⁰ dicit firmitatẽ⌊ ꝛ ſemẽ ei⁹ hẽditabit terrã. ⌋ Et ſemẽ. i. opa hois ſpũalis que opa ſunt ſicut filij nr̃i. Et h̃⌊ hẽditabit terrã. ⌋ ſ. qñ dabit hẽditas illa ſ. terra viuẽtiũ. pš. Credo vide bona dñi in terra viuẽtiũ. Uel ſemẽ. i. corp⁹ nr̃m glĩficatũ: hẽditabit terreꝫ illã ꝑꝑ bona opa. ℭ Quãtũ ad 3ᵐ dicit⌊ Firmamẽtuꝫ eſt dñs timẽtib⁹ eũ. ⌋ Et pmo ponit ꝯfirmationẽ ṽtutis opatiue. 2⁰ ponit ſinẽ⌊ ꝛ teſtamẽtũ. ⌋ Dicit ḡ. Alij hoies ꝓpter timorẽ mũdi iſirmant q2 uacillãt: ſꝫ timor dei facit fortes. q2 ut Eccĩ. 34. Qui timet dñꝫ nihil trepidabit. Et iõ ſubdit⌊ ſpes ei⁹ eſt firmamẽtũ. ⌋ Et hic uſqꝫ ad hoc firmat quouſqꝫ manifeſtet ei teſtiñ ſuum i. ſuã ꝓmiſſionẽ. Hoc ḡ teſtiñ eſt uel ꝓmiſſio quã facit de aduẽtu chꝛi: qui qdẽ aduẽt⁹ manifeſtat⁹ eſt ſimeoꝛ timorato. Uel ꝓmiſſio de vita etña. Jo. 14. Ego diligã eũ ꝛ manifeſtabo ei meipꝫ. Hiero⁹ hꝫ ſic⌊ Secretũ dñi timẽtib⁹ eũ: ſedus illi⁹ manifeſtabit illi. ⌋ Promiſſio eñi vite etñe eſt i ſecreto: ut dĩ Jſa. 64. Oculus nõ vidit de⁹ abſqꝫ te que pꝑaſti diligẽtib⁹ te. Et h̃ dat⌊ timẽtib⁹ eũ. ⌋ pš. Quã magna mlti. dul. tue dñe quã abſcõdiſti timẽtib⁹ te. Et h̃ ſecretũ ẽ ſedus qđ ꝓmiſit timẽtib⁹ eũ. Mal. 4. Uob timẽtib⁹ nomẽ meũ oriet ſol iuſticie

ℭ **Oculi mei ſemꝑ ad dñm: qm̃ ipſe euellet de laqueo pedes meos. Reſpice in me ꝛ miſerere mei: q2 vnicus ꝛ pauper ſum ego.**

ℭ Supra pš poſuit fiduciã ꝯceptã ex diuina mia. ꝛ ad hoc etiã alios inuitauit. hic enim iterato ex ꝯcepta fi-

ducis cōtinuat orōnē. Et circa hoc duo facit. Primo pmittit pparationē ad orādū. Eccli. 18. Añ orōnē p para aīam tuā. 2° ponit ipſam orōnē ibi[Reſpice.] Circa iſtā aūt ptē duo facit. Primo ponit orōnem in qua orat pro ſe. 2° ex pte inimicoꝝ ibi[Reſpice inimicos meos.] Circa pmū tria facit. Primo petit miſam. 2° aſſignat rōnē miſerēdi ibi[Tribulationē.] Pręparatio orōnis eſt eleuatio mētis in deū. vñ[Oculi.] ſ. cordis. Eph. 1. Illuminatos hēre oculos cordis nr̄i. Iſti oculi. ſ. intellect⁹ ꝛ fidei dicunt ſpālit cē ad dñm. pš. Ad te leuaui oculos meos ꝛc̄. Et hoc ppter fiduciam ꝯceptam[Qm̄ ipſe euellet de laqueo pedes meos.] Eccli. 9. Neſcit hō finē ſuū: ſed ſicut piſces capiuntur hamo: ꝛ aues laqueo: ſic homies a diabolo tpe malo. Hec mala ſūt occaſiones pctī. Et qñ hō cadit in pctm̄ tūc ligat laqueo affect⁹ eius qui dicit pctm̄ hois. hunc laqueū ſoluit ſolus de⁹. pš. Laqueus ꝯtrit⁹ eſt ꝛ nos liberati ſum⁹. Et quō: Adiutoriū nr̄m in noīe domini.

¶ Conſer petit miām: ꝛ ideo dicit[Reſpice in me ꝛ miſerere mei.] Auertē videt oculos cū nō ipēdit eſſe cū miē ſue: ſed reſpicit cū impēdit. vñ ad aſpectū chriſti petrus fleuit. Luc. 22. Sic dicit[Reſpice in me ꝛ miſerere mei.] Sap. 4. Miā eſt in ſcōs ei⁹. ¶ Hic ponit rō ḡre mia indiget. q[vnicus.] Hoc vno mō intelligit ſic. q qui nō hēt ſubſidiū in ſcꝫopꝫ ut reuertat ad deū. pš. Auxiliū meū a dñō. Hñt eni hoies duplex ſubſidiū in mūdo. vnū amicoꝝ. aliud rerū. ſed hic neutruꝫ hēt: q nō amicoꝝ. vñ dicit[q vnicus.] ſi. ſolitari⁹ abſq adiutorio ppinquoꝝ ꝛ amicoꝝ. Eccli. 51. Reſpiciēs erā adiutoriū hoium ꝛ nō erat. Itē non rerū: q[pauper.] pš. Paup ſum ego ꝛ in laborib⁹ a iuuētute mea. Uel alr. Duo regrunt ad h̄ q hō iuuet a deo. Pmo q totalr cor ſuū tēdat ad deū. pš. Unā petij a dñō: hanc regrā ut inhitē in domo dñi oib⁹ dieb⁹ vite mee. Luce. 10. Porro vnū eſt neccium. Et hoc qd dicit[q vnicus.] ſi. in vnū itēdo. 2° q ſit ꝯtēptor rerū mūdanarum. aīs nō eſt vnicus: nec placeret deo tātū. iō dicit[q paup ſum.] ſi. ꝯtēno omnia ppter te.

Mortales i mundo duplex ſortiūt ſſidium.

¶ Tribulationes cordis mei multiplicate ſunt de neceſſitatibus meis erue me. Uide humilitatem meam ꝛ laborem meū: ꝛ dimitte vniuerſa delicta mea.

¶ Hic ponit tria ptinētia ad miſiā. duo videlicet ptinētia ad penā. tertiū ptinēs ad culpā. Eſt aūt duplex pena. Una eſt ex neceſſitate iflicta. Alia volūtarie aſſumpta. Pene iflicte hñt duo. q affligūt iteri⁹ cor: ꝛ exterius cogūt corp⁹. ¶ Quātū ad pmū dicit[Tribulationes cordis mei multiplicate ſūt.] ſi. ex diuerſis rebus. l multis tribulationib⁹ que eueniūt. Perueniūt tribulatiōes uſq ad cor: ſicut tribuli pūgētes. Tre. 1. Multi gemit⁹ mei: ꝛ cor meū merēs. ¶ Quātū ad 2m dicit[de neceſſitatib⁹ meis eripe me.] Tribulationes vocat neceſſitates iquātū ſūt utiles tribulatiōes ut dicit Ro. 5. Tribulatio patiētiā opat: patiētia pbationē: pbatio aūt ſpem: ſpes aūt nō ꝯfūdit. Iaco. 1. Patientia op⁹ pfectū hēt. Glo. Patiētia nō vincit. pfect⁹ pbat. Et iō ſūt utiles iquātū humiliāt. Ro. 5. Nō ſolū aūt tribulemur ſꝫ gliamur in tribulatiōib⁹ ꝛc̄. Uel tribulatiōes dicunt penurie. Deut. 8. Afflixit te penuria. ſicut dī Ro. 17. Neceſſitatib⁹ coicātes. Uel pp violentiam que eſt neceſſitas quedā. Pena aūt aſſūpta iterius eſt humilitas ſpūs corā deo. Uñ dic[vide.] ſi. ꝯſidera humilitatē meā. Luc. 1. Reſpexit humilitatē ancille ſue. Itē eſt ēt humilitas exteri⁹ manifeſta que eſt qdam labor. vñ dic[ꝛ laborē meū.] pš. In labore hoium nō ſunt ꝛc̄. De bonis hoib⁹ dī Sap. 3. Bonoꝝ laborum

Duplex pena.

glorioſus eſt fruct⁹. De culpa dicit[dimitte oīa peccata mea.] Eccli. 34. Deꝓcātu tibi pctā ſoluunt. ¶ Et nota q per tria ꝯſegtur qs remiſſionē pctōꝝ. ſ. per tribulatiōes que remiſſionē pctōꝝ opant: ſi patiēter portantur. Tho. 3. In tpe tribulatiōis pctā dimittis: ꝛ poſt tēpeſtatē tranqllū facis: ꝛ poſt lachrymationē ꝛ fletū exultationē ifundis. Itē per humilitatē. 3. Reg. 21. Quia humiliat⁹ eſt achab corā me nō iducā malū in dieb⁹ ei⁹. pš. Cor ꝯtritū ꝛ humiliatū ꝛc̄. Itē per laborē. Deutero. 26. Reſpexit humilitatē nr̄am ꝛ laborē ꝛ anguſtias: ꝛ eduxit nos de egypto in manu forti. Et ideo dicit[dimitte ꝛc̄.]

Ex tribulatiōe ꝯſegmur pctōꝝ remiſſionē.

¶ Reſpice inimicos meos qm̄ multiplicati ſūt ꝛ odio iniquo oderūt me.

¶ Hic orat petēs auxiliū ꝯtra aduerſarios. Et pmo inducit deū ad ꝯſiderādū inimicos. 2° petit auxiliū contra eos ibi[Cuſtodi.] 3° aſſignat rōnē ibi[Non erubeſcam.] Dicit ḡ[Reſpice.] oculo miē.[inimicos meos.] ut miſearis eoꝝ: ꝛ ꝯuertas eos. Math. 5. Orate pro pſequētib⁹ ꝛ calūniātib⁹ vos. Prouer. 16. Cū placuerit dñō via ei⁹ inimicos quoq ei⁹ ꝯuertet ad pacē. Et hoc peto orādo: q tūc hēbo pacē.[Qm̄ multiplicati ſūt.] pš. Multiplicati ſūt qui pſequunt me ꝛ tribulāt me.[ꝛ odio iniquo oderūt me.] Eſt autem duplex odiū. Pmū odiū eſt bonū qñ qs odit pctm̄ ſine pctōrē pp culpā. pš. Perfecto odio oderā illos. Item eſt odiū iniquū qñ qs odit nām uel iuſtitiā. iō dicit[ꝛ odio iniquo oderūt me.] ſi. iniuſto ꝛ ſine cā. Io. 15. Ut impleat ſmo qui in lege eoꝝ ſcriptus eſt: Quia odio habuerunt me gratis.

Odiū duplex.

¶ Cuſtodi aīam meam ꝛ erue me: non erubeſcā qm̄ ſpaui in te. Innocētes ꝛ recti adheſerūt mihi: q ſuſtinui te.

¶ Hic petit auxiliū ꝯ inimicos: q multi ſūt ꝛ iniq. iō petit duplex auxiliū. Pmo ut cuſtodiat eū in pſequutionibus ne pualeāt tpalr uel ſpūalr. uel ut cuſtodiat eū ut nō corruat in pctm̄. 2° ut liberet eū a malis. vñ dicit[ꝛ erue me.] ſi. a malis totalr ut abūdātia in pſia perfruatur. Prouer. 11. Rō ponit cū dicit[Non erubeſcā.] q ſi nō libes ꝛ cuſtodias veniā in ꝯfuſionē. Et h̄ non debet eē[q ſpaui in te.] Dañ. 3. Nō eſt ꝯfuſio ꝯfidētib⁹ in te. Alia rō q inituut mihi amici tui. Aliqñ de⁹ aliquē libat nō pp ppria merita: ſed ne amici dei pereant cū eo: cui inituut cū dicit[Innocētes ꝛ recti adheſerūt mihi.] Innocētes dicunt qui declināt a malo: recti qui opant bonū. Eccli. 33. De oial diligit ſibi ſimile. Et ḡre:[q ſuſtinui te.] ſi. q ſpaui in te. pš. Cōforet cor tuū ꝛ ſuſtie dñꝫ. Hiero⁹ hēt[Simplicitas ꝛ vitas.]

Innocētes qui. Recti q.

¶ Libera deus iſrael: ex omnibus tribulationibus ſuis.

¶ Hic ponit pš petitionē pro toto pplo. vñ dic[Libera de⁹ iſrl.] ſi. pplꝫ illū: uel eos quos pdeſtinaſti ad h̄ ut videāt deū.[ex oib⁹ tribulatiōib⁹ ſuis.] Et h̄ eſt pfecte in pſia qñ cōplebit illud Apoc. 21. Abſterget de⁹ oēm lachrymā ab oculis eoꝝ: ꝛ iaꝫ non erit ultra neq luctus neq clamor ꝛc̄.

pš. dauid. 25.

IUdica me dñe qm̄ ego i inocētia mea igreſſus ſū: ꝛ i dño ſpans nō ifirmabor. Proba me dñe ꝛ tēta me: ure renes meos ꝛ cor meum.

Supra pš ppoſuit orōnē ꝯ tribulationes. hic aūt ut ſua orō ſit acceptior proponit ſuam iuſtitiā. Titulus plāus eſt qa nō eſt nou⁹. Circa h̄ ḡ pš duo fac. p° pmittit i gñali totā itētionē. 2° expōit eā i ſpāli ibi[Nō ſedi cū ꝯſilio.] Circa pm tria fac. p° petit iudiciū. 2° allegat iuſtitiā ibi

[Qm̄

Quoniam ego. Tertio excuſat preſumptionem. Quoniam miſericordia. Joannid autem ex perſona ſua vel iuſti videns ſe commixtum inter peccatores loco: et ſi non merito petit ab eis diſcerni. Unde dicit Domine iudica. id eſt diſcerne me ab eis.

Queſtio. **Sed contra** Non intres in iudicium cum ſervo tuo: quoniam non iuſtificabitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Solutio. Duplex iudicium. **Reſpondeo** dicendum quod duplex eſt iudicium. ſcilicet ſeveritatis et diſtrictionis. Et hoc iudicium non petit: quia nullus poſſet ferre. Aliud eſt iudicium miſericordie et diſcuſſionis: et hoc petit Hiere. 10. Corripe me domine. verumtamen in iudicio et non in furore. ſcilicet ſeveritatis. Et proponit innocentiam: et ideo dicit Quoniam ingreſſus ſum in innocentia mea. id eſt proceſſus ſum in innocentia mea. Vel ingreſſus ſuus. quia vita noſtra eſt quedam progreſſus. Prover. 4. Ducam te per ſemitam equitatis: quam cum ingreſſus fueris et cetera. Et hoc in innocentia mea quam propono ſervare. Job. 22. Salvabit innocens: et ſalvabitur in munditia manuum ſuarum. non infirmabor. Hieronymus habet non deficiam. id est in hac innocentia ſervanda. Job. 27. Donec deficiam non recedam ab ea. et hoc faciam non in viribus meis ſed confidentia divini auxilii. quia in domino ſperans non infirmabor. Machab. 2. Omnes qui ſperant in eum non infirmantur.

Queſtio. **Sed contra** hoc videtur eſſe preſumptionis. Job. 9. Si iuſtificare me voluero os meum condemnabit me.

Solutio. **Reſpondeo** dicendum quod allegatio innocentie poteſt quandoque procedere ex ſuperbia: quando ſcilicet aliquis attribuit eam ſibi: et hoc eſt malum. Quandoque ex divina miſericordia: et hoc eſt bonum: et ideo ſubdit Quoniam miſericordia tua. Sed unde ſcio quod tu ſis innocens: domine. Proba. In hoc. Et ponit tria. ſcilicet probationem: tribulationem: et tentationem. Secundum ſequitur ex primo. tertium ex ſecundo. Dicit ergo Domine proba me et cetera. non ut ſcias aliquid ex hoc de me: ſed ut aliis oſtendas. Probatur autem aliquis optime per tentationem que eſt ſumptio experimenti. Tentatio eſt acceptio experimenti de eo quod quis neſcit. Probatio vero eſt eius quod ſcit veritatis manifeſtatio. Et ideo dicit Tenta me. id eſt ad hoc ut probatus appeream mihi et aliis. Non enim tentat deus ad malum. Jaco. 1. Deus enim intentator malorum eſt. Sed dicitur tentare quando aliqua ex difficultate immenſa oſtendunt. Hec autem tentatio fit per ignem: ut dicitur Sap. 3. Tanquam aurum in fornace probavit illos. Et ideo dicit Ure renes meos et cor meum. id eſt immitte tribulationes per quas pateat: quid ſit in corde et renibus meis. Cordi attribuitur cogitatio: renibus delectatio. Et hoc apparet per tribulationes: quia qui delectantur in terrenis multum commoventur quando perdunt ea: ſed non illi qui non delectantur. Vel poteſt referri ad ignem ſancti ſpiritus. Luc. 12. Ignem veni mittere in terram. q.d. Ne deficiam in tribulationibus: adhibe auxilium mitte ignem qui exurat quicquid carnalitatis eſt in delectationibus meis et vanitatibus in cogitatione.

¶ **Quoniam miſericordia tua ante oculos meos eſt: et complacui in veritate tua.**

¶ Hic excuſat ſe dupliciter de hoc quod petit ſe tentari. Primo ex ſua cogitatione: quia cogitat dei miſericordiam cum dicit Quoniam miſericordia et cetera. q.d. Ideo peto tentari quia confido in miſericordia tua que ſemper facit proventum. Iſa. 63. Miſerationum domini recordabor laudem domini ſuper omnibus que reddiderit mihi dominus. Item ex amore iuſticie. Et complacui in veritate tua. id eſt ſi punis me propter peccatum placet mihi ſi tentor: ſcio quod remunerabis.

¶ **Non ſedi cum concilio vanitatis: et cum iniqua gerentibus non introibo. Odivi eccleſiam malignantium: et cum impiis non ſedebo.**

¶ Hic explicat in ſpeciali intentionem ſuam. Et primo ponit ſuam innocentiam. 2° ponit petitionem ibi Ne perdas cum impiis deus. Oſtendit ergo innocentiam ſuam. Et primo per receſſum a malis 2° per acceſſum ad bonum ibi Lavabo. Eſt autem triplex genus malorum ſecundum tria peccata. Aut enim eſt peccatum contra deum. aut contra proximum: aut contra ſe. Contra ſe autem ſunt vanitatis peccata: quibus homo vane delectatur in terrenis: et de hiis dicit Non ſedi cum concilio vanitatis. q.d. quamvis in aliquo fuerim cum eis quia non poteſt fieri quin homo vane aliquando non delectetur in terrenis. Sed dicit Non ſedi. Tho. 3. Nunquam cum ludentibus me miſcui me: neque hiis qui in levitate ambulant participem me prebui. Peccata que ſunt contra proximum ſunt peccata que operantur generant. unde dicit Et cum iniqua gerentibus non introibo. id eſt non ſolum non ſedi et cetera. ſed nec introivi. id eſt nullo modo cum eis miſcui. Prover. 1. Fili ſi te lactaverint peccatores ne ambules cum eis. Item cogitant predicta peccata corde. unde dicit. Odivi eccleſiam malignantium. id eſt congregationem malignantium. pſalmus. Iniquos odio habui. id eſt culpam et iniquitatem. 3° ponit peccatum contra deum: et hec eſt impietas. Et ideo dicit Et cum impiis. id eſt hereticis et ſciſmaticis. non ſedebo. id eſt eorum doctrinis non coleabo. Heb. 13. Doctrinis variis et peregrinis nolite abduci.

Triplex peccatum.

Contra ſe

Contra proximum.

Contra deum.

¶ **Lavabo inter innocentes manus meas: et circumdabo altare tuum domine, Ut audiam vocem laudis: et enarrem univerſa mirabilia tua.**

¶ Superius poſtquam oſtendit innocentiam ſuam per hoc quod ſeparabat ſe a malis. hic autem oſtendit eam per hoc quod applicat ſe bonis. et quia bona quorum applicatio nos facit iuſtos: ſunt divina bona. et ideo dicit ſuam applicationem ad ea. Circa hoc duo facit. Primo ponit ſtudium ſuum. 2° affectum ibi Domine dilexi decorem domus tue. Circa primum tria facit. Primo proponit ſuam diſpoſitionem ad divinum cultum. 2° ponit ipſum cultum divinum ibi Circumdabo. 3° fructum ibi ut audiam vocem laudis. Diſpoſitio fit per puritatem et innocentiam. pſalmus. Domine quis habitabit in tabernaculo tuo et cetera. Innocens manibus et mundo corde. Et ideo ut purus accedat agit de puritate. Dicit ergo Lavabo inter innocentes manus meas. id eſt opera mea que principaliter lavantur a deo. per gratiam quam infundit. pſalmus. Amplius lava me domine ab iniquitate mea et cetera. Item lavantur a nobis per penitentiam. Iſa. 1. Lavamini mundi eſtote et cetera. Lavabo. id eſt ergo penitentiam adhibebo ut laventur. Et hoc inter innocentes. quia ex convictu mores formantur. pſalmus. Cum innocente innocens eris et cetera. Et ſic lotus accedo ad cultum divinum. et circumdabo altare tuum domine. Hic ponit de altare materiali et dicit circumdabo altare tuum domine. quia vel orat vel ſtat iuxta. Eccli. 50. De ſimeone ſacerdote magno ipſe ſtans iuxta aram. Et ideo ſacerdos quando accedit ad ſacrum dicit Lavabo et cetera. Vel poteſt intelligi de altari ſpirituali. Altare eſt in templo. et ſicut eſt triplex templum: ita eſt triplex altare. Primum eſt vir iuſtus. 1ª Cor. 6. Neſcitis quia membra veſtra templum ſunt ſpiritus ſancti. Huius templi altare eſt cor. Levit. 6. Ignis ſcilicet charitatis in altari. id eſt in corde ſemper ardebit. Hoc altare debemus circumdare vel iuxta ſtare. id eſt orare ſemper recurrendo ad chriſtum. Prover. 4. Omni cuſtodia ſerva cor tuum: quoniam ab ipſo procedit. Aliud templum eſt eccleſia: et huius templi altare eſt chriſtus. Heb. ul. Habemus altare de quo edere non habent poteſtatem qui tabernaculo deſerviunt. Vel fides. Et hoc debemus circumdare: ut toto corde ſimus circa ipſum. 3m templum eſt ipſe deus. Apoc. 21. Templum vidi in ea: dominus deus omnipotens templum illius eſt et agnus. Et huius altare eſt miſericordia dei. Et hoc circumdare debemus deſiderio mentis. pſalmus. Suavis dominus univerſis: et miſerationes eius ſuper omnia opera eius. ¶ Conſequenter oſtendit fructum. et eſt duplex fructus. ſcilicet audire et enarrare. unde dicit ut audiam vocem laudis. Et hoc ad litteram circa altare materiale: quia hoc ſacrificium eſt maxime deo acceptum. pſalmus. Sacrificium laudis honorificabit me. Item laudem quam ſpiritus ſanctus loquitur in nobis. pſalmus. Audiam quid loquatur in me dominus deus.

Diſpoſitio fit per puritatem et innocentiam

Altare ſpirituale triplex et templum triplex

Itē in celo. Isa.35. Gaudiū ⁊ letitiā ⁊c̄. Uel audiā uocē laudis. i. chūi me laudātis: ⁊ h̄ erit i iudicio qñ dicet Esuriui ⁊c̄. Matth.25. Sz Apoc. ultio di. Qui audit dicat ueni. Uñ ad h̄ audiuim' ut alijs dicam'. Isa. 21. Que audiui a dño exercituū deo isrl̄: annunciaui uob. Et iō s̄bdit ut enarrē vniuersa mirabilia tua. Ecci.42. Nōne de' fecit enarrare scōs suos. Et dicit oia mirabilia. Iquātū ad affectū fine conatū: nō q̄ztū ad effectū: q: ipse est maior omni laude.

Dñe dilexi decorē domus tue: ⁊ locum habitationis glorie tue.

Hic ostēdit affectū quē hēt ad cultū diuinū. ⁊ q̄ sit cōueniēs dz eē affect' amoris. Propt̄ q̄d dic̄ Dñe dilexi decorē dom' tue. Dio'. Bonū ⁊ pulchrū est oibus diligibile. Uñ oia hō amat pulchrū: carnales amant pulchrū carnale. spūales amāt pulchrū spūale: ⁊ hec ē
Spūales afficiunt spūali pulchritudi pulchritudo dom' dei. Nūi.24. Quā pulchra tabnacula tua iacob: ⁊ tētoria tua isrl: ut ualles nemorose: ut horti iuxta fluuios irrigui: ut tabnacula que fixit dñs. Hec aūt pulchritudo est honor opum uel dinor munerū uel ipsor scōr: q: oia hec sūt q̄si gdā decor dom' dei. Hec g oia ego dilexi ut me facerēt aptū ad decorē dom' dei. Sic g ostēdit affect': q: dilectio ⁊ pulchritudo ut decor. Sz dicēdū est: hic decor certe est ex hitatione dei: sic dom' nō est pulchra nisi inhitet: vñ me dilexi ut in me hites. uel patriā dilexi ut ibi hitē: uel i eā tēdā. Et iō dic̄ ⁊ locū hitatiōis glie tue. Iut pro codē i. bona opa: dona dei: ⁊ ipsi sci sūt decor dom' dei inq̄ztū relucet in eis grā dina que pulchrificat sicut lux: sic dicit Ambrosius. q̄ sine luce oia sunt turpia. Eze.17. Ingressa est gloria domini portam.

Ne pdas cū ipijs de' alaz meā: ⁊ cū viris sāguinū vitā meā. In quor manib' iniqtates sunt: dextera eor repleta est munerib'. Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me ⁊ miserere mei.

Hic explicat petitionē iudicij q̄d petijt: ⁊ exponit quale iudiciū petijt. Et petit duo. Prio petit separi a malis que possent euenire in futuro. 2° a malis que in pñti patit ibi redime. Prio g̃ ponit petitionē. Ubi sciendū est q̄ duob' gñib' hoium fiuat pena a deo. s. illis qui sūt ipij siue petōres ꝯ deū. Eze.18. Impietas impij erit sup eū. Et iō dic̄ Ne pdas ⁊c̄. q.d. Si hic affligor ⁊ patior frena mala cū ipijs: tñ ne pdas aiaz meam cū eis. Itē fiuat pena ipijs ꝯ pximū. iō dic̄ ⁊ cū viris sanguinū vitā meā. pš. Uiri sanguinū ⁊ dolosi hij cōputant oēs qui ꝯ pximū offendūt quocūq: mō
Sanguis triplex Est aūt triplex sanguis. Un' qui citur ex cibo ⁊ potu. vñ cib' ⁊ pot' di sanguis paupum. Ecci.34. Panis egētiū vita paupis est: qui defraudat illū hō sanguinis est. Scōus est sanguis hoia: ⁊ hūc effūdit homicida. Terti' est sanguis semis ad spēz ꝯseruādā: ⁊ hūc effundit fornicator: q: eū plis nō agit. In quor manib' iniqtates sūt. q.d. iō h̄ peto. s. ut seper ab hijs tūc: q: nūc sepat' suz in ꝯuersatiōe ⁊ vita: q: in eor manib' iniqtates sūt. s. sūt ualde pni ad malū. Prouer.1. Pedes eorū ad malū currūt: ⁊ festināt ut effūdāt sanguinez. Isa. 59. Opa iniqtatis in manib' eor. Itē est iclinatio affect' eor ad mūdana. vñ dixit. dextera eor repleta est munerib'. Job.15. Ignis deuorabit tabnacula eor: qui munera libēter accipiūt. Uel dextā eor repleta ē munerib'. q.d. Lz ipsi sint iniq: tñ das eis tpalia: ⁊ in hijs ꝯsistit merces eor. Matth.6. Receperunt mercedē suā. Coñter describit se dicēs. Ego aūt in inocētia mea igressus sum. q.d. h̄ peto ut sic illis pparas mala: ita ppares mihi bona: sic dic̄ pš. Nō pubabis eos q

ambulāt in inocētia. Coñter petit ut libet a malis pñtib'. Mala que sūt hoi duplicia pñt eē. q: uel sunt mala exteriora: ⁊ ab hijs petit redimi. vñ dicit redime me. Iut fuū malor me pmētiū. Uel de redēptiōe humani gñis. Uel sūt mala iteriora: ⁊ ab hijs petit libari vñ dicit Miserere mei. q: misia pprie respicit malū iteri'. Prouer.14. Miseros facit populos peccatum.

Pes enim meus stetit in directo: in ecclesijs benedicam te domine.

Hic ponit rō q̄re hoc petit. ⁊ est duplex. Una est de pterito que est rectitudo vite. vñ dic̄ Pes me'. i. affect' me' uel pcessus me'. stetit in directo. Itē de futuro ppono tibi semp fuire. vñ dicit in ecclijs bñdicā te dñe. i. corā multis. pš. Annūciaui iustitiā tuam in ecclia magna. Et dicit pluraliter pp̄ter multitudinē pticularium eccles arū ut dicit Apoc.3.

Primi nocturni finis.

Diui Thome Aquinatis ordis pdicatorij doctoris Angelici In secūdum nocturnum Expositio Incipit.

In finem: ps dauid priusq̄z liniretur. 16.

Dominus illuminatio mea ⁊ salus mea: quē timebo. Dñs protector vite mee: a quo trepidabo. Dū appropiāt sup me nocētes: ut edāt carnes meas Qui tribulāt me inimici mei ipi infirmati sūt ⁊ ceciderūt.

Premissa oratione hic pš ꝯñter dicit fiduciā de orone ꝯceptā. Et circa h̄ duo facit. Primo ponit fiduciā ꝯceptā. 2° iterato orat ut nō deficiat in sua fiducia ibi Ad te dñe. Titulus. In finē pš pusq̄z liniret. Notādū est q̄ sicut glo. lau' dicit Dauid trib' vicib' fuit inunct' in regē. pmo a samuele. 1. Reg.16. Et tūc nō fuit rex: sed habuit signū regni. Titulus
Tulit samuel cornu olei ⁊ vnxit eū in medio fratrū ⁊c̄. Et tūc direct' est spūs dñi in dauid: q: ex tūc fuit propheta sm hiero™ ⁊ Josephum. 2° in ebron. 2. Reg.2. Uenerūt viri iuda ⁊ vnxerūt dauid in regē super domū iuda. 3° occiso isboseth filio saulis regnauit sup totū isrl. 2. Reg.8. Hee due iunctiones cōputabantur p vna: q: utraq: fuit pro actuali dignitate regni adipiscēda. In pma passus est psequutionez a saule: sed post scōam ⁊ tertiā regnauit in pace.

Sed contra de absalone. Questio

Rñdeo dicēdū q̄ nō est passus psequutionem ab extraneis: sed ab absalone ⁊ siba. ⁊ Solutio
iō fecit hūc psalmū añ scōam inunctionē. Melius tñ videt ut referant ad chr̄m due vnctiones in nouo testamēto. s. regia ⁊ sacerdotis. Et chr̄s fuit vnctus oleo spūs sci. pš. Unxit te de' ⁊c̄. in regē ⁊ sacerdotem. Et hec vnctio deriuat usq: ad nos. pš. Sicut vnguētum in capite q̄d descēdit in barbā barbā aaron. Jo.1. De plenitudine ei' oēs accepim'. Primo ergo vngimur sacerdotali vnctione in figura futuri regni. Erim' enim reges ⁊ liberi. Et q: adhuc patimur hostes: postea vngimur duplr̄ actuali glia. s. stola glie aie ⁊ corpis. Chr̄s aūt pmo fuit vnctus vnctione grē: postea glorie.
Diuidit ergo psalmus iste in tres ptes. In pma ponit fiduciā de deo ꝯceptā. in scōa ostēdit desideriū ex fiducia ꝯceptuz ibi Unā petij. Tertio ponit desiderij implectionem ibi Exaudi domine. Circa primum tria facit. Primo commemorat beneficia sibi a deo prestita: propter que non timet sed securus est. Psalmi diuisio

2° cōmemorat

2° cõmemorat ĩpedimẽta pata hoſtib⁹ a deo ibi⌊ Dũ appropiãt.⌋ 3° oſtendit fiduciã quã hẽt a deo ibi⌊ Si ꝯſiſtãt.⌋ ❡ Notãdũ aũt ꝙ ad timẽdũ ꝯcitaꝫ qs aliqñ ex iteriori cã. qñqꝫ ex exteriori cã. Pꝛio ġ ponit auxiliũ ꝯ pmã cãm. 2° ꝯ ſcdam ibi⌊ Dñs ꝓtector.⌋ Eſt autem duplex cã itriſeca. timoris ignorãtia ⁊ debilitas. vñ in tenebris magis timẽdũ eſt. 1ª cã timoris ẽ debilitas: ⁊ ꝯ has eſt remediũ a deo. Cõtra pᵐ eſt illuminatio. vñ dic⌊ Dñs illuminatio mea.⌋ Mich. 8. Cũ ſedeo in tenebris dñs lux mea eſt. Cõtra 2ᵐ eſt ſalus. vñ ſequiꝫ.⌊ ⁊ ſalus mea.⌋ pſ. In deo ſalutare meũ ⁊ glĩa mea deus auxilij mei ⁊ ſpes mea in deo eſt. Et iõ oſtẽdit fiduciã⌊ quẽ timebo.⌋ ſic illuminat⁹ ⁊ ſic ſaluatus. Iſa. 51. Quis tu ut timeas ab hoie mortali ⁊ a filio hoĩs: q̃ſi ſenũ ſic areſcet. Ro. 8. De⁹ qui iuſtificat: qs eſt qui cõdẽnet. ⁊ ſi de⁹ pro nobis qs ꝯ nos? Cã extriſeca eſt hõ quĩ aduerſatꝫ. ſed adhuc nõ eſt timẽdũ q̃ dñs opponit ſe ſicut ſcutũ. vñ dic⌊ Dñs ꝓtector vite mee.⌋ Geñ. 15. Ego ꝓtector tu⁹ ⁊ merces tua magna nimis.⌋ Et iõ dic⌊ a quo trepidabo.⌋ A quo ſi ſumatꝫ maſculine tũc eſt ſenſus⌊ A quo.⌋ ſ. a quo hoĩe. Si neutralr̃. a qua re. Et ſic nihil eſt timẽdũ nec hõ nec res aliq̃.⌊ Dũ appropiãt ſup me nocẽtes.⌋ Et q̃ poſſet dici ꝙ de⁹ eſt illuminator ẽt hoſtiũ: iõ h̃ remouẽs dic: ꝙ de⁹ obſiſtit eis. Et pᵒ dic eoꝝ conatũ. 2° ponit ĩpedimẽtũ eis ſupueniẽs ibi⌊ ipſi ĩfirmati ſũt ⁊c.⌋ Circa pᵐ tria ſac. Pꝛio ꝓmittit p̃ſũptuoſũ ĩſultũ. 2° ꝑuerſũ actũ. 3° malignum effectũ. ❡ Quãtũ ad pᵐ dic⌊ Dũ appropiãt ſup me nocẽtes.⌋ i. hñtes aiũ nocẽdi.⌊ ſup me.⌋ i. mihi ſe ꝓſẽtes. Tre. 1. Facti ſũt hoſtes ei⁹ in capite. uſqꝫ añ ſaciẽ ⁊c. ❡ Quãtũ ad 2ᵐ uel. ſ. grauiter affligãt.⌊ ut edãt carnes meas.⌋ i. carnalẽ vitã. Prouer. 1. Deglutiamus eũ ſic ĩfern⁹ viuẽtẽ. ⁊ ĩtegrũ. Mich. 3. Carnem ppl̃i comederũt: ⁊ pellẽ eoꝝ deſup excoriauerũt. Uel ut li ut teneaꝫ ꝯſequutiue: ut ſit ſenſus⌊ Edãt carnes.⌋ i. carnalitates meas: q̃ qñ mali ꝑſequũtꝫ bonos aliõ ĩtẽdũt ipſi mali ſiue ipſi ꝑſequutores. ſ. offẽſionẽ corꝑalẽ. ⁊ ſꝫ h̃ eſt pma expõ. Aliõ ĩtẽdit de⁹ h̃ ꝑmittẽs. ſ. purgationẽ ab oĩ carnalitate: ⁊ ſic ſcda expõ. Et h̃ mõ dic Apls Gal. 5. Qui chr̃i ſũt carnẽ ſuã crucifixerunt cũ vicijs ⁊ ꝯcupiſcẽtijs. ❡ Quãtũ ad 3ᵐ dic⌊ Qui tribulant me inimici mei.⌋ pſ. Qui tribulãt me exultabũt ſi mot⁹ fuero.⌊ Ipſi ĩfirmati ſũt.⌋ q̃ nõ ualuerũt iplẽ ꝓpoſitũ⌊ ⁊ ceciderũt.⌋ q̃ ſupati ſunt ⁊ abſorti. Hiere. 20. Dñs tanq̃ȝ bellator fortis. idcirco qui ꝑſequunꝫ cadent ⁊ infirmi erunt.

❡ Si cõſiſtãt aduerſum me caſtra non timebit cor meum. Si exurgat aduerſum me prelium in hoc ego ſperabo.

❡ Hõ oſ hẽre ſecuritatẽ in duob⁹. in ꝑparatione maloꝝ. 2° in eoꝝ paſſione ibi⌊ Exurgã.⌋ Dic ġ. Dñs ſic eſt illuminatio mea: q̃ inimici cadũt coraȝ me. Glo.⌊ Si ꝯſiſtãt aduerſũ me caſtra.⌋ Caſtra ſũt ubi ſteterũt milites.⌊ nõ timebit cor meũ.⌋ Quãdiu hõ eſt in caſtris nõ pugnat. ſed diſponit ⁊ ꝯſiliat ad pugnãdũ. Per caſtra itelligunꝫ ꝯſilia ⁊ ꝯiurationes maloꝝ ꝯtra aliquem 4. Reg. 19. Angelus dñi ꝑcuſſit caſtra aſſyrioꝝ. Exo. 14. Factũ eſt in vigilia matutina: ⁊ ecce aſcẽdit dñs ſuper caſtra ⁊ ꝑcuſſit ⁊c.⌊ nõ timebit cor meũ.⌋ q̃ dñs mecũ eſt. Iob. 17. Pone me iuxta te: ⁊ cuiuſuis man⁹ pugnet ꝯ me. Sȝ⌊ ſi exurgat aduerſũ me ꝓliũ.⌋ i. ſi iã nõ iuadãt me ⁊ ꝓliẽtꝫ ꝯ me q̃ȝuis ſint multi⌊ in h̃ ego ſpabo.⌋ q̃ ut dĩ. 1. Mach. 3. Nõ in multitudine exercit⁹ victoria belli: ſȝ de celo fortitudo eſt. Eſt enĩ ꝯſuetudo amicoꝝ iuuare amicos cũ ĩpugnanꝫ ab hoſtib⁹. pſ. Conſolationes tue letificauerunt animam meam.

❡ Unã petij a dño hãc regrã: ut ĩhabitẽ in domo dñi oĩbus dieb⁹ vite mee. Ut videam uoluntatem dñi: ⁊ viſitem templum eius.

❡ Sup̃ pſ. poſuit fiduciã ex orõne ꝯceptã. hic aũt põit deſideriũ qõ ex hac fiducia oritꝫ. Et circa h̃ duo facit: Pꝛio ꝓponit deſiderium. 2° cãm deſiderij aſſignat ibi⌊ Qm̃ abſcõdit me.⌋ Circa pᵐ tria fac. Pꝛio deſcribit q̃litatẽ deſiderij. 2° ipſam rẽ deſideratã ibi⌊ ut ĩhitẽ.⌋ 3° ĩtẽtionẽ finis ibi⌊ ut videã uoluntatẽ.⌋ Deſiderij ġ q̃litas in duob⁹ ꝯſiſtit. ſ. in vnitate ⁊ ſollicitudine. ⁊ utrũqꝫ ꝑtinet ad ꝑfectionẽ deſiderij. Perfectio enim deſiderij depẽdet ex ꝑfectione cãe ſue. ſ. amoris: ġ qñ eſt ꝑfect⁹ pmo ꝯgregat in vnũ oẽs vires: ⁊ mouet eũ ĩ amatũ. Eſt enĩ ſꝫ Augᵐ põdus amãtis. Res aũt ponderoſa ſine uacillatiõe tẽdit ad vnũ. ſed nõ ſic ſi res nõ eſt bñ põderoſa. ſȝ diuin⁹ amor fac totũ hoĩeȝ in deuȝ tẽdẽ ſine uacillatiõe. pſ. Quid enĩ mihi eſt in celo: ⁊ a te qd uolui ſup terrã? Grego⁹. Uis amoris ſtudiũ mĺtiplicat ingſitiõis. Hoc fec anna ꝓphetiſſa que non diſcedebat de tẽplo ieiunijs ⁊ orõnib⁹ ſuiẽs die ac nocte Et iõ dĩ Luc. 10. Porro vnũ eſt neceũ. vñ dic⌊ Unaȝ petij.⌋ i. vnã rẽ uel vnã petitionẽ. 3. Reg. 2. Unã petitionẽ puulã ego deꝑco: a te: ne ꝯfũdas faciẽ meã. 2° ſollicitat eũ ſic ſic ſtimulus ⁊ ignis amor. Cañ. 8. Lampades eius lãpades ignis. 2ᵉ Cor⁹. 5. Charitas dei urget nos. Uñ dic⌊ hãc regrã.⌋ Iſa. 21. Si queritis querite. Matth. 7. Querite ⁊ inuenietis. ❡ Cõſeter ponit res petita. vñ dic⌊ ut ĩhitẽ in domo dñi.⌋ Dom⁹ dñi ſpũalis eſt duplex: ⁊ tertia eſt mãlis. ſ. eccl̃ia in qua morari ſalutiferũ eſt. Geñ. 28. Nõ eſt hic aliud niſi dom⁹ dei ⁊ porta celi. Nã in ea excitatꝫ aius hoĩs ad deuotionẽ. Dom⁹ ſpũalis dei eſt eccl̃ia militãs. pᵉ Thi. 3. Ut ſcias quõ opȝ te ꝯuerſari in domo dei que eſt eccl̃ia dei viui colũna ⁊ fũdamẽtũ veritatis. Alia eſt eccl̃ia triumphãs. 2ᵉ Cor⁹. 5. Si terreſtris dom⁹ nr̃a hui⁹ hitatiõis diſſoluatꝫ quã edificationẽ ex deo hẽm⁹ domũ nõ manufactã ſȝ eternã in celis. De utraqꝫ ġ põt h̃ itelligi: q̃ hec dom⁹ via eſt ad illã ⁊ porta ei⁹. pſ. Hec porta dñi iuſti itrabũt per eã. Et iõ deſiderãdũ eſt hitare in hac domo. ſ. eccl̃ia. Et h̃⌊ oĩb⁹ dieb⁹ vite mee.⌋ i. uſqꝫ in finẽ. pſ. Hec regeſ mea in ſclm ſcl̃i: hic hitabo q̃m elegi eã. Hitat aũt qs in domo mea per fidẽ ⁊ charitatẽ ⁊ cõformitatẽ bonoꝝ opum. pſ. Qui hitare facis vni⁹ moris in domo. Et laudabile eſt ꝙ ſemp in ea hitet: ⁊ non ſepetꝫ ab ea. Sepatꝫ aũt hõ ab eccl̃ia per pctm̃ ꝑ excõicationẽ ⁊ per ſciſma uel hẽſim. Qui ġ uſqꝫ in finẽ habitat in ea. i. in iſta eccl̃ia hitabit in illa in ꝑpetuum. pſ. Bti qui hitãt in domo tua dñe. ❡ Hic ꝯſeter ponit in tẽtio ue. ſ.⌊ ut videã uo. dñi.⌋ Et ponit duo. q:⌊ ut videã uo. ⁊ viſitẽ tẽplũ ei⁹.⌋ Alia lr̃a hẽt⌊ ut ꝯtẽpler hitationẽ.⌋ Hiero⁹ hẽt⌊ ut eſt merces.⌋ ſm Augᵐ. Io. 17. Hec eſt vita eťna ut cognoſcãt ⁊c. Tria ſunt in illa viſione deſiderãda que nãlit̃ hõ deſiderat videre. Pꝛio pulchra. Sũma pulchritudo eſt in ipſo deo: q̃ pulchritudo in formoſitate ꝯſiſtit: de⁹ aũt eſt ipſa forma ĩformãs oĩa. iõ dic ſꝫ vnã lr̃aȝ⌊ Ut videã decorẽ dñi.⌋ Sap. 13. Si ſpe delectati deos putauerũt: ſciant quãto hijs dñator eoꝝ ſpecioſior eſt. Spẽi enĩ gñator hec oĩa ꝯſtituit. 2° delectabilia. ⁊ fugẽ triſtitiã: iõ ſcda lr̃a hẽt⌊ Ut ꝯtẽpler delectationẽ dñi.⌋ i. bonitatẽ dei: in qua eſt ſũma delectatio. pſ. Delectatiões in dextera tua uſqꝫ ĩ finẽ. 3° diſpõ rerũ. Uñ multũ eſt delectabile ſcire ſciam oĩuȝ rerũ que in mũdo ſũt. Et iõ videre diſpõnẽ diuine ꝓuidẽtie ẽ maxime delectabile. Et ideo dicit⌊ ut videaȝ uolũtatẽ dñi.⌋ i. rõnẽ a deo uolitã ⁊ diſpoſitã. Ro. 12. Probetis que ſit uolũtas dei bona bñplacẽs ⁊ ꝑfecta.

Deſiderium ꝑfcm̃ qd paiat

Dom⁹ dei triplex.

Per q̃ hõ ab eccl̃ia ſepetꝫ

Tria in viſiõe dei

Hec aũt hẽm⁹ in vita ſta impfecte ⁊ per fidẽ. in futura aũt domo hẽbim⁹ pfecte: ubi ſũt ſcĩ ɔtẽplãtes deuȝ fa cie ad faciẽ. 1ᵉ Cor⁹. 3. Nos aũt reuelata facie ſpecieȝ dñi ɔtẽplãtes ⁊c̃. Scĩ ḡ qui ſũt in pñia dirigũt ɔtẽplatione in ipm deũ: ⁊ ẽt in hijs que ſũt ad ipm deũ ordinata. Et iõ dic̃ ⁊ viſitẽ tẽplũ ei⁹. i. frequẽter videam tẽpluȝ. i. humilitatẽ chr̃i. Jo. 2. Hoc aũt dicebat de tẽplo corpis ſui. Uel viſitẽ. ſiue videã ipſam ordinationẽ eccl̃ie. pᵉ Cor⁹. 3. Tẽplũ dei ſcm̃ eſt qd̃ eſtis uos. Itẽ diſpõnẽ toti⁹ mũdi. iõ in pſalmo hebraico habet. ⁊ diluculo. i. diluculo ut maneam. ps. Mane aſtabo tibi.

Q̃m abſcõdit me in tabernaculo ſuo in die maloꝝ: ptexit me ĩ abſcõdito tabernacli ſui.

Hic aſſignat rõ deſiderij hitãdi in domo dei. q. d. q̃re tm̃ petis hitare in domo dei. Rõ eſt ex bñficija perceptis. Et circa hoc duo facit. q: pmo ponit ipa bñficia. 2° addit recõpẽſationẽ ibi Circuiui. Circa pm̃ duo facit. Pꝛio ponit bñficiũ ꝓtectionis a malo. 2° bñficiũ ꝓmotionis in bonũ ibi In petra exaltaſti me. Circa pmũ duo facit. Pꝛio ꝓponit bñficiũ. 2° ei⁹ neceitatẽ oſtẽdit ibi in die maloꝝ. Dic ḡ. Quare petis hitare in domo dñi. iõ. ſ. q: abſcõdit me in tabnaculo ſuo. Et ſm lr̃am. 1. Reg. 24. qñ dauid fugit ad tutiora loca en gaddi. ⁊ abſcõdit ſe ibi. Uñ loqtur ex pſona fugiẽtis ⁊ latẽtis in aliquo loco.

Ad lr̃am

Ad lr̃am. Tabnaculuȝ erat locus in quo orãtes diuino auxilio ꝓtegebant: ⁊ maxie in ſcã ſcõꝝ ubi erat ꝓpiciatoriũ: ⁊ ſic uocabat tabnaculũ ipſam dei defenſionẽ: ſic in pſalo dr̃. Scapulis ſuis obumbrabit tibi: ⁊ ſub pẽnis ei⁹ ſpabis ⁊c̃. Deut. 32 Expãdit alas ſuas ⁊ aſſũpſit eos: atqȝ portauit i humeris ſuis.

Myſtiũ.

Sȝ myſtice tabernaculũ põt dici humanitas aſſũpta ſiue caro chr̃i: in qua abſcõdit me per fidẽ ⁊ ſpem. Col. 3. Abſcõdita eſt vita uꝛa in deo. Uel alit Tabnaculũ dr̃ tota diſpõ eccl̃ie: ⁊ in utroqȝ iſtoꝝ abſcõdit hõ iuſt⁹: q: in iſto tabernaculo quedã latent ſub manifeſtis. latẽtia ſũt iuiſibilia ⁊ ſpũalia ubi morãtur boni. Mali aũt morant in exteriorib⁹. Iſa. 4. Tabernaculũ erit i vmbraculũ diei ab eſtu. Sȝ qd ɔtulit hec abſcõſio: imo neceſſe erit mihi in die maloꝝ. i. ud diuum illoꝝ maloꝝ que tũc iminebãt. Et ſile eſt: q: qñ hoſtes uel tribulatio iminet illi ſoli ſaluabunt qui in ciuitate repient. ita in tribulatiõe illi peũt qui circa hi⁹ exteriora hñt affect⁹: q: facta tribulatiõe circa iſta: tales cõmouent. Abſcõdit ḡ ipſe de⁹ uel chr̃s uel mẽs iuſti Matth. 6. Pr̃ tu⁹ qui videt in abſcõdito reddet tibi.

In petra exaltauit me: ⁊ nunc exaltauit caput meum ſuper inimicos meos.

Hic ꝓponit aliud bñficiũ ꝓmotiõis in bonũ: ⁊ eſt duplex. Unũ exaltatiõis quãtũ ad ſe. 2ᵐ quãtũ ad hoſteſ ibi nũc exaltauit caput meũ. Dic ḡ In petra exaltaſti me. Scd̃m lr̃am alludit ad ea que circa eũ ſunt geſta: q: qñ pſequutionẽ patiebat ibat per petras puias. 1. Reg. 24. Sȝ qñ euaſit tũc exultauit cor meũ ſuper inimicos meos. Sȝ myſtice exponit. In petra exaltauit me. i. in chr̃o. pme Cor⁹. 10. Petra autem erat chr̃s. Uel In petra. i. in deo. 2. Reg. 22. Dñs petra mea. ps. Dũ anxiaret cor meũ in petra exaltaſti me Et nũc iã exaltauit. q. d. iſtud feci in ſpe: ſed nũc in re exaltauit caput meũ. i. mẽtẽ meam. ſup inimicos meos. i. ſup oẽs appetitus meos. Gen. 4. Subtus te erit appetitus tuus.

Circuiui ⁊ imolaui ĩ tabernaculo ei⁹ hoſtiã uociferationis: cãtabo ⁊ pſalmũ dicaȝ dño.

Hic ponit recõpẽſatio bñficij. ⁊ ponit duo. Pꝛio cantũ. 2° ſacrificiũ ⁊ imolaui. Scd̃z Hiero ᵐ ɔiũgit cũ ꝓcedẽtib⁹ ſup inimicos meos: ⁊ in circuitu nr̃o ſũt. Circuiui. i. circa ſteti: deuotas p̃ces offerẽdo ꝓ eis. ps. Prout me diligerẽt. i. deberẽt. ego aũt orabã. Uel circa altare ſteti. Eccĩ. 50. Et ipſe ſtãs circa arã ⁊c̃. Itẽ ſtrenui militis eſt circuire ⁊ ꝓtegẽ caſtra. ſic dr̃ de iuda 1. Mach. 3. Protegebat caſtra gladio ſuo. vñ Circuiui. i. ptexi. Uel circuit⁹ iſte refert ad ɔtẽplationem.

Circuire ɔuenit cõtẽplãtib⁹.

Circulus duo ꝓpa hẽt iter alias figuras. Unũ q: eſt capatior alijs. aliũ eſt ꝙ eſt tot⁹ vniformis ſine angulo ⁊ ɔuenit ɔtẽplatiõi. Pꝛio quãtũ ad capacitatẽ: q: tũc dr̃ circuire ɔtẽplãdo: qñ oĩa que ɔſiderãda ſũt ɔtẽplatur. vñ dic̃ Circuiui. i. ɔſideraui oĩa dona tua ⁊ eccl̃ie bñficia. Beat⁹ Dio⁹ poſuit triplicẽ motũ. ſ. circularẽ: rectũ: ⁊ obliquũ. Recto motu ſemp mouet aliquid difformit: q: ſemp hẽt diuerſaȝ diſtãtiã. ⁊ iõ in ɔtẽplãdo mot⁹ eſt rect⁹: qñ de vno ad aliud gs mouet cõſiderãdo ꝓceſſũ rerũ. Circulari motu mouet aliqs ɔtẽplãdo qñ ɔceptio aĩe eſt vniformis: ⁊ tũc dr̃ circularis qñ ſ. reuocat aĩaȝ a reb⁹. Et pmo ɔgregat in ſe: poſtea vnit ſpũalib⁹: ⁊ poſtea aſcẽdit in ɔtemplatiõe vni⁹ dei. Obliqu⁹ mot⁹ eſt cõpoſit⁹ ex utroqȝ: qñ gs ꝓcedit ex ɔſideratiõe creaturarũ: ſed hãc ordinat in ɔſideratiõe dei. Et iõ dic̃ Circuiui. i. qȝtũ ad vniformitatẽ. Eze. 1. Hic erat aſpect⁹ ſplẽdoris per girũ. ⁊ imolaui. Eſt aũt duplex ſacrificiũ. ſ. iteri⁹ quo hõ aiaȝ ſuã dat deo. ps. Sacrificiũ deo ſpũs. ſ. acceptũ deo eſt ſpũs ɔtribulat⁹. Et oẽ exteri⁹ ſacrificiũ ordinat ad repñtãdũ illud ut Aug⁹ dic̃. Quia qd̃ offers hoc exteri⁹ eſt ut repñteſ aiam tuã deo. ſed uerũ eſt ꝙ oĩs repñtatio fit per aliq ſigna: iter que pmatũ tenẽt v̄ba. ⁊ iõ iter ſacrificia videt pemĩnẽtiã hẽre ſacrificiũ laudis. ps. Sacrificium laudis honorificabit me. Uñ dic̃ Immolaui in tabnaculo ei⁹ hoſtiã. nõ pecorũ: ſȝ poti⁹ hoſtiã uociferationis. i. diuĩe laudis. Et hac uociferatione cantabo ibi. ſ. cãticũ ⁊ letitiã mẽtis ⁊ rectitudinẽ opis. ps. Paratũ cor meũ. cãtabo. q. d. Paratũ cor hẽo ad ꝑuiẽdũ tibi: cũ letitia mẽtis. ps. Seruite dño in letitia.

Duplex ſacrificium

Libro. 1. de ciui. dei capło. 7.

Exaudi domine uocem meaȝ qua clamaui ad te: miſerere mei ⁊ exaudi me.

Sup̃ ps̃ poſuit ſuũ deſideriũ. hic ꝓrũpit ad petẽduȝ rẽ deſideratã. Et circa h⁹ tria facit. Pꝛio petit exaudiri 2° ꝓponit petitionẽ ibi Tibi dixit cor meũ. 3° oſtẽdit fiduciã quã hẽt de exauditione ibi Credo videre bona dñi. Ad h⁹ ḡ ꝙ exaudiat iducit duas rationes. Unã ex deuotione ꝓpa. aliã ex ſua miſia. Deuotio eſt cã ꝙ audiat a deo aliqs. Deuotio eſt clamor cordis qui excitat deũ ad audiẽdũ. Et iõ dicit Exaudi. Quia clamaui nõ exteri⁹ ſȝ iteri⁹. Jaco. 5. Clamor eoꝝ ad aures dñi ſabbaoth introiuit. Itẽ miſia nr̃a ꝓuocat ad exaudiẽdũ. Exo. 3. Uidẽs vidi afflictionẽ ppl̃i mei. ⁊ deſcẽdi libare eũ. Uñ dic̃ Miſerere mei ⁊ exaudi me. q. d. Me miſerũ ⁊ meã miſiã recognoſco. vñ tuum eſt miſereri. Judith. 9. Exaudi me miſerã deprecantem.

Et qs ex duo exaudiat quot requirit.

Tibi dixit cor meũ exquiſiuit te facies mea: faciem tuam domine requiram.

Hic ponit petitiões. Et p° petit diuĩe faciei ꝓſpectuȝ. 2° diuinũ auxiliũ ibi Adiutor me⁹ eſto. 3° vie ſue directiũ ibi Legẽ pone mihi dñe. Circa pm̃ oſtẽdit ꝙ de re petita hẽt magnũ deſideriũ ⁊ itimũ ⁊ anxiuȝ ⁊ aſſiduũ. Intimũ q: Tibi dixit cor meuȝ. Aliqñ hõ aliqd petit ore: ſȝ cor ei⁹ ad alia v̄ſat. Matt. 7. Nõ oĩs q dic̃ mihi dñe ⁊c̃. Iſa. 29. Pplus hic labijs me honorat ⁊c̃. Sȝ qñ petitio eſt ex itimo deſiderio cordis: tũc eſt deo accepta. ſed tũc nõ os tñ: imo cor petit. 2. Reg. 7. Inuenit ſeruus tuus cor ſuum: ⁊ orat te oꝛone hac. ps. Clamaui in toto corde. Anxium ⁊ equũ dicit hẽre cũ dicit

eū dicit ⌊ Exqſiuit te ſacies mea. ⌋ Cōtingit aliquādo ꝙ deſideriū eſt iūmū ⁊ getū ⁊ nō multū querit. Sȝ qn̄ eſt anxiū. tūc querit. Vn̄ dicit ⌊ Exqſiuit te. ⌋ i. frequēter ⁊ diligēter queſiuit. Et h̓ ēt oñdit equū deſideriū: qꝛ imago nō pficit̄ niſi ptigat ad exēplar: ad qḋ eſt ſacta. Vn̄ dic̄ ⌊ Exqſiuit te ſacies mea. ⌋ Facies hoīs interior eſt: in qua viſus eſt īterior .i. aīa ſiue mens rōnalis. Et h̓ .ſ. ſacies mea que eſt facta ad imaginē tuā exquiſiuit te. Vn̄ nō pōt reformari: ⁊ pfici niſi iūgat̄ tibi dn̄e. Vn̄ ſic̄ quelibet res querit ſuā pfectionē: ita mēs nr̄a querit deū. Et oñdit ꝙ ſit aſſiduū: qꝛ ⌊ Reqrā. ⌋ i. iterum ⁊ iterū queram. Iſa. 21. Si queritis: querite. Math. 7. Querite ⁊ inuenietis. Hoc eſt ꝓprīū diligētis querē ſepe rē dilectā. Et qd querit oſtēdit cū dicit ⌊ Faciē tuaȝ dn̄e reqrā. ⌋ Hoc petebat moyſes. Exo. 33. Oſtēde mihi faciē tuā. Et dn̄s nō ſtatiȝ oñdit ſed dixit. Oñdaȝ tibi oē bonū. Luc. 10. Bti oculi q vidēt que uos videtis. Et iō dauid nō erat extra ſpem: ſed adhuc querebat. vñ alibi dic̄. Oñde nob̄ faciē tuā ⁊c̄. Job. 33. Dep̄cabit̄ deū ſuum: ⁊ placabilis erit: ⁊ videbit ſaciem eius in iubilo.

Ne auertas ſacieȝ tuam a me: ne declines in ira a ſeruo tuo.

Hic ꝓponit triplicē petitionē. Et p̄° petit nō fraudari a re deſiderata. 2° petit amoueri cām p quā poſſet fraudari. 3° petit dirigi in via ibi ⌊ Legē pone. ⌋ Dicit ḡ. ⌊ Faciē tuā dn̄e reqraȝ. ⌋ Et rogo. ⌊ Ne auertas faciē tuā a me. ⌋ q.d. Sic̄ auertit hō ab hoīe qn̄ nō vult eū audire. Sȝ alit̄ eſt in deo: ⁊ in hoīe. Hō eni auertēs faciē mutat̄. Ipſe deꝰ aūt imobilis eſt: ſȝ dī auertere faciē inquātū nos auertimur ⁊ mutamur. Et per h̓ ꝙ in corde nr̄o ſit aliqḋ uelamē: quo inepti reddimur ad vidēdū faciem ſuā. Et iō lr̄a Hieronymi hēt. ⌊ Ne abſcondas. ⌋ Iſa. 8. Expectabo dn̄ȝ q abſcōdit faciē ſuā a domo iacob. Cā vo auerſionis eſt ira dei in penam pctī. Et hec auerſio eſt maxīa penarū: ⁊ h̓ eſt qḋ dicit ⌊ Et ne declines in ira a ſuo tuo. ⌋ i. ne iraſcaris mihi in h̓ ꝙ declines faciē tuā a me. Et dic̄ ⌊ in ira. ⌋ qꝛ alī qn̄ declinat in mīa: cū .ſ. nō reſpicit pctā. p̄s. Auerte faciē tuā a pctīs meis. Aliqn̄ declinat in ꝓuidētia. qn̄ .ſ. pmittit aliquē cadē ut fortꝰ reſurgat: qꝛ diligentibus deū oīa cooperantur in bonū. Ro. 8.

Adiutor meꝰ eſto ne derelinq̄s me: neqȝ deſpicias me deus ſalutaris meus. Qm̄ pater meus ⁊ mater mea dereliquerunt me: dn̄s autem aſſumpſit me.

Hic petit diuinū auxiliū in agēdis anteq̄ȝ ueniat ad faciē: ne .ſ. ipediat̄ a viſione faciei. Et p̄° ponit petitioneȝ. 2° dictoꝝ rōnē ibi ⌊ Qm̄ pr̄ meꝰ. ⌋ Petit ḡ diuinū auxiliū dicens. Peto vidē faciē tuā: ſȝ ad h̓ peruenire nō poſſū p me. Ergo ⌊ Tu eſto adiutor meꝰ. ⌋ ut ad hoc ꝑueniā. p̄s. Auxiliū meū a dn̄o. Sȝ quātū ad ſupficiē nō videt̄ iſta lr̄a recta eē: qꝛ meliꝰ videt̄ dicēdum eſſe. ⌊ Adiutor meꝰ es tu. ⌋ Et ſic habet̄ in hebraico .ſ. Auxiliū meū fuiſti. Et ſm̄ h̓ cōmemorat bn̄ficiū. q.d. Adiutor fuiſti. ⌊ Non. ⌋ ḡ de cetero. ⌊ derelinquas me. ⌋ Et petit duo remoueri .ſ. ipſaȝ derelictionē: ⁊ contēptū ſeriorē. Nā ſi hō ſibi derelinqtur perijt. Oſee. 13. Perditio tua iſrael ex te. Deſerit aūt aliquis aliquē: qꝛ deſpicit eū. Et deus deſpicit nos: qꝛ ſumus fragiles p nām: ⁊ corrupti per culpā. Et iō dicit. ⌊ Ne deſpicias me deus. ⌋ Et q̄re h̓? Quia tu me creaſti: ⁊ es ⌊ ſalutaris meus. ⌋ i. tu me ſaluaſti. Nullus āt deſpicit opa ſua. p̄s. Opera ma. tu. ne deſpi. Cōſequēter ponit rō dictoꝝ. Vn̄ ſeqtur. ⌊ Qm̄ pr̄ meus ⁊ mr̄ mea dereliquerunt me: dn̄s aūt aſſūpſit me. ⌋ q.d. Quia ineni te adiutoreȝ in oībꝰ alijs deficientibꝰ. ⌊ Ne deſpicias me. ⌋ Et ſic p̄° ponit defectū hūani auxilij. 2° ponit auxiliū diuinuȝ. Hec lr̄a legit̄ duplr̄. Uno mō de dauid ad lr̄aȝ ſicut hētur i hiſtoria. 1. Reg. 16. qn̄ fuit dauid vnctus iſai p̄ñtauit maiores filios. Dn̄s aūt elegit dauid: qꝛ ſamuel petijt eū. Uel pōt legi in pſona viri iuſti: qꝛ ad lr̄am ſpanti in dn̄o deficit oē hūanuȝ auxiliū Job. 19. Dereliquerūt me ꝓping mei: ⁊ qui me nouerūt obliti ſūt mei. Eccī. 51. Circūſpiciēs erā adiutoriū hoīum: ⁊ nō erat. Sȝ dn̄s hūc aſſūpſit: ⁊ aſſumit cure ſue: ⁊ h̓ meliꝰ eſt. p̄s. Btūs quē elegiſti ⁊ aſſūpſiſti ⁊c̄. Myſtice aūt ⌊ pr̄ meus. ⌋ i. Adā. ⌊ ⁊ mater mea. ⌋ i. Eua. ⌊ dereliquerūt me. ⌋ i. deſertioni me expoſuerūt per pctm̄. Uel ⌊ pr̄ meꝰ. ⌋ i. diabolus. qꝛ pat̄ meus fuit in ſtatu pctī. ⌊ derelīqt me. ⌋ qꝛ nō hēt ptātē in me. ⌊ Mr̄ mea. ⌋ Babilon. ⌊ dereliquerūt me. ⌋ i. ꝯtempſerunt me. Et hoc qꝛ ⌊ dn̄s aſſumpſit me. ⌋ Myſtice

Legē pone mihi dn̄e in via tua: ⁊ dirige me in ſemita recta propter inimicos meos.

Sup̄ p̄a poſuit duas petitiōes. p̄ª fuit de diuine faciei ꝓſpectu. 2ª de diuine ꝓtectionis auxilio. Hic aūt ponit aliā petitionē de directiōe vie ſue. Et circa h̓ duo facit. p̄° ponit petitionē. 2° oñdit neccitatē ibi ⌊ Propter inimicos. ⌋ Circa p̄ᵐ duo facit. p̄° ponit legis petitionē. 2° petit directionē in hija que ſūt legis ibi ⌊ Et dirige. ⌋ Dixerat ſup̄. ⌊ Unā petij. ⌋ ⁊ qd h̓ ſit explicauit .ſ. Uidē faciē tuā. Et qꝛ ad hanc viſionē cū ſit ardua ꝑuenit̄ q̄daȝ ardua via. per quā nullus uadit ſine auxilio dei: petit illḋ tituli p̄s. Btūs vir cuiꝰ eſt auxiliū a te qꝛ ibunt de v̓tute in v̓tutē. Quia vo q per viā ignotā uadit indiget ductore: petit eū dicēs. ⌊ Legē pone mihi dn̄e in via tua. ⌋ q.d. Imminet mihi aſcēde per viā in qua peto: ut ponas mihi legē. Lex eſt regula agēdoruȝ. In hac via ꝓcedit̄ per actꝰ v̓tutum: ⁊ iō necīa eſt lex: que eſt regula actuū hūanoꝝ. q.d. Da mihi regulā q̄liter ambulē. Hieroꝰ hēt ſic. ⌊ Illuxit mihi dn̄e viā. ⌋ Prouer. 6. Mādatū lucerna ⁊ lex lux. Dare legē eſt illuſtrare. Sȝ qñqȝ ſcit aliqs in uli qd ſit fiendū: ſed nō ſcit in particulari: p̄cipue pp ſeductores. Et ꝯtra hoc petit dicens ⌊ Dirige me in ſemitā rectā. ⌋ Iſa. 26. Semita iuſti recta eſt: rectus callis iuſti ad ambulandū. Et hoc ⌊ ꝓpter inimicos meos. ⌋ Hec eſt cā q̄re peto dirigi: in ſemitā rectā. Quia ille qui ſcit viā: ⁊ via eſt recta: ſecurus icedit ſi nō inueniat aduerſariū: ſȝ quando inimicū uel aduerſariū ſuū inuenit: idiget ꝓtectioneȝ ⁊ directionē. p̄s. In via hac qua ambulabā: abſcōderūt laqueū mihi. Iſti inimici nr̄i ſūt ꝯcupiſcētie carnis: praua deſideria demones: praui hoīes: ſiue pctōres qui obſiſtunt in via eundi ad deum.

Ne tradideris me in aīas tribulantium me qm̄ inſurrexerūt in me teſtes iniqui: ⁊ mentita eſt iniquitas ſibi.

Hic exponit qḋ dictū eſt: ⁊ duo dic̄. p̄° petit libari ab inimicoꝝ piculo. 2° oſtēdit ſe inimicos hēre ibi ⌊ Qm̄ inſurrexerūt. ⌋ Dicit ḡ. ⌊ Ne tradideris me in aīas tribulantiū me. ⌋ q.d. Sic peto dirigi in via: ꝙ nō icidā in ptātē inimicoꝝ. Et nō dicit in manus ſȝ in aīas. i. in volūtates. Sȝ ꝯtingit ꝙ ſci tradunt̄: in manꝰ inimicoꝝ. qꝛ terra data eſt in manus ipij: ut dicit Job. 9. ſed nō in aīas. qꝛ volūtates coꝝ eſt ut trahant̄ ad maluȝ: ſȝ deus h̓ nō pmittit. Eccī. 18. Si p̄ſtes aīe tue concupiſcētias tuas: faciet te in gaudiū inimicis tuis. ⌊ Qm̄ inſurrexerūt. ⌋ Hic oñdit ſe hēre inimicos. Et p̄° ponit coꝝ conatū. 2° coꝝ defectum. Dico ⌊ ꝓpter inimicos. ⌋ Et h̓. ⌊ Qm̄ inſurrexerūt in me teſtes iniqui. ⌋ Hec v̓ba exponunt̄ triplr̄. hiſtorice allegorice ⁊ mora

liter hiſtorice.q: ad lr̄am aliq mali teſtes falſi dixerūt
ↄtra dauid.ſ.Doech idumeus q accuſauit ſacerdotez
Allegoria. ⁊ dauid:⁊ aliȷ̄. ¶ Allegorice de chr̄o q ↄtra eū iniqui
teſtes accuſantes eū īſurrexerūt. Math.16. Nouiſſi-
me aduenitūt ⁊c̄. ¶ Moralr̄:q: ↄtra vnūquēq̄ iuſtū
Moralitas. falſi teſtes q̄nq̄ ſūt falſi doctores ſua doctrina conan
tes a recta via alios declinare. Iſa.5. Ue q dicūt ma-
luʒ bonū ⁊ bonū malū. Itē adulatores dicunt falſi te-
ſtes. Iſa.3. Popule me⁹ q btū̄m te dicūt:ipſi te deci-
piunt. Prouer.19. Teſtis falſus nō erit īpunitus. ⌊ ⁊
mētita eſt iniqtas ſibi. ⌋ ¶ Hic ponit eoꝝ defectum.
Hec v̄ba ſ3q̄ hic ſumunt tripl̄r itelligi p̄nt. Uno mō
ſicut dr̄ aliq̄s loq ſibi q̄ñ ſolus itelligit v̄ba ſua:ſ3 quā
do alijs loqt̄.p̄ᵉ Cor.14. Si autē loqt̄ lingua : loquit̄
deo:nō hoib⁹. Et eſt ſenſus. Sūt falſi teſtes:⁊ loquū-
tur mēdaciū ⁊ pſuadent:ſ3 iniqtas eoꝝ mētita eſt ſibi
q.d. Nō mihi:q: nō acqeſco eis. Uel ⌊ mētita eſt iniq
tas ſibi. ⌋i.ſui dāno:q: ex mēdacio eoꝝ qd̄ intēderant
ipſi incurrerūt malū. Eccl̄i.17. Qui laqueū aliū ponit
pibit in illo. Uñ ⌊ mentita eſt iniqtas ſibi. ⌋q: non p-
uenerūt ad defectū de h̄ qd̄ ꝓpoſuerunt face mihi. ⁊
alijs iuſtis viris. Job.5. Cōſilia prauoꝝ diſſipāt. Hie-
ro⁹ h̄et. ⌊ Aptū mēdaciū. ⌋i.apte loquuti ſt̄ ↄtra me.

¶ Credo videre bona dn̄i:in terra viuentiuz.

¶ Hic ponit ſpem de exauditiōe. Et p̄° ponit ſpeʒ quā
ipſe h̄et. 2° hortat̄ alios ad eādeʒ ibi ⌊ Expecta dn̄ʒ. ⌋
Sua petitio erat vt videret deū:⁊ iō dic̄ ⌊ Credo. ⌋i.
firmā fiduciā h̄eo. ⌊ vidē bona dn̄i. ⌋i.vidē deū facie
ad faciē. Job.19. Scio q redēptor meus viuit ⁊c̄.⁊ in
carne mea videbo deū. Uñ nō dicit. Uidē dn̄m:ſ3 bo
na dn̄i:qd̄ pōt itelligi dupl̄r. Uel bona dn̄i.i.a dn̄o: ⁊
ſic nō ſumit̄ hic. Uel bona.i.que ſunt in dn̄o: ⁊ h̄ mō
ſumit̄. Hec oīa enī ſūt in eo:ſic̄ in fonte p̄mo: ⁊ ſūt idē
q ipſe. Sap̄.7. Uenerūt aūt mihi oīa bona parit̄ cū
illo ⁊c̄. Et ubi? ⌊ In t̄ra viuētium. ⌋ Uiſio dei eſt vita
eterna:ut dr̄ Jo.17. Hec t̄ra eſt moriētiuʒ q: ſic̄ terra
eſt patiēs reſpectu celi fecūdātis eā:ita vita beatorum
immediate perficitur a deo.

¶ Expecta dn̄m viriliter age:⁊ cōfortetur cor
tuum ⁊ ſuſtine dominum.

¶ Hic inducit alios ad expectādūʒ : cuʒ dic̄ ⌊ Expecta
dn̄ʒ. ⌋ Iſa.30. Bt̄i oēs q expectāt euʒ. Et dū expectas:
h̄eas fiduciā in ope. Uñ dicit ⌊ Uiril̄r age. ⌋i.iterius
⁊ exterius. Iſa.35. Cōfortate man⁹ diſſolutas. Et hoc
ꝓmittit:q: qui pſeuerauerit uſq̄ i finē:hic ſaluus erit.
Uñ ⌊ ſuſtine dn̄ʒ. ⌋ſ.bona faciēs:quecūq̄ ēt ſi videā-
tur aduerſa. Eccl̄i.1. Ue hijs qui pdiderūt ſuſtinētiā ⁊
qui dereliquerūt vias rectas ⁊ diuerterūt in vias pra
uas. Uel ⌊ ſuſtine dn̄ʒ. ⌋i.expecta dn̄m. Et tunc repe
tit ad maiorem certitudinem.

¶ Pſalmus ipſi dauid Uigeſimuſſeptim⁹.

Ad te dn̄e clamabo deus meus ne ſi-
leas a me:ne q̄ñ taceas. ⁊ aſſimila-
bor deſcendentibus in lacum.

In precedenti pſalmo pſal-
miſta oſtēdit
fiduciā quā h̄et de deo.hic aūt ut nō deficiat in fidu-
Pſalmi titulus. cia adiūgit pſalm̄ orōnis. Titulus ⌊ p̄s ipſi dauid ⌋ſ3
lr̄aʒ dicit̄ q aliq pſalmi ptinebāt ad pſonā dauid:iter
quos eſt iſte:q̄ſi iſte ptineat ipſi dauid. Uel ⌊ huic ⌋q:
ipſe faciebat:⁊ hūc ⁊ alios per ſe cantabat. Myſtice.
⌊ huic dauid. ⌋i.titulat̄ iſte p̄s.nō figuralr̄:ſ3 uero da-
uid.ſ.chr̄o. In hoc enī p̄s myſtice agit̄ de orōne chr̄i
ad patrē ſm̄ q libat̄ a malis paſſionis. ¶ Tria ergo
agit in h̄ pſalō.p̄° petit exaudiri.2° ponit petitionem
ſuā ibi ⌊ Ne ſimul tradas. ⌋3° ponit grāꝝ actionē ibi
⌊ Bn̄dict⁹ dn̄s. ⌋ Duplici autē rōne petit exaudiri.p̄°
rōne pic̄li iminētis. 2° rōne ſue deuotiōis ibi ⌊ Exau
di dn̄e. ⌋ Circa p̄ᵐ tria facit.p̄° oñdit indeficiētē ꝓpo-
ſitū orādi. 2° petit exaudiri ibi ⌊ Ne ſileas. ⌋ 3° ponit
iminēs piculū ibi ⌊ Ne q̄ñ taceas. ⌋ Primū oñdit cuʒ
dicit ⌊ O dn̄e ad te clamabo. ⌋nō ſemel:ſ3 continue.
Luc.18. Opʒ ſemꝑ orare. Theſ.5. Sine itermiſſio-
ne orate. ¶ Cōſequēter petit exaudiri. ⌊ Ne ſileas de
uo meus. ⌋ Cōſuetus modus loquēdi eſt.q q̄ñ aliq̄s
exaudit orantez:dr̄ ei rñdē. Tūc q de⁹ rñdē videt̄: q̄ñ
ſatiſfacit uoto orantis. Job.14. Uocabis me:⁊ ego rñ
debo tibi. ⌊ Ne ſileas. ⌋q̄.i.nō ſbtrahas mihi rñſionē
tuā. Gen̄.30. Rñdebit mihi cras iuſtitia mea. ¶ Oſtē
dit̄ ↄſequēter pic̄lū iminēs. ⌊ Ne q̄ñ taceas a me. ⌋
Dominis pc̄cti eſt:q ſi ſibi dimittit̄ deficiat. Oſee.13.
Perditio tua iſrael:tm̄mō ex me auxiliū tuū. Ne ſi ali
q̄ñ taceas nō exaudiēdo me. ⌊ Ero ſilis deſcēdētibus
in lacū. ⌋i.in īfernū. Iſa.14. Tu aūt in īferno detrahe
ris in ꝓfundū laci. Hiere.3. Lapſa eſt i lacū vita mea.
Hiero⁹ habet. ⌊ Ne te tacēte aſſimiler. ⌋ ¶ Myſtice Myſtice
aūt in glo.ex pſona chr̄i loqt̄ q hō chr̄s clamet ne de-
ſerat̄ a deitate. Et dicit ⌊ Ne ſileas. ⌋ſbtrahēdo mihi
bn̄ficiū reſurrectionis. ⌊ Et ne taceas. ⌋i.ne deſīas in
paſſione. Alias eſſeʒ ſilis alijs hoib⁹ deſcēdētibus in
lacū ſicut inimici extimant.p̄s. Extimatus ſum cū de
ſcendentibus in lacum.

¶ Exaudi dn̄e uocē orōnis mee dū oro ad te:⁊
duʒ extollo manus meas ad tēplū ſcm̄ tuū.

¶ Alia rō eſt:q petit exaudiri deuotio orātis. Hec autē
deuotio in duob⁹ ↄſiſtit.ſ.in iteriorib⁹ cordis:⁊ exterio
rib⁹ opibus. In iteriorib⁹:q: de⁹ ſpūs eſt:⁊ eos q ado
rāt opʒ ſpūales eē. Jo.4. Ueri adoratores adorabūt
patrē in ſpū ⁊ v̄itate. Et iō dic̄ ⌊ Exaudi dep̄cationē
meā:duʒ oro ad te. ⌋ Sʒ debemus reuereri ēt in nr̄is
effectib⁹ ⁊ ſignis exteriorib⁹. Uñ dicit ⌊ Dum extollo
man⁹ meas ad tēplū ſcm̄ tuū. ⌋ Hoc dupl̄r legit̄:ul̄ ad
lr̄am ſ3 glo.q iudeis erat p̄ceptū:ut ubicūq̄ eēnt. ad
illi⁹ partē orarēt ubi ſcirent hierlm̄ eē. Uel ⌊ dum ex-
tol. ⌋i.leuo ⌊ manus meas ad tēplū. ⌋i. ad celum. p̄s.
Dn̄s in tēplo ſcō ſuo ⁊c̄. Ergo non ſolū in deuotione
cordis ⁊ orabo:ſ3 ēt in ſignis exteriorib⁹ v̄ſus celū ora
bo:⁊ aliquā deuotionē oñdaʒ. Uel ⌊ dū manus me-
as. ⌋i.opa mea. ⌊ extollo ad tēpluʒ. ⌋i.dirigo ad deū.
De chr̄o expon. p̄s. Dirigat̄ orō mea.i.opa mea:ſic̄ incēſuʒ ⁊c̄. ¶ De
chr̄o aūt pōt exponi:q: ipſe leuauit man⁹ ſuas uerſus
tēplū:q: ipʒ nō reprobauit ſ3 approbādo expulit.uen
dētes ⁊ ementes in eo. Uel extulit man⁹ in cruce. Iſa.
65. Tota die expādi man⁹ meas ad pplʒ nō credēteʒ:
ſ3 ↄdicentē mihi. ⌊ Ad tēplū. ⌋i. ecc̄iaʒ ↄſtruendam
per paſſionem ſuam.

¶ Ne ſimul tradas me cū pctōribus:⁊ cū ope
rantib⁹ iniqtatē ne pdas me. Qui loquunt̄
pacē cū pxīo ſuo:mala aūt in cordibus eoꝝ.

¶ Hic ponit petitionē ut nō ſil̄ cōmoueat̄ in punitione
cuʒ ipijs. Et circa h̄ facit duo.p̄° deſcribit culpaʒ. 2°
ponit penā ibi ⌊ Da illis. ⌋ ¶ Quātū ad p̄ᵐ culpaʒ
oñdit dicens.pctā illoꝝ.ſ.maluʒ ꝓpoſitū ⁊ malū actū.
dico:exaudi uocē meā ⁊c̄. Et h̄ eſt. duʒ oro. q liberer
a pditione pctōꝝ:q: lʒ in vita iuſti ſint ſil̄ cum pctōri
bus:tñ in iudicio nō erunt ſil̄. Math.25. Segrega-
bit bonos a malis.p̄s. Diſcerne cām meā de gēte nō
ſcā ⁊c̄. Gen̄.18. Nunqd pdes iuſtū cuʒ ipio. Et iō pe-
to. ⌊ Ne ſil̄ tradas me. ⌋in dānationē.ſ. ⌊ cum pctōri
bus. ⌋ Pctōres ꝓpē ſt̄ q ex hītu peccāt:uel peccandi Pctōres q ꝓpīe.
ꝓpoſitū quātū ad actū ⁊ exequutionē pcti h̄nt. Du-
plicit̄ go exequtur actū pcti.ſ.p manifeſtā iniuſtitiaʒ: ⁊

per fraudē. Et hic eſt q̄ loquntur pacē quārum ad alios. ¶ De p° dicit ⌊ Cū operantib° iniq̄tatē ne pdas me. ⌋ Illi dicunt iniq̄tatē opari: q̄ manifeſte faciunt iniuſticiā. Tn̄ nō oē pcm̄ fit p iniuſticiā: ſpāliter tn̄ fit: iquātuȝ nō reddit deo obediētiaȝ. ¶ De ſcdo dicit ⌊ Qui loquntur pacē cum ꝓximo ſuo. ⌋ Et ponit duo. ſ. dulcia v̄ba coꝝ in ore. Ro. ult. Qui p dulces ſmones ꝛ bn̄dictiones: ſeducūt corda inocentū. Prouer. 29. Hō qui blandis fictiſq; ſmonib° loqt amico ſuo: rethe expandit greſſ. b° ſuis. Aliud tn̄ hn̄t in corde. vn̄ ſeqt. ⌊ Mala aūt in cordib° coꝝ. ⌋ i. ſūt que parant inimicis ſuis. Hiere. 9. In ore ſuo pacē cuȝ ꝓximo ſuo loqt: ꝛ occulte ponit ei inſidias. ¶ Hec oia p̄nt referri ad chr̄m: qui in cruce cū ſceleratis deputat° eſt. ut dī Iſa. 53. Sȝ petit: ut nō ſit. i. pp eandē cāȝ tradat. i. crucifigat cū eis. q̄ paſſio ſiue dāṅatio illoꝝ fuit pp pcm̄ ꝓpriū. paſſio aūt chr̄i pp iniq̄tatē nr̄aȝ. Itē nec eodē ſine tradaȝ me cū pctōrib° iniq̄s. i. nō ſȝ intētionē coꝝ q̄ intēdebāt. q̄ nomē chr̄i delerent. Et hij q̄ loquebant pacē cū ꝓximo ſuo: ꝛ in chr̄o qn̄ ut tētarent eū in ſmone: ſȝ ⌊ mala erāt in cordib° coꝝ. ⌋ i. mala mētio q: ut caperēt. i. ut rep̄hendē poſſent. Math. 22. ¶ Sequitur.

¶ Da illis ſȝ opa coꝝ: ꝛ ſȝ neq̄tiā adinuentionuȝ ipſoꝝ. Scdm̄ opera manuuȝ coꝝ tribue illis: redde retributionē eorum ipſis.

¶ Hic agit de tribulatiōe ꝛ pena coꝝ. Et p° ipſaȝ penā tangit. 2° pene eq̄tatē ibi ⌊ ſm̄ opa coꝝ. ⌋ 3° eius ppetuitatē ibi ⌊ Qm̄ nō intellexerūt. ⌋ Duplex culpa poſita eſt. Una exterior que eſt oris: alia iterior que eſt cordis. ¶ Et iō dicit quātū ad p̄m ⌊ Da illis ſȝ opa coꝝ. ⌋ ps. Reddes vnicuiq; iuxta opa ſua. ⌊ Da. ⌋ accipit p̄ nūciatiue. i. dabis: uel ꝯformādo ſe iuſtitie diuine. ps. Letabit iuſtus cū viderit vindictā. Uel ut referatur hoc ad chr̄m. Tu dn̄e pr̄. ⌊ da illis ſȝ opa coꝝ. ⌋ q. d. Ex paſſione mea ſeqt vtilitas: ſȝ ⌊ tu da illis. ⌋ ſ. pctōribus nō ſm̄ fructū: ſȝ ſm̄ coꝝ itentionē que fuit mala. Jo. 3. Erāt aūt coꝝ mala opa. ¶ Quantū ad 2m̄ dicit ⌊ Et ſm̄ neq̄tiā adinuētionū. ⌋ Adinuētiones ſūt vie excogitate ad nocēdū ꝛ peccādū. Et hij grauius puniunt a deo: ſed pena equa eis debet. Hic ita ꝓcedit lr̄a Un̄ dicit ⌊ ſm̄ opa manuū coꝝ tribue illis. ⌋ q: ſ. non coacti ſȝ ſua praua uolūtate peccauerūt. Un̄ opa coꝝ ſunt opa manuuȝ coꝝ. ſȝ q̄ refert ad chr̄m: ſic dicit ⌊ ſm̄ opa manuū eius ꝛc. ⌋ q: iudei etſi chr̄m manu ſua nō crucifixerūt. tn̄ ꝛ lingua ꝛ manu h̄ ſcelus operati ſūt: q: per ſuā preſtem factū eſt. vn̄ dicit ⌊ Redde retributionē coꝝ ipſis. ⌋ ut. ſ. ſicut ipſi mala intētione hoc fecerūt: ita tu eis mala retribuas. Math. 7. Menſura qua menſi fueritis: remetietur uobis.

¶ Qm̄ nō intellexerūt opa dn̄i ꝛ in opa manuuȝ ei°: deſtrues illos ꝛ nō edificabis eos.

¶ Sup̄ p̄miſit ps penā debitā malis: ꝛ eius eq̄tatē: hic ꝯſequēter ponit hui° pene perpetuitatē. Et facit duo in iſto v̄ſu. p° tangit pene irreparabilitatē. 2° cauſam. ¶ Sciēdū eſt aūt q̄ hō frequēter peccat. ꝛ ex h̄ leuiter reatū pene: ſȝ qm̄ p multa opa diuine iuſtitie hō prouocat ad timorē. ꝛ p opera mīe ꝓuocat ad ſpeȝ q̄nq; ꝯuertit ad pniam ꝛ ſanat: ſed ſi ꝯſuetudine induret in pctō ꝛ intellectum perdit: nō eſt ſpes ſalutis. Job. 4. Quia nullus itelligit: in eternū peribunt. Iſa. 6. Excecatum cor ppl̄i hui° ꝛc. Et iō pro cā pene irreparabilis p̄mittit: carētiaȝ itellect°. ¶ Notādū eſt q̄ nō oē opus eſt opus manuū ſȝ exteriora quedā etiā ſūt iteriora opa. Ita i deo quedā ſūt ſpūalia que opat in nob. Iſa. 26. Oia opera nr̄a opatus es in nob dn̄e. Quedā corporalia ut celi: ita ꝛ chr̄i ſpūalia ſt opera ſalus fideliū. Corporalia v̄o ſūt miracula. Jo. 5. Opa que ego facio: teſtimoniū phibēt de me. Et iō dicit ⌊ Quia nō intellexerūt opa dn̄i. ⌋ ſ. ſpūalia. ⌊ ꝛ opa manuū eius. ⌋ ſ. corporalia. ⌊ deſtrues illos. ⌋ ꝛ ita deſtrues q̄ nō ⌊ edificabis eos. ⌋ Et refert hoc ad duplicē deſtructioneȝ. ſ. ſpūalē. q: deſtructi per caſū a fide: ꝛ nō a notitia dei. ps. Diſpge illos in v̄tute tua: ꝛ depone eos ꝛc. Sȝ tn̄ iſti q̄ ſic ſūt deſtructi aliqn̄ reedificant: ſic petrus. ꝛ ſic etiā iſti reedificant: uel reedificant uſq; ad ſinē mūdi. Ro. 11. Cecitas tuȝ ex parte ꝯtigit in iſrael donec plenitudo gētiuȝ intret: ꝛ ſic oīs iſrael ſaluus erit. Uel refert ad corporalē deſtructionē. q: deſtructi p romāos nunq̄ȝ reedificati ſūt: nec vnq̄ȝ reedificabunt: uel deſtructi per babilones ꝛ releuati p perſos: uel deſtructi per Anthiocū ꝛ releuati p romanos: ſȝ per romanos ita deſtructi q̄ nunq̄ȝ reedificati ſunt.

¶ Benedictus dn̄s: q: exaudiuit uocem deprecationis mee.

¶ Hic q̄ſi exauditus grās agit. Et p° de bn̄ficijs ſibi collatis. 2° agit grās de bn̄ficijs collatis toti populo ibi ⌊ Dn̄s fortitudo. ⌋ Circa p̄m duo facit. p° agit grās p ſua exauditione. 2° oñdit in quo fuit exaudit° ibi ⌊ dn̄s adiutor meus. ⌋ Dicit ḡ. Ego petiui: ꝛ ſuȝ exauditus in petitione mea. vn̄ ⌊ Bn̄dictus dn̄s. ⌋ Bn̄dicē dei nos eſt cāre bonitatē in nob: q: dixit ꝛ facta ſūt. Bn̄dicere nos deo. eſt agnoſcē eius bonitatē: quā nob bn̄facit. ꝛ nihil ei accreſcit ex hoc. Hoc tn̄ faciēdū eſt nob oib° bn̄ficijs. 2° Cor. 1. Bn̄dictus de° ꝛ pr̄ dn̄i nr̄i ieſu chr̄i: pr̄ miaꝝ ꝛc. Tho. 12. Bn̄dicite deū celi: q: fecit nobiſcū miaȝ ſuā. Et iō dicit ⌊ Qm̄ exaudiuit vocē deprecatiōis mee. ⌋ i. deuotionē orōnis mee. Jac. ult. Multuȝ ualet deprecatio iuſti aſſidua.

¶ Dn̄s adiutor me° ꝛ ꝓtector me°: ꝛ in ipſo ſperauit cor meū ꝛ adiut° ſū. Et refloruit caro mea: ꝛ ex uoluntate mea confitebor ei.

¶ Hic oñdit in quo eſt exaudit°. ſ. q: ꝯſequutus eſt auxiliū dei. Et circa h̄ facit tria. p° ponit bn̄ficiū diuini auxilij. 2° meritū bn̄ficij ibi ⌊ Et i ipſo ſpauit cor meū ⌋ 3° effectū bn̄ficij ibi ⌊ Et refloruit. ⌋ hō indiget diuino auxilio ad duo. ad bn̄ agēduȝ. ꝛ q̄ liberetur a malis: ꝛ q̄ ꝓmoueat ad bonū. ¶ Quātū ad p̄m dicit ⌊ Dn̄s adiutor meus. ⌋ Jo. 15. Sine me nihil poteſtis facē. Iſa. 50. Dn̄s de° auxiliator meus. ¶ Quātuȝ ad 2m̄ dicit ⌊ Et ꝓtector meus. ⌋ ꝛ ꝓtector a malis: ſic ſcutū ꝓtegens hoieȝ ab exteriorib° telis. Iſa. 49. Sub vmbra manus ſue ꝓtexit me. ps. Protexiſti me deus a ꝯuentu malignātiū. Sȝ quo merito me defendis? Nunqd meo? Nō. Sȝ n̄ alio niſi: q: ⌊ In ipſo ſpauit cor meū. ⌋ q̄ſi ex intimo affectu de ipſo ꝯfido. ps. In te ꝯfido non erubeſcā. Et iō ⌊ Adiutus ſū. ⌋ Iſa. 40. Qui ſperant in dn̄o mutabūt fortitudinem. Hec aūt oia p̄nt referri ad chr̄m inquātū hō deus oēs ipſe iuuat ꝛ ꝓtegit ſil' cū pr̄e. Inquātū hō eſt iuuatus ꝛ ꝓtectus a pr̄e. Et ſeqt ⌊ In ipſo. ⌋ Effectus auxilij ponit hic quātū ad duo. p° quātū ad carnē. 2° quātū ad aiaȝ. Un̄ dicit ⌊ Et refloruit. ⌋ Iuuētus hoīs cōparat flori: q: ſic flos eſt p̄ſagiū fructus: ita iuuētus hoīs eſt p̄ſagiū vite future. ps. Mane ſic herba trāſeat. Tunc ḡ caro refloreſcit. qn̄ antiq̄ iuueneſcit. qn̄ hō in triſtitia videt ſeneſcē. in letitia videt iuueneſcē: ſȝ tn̄ caro chr̄i floruit flore honeſtatis ꝛ icorruptiōis. In p° hoīe floruit caro eius p inocētie puritatē: ſȝ peccādo ingnata eſt. Sȝ in chr̄o refloruit in reſurrectiōe. Fuit eni de ſpū ſcō: ſine pctō ꝯcepta. Iſa. 11. Flos de radice eius aſcendet. Itē in p° ſtatu nā hūana floruit q: erat icorruptibilis: ſȝ p pcm̄ eſt ſubiecta corruptiōi. Ro. 8. Corpus p pcm̄ mortuuȝ

De christo myſterium.

Benedictio qd ſit

Ad duo ē nob gratia neccia.

eſt. Sȝ chriſtus refloruit in reſurrectione. Can̄.1. En lectulus nr̄ floridus eſt. Quātū ad aiaȝ dicit ⌊ Et ex uolūtate mea ꝯfitebor illi. ⌋ Aia q̄zdiu eſt in pctō hēt uolūtateȝ a deo auerſaȝ ⁊ ad tpalia ꝯuerſaȝ: ſȝ qn̄ per ꝯfeſſionē reparaᷓ. tūc ꝯuertiᷓ ad deū uolūtas eiꝰ: ⁊ cō fiteᷓ deū laudādo ipm̄. ℭ Uel ſi dicaᷓ hᷓ de chrō re fert ad mēbra ſua.ſ. fideles. ps. Uolūtarie ſacrificabo tibi ⁊ ꝯfitebor noi tuo dn̄e: qm̄ bonum eſt.

ℭ Dn̄s fortitudo plebis ſue: ⁊ protector ſaluationum chriſti ſui eſt.

ℭ Hic agit gr̄as pro bn̄ficijs ppl'i. Et pᵒ ponit bn̄ficia iā exhibita. 2ᵒ petit ea ꝯtinuari ibi ⌊ Saluū fac ppl'ȝ tuū. ⌋ Eadē bn̄ficia que ſūt ſibi fcā cū dixit. ⌊ Dn̄s ad iutor meꝰ ⁊c̄. ⌋ dicit fcā eē in pplo cū dicit ⌊ Dn̄s forti tudo. ⌋ Populi iudeorum p me libati a philiſteis. Et chrs eſt fortitudo ppl'i eiꝰ libati per eū a pctō. Iſa.12. Fortitudo mea dn̄s: ⁊ factꝰ eſt mihi in ſalutē. ps. Protector meꝰ: ⁊ in ipſo ſpaui. Et hic eſt ꝓtector ſaluationuȝ. i. ꝓtegit eos q ſaluati ſūt per chrm̄. Actuū. 4. Nō eſt aliud nomē ſub celo: i quo oporteat nos ſaluos fieri. Chrs ḡ ꝓtegit nos in p̄ñti: ut nō cadamus in pctm̄. Et idō ⌊ Saluationū. ⌋ i. pdeſtinatoꝝ ad ſalutē ꝓteget in futuro. libando ab oī malo. Apoc. 7. Nō eſurient neq; ſitient amplius: neq; cadet ſuper illos ſol: neq; ullus eſtus ⁊c̄.

ℭ Saluuȝ fac pplm̄ tuū dn̄e ⁊ bn̄dic hereditati tue: ⁊ rege eos ⁊ extolle illos uſq; i eternū.

ℭ Hic oñdit ꝯtinuationē bn̄ficioꝝ ſiue ſalutis. Et pᵒ ponit ſalutē. 2ᵒ modū ibi ⌊ Bn̄dic. ⌋ Dic̄ ḡ. O ⌊ dn̄e. ⌋ in q̄ es ꝓtector meus. ⌊ ſaluū fac pplm̄ tuuȝ. ⌋ i. rogo ut ad ſalutē eos pducas. Jo.17. Non rogo: ut tolles eos de mūdo: ſȝ ut ſerues eos a malo. Iſa.45. Saluatꝰ eſt iſrael in dn̄o ſalute eterna. ℭ Cōſequenter ponit modū ꝑueniēdi ad ſalutē ad quā ut ꝑueniaᷓ requirunt tria ſ. donū gr̄e: gubnatio ⁊ ſpūalis ꝓfectꝰ. ℭ Quātuȝ ad pᵐ dic̄ ⌊ Et bn̄dic hēditati tue. ⌋ i. ꝯfirma dona eius. Prouer.10. Bn̄dictio dn̄i ſup caput iuſti. Et dic̄ ⌊ hereditati. ⌋ q: electi ſūt hēditas dei. ps. Btā gens cuius eſt ⁊c̄. ℭ Quātū ad 2ᵐ dic̄ ⌊ Et rege eos. ⌋ q: ēt cuȝ gr̄a nc̄io eſt gubnatio. Prouer.11. Ubi nō eſt gubernator: ppl's corruet. ℭ Quātū ad 3ᵐ dic̄ ⌊ Et extolle eos. ⌋ i. pmoue p ꝓfectū. ⌊ Uſq; in eternū. ⌋ In tribꝰ modis pōt intelligi. pᵒ in itellectu qn̄ eleuaᷓ ad manifeſtā cognitionē ūitatis. Iſa.52. Ecce intelliget ſeruus meꝰ ⁊ exaltabiᷓ. 2ᵒ in affectu qn̄ nō cupit carnalia ſȝ ſpūalia. deſideriū hn̄s diſſolui: ⁊ eē cū chrō. Phil.1. 3ᵒ Qn̄ remoueᷓ ab hac vita ad vitam gl'ie. Iſa.56. Suſtollā te ſup altitudinē nubiuȝ ⁊ cibabo te ⁊c̄.

ℭ Pſalmꝰ dauid in ꝯſumatiōe tabnaculi. 28.

Afferte dn̄o filij dei.

In alijs pſalmis commemorauit pſalmiſta fiduciā quā habet de deo. Hic aūt q̄ſi libatꝰ gr̄as agit. Et pᵒ ponunt pſalmi ptinentes ad gr̄aꝝ actiones. 2ᵒ cōmemorat bn̄ficia pſtita ibi ⌊ In te dn̄e ſperaui. ⌋ Circa pᵐ duo facit. pᵒ inuitat alios ad gr̄aruȝ actiones. 2ᵒ ipſe gr̄as agit ibi ⌊ Exaltabo te. ⌋

Titulus pſalmi.

Titulus. ⌊ ps dauid in ꝯſumatiōe tabnaculi. ⌋ Et nota hiſtoriā. 1. Reg.4. Ubi filij iſrael tpe belli pugnauerūt ꝯtra philiſteos: ⁊ archa dei rapta eſt ⁊ fuit in terra illa ſex mēſibꝰ. Tandē pp plagā remiſerūt eā in gabaa Et mortuo ſaule dauid tulit eā ⁊ portauit in hierlm: ⁊ fecit ei tabnaculū ⁊ luſit an̄ eā: ut hētur. 2. Reg.6. Et tūc videᷓ factꝰ fuiſſe iſte ps.

Myſterium.

ℭ Myſtice p tabnaculū deſignaᷓ ſcā eccl'ia. Apoc.21. Ecce tabnaculuȝ dei cū hoibꝰ. Hoc tabnaculū. ſ. eccl'ia ereptū eſt de manibus philiſtijm. i. demonū. Et que in pſalmo iſto dicūtur: ptinēt ad dona ſpūs ſci: per que iſtud tabnaculuȝ ꝯſumaᷓ. Diuidit ḡ in ptes duas. In pma iuitat alios ad offerendū deo: p gr̄aꝝ actionē. 2ᵒ cōmemorat bn̄ficia ibi ⌊ Uox dn̄i ſup aq̄s. ⌋ Circa pᵐ tria facit. pᵒ oñdit cui ſit offerēdū. 2ᵒ qui offerāt. ⁊ 3ᵒ qd debeāt offerre. Dicit ḡ. ⌊ Afferte. ⌋ Sȝ cui? ⌊ Dn̄o. ⌋ ſoli nō alij Exo.22. q ſoli deo debeat offerri dī. 1. Paral. ultimo. Tua ſūt oia: ⁊ que de manu tua accepimus: dedimꝰ tibi. Qui debebāt offerre oſtendit. ⌊ Filij dei. ⌋ Eccl. 34. Dona iniquoꝝ nō ꝓbat altiſſimꝰ. Gen̄.4. Deus pmo reſpexit ad abel: ⁊ ad munera eiꝰ. Poſtea q: oȝ hō pmo deo placē: ⁊ poſtea ei oblationē facē. ⁊ idō dic̄ ⌊ Filij dei. ⌋ per fidē. Jo.1. Quotquot aūt receperūt eū: dedit eis p̄tātem filios dei fieri. His q credūt i nomine eius. Itē per charitatē. pᵉ Jo.3. Uidete qualem charitateȝ dedit uob deus ⁊c̄. Per bona opa. Ro.9. Qui ſpū dei agunt: hij filij dei ſunt.

ps petitio.

ℭ Afferte domino filios arietum.

ℭ Hic oñdit qd debeat offerri. Et pᵒ ponit corpale ſacrificiū. 2ᵒ ſpūale ibi ⌊ Afferte dn̄o gl'iaȝ. ⌋ De tribus gn̄ibus aialiū fiebat oblatio. ſ. de bobus: capris: ⁊ arietibus: ⁊ ſup cetera aialia agnus maxie ꝯſuetū ſacrificiuȝ erat. Un̄ Eze.9. dī. q quodlibet mane ⁊ ueſpere vnus agnꝰ imolabaᷓ: q: per agnū maxie ⁊ expꝛſſiue figurabaᷓ chrs. Jo.1. Ecce agnus dei. Et idō dic̄ ⌊ Afferte dn̄o filios arietū. ⌋ i. agnos. ℭ Myſtice. Arietes ſūt principes gregis. i. apl'i. ps. Principes ppl'oruȝ ꝯgregati ſūt. Filij coꝝ ſūt fideles. pᵉ Cor.4. In chriſto ieſu per euāgeliū ego uos genui. ⌊ Afferte. ⌋ ḡ uoſipſos deo qui eſtis filij arietum.

Ex tribus animantium generibus apud hebreos fiebat oblatio.

ℭ Afferte dn̄o gl'iaȝ ⁊ honorē: afferte dn̄o gloriā noi eius adorate dn̄m in atrio ſcō eius.

ℭ Cōſequēter ponit ſpūale ſacrificiū. Et pmo ponit ipſum. Scdo manifeſtat ibi ⌊ Afferte dn̄o gl'iaȝ noi eiꝰ. Notādū q dn̄s uoluit ſibi offerri iſta nō pp ſe: q: ipſe dixit. Nūqd māducabo carnes thauroꝝ ⁊c̄. ſed ut cognoſcamꝰ eū pn̄ᵐ oiuȝ bonoꝝ nr̄oꝝ ⁊ finē: in quē oia ſunt referenda. Et idō nulli lȝ offerre ſacrificiū: niſi deo Deus enī eſt finis: ⁊ nihil poſſumꝰ ei addē: ⁊ idō debemus eū gl'ificare: ut oia que facimꝰ in eius gl'iaȝ faciamus. pᵉ Cor.10. Oia in gl'iaȝ dei facite. Itē deꝰ eſt pn̄cipiū: ⁊ idō debemꝰ ei honorem. Mal.1. Si ego dn̄s: ubi eſt honor meus? Et idō dic̄ ⌊ Afferte dn̄o gloriā ⁊ honorē. pᵉ Thimo.1. Soli deo honor ⁊ gl'ia. ⌊ Adorate dn̄m. ⌋ hic manifeſtat ſpūale ſacrificiū. Et primo oñdit quō debemꝰ ei gl'iaȝ. 2ᵒ quō debemꝰ ſibi honorē. Dicit ḡ q ipſe deꝰ eſt gl'ioſus. ⁊ idō debemꝰ ſibi gloriā. Un̄ dicit ⌊ Afferte dn̄o gloriā noī eius. ⌋ Ipſe i ſe glorioſus eſt: ſȝ nomē eiꝰ oȝ in nob glorioſū eē. i. ut in notitia nr̄a ſit gl'ioſum. Et q ſit ipſe in nob gl'ioſus ⁊ clarus: debemꝰ ei honorē dare. Et idō dicit ⌊ Adorate dn̄ȝ in atrio ſcō eius. ⌋ i. i eccl'ia iſta que eſt ſicͭ atriū celeſte. Uel ⌊ in atrio. ⌋ i. in mente. Joā. 4. Ueri adoratores ⁊c̄.

ℭ Uox dn̄i ſup aquas deꝰ maieſtatis itonuit. dn̄s ſup aquas multas. Uox dn̄i in virtute: uox domini in magnificentia.

ℭ Hic ponit diūa bn̄ficia. Et pmo pterita. ſcdo futura ibi ⌊ Dn̄s diluuiū ⁊c̄. ⌋ Circa pᵐ duo facit. Pmo enumerat bn̄ficia pſtita. ſcdo ꝯcludit gr̄aꝝ actionē ibi ⌊ ⁊ in tēplo eius. ⌋ Preſtita bn̄ficia pn̄t exponi figuralr ⁊ myſtice. Figuralr qdē: ⁊ ſic in pᵃ pte ponit duo beneficia pſtita. ſ. in exitu. 2ᵒ poſt exituȝ: de eo ibi ⌊ Uox dn̄i ꝯfringētis. ⌋ Et pmo cōmemorat bn̄ficiū eductionis de egypto. ſcdo manifeſtat illud. Dicit ḡ. ⌊ Uox. ⌋ i.

imperiū ⌊ dñi. ⌋fuit ⌊ ſup aquas. ⌋maris diuiſi: ut dr̄
Exo. 14. Et magnificat h' tripl'r. p° ex pte auctis.
⌊ De' maieſtatis. ⌋Cui eni eſt ipſa maieſtas. Iſa. 6.
Plena erit oīs terra maieſtate ei'. ⌊ Intonuit. ⌋q: cū
eleuaſſet moyſes manus: flauit uētus. Et hūc flatum
dic̄ ⌊ Intonuit. ⌋q: tonitruū ex cōmotione uētoꝝ fit.
Itē ex parte mār: q: ſiccauit nō puas aqs: ſz multas. ſ.
maris. Iſa. 51. Nūgd nō ſiccaſti mare. Sap. 10. Trāſ
uexit eos p aquā nimiā. Itē ex pte effectus ex h' q ſuit
magne v̄tutis in h' q deiecit inimicos. Exo. 15. Dexte
ra tua dn̄e pcuſſit inimicū. Propter qd dic̄ ⌊ Uox do
mini in v̄tute. ⌋Itē alius effect' eſt magnificentie. vñ
dicit ⌊ Uox dñi in magnificētia. ⌋q: fecit trāſire p ſic
cū mare. vñ ſeqtur ibidē. ſ. Exo. 15. Magnific' in ſcī
tate: terribilis atqꝫ laudabilis rc̄.

Uox dñi confringentis cedros: et cōfringet dominus cedros libani.

Cōſequēter cōmemorat bñficia pſtita poſt trāſitū.
Et hoc pōt dupliciſ intelligi. p° per remotionē a ma
lo. 2° p collationē bonoꝝ ibi ⌊ Uox dñi ꝯcutientis. ⌋
Circa p^m duo facit. p° ponit bñficiū. 2° facilitatē con
ferēdi bñficiū ibi ⌊ Et cōminuet. ⌋Dicit ḡ. ⌊ Uox do
mini ꝯfringētis cedros. ⌋Cedri ſūt hoīes magni. Et
ſignat amorreos q erāt magni et fortes. Amos. 2. Ex
terminaui añ faciē eo' amorreū: cuius altitudo cedro
rū altitudo illi': et fortis ipſe qſi quercus. Itē in tota ter
ra que promiſſa erat eis. erāt amorrei et alie gētes que
nō poterāt extermiari et ſbiugari uſqꝫ ad tēpus dauid
Qꝫ amorrei adhuc hitabant circa libanū: ut dr̄ Ioſue
15. Et iō dicit ⌊ Cōfriget dñs cedros libani. ⌋i. amor
reos q adhuc hitabāt ibi. ⌊ Et cōminuet eos tanqꝫ vi
tulū libani et ſaron tanqꝫ filiū vnicorniū. ⌋Hebrei hñt
ſic. ⌊ Et cōminuet eos tanqꝫ vitulū libani. et ſarion ſicꝫ
Quid inſerit iter bufalos et boues. filiū bubaloꝝ. ⌋Et eſt ſenſus lr̄alis: q: diſta eſt iter bu
falos et boues: q: bubali in paludib' nutriunt: boues
aūt in montibus. Erāt eni in monte libani multa pa
ſcua i quo creſcebāt magni cedri. Itē erant ibi vituli
et boues. Dic ḡ. Ita erit facile deo cōminuē cedros li
bani: ſicut ſi cōminuēt vitulū ſaron. Saron eſt loc' q
Sarō qd. dā. Iſa. 35. Decor carmeli et ſaron. Hic loc' eſt aquo
Myſteriū cpi. ſus ubi bubali paſcunt. q. d. Etiā ſaron cōminuet ſic
filiū bubali uel vitulū. Myſtice ⌊ Uox dñi ſuper
aqs. ⌋Duplex bñficiū innuit. ſ. ꝯuerſionis et donorum
que dant ꝯuerſis. ⌊ Uox dñi in v̄tute. ⌋Scōꝫ myſte
riū pōt dupliciſ exponi. Uno mō: ut referat ad pdi
cationē chri. et ſic agit de ꝯuerſione iudeoꝝ et gentiū.
Hō aſſimilat aq. Iudeoꝝ cū dicit. ⌊ Sup aqs. ⌋Hoīes aſſimilant aqs.
q: ſicut aqua hoīes fluūt et nō reuertunt. 2. Reg. 14.
Uñ ſup aqs dr̄ uox. i. predicatio dñi. i. ſup pplꝫ iudeo
rū: q: ex doctrina dei nōdū incarnati ſz expectati: iu
dei ꝯuerſi ſūt ad deū. De ꝯuerſione gentiū ſeqt cū dic̄
⌊ Deus maieſtatis itonuit. ⌋Tonitruū format in nu
Hinc ſoſtie legati officio cpi pbantr. be: in qua ſignatur ipſa icarnatio que eſt ſicut nubes.
Iſa. 19. Ecce dñs aſcendet ſup nubē leuē. ⌊ De' ḡ ma
ieſtatis intonuit. ⌋i. oīpotēs intonuit per pdicationē
de nube carnis ſue. Iob. 37. Tonabit voce ſua mira
biliſ. Et dicit ⌊ Sup aqs multas. ⌋q: uox dñi icarna
ti fuit non tm̄ ſup iudeos: ſz ſup gentiles. Iſa. 49. De
di te in lucē gentiū rc̄. Uel ⌊ ſuper aqs ⌋baptiſmi. vñ
et tpe quo chriſtus baptizatus eſt: iſte ps cantat. ⌊ uox
Myſtice expoñit. dñi in v̄tute. ⌋Sup ps ſm myſticū intellectū tāgit myſteriū ꝯuerſionis iudeoꝝ et gentiū. Hic aūt po
nit bñficiū tpaliū donoꝝ. Et circa h tria facit. p° p
ponit ſpūalia dona. 2° ponit vitioꝝ extirpationē que
ſeqt ex eis ibi ⌊ Uox dñi ꝯfringētis. ⌋3° profectionē
ſeu pmotionē ad bona ibi ⌊ Uox dñi pparātis. ⌋In
ſpūalib' donis hec eſt dr̄ia: q: qb' dant ſpūalia dona.
Dona dei duplicia. qbuſdā dant ad ea que ꝯueniūt cōiter et agēda ſunt: et
ſūt de neceſſitate ſalutis. Quibuſdā ad quedā ardua: ſic
ad miracula facienda et hm̄. Quātum ad p^m dicit
⌊ Uox dñi in v̄tute. ⌋i. ex iperio dñi dat v̄tus ad iplē
dū pcepta. Quātū ad 2^m dicit ⌊ Uox dñi i ma
gnificentia. ⌋i. ex iperio dñi dat v̄tus ſcīs ſuis magna
faciēdi. ps. Sup iſrael magnificētia eius. Glo. huius
adaptat donis ſpūs ſcī. Et poſt. ſ. ꝯuerſionē fideliū ad
donū timoris qui fit diuia v̄tute: ad quā ptinet timo
res admittē. Magnificētia ptinet ad donū ſcīe: q: ad
ſciam ptinet magna agē. Eccli. 25. Quā magnus eſt
qui inuenit ſapiaꝫ. ⌊ Uox dñi ꝯfrigētis. ⌋Hic agit
de excluſione vitioꝝ: et tāgit p° vitiū ſupbie. 2° ꝯcupi
ſcētie ibi ⌊ Uox dñi intercidētis flamā ignis. 3° vitiuꝫ
infidelitatis ſiue ꝯtēptus ibi ⌊ Uox dñi ꝯcutiētis de
ſertū. ⌋Oñdit ḡ p° excluſionē ſupbie. Uñ notādū eſt.
q ſicut abietes ſt magne: ita et cedri. et iō per eas ſigna
tur ſupbia. Dic ḡ. ⌊ Uox dñi ꝯfrigētis cedros. ⌋i. vir
tus iperij diuini ſup oēs ſupbos. Iſa. 14. Detracta eſt
ad iferos ſupbia tua. ⌊ Et cōminuet cedros libani. ⌋
i. uox dñi ſup arrogantes et ſupbos ipſos cōminuēdo
ſua potētia. q: oēs reges per h ꝯuerſi ſūt ad chrm̄: et fi
naliter ſup cedros libani: q: maiores iudeoꝝ conuerſi
ſunt: ſicut patet de Nichodemo. Io. 3. Item.

Et cōminuet eos tanqꝫ vitulū libani: et dilectus quemadmodum filius vnicornium.

Hic ponit pfectio ꝯuerſionis. Mons libani eſt valde
paſcuoſus et ſacerdotes pp copiā victime faciebāt pa
ſcere ibi boues: et iō ⌊ cōminuet eos tanqꝫ vitulū liba
ni. ⌋i. humiliabit eos ſic vitulū libani. ut. ſ. ſeipſos i ſa
crificiū offerāt: ſicut offert vitulus q nutrit in mōte li
bani. Et h patet q: multi magni ſe martyrio expoſue
rūt p chro. Matth. 22. Thauri mei et altilia occiſa ſt.
⌊ Et dilectus quēadmodū fili' vnicorniuꝫ. ⌋Hoc pōt
dupl'r legi. p° ut ſignificet auctēꝫ cōminutiōis. q. d. Di
lectus faciet ea. Et ſz hoc dilect' ponit ſingulariſ qſi
auctēꝫ bñs. Hic eſt filius me'. Matth. 3. Et hec faci
et. ⌊ quēadmodū fili' vnicorniū. ⌋i. filius iudeoꝝ q: p
myſteriū icarnatiōis hec opabat. et iudei vnicornes di
cunt: inquātū gloriant in cultu domus dei. Uel vni
cornus dr̄ q: ſm gñationē eternā eſt ſine mr̄e: et ſm tē
poralē gñationem fuit filius ſine patre. Aliſ. ⌊ Dile
ctus rc̄. ⌋i. chrs in exēplū hui' cōminutionis patiet:
ut det exemplū alijs patiēdi. p' Pe. 2. Chrs paſſus eſt
p nobis: nob relinquēs exēplū: ut ſeqmini veſtigia ei'
Et patiet nō inquātū deus: ſz inquātū filius vnicor
niū. i. iudeoꝝ. Reuertamur ḡ ad ſenſum lr̄alem.

Uox dñi intercidētis flāmaꝫ ignis: uox dñi ꝯcutientis deſertū: et cōmouebit dñs deſertū cades. Uox dñi preparātis ceruos et reuelabit ꝯdenſa: et in tēplo ei' oēs dicēt gloriā.

Hic cōmemorat bñficiū quo liberati ſūt a malo iflicto
diuinitus. Numeri. 11. dr̄. q pp murmur ppli ignis in
uaſit partē caſtroꝝ: et ad eleuationē man' moyſi ignis
extinctus eſt. Et hoc eſt qd dicit ⌊ Uox. ⌋i. imperiuꝫ.
⌊ dñi intercidentis. ⌋i. deſtruētis. ⌊ Flamam ignis. ⌋
Cōſequēter cōmemorat bñficia que pmouent in
bono. Et ponit tria. pmo bñficia multiplicatiōis ppli.
2° nutritionis paruuloꝝ. 3° ducatus p deſtū. Lr̄a hie
ronymi hēt. ⌊ Uox dñi parturiētis deſtū. ⌋Sic legit
in Ioſue. Nullus eoꝝ qui exiuerūt de egypto et uene
rūt in deſtū: intrauerunt terrā pmiſſionis: niſi ioſue et
caleph. ut patet Nū. 14. Sz oēs qui intrauerūt i eaꝫ
nati ſūt in deſto. Et iō cōmemorat hoc bñficiū: q po
pulus nō eſt extinctus. Uñ dic̄ ⌊ Uox dñi pturiētis. ⌋

i. parturire facientis. ⁊ ſpãlit̃ deſertũ cades. q2 quãtũ ad intẽtionẽ moyſi fuit. ꝙ ſtatim exeũtes de egypto intrarẽt terrã ꝓmiſſionis: ⁊ uenirẽt in cades. Uñ miſerunt exploratores: ⁊ illi diſſuaſerũt: ⁊ timuerũt intrare: ⁊ ꝑp illud pctm̃ oẽs mortui ſũt. Et q2 ex illo dimiſerũt intrare: iõ in h' deſto oẽs mortui ſũt. Uel ſm l̃ raz noſtraꝫ. ⌊ uox dñi ꝯcutiẽtis deſtũ. ⌋ i. cõmouẽtis ad gñationẽ ꝑ deſtũ cades. ⌊ Uox dñi ꝑparãtis ceruos. ⌋ Diero' hẽt. ⌊ Obſtetricantis ceruos. ⌋ Hebre' hẽt. ⌊ Prepa rantis mulos. ⌋ Cerui in deſtis manẽt. Et q2 filij iſrl̃ q̃dragita ãnis fuerũt i deſto. iõ dicunt̃ cerui. ps. Statuit pedes meos tanq̃ꝫ ceruoꝝ. ⌋ q2 mulieres habuerũt opportunitate pariẽdi ⁊ nutriẽdi. ⌊ Et reuelabit condenſa. ⌋ uel. Salt'. q2 ducatũ ei p̃ſtitit p colũnã ignis per noctẽ: ⁊ nubis p diez. ps. Tranſduxit pplm̃ ſuũ p deſertũ. ¶ Myſtice in h' qđ dic̃ ⌊ Uox dñi ꝯfringẽtis. ⌋ ſignat domũ fortitudinis. Et ponit hic excluſionẽ pctĩ ꝯcupiſcẽtie cũ dicit ⌊ Uox dñi interciđentis flãmã ignis. ⌋ i. ꝯcupiſcẽtie. Sap̃. 6. Cõcupiſcentia ſapie deducet ad ignẽ ꝑpetuũ. Et hec nutrit alia mala: de qua p̃' Jo. 2. Oẽ qđ eſt in mũdo: aut eſt ꝯcupiſcẽtia oculoruꝫ ⁊c̃. Et hec ꝯſumit. Job. 31. Ignis eſt uſq3 ad ꝯſũptionẽ deuorãs. Baſilius exponit ſic. ⌊ Uox dñi intercidentis flãmã ignis. ⌋ q2 in die iudicij ṽtute diuia ignis diuidet̃: q2 ardor ſine luce erit in igne inuoluente reprobos. Ignis ſplẽdẽs ſine ardore erit ad glĩaꝫ electoruꝫ. ¶ Et h' qđ hic dic̃ ptinet ad domũ ꝯſilij. ⌊ Uox dñi ꝯcutientis deſtũ. ⌋ ¶ Hic ponit excluſionẽ duplicis infidelitatis. i. gẽtiliũ ⁊ iudeoꝝ. ¶ Quãtũ ad p̃m dic̃ ⌊ Uox dñi ꝯcutiẽtis deſtũ. ⌋ i. gentẽ ad fidẽ cõmouit ꝯuertẽdo ad eũ. Iſa. 54. Multi filij deſte. i. ppl̃i gẽtil magis q̃ꝫ ei' que hẽt virũ. i. ſynagoge. ¶ Quãtũ ad 2m dicit ⌊ Deſtũ cades. ⌋ qđ interpretat̃ ſcm̃ legis: q2 iu dei ſcificati ꝑ legiſlatorẽ ꝯuertent̃ in fine mundi. Iſa. 1. Terra nr̃a deſta ⁊c̃. Et h' ptinet ad domũ intellect'. ¶ Cõſequẽter cõmemorat bñficiũ qđ ptinet ad promotionẽ in bonis. Et p̃' ponit collationẽ ſapiẽtie. 2' ei' actũ. Dic̃ g̃. ⌊ Uox dñi ꝑparẽtis ceruos. ⌋ i. ſcõs ⁊ ꝑfectos viros: q2 ſic̃ cerui repellũt uenenoſa: ita ſci repellũt oẽ pctm̃. Et ſic̃ cerui p ſpinas icedũt ſine leſione: ita ſci ꝑ uanitatẽ mundi ſine delectatiõe. Geñ. penul. Neptalim ceruus emiſſus dans elogs pulchritudinis. Et iſti ꝑparant̃ p deũ: nõ per ſe: ⁊ ipſe de' ⌊ reuelabit. ⌋ eis. ⌊ cõdenſa. ⌋ i. ea que alijs ſũt obſcondita. Matth. 11. Reuelaſti ea paruulis. Et h' ptinet ad donũ ſapiẽtie. ¶ Cõſequẽter ꝯcludit grãꝝ actionẽ pro ꝑdictis bñficijs dicẽs ⌊ In tẽplo ei' oẽs dicẽt gloriã ⌋ ps. Iuuenes ⁊ virgines ſenes cũ iunioribꝰ ⁊c̃. Alia l̃ra hẽt. ⌊ Ois dicet. ⌋ uel ⌊ loquet̃ glĩaꝫ. ⌋ Uerũ eſt ꝙ glibet hẽt dona coĩa: ⁊ ẽt ſpũalia. Et pro h' ſpãli dono: glibet dicet gloriam. Eccĩ. ultĩo. Danti mihi iuſtitiam: dabo gloriam.

¶ Dñs diluuiũ inhabitare facit: ⁊ ſedebit dominus rex in eternũ. Dñs virtuteꝫ pplo ſuo dabit: Dñs benedicet pplo ſuo in pace.

¶ Hic agit de bñficijs ſperatis. Et p̃' cõmemorat potẽtiã bñfactoris. 2' ponit ſperata bñficia ibi ⌊ Dñs ṽtuteꝫ pplo ſuo dabit. ⌋ In hebreo habet̃. ⌊ Dñs diluuio ſedit. ⌋ Et h' hẽt planũ ſenſũ. q. d. Uerũ eſt q2 hoc fecit pplo iſraeli. Nũgd nõ eiuſdem pñtie aliqñ fuit? Immo a p̃ncipio mũdi iudicia ei' manifeſta fuerunt. Et cõmemorat vnũ manifeſtum. ex iudicio pro pctõ hominũ: induxit diluuiũ. ⌊ Et ſedebit dñs rex i eternũ. ⌋ iudicans. ſ. pplos in eqtate. Diero' hẽt. ⌊ Dñs diluuiũ inhitat. ⌋ uel inhitare facit. Diluuio inundãte t̃ra euacuata eſt ab hitatoribꝰ. Poſtea iterũ inhitare facit terraꝫ diſſipatã tũc p multiplicationẽ hoiuꝫ. ¶ Myſtice põt tripl̃r legi. Uno mõ ut li diluuiũ ſit q̃ſi accuſatiuus appoſit' ad h' iſinitiũ. ⌊ inhitare. ⌋ q2 in archa noe ſoli illi hitauerũt diluuiũ: ⁊ ſic p archam noe ſignat̃ eccleſia ⁊ ſci g ſũt in ea ſecuri hitare diluuiũ tribulationuꝫ. Alio mõ ecõuerſo: q̃ſi diluuiũ inhitat in templo ſuo. Diluuiũ eſt mũduꝫ: ⁊ carnales hoies mũdi. Naũ 1. In diluuio ꝑtereũte ꝯſumationẽ faciet. Hoc g̃ diluuiũ faciet inhitare in tẽplo ſuo qñ ꝯuertent̃. ⌊ ⁊ ſedebit rex i eternũ. ⌋ ut ſup̃ expoſitũ eſt. Alio mõ diluuiũ inhitat. i. aq̃s baptiſmales q̃s ip̃e inhitat p effectũ grẽ. ¶ Cõſequẽter cõmemorat bñficia ſpata. ⁊ p̃' ptinẽtia ad ꝓgreſſuꝫ. 2' ad finẽ. ¶ Quãtum ad p̃m dicit ⌊ Dñs ṽtutẽ pplo ſuo dabit. ⌋ p quã poſſint ꝑficere. Iſa. 40. Qui dat leſſo ṽtutẽ: ⁊ hijs g nõ ſũt fortitudinẽ ⁊c̃. ¶ Quãtuꝫ ad 2m dicit ⌊ Dñs bñdicet populo ſuo i pace. ⌋ Iſa. 32. Sedebit pplus me' i pulchritudie pacis: in tabnaculis fiducie: in rege opulenta.

¶ ps cantici in dedicatiõe dom' dauid. 29.

Exaltabo te dñe qm̃ ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me.

In precedenti pſalo hortat' eſt ꝓpheta alios ad grãꝝ actiones. Hic aũt ipſe grãs agit.

Titulus. ⌊ ps cantici in dedicatiõe dom' dauid. ⌋ ſic̃ ſup̃ dictũ eſt ps cantici dĩ qñ ꝓus cantabat̃: ⁊ poſt ſequebat̃ ps: q̃ſi ps ſequens canticũ. Sed legim' ꝙ dauid domũ deo nõ dedicauit: q2 ꝓhibit' fuit per Nathan a dño. 2. Reg. 7. Sꝫ hic nõ dĩ dom' dñi ſꝫ dauid. Legit̃. 2. Reg. 5. ꝙ poſt mortẽ ſaulis cepit hieruſm: ⁊ ibi fecit domũ ſuã. Et ꝯſuetum eſt ꝙ qñ qs intrat domuꝫ: facit ſolẽnitatẽ. Et poſſet dici ꝙ tũc iſte ps cãtatus fuit ab ipſo dauid: qñ p̃' intrauit domũ illã nouaꝫ ut inhitaret ibi. Tñ melius itelligit̃ ꝙ ꝯferat̃ ad myſteriũ domus dauid. i. chrĩ: q eſt eccl̃ie caput ⁊ corpus. Et hec eadẽ dĩ tabnaculũ: ſup̃ dictũ eſt. ⌊ pro ꝯſumatione tabernaculi. ⌋ hic autem ⌊ in dedicatiõe dom' ⌋ Tabernaculũ eſt militantiũ: ⁊ ſic̃ preſens eccleſia dicitur tabernaculum. Apoc. 21. Ecce tabnaculũ dei cuꝫ hoib' ⁊c̃. Domus eſt qeſcẽtiũ: ſic̃ eccl̃ia expectat qetẽ patrie. ps. In domũ dñi ibimus. Utraq3 h' hẽt ꝯſtructionẽ que fuit in ordinatione ſiue icarnatiõis: ⁊ dedicationẽ: que fuit in reſurrectiõe: qñ corpus chrĩ indutũ eſt glĩa imortalitatis. Sup corpus chrĩ ꝯtinue conſtruit̃: ⁊ p ꝯuerſionẽ fideliũ dedicat̃: qñ erit in gloria.

¶ Pſalo iſte diuidit̃ in duas ptes. In p̃' in gñali cõmemorat bñficia ꝓ qb' grãs agit. 2' i ſpãli ibi ⌊ Ego aũt dixi. ⌋ Circa p̃m duo facit. p̃' agit grãs de ꝓprijs bñficijs. 2' inuitat alios ad grãs agẽdas de coib' ibi ⌊ Pſallite dño ſci eius. ⌋ Circa p̃m tria facit. p̃' ponit grãꝝ actionẽ. 2' cõmemorat bñficia ibi ⌊ Qm̃ ſuſcepiſti me. ⌋ 3' exponit ibi ⌊ Dñe deus. ⌋ Dic̃ g̃. ⌊ Dñe exaltabo te. ⌋ nõ faciẽdo te altiorẽ: ſꝫ ꝯfitẽdo ⁊ laudando tuã altitudinẽ. Eccĩ. 43. Bñdicẽtes dñm exaltate illuꝫ quãtũ poteſtis. Et aſſignat duo bñficia: q̃re exaltat: vnũ ex parte dei ⁊ aliud ex pte inimicoꝝ. ⁊ 2m eſt effectus p̃mi. Ex pte dei: q2 ⌊ ſuſcepiſti me. ⌋ in tuaꝫ ꝓtectionẽ: qñ elegit eũ ⁊ protexit ut hẽtur. 1. Reg. 16. uſq3 in finẽ. Uel de' ſuſcipit iuſtos qñ vnit ſibi: g per vnionẽ charitatis adherẽt ſibi. Sꝫ chrm̃ hoieꝫ vniuit ſibi ſuſcipiendo in vnitatẽ ꝑſonẽ. ps. Tu aũt dñe ſuſceptor meus es ⁊c̃. Ex pte inimicoꝝ: q2 ⌊ nõ delectaſti. ⌋ Hoc enĩ nõ eſt odioſum ualde: ꝙ inimici gaudeant de eo: q2 nõ gaudẽt niſi de malo ſuo: ⁊ nullus optat malũ niſi ſibi exoſo. Eccĩ. 18. Si preſtes ꝯcupiſcẽtias eius aĩe faciet te in gaudiũ inimicis tuis. Sꝫ

certũ

Myſterium.
Myſterium. — Expõ ſm baſilium. — Spũalis intelligẽtia. — Titulus pſalmi. — Diuiſio pſalmi.

certū eſt q̄ dauid non uenit in gaudiū inimicis. q̄ ſaul nō eſt aſſequut⁹ ppoſitū ſuū de eo. De chr̄o aūt nō vi-detur. Matth. 17. Inſultabāt eni ei iā crucifixo. Uah q̄ deſtruis tēplū dei rc̄. Itē et viris iniuſtis mali iſultāt: z letant ſup eos. Job. 30. Deridēt me iuniores tpe: nūc in eoꝝ cāticū v̄ſus ſuz: z fact⁹ ſuz in pūerbiū eis. Sed dicēdū q̄ ſi ad horā iudei de chr̄o gauiſi ſūt: nō tn̄ ſinaliter. q̄ chr̄o reſurgēte nomē ei⁹ magis inualuit. Mich. 7. Ne leteris inimica mea q̄ cecidi rc̄. ¶ Deīn cū dic.

¶ Dn̄e deus me⁹ clamaui ad te: z ſanaſti me. Dn̄e eduxiſti ab inferno aīam meā: ſaluaſti me a deſcendentibus in lacum.

¶ Oſtēdit quō libat⁹ ſit. z p̄mo a malis iterioꝝb⁹. 2° ab exterioꝝb⁹ ibi ⌊ Dn̄e eduxiſti. ⌋ Malū iteri⁹ eſt infirmitas uel corpalis uel ſpūalis. Hec duo potuerūt eē in dauid z in nob: ſz in chr̄o nō: niſi corpalis pp paſſibilitatē z iō dicit ⌊ clamaui. ⌋ ſ. dauid. ps̄. Ad dn̄z cū tribularer clamaui. Itē chr̄s clamauit: et ſi inquātū de⁹ ſit exaudiret. Heb. 5. Cū clamore ualido z lachrymis rc̄. Seqt ⌊ z ſanaſti me. ⌋ Dicit q̄ ab utraq̄ īfirmitate. Chr̄iſtū v̄o ſanauit a corpali ſolū paſſibilitate. ¶ Cōſeq̄nter dicit ſe eē libatū ab exterioꝝb⁹ malis. ⌊ Domine eduxiſti. ⌋ Et p̄mo ab imīnētib⁹. 2° ab illis a q̄b⁹ eſt p̄ſeruat⁹ ibi ⌊ ſaluaſti. ⌋ Dicit ḡ ⌊ Dn̄e eduxiſti rc̄. ⌋ hoc ad lrāz nō pōt itelligi de dauid: q̄ nō erat erut⁹ de iferno qn̄ hūc pſalmū fec. Pōt tn̄ itelligi de eo ſm̄ metaphorā q̄ſi liberat⁹ ſit a mortali piculo. Sz ad lrāz itelligit de chr̄o cui⁹ aīa educta eſt de inferno a deo. ps̄. Ne derelinq̄s aiaz meā in iferno. Itē ꝯuenit illis q̄ p chr̄m reſuſcitati ſūt. Zach. 9. Tu aūt in ſāguie teſti tui eduxiſti victos de lacu in quo nō erat aq̄. 2° dic ſe p̄ſeruatū a mortali piculo cuz ibdit. ⌊ ſaluaſti me a deſcēdētib⁹ in lacū. ⌋
Mos. Ad lrāz lac⁹ accipit p ꝯcauitate. Mos eni fuit antiq̄s q̄ ſepeliebant i pfūdis ꝯcauitatib⁹. ⌊ ſaluaſti me. ⌋ ai ⌊ a deſcēdētib⁹ in lacuz. ⌋ q. d. Libaſti me a piculis mortis. Sz de chr̄o exponit optie: q̄ p lacū itelligit dānatio etna. q̄ lz chr̄s deſcēderit in iernū: nō tn̄ illuc deſcēdit tanq̄z ad dānationē: ſz ut liberaret eos q̄ in lacu erāt. q. d. Dediſti mihi ut nō aſſimilarer deſcēdētib⁹ in lacū. ps̄. Fact⁹ ſū ſic hō ſine adiutorio iter mortuos liber. Uel ⌊ in lacū. ⌋ i. in pctm̄. Immunis eni fuit a peccato. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Pſallite dn̄o ſancti eius: z confitemini memorie ſanctitatis eius.

¶ Induc̄ alios p̄mo ad grāꝝ actionē. 2° commemorat bn̄ficia ibi ⌊ Qm̄ ira in idignatione ei⁹. ⌋ Ubi duo facit. q̄ p̄mo oſtēdit qui ſūt qui grās deo debēt. 2° de q̄ ibi ⌊ Cōfitemini. ⌋ Dicit ḡ ⌊ Pſallite. ⌋ Ecce q̄liter p̄ cāticū ⌊ Pſallite. ⌋ inq̄z uos ſci. q̄ Eccl. 15. Nō eſt ſpecioſa laus in ore pctōris. Apoc. 19. Laudē dicite deo nr̄o oēs ſci ei⁹. Sz de quo: ⌊ ꝯfitemini. ⌋ grās agēdo. ⌊ memorie ſcitatis ei⁹. ⌋ Uno mō ⌊ memorie. ⌋ pōt intelligi: q̄ de⁹ memor eſt nr̄i. Hiere. 2. Recordatus ſum tui rc̄. Et dicit ⌊ ſcitatis ei⁹. ⌋ Et dupl'r pōt itelligi. uel q̄ hec memoria ꝓuenit ex ſcitate. i. ex mīa z bonitate ſua. Leuit. 11. Sci eſtote q̄ ego ſanct⁹ ſum. Uel q̄ memor eſt nr̄i ut ſcilicet nos. Leuit. 11. Ego dn̄s qui ſcifico uos. Alio mō ⌊ memorie. ⌋ ſ. nr̄e: quia nos recordamur ſcitatis dei. q. d. Cōfitemini cōmemorādo ſcitatē eius. Iſa. 63. Miſerationū dn̄i recordabor. ¶ Secundo cum dicit.

¶ Qm̄ ira in indignatione eius: z vita in uoluntate eius. Ad ueſperū demorabit fletus: z ad matutinum letitia.

¶ Cōmemorat bn̄ficia oib⁹ exhibita. Ubi duo facit. p̄mo ponit hec bn̄ficia que ſpectāt ad dei clemētiam. 2° clemētie eius oſtēdit ſignū ibi ⌊ Ad ueſperū. ⌋ Dicit ergo ⌊ Qm̄ ira rc̄. ⌋ Miſericordia dei nō eſt ſine iuſtitia. iō ponit p̄mo iuſticiā. 2° miam. Iuſticiā cū dicit ⌊ Qm̄ ira. ⌋ hic ira accipit pro effectu ire. i. pro vindicta. indignatio v̄o nō pro cōmotione ire in deo: ſed pro iuſticia dei ſm̄ quā deteſtat ipiū. q̄ Sap. 14. Sil'r odio ſunt deo impi⁹ z ipietas ei⁹. q. d. ⌊ in idignatiōe ei⁹. ⌋ i. dei iuſticia iudicāte pctā in ira. i. vindicta. Hiero⁹ planius. ⌊ Qm̄ ad momētū eſt ira ei⁹. ⌋ q. d. ſi aliqū iraſcat ſuis hoc eſt ad correctionē in breui tpe. Iſa. 54. In momento idignationis abſcōdi rc̄. Eze. 18. Nolo mortē pctōris morietis. Hiero⁹. ⌊ Uita in ꝓpitiatione ei⁹. ⌋ q. d. Punit ad momētū z poſt repropitiat z reddit vitam. Job 5. Percutit: z man⁹ ei⁹ medet. Oſtēdit aūt clemētie z mīe ei⁹ ſignū. z ſm̄ lrām cū ſubdit ⌊ Ad ueſperuz demora. ⌋ q. d. in breui tpe dn̄s a triſticia ducit ad ꝯſolationē. q̄ ſi aliq̄s triſtis ſit ueſpe: mane erit letus. Triplex aūt rō aſſignari pōt q̄re ueſpi triſticia inſit z mane letitia. Una ex exteriori diſpōne: q̄ ueſpe p̄ncipiuz eſt tenebrarū que ꝯtriſtāt. mane v̄o lucis que letificat. vn̄ ceci ut letent cantāt Tho. 5. Quale gaudiū mihi erit qui in tenebris ſedeo: z lumē celi nō video. 2° ex iteriori. mane eſt hora ſanguinis: q̄ hō diſponit ad gaudiū. Ueſpe eſt hora melācolie: qua hō diſponit ad triſticiam. 3° ex nā ſomni. Somnus enim eſt q̄es aialuz. vn̄ triſticia per ſomnū quietat. ¶ Myſtice lrā eſt plana: q̄ ⌊ Ad ueſperū. ⌋ hōꝛe ſepulture fuit triſticia. q̄ adhuc fideles flebāt mortē chr̄iſti. Sed ⌊ ad matutinū. ⌋ ꝓpter nūciū reſurrectionis. ⌊ letitia. ⌋ Si ad totum genus humanū referat. ſic ⌊ ad ueſperū. ⌋ i. pctm̄ p̄mi parētis. ⌊ triſticia. ⌋ q̄ ut habet Gen̄. 3. Poſt meridiem v̄gēte iam ſole ad occaſum peccauit adam. Et iſte flet⁹ nō pōt dici breuis: q̄ etiā poſt repatione grē manent relique eius. Sed in matutino. i. in chr̄iſto letitia. Uel ueſpe qn̄ lux ſpūalis incipit in hoie deficere: z tūc in eo eſt fletus. ſed qn̄ relucet in eo tūc eſt gaudiuz. ps̄. Mane aſtabo tibi z videbo.

Ex trib⁹ cāis sum⁹ leti i māe z triſtes i ueſperi.

Myſtic.

¶ Ego aūt dixi in abūdantia mea non mouebor in eternū. Dn̄e in uolūtate tua preſtitiſti decori meo virtutem. Auertiſti faciem tuam a me: z factus ſum conturbatus.

¶ Supra grās egit de bn̄ficijs diuinis. hic aūt ꝓſequitur totū ordinē quo hoc ſit adept⁹. Ubi tria facit. p̄° ponit ꝓceſſum ſue directionis. 2° ſuum recurſum ad orōnez. ⌊ Ad te dn̄e clamabo. ⌋ 3° oſīdit orōis exauditiōez ibi ⌊ Audiuit dn̄s. ⌋ Scdʒ glo. p̄° itelligunt de chr̄iſto z de q̄libet hoie. Et p̄° exponam⁹ quō itelligunt de quolibet homine. Eccl. 10. Initiū ois peccati ſupbia. Et ideo in ꝓceſſu deiectionis p̄mo ponit p̄ſumptio de ſe ꝯfidentiū. 2° falſitas p̄ſumptionis ibi ⌊ Dn̄e in uolūtate. ⌋ 3° p̄ſumptionis pena ibi ⌊ Auertiſti faciem tuam a me. ⌋ Dicit ergo ⌊ Ego dixi. ⌋ i. corde p̄ſūpſi. ⌊ i abūdātia. ⌋ corpalis ꝓſperitatis. ⌊ non mouebor. ⌋ i. nō deficiam. Apoc. 18. Sedebo regina rc̄. Eccl. 11. In die bonorum ne immemor ſis rc̄. Uel ⌊ in abundantia. ⌋ ſpiritualium bonoꝝ. ſicut adam erat in paradiſo. Eze. 28. Plenus ſapiētia ꝑfectus decore in delicijs. Et in hac abundātia dicunt ⌊ Non mouebor. ⌋ Contra qd̄ dicitur prime Cor⁹. 10. Qui ſe exiſtimat ſtare videat ne cadat. Falſitatem preſumptionis oſtēdit cum dicit. ⌊ Domine in uoluntate tua rc̄. ⌋ Decor hominis temporaliter eſt proſperitas temporalis: z ideo comparat flori. Iſa. 40. Omnis caro fenum. Hic autez decor de ſui natura nō habet v̄tutē ꝑmāſurā ſicut hētur Iac. 1. Sicut flos feni ꝑtrāſibit. exort⁹ eni eſt ſol cū ardore z areſecit fenū: z flos ei⁹ decidit: z decor vult⁹ ei⁹ depijt

q: facit eű viuē nō ſua ſ; dei vita. Gal. 2. Viuo ego: iā; nō ego. viuit vō in me chrs. Uel ipugnat⁹ uel trit⁹ ab iferiori. vn̄ qn̄ timet fit ex̄ ſe. Act. 3. Repleti ſūt ſtupore ⁊ extaſi. Et ſicut vult glo. h̄ mō hic accipit̄ extaſis. Agit̄ eni hic de tribulatiōe chri in paſſiōe. Un̄ chrs i cruce pēdēs ait. In man⁹ tuas ⁊c̄. Luc. 23. Et de tribulationib⁹ eccl̄ie. ⁊ h̄ ſb̄ figura eo⁊ que ɔtigerūt dauid. Uel itelligunt̄ v̄ba ſc̄a hui⁹ q̄ſi ab vna pſona platæ: q: caput corp⁹ ⁊ mēbra ſūt vna pſona. vn̄ chrs loqtur ꝑ ſe ⁊ ꝓ corpe ſuo. Iſa. 61. Quaſi ſpōſū decoratū corona ⁊ q̄ſi ſpōſā; ornatā monilib⁹ ſuis. q: chrs ⁊ eccl̄ia ſunt vna pſona.

Partitio pſalmi. ¶ Pſalm⁹ iſte diuidit̄ i duas ptes. q: p̄° p̄mittit orōnē. 2° ponit exauditionē ibi⌊ Q̄ magna mlt itudo dul. ⌋S; q: orō initit̄ ſpei. p̄mo p̄mittit ſpe; ⁊ orōnē. 2° aſſignat utriuſq; rōnē. ſ. q̄re ſperet ⁊ oret ibi⌊ Q̄m fortitudo. ⌋Circa p̄mū duo facit. Pmo eni; p̄mittit ſpem. 2° ibi aſſignat rōnē ibi⌊ In tua iuſticia libera me. ⌋Circa ſpem duo facit. Pmo ponit ſpei rectitudinē. 2° certitudinē ſiue firmitatē ibi⌊ nō ɔfūdar ietnū. ⌋ Dicit ḡ⌊ In te dn̄e ſpaui. ⌋Hiere. 17. dr̄. Maledictus hō q ɔfidit in hoie ⁊c̄. Et iō nō pōt ſpes eē recta i homine ſ; i deo. Eccl̄i. 2. Qui timetis dn̄;: ſpate i illū ⁊c̄. Et dr̄ hoc ex pſona chriſti ⁊ eccleſie.

Queſtio. **Sed contra** Spes nō hēt locū in cōprehēſore. chriſt⁹ aūt fuit cōprehēſor: ergo non habuit ſpem: nec fidem: ſed viſionem.

Solutio. **Rn̄deo** Spare dr̄ a ſpe. Spes aūt dr̄ duplicit̄. Qn̄q; eni dr̄ v̄tute. qn̄q; vō obiectū; ei⁹ qd̄ eſt vnū ſb̄ duplici rōne: q: reſpicit deū ut btitudinē eīnā: ⁊ ut btitudīs datorē. hāc nō hūit chrs: q: obiectū ei⁹ eſt bonū futurū nō hitū. Tn̄ aliq̄ alia expectāda erāt chro p auxiliū dei: ſic glīa imortalitatis: ɔuerſio hoīum ⁊ hi⁹. Et quātū ad h̄ ſpabat: ſ; v̄t⁹ ſpei nō fuerit ei nec̄ia. 2° ponit firmitatē: q:⌊ nō ɔfūdar i etnū. ⌋ q: initit̄ deo q eſt icōmutabilis: ſed qui ſperat in hoīe qui deficit: confunditur aliqn̄. ¶ Deinde cum dicit.

¶ In iuſtitia tua libera me. Inclina ad me aurē tuā: accelera ut eruas me. Eſto mihi i deū ꝓtectorē ⁊ i domū refugij ut ſaluū me facias.

¶ Subiūgit orōnē ubi tria fac̄. Pmo aſſignat cām q̄re petit libari. 2° petit celeritatē libatiōis ibi⌊ Inclina. ⌋ 3° ponit modū⌊ Eſto mihi. ⌋Dic̄ ḡ. O dn̄e ſpo: ⁊ iō peto liba me. S; qua cā. nō pp iuſticiā meā. ſ;⌊ in tua iuſticia. ⌋q: iuſt⁹ es. Dan̄. 9. Nō in iuſtificatiōib⁹ nr̄is ꝓſternim⁹ p̄ces an̄ faciē tuā: ſ; in miſatiōib⁹ tuis mlt̄is. Uel⌊ in iuſticia tua. ⌋quā mihi dediſti: non mea. Ro. 10. dr̄. Ignrātes dei iuſtitiā ⁊c̄. Itē peto velociter liberari: q: nō poſſum pati afflictionē. ¶ Dilatio p̄t cōtingē duplr̄. Una rō pōt eē q: libator eſt lōge. Alia vō q: piger. De⁹ videt̄ lōge eē a nobis. vn̄ qdā dixerūt: q: nō hēt ꝓuidē de nobis. Iob. 22. Circa cardines celi ꝑambulat nec nr̄a cōſiderat. Et iō peto ut tu de⁹ q in altis hitas: nec ego poſſū ad te accede⌊ Inclina aurē tuam. ⌋Auris dei eſt uolūtas exaudiēdi. Et dr̄ de⁹ nob̄ appropinq̄re qn̄ ɔſcēdit nr̄is ifirmitatib⁹ ⁊ miſrijs. ⁊ iō dit⌊ Inclia. ⌋i. ɔdeſcēde ex bonitate: ⁊ h̄ cito. Et ideo ⌊ accelera ut eruas me. ⌋Iſa. 8. Uoca nomē ei⁹ accelera; q: nō tardat in nec̄itate. Modus eſt duplex libandi. ut. ſ. q nō ledat̄ in malis exiſtens. uel q mala fugiat. ¶ Quātū ad p̄mū dic̄⌊ Eſto mihi i deū ꝓtectorē. ⌋ ut mala nō me ledāt. Iſa. 49. In pharetra ſua abſcondit me. ¶ Quā. ū ad 2m dicit⌊ ⁊ in domū refugij. ⌋ ⁊ h̄ eſt nomē dn̄i. Prouer. 18. Turris fortiſſima nomen dn̄i. Et iō hic addit⌊ ut ſaluum me facias. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Qm̄ fortitudo mea ⁊ refugiū meū es tu: ⁊ ꝓpter nomē tuum deduces me ⁊ enutries me. Educes me de laqueo hoc quē abſcōderunt mihi: qm̄ tu es protector meus.

¶ Oſtēdit qd̄ mouet eū. Et p̄° ad ſpandū. 2° ad orādū ibi⌊ Miſerere mihi dn̄e qm̄ tribulor. ⌋Circa p̄mū duo facit. q: p̄mo mouet̄ ad ſpandū ex ɔſideratiōe diuīe cōditionis. 2° expimēto bn̄ficio⁊ ibi⌊ Ego aūt in domīo ſpaui. ⌋Hec eni duo dāt fiduciā. Cōditionē autem dei oſtēdit duplr̄. Pmo per cōparationē ad nos. 2° ꝑ cōparationē ad aduerſarios q: erāt ⁊ aduerſarij ⁊ hoſtes ibi⌊ odiſti obſuātes. ⌋Circa p̄mū tria facit. Pmo eni ponit btitudinē dei ad nos. 2° qd̄ ex h̄ ſpet ibi⌊ Et pp nomē tuū. ⌋3° in ſpem erect⁹ ꝓrūpit in orōnē ibi⌊ In man⁹ tuas. ⌋ ¶ Sciēdū eſt aūt q de⁹ hēt btitudinem ad nos; q: eſt fortitudo nr̄a ad cōplēdū oīa bona que ꝑ eū facim⁹. Exo. 15. Fortitudo mea ⁊ laus mea dn̄s ⁊c̄. Itē q: refugiū nr̄m ad vitādū mala. pſ̄. Petra. ſ. deus refugiū herinatijs. Et iō ait. Spo de te ꝑꝑ iſta duo. Et qd̄ ſpat oſtēdit ex pſona viatoris qui ſemꝑ indiget ductore: ꝓcuratore: ⁊ defenſore. Pmū ptinet ad viā 2m ad vitā. 3m ad ſalutē. ¶ Et iō q̄tū ad p̄m dic̄⌊ Deduces. ⌋ſ. per viā ſalutis. ¶ Quantū ad 2m⌊ ⁊ enutries. ⌋nutrimēto v̄tutis ⁊ ēt corꝑali. pſ̄. Dn̄s regit me ⁊ nihil mihi deerit. ¶ Quā. ū ad 3m⌊ educes me de laqueo. ⌋i. de fraudulēti inſidia quā mihi p̄parauerunt. Prouer. 1. Ueni nobiſcū iſidiemur ⁊c̄. pſ̄. Laque⁹ cōtrit⁹ eſt. Et rō eſt⌊ q: tu es ꝓtector meus. ⌋q. d. Ideo ſpero q: iſta facies mihi: q: tu es ⁊c̄.

¶ In manus tuas cōmēdo ſpūm meum: redemiſti me dn̄e deus v̄itatis. Odiſti obſeruantes vanitates: ſuperuacue.

¶ Prorūpit 3° in ſubuā orōnē. Et circa h̄ duo facit. pmo recōmēdat ſe dn̄o. 2° cōmemorat diuinū bn̄ficiū uel hitū: uel mox ſequturū ibi⌊ redemiſti ⁊c̄. ⌋ ¶ Dic ergo quātū ad p̄mū⌊ In man⁹ ⁊c̄. ⌋Qd̄ carius eſt in hoīe ſpūs eſt. ⁊ qui timet in via qd̄ car⁹ hēt cōmendat ductori. Et iō in via iſta ꝑiculoſa ſpū; meū cōmēdo tibi deo. Hoc fecit chrs in nr̄m exēplū. Un̄ in cruce dixit. In man⁹ tuas ⁊c̄. Thi. 1. Scio cui credidi ⁊c̄. Ex pſona eccl̄ie itelligit̄. q. d. eccl̄ia capiti chro. Tu dicis⌊ In man⁹ tuas cōmēdo ſpūm meū ⁊c̄. ⌋⁊ ex hoc ſequit̄. ſ. ex cruce redēptio nr̄a. Dicit aūt⌊ de⁹ v̄itatis. ⌋q: impleuit qd̄ ꝓmiſit. Per cōparatione aūt ad aduerſarios dicit⌊ Odiſti. ⌋q. d. Sic te hēs ad me. Sed quō ad aduerſarios: q: odis eos ⁊ merito: q:⌊ obſuāt vanitates ⁊c̄. ⌋Illi. ſ. qui in reb⁹ mūdi ſpem hn̄t ⁊ figūt. Et hoc ⌊ ſupuacue. ⌋q: deficiūt. Sap̄. 5. Quid nobis profuit ſupbia ⁊c̄. Itē vanitates augurīa uel ſōnia ul̄ pacta demonū ⁊ talis odiunt̄ a deo. q: ſacrilegi ⁊ idolatre. pſ̄. Beatus vir cuius eſt nomen dn̄i ⁊c̄.

¶ Ego autem in dn̄o ſperaui: exultabo ⁊ letabor in miſericordia tua.

¶ Sup̄ rōnē ſue ſpei aſſignauit ex diuīa ɔditiōe. hic aūt aſſignat eā expimēto diuo⁊ bn̄ficio⁊. Circa qd̄ duo facit. q: p̄mo ꝓponit ſpe;. 2° ei⁹ effectū ibi⌊ Exultabo. ⌋ Dic̄ ḡ. De⁹ odit malos.⌊ ego aūt. ⌋q nō obſuo vanitates⌊ ſpaui in ſolo deo. ⌋nō in deo diuitiarū. p̄° Thi. 6 Effect⁹ ſpei eſt ſpūalis letitia. Ro. 12. Spe gaudētes. Et ponit modum letitie: q:⌊ exultabo ⁊ letabor. ⌋Eſt aūt exultatio gaudiū per ſigna exteriora extra exiliēs. Letitia vō dicit interiorē dilatationē cordis. Exultatio ergo dicit magnitudinem gaudij: letitia moderationem. Et p̄mittit exultationē quia hoīes iflāmati amore dei in p̄ncipio plus gaudēt: ⁊ poſt moderate⌊ Letabor. ⌋ nō in iuſtitia mea: ſed tua.

¶ Qm̄ reſpexiſti humilitatē meā: ſaluaſti de

neceſſitatib⁹ aīam meā. Nec ɔcluſiſti me in manib⁹ inimici: ſtatuiſti in loco ſpatioſo pe des meos.

℄ Hic cōmemorat bñficiū liberationis. ⁊ pmo liberationē 2° liberatiōis modū ibi⌊ Nec ɔcluſiſti.⌋ A duob⁹ dicit ſe liberatū. ab abiectione: ⁊ a tribulatione. Primū oppo nit honori. 2m pſpitati. ℄ Quātū ad pm dicit⌊ hūili tatē.⌋ i. abiectionē. q. d. Lʒ tu alt⁹ ſis in celis: tñ⌊ reſpe xiſti.⌋ hic abiectū. vł⌊ humilitatē.⌋ cordis. Luc. 1. Re ſpexiſti humilitatē ancille me. ℄ Quātū ad 2m dicit ⌊ de nečitatib⁹.⌋ i. tribulationib⁹.⌊ aīam.⌋ nō corpus q: ſm corp⁹ qñqʒ ſuccūbūt: ſed aīa liberat. pš. De neceſ ſitatib⁹ meis libera me dñe. Uel neceſſitates dicit paſſibi litates pñtis vite. ſ. mortis: famis: penurie: indigentie. Ro. 12. Nečitatib⁹ ſcōꝝ cōicātes. Modus liberationis oſtēdit pmo quātū ad euaſionē mali. 2° quātū ad cō ſeruationē in bono ibi q:⌊ ſtatuiſti.⌋ Dicit ğ quātū ad pmū⌊ Nec ɔcluſiſti.⌋ Illud ɔcludit cuius nihil eſt ex tra. De⁹ pmittit aliquē tētari ab hoīb⁹: ſed nō ɔcludit eū in manib⁹ eoꝝ: q: reſeruat aliqd ad qđ hoſtis nō põt ſicut in Job. 1. qui pmo ſic cōcluſit ſup ſbam ꝙ corp⁹ non tāgeret. deīde ſic ſup corp⁹ ꝙ nō tāgeret aīam. vñ dicit Uerūtñ aīam illi⁹ ſerua. Sed impij concludūtur⌊ in manibus inimici.⌋

Queſtio. **Sed contra** Job. 16. Concluſit me apđ ini quum ⁊c̃.

Solutio. **Reſpondeo** Uerū eſt ſm intētionē inimici credētis ſe pualē: ſed nō eſt ue rū ſimplr. ℄ Quātū ad 2m ait⌊ ſtatuiſti.⌋ i. in loco li bero ⁊ amplo.⌊ pedes.⌋ i. affect⁹. q: ex nulla pte īpedi tur qn bñ faciat. Prouer. 4. Ducā te per ſemitas equi tatis: q̃s cū igreſſus fueris nō ar. greſſus tuos: ⁊ currens nō hēbis offendiculū. Uel iſte locus ſpatioſus eſt vita eterna. Baruch. 3. O iſrł q̃ʒ magna eſt domus dei ⁊c̃. Ubi ſtauerūt pedes nři. pš. Stātes erāt pedeſ nři ⁊c̃.
℄ Deinde cum dicit.

℄ Miſerē mei dñe qm̄ tribulor: ɔturbat⁹ eſt ī ira oculus meus aīa mea ⁊ venter meus.

℄ Rōnē orōnis aſſignat duplr. Primo in gñali pmittit orōnē ⁊ ei⁹ cām. 2° pſequitur utrūqʒ in ſpāli ibi⌊ cōtur bat⁹ eſt.⌋ Circa pmū duo fač. Pūo ponit petitionē in gñali. 2° cāʒ petitiōis ibi⌊ Miſere.⌋ Judith. 8. Indul gētiā ei⁹ cū lachrymis poſtulem⁹. Et q̃re:⌊ qm̄ tribu lor.⌋ pš. Multi qui pſequunt me ⁊ tribulāt me.

Queſtio. **Sed contra** ſupra dicit⌊ ſaluaſti de neceſſi tatibus animam meam.

Solutio. **Reſpondeo** dicēdum ꝙ loquit ſm diuerſa mēbra. uel ſʒ diuerſa tpa. Se quit⌊ cōturbat⁹ eſt.⌋ Ubi exponit in ſpāli. p° tribula tionē. 2° orōnē ibi⌊ ego aūt in te ſpaui.⌋ Circa pmuʒ duo fač. q: p° quātū ad id qđ eſt iteri⁹. 2° quātū ad id qđ eſt exteri⁹ ibi⌊ Qm̄ defeč.⌋ ℄ Quātū ad pmum tria ponunt. ſ. oculus: aīa: ⁊ vēter. per que rō volūtas ⁊ ſenſualitas deſignant: qñ. ſ. hoīe in tribulatione poſito oīa iſta cōmouent. Et iō dič. oculus iterior. Eph. 1. Il luminatos oculos cordis uři.⌊ in ira.⌋ inimicoꝝ perſe quētiū uel dei puniētis. pš. Cōturbat⁹ eſt a furore ocu lus me⁹. Uel⌊ in ira.⌋ q: iraſcor ɔ̄ malos. Hoc eni non excecat oculos rōnis ſic fač ira per vitiū: ſed ɔturbat ⁊ obnubilat qt nō ita limpide videt.⌊ aīa mea.⌋ quātū ad volūtatē: q: ꝓpriū eſt volūtatis mouē corp⁹: ⁊ volū tas mouet oīa que in nob ſūt. pš. Aīa mea turbata ē. ⌊ vēter me⁹.⌋ i. infirm⁹. ⁊ ſignat ſenſualitatē. Hiere. 4. Uētrē meū doleo. Uel⌊ aīa mea.⌋ refert ad ſenſuali tatē. vēter aūt ad corpus. q. d. Senſualitas turbata eſt ⁊ corp⁹. Uel refert ad diuerſa mēbra eccłie. Nā⌊ ocu lus.⌋ doctores.⌊ aīa.⌋ plati.⌊ vēter⌋ alij ſunt. ℄ De inde cum dicit.

℄ Qm̄ defecit in dolore vita mea: ⁊ anni mei in gemitib⁹. Infirmata eſt in paupꝑtate virt⁹ mea: ⁊ oſſa mea conturbata ſunt.

℄ Exponit tribulationē quātū ad exteriora. Tribłatio nāqʒ expellit bonis pñtis vite. Que tria ſunt. ſ. delitie carnis: diuitie: ⁊ honores. pme Jo. 2. Oē qđ eſt ī mū do ⁊c̃. Cōtra pm ponit dolorē. ɔtra 2m paupꝑtatē. ⁊ cō tra 3m obprobria. 2m eſt ibi⌊ infirmata.⌋ 3m vō ibi⌊ ſu per oēs inimicos.⌋ Circa pm duo facit. pmo eni ponit dolorē. 2° eius ſignū ibi⌊ ⁊ amici mei.⌋ Dicit ğ⌊ tribu lor.⌋ iteri⁹. ⁊ hec tribulatio venit ex iteriori.⌊ Qm̄ de fecit in dolore vita mea.⌋ Uita ɔtinuo ꝓcedit ad de fectū. Sap. 5. Cōtinuo deſinim⁹ ee̅. Põt ğ qui triſtat dicē⌊ Uita mea defecit in dolore.⌋ Ecc̃i. 38. A triſti tia eni feſtinat mors. Uel vita ſpūalis. Ro. 1. Juſt⁹ me us ex fide viuit. Uel põt itelligi de vita qua qs gaudet de bono alioꝝ. 2. Cor. 7. Nūc gaudeo nō q: triſtes eſtis: ſed q: ɔtriſtati eſtis ad pnīam. Et dolor cāt ī eis defectū. vñ⌊ ⁊ amici mei.⌋ i. duratio vite mee.⌊ in ge mitib⁹.⌋ qui ſūt ſignū doloris. De ſcđo dič⌊ infirma ta ⁊c̃.⌋ Diuitie ɔfirmāt hoīes. Ecc̃es. 7. Sicut ꝓtegit ſapia: ſic ꝓtegit ⁊ pecunia. Et iō paupꝑtas refert ad in firmitatē exteriorē. Sicut aūt paupꝑtas tpalis facit īfir mitatē exteriorē: ita paupꝑtas ſpūalis īfirmitatē ſpūalē. ⌊ virt⁹.⌋ i. fortitudo corꝑalis que eſt ī: neruis ⁊ oſſib⁹ ⁊ iō ſbdit⌊ oſſa mea.⌋ q. d. Oīa in qb⁹ fūdabat fortitu do ei⁹ erāt debilitata. pš. Diminuerūt oīa oſſa mea.

℄ Sup oēs inimicos meos factus ſum obpro briū vicinis meis ualde: ⁊ timor notis meis. Qui videbāt me foras fugerūt a me: obliuio ni datus ſum tanq̃ʒ mortuus a corde.

℄ Propha aſſignās ſuā exteriorē tribulationē ꝓpoſuit dolores ɔ̄ delitias: paupꝑtatē ɔtra diuitias. Hic aūt ob probria ɔtra honores mūdi. Circa qđ tria facit. Pūo ꝓponit ɔfuſionē quā patit. 2° iducit ſilitudinē⌊ Fact⁹ ſum tanq̃ʒ uas.⌋ 3° ꝓbationē⌊ qm̄ audiui.⌋ Circa pm tria fač ſm ꝙ triplex gradus iuenit deſpiciētium alios. Quidā eni manifeſte iferūt obprobria. Quidā ei⁹ ſo cietatē vitāt. Quidā ꝙ oino ei⁹ obliuiſcūt: ⁊ h̃ ptiet ad ɔtēptū. q: nullus obliuiſcit ei⁹ qđ nō ɔtēnit. Pūo ğ po nit pm ⁊ dič⌊ Sup oēſ inimicoſ ⁊c̃.⌋ Hiero⁹ hʒ⌊ Apđ oēs hoſtes meos fact⁹ ſū obprobriū ⁊ vicinis meis ni mis.⌋ q. d. Nō ſolū inimicis meis fact⁹ ſū obprobriū: ſʒ ⁊ vicinis. Et ſūt vba chři ex pte eccłie. Uicini eccłie ſūt q nōdū ſūt ɔuerſi ſʒ ꝓponūt ɔuerti. Et dič⌊ obprobri uʒ.⌋ ꝑꝑ penā: ⁊ ꝑꝑ culpā. Et quātū ad utrūqʒ exponit ut dicat chřs ex pte eccłie⌊ Fact⁹ ſū obprobriū.⌋ ꝑꝑ pe nas martyrū. Et h̃⌊ Sup oēs inimicos.⌋ q: turpioreſ penas ſci ſuſtinuerūt q̃ʒ latrones. 1. Cor. 4. Spectacu lū facti ſum⁹ ⁊c̃. Itē ꝑꝑ culpā. In eccłia ſūt aliq peccōreſ ⁊ male viuēt: ita ꝙ ꝑꝑ eos eccłia eſt ɔtēptibilis apđ illoſ q debebāt accede. Et hñ⌊ Sup oēs inimicos.⌋ q: tur pior appet vita coꝝ q̃ʒ ifideliū. Eze. 5. Iſta eſt hierłʒ ī medio gētiū poſui eā ⁊c̃. Itē idē. 16. Juſtificaſti ſororeſ tuas in oīb⁹ abominatiōib⁹ ⁊c̃. ℄ Itē quātū ad 2m nł lus adiūgit ſe ei. vñ dič⌊ ⁊ timor notis.⌋ i. vicinis: q timēt ad me accede. Uel ꝑꝑ penas q̃s patior. uel ꝑꝑ malā vi tā maloꝝ chřiāoꝝ. Et ſignū hui⁹ ſbdit⌊ Qui videbāt me.⌋ i. q ɔſiderabāt hi⁹ obprobria culpe ⁊ pene.⌊ fugerūt a me foras.⌋ q: noluerūt ɔuerti. Job. 6. Frēs mei ptrāſi erūt q̃ſi torrēs. pš. Lōge feciſti notos meos a me. 3m ē obliuio. Et h̃ ē qđ ait⌊ obliuiōi dat⁹ ſū.⌋ Sʒ q: hō q̃ʒ tūcūqʒ diligat aliquē poſt morē tradit eū obliuioni. ⁊ iō dič⌊ tāq̃ʒ mortu⁹.⌋ pš. Sič vlnerati dormiētes ī ſe pulchris:

Tria ſunt bona vite pñtis.

Deſpicit ali⁹ ab ali o tribus modis.

Quorum nocēt m ali chriani eccleſie

pulchris: quoꝝ nõ eſt memor amplius. Hec ad chriſtum referunt̃ in pſona ſua: q2 fact9 in obprobrium. pſ. Propter te ſuſtinui obprobriũ: operuit ↄfuſio faciẽ meã. Itẽ timor: q2 fugerũt diſcipuli. Itẽ obliuioni dat9. q2 ſpabamus q2 ipſe redempturus eẽt iſrael. Luc. 24. ¶ Deinde adducit exemplum.

¶ Fact9 ſum tanq̃ȝ uas pditũ: q2 ñ audiui vituperationẽ multoꝝ cõmorãtiũ in circuitu.

¶ Fact9 ſum tanq̃ȝ uas pditũ. i. inutile de quo nõ curat. Hiere. 51. Reddidit me q̃ſi uas inane abſorbuit me q̃ſi draco ꝛc. 3° pbationẽ. Et circa hoc duo facit. Primo eñ iducit ↄtẽptũ. 2° pſequutionẽ quam patit̃ ibi In eo dũ ↄuenirẽt. Dicit ḡ fact9 ſum obprobriũ. q2 audiui vituperationẽ. a viris meis. Hiere. 22. Audiui ↄtumelias multoꝝ ꝛc. In circuitu. Aug9. Qñq̃ȝ chriſtiani peccãt ꝛ ifideles nõ dicunt: hoc faciũt mali: ſed hoc faciũt chriſtiani. Et ſi religioſi peccãt: ſilr̃. Et dicit In circuitu. q2 nõ intrãt ad veritatis ↄſiderationẽ. q2 tũc dicerent: hoc faciũt mali chriſtiani. pſ. In circuitu ipſi ambulant. ¶ Conſequenter cum dicit.

¶ In eo dũ ↄuenirẽt ſil' aduerſum me: accipere animam meam conſiliati ſunt.

¶ Oſtẽdit quõ patit̃ pſequutionẽ: ꝛ aggrauat̃ ex duob9. Primo ex multitudine pſequẽtiũ cũ dicit In eo dũ ↄuenirẽt ſil'. i. vnanimiter. aduerſum me. Hr̃ timendũ eẽt ualde. Eccl. 26. A trib9 timuit cor meũ. delaturã ciuitatis: collectionẽ ppl'i ꝛ calũniã mẽdacẽ ꝛc. Ex crudelitate ipſoꝝ: nõ ad leue ↄuenerũt ſed ad occidẽdũ. vñ accipe aiaȝ meã. i. vitã. ↄſiliati ſũt. Hiere. 18. Tu ſcis dñe oẽ ↄſiliũ eoꝝ aduerſum me in mortẽ. Gen. penul. In cõſilijs eoꝝ nõ veniat anima mea.

¶ Ego aũt in te ſperaui dñe: dixi de9 meus es tu: in manibus tuis ſortes mee.

¶ Sup pſ. narrauit mala que patiebat̃: hic aũt refugiũ hẽt ad orõnẽ. Et q2 oro uacua eſt niſi certe ſpei innitat̃ iõ p̃mittit ſpem ꝛ ſbiũgit orõnẽ ibi Eripe me de manu ꝛc. Circa p̃m duo facit. Primo eñ ponit ſpem. 2° aſſignat ſpei rõnẽ ibi dixi: de9 me9. Cõtinuatio talis eſt. Nõ dicit ſimplr̃ ego in te ſpaui. ſed Ego autem ꝛc. Glo. Aug. dicit. Cõſuetũ eſt q2 pueri uocant̃ mãmotrecti. q2 uolũt diu ſuggere mãmas: ſed m̃res apponũt amaritudinẽ ut abhorreãt. Ubera nr̃a gb9 a dño lactamur: ſunt pſpitas tpalis ꝛ ſolatiũ amicoruȝ. Qñ videt de9 q2 hoĩes ↄfidũt nimis in hijs ꝛ alliciunt̃ ab hijs: ſubtrahit ea ꝛ ponit amaritudinẽ: ut ponãt in ſolo deo ſpem ſuã. Sic ille aduertẽs dicit Audiui ingẽ vituperationẽ. Et iõ dicit Ego aũt ꝛc. q. d. oĩb9 alijs ↄdicẽtib9 ꝛ pugnãtib9 aduerſuȝ me: ſolũ in te fuit ſpes mea. Hiere. 17. Bñdict9 vir qui ↄfidit in dño. Rõ ſpei duplex aſſignat̃. Una ex cura ꝛ ꝓuidẽtia dei. Alia ex ptãte ei. ↄfidit ergo in eo ꝑmo q̃ſi cõmiſſus diuine cure: ꝛ a deo ſuſcept9. De9 eñ ex ſua v̄tute curã hẽt vniuerſoꝝ. Sap. 12. Nec eñ eſt ali9 de9 q̃ȝ tu cui cura eſt de oĩb9. Itẽ eiuſdẽ. 14. Tu ḡ pr̃ gubernas prouidẽtia. Uñ de9 oĩum: ſpãliter tñ aliquoꝝ hẽt curã. ꝑme Pet. ulti. Oẽm ſollicitudinẽ ueſtrã ꝓijciẽtes in eũ: quoniam ipſi cura eſt de uobis. Et iõ ſpãliter de9 eſt eoꝝ. Et iõ dicit ſpaui in te. q2 de9 me9 es tu. 2° ex ptãte: q2 niſi eẽt potẽs deficeret ſpes. Sȝ nõ ita de deo ſẽtit. vñ ait I manib9 tuis ſortes mee. i. oĩa bona que mihi donãtur: ſũt i ptãte tua. Eph. 1. In quo ꝛ ſorte uocati ſum9 ꝑdeſtinati ꝛc. ¶ Sciẽdũ eſt aũt q2 triplex eſt ſors. quedã ↄſultoria. quedã diuinatoria. ꝛ quedam diuiſoria. Cõiter loquẽdo ſors nihil aliud eſt niſi qđdã iudicium diuine uolũtatis requiſitũ. Et iõ in glo. Aug. Sors nõ eſt aliqđ mali. ſed res in humana dubitatiõe diuinã idicãs

Triplex ſors. Que ſors dãnet̃ ꝛ q̃ nõ.

uolũtatẽ. Et iõ ꝓijcẽ ſortes malas nihil aliud eſt q̃ȝ exquirẽ uolũtatis diuine iudiciũ. Ergo ſors de ſui rõne nõ dicit aliqđ mali: ſed efficit̃ mala ex duob9. Primo qñ aliqs exquirit hoc iudiciũ a quo nõ dȝ ut a demone. ꝛ ſcḋ h̃ ſortilegia dãnant̃ inter alia que ꝑtinẽt ad ifidelitatẽ. 2° ſi inqrat idiciũ in reb9 in qb9 nõ eſt neceſſe. In duobus dȝ inqri hoc iudiciũ. in neceſſarijs: ꝛ in nõ ualentibus alr̃ ſciri. Si eñ nõ fuerit de neceſſarijs tũc eſt curioſitas: ꝛ h̃ eſt in ſorte diuinatoria: q2 in hac ſollicitant̃ de futuris. ꝛ iõ uana ꝛ reprobat̃. In neceſſarijs autẽ que põt alr̃ ſciri ſortes ẽt ſũt ꝓhibite: q2 hoc eſt tẽtare deũ: cum ſ. põt ſciri auxilio humano ꝛ recurrit ad diuinũ. Ponẽ aũt ſortes in diſtribuẽdis q2 hẽat qđ. uel in agẽdis qđ meli9 ſit in tpalib9 reb9. dico q2 ſors nõ vitupat̃. Unde diuiſiones frequẽter per ſortes fiũt. Silr̃ ẽt ad tẽporales dignitates ſi eligant̃ ſorte. Sed hoc nõ licet in ſpũalib9: q2 in eis hõ dirigit̃ per ſpũm ſcm̃. vñ qui in eis faceret ſortes iniuriaret̃ ſpũi ſcõ. Uñ apl'i añ ſpũm ſãctũ poſuerũt ſortes ſup mathiã. ſed poſt ſpũm ſcm̃ elegerũt ſeptẽ diacones ſine ſorte. In manib9. ſcȝ ait tuis ſortes mee. i. qđ dat̃ mihi ſcḋ iudiciũ tue uolũtatis: totũ ſub ptãte tua eſt. Prouer. 16. Sortes mittunt̃ in ſinũ: ſed a dño tẽperant̃. Alia lr̃a hẽt tpa mea. q̃ȝtũ. ſ. ꝛ q̃lia. Dañ. 2. Ipſe mutat tpa ꝛ etates. ¶ Deinde ſubiungit orationem cum dicit.

¶ Eripe me de manu inimicoꝝ meoꝝ: ꝛ a pſequẽtibus me. Illuſtra faciẽ tuã ſup ſeruũ tuum ſaluũ me fac in miſericordia tua dñe: nõ confundar quoniam inuocaui te.

¶ Orat ꝑmo pro ſe. 2° ↄ hoſtes ibi Erubeſcant. Circa p̃m duo fac. Primo eñ orat liberari a malis. 2° ꝓmoueri ad bonũ ibi Illuſtra faciem tuaȝ. In aduerſarijs duo ↄſiderat. Et ꝑ° affectũ: ꝛ h̃ tãgit cũ dic. de manib9 inimicoꝝ. i. odiẽtiũ me. pſ. Eripe me de inimicis meis ꝛc. Iſti ſũt diaboli. Matth. 13. Inimicus hõ ꝛc. Itẽ amici. Matth. 7. Inimici hoĩs domeſtici eius. 2° effectũ q2 pſequunt̃. pſ. Multi qui pſequunt̃ me ꝛ tribulãt me ꝛc. 2° orat ꝓmoueri ad bonũ cũ dicit Illuſtra. Circa qđ duo fac. Primo petit ꝓmoueri i bonis. 2° ut nõ deficiat a petitiõe ibi nõ ↄfũdar. Primũ petit duplr̃. Primo ſcḋm ꝓfectũ ſapie. 2° ſcḋm ꝓfectuȝ iuſtitie ibi Saluũ me fac. Lumẽ rõnis nihil aliud eſt q̃ȝ quedã pticipatio diui luminis. pſ. Signatũ eſt ſup nos lumẽ vult9 tui dñe. Hoc lumẽ nõ creſcit in nob: niſi ab eadẽ cã a qua icohatũ eſt. Uñ ſi volum9 in eo ꝓficere opȝ q2 ſiat per illuſtrationẽ diuine faciei. pſ. Emitte lucẽ tuã ꝛc. 2m ꝓfectũ in iuſtitiã per quã ꝑuenit ad ſalutẽ petit cũ dicit Saluũ me fac. Et hoc ꝓp miãȝ tuam. nõ per merita mea. Tit. 1. Nõ ex opibus iuſtitie que fecim9 nos ꝛc. ¶ Quãtũ ad 2m dic. nõ ↄfũdar. deficiẽdo. ſ. i ſpe mea. uel ne ↄfũdar fraudat9. ſ. ſpe mea Et h̃ iõ q2 iuocaui te. Iohel. 3. Oĩs q̃cũq̃ȝ iuocauerit nomẽ dñi ſalu9 erit. iuocaui te. Glo. Aug. Inuocas deũ qñ in te uocas deũ: qñ in domo cordis tui inuitas eũ. qđ ꝑuenece eſt mũdari vniuerſis ſordibus uel fraudib9. alr̃ eñ uere nõ iuocas. Si eñ iuocas deũ ut det tibi lucrũ: lucrũ iuocas nõ deũ. Gratis ḡ iuocas deuȝ o auare ut te pecunie nõ te ipſe de9 ipleat. Nunqđ ſine auro ꝛ argẽto nõ vis illum ad te uenire: Quid ḡ de hijs que facit tibi deus ſufficit: cũ ipſe deus nõ ſufficit. ¶ Conſequenter orat contra hoſtes cum dicit.

¶ Erubeſcant impij ꝛ deducant̃ in infernum muta fiant labia doloſa.

¶ Et ꝑ° ponit ſuã petitionẽ. 2° aſſignat illoꝝ meritũ ibi que loquũt̃. Et nõm q2 hec orõ magis itelligẽda ẽ ꝑ modũ ꝓnũciationis q̃ȝ orõnis. q. d. Erubeſcãt. pfor

mãdo nobilitatẽ ſuã diuine iuſtitie. Cõtra ꝓmũ tria ponit que in eis ueniẽt: qȝ in iudicio ↄfundent. Uñ dicit ⌊ Erubeſcãt. ⌋ Qñ dicet Matth. 25. Eſuriui ꝛ nõ dediſtis mihi mãducare ꝛc. qñ ↄſcia reꝑhẽdet eos. Iſa. 1. Erubeſcetis ſup hortis quos elegeratis cũ fuerit ꝛc. 2° mittent in ſuppliciũ eternũ: ꝛ hoc eſt qđ dicit ⌊ Et deducant in īfernũ. ⌋ pš. Sicut oues in īferno poſiti ſũt: mors depaſcet eos. 3° obmuteſcẽt. vñ dicit ⌊ Muta fiant labia doloſa. ⌋ pš. Oĩs iniqtas opilabit os ſuum.

Queſtio. **Sed contra** Immo erũt loquẽtia. Apoc. 16 Blaſphemauerũt deũ ꝛc. Itẽ ingemiſcẽt. Sap. 5. Gemẽtes pre anguſtia ſpũs dicẽt ꝛc.

Solutio. **Reſpondeo** dicẽdũ ꝙ obmuteſcent a vbis ſupbie ꝛ doloris illati ſanctis.

❡ Secundo cum ſubdit.

❡ **Que loquuntur aduerſus iuſtum iniquitatem: in ſuperbia ꝛ in abuſione.**

❡ Aſſignat triplex illoꝝ pctm̃. ꝛ ꝓcipue oris: qđ ex trib⁹ aggrauat. ſ. ex pſona ↄtra quã dĩ: ꝛ ex eo qđ dĩ. ꝛ ex radice ei⁹ qđ dicit. ❡ Quãtũ ad ꝓm̃ dicit ⌊ aduerſus iuſtũ. ⌋ qđ peiꝰ ẽ ꝗ̃ ſi ↄ pctõrẽ. q. d. Illa obmuteſcent que mõ loquunt: eo ꝙ dicũt: qȝ iniuſtitiã dicũt ꝛ falſa. pš. Uerba oris ei⁹ iniqtas ꝛ dolus. Ex radice vo qȝ aliqd aliqñ dĩ ↄtra virũ iuſtũ ex ignorãtia ꝛ deceptione. Sȝ ſi ex praua radice ꝓcedit: tũc eſt malũ. Et hec praua radix eſt duplex. ſ. ſupbia ꝛ abuſio. Prouer. 11. Ubi fuerit ſupbia: ibi erit ꝛ ↄtumelia. Itẽ abutunt bonis ſibi datis: qȝ data ſũt eis ut humilient: ꝛ ipſi ide extollunt. Dicro⁹ hẽt ⌊ ꝛ deſpectione. ⌋ Quia ſtulte alios ↄtẽnũt. Et hec eſt abuſio qȝ nõ utit iuſto ut oȝ ↄtẽnẽdo ipſuȝ.

❡ **Quã magna multitudo dulcedinis tue dñe quã abſcõdiſti timẽtib⁹ te. Perfeciſti eis qui ſperãt in te: in ↄſpectu filiorum hominum.**

❡ Pš ſup ꝓmiſit tribulationẽ ꝛ orõnez. hic aũt accedit ad graꝝ actionẽ tanq̃ȝ exauditꝰ. Ubi duo fac. Primo cõmemorat uſr bñficia: que deꝰ humano gñi ꝛ ſanctis ↄfert. 2° ↄrũpit ad grãs ibi ⌊ Bñdictꝰ dñs qñ ꝛc. ⌋ Circa ꝓm̃ duo fac. Pmo enĩ oſtẽdit dei miam quãtum ad dona collata ſcis. 2° quãtũ ad mala a qb⁹ tuet eos ibi ⌊ Abſcõdes eos. ⌋ Circa ꝓmũ duo fac. Oſtẽdit eniȝ ꝓmo ꝓparationẽ bonoꝝ. 2° eoꝝ adipletionẽ ibi ⌊ Perfeciſti eos. ⌋ Dicit ꝗ̃ ⌊ Quã magna ꝛc. ⌋ Dulcedo in ſpũali hꝰ trãſũptiue dĩ. Sicũt enĩ dulcedo corꝑalis delectat guſtũ carnis ita ꝙ mẽtẽ delectat iteriꝰ / dĩ dulcedo. Cõtigit aũt qñqȝ ꝙ guſtꝰ carnis nõ bñ diſpoſitꝰ delectat in corrupto ſapore: ꝛ tũc falſo delectat. Sic affecꝰ hoĩs qñ nõ eſt bñ ordinatꝰ delectat in re que nõ uere delectabilis. Sȝ ſi bñ ſit diſpoſitꝰ delectat in vero bono. ſ. diuino. Et iõ bonitas ſpũalis dei dĩ dulcedo dei. Sap. 16. Subaȝ tuã ꝛ dulcedinẽ tuã quã in filios hẽs oſtẽdebas. Uel dulcedo dei dĩ eo mõ quo aliqs dĩ amarũ hẽre affectum: qñ. ſ. cogitat quõ alios ↄtriſtet. Eph. 4. Oĩs amaritudo tollat a nob. Ergo per ↄriũ dulcedo ei qñ ꝓponit alios ↄſolari. vñ dulcedo dei ꝓpoſitũ dĩ quo vult oẽs hoĩes ſaluos fieri. ꝓme Thi. 2. Guſtate ꝛ videte qm̃ ſuauis eſt dñs. pš. Itẽ dulcis ꝛ rectꝰ dñs. Et quocũqȝ mõ dulcedo dĩ ↄtinet multitudinẽ. Quia q̃ȝuis ſit vna ꝛ ſimplex in ſe: tñ eſt radix ꝛ fons oĩs bonitatis. Et iõ qcqd delectat in mũdo totũ eſt in deo: ut ſapia: vitas: honores: excellẽtie: uoluptas: ꝛ oĩa huiuſmodi in exceſſu ſũt ibi. Et iõ dicit ⌊ Quã magna multitudo. ⌋ ſupexcedẽs ſm̃ magnitudinẽ īfinite a nobis īcõprehẽſibilis. Itẽ ſiliꝛ multitudo quãtũ ad dulcedinẽ affecꝰ: qȝ qcqd hoĩ põt ꝓuenire totũ eſt ex dulcedĩe bonitatis dei. Sap. 12. O q̃ȝ ſuauis eſt dñe ſpũs tuus in nob. Iſa. 54. ubi agit de multitudine iuſtoꝝ. Multi ſilij deſerte ꝛc. Qȝ vo ait ⌊ quã abſcõdiſti ꝛc. ⌋ dupliciter põt itelligi. Uno mõ ꝙ deꝰ abſcõdit ab eis ut non cognoſcãt eũ: ut. ſ. creſcat eoꝝ deſideriũ. Alio mõ ꝙ in abſcõdito repoſuiſti ut timẽtes te hẽant eũ. ꝛ hoc meliꝰ. q. d. In abſcõdito repoſuiſti ꝑꝑ eos. Et q̃re? Quia illa dulcedo nõ eſt in ſenſibilibꝰ bonis que manifeſta ſunt nobis. ſed eſt in inuiſibilibꝰ ꝛ nõ in rebꝰ creatis: ſed in inuiſibilitate ipſiꝰ dei. Apoc. 2. Uincẽti dabo mãna abſcõditũ. ꝓᵉ Corꝫ. 2. Oculus nõ vidit nec auris audiuit nec in cor hoĩs aſcẽdit que ꝓparauit dñs diligẽtibꝰ ſe. Preparatio ꝗ̃ bona eſt in abſcõdito: ſed ↄſumatio ꝛ expletio eſt manifeſta. vñ ſubdit ⌊ Perfeciſti eis ꝛc. ⌋ Inter illã ꝓdeſtinationẽ ꝛ eiꝰ effectũ. eiꝰ. ſ. qui eſt in glia ĩ medio eſt ſtatꝰ grẽ: qui eſt icohatio glie. Et hac ꝓtermiſſa tẽdit ad pfectũ ꝛ dicit ⌊ Perfeciſti. ⌋ i. pficies ꝛ incepiſti pficẽ id abſcõditũ. ꝓme Corꝫ. 13. Cũ venerit qđ pfectũ eſt euacuabit ꝛc. Sed qbus? ⌊ Eis q ſperãt in te. ⌋ ad quos ꝑueniet hec pfectio: nõ ad eos qui in ſeipſis ↄfidũt. Ro. 5. Gliamur in ſpe glie filioꝝ dei. Sed tũc nõ erit abſcõdita: imo erit ⌊ in ↄſpectu filioꝝ hominũ. ⌋ Quia illã gliam oẽs videbũt boni ꝛ mali. Ro. 8. Exiſtimo ꝙ nõ ſunt cõdigne paſſiones huius tpis ad futurã gloriã que reuelabit in nobis. Sap. 5. Uidẽtes mirabunt in ſubita. ꝛc. uſqȝ Quõ cõputati ſũt inter filios dei ꝛ inter ſcõs ſors illoꝝ eſt. Uel ⌊ filioꝝ. ⌋ i. ſcõꝝ qui plene videbũt. pš. Uidebũt recti ꝛc. Uel ⌊ q ſpant in te ꝛc. ⌋ Et hãc manifeſtãt ⌊ in ↄſpectu filiorũ hoĩum. ⌋ Ro. 1. Nõ enim erubeſco euãgeliũ. ❡ Deinde cum dicit.

❡ **Abſcõdes eos in abſcõdito faciei tue: a ↄturbatione hoĩum protieges eos in tabernaculo tuo: a contradictione linguarum.**

❡ Oſtẽdit bñficia dei in ſcõs per liberationẽ a malo. Sed qȝ duplex malũ põt hõ pati. ſ. in ope ꝛ in vbo. ꝓ° oñdit qñ ꝓtegit a ꝓmo malo. 2° quõ a ſcõo ibi ⌊ Proteges. ⌋ Dic ꝗ̃ ⌊ Abſcõdes ꝛc. ⌋ Loquit ſilitudinarie: ſic ſi aliqs queraĩ ad mortẽ: qcũqȝ illum abſcõderit in ſecretis ſue domꝰ ibi tutꝰ ẽẽt: ſic eſt de ſcis. Impij pſequũt eos ſed deꝰ abſcõdit eos in abſcõdito. i. ꝑducet ad illuȝ abſcõditũ ſue dulcedinis. Col. 3. Uita nr̃a abſcõdita eſt cũ chro in deo. ſed hoc erit i futuro pfecte qñ videbũt eũ facie ad faciẽ. 1. Corꝫ. 13. Tũc aũt facie ad faciẽ videbimꝰ eũ ſicuti eſt. Et hoc eſt qđ ait ⌊ faciei tue. ⌋ Sȝ in pñti ẽt abſcõdit: inquãtũ videmꝰ aliqd de dulcedie glie tue ↄtẽplãdo. Et itãtũ abſcõdit inquãtũ homines turbare nõ pñt firmatos in dei amore. Sap. 3. Iuſtorũ aie in manu dei ſũt ꝛc. Uel nõ ſentiẽt ↄturbatiões q̃s hoĩes patiunt in iudicio. Sap. 5. Turbabunt tiore horribili ꝛc. Itẽ inquãtũ hõ abſcõdit in ↄtẽplatione ꝛ nõ ſentit turbatiões mũdi. Sap. 8. Intrãs in domũ meã cõquieſcã cũ illa ꝛc. 2° oſtẽdit quõ abſcõdunt a malilogs cũ dicit ⌊ Proteges eos ꝛc. ⌋ Aliq enĩ ꝓtegũt a malefactoribꝰ ſed nõ a malilogs. ab hoc enim malo nõ oẽs ꝓtegunt. Uñ Octauianꝰ tyberio rñdit zelanti pro ipſo ↄtra male loquẽtes de eo. Nolo ſup hac re mihi tyberi turberis. Satis ꝓſtitũ eſt nob ut nullus nos offendẽ poſſet. Dicit ꝗ̃ ⌊ Proteges eos in tabernaculo tuo. ⌋ Hoc ad pñtẽ eccliam reſpicit que tabnaculuȝ eſt militãtiũ. Iſa. 4. Tabnaculũ erit in vmbraculuȝ diei ab eſtu ꝛc. Et hoc ⌊ a ↄdictione linguarũ. ⌋ que uꝛ blaſphemãdo deũ uel docẽdo falſa ↄdicũt vidice doctrine ut ſũt ſciſmata ꝛ diuerſe hẽſes. Iob. 16. Suſcitat falſiloquus aduerſus faciẽ meã ↄdicẽs mihi. Si ꝗ̃ recurrat ad tabnaculũ dei. i. ad eccliam ꝛ ad ſecreta fidei eiꝰ ibi inuenit defenſio ſecura ab huiuſmodi ⌊ ↄdictione linguarum. ❡ Conſequenter cum dicit.

De dulcedie ſpũali

Duplex malũ hõ ꝓt pati.

❡ Benedictus

¶ Benedictus dñs: q2 mirificauit miſericordiam ſuã mihi in ciuitate munita.

¶ Refert gratiarũ actionẽ. Ubi duo facit. Primo eniʒ grãs agit. 2° inducit alios ad hoc: qbus pdicta bñficia ſũt collata ibi ⌊ Diligite. ⌋ Circa pᵐ tria facit. p° enĩ prũpit in grãs. 2° pponit mãm grãrum ibi ⌊ Quõ mirificauit ⁊c. ⌋ 3° exponit cãm ibi ⌊ Ego aũt dixi. ⌋ Dic̃ ergo ⌊ Bñdict⁹ dñs. ⌋ q.d. Ex quo ptect⁹ eſt ſic pplo ſcõꝝ a deo. nihil aliud reſtat: niſi bñdicẽ deũ. i. attribuere h̃ ei⁹ bonitati. Tho. 12. Bñdicite deũ: ⁊ enarrate oĩa mirabilia ei⁹. Et q̃re: ⌊ Quia mirificauit. ⌋ i. mirabilem fecit. ⌊ miãʒ ſuã mihi. ⌋ Tũc eniʒ videt hõ teneri ad grãꝝ actiões qñ mirabilit̃ libat a magnis pĩculis. Et quõ mirificauit: ⌊ In ciuitate. ⌋ inquit. ⌊ munita. ⌋ q.d. Ita liberauit me: q2 fecit me ſic̃ ciuitatẽ munitã. Alia lr̃a. ⌊ In ciuitate circũſtãtie. ⌋ Hebrei hñt. ⌊ Obſeſſa ⌋ Hoc aũt põt referri ad duas intẽtiões: ⁊ vtrũq2 miãʒ dei oñdit mirabiliter: q2 in ciuitate munita ita liberauit me: q2 fecit me ſic̃ ciuitatẽ munitã ↄtra mala. Et hec ciuitas eſt eccl̃ia. Hiere. 1. Dedi te hodie in ciuitatem munitã ⁊ in colũnã ferreã: ⁊ in murũ eneũ. Uel ſi ⌊ in ciuitate obſeſſa. ⌋ ſiĺr mira miã eſt: q2 ſum⁹ liberati a maiori malo. Periculũ enĩ magnũ pferunt obſeſſi. ⁊ iõ dicit ⌊ Erã in ciuitate obſeſſa. ⌋ ſeu circũdata. ⁊ tñ liberauit me. Uel necẽitate circunſtantie. Circũferentia nãq2 ponit̃ in giro: ceterũ in medio: pplo iudeoꝝ q in medio erat gentiũ: qui circũſtabãt iudeũ: ubi dicebantur laudes deo: ubi ſacrificia offerebant̃: ubi prophie nõ ceſſabãt. Mõ aũt in oĩb⁹ gẽtib⁹ circũſtãtibus diffuſa eſt miã dei. Mar. ult. Euntes in mũdũ vniuerſuʒ. pdicate euãgeliũ oĩ creature. In ciuitate g̃ aĩt circũſtãtie. i. in toto pplo gentiũ. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Ego aũt dixi in exceſſu mẽtis mee. piectus ſum a facie oculoꝝ tuorum.

¶ Exponit mãm grãꝝ. Ubi p° ponit magnitudinẽ. 2° ponit exauditionẽ ibi ⌊ Ideo exaudiſti ⁊c. ⌋ Dic̃ ergo. ⌊ Ego dixi in exceſſu mẽtis mee. ⌋ Exceſſus cõtingit qñq2 ex cã iferiori: ⁊ h̃ qñ videt ſtupẽda ex qb⁹ ſit extra ſe. Act. 3. Repleti ſũt ſtupore ⁊ extaſi. Qñq2 a cã ſupiori: qñ. ſ. ↄtẽplat̃ q̃s diuina: ⁊ rapit̃ extra ſe ſupra ſe. 2ᵉ Cor. 5. Siue mẽte excedim⁹ deo. Sic g̃ eleuat⁹ ad diuina dicit ⌊ Proiect⁹ ſũ ⁊c. ⌋ i. ppendi me lõge eſſe a te. Quia quãto hõ magis accedit ad deũ: tãto ſe miorẽ aduertit. Job ult. Auditu auris audiui te. Nũc aũt oculus me⁹ videt te ⁊c. Uel ſi itelligat̃ quãtũ ad exceſſũ cãe inferioris. qõ innuit lr̃a hieronymi aliqñ hõ ↄſiderat grauitatẽ pctõꝝ: uel maloꝝ iminẽtiũʒ: ⁊ ex h̃ reputat ſe derelictũ: ſic̃ chr̃s i pſona ſuoꝝ dixit Math. 27. De⁹ deus me⁹: ut qd me dereliquiſti. Et ſic dicit h̃ dauid. Cõſiderãs mala que mihi uenerũt. ⌊ proiectus ſuʒ. ⌋ Jone. 2. Abiect⁹ ſuʒ a conſpectu oculorũ tuoꝝ.

¶ Secundo cum dicit.

¶ Ideo exaudiſti uocẽ orationis mee: dũ clamarem ad te.

¶ Ponit exauditionẽ. q.d. ⌊ Ideo. ⌋ q2 h̃ dixi. ⌊ Exaudiſti. ⌋ pſ. Reſpexit in orõneʒ hũiliũʒ. Sic publican⁹ Luc. 18. Qñ recognouit ſe pctõreʒ: deſcẽdit iuſtificatus in domũ ſuã. Eccĩ. 35. Orõ hũiliãtis ſe. nubes penetrat. Uel ſʒ hieroᵐ ponitur iterrogatiue. ⌊ Ego dixi ⁊c. ⌋ Ergo ne exaudies: q.d. Mirũ eſt cũ ſim ita lõge a te: q2 me exaudias. ⌊ Dũ clamarẽ ad te. ⌋ Glo. Auguſtini. Clamor fit ad deũ nõ uoce: ſʒ corde: q2 multi ſilentes labijs: corde clamauerũt: multi ore ſtrepentes corde aduerſo. nihil ipetrare potuerũt. Clama g̃ intus ubi deus audit. ¶ Conſequenter cum dicit.

Clamor i orone q̃ lis eẽe debz.

¶ Diligite dñʒ oẽs ſci eius. q2 ueritatẽ regret dñs: ⁊ retribuet abũdãter facĩetib⁹ ſupbiã.

¶ Inducit illos qb⁹ pdicta bñficia ſũt collata ad grãs exhibendas. Et ordinat eos p° quantũ ad affectũ. 2° quãtũ ad effectũ ibi ⌊ Uiriliter agite. ⌋ Circa pᵐ duo facit. p° inducit eos ad diligẽdũ deũ. 2° rõnẽ diligẽdi aſſignat. ⌊ Quõ ueritatẽ regret. ⌋ Dicit g̃. Quia exaudiuit: ⁊ q2 mirificauit. ⌊ Diligite dñm. ⌋ Deut. 4. Et nũc iſrael audi pcepta ⁊ iudicia que ego doceo te ⁊c. Et q ſũt qui diligẽ debẽt oñdit: q2 ⌊ Sãcti. ⌋ Can. 1. Recti diligũt te. ⌊ Quõ v̾itatẽ. ⌋ Aſſignat cãm diligẽdi. Reddit aũt duplex cã. q̃re deũ diligẽ tenent̃: q2 qõ diligunt ſci de⁹ diligit: ⁊ qõ odiũt. deus odit. 2° eſt ibi ⌊ Et retribuet. ⌋ ¶ Quãtũ ad pᵐ dicit ⌊ Quõ v̾itateʒ regret dñs: ⁊ retribuet abũdant̃ facĩẽtib⁹ ſupbiã. ⌋ q.d. Diligẽ debetis dñm: q2 diligit qõ diligitis: ⁊ h̃ requirit. Sci diligũt v̾itatẽ: ⁊ iõ deus q v̾itatẽ regrit dʒ a nobis diligi. Regrit aũt de⁹ v̾itatẽ iuſtitie. Ro. 2. Iudiciũ dei eſt ſcḋm v̾itatẽ: in eos q talia agũt. Item vite. Iſa. 38. Obſecro dñe: memẽto queſo quõ ambulauerim corã te i v̾itate ⁊ corde pfecto. Itẽ doctrie. Mat. 22. Scim⁹ q2 uerax es: ⁊ viã dei in v̾itate doces. 2° rõ eſt q̃re tenemini diligẽ deũ eſt: q2 punit qõ oditis. punit enĩ de⁹ ſupbiã: quã ſci odiũt. Et h̃ eſt qõ dic̃ ⌊ Et retribuet ⁊c. ⌋ penã. ſ. abũdant̃. i. ſup ſeipſos: q2 ipſi ſupra ſe extollũt. Iſa. 16. ſupbia ei⁹ ⁊ arrogãtia ei⁹: ⁊ idignatio ei⁹ pluſq2 ⁊c. ¶ Deinde cum ſubdit.

¶ Uiriliter agite ⁊ confortetur cor ueſtrũ: oẽs qui ſperatis in domino.

¶ Ordinat eos quãtũ ad effectũ. Et p° ut ſint fortes in ope. cũ aĩt ⌊ Uirilit̃ agite. ⌋ Prouer. 18. Qui mollis ⁊ diſſolut⁹ eſt in ope ſuo. fr̃ eſt ſua opa diſſipantis. Itẽ ut ſint fortes in corde. ⌊ Et ↄfortet̃ cor urm. ⌋ pſ. Expecta dñm viriliter age ⁊ confortetur cor tuuʒ: ⁊ ſuſtine dominum ⁊c.

¶ Intellectus dauid. pſ. 31.

Beati quorum remiſſe ſunt iniquitates: ⁊ quorum tecta ſunt peccata. Beatus vir cui non imputauit dominus peccatum: nec eſt in ſpiritu eius dolus.

Hic incipit q̃rta decada pme qnquagene. Et ſic̃ in p° decada ſũt pſalmi in qb⁹ ſit mẽtio de pſequutiõe abſalonis. in 2° de pſequutiõe ſaulis. in 3° de pſequutiõe pplĩ: ita in iſta q̃rta de tribulatiõe quã boni a pctõrib⁹ ſuſtinẽt. 2ᵉ Pe. 2. Hitans apud eos q de die in diẽ aiaʒ iuſtã iniqs opibus cruciabãt. ¶ Diuidit̃ aũt hec decada i duas partes. Quia p° cõmendat̃ iuſtoꝝ dignitas. 2° iploratur auxiliũ ↄtra pſequutiões ipioꝝ in q̃rto pſalõ. ⌊ Iudica dñe nocentes me. ⌋ Circa pᵐ duo cõmemorat. p° grãʒ iuſtificãteʒ. 2° dignitatẽ iuſtoꝝ ibi ⌊ Exultate in dñi ⁊c. ⌋ 3° monet iuſtos ut in iuſtitia ſiſtãt ibi ⌊ Bñdicaʒ dñm. ⌋ ¶ Hui⁹ pſalmi nouus eſt titulus. i. ⌊ intellect⁹ dauid. ⌋ Hiero⁹ hẽt. ⌊ Eruditio dauid. ⌋ In multis pſalmis ſequẽtib⁹ eſt iuenire titulũ hũc. Et ſignat̃ per h̃ q2 in oĩb⁹ pſalmis in qbus hic titulus dĩ tractat̃ aliq̃ v̾itas cõis: nõ ſolũ ptinẽs ad vnã pſonã: ſʒ q̃ſi ad puidẽtiã dei: uel ad aliqd aliõ arduũ. Et lʒ i oĩb⁹ pſalmiʒ quedã ſint ad eruditionẽ: iſta tñ ad h̃ pncipalit̃ ordinant̃. ¶ Spãliter v̾o iſte pſ. intitulat̃ ab itellectu quẽ dʒ hẽe penitẽs q dʒ intelligẽ ſe pctõreʒ: ⁊ grãʒ dei liberãtis. Leuit. 5. Si itellexerit hõ deliciũ ⁊c. Hũc intellectũ dat uexatio. Iſa. 28. ⌊ Bti quoꝝ. ⌋ ¶ Iſte eſt ſecũdus pſalõ pnialiũ. In p° enĩ egit de ↄtritione cordis. in iſto v̾o de ↄfeſſione: ⁊ diuidit̃ in tres partes. In p° enĩ ponit̃ remiſſio pctõꝝ. in 2° via ad remiſſionem

Diuiſ decada 4ᵗᵉ.

Titulus.

Spãliter.

Diuiſio pſ.

ibi ⌊ Qm̃ tacui ⁊c̃. ⌋ 3° deſiderium ſcõꝝ de remiſſione ibi ⌊ Pro hac orabit. ⌋ Circa pͥm duo facit. pͥ° eni ponit aliqd qď eſt ex pte dei. 2° illď qď eſt ex pte hoīs ibi ⌊ Nec eſt in ſpũ. ⌋ In pctõ nãqȝ pͥ° eſt offenſa dei. 2°

Tria ſunt in pctõ q̃ de⁹ tollit. Beatitudo duplex — macula. 3° reatus pene. Contra hec tria ordinat tria. Quia de⁹ remittit offenſã: maculã tegit: reatum pene tollit: nõ iputãdo pctm̃. ℂ Quãtuȝ ad pͥm dic̃ ⌊ Bti quoꝝ remiſſe ſt iniqtates ⌋ Sȝ q꞉ btitudo eſt duplx. ſ. rei ⁊ ſpei. Iſti tales. ſ. quoꝝ remiſſe ſũt iniqtates ſũt bti in ſpe: q tandẽ erũt bti i re. Btũs eni ille eſt ſpe: i quo pcedit cã btitudinis: ⁊ via que eſt v̾tus: ⁊ pcipue pfecta: vñ in quo v̾tus pfecta appet põt dici btũs in ſpe. Sic arbor hñ florẽs: põt dici fructificãs. Poſt corruptionẽ eni pͥmi hoīs iſti flores nõ erãt: ſȝ ſpine pctõꝝ. Et iõ btitudo pctõris que eſt in ſpe: nõ eſt bti⁹: ſed q de⁹ remittat pctm̃: ⁊ ſic fructificat Hiere. 4. Nouate vob̃ nouale ⁊c̃. ⌊ Remiſſe. ⌋ Iſa. 40. Dimiſſa eſt iniqtas illi⁹. Luc. 6. Dimittite: ⁊ dimittet vob̃. ℂ Quãtuȝ ad 2m dic̃ ⌊ Et quoꝝ tecta ſt pctã. ⌋ Pctã ſũt ma-

Pctã ſũt macle aie — cule aie. Hiere. 2. Qȝ vilis facta es ⁊c̃. Qñ q̃s hȝ ĩ ſe turpe: ⁊ illud tegit: ſic oculos intuentiũ turpitudo non offendit. De⁹ antẽ tegit turpitudinem pctõꝝ: ſȝ quõ? Totalit. ſ. ablueñdo aiaȝ. In pctõ eni duplex eſt defor-

Duplex ĩ pctõ deformitas. — mitas. Una. ſ. ex pͥuatiõe grẽ qua pͥuat pctõr: ⁊ h̃ totaliter tollit: ⁊ nõ tegit: q꞉ dat ei grã. Alia macula eſt ex actu pcti pͥterito: ⁊ hec nõ delet q꞉ nõ dat ei q nõ fecerit: ſȝ q nõ imputet ei ad culpã: ⁊ h̃ tegit. ℂ Quãtuȝ ad 3m dic̃ ⌊ Btũs vir cui nõ iputauit dñs pctm̃. ⌋ De reatu pene itelligit: q꞉ pena nõ ei reſuat pro peccato. Dañ. 3. Oia induxiſti ſup nos ⁊c̃. ſȝ glo. Triplex peccatũ hic inſinuat. Pctm̃ originale: actuale mortale: ⁊ actuale veniale. Primũ ſignat p iniqtatẽ: que eſt quedam ineqlitas: ⁊ h̃ eſt in originali: inquãtũ in eo vires aie recedũt ab equalitate inocẽtie. ⁊ h̃ dimittit ⁊ diminuit: q꞉ aufert reat⁹ ⁊ remanet actu. Dicit aũt pluralit iniquitates: q꞉ in diuerſis diuerſa originalia: ⁊ in vno vnũ. 2m ſignat p pctm̃ actuale mortale. Actualia eniȝ pctã mortalia dicunt tegi qñ nõ iputant pctõri iaȝ ad culpã. 3m ſignat p pctm̃ veniale qď nõ imputat dñs. Pctm̃ eni veniale nõ iputat ad vitã eternã. Uel pͥmũ dic̃ pp pctm̃ qď eſt ante baptiſmũ. 2m pp pctã que ſt poſt baptiſmũ. 3m v̾o poſt ↄfeſſionẽ q꞉ nõ iputabitur pctm̃ ad penã. Sȝ ex pte hoīs: reqrit q nõ fict⁹ ↄfiteatur: alias nõ ſeqt grãȝ. Sap. 1. Spũs ſctũs diſcipline effugiet fictũ. Et ideo. ⌊ Nec eſt in ſpũ ei⁹ dolus. ⌋ Ut aliud hẽat iterius: ⁊ aliud pͥtendat exterius.

ℂ Qm̃ tacui inueterauerũt oſſa mea: dũ clamarẽ tota die. Qm̃ die ac nocte grauata eſt ſuper me man⁹ tua: ↄuerſus ſuȝ in erũna mea dum configitur ſpina.

ℂ Scda pars eſt: ubi ponit via pueniẽdi ad remiſſionẽ pctõꝝ. Et circa h̃ tria facit. pͥ° eni ponit ſtatuȝ pcti. 2° ↄuerſionẽ que eſt cã remiſſionis pcti ibi ⌊ Delictũ meũ. ⌋ Dicit ḡ. ⌊ Qm̃ tacui ⁊c̃. ⌋

Contradictio videt hic. cũ eni clamet tota die dic̃ ſe tacẽ.

Reſpondeo Tacebat ab eo qď dicẽdum erat: ſȝ clamabat qď dicendũ nõ erat: nec dũ clamãdũ. Et in utroqȝ eſt pctm̃. De pͥ° Iſa. 6. Ue mihi q꞉ tacui. Dȝ eni pctõr dicere pctã ſua. Iob. 16. Si tacuero: nõ recedit a me: nũc aũt ⁊c̃. Ergo qm̃ tacui pctã mea. ⌊ Inueterauerũt oſſa mea. ⌋ i. interior fortitudo defecit. ℂ Sepe in ſcriptura ſacra p mẽbra corporalia itelligunt v̾tutes iteriores. Uñ p oſſa in qb⁹ eſt fortitudo: itelligit interior v̾tus. Et q꞉ inueteraſcit qď deficit. i. minuit: ide dicit ⌊ inueterauerũt oſſa mea. ⌋ Baruch. 3. Quid eſt iſrael q in t̾ra inimicoꝝ es: inueteraſti ⁊c̃. De 2° Iſa. 5. Expectaui ut faceret iudiciũ: ⁊ ecce iniqtas: iuſticiã: ⁊ ecce clamor. Et hoc eſt qď dic̃ ⌊ Dũ clamarẽ tota die. ⌋ Clamabat eni ſe iuſtũ: clamabat de pena: ⁊ tacebat de culpa. Sȝ qd fecit dñs? Conuertit eũ aggrauãdo manũ dñi: grauamen iferentẽ. ⌊ Qm̃ die ac nocte. ⌋ 2°. Ↄuerſione cõſequẽte. ⌊ Ↄuerſus ſũ ⁊c̃. ⌋ Dicit ḡ. ⌊ Die ac nocte. ⌋ i. cõtinue. ⌊ grauata eſt ⁊c̃. ⌋ Manus dñi aliqñ ↄſolatur. Eze. 3. Manus dñi erat mecũ ↄfortãs me. Aliqñ aggrauat: ſic hic. 1. Reg. 5. dĩ manus dñi grauiſſima. Iſa. 26. In tribulatiõe ⁊c̃. Et iõ inget. ⌊ Ↄuerſus ſuȝ in erũna mea. ⌋ i. in miſia quã patior pro pctĩs. ⌊ Duȝ ↄfigit ſpina. ⌋ Duȝ ſpina. i. remorſus ↄſcie ifigit cordi meo. Uel pro ſpina dorſi que tenet totũ hoīem rectuȝ. ⌊ dũ ↄfigitur. ⌋ Et ſignat ſupbiã: que qñ ↄſtringit: corrigit hõ. Uel q̃re clamabas? Propter grauitatẽ ingemanus tue. Et h̃ iõ q꞉ nõ ſuȝ ↄuerſus ad te: ſȝ ad peccatũ. Et hoc dũ ſpina pctõꝝ ↄfigit. i. firmat in me: ⁊ ſic ſpina. i. pctm̃ intelligit. Uel dũ rõ que ſic ſpina eſt: regẽs dorſũ deprimit. Uel ſȝ hebreos. ⌊ Ↄuerſus eſt humor me⁹ in ſiccitatẽ eſtatis. ⌋ i. ex aggrauatiõe manus tue: quicqd in me carnale ⁊ hũiduȝ fuit: ↄuerſus eſt in ſiccitatẽ eſtatis. Hiero⁹ hẽt. ⌊ Uerſat⁹ ſuȝ in miſeria mea dum exardeſcit meſſis. ⌋ i. ad modum meſſis arui. ℂ Deinde cum dicit.

ℂ Delictũ meũ cognitũ tibi feci: ⁊ iniuſtitiam meã non abſcondi. Dixi ↄfitebor aduerſuȝ me iniuſtitiam meã dño: ⁊ tu remiſiſti impietatem peccati mei.

ℂ Pͥo ponit ↄfeſſionẽ. 2° ei⁹ efficaciã oñdit ibi ⌊ Dixi ↄfitebor. ⌋ Sed q꞉ duo dȝ hõ ↄfiteri. ſ. bona omiſſa: ⁊ mala cõmiſſa. ℂ Quãtũ ad pͥm dic̃ ⌊ Delictũ meũ. ⌋ ſ. qď dimiſi face qď debui. ⌊ Cognitũ tibi feci. ⌋ Non q de⁹ nõ cogſcat: ſȝ qñ hõ recogſcit pctm̃ ſuum: tunc vult ẽt q de⁹ cogſcat: ut igſcat. ℂ Quantũ ad 2m dic̃ ⌊ Iniuſticiã meã nõ abſcondi. ⌋ Iob. 31. Si abſcondi q̃ſi hõ pctm̃ meũ ⁊c̃. Prouer. 28. Qui abſcõdit ſcelera ſua ⁊c̃. Efficacia v̾o ↄfeſſionis oñdit cũ dicit ⌊ Dixi ↄfitebor. ⌋ Cõfeſſionis effect⁹ eſt remiſſio pctõruȝ. Dicit ḡ. ⌊ Dixi. ⌋ i. ppoſui i corde meo. ⌊ ↄfitebor domino. ⌋ i. ad honorẽ dñi. Ioſue. 7. Da gloriã dño deo iſrael: ⁊ ↄfitẽ ⁊c̃. ⌊ Iniuſticiã meã. ⌋ nõ bona mea. ⌊ aduerſuȝ me. ⌋ nõ pro me. Aliqs ↄfitet pctm̃ ſuũ: ſȝ ↄtra pͥmũ dicens. Ali⁹ induxit me. Cõtra nãm: ex fragilitate ſic accidit. Cõtra deũ: nõ potui reſiſtẽ. 2. Reg. ult. Ego ſũ q peccaui: ego ſuȝ q inique egi. Uel ⌊ aduer-

Queſtio. — ſuȝ me. ⌋ i. ppoſitũ meũ: quo manẽ in pctõ proponebã. Seqt remiſſio. ⌊ Et tu remiſiſti. ⌋ Eccĩ. 2. Remittit in tpe tribulationis peccata.

Si tanta eſt efficacia ↄfeſſionis: q nõ ſoluȝ: qñ q̃s actu ↄfitet: ſȝ hñs ppoſitũ ↄfitẽdi cõſequit remiſſionẽ: ante ḡ remittitur ei q̃ȝ cõfitetur.

Solutio. — Iſa. 65. Et erit: anteq̃ȝ clamet: ego exaudiã. Quid ergo facit confeſſio?

Dicendum q ppoſitũ opandi opat ex virtute rei ppoſite: ut fiat. Unde ſi ceſſat opatio illi⁹ rei: ceſſat effect⁹. Et iõ neceſſe eſt pſeuerare in ppoſito. Tñ in ↄfeſſione actuali pctõrũ ⁊ abſolutiõe v̾tute clauiũ dimittit ei de pena: ⁊ pp v̾ecũdiã ampli⁹ ei grã cõfert: ⁊ multa bona conſequit.

ℂ Pro hac orabit ad te oĩs ſanctus: in tempore opportuno.

ℂ Hic 3° ponit deſideriũ ſcõꝝ de remiſſione pctõꝝ. Et circa hoc tria facit. pͥ° eni ppoſit ſcõꝝ ad h̃ deſiderium. 2° pctõꝝ monitio. ⌊ Noli fieri ſic equus. ⌋ 3° con

cludit pe.in gr̃az actiõe ibi [Letamini.] Circa p^m
duo facit.p° eni exp̃mit deſideriũ ſcõꝝ ad remiſſionẽ
peccõꝝ in gñali. 2° in ſpãli ſuſcipit' refugiũ oſtẽdẽs ibi
[Tu es.] Circa p^m duo facit.p° eni ꝓponit deſide-
riũ ſcõꝝ ſigno orõnis. 2° orõnis effectũ oñdit ibi [Ue
rũtñ in diluuio.] Dicit ġ. [Dixi: cõfitebor.] pro hac
re.i.pro remiſſione peccõꝝ. [orabit ad te ꝛc.] Et dicit
tria,p° qd orandum.ſ.ut remiſſionẽ ꝯſequamur. Oẽs
eni peccauim'.p̃c Jo.1. Si dixerim' q2 pcm̃ nõ ha-
bemus ꝛc. Et iõ petẽda eſt remiſſio. Ecci.38. Ora do
minũ: ꝛ ipſe curabit te. Matth.6. Dimitte nob debi-
ta nr̃a. 2° qs dz orare.ſ. [ſctõ ois.] Jaco.ult. Multũ
ualet dep̃catio iuſti aſſidua. 3° qñ. q2 [in tpe opportu
nõ.] ſ.grẽ ꝛ p̃ñie vite: q2 nouiſſime clauſa eſt ianua.
Matth.25. 2° Cor.6. Ecce nunc tp̃s acceptabile ꝛc.
Jo.9. Ueñit nox: qñ nemo põt operari. ¶ Deiñ cũ dic.

¶ Uerũtamen in diluuio aquarũ multarum:
ad eũ non approximabunt.

¶ Oſtẽdit effect' orõnis: q2 [In diluuio aquarũ mul-
tarũ.] Aque põt hic accipi tripliciter. Uno mõ volu
ptatis. Gen.penul. Effuſus es ſicut aqua. Alio mõ falſe
doctrine. Prouer.9. Aque furtiue dulciores ſũt. 3° tri
bulatiõis. ps. Intrauerunt uſq3 ad aiam meã. Seqt.
[Ad eũ nõ approximabũt.] Qd dicit [ad eũ.] du
plicit põt intelligi. Uno mõ ut li [eũ] referat ad ſã-
ctũ3. q.d. Quis oret ſctũs. patit tñ aquas multas: ſed
eũ nõ obruunt: ſiue ſint aque uoluptatis: ſiue falſe do-
ctrine ſiue tribulatiõis. vñ [nõ approximabũt.] Jſa.
43. Cũ tranſieris per aq̃s tecũ ero: ꝛ flumia nõ opiẽt
te. ps. Trãſiuim' p ignẽ ꝛ aquã ꝛc. Aliqñ ut li [eũ]
referat ad deũ: ꝛ ſic loquitur mutata pſona. q2 p° ad de
um loqt: mõ ad alios. q.d. Qui ſũt in diluuio aquarũ
multarũ ſic dicte ſunt: non appropinquabunt ad deũ.
¶ Conſequenter cum dicit.

¶ Tu es refugiũ meum a tribulatione que cir
cundedit me: exultatio mea erue me a circũ-
dantibus me.

¶ Expⁱmit deſideriũ ſcõꝝ in ſpãli. Et circa h̃ duo fa-
cit. p° expⁱmit deſideriũ: ut liberetur. 2° effectũ deſide-
rij ibi [Intellectũ.] Circa p^m duo facit. p° eni oñdit
vñ concipit ſpez orãdi. 2° ibi dit petitiõez. [Erue a cir
cũdantib' me.] Spem aũt petẽdi ꝯcipit ex duobus.
p° q2 de' eſt ſpãle iuſtoꝝ refugiũ. 2° q2 eoꝝ ſpãle refu-
giũ in tribulatiõe. Ergo dic [Tu es refugiũ meũ a
tribulatione que circũdedit me.] Tribulatio circun-
dat qñ vndiq3 opprimit: ita q nõ patet refugiũ ab ali
qua pte. ps. Circũdederũt me mala quoꝝ nõ eſt nũe-
rus ꝛc. Sz in hac tribulatiõe nõ eſt refugiũ niſi ad de
um. 2. Paral.20. Cũ ignorem' qd agere debeam' ꝛc.
ps. Qui hitat in adiutorio altiſſimi ꝛc. Sic ġ hẽo in-
quit ad quẽ refugiã. hẽo ꝛ in quo ꝯſoler: q2 [Exulta-
tio mea.] 2° Cor.1. Qui ꝯſolat nos in oĩ tribulatiõe
nr̃a. ps. Scdz mltitudinẽ doloꝝ meoꝝ in corde meo:
ꝯſolatiões me letificauerũt aiaz meã. Deinde expⁱmit
qd petit cũ dic [Erue me a circũdantib' me.] i. a tri
bulatione que circũdedit me. Et q2 tribulatio hẽt fie-
ri ab aliquo: oportet q ſi tribulatio circũdat q imittẽ-
tes ſint circũdantes.ſ. demones ꝛ perſequutores. ꝛ iõ
dicit [A circũdantibus me.] ¶ Scdo cum dicit.

¶ Intellectũ tibi dabo ꝛ iſtruã te: in via hac
qua gradieris: firmabo ſup te oculos meos.

¶ Oñdit effectũ ſue orõnis. De' eſt q loqt. [Intellectũ
tibi dabo ꝛc.] q.d. deus. Petis a me ut eruã te: ꝛ ego
tria tibi faciã. Dabo eni tibi donũ itellect': ꝛ te iſtruã:
ꝛ te cuſtodiã. Tria eni ſũt neccia hoi a deo. p° ut grẽ

Tria ſunt hoi neccia a deo.

donũ pcipiat: ut p hoc aĩa hois pficiat ad ꝓmpte agẽ
dũ3. Sed quãtũcunq3 hõ hẽat donũ gratuitũ: niſi de'
moueat aiaz ad opus bonuz: nõ ſufficit. Et iõ opz q
poſt grãz pueniẽtẽ de' opet: ꝛ moueat ad bonum.
Sz grã ꝛ donũ recipit: ſz modũ nãe nr̃e: ꝛ nõ eo mõ
quo poſſit ad oĩa vitanda. ꝛ iõ neccia eſt ſup hoc prote
ctio dei ꝛ defenſio. Et iõ pmo ponit donũ intellect':
cũ dic [Intellectũ tibi dabo.] Ecci.15. Impleuit eũ
dñs ſpũ ſapie ꝛ intellect'. Et h̃ neccũz eſt hoi: ut.ſ. co
gnoſcat pcm̃ ſuũ: ꝛ q nõ poſſit ſaluari niſi p deũ. ſcdo
ponit debitũ uſum hui' doni: cũ dicit [Inſtruã te.]
Jſa.54. Ponã fines tuos doctos a dño. Tertio cu-
ſtodiã: cũ dic [In via hac.] ſ. mãdatoꝝ. [qua gradie
ris firmabo ſup te oculos meos.] i. Protegã te. 2. Pa
ral.16. Oculi dñi ꝯtẽplant vniuerſaz terrã: ꝛ p̃bẽt for
titudinẽ hijs qui corde perfecto credũt eum. ¶ Con-
ſequenter oſtendit cum dicit.

¶ Nolite fieri ſicut equus ꝛ mulus: quib' nõ
eſt intellectus.

¶ Cõuertit ſe ad peccõres: ut ad pñiaz redeãt. Et circa
hoc duo facit. Pmo ponit monitionẽ. Scdo cõmina-
tionẽ ibi [In camo.] Dic ġ. De' dat hoi itellectũ: ſz
ꝛ intellectu excedit aialia. Qui ġ indignũ ſe reddit do
no itellect': cõparat aialib'. Et iõ dic [Nolite fieri
ſic equus ꝛ mulus ꝛc.] ſm glo. equus eſt aial ſupbũ.
mulus aial vo pigrũ: vñ nõ currit. Illi ſũt ġ ſic equi q
p ſupbiã extollunt. Hiere.8. Oẽs reuerſi ſũt ad curſũ
ſuũ ꝛc. Illi ſũt ſic mulus: qui tarde ad viã dei veniũt.
Prouer.13. Uult ꝛ nõ vult piger. Uel p mulũ intelli
gunt luxurioſi. Mulus luxurioſuz eſt. tñ nõ gñat. Sic
peccã luxurie ifructuoſa ſũt. Ro.6. Quẽ ġ fructum ha
buiſtis tũc in illis in qb' nunc erubeſcitis. Uel equus
portat ſeſſorẽ indifferẽter: ꝛ mulus onuz qdcũq3. Pec
catori duo iponunt: ſeſſor.ſ. diabolus: ꝛ onus.ſ. pcm̃.
Nõ ġ ſitis ſicut equus nõ diſcernẽs inter ſeſſores: an
ſ. xp̃s ſit uel diabolus. Nec ſic mulus q qdlibet onus
ſ. pcm̃ indifferẽter portat. ¶ Deinde cum dicit.

Quã pulchre cõparat homo peccator equo ꝛ mulo.

¶ In camo ꝛ freno maxillas eorum conſtrin
ge: qui non approximant ad te.

¶ Ponit cõminatio. Et pmo p modũ orõnis. Scdo p
modũ pnunciationis ibi [Multa.] Dicit ġ. [In ca-
mo ꝛc.] Sic metaphorice. Si hõ ſe hẽt ſic hõ: deus
tractat eũ ſic hoiez: monitionib' ꝛ doctrinis: ſz qñ re-
cedit a dignitate hois: tractat ſic brutũ aial: qd cohet
cet penis ꝛ violentia.ſ. [in camo ꝛ freno.] q.d. Mo-
nui q nõ fiãt ſic equus ꝛ mulus: q ſi nõ acqeſcãt: fac
cis ſic equo ꝛ mulo.ſ. [In camo ꝛ freno maxillas eoꝝ
ꝯſtringe.] cõprimẽdo.ſ. loq̃citatẽ ꝛ ſubtrahẽdo cibos
qb' utit ad uoracitatẽ. Loquutiõi eni ꝛ guſtui deſuit
maxilla. Jſa.27. Ponã circulum in narib' tuis: ꝛ fre-
nũ ꝛc. Uel [in camo ꝛ freno.] i. in maiori ꝛ miori tri
bulatione. ¶ Secundo cum dicit.

¶ Multa flagella peccatoris: ſperantez au
tẽ in dño miſericordia circundabit.

¶ Pnũciat ꝛ pmo qd parat mal'. q2 [mlta flagella.]
a deo. ps. Arguã te: ꝛ ſtatuã ꝯtra faciẽ tuã. A ſua cõ-
ſciẽtia. Prouer.12. Quaſi gladio pũgit ꝯſcie. A pote
ſtate. Ro.13. Uindex eſt i ira ei: q male agit. Prouer.
26. Flagellũ equo ꝛ camus aſino ꝛ virga in dorſo ipru
dẽti. Scdo qd parat bonis. [Spantẽ ꝛc.] Mĩa põt
eẽ noĩatiui caſus: ut ſic itelligat. q ipm mĩa circunda
bit q ſpat in dño. Uel põt eẽ ablatiui caſus ut itelliga
tur q dñs mĩa ſua circũdabit ſpantẽ in ſe. Et hoc eſt
qñ vndiq3 ſbuenit in miſerijs hoiuz. ps. Qui coronat
te in mĩa ꝛc. Ultimo concludit pe in gratiaruz actio-
ne: cum dicit.

¶ Letamini in domino ꝛ exultate iuſti: ꝛ glo

rlamini omnes recti corde.

¶ Hec eſt aūt ↄſuetudo in pſalmis pnalib⁹: q̄ icipiūt a luctu ꝛ finiūt in letitia: q̄ꝛ hoc facit pnīa. In hac autē ↄclone hortat̄ iuſtos ꝛ rectos ad bonā opationē: ꝛ rectā itētionē. dicēs ⌊ Letamini i dño ꝛ exultate iuſti. ⌋ q.d. duo ſūt nec̄ia hoī. ſ. recta opatio: ꝛ h̄ facit iuſtitia ꝛ recta intētio: ꝛ h̄ hoc facit letitia. Dic̄ ḡ ⌊ Letamini iuſti. ⌋ ꝛ exultate. ſꝫ glo. Letari eſt tacita ſuauitate gaudere: exultare v̄o eſt ↄcitari ad feruore gaudē. Vñ exultatio ꝓuenit ex iteriori gaudio. Sꝫ i quo: ⌊ In dño. ⌋ ſubingē: nō in mūdo. Phil. 4. Gaudete in dño iterū dico gaudete. Sequr. ⌊ Et gl̄amini oēs recti corde. ⌋ Recti corde ſūt q̄ ↄformāt uolūtatē ſuā volūtati diuie: h̄ij bñt gl̄ari in deo. ꝑ̄ Cor. 10. Qui gl̄iat̄ in dño glietur.

Letari quid. Exultare qd.

¶ In finem ꝑs dauid. 32.

Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio.

Titulus non eſt nouus. Eſt enim ⌊ In finē ꝑs dauid. ⌋ In pſalo ꝓcedēti egit ꝑs de ſui iuſtificatione. in hoc aūt agit de dignitate iuſtoꝝ. Et circa h̄ duo facit. Quia ꝑmo exhortat̄ iuſtos ad ſpūalē laudē. Scdo exprimit coꝝ dignitatē ibi ⌊ Btā gens. ⌋ Circa ꝑᵐ duo facit. Pmo eni exhortat̄ ad ſpūalez iocūditatem: ꝛ laudez. Scdo aſſignat rōnē gaudij ꝛ laudis ibi ⌊ Quia rectū eſt. ⌋ Circa ꝑᵐ duo facit. ꝑmo eniꝫ exhortat̄ ad iocūditatē ꝛ laudē. Scdo modū coꝝ exponit ibi ⌊ Cōfitemini dño ꝛc̄. ⌋ Circa ꝑᵐ duo facit. Ponit eniꝫ pͥmo exhortationē. Scdo aſſignat ei⁹ rōnez. ⌊ Rectos decet collaudatio. ⌋ dixerat eni ⌊ dixi cōfitebor: ꝛ tu remiſiſti: ꝛ pro hac orabit ꝛc̄. ⌋ Ergo o ⌊ iuſti. ⌋ q̄ꝛ iuſtificati eſtis ⌊ Exultate in dño. ⌋ nō in mundo: alias nō eſtis iuſti. Nō eni eſt iuſt⁹: q̄ nō gaudet in iuſticia. Deus autē ipſe eſt iuſtus: eſt ꝛ ipſe iuſtitia. ꝑs. Juſtus dñs ꝛc̄. Et iō. ⌊ iuſti exultate in dño. ⌋ Abacuch. 3. Ego aūt in dño gaudebo: ꝛ exultabo in deo ieſu meo Sꝫ q̄re dicit ⌊ Exultate iuſti in dño. ⌋ ꝛ nō dic̄. Exultate oēs in dño: Ratio eſt: q̄ꝛ ⌊ Rectos decet collaudatio. ⌋ ſ. dei. Videndū eſt igit̄ ſi ſunt recti: ꝛ quō eos decet laus. Res nō dr̄ recta: niſi ꝑ hoc q̄ ↄformat̄ regule ꝛ mēſure. Mēſura aūt ꝛ regula uolūtatis humane: eſt iuſtitia ꝛ volūtas diuina. Illi ḡ q̄ nō bñt rectū affectū: nō pñt bñ collaudare deū. q̄ꝛ nolūt uoluntatē ſuā ↄformare uolūtati diuine: ſꝫ diuinā uolūt poti⁹ cōformari ſue. Et iō multa de⁹ facit: que ipſi non approbant. Sꝫ q̄ dei uolūtati ſe aptāt: illi gaudēt in ꝓſperis ꝛ aduerſis. Et iō dic̄ ⌊ Collaudatio. ⌋ q̄ꝛ de oīb⁹ laudant nō in aliqb⁹ tm̄. Itē vnanimit̄. Eccl. 15. Non eſt ſpecioſa laus in ore peccōris. Iſa. 4. Exultatio hijs q̄ ſaluati fuerūt de iſrael. ¶ Deinde cum dicit.

Qui iuſticia non gaudet iuſtus nō eſt

Rectitudo iuſtorū procedit.

¶ Confitemini dño in cithara: in pſalterio decem chordarum pſallite illi.

¶ Ponit modū laudis ꝛ iocūditatis. ¶ Sciēdū eſt autez q̄ in laude dei ꝓcipue intēdit̄: q̄ affect⁹ hoīs tēdat in deū: ꝛ dirigat̄. Itē ↄſonantie muſice immutant hoīs affectū. Vñ pythagoras vidēs q̄ iuuenis iſaniret ad ſonū frigiū: mutari modū fecit: ꝛ ita furentis adoleſcētis aīuꝫ ad ſtatū mētis pacatiſſime tēperauit: ut dicit Boetius in proemio muſice ſue. inde eſt q̄ excogitatū eſt: q̄ in oī cultu alique ↄſonātie muſice exerceant̄: ut aīus hoīs excitet̄ ad deū. Hui⁹ aūt ↄſonantie duplr ↄſueuerunt exerceri. Qñq̄ ſ. in inſtr̄is muſicis: qñq̄ v̄o in cantionibus. Et iō ꝑ° oñdit ꝑᵐ modū: q̄ꝛ ⌊ In cithara. ⌋ 2° 2ᵐ ibi ⌊ Cātate ei. ⌋ Affect⁹ eni hoīs per iſtrumēta ꝛ ↄſonātias muſicas dirigit̄ quātū ad tria. Quia qñq̄ inſtituit̄ in q̄dā rectitudie ꝛ ad firmitate: qñq̄ rapit̄ in celſitudinē: qñq̄ i dulcedinē ꝛ iocūditatez. Et ad h̄ ut vult ph̄s in. 8. pol̄. Tria gn̄a cant⁹ ſūt inſtituta. Quia ad ꝑᵐ eſt cant⁹ doriſticus qui eſt ꝑmi ꝛ ſecūdi toni: ut uolūt qdā. Ad 2ᵐ eſt cantus frigi⁹: q̄ eſt tertij toni. Ad 3ᵐ eſt cant⁹ hipolidic⁹ q̄ eſt quinti toni ꝛ ſexti. Alij ſūt poſt ſup inuēti. Et ſic eſt in inſtr̄is q̄ꝛ qdā quedā inſtr̄a faciūt. Primū ſic tibia: ꝛ tuba: q̄daꝫ faciūt. 2ᵐ ut organū. Quedā 3ᵐ ut pſalteriū ꝛ cithara. ꝑs. Pſalteriū iocūduꝫ cū cithara. Sꝫ q̄ꝛ pſalo intēdit hic inducē ad exultationē: nō facit mētionē niſi de iſtis duob⁹. ſ. pſalterio ꝛ cithara. Verū q̄ꝛ oīa i figura ↄtingebāt illis. ꝑ̄ Cor. 10. nō ſolū iſtis inſtr̄is utebant ad h̄: ſꝫ in figura. Cithara hēt ſonū ab imo: ꝛ ſignat laudē que ſurgit ab imis. i. terrenis: pſalteriū v̄o hēt ſonū a ſupremo: ꝛ ſignat laudē que eſt de bonis celeſtib⁹. Dicit aūt. ⌊ Decē chordaꝝ. ⌋ q̄ꝛ ꝑ eas ſignātur decē precepta decalogi in qb⁹ tota doctrina ſpiritualis conſiſtit. ¶ Conſequenter cū dicit.

Muſice vis.

Pythagore experimentū in muſica.

Quid in laude dei neceſſe ſit

Capit. 7.

Quid ſibi uelit pſalteriū ꝛ cithara.

¶ Cantate ei canticum nouuꝫ: bene pſallite ei in uociferatione.

¶ Agit de cantu humane uocis. Sciēdū eſt aūt ſꝫ Iſidꝫ. q̄ duplex eſt modulatio. Quedā eni eſt per ſimplicez cantū: ꝛ quedā eſt organizādo. Primū tangit cū dicit ⌊ Canticū nouū. ⌋ 2ᵐ ibi ⌊ In uociferatione. ⌋ ſꝫ ſpiritualē itellectuꝫ de duob⁹ dꝫ hō exultare. ſ. de bonis gr̄e ſuſceptis: ꝛ de bonis gl̄ie expectatis. Per ꝑ° bonis inouamur. Eph. 4. Renouamini ſpū mētis ur̄e. Ro. 6. In nouitate vite ambulem⁹. Ille ḡ cantat canticuꝫ nouū: q̄ exultat deo de renouatiōe gr̄e. Apoc. 14. Cātabant ſci canticū nouū. Ille v̄o bñ pſallit in uociferatione q̄ de bonis gl̄ie cantat: ꝛ canticū qd̄ hō corde cōcipit exprimit v̄bis. Vel in iubilatione ſeu in iubilo ſꝫ hieroᵐ. Eſt aūt iubilus letitia ineffabilis que uerbis exprimi nō pōt: ſꝫ uoce dat̄ intelligi gaudioꝝ latitudo imenſa. Illa aūt que nō pñt exꝑmi ſūt bona gl̄ie. ꝑ̄ Cor. 2. Oculus non vidit ꝛc̄. Et iō dicit. ⌊ Bñ pſallite ei in iubilatione. ⌋ q̄ꝛ cāta exprimi non ualent.

Duplex modulatio.

Homo ꝺ duob⁹ dꝫ exultare.

Iubilus. quid.

Sed dices In ueteri teſtamento erāt muſica inſtr̄a ꝛ cātica uocis. Quare ḡ eccleſia illa dimiſit: hec v̄o aſſūpſit.

Queſtio de muſica eccleſie.

Ratio duplex myſtica aſſignat̄: q̄ꝛ erant figuralia. 2ª rō eſt: q̄ de⁹ laudat̄ mēte ꝛ uoce nō inſtr̄is. Alia rō hētur ex v̄bis ph̄i q̄ dicit. q̄ ↄtra ſapiētiā eſt. q̄ hoīes iſtruant̄ in liris ꝛ muſicis: q̄ꝛ occupant aīuꝫ in ſui opatiōe ſꝫ ſimplex dꝫ eſſe muſica: ut a corporalib⁹ retrahant̄ diuinis laudib⁹ mancipati. ¶ Secundo cum dicit.

¶ Quia rectū eſt uerbū dñi ꝛ omnia opa ei⁹ in fide. Diligit miſericordiā ꝛ iudicium: miſericordia domini plena eſt terra.

¶ Aſſignat rōnē gaudij ꝛ laudis. Rō aūt laudis ꝛ gaudij duplex eſt. vna ex pte dei de quo eſt exultāduꝫ. 2ª ex pte effectuū eius ibi ⌊ Verbo dñi. ⌋ Circa ꝑᵐ tria facit. ꝑ° ponit ex qb⁹ ex pte dei. Et ꝑ°. ⌊ q̄ꝛ rectuꝫ eſt v̄buꝫ dñi. ⌋ i. inſtructio. ꝑs. Lucerna pedib⁹ meis ꝛc̄. Vel ipſa ꝓmiſſio. Prouer. 8. Juſti ſunt oēs ſermones mei ꝛc̄. uſq̄ recti ſūt intelligētib⁹. 2° q̄ꝛ ⌊ oīa opa ei⁹ in fide. ⌋ i. fideles. ꝑs. Fidelis dñs in oīb⁹ uerbis ſuis: ꝛ ſāctus in oīb⁹ opib⁹ ſuis. Multū aūt hētur gaudiū q̄ñ inuenit̄ hō fidelis. Prouer. 20. Virū aūt fidelē qs inueniet: Vel ⌊ in fide. ⌋ i. ut: q̄ꝛ opa dei ſūt bona merita. Hec aūt nō ſūt meritoria: niſi fiant in fide: q̄ꝛ ſine fide īpoſſibile eſt placē deo. Heb. 11. Vel ⌊ rectū uerbū. ⌋ ⌊ Et opa eius. ⌋ Sꝫ qb⁹: ⌊ In fide. ⌋ i. in fidelib⁹. In īfidelib⁹ eni nō apparēt opa dei: ꝛ v̄ba recta. 3° q̄ꝛ ⌊ diligit. ⌋ Et circa h̄ duo facit. ꝑ° eni oñdit affectū dei cū

Sine fide impoſſibile eſt placere deo.

dicit. ⌊ Diligit dñs. ⌋ 2° manifeſtat p ſignū ibi ⌊ Mia dñi plena eſt terra. ⌋ Inter oia que faciūt gaudere de dño ſūt duo. ſ. mia ꝛ iuſticia. Prouer. 20. Mia ꝛ veritas cuſtodiūt regē. Per iuſticiā eni ſbditi defendunt. Tolle iuſticiā ꝛ nullus ſecurus ꝛ letus erit. Item ſine mia oēs timēt ꝛ nō diligūt. Hoc de deo dat intelligi: cū dicit ⌊ Diligit dñs miaꝫ ꝛ iudiciū. ⌋ Diligit eni in ſeipſo: qꝛ ī ope ſūt hec. ps. Univerſe vie dñi mia ꝛ veritas. Itē diligit in vnoquoqꝫ. Mich. 6. Indicabo tibi o hō qđ ſit bonū: ꝛ qđ dñs regrat de te. Vteꝗꝫ ꝛc. Et iō ait. ⌊ Exultate. ⌋ qꝛ vere miaꝫ diligit de⁹. Naꝫ ⌊ mia dñi plena eſt terra. ⌋ Ecce manifeſtat p ſignuꝫ. Ois eni plenitudo terre: pcedit ex mia dei: qꝛ tra eſt nō tpalib⁹: ſꝫ ſpūalib⁹ bonis: ꝛ maxie poſt aduentum chꝛi. Act. 2. Repleti ſūt oēs ſpū ſcō ꝛc. Ois eni hec ſūt ex mia dei. Ro. 9. Nō eſt volētis neqꝫ currētis: ſꝫ dei miſerētis. Dicit aūt ⌊ terra. ⌋ ꝛ nō celū: qꝛ in celo nulla eſt miſia. ꝛ iō nō indiget mia: ſꝫ terra ubi repletur hō multis miſijs: idiget plenitudie mie. ℭ Deīn cū dic.

Jn celo nulla miſeria.

ℭ Verbo domini celi firmati ſunt: ꝛ ſpū oris eius omnis virtus eorum.

ℭ Ponit cā gaudij ex pte diuinoꝝ effectuuꝫ. Moyſes in pn° creatiōis rerū facit mentionē de trib⁹: de celo: de aq: ꝛ de terra. Gen. 1. In pn° creauit de⁹ celū ꝛ trā. ꝛ infra. Spūs dñi ferebat ſup aqs. Fm hoc ergo ps dicit. p° effectū dei in celis. 2° in aqs ibi ⌊ Cōgregās. ⌋ 3° in terra ibi ⌊ Timeat dñꝫ ois terra. ⌋ Dic ḡ. ⌊ Verbo dñi celi firmati ſūt. ⌋ Fm glo. exponit lraliter ꝛ myſtice. Et utroqꝫ ſenſu tractant hec vba: que ſūt ex parte dei. ſ. dñs. Verbū ꝛ ſpūs oris. Dns eſt nomē ptātis ꝛ potētie appropriat pri. Verbū eſt ꝯceptio mētis. vñ ꝛ ſapia genita dicit. Et iō verbū eſt fili⁹. Spūs oris eius eſt ſpūs ſcūs. Dicit aūt ſpūs oris: qꝛ vbo appropriat os. vñ idē eſt dictū: ac ſi diceret. Spūs vbi: qꝛ ipſe eſt ſpūs filij ꝛ ptris. Et lꝫ indiuiſa ſint opera trinitatis in diuinis. Jo. 5. Quecūqꝫ pr fecerit hec ꝛ filius facit ſiliter. Hic tñ ſꝫ appropriationē loqtur. ℭ In celo aūt ſunt duo mirabilia. ſ. ei⁹ perpetuitas qꝛ icorruptibile: ꝛ ei⁹ vtus per quā tot⁹ mundus iferior imutatur per calorē. vꝫ in eſtate: per frigus vo i hieme. Per petuitas aūt celi cōtingit ex nā forme ſue. Naꝫ forme elemētoꝝ ſūt particulares ꝛ nō implēt totā potentiaꝫ māe: vñ mā coꝝ remanet in potentia ad aliā formaꝫ. Forma vo celi hēt totalitatē quādam: ꝛ replet totā potentiam māe. Sed forma artificiati procedit ex forma artificis. Forma aūt cōcepta in corde pris eſt verbum. Ergo formatio ois rei attribuitur verbo. Unde dicit. ⌊ Verbo dñi celi firmati ſunt. ⌋ Virtus aūt celoꝝ eſt in mouendo. Ois aūt mot⁹ poſterior deriuat a priori ſicut a cā. Primus mot⁹ in rebus que ſunt per voluntatē: eſt motus amoris: qꝛ ois motus in rebus que voluntatē hñt: eſt motus voluntatis. Et iō dicit Dio⁹. 4. c. de diuinis no. ꝙ diuinus amor nō ſinit eū eſſe ſine germine: mouet aūt ipm ad operādū ꝛc. Neceſſe eſt ergo ꝙ vtus celoꝝ ſit a ſpū. Et iō dicit. ⌊ Et ſpū oris ei⁹ ois vtus eoꝝ. ℭ Myſtice per celos itelligunt apli. hij firmati ſūt vbo dñi. ſ. chꝛo uel filio dñi. Et hoc eſt exoratio eiꝰ ꝛ doctrina. Luc. 22. Ego pro te rogaui: ut non deficiat fides tua ꝛc. Item vtus eoruꝫ firmata eſt per ſpm ſcm. Luc. ult. Sedete in ciuitate: quoadusqꝫ induamini virtute ex alto. ℭ Deinde cum dicit.

Unde eſt ꝙ creatō mūdi appropriatur filio.

Jn celo duo mirabilia.

Myſteriū.

ℭ Congregans ſicut in utre aquas maris: ponens in theſauris abyſſos.

ℭ Oſtēdit effectū dei in aqs. In aquis aūt duo mirabilia ſūt ꝯſiderāda. Unū ꝙ aque cōgregant in vnā ptēꝫ terre. ꝛ nō occupāt totā ſuperficiē: qđ eſt mirabile pp duo. Primo qꝛ nālis ordo eſt: ꝙ ſic aqua circūdet totaꝫ terrā ſicut aer aquā. Itē mare eſt alti⁹ terra. 2° qꝛ lꝫ aq̄ cōtinue euaporat p calorē ſolis: tñ in eadē quantitate ꝯſeruat. Et iō duo dicit. ſ. ꝙ cōgregant in vnū ex mādato dei. Hiere. 5. Poſui arenā terminū: mari pceptū ſempiternū ꝙ non pteribit: ꝛ cōmouebunt ꝛ nō poterūt: ꝛ intumeſcēt fluct⁹ ei⁹: ꝛ nō trāſibūt illud. Job. 38. Quis concluſit oſtijs mare ꝛc. uſqꝫ tumētes fluctus ei⁹. Et iō dicit ⌊ Cōgregās ſic in utre aqs maris. ⌋ Aq̄ cōgregata in utre hēt tumorē ꝛ eleuationē: nō tñ diffluit qꝛ retinetur a pelle utris: ſic aq̄ cōgregata in mari hēt tumorē ꝛ tñ non fluit qꝛ ꝯtinet vtute diua. Gen. 1. Cōgregent aque ꝛc. Aliud mirabile eſt: ꝙ ꝯtinue euaporat ꝛ nō minuit. Vñ ſicut qdā phi dicūt. Per vtutē caloris ſolis tota aq̄ ſiccaret ſꝫ nām. Et iō ꝯtra h̄ dicit ⌊ Ponēs in theſauris abyſſos. ⌋ Abyſſus ſꝫ Auguſtinū dic pfunditatē aquaꝝ imeabilē: ꝛ hēt duplicē iterptationē. Ab a qđ eſt ſine: ꝛ baſi qđ eſt fūdamētū: q̄ſi ſine fundamēto: ꝛ ſine candore: qꝛ pfunda eſt ꝛ obſcura. ℭ In theſauro ſūt tria qꝛ theſaur⁹ quādam multitudinē auri dic: ꝛ illud qđ in theſauro ponit: cōſeruat. Vñ dic q̄ſi theca auri. Itē ponit: ut ad utilitateꝫ extrahat. Hoc totū eſt in abyſſo: qꝛ in ea eſt imēſa abūdantia ſiue multitudo aquaꝝ. 2° in abyſſo ꝯſuat aq̄ ꝛ nō decidit. 3° extrahunt ad utilitatē cū eleuātur vapores ex eis: ꝛ gñant pluuie: ꝛ irrigat terra. ps. Apparuerūt fontes aquaꝝ. ℭ Myſtice exponit dupliciter de bonis ꝛ de malis. De bonis: ut p aqs maris intelligam⁹ pplos. Apoc. 17. Aque multe ppli ſūt ꝛ gētes ꝛ lingue. Quaſi ḡ aqs maris pplos hui⁹ mūdi cōgregat in eccīa ſic in utre. Cōparat aūt eccīa utri pp vnitatē: ꝛ qꝛ uter de pelle ſit mortui aialis: p h̄ iſinuat. ꝙ ad h̄ aliq ad eccliaꝫ veniūt: ut mortificēt mēbra ſua que ſūt ſup terrā. Nā quaſi celi apli ꝯfirmati ſūt: ꝛ ex hijs ꝯgregati ſūt in eccīa ppli. ⌊ Ponēs abyſſos. ⌋ i. pfunditatē diuinoꝝ ſenſuū. ⌊ in theſauris. ⌋ ſacre ſcripture. Iſa. 33. Diuitie ſalutis ſapia ꝛ ſcia: timor dñi ipſe eſt theſaurus ei⁹. Vel abyſſos ptius. ſ. pctōres profundos ꝛ obſcuros tenebris vitioꝝ ponens theſauros auri eccīe. Magnus theſaurus eccīe: Paulus eſt ꝛ Mattheus ꝛ Magdalena q quōdā fuerāt q̄ſi quedā abyſſus. In malis vo aq̄ maris itelligit tribulatio huius vite. ps. Intrauerūt aque uſqꝫ ad aiaꝫ meā. Deus aūt ꝯfirmat celos. non tñ aufert eis infirmitates: qꝛ ſic gr̄a ꝯſuat interi⁹ ꝙ ifirmitates exteri⁹ nō excludat. Et iō dic: ꝙ ꝯgregat tribulatiōes coꝝ. ſ. celoꝝ. i. viroꝝ celeſtiū. ⌊ in utre. ⌋ i. in corporib⁹ coꝝ ponēs abyſſos. i. pſequutores eccīe in theſauris: qꝛ non dat eis libertateꝫ ſeuiendi ꝯtra eccliam quantū volunt. ℭ 3° cū dicit.

Mar̄ ex ſiccaret.

Myſteriū.

Eccleſia utri cōparata.

ℭ Timeat dñm ois terra: ab eo aūt cōmoueātur omnes inhabitantes orbem.

ℭ Oñdit effectū dei in tra. Et p° pmittit monitionē. 2° oñdit effectū dei circa terrā ibi ⌊ Qm̄ ipſe dixit ꝛc. ⌋ Circa pm̄ duo facit. p° eni ponit monitionē. 2° exponit eā ibi ⌊ Ab eo aūt ꝛc. ⌋ Dic ḡ. ⌊ Timeat dñꝫ ꝛc. ⌋

Sed quare hic poſuit monitionē cū loquutus ſit de effectibus alijs in qb⁹ nulla monitione uſus eſt ſed ſolū de terra?

Queſtio.

Ratio eſt qꝛ ois alia creatura obedit deo ad nutū: niſi hō terren⁹. Et iō dic. ⌊ Ois tra. ⌋ i. ois hō terren⁹ ⌊ timeat dñꝫ. ⌋ Eccles. ult. Deū time ꝛ mandata ei⁹ obſua. Hoc eni eſt ois hō. Nā methonomica loquutio eſt hic: ut itelligat ꝯtinēs pro ꝯtēto: cū dicit ⌊ Terra. ⌋ i. hitatores terre. 2° exponit monitionē dicēs ⌊ Ab eo aūt cōmo. ꝛc. ⌋ bona. ſ. cōmotio ad ſuitiū dei: qꝛ ipſe ſolus trahit. Jo. 6. Nemo pōt ue

nire ad me:niſi pater qui miſit me traxerit eū. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Qm̄ ipſe dixit ⁊ facta ſunt:ipſe mādauit ⁊ creata ſunt.

¶ Oñdit effectū duplicē circa terrā. Et p° effectuz creatiōis. 2° gubnatiōis ibi⌊ Dn̄s diſſipat. ⌋In creatione aūt ſūt duo ꝯſideranda.ſ.ipſa formatio ⁊ ipſa creatio. Utrūq; aūt eſt hic. Nā pmo oñdit ipſaz formationē: cū dic⌊ Ipſe dixit ⁊c̄. ⌋Scḋo ipſā creationē cū addit ⌊ Ipſe mādauit ⁊c̄. ⌋Dic̄ ḡ⌊ Qm̄ ipſe dixit. ⌋ Aug° 7.ſup Gen̄.ad lr̄az. Oīs formatio eſt p ṽbum: q: res create ſe hn̄t ad deū:ſic̄ artificiata ad artificē. Un̄ ſic̄ oēs forme artificiati ſūt a forma ꝯcepta in mēte artificis:ita oīs forma rez eſt a ṽbo diuo ꝯcepto. Un̄ ⌊ Ipſe dixit. ⌋i.ꝯcepit ṽbū ab eterno:⁊ ſꝫ illud. Oīa fcā ſunt q.d. Genuit ṽbū:in quo erat ut fierēt oīa:⁊ ſic eſt formatio.ſcḋo creatio:q: ⌊ mādauit ⁊ creata ſunt. ⌋ Dicere nāq; ipoꝛtat ṽbū formatū. Mādare ipoꝛtat monitionē:uel emanationē ſolū. Un̄ mādare ipoꝛtat creationez māe in formis. Eccl̄s.8. Sermo illi⁹ ptāte plen⁹ eſt. Myſtice.⌊ Dixit ⁊ facta ſūt. ⌋ſemine gr̄e.⌊ Mādauit. ⌋in ope ṽitatis.ps. Emitte ſpm̄ tuuz ⁊c̄. Quātuz ṽo ad opus gubernationis dicit.

¶ Dn̄s diſſipat ꝯſilia gentiū:reprobat aūt cogitatiōes pploꝝ: ⁊ reprobat ꝯſilia principū.

¶ Quia ſtabilis manet:imutat oēs. Et pmo ponit hominū mutatio. Scḋo ſua ſtabilitas ibi⌊ Conſiliū. ⌋ Circa hitatores t̄re aduertēdū eſt:q̄ qdā ſūt puı:qdā magni:⁊ utriq; mutanť. Quātuz ad puos dic̄ ⌊ Dn̄s diſſipat ⁊c̄. ⌋Ubi duo tāgit.ſ. pꝑoſitū qḋ eſt de ſine: ⁊ ꝯſiliū de hijs que ſt ad ſinē. Et h̄ imutať q: non agit ſm q̄ ꝯſiliať:ſꝫ ſꝫ q̄ de⁹ diſponit. Iſa.8. Inite ꝯſiliū:⁊ diſſipabiť. Et h̄ eſt qḋ dic̄ ⌊ Dn̄s diſſipat ꝯſilia gentiū. ⌋ Et ſpālit̄ diſſipauit ꝯſiliū uolētiū diſſipare legez chr̄i.⌊ Et cogitatiōes reprobat pploꝝ. ⌋hūana ſcientiā. Taliū eni pꝑoſitū reprobat dn̄s. Quātuz ad magnos dicit ⌊ Et reprobat ꝯſilia pncipuz. ⌋q.d. Non ſolū pploꝝ:ſꝫ ⁊ pncipuz ꝯſilia reprobat:q: nō eſt i ptāte coꝝ:q̄ itentū aſſequanť effectū:ſꝫ in ordinatiōe diuina. Job.12. Adducit conſiliarios in ſtultum finem.

¶ Deinde cum dicit.

¶ Cōſiliū aūt dn̄i in eternū manet:cogitationes cordis ei⁹ in gn̄atione ⁊ generationem.

¶ Ponit ſtabilitas dei:q: ꝯſiliū ſuum ſtat: ⁊ cogitatio ſua perſeuerat.

Queſtio. **Sed nunquid** ꝯſiliū eſt in deo? Videť q̄ nō:q: ipoꝛtat dubitatiōez.

Solutio. **Reſpondeo** dicēdū q̄ alit̄ accipiť ꝯſiliū in deo:⁊ aliter in nob̄. Sic̄ eniz ſcia in nob̄ ipoꝛtat diſcurſuz.in deo ṽo certitudinem. Sic de ꝯſilio:cū eſt in nob̄ dic̄ ingſitionē.cū aūt di de deo ipoꝛtat ordinationē reſpectu diuz ad debitū finē. Iſa.46. Cōſilium meū ſtabit:⁊ oīs uolūtas mea fiet. Act.5. Si ex deo eſt ꝯſiliū:nō poteritis ſtare ⁊ diſſoluere illud.⌊ Cogitatiōes cordis ei⁹. ⌋i.pꝑoſitū uolūtatis ei⁹ manet:q: ſi mutat ſniam nō mutat ꝯſiliū. Iſa.55. Nō eni cogitatiōes mee cogitationes ueſtre: neq; vie mee ṽie ueſtre.

¶ Beata gens cui⁹ eſt dn̄s de⁹ eius:ppl̄s quez elegit in hereditatem ſibi.

¶ Sup̄ hoꝛtat⁹ eſt iuſtos ad iocūditatē:hic ponit coꝝ dignitatē. Et circa h̄ duo facit.p° eni pꝑonit coꝝ dignitatē.2° pbat ibi⌊ In celo. ⌋Dignitas ſcōꝝ maxia eſt:qui ipſi ſoli puenīūt ad qḋ oēs hoīes nālit̄er deſiderāt. Si vnus vel pauci puenirēt ad vnū ad qḋ oēs puenire deſiderāt:h̄ eēt magna dignitas. Oēs aūt deſiderāt tēdere ad btitudinē:ad quā tn̄ ſoli iuſti perueniūt:q: eā ꝯſequenť in futuro pfecte. nūc ṽo incohatiue ⁊ in ſpe. Ergo dignitas iuſtoꝝ eſt magna. Circa eorū btitudinē hic incohatā ⁊ in futuro pficiēdam.duo tāgit:nām.ſ.⁊ cāz ibi⌊ Ppl̄s. ⌋ Dicit ḡ⌊ Btā gēs. ⌋ De btitudine diuerſi diuerſa ſenſerūt. Et ſꝫ diuerſas opiniōes:de hac ſūt diuerſe ſecte phoꝝ. Quidā eniz poſuerūt eā in bonis corpalib⁹ ſic̄ epicurus. Quidaz in opib⁹ actiue vite:ut ſtoici. Quidā in ṽtutis ꝯtēplatione:ut pipatetici. Querere btitudinē in eo qḋ infra nos eſt uanū:q: btitudo eſt ſup̄ nos. Qḋ aūt eſt ſupra nos h̄ eſt de⁹. Ergo btitudo hoīs eſt iherē deo. Unūquodq; eni pfectū eſt ſi inheret pꝑo bono. Pꝑopriū aūt bonū hoīs eſt de⁹.ps. Mihi aūt adherē deo bonū eſt. Deo aūt pōt qs inherē mēte.ſ.intellectu ⁊ uolūtate:nō ſenſu:q: hic cuā bꝛutis eſt cōis. Duplicit̄ ḡ inheret hō deo.ſ.per intellectū ꝯtēplādo ⁊ cognoſcēdo: ⁊ per affectū amādo. Et q: hec iperfecta ſūt in via:pfecta ṽo in pr̄ia:iō hic btitudo eſt iperfecta:ibi pfecta. Et iō dicit⌊ Btā gens. ⌋ Et q̄re:⌊ Quia dn̄s eſt de⁹ eius. ⌋i.hēt deo mentē ꝯiūctaz. Propterea⌊ Beatus ppl̄s cui⁹ eſt dn̄s de⁹ eius. ⌋Heb.11. Nō cōfundiť deus uocari de⁹ coꝝ. ¶ Sed que cā eſt ei⁹. Nūquid nā fortuna uel pꝑa ṽtus? Nō. Sed electio diuina. Jo.15. Nō uos me elegiſtis:ſꝫ ego elegi uos. Itē ibidē.6. Nemo pōt uenire ad me niſi pr̄ me⁹ q miſit me traxerit eū. Et iō ſbdit.⌊ Ppl̄s quē elegit. ⌋q.d. Ideo btī q: a deo electi. Eph̄.1. Elegit nos in ipſo an̄ mūdi ꝯſtitutiōez. Et hoc⌊ In hēditatē. ⌋i.ut ipſi ſimus ei⁹ hereditas. Hēditas ipoꝛtat ſtabilē poſſeſſionē. De⁹ aūt poſſidet oīa per dn̄iuz. Sꝫ ſoli iuſti ſubduntť ei per uolūtatez. vn̄ in hēditatē eos elegit.i.ad hn̄daz iuſticiā ſempiternā. Sap̄.1. Iuſticia ppetua eſt ⁊ imoꝛtal̄. Iſa.19. Hereditas mea iſrael. Dn̄s ergo eſt de⁹ coꝝ q: eo fruuntur. Et ipſi ſunt hereditas dei:q: ei ſubijciuntur. ¶ Deinde cum dicit.

¶ De celo reſpexit dn̄s:vidit oēs filios hoīuz.

¶ Probat coꝝ dignitatē per diſcuſſionē diuini iudicij. Et circa hoc tria facit.p° eni pꝛemittit certitudinē diuini iudicij.2° ſubdit ṽitatē hūane pſpitatis ibi⌊ Nō ſaluabitur rex. ⌋3° efficaciā gr̄e in ſcis ibi⌊ Ecce oculi dn̄i. ⌋Circa pm̄ duo facit. Primo certitudinē diuini iudicij penſatur ex ei⁹ altitudine. Scḋo ex ei⁹ caſtitate. Et p° oſtēdit eā ex pmo.ſcḋo ex ſcḋo ibi⌊ Qui finxit. ⌋Circa pm̄ duo facit. Pr̄o eni oñdit certitudinē diuini iudicij ex ei⁹ altitudine. Scḋo remouet dubitationē ibi⌊ De pꝛeparato. ⌋Dic̄ ḡ⌊ De celo ⁊c̄. ⌋ Quāto aliq̄ ṽtus eſt altioꝛ in ordine ⁊ gr̄e ṽtutis:tanto eſt efficacioꝛ ad opa que illi ṽtuti ꝯueniūt. Et ideo quāto aliq̄ ṽtus cognitiua eſt ſbtilioꝛ:tāto eſt efficacioꝛ in cognoſcēdo. Nihil adeo eſt ſublime ſic̄ diuinus intellectus. ⁊ iō efficacia ei⁹ in cognoſcēdo eſt maxima. Et iō dic̄⌊ De celo. ⌋i.altitudine diue maieſtatis. Sicut eni nihil eſt alti⁹ celo in corpalib⁹. ita nihil altius deo i ſpūalib⁹. Et iō q: de alto reſpicit.iō⌊ videt oēs filios hoīuz. ⌋q: quāto ex alto videt:tāto plēs videt. Prouer.16. Omnes vie hominuz patent oculis eius. Via dei intellig⁊.

¶ Deinde cum dicit.

¶ De pꝛeparato habitaculo ſuo:reſpexit ſup oēs qui habitant terram.

¶ Remouet dubitationē. Aliq eni crediderūt deū habitare in celis q̄ſi in remotis nō cogſceret hūana. Job 22. Circa cardines celi pambulat:⁊ nr̄a non ꝯſiderat. Hoc excludit pa dicēs⌊ De pparato hitaculo. ⌋q.d. Nullus pparat ſibi locū ad ipediendū ſe. Sec⁹ foꝛte ſi ali⁹ pꝛepararet. Sicut⁹ eni rex eēt qui p pararet ſibi ſedem

Margin notes: De btitudie diuerſe ſnie. — Duplicit inhēt homo deo.

ſedē:vbi nō poſſet regē regnū. Et h' eſt qḋ dicit de pre
parato bitaculo. ſi. de celo qḋ ſibi pparauit vt eēt bita
culū ſuū. nō qdē q̄ cōprehēdaſ eo:ꝫ qꝛ magis relucet
i eo glia ſua. Reſpexit. ſingē ſup oēs q̄ bitāt trā.
l. carnē eā domādo. pſ. Quis ſic dñs de' nr̄ q i altis bi
tat. ⁊ h' reſpicit ⁊c̄. pſ. Dñs i celo parauit ſedē ſuā ⁊c̄. Ul'
de celo. ſi. cħo. Angelis vel aplis reſpexit oculo mi
ſericordie ſue ad ſaluādū hoīes. ❡ Deinde cum dicit.

❡ Qui finxit ſingillatim corda eorum:qui in-
telligit omnia opera eorum.

❡ Probat certitudinē diuine cognitiōis ex eiꝰ cāſitate. Et
circa h' duo ſac. Prio eni ponit eiꝰ cāſitatē. 2° cōcludit
certitudinē cognitiōis eiꝰ ibi. Qui itelligit. Simile
eēt dicē q̄ aliq̄s faciēs aliqḋ opꝰ opatū ignoraret vſuꝫ
eiꝰ:fruſtra eni facēt cū vſus ſit finis eiꝰ. Et iō alibi dicit
pſ. Qui finxit oculos nō ꝯſiderat. Quō ḡ pōt eē q̄ fa
cēt aliqd pportionatū ad cogſcēda pticularia niſi ipſe
cogſcat ea. Hō nāq; cognoſcit ſingularia p itellectuꝫ ⁊
aiam ⁊ cor ſuū:ḡ deꝰ q fac illō coi cogſcit ea. ❡ Et nō
q̄ vba hñt pōdus ſuū. Dic enim corda. ſut excludat
vnitatē itellectꝰ in oibꝰ. Nā diuerſi diuerſos hñt itelle
ctꝰ. Dic aūt ſingillati. ſut oñdat q̄ aīa nō eſt duplx.
aīa nō diceret finxiſſe ſingillati ſꝫ vnā:ex q̄ oēs. ⁊ ſic ſil
ſingillati. Ergo. i. ſingulas p ſe aīas finxit. i. p creatiōeꝫ
cū ſit aīa ſba p ſe ſbſiſtēs:nō ex mā. Itē dixit finxit.
vt oñdat q̄ nō de ſba dei ſit. alſ nō diceret ficta ſꝫ con
ſbalis. Et dic ſignāter finxit. qꝛ fingē ſingulorꝫ eſt
qui vili mā pulchrā formaꝫ iprimūt. ſic deꝰ corꝑi luteo
aīaꝫ creādo īfūdit. 2ᵉ Corꝰ. 4. Hēmꝰ theſaurū iſtū i va
ſis fictilibꝰ. Ro. 9. Nūqd dic figmētū illi q ſe finxit. qd
me feciſti ſic? Et ex h' ꝯcludit q̄ intelligit oīa opa eo-
rū. Qui eni ſcit cāꝫ ſcit effectū. Cā aūt oīuꝫ effectuuꝫ
bōnorꝫ ē cor. Deꝰ aūt ſcit corꝫ ⁊ eiꝰ opa. finxit. ſitel
ligit de figmēto grē. qꝛ ab ipſo ſunt dona grē:⁊ h' ſin-
gillatim:qꝛ diuiſiones grārū ſūt. pᵉ Corꝰ. 12. Et h' ipſe
intelligit opa eorꝫ:adiuuādo ⁊ pmouendo.

❡ Nō ſaluaſ rex p multā ꝟtutē:⁊ gigas nō ſal
uabiſ i mltitudie ꝟtutis ſue. Fallax equꝰ ad
ſalutē:i abūdātia aūt ꝟtutis ſue nō ſaluabiſ.

❡ Sup pō oſtēdit dignitatē ſcōꝝ ex certitudie diui iu-
dicij:ex q̄ pbare itēdit dignitatē ſcōꝝ. nūc i pte iſta oñ
dit bōtate ꝯſpitatis vanitatē. Et circa h' duo fac. Pri
mo eni oñdit q̄ nulla ptās tpalis pōt hoīes ad ſaluteꝫ
iuſtoꝝ pducē. 2° oñdit qꝛ h' fac mīa dei ibi. Ecce ocu
li dñi. Dic ḡ. Nō ſaluat rex. ſꝫ qꝛ ptās ſclaris ē tri-
plex. Una que ꝯſiſtit i multitudie ſbditoꝝ. alia i robo-
re corpis. ⁊ alia i diuitijs extioribꝰ. Iō oſtēdit q̄ nullū eo
rū pōt pducē ad ſalutē. Et pᵒ de pᵃ ptāte ⁊ hec ē regis
Et iō dic. Nō ſaluat rex p multā ꝟtutē. Dictoꝰ hēt
In multitudie exercitꝰ. pſ. Nolite ꝯfidē in pncipi-
bꝰ neq; i filijs hoīuꝫ in qbꝰ nō ē ſalus. Immo ſi aliqū
hñt ſalutē h' ē p deū. pſ. Qui dat ſalutē regibꝰ. 2° oſtē
dit q̄ nō ē ſalus i robore corpis. vñ dic. Et gigas non
ſaluat i multitudine ꝟtutis ſue. ſi. roboris. Baruch. 3.
Ibi fuerūt gigātes noīati illi q ab initio ⁊c̄. 3° q̄ nō i di
uitijs. Et ponit duo admiculatiua. ſ. equū ⁊ abūdātiā
rerū. ❡ Quātū ad pᵐ dic. Fallax equꝰ ad ſalutē. ſi. q̄s
tūcūq; hēat bonū equū:tñ nō pōt ſaluari corpalr vel
ſpūalr. Prouer. 21. Equꝰ paſ ad diē belli. dñs aūt ſalu
tē tribuet. ❡ Quātū ad 2ᵐ dic. In abūdātia aūt ꝟtutis
ſue nō ſaluabiſ. ſi. rerū extioꝝ. Prouer. 11. Qui ꝯfidit
i diuitijs ſuis corruet. Iſa. 31. Ue q deſcēdūt i egyptuꝫ
ad auxiliū in eqs ſpantes. ❡ Myſtice:morali:⁊ alle-
gorice ſic exponit:q̄ hō nō ſaluat ppa ꝟtute qdcunq;
bonū obtineat. Eſt eni triplex bonū p qḋ videt cōſeq
poſſe ſalutē. Primū ē potētia. ⁊ quātū ad h' dicit. Nō
ſaluat rex p multā ꝟtutē. Si vō ſit potēs vt regat ali
os:h' nō eſt p ꝟtutē ſuā ſꝫ hēt a deo. 2ᵐ eſt ꝯſtātia ⁊ hāc
nō hēt p ꝟtutē ſuā. vñ dic. ⁊ gigas nō ſaluabit in mul
titudie ꝟtutis ſue. 3ᵐ eſt bona diſpō corpis ⁊ fortitu-
do. vñ dic. Fallax equꝰ. ſ. corꝑꝰ forte ⁊ robuſtū ē fal-
lax. Uel eſt vlr. i abūdātia ꝟtutis ſue. ſi. vñcūq; hēat
aptitudinē ad bonū nō ſaluat niſi ei deꝰ ſalutē tribuat
pſ. Ego dixi i abūdātia mea nō mouebor i eternū:auer
tiſti ⁊c̄. Hoc ē qḋ dic Hiere. 9. Nō glieſ ſapiēs i ſapīa
ſua:⁊ nō glieſ fortis in fortitudie ſua. ⁊ nō glieſ diues i
diuitijs ſuis. ❡ Deinde cum dicit.

❡ Ecce oculi dñi ſup metuētes eū:⁊ in eis qui
ſperant ſup mīa eius. Ut eruat a morte aīas
eorum:⁊ alat eos in fame.

❡ Oſtēdit efficacia diuine mīe ad ſaluādū. Et pmo ponit
mīaꝫ ſaluātē. 2° affectū ſcōꝝ ex hac ꝯſideratione cōce
ptū ibi. Aīa nrā. Circa pᵐ tria tāgit. Prio eni oñdit
diuinā miam. 2° i qbꝰ hēt effectū diuina mīa ibi. ſup me
tuētes eū. 3° quē effectū hēt ibi. vt eruat. Dic ergo
Ecce oculi dñi. Diuinā eni mīaꝫ iſinuat p reſpectuꝫ
dei. pſ. Aſpice i me ⁊ miſere mei. In qs aūt reſpic ſbdit
ſup metuētes eū ⁊c̄. Abach. 1. Mūdi ſt oculi tui ne
videas malū:⁊ reſpicē ad inigtatē nō poteris. Reſpice ḡ
ſup eos q tiorē hñt ⁊ ſpem. Unū eni ſine altero nō ſuf
ficit:qꝛ tior ſine ſpe deſpat:⁊ ſpes ſine tiore pſumit. Ti
mor aūt ꝯſurgit ex ꝯſideratione diuine ptātis. Hiere. 10.
Quis nō tiebit te o rex gētiū? Spes vō ꝯſurgit ex dei
mīa. Ex pmo ꝯſurgit fuga pctī. ex 2° ſpes venie. Effe
ctū aūt diuine mīe oñdit cū dic. vt eruat a morte ⁊c̄.
vbi duplicē effectū oſtēdit:qꝛ libat a malo:⁊ q̄ztū ad h'
dicit. vt eruat a morte. Itē ꝯfirmat in bono. ⁊ q̄tuꝫ
ad h' dicit. ⁊ alat eos. Dicit ḡ. vt eruat a morte aīas
eoꝝ. ſi. a morte corpali:⁊ a morte pctī:⁊ a morte futu-
re dānatiōis i reſurrectiōe. Oſee. 13. De manu mortis
libebo eos ⁊c̄. Cōfirmat ēt in bono. vñ ait. ⁊ alat eos
in fame. ſi. in neċitate:⁊ loquiſ de alimēto corpali. pſ.
Oculi oīum in te ſpant dñe:⁊ tu das illis eſcā i tpe op
portuno. Et de alimēto ſpūali. Deuſ. 8. Nō in ſolo pa
ne viuit hō:ſꝫ in ꝟbo qḋ pcedit de ore dei. Et de ali-
mēto ſacrāli. Io. 6. Caro mea vere eſt cibus ⁊c̄. pſ. In
loco paſcue ibi me collocauit. ❡ Cōſter cum dicit.

❡ Anima noſtra ſuſtinet dominū:quoniā ad
iutor ⁊ protector noſter eſt. Quia in eo leta-
bitur cornu noſtrū:⁊ in nomine ſancto eiꝰ
ſperauimus.

❡ Oſtendit qs effectus ſeqtur in ſctis ex hac cōſideratio
ne. Et eſt duplex. Primus effectus ſperādi. ſcōus orā
di ibi. Fiat miſericordia tua ⁊c̄. Circa pmū duo fa-
cit. Primo enim oſtēdit quomō in eis cōſurgit effectꝰ
ſpei. Secundo aſſignaſ ratio ibi. Quoniā adiutor.
Dicit ergo ita. Oculi dñi ſuper metuentes eum ⁊c̄.
Et ideo. Aīa noſtra ſuſtinet dñm. ſi. ſiqua mala no
bis a deo immittunſ:patiēter ſuſtineamꝰ. Iac̄. 5. Suf-
ferētiā iob audiſtis. Itē expectādo eiꝰ pmiſſa. Suſtiet
ḡ puniēteꝫ ⁊ pmittētē. Et eſt duplex rō. Una eſt pp ex
piētiā bñficioꝝ. alia vō pp ſpem futuroꝝ ibi. In eo le
tabiſ. Expiētia bñficioꝝ eſt in bonorū pmotiōe. vñ
dic. Quī adiutor. Itē in ptectiōe a malis. ⁊ iō dicit
⁊ protector. Spamꝰ aūt futurā iocūditatē. vnde ait
In eo letabiſ cornu nrm. ſi. in eiꝰ viſiōe. Iſa. 66. Uide-
bitis ⁊ gaudebit cor vrm. Et Iob. 22. Tūc ſup oipotē
tē delitijs affluēs ⁊c̄. Et h' gaudiū eſt hic ipſaꝫ. ſꝫ ibi i
pria. ſ. eſt pfectū. Et h' iō:qꝛ in noie ſcō eiꝰ ſpauimꝰ.
Ponit eni hic et p qa. Nomē ſcm̄ eiꝰ eſt nomen mie
eiꝰ. q. d. Iō letabimur. qꝛ ſpauimꝰ i noie ſcō eiꝰ.
i. in eius bonitate vel in eius mīa:⁊ non in meritis no-

Pōderā da vba ꝫ auer cor das.

Cor eī et um effcā ꝫ vrāno rum

Triplex ptās ſcla. rū.

Myſtice allegoria ⁊ mor.

Timor et ſpes ſit eī volunt.

ſtris. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Fiat miſericordia tua dñe ſuper nos: queãd modum ſperauimus in te.

Oro ẽ int ꝑtes ſpei. ¶ Ponit orãdi effect⁹. Nã oro īterpres eſt ſpei: ⁊ ĩõ ſeqt ſpem. Et lʒ qdlibet pticulare bñficiũ ſit ex mĩa diuina. duo tñ ſpãlit ſũt ex hac. Primũ eſt bñficiũ icarnatiõis Luc. 1. Per viſcera mĩe dei nr̃i ⁊c. ⌊ Fiat mĩa tua. ⌋ ſ. ut carnẽ ſuſcipias ⁊ libes nos. ⌊ ſup nos. ⌋ i. ſup noſtra merita. Aliud bñficiũ eſt ſalutis: ⁊ h̄ eſt ſup nos: qꝛ nõ ex opib⁹ iuſticie que fecim⁹ nos: ſʒ ſʒ ſuã miam ſaluos nos fecit. Tit. 3. ⌊ queãdmodũ ſperauimus in te. ⌋ quia nullus ſperauit in dño ⁊ ꝯfuſus eſt. Eccl. 2.

¶ Pſalmus dauid cũ mutauit os ſuum coraʒ abimelech ⁊ dimiſit eum ⁊ abijt. 33.

Enedicam dñm in omni tpe: ſemper laus eius in ore meo.

Titulus. **Titulus** ⌊ Pš dauid cũ mutauit vultũ ſuũ corã abimelech ⁊ dimiſit eũ ⁊ abijt. ⌋ Hiſtoria hec habet. 1. Reg. 21. Ubi dĩ q dauid fugiẽs a facie ſaulis: uenit ad achis regẽ geth. ⁊ cognit⁹ eſt ibi ⁊ vt⁹ eĩ⁹ qꝛ occiderat philiſteũ. ⁊ timẽs ex h̄ ſibi piculũ iminẽ: qꝛ illi erant de gñe philiſtinoꝝ. ⁊ ẽt pp ṽtutis ſue īuidiã; noluit h̄ vita re: ⁊ finxit ſe fatuũ: ⁊ ſic rex ille ꝯtẽpſit eũ. Totũ h̄ hr̃ 1. Reg. 21. c⁹. niſi q nomẽ nõ ꝯſonat: qꝛ ibi rex uocatur achis. hic võ abimelech. Nec eſt icõueniẽs: uel qa binomi⁹ fuit. uel qꝛ achis nõ e: ſʒ ĩ gñe abimelech. Unde mutauit ultũ oñdẽdo ſe fatuũ. ⌊ ⁊ dimiſit eũ ⁊ abijt. ⌋ qꝛ dauid eiect⁹ ab eo abijt ⁊ receſſit. ¶ Myſtice. chr̃s

Myſtiũ ĩ titulo. mutauit vultũ ſuũ qñ mutauit ſacr̃ʒ ſuũ. i. q̃ diuina ṽitas occultata fuit. Uel chr̃s uet⁹ ſacr̃ʒ paſchale mutauit in nouũ corã abimelech; q iterptat pr̃is mei regnũ. Pat chr̃i de⁹ ſʒ diuinitatẽ. dauid võ ſʒ hũanitatẽ. regnũ dauid eſt pplo iudeoꝝ. regnũ dei eſt eccl̃ia. Chr̃s võ mutauit vultũ ſuũ corã abimelech. i. corã iudeis q erãt regnũ pr̃is ſui dauid: q nõ cognouerũt eũ. Iſa. 53. Uidimus eũ: ⁊ nõ erat aſpect⁹. ⁊ ꝯtẽpſerũt eũ. vñ nec reputauim⁹ eũ. Et abijt ad gẽtes. Uel achis qui incredulus interptat ſignificat iudeos. ¶ In pcedẽti pſalo expoſuit pſalmiſta iuſtoꝝ dignitatẽ: hic aũt inuitat eos ad dei laudẽ. ¶ Diuidit aũt iſte pš in duas ptes. Prĩo enim

Diuiſio ps. ponit exhoꝛtatio ad laudẽ. 2⁹ quedã iſtructio neccia ibi ⌊ Uenite filij. ⌋ Circa p̃m duo fac. Prĩo eni agit de dei laude. 2⁹ ponit mãʒ laudis ibi ⌊ Exqſiui. ⌋ Circa p̃mũ duo fac. p⁹ eni p̃mittit laudis exẽplũ. 2⁹ hortat alioſ ad imitãdũ ibi ⌊ Audiãt. ⌋ Circa p̃m duo fac. p⁹ eni ponit exẽplũ laudis in ſe. 2⁹ laudiſ dei fructũ ibi ⌊ In dño laudabit. ⌋ Dic ḡ ⌊ Bñdicã dñʒ. ⌋ Aliqñ laudat deũ aliqs pp ſeipʒ: ſic qñ loqt lingua ſibi ſoli loqt. Aliqñ pp ꝯſolationẽ alioꝝ ſic qñ ppħat ẽt alijs. Bñdicẽ ḡ dño eſt ut deũ ẽ ꝯfiteri laudẽ dei. ſʒ bñdicẽ dñʒ ẽ facẽ bonũ. ⌊ in oĩ tpe. ⌋ ſ. aduerſitatis ⁊ pſperitatis.

Queſtio. **Cõtra** pš. Cõfitebit tibi cũ bñfeceris eĩ. ſʒ nõ ſic faciebat Job. 2. Si bona ſuſcepim⁹ de manu dñi: mala autẽ ⁊c. Tho. 4. Omni tpe bñdic deũ. Item opoꝛtet ut nõ ſolum in ſe. ſ. in corde ſuo qs bñdicat deũ. ſed ẽt q laudẽ eĩ⁹ hẽat in ore. Neceſſitas enim

Laudis uocal' neceſſitas. laudis uocalis eſt: ut nõ ſolũ laudes deũ: ſʒ ẽt ad utilitatẽ ⁊ ꝓuocationẽ alioꝝ laudes eũ. Uñ dic ⌊ laus eius in ore meo. ⌋ Iſa. 51. Gaudiũ ⁊ letitiã iueniet in ea: grãꝝ actio ⁊ uox laudis. ⌊ Semp ⌋ laũ dic. i. ĩ oĩ ſtatuto tpe Uel in ꝑpatiõe ai. Uel ſemp bñfaciẽdo q de⁹ ſemp laudat. ¶ Nota q hic ṽſiculus cantat in ſexta qñ chriſt⁹ paſſus eſt: cui⁹ paſſio eſt nob̃ cã laudiſ. ¶ Deiñ cũ dic

¶ In domino laudabitur anima mea.

¶ Ponit fruct⁹ laudis. Dic ḡ ⌊ In dño lau. aĩa mea. ⌋

Semp eni bonũ amici qs reputat ſuũ bonũ. Uñ dicit In laude dei ẽt laus mea eſt. Si de⁹ eſt magn⁹: ꝯſtat q eĩ⁹ amic⁹ eſt magn⁹. pš. Foꝛtitudo mea ⁊ laus mea dñs Et dicit ⌊ aĩa. ⌋ qꝛ ad ipſam pncipaliter eſt gaudiũ ſpirituale. ¶ Conſequẽter cum dicit.

¶ Audiant manſueti ⁊ letentur.

¶ Inducit alios. Prĩo ad cãʒ laudis. 2⁹ ad ipſã laudẽ ibi ⌊ Magnificate. ⌋ Prĩm̃ laudis ẽ iteri⁹ gaudiũ. vñ dic ⌊ Audiãt mãſueti. ⌋ Et ĩõ letant in oĩb⁹ que dei ſunt. qꝛ imites nõ letant ſʒ rebellãt. Et dic ⌊ Audiãt. ⌋ qꝛ h̄ᶜ letitia eſt ex auditu alioꝝ bñ agẽtiũ. ¶ Deĩde cũ dicit.

¶ Magnificate dominum mecum: ⁊ exultemus nomen eius in idipſum.

¶ Hoꝛtat ad laudẽ. Et p̃mo ad iteriorẽ. 2⁹ ad exteriorem ibi ⌊ ⁊ exultem⁹. ⌋ ¶ Quãtũ ad p̃m dicit ⌊ Magnificate dñʒ mecũ. ⌋ Idẽ eſt magnificare ⁊ laudare deũ: q ẽ idẽ eſt bonitas dei ⁊ magnitudo: qꝛ in hijs que nõ mole magna ſũt idẽ eſt mai⁹ eẽ q meli⁹ ſʒ Aug̃ de trinitate. Et ĩõ dicit ⌊ Magnificate. ⌋ Luc. 1. Magnificat aĩa mea dñʒ. ⌋ Et h̄ rñdet ei qð dicit ⌊ Bñdicã dñʒ. ⌋ ¶ Quo ad 2m̃ dicit ⌊ Et exaltem⁹ nomẽ eĩ⁹. ⌋ qð ĩ ſe altũ exaltari dĩ dũ diffũdit in multis. Eccl. 43. Glorificãtes deũ exaltate eũ quãtũ poteſtis ⁊c. ⌊ in idipſm. ⌋ i. ꝯcoꝛditer. Et hoc rñdet ei qð dicit ⌊ laus eius in ore meo. ⌋ ¶ Conſequẽter cum dicit.

¶ Exqſiui dñm ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex omnib⁹ tribulationibus meis eripuit me.

¶ Ponit mãʒ laudis que eſt diuina clemẽtia in exaudiẽdo Circa p̃m duo facit. Prĩo eni ponit clemẽtiã eĩ⁹ exauditiõis. 2⁹ meritũ exauditiõis ibi ⌊ Iſte pauper clamauit. ⌋ Circa p̃m duo facit. Prĩo eni ponit bñficiũ ſibi ꝯceſſũ. 2⁹ inuitat alios ad h̄ bñficiũ ꝯñdũ ibi ⌊ Accedite ⁊c. ⌋ Circa p̃m tria facit. Prĩo eni ponit petitionẽ. 2⁹ exauditionẽ ibi ⌊ Et exaudiuit. ⌋ 3⁹ exauditiõis effectum ibi ⌊ Et ex oĩb⁹. ⌋ Dic ḡ ⌊ Exqſiui dñʒ. ⌋ Optia optio. Quare ipʒ deũ? Uñ in orõne dñica p̃mo petit. Sctificet nomẽ tuũ. Iſa. 55. Querite dñʒ dũ inueniri põt. Dicit ḡ ⌊ Exqſiui. ⌋ q. d. Cũ magna diligẽtia queſiui. Et ĩõ ſbdit exauditio ⌊ ⁊ exaudiuit me. ⌋ Effect⁹ aũt exauditiõis eſt. qꝛ ⌊ ex oĩb⁹ tribulatiõib⁹ meis eripuit me. ⌋ Eripuit nãqʒ iuſtos ex tribulatiõib⁹ qñqʒ: ut tribulationes nõ patiant. Jo. 5. In ſex tribulatiõib⁹ libabit te: ⁊ in ſeptia nõ tãget te malũ. Qñqʒ ut nõ nimis moleſtẽt. pš. Scdʒ multitudinẽ doloꝝ meoꝝ in corde meo ꝯſolatiões tue letificauerũt aiaʒ meã. pᶜ Cor² 1. Qui ꝯſolat nos ĩ oĩ tribulatiõe nr̃a. Et hãc ꝯſolationẽ ſemp hñt viri ſci. Itẽ eripuit exti⁹: qꝛ nunqʒ mali pñt ſepare ſcõs a chr̃o. Ro. 8. Quis nos ſepabit a charitate chriſti? ¶ Deinde cum dicit.

¶ Accedite ad eum ⁊ illuminamini: ⁊ facies ueſtre non confundentur.

¶ Inuitat alios ad h̄ bñficiũ ꝯñdũ. Et circa h̄ duo facit Prĩo eni ponit iuitationẽ. 2⁹ iuitatiõis effectũ ibi ⌊ ⁊ facies ur̃e nõ ꝯfũ. ⌋ Dicit ḡ ⌊ Accedite ad eũ. ⌋ p fidem ⁊ charitatẽ. Iac. 4. Appropinqte deo ⁊ appropinquabit uobis. Et ĩõ ſubdit ⌊ ⁊ illuminamini. ⌋ De⁹ lumen eſt: ⁊ q accedit ad lumẽ illuminat. Iſa. 60. Surge. p affectuʒ. ⁊ illuminare. Deut. 33. Qui appropiquãt pedib⁹ eĩ⁹: accipiẽt de doctrina illi⁹. Effect⁹ aũt iductionis eſt: qꝛ ⌊ facies ur̃e nõ ꝯfũdent. ⌋ in repulſa. qꝛ. ſ. nõ patiemini eũ. qꝛ nõ eſt ꝯfuſio ſpantib⁹ in eũ. Uel ⌊ facies ur̃e. ⌋ i. cogitatiões ur̃e. ⌋ nõ confundent. ⌋ per defectum ueritatis. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Iſte paup clamauit ⁊ dñs exaudiuit eum: ⁊ de oĩb⁹ tribulationib⁹ eius ſaluauit eum.

¶ Ponit meritũ exauditiõis. Et circa h̄ tria facit. Prĩo ponit

ponit ipſū meritū. 2° pmittit ſiſe bñficiū aliis ibi[Immittit.]3° exhortat ad experiēdū.[Guſtate.]Dicit ē. [Iſte paup.]Iſte ſ. ſue nihil dīt ab alio.[Exaudiui.] niſi ꝙ ibi dicit de ſe. hic vō de paupe. Et iō h ſolūz exponat qō ſit iſte paup. Et dī ꝙ[iſte.]uel demſat ſe ipm: uel chriz. Et in h ꝙ dicit[paup.]iſirmat meritū exauditiōis. qꝛ paup ſpū uel paup ſupbie: uel bñdi uolūtate ſrena. Et iſti exaudiunt. Judith. 9. Humiliuz ꝛ māſuetoꝝ tibi ſemꝑ placuit dep̄catio. pſ. Reſpexit in orōnē humiliū ꝛc.[clamauit.]magnitudine iterioris affect⁹. Iſa. 6. Seraphin clamabāt alter ad alterum: ꝛ dicebāt ſanct⁹ ſanct⁹ ſanct⁹ ꝛc. ¶ Scḋo cum dicit.

¶ Immittit angelus dñi in circuitu timentiuz eum: ꝛ eripiet eos.

¶ Promittit ſiſe bñficium. q. d. ita exaudiunt alij ſicut ꝛ [iſte paup.]Multi codices hñt[Immittit angelus dñi.]Hiero⁹ hēt.[Circūdat angelus dñi in gyro timētes eū.]Dicē ē[Immittit angelus dñi.]ſplendorē ſui luminis p̄tegēdo.[in circuitu.]ipſū. Mōtes in circuitu ei⁹. ſ. angeli. Ro. 6. Multo plures nobiſcū ſūt ꝙ cū illis. Et iſra. Ecce mons ꝛc.[Immittet.]ē in imiſſionē faciet. Heb. 1. Oēs ſūt admiſtratores ſpūs.[ꝛ eripiet eos.]ſ. ab ipugnatiōe hoſtiū ꝛ demonū. Judith. 7. Filij iſrl nō in lācea nec in ſagitta ꝯfidūt. ſꝫ mōtes defēdūt illos. ſ. angelus uel chřs. Iſa. 9. Scḋm trāſlationē ſeptuaginta iterp̄tū. Uocabit magni conſilij angelus. Quia miſſus a deo ſquādā hō. Uel āgelus itelligit p̄latus eccľie. Mal. 2. Angelus dñi exercituū eſt. Prelati enim eccľie debēt cuſtodire gregē ſuū. ¶ 3° cuz dicit.

¶ Guſtate ꝛ videte qm̄ ſuauis eſt dominus: beatus vir qui ſperat in eo.

¶ Hortat ad experiēdū. Et circa h duo facit. Primo eni exhortat ad experiētiā diuini ꝯſortij. 2° ad obſuātiā diuini tioris ibi[Timete.]Circa p̄m duo fac. p̄° eni hortat ad experiētiā. 2° ponit experiētie effectū[ꝛ videte qm̄.]Dic ē [Guſtate ꝛ vi. ꝛc.]Experiētia de re ſumit p ſenſuz: ſed alr de re pñti. ꝛ alr de alꝛ ſentē. qꝛ de abſēte p viſū odoratū ꝛ auditū. de pñte vō p tactū ꝛ guſtū. ſꝫ p tactū de extriſeca pñte. p guſtū vō de itriſeca. De⁹ aūt nō lōge ē a nob nec ē̄ nob: ſꝫ i nob. Hie. 14. Tu i nob es dñe. Et iō experiētia diuine bonitatis dī guſtatio. p̄ᵉ Pe. 2. Si tñ guſtaſtis ꝙ dulcis ꝛc. Prouer. vlt. Guſtauit ꝛ vidit qm̄ bona eſt negociatio ei⁹. Effect⁹ aūt experiētie ponit duplex. Un⁹ eſt certitudo itellect⁹. alt⁹ ſecuritas affect⁹. ¶ Quātū ad p̄m dic[ꝛ videte.]In corpalib⁹ nāqꝫ p̄us videt: ꝛ poſtea guſtat. ſꝫ in reb⁹ ſpūalib⁹ p̄us guſtat: poſtea aūt videt. qꝛ nullus cogſcit q non guſtat. ꝛ iō dic p̄us[Guſtate.]ꝛ poſtea[videte.]¶ Quātum ad 2m dic[qm̄ ſuauis eſt dñs.]Sap. 12. O ꝙ bon⁹ ꝛ ſuauis eſt dñe ſpūs tu⁹ in nob. pſ. Q magna multitudo dul. tue dñe. Et poſtea[Beat⁹ vir q ſpat in eo.] Iſa. 30. Beati oēs qui expectāt eū. ¶ Deide cuz dicit

¶ Timete dominuz omnes ſancti eius: quoniam non eſt inopia timentibus eum.

¶ Hortat p̄° ad obſuātiā diuini tioris. 2° cāz timoris aſſignat ibi[Qm̄ nō.]3° cāz manifeſtat ibi[Diues egue[illegible]]Dic ē[Suauis ꝛ dulcis eſt dñs.]Sꝫ qb⁹?[timētib⁹ eū.]Ergo[Timete dñz oēs ſci ei⁹]Et dicit ſci qꝛ nullus pōt eē ſcūs niſi ſit timēs. Et dic h: qꝛ nō ſolū tior necī⁹ ē accedētib⁹ ad ſcitatē: ſꝫ ēt manētib⁹ in ea. Eccī. 27. Si nō in tiore dñi tenueris te: iſtāter a te ſubuertet dom⁹ tua. Et qꝛ nihil ita euacuat ſcitatē ſic ſupbia. ꝛ tior ē retinaculū ſupbie. Eccēs. 7. Qui tīet deuz nihil negligit. Eccī. 40. Nō ē i timore dñi minoratio. Cāz aūt q̄re timēdū ē ſbdit[qm̄ nō ē iopia timētibus eū.]Hoc exponit multipľr. p̄° de iopia ſpūaliū bonorū. Iſa. 33. Diuitie ſalutis ſapia ꝛ ſcia. tior dñi ipſe theſaur⁹ ei⁹. Si ē tior dñi theſaur⁹ ē[nō ē iopia timētib⁹ eū.]Itē de iopia corpali. Cōtigit nāqꝫ aliqū timētem deū parū hēre: ſꝫ nō ꝯtigit eū eē iopē. Inops ē q ſe deficiētē reputat. Qui timēt deū ſūt ꝯtēti hijs que habēt. Phil. 4. Ubiqꝫ ꝛ in oib⁹ inſtitutus ſum ꝛc. Itēz deus querētibus ſe ſubuenit in neceſſitate.

Sed obijcit Aug⁹ in ſmone dñi in mōte. qꝛ aplus ait p̄ᵉ Cor⁹. 4. Uſqꝫ in hāc horā eſurim⁹ ꝛ ſitim⁹ ꝛ nudi ſum⁹. Quō ē[nō eſt iopia timētibus eū?] Queſtio.

Et dicit ꝙ de⁹ ē nutritor ꝛ medic⁹. Medic⁹ aūt ſubtrahit nutrimētū ifirmo ꝛ facit eſurire ꝛ ſitire: qꝛ expedit ſanitati. Ita de⁹ ſꝫ ꝙ expedit ſaluti nře qñqꝫ iopiā imittit: qñqꝫ diuitias ꝯfert: quandoqꝫ lōgitudinē dierū ꝯcedit: qñqꝫ breuitatem adducit ¶ Sed conſequenter cum dicit. Solutio.

¶ Diuites eguerūt ꝛ eſurierūt: ingrentes autē dominum non minuentur omni bono.

¶ Manifeſtat rōnē p ꝯriū. Cōtrariū eni tiori dñi ē affect⁹ eoꝝ q oēs ſuas diuitijs dāt. Primo ē oſtēdit ꝙ q in diuitijs ſūt deficiūt. 2° ꝙ q querūt deū ſūt abſqꝫ defectu ibi[Ingrētes.]Dic ē[Diuites eguerūt.]ſ. ſpūalr. ſ. q ſūt diuites i mūdanis eguerūt i ſpūalib⁹ diuitijs. Apoc. 3. Dicis qꝛ diues ſū: ꝛ locupletat⁹ ſū: ꝛ nulli⁹ egeo. ꝛ neſcis qꝛ tu es miſer ꝛ miſerabilis ꝛ paup ꝛ cec⁹ ꝛ nudus. [ꝛ eſurierūt.]ſ. ſpūalia bona: qꝛ nālis appetit⁹ ieſt hoī ad v̄tutē. ſꝫ eni appetit⁹ depuat⁹ ſit ad pctā: tñ nālr deſiderat v̄tutē. Uel in futuro[eguerūt.]i. egebūt.[ꝛ eſurierūt.]i. eſuriēt. Iſa. 65. Serui mei comedēt ꝛ vos eſurietis. Itē ad lřaz itelligit: qꝛ diuites frequēter ad egeſtatē deducunt: qꝛ reſ mūdane ſūt caduce. Luc. 1. Eſurientes ipleuit bonis ꝛc.[Ingrētes aūt dñm.]Iſa. 55. Querite dñz dū iueniri pōt ꝛc.[nō minuent oi bono.]i. nō deficiēt pfecto bono: qꝛ ſpūalia hēbūt ad uotū: ꝛ tpalia ad necītatē. Luc. 12. Primū querite regnū dei: ꝛ hec oia adijcient uobis. Prouer. 10. Deſideriuz iuſtis dabit. Et eoꝝ deſideriū eſt omne bonum. Prouer. 11. Et ideo omne bonum habebunt.

¶ Uenite filij audite me: tiorē dñi docebo uos

¶ Poſita ſupi⁹ exhortatiōe ad laudē: hic ponit inſtructio necīa. Et circa h duo fac. p̄° eni iſtruit de tiore dei 2° de diuina ꝓuidētia ibi[Oculi dñi ꝛc.]Circa p̄m duo fac. p̄° eni p̄mittit q̄ſi p̄hemiū ſue doctrie. 2° tradit doctrinā ſuā ibi[Quis ē hō:]In exordio tria facit. p̄mo reddit audiētē beniuolū. 2° attētū ibi[audite me.]3° docilē ibi[tiorē dñi docebo uos.]¶ Dic ē quātū ad p̄m[Uenite filij.]Parētū eni ē diligē filios. ꝛ iō dicit [filij.]ut eos reddat ex pña dilcōne beniuolos. Itēz parētū ē iuitare filios ad doctrinā ꝛ eos erudire. vñ dicit[Uenite.]Geñ. penľ. Uocauit aūt iacob filios ſuos ꝛ dixit. Cōgregami ut annūciē que uētura ſūt uob diebꝰ nouiſſimis. Heb. 12. Pres qdē carnis nře eruditores hūim⁹ ꝛ reuerebamur eos. ¶ Sꝫ cuz ad 2m dicit [Audite me.]Prouer. 1. Audiēs ſapiēs ſapiētior erit ꝛc. Eccī. 33. Audite me magnates ꝛ oēs ppli ꝛ rectores eccľie ꝛc. 3° reddit docilē: ꝛ h qñ iſtruit de quo ē dicturus[tiorē dñi docebo uos.]i. quē fructū hēbitis ſi timueritis deū. Uel quō tīeatis deuz. Et icipit a tiore. ꝛ bñ: qꝛ in ſcia incipiēdū eſt ab elemētis. Prouer. 1. Timor dñi p̄ncipium ſapiētie. ſ. diuine. ¶ Deinde ſubiūgit doctrinam ſuam cum dicit.

¶ Quis eſt hō qui vult vitā: diligit dies videre bonos. Prohibe linguā tuā a malo: ꝛ labia tua ne loquant dolū. Diuerte a malo ꝛ fac bonū: ingre pacem ꝛ perſequere eam.

¶ Et circa h duo fac. Primo docet fructū timoris. 2° do-

[illegible]

erminā ibi. Prohibe. Dic ergo. Quis est hō q vult vitā. Hō nāqꝫ desiderat duo .s. lōgā vitā: ꝛ ꝓſperitatē. ſꝫ q2 lōga vita in malo est fugiēda: iō dicit. Quis est hō q vult vitā? Hāc aūt acquirit hō ꝑ timorē dñi q ē initiū ſapie ut dr in pſalō. ſine q̄ ſapia nō est vita. vñ ipſa dicit Prover. 8. Qui me inuenerit. inueniet vitā. Aliq aūt viuūt. ſꝫ in malis ꝛ erūnis. Gen. 47. Dies pegrinationis vite mee cētū triginta annoꝝ pui ꝛ mali. Et iō dicit. diligit dies vidē bonos. .s. plenos bonis: q2 nihil in dieb9 illis eternitatis est niſi bonū. pſ. Melior est dies vna in atrijs tuis ſup millia. Sꝫ qͦ ſit effect9 timoris oſtēdit p9 in ſmone. 2° in ope ibi. Diuerte. In ſmone duo uetat .s. manifeſtū malū: ꝛ fraudulētū bonū. ℭ Quātū ad pm dicit. Prohibe linguā tuā a malo. .s. detractionis: iſamatiōis: ꝛ erroris. Eph. 4. Ois ſmo malus ex ore vro nō pcedat. Jac. 1. Siqs putat ſe religioſū eē nō refrenās linguā ſuā ꝛc. ℭ Quātū ad 2m dicit. ꝛ labia tua ne loquant̄ dolū. .q.d. nec ēr bona ꝓferas in dolo. pſ. Diſpdat dñs linguā doloſaꝫ. Et nota q pͣus logt̄ de ligua cohibēda: ꝛ poſtea de labijs. Quia ꝑus mouet qs linguā cū vult log: ꝛ poſtea labia. Itē lingua ꝑus format: ſꝫ labia diſtiguūt vba. Itē ope denūtiat duo faciēda. Debet eni hō ordinare vitā ſuā. p° q̄ztū ad ſe. Et q̄ztū ad h dicit. Diuerte. .s. 2° q̄ztū ad primū ꝛ q̄ztū ad h dicit. inqre pacē. Circa pm duo facit. ſꝫ diuerſas ptes iuſtitie: que ſūt .s. diuertē a malo: ꝛ facē bonū. 2° ē ibi. ꝛ fac bonū. Dicit ergo. Diuerte a malo. Eccli. 7. Noli facē mala ꝛc. Diuerte a malo nō est qd meritorium. ſi diuertē dicat ſolū negationē. Per h eni nō .s. facē malū vitat̄ qdē pena quā icurriſſet ſi illud admiſiſſet: nō tñ pp h vita acqrit. Et iō ſic accipiēdo nō facē malū nō est meritoriū: dūmō talis ꝓpoſitus nō ſit informata charitate ut pp deū a malo diuertat. ꝛ fac bonū. Iſa. 1. Diſcite bñ facē: 2° quātū ad ꝓximū dicit. inqre pacē ꝛc. Sꝫ ꝯtigit aliqñ q hēs ꝓximū q ipugnat te: ꝛ tūc tuū est inqre pacē. Et iō dicit. inqre pacē. Ro. 12. Si fieri pōt q ex vob est cū oib9 hoib9 pacē hñtes. Qñqꝫ vͦo ꝯtigit q hēs aliquem q inqrat a te pacē ꝛ tuū est tūc ſeq eā. vñ ait. ꝛ ꝓſeqrē eā. Uel de pace logt̄ quā in ſe dꝫ hēr: ꝛ hāc iqt ingras ī vita iſta. Sꝫ nō plene hēt. Quia caro ꝯcupiſcit aduerſus ſpūꝫ ꝛ ſpūs aduerſus carnē. Gal. 5. Dicit aūt. ꝛ ꝓſequere eā. .s. magis hēas: ſꝫ nō ſit pfecta hic: ſꝫ i futuro ubi ſedebit ppls in multitudie pacis. Iſa. 32. Uel. inquire pacē. .s. chriſtū: q est pax nr̄a. Eph. 2. ꝛ ſeque eā. Eccle. 2. Quis est hō qui poſſit ſequi regem factorē ſuum. ℭ Deinde cum dicit.

ℭ Oculi dñi ſup iuſtos: ꝛ aures ei9 ī pces eorū.

ℭ Inſtruit de diuina ꝓuidētia. Et circa h duo facit. Primo eni ꝓmittit diuinā ꝓuidētiā. 2° diuine ꝓuidētie effectū oſtēdit ibi. Clamauerūt iuſti. Circa pm duo facit. pmo ꝓponit diuinā ꝓuidētiā q̄ztū ad bonos. 2° q̄ztū ad malos ibi. Vult9 aūt dñi. Dicit ergo. Oculi dñi ꝛc. Illis de qb9 curā gerim9 duplr̄ itēdim9 .s. viſu ad eoꝝ facta. Et q̄ztū ad h dicit. Oculi dñi. Et auditu ad vba. Et quātū ad h dicit. ꝛ aures. Et ſꝫ in deo non ſit viſus ꝛ audit9 ſꝫ ipſa dei ſapia: ſꝫ tñ pp diuerſa cognita dr̄ utrūqꝫ viſus .s. ꝛ audit9. Uiſus ſignat̄ per oculos quātū ad ipſa facta. audit9 aūt ꝑ aures quātū ad vba ꝯ ait. Oculi dñi ſup iuſtos. .s. viſu approbatōis. Thi. 2. Nouit dñs q ſūt ei9. Eccli. 15. Oculi dñi ad timētes eū ꝛc. ꝛ aures ei9. .s. ſūt itēt9 ad exaudiēdū. in pces eoꝝ. Qui eni vult exaudire libēter audit pcātes vñ ꝑ h ſignat̄ q uolūtari9 est ad exaudiēdū. Et dicit. in pces. q2 adhuc loquētib9 audit. Iſa. penul. Adhuc illis loquētibus: ego exaudiā. ℭ Cōſter cum dicit.

ℭ Vultus aūt dñi ſup faciētes mala: ut perdat de terra memoriam eorum.

ℭ Oſtēdit ꝓuidētia dñi circa malos. Et circa h duo facit. p° eni ponit q ꝓuidētia diuina ſe extēdit ad malos. 2° quō diuerſimode. quātū ad bonos ibi. ut pdat. Dicit ergo. Vult9 aūt dñi ꝛc. Dixerat ſup. Oculi dñi ſup iuſtos. Poſſet malus dicē. ſi oculi dñi nō ſūt ſup me poſſū peccare licēter q2 nō videt. Job. 22. Nubes latibulū ei9: nec nr̄a ꝯſiderat. Ezech. 8. Nō videt dñs: dereliqt eni trā. Sꝫ nō ita est: q2 vult9 dñi ſup malos. Prover. 15. Infern9 ꝛ pditio corā dño ꝛc. Et dicit. vult9. q2 deſignat eū q̄dā ira reſpicē in ipſos malos. Sed ad qd ſup nos est? Certe. ut pdat de trā memoriā eorū. Hoc duplr̄ pōt itelligi. Uel q2 pōt referri ad trāꝫ pñtē. ꝛ duplr̄ pdit̄ memoria eoꝝ de terra. Uno mō ut oino nō ſit. Alio mō ut male. Prover. 10. Nomē ipſorū putreſcet. Multi mali queſierūt ut eoꝝ mēoria manēt: ꝛ tñ ꝑijt. Sꝫ ſi aliquoꝝ pmanet memoria: tñ ꝑiſſe dr̄: q2 putrida est ꝛ mala. pſ. Perijt memoria eoꝝ cuꝫ ſonitu. Uel pōt intelligi de terra viuentium.

Sed nunquid ſci nō hñt memoriā ipſoꝝ. Si nō hñt memoriā malorū que paſſi ſunt: quō ergo letabit̄ iuſtus cum viderit vindictam: pſ. Queſtio.

Rñdeo dicēdū est q hēbūt memoriā eoꝝ ſꝫ nō in bonū: q2 nō hēbūt memoriā cōpaſſionis ꝛ miſeratiōis eoꝝ: nec orabūt ꝓ eis. Luc. 16. Chaos magnū firmatū est ꝛc. q.d. Etiā ſi vellēt nō pñt miſereri: q2 ſūt ibi ꝯiūcti deo: ubi nō pñt uelle niſi qd deus iuſtus decreuit. Iſa. 26. Cōtriuiſti eos ꝛ pdidiſti oēm memoriam eoꝝ. ℭ Deinde cum dicit. Solutio.

ℭ Clamauerūt iuſti ꝛ dñs exaudiuit eos: ꝛ ex oibus tribulationibus eoꝝ liberauit eos.

ℭ Ponit effect9 diuine ꝓuidētie. Et p° q̄ztū ad bonos. 2° q̄ztū ad malos ibi. Mors peccātoꝝ. Circa pm duo facit. pmo eni oſtēdit quō aures dñi ſint i pces iuſtorū. 2° quō oculi dñi ſup eos ibi. Juxta. Circa pm tria facit. q2 pmo ꝓmittit orōnē ſcōꝝ. 2° ponit exauditionem ibi. ꝛ dñs exau. eos. .s. 3° exauditiōis effectū ibi. ꝛ ex oib9. Dicit ergo. Clama. Orō ſcōꝝ dr̄ clamor. Iſa. 19. Clamabūt ad dñꝫ a facie tribulātis. Jac. ul. Clamor eorū i aures dñi ſabaoth itrauit. Clamor est magna vox: ꝛ orō ſcōꝝ magna ē vox pp duo .s. pp magnitudinē affectionis: ꝛ pp magnitudinē petitiōis: q2 petūt eterna. Mat. 6. Primū querite regnū dei. ꝛ dñs exau. eos. q2 ipſe mihi dat ut petā. pſ. Ad dñꝫ cū tri. cla. ꝛc. Sequit̄ effect9 exauditiōis. ꝛ ex oib9 tri. eoꝝ li. eos. .s. ut tribulatiōes nō ſuſtineāt. Uel ſi patiunt̄ tñ nō ut obruant̄ tribulatiōib9. Heb. 11. Fortes ſci ſūt i bello. Ul q2 libati ſūt de limbo. Zach. 9. Tu aūt i ſāguie teſti eduxiſti vinctos de lacu ꝛc. pſ. Iſte paup clamauit ꝛ dñs exaudiuit eū: ꝛ ex oib9 tri. ei9 ſal. eū. ℭ Scdo cuꝫ dicit. Scōrum orō dicit̄ clamor. Clamor quid.

ℭ Juxta ē dñs his q tribulato ſūt corde: ꝛ humiles ſpū ſaluabit. Multe tribulatiōes iuſtoꝝ.

ℭ Oſtēdit quō oculi dñi ſint ſup iuſtos. Et circa h tria facit. pmo eni ponit iuſtoꝝ meritū. 2° eoꝝ ꝑiculuꝫ iminēs ibi. Multe. .s. 3° auxiliū eis ꝓſtitū ibi. ꝛ de oibus his. Circa pm duo facit. ſꝫ q est duplex meritum iuſtoꝝ vñ ꝓmerent̄ dei miāꝫ. Tāgit eni pmo meritum ꝯtritionis de petis. ꝛ quātū ad h dicit. Juxta est dñs ꝛc. pſ. Prope est dñs oibus iuocātib9 eū. Quidā ſunt realiter miſeri: tñ nō cognoſcūt. vñ nec ꝯterunt̄: ꝛ ideo nō conſequunt̄ miſericordiā. Apocal. 3. Dicis q diues ſum: ꝛ locupletat9 ſum: ꝛ nulli9 egeo: ꝛ neſcis q2 tu es miſer ꝛ miſerabilis: ꝛ paup ꝛ cecus ꝛ nudus. Neceſſe est eni q recognoſcāt miſiā ſuā corde gemēdo. Et Meritū iuſtorum duplex.

do:ꝛ iō ait⌊ hijs qui tribulato ſūt corde.⌋ Ecce ꝯtritio de pctis. Iſa.66. Ad quē reſpiciā niſi ad pauperculū ꝛ ꝯtritū ſpū ꝛc. Matth.5. Bti qui lugēt ꝛc. ℂ Quātū ad 2ᵐ dicit⌊ ꝛ humiles ſpū ſaluabit.⌋ Spū dicit nō ꝟbis.qꝛ Eccl.19. Eſt qui nequiter ſe humiliat ꝛ interiora ꝛc.⌊ humiles.⌋ ſ.⌊ ſpū.⌋ qui uerā.ſ.humilitatē habēt i corde.⌊ ſaluabit.⌋ Prouer.29. Humilē ſpū ſuſcipiet ℂ Cōſequēter ponit imminēs piculū:qꝛ⌊ multe tribulationes iuſtoꝝ.⌋ Tre.1. Multi gemit⁹ mei ꝛc. Thi.3. Oēs qui uolūt pie viuē in chriſto pſequutionē patiuntur. Et has tribulatiōes patiunt a pſequētib⁹.pſ. Multi q pſequunt me ꝛ tribulāt me. Itē ex ꝯſpectu eoꝝ quos peccare vidēt dolēt. Pe.2. Hitās apud eos qui de die in diē aiam iuſti iniqua opib⁹ cruciabāt. Itē a tētationib⁹ mūdi carnis ꝛ hoſtis. Gal.5. Caro ꝯcupiſcit aduerſus ſpūm ꝛc. ℂ Conſequenter cum dicit.

ℂ **Et de oībus hijs liberabit eos dñs.**

ℂ Ponit auxiliū eis pſtitū. Dupliciter aūt iuuant. Pmo ut totalr libent. Et quātū ad hoc dicit⌊ Et de oīb⁹ hijs liberauit eos dñs.⌋ 2° ut tribulatiōib⁹ nō ſuccūbāt. Et quātū ad hoc dicit⌊ Cuſtodit dñs ꝛc.⌋ Dicit ḡ.⌊ Et de oīb⁹ hijs tribulationib⁹ libauit eos dñs.⌋ ꝑtim hic ſꝫ pfecte in futuro:qm̄ nō eſuriēt neqꝫ ſitiēt amplius ꝛc. Eccli.51. Libaſti me ſm multitudinē mīe noīs tui. 2. Mach.1. De magnis piculis a deo liberati magnifice grās agim⁹ ipſi. ℂ Deinde cum dicit.

ℂ **Cuſtodit dominus omnia oſſa eorum: vnū ex hijs non conteretur.**

ℂ Oſtēdit quō libat eos ne ſuccūbāt. Dic ḡ⌊ Cuſtodit dñs oīa oſſa eoꝝ.⌋ ſicut viſus eſt in oculo.ita in oſſib⁹ ꝛ neruis eſt fortitudo.ꝛ iō ſicut viſus ſignat per oculū: ita fortitudo ꝛ ꝟt⁹ per oſſa:qꝛ ſicut per oſſa ſuſtētat corpus:ita per ꝟtutes ſuſtētat vita hūana. In futuro ḡ liberabit totalr:ſꝫ iterim cuſtodit oſſa.i.ꝟtutes que magis ꝑficiūt in īfirmitate. Uel per oſſa viri pfecti intelliguntur:quos dñs cuſtodit. Ezech.37. Et dicit dñs de⁹ hijs oſſib⁹. Ecce ego itromittā ſpūm in uos ꝛ viuetis: ꝛ dabo ſup uos carnes.⌊ vnū ex hijs nō ꝯteret.⌋ qꝛ in tribulatiōib⁹ nulla ꝟt⁹ hoīs deficit quē deus cuſtodit Nō eni deficiebat charitas in ſcīs per odiū:qꝛ pro pſequētib⁹ orabāt.nō māſuetudo per irā:qꝛ nō murmur reſonat:nō patiētia per iniuſtitiā: immo in patiētia ſua poſſidebāt aīas ſuas. Et iō dr de agno paſchali. Os nō ꝯfringetis ex eo. Exo.12.pſ. Cū ceciderit non colli det. Uel⌊ vnū ex hijs.⌋ ſ.pdeſtinatis. Joā.17. Nemo ex hijs perijt niſi filius pditionis. ℂ Deinde cū dicit.

Oſſa ſoꝛtitudines ſignificant.

ℂ **Mors peccatorum peſſima: ꝛ qui oderūt iuſtum delinquent.**

ℂ Ponit effect⁹ diue ꝓuidētie quātū ad malos. Et circa h̄ duo fac. Pmo eni ponunt picula maloꝝ. 2° oñdit quō ab hijs libat ſcōs ſuos ibi⌊ Redimet.⌋ Circa pᵐ duo fac. Pmo eni oñdit malū iuſtoꝝ qđ patiunt in ſe. 2° qđ eis iminet ex eo q pſequunt bonos ibi⌊ ꝛ q oderūt.⌋ Dic ḡ⌊ Mors.⌋ corꝑalis uel ſpūalis. corꝑalis quidē hec eſt peſſima in malis:qꝛ mittunt ad peſſimū locū. Luc.16. Mortu⁹ eſt diues:ꝛ ſepult⁹ eſt in inferno. Itē qꝛ pdūt ſpem grē poſt mortē. Prouer.11. Mortuo hoīe ipio nulla erit ult ſpes. Mors ḡ pctōꝝ peſſima ē: qꝛ moriunt in corꝑe ꝛ i aīa. Spūalis. Eph.5. Exurge a mortuis. Et hec mors eſt peſſima. Mors eni eſt puatio vite. Mors ḡ quāto meliori puat:tāto ē peior. Puat aūt ſpūalis mors aīaꝫ vita grē que eſt optia:qꝛ ē p deū. Cor⁹.6. Qui adhēt deo vn⁹ eſt ſpū. Ergo ē peſſima. Hiero⁹ hēt ſic⌊ Inficiet ipiū malitia.⌋ ſ.interimit Hec eſt malitia que īgerit pctōrib⁹ mortē. Ro.6. Stipēdia pcti mors. ℂ Cōſter oſtēdit qđ malis iminet ex eo q pſequunt iuſtos. Luc.10. Qui vos ſpernit me ſpnit. Et iō dic⌊ ꝛ q oderūt iuſtū delinquēt.⌋ Prouer. 29. Uiri ſāguinū oderūt ſimplicē. Si ḡ q odit deū delinquet.ergo qui odit ſeruos dei. ℂ Deinde cum dicit.

ℂ **Redimet dñs aīas ſeruoꝝ ſuorum: ꝛ nō delinquent omnes qui ſperant in eo.**

ℂ Oſtēdit quō ab hijs piculis libant boni. Et p° quō a pctis pteritis. 2° quō ꝓtegunt a futuris ibi⌊ ꝛ nō deliquēt.⌋ Dic ḡ⌊ Redimet dñs aīas ſuoꝝ ſuoꝝ.⌋ Poſſet dici. Si mors pctōꝝ peſſima eſt:cū nullus ſic ſit iuſt⁹ qn peccet.ḡ ꝛ ipſoꝝ iuſtoꝝ mors eſt ēt peſſima. Et iō ad h̄ excludēdū dic⌊ Redimet dñs aīas ſuoꝝ ſuorū.⌋ Rediet īnq̄ꝫ p cio mortis ſue.⌊ aīas ſuoꝝ ſuoꝝ.⌋ Nō dic liboꝝ. Illi eni ſūt libati q excutiūt a ſe iugū iuſtitie. Ro.6. Libati a pctō ſui ſacti deo hētis fructum ꝛc. Tales ḡ q de ſuis dei facti ſūt libi nō redimunt:ſꝫ illi q ſbdunt iugo dei redimunt a culpa ꝛ a pena p cioſo chriſti ſāguie. Pe.1. Nō corruptibilib⁹ argēto uel auro redēpti eſtis de uana uñ̄ ꝯuerſatiōe pīne traditiōis ſꝫ p cioſo ſāguie q̄ſi agni icōtaminati ꝛ imaculati chriſti Oſee.13. De morte redimā eos. 2° oſtēdit quō ꝓtegūt a pctō futuro:qꝛ⌊ nō deliquēt.⌋ ſ.nō peccabūt ad mortē.⌊ oēs q ſpant in eo.⌋ In eo dic.ſ.in dño nō in ꝓpa ꝟtute:qꝛ tales cadūt.vñ pſ. Ego dixi in abūdātia mea i.in ꝟtute mea.nō mouebor in etnū. Dñe in uoluntate tua pſtitiſti decori meo ꝟtutē. Auertiſti faciē tuā a me ꝛ fact⁹ ſū ꝯturbat⁹. Sꝫ q ſpat in dño ſic ille q dicebat Sap.8. Sciui qm̄ alr nō poſſū eē ꝯtinēs niſi de⁹ det. hic nō dliquet:qꝛ ꝓtect⁹ a deo mortalr n̄ peccabit ꝛc.

ℂ **In finem pſalmi ipſi dauid.34.**

IUdica domine nocentes me: expugna impugnantes me.

In pſalmis pcedētib⁹ manifeſtata eſt dignitas iuſtoꝝ.hic aūt iplorat auxiliū ꝯ pſequutiōes ipioꝝ. Et circa h̄ tria fac. Pmo eni petit diuinū auxiliū ꝯ pctōres pſequētes. 2° cōfitet ſe hi⁹ tribulatiōes pati pp pctm̄ ibi⌊ Dñe ne ī furore.⌋ 3° oſtēdit ſuā fiduciā quam hēt in deo ibi⌊ Expectās expectaui.⌋ Circa pᵐ tria fac. Pmo eni petit diuinū auxiliū ꝯ ipioꝝ pſequutionē. 2° deſcribit eoꝝ nequiciam ibi⌊ Dixit iniuſt⁹.⌋ 3° oſtēdit eoꝝ ꝑſpitatē eē cōtēnēdā ibi⌊ Noli emulari.⌋ ℂ Titulus cois eſt⌊ In finē pſalmꝰ ipſi dauid.⌋ Myſtice ptinet ad chriſtū verū dauid ꝛ ſꝫ myſticā expōnē eſt ſcōs pſ eoꝝ q ꝓlixe loquunt de paſſiōe chriſti. Pmꝰ fuit. De⁹ de⁹ meus reſpice.hic ḡ pſ ſiue legat ex pſona dauid ſiue chriſti uel cuiuſcunqꝫ duo fac. Pmo eni petit ipioꝝ repulſam. 2° aſſignat cāꝫ ibi⌊ Surgētes teſtes.⌋ Circa pᵐ tria facit. Pmo enī petit aduerſarioꝝ ꝯdēnationē. 2° ꝓponit ꝯdēnationis īteritū.ſ.eoꝝ culpā ibi⌊ Qm̄ gratis.⌋ 3° aſſignat fruct⁹ ꝯdēnatiōis hui⁹ ibi⌊ Aīa aūt mea.⌋ Circa pᵐ duo fac Pmo eni ꝓponit in gñali ſuā petitionē. 2° explicat eaꝫ ibi⌊ Apphēde arma ꝛc.⌋ Circa pᵐ duo petit i gñali.ſ ꝯdēnationē eoꝝ ꝛ diuinū auxiliū ibi⌊ Expugna.⌋ Hec eni duo petit ꝯ duo. Nā ꝯ nocētes petit ꝯdēnationē:ꝛ ꝯ īpugnātes petit diuinū auxiliū. Pmo q īpugnat aliū. 2° pualēs ei nocumētū īfert. Eſt ḡ hic ordo p poſterius Qn̄ eni aliqs īpugnat aliū nō ſtati meret ꝯdēnationē ſꝫ ꝯcitat īpugnat⁹ ad petēdū auxiliū. Qn̄ ꝟo nocet:tūc petit ꝯdēnationē. Et iō hic diſtiguit utrūqꝫ.qꝛ nocumētū puū eſt in itētiōe īferētis.iō pmo petit ꝯdēnationē nocētiū. Dicit ergo⌊ O dñe iudica nocētes me.⌋ Eſt autem triplex iudiciū.ſ.ꝯdemnationis. Jac.2. Judiciū ſine miſericordia:illi qui nō fecerit miſericordiam. Itē purgatiōis. Nee.4. Tps eſt ut icipiat iudiciū de domo dñi. Itē diſcretionis.pſ. Judica me de⁹ ꝛ diſcerne

Pſalm⁹ hic ē ſcōs in q̄ agat de chriſti paſſione.

Judiciū triplex.

aīam meā. Hic aūt agit de ꝑmo. Silis petitio habetur Hiere. 11. Tu aūt dn̄e ſabaoth q̄ iudicas iuſte ⁊ probas renes ⁊ corda: videā ultionē tuam ex eis.

Queſtio. **Contra** Matth. 5. Orate pro perſequētib⁹ ⁊ calūniantibus vos.

Solutio. **Rn̄deo** dicēdū q̄ in oīb⁹ iſtis imꝓcationib⁹ duplex eſt itellect⁹. Un⁹ q̄ dicant̄ per modū ꝓnūciationis: ut cū dicit⁏ Judica. ⁋q.d. iudicabis. Uel ut oīa itelligant̄ ꝓlata nō ex zelo vindicte ꝓprie ſed diuine iuſticie cui ſe ꝯformāt iuſti. 2° ipugnat⁹ deſiderat ut aduerſario reſiſtat. vñ ait⁏ expugna ipugnātes me. ⁋ut .ſ. nō ꝓualeāt in me. Hiere. 20. Dn̄s mecū eſt tanq̄ȝ bellator fortis. Iſa. 63. Ego qui loquor iuſtitiā ⁊ ꝓpugnator ſuȝ ad ſaluādū. ℭ Cōter cum dicit.

ℭ Apphēde arma ⁊ ſcutū: ⁊ exurge in adiutoriū mihi. Effūde frameā ⁊ ꝯclude aduerſus eos qui perſequunt̄ me: dic anime mee ſalus tua ego ſum.

ℭ Explicat petitionē ſuā. Duo eni petijt .ſ. ꝯdēnationeȝ nocētiū: ⁊ expugnationē ipugnātiū. Et iō in ꝑticulari iſta duo explicat. Primo eni explicat 2m. 2° ꝑmuȝ ibi⁏ Cōfūdant̄. ⁋Circa ꝑm̄ q̄nque ꝓponit que ſūt necia i defēſore. Primū eſt q̄ ſe armet: ⁊ h̄ tāgit dicēs⁏ Apꝑhēde arma ⁊ ſcutū. ⁋Arma dei ſūt electi ei⁹. Ro. 6.

Arma dei Exhibete mēbra vr̄a arma iuſtitie deo. Uñ angeli dicunt̄ arma dei q̄b⁹ utit̄ ad pugnādū ꝯtra malos. Sap.

Scutū dei 5. Pugnabit cū illo orbis terrarū ꝯ̄ iſenſatos. Scutū dei ꝓprie eſt diuina ꝓtectio: ⁊ voluntas ſua qua ꝓtegit. ps̄. Scuto bone volūtatis tue coronaſti eos. Dic ḡ⁏ Apꝑhēde arma ⁊ ſcutū. ⁋i. mitte ſcōs tuos: ⁊ tu ēt ꝓtege me: bona volūtate tua. Uel⁏ arma ⁊ ſcutū. ⁋ſūt virtutes. Sap. 5. Induet pro thorace iuſtitiā: ſumet ſcutū inexpugnabile equitatē. 2m eſt q̄ ꝓcedat ad bellū. Et ideo dic̄⁏ exurge in adiutoriū mihi. ⁋De⁹ dr̄ dormire quādo hō eſt in tribulatiōib⁹ ⁊ nō ſentit auxiliū diuinum. Matth. 8. Mot⁹ magn⁹ fact⁹ eſt in mari: ita ut nauicula operiret̄ fluctib⁹ ubi erāt diſcipuli. ipſe v̄o dormiebat. ⁊ ꝯcitauerūt eū dicētes. Dn̄e ſalua nos ꝑimus. Et ſurgēs imꝑauit vētis ⁊ mari: ⁊ facta eſt tranq̄llitas magna. ps̄. Exurge q̄re obdormis dn̄e. 3m eſt exēptio gladij. ⁊ iō dic̄⁏ Effūde frameā. ⁋Hiero⁹ h̄ȝ⁏ Euagina gladiū. ⁋Framea idē eſt q̄ gladi⁹. Uerūtn̄⁏ Effūde. ⁋hic deſignat abūdātiā diuine vindicte. Glo.⁏ Effunde frameā. ⁋i. multiplica vindictā. Zach. 13. Framea ſuſcitare ſup paſtorē meū: ⁊ ſup virū coherētem mihi. Framea pōt itelligi uel vindicta dei: uel aīa chr̄i uel quilibet iuſt⁹: q̄ ſūt gladi⁹ dei ꝯ̄ malos. Cor⁹. 2. Spūalis autē diiudicat oīa. 4m ē ꝑcuſſio. ⁊ iō dic̄⁏ ⁊ ꝯclude ⁊c̄. ⁋Hiero⁹ h̄ȝ⁏ ⁊ ꝑoccupa ex aduerſo pſequētib⁹ me. ⁋q.d. Pr⁹ ꝑcutias: q̄ȝ ſibi cauē poſſint. Et h̄ ēt ꝓꝑe dr̄ cōcludi q̄ſi nō pōt euadē. Job. 10. Cū ſit nemo q de manu tua poſſit eruē. Uel ꝯcludi ḡs dr̄ qñ ꝯuincit̄ de falſitate. vñ⁏ cōclude. ⁋ait. q.d. ꝯuice eos ut errorē ſuum cognoſcāt. 5m eſt ut eripiat̄ ille q ꝓtegit̄. vñ dicit⁏ dic aīe mee ſalus tua ego ſū. ⁋q.d. Per effectū manifeſta ut ꝑ iteriorē iſpirationē cognoſcā te eē ſalutē aīe mee. ps̄. Audiā q̄d loquat̄ in me dn̄s de⁹. Iſa. 43. Ego dn̄s ⁊ nō eſt abſq̄ȝ me ſaluator. ℭ Cōter cum dicit.

ℭ Cōfundant̄ ⁊ revereant̄ q̄uerētes aīaȝ meam. Auertantur retrorſum ⁊ confundantur cogitantes mihi mala.

ℭ Agit de ꝯdēnatiōe nocētiū. Et ꝑ° petit eoꝝ ꝯdēnationē. 2° adhibet ſilitudinē ibi⁏ Fiant tanq̄ȝ puluis ⁊c̄. ⁋Circa ꝑmū duo petit in ꝯdēnatione ꝯ̄ duo que mali ꝑſequētes itēdūt. Pricipalr̄ eni itēdūt eū totalr̄ deſtruere. ps̄. Nō memoret̄ nomē iſrl̄ ultra. 2° itēdūt q̄ ſaltē inferāt ei aliq̄ mala: de utroq̄ȝ petit eos ꝯdēnari. 2m ibi⁏ Auertant̄. ⁋Circa ꝑm duo fac̄. Prio eni ponit penā quā expetit. 2° ſbdit eoꝝ demeritū ibi⁏ q̄uerētes aīam meā. ⁋Penā petit duplicē .ſ. ꝯfuſionē ⁊ timorē. Cōfuſio aūt ꝯſiſtit in hoc q̄ nō pōt q̄s ſuū iplere intētuȝ. 2m eſt q̄ deficiēs a ꝓpoſito: timet ne icidat uel in ſilem penā: uel in man⁹ aduerſarij. Et iō dicit quātū ad ꝑmuȝ⁏ Cōfundant̄. ⁋⁊ quātū ad 2m⁏ revereant̄. ⁋i. timeāt ſilem penā. Silr̄ habet̄ Hiere. 17. Cōfundant̄ qui me pſequunt̄ ⁊ nō ꝯfundar ego ⁊c̄. Hoc ēt pōt reduci ut itelligat̄ eē dictū pro ꝯuerſione eoꝝ de bona .ſ. ꝯfuſione ⁊ de bono timore ut ſalubriter ꝯfundant̄ ad pn̄iaȝ.⁏ ⁊ revereant̄. ⁋i. timeāt penas ēt ſi meritū eoꝝ ꝯ̄dicat: q̄ ſunt q̄uerētes aīam meā. De 2° dicit⁏ Auertant̄. ⁋Et circa hoc duo facit. Primo eni petit ut ipediant̄ a propoſito. 2° q̄ ꝯfundant̄ impediti ibi⁏ ⁊ cōfundant̄. ⁋Dicit ergo⁏ Auertant̄ retrorſum. ⁋nō valētes ꝓficere in eo q̄d intēdūt. ſed⁏ deficiāt. ⁋in poſteri⁹: ⁊ ex hoc confundant̄. Pōt etiā ad bonū reduci⁏ Auertant̄ retrorſum. ⁋ut me ſequant̄. Marci. 8. Uade retro ſathana.⁏ ⁊ ꝯfundant̄. ⁋de pctīs ſuis. Ro. 6. Quē fructū hūiſtis in illis in q̄b⁹ nūc erubeſcitis.⁏ cogitātes mihi mala. ⁋Hiere. 18. Tu ſcis dn̄e oē cōſiliū eoꝝ aduerſū me in mortē. ℭ Deinde cum dicit.

ℭ Fiāt tanq̄ȝ puluis añ faciē uenti: ⁊ angelus dn̄i coartās eos. Fiant vie illoꝝ tenebre ⁊ lubricū: ⁊ angelus dn̄i perſequens eos.

ℭ Adhibet ſilitudinē. Et ꝑmo quātū ad ꝑmū. 2° quantū ad 2m ibi⁏ Fiāt vie illoꝝ. ⁋Dicit ergo⁏ Fiant tanq̄ȝ puluis. ⁋Petijt nāq̄ȝ ꝑmo iudiciū ꝯtra eos qui q̄uerebāt eū totalr̄ deſtruere. ⁊ iō ſilitudinē adhibet de re que totalr̄ deſtruit̄ .ſ. de puluē. Diſꝑſio enim pulueris ex tribus ꝯtingit. Ex pulueris .ſ. diſpōne: q̄ ſiccus eſt puluis ⁊ in minima diuiſus: ⁊ iō facile diſꝑgibilis eſt. Et ideo dicit⁏ Fiāt tanq̄ȝ puluis. ⁋ut ſicut puluis cōminut⁹ eſt in multis ꝓpter defectū humoris: ita ſint ⁊ impij. Alia rō eſt uēt⁹ cōmouēs. vñ ait⁏ añ faciē uēti. ⁋Uēt⁹ q̄nq̄ȝ ſignificat tribulationē. Jo. 27. Tollet eū uēt⁹ urēs ⁊c̄. Qñq̄ȝ ipſam tētationē pctī. Iſa. 64. Iniq̄tates nr̄e q̄ſi uēt⁹ abſtulerūt nos. 3° ex ipulſu alicui⁹ ipellentis uētū. vñ ait⁏ ⁊ angelus dn̄i coartās eos. ⁋ſ. ad hoc ut totalr̄ diſꝑgant̄. Nā ſicut per auxiliū angeloꝝ aliq̄ ꝓſꝑant̄ v̄tute maiori: ita ex angelis bonis uel malis cōtingit q̄ tribulationes magis grauant̄. Nā deus qñq̄ȝ punit ēt per bonos angelos pctōres. Iſa. 37. Egreſſus eſt angelus dn̄i ⁊ ꝑcuſſit in caſtris aſſirioꝝ cētū octoginta q̄nque millia ⁊c̄. Deinde cū dicit⁏ Fiāt vie illoruȝ. ⁋ponit̄ ſilitudo de 2° .ſ. ipedimēto .i. de ꝓceſſu vie. ⁊ tria ipedimēta ponit in via. Primū eſt tenebre: q̄ tunc de facili q̄s impingit.⁏ Fiāt ergo vie illorū. ⁋i. proceſſus.⁏ tenebre. ⁋2m eſt q̄ ſit lubrica ⁊ diſpoſita ad caſum. Tre. 4. Lubricauerūt veſtigia veſtra in itinere viarū veſtrarū platearū. Et 3m eſt q̄ ſit aliq̄s pſequens ⁊ cogēs: ut magis corruat.⁏ Et angelus dn̄i ⁊c̄. ⁋Prouer. 17. Angelus crudelis ꝯtra eū mittet̄. Dicit ergo⁏ Fiāt vie illoꝝ tenebre. ⁋ignorātie. ps̄. Neſcierūt neq̄ȝ intellexerūt: in tenebris ambulāt.⁏ ⁊ lubricū. ⁋i. vitia carnalia: in q̄buſ de facili cadūt.⁏ ⁊ angelus dn̄i pſequens eos. ⁋Ipſe demon tentans ad peccandum. uel angelus bonus permittens cadere: ut humiliati fortiores reſurgant.

ℭ Qm̄ gratis abſcōderūt mihi iteritu ȝ laqueū ſui: ſuꝑuacue exprobrauerūt animam meā.

ℭ Supra ps̄ petijt q̄ inocētes iudicarent̄: ⁊ expugnāteſ in expugnatiōe venirēt. hic aūt oſtēdit quō merito hec patiant̄. Et ꝑ° ponit culpā. 2° penā ibi⁏ Ueniat illis. ⁋

Circa

Circa p^m pponit p° malitie ſterpretationē. 2° exequutionē ibi ⌊ Supuacue. ⌋ In p° ponunt tria: que aggrauāt culpā. p^m eſt iniqtas. Et iō dic̄ ⌊ Gratis. ⌋ 2^m eſt fraus. ⁊ iō dic̄ ⌊ Abſcōderūt. ⌋ Et 3^m eſt crudelitas. ⁊ iō dicit ⌊ In interitū laquei ſui. ⌋ Dic̄ ḡ. ⌊ Qm̄ gratis. ⌋ Si aliqs intētat malū ɔtra ſe nocētez: non videt totalit̄ iniquū Sz qñ ɔtra eū q in nullo nocuit. h̄ oīno eſt iniquū. Et h̄ eſt qd̄ dicit ⌊ Gratis. ⌋ i. ſine offenſa quā fecerim. Jo. 15. Odio hūerunt me gratis. Iſa. 52. Aſſur abſqz ulla cā calūniat⁹ eſt eū. Fraus vō notat cū dicit ⌊ Abſcōderūt mihi. ⌋ q2. ſ. p fraudē intentant mala mihi. Tre. 3. Urſus iſidians fact⁹ eſt mihi leo in abſcōditis. ps. Inſidiat quaſi leo in ſpelūca ſua. Crudelitatē aūt oñdit: q2 parant inſidias ad morē: vñ ait ⌊ In interitū laquei ſui. ⌋ i. abſcōdunt laqueū ad mortez. Prouer. 1. Ueni nobiſcum iſidiemur ſanguini. abſcōdamus tēdiculas ɔtra iſontē fruſtra degluciamus eū ⁊c̄. 2° cū dic̄. ⌊ Supuacue exprobrauerūt. ⌋ Ponitur exequutio ſilr̄ ſine cā. Dic̄ aūt. ⌊ Exprobrauerūt. ⌋ q2 obprobria iītulerūt. Eſt aūt obprobriū: qñ qs imponit crimen alicui qd̄ eſt ɔtra ei⁹ honorē. Aliqñ iponit crimen alicui: ut ɔfundat ⁊ abiiciat. Aliqñ vō ut perdat vitā: ⁊ hoc eſt ɔtra aiaz ei⁹. Et iō dicit ⌊ Animaz meā. ⌋ q. d. Propter h̄ fecerūt: ut totalit̄ me vita p̄uarent. Sic iudei chr̄o īpoſuerūt crimina morte digna. Luc̄. 23. Cōmouit pplz: docēs p vniuerſā iudeaz. ps. Improperia exprobrātiuz tibi: ceciderūt ſup me. Sed h̄ ⌊ Supuacue. ⌋ i. ſine cā: ſic ſup dictum: gratis. Jo. 8. Quis ex uob̄ arguet me de pctō? ergo ⌊ ſupuacue. ⌋ impoſuerūt ei pctm̄. Uel ⌊ ſupuacue. ⌋ i. fruſtra quātuz ad eoꝝ itentionē: q2 itendebāt fidē ei⁹ deſtruē. Jo. 11. Quid facim⁹ q2 hic hō multa ſigna facit. Si dimittimus ⁊c̄. Tñ h̄ ɔſiliū fuit ſupuacuū: q2 tot⁹ mundus p⁹ ei⁹ morē ad fidē ɔuerſus eſt. ¶ Cōſequent̄ cū dic̄.

Obprobrium qd.

¶ Ueniat illi laqueus quem ignorat: ⁊ captio quam abſcondit apprehendat eum: ⁊ in laqueum cadat in idipſum.

¶ Ponit penā ɔuenientē culpe. Et h̄ q2 eodē iudicio iudicant: quo iudicare volebāt. Matth. 7. In quo iudicio iudicaueritis: iudicabimini. Iſti fraudulent̄ intēdebant morē ipſi⁹: iō ps petit ɔtra eos uel ɔformādo uoluntatē ſuā uolūtati diuine uel p̄nūciando. Et petit tria ſ. q laque⁹ eis p̄pet. q capiant: q nō euadāt. ¶ Quātū ad p^m dicit. ⌊ Ueniat illi laque⁹. ⌋ ſ. pplo uel q p̄ncipalis eſt iter eos. Laqueus hic tripliciter pōt intelligi. Uel pp laqueū pene: q2 pp morē chr̄i illaqueati ſūt. Iſa. 8. Offendēt ex eis plurimi ⁊ cadēt ⁊ ɔterent: ⁊ irretient: ⁊ capient: q2 captiui ſūt apud oēs gētes. ⌊ Quē ignorat. ⌋ dicit: q2 nec ſuſpicari qdē poterāt talē penā. Luc̄. 21. Erit eni preſſura magna ſup terrā: ⁊ ira pplo huic: ⁊ cadēt in ore gladii: ⁊ captiui ducent in oēs gentes. Matth. 24. Erit eni tunc tribulatio magna: qlis nunqz fuit ab initio mundi uſqz mō: neqz fiet. Uel de laqueo culpe. Thi. ult. Qui uolūt diuites fieri icidūt in tentationē: ⁊ in laqueū diaboli. q. d. Ueniat illi laqueus culpe quē p̄uidere nō pōt: q2 peccātī non videt q ſit ligat⁹: ſz q faciat uolūtatē ſuam. in ueritate tñ laqueat⁹ eſt: q2 Prouer. 5. Funib⁹ pctōꝝ ſuoꝝ ɔſtringit. Uel de laqueo iuſtitie. q. d. ⌊ Ueniat illi laque⁹. ⌋ con ſtringēs ad bonū. ⌊ quē ignorat. ⌋ q2 Cor. 2. Aialis hō nō pcipit ea que ſūt ſpūs. ¶ Quātū ad 2^m dic̄ ⌊ Et captio quā abſcōdit apphēdat eū. ⌋ i. capiat: ſicut in abſcōdito me uoluit cape. Prouer. 5. Iniquitates ſue capiūt impiū. Quātū ad 3^m dic̄ ⌊ In laqueū cadat. ⌋ i. deiciat a laqueo: ut idē ſe non eximat. ⌊ In idipſū. ⌋ i. in laqueo quē parauit aliis. ps. In laqueo ſuo humiliabit eū: ⁊ iclinabit ſe: ⁊ cadet cū ⁊c̄. Sic euenit iudeis: q2 ipſi chr̄m gētib⁹ tradiderūt: gētib⁹ poſtmodū traditi ſunt. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Aīa aūt mea exultabit in dn̄o ⁊ delectabit ſup ſalutari ſuo. Oīa oſſa mea dicēt: dn̄e qs ſimilis tibi? Eripiens inopē de manu fortiorū eius: egenū ⁊ pauperē a diripientib⁹ eum.

¶ Ponit fructū ɔdēnatiōis ipſoꝝ. Et ponit fructum ex pte ſua duplicē. p° exultatiōis ſpūalis. 2° reuerētie diuine ibi ⌊ Oīa oſſa mea. ⌋ Circa p^m duo facit. p° eni ponit exultationē ex dei iudicio ɔueniente. 2° mā̄z exultationis ibi ⌊ Et delectabit. ⌋ Dicit ḡ. Peto ut ſic fiat ſz cū hoc feceris ⌊ aīa mea exultabit i dn̄o. ⌋ Abacuch 3. Exultabo in dn̄o ieſu meo. Et rō huī⁹ eſt: q2 p eum adeptus ſū ſalutē. vñ dicit ⌊ Et delectabit ſup ſalutari ſuo. ⌋ i. ſup chr̄m: uel ſup ſalutē factā p chr̄z. Luc̄. 1. Exultauit ſpūs me⁹ in deo ſalutari meo. Et pōt h̄ referri ad eccliaz. Cōſequēter cū dicit ⌊ Oīa oſſa mea. ⌋ Ponit ſcd̄s fruct⁹ q eſt reuerētie diue. Et circa h̄ duo facit. p° eni ponit reuerētiā ad deū. 2° rōnem aſſignat ibi ⌊ Eripiēs. ⌋ Dicit ḡ. ⌊ Oīa oſſa mea. ⌋ Ois fortitudo hoīs: deo cōparata: debilitas eſt. vñ quāto qs plus hēt de cognitione dei: tāto min⁹ eē ſuā vtutē itelligit. Sz q2 poſſet credi q illud qd̄ infirmuz eſt in nobis ſit deo incōparabile. nō tñ qd̄ eſt firmū oñdit nō ſic eē: q2 oē quantūcūqz firmū eſt deo: icōparabile eſt. Sūt eni illa īfinita. iſta vō finita. Et ideo dicit ⌊ Oīa oſſa mea. ⌋ i. vtutes. Per oſſa qppe itelligit vtus. Uel apl̄i dicēt. ⌊ Quis ſilis tui. ⌋ Job. 28. Nō adequabit ei aurū uel vitrū: nō cōmutabunt pro eo uaſa auri. Uel ex pſona dicētis. ⌊ Oīa oſſa mea. ⌋ i. qcqd vtuoſuz eſt in me. Uel cognitio vitatis. Uel feruor charitatis ⁊ hm̄ọi. Dicit ⌊ Dn̄e qs ſimilis tui. ⌋ Ex h̄ aſſeritur q nihil eſt deo comparabile.

Nihil deo cōparabile.

Sed contra videt. q aliqd ſit ſile deo. Uñ Gen̄. 1. Faciamus hominez ad imaginem ⁊ ſimilitudinem noſtram.

Queſtio.

Reſpondeo dicēduz. Silia dicunt que habēt eandē formā ⁊ caracterē. Sz eſt duplex ſilitudo. Una que facit ſiles pfecte: qñ ſ. duo pticipāt eādez formā vni⁹ rōnis. Quedā vō ſilitudo diſſimiliū. qñ vz forma iuenit in aliquo uere: ⁊ in aliquo p remotā pticipationē. ⁊ ſic iſtud eſt ſile illi. nō q2 hēat eādez formā: ſz q2 accedit ad h̄ ſm debilē pticipationez. Et ſi que de deo ⁊ de hoīe dicunt ſilia. de hoīe dicunt p remota. q. d. Deus eſt ⁊ tu: ſz tuū eē eſt pticipatū. ſuū vō eēntiale: ⁊ ſilr̄ de aliis. Et iō hec ſilitudo eſt diſſiliuz. Et que dicit manifeſtat p effectū. Fortis eni videt aliqs qñ libat aliquē debilē a potēte: hoc eni eſt magne fortitudinis. Et hec facit de⁹ i mūdo iſto. Fortes ſūt diuites. Prouer. 18. Subſtātia diuitis: urbs roboris ⁊c̄. De⁹ aūt libat pauperes ab eis. Diuites nāqz p° inuadūt paupes. 2° expoliāt debiles: ſz de⁹ ab his libat eos. Quantū ad p^m dicit ⌊ Eripiēs inopē. ⌋ ſine ope. ⌊ de manu fortioꝝ ei⁹. ⌋ Quātuz ad 2^m dicit ⌊ Et egenū ⁊ pauperē a diripiētib⁹ eū. ⌋ Egenus dī qs: q̄ſi egens neceſſariis: ſz paup q̄ſi nihil hñs in pera. Et idē ſūt iſta tria. ſ. inops egen⁹ ⁊ paup. Prouer. 28. Leo rugiēs: ⁊ urſus eſuriēs: p̄nceps ipius ſup pplm pauperem. Ezech. 22. Principes ei⁹ in medio illius: quaſi lupi ⁊ rapientes predam.

Solutio.

¶ Surgentes teſtes iniqui: que ignorabā interrogabant me. Retribuebant mihi mala pro bonis: ſterilitatem anime mee.

¶ Secūda ps p̄ncipalis eſt. Supius ps petiuit ipſorū repulſaz: hic aūt aſſignat cām. Et p° ɔqueritur eorum

mādo volūtatē ſuā diuine iuſtitie. Cōtra p̄mū tria po
nit que in eis veniēt: qꝛ in iudicio ↄfundent. Vñ dicit
⌊ Erubeſcāt. ⌋ Qñ dicet Matth. 25. Eſuriui ꝛ nō de
diſtis mihi māducare ꝛc̄. qm̄ ↄſcia rep̄hēdet eos. Iſa.
1. Erubeſcetis ſup̄ hortis quos elegeratis cū fuerit ꝛc̄.
2° mittent in ſuppliciū eternū: ꝛ hoc eſt qđ dicit ⌊ Et de
ducant in iſernū. ⌋ pš. Sicut oues in iſerno poſiti ſūt:
mors depaſcet eos. 3° obmuteſcēt. vñ dicit ⌊ Muta fi
ant labia doloſa. ⌋ pš. Oīs iniqtas opilabit os ſuum.

Queſtio. **Sed contra** Immo erūt loquētia. Apoc. 16 Blaſphemauerūt deū ꝛc̄. Itē i
gemiſcēt. Sap. 5. Gemētes p̄ angustia ſp̄ūs dicēt ꝛc̄.

Solutio. **Reſpondeo** dicēdū q̄ obmuteſcent a v̄bis ſupbie ꝛ doloris illati ſanctis.

¶ Secundo cum ſubdit.

¶ Que loquuntur aduerſus iuſtum iniquita-
tem: in ſuperbia ꝛ in abuſione.

¶ Aſſignat triplex illoꝝ pctm̄. ꝛ p̄cipue oris: qđ ex trib⁹
aggrauat. ſ. ex pſona ↄtra quā dī: ꝛ ex eo qđ dī. ꝛ ex ra
dice ei⁹ qđ dicit. ¶ Quātū ad p̄m dicit ⌊ aduerſus iu-
ſtū. ⌋ qđ pet⁹ ḡz ſi ↄ pctōrē. q. d. Illa obmuteſcent que
mō loquunt: eo q̄ dicūt: qꝛ iniuſtitiā dicūt ꝛ falſa. pš.
Verba oris ei⁹ iniqtas ꝛ dolus. Ex radice v̄o qꝛ aliqd
aliqñ dī ↄtra virū iuſtū ex ignorātia ꝛ deceptione. Sꝫ
ſi ex praua radice pcedit: tūc eſt malū. Et hec praua ra
dix eſt duplex. ſ. ſupbia ꝛ abuſio. Prouer. 11. Ubi fue-
rit ſupbia: ibi erit ꝛ ↄtumelia. Itēꝫ abutunt bonis ſibi
datis: qꝛ data ſūt eis ut humilient: ꝛ ipſi ide extollunt.
Hiero⁹ hēt ⌊ ꝛ deſpectione. ⌋ Quia ſtulte alios ↄtēnūt
Et hec eſt abuſio qꝛ nō utit iuſto ut dꝫ ↄtēnēdo ipſuꝫ.

¶ Quā magna multitudo dulcedinis tue dn̄e
quā abſcōdiſti timētib⁹ te. Perfeciſti eis qui
ſperāt in te: in ↄſpectu filiorum hominum.

¶ Pō ſup̄ p̄miſit tribulationē ꝛ orōneꝫ. hic aūt accedit
ad grāꝝ actionē tanq̄ꝫ exaudit⁹. Ubi duo fac. Primo
cōmemorat uſr bñficia: que de⁹ humano gn̄i ꝛ ſanctiſ
ↄfert. 2° prūpit ad grās ibi ⌊ Bñdict⁹ dn̄s qm̄ ꝛc̄. ⌋ Cir
ca p̄m duo fac. Pmo eni oſtēdit dei miam quātum ad
dona collata ſcis. 2° quātū ad mala a qb⁹ tuet eos ibi
⌊ Abſcōdes eos. ⌋ Circa p̄mū duo fac. Oſtēdit eniꝫ p̄
mo p̄parationē bonoꝝ. 2° eoꝝ adipletionē ibi ⌊ Perfe
ciſti eos. ⌋ Dicit ḡ ⌊ Quā magna ꝛc̄. ⌋ Dulcedo in ſp̄ūali
b⁹ trāſſūptiue dī. Sic eni dulcedo corpalis delectat gu
ſtū carnis ita q̄ mētē delectat iteri⁹ / dī dulcedo. Cōti
git aūt q̄nq̄ꝫ q̄ guſt⁹ carnis nō bñ diſpoſit⁹ delectat in
corrupto ſapore: ꝛ tūc falſo delectat. Sic affect⁹ hoīs
qñ nō eſt bñ ordinat⁹ delectat in re que nō vere dele-
ctabilis. Sꝫ ſi bñ ſit diſpoſit⁹ delectat in vero bono. ſ.
diuino. Et iō bonitas ſp̄ūalis dei dī dulcedo dei. Sap.
16. Subāꝫ tuā ꝛ dulcedinē tuā quā in filios hēs oſtē
debas. Uel dulcedo dei dī eo mō quo aliqs dī amarū
hēre affectum: qñ. ſ. cogitat quō alios ↄtriſtet. Eph. 4.
Oīs amaritudo tollat a vob̄. Ergo per ↄtriū dulcedo
ei qñ p̄ponit alios ↄſolari. vñ dulcedo dei p̄poſitū dī
quo vult oēs hoīes ſaluos fieri. p̄me Thi. 2. Guſtate
ꝛ videte qm̄ ſuauis eſt dn̄s. pš. Itē dulcis ꝛ rect⁹ dn̄s.
Et quocūq̄ꝫ mō dulcedo dī ↄtinet m̄ltitudinē. Quia
q̄uis ſit vna ꝛ ſimplex in ſe: tñ eſt radix ꝛ fons oīs bo-
nitatis. Et iō qcqd delectat in mūdo totū eſt in deo: ut
ſapia: vitas: honores: excellētia: voluptas: ꝛ oīa huiuſ-
modi in exceſſu ſūt ibi. Et iō dicit ⌊ Quā magna multitu
do. ⌋ ſupexcedēs ſm̄ magnitudinē iſinite a nobis icō-
p̄hēſibilis. Itē ſilr multitudo quātū ad dulcedinē af-
fect⁹: qꝛ qcqd hoī pōt p̄uenire totū eſt ex dulcedie bo
nitatis dei. Sap. 12. O q̄z ſuauis eſt dn̄e ſp̄ūs tuus in
nob̄. Iſa. 54. ubi agit de multitudine iuſtoꝝ. Multi ſi

De dulce die ſp̄ūali

lij deſerte ꝛc̄. Qꝫ v̄o ait ⌊ quā abſcōdiſti ꝛc̄. ⌋ duplr pōt
itelligi. Uno mō q̄ de⁹ abſcōdit ab eis ut non cogno-
ſcāt eū: ut. ſ. creſcat eoꝝ deſideriū. Alio mō q̄ in abſcō-
dito repoſuiſti ut timētes te hēant eū. ꝛ hoc meli⁹. q. d.
In abſcōdito repoſuiſti p̄p eos. Et q̄re: Quia illa dul
cedo nō eſt in ſenſibilib⁹ bonis que manifeſta ſunt no
bis. ſed eſt in iuiſibilib⁹ ꝛ nō in reb⁹ creatis: ſed in inui
ſibilitate ipſi⁹ dei. Apoc. 2. Vincēti dabo māna abſcō
ditū. p̄ᵉ Cor. 2. Oculus nō vidit nec auris audiuit nec
in cor hoīs aſcēdit que p̄parauit dn̄s diligētib⁹ ſe. Pre
paratio ḡ bona eſt in abſcōdito: ſed ↄſumatio ꝛ exple-
tio eſt manifeſta. vñ ſubdit ⌊ Perfeciſti eis ꝛc̄. ⌋ Inter
illā p̄deſtinationē ꝛ ei⁹ effec: t̄. ei⁹. ſ. qui eſt in glīa i me
dio eſt ſtat⁹ grē: qui eſt icohatio glīe. Et hac p̄termiſ-
ſa tēdit ad pfectū ꝛ dicit ⌊ Perfeciſti. ⌋ i. pficies ꝛ ince
piſti pficē id abſcōditū. p̄me Cor. 13. Cū venerit qđ
pfectū eſt euacuabit ꝛc̄. Sed qbus: ⌊ Eis q̄ ſperāt in
te. ⌋ ad quos p̄ueniet hec pfectio: nō ad eos qui in ſe-
ipſis ↄfidūt. Ro. 5. Gliamur in ſpe glīe filioꝝ dei. Sed
tūc nō erit abſcōdita: imo erit ⌊ in ↄſpectu filioꝝ homi
nū. ⌋ Quia illā glīam oēs videbūt boni ꝛ mali. Ro.
8. Exiſtimo q̄ nō ſunt cōdigne paſſiones huius tpis
ad futurā gloriā que reuelabit in nobis. Sap. 5. Vidē
tes mirabunt in ſubita. ꝛc̄. uſq̄ꝫ Quō cōputati ſūt in-
ter filios dei ꝛ inter ſcōs ſors illoꝝ eſt. Uel ⌊ filioꝝ. ⌋ i.
ſcōꝝ qui plene videbūt. pš. Videbūt recti ꝛc̄. Uel ⌊ q
ſpant in te ꝛc̄. ⌋ Et hāc manifeſtāt ⌊ in ↄſpectu filiorū
hoīum. ⌋ Ro. 1. Nō enim erubeſco euāgeliū. ¶ Dein
de cum dicit.

¶ Abſcōdes eos in abſcōdito faciei tue: a ↄtur
batione hoīum protegens eos in tabernaculo
tuo: a contradictione linguarum.

¶ Oſtēdit bñficia dei in ſcōs per libationē a malo. Sed
qꝛ duplex malū pōt hō pati. ſ. in ope ꝛ in v̄bo. p̄° oñdit
qñ ptegit a p̄mo malo. 2° quō a ſcōo ibi ⌊ Proteges. ⌋
Dic ḡ ⌊ Abſcōdes ꝛc̄. ⌋ Loquit ſilitudinarie: ſic ſi ali-
qs querat ad mortē: qcūq̄ꝫ illum abſcōderit in ſecretis
ſue dom⁹ ibi tut⁹ eēt: ſic eſt de ſcis. Impij pſequūt eoſ
ſed de⁹ abſcōdit eos in abſcōdito. i. pducet ad illuꝫ ab
ſcōditū ſue dulcedinis. Col. 3. Vita vr̄a abſcōdita eſt
cū chro in deo. ſed hoc erit i futuro pfecte qñ videbūt
eū facie ad faciē. 1. Cor. 13. Tūc aūt facie ad faciē vi
debim⁹ eū ſicuti eſt. Et hoc eſt qđ ait ⌊ faciei tue. ⌋ Sꝫ
in p̄nti ēt abſcōdit: inquātū videm⁹ aliqd de dulcedie
glīe tue ↄtēplādo. Et itātū abſcōdit inquātū homines
turbare nō p̄nt firmatos in dei amore. Sap. 3. Iuſto-
rū aīe in manu dei ſūt ꝛc̄. Uel nō ſentiēt ↄturbatiōes
q̄s hoīes patiunt in iudicio. Sap. 5. Turbabunt tio-
re horribili ꝛc̄. Itē inquātū hō abſcōdit in ↄtēplatione
ꝛ nō ſentit turbatiōes mūdi. Sap. 8. Intrās in domū
meā cōquieſcā cū illa ꝛc̄. 2° oſtēdit quō abſcōdunt a
maliloqs cū dicit ⌊ Proteges eos ꝛc̄. ⌋ Aliq eni ptegūt
a malefactorib⁹ ſed nō a maliloqs. ab hoc enim malo
nō oēs ptegunt. Vñ Octauian⁹ tyberio rūdit zelanti
pro ipſo ↄtra male loquētes de eo. Nolo ſup hac re mi
hi tyberi turberis. Satis p̄ſtitū eſt nob̄ ut nullus nos
offendē poſſet. Dicit ḡ ⌊ Proteges eos in tabernaculo
tuo. ⌋ Hoc ad p̄ntē ecclīam reſpicit que tabnaculuꝫ eſt
militātiū. Iſa. 4. Tabnaculū erit in vmbraculuꝫ diei
ab eſtu ꝛc̄. Et hoc ⌊ a ↄdictione linguarū. ⌋ que uł bla
ſphemādo deū uel docēdo falſa ↄdicūt v̄idice doctrie
ut ſūt ſciſmata ꝛ diuerſe hēſes. Iob. 16. Suſcitat falſi-
loquus aduerſus faciē meā ↄdicēs mihi. Si ḡ recur-
rūt ad tabnaculū dei. i. ad ecclīam ꝛ ad ſecreta fidei ei⁹
ibi inuenit defenſio ſecura ab huiuſmodi ⌊ ↄdictione
linguarum. ¶ Conſequenter cum dicit.

Duplx malū hō p̄t pati.

¶ Benedictus

¶ Benedictus dñs: q2 mirificauit miſericordiam ſuã mihi in ciuitate munita.

¶ Refert grãꝫ actionẽ. Ubi duo facit. Primo enĩ grãs agit. 2° inducit alios ad hoc: qbus ꝑdicta bñficia ſũt collata ibi ⌊ Diligite. ⌋ Circa ꝑm tria facit. ꝑ° enĩ ꝓrũpit in grãs. 2° ꝓponit mãm grãrum ibi ⌊ Qm̃ mirificauit ꝛc̃. ⌋ 3° exponit eãm ibi ⌊ Ego aũt dixi. ⌋ Dic̃ ergo ⌊ Bñdict⁹ dñs. ⌋ q.d. Ex quo ꝓtect⁹ ſũ ſic ꝑple ſcõꝝ a deo. nihil aliud reſtat: niſi bñdicẽ deũ. i. attribuere hoc ei⁹ bonitati. Tho. 12. Bñdicite deũ: ꝛ enarrate oĩa mirabilia ei⁹. Et q̃re: ⌊ Quia mirificauit. ⌋ i. mirabilem fecit. ⌊ mĩaꝫ ſuã mihi. ⌋ Tũc enĩ videt̃ hõ teneri ad grãꝫ actiões qñ mirabilit̃ libat̃ a magnis ꝑiculis. Et quõ mirificauit: ⌊ In ciuitate. ⌋ inquit. ⌊ munita. ⌋ q.d. Ita liberauit me: ꝙ fecit me ſic̃ ciuitatẽ munitã. Alia lr̃a. ⌊ In ciuitate circũſtãtie. ⌋ Hebrei hñt. ⌊ Obſeſſa ⌋ Hoc aũt põt referri ad duas intẽtiões: ꝛ utrũqꝫ mĩaꝫ dei oñdit mirabiliter: qꝛ in ciuitate munita ita liberauit me: qꝛ fecit me ſic̃ ciuitatẽ munitã ꝯtra mala. Et hec ciuitas eſt eccl̃ia. Hiere. 1. Dedi te hodie in ciuitatem munitã ꝛ in colũnã ferreã: ꝛ in murũ eneũ. Uel ſi ⌊ in ciuitate obſeſſa. ⌋ ſilr̃ mira mĩa eſt: qꝛ ſum⁹ liberati a maiori malo. Periculũ enĩ magnũ ꝑferunt obſeſſi. ꝛ iõ dicit ⌊ Erã in ciuitate obſeſſa. ⌋ ſeu circũdata. ꝛ tñ liberauit me. Uel neccitate circunſtantie. Circũferentia nãqꝫ ponit̃ in giro: ceterũ in medio: ꝑplo iudeoꝝ q in medio erat gentiũ: qui circũſtabãt iudeã: ubi dicebantur laudes deo: ubi ſacrificia offerebant̃: ubi ꝓphie nõ ceſſabãt. Mõ aũt in oĩb⁹ gẽtib⁹ circũſtãtibus diffuſa eſt mĩa dei. Mat. ult. Euntes in mũdũ uniuerſuꝫ ꝑdicate euãgeliũ oĩ creature. In ciuitate ġ aut circũſtãtie. i. in toto ꝑplo gentiũ. ¶ Deinde cũ dicit.

¶ Ego aũt dixi in exceſſu mẽtis mee. ꝓiectus ſum a facie oculoꝝ tuorum.

¶ Exponit mãm grãꝝ. Ubi ꝑ° ponit magnitudinẽ. 2° ponit exauditionẽ ibi ⌊ Ideo exaudiſti ꝛc̃. ⌋ Dic̃ ergo. ⌊ Ego dixi in exceſſu mẽtis mee. ⌋ Exceſſus ꝯtingit qñqꝫ ex cã iferiori: ꝛ hoc qñ videt ſtupẽda ex qb⁹ fit extra ſe. Act. 3. Repleti ſũt ſtupore ꝛ extaſi. Qñqꝫ a cã ſupiori: qñ. ſ. ꝯtẽplat̃ q̃s diuina: ꝛ rapit̃ extra ſe ſupra ſe. 2ᵉ Cor. 5. Siue mẽte excedim⁹ deo. Sic ġ eleuat⁹ ad diuina dicit ⌊ Proiect⁹ ſũ ꝛc̃. ⌋ i. ꝑpendi me lõge eſſe a te. Quia quãto hõ magis accedit ad deũ: tãto ſe minoꝛeꝫ auertat. Job ult. Auditu auris audiui te. Nũc aũt oculus me⁹ videt te ꝛc̃. Uel ſi itelligat̃ quãtũ ad exceſſũ cãe inferioris. qd̃ inuit lr̃a hieronymi aliqñ hõ ꝯſiderat grauitatẽ pctõꝝ: uel maloꝝ iminẽtiuꝫ: ꝛ ex hoc reputat ſe derelictũ: ſic̃ chr̃s i ꝑſona ſuoꝝ dixit Matth. 27. De⁹ deus me⁹: ut qd me dereliq̃ſti. Et ſic dicit hoc dauid. Cõſiderãs mala que mihi uenibãt. ⌊ ꝓiectus ſuꝫ. ⌋ Jone. 2. Abiect⁹ ſuꝫ a conſpectu oculorũ tuoꝝ. ¶ Secundo cum dicit.

¶ Ideo exaudiſti uocẽ orationis mee: duꝫ clamarem ad te.

¶ Ponit exauditionẽ. q.d. ⌊ Ideo. ⌋ qꝛ hoc dixi. ⌊ Exaudiſti. ⌋ ꝓs. Reſpexit in orõneꝫ hũiluꝫ. Sic publican⁹ Luc. 18. Qm̃ recognouit ſe pctõreꝫ: deſcẽdit iuſtificatus in domũ ſuã. Eccli. 35. Orõ hũiliãtis ſe. nubes penetrat. Uel ſꝫ hiero^m ponitur interrogatiue. ⌊ Ego dixi ꝛc̃. ⌋ Ergo ne exaudies: q.d. Mirũ eſt cũ ſim ita lõge a te: ꝙ me exaudias. ⌊ Dũ clamarẽ ad te. ⌋ ſꝫo. Auguſtinũ. Clamor fit ad deũ nõ uoce: ſꝫ corde: qꝛ multi ſilentes labijs: corde clamauerũt: multi ore ſtrepentes corde aduerſo. nihil ipetrare potuerũt. Clama ġ intus ubi deus audit. ¶ Conſequenter cum dicit.

Clamor i orone q̄ꝭ lz ale ne hz.

¶ Diligite dñꝫ oẽs ſci eius. qm̃ ueritatẽ regret dñs: ꝛ retribuet abũdãter faciẽtib⁹ ſupbiã.

¶ Inducit illos qb⁹ ꝑdicta bñficia ſũt collata ad grãs exhibendas. Et ordinat eos ꝑ° quantũ ad affectũ. 2° quãtũ ad effectũ ibi ⌊ Uiriliter agite. ⌋ Circa ꝑm duo facit. ꝑ° inducit eos ad diligẽdũ deũ. 2° rõnẽ diligẽdi aſſignat. ⌊ Qm̃ ueritatẽ regret. ⌋ Dicit ġ. Quia exaudiuit: ꝛ qꝛ mirificauit. ⌊ Diligite dñm. ⌋ Deut. 4. Et nũc iſrael audi ꝑcepta ꝛ iudicia que ego doceo te ꝛc̃. Et q ſũt qui diligẽ debẽt oñdit: qꝛ ⌊ Sãcti. ⌋ Cañ. 1. Recti diligũt te. ⌊ Qm̃ v̓itatẽ. ⌋ Aſſignat cãm diligẽdi. Reddit̃ aũt duplex cã. q̃re deũ diligẽ tenent̃: qꝛ qd̃ diligunt ſci de⁹ diligit: ꝛ qd̃ odiũt. deus odit. 2° eſt ibi ⌊ Et retribuet. ⌋ ¶ Quãtũ ad ꝑm dicit ⌊ Qm̃ v̓itateꝫ regret dñs: ꝛ retribuet abũdant̃ faciẽtib⁹ ſupbiã. ⌋ q.d. Diligẽ debetis dñm: qꝛ diligit qd̃ diligitis: ꝛ hoc requirit. Sci diligũt v̓itatẽ: ꝛ iõ deus q v̓itatẽ reqrit dꝫ a nobis diligi. Reqrit aũt de⁹ v̓itatẽ iuſtitie. Ro. 2. Iudiciũ dei eſt ſꝫm v̓itatẽ: in eos q talia agũt. Item vite. Iſa. 38. Obſecro dñe: memẽto queſo quõ ambulauerim corã te i v̓itate ꝛ corde ꝑfecto. Itẽ doctrie. Mat. 22. Scim⁹ qꝛ uerax es: ꝛ viã dei in v̓itate doces. 2° rõ eſt q̃re tenemini diligẽ deũ eſt: qꝛ punit qd̃ oditis. punit enĩ de⁹ ſupbiã: quã ſci odiũt. Et hoc eſt qd̃ dic̃ ⌊ Et retribuet ꝛc̃. ⌋ ꝑenã. ſ. abũdant̃. i. ſup ſeipſos: qꝛ ipſi ſupra ſe extollũt. Iſa. 16. ſupbia ei⁹ ꝛ arrogãtia ei⁹: ꝛ indignatio ei⁹ pluſqꝫ ꝛc̃. ¶ Deinde cum ſubdit.

¶ Uiriliter agite ꝛ confortetur coꝛ ueſtrũ: oẽs qui ſperatis in domino.

¶ Ordinat eos quãtũ ad effectũ. Et ꝑ° ut ſint fortes in oꝑe. cũ ait ⌊ Uirilit̃ agite. ⌋ Prouer. 18. Qui mollis ꝛ diſſolut⁹ eſt in oꝑe ſuo. fr̃ eſt ſua oꝑa diſſipantis. Itẽ ut ſint fortes in corde. ⌊ Et ꝯfortet̃ coꝛ ur̃m. ⌋ ꝓs. Expecta dñm viriliter age ꝛ confortẽtur coꝛ tuuꝫ: ꝛ ſuſtine dominum ꝛc̃.

¶ Intellectus dauid. ꝓs. 31.

Beati quorum remiſſe ſunt iniquitates: ꝛ quorum tecta ſunt peccata. Beatus vir cui non imputauit dominus peccatum: nec eſt in ſpiritu eius dolus.

Hic incipit q̃rta decada ꝑme qnquagene.

Et ſic in ꝑª decada ſũt pſalmi in qb⁹ fit mẽtio de ꝑſequutiõe abſalonis. in 2° de ꝑſequutiõe ſaulis. in 3ª de ꝑſequutiõe ꝑpli: ita in iſta q̃rta de tribulatiõe quã boni a pctõrib⁹ ſuſtinẽt. 2ᵉ Pe. 2. Habitans apud eos q de die in diẽ aiaꝫ iuſtã iniqs oꝑibus cruciabãt. ¶ Diuidit aũt hec decada i duas partes. Quia ꝑ° cõmendat̃ iuſtoꝝ dignitas. 2° iploratur auxiliũ ꝯtra ꝑſequutiões ipioꝝ in q̃rto pſalo. ⌊ Iudica dñe nocentes me. ⌋ Circa ꝑm duo cõmemorat. ꝑ° grãꝫ iuſtificãteꝫ. 2° dignitatẽ iuſtoꝝ ibi ⌊ Exultate iuſti ꝛc̃. ⌋ 3° monet iuſtos ut in iuſticia ſiſtãt ibi ⌊ Bñdicaꝫ dñm. ⌋ ¶ Hui⁹ pſalmi nouus eſt titulus. ſ. ⌊ intellect⁹ dauid. ⌋ Hiero⁹ hẽt. ⌊ Eruditio dauid. ⌋ In multis pſalmis ſequẽtib⁹ eſt iuenire titulũ hũc. Et ſignat̃ per hoc ꝙ in oĩb⁹ pſalmis in qbus hic titulus dĩ tractat̃ aliq̃ v̓itas coĩs: nõ ſolũ ꝑtinẽs ad vnã ꝑſonã: ſꝫ q̃ſi ad ꝓuidẽtiã dei: uel ad aliqd aliũ ardnũ. Et lꝫ i oĩb⁹ pſalmiſ quedã ſint ad eruditionẽ: iſta tñ ad hoc ꝑncipalit̃ ordinant̃. ¶ Spãliter v̓o iſte ꝓs intitulat̃ ab itellectu quẽ dꝫ hic penitẽs q dꝫ intelligẽ ſe pctõreꝫ: ꝛ grãꝫ dei liberãtis. Leuit. 5. Si itellexerit hõ delictũ ꝛc̃. Hũc intellectũ dat uexatio. Iſa. 28. ⌊ Bẽi quoꝝ. ⌋ ¶ Iſte eſt ſecũdus pſalꝰ penitẽtiũ. In ꝑ° enĩ egit de ꝯtritione cordis. in iſto v̓o de ꝯfeſſione: ꝛ diuidit̃ in tres partes. In ꝑª enĩ ponit̃ remiſſio pctõꝝ. in 2° via ad remiſſionem

Diuidit decada 4ª.

Titulus.

Spãliter.

Diuiſio ꝓs.

ibi ⌊ Qm̄ tacui ꝛc. ⌋ 3° deſideriū ſcōꝝ de remiſſione ibi ⌊ Pro hac orabit. ⌋ Circa p̄m duo facit. p̄° eni ponit aliqd qd eſt ex pte dei. 2° illd qd eſt ex pte hoīs ibi ⌊ Nec eſt in ſpū. ⌋ In pctō nāq3 p̄° eſt offenſa dei. 2° macula. 3° reatus pene. Contra hec tria ordinat tria. Quia deꝰ remittit offenſā: maculā tegit: reatum pene tollit: nō iputādo pctm̄. ¶ Quātū ad p̄m dic ⌊ Btī quoꝝ remiſſe ſūt iniqtates ⌋ Sȝ qꝛ btitudo eſt duplx. ſ. rei ꝛ ſpei. Iſti tales. ſ. quoꝝ remiſſe ſūt iniqtates. ſūt btī in ſpe: ꝙ tandē erūt btī ī re. Btūs eni ille eſt ſpe: ī quo ꝓcedit cā btitudinis: ꝛ via que eſt ṽtus: ꝛ ꝓcipue ꝑfecta: vñ in quo ṽtus ꝑfecta appet: pōt dici btūs in ſpe. Sicut arbor hñ florēs: pōt dici fructificās. Poſt corruptionē eni p̄mi hoīs iſti flores nō erāt: ſȝ ſpine pctōꝝ. Et iō btitudo pctōris que eſt in ſpe: nō eſt hīꝰ: ſed ꝙ deꝰ remittat pctm̄: ꝛ ſic fructificat Hiere. 4. Nouate vob nouale ꝛc. ⌊ Remiſſe. ⌋ Iſa. 40. Dimiſſa eſt iniqtas illiꝰ. Luc. 6. Dimittite: ꝛ dimittet vob. ¶ Quātū ad 2m dic ⌊ Et quoꝝ tecta ſūt pctā. ⌋ Pctā ſūt macule aīe. Hiere. 2. Q̄ vilis facta es ꝛc. Qñ ꝗs hēt ī ſe turpe: ꝛ illud tegit: tūc oculos īmentiū turpitudo non offendit. Deꝰ autē tegit turpitudinem pctōꝝ: ſȝ quō? Totalit. ſ. abluēdo aīaȝ. In pctō eni duplex eſt deformitas. Una. ſ. ex ꝓuatiōe grē qua ꝓuat pctōr: ꝛ h̄ totaliter tollit: ꝛ nō tegit: qꝛ dat ei grā. Alia macula eſt ex actu pctī ꝓterito: ꝛ hec nō delet qꝛ nō dat ei ꝙ nō fecerit: ſȝ ꝙ nō imputet ei ad culpā: ꝛ h̄ tegit. ¶ Quātū ad 3m dic ⌊ Btūs vir cui nō iputauit dñs pctm̄. ⌋ De reatu pene itelligit: qꝛ pena nō ei reſuat pro peccato: Dan. 3. Oīa induxiſti ſup nos ꝛc. ſȝ glo. Triplex peccatū hic inſinuat. Pctm̄ originale: actuale mortale: ꝛ actuale veniale. Primū ſignat p iniqtatē: que eſt quedam ineqlitas: ꝛ h̄ eſt in originali: inquātū in ea vires aīe recedūt ab equalitate inocētie. ꝛ h̄ dimittit ꝛ dimittit: qꝛ aufert reatꝰ ꝛ remanet actu. Dicit aūt pluralit iniquitates: qꝛ in diuerſis diuerſa originalia: ꝛ in vno vnū. 2m ſignat p pctm̄ actuale mortale. Actualia eni pctā mortalia dicunt tegi qñ nō iputant pctōri iaȝ ad culpā. 3m ſignat p pctm̄ veniale qd nō imputat dñs. Pctm̄ eni veniale nō iputat ad vitā eternā. Uel p̄mū dic pp pctm̄ qd eſt ante baptiſmū. 2m pp pctā que ſūt poſt baptiſmū. 3m ṽo poſt ꝯfeſſionē qꝛ nō iputabitur pctm̄ ad penā. Sȝ ex pte hoīs: regrit ꝙ nō fictꝰ ꝯfiteatur: alias nō ſeqt grāȝ. Sap. 1. Spūs ſctūs diſcipline effugiet fictū. Et ideo. ⌊ Nec eſt in ſpū eiꝰ dolus. ⌋ Ut aliud hēat iterius: ꝛ aliud oſtendat exterius.

¶ Qm̄ tacui iueterauerūt oſſa mea: dū clamarē tota die. Qm̄ die ac nocte grauata eſt ſuper me manꝰ tua: ꝯuerſus ſū in erūna mea dum configitur ſpina.

¶ Scda pars eſt: ubi ponit via ꝑueniēdi ad remiſſionē pctōꝝ. Et circa h̄ tria facit. p̄° eni ponit ſtatū pctī. 2° ꝯuerſionē que eſt cā remiſſionis pctī ibi ⌊ Delictū meū. ⌋ Dicit ḡ. ⌊ Qm̄ tacui ꝛc. ⌋

Contradictio videt hic. cū eni clamet tota die dic ſe tacē.

Reſpondeo Tacebat ab eo qd dicēdum erat: ſȝ clamabat qd dicendū nō erat: nec dū clamādū. Et in utroq3 eſt pctm̄. De p̄° Iſa. 6. Ue mihi qꝛ tacui. Dȝ eni pctōr dicere pctā ſua. Job. 16. Si tacuero: nō recedit a me: nūc aūt ꝛc. Ergo qm̄ tacui pctā mea. ⌊ Inueterauerūt oſſa mea. ⌋ i. interior fortitudo defecit. ¶ Sepe in ſcriptura ſacra p mēbra corporalia itelligunt ṽtutes iteriores. Uñ p oſſa in qbꝰ eſt fortitudo: itelligit interior ṽtus. Et qꝛ inueteraſcit qd deficit. i. minuit: ide dicit ⌊ inueterauerūt oſſa mea. ⌋ Baruch. 3. Quid eſt iſrael ꝙ in terra inimicoꝝ es: inueteraſti ꝛc. De 2° Iſa. 5. Expectaui ut faceret iudiciū: ꝛ ecce iniqtas: iuſticiā: ꝛ ecce clamor. Et hoc eſt qd dic ⌊ Dū clamarē tota die. ⌋ Clamabat eni ſe iuſtū: clamabat de pena: ꝛ tacebat de culpa. Sȝ qd fecit dñs? Conuertit eū aggrauādo manū dñi: grauamen iferentē. ⌊ Qm̄ die ac nocte. ⌋ 2°. Cōuerſione cōſequēte. ⌊ Cōuerſus ſū ꝛc. ⌋ Dicit ḡ. ⌊ Die ac nocte. ⌋ i. cōtinue. ⌊ grauata eſt ꝛc. ⌋ Manus dñi aliqñ ꝯſolatur. Eze. 3. Manus dñi erat mecū ꝯfortās me. Aliqñ aggrauat: ſicut hic. 1. Reg. 5. dꝫ manus dñi grauiſſime. Iſa. 26. In tribulatiōe ꝛc. Et iō inqt. ⌊ Cōuerſus ſū in erūna mea. ⌋ i. in miſia quā patior pro pctīs. ⌊ Dū ꝯfigit ſpina. ⌋ Dū ſpina. i. remorſus ꝯſcie ifigit cordi meo. Uel pro ſpina dorſi que tenet totū hoīem rectū. ⌊ dū ꝯfigitur. ⌋ Et ſignat ſupbiā: que qñ ꝯſtringit: corrigit hō. Uel q̄re clamabas? Propter grauitatē inqt manus me. Et h̄ iō qꝛ nō ſū ꝯuerſus ad te: ſȝ ad peccatū. Et hoc dū ſpina pctōꝝ ꝯfigit. i. firmat in me: ꝛ ſic ſpina. i. pctm̄ intelligit. Uel dū rō que ſicut ſpina eſt: regēs dorſū deprimit. Uel ſȝ hebreos. ⌊ Cōuerſus eſt humor meꝰ in ſiccitatē eſtatis. ⌋ i. ex aggrauatiōe manus tue: quicqd in me carnale ꝛ hūiduȝ fuit: ꝯuerſus eſt in ſiccitatē eſtatis. Hieroꝰ hēt. ⌊ Uerſatꝰ ſū in miſeria mea dum exardeſcit meſſis. ⌋ i. ad modum meſſis arui. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Delictū meū cognitū tibi feci: ꝛ iniuſtitiam meā non abſcondi. Dixi ꝯfitebor aduerſuȝ me iniuſtitiam meā dño: ꝛ tu remiſiſti ipietatem peccati mei.

¶ Prio ponit ꝯfeſſionē. 2° eiꝰ efficaciā oñdit ibi ⌊ Dixi ꝯfitebor. ⌋ Sed qꝛ duo dȝ hō ꝯfiteri. ſ. bona omiſſa: ꝛ mala cōmiſſa. ¶ Quātū ad p̄m dic ⌊ Delictū meū. ⌋ ſ. qd dimiſi facē qd debui. ⌊ Cognitū tibi feci. ⌋ Non ꝙ deꝰ nō cognſcat: ſȝ qñ hō recognſcit pctm̄ ſuum: tunc vult et ꝙ deꝰ cognſcat: ut ignſcat. ¶ Quantū ad 2m dic ⌊ Iniuſtitiā meā nō abſcondi. ⌋ Job. 31. Si abſcondi qſi hō pctm̄ meū ꝛc. Prouer. 28. Qui abſcōdit ſcelera ſua ꝛc. Efficacia ṽo ꝯfeſſionis oñdit cū dicit ⌊ Dixi ꝯfitebor. ⌋ Cōfeſſionis effectꝰ eſt remiſſio pctōrū. Dicit ḡ. ⌊ Dixi. ⌋ i. ꝓpoſui ī corde meo. ⌊ ꝯfitebor domino. ⌋ i. ad honorē dñi. Joſue. 7. Da gloriā dño deo iſrael: ꝛ ꝯfitē ꝛc. ⌊ Iniuſticiā meā. ⌋ i. nō bona mea. ⌊ aduerſuȝ me. ⌋ i. nō pro me. Aliqs ꝯfitet pctm̄ ſuū: ſȝ ꝯtra ꝓximū dicens. Aliꝰ induxit me. Cōtra nām: ex fragilitate ſic accidit. Cōtra deū: nō potui reſiſtē. 2. Reg. ult. Ego ſū q peccaui: ego ſuȝ q inique egi. Uel ⌊ aduerſuȝ me. ⌋ i. ꝓpoſitū meū: quo manē in pctō proponebā. Seqt remiſſio. ⌊ Et tu remiſiſti. ⌋ Eccī. 2. Remittit in tpe tribulationis peccata. Queſtio.

Si tanta eſt efficacia ꝯfeſſionis: ꝙ nō ſoluȝ qñ ꝗs actu ꝯfitet: ſȝ hñs ꝓpoſitū ꝯfitēdi cōſequit remiſſionē: ante ḡ remittitur ei q̄3 cōfitetur. Iſa. 65. Et erit: anteq̄3 clamet: ego exaudiā. Quid ergo facit confeſſio? Solutio.

Dicendum ꝙ ꝓpoſitū opandi opat ex virtute rei ꝓpoſite: ut fiat. Unde ſi ceſſat opatio illiꝰ rei: ceſſat effectꝰ. Et iō neceſſe eſt ꝑſeuerare in ꝓpoſito. Tñ in ꝯfeſſione actuali pctōrū ꝛ abſolutiōe ṽtute clauiū dimittit ei de pena: ꝛ pp ṽecūdiā ampliꝰ ei grā cōfert: ꝛ multa bona conſequit.

¶ Pro hac orabit ad te oīs ſanctus: in tempore oppoꝛtuno.

¶ Hic 3° ponit deſideriū ſcōꝝ de remiſſione pctōꝝ. Et circa hoc tria facit. p̄° eni ꝓponit ſcōꝝ ad h̄ deſiderium. 2° pctōꝝ monitio. ⌊ Noli fieri ſicut equus. ⌋ 3° con

Tria ſunt in pctō q̄ deꝰ tollit.

Beatitudo duplex

Pctā ſūt macle aīe

Duplex ī pctō deformitas.

cludit ꝓs. in grãꝛ actiõe ibi ⌊ Letamini. ⌋ Circa pͫ duo facit. pº eni exꝓmit deſideriũ ſcõꝝ ad remiſſionẽ pctõꝝ in gñali. 2º in ſpãli ſuiipſiꝰ refugiũ oſtẽdẽs ibi ⌊ Tu es. ⌋ Circa pͫ duo facit. pº eni ꝓponit deſideriũ ſcõꝝ ſigno orõnis. 2º orõnis effectũ oñdit ibi ⌊ Ue rũtñ in diluuio. ⌋ Dicit ğ. ⌊ Dixi: cõfitebor. ⌋ pro hac re. i. pro remiſſione pctõꝝ. ⌊ orabit ad te ꝛč. ⌋ Et dicit tria. pº gd orandum. ſ. ut remiſſionẽ ꝯſequamur. Oẽs eni peccauimꝰ. pͨ Jo. 1. Si dixerimꝰ qꝛ pctm̃ nõ habemus ꝛč. Et iõ petẽda eſt remiſſio. Ecći. 38. Ora dominũ: ꝛ ipſe curabit te. Matth. 6. Dimitte nob debita nr̃a. 2º gd dꝫ orare. ſ. ⌊ ſctũs oĩs. ⌋ Jaco. ult. Multũ ualet depcatio iuſti aſſidua. 3º qñ. qꝛ ⌊ in tpe opportuno. ⌋ ſ. gr̃e ꝛ pñtis vite: qꝛ nouiſſime clauſa eſt ianua. Matth. 25. 2ͤ Cor. 6. Ecce nunc tp̃s acceptabile ꝛč. Jo. 9. Ueñit nox: qñ nemo põt opari. ¶ Deiñ cũ dič.

¶ Uerũtamen in diluuio aquarũ multarum: ad eũ non approximabunt.

¶ Oſtẽdit effectꝰ orõnis: qꝛ ⌊ Jn diluuio aquarũ multarũ. ⌋ Aqua põt hic accipi tripliciter. Uno mõ voluptatis. Geñ. penul. Effuſus es ſicͭ aqua. Alio mõ falſe doctrine. Prouer. 9. Aque furtiue dulciores ſũt. 3º tribulatiõis. ꝓs. Jntrauerunt uſqꝫ ad aiam meã. Seqͭ. ⌊ Ad eũ nõ approximabũt. ⌋ Qđ dicit ⌊ ad eũ. ⌋ duplicͭ põt intelligi. Uno mõ ut li ⌊ eũ ⌋ referat ad ſãctũ. q. d. Etiã ſi oret ſctũs. pati ĩ aquas multas: ſed eũ nõ obruunt: ſiue ſint aque voluptatis: ſiue falſe doctrine ſiue tribulatiõis. vñ ⌊ nõ approximabũt. ⌋ Jſa. 43. Cũ tranſieris per aq̃s tecũ ero: ꝛ flumia nõ opiẽt te. ꝓs. Trãſiuimꝰ p ignẽ ꝛ aquã ꝛč. Aliqñ ut li ⌊ eũ ⌋ referat ad deũ: ꝛ ſic loqͭr mutata pſona. qꝛ pº ad deum loqͭ: mõ ad alios. q. d. Qui ſũt in diluuio aquarũ multarũ ſicͭ dicte ſunt: non appropinquabunt ad deũ. ¶ Conſequenter cum dicit.

¶ Tu es refugiũ meum a tribulatione que circundedit me: exultatio mea erue me a circũdantibus me.

¶ Exprimit deſideriũ ſcõꝝ in ſpãli. Et circa hͦ duo facit. pº exprimit deſideriũ: ut videtur. 2º effectũ deſiderij ibi ⌊ Jntellectũ. ⌋ Circa pͫ duo facit. pº eni oñdit vñ concipit ſpeꝫ orãdi. 2º oñdit petitiõeꝫ. ⌊ Erue a circũdantibꝰ me. ⌋ Spem aũt petẽdi ꝯcipit ex duobusꝰ. pº qꝛ deꝰ eſt ſpãle iuſtoꝝ refugiũ. 2º qꝛ eoꝝ ſpãle refugiũ in tribulatiõe. Ergo dič ⌊ Tu es refugiũ meuꝫ a tribulatione que circũdedit me. ⌋ Tribulatio circumdat qñ vndiqꝫ opprimit: ita ꝙ nõ patet refugiũ ab aliqua pte. ꝓs. Circũdederũt me mala quoꝝ nõ eſt numerus ꝛč. Sꝫ in hac tribulatiõe nõ eſt refugiũ niſi ad deum. 2. Paral. 20. Cũ ignoremꝰ gd agere debeamꝰ ꝛč. ꝓs. Qui habitat in adiutorio altiſſimi ꝛč. Sic ğ hẽo inquit ad quẽ refugiã. hẽo ꝛ in quo ꝯſoler: qꝛ ⌊ Exultatio mea. ⌋ 2ͤ Cor. 1. Qui ꝯſolat nos in oĩ tribulatiõe nr̃a. ꝓs. Scđꝫ multitudinẽ doloꝝ meoꝝ in corde meo: ꝯſolatiões tue letificauerũt aiaꝫ meã. Deinde exꝓmit gd petit cũ dič ⌊ Erue me a circũdantibꝰ me. ⌋ i. a tribulatione que circũdedit me. Et qꝛ tribulatio hẽt fieri ab aliquo: oportet ꝙ ſi tribulatio circũdat ꝙ imittẽtes ſint circũdantes. ſ. demones ꝛ perſequutores. ꝛ iõ dicit ⌊ A circũdantibus me. ⌋ ¶ Scđo cum dicit.

¶ Jntellectũ tibi dabo ꝛ iſtruã te: in via hac qua gradieris: firmabo ſup te oculos meos.

¶ Oñdit effectũ ſue orõnis. Deꝰ eſt q loqͭ. ⌊ Jntellectũ tibi dabo ꝛč. ⌋ q. d. deus. Petis a me ut eruã te: ꝛ ego tria tibi faciã. Dabo eni tibi donũ itellectꝰ: ꝛ te iſtruã: ꝛ te cuſtodiã. Tria eni ſũt nečia hoi a deo. pº ut gr̃e donũ pcipiat: ut p hoc aia hoĩs pficiat ad ꝓmpte agẽ

Tria ſunt hoi necia a deo.

dũ. Sed quãtũcũqꝫ hõ hẽat donũ gratuitũ: niſi deꝰ moueat aiaꝫ ad opus bonuꝫ: nõ ſufficit. Et iõ opꝫ ꝙ poſt grãꝫ ꝓuenientẽ deꝰ opet: ꝛ moueat ad bonum. Sꝫ grã ꝛ donũ recipit: ſꝫ modũ nãe nr̃e: ꝛ nõ eo mõ quo poſſit ad oĩa vitanda. ꝛ iõ nečia eſt ſup hoc protectio dei ꝛ defenſio. Et iõ pͦmo ponit donũ intellectꝰ: cũ dič ⌊ Jntellectũ tibi dabo. ⌋ Ecći. 15. Jmpleuit eũ dñs ſpũ ſapie ꝛ intellectꝰ. Et hͦ nečiuꝫ eſt hoi: ut. ſ. cognoſcat pctm̃ ſuũ: ꝛ ꝙ nõ poſſit ſaluari niſi p deũ. ſcđo ponit debitũ uſum huiꝰ doni: cũ dicit ⌊ Jnſtruã te. ⌋ Jſa. 54. Ponã fines tuos doctos a dño. Tertio cuſtodiã: cũ dič ⌊ Jn via hac. ⌋ ſ. mãdatoꝝ. ⌊ qua gradieris firmabo ſup te oculos meos. ⌋ i. Protegã te. 2. Paral. 16. Oculi dñi ꝯtẽplant vniuerſaꝫ terrã: ꝛ ꝓbẽt fortitudinẽ hijs qui corde perfecto credũt eum. ¶ Conſequenter oſtendit cum dicit.

¶ Nolite fieri ſicut equus ꝛ mulus: quibꝰ nõ eſt intellectus.

¶ Cõuertit ſe ad pctõres: ut ad pñiaꝫ redeãt. Et circa hoc duo facit. Pͦmo ponit monitionẽ. Scđo cõminationẽ ibi ⌊ Jn camo. ⌋ Dič ğ. Deꝰ dat hoi itellectũ: ſꝫ ꝛ intellectu excedit aialia. Qui ğ indignũ ſe reddit dono itellectꝰ: cõparat aialibꝰ. Et iõ dič ⌊ Nolite fieri ſicͭ equus ꝛ mulus ꝛč. ⌋ ſm glo. equus eſt aial ſupbũ. mulus aial vͦo pigrũ: vñ nõ currit. Jlli ſũt ğ ſicͭ equi q p ſupbiã extollunt. Hiere. 8. Oẽs reuerſi ſũt ad curſũ ſuũ ꝛč. Jlli ſũt ſicͭ mulus: qui tarde ad viã dei ueniũt. Prouer. 13. Uult ꝛ nõ vult piger. Uel p mulũ intelligunt luxurioſi. Mulus luxurioſuꝫ eſt. tñ nõ gñat. Sic pctã luxurie ĩfructuoſa ſũt. Ro. 6. Quẽ ğ fructum habuiſtis tũc in illis in gbꝰ nunc erubeſcitis. Uel equus portat ſeſſorẽ indifferẽter: ꝛ mulus onuꝫ qđcũqꝫ. Peccatori duo ĩponunt: ſeſſor. ſ. diabolus: ꝛ onus. ſ. pctm̃. Nõ ğ ſitis ſicut equus nõ diſcernẽs inter ſeſſores: an ſ. xp̃s ſit uel diabolus. Nec ſicͭ mulus q qđlibet onus ſ. pctm̃ indifferẽter portat. ¶ Deinde cum dicit.

Quã pulchre cõparat homo peccator equo et mulo.

¶ Jn camo ꝛ freno maxillas eorum conſtringe: qui non approximant ad te.

¶ Ponit cõminatio. Et pͦmo p modũ orõnis. Scđo p modũ ꝓnunciationis ibi ⌊ Multa. ⌋ Dicit ğ. ⌊ Jn camo ꝛč. ⌋ Sic metaphorice. Si hõ ſe hẽt ſicͭ hõ: deus tractat eũ ſicͭ hoieꝫ monitionibꝰ ꝛ doctrinis: ſꝫ qñ recedit a dignitate hoĩs: tractat ſicͭ brutũ aial: qđ cohercet pena ꝛ violentia. ſ. ⌊ in camo ꝛ freno. ⌋ q. d. Monui ꝙ nõ ſiãt ſicͭ equus ꝛ mulus: ꝙ ſi nõ acqeſcũt: facia ſicͭ equo ꝛ mulo. ſ. ⌊ Jn camo ꝛ freno maxillas eoꝝ ꝯſtringe. ⌋ ꝯprimẽdo. ſ. loq̃citatẽ ꝛ ſubtrahẽdo cibos gbꝰ uttͭ ad voracitatẽ. Loquutiõi eni ꝛ guſtui deſuit maxilla. Jſa. 27. Ponã circulum in naribꝰ tuis: ꝛ frenũ ꝛč. Uel ⌊ in camo ꝛ freno. ⌋ i. in maiori ꝛ miori tribulatione. ¶ Secundo cum dicit.

¶ Multa flagella peccatoris: ſperanteꝫ autẽ in dño miſericordia circundabit.

¶ Pꝛenũciat ꝛ pͦmo gd parat mal̃. qꝛ ⌊ mlta flagella. ⌋ a deo. ꝓs. Arguã te: ꝛ ſtatuã ꝯtra faciẽ tuã. A ſua cõſciẽtia. Prouer. 12. Quaſi gladio pũgit ꝯſcie. A poteſtate. Ro. 13. Uindex eſt ĩ ira ei: q male agit. Prouer. 26. Flagellũ equo ꝛ camus aſino ꝛ virga in dorſo ipꝫ dẽti. Scđo gd parat boniſ. ⌊ Spantẽ ꝛč. ⌋ Mĩa põt eẽ noĩatiui caſus: ut ſic itelligat. ꝙ ipm̃ mĩa circundabit q ſpat in dño. Uel põt eẽ ablatiui caſus ut itelligatur ꝙ dñs mĩa ſua circũdabit ſpantẽ in ſe. Et hoc eſt qñ vndiqꝫ ĩuenit in miſijs hoiuꝫ. ꝓs. Qui coronat te in mĩa ꝛč. Ultimo concludit ꝓs in gratiaruꝫ actione: cum dicit.

¶ Letamini in domino ꝛ exultate iuſti: ꝛ glo

riamini omnes recti corde.

¶ Hoc eſt aũt ꝯſuetudo in pſalmis pn̄alib⁹: ꝙ icipiũt a luctu ⁊ finiũt in letitia: qꝛ hoc facit pn̄ia. In hac autẽ ꝯclōne hortaẽ iuſtos ⁊ rectos ad bonã oꝑationẽ: ⁊ rectã itẽtionẽ. dicẽs ⌊ Letamini i dño ⁊ exultate iuſti. ⌋ q. d. duo ſũt neciã hoi. ſ. recta opatio: ⁊ hꝫ facit iuſtitia ⁊ recta intẽtio: ⁊ hꝫ hoc facit letitia. Dic̃ ergo ⌊ Letamini iuſti. ⌋ ⁊ exultate. ſꝫ glo. Letari eſt tacita ſuauitate gaudere: exultare võ eſt ꝯcitari ai feruore gaudẽ. Vñ exultatio ꝓuenit ex iteriori gaudio. Sꝫ i quo: ⌊ In dño. ⌋ ingꝫ nõ in mũdo. Phil. 4. Gaudete in dño iterũ dico gaudete. Seqtur. ⌊ Et gl̃iamini oẽs recti corde. ⌋ Recti corde ſũt q ꝯformãt volũtatẽ ſuã voluntati diuine: hij hñt gl̃iari in deo. p̃ᶜ Cor. 10. Qui gl̃iaẽ in dño gl̃ietur.

Letari quid. Exultare qd.

¶ In finem ps dauid. 32.

Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio.

Titulus non eſt nouus. Eſt enim ⌊ In finẽ ps dauid. ⌋ In pſalõ p̃cedẽti egit ps de ſui iuſtificatione. in hoc aũt agit de dignitate iuſtoꝝ. Et circa hꝫ duo facit. Quia p̃mo exhortaẽ iuſtos ad ſpũalẽ laudẽ. Scdo exprimit eoꝝ dignitatẽ ibi ⌊ Beã gens. ⌋ Circa p̃ᵐ duo facit. Pmo eni exhortaẽ ad ſpũalez iocũditatem: ⁊ laudez. Scdo aſſignat rõnẽ gaudij ⁊ laudis ibi ⌊ Quia rectũ eſt. ⌋ Circa p̃ᵐ duo facit. p̃mo eniz exhortaẽ ad iocũditatẽ ⁊ laudẽ. Scdo modũ eoꝝ exponit ibi ⌊ Cõfitemini dño ⁊c̃. ⌋ Circa p̃ᵐ duo facit. Ponit eniz p̃mo exhortationẽ. Scdo aſſignat ei⁹ rõnez. ⌊ Rectos decet collaudatio. ⌋ dixerat eni ⌊ dixi cõfitebor ⁊ tu remiſiſti: ⁊ pro hac orabit ⁊c̃. ⌋ Ergo o ⌊ iuſti. ⌋ qꝛ iuſtificati eſtis ⌊ Exultate in dño. ⌋ nõ in mundo: alias nõ eſtis iuſti. Nõ eni eſt iuſt⁹: q nõ gaudet in iuſticia. Deus autẽ ipſe eſt iuſtus: eſt ⁊ ipſe iuſtitia. ps. Iuſtus dñs ⁊c̃. Et iõ. ⌊ iuſti exultate in dño. ⌋ Abacuch. 3. Ego aũt in dño gaudebo: ⁊ exultabo in deo ieſu meo. Sꝫ q̃re dicit ⌊ Exultate iuſti in dño. ⌋ ⁊ nõ dic̃. Exultate oẽs in dño: Ratio eſt: qꝛ ⌊ Rectos decet collaudatio. ⌋ ſ. dei. Videndũ eſt igiẽ ſi ſunt recti: ⁊ quõ eos decet laus. Res nõ dꝛ recta: niſi p hoc ꝙ ꝯformaẽ regule ⁊ mẽſure. Mẽſura aũt ⁊ regula volũtatis humane: eſt iuſtitia ⁊ volũtas diuina. Illi ergo q nõ hñt rectũ affectũ: nõ pñt bñ collaudare deũ. qꝛ nolũt volũtatẽ ſuã ꝯformare volũtati diuine: ſꝫ diuinã volũtẽ poti⁹ cõformari ſue. Et iõ multa de⁹ facit: que ipſi non approbant. Sꝫ q dei volũtati ſe aptãt: illi gaudẽt in ꝓſperis ⁊ aduerſis. Et iõ dic̃ ⌊ Collaudatio. ⌋ qꝛ de oib⁹ laudant nõ in aliqb⁹ tm̃. Itẽ vnanimiẽ. Eccl. 15. Non eſt ſpecioſa laus in ore pctõris. Iſa. 4. Exultatio hijs q ſaluati fuerũt de iſrael. ¶ Deinde cum dicit.

Qui iuſtitia non gaudet iuſtus nõ eſt

Recttudo iuſtitiã prouenit.

¶ Confitemini dño in cithara: in pſalterio decem chordarum pſallite illi.

Quid in laude dei neceſſe ſit

¶ Ponit modũ laudis ⁊ iocũditatis. ¶ Sciẽdũ eſt autez ꝙ in laude dei p̃cipue intẽdiẽ: ꝙ affect⁹ hois tẽdat in deũ: ⁊ dirigaẽ. Itẽ ꝯſonantie muſice imutant hois affectũ. Vñ pythagoras vidẽs ꝙ iuuenis iſaniret ad ſonũ frigiũ: mutari modũ fecit: ⁊ ita furentia adoleſcẽtis aiuz ad ſtatũ mẽtis pacatiſſime tẽperauit: vt dicit Boetius in proemio muſice ſue. inde eſt ꝙ excogitatũ eſt: ꝙ in oi cultu aliqñ ꝯſonãtie muſice exerceanẽ: vt aius hois excitetẽ ad deũ. Dui⁹ aũt ꝯſonantie duplr ꝯſueuerunt exerceri. Qñqꝫ. ſ. in inſtrĩs muſicis: qñqꝫ võ in cantionibus. Et iõ p̃° oñdit p̃ᵐ modũ: qꝛ ⌊ In cithara. ⌋ 2° 2ᵐ ibi ⌊ Cãtate ei. ⌋ Affect⁹ eni hois per iſtrumẽta ⁊ ꝯſonãcias muſicas dirigiẽ quãtũ ad tria. Quia qñqꝫ inſtituiẽ in q̃daz rectitudie ⁊ ai firmitate:

Pythagore experimentũ in muſica.

Muſice vis.

qñqꝫ rapiẽ in celſitudinẽ: qñqꝫ i dulcedinẽ ⁊ iocũditatez. Et ad hꝫ vt vult phs in. 8. pol. Tria gña cant⁹ ſũt inſtituta. Quia ad p̃ᵐ eſt cant⁹ doriſticus qui eſt p̃mi ⁊ ſecũdi toni: vt volũt qdã. Ad 2ᵐ eſt cantus frigi⁹: q eſt tertij toni. Ad 3ᵐ eſt cant⁹ hipolidic⁹ q eſt quinti toni ⁊ ſexti. Alij ſũt poſt ſup inuẽti. Et ſic eſt in inſtrĩs qꝛ qdã quedã inſtrã faciũt. Pmũ ſic tibia: ⁊ tuba: quedaz faciũt 2ᵐ vt organũ. Quedã 3ᵐ vt pſalteriũ ⁊ cithara. ps. Pſalteriũ iocũduz cũ cithara. Sꝫ qꝛ pſalſ intẽdit hic inducẽ ad exultationẽ: nõ facit mẽtionẽ niſi de iſtis duob⁹. ſ. pſalterio ⁊ cithara. Verũ qꝛ oĩa i figura ꝯtingebãt illis. p̃ᶜ Cor. 10. nõ ſolũ iſtis inſtrĩs vtebant ad hꝫ: ſꝫ in figura. Cithara hẽt ſonũ ab imo: ⁊ ſignat laudẽ que ſurgit ab imis. ſ. terrenis: pſalteriũ võ hẽt ſonũ a ſupremo: ⁊ ſignat laudẽ que eſt de bonis celeſtib⁹. Dicit aũt. ⌊ Decẽ chordaꝝ. ⌋ qꝛ p eas ſignãtur decẽ p̃cepta decalogi in qb⁹ tota doctrina ſpiritualis conſiſtit. ¶ Conſequenter cũ dicit.

Capitu. 7.

Quid ſibi velit pſalteriũ ⁊ cithara.

¶ Cantate ei canticum nouuz: bene pſallite ei in vociferatione.

¶ Agit de cantu humane vocis. Sciẽdũ eſt aũt ſꝫ lraz. ꝙ duplex eſt modulatio. Quedã eni eſt per ſimplicez cantũ: ⁊ quedã eſt organizãdo. Pmũ tangit cũ dicit ⌊ Canticũ nouũ. ⌋ 2ᵐ ibi ⌊ In vociferatione. ⌋ ſꝫ ſpiritualẽ itellectuz de duob⁹ dꝫ hõ exultare. ſ. de bonis grẽ ſuſceptis: ⁊ de bonis glĩe expectatis. Per p̃ᵐ bona inouamur. Eph. 4. Renouamini ſpũ mẽtis ṽre. Ro. 6. In nouitate vite ambulem⁹. Ille ergo cantat canticuz nouũ: q exultat deo de renouatiõe grẽ. Apoc. 14. Cãtabant ſci canticũ nouũ. Ille võ bñ pſallit in vociferatione q de bonis glĩe cantat: ⁊ canticũ qd hõ corde cõcipit exprimit ṽbis. Vel in iubilatione ſeu in iubilo ſꝫ hiero⁽ᵐ⁾. Eſt aũt iubilus letitia ineffabilis que verbis exprimi nõ põt: ſꝫ voce daẽ intelligi gaudioꝝ latitudo imenſa. Illa aũt que nõ pñt exp̃mi ſũt bona glĩe. p̃ᶜ Cor. 2. Oculus non vidit ⁊c̃. Et iõ dicit. ⌊ Bñ pſallite ei in iubilatione. ⌋ qꝛ cãta exprimi non valent.

Duplex modulamẽ.

Bonis ẽ duob⁹ dꝫ exultare.

Iubilus. quid.

Sed dices In veteri teſtamento erãt muſica inſtrã ⁊ cãtica vocis. Quare ergo eccleſia illa dimiſit: hec võ aſſũpſit.

Queſtio de muſica eccleſie.

Ratio duplex myſtica aſſignaẽ: qꝛ erant figuralia. 2ª rõ eſt: ꝙ de⁹ laudaẽ mẽte ⁊ voce nõ inſtrĩs. Alia rõ hẽtur ex ṽbis phi q dicit. ꝙ ꝯtra ſapiẽtiã eſt. ꝙ hoies iſtruanẽ in liris ⁊ muſicis: qꝛ occupant aiuz in ſui oꝑatiõe ſꝫ ſimplex dꝫ eſſe muſica: vt a corporalib⁹ retrahanẽ diuinis laudib⁹ mancipati. ¶ Secundo cum dicit.

¶ Quia rectũ eſt verbũ dñi ⁊ omnia opa ei⁹ in fide. Diligit miſericordiã ⁊ iudiciuz: miſericordia domini plena eſt terra.

¶ Aſſignat rõnẽ gaudij ⁊ laudis. Rõ aũt laudis ⁊ gaudij duplex eſt. vna ex pte dei de quo eſt exultãduz. 2ª ex pte effectuũ eius ibi ⌊ Verbo dñi. ⌋ Circa p̃ᵐ tria facit. p̃° ponit ex qb⁹ ex pte dei. Et p̃°. ⌊ qꝛ rectuz eſt ṽbuz dñi. ⌋ i. inſtructio. ps. Lucerna pedib⁹ meis ⁊c̃. Vel ipſa ꝓmiſſio. Prouer. 8. Iuſti ſunt oẽs ſermones mei ⁊c̃. vſqꝫ recti ſũt intelligẽtib⁹. 2° q ⌊ oĩa opa ei⁹ in fide. ⌋ i. fideles. ps. Fidelis dñs in oib⁹ verbis ſuis: ⁊ ſcũs in oib⁹ opib⁹ ſuis. Multũ aũt hẽtur gaudiũ qñ inuenit hõ fidelis. Prouer. 20. Virũ aũt fidelẽ qs inueniet: Vel ⌊ in fide. ⌋ i. ꝙ opa dei ſũt bona merita. Hec aũt nõ ſũt meritoria: niſi fiant in fide: qꝛ ſine fide ipoſſibile eſt placẽ deo. Heb. 11. Vel ⌊ rectũ verbũ. ⌋ ⌊ Et opa eius. ⌋ Sꝫ qb⁹: ⌊ In fide. ⌋ i. in fidelib⁹. In ifidelib⁹ eni nõ apparẽt opa dei: ⁊ ṽba recta. 3° qꝛ ⌊ diligit. ⌋ Et circa hꝫ duo facit. p̃° eni oñdit affectũ dei cũ

Sine fide impoſſibile eſt placere deo.

dicit. Diligit dñs. 2° manifeſtat p ſignũ ibi Miã dñi plena eſt terra. Inter oĩa que faciũt gaudere de dño ſũt duo.ſ.miã z iuſtitia. Prouer.20. Miã z veritas cuſtodiũt regẽ. Per iuſticiã eni ſbditi defendunt. Tolle iuſticiã z nullus ſecurus z letus erit. Item ſine miã oẽs timẽt z nõ diligũt. Hoc de deo dat intelligi: cũ dicit Diligit dñs miaʒ z iudiciũ. Diligit eni in ſeipſo: qꝛ i ope ſũt hec. ps. Uniuerſe vie dñi miã z veritas. Itẽ diligit in vnoquoqʒ. Mich.6. Indicabo tibi o hõ qđ ſit bonũ: z qd dñs requirat de te. Utiqʒ zc. Et iõ ait. Exultate. qꝛ vere miaʒ diligit de⁹. Naʒ miã dñi plena eſt terra. Ecce manifeſtat p ſignuʒ. Dis eni plenitudo terre: pcedit ex miã dei: qꝛ tra eſt nõ tꝑalib⁹: ſʒ ſpũalib⁹ bonis: z maxie poſt aduentum chũ. Act.2. Repleti ſũt oẽs ſpũ ſcõ zc. Dia eni hec ſũt ex miã dei. Ro.9. Nõ eſt volẽtis neqʒ currẽtis: ſʒ dei miſerẽtis. Dicit aũt terra. z nõ celũ: qꝛ in celo nulla eſt miſia. z iõ nõ indiget miã: ſʒ terra ubi replet̃ hõ multis miſijs: idiget plenitudie miẽ. Deinde cũ dicit.

In celo nulla miſeria.

Uerbo domini celi firmati ſunt: z ſpũ oris eius omnis virtus eorum.

Ponit cã gaudij ex pte diuinoꝝ effectuuʒ. Moyſes in pn° creatiõis rerũ facit mentionẽ de trib⁹: de celo: de aq̃: z de terra. Gen.1. In pn° creauit de⁹ celũ z trã. z infra. Spũs dñi ferebat̃ ſup aq̃s. ſm hoc ergo ps dicit. p° effectũ dei in celis. 2° in aq̃s ibi Cõgregãs. 3° in terra ibi Timeat dñʒ oĩs terra. Dic ḡ. Uerbo dñi celi firmati ſũt. ſm glo. exponit lr̃aliter z myſtice. Et utroqʒ ſenſu tractant̃ hec v̾ba: que ſũt ex parte dei. ſ. dñs. Uerbũ z ſpũs oris. Dñs eſt nomẽ ptãtis z potẽtie appropriat̃ pr̃i. Uerbũ eſt ꝯceptio mẽtis. vñ z ſapiẽ genita dicit̃. Et iõ verbũ eſt fili⁹. Spũs oris eius eſt ſpũs ſcũs. Dicit̃ aũt ſpũs oris: qꝛ v̾bo appropriat̃ os. vñ idẽ eſt dictũ: ac ſi diceret. Spũs v̾bi: qꝛ ipſe eſt ſpũs filij z v̾itatis. Et lʒ indiuiſa ſint opera trinitatis in diuinis. Jo.5. Queciiqʒ pr̃ fecerit hec z filius facit ſilĩter. Hic tñ ſʒ appropriationẽ loquit̃. In celo aũt ſunt duo mirabilia. ſ. ei⁹ perpetuitas qꝛ icorruptibile: z ei⁹ v̾tus per quã tot⁹ mundus iſerior immutatur per calorẽ. vʒ in eſtate: per frigus v̾o i hieme. Perpetuitas aũt celi cõtingit ex nã forme ſue. Naʒ forme elemẽtoꝝ ſũt particulares z nõ implẽt totã potentiaʒ mãe: vñ mã eoꝝ remanet in potentia ad aliã formaʒ. Forma v̾o celi hẽt totalitatẽ quãdam: z replet totã potentiam mãe. Sed forma artificiati procedit ex forma artificis. Forma aũt cõcepta in corde pr̃is eſt verbum. Ergo formatio oĩs rei attribuit̃ verbo. Unde dicit. Uerbo dñi celi firmati ſunt. Uirtus aũt celoꝝ eſt in mouendo. Dis aũt mot⁹ poſterior deriuat̃ a priori ſicut a cã. Primus mot⁹ in rebus que ſunt per volũtatẽ: eſt motus amoris: qꝛ oĩs motus in rebus que volũtatẽ hñt: eſt motus voluntatis. Et iõ dicit Dio⁹.4.c. de diuinis no. q̓ diuinus amor nõ ſinit eũ eſſe ſine germine: mouet aũt ipm ad operãdũ zc. Neceſſe eſt ergo q̓ v̾tus celoꝝ ſit a ſpũ. Et iõ dicit. Et ſpũ oris ei⁹ oĩs v̾tus eoꝝ. Myſtice per celos itelligunt̃ apl̃i. hij firmati ſũt v̾bo dñi. ſ. chr̃o vel filio dñi. Et hoc eſt oratio eius z doctrina. Luc.22. Ego pro te rogaui: ut non deficiat fides tua zc. Item v̾tus eoruʒ firmata eſt per ſpm ſcm. Luc.ult. Sedete in ciuitate: quoadulqʒ induamini virtute ex alto. Deinde cum dicit.

In celo duo mirabilia.

Unde eſt q̓ creatio mũdi appropriatur filio.

Myſterium.

Congregans ſicut in utre aquas maris: ponens in theſauris abyſſos.

Oſtẽdit effectũ dei in aq̃s. In aquis aũt duo mirabilia ſũt ꝯſiderãda. Unũ q̓ aque cõgregant̃ in vnã ptẽ terre. z nõ occupãt totã ſuperficiẽ: qđ eſt mirabile pp duo. Primo qꝛ nãlis ordo eſt: q̓ ſic aqua circũdet totaʒ terrã ſicut aer aquã. Itẽ mare eſt alti⁹ terra. 2° qꝛ lʒ aq̃ cõtinue euaporat p calorẽ ſolis: tñ in eadẽ quantitate ꝯſeruat̃. Et iõ duo dicit. ſ. q̓ cõgregant̃ in vnũ ex mãdato dei. Hiere.5. Poſui arenã terminũ: mari pceptũ ſempiternũ q̓ non pteribit: z cõmouebunt̃ z nõ poterũt: z intumeſcẽt fluct⁹ ei⁹: z nõ trãſibũt illud. Job.38. Quis concluſit oſtijs mare zc. uſqʒ tumẽtes fluctus ei⁹. Et iõ dicit Cõgregãs ſic in utre aq̃s maris. Aq̃ cõgregata in utre hẽt tumorẽ z eleuationẽ: nõ tñ diffluit qꝛ retinetur a pelle utris: ſic aq̃ cõgregata in mari hẽt tumorẽ z tñ non fluit qꝛ ꝯtinet̃ v̾tute diuina. Gen.1. Cõgregent̃ aque zc. Aliud mirabile eſt: q̓ ꝯtinue euaporat z nõ minuit̃. Uñ ſicut qdã phi dicũt. Per v̾tutẽ caloris ſolis tota aq̃ ſiccaret̃ ſʒ nãm. Et iõ ꝯtra h̾ dicit Ponẽs in theſauris abyſſos. Abyſſus ſʒ Auguſtinũ dic̃ ꝓfunditatẽ aquaꝝ imꝑ̃cabilẽ: z hẽt duplicẽ interꝑtationẽ. Ab a qđ eſt ſine: z baſi qđ eſt fũdamẽtũ: q̃ſi ſine fundamẽto: z ſine candore: qꝛ ꝓfunda eſt z obſcura. In theſauro ſũt tria qꝛ theſaur⁹ quãdam multitudinẽ auri dic̃: z illud qđ in theſauro ponit̃: cõſeruat̃. Uñ dic̃ q̃ſi theca auri. Itẽ ponit̃: ut ad utilitateʒ extrahat̃. Hoc totũ eſt in abyſſo: qꝛ in ea eſt imẽſa abũdantia ſiue multitudo aquaꝝ. 2° in abyſſo ꝯſuat̃ aq̃ z nõ decidit. 3° extrahunt̃ ad utilitatẽ cũ eleuãtur vapores ex eis: z gñant̃ pluuie: z irrigat̃ terra. ps. Apparuerũt fontes aquaꝝ. Myſtice exponit̃ dupliciter de bonis z de malis. De bonis: ut p aq̃s maris intelligam⁹ pplos. Apoc.17. Aque multe ppl̃i ſũt z gẽtes z lingue. Quaſi ḡ aq̃s maris pplos hui⁹ mũdi cõgregat in eccl̃ia ſic in utre. Cõparat̃ aũt eccl̃ia utri pp vnitatẽ: z qꝛ uter de pelle ſit mortui aialis: p h̾ iſinuat̃ q̓ ad h̾ aliq̓ ad eccl̃iaʒ veniũt: ut mortificẽt mẽbra ſua que ſũt ſup terrã. Nã quaſi celi apl̃i ꝯfirmati ſũt: z ex hijs ꝯgregati ſũt in eccl̃ia ppl̃i. Ponẽs abyſſos. i. ꝓfunditatẽ diuinoꝝ ſenſuũ. in theſauris. i. ſacre ſcripture. Iſa.33. Diuitie ſalutis ſapiã z ſciã: timor dñi ipſe eſt theſaurus ei⁹. Uel abyſſos praius. ſ. pctõres profundos z obſcuros tenebris vitioꝝ ponens theſauros auri eccl̃ie. Magnus theſaurus eccl̃ie: Paulus eſt z Mattheus z Magdalena q quõdã fuerãt q̃ſi quedã abyſſus. In malis v̾o aq̃ maris itelligit̃ tribulatio huius vite. ps. Intrauerũt aque uſqʒ ad aiaʒ meã. Deus aũt ꝯfirmat celos. non tñ aufert eis infirmitates: qꝛ ſic gr̃a ꝯſuat̃ interi⁹ q̓ iſirmitates exteri⁹ nõ excludat. Et iõ dic̃: q̓ ꝯgregat tribulatiões eoꝝ. ſ. celoꝝ. i. viroꝝ celeſtiũ. in utre. i. in corporib⁹ eoꝝ ponẽs abyſſos. i. pſequutores eccl̃ie in theſauris: qꝛ non dat eis libertateʒ ſeuiendi ꝯtra eccl̃iam quantũ volunt. 3° cũ dicit.

Myſterium.

Eccleſia utri cõparata.

Mat̃ ex ſiccaret.

Timeat dñm oĩs terra: ab eo aũt cõmoueãtur omnes inhabitantes orbem.

Oñdit effectũ dei in tra. Et p° pmittit monitionẽ. 2° oñdit effectũ dei circa terrã ibi Qm̃ ipſe dixit zc. Circa pm̃ duo facit. p° eni ponit monitionẽ. 2° exponit eã ibi Ab eo aũt zc. Dic ḡ. Timeat dñʒ zc.

Sed quare hic poſuit monitionẽ cũ loquutus ſit de effectibus alijs in qb⁹ nulla monitione uſus eſt ſed ſolũ de terra?

Queſtio.

Ratio eſt qꝛ oĩs alia creatura obedit deo ad nutũ: niſi hõ terren⁹. Et iõ dic̃. Oĩs tra. i. oĩs hõ terren⁹ timeat dñʒ. Eccẽs. ult. Deũ time: z mandata ei⁹ obſua. Hec eni eſt oĩs hõ. Nã methonomica loquutio eſt hic: ut itelligat̃ ꝯtinẽs pro ꝯtẽto: cũ dicit Terra. i. h̾itatores terre. 2° exponit monitionẽ dicẽs Ab eo aũt cõmo. zc. bona. ſ. cõmotio ad fructũ dei: qꝛ ipſe ſolus trahit. Jo.6. Nemo põt ue

nire ad me:niſi pater qui miſit me traxerit eũ. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quĩ ipſe dixit ⁊ facta ſunt:ipſe mãdauit ⁊ creata ſunt.

¶ Oñdit effectũ duplicẽ circa terrã. Et pͥ° effectuz creatiõis. 2° gubnatiõis ibi ⌊ Dñs diſſipat. ⌋ In creatione aũt ſũt duo ꝯſideranda.ſ.ipſa formatio ⁊ ipſa creatio. Utrũqꝫ aũt eſt hic. Nã pͥmo oñdit ipſaz formationẽ: cũ dic̃ ⌊ Ipſe dixit ⁊c̃. ⌋ Scd̃o ipſã creationẽ cũ addit ⌊ Ipſe mãdauit ⁊c̃. ⌋ Dic̃ ĝ ⌊ Quĩ ipſe dixit. ⌋ Aug⁹ 7. ſup Gen̄. ad lr̃az. Oĩs formatio eſt ꝑ v̄bum: qꝛ res create ſe hñt ad deũ:ſic̃ artificiata ad artificẽ. Uñ ſic̃ oẽs forme artificiati ſũt a forma ꝯcepta in mẽte artificis:ita oĩs forma rex eſt a v̄bo diuino ꝯcepto. Uñ ⌊ ipſe dixit. ⌋ i. ꝯcepit v̄bũ ab eterno.⁊ ꝑ3 illud. Oĩa fcã̄ ſunt q.d. Genuit v̄bũ:in quo erat ut fierẽt oĩa:⁊ ſic eſt formatio. ſcd̃o creatio:qꝛ ⌊ mãdauit ⁊ creata ſunt. ⌋ Dicere nãqꝫ iportat v̄bũ formatũ. Mãdare iportat monitionẽ:uel emanationẽ ſolũ. Uñ mãdare iportat creationez mãe in formis. Eccĩs.8. Sermo illi⁹ ptãte plen⁹ eſt. Myſtice. ⌊ Dixit ⁊ facta ſũt. ⌋ ſemine gr̃e. ⌊ Mãdauit. ⌋ in ope v̄itatis. ꝑs. Emitte ſpm̃ tuuz ⁊c̃. Quãtuz v̄o ad opus gubernationis dicit.

¶ Dñs diſſipat ꝯſilia gentiũ:reprobat aũt cogitatiões pplox:⁊ reprobat ꝯſilia principũ.

¶ Quia ſtabilis manet:imutat oẽs. Et pͥmo ponit hominũ mutatio. Scd̃o ſua ſtabilitas ibi ⌊ Conſiliũ. ⌋ Circa hitatores t̃re aduertẽdũ eſt:q gdã ſũt pui:gdã magni:⁊ utriqꝫ mutant̃. Quãtuz ad puos dic̃ ⌊ Dñs diſſipat ⁊c̃. ⌋ Ubi duo tãgit.ſ. ꝑpoſitũ qd̃ eſt de fine: ⁊ ꝯſiliũ de hijs que ſt ad finẽ. Et h̃ imutat̃ qꝛ non agit ſm̃ q ꝯſiliat̃:ſ3 ꝑ3 q de⁹ diſponit. Iſa.8. Inite ꝯſiliũ:⁊ diſſipabit̃. Et h̃ eſt qd̃ dic̃ ⌊ Dñs diſſipat ꝯſilia gentiũ. ⌋ Et ſpãlit̃ diſſipauit ꝯſiliũ uolẽtiũ diſſipare legez chri. ⌊ Et cogitatiões reprobat pplox. ⌋ hũana ſcientiã. Taliũ'eni ꝑpoſitũ reprobat dñs. Quãtuz ad magnos dicit ⌊ Et reprobat ꝯſilia pͥncipuz. ⌋ q.d. Non ſolũ pplox:ſ3 ⁊ pͥncipuz ꝯſilia reprobat:qꝛ nõ eſt i ptãte eox:q iuentũ aſſequant̃ effectũ:ſ3 in ordinatiõe diuina. Job.12. Adducit conſiliarios in ſtultum finem.

¶ Deinde cum dicit.

¶ Cõſiliũ aũt dñi in eternũ manet:cogitationes cordis ei⁹ in gñatione ⁊ generationem.

¶ Ponit ſtabilitas dei:qꝛ ꝯſiliũ ſuum ſtat: ⁊ cogitatio ſua perſeuerat.

Queſtio. **Sed nunquid** ꝯſiliũ eſt in deo? Uidet̃ q nõ:qꝛ iportat dubitatiõez.

Solutio. **Reſpondeo** dicẽdũ q alit̃ accipit̃ ꝯſiliũ in deo:⁊ aliter in nob̃. Sic̃ enĩz ſcia in nob̃ iportat diſcurſuz.in deo v̄o certitudinem. Sic de ꝯſilio:cũ eſt in nob̃ dic̃ inquiſitionẽ.cũ aũt dĩ de deo iportat ordinationẽ reſpectu oĩuz ad debitũ finẽ. Iſa.46. Cõſilium meũ ſtabit:⁊ oĩs uolũtas mea fiet. Act.5. Si ex deo eſt ꝯſiliũ:nõ poteritis ſtare ⁊ diſſoluere illud. ⌊ Cogitatiões cordis ei⁹. ⌋ i. ꝑpoſitũ uolũtatis ei⁹ manet:qꝛ ſi mutat ſniam nõ mutat ꝯſiliũ. Iſa. 55. Nõ eni cogitatiões mee cogitationes ueſtre: neqꝫ vie mee vie ueſtre.

¶ Beata gens cui⁹ eſt dñs de⁹ eius:pplſ quez elegit in hereditatem ſibi.

¶ Sup̃ hortat⁹ eſt iuſtos ad iocũditatẽ:hic ponit eorũ dignitatẽ. Et circa h̃ duo facit. pͥ° eni ꝑponit eox dignitatẽ. 2° ꝓbat ibi ⌊ In celo. ⌋ Dignitas ſcõx maxia eſt:qui ipſi ſoli ꝑueniũt ad qd̃ oẽs hoĩes nãliter deſiderãt. Si vnus uel pauci ꝑuenirẽt ad vnũ ad qd̃ oẽs ꝑuenire deſiderãt:h̃ eẽt magna dignitas. Oẽs aũt deſiderãt tẽdere ad btĩtudinẽ:ad quã tñ ſoli iuſti perueniũt:qꝛ eã ꝯſequent̃ in futuro pfecte. nũc v̄o incohatiue ⁊ in ſpe. Ergo dignitas iuſtox eſt magna. Circa eorũ btĩtudinẽ hic incohatã ⁊ in futuro pficiẽdam.duo tãgit:unũ.ſ.⁊ cã3 ibi ⌊ Pplſ. ⌋ Dicit ĝ ⌊ Beã gẽs. ⌋ De btĩtudine diuerſi diuerſa ſenſerũt. Et ꝑ3 diuerſas opiniões:de hac ſũt diuerſe ſecte phox. Quidã eniz poſuerũt eã in bonis corꝑalib⁹ ſic̃ epicurus. Quidaz in opib⁹ actiue vite:ut ſtoici. Quidã in v̄tutis ꝯtẽplationẽ:ut pipatetici. Querere btĩtudinẽ in eo qd̃ infra nos eſt uanũ:qꝛ btĩtudo eſt ſup̃ nos. Qd̃ aũt eſt ſupra nos h̃ eſt de⁹. Ergo btĩtudo hoĩs eſt ĩherẽ deo. Unũ quodqꝫ eni pfectũ eſt ſi inheret ꝓpͥo bono. Proprĩũ aũt bonũ hoĩs eſt de⁹. ꝑs. Mihi aũt adherẽ deo bonũ eſt. Deo aũt põt q̃s inherẽ mẽte.ſ.intellectu ⁊ uolũtate:nõ ſenſu:qꝛ hic etiã brutis eſt coĩs. Duplicit̃ ĝ inheret hõ deo.ſ.per intellectũ ꝯtẽplãdo ⁊ cognoſcẽdo: ⁊ per affectũ amãdo. Et qꝛ hec iperfecta ſũt in via:pfecta v̄o in pãa:iõ hic btĩtudo eſt iperfecta:ibi pfecta Et iõ dicit ⌊ Beã gens. ⌋ Et q̃re? ⌊ Quia dñs eſt de⁹ eius. ⌋ i.hẽt deo mentẽ ꝯiũctaz. Propterea ⌊ Beatus pplſ cui⁹ eſt dñs de⁹ eius. ⌋ Heb.11. Nõ cõfundit̃ deus uocari de⁹ eox. ¶ Sed que cã eſt ei⁹. Nũquid nã fortuna uel ꝓpͥa v̄tus? Nõ. Sed electio diuina. Jo.15. Nõ uos me elegiſtis:ſ3 ego elegi uos. Itẽ ibidẽ.6. Nemo põt uenire ad me niſi pr̄ me⁹ q miſit me traxerit eũ. Et iõ ſbdit. ⌊ Pplſ quẽ elegit. ⌋ q.d. Ideo btĩ qꝛ a deo electi. Eph̃.1. Elegit uos in ipſo añ mũdi ꝯſtitutiõez. Et hoc ⌊ In hẽditatẽ. ⌋ i. ut ipſi ſimus ei⁹ hereditas. Hẽditas iportat ſtabilẽ poſſeſſionẽ. De⁹ aũt poſſidet oĩa per dñiuz. S3 ſoli iuſti ſubdunt̃ ei per uolũtatez. vñ in hẽditatẽ eos elegit.i.ad hñdaz iuſtitiã ſempiternã. Sap̃.1. Juſtitia ꝑpetua eſt ⁊ imortal. Iſa.19. Hereditas mea iſrael. Dñs ergo eſt de⁹ eox qꝛ eo fruuntur. Et ipſi ſunt hereditas dei:qꝛ ei ſubijciuntur. ¶ Deinde cum dicit.

¶ De celo reſpexit dñs:vidit oẽs filios hoĩuz.

¶ Probat eox dignitatẽ per diſcuſſionẽ diuini iudicij. Et circa hoc tria facit. pͥ° eni pmittit certitudinẽ diuini iudicij. 2° ſubdit v̄itatẽ hũane ꝓſpitatis ibi ⌊ Nõ ſaluabitur rex. ⌋ 3° efficaciã gr̃e in ſcĩs ibi ⌊ Ecce oculi dñi. ⌋ Circa pͥm̃ duo facit. Primo certitudinẽ diuini iudicij penſatur ex ei⁹ altitudine. Scd̃o ex ei⁹ caſualitate. Et pͥ° oſtẽdit eã ex pͥmo. ſcd̃o ex ſcd̃o ibi ⌊ Qui finxit. ⌋ Circa pͥm̃ duo facit. Pͥo eni oñdit certitudinẽ diuini iudicij ex ei⁹ altitudine. Scd̃o remouet dubitationẽ ibi ⌊ De preparato. ⌋ Dic̃ ĝ ⌊ De celo ⁊c̃. ⌋ Quãto aliq̃ v̄tus eſt altior in ordine ⁊ gr̃e v̄tutis:tanto eſt efficacior ad opa que illi v̄tuti ꝯueniũt. Et ideo quãto aliq̃ v̄tus cognitiua eſt ſublior:tãto eſt efficacior in cognoſcẽdo. Nihil adeo eſt ſublime ſic̃ diuinus intellectus. ⁊ iõ efficacia ei⁹ in cognoſcẽdo eſt maxima. Et iõ dic̃ ⌊ De celo. ⌋ i. altitudine diue maieſtatis. Sicut eni nihil eſt alti⁹ celo in corꝑalib⁹. ita nihil altius deo i ſpũalib⁹. Et iõ qꝛ de alto reſpicit. iõ ⌊ videt oẽs filios hoĩuz. ⌋ qꝛ quãto ex alto videt:tãto plẽa videt. Prouer.16. Omnes vie hominuz patent oculis eius. Oĩa deũ intelligẽ.

¶ Deinde cum dicit.

¶ De preparato habitaculo ſuo: reſpexit ſup oẽs qui habitant terram.

¶ Remouet dubitationẽ. Aliq̃ eni crediderũt deũ habitare in celis q̃ſi in remotis nõ cogĩceret hũana. Job 22. Circa cardines celi ꝑambulat:⁊ nr̃a non ꝯſiderat. Hoc excludit ꝑs dicẽs ⌊ De ꝑparato hitaculo. ⌋ q.d. Nullus ꝑparat ſibi locũ ad ipediendũz ſe. Sec⁹ foret ſi ali⁹ prepararet. Stult⁹ eni rex eẽt qui ꝑpararet ſibi ſedem

[Marginal notes: De btĩtudie diuerſe ſnie. — Duplicit̃ inhẽrẽ homo deo.]

ſedē:ubi nō poſſet regē regnū. Et h̄ eſt qḋ dicit̄ de pre parato habitaculo. ſi. de celo qḋ ſibi ꝑparauit ut eēt habita culū ſuū. nō qdē ꝙ cōprehēdat eo:ꝫ qꝛ magis relucet i eo glīa ſua. Reſpexit. ſingl̄ ſup oēs q habitāt trā. i. carnē eā domādo. pō. Quis ſic dn̄s de⁹ nr̄ q i altis habitat. ꝛ h̄ reſpicit ꝛc̄. pō. Dn̄s i celo parauit ſedē ſuā ꝛc̄. Ul̄ de celo. ſi. cħis. Angelis uel ap̄lis reſpexit oculo miſericordie ſue ad ſaluādū hoīes. ℭ Deinde cum dicit.

ℭ Qui finxit ſingillatim corda eorum:qui intelligit omnia opera eorum.

ℭ Probat certitudinē diuine cognitiōis ex eī⁹ cāſalitate. Et circa h̄ duo fac̄. Pⁱo enī ponit eī⁹ cāſalitatē. 2° cōcludit certitudinē cognitiōis eī⁹ ibi Qui intelligit. Stultū eēt dicē ꝙ aliq̄s faciēs aliqḋ op⁹ opatū ignoraret uſuꝫ eī⁹:fruſtra enī facēt eā uſus ſic finis eī⁹. Et iō alibi dic̄ pō. Qui finxit oculos nō ꝯſideret. Quō ḡ pōt eē ꝙ faceret aliqd ꝓportionatū ad cogſcēda ꝑticularia niſi ipſe cogſcat ea. Hō nāq; cognoſcit ſingularia p intellectuꝫ ꝛ aiam ꝛ cor ſuū:ḡ de⁹ q fac̄ illō cor cogſcit ea. ℭ Et nō ꝙ oēs hn̄t pōdus ſuū. Dic̄ enim corda. ſīc excludat vnitatē intellect⁹ in oīb⁹. Nā diuerſi diuerſos hn̄t intellec⁹. Dic̄ aūt ſingillatī. ſīc oñdat ꝙ aia nō eſt ouplx. alā nō diceret finxiſſe ſingillatī ſꝫ vnā:ex q oēs. ꝛ ſic ſit ſingillatī. Ergo. i. ſingulas p ſe aias finxit. i. p creatiōēꝫ eā ſit aia ſb̄a p ſe ſb̄ſiſtēs:nō ex mā. Itē dixit finxit. ut oñdat ꝙ nō de ſb̄a dei ſit. alā nō diceret ficta ſꝫ cōſb̄alis. Et dic̄ ſignāter finxit. qꝛ fingē ſingulorꝫ eſt qui vili mā pulchꝛā formꝫ iprimūt. ſic de⁹ corpi luteo aiaꝫ creādo īfūdit. 2ᵉ Cor. 4. Hēm⁹ theſaurū iſtū i uaſis ſictilib⁹. Ro. 9. Nūqd dic̄ figmētū illi q ſe finxit. qd me feciſti ſic? Et ex h̄ ꝯcludit ꝙ intelligit oia opa eorū. Qui enī ſcit cāꝫ ſcit effectū. Cā aūt oiuꝫ effectuuꝫ hūanoꝝ ē cor. De⁹ aūt ſcit corḡ ꝛ eī⁹ opa. finxit. intelligit de figmēto grē. qꝛ ab ipſo ſunt dona grē:ꝛ h̄ ſingillatim:qꝛ diuiſiones grāꝝ ſūt. pᵉ Cor. 12. Et h̄ ipſe intelligit opa eoꝝ:adiuuādo ꝛ ꝓmouendo.

Pōderā da oēs ꝫ uariet ſi fint.

Cor eī ei tn̄ eſſe ꝫ hūano rum

ℭ Nō ſaluat̄ rex p multā ꝟtutē:ꝛ gigas nō ſaluabit̄ i multitudie ꝟtutis ſue. Fallax equ⁹ ad ſalutē:i abūdātia aūt ꝟtutis ſue nō ſaluabit̄

ℭ Sup pō oſtēdit dignitatē ſcōꝝ ex certitudie diui iudicij:ex q ꝓbare itēdit dignitatē ſcōꝝ. nāc i pte iſta oñdit hūane ꝯſpitatis uanitatē. Et circa h̄ duo fac̄. Primo enī oñdit ꝙ nulla ptās tpalis pōt hoīes ad ſaluteꝫ iuſtoꝝ ꝑducē. 2° oñdit qꝛ h̄ fac̄ mīa dei ibi Ecce oculi dn̄i. Dic̄ ḡ Nō ſaluat̄ rex. ſꝫ qꝛ ptās ſclaris ē triplex. Una que ꝯſiſtit i multitudie ſb̄ditoꝝ. alia i robore corpis. ꝛ alia i diuitijs exterioꝝ. Iō oſtēdit ꝙ nullū eorū pōt ꝑducē ad ſalutē. Et pᵒ de pᵃ ptāte ꝛ hec ē regia Et iō dic̄ Nō ſaluat̄ rex p multā ꝟtutē. Dicro⁹ hēt In multitudie exercit⁹. pō. Nolite ꝯfidē in ꝑncipib⁹ neq; i filijs hoīuꝫ in qb⁹ nō ē ſalus. Immo ſi aliqñ hn̄t ſalutē h̄ ē p deū. pō. Qui dat ſalutē regib⁹. 2° oſtēdit ꝙ nō ē ſalus i robore corpis. vn̄ dic̄ Et gigas non ſaluat̄ i multitudine ꝟtutis ſue. ſi. roboris. Baruch. 3. Ibi fuerūt gigātes noīati illi q ab initio ꝛc̄. 3° ꝙ nō i diuitijs. Et ponit duo adminiculatiua. f. equū ꝛ abūdātiā rerū. ℭ Quātū ad pᵐ dic̄ Fallax equ⁹ ad ſalutē. ſi. q̄ſcūq; hēat bonū equū:tn̄ nō pōt ſaluari corpalit̄ uel ſpūalr. Prouer. 12. Equ⁹ ꝑat ad diē belli. dn̄s aūt ſalutē tribuet. ℭ Quātū ad 2ᵐ dic̄ In abūdātia aūt ꝟtutis ſue nō ſaluabit̄. ſi. rerū exterioꝝ. Prouer. 11. Qui ꝯfidit i diuitijs ſuis corruet. Iſa. 31. Ue q deſcēdūt i egyptuꝫ ad auxiliū in equis ſperantes. ℭ Myſtice: moralr:ꝛ allegorice ſic exponit̄:ꝙ hō nō ſaluat̄ ꝓpa ꝟtute q̄cunq; bonū obtineat. Eſt enī triplex bonū p qḋ videt̄ cōſeq̄ poſſe ſalutē. Primū ē potētia. ꝛ quātū ad h̄ dicit Nō

Triplex ptās ſclaris.

Myſtice allegoria ꝛ mor.

ſaluat̄ rex p multā ꝟtutē. Si ꝟo ſit potēs ut regat alios:h̄ nō eſt p ꝟtutē ſuā ſꝫ hēt a deo. 2ᵐ eſt ꝯſtātia ꝛ hāc nō hēt p ꝟtutē ſuā. vn̄ dic̄ ꝛ gigas nō ſaluabit̄ in multitudie ꝟtutis ſue. 3ᵐ eſt bona diſpō corpis ꝛ fortitudo. vn̄ dic̄ Fallax equ⁹. ſi. corp⁹ forte ꝛ robuſtū ē fallax. Uel eſt uli i abūdātia ꝟtutis ſue. ſi. vn̄cūq; hēat aptitudinē ad bonū nō ſaluat̄ niſi ei de⁹ ſalutē tribuat pō. Ego dixi i abūdātia mea nō mouebor i eternū:auertiſti ꝛc̄. Hoc ē qḋ dic̄ Hiere. 9. Nō glīet̄ ſapiēs i ſapia ſua:ꝛ nō glīet̄ fortis in fortitudie ſua. ꝛ nō glīet̄ diues i diuitijs ſuis. ℭ Deinde cum dicit.

ℭ Ecce oculi dn̄i ſup metuētes eū:ꝛ in eis qui ſperant ſup mīa eius. Ut eruat a morte aīas eorum:ꝛ alat eos in fame.

ℭ Oſtēdit efficacia diuine mīe ad ſaluādū. Et pmo ponit mīaꝫ ſaluātē. 2° affectū ſcōꝝ ex hac ꝯſideratione cōceptū ibi Aia nr̄a. Circa pᵐ tria tāgit. Pⁱo enī oñdit diuinā mīam. 2° i qb⁹ hēt effectū diuina mīa ibi ſup metuētes eū. 3° quē effectū hēt ibi ut eruat. Dic̄ ergo Ecce oculi dn̄i. Diuinā enī mīaꝫ īſinuat p reſpectuꝫ dei. pō. Aſpice i me ꝛ miſerē mei. In q̄s aūt reſpic̄ ſb̄dit ſup metuētes eū ꝛc̄. Abach. 1. Mūdi ſūt ocli tui ne videas malū:ꝛ reſpicē ad iniqtatē nō poteris. Reſpice ḡ ſup eos q timorē hn̄t ꝛ ſpem. Unū enī ſine altero nō ſufficit:qꝛ tiōr ſine ſpe deſpat:ꝛ ſpes ſine tiōre ꝑſumit. Timor aūt ꝯſurgit ex ꝯſideratione diuine ptātis. Hiere. 10. Quis nō timebit te o rex gētiū? Spes ꝟo ꝯſurgit ex dei mīa. Ex pmo ꝯſurgit fuga pcti. ex 2° ſpes uenie. Effectū aūt diuine mīe oñdit cū dic̄ ut eruat a morte ꝛc̄. ubi duplicē effectū oſtēdit:qꝛ lib̄at a malo:ꝛ q̄tū ad h̄ dicit ut eruat a morte. Itē ꝯfirmat in bono. ꝛ q̄tuꝫ ad h̄ dicit ꝛ alat eos. Dicit ḡ ut eruat a morte aīas eoꝝ. ſ. a morte corpali:ꝛ a morte pcti:ꝛ a morte future dānatiōis i reſurrectiōe. Oſee. 13. De manu mortis libabo eos ꝛc̄. Cōfirmat ēt in bono. vn̄ ait ꝛ alat eos in fame. ſi. in neccitate:ꝛ loquit̄ de alimēto corpali. pō. Oculi oium in te ſpant dn̄e:ꝛ tu das illis eſcā i tpe oportuno. Et de alimēto ſpūali. Deut. 8. Nō in ſolo pane viuit hō:ſꝫ in ꝟbo qḋ ꝓcedit de ore dei. Et de alimēto ſacrāli. Io. 6. Caro mea uere eſt cibus ꝛc̄. pō. In loco paſcue ibi me collocauit. ℭ Cōñter cum dicit.

Timor et ſpes ſūt cōiūgendi.

ℭ Anima noſtra ſuſtinet dominū:quoniā adiutor ꝛ protector noſter eſt. Quia in eo letabitur cor nu noſtrū:ꝛ in nomine ſancto eī⁹ ſperauimus.

ℭ Oſtendit q̄s effectus ſeqtur in iſtis ex hac cōſideratione. Et eſt duplex. Primus effectus ſperādi. ſcōus orādi ibi Fiat miſericordia tua ꝛc̄. Circa pmū duo facit. Primo enim oſtēdit quomō in eis cōſurgit effect⁹ ſpei. Secundo aſſignat̄ ratio ibi Quoniā adiutor. Dicit ergo ita Oculi dn̄i ſuper metuentes eum ꝛc̄. Et ideo Aia noſtra ſuſtinet dn̄m. ſi. ſiqua mala nobis a deo immittunt̄:patiēter ſuſtineam⁹. Iac. 5. Suffereītiā iob audiſtis. Itē expectādo eī⁹ ꝓmiſſa. Suſtitet ḡ puniēteꝫ ꝛ ꝓmittētē. Et eſt duplex rō. Una eſt ꝑꝑ experiētiā bn̄ficioꝝ. alia ꝟo ꝑꝑ ſpem futuroꝝ ibi In eo letabit̄. Experiētia bn̄ficioꝝ eſt in bonorū ꝓmotiōe. vn̄ dic̄ Qm̄ adiutor. Itē in ꝓtectiōe a malis. ꝛ iō dicit ꝛ ꝓtector. Spam⁹ aūt futurā iocūditatē. vnde ait In eo letabit̄ cor nr̄m. ſi. in eī⁹ viſiōe. Iſa. 66. Uidebitis ꝛ gaudebit cor nr̄m. Et Iob. 22. Tūc ſup oipotētē delitijs afflues ꝛc̄. Et h̄ gaudiū eſt hic ipſe. ſꝫ ibi i pria. ſ. eſt pfectū. Et h̄ iō:qꝛ in noīe ſcō eī⁹ ſpauim⁹. Ponit̄ enī hic eī ꝓ q̄. Nomē ſcm̄ eī⁹ eſt nomen mīe eī⁹. q. d. Iō letabimur. qꝛ ſpauim⁹ i noīe ſcō eī⁹. i. in eius bonitate uel in eius mīa:ꝛ non in meritis no-

ſtris. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Fiat miſericordia tua dñe ſuper nos: queād modum ſperauimus in te.

Oro ē īal pete ſpei. ¶ Ponit orādi effect⁹. Nā oro īterpres eſt ſpei: ⁊ iō ſeqt ſpem. Et lʒ q̇dlibet ꝑticulare bñficiū ſit ex mīa diuina. duo tñ ſpālit ſūt ex hac. Primū eſt bñficiū īcarnatiōis Luč. 1. Per viſcera mīe dei nr̄i ⁊c. ⌊ Fiat mīa tua. ⌋ ſ. ut carnē ſuſcipias ⁊ libes nos. ⌊ ſup nos. ⌋ i. ſuꝑ noſtra merita. Aliud bñficiū eſt ſalutis: ⁊ h̄ eſt ſup nos: q: nō ex opib⁹ iuſtitie que fecim⁹ nos: ſʒ ſʒ ſuā mīam ſaluos nos fecit. Tit. 3. ⌊ queādmodū ſꝑauimus in te. ⌋ quia nullus ſperauit in dño ⁊ ꝯfuſus eſt. Ecci. 2.

¶ Pſalmus dauid cū mutauit os ſuum coraʒ abimelech ⁊ dimiſit eum ⁊ abijt. 33.

Enedicam dñm in omni tpe: ſemper laus eius in ore meo.

Titulus. Titulus ⌊ Pš dauid cuʒ mutauit vultū ſuū corā abimelech ⁊ dimiſit eū ⁊ abijt. ⌋ Hiſtoria hec habet. 1. Reg. 21. Ubi dī q̄ dauid fugiēs a facie ſaulis: venit ad achis regē geth. ⁊ cognit⁹ eſt ibi ⁊ ꝗr⁹ ei⁹ q: occiderat philiſteū. ⁊ timēs ex h̄ ſibi ꝑiculū iminē: q: illi erant de gēte philiſtinoꝝ. ⁊ ēt ꝑp ꝟtutis ſue iuidiā: voluit h̄ vitare: ⁊ finxit ſe fatuū: ⁊ ſic rex ille ꝯtēpſit eū. Totuʒ h̄ hi 1. Reg. 21. c⁹ niſi q̄ nomē nō ꝯſonat: q: ibi rex vocatur achis. hic ꝟo abimelech. Nec eſt icōueniēs: vel q: bi/nomi⁹ fuit. vel q: achis noīe: ſʒ i gñe abimelech. Unde mutauit vltū oñdēdo ſe fatuū. ⌊ ⁊ dimiſit eū ⁊ abijt. ⌋ q: dauid eiect⁹ ab eo abijt ⁊ receſſit. ¶ Myſtice. chrūs

Myſtiū titulo. mutauit vultū ſuū qñ mutauit ſacr̄ʒ ſuū. i. q̇ diuina ꝟitas occultata fuit. Uel chrūs ver⁹ ſacr̄ʒ paſchale mutauit in nouū corā abimelech: q̄ īterꝑtat̄ pr̄is mei regnū. Pat̄ chrūi de⁹ ſʒ diuinitatē. dauid ꝟo ſʒ hūanitatē. regnuʒ dauid eſt ꝑpls iudeoꝝ. regnū dei eſt eccl̄ia. Chrūs ꝟo mutauit vultū ſuū corā abimelech. i. corā iudeis q̄ erāt regnū pr̄is ſui dauid: q̄ nō cognouerūt eū. Iſa. 53. Uidimus eū: ⁊ nō erat aſpect⁹. ⁊ ꝯtēpſerūt eū. vñ nec reputauim⁹ eū. Et abijt ad gētes. Uel achis qui incredulus interꝑtat̄ ſignificat iudeos. ¶ In ꝑcedēti pſal̄o expoſuit pſalmiſta iuſtoꝝ dignitatē: hic aūt inuitat eos ad dei laudē. ¶ Diuidit aūt iſte pš in duas ꝑtes. Prio enim

Diuiſio pſ. ponit exhortatio ad laudē. 2° quedā iſtructio nec̄ia ibi ⌊ Uenite filij. ⌋ Circa ꝑm duo fac. Prio eni agit de dei laude. 2° ponit mā̄ʒ laudis ibi ⌊ Exquiſiui. ⌋ Circa ꝑmū duo fac. ꝑ° eni ꝑmittit laudis exēplū. 2° hortat̄ alios ad imitādū ibi ⌊ Audiāt. ⌋ Circa ꝑm duo fac. ꝑ° eni ponit exēplū laudis in ſe. 2° laudis dei fructū ibi ⌊ In dño laudabit. ⌋ Dič ḡ ⌊ Bñdicā dñʒ. ⌋ Aliqñ laudat deū aliqs ꝑp ſeipſū: ſic qñ loqt̄ lingua ſibi ſoli loqt̄. Aliqñ ꝑp ꝯſolationē alioꝝ ſic qñ ꝑpbat ēt alijs. Bñdicē ḡ dño eſt ut dicū ē ꝯfiteri laudē dei. ſʒ bñdicē dñʒ ē face bonū. ⌊ in oi tpe. ⌋ ſ. aduerſitatis ⁊ proſperitatis.

Ratio. Cōtra pš. Cōfitebit̄ tibi cū bñfeceris ei. ſʒ nō ſic faciebat Iob. 2. Si bona ſuſcepim⁹ de manu dñi: mala autēʒ ⁊c. Tho. 4. Omni tpe bñdic deū. Item opoꝛtet ut nō ſolum in ſe. ſ. in corde ſuo q̄ bñdicat deū. ſed ēt q̄ laudē ei⁹ hēat in ore. Neceſſitas eniʒ

Laudis vocal̄ neceſſitas. laudis vocalis eſt: ut nō ſolū laudes deū: ſʒ ēt ad utilitatē ⁊ ꝑuocationē alioꝝ laudes eū. Uñ dič ⌊ laus eius in ore meo. ⌋ Iſa. 51. Gaudiū ⁊ letitiā iueniet in ea: grāꝝ actio ⁊ vox laudis. ⌊ Semp ⌋ hic dič. i. i oī ſtatuto tpe Uel in ꝑpatiōe ai. Uel ſemp bñfaciēdo q̄ de⁹ ſemp laudat̄. ¶ Nota q̄ hic ꝟſiculus cantat̄ in ſexta qñ chriſt⁹ paſſus eſt: cui⁹ paſſio eſt nob̄ cā laudiſ. ¶ Deīn cū dič

¶ In domino laudabitur anima mea.

¶ Ponit fruct⁹ laudis. Dič ḡ ⌊ In dño lau. aīa mea. ⌋ Semp eni bonū amici q̄s reputat ſuū bonū. Uñ dicit In laude dei ēt laus mea eſt. Si de⁹ eſt magn⁹: ꝯſtat q̄ ei⁹ amic⁹ eſt magn⁹. pš. Foꝛtitudo mea ⁊ laus mea dñs Et dicit ⌊ aīa. ⌋ q: ad ipſam ꝑncipaliter eſt gaudiū ſpiritale. ¶ Conſequēter cum dicit.

¶ Audiant manſueti ⁊ letentur.

¶ Inducit alios. Prio ad cāʒ laudis. 2° ad ipſā laudē ibi ⌊ Magnificate. ⌋ Prim̄ laudis ē iteri⁹ gaudiū. vñ dič ⌊ Audiāt mā̄ſueti. ⌋ Et iō letant̄ in oīb⁹ que dei ſunt. q: imites nō letant̄ ſʒ rebellāt. Et dič ⌊ Audiāt. ⌋ q: h̄ letitia eſt ex auditu alioꝝ bñ agētiū. ¶ Deīde cū dicit.

¶ Magnificate dominum mecum: ⁊ exultemus nomen eius in idipſum.

¶ Hortat̄ ad laudē. Et ꝑmo ad iteriorē. 2° ad exteriorez ibi ⌊ ⁊ exultem⁹. ⌋ ¶ Quātū ad ꝑm dicit ⌊ Magnificate dñʒ mecū. ⌋ Idē eſt magnificare ⁊ laudare deū: q: idē eſt bonitas dei ⁊ magnitudo: q: in hijs que nō mole magna ſūt idē eſt mai⁹ eē q̄ meli⁹ ſʒ Aug̃ de trinitate. Et iō dicit ⌊ Magnificate. ⌋ Luč. 1. Magnificat aīa mea dñʒ. ⌋ Et h̄ rñdet ei qḋ dicit ⌊ Bñdicā dñʒ. ⌋ ¶ Quo ad 2m dicit ⌊ Et exaltem⁹ nomē ei⁹. ⌋ qḋ l ſe altū exaltari dī dū diffūdit in multis. Ecci. 43. Glorificātes deū exaltate eū quātū poteſtis ⁊c. ⌊ in idipſm. ⌋ i. ꝯcorditer. Et hoc rñdet ei qḋ dicit ⌊ laus eius in ore meo. ⌋ ¶ Conſequēter cum dicit.

¶ Exquiſiui dñm ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex omnib⁹ tribulationibus meis eripuit me.

¶ Ponit mā̄ laudis que eſt diuina clemētia in exaudiēdo Circa ꝑm duo facit. Prio eni ponit clemētiā ei⁹ exauditiōis. 2° meritū exauditiōis ibi ⌊ Iſte pauper clamauit. ⌋ Circa ꝑm duo facit. Prio eni ponit bñficiuʒ ſibi ꝯceſſū. 2° inuitat alios ad h̄ bñficiū ꝯndū ibi ⌊ Accedite ⁊c. ⌋ Circa ꝑm tria facit. Prio eni ponit petitionē. 2° exauditionē ibi ⌊ Et exaudiuit. ⌋ 3° exauditiōis effectum ibi ⌊ Et ex oīb⁹. ⌋ Dič ḡ ⌊ Exquiſiui dñʒ. ⌋ Optia optio. Querere ipʒ deū. Uñ in orōne dñica ꝑmo petit. Sciſicet nomē tuū. Iſa. 55. Querite dñʒ dū inueniri pōt. Dicit ḡ ⌊ Exquiſiui. ⌋ q. d. Cū magna diligētia queſiui. Et iō ſbdit̄ exauditio ⌊ ⁊ exaudiuit me. ⌋ Effect⁹ aūt exauditiōis eſt. q: ⌊ ex oīb⁹ tribulatiōib⁹ meis eripuit me. ⌋ Eripuit nāq̄ʒ iuſtos ex tribulatiōib⁹ qñq̄ʒ: ut tribulationes nō patiant̄. Io. 5. In ſex tribulatiōib⁹ liberabit te: ⁊ in ſeptia nō tāget te malū. Qñq̄ʒ ut nō nimis moleſtēt. pš. Scdʒ multitudinē doloꝝ meoꝝ in corde meo ꝯſolatiōes tue letificauerūt aiaʒ meā. ꝑ° Cor. 1. Qui ꝯſolat̄ nos i oī tribulatiōe nr̄a. Et hāc ꝯſolationē ſemp hñt viri ſci. Itē eripuit ext̄r⁹: q: nunq̄ʒ mali pñt ſeparare ſcōs a chrō. Ro. 8. Quis nos ſepabit a charitate chriſti? ¶ Deinde cum dicit.

¶ Accedite ad eum ⁊ illuminamini: ⁊ facies veſtre non confundentur.

¶ Inuitat alios ad h̄ bñficiū ꝯndū. Et circa h̄ duo facit Prio eni ponit īuitationē. 2° inuitatiōis effectū ibi ⌊ ⁊ facies vr̄e nō ꝯfū. ⌋ Dicit ḡ ⌊ Accedite ad eū. ⌋ ꝑ fidez ⁊ charitatē. Iac. 4. Appropinqte deo ⁊ appropinquabit vobis. Et iō ſubdit ⌊ ⁊ illuminamini. ⌋ De⁹ lumen eſt: ⁊ q̄ accedit ad lumē illuminat̄. Iſa. 60. Surge. ꝑ affectuʒ. ⁊ illuminare. Deut. 33. Qui appropiquāt pedib⁹ ei⁹: accipiēt de doctrina illi⁹. Effect⁹ aūt iductionis eſt: q: ⌊ facies vr̄e nō ꝯfūdent̄. ⌋ in repulſa. q: ſ. nō patiemini eā. q: nō eſt ꝯfuſio ſꝑantib⁹ in eū. Uel ⌊ facies vr̄e. ⌋ i. cogitatiōes vr̄e. ⌊ nō confundent̄. ⌋ ꝑer defectum veritatis. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Iſte paup clamauit ⁊ dñs exaudiuit eum: ⁊ de oīb⁹ tribulationib⁹ eius ſaluauit eum.

¶ Ponit meritū exauditiōis. Et circa h̄ tria facit. Prio ponit

ponit ibi 3 meritū. 2° pmittit ſile bñficiū alijs ibi⌊ Im mittit. ⌋ 3° exhortat ad expiēdū3.⌊ Guſtate. ⌋Dicit ḡ. ⌊ Iſte paup. ⌋Iſte ſ ſuis nihil dēt ab alio.⌊ Exaudiuit. ⌋ niſi ꝗ ibi dicit de ſe. hic vo de paupe. Et iō h ſolū3 exponat q̄s ſit iſte paup. Et dī q⌊ iſte. ⌋uel demſat ſe ipm: uel chrīs. Et in h ꝗ dicit⌊ paup. ⌋ iſinuat meritū exauditiōis. q: paup ſpū uel paup ſupbie: uel bñdi uoluntate freua. Et iſti exaudiunt. Iudith. 9. Humiliū3 ⁊ mãſuetoꝝ tibi ſemp placuit dep̄catio. pſ. Reſpexit in orōnē humiliū ⁊c.⌊ clamauit. ⌋magnitudine iterioris affect°. Iſa. 6. Seraphin clamabāt alter ad alterum: ⁊ dicebāt ſanct° ſanct° ſanct° ⁊c. ¶ Scdo cum dicit.

¶ Immittet angelus dñi in circuitu timentiu3 eum: ⁊ eripiet eos.

¶ Promittit ſile bñficium. q. d. ita exaudiunt alij ſicut ⁊ ⌊ iſte paup. ⌋ Multi codices hñt⌊ Immittit angelus dñi. ⌋ Hiero° hēt.⌊ Circūdat angelus dñi in gyro timētes eū. ⌋Dic ḡ⌊ Immittit angelus dñi. ⌋ſplendorē ſui luminis pregēdo.⌊ in circuitu. ⌋pſ. Mōtes in circuitu ei° ſ. angeli. Ro. 6. Multo plures nobiſcū ſūt q̄3 cū illis. Et iſra. Ecce mons ⁊c.⌊ Immittet. ⌋ſ. in imiſſionē faciet. Heb. 1. Oēs ſūt adm iſtratores ſpūs.⌊ ⁊ eripiet eos. ⌋ſ. ab īpugnatiōe hoſtiū ⁊ demonū. Iudith. 7. Filij iſrl nō in lācea nec in ſagitta ꝯfidūt. ſ3 mōtes defendūt illos. ſ. angelus uel chrīs. Iſa. 9. Scdm trāſlationē ſeptuagīta iterp̄tū. Uocabit magni conſilij angelus. Quia miſſus a deo īquātū hō. Uel āgelus itelligit ꝓlat° eccīe. Mal. 2. Angelus dñi exercituū eſt. Prelati enim eccīe debēt cuſtodire gregē ſuū. ¶ 3° cu3 dicit.

¶ Guſtate ⁊ videte qm̄ ſuauis eſt dominus: beatus vir qui ſperat in eo.

¶ Hortat ad expiēdū. Et circa h duo facit. Pmo eni exhortat ad expiētiā diui ꝯſortij. 2° ad obſuātiā diui tiōris ibi⌊ Timete. ⌋ Circa pm̄ duo fac. p° eni hortat ad expiētiā. 2° ponit expiētie effcm̄⌊ ⁊ videte qm̄. ⌋Dic ḡ ⌊ Guſtate ⁊ vi. ⁊c. ⌋ Expiētia de re ſumit p ſenſus: ſed alr de re pñti. ⁊ alr de abſente. q: de abſēte p viſū odoratū ⁊ auditū. de pñte vo p tactū ⁊ guſtū. ſ3 p tactū de extriſeca pñte. p guſtū vo de itriſeca. De° aūt nō lōge ē a nob nec ex nob: ſ3 i nob. Hie. 14. Tu i nob es dñe. Et iō expiētia diue bonitatis ꝑ guſtatio. p° Pe. 2. Si tñ guſtaſtis q̄3 dulcis ⁊c. Prouer. ult. Guſtauit ⁊ vidit qm̄ bona eſt negociatio ei°. Effect° aūt expiētie ponit duplex. Un° eſt certitudo itellect°. ali° ſecuritas affect°. ¶ Q̄tū ad pm̄ dic⌊ ⁊ videte. ⌋In corpalib° nāq3 pus videt: ⁊ poſtea guſtat. ſ3 in reb° ſpūalib° pus guſtat: poſtea aūt videt. q: nullus cogſcit q non guſtat. ⁊ iō dic pus⌊ Guſtate. ⌋⁊ poſtea⌊ videte. ⌋ ¶ Q̄tum ad 2m̄ dic⌊ qm̄ ſuauis eſt dñs. ⌋Sap. 12. O q̄3 bon° ⁊ ſuauis eſt dñe ſpūs tu° in nob. pſ. Q̄ magna multitudo dul. tue dñe. Et poſtea⌊ Beat° vir q ſpat in eo. ⌋ Iſa. 30. Beati oēs qui expectāt eū. ¶ Deide cu3 dicit

¶ Timete dominu3 omnes ſancti eius: quoniam non eſt inopia timentibus eum.

¶ Hortat p° ad obſuātiā diui tioris. 2° cā3 timoris aſſignat ibi⌊ Qm̄ nō. ⌋ 3° cā3 manifeſtat ibi⌊ Diues egerūt. ⌋Dic ḡ⌊ Suauis ⁊ dulcis eſt dñs. ⌋S3 q̄b°?⌊ timētib° eū. ⌋Ergo⌊ Timete dñ3 oēs ſci ei°. ⌋Et dicit ſci q: nullus pōt eē ſcūs niſi ſit timēs. Et dic h: q: nō ſolū tior necī° ē accedētib° ad ſcītatē: ſ3 et manētib° in ea. Eccī. 27. Si nō in tiore dñi tenueris te: iſtāter a te ſubuertet dom° tua. Et q: nihil ita euacuat ſcītatē ſic ſupbia. ⁊ tior ē retinaculū ſupbie. Eccles. 7. Qui tiet deu3 nihil negligit. Eccī. 40. Nō ē i timore dñi minoratio. Cā3 aūt q̄re timēdū ē ſbdit⌊ qm̄ nō ē iopia timētibus eū. ⌋ Hoc exponit multiplr. p° de iopia ſpūalis bonorū. Iſa. 33. Diuitie ſalutis ſapia ⁊ ſcīa. tior dñi ipſe theſaur° ei°. Si ḡ tior dñi theſaur° ē⌊ nō ē iopia timētib° eū. ⌋ Itē de iopia corpali. Cōtigit nāq3 aliqn̄ timētem deū parū hēre: ſ3 nō ꝯtigit eū eē iopē. Inops ē q ſe deficiētē reputat. Qui timēt deū ſūt ꝯtēti hijs que habēt. Phil. 4. Ubiq3 ⁊ in oib° inſtitutus ſum ⁊c. Ite3 deus q̄rētibus ſe ſubuenit in neceſſitate.

Queſtio. **Sed** obijcit Aug° in ſmone dñi in mōte. q: aplus ait p° Cor°. 4. Uſq3 in hāc horā eſurim° ⁊ ſitim° ⁊ nudi ſum°. Quō ḡ⌊ nō eſt iopia timētibus eū? ⌋

Solutio. **Et dicit** ꝗ de° ē nutritor ⁊ medic°. Medic° aūt ſbtrahit nutrimētū īfirmo ⁊ facit eſurire ⁊ ſitire: q: expedit ſanitati. Ita de° ſ3 ꝗ expedit ſaluti nrē qn̄q3 iopiā imittit: qn̄q3 diuitias cōfert: quando q3 lōgitudinē dierū cōcedit: qn̄q3 breuitatem adducit ¶ Sed conſequenter cum dicit.

¶ Diuites eguerūt ⁊ eſurierūt: inq̄rentes autē dominum non minuentur omni bono.

¶ Manifeſtat rōnē p ꝯriū. Cōtrariū eni tiori dñi ē affect° coꝝ q ſias ſuas diuitijs dāt. Pmo ḡ oſtēdit ꝗ q in diuitijs ſūt deficiūt. 2° ꝗ q q̄rūt deū ſūt abſq3 defcū ibi⌊ Inq̄rētes. ⌋Dic ḡ⌊ Diuites eguerūt. ⌋ſ. ſpūalr. ſ. q ſūt diuites i mūdānis eguerūt i ſpūalib° diuitijs. Apoc. 3. Dicis q: diues ſū: ⁊ locupletat° ſū: ⁊ nulli° egeo. ⁊ neſcis q: tu es miſer ⁊ miſabilis ⁊ paup ⁊ cec° ⁊ nudus. ⌊ ⁊ eſurierūt. ⌋ſ. ſpūalia bona: q: nālis appetit° ieſt hoī ad ſtutē. ſ3 eni appetit° deꝓuat° ſit ad peccā: tñ nālr deſiderat ſtutes. Uel in futuro⌊ eguerūt. ⌋ſ. egebūt.⌊ ⁊ eſurierūt. ⌋ſ. eſuriēt. Iſa. 65. Serui mei comedēt ⁊ uos eſuriētis. Itē ad lrā3 itelligit: q: diuites frequēter ad egeſtatē deducunt: q: res mūdane ſūt caduce. Luc. 1. Eſuriētes īpleuit bonis ⁊c.⌊ Inq̄rētes aūt dñm. ⌋Iſa. 55. Querite dñ3 dū iuenin pōt ⁊c.⌊ nō minuent oī bono. ⌋ſ. nō deficiēt pfecto bono: q: ſpūalia hēbūt ad notū: ⁊ ſpalia ad neceſſitatē. Luc. 12. Pmū querite regnū dei: ⁊ hec oia adijcient uobis. Prouer. 10. Deſideriu3 iuſtis dabit. Et coꝝ deſideriū eſt omne bonum. Prouer. 11. Et ideo omne bonum habebunt.

¶ Uenite filij audite me: tiorē dñi docebo uos

¶ Poſita ſupi° exhortatiōe ad laudē: hic ponit inſtructio necīa. Et circa h duo fac. p° eni iſtruit de tiore dei. 2° de diua ꝓuidētia ibi⌊ Oculi dñi ⁊c. ⌋ Circa pm̄ duo fac. p° eni pmittit q̄ſi ꝓhemiū ſue doctrie. 2° addit doctrinā ſuā ibi⌊ Quis ē hō. ⌋In exordio tria facit. pmo reddit audiētē beniuolū. 2° attētū ibi⌊ audite me. ⌋ 3° docilē ibi⌊ tiorē dñi docebo uos. ⌋ ¶ Dic ḡ quātū ad pm̄⌊ Uenite filij. ⌋ Parētū eni ē diligē filios. ⁊ iō dicit ⌊ filij. ⌋ut eos reddat ex pīna dilcōne beniuolos. Ite3 parētū ē iuitare filios ad doctrinā ⁊ eos erudire. vñ dicit⌊ Uenite. ⌋ Gen. penl. Uocauit aūt iacob filios ſuos ⁊ dixit. Cōgregamini ut annūciē que uētura ſūt uob diebꝰ nouiſſimis. Heb. 12. Pres q̄dē carnis nrē eruditores hūim° ⁊ reuerebamur eos. ¶ Q̄tu3 ad 2m̄ dicit ⌊ Audite me. ⌋ Prouer. 1. Audiēs ſapiēs ſapiētior erit ⁊c. Eccī. 33. Audite me magnates ⁊ oēs ppli ⁊ rectores eccīe ⁊c. 3° reddit docilē: ⁊ h q̄n iſtruit de quo ē dicturus⌊ tiorē dñi docebo uos. ⌋ſ. quē fructū hēbitis ſi timueritis deū. Uel quō timētis deu3. Et icipit a tiore. ⁊ bñ: q: in ſcīa incipiēdū eſt ab elemētis. Prouer. 1. Timor dñi pncipium ſapiētie. ſ. diuine. ¶ Deinde ſubiūgit doctrinam ſuam cum dicit.

¶ Quis eſt hō qui vult vitā: diligit dies videre bonos. Prohibe linguā tuā a malo: ⁊ labia tua ne loquant dolū. Diuerte a malo ⁊ fac bonū: inq̄re pacem ⁊ perſequere eam.

¶ Et circa h duo fac. Pmo docet fructū timoris. 2° do-

Nullꝰ ſe eē ſcīs niſi ſit timēs

errinā ibi. Probibe. Dic̄ g. Quis est hō q vult vitā. Hō nāqʒ desiderat duo .ſ. lōgā vitā: ⁊ ꝓſpitatē. ſʒ qꝛ lōga vita in malo est fugiēda: iō dic̄. Quis est hō q vult vitā. Hāc aūt acq̄rit hō p timorē dn̄i q ē initiū ſapie ut dr̄ in pſalo. ſine q̄ ſapia nō est vita. vn̄ ipſa dic̄ Prouer. 8. Qui me inuenerit. inueniet vitā. Alīq aūt viuūt. ſʒ in malis ⁊ erūnis. Geñ. 47. Dies pegrinationis vite mee cētū triginta annoꝝ parui ⁊ mali. Et iō dic̄. diligit dies vidē bonos. .ſ. plenos bonis: qꝛ nihil in dieb⁹ illis eternitatis est niſi bonū. pſ. Melior est dies vna in atrijs tuis ſup millia. Sʒ qz ſit effect⁹ tioris oſtēdit. p⁹ in ſmone. 2⁰ in ope ibi. Diuerte. In ſmone duo uetat .ſ. manifeſtū malū: ⁊ fraudulētū bonū. ¶ Quātum ad p^m dic̄. Probibe linguā tuā a malo. .ſ. detractionis: iſamatiōis: ⁊ erroris. Eph. 4. Ois ſmo malus ex ore uſo nō ꝑcedat. Jac. 1. Siqs putat ſe religioſū eē nō refrenās linguā ſuā ⁊c̄. ¶ Quātū ad 2^m dicit. ⁊ labia tua ne loquant̄ dolū. q.d. nec et bona ꝓferas in dolo. pſ. Diſpdat dn̄s linguā doloſā. Et nota q ꝓus logt̄ de lingua cohibēda: ⁊ poſtea de labijs. Quia ꝓus mouet qs linguā cū vult log: ⁊ poſtea labia. Itē lingua ꝓus format: ſʒ labia diſtiguūt v̄ba. Itē ope demōſtrat duo faciēda. Debet eni hō ordinare vitā ſuā. p⁹ q̄ztū ad ſe. Et q̄ztū ad h̄ dic̄. Diuerte. 2⁰ q̄ztū ad primū ⁊ q̄ztū ad h̄ dicit. ingre pacē. Circa p^m duo fac̄ ſʒ diuerſas ptes iuſtitie: que ſūt .ſ. diuertē a malo: ⁊ facē bonū. 2⁰ ē ibi. ⁊ fac bonū. Dicit g. Diuerte a malo. Eccī. 7. Noli facē mala ⁊c̄. Diuerte a malo nō est qd meritorium. ſi diuertē dicat ſolū negationē. Per h̄ eni nō .ſ. facē malū vitat̄ qdē pena quā icurriſſet ſi illud admiſiſſet: nō tn̄ pp h̄ vita acq̄rit̄. Et iō ſic accipiēdo nō facē malū nō est meritoriū: dūmō talis ꝯditio nō ſit informata charitate ut pp deū a malo diuertat. ⁊ fac bonū. Iſa. 1. Diſcite bn̄ facē. 2⁰ quātū ad ꝓximū dicit. ingre pacē ⁊c̄. Sʒ ꝯtigit aliqū q hēs ꝓximū q ipugnat te: ⁊ tūc tuū est ingrē pacē. Et iō dicit. ingre pacē. Ro. 12. Si fieri pōt q ex uob est cū oib⁹ hoib⁹ pacē hñtes. Qñqʒ vō ꝯtigit q hēs aliquem q ingrat a te pacē ⁊ tuū est tūc ſeq eā. vn̄ ait. ⁊ ꝑſequē eā. Uel de pace logt̄ quā in ſe ds hēt: ⁊ hāc ingt ingreas ī vita iſta. Sʒ nō plene hēt. Quia caro ꝯcupiſcit aduerſus ſpūs ⁊ ſpūs aduerſus carnē. Gal. 5. Dicit aūt. ⁊ ꝑſequere eā. Int. .ſ. magis hēas lʒ nō ſit pfecta hic: ſʒ i futuro ubi ſedebit pplś in multitudie pacis. Iſa. 32. Uel. inquire pacē. .ſ. chr̄m: q est pax nr̄a. Eph. 2. ⁊ ſeque eā. Eccles. 2. Quis est hō qui poſſit ſequi regem factorez ſuum. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Oculi dn̄i ſup iuſtos: ⁊ aures ei⁹ ī ꝑces eoꝝ.

¶ Inſtruit de dina ꝓuidētia. Et circa h̄ duo facit. Primo eni ꝑmittit dinā ꝓuidētiā. 2⁰ dine ꝓuidētie effcm̄ oſtēdit ibi. Clamauerūt iuſti. Circa p^m duo facit. p̄mo ꝓponit dinā ꝓuidētiā q̄ztū ad bonos. 2⁰ q̄ztū ad malos ibi. Uult⁹ aūt dn̄i. Dicit g. Oculi dn̄i ⁊c̄. Illis de qb⁹ curā gerim⁹ duplr̄ itēdim⁹ .ſ. viſu ad eoꝝ facta. Et q̄ztū ad h̄ dicit. Oculi dn̄i. Et auditu ad v̄ba. Et quātū ad h̄ dicit. ⁊ aures. Et lʒ in deo non ſit viſus ⁊ audit⁹ ſʒ ipſa dei ſapia: ſʒ tn̄ pp diuerſa cognita dr̄ utrūqʒ viſus .ſ. ⁊ audit⁹. Uiſus ſignat̄ per oculos quātū ad ipſa facta. audit⁹ aūt p aures quātū ad v̄ba. tō ait. Ocli dn̄i ſup iuſtos. .ſ. viſu approbatōis. Thi. 2. Nouit dn̄s q ſūt ei⁹. Eccī. 15. Oculi dn̄i ad timētes eū ⁊c̄. ⁊ aures ei⁹. Int. .ſ. ſūt itēt⁹ ad exaudiēdū. in ꝑces eoꝝ. Qui eni vult exaudire libēter audit ꝑcātes vn̄ p h̄ ſignat q uolūtari⁹ est ad exaudiēdū. Et dic̄. in ꝑces. qꝛ adhuc loquētib⁹ audit. Iſa. penul. Adhuc illis loquētibus: ego exaudiā. ¶ Cōñter cum dicit.

¶ Uultus aūt dn̄i ſup faciētes mala: ut perdat de terra memoriam eorum.

¶ Oſtēdit ꝓuidētiā dn̄i circa malos. Et circa h̄ duo facit. p⁹ eni ponit q ꝓuidētia dina ſe extēdit ad malos. 2⁰ quō diuerſimode. quātū ad bonos ibi. ut pdat. Dicit g. Uult⁹ aūt dn̄i ⁊c̄. Dixerat ſup. Oculi dn̄i ſup iuſtos. Poſſet malus dicē. ſi oculi dn̄i nō ſūt ſup me poſſū peccare licēter qꝛ nō videt. Job. 22. Nubes latibulū ei⁹: nec nr̄a ꝯſiderat. Ezech. 8. Nō videt dn̄s: dereliqt eni t̄rā. Sʒ nō ita est: qꝛ vult⁹ dn̄i ſup malos. Prouer. 15. Infern⁹ ⁊ pditio corā dn̄o ⁊c̄. Et dic̄. vultus. qꝛ deſignat cū q̄dā ira reſpicē in ipſos malos. Sed ad qd ſup nos est: Certe. ut pdat de t̄ra memoriā eorū. Hoc duplr̄ pōt itelligi. Uel qꝛ pōt referri ad t̄raz p̄ñtē. ⁊ duplr̄ pdit̄ memoria eoꝝ de terra. Uno mō ut oīno nō ſit. Alio mō ut male. Prouer. 10. Nomē ipſorū putreſcet. Multi mali queſierūt ut eoꝝ mēoria maneēt: ⁊ tn̄ piſt. Sʒ ſi aliquoꝝ ꝑmanet memoria: tn̄ piſſe dr̄: qꝛ putrida est ⁊ mala. pſ. Perijt memoria eoꝝ cū ſonitu. Uel pōt intelligi de terra viuentium.

Sed nunquid ſci nō hñt memoriā ipſoꝝ. Si nō hñt memoriā malorū que paſſi ſunt: quō ergo letabit̄ iuſtus cum viderit vindictam: pſ. Questio.

Rñdeo dicēdū est q hēbūt memoriā eoꝝ ſʒ nō in bonū: qꝛ nō hēbūt memoriā cōpaſſionis ⁊ miſatiōis eoꝝ: nec orabūt p eis. Luc. 16. Chaos magnū firmatū est ⁊c̄. q.d. Etiā ſi uellēt nō pñt miſereri: qꝛ ſūt ibi ꝯiūcti deo: ubi nō pñt uelle niſi qd dei iuſtitia decreuit. Iſa. 26. Cōtriuiſti eos ⁊ pdidiſti oēm memoriam eoꝝ. ¶ Deinde cum dicit. Solutio.

¶ Clamauerūt iuſti ⁊ dn̄s exaudiuit eos: ⁊ ex oibus tribulationibus eoꝝ liberauit eos.

¶ Ponit effect⁹ dine ꝓuidētie. Et p⁹ q̄ztū ad bonos. 2⁰ q̄ztū ad malos ibi. Mors petōꝝ. Circa p^m duo facit. p̄mo eni oſtēdit quō aures dn̄i ſint ī ꝑces iuſtorū. 2⁰ quō oculi dn̄i ſup eos ibi. Iuxta. Circa p^m tria facit. qꝛ p̄mo ꝑmittit orōnē ſcōꝝ. 2⁰ ponit exauditionem ibi. ⁊ dn̄s exau. eos. 3⁰ exauditiōis effectū ibi. ⁊ ex oib⁹. Dicit g. Clama. Orō ſcōꝝ dr̄ clamor. Iſa. 19. Clamabūt ad dn̄z a facie tribulātis. Jac. ul. Clamor eorū i aures dn̄i ſabaoth itrauit. Clamor est magna vox: ⁊ orō ſcōꝝ magna ē vox pp duo .ſ. pp magnitudinē affectionis: ⁊ pp magnitudinē petitiōis: qꝛ petūt eterna. Mat. 6. Primū querite regnū dei. ⁊ dn̄s exau. eos. qꝛ ipſe mihi dat ut petā. pſ. Ad dn̄z cū tri. cla. ⁊c̄. Sequit̄ effca⁹ exauditiōis. ⁊ ex oib⁹ tri. eoꝝ li. eos. Int. .ſ. tribulatiōes nō ſuſtineāt. Uel ſi patiant̄ tn̄ nō ut obruant̄ tribulatiōib⁹. Heb. 11. Fortes fcī ſūt i bello. Ul' qꝛ libati ſūt de limbo. Zach. 9. Tu aūt i ſāguie teſti eduxiſti vinctos de lacu ⁊c̄. pſ. Iſte paup clamauit ⁊ dn̄s exaudiuit eū: ⁊ ex oib⁹ tri. ei⁹ ſal. eū. ¶ Scdo cū dicit. Scōrum orō dicit̄ clamor. Clamor quid.

¶ Iuxta ē dn̄s his q tribulato ſūt corde: ⁊ hūiles ſpū ſaluabit. Multe tribulatiōes iuſtoꝝ.

¶ Oſtēdit quō oculi dn̄i ſint ſup iuſtos. Et circa h̄ tria facit. p̄mo eni ponit iuſtoꝝ meritū. 2⁰ eoꝝ ꝑiculū iminēs ibi. Multe. 3⁰ auxiliū eis ꝑſtitū ibi. ⁊ de oibus his. Circa p^m duo facit ſʒ q est duplex meritū iuſtoꝝ vn̄ ꝓmerent̄ dei miaz. Tāgit eni p̄mo meritum ꝯtritionis de petis. ⁊ quātū ad h̄ dicit. Iuxta est dn̄s ⁊c̄. pſ. Prope est dn̄s oibus inuocātib⁹ eū. Quidā ſunt realiter miſeri: tn̄ nō cognoſcūt. vn̄ nec ꝯterunt̄: ⁊ ideo nō conſequunt̄ miſericordiā. Apocal. 3. Dicis q diues ſum: ⁊ locupletat⁹ ſum: ⁊ null⁹ egeo: ⁊ neſcis qꝛ tu es miſer ⁊ miſerabilis: ⁊ paup ⁊ cecus ⁊ nudus. Neceſſe est eni q recognoſcāt miſiā ſuā corde gemēdo. Et Meritū iuſtorum duplex.

do:ꝛ iō ait⌊ hijs qui tribulato ſūt corde.⌋ Ecce ꝯtritio de petis. Iſa.66. Ad quē reſpiciā niſi ad paupculū ꝛ ꝯtritū ſpū ꝛc̄. Matth.5. Bt̄i qui lugēt ꝛc̄. ¶ Quātū ad 2m dicit⌊ ꝛ humiles ſpū ſaluabit.⌋ Spū dicit nō ꝟbis. qꝛ Eccl.19. Eſt qui nequter ſe humiliat ꝛ interiora ꝛc̄.⌊ humiles.⌋ ſ.⌊ ſpū.⌋ qui verā.ſ.humilitatē habēt i corde.⌊ ſaluabit.⌋ Prouer.29. Humilē ſpū ſuſcipiet ¶ Cōſiter ponit iminēs piculū: qꝛ⌊ multe tribulationes iuſtoꝝ.⌋ Tre.1. Multi gemitꝰ mei ꝛc̄. Thi.3. Oēs qui volūt pie viuē in chrō pſequutionē patiuntur. Et has tribulatiōes patiunt a pſequētibꝰ. pš. Multi q pſequunt me ꝛ tribulāt me. Itē ex ꝯuictu eoꝝ quos peccare vidēt dolēt. Pe.2. Habitās apud eos qui de die in diē aiam iuſti iniqs opibꝰ cruciabāt. Itē a tētationibꝰ mūdi carnis ꝛ hoſtis. Gal.5. Caro ꝯcupiſcit aduerſus ſpūm ꝛc̄. ¶ Conſequenter cum dicit.

¶ **Et de oībus hijs liberabit eos dn̄s.**

¶ Ponit auxiliū eis pſtitū. Dupl̄r aūt iuuant. Primo ut totalr̄ liberent. Et quātū ad hoc dicit⌊ Et de oībꝰ hijs liberauit eos dn̄s.⌋ 2° ut tribulatiōibꝰ nō ſuccūbāt. Et quātū ad hoc dicit⌊ Cuſtodit dn̄s ꝛc̄.⌋ Dicit ḡ.⌊ Et de oībꝰ hijs tribulationibꝰ libauit eos dn̄s.⌋ ꝑtim hic ſʒ pfecte in futuro: qꝛ nō eſuriēt neqꝫ ſitiēt amplius ꝛc̄. Eccl.51. Libaſti me ſcḋm multitudinē mīe noīs tui. 1. Mach.1. De magnis piculis a deo liberati magnifice gr̄as agimꝰ ipſi. ¶ Deinde cum dicit.

¶ **Cuſtodit dominus omnia oſſa eorum: vnū ex hijs non conteretur.**

¶ Oſtēdit quō libat eos ne ſuccūbāt. Dic̄ ḡ⌊ Cuſtodit dn̄s oīa oſſa eoꝝ.⌋ ſicut viſus eſt in oculo. ita in oſſibꝰ ꝛ neruis eſt fortitudo. ꝛ iō ſicut viſus ſignat per oculū: ita fortitudo ꝛ vtꝰ per oſſa: qꝛ ſic per oſſa ſuſtētat corpus: ita per vtutes ſuſtētat vita hūana. In futuro ḡ liberabit totalr̄: ſʒ iterim cuſtodit oſſa. i. vtutes que magis ꝑficiūt in īfirmitate. Uel per oſſa viri pfecti intelliguntur: quos dn̄s cuſtodit. Ezech.37. Et dicit dn̄s deꝰ hijs oſſibꝰ. Ecce ego itromittā ſpūm in vos ꝛ viuetis: ꝛ dabo ſup vos carnes.⌊ vnū ex hijs nō ꝯteret.⌋ qꝛ in tribulatiōibꝰ nulla vtꝰ hoīs deficit quē deus cuſtodit. Nō eni deficiebat charitas in ſcīs per odiū: qꝛ pro pſequētibꝰ orabāt. nō māſuetudo per irā: qꝛ nō murmur reſonat: nō patiētia per iniuſtitiā: immo in patiētia ſua poſſidebāt aias ſuas. Et iō oī de agno paſchali. Os nō ꝯfringetis ex eo. Exo.12. pš. Cū ceciderit non colliđet. Uel⌊ vnū ex hijs.⌋ ſ. pdeſtinatis. Ioā.17. Nemo ex hijs periit niſi filius pditionis. ¶ Deinde cū dicit.

¶ **Mors peccatorum peſſima: ꝛ qui oderūt iuſtum delinquent.**

¶ Ponit effectꝰ diuine ꝓuidētie quātū ad malos. Et circa h̄ duo fac̄. Primo eni ponunt picula maloꝝ. 2° oñdit quō ab hijs libat ſcōs ſuos ibi⌊ Redimet.⌋ Circa pm̄ duo fac̄. Primo eni oñdit malū iuſtoꝝ qō patiunt in ſe. 2° qō eis iminet ex eo ꝙ pſequunt bonos ibi⌊ ꝛ q oderūt.⌋ Dic̄ ḡ⌊ Mors.⌋ corpalis uel ſpūalis. corpalis quidē hec eſt peſſima in malis: qꝛ mittunt ad peſſimū locū. Luc.18. Mortuꝰ eſt diues: ꝛ ſepultꝰ eſt in inferno. Itē qꝛ pdūt ſpem gr̄e poſt mortē. Prouer.11. Mortuo hoīe ipio nulla erit ulr̄ ſpes. Mors ḡ petōꝝ peſſima ē: qꝛ moriunt in corpe ꝛ i aīa. Spūalis. Eph.5. Exurge a mortuis. Et hec mors eſt peſſima. Mors eni eſt priuatio vite. Mors ḡ quāto meliori priuat: tāto ē peior. Priuat aūt ſpūalis mors aiaʒ vita gr̄e que eſt optia: qꝛ ē p deū. Corꝰ.6. Qui adhēt deo vnꝰ eſt ſpūs. Ergo ē peſſima. Hieroꝰ hēt ſic⌊ Interficiet ipiū malitia.⌋ i. interimit. Hec eſt malitia que igerit petōribꝰ mortē. Ro.6. Stipēdia pctī mors. ¶ Cōſiter oſtēdit qd malis iminet ex eo ꝙ pſequunt iuſtos. Luc.10. Qui vos ſpernit me ſpnit. E iō dic̄⌊ ꝛ q oderūt iuſtū deliquēt.⌋ Prouer.29. Uiri ſāguinū oderūt ſimplicē. Si ḡ q odit deū delīquet. ergo qui odit ſeruos dei. ¶ Deinde cum dicit.

¶ **Redimet dn̄s aīas ſeruoꝝ ſuorum: ꝛ nō delinquent omnes qui ſperant in eo.**

¶ Oſtēdit quō ab hijs piculis libant boni. Et pº quō a petis pteritis. 2° quō ꝓtegunt a futuris ibi⌊ ꝛ nō deliquēt.⌋ Dic̄ ḡ⌊ Redimet dn̄s aīas ſuoꝝ ſuoꝝ.⌋ Poſſet dicī. Si mors petōꝝ peſſima eſt: cū nullus ſic ſit iuſtꝰ qn peccet. ḡ ꝛ ipſoꝝ iuſtoꝝ mors eſt ēt peſſima. Et iō ad h̄ excludēdū dic̄⌊ Redimet dn̄s aīas ſuoꝝ ſuorū.⌋ Rediet inqꝫ pcio mortis ſue.⌊ aīas ſuoꝝ ſuoꝝ.⌋ Nō dic̄ liboꝝ. Illi eni ſūt libati q excutiūt a ſe iugū iuſtitie. Ro.6. Libati a petō ſui facti deo hētis fructum ꝛc̄. Laicos ḡ q de ſuis dei facti ſūt libi nō redimunt: ſʒ illi q ſbdunt iugo dei redimunt a culpa ꝛ a pena pcioſo chrī ſāguie. Pe.1. Nō corruptibilibꝰ argēto vel auro redēpti eſtis de vana vr̄a ꝯuerſatiōe pīne traditiōis ſʒ pcioſo ſāguie q̄ſi agni icōtamiati ꝛ imaculati chriſti Oſee.13. De morte redimā eos. 2° oſtēdit quō ꝓtegūt a petō futuro: qꝛ⌊ nō deliquēt.⌋ i. nō peccabūt ad mortē.⌊ oēs q ſpant in eo.⌋ In eo dic̄. ſ. in dn̄o nō in ꝓpa vtute: qꝛ tales cadūt. vn̄ pš. Ego dixi in abūdātia mea. i. in vtute mea. nō mouebor in etnū. Dn̄e in voluntate tua pſtitiſti decori meo vtutē. Auertiſti faciē tuā a me ꝛ factꝰ ſū ꝯturbatꝰ. Sʒ q ſpat in dn̄o ſic ille q dicebat Sap̄.8. Sciui qm̄ alr̄ nō poſſū eē ꝯtinēs niſi deꝰ det. hic nō deliquet: oū ꝓiectꝰ a deo mortalr̄ n̄ peccabit ꝛc̄.

¶ **In finem pſalmi ipſi dauid. 34.**

IUdica domine nocentes me: expugna impugnantes me.

In pſalmis pcedētibꝰ manifeſtata eſt dignitas iuſtoꝝ. hic aūt iplorat auxiliū ꝯ pſequutiōes ipioꝝ. Et circa h̄ tria fac̄. Primo eni petit diuinū auxiliū ꝯ petōres pſequētes. 2° cōſitet ſe hꝰ tribulatiōes pati pp pctm̄ ibi⌊ Dn̄e ne ī furore.⌋ 3° oſtēdit ſuā fiduciā quam hēt in deo ibi⌊ Expectās expectaui.⌋ Circa pm̄ tria fac̄. Primo eni petit diuinū auxiliū ꝯ ipioꝝ pſequutionē. 2° deſcribit eoꝝ negtiam ibi⌊ Dixit iniuſtꝰ.⌋ 3° oſtēdit eoꝝ ꝓſpitatē eē cōtēnēdā ibi⌊ Noli emulari.⌋ ¶ Titulus cois eſt⌊ In finē pš ipſi dauid.⌋ Myſtice ptinet ad chrm̄ verū dauid ꝛ ſʒ myſticā expōnē eſt ſcōs pš eoꝝ q ꝓlixe loquunt de paſſiōe chrī. Primꝰ fuit. Deꝰ deꝰ meus reſpice. hic ḡ pš ſiue legat ex pſona dauid ſiue chrī vel cuiuſcuqꝫ duo fac̄. Primo eni petit ipioꝝ repulſam. 2° aſſignat caꝫ ibi⌊ Surgētes teſtes.⌋ Circa pm̄ tria facit. Primo eniꝫ petit aduerſarioꝝ ꝯdēnationē. 2° ꝓponit ꝯdēnationis iteritū. ſ. eoꝝ culpā ibi⌊ Qm̄ gratis.⌋ 3° aſſignat fructꝰ ꝯdēnatiōis huiꝰ ibi⌊ Aīa aūt mea.⌋ Circa pm̄ duo fac̄ Primo eni ꝓponit in gn̄ali ſuā petitionē. 2° explicat eaꝫ ibi⌊ Apphēde arma ꝛc̄.⌋ Circa pm̄ duo petit i gn̄ali. ſ. ꝯdēnationē eoꝝ ꝛ diuinū auxiliū ibi⌊ Expugna.⌋ Hec eni duo petit ꝯ duo. Nā ꝯ nocētes petit ꝯdēnationē: ꝛ ꝯ ipugnātes petit diuinū auxiliū. Primo qs ipugnat aliū. 2° puales ei nocumētū iſert. Eſt ḡ hic ordo pposterus. Qñ eni aliqs ipugnat aliū nō ſtati meret ꝯdēnationē ſʒ ꝯcitat ipugnatꝰ ad petēdū auxiliū. Qñ vo nocet: tūc petit ꝯdēnationē. Et iō hic diſtīguit vtrūqꝫ. qꝛ nocumētū pus eſt in itētiōe iſerētis. iō pmo petit ꝯdēnationeꝫ nocētiū. Dicit ergo⌊ O dn̄e iudica nocētes me.⌋ Eſt autem triplex iudiciū. ſ. ꝯdemnationis. Iac̄.2. Iudiciū ſine miſericordia: illi qui nō fecerit miſericordiam. Itē purgatiōis. Nee.4. Tpa eſt ut icipiat iudiciū de domo dn̄i. Itē diſcretionis. pš. Iudica me deꝰ ꝛ diſcerne

Oſſa fortitudines ſignificant.

Pſalmꝰ hic ē ſcōs in q agit de chriſti paſſione.

Iudiciuꝫ triplex.

cām meā. Hic aūt agit͛ de pͥmo. Si͛lis petitio habetur Hiere. xi. Tu aūt dn̄e ſabaoth qui iudicas iuſte ꝛ pro bas renes ꝛ corda: videā ultionē tuam ex eis.

Queſtio. **Contra** Matth. v. Orate pro perſequētib' ꝛ ca lūniantibus vos.

Solutio. **Rn̄deo** dicēdū ꝙ in oib' iſtis imp̄cationib' du plex eſt intellect'. Un' ꝙ dicant͛ per mo dū p̄nūciationis: ut cū dicit ⌊ Judica. ⌋ q.d. iudicabis. Uel ut oia itelligant͛ ꝑlata nō ex zelo vindicte ꝓprie ſed diue iuſtitie cui ſe ꝯformāt iuſti. 2° ipugnat' defide rat ut aduerſario reſiſtat. vn̄ ait ⌊ expugna ipugnātes me. ⌋ ut .ſ. nō p̄ualeāt in me. Hiere. xx. Dn̄s mecū eſt tanq̄ꝫ bellator fortis. Iſa. lxiij. Ego qui loquor iuſtitiā ꝛ ꝓpugnator ſum ad ſaluādū. ℂ Cōiter cum dicit.

ℂ Apph͛ēde arma ꝛ ſcutū: ꝛ exurge in adiuto riū mihi. Effūde frameā ꝛ ꝯclude aduerſus eos qui perſequunt͛ me: dic anime mee ſalus tua ego ſum.

ℂ Explicat petitionē ſuā. Duo eni petijt .ſ. ꝯdēnationeꝫ nocētiū: ꝛ expugnationē ipugnātiū. Et iō in ꝑticulari iſta duo explicat. Primo eni explicat 2m. 2° p̄mū ibi ⌊ Cōfūdant͛. ⌋ Circa p̄m quinque ꝓponit que ſūt neċia i defēſore. Primū eſt ꝙ ſe armet: ꝛ h̄ tāgit dicēs ⌊ Ap

Arma dl p̄hēde arma ꝛ ſcutū. ⌋ Arma dei ſūt electi ei'. Ro. vi. Exhibete mēbra vr̄a arma iuſtitie deo. Un̄ angeli di cunt͛ arma dei qb' utit͛ ad pugnādū ꝯtra malos. Sap.

Scutū dl v. Pugnabit cū illo orbis trarū ꝯ īſenſatos. Scutū dei ꝓprie eſt diua ꝓtectio: ꝛ uoluntas ſua qua ꝓtegit. pš. Scuto bone uolūtatis tue coronaſti eos. Dic ḡ ⌊ Ap p̄hēde arma ꝛ ſcutū. ⌋ i. mitte ſcōs tuos: ꝛ tu ēt ꝓtege me: bona uolūtate tua. Uel ⌊ arma ꝛ ſcutū. ⌋ ſūt virtu tes. Sap. v. Induet pro thorace iuſtitiā: ſumet ſcutū in expugnabile eq̄tatē. 2m eſt ꝙ ꝓcedat ad bellū. Et ideo dic ⌊ exurge in adiutoriū mihi. ⌋ De' dr̄ dormire quā do hō eſt in tribulatiōib' ꝛ nō ſentit auxiliū diuinum. Matth. viij. Mot' magn' fact' eſt in mari: ita ut naui cula opiret͛ fluctib' ubi erāt diſcipuli. ipſe vō dormie bat. ꝛ ꝯcitauerūt eū dicētes. Dn̄e ſalua nos pimus. Et ſurgēs imꝑauit vētis ꝛ mari: ꝛ facta eſt tranqllitas ma gna. pš. Exurge q̄re obdormis dn̄e. 3m eſt exēptio gla dij. ꝛ iō dic ⌊ Effūde frameā. ⌋ Hiero' h̄ꝫ ⌊ Euagina gladiū. ⌋ Framea idē eſt ꝙ gladi'. Ueritū ⌊ Effūde. ⌋ hic deſignat abūdātiā diue vindicte. Glo. ⌊ Effunde frameā. ⌋ i. multiplica vindictā. Zach. xiij. Framea ſuſci tare ſup paſtorē meū: ꝛ ſup virū coherētem mihi. Fra mea pōt itelligi uel vindicta dei: uel aia chri uel quili bet iuſt': q ſūt gladi' dei ꝯ malos. Cor. ij. Spūalis au tē diiūdicat oia. 4m ē ꝑcuſſio. ꝛ iō dic ⌊ ꝛ ꝯclude ꝛc. ⌋ Hiero' h̄ꝫ ⌊ ꝛ p̄occupa ex aduerſo pſequētib' me. ⌋ q. d. Pri' ꝑcutias: q̄ꝫ ſibi cauē poſſint. Et h̄ ēt ꝓpe dī cō cludi q̄ſi nō pōt euadē. Job. x. Cū ſit nemo q de ma nu tua poſſit eruē. Uel ꝯcludi qo dī qn̄ ꝯuincit͛ de fal ſitate. vn̄ ⌊ cōclude. ⌋ ait. q.d. ꝯuice eos ut errorē ſuum cognoſcāt. 5m eſt ut eripiat͛ ille q ꝓtegit͛. vn̄ dicit ⌊ dic aie mee ſalus tua ego ſū. ⌋ q.d. Per effectū manifeſta ut ꝑ iteriorē iſpirationē cognoſcā te eē ſalutē aie mee. pš. Audiā qd loquat͛ in me dn̄s de'. Iſa. xliij. Ego dn̄s ꝛ nō eſt abſqꝫ me ſaluator. ℂ Cōiter cum dicit.

ℂ Cōfundant͛ ꝛ reuereant͛ q̄rētes aīaꝫ me am. Auertantur retrorſum ꝛ confundantur cogitantes mihi mala.

ℂ Agit de ꝯdēnatiōe nocētiū. Et p̄° petit eoꝝ ꝯdēnatio nē. 2° adhibet ſilitudinē ibi ⌊ Fiant tanq̄ꝫ puluis ꝛc. ⌋ Circa p̄mū duo petit in ꝯdēnatione ꝯ duo que mali ꝑ ſequētes itēdūt. Pricipalr eni itēdūt eū totalr deſtru ere. pš. Nō memoret͛ nomē iſrl ultra. 2° itēdūt ꝙ ſaltē

inferāt ei aliq̄ mala: de utroqꝫ petit eos ꝯdēnari. 2m ibi ⌊ Auertant͛. ⌋ Circa p̄m duo fac. Prio eni ponit penā quā expetit. 2° ōdit eoꝝ demeritū ibi ⌊ querētes aiam meā. ⌋ Penā petit duplicē .ſ. ꝯfuſionē ꝛ timorē. Cōfu ſio aūt ꝯſiſtit in hoc ꝙ nō pōt qa ſuū iplere intētuꝫ. 2m eſt ꝙ deficiēs a ꝓpoſito: timet ne ſcidat uel in ſilem pe nā: vel in man' aduerſarij. Et iō dicit quātū ad p̄muꝫ ⌊ Cōfundant͛. ⌋ ꝛ quātū ad 2m ⌊ reuereant͛. ⌋ i. timeāt ſilem penā. Sile habet͛ Hiere. xvij. Cōfundant͛ qui me pſequunt͛ ꝛ nō ꝯfundar ego ꝛc. Hoc ēt pōt reduci ut i telligat͛ eē dictū pro ꝯuerſione eoꝝ de bona .ſ. ꝯfuſione ꝛ de bono timore ut ſalubriter ꝯfundant͛ ad pniaꝫ. ⌊ ꝛ reuereant͛. ⌋ i. timeāt penas ēt ſi meritū eoꝝ ꝯdicat: qa ſunt querētes aiam meā. De 2° dicit ⌊ Auertant͛. ⌋ Et circa hoc duo facit. Primo eni petit ut ipediant͛ a pro poſito. 2° ꝙ ꝯfundant͛ impediti ibi ⌊ ꝛ cōfundant͛. ⌋ Di cit ergo ⌊ Auertant͛ retrorſum. ⌋ nō ualētes ꝓficere in eo qō itēdūt. ſed ⌊ deficiāt. ⌋ in poſteri': ꝛ ex hoc con fundant͛. Pōt etiā ad bonū reduci ⌊ Auertant͛ retror ſum. ⌋ ut me ſequant͛. Marci. viij. Uade retro ſathana. ⌊ ꝛ ꝯfundant͛. ⌋ de pctis ſuis. Ro. vi. Quē fructū h̄ui ſtis in illis in qb' nūc erubeſcitis. ⌊ cogitātes mihi ma la. ⌋ Hiere. xviij. Tu ſcis dn̄e dē cōſiliū eoꝝ aduerſū me in mortē. ℂ Deinde cum dicit.

ℂ Fiāt tanq̄ꝫ puluis aū faciē uenti: ꝛ angelus dn̄i coartās eos. Fiant vie illoꝝ tenebre ꝛ lu bricū: ꝛ angelus dn̄i perſequens eos.

ℂ Adhibet ſilitudinē. Et p̄mo quātū ad p̄mū. 2° quan tū ad 2m ibi ⌊ Fiāt vie illoꝝ. ⌋ Dicit ergo ⌊ Fiant tanq̄ꝫ puluis. ⌋ Petijt nāqꝫ p̄mo iudiciū ꝯtra eos qui quere bāt eū totalr deſtruē. ꝛ iō ſilitudinē adhibet de re que totalr deſtruit͛ .ſ. de puluē. Diſpſio enim pulueris ex tri bus ꝯtingit. Ex pulueris .ſ. diſpōne: q: ſiccus eſt puluiſ ꝛ in minuta diuiſus: ꝛ iō facile diſpgibilis eſt. Et ideo dicit ⌊ Fiāt tanq̄ꝫ puluis. ⌋ ut ſicut puluis cōminut' eſt in multis ꝓpter defectū humoris: ita fiūt ꝛ impij. Alia rō eſt uēt' cōmouēs. vn̄ ait ⌊ aū faciē uēti. ⌋ Uēt' qn̄ qꝫ ſignificat tribulationē. Jo. xxvij. Tollet eū uēt' urēs ꝛc. Qn̄qꝫ ipſam tētationē pcti. Iſa. lxiiij. Iniqtates ue ſtre q̄ſi uēt' abſtulerūt nos. 3° ex ipulſu alicui' ipellen tis uētū. vn̄ ait ⌊ ꝛ angelus dn̄i coartās eos. ⌋ .ſ. ad hoc ut totalr diſpgant͛. Nā ſicut per auxiliū angeloꝝ aliq̄ ꝓſpant͛ vtute maiori: ita ex angelis bonis uel malis cō tingit ꝙ tribulationes magis grauant͛. Nā deus qn̄qꝫ punit ēt per bonos angelos pctōres. Iſa. xxxvij. Egreſſus eſt angelus dn̄i ꝛ ꝑcuſſit in caſtris aſſirioꝝ cētū octogi taquinque millia ꝛc. Deinde cū dicit ⌊ Fiāt vie illoruꝫ. ⌋ ponit ſilitudo de 2° .ſ. ipedimēto .i. de ꝓceſſu vie. ꝛ tria ipedimēta ponit in via. Primū eſt tenebre: q: tunc de facili qs impingit. ⌊ Fiāt ergo vie illorū. ⌋ i. proceſſus. ⌊ tenebre. ⌋ 2m eſt ꝙ ſit lubrica ꝛ diſpoſita ad caſum. Tre. iiij. Lubricauerūt ueſtigia ueſtra in itinere viarū ueſtrarū platearū. Et 3m eſt ꝙ ſit aliqs pſequens ꝛ co gēs: ut magis corruat. ⌊ Et angelus dn̄i ꝛc. ⌋ Prouer. xvij. Angelus crudelis ꝯtra eū mittet͛. Dicit ergo ⌊ Fiāt vie illoꝝ tenebre. ⌋ i. ignorātie. pš. Neſcierūt neqꝫ intel lexerūt: in tenebris ambulāt. ⌊ ꝛ lubricū. ⌋ i. vitia car nalia: in qbuſ de facili cadāt. ⌊ ꝛ angelus dn̄i pſequens eos. ⌋ Ipſe demon tentans ad peccandum. uel ange lus bonus permittenſ cadere: ut humiliati fortiores re ſurgant.

ℂ Qm̄ gratis abſcōderūt mihi īteritū laqueū ſui: ſup uacue exprobrauerūt animam meā.

ℂ Supra pš petijt ꝙ inocētes iudicarent͛: ꝛ expugnāteſ in expugnatiōe uenirēt. hic aūt oſtēdit quō merito hec patiant͛. Et p̄° ponit culpā. 2° penā ibi ⌊ Ueniat illis. ⌋

Circa pᵐ ꝓponit pᵒ malitie īterpretationē. 2ᵒ exequutionē ibi ⌊ Sup vacue. ⌋ In pᵒ ponunt tria: que aggrauāt culpā. pᵐ eſt iniqtas. Et iō dic ⌊ Gratis. ⌋ 2ᵐ eſt fraus. ⁊ iō dic ⌊ Abſcōderūt. ⌋ ⁊ 3ᵐ eſt crudelitas. ⁊ iō dicit ⌊ In interitū laquei ſui. ⌋ Dic ḡ. ⌊ Qm̄ gratis. ⌋ Si aliqs intētat malū ꝯtra ſe nocētez: non videt totalit̄ iniquū Sꝫ qñ ꝯtra eū q in nullo nocuit. h oino eſt iniquū. Et h̄ eſt qd dicit ⌊ Gratis. ⌋ i. ſine offenſa quā fecerim. Jo. 15. Odio hūerunt me gratis. Jſa. 52. Aſſur abſq ulla cā calūniat⁹ eſt eū. Fraus vō notat cū dicit ⌊ Abſcōderūt mihi. ⌋ q. ſ. p fraudē intentant mala mihi. Tre. 3. Urſus īſidians fact⁹ eſt mihi leo in abſcōditis. ps. Inſidiat quaſi leo in ſpelūca ſua. Crudelitatē aūt oñdit: qꝛ parant inſidias ad mortē: vñ ait ⌊ In interitū laquei ſui. ⌋ i. abſcōdunt laqueū ad mortē. Prouer. 1. Ueni nobiſcum īſidiemur ſanguini. abſcōdamus tēdiculas ꝯtra īſontē fruſtra deglutiamus eū ⁊c. 2ᵒ cū dic. ⌊ Sup vacue exprobrauerūt. ⌋ Ponitur exequutio ſilr ſine cā. Dic aūt. ⌊ Exprobrauerūt. ⌋ qꝛ obprobria īmulerūt. Eſt aūt obprobriū: qñ qs imponit crimen alicui qd eſt ꝯtra ei⁹ honorē. Aliqñ īponit crimen alicui: ut ꝯfundat ⁊ abijciat. Aliqñ vō ut perdat vitā: ⁊ hoc eſt ꝯtra aiaꝫ ei⁹. Et iō dicit ⌊ Animaꝫ meā. ⌋ q. d. Propter h fecerūt: ut totalit̄ me vita ꝑuarent. Sic iudei chōo īpoſuerūt crimina morte digna. Luc. 23. Cōmouit pplꝫ: docēs ꝑ vniuerſā iudeaꝫ. ps. Improperia exprobrātiuꝫ tibi: ceciderūt ſuꝑ me. Sed h̄ ⌊ Sup vacue. ⌋ i. ſine cā: ſic ſuꝑ dictum: gratis. Jo. 8. Quis ex vob̄ arguet me de pctō? ergo ⌊ ſup vacue. ⌋ impoſuerūt ei pctm̄. Uel ⌊ ſup vacue. ⌋ i. fruſtra quātū ad eoꝝ itentionē: qꝛ itendebāt fidē ei⁹ deſtruē. Jo. 11. Quid facim⁹ qꝛ hic hō multa ſigna facit. Si dimittimus ⁊c. Tñ h̄ ꝯſiliū fuit ſup vacue: qꝛ tot⁹ mundus p⁹ ei⁹ mortē ad fidē ꝯuerſus eſt. ℭ Cōſequent cū dic.

Obprobriatus qd.

ℭ Ueniat illi laqueus quem ignorat: ⁊ captio quam abſcondit apprehendat eum: ⁊ in laqueum cadat in idipſum.

ℭ Ponit penā ꝯueniēs culpe. Et h̄ qꝛ eodē iudicio iudicent: quo iudicare volebāt. Math. 7. In quo iudicio iudicaueritis: iudicabimini. Jſti fraudulent intēdebant mortē ipſi⁹: iō ꝑs petit ꝯtra eos uel ꝯformādo voluntatē ſuā voluntati diuine uel ꝑnūciando. Et petit tria ſ. q laque⁹ eis ꝑ pcē. q capiant: q nō euadāt. ℭ Quātū ad pᵐ dicit. ⌊ Ueniat illi laque⁹. ⌋ ſ. pplo uel q ꝑncipalis eſt iter eos. Laqueuꝫ hic tripliciꝫ pōt intelligi. Uel pp laqueū pene: qꝛ pp mortē chrī illaqueati ſūt. Jſa. 8. Offendēt ex eis plurimi ⁊ cadēt ⁊ ꝯterent: ⁊ irretient: ⁊ capient: qꝛ captiui ſūt apud oēs gētes. ⌊ Quē ignorat. ⌋ dicit: qꝛ nec ſuſpicari qdē poterāt talē penā. Luc. 2. Erit eni preſſura magna ſup terrā: ⁊ ira pplo huic: ⁊ cadēt in ore gladij: ⁊ captiui ducent in oēs gentes. Math. 24. Erit eni tunc tribulatio magna: q̄lis nunq̄ꝫ fuit ab initio mundi uſq mō: neq fiet. Uel de laqueo culpe. Thi. ult. Qui volūt diuites fieri icidūt in tentationē: ⁊ in laqueū diaboli. q. d. Ueniat illi laqueus culpe quē ꝑuidere nō pōt: qꝛ pctōri non videt q ſit ligat⁹: ſꝫ q faciat voluntatē ſuam. in ueritate tñ laqueat⁹ eſt: qꝛ Prouer. 5. Funib⁹ pctōꝝ ſuoꝝ ꝯſtringit. Uel de laqueo iuſtitie. q. d. ⌊ Ueniat illi laque⁹. ⌋ conſtringēs ad bonū. ⌊ quē ignorat. ⌋ qꝛ Cor. 2. Aialiꝭ hō nō ꝑcipit ea que ſūt ſpūs. ℭ Quātū ad 2ᵐ dic ⌊ Et captio quā abſcōdit apphēdat eū. ⌋ i. capiat: ſicut in abſcōdito me voluit cape. Prouer. 5. Iniquitates ſue capiūt impiū. Quātū ad 3ᵐ dic ⌊ In laqueū cadat. ⌋ i. deciciat a laqueo: ut ide ſe non eximat. ⌊ In idipſū. ⌋ i. in laqueo quē parauit alijs. ps. In laqueo ſuo humiliauit eū: ⁊ īclinabit ſe: ⁊ cadet cum ⁊c. Sic euenit iudeis: qꝛ ipſi chrm̄ gētib⁹ tradiderūt: gētib⁹ poſtmodū traditi ſunt. ℭ Deinde cum dicit.

ℭ Aīa aūt mea exultabit in dño ⁊ delectabit ſup ſalutari ſuo. Oīa oſſa mea dicēt: dñe qs ſimilis tibi? Eripiens inopē de manu fortiorū eius: egenū ⁊ pauperē a diripientib⁹ eum.

ℭ Ponit fructū ꝯdēnationis ipioꝝ. Et ponit fructum ex pte ſua duplicē. pᵒ exultationis ſpālis. 2ᵒ reuerētie diuine ibi ⌊ Oia oſſa mea. ⌋ Circa pᵐ duo facit. pᵒ eni ponit exultationē ex dei iudicio ꝓuenientē. 2ᵒ māꝫ exultationis ibi ⌊ Et delectabit. ⌋ Dicit ḡ. Peto ut ſic fiat ſꝫ cū hoc feceris ⌊ aia mea exultabit i dño. ⌋ Abacuch 3. Exultabo in dño ieſu meo. Et rō hui⁹ eſt: qꝛ ꝑ eum adeptus ſū ſalutē. vñ dicit ⌊ Et delectabit ſuꝑ ſalutari ſuo. ⌋ i. ſuꝑ chrm̄: uel ſuꝑ ſalutē factā ꝑ chrꝫ. Luc. 1. Exultauit ſpūs me⁹ in deo ſalutari meo. Et pōt h̄ referri ad eccliaꝫ. Cōſequēter cū dicit ⌊ Oia oſſa mea. ⌋ Ponit ſcdm̄ fruct⁹ q eſt reuerētie diuine. Et circa h̄ duo facit. pᵒ eni ponit reuerētiā ad deū. 2ᵒ rōnem aſſignat ibi ⌊ Eripiens. ⌋ Dicit ḡ. ⌊ Oia oſſa mea. ⌋ Ois fortitudo hois: deo cōparata: debilitas eſt. vñ quāto qs plus hēt de cognitione dei: tāto min⁹ eē ſuā vtutē itelligit. Sꝫ qꝛ poſſet credi q illud qd infirmuꝫ eſt in nobis ſit deo incōparabile. nō tñ qd eſt firmū oñdit nō ſic eē: qꝛ oē quantūcuq firmū eſt deo: icōparabile eſt. Sūt eni illa īfinita. iſta vō finita. Et ideo dicit ⌊ Oia oſſa mea. ⌋ i. vtutes. Per oſſa qppe itelligit vtus. Uel aplī dicēt. ⌊ Quis ſiliꝭ tui. ⌋ Job. 28. Nō adequabit ei aurū uel vitrū: nō cōmutabunt pro eo vaſa auri. Uel ex ꝑſona dicētis. ⌊ Oia oſſa mea. ⌋ i. qcqd vtuoſuꝫ eſt in me. Uel cognitio vitatis. Uel feruor charitatis ⁊ h⁹. Dicit ⌊ Dñe qs ſimilis tui. ⌋ Ex h̄ aſſeritur q nihil eſt deo comparabile.

Nihil deo cōpabile.

Sed contra videt q aliqd ſit ſilē deo. Uñ Geñ. 1. Faciamus hominez ad imaginem ⁊ ſimilitudinem noſtram.

Queſtio.

Reſpondeo dicēduꝫ. Silia dicunt que hēt eandē formā ⁊ caracterē. Sꝫ eſt duplex ſilitudo. Una que facit ſiles ꝑfecte: qñ ſ. duo ꝑticipāt eādeꝫ formā vni⁹ rōnis. Quedā vō ſilitudo diſſimiliū. qñ vꝫ forma iuenit in aliquo uere: ⁊ in aliquo ꝑ remotā ꝑticipationē. ⁊ ſic iſtud eſt ſile illi. nō qꝛ hēat eādeꝫ formā: ſꝫ qꝛ accedit ad h̄ ſm debilē ꝑticipationeꝫ. Et ſi que de deo ⁊ de hoie dicunt ſilia. de hoie dicunt ꝑ remota. q. d. Deus eſt ⁊ tu: ſꝫ tuū eē eſt ꝑticipatū. ſuū vō eēntiale: ⁊ ſilit̄ de alijs. Et iō hec ſilitudo eſt diſſiliuꝫ. Et que dicit manifeſtat ꝑ effectū. Fortis eni videt aliqs qñ libat aliquē debilē a potēte: hoc eni eſt magne fortitudinis. Et hec facit de⁹ i mūdo iſto. Fortes ſūt diuites. Prouer. 18. Subſtātia diuitis: urbs roboris ⁊c. De⁹ aūt libat pauꝑes ab eis. Diuites nāq pᵒ inuadūt pauꝑes. 2ᵒ expoliāt debiles: ſꝫ de⁹ ab hijs libat eos. Quantū ad pᵐ dicit ⌊ Eripiēs inopē. ⌋ ſine ope. ⌊ de manu fortioꝝ ei⁹. ⌋ Quātuꝫ ad 2ᵐ dicit ⌊ Et egenū ⁊ pauperē a diripiētib⁹ eū. ⌋ Egenus dl qs: q̄ſi egens neceſſarijs: ſꝫ pauꝑ q̄ſi nihil hñs in pera. Et idē ſūt iſta tria. ſ. inops egen⁹ ⁊ pauꝑ. Prouer. 28. Leo rugiēs: ⁊ urſus eſuriēs: ꝑnceps impius ſuꝑ pplm̄ pauperem. Ezech. 22. Princeps ei⁹ in medio illius: quaſi lupi ⁊ rapientes predam.

Solutio.

ℭ Surgentes teſtes iniqui: que ignorabā interrogabant me. Retribuebant mihi mala pro bonis: ſterilitatem anime mee.

ℭ Secūda ps ꝑncipalis eſt. Supius ꝑs petiuit ipiorū repulſaꝫ: hic aūt aſſignat cām. Et pᵒ ꝓſequitur eorum

maliciā. 2° petit diuinū auxiliū ibi ⌊ Dñe qñ reſpicies. ⌋ Circa pᵐ duo facit. p° eni oñdit eoꝝ iniquitatē. 2° eoꝝ ꝑtinaciā in malū ibi ⌊ Ego aūt cū mihi moleſti. ⌋ Iniquitatē oñdit p° quātū ad falſitatē. 2° quātū ad ingratitudinē ibi ⌊ Retribuebāt. ⌋ Dic̄ ḡ quātū ad pmum. ⌊ Surgētes teſtes iniq. ⌋ ſicut pncipes iudeoꝝ: ꝛ iudicati ab eis ſic pplō ⌊ que ignorabā. ⌋ ſcīa approbatiōis q.d. Que nō approbabā ⌊ interrogabāt me. ⌋ q̄.ſ. faciebāt accuſationē de pctīs que nō approbabā. Coꝛ. 5. Eū q nō nouerat pctīm pro nob̄ ꝛc̄. Quantū ad 2ᵐ dic̄ ⌊ Retribuebāt mihi mala pro bonis. ⌋ ſactis eis in ueteri teſtamēto. Mich. 6. Popule meꝰ qd feci tibi ꝛc̄. Et in nouo teſtamēto: q2 cecos illuminauit ꝛ alia multa bñficia eis ꝯtulit. Jo. 10. Multa bona opa oſtēdi uob̄ ex pr̄e meo. Hiere. 18. Nūgd reddit pro bono malū ꝛc̄. Et que mala: ⌊ Sterilitatē aīe mee. ⌋ Alludit ei parabole. Jſa. 5. De vinea quā plantauit electa: que fecit labruſcas. pplš iudeoꝝ plātatus fuit ad bonū fructū faciēdū: ſꝫ ſterilis factꝰ eſt. Et hāc ſterilitatē oñdit pplus ꝯtra aīaꝫ chr̄i quā expetierunt. Et iō dicit ⌊ Sterilitatem aīe mee. ⌋

¶ Ego aūt cū mihi moleſti eſſent: induebar cilicio. Humiliabaꝫ in ieiunio aīam meam: ꝛ oratio mea in ſinu meo conuertetur.

¶ Sup̄ ꝑ ꝑmiſit iudeoꝝ negciaꝫ. hic aūt oñdit eoꝝ ꝑtinaciā: qua ꝑdurāt in malo. Et reprobaſ ꝑtinacia aliquoꝝ: ex eo ꝙ nullo remedio reducunſ ad bonū. Eſt aūt duplex remediū: quo aliq ſolēt reuocari ad bonū. p° per ſcītatē eius quē ꝑſequunſ. 2° ex diuino flagello. p° ḡ oñdit eoꝝ ꝑtinaciā ex eo ꝙ nō ſūt reuocati ꝑ ſcītatē. 2ᵐ ibi ⌊ Diſſipati. ⌋ Circa pᵐ duo facit. Proponit p° ſcītatē ſuā ꝯtra tribulatiōes. 2° ꝑtinaciā eoꝝ i malū ibi ⌊ Et aduerſū me. ⌋ Circa pᵐ facit tria ſꝫ ꝙ ſcītas in tribꝰ ꝯſiſtit. ſ. in carnis maceratione: in ſpūa deuotiōe: ꝛ in affectꝰ pietate. Et hec tria ponit ꝑ a ꝑ ordinē. Nā p° ait de carnis maceratione. 2° de ſpūa deuotione ibi ⌊ Et oro mea. ⌋ 3° de affectꝰ pietate ibi ⌊ Quaſi pximū. ⌋ Circa pᵐ duo facit. q2 eni caro indiget tegumēto ꝛ alimēto: afflictio carnis hēt fieri uel aſpitate tegumēti: uel ſbtractiōe alimēti. Et iō p° dic̄ ꝙ affligiſ tegumento aſpero. 2° alimento ſbtracto ibi ⌊ Et hūiliabā. ⌋ Dic̄ ḡ quātū ad pᵐ. ⌊ Ego aūt cum mihi moleſti eēnt: induebar cilicio. ⌋ Hic cilicium metaphorice dī: ſi exponaſ de chr̄o: q2 non legiſ portaſſe ciliciū. Hoc aūt fit de pilis capraꝝ. Et ī lege hircus capraꝝ imolabaſ pro pctō: ꝛ iō ciliciū ſignat peccatū. Chr̄s ḡ dī portare ciliciū: q2 induiꝰ eſt carne nō peccatrice qdē: ſꝫ hñte ſilitudinē carnis pcti. Et nos etiā portare ciliciū debemꝰ. i. pniaꝫ de pctīs. Jſa. 3. Erit ꝓ faſcia pectorali ciliciū. Quātū vō ad 2ᵐ dic̄ ⌊ Et humiliabā in ieiunio aīaꝫ meā. ⌋ q.d. Nō ſoluꝫ tegumento aſpero afflixi carnē meā: ſꝫ ꝛ alimēto: dū illud a me ſbtraxi ieiunādo. De ieiunio corporali chr̄i hētur Mat. 4. Pōt etiā dici de ſpūali ieiunio chr̄i. Chr̄s eni deſiderabat ſalutē humanā. Hec eſt illa aqua: quā petijt a ſamaritana. Jo. 4. Et in cruce ait. Sitio. Jo. 19. Sꝫ ieiunabat ob hoc: q2 inuenit hoīes lōge a ſalute. ¶ Si aūt dicaſ in perſona iuſti. tūc dupl̄r pōt itelligi. Uno mō ꝙ ieiuniū ſit cā hūilitatis in iuſto: ꝛ ꝑ aīaꝫ itelligaſ vita carnalis: ut ſit ſenſus. ⌊ humiliabā ꝛc̄. ⌋ i. ſupbiaꝫ carnalis vite hūiliabā macerando eā. ps. Genua mea infirmata ſūt ꝛc̄. Judith. 8. Humiliemꝰ illi aīas nr̄as i ſpū ꝛc̄. Itē pōt dici ꝙ hūilitas eſt ſocia ieiunij: q2 quādo ieiunio nō iungiſ humilitas: illud ieiuniū non eſt deo acceptū. Jſa. 58. Quare ieiunauimꝰ ꝛ non aſpexiſti ꝛc̄. Qñ vō hūilitas ieiunio iūgiſ: tale ieiunium eſt deo gratū. Et iō dicit ⌊ Humiliabā in ieiunio. ⌋ Sed q2 nihil ualet hūiliare carnē niſi īpinguet ſpūs ꝛ cōfortet. Hoſtis enim debilitādus eſt: ꝛ pugnator fortificandus. Spūs aūt ꝯfortatur ꝑ orōnē. ꝛ iō addidit ⌊ Et oro mea ī ſinu meo ꝯuerteſ. ⌋ Tho. 12. Bona eſt oro cū ieiunio. Oro eſt ſpāle ꝑſidiū in tribulatione. Jac. ult. Triſtaſ aliqs uſm: oret equo aīo ꝛ pſallat. ps. Renuit ꝯſolari aīa mea: memor fui ꝛc̄. Sꝫ dicit ⌊ In ſinu meo ꝯuerteſ ⌋ Si de chr̄o accipiaſ: intelligiſ dupliciter. Uno mō ut referaſ ad deū quē adorat: q2 ad prēꝫ in cuiꝰ ſinu erat. Jo. 1. Unigenitꝰ filiꝰ q eſt in ſinu pr̄is. Alio mō ut referaſ ad illos pro qbꝰ orabat: q2 orabat pro hijs q erāt in ſinu chr̄i. Sinꝰ aūt chr̄i eſt ſecretuꝫ dei. ꝛ h̄ eſt ꝓpoſitū ꝑdeſtinatiōis. vñ pro ꝑdeſtinatis orabat. Jo. 17. Ego pro eis rogo: nō ꝓ mūdo. Si aūt referaſ ad iuſtū aliquē q orat pro alio: nō ſemꝑ obtiet pro eo. Hiere. 7. Tu ḡ noli orare ꝑ pplō hoc ꝛc̄. q2. ſ. pctīs eiꝰ merenſ nō exaudiri. Tamē exaudiſ pro ſeipo cū oro ſua efficiſ meritoria. vñ ⌊ In ſinu. ⌋ i. ad meipſuꝫ. Jo. 10. Pax ur̄a ad uos reuerteſ. Sꝫ uerū eſt ꝙ ꝑdicta utilia ſūt. parū tñ ualent: niſi hēat aliqs piū affectum ad proximū. Et ideo ſubiungit.

¶ Quaſi pximū ꝛ q̄ſi fratrē nr̄m ſic cōplacebaꝫ: q̄ſi lugens ꝛ ꝯtriſtatus ſic humiliabar.

¶ Affectꝰ aūt ad pximū oñdiſ in duobꝰ. ſ. in cōplacentia boni alteriꝰ: ꝛ in diſplicētia mali. Ro. 12. Gaudere cū gaudētibꝰ ꝛ flere cū flentibꝰ. pᵐ oſtendit cuꝫ dicit ⌊ Quaſi pximū. ⌋ 2ᵐ cū ſbdit. ⌊ Quaſi lugēs. ⌋ Dic̄ ḡ quātū ad pᵐ. ⌊ Quaſi pximū. ⌋ Hec ꝯſtructio eſt mirabilis: q2 nō hñt hij accuſatiui vñ regant. Glo. Caſus pro caſu poniſ accuſatiuus. ſ. pro ablatiuo. q.d. ⌊ Sic cōplacebā. ⌋ mihi in eis q̄ſi in pximo ꝛ in fr̄e. Uel ſꝫ Hieroᵐ deeſt hic vnū ad. Sic eni hētur Hieroꝰ. ⌊ q̄ſi ad amicū ꝛ q̄ſi ad fr̄eꝫ meū. ⌋ Uel dī. ⌊ Quaſi ſic cōplacebā ⌋ ioco. hñs me ad eos: ſic ad pximos ꝛ ad fratres. Judei nāq3 fuerāt pximi chr̄o: q2 cū eis ꝯuerſabatur. Baruch. 3. Poſt hec in terris viſus eſt: ꝛ cū hoībꝰ conuerſatꝰ eſt. Fuerūt ꝛ fr̄es eiꝰ ꝑ originē. Ro. 9. Ex qbꝰ chr̄s ſm carnem. Jo. 4. Salus ex iudeis eſt. Sed Job. 30. Frat̄ fui draconū: ꝛ ſociꝰ ſtruthionū. ¶ Quātum ad 2ᵐ. ſ. diſplicentiam in malis dicit ⌊ Quaſi lugens ꝛc̄. ⌋ Hoc maxie fuit in chr̄o. Luc̄. 19. qñ fleuit ſuper ciuitatē. Et dic̄ ⌊ Lugens. ⌋ Luctꝰ eni eſt plāctuſ pro mortuis. Tūc ḡ hō luget pro alijs: qñ plorat mala eoꝝ que ipſi nō ſentiūt uelut mortui. Pctōres nanq3 in pctīs mortui ſūt nō ſentiūt mala ſua: ſꝫ iuſti inde dolent ex compaſſione. Hiere. 9. Quis dabit capiti meo aquā ꝛc̄. Aliqñ etiā dolet qs pro malis alicuiꝰ: que ēt ipſe ſentit. Et hoc eſt ꝯtriſtari. Uñ Hieroꝰ hēt pulchrius. ⌊ Quaſi lugens mr̄ triſtis icuruabar. ⌋ i. ſup eos. q.d. Dolebā de eis: ſicut ſi eſſem eoꝝ mr̄. Hāc ḡ ſcītatē affectus oſtēdi eis per quā debuiſſent conuerti: ſꝫ amplius obſtinati ſunt: quia Et aduerſum me letati ſunt ꝛ ꝯuenerūt: congregata ſunt ſuper me flagella ꝛ ignoraui.

¶ Et circa hoc duo facit. Pmo eni ponit eoꝝ maliciaꝫ. Scdo ſuā patiētiā ibi ⌊ Et ignoraui. ⌋ Circa pᵐ tria facit. Ponit eni tria que in chr̄i paſſione fuerūt. Pmo ponit iudeoꝝ in malo iocūditaꝫ. 2° eoꝝ ꝯſenſus i malūꝫ ibi ⌊ Et ꝯuenerunt. ⌋ tertio dura chr̄i afflictio ibi ⌊ Et ꝯgregati ſūt ꝛc̄. ⌋ Dic̄ ḡ. ⌊ Aduerſū me letati ſt ⌋ inſultādo in morte. Tre. 1. Oēs inimici mei audierūt malū meū. ⌊ Letati ſūt ꝛc̄. ⌋

Contra qd̄ dī Prouer. 24. Cū ceciderit inimicus tuus: ne gaudeas ꝛc̄. ⌊ Et conuenerunt ꝛc̄. ⌋ Ecce ꝯſenſus eoꝝ in malum. Cōuenerunt

Sāctitas in tribus ꝯſiſtat.

Cilicium quid ſit.

Lugere quid ſit.

Queſtio.

eni ꝑncipes in morte chriſti adiuuicē: ⁊ cū plebe ⁊ iudei cū gentib⁹. Pſ. Aſtiterūt reges terre: ⁊ ꝑncipes conuenerūt in vnū. Et ꝯgregata ſunt ſup flagella. Ecce afflictio chriſti dura: q̄ a iudeis ⁊ gētib⁹ ceſus fuit. Tre. 1. Multi gemit⁹ mei ⁊c̄. In hebreo hētur. Cōgregati ſūt ſup me flagellantes. Deinde cū dic̄. Et ignoraui. Oſtēdit patiētia chriſti. q̄ ignoraui. i. ad modū ignorantis me habui: tacēdo. ſ. ⁊ nō loquēdo. Pſ. Ego tanq̄ʒ ſurdus non audiebā ⁊c̄. Iſa. 53. Sicut ouis ad occiſionē ducet ⁊c̄. Hiere. 11. Ego q̄ſi agn⁹ māſuetus q portat ad victimā: ⁊ non cognoui ⁊c̄. Uel ignoraui. ſm̄ extimationē eoꝝ: q̄ eis videbar: ꝙ neſcirē ꝯſilia eoꝝ. Alia lr̄a hēt. Ignorabāt. Ignorabāt enim eū. ſ. quē flagellarēt: q̄ ſi cognouiſſent: nunq̄ʒ dominū glie crucifixiſſent. j⁹ Cor. 2. Itē cū ā re. Jo. 18. Si male loqu⁹t⁹ ſū: teſtimoniū phibe de malo. ſi autem bene: cur me cedis? Itē effectū iniq̄tatis. pro hac eniʒ ppetuo ſūt ꝑuati. Luc. 21. Et ira populo huic. ¶ Secundo cum dicit.

¶ Diſſipati ſunt nec cōpuncti tentauerūt me: ſubſannauerūt me ſubſannatione frenduerunt ſuper me dentibus ſuis.

¶ Oſtēdit ꝙ nō ſūt reuocati nec mutati ad bonū p 2m remediū qđ eſt flagellū diuinuʒ. Et circa h̄ tria facit. P⁹ em̄ oñdit malū qđ patiebant̄. 2⁹ defectū cōpūctionis ipſoꝝ ibi Nec cōpūcti. 3⁹ eoꝝ obdurationis effectū ibi Tētauerūt me ⁊c̄. Dic̄ ḡ. Diſſipati ſūt. Hoc dupl͡r exponit̄. ⁊ primo ſic. Diſſipati ſunt. i. corde ſtupefacti dū neſcirēt rōnē eoꝝ que fiebāt. i. miraculorū in paſſiōe xp̄i. Matth. 27. Multa corpa ſcōꝝ que dormierāt ſurrexerūt: ⁊ exeūtes de monumētis venerunt in ſanctā ciuitatē: ⁊ apparuerūt multis. Obſcuratus eſt ſol ⁊c̄. Un̄ reuertētes pcutiebāt pectora ſua. vl̄ Diſſipati. i. diuiſi: q̄ Jo. 7. Alij dicebāt q̄ bon⁹ eſt alij aūt dicebāt. nō: ſed ſeducit turbas. Et nō ſunt cōpuncti. i. ꝯuerſi ad pniaʒ. Et h̄ patet p effectū: q̄ tētauerunt me dicētes. Jo. 10. Si tu es chriſtus dic nob̄ palā. Uel ad paſſionē chriſti nō ſūt ꝯuerſi. Nā poſt mortē ipſius: adhuc inſultabāt ei: dicētes. verba blaſſemie contra chriſtū: q̄ dicebāt v̄ba irriſionis. Mat. 27. Uath qui deſtruis tēplū dei ⁊c̄. Et quātū ad hoc dicit Subſānauerūt me. Subſānatio eſt irriſio que fit rugato naſo. Iſa. 37. Cui exprobraſti: ⁊ quē blaſſemaſti: ⁊ ſup quē exaltaſti vocē tuā ⁊c̄. Itē v̄ba idignatiōis. Mat. 27. Recordati ſum⁹ q̄ ſeductor ille dixit adhuc viuēs. Et quātū ad hoc dicit Frēduerūt ⁊c̄. Hoc eſt aproꝝ qui crudeles ſūt: ſicut ⁊ iudei. Tre. 2. Frenduerunt dentib⁹: ⁊ dixerūt: deuorauimus.

¶ Dñe qñ reſpicies reſtitue aīam meā a malignitate eoꝝ a leonibus vnicam meam.

¶ Sup̄ p̄o ex pſona chriſti vel iuſti negotiū pſequutoꝝ ⁊ ꝑuinaciā oñdit. hic aūt ꝯtra vtrūq̄ inuocat deū. Et p⁹ petit diuinū auxiliū. 2⁹ oñdit diuini auxilij fructuʒ ibi Cōfitebor. Circa pm̄ duo facit. p⁹ petit accelerationē. 2⁹ ipm̄ auxiliū ibi Reſtitue. Dicit ḡ. Dñe qñ reſpicies. In h̄ ḡ auxilij accelerationē exprimit ⁊ affectū aīe non valentis ampli⁹ pati morā: q̄ſi in anxietate poſiti. Et iō dicit Dñe qñ reſpicies. Hoc eſt eniʒ ꝓprie nō ferentis morā. Pſ. Qñ veniā: ⁊ apparebo añ faciē dñi. Et pōt h̄ dupliciť intelligi: ſm̄ ꝙ duplex eſt reſpect⁹ dei. Unus eſt mīe quo ad iuſtos ad ſalutem. Sap. 4. Gr̄a dei ⁊ mīa eſt in ſcōs ei⁹: ⁊ reſpect⁹ in electos illius. Ali⁹ eſt quo ad malos ad puniēdū. Judith 9. Reſpice caſtra aſſyrioꝝ nūc ſicut caſtra egyptioꝝ videre dignat⁹ es: qñ poſt ſuos tuos armati currebāt. Et de utroq̄ reſpectu pōt intelligi ſi de chriſto exponat̄. Dñe qñ reſpicies. i. mature reſuſcites me. Reſpice ⁊ exaudi me dñe de⁹ meus. Illumina oculos meos: ne vnq̄ʒ obdormiā in morte: neq̄ñ dicat inimicus meus: ꝑualui aduerſus eū. Uel qñ reſpicies. ſup aduerſarios meos. Abacū. 1. Quare reſpicis ſup iniq̄tates ſi ne inique agētes: ⁊ taces deuorāte impio iuſtiorē ſe. Deinde cū dicit. Reſtitue. ipm̄ auxiliū qđ petit exponit: ⁊ in hac petitione dat duo intelligē. p⁹. ſ. neceſſitatē quā patiebat̄. 2⁹ malitiā aduerſarioꝝ ibi A malignitate. Dicit ḡ quātum ad pm̄ Reſtitue. q̄ neceſſitas grādis eſt. Nā piculoſa res eſt: q̄ in periculo aīe. Reſtitue. i. aīam meam: corpori. ſ. a quo ſeparata fuit: in morte: lʒ a diuinitate nō fuerit ſeparata Jo. 10. Ptātē hēo ponendi aīaʒ meā ⁊c̄. Hoc poterat potētia diuinitatis que nō eſt alia q̄ʒ potētia pr̄is. vnde ita facit a ſe qđ facit. qđ tñ hēt a patre. Hoc etiaʒ dicat qlibet vir iuſt⁹: qñ eſt in piculo vel corpali vl̄ ſpirituali. q. d. Libera me a picul. Malitia hoſtiū dupl͡r p⁹ quantū ad fraudulentiā. vñ dicit A malignitate eoꝝ. q̄ malicioſe ꝯtra me proccdūt. Joel. 2. Uiciſtis malignū. Itē quantū ad crudelitatē. Et a leonibus vnicā meā. q̄ aīa vnica libatur a leonib⁹. i. a demonibus vel a tyrānis. Pſ. Aiam meā eripuit de medio catuloꝝ leonū. Eccl. A rugiētib⁹ ꝑparatis ad eſcam.

¶ Cōfitebor tibi in eccleſia magna: in populo graui laudabo te. Nō ſupergaudeāt mihi q aduerſant̄ mihi inique: qui oderūt me gratis ⁊ annuūt oculis. Quoniā mihi qdē pacifice loquebant̄: ⁊ in iracūdia terre loquētes dolos cogitabāt. Et dilatauerunt ſup me os ſuū: dixerūt euge euge viderūt oculi nr̄i.

¶ Hic ponit fructū auxilij. ⁊ p⁹ ex parte ſua. 2⁹ ex parte hoſtiū ibi Nō ſupgaudeāt. 3⁹ ex pte iuſtorum ibi Exultent. Fruct⁹ ex pte ipſius eſt laus dei. Un̄ dic̄ Confitebor tibi ⁊ laudabo te. q̄ liberaſti me. Pſ. Reddā tibi vota mea ⁊c̄. Et ſi refferat̄ ad chriſtū: fructus reſurrectionis chriſti eſt inſtructio eccl'ie: ⁊ fides qua eccl'ia ꝯfitet̄ deū. Ro. 10. Corde credit̄ ad iuſtitiā: ore aūt ꝯfeſſio fit ad ſalutē. Uel deſcribit̄ eccl'ia ex multitudine credentiū. ſcōo ex v̄tute eoꝝ. ¶ Quātuʒ ad pm̄ dicit In eccl'ia magna. Magna qdē nūo ⁊ diffuſione terrarū. Mal. 1. Magnū eſt nomē meū in gētib⁹. Itē magna ꝯſtātia ⁊ v̄tute: q̄ porte inferi nō ꝑualebūt aduerſus eā. Matth. 16. Pſ. Annūciaui iuſtitiā tuā in eccl'ia magna. ¶ Quātū ad 2m dicit In populo graui laudabo te. Grauitas q̄nq̄ ſumit̄ in bono: q̄nq̄ in malo: q̄ ſilitudinarie eſt duplex ꝓprietas in corporali grauitate. Una eſt pōderoſitatis: que tendit deorſuʒ: ⁊ hec eſt mala: q̄ hō dr̄ grauis: lʒ ꝙ ad terre pōderoſitatē ⁊ ſilitudinē tēdit. Pſ. Filij hoīuʒ uſq̄ quo graui corde. Iſa. 1. Pplo graui iniq̄tate: ⁊ ſemini neq̄ʒ filijs ſceleratis. Alia ꝓprietas eſt ſtabilitas que opponit̄ leuitati: ⁊ nō cōmouet̄. Leuis hō dicit̄: qui mouet̄ oī vento. Eph. 4. Qui ſtabilis in bono eſt: dicit̄ grauis. Cor. 10. Epl'e graues ſūt ⁊ fortes. Hiero⁹ hēt In populo forti laudabo te. Nō ſupgaudeāt mihi inimici mei. Hic ponit̄ fruct⁹ ex pte hoſtiuʒ: ubi petit ꝙ eoꝝ exultatio reprimat̄. Et pmo ꝓponit hūc fructuʒ. ſcōo ponit radicē inſultatiōis ibi Aduerſant̄. tertio ponit radicis cōmotionē ibi Uidiſti dñe. Dicit ergo nō ſupgaudeāt. q. d. Peto reſtitui ut nō ſupergaudeant mihi. q̄ſi vincētes me. Et h̄ q̄ chriſto reſuſcitato: eoꝝ gaudiū v̄ſuʒ eſt in ꝯfuſionē. Uel nō ſupgaudeāt mihi. i. mēbris meis: que non ſūt grauia q̄ ſuſtētant̄ p chriſtū. Mich. 8. Nō leteris inimica mea. Qui aduerſant̄. Hic ponit cāʒ inſultatiōis. Cauſa

Grauitas in bonū ⁊ malū uſurpatur.

⁊ radix iſultationis eſt triplex. Ex pte cordis: operis: ⁊ oris. Ex pte opis. ⌊ illi ſupgaudent: qui aduerſant iniq̄. ⌋ Si pro iuſticia aduerſarent ⁊ ſupgauderēt: bonū eēt: ⁊ iuſtū: ſʒ q: iniq̄ gaudēt: indecēs eſt. ꝑs. Iniquitatē meditatus eſt in cubili ſuo. Ex pte cordis eſt odiū indebitū. vñ dic̄ ⌊ ⁊ qui oderūt me gratis. ⌋ i. ſine cā. ꝑs. Dū loquebar illis ipugnabant me gratis. Jo. 15. Ut ipleat̄ ſmo q̄ in lege eoꝝ ſcript᷒ eſt: q: odio habuerūt me gratis. ꝑs. Retribuebāt mala ꝓ bonis. Itē odiū ſimulātiuʒ: q: cū odio cordis. ⌊ Annuebant oculis. ⌋ Hoc dupl'r. Uno mō ad oñdendū palliationē odij: q̄ſi annuentes q̄ diligerēt. Uel annuebāt ſibi inuicē oculis ɔcitātes ſe ad maluʒ. Prouer. 6. Homo apoſtata vir inutilis. Ex pte oris dupl'r quātū ad v̄ba fraudulēta. ſcd̄o quātū ad irriſoria. ¶ Quātū ad ꝑm dicit q̄ in ore. ſcd̄o q̄ in corde. In ore v̄ba pacis. Uñ dicit ⌊ Qm̄ mihi q̄dē pacifice loquebant. ⌋ Mat. 22. Scimus q: uerax es. ꝑs. Loquunt̄ pacē cuʒ ꝓximo ſuo mala autē in cordibus eoꝝ. In corde hēbant dolos. ſ. v̄ba doloſa. Hiere. 9. Sagitta vulnerans eoꝝ lingua: dolū loquuta eſt. Et h' ⌊ In iracūdia terre dolos cogitabāt. ⌋ i. hñtes irā ɔtra me ꝓ terrenis. Jo. 11. Ne forte veniāt romani ⁊c̄. Hiero᷒ hēt ⌊ In rapina tre: v̄ba irriſoria. ⌋ Qui irridet aliquē duo facit. q: h' v̄ba moleſtāt deriſuʒ: ⁊ letificāt irridentē. ⁊ iō dicit ⌊ Dilatauerūt ſup me os ſuū. ⌋ q̄ſi audacter ⁊ gaudēter loquūtur malū de alio. Iſa. 37. Sup quē exaltaſti vocē tuā: ⁊ leuaſti in altitudinē oculos tuos. ⌊ Dilatauerūt ſup me os ſuū. ⌋ Gaudiū eoꝝ oñdit cum dic̄ ⌊ euge. ⌋ Interiectio ɔgratulādis. Matth. 25. Euge ſue bone ⁊c̄. q.d. Sibipſis ɔgratulātes de victoria quā videbant ſe hēc de me. Et h' q: ⌊ Viderūt oculi mei. ⌋ ſ. chriſti paſſionē quā deſiderauerūt. Matth. 27. Uath q̄ deſtruis tēplū dei ⁊c̄. Tre. 2. Hec eſt dies quā expectabamus: inuenimus: vidimus.

¶ Vidiſti dñe ne ſileas: dñe ne diſcedas a me.

¶ Sup̄ ꝑa poſuit radicē inſultatiōis que fuit eoꝝ malicia: hic aūt remouet illā radicē ſiue cām iplorās dei iudiciū. Circa qd̄ tria ꝓponit. ꝑmo cognitionē neceſſariā ad iudiciū ꝑceſſiſſe. ſcd̄o petit iudiciū ibi ⌊ Ne ſileas. ⌋ tertio iudicij effectū ibi ⌊ Nō dicāt. ⌋ Iudex nō pōt iuſte ferre ſniaʒ: niſi ꝑus inſtruct᷒ de ſcd̄. hoc aūt diuino iudicio nō deeſt: q: videt ea que agunt̄ ex utraq̄ pte. vñ dicit ⌊ Vidiſti. ⌋ ſ. eoꝝ maliciā: ⁊ meā iuſticiaʒ. Heb. 4. Oīa nuda ⁊ apta ſūt oculis ei᷒. ¶ Cōſequēter petit iudiciū diuinū. Et ꝑo agit de iudicij dilatiōe. 2o petit ꝓceſſuʒ iudicij. Q: iudiciū differat̄ ꝓcedit ex duob᷒. ſ. ex patiēti tolerātia defect᷒ iniquoruʒ. Et ex h' q̄ iudex non diligit eū pro quo ſnia dari dʒ. ⁊ ex h' excludit eū. ¶ Quātū ad ꝑm dicit ⌊ Ne ſileas. ⌋ ſ. eoꝝ maliciā quā vidiſti ptranſeūdo. Abach. 1. Quare reſpicis ɔtēptoreʒ: ⁊ taces ɔculcāte ipſo iuſtiorē ſe. ¶ Quātū ad 2m dicit ⌊ Ne diſcedas a me. ⌋ q̄ſi non ferendo auxilium in neceſſitate. Oſee. 11. Ue eis cum receſſero ab eis.

¶ Exurge ⁊ intēde iudicio meo de᷒ meus: ⁊ dñs me᷒ in cām meā. Iudica me ſʒ iuſticiā tuaʒ dñe deus me᷒: ⁊ nō ſupgaudeāt mihi. Nō dicāt in cordib᷒ ſuis euge euge aie nře: nec dicant deuorabimus eum.

¶ Hic ponit ꝓceſſum iudicij. Tria eni regrunt̄ in iudicio. ꝑo q̄ iudex ſumat iudicādum. 2o q̄ ɔſideret merita cauſe. 3o q̄ ꝓferat ſniaʒ iuſtā. ¶ Quātū ad ꝑm dicit ⌊ Exurge. ⌋ i. a torpore: ⁊ aſſume aīum iudicandi. ꝑs. Exurge: q̄re obdormis dñe? ¶ Quātum ad 2m dicit duo: q̄b᷒ dʒ iudex intēdere. ſ. iudiciū ꝓferendū: ⁊ cām ſup quā dʒ ſniaʒ ferre. vñ dic̄ ⌊ Intēde iudicio meo. ⌋ i. ꝓ me ferēdo. ꝑs. De᷒ iudiciū tuū regi da ⁊c̄. ¶ Quātuʒ ad 2m dicit ⌊ De᷒ meus ⁊ dñs me᷒ in cām meā. ⌋ Uno mō ⌊ In litē. ⌋ ſic i hebreo. ⌊ In litē meā. ⌋ Job 29. Cām quā neſciebā: diligentiſſime inueſtigabaʒ. vel ⌊ in cām. ⌋ ſm q̄ cā idē eſt q̄ ꝑn᷒. ex quo ſeq̄t aliud. q.d. ⌊ Intēde in cām. ⌋ per quā ego patior. Et hec eſt obia pñs. Phil. 2. Fact᷒ ē obediēs uſq̄ ad mortē ⁊c̄. Itē cā eſt charitas quā hūit ad nos. pp quā eū ꝑpetiebat̄. ¶ Quātū ad 2m dicit ⌊ Iudica me. ⌋ Una littera hēt. ⌊ ſm iuſticiā tuā. ⌋ alia ſra hēt. ⌊ Iudica me ſʒ iuſticiā meā. ⌋ ꝑm idē eſt ac ſi diceret. ⌊ Iudica me. ⌋ ſm legē tuā ⁊ iuſticiā. Nā iuſticia dei eſt reddere vnicuiq̄ ſm merita: ⁊ que nō pōt falli ⁊ flecti a veritate. Ro. 2. Iudiciū dei eſt ſʒ v̄itatē. ⌊ ſm iuſticiā meā. ⌋ ſ. quā ego ſuʒ ſequut᷒. Et pōt dici q̄ idē eſt iuſticia mea ⁊ tua. dei. ſ. iuſtificantis: hoīs q̄ſi iuſtificati: q: iuſticia nřa eſt ex deo. Ro. 10. Uolētes iuſticiā ſuā ſtatuē ⁊c̄. ¶ Cōſequēter petijt effectū iudicij. ⌊ Ut nō ſupgaudeant mihi. ⌋ Et circa h' duo facit. ꝑo petit inſultationis reprehēſionē. 2o petit eoꝝ ɔfuſionem ibi ⌊ Erubeſcāt. ⌋ Exterior exultatio naſcit̄ ex īteriori gaudio. primo ḡ petit ut reꝑmat̄ eoꝝ internū gaudiū. 2o exterior inſultatio. Dic̄ ḡ quātū ad ꝑm. ⌊ Nō ſupergaudeāt mihi. ⌋ q.d. Ita iudiciū tuū reꝑmat eos: ut nō gaudeāt ſuper me. Tre. 1. Oēs inimici mei audierūt malū meum: ⁊ letati ſūt. ¶ Quātū ad 2m dic̄ ⌊ Nō dicant in cordib᷒ ſuis. ⌋ Inſultatio in duob᷒ ſit: ſic̄ ⁊ gaudium. Gaudiū aūt uel eſt de p̄ntib᷒ bonis: uel de bonis futuris. Silr inſultatio: uel eſt pp mala iā facta: uel pp fiēda. ꝑo ḡ petit remoueri iſultationē de p̄teritis. ⁊ iō dicit ⌊ Ne dicant in cordib᷒ ſuis euge euge aie nře. ⌋ i. nō ɔgratulet̄ aīa ei᷒ ſup aliqbus de me. ⌊ ⁊ dicāt aie nře deuorabim᷒ eū. ⌋ Aliqñ eni aliqs opꝑmit aliquē nō exultatione: ſʒ ſurreptiōe ex īfirmitate: ⁊ h' patet q: ſtatiʒ penitet. Sʒ qñ ex malitia opꝑmit: tūc gaudet ſe feciſſe. Et h' eſt qd̄ dic̄ ⌊ Ne dicāt deuorabim᷒ euʒ. ⌋ ſ. in futurū. ꝑs. Lingua eoꝝ gladi᷒ acutus. Abach. 3. Exultatio eoꝝ ſicut ei᷒ q̄ deuorat pauperē i abſcōdito.

¶ Erubeſcāt ⁊ reuereant̄ ſimul: qui gratulantur malis meis. Induant̄ ɔfuſione ⁊ reuerentia: qui maligna loquuntur ſuper me.

¶ Hic petit eoꝝ ɔfuſionē: ⁊ petit duo cōrūdētia duob᷒ p̄miſſis: de q̄b᷒ ſit inſultatio. ſ. de factis ⁊ fiēdis. ꝑo petit ut ɔfundant̄ de malis iā factis. 2o ut ɔfundant̄ ſup futuris ibi ⌊ Induant̄ ɔfuſione. ⌋ ꝑo ḡ petit erubeſcētiā eoꝝ uel bonā ɔfuſionē uel eternā. ⁊ h' dicit per modū p̄nūciationis uel ɔformatiōis ad deū. Iſa. 6. Serui mei letabunt̄: ⁊ vos ɔfundemini. 2o petit eoꝝ diffidentiaʒ ſiue timorē. vñ ⌊ Et reuereant̄ ſimul. ⌋ Uel in bonū: q̄ſi icipiāt deū timē. Nā timor initialis ⁊ caſtus ꝓpie reuerētia dī. ⁊ hic timor iducit in ſalutē: q: ut dī Eccli. 1. Timor dñi initiū ſapie. Uel ſemp ſint i timore. Sap. 17. Cū ſit timida neq̄tia dat teſtimoniū ɔdēnata. Job. 15. Sonit᷒ terroris ſemp i aurib᷒ ei᷒. Et q̄re hec eueniāt eis: q: gliant̄ in malis meis. ¶ Cōſequenter petit ɔfuſionē de futuro: ⁊ aliq̄ petit per aliū modū q: idē eſt ɔfuſio q̄ erubeſcētia: ⁊ ſicut illa pōt accipi in bono ⁊ in malo: ita hic cōfuſio ⁊ reuerētia. Sʒ qd̄ addit. ⌊ Induantur ɔfuſione. ⌋ aliquid addit. Indumentū eni dicit hitum. Qui ḡ ſimpl'r ⁊ in ꝑn᷒ timet: nō poteſt dici hēre hituʒ timoris: ſʒ q̄ firmant̄ in malo: ⁊ deſiderāt in aliū. Hiere. 17. Duplici ɔtritiōe ɔtere eos. Et q̄re plus petit mō q̄ affligant̄ q̄ʒ ante: q: eſt maior culpa: q̄ſi. ſ. nō ſit ɔtēti hijs que fecerūt: ſʒ adhuc maligna cogitāt ɔtra me. Sic iudei ēt poſt mortē chřī volebāt

occultare eiꝰ reſurrectionē:corrūpēdo cuſtodes. Pro=uer.20. Uerbū malignū uanitatē:ꝛ ḃba mēdacia lōge fac a me. Dicto⁹ bēt ⌊ Qui magna loquunt̄ ꝯ me.⌋ 1. Reg.2. Nolite multiplicare loq ſublimia gl̄iantes.

℄ Exultent ꝛ letent̄ q uolūt iuſtitiā meā: ꝛ dicant ſemp magnificet̄ dn̄s q uolūt pacē ſerui eius. Et lingua mea meditabitur iuſtitiā tuam: tota die laudem tuam.

℄ Hic eſt terti⁹ fruct⁹ q ꝯſurgit ex pte diuini auxilij. Et hic fruct⁹ eſt gaudiū ſcōꝝ. Et p° ponit fructū exulta=tiōis dicēs ⌊ Exultēt ꝛ letētur. ⌋ Ponit aūt p fructu ſcōꝝ iocūditatē: qꝛ letitia dicit̄ latitudinem cordis: vn̄ ſignat iterius gaudiū. ps. Dilataſti cor meū. Et hec leti=tia eſt ꝓpe in iuſtis. ps. Lux orta eſt iuſto: ꝛ rectis cor=de letitia. Exultatio dicit̄ gaudiuꝫ ꝓrumpēs exteri⁹ ab iteriori: ꝛ hec exultatio cōpetit iuſtis. ps. Exultate iu=ſti in dn̄o. Et h̄ cōpetit rectis. vn̄ dicit̄ ⌊ Qui uolūt iu=ſtitiā meam. ⌋ ſ. imitari. Uel ſi dicat̄ ex pſona dauid. ⌊ uolūt iuſtitiā meam. ⌋ i. ꝯgaudēt bonis meis: ſic eſt gaudiū cordis: ꝛ ex h̄ ſeq̄t exultatio oris. Iſa.51. Gau=diū ꝛ letitia inuenieē in ea: grāꝝ actio ꝛ uox laudis. Et iō ſbdit ⌊ Dicāt ſemp magnificet̄ dn̄s. ⌋ i. magnificēt deū ſci. Nō eni ſm ūitatē magnū faciēdo: ſꝫ nūciā=do ꝛ p̄dicādo eū magnū. ps. Magnificate dn̄m me=cuꝫ ꝛc. Eccl.43. Admirabilis magnificētia eius. Iteꝫ ibidem. Quis magnificabit eū ſicut eſt. ꝛ qui ſūt illi q h̄ faciūt: certe ⌊ Qui uolūt pacē ſerui ei⁹. ⌋ ſ. chr̄i ſꝫ hu=manā nāꝫ: quā pacē chr̄s fecit ꝛ dat: qꝛ ipſe eſt pax no=ſtra q fecit utraqꝫ vnū. Eph.2. Pacē meā do uob: pa=ceꝫ meā relinquo uob. Jo.14. Et in me pacē habebi=tis. Jo.17. Si aūt itelligit̄ dictum ex pſona Dauid: ſic eſt ſenſus ⌊ Qui uolūt pacē ſerui ei⁹. ⌋ i. illi exultēt ꝛ le=tent̄: q uolūt qꝺ ſeruus ei⁹. ſ. ego hēaꝫ pacē. ⌊ Sꝫ ꝛ lin=gua mea. ⌋ Hic oñdit q etiā ipſe eſt particeps gaudij hui⁹. q.d. Nō ſolū illi qui hn̄t gaudiū: ſꝫ ꝛ ego ēt gau=dij ſcōꝝ ſuꝫ pticeps. Et de h̄ ponit duo. p° ponit inte=riorē meditatione. 2° ponit interiorē laudē. Dic ergo q̄tū ad p̄m. ⌊ Sꝫ ꝛ ligua mea meditabit̄ iuſtitiā tuā. ⌋

Queſtio. **Sed contra.** Meditari nō pertinet ad lin=guam: ſed ad cor.

Et eſt triplex mīſio. Uno mō lingua medi=tatur. i. meditata loqtur. ps. Os meū loquet̄ ſapiāꝫ. ſ. meditatā. Qui eſt iuſtus loq=tur ex p̄meditatione: ſic ꝛ ſapiēs. Alio mō eſt duplex os: ſiue duplex loquutio. ſ. iterius ꝛ exteri⁹. Mat.14. Que ꝓcedūt de ore. ſ. cordis. hec ſūt que coinqnāt ho=minē. Et ſic accipit̄ hic lingua. ſ. iterior. 3° mō ſic. ⌊ me=ditabit̄. ⌋ i. decantabit̄: ꝛ modulabit̄. ⌊ tota die laudē tuā. ⌋ i. ſemp cogitabit: quomō laudet te. ps. Benedi=cam dn̄m in omni tempore ꝛc.

℄ In finem ſeruo dei ps dauid. 93.

Dixit iniuſtus ut delinq̄t in ſemetip=ſo: nō eſt timor dei an̄ oculos eius. Qm̄ doloſe egit in ꝯſpectu ei⁹ ut in=ueniat̄ iniqtas ei⁹ ad odiuꝫ. Uerba oris eius iniqtas ꝛ dolus: noluit in=telligere ut bene ageret. Iniquitatē medita=tus eſt in cubili ſuo: aſtitit omni vie non bo=ne: malitiam aūt non odiuit.

Titulus. **In precedenti** pſalmo pſalmiſta implora=uit dei auxiliū ꝯtra pſequu=tiones pctōruꝫ. hic aūt deſcribit pctōꝝ neqtiā. Titu=lus. ⌊ In finē ſuo dei ps dauid. ⌋ Et eſt nouū h̄ quod dicit ⌊ Seruo dei. ⌋ Ille eſt fidelis ſeruus q bona dn̄i ſui nō uſurpat ſibi: ꝛ mala ſua nō retorqueat in dn̄m. Quidā eni ſūt q pctā ſua in deū retorquēt dicētes: q

neceſſitate peccāt: ꝛ bona ſua ſibi ūdicant: dicētes q hn̄t ea ex ūtute ꝓpria. Econtrario facit dauid. ℄ Et circa h̄ duo facit. p° facit mētionē de malis que ſūt in nob ex nob. 2° de bonis que iſunt nob a deo ibi ⌊ dn̄e in celo. ⌋ Circa p̄m duo facit. p° ponit radicē mali. 2° ponit ꝓceſſuꝫ mali: ex illa radice ibi ⌊ Uerba oris. ⌋ Radix mali eſt ꝓpoſitū. Prio ḡ ꝓponit malū propoſi=tuꝫ. 2° ponit cām ibi ⌊ Non eſt timor. ⌋ 3° probat ibi ⌊ Qm̄ doloſe. ⌋ Sꝫ dicit phs in 5° ethicoꝝ. Aliqs fa=cit iniuſtū: ꝛ nō iniuſtificat: aliquis facit ꝛ iniuſtificat ſed nō eſt iniuſtus. Aliqs facit ꝛ iniuſtificat ꝛ eſt iniu=ſtus. Primū facit ille qui retinet rē alteri⁹ quaꝫ credit ſuā. 2m facit ille q nō ſm habitū ſꝫ ex paſſione facit in=iuſtū: qua paſſione ceſſante reddit rē alienā. 3m facit il=le qui ex ꝓpoſito facit iniuſtū: ꝛ iō dicit ⌊ Dixit iniu=ſtus. ⌋ i. ex ꝓpoſito delibauit. ⌊ ut delinquat in ſemet=ipſo. ⌋ qꝛ in ei⁹ ptāte eſt: ut ꝓponat peccare: non in fa=to ſtellarū. Eccl.15. De⁹ ab initio ꝯſtituit hoīeꝫ ꝛ reli=quit eū in manu ꝯſilij ſui: ſꝫ proceſſus irrefrenat⁹ pec=candi eſt ex eo q remouet̄ ipedimentū pcti. Dicit̄ aūt q pctm̄ in ſpm̄ ſcm̄ eſt qn̄ ex certa malitia peccat: ꝛ h̄ qn̄ remouet̄ ipedimentū. Hoc ḡ ipedimētū remouet ti=mor dn̄i. Prouer.15. In tiore dn̄i dclinat̄ a malo. Job 15. Quātū i te eſt euacuaſti timorē: ꝛ tuliſti p̄ces ꝛc. Et ideo dicit ⌊ Nō eſt timor dei an̄ oculos eoꝝ. ⌋ Ti=mor eſt in affectu: ſꝫ cā timoris eſt in oculis. ex h̄ q nō ꝯſiderāt iudicia dei. Dan̄.13. Auerterūt oculos ſuos: ne viderēt celū: ſꝫ cū eſt ⌊ Qm̄ doloſe egit. ⌋ Qn̄ ali=quis in oculis regis facit aliqd regi odioſū: ſignū eſt q nō timet eū. Sic pctōr qn̄ facit pctm̄ corā deo: qui oīa videt: ſignū eſt q nō timet deū: qꝛ in ꝯſpectu. ſ. dei egit doloſe. i. fecit dolū. Heb.4. Oīa nuda ꝛ apta ſūt oculis eius. Et dicit̄ ⌊ Doloſe. ⌋ qꝛ aliud ꝓlatur extra: aliud ſi=mulat. ps. Uirū ſanguinū ꝛ doloſū abhominabit do=minus. Job.36. Simulatores ꝛ callidi ꝓuocāt irā dei. Et ideo. ⌊ Inueniat̄ iniqtas ei⁹ ad odiū. ⌋ i. talis ſit ini=quitas ei⁹ q deus hēat eā odio. Et h̄ eſt ſignū q deus tales ſimulatores odit: qꝛ in euāgelijs multa iuehit de=us ꝯtra ſimulatores. Alia lr̄a hēt. ⌊ In ꝯſpectu ſuo: ut videret iniqtatē ſuā ꝛ odiſſet. ⌋ Cōtingit q aliqs diſ=cutit ꝯſciāꝫ ſuā: ut inueniat iniqtatē ſuā: ꝛ odiat. Fre=quēter in h̄ fraudulēter agit: qꝛ nō diſcutit bene ſꝫ gra=uia leuiat ꝛ leuia aggrauat. Et iō dicit ⌊ Doloſe egit in ꝯſpectu ſuo. ⌋ i. in ꝯſcia: qꝛ ſi fideliē ſuā odiſſet iniq=tateꝫ diſcuſſiſſet. Uel ſꝫ eundeꝫ ſenſū. ⌊ In conſpectu ſuo. ⌋ ſ. dei. i. in ſacra ſcriptura quā nō attēdūt ſꝫ veri=tatē ſuā ꝛ ſpūs ſci. ⌊ Sꝫ agūt doloſe. ⌋ ꝛ h̄ iō qꝛ nō in=ueniūt iniqtatē. ℄ Cōſequēter ponit ꝓceſſuꝫ radicis. Et p° ponit pctā oris. 2° cordis ꝛ opis. Hō committit pctm̄ ore duplr̄. uel p aptaꝫ malitiā cū apte mentit̄. ꝛ h̄ eſt qꝺ dicit ⌊ Uerba oris ei⁹ iniqtas. ⌋ Job.6. Non inuenietis in ore meo iniqtatē. Uel p occultā fraudu=lentiā: ꝛ h̄ eſt dolus. Hiere.9. Sagitta vulnerās: ligua eoꝝ dolū loquuta eſt. In corde peccat hō duplr̄: p con=tēptuꝫ boni ꝛ p ſtudiū mali. Contingit q aliqs peccat p infirmitatē: aliqs ex ignorātia. Sꝫ qn̄ eſt ignorātia affectata: tūc eſt graue pctm̄. Job.21. Sciam viaꝝ tua=rū nolum⁹. Et iō dicit ⌊ Noluit itelligē: ut bn̄ agēt. ⌋ vn̄ uoluit itelligē curioſe. ꝛ nō ut bn̄ operaret̄. Hiere. 4. Sapiētes ſūt ut faciant mala: bona facē neſcierūt. Iteꝫ aliqn̄ facit hō pctm̄ ex ſtudio malitie. vnde dicit ⌊ Iniqtatē meditat⁹ eſt in cubili ſuo. ⌋ i. in corde ſuo. Uel in cubili. i. qn̄ ſtat in ſecreto. Prouer.24. Cogita=tio ſtulti pctm̄ eſt: ꝛ abhominatio. ⌊ Aſtitit. ⌋ Hic po=nit qꝺ cōmittit ope. Et p̄mo ponit coadiunatione ad malū. ſcōo q nō impedit malū. ℄ Quātū ad p̄m dic

Pſalm⁹ diſtribuit in partes

Dō liberi arbitrij.

Simulatio grauе pctm̄.

Aſtitit oī vie nō bone. i. viuit ꝛ ſauit oī male vie: vel male opationi. ps. Aſtiterūt reges ter̄e. ¶ Quātū ad 2ᵐ dicit Malitiam aūt nō odiuit. ps. Dilexiſti maliciā ſup iniq̄tatē ꝛc̄. Job. 2. Cū dulce fuerit in ore eiꝰ malū: abſcondit illud ſub lingua ſua.

¶ Dn̄e in celo miſericordia tua: ꝛ ueritas tua uſqꝫ ad nubes. Juſticia tua ſicut mōtes dei: iudicia tua abyſſus multa.

¶ Hic oñdit que recepit a deo. Et pmo nūat ipſa bona. ſcdo petit ea ſibi dari ibi Pretēde. Circa pᵐ duo facit. pmo pponit cām bonoꝝ que recepit a deo. ſcdo enūat ipſa bona ibi Hoīes ꝛ iumēta. Et pmo ponit cōmendationē cāe. ſcdo pponit pfunditatē effectuū ibi Judicia tua. ¶ Quicqd deꝰ facit in nob: vel eſt ex iuſticia vel miā: vl̄ ex v̄itate. Ex iuſticia: quādo reddit p meritis. Ex v̄itate: qn̄ reddit qd̄ pmiſit. Ex miā: qn̄ excedit merita ꝛ pmiſſa. Probemus hec tria. Juſticia dei alta eſt: qꝛ nullus tantū meret̄: qn deꝰ plus reddat. Ueritas eſt altior: qꝛ deꝰ pmittit ꝛ ſoluit: que nunqꝫ meruimꝰ: ſicut incarnationē: ꝛ alia que ptinēt ad myſteriū redēptionis. Sꝫ miā eſt altiſſima: qꝛ ea que cogitare nō poſſumꝰ largit̄. Cor. 1. Oculus nō vidit ꝛc̄. Et iō iuſticiā cōparat mōtibꝰ: v̄itatē nubibꝰ que altiores ſūt: miāꝫ celis: qui ſūt ſup oīa. Dicit Domine in celo miā tua. que eſt cā oīuꝫ bonoꝝ meoꝝ: eſt in celo. ps. Miſeratiōes eiꝰ ſup oīa ꝛc̄. Iſa. 63. Miſerationū dn̄i recordabor. Et v̄itas tua uſqꝫ ad nubes. Juſticia tua ſic mōtes dei. Hec oīa dicunt̄ ſꝫ affectꝰ: qꝛ ſm̄ eſſentiā idē ſūt. ¶ Myſtice p hec tria intelligunt̄ iuſti: qꝛ in ipſis iuſtis iueniunt̄ iuſticia v̄itas ꝛ miā. Juſti ſignant̄ p celū pp̄ retributionē ꝛ charitatē. Matth. 4. Merces v̄ra copioſa eſt in celis. Itēꝫ in illis maxime relucet miā: qꝛ oīno ſūt ab oī tribulatione libati. Nos aūt ſumus adhuc in calamitatibus. Per nubes itelligunt̄ doctores. Iſa. 5. Mādabo nubibus meis ne pluāt ſup eam imbrē. Et in eis relucet v̄itas quā manifeſtāt. Per mōtes itelligunt̄ ſci viri: ꝛ qd ſeq̄t ex oībꝰ iſtis: qꝛ hec iudicia ſūt abyſſus multa. i. incōphenſibilia. Ro. 11. Qꝫ incomphenſibilia ſūt iudicia eius ꝛc̄.

[margin: Ex q̄bus cauſis in nob̄ opeꝛ deus.]

[margin: Myſteriū.]

¶ Hoīes ꝛ iumenta ſaluabis dn̄e: quēadmodum multiplicaſti miſericordiā tuā deus.

¶ Supᵃ cōmēdauit ps dei iuſticiā: veritatē: ꝛ miāꝫ: ꝛ iudicia: ex qbꝰ nob̄ bona puenīūt. hic aūt enūat illa bona. Et circa h̄ duo facit. pᵒ cōmemorat bona que cōmunit̄ largit̄ oī creature. 2ᵒ bona ppa que ɔfert rōnali creature ibi Filij aūt hoīuꝫ. Circa pᵐ duo facit. pᵒ cōmemorat que coīter puenīūt a deo. 2ᵒ cōſurgit in admirationē diue miē ibi Quēadmodū multiplicaſti. Dico ḡ q miā tua eſt magna: ꝛ ex hac ſaluas hoīes ꝛ iumēta. i. rōnales ꝛ irrōnales creaturas. Ul̄ p hoīes itelligunt̄ iuſti: p iumēta ipſi pctōres: q tpali ſalute ſaluant̄ a deo. Matth. 5. Pluit ſup iuſtos ꝛ iniuſtos. ps. Hō cū in honore eēt: nō itellexit ꝛc̄. Et hec ſalus coīs eſt oībꝰ in duobuſ. ſ. in ſalute corporis. Eccl. 30. Nō eſt cenſus ſup cēſuꝫ ſalutis corporis ꝛ in rerūꝫ pulſione. 4. Reg. 6. Salua me rex. Qui ait. Non te ſaluet dn̄s. vñ ſaluare te poſſuꝫ de area an de torculari. ¶ Cōſequēter admirat̄ diuāꝫ miāꝫ ibi Quēadmodū multipli. i. q̄ꝫ multū multiplicaſti miāꝫ tuam. ſ. q ſaluas nō ſolū hoīeſ: ſꝫ ꝛ iumēta. Uel q eſt tibi cure nō ſolū de iuſtis: ſꝫ etiā de pctōribꝰ quātuꝫ ad bona tpalia que in eis multiplicas. Dicroꝰ hēt Eꝫ precioſa ꝛc̄. Magna eſt eniꝫ miā dei. q oēs ſaluat. magna etiā: qꝛ vnicuiqꝫ plus dat q̄ꝫ meruerit. ps. Miſericordia tua magna eſt ſuper me.

¶ Filij aūt hoīuꝫ in tegmine alarū tuaruꝫ ſperabunt. Inebriabūtur ab ubertate domus tue: ꝛ torrente uoluptatis tue potabis eos. Quoniā apud te eſt fons vite.

¶ Hic ponit bona ſpūalia que ſūt tria. Fiducia: ſpūalis refectio: ꝛ intelligibilis cognitio: ꝛ hec reſpōdent gradibus. Entiū quedam ſunt tm̄: quedā ſūt ꝛ viuunt: quedaꝫ cū hoc etiā intelligūt: ꝛ inter entia rōnalis creatura quādā eternitatē pticipat: qꝛ aīa rōnalis nō perit. Et iō dicit Filij hoīum. i. filij dei dcti: vel filij hoīum gn̄aliter oēs hoīes itelligunt̄. Sperabūt in tegmine alarū tuarū. Et loq̄t metaphorice. Gallina protegit pullos ſuos alis ne occidant̄: ita ipſe deꝰ ſpūali protectione ptegit rōnalem creaturā ne deficiat ſpūaliter in anima. Matth. 23. Quotiēs volui ɔgregare filios tuos ꝛc̄. Iſa. 49. Sub tegumēto manus ſue ptexit me. Uel in tegmine. i. in ptectiōe ſpūali. Et ſic due ale ſunt doctrina noui ꝛ veteris teſtamēti. Itē que hic inferius viuunt: ſpāli cibant̄ refectione. Et pᵒ ponit ipſam refectionē. 2ᵒ ponit eiꝰ cām ibi Apud te. Refectio ſpūalis in duobꝰ ɔſiſtit. ſ. in donis dei: ꝛ in eius dulcedine. ¶ Quātū ad pᵐ dicit Inebriabūtur ab ubertate domꝰ tue. Domꝰ eſt eccl̄ia. Thi. 3. Ut ſcias quō opꝫ te ɔuerſari in domo dei. Et hec domꝰ que nō eſt in terris: qn̄qꝫ trāſfert in celis. ps. In domum dn̄i letātes ibimꝰ. In utraqꝫ eſt ubertas donoꝝ dei: ſꝫ in hac eccl̄ia eſt iperfecta: ſꝫ in alia eſt pfectiſſima abūdantia oīuꝫ bonoꝝ: ꝛ hac ſatiant̄ ſpūales viri. ps. Replebimur i bonis domꝰ tue. Et qd̄ plus eſt inebriant̄. inq̄ꝫ ſupra oēm menſurā meriti ꝛ deſiderij implentur. Ebrietas eni exceſſus quidā eſt. Iſa. 64. Qd̄ oculus nō vidit ꝛc̄. Can̄. 5. Inebriamini chariſſimi. Et qui ſūt ebrij non in ſe ſūt: ſed extra ſe. Sic qui repleti ſunt ſpiritualibꝰ cariſmatibus: tota coꝝ intētio fert̄ in deum. Phil. 1. N̄ra ɔuerſatio in celis eſt. Et nō ſoluꝫ bonis reficiunt̄: ſꝫ etiā dilectione dei. Job. 22. Tūc ſup oīpotentē delitijs afflues: ꝛ eleuabis ad deū faciē tuaꝫ. Et iō dicit quātū ad 2ᵐ. Et torrēte uoluptatis tue potabis eos. Hic eſt amor ſpūs ſci qui facit ipetū in aīa ſicut torrens. Iſa. 59. Quaſi fluuius violētus: quē ſpiritus dn̄i cogit. Et dr̄ voluptatis: qꝛ voluptatē ꝛ dulcedinē in aīa facit. Sap. 12. O q̄ꝫ bonus ꝛ ſuauis eſt ſpūs tuꝰ dn̄e in nob̄. Et h̄ potu potant̄ boni. Cor. 10. Eundē potū ſpiritalē biberūt. Uel torrente voluptatis ſue. ſ. dei que dr̄ torrēs. Prouer. 18. Torrēs redundans fons ſapie: qꝛ voluptas eiꝰ ſic efficax eſt ut ei reſiſti nō poſſit: ſic nec torrēti. Ro. 9. Uolūtati eius: quis reſiſtit? Materia aūt talis refectionis eſt: qꝛ q ɔiūgunt̄ fonti: ꝛ qui tenerēt os ſuū ad fontē vini inebriarētur. Sic qui tenēt os ſuū. i. deſideriū ad fontem vite ꝛ dulcedinis inebriant̄. Cor. 11. Alius aūt ebrius eſt. Et ſic inebriant̄. qꝛ apud te eſt fons vite. Si referatur ad chrm̄: ſic eſt ſenſus. Apud te ꝛc̄. i. tu es fons vite. Si aūt referat̄ ad pᵃꝫ: ſic eſt ſenſus. Apud te eſt fons vite. i. v̄buꝫ tuū viuificans oīa eſt apud te. Jo. 1. Uerbū erat apud deū. Hiere. 2. Me dereliquerunt fontē aque viue ꝛc̄. Qui vere eſt fons vite. i. ſpiritualiū bonoꝝ: ex qbꝰ oīa viuificant̄. ¶ Scdȝ eſt cognitio intelligibilis quam hoīes ſiue rōnales creature participant. Ideo dicit.

[margin: Bōa ſpūalia hoī collata.]

¶ Et in lumine tuo videbimus lumen.

¶ Duo ſūt pͥuilegia rōnalis creature. Unū qd rōnalis creatura videt in lumine dei: qꝛ alia aīalia nō vident in lumine dei. iō dicit In lumie tuo. Nō intelligit̄ de lumine creato a deo: qꝛ ſic intelligit̄ illud qd̄ dicit̄ Gen̄. 1. Fiat lux. Sꝫ in lumine tuo. quo. ſ. tu luces

quod

qḋ eſt ſilitudo ſbē tue. Jſtud lumē nō ꝑticipant aīalia bruta: ſꝫ rōnalis creatura. Prio ꝑticipat illud in cognitione nālī. Nihil enī eſt aliud rō nālis hoīs niſi refulgētia diuine claritatis in aīa: ꝑꝑ quā claritatē eſt ad imaginē dei. pš. Signatū eſt ſup nos lumē vult⁹ tui dñe. 2ᵐ eſt lumē grē. Eph. 5. Exurge qui dormis ꝛc. 3ᵐ eſt lumē glie. Jſa. 60. Surge illuminare hierlꝫ qꝛ uenit lumē tuū ꝛc. Uel ⌊ in lumine tuo. ⌋ i. in chřo qui eſt lumē de lumine: ꝛ ſic eſt lumē qḋ eſt uer⁹ de⁹. Eſt ġ lumen chřs inquātū ꝓcedit a pře. eſt fons vite inq̄ztū eſt ꝑincipiū ſpūs viuificātis. Aliud ꝑuilegiū eſt qꝛ ſola creatura rōnalis videt hoc lumē. vñ dicit ⌊ videbimus lumē. ⌋ Hoc lumē uel eſt v̄itas creata. i. chřs ſm q̄ homo uel eſt ueritas increata qua aliqua uera cognoſcimus.

2 vſū tri pſē i noš.

Lumen enim ſpūale ueritas eſt: quia ſicut per lumen aliqḋ cognoſcit̃ inq̄ztū lucidū: ita cognoſcit̃ inq̄ztuꝫ eſt uerū. Aīalia bruta hñt cognoſcere aliq̄ uera: puta h̄ dulce: ſꝫ nō v̄itatē hui⁹ ꝓpōnis: hoc eſt uerū qꝛ hoc cōſiſtit in adeq̄tione hui⁹ īcellect⁹ ad rem: qḋ nō pñt facē bruta. ġ bruta nō hñt lumē creatū. Silr nec lumē icreatuꝫ qꝛ ſolus hō fact⁹ eſt ad vidēdū deū ꝛ per fidē ꝛ ꝑ ſpeꝫ ꝛ ſicut nūc videmus per fidē in lumine: ſic videbimus eum in ſpecie quando erimus in patria.

℄ Pretēde miam tuā ſciētib⁹ te: ꝛ iuſtitiā tuā hijs qui recto ſūt corde. Nō ueniat mihi pes ſupbie: ꝛ manus peccātoris nō moueat me.

℄ Hic ꝯuertit ſe ad orōnē: ꝛ petit miam dei. Et p̄mo petit petitionē quātū ad alios. 2° quātū ad ſe ibi ⌊ Non ueniat mihi. ⌋ Duo petit ſm duo gñā hoīum qui ꝯuerſant̃ in domo dñi. Quidā enī cognoſcūt deū per fidē. qdā ēt iuſtificati īherēt ei. Qui ġ nō cognoſcūt deum nō ſūt in ei⁹ domo. ſed qui hñt fidē pñt ſubiacē peccō: ꝛ iō petit eis miam. Jō dicit ⌊ o dñe ſciētib⁹ te. ⌋ ꝑ fideꝫ ſ. ꝛ vocat cognitionē ſciaꝫ ꝑꝑ certā īheſionē ⌊ hijs ꝑtē de. ⌋ i. ãplia: extēde ad eos miam tuā miſerando petōꝝ. Jſa. 27. Nō eſt ppls ſapiēs. Hiere. 9. Jn h̄ gliet̃: q gliat̃ ſcire ꝛ noſcē me. Sꝫ ⌊ hijs q recto ſūt corde. ⌋ i. q hñt rectū cor ꝛ ſūt ꝯformati tibi per charitatē. ⌊ Pretē de eis. ⌋ i. amplia iuſticiā. i. coronā quā meruerūt: quia iſti iā merent̃ coronā. Thi. 4. Jn reliq̄ repoſita eſt mihi corona iuſtitie ꝛc. ꝛ ideo petit eis iuſta. Pro ſe duo petit. Prio petit ꝯſeruari a peccō: ꝛ h̄ remouēdo duas cāas pcci. Una eſt īterior: ꝛ hec eſt ſupbia que eſt initiū oīs pcci. Uñ dič ⌊ Nō ueniat mihi pes ſupbie. ⌋ i. affect⁹ ſupbiēdi remoueat a me. Eccī. 23. Extollētiā oculorū meoꝝ ne dederis mihi. Alia cā eſt exterior: qñ ícitatur ab aliq̄ ad peccādū. pš. Et ab alienis parce ſuo tuo. Et iō dič ⌊ man⁹ peccōris nō moueat me. ⌋ i. iductiōes ꝛ ꝓmiſſiones ꝛ blādimēta nō iducāt me ad peccādū.

℄ Ybi ceciderūt qui opant̃ iniq̄tatem: expulſi ſunt nec potuerunt ſtare.

℄ Hic ponit̃ petitionis rō ꝛ eſt duplex. Prio qꝛ ex h̄ pede eſt caſus: ſič qñ q̄s cadit ꝑꝑ pedē quē hēt malum. ꝛ iō dicit ⌊ Jbi. ⌋ i. in pede ſupbie. ⌊ ceciderūt. ⌋ Ecce initiū oīs pcci ſupbia. Eccī. 10. Hō enī ex h̄ peccat pro eo q̄ nō ꝯtinet̃ ſub regula legis diuine: ſed ex ſupbia exit arrogātia. 1. Cor⁹. 10. Qui ſe exiſtiat ſtare. i. per ſupbiaꝫ videat ne cadat. Et dič ⌊ qui opant̃. ⌋ nō qui opati ſūt. Quia aliqs aliqñ ex ifirmitate peccat: uel ignorantia: ꝛ iſte nō ꝑmanet: ſed q peccat ex ſupbia hic ꝑſiſtit. q̄a Prouer. 2. Letant̃ cū male fecerint: ꝛ exultāt i reb⁹ peſſimis. Jtē alia cā eſt alieni īpulſus. vñ dič ⌊ expulſi ſūt. ⌋ i. īpulſi dū iāiter ſe efferūt: ſič lucifer de celo ꝛ hō per ſupbiā de ꝑadiſo expulſi ſūt. ⌊ nec potuerūt ſtare. ⌋ Job 18. Expellet eū de luce in tenebras ꝛc. Sed humilitas facit ſtare. pš. Stantes erāt pedes noſtri ꝛc.

℄ Pſalmus ipſi dauid. 36.

Noli emulari in malignātib⁹: neq̄ꝫ zelaueris facientes iniq̄tatē. Quoniā tanq̄ꝫ fenū velociter areſcēt: ꝛ quemadmodum olera herbarum cito decident.

Supra petiuit pš diuinū auxiliū ꝯ peccōres ꝛ oſtēdit maliciaꝫ eoꝝ. hic aūt docet ꝯtēnēdā eē eoꝝ ſelicitatem. ℄ Titulus nō ē nou⁹. Jntētio aūt ꝑs hui⁹ ē oñdē q̄ nō reputent̃ ꝓſperitates ipſoꝝ. Circa qḋ pš tria fač. Prio enī p̄mittit īterdictionē ꝑs. 2° ponit rōnes i gñali ibi ⌊ Quoniā tanq̄ꝫ. ⌋ 3° explicat i ſpāli ibi ⌊ Noli emulari i eo. ⌋ Circa p̄ᵐ duo facit. p̄° enī remouet a bonis maloꝝ emulationē. 2° zelū. ⌊ neq̄ꝫ zela. ⌋ Dič ġ ⌊ Noli emulari. ⌋ Hic ponit vnuꝫ ex ꝑte peccōꝝ ꝑ modū deſignātionis. Et ex h̄ ponit malignātes ꝛ facientes iniq̄tatē. Aliō v̄o pōit ex ꝑte bonoꝝ ꝑ modū ꝓhibitiōis. ꝛ ponit duo. ſ. ⌊ Noli emulari. ⌋ it ⌊ neq̄ꝫ zelaueris. ⌋ Peccōres aūt deſignat p̄° inq̄ztū ad ꝑuā ipoꝝ īcētionē q̄ malignātes. Malignitas enī ꝑtiet ad cor. vñ dī malign⁹ q̄ſi malus ignis. Quñ. ſ. aliqs facit ex ꝑua īcētiōe aliqḋ illō ē malignū ꝯſiliū. 2° q̄ztū ad ꝑuitatē exequutione. vñ dič ⌊ facientes iniq̄tatē. ⌋ ſꝫ iuſto cuilibet dič ⌊ Noli emlari i ma. neq̄ꝫ zel. ⌋ Scōꝫ p̄hm i. 2. ethi. q̄tuor ad idē gen⁹ ſpectāt. ſ. mia inuidia zelus ꝛ nemeſis. ꝛ hec oīa īpoꝛtāt triſtitiā de euētib⁹ alioꝝ. ſed mia ꝛ inuidia de hijs que eueniūt bonis. alia v̄o duo d̄ hijs que eueniūt malis. Jnuidia enī ē triſtitia de ꝓſperitate bonoꝝ. ſꝫ mia ē triſtitia de miſia bonoꝝ. Zelus ꝓꝑie ē qñ q̄s triſtat̃ de bono alteri⁹: nō ex eo q̄ ipſe bonū hꝫ: ſꝫ ex eo q̄ ipſe nō hꝫ. Nemeſis ē triſticia de bonis q̄ īdignis eueniūt. Sꝫ qꝛ loq̄t̃ hic de malis nō fač mētionē de duob⁹ p̄mis. ℄ Aduertēdū ē aūt hic q̄ aliqs īdignet̃ ſiue emulet̃ de ꝓſperitate maloꝝ non vituperat̃ ſm p̄hos q tractauerūt de ꝓſperitate ciuili: ī q̄ pñt aliq̄ videri magna ſꝫ ſe ꝯſiderata nō reſpiciētib⁹ ad eterna. Si v̄o ad ſpūalia cōparent̃ cū nullā tēpale q̄ztitatē magnā poſſit ſpūalib⁹ cōparari: in talib⁹ emulatio locū nō hēt: ꝛ iō nō ſūt emulādi mali de hi⁹ bonis ſibi ꝓuenientib⁹. Uñ theologi attēdētes diuinā ꝓuidētiā i hijs bonis que īdiſtincte bonis ꝛ dignis ꝛ īdignis ꝓueniūt nō triſtant̃ qñ īdignis adueniūt. Cōſiderāt enī q̄ iuſta dei ordinatione diſponunt̃: uel ad eoꝝ correctionē: uel ad eoꝝ dānationē. ꝛ q̄ hi⁹ bona ſūt q̄ſi nihil i cōpatiōe ad futura que ſuuant̃ bonis. Et iō hi⁹ triſticia ꝓhibet̃. vñ dič ⌊ Noli. emulari. ⌋ i. īdignari. ⌊ i malignātib⁹. ⌋ ꝑ eo q̄ florēt. Prouer. 3. Ne emu. bo. iniuſtū ꝛc. Jtē ⌊ neq̄ꝫ zelaueris facientes iniq̄tatē. ⌋ q. d. Ne triſteris ſi nō hēs que hñt illi: qꝛ reſuant̃ tibi meliora. Eccī. 9. Nō zeles glā. ꝛ o. peccōris. Nō enī ſcio ꝛc. ⌊ Quoniā tanq̄ꝫ fenū. ⌋ Hic pōit rōes i gñali. Et p̄° q̄re nō ē emulādū. 2° q̄re nō zelādū ⌊ Spa i dño. ⌋ Dič ġ ⌊ Quoniā tāq̄ꝫ fenuꝫ. ⌋ q. d. Nō eſt emulādū i malignātib⁹. qꝛ id paruū ē ꝛ trāſitoriū. Et iō dič ⌊ tāq̄ꝫ fenū velocit̃ areſcēt: ꝛ quēad. ole. her. cito decidēt. ⌋ Ponit enī exᵐ de reb⁹ que florēt ꝛ fructificāt ꝛ cito decidūt. Sic ē de hoīe q florēt virēt ꝛ cito decidit. pš. Mane ſič herba trāſeat ꝛc. Et hee due ſilitudineſ pro eodē ponunt̃ ad maiorē. ſ. manifeſtationē. Uel aliter. Duo ſūt in hoīe que magna eē videnť. Primū eſt decor: qñ vident̃ hoīes viuē in gaudijs. Sap. 2. Nullū ſit pratū ꝛc. Et iō dicit ⌊ tanq̄ꝫ fenū. ⌋ Uel alit̃. Quia decor gaudij cito deficit. Job. 20. Gaudiuꝫ hypocrite ad inſtar pūcti. pš. Fiāt ſicut fenum tectoꝝ qḋ priuſq̄ꝫ euellatur exaruit. Jſa. 40. Omnis caro fenum ꝛc. Secūduꝫ eſt celſitudo ſecularis temporalia deſignata per herbas olerum que creſcūt: ꝛ tamē totum tranſit. Et ideo dicit ⌊ tanq̄ꝫ olera. ⌋ Uel per fenum intelliguntur

Pſalmi intentio.

Malignus qui ſit.

Jnuidia. Miſericordia. Zelus. Nemeſis.

A phis o iſſidet theologi.

Malis ſi inuidendum.

maiores.per herbā vō minores. Nō ḡ idignādū eſt de bonis coꝝ. Itē nō eſt zelādū faciētes iniq̄tatē: q2 tibi ꝑ mittunt maiora. Et hoc oſtēdit cum dicit.

¶ Spera in dño ⁊ fac bonitatē: ⁊ inhabita terram ⁊ paſceris in diuitijs eius.

¶ Et q2 ꝓſpitas tpalis in trib⁹ ꝯſiſtit.ſ.in diuitijs: volu ptatib⁹: ⁊ honorib⁹. Io.2. Oē qd̄ eſt in mūdo ⁊c̄.idō ſʒ q̄ ēt ꝓſpitas ſpūalis in trib⁹ ꝯſiſtit tria fac.p̄° enim po nunt diuitie.2° voluptates ibi⌊ Delectare.⌋3° gloria ibi⌊ Educet.⌋q̄s ꝑmittit de⁹ ſꝑantib⁹ in ſe. Circa p̄ᵐ tria fac.p̄° oſtēdit modū acq̄rendi ſpūales diuitias.2° vbi ſūt q̄rēde ibi⌊ Et ĩhabita trā.⌋3° ꝑmittit illas abū dāter ibi⌊ Et paſceris.⌋Circa p̄ᵐ duo fac: ſʒ q̄ i acq̄ſi tiōe duo exigunt. Pmo enī ꝓponit finis.2° ponit cona t⁹ ad finē ibi⌊ Et fac bonitatē.⌋Dic̄ ḡ⌊ Spa ĩ dño.⌋ i.ſpa te hitur̄ bona dn̄i.i.ip̄ʒ dn̄m.ps̄. Dn̄s ps hēdi tatis mee ⁊c̄. 1. Pe.1. Regn̄auit nos in ſpem viuā: ꝑ re ſurrectionē ieſu chr̄i: ex mortuis in hēditatē corruptibi lē ⁊c̄. Et hic eſt finis itēt⁹. Uł⌊ Spa ĩ dño.⌋i.de deo. ſ.de auxilio dn̄i. Eccī.2. Qui timetis deū ⁊c̄.2° dic̄ q̄ conet ad acq̄rēdū finē bona opando. Et idō ſbiūgit⌊ ⁊ fac bonitatē.⌋i.oia opa v̄tutū.ps̄. Declina amalo ⁊ fac bonū. Deide cū dicit⌊ ⁊ ĩhita trā.⌋oſtēdit vbi q̄rē de ſūt iſte diuitie. Hoc nō pōt itelligi de mālī trā q2 ēt iniuſti ĩhitāt eā.ſed exponit de q̄druplici trā. Et p̄° de trā viuētiū que eſt glīe.ps̄. Credo vidē bona dn̄i ĩ trā viuētiū. Quā ĩhites ꝑ deſideriū. Phil.3. Nr̄a cōuerſa tio in celis eſt. Itē de aia tua. Luc̄.8. Qd̄ aūt cecidit ĩ trā bonā ⁊c̄. Et hāc ĩhites ſemꝑ ad ꝯſciaʒ reuertendo Sap.9. Intrās in domū ꝯq̄ſcā cū illa. Tertia trā eſt eccl̄ia militās.ps̄. Uiſitaſti terrā ⁊ iebriaſti eā ⁊c̄. ⁊ hāc ĩhites ꝑ ꝯfeſſionē fidei: nō recedēdo ab eccl̄ia. Quar ta trā eſt ꝓpe carnis. Gen̄.3. Spinas ⁊ tribulos germi nabit tibi. Et hāc ĩhites extirpādo vitia ⁊ iſerēdo v̄tu tes. Coñter oſtēdit q̄ abūdāter hee diuitie tribuent̄ cū dic̄⌊ ⁊ paſceris in diuitijs ei⁹.⌋vel celeſtis p̄rie vel ec cl̄ie vel iocūditatis vel abſtinentie carnis. Hiero⁹ hēt.⌊ Peregrinare in trā ⁊ paſcē fide.⌋i.ſis hic pegrin⁹ nō repn̄ſādo trena.⌊ ⁊ paſcē fide.⌋ꝑ fidē poſſidēdo inuiſibilia. ¶ 2ᵐ eſt volupt as ſpūalis que ꝑmittit̄ cū dic̄.

Terra q̄druplex.

¶ Delectare ĩ dño: ⁊ dabit tibi petitiōes cordis tui. Reuela dño viā tuā ⁊ ſpa ĩ eo: ⁊ ip̄e faciet

¶ Et circa h̄ duo fac̄ ſm̄ q̄ hic delectatiōis leticia cōſiſtit ĩ duob⁹.ſ.i ꝯſequēdo deſideriū: ⁊ iplēdo ſuū ꝓpoſitū.2° eſt ibi⌊ Reuela.⌋Dic̄ ḡ de p̄°⌊ Delectare ⁊c̄.⌋ Prouer.13. Deſideriū ſi cōpleat̄ delectat aiaʒ. Si deo ĩhereſ iplet̄ deſideriū tuū. Sʒ q2 ad h̄ req̄rit̄ vt ſit iuſtū deſideriū. Nō enī eſt de⁹ actor iniuſtitie. Idō p̄° pōit ra dicē iuſti deſiderij.ſ.q̄ hō delectet̄ in deo ꝑ amorē. vñ ait⌊ Delectare in dño.⌋i.tot⁹ amor tu⁹ ſit ĩ deo. Phil. 4. Gaudete ĩ dño ſp̄. In greco hēt.⌊ Delitiare.⌋q.d. Nō ſis ꝯtētus de necc̄ijs ad ſalutē.ſʒ q̄re ſupabūdan tias ex q̄ſitas ſic delitioſi hoīes nō ſūt ꝯtēti coīb⁹ cibis. Job.22. Tu ſuꝑ oipotētē d̄litijs afflueſ.⌊ Et ſ.d.⌋⌊ da bit tibi petitiōes cordis tui.⌋Nō dic̄ carnis.petitiōes enī cordis ſm̄ Origenē ſūt: que cor deſiderat. verbi grā ſm̄ eū. Si oculus poſſet petē deſideraret pulchros co lores. audit⁹ aūt dulces ſonos. ſic cordis obiectū cū ſit v̄itas ⁊ iuſtitia: hec deſiderant ab eo.⌊ Et hec inquit⌊ dabit tibi.⌋Matth.5. Petite ⁊ dabit̄ vob̄. Uł⌊ cor dis.⌋i.q̄n erūt cordis de⁹ exaudiet anteq̄ʒ clamet. Iſa.65. Anteq̄ʒ clamēt ego exaudiā. De 2° dic̄⌊ Reue la ⁊c̄.⌋Cū enī iplet̄ ꝓpoſitū alicui⁹ tūc gaudet. Ad qd̄ iplēdū duo ſūt ꝑnecēſ. Pmo q̄ recurrat ad deū. 2° q̄ fiduciā hēat de eo: ⁊ ſic 3° iplet̄. Dicit ḡ⌊ Reuela dño viā tuā.⌋i.ꝓpoſitū tuū: q̄tū ad p̄ᵐ. Sʒ nōne ſcit de⁹ q̄ ſcit cogitatiōes hoīuʒ: ps̄ loq̄t̄ ꝑ ſilitudinē⌊ Reuela dño ⁊c̄.⌋i.recurre ad ip̄ʒ ꝑ iplētiōe tui ꝓpoſiti. Et h̄ ĩ orōne.ps̄. Uias meas annūciaui tibi ⁊c̄. Qd̄libet enī negociū oʒ ſcipe ab orōne. ſic ēt Plato dic̄. ⁊ Scipio faciebat. Sʒ petitiōi tue addas ſpem. Et idō dic̄⌊ Spa ĩ eo.⌋q̄tū ad 2ᵐ. Et ſic t̄rio iplebit̄ petitio tua. Et h̄ ē qd̄ ſbdit⌊ ⁊ ipſe faciet.⌋i.iplebit vias tuas. Uel aliter.⌊ Reuela dño viā tuā.⌋i.pctā tua. Job.13. Uias me as in ꝯſpectu ei⁹ arguā: ⁊ ipſe erit ſaluator me⁹. Et idō bñ dicit⌊ ſpa ĩ eo.⌋i.veniā pctōꝝ.⌊ ⁊ ipſe faciet.⌋i.re mittet tibi pctā tua. ¶ 3ᵐ qd̄ ꝑmittit̄ eſt glīa cū dicit.

Orōis neceſſitas in oibus.

¶ Et educet q̄ſi lumē iuſtitiā tuā: ⁊ iudiciū tuuʒ tanq̄ʒ meridiē: ſubdit⁹ eſto dño ⁊ ora eū.

¶ Ubi p̄mo ꝑmittit glīaʒ.2° oſtēdit quō ꝑueniat̄ ad il lā ibi⌊ ſbdit⁹ eſto dño.⌋Circa p̄ᵐ duo fac̄. Pmo enim ꝑmittit glīaʒ quā ꝯſeq̄t̄.2° oſtēdit modū ꝯſequntiōis ibi⌊ ⁊ iudiciū.⌋Dicit ḡ⌊ ⁊ educet ⁊c̄.⌋Sei ſuā iuſtiti am occultāt. Matth.6. Attēdite ne iuſtitiā vr̄aʒ facia tis corā hoīb⁹ vt videamini ab eis. Sʒ nihil occultū ē qd̄ nō reueleſ. Luc̄.12. Uñ de⁹ reuelat vel hic vel ĩ fu turo. ⁊ idō dicit⌊ Educet.⌋i.ex ducet. Job.28. Pfūda fluuioꝝ ſcrutat⁹ eſt: ⁊ abſcōdita ꝑduxit ĩ lucē. Secūdū Origenē ſile eſt ſic̄ ſi aliq̄s hn̄s fidelē ſuū quē ma numittē itēdit glīat̄ in eo. Iſa.49. Seru⁹ me⁹ es tu iſrl̄ q2 in te glīabor. Et h̄ erit in iudicio. vñ ſeq̄t⌊ ⁊ iudiciū tuū tanq̄ʒ meridiē.⌋i.iudiciū quo iudicabis nō hēbit tenebras. Duo aūt req̄runt̄ volēti ꝑuenire ad glīā que ꝑmittit̄. Pmo eſt hūilitas. Job.22. Qui humiliat⁹ fue rit: erit in glīa. vñ dicit⌊ ſbdit⁹ eſto dño.⌋1. Mach.9. Iuſtū eſt ſbditū eē dño ⁊ mortalē ⁊c̄. 2ᵐ eſt orō ꝑ quā ꝑuenit̄ ad deū q eſt glīa nr̄e btitudīs. ⁊ idō ſbdit⌊ ⁊ ora eū.⌋Iac̄.vlt. Multū valet depcatio iuſti aſſidua.

¶ Noli emulari in eo qui ꝓſpatur in via ſua: in homine faciente iniuſtitias.

¶ Sup̄ poſuit duas rōnes q̄re nō eſt emulādū neq̄ʒ ze lādū ſuꝑ pctōres. Et erat vna ex pte pctōꝝ q̄rū felici tas breuis eſt. Alia vō ex pte bonoꝝ: q2 meliora ſūt eis ꝑmiſſa. hic aūt explicat in ſpāli. Et p̄mo qd̄ ſit circa p̄ mū. 2° qd̄ circa excellētiā iuſtoꝝ ĩ vtroq̄ʒ mixtuʒ ibi⌊ Meli⁹ eſt modicū.⌋Circa p̄ᵐ duo facit. Pmo reite rat ſniaʒ ⁊ exponit cui⁹ rōnem aſſignare itēdit.2° aſſi gnat rōnē ibi⌊ Deſine ab ira.⌋Dicit ḡ⌊ Noli emula ri ĩ eo.⌋Hic repetit ſniaʒ quā ſup̄ poſuit. ⁊ exponit qd̄ dixerat⌊ Noli emulari in malignātib⁹.⌋Poſſet aūtē go q̄rere qd̄ in eis ꝓhibet emulādū. Dico q̄ tpalis pro ſpitas eſt illa. ⁊ idō dicit⌊ Noli emulari.⌋i.idignari.⌊ ĩ eo q ꝓſpat̄ ĩ via ſua ⁊c̄.⌋qd̄ pōt itelligi ꝯiūctī ſic⌊ No li emulari ⁊c̄.⌋q.d. Qui facit iniuſtitiā ꝓſpat̄: de q̄ ēt iuſti emulant̄.ps̄. Zelaui ſuꝑ iniq̄s ⁊c̄. Itē pōt legi diui ſim. ſic ſūt due rōnes q̄re idignet̄ ꝯ eos. Una q2 oīa eiſ ad votū ſuccedūt. ⁊ idō dicit⌊ in eo qui ꝓſperat̄.⌋i.ſi vi des eos ꝓſpari. Prouer.1. Pſpitas ſtultoꝝ pdet eoſ. Itē ſi vides q̄ inualeſcāt ſuꝑ iuſtos noli indignari. Sic dicebat Baruch.4. Animegor eſto pplus dei memo rabilis iſrael. Nocētes ꝑibūt qui te vexauerūt: ⁊ q gra tulati ſunt in tua ruina punient̄. Et ideo dicit⌊ ⁊ in ho mine faciētē iniuſtitias.⌋¶ Deinde cum dicit.

¶ Deſine ab ira ⁊ derelique furorē: noli emulari vt maligneris. Qm̄ qui malignantur exterminabuntur: ſuſtinentes autem dominū ipſi hereditabunt terram.

¶ Aſſignat rōnē p̄dicte ammonitiōis: ⁊ hāc duplicem. Unā ex pte eius cui fit monitio. aliam ex pte pctōꝝ ibi⌊ Adhuc puſillū.⌋Circa p̄ᵐ duo facit. Pmo enī oſtē dit piculū pn̄s ſi nō acq̄eſcat monitioni.2° piculū futu ruʒ ibi⌊ noli emulari vt nō maligneris.⌋Ubi p̄° pōit piculū

piculū culpe. 2° pene ibi[Qm̄ q malignant.] Circa piculuz pene duo fac. Pr̄io enī ponit delinquētiū penā. 2° pmiū ſuſtinētiuz ibi[Suſtinētes autē dn̄z.]Di cit g̃[Deſine ab ira.]Ecce pn̄s piculuz: q2 idignatio eſt ira: ⁊ ipſa ira eſt mala. Eph. 4. Oīs amaritudo ⁊ ira ⁊ idignatio ⁊ clamor ⁊ blaſphemia tollat a uobi cū oī malitia. Et iō dic[Ceſſa ab ira.]Jac. 1. Ira viri iuſtitiā dei nō opat.[⁊ derelinque furorē.]Ira ⁊ fu ror idē ſunt: ſed differūt ſm magis ⁊ min⁹. q2 furor ni hil aliud eſt q̃z ira accēſa. Prouer. 27. Impetuz ɔcita ti ſpūs ferre qs poterit. Ergo[Deſine ab ira.]in corde.[⁊ derelinque furorē.]in ope.[noli emulari ut mali gneris.]Ecce futuꝝ piculuz culpe. Qn̄ enī aliq̄s idi gnat pp pſpitatē alioꝝ declinat aliqn̄ a iuſtitia. Et iō dicit[noli emulari ut maligneris.]i. ne forte iducat te in iniuſticiā. Mal. 3. Uan⁹ eſt qui ſuit deo: ⁊ qd̄ emolu mētū q2 cuſtodim⁹ pcepta ei⁹.[Qm̄ qui malignāt.] Ecce piculuz pene futuꝝ. ¶ Nota q nō oēs pctōres malignant. Qn̄ enī peccat q̄s uel ex īfirmitate uel ex ig rācia nō malignat. ſed qn̄ ex electione peccat tūc mali gnat. Primi de facili corrigunt. ſz tertij difficile. Eccleſ 1. Peruerſi difficile corrigunt. Et iō dicit[extermina bunt.]i. extra fines ponent. ſ. iuſtitie. Et boni. Job. 18 Expellēt eū de luce in tenebras: ⁊ de orbe tranſferet eū. ſic exterminabunt qui malignant. Sed[ſuſtinentes dn̄m.]i. qui nō ſic idignant ut malignent: ſz expectāt i futurū[ipſi hēditabūt terrā.]ſ. viuētiū. Poſſidebunt enī eā hēditario iure ſicͭ hēdes. Ro. 8. Si aūt filij ⁊ he redes. Illa aūt celeſtis pr̄ia dr̄ tr̄a pp ſtabilitatē. Eccles 1. Terra in eternū ſtat. Et ut dicͭ Aug⁹. Sicͭ terra no ſtra ſe hēt ad celū: ita ſupior vita btōꝝ ſe hēt ad celum ſupi⁹. ſ. ad deū a quo illuminat ⁊ fecundat. Apoc. 21. Claritas dei illuminabit eam. ¶ Deinde cum dicit.

¶ **Et adhuc puſillū ⁊ non erit peccator: ⁊ que res locum eius ⁊ non inuenies.**

¶ Aſſignat rōnē ex pte maloꝝ. Et circa hoc duo facit. Dixerat enī[Noli emulari in eo qui pſpat i via ſua.] i. in hoīe faciēte iniuſtitias. Pr̄io g̃ rōnē aſſignat q nō eſt emulādum eoꝝ pſpitati. 2° q nō eoꝝ iniuſticie ibi[Obſuabit pctōr.]Circa pm̄ duo fac. Proponit enī pmo piculū iminēs malis. 2° fructū iuſtoꝝ ibi[Man ſueti.]q2 oppoſitū per oppoſita meli⁹ inoteſcit. Circa pm̄ duo fac. Pr̄io enī denūciat deſtructionē eoꝝ q̃ʒtuʒ ad ſeipſos. 2° quātū ad locū ipſoꝝ ibi[⁊ queres.]Dicͭ ergo q̃ʒtū ad ſeipſos[Adhuc puſillū ⁊ nō erit pctōr.]

Queſtio. **Si non erit** Ergo non patietur penas eter nas.

Solutio. **Rn̄deo** Nō erit in glīa in qua nūc eſt: ſed in in ferno. Job. 7. Qui deſcēdit ad inferos nō aſcēdet nec reuertet ultra in domū ſuā: neq3 euz co gnoſcet ampli⁹ locus ei⁹ qm̄ eſt puſillū. Cōtingit qdez q pctōres deijciunt in breui. Eccli. 10. Oīs potētat⁹ vi ta breuis. Sz ſi ēt toto tpe vite ſue ſint in pſpitate ad huc illud tp̄s cōparatū eternitati nihil eſt ⁊ puſillum. Aggei. 7. Adhuc vnū modicū eſt: ⁊ ego mouebo celū ⁊ terrā. Quātū ad locū vo dicit[Et queres locū ei⁹ ⁊ nō iuenies.]Tripl'r exponit hic locus. Pr̄io nāq3 lo cus. i. opportunitas. Dicit enī de aliquo qn̄ hēt poſſe alicubi hēre opportunitatē. Pctōr aūt hēt locū in iſto mūdo q2 eſt opportun⁹ ad min⁹ ad exercitiū iuſtoruz. Sz qn̄ h̄ exercitiū ceſſabit tūc nō hēbit locū: ⁊ iō tol let a iuſtis. 2° q2 aliqn̄ nō deſinit aliq̄s peccare ⁊ tn̄ re manet loc⁹ ei⁹. Sz finalr̄ ēt locus ei⁹ nō remanebit nec iuenietur. Ubi mō rex aſſyrioꝝ: ubi Nero? Et finaliter oīa regna mūdi euacuabunt. pͤ Cor⁹. 15. Deīn finis cū tradiderit regnū deo ⁊ pñ: cū euacuauerit oēz pn̄a

patū ⁊ ptātē ⁊ vtutē. 3° ſm Orig. Loc⁹ pctōris eſt iſtō in quo qeſcit: ubi ſunt tpalia ⁊ terrena. g̃ loc⁹ ei⁹ eſt iſte mūdus. Sz hinc trāſibit. Luc. 21. Celū ⁊ tr̄a trāſibunt ⁊c. Et iō ſi in eis ponim⁹ locum noſtrum non trāſibit. ¶ Deinde cum dicit.

¶ **Manſueti autem hereditabunt terrā: ⁊ de lectabuntur in multitudine pacis.**

¶ Ponit fructū iuſtoꝝ. Hic aūt eſt dupl'x. Un̄ pmo po nit fructū diuitiarū. 2° uolupatū ibi[⁊ delectabūt.] Hoc enī hoīes in iſto mūdo deſiderāt ⁊ utrūq3 pmit tit iuſtis. Dicͭ g̃[Māſueti ⁊c.]Per māſuetos ſignat iuſtos. Illi enī iuſti ſūt q poſſidēt corſuū in puritate. Et q2 nihil ita trahit hoīem extra ſe ſicͭ ira ⁊ māſuetudo tē perat eā: iō uocat iuſtos māſuetos. Hiero⁹ dicͭ[Mi tes.]Matth. 5. Bti mites qm̄ ipſi poſſidebūt terrā. i. dabit eis in poſſeſſionē tr̄a viuētiū. Aug⁹ ɔ ualētinuz dicͭ. Q2 chr̄s nihil accepit de ueteri teſtō quātū ad pro miſſiones. qd̄ p3 Matth. 5. In ueteri aūt teſtō pmitte bant tpalia ⁊ trena. Ad tram. Māſueti aūt ihitāt tr̄ā iſtā. q2 illi iſeſtant q alios iſeſtāt. ſed māſueti nullos in feſtāt. nō debēt g̃ ab alijs merito iſeſtari. Sz tn̄ ſpāliť hēditabūt illā terrā viuētiū ſicͭ iā dictū eſt. 2° ponunt eoꝝ delitie cū dicͭ[⁊ delectabunt in multitudine pa cis.]Hec enī pax eſt ualde delectabilis. Dicit aūt[in multitudine.]q2 ibi eſt multiplex pax. hic vo ſūt mul te guerre. Una eſt enī ad hoīes: ſed hec nō erit ibi. q2 oēs erūt in vnū pacifici. Iſa. 32. Sedebit ppl's meus i pulchritudine pacis ⁊c. Itē hic eſt guerra ɔ carnē que ɔcupiſcit aduerſus ſpūm. Gal. 5. Caro ɔcupiſcit aduer ſus ſpūm ⁊ ſpūs aduerſus carnē. hec enī ſibi inuicē ad uerſant ⁊c. Sz tūc hēbūt pacē adiuicē. Job. 5. Scies q pacē hēat tabnaculū tuū. Itē uolūtas ɔ ſe ē diuerſa p diuerſa deſideria. tūc aūt nō erit diuiſa ſz vnita i dn̄o. ps. In pace fact⁹ ē loc⁹ ei⁹. Itē hic ē guerra ad deū pp pctā. Iſa. 59. Pctā ur̄a ſiue iniqtates ur̄e diuiſerūt in ter uos ⁊ deū ur̄m. Sz illi oēs hēbūt pacē cū illo. Job 22. Acqeſce ei ⁊ hēto pacē cum eo ⁊c. Multiplex bellū i pñti vita.

¶ **Obſeruabit peccator iuſtum: ⁊ ſtridebit ſu per eum dentibus ſuis.**

¶ Sup̄ poſuit vnā rōnē q̃re nō debēt viri dei idignari ſup pctōrē. q2. ſ. ei⁹ pſpitas nō eſt ſtabilis. hic ponit ali am: q2. ſ. pctōres nō pñt nocē iuſtis. Et circa h̄ duo fac. Pr̄io enī pponit eoꝝ malignitatē quā in corde cogitāt ɔ iuſtos. 2° eoꝝ conatū exteriorē ibi[Gladiū euaginaue rūt.]Circa pm̄ duo fac ſz q iterior eoꝝ malitia ē du^x. Pr̄io enī oſtēdit q mali īſidiant bonis. 2° q turbant ɔ eos ibi[⁊ ſtridebit.]Dicͭ g̃[Obſuabit pctōr iuſtū.] ſi aliqd forte poſſit hic ɔ eū. Luc. 14. Ipſi aūt obſua bāt eū. Sic pctōres obſuāt bonos īſidiādo eis ⁊ ſcdā eo rū ſtudia puertēdo. Eccli̅e enī bona i mala ɔuertētes īſidiant ⁊c. ¶ Sz ɔ h̄ dr̄ Prouer. 24. Ne īſidieris ⁊ queras ipietatē i domo iuſti ⁊c. 2° turbant ɔ iuſtū. Di cūt enī Sap. 2. Qm̄ diſſilis eſt alijs vita illi⁹ ⁊c. Un̄[ſtridebit ſup eū dētib⁹ ſuis.]i. cōmouebūt ad iram. Loquit ad modū apꝛoꝝ. pꝰ. Pctōr videbit ⁊ iraſcet. Act. 7. Stridētib⁹ in eum. ¶ Deinde cum dicit.

¶ **Dn̄s autem irridebit eum: quoniam proſpi cit q ueniet dies eius.**

¶ Oſtēdit q hec eoꝝ malitia nō hēt effcm̄ ītētuz: q2 irri dent a deo. Et circa h̄ duo fac. Pr̄io enī ponit irriſio nē. 2° ei⁹ rōnē ibi[qm̄ pſpicit.]Dicͭ g̃[Dn̄s irridebit euz.]i. fac eū: uel ɔſiderat irriſibilē. Et rō eſt q2 dn̄s vi dit eum attētare magna ⁊ tn̄ ſcit q ſtatim debet mori. ⁊ ideo ſubdi:[Qm̄ pſpicit q ueniet dies eius.]ſ. in pmptu. ⁊ hoc eſt ei debitus dies. ſ. cōdēnationis. Job 21. In diem pditionis ſeruat malus: ⁊ ad diem furoris

ducet. De hac die dic̃ hic. Nõ ḡ turbari debetis ꝯ eos dic̃ pſalm⁹: q̃r nõ pñt ꝓualẽ ꝯ uos. ℭ Cõñter cũ dicit.

ℭ Gladiũ euaginauerũt pctõres: itẽderũt arcuz ſuũ. Ut decipiãt paupem ⁊ iopẽ: ut trucidẽt rectos corde. Gladius eoꝝ intret in corda ipſorum: ⁊ arcus eorum confringatur.

ℭ Addit de conatu maloꝝ exteriori. Et circa h̃ tria fac̃. Primo enĩ oſtẽdit eoꝝ conatũ. 2° finẽ intẽtum ibi⌊ ut decipiãt.⌋ 3° conat⁹ hui⁹ euẽtũ ibi⌊ Gladi⁹ eoꝝ.⌋ Circa p̃m duo facit ſm q̃ eſt duplex conat⁹ eoꝝ contra bonos. Primo enĩ oſtẽdit conatũ eoꝝ per aptã ꝑſequutionẽ. 2° per fraudulẽtã calũniã ibi⌊ Intẽderũt arcũ.⌋ ℭ Dicit ḡ quãtũ ad p̃m⌊ Gladiũ euaginauerũt pctõres.⌋ Per gladiũ itelligit̃ oĩs apta facti ꝑſequutio. Luce. 22. Si pcutim⁹ in gladio. Perſequutio ẽt v̾bi dicit̃ gladi⁹. pſ̃. Lingua eoꝝ gladi⁹ acut⁹. Et hic gladius eſt gladi⁹ diaboli qui per linguã hoĩs multos iterfic̃. Hic aũt gladi⁹ eſt in uagina q̃zdiu eſt in corde: ſed qñ ꝓfert̃ eſt ſic iã euaginat⁹. Cauẽdũ eſt ergo p̃mũ ut nõ habeamus eũ. 2° ⁊ ſi hẽret̃ nõ euaginem⁹ eũ. Quia ſi tenet̃ in uagina p̃mo ꝯbit rubiginẽ: tãdẽ tñ cõſumit̃ ⁊ tepeſcit odiũ ⁊ uolũtas iniuriãdi. ℭ Quãtũ ad 2m dic̃⌊ intenderũt arcũ ſuũ.⌋ Arcus a lõginquo pcutit̃ ⁊ nõ videt̃ trahẽs eũ eo: ſic̃ videt̃ pcutiẽs cũ gladio: ⁊ iõ arcus ſignat ꝑſequutionẽ doloſam. ℭ Cõñter oſtẽdit q̃d intẽdũt cũ dic̃⌊ ut decipiãt.⌋ Circa q̃d duo facit ſz q̃ duo intẽdũt. Primo enĩ itẽdũt decipe. 2° occidẽ ibi⌊ ut trucidẽt.⌋ Dicit ḡ⌊ ut decipiãt ⁊c̃.⌋ Decipe eſt per arcuz doloſum. Job. 12. Ipſe nouit ⁊ decipiẽtẽ ⁊ eũ qui decipit̃. Sed⌊ paupem ⁊ inopẽ.⌋ Paup eſt qui parũ hẽt. Inops eſt qui eget ope. Uel ſm glo. Paup eſt qui ſibi nõ ſufficit. iops v̾o q̃ nõ ſuſtẽtat̃ aliũ ope. Et hoc dic̃ q̃r tales nõ hñt ſubueniẽtẽ. Occaſio deſignat̃ per gladium uel corpalẽ uel ſpũalẽ. Heb. 11. In occiſione gladij mortui ſũt. Euẽt⁹ aũt conat⁹ eoꝝ eſt⌊ q̃r reuertet̃ in caput ſuũ.⌋ Et p̃mo oñdit quãtũ ad gladiũ dicẽs⌊ Gladi⁹ eoꝝ ⁊c̃.⌋ Tu exemis gladiũ ꝯ aliũ ⁊ forte nõ pcutis eũ: q̃r forte ei nocẽ nõ potes. Tñ ex ipſo ſpũalit̃ tu es pcuſſus. Prouer. 1. Ipſi quoq; cõtra ſanguinẽ ſuũ iſidiant̃ ei ⁊c̃. 2° quãtũ ad arcũ. vñ dicit⌊ ⁊ arcus eorũ ꝯfringat̃.⌋ pſ̃. Ibi cõfregit potẽtias arcũ ſcutũ gladiũ ⁊ bellũ. hoc aũt erit qñ deſtruet̃ doloſitas eoꝝ ne iplere poſſint q̃d ceperũt. Job. 5. Qui diſſipat cogitatiões malignorum ne poſſint ⁊c̃.

ℭ Melius eſt modicum iuſto: ſuper diuitias peccatorum multas.

ℭ Sup̃ pſ̃ aſſignauit rõnẽ q̃re nõ debem⁹ emulari malos ⁊ ꝓſpitatẽ eoꝝ ex deiectione eoꝝ ſũptã. Hic autem aſſignat ſũptã ex pte iuſtoꝝ. Et p̃mo oſtẽdit dignitatẽ iuſtoꝝ. 2° ſubiũgit monitionẽ ad ſectãdã iuſticiam ibi⌊ Expecta.⌋ Circa p̃m duo facit. Primo ꝓponit intẽtũ. 2° manifeſtat ꝓpoſitũ ibi⌊ Qm̃ brachia.⌋ Dicit ḡ⌊ Meli⁹ eſt modicũ ⁊c̃.⌋ Intẽtio ei⁹ eſt ꝓbare q̃ bona iuſtoꝝ p̃eminẽt bonis pctõꝝ. Et ſic min⁹ hñtes nõ emulant̃ plus hñtes. vñ dicit⌊ Meli⁹ ⁊c̃.⌋ q.d. Cõtingit iuſtũ parũ hẽre ⁊ pctõrẽ ſatis.

Queſtio. **Sed** quid melius: Rñdet q̃ parũ iuſti. Prouer. 16. Meli⁹ eſt parũ cũ iuſtitia q̃z multi fructus cũ iniquitate.

Uñ ſit rõ boni i his q̃ hñt homines. **Cuius** ratio eſt: q̃r que rõnẽ boni hñt ex hoc ſolũ hñt q̃ utilia ſũt ad finẽ: ⁊ nõ ꝓpter aliud. Inquãtũ enĩ bona ſũt inquãtũ utilia. poſtq̃z aũt icipiũt eẽ nociua nõ ſunt bona. ſic̃ eſt de medicina ſũptus q̃z ad ſanitatẽ ſit neceẽ: ia accipias iã nõ eſt bona. Res aũt mundi bone ſunt inq̃ztũ iſt̃ alr̃ deſuiũt ad v̾tutẽ. Qñ ergo hẽs tãtũ de eis q̃ ſufficiũt ad v̾tutẽ: bone ſunt. Si aũt a v̾tute abducũt ſunt male. ⁊ iõ meli⁹ eſt parũ hẽre de eis cũ iuſtitia: q̃r hoc eſt bonũ: q̃z multũ cũ iniuſtitia q̃r hoc eſt malũ. Et hoc ẽt itelligẽdũ eſt de oĩb⁹ alijs diuitijs ſpũalib⁹. ſ. parũ de ſapia cũ iuſtitia ⁊ ſic de alijs. ℭ Deinde cum dicit.

ℭ Quoniam brachia peccatorum conterẽtur confirmat autem iuſtos dominus.

ℭ Probat q̃ meli⁹ eſt. Cui⁹ triplex eſt rõ. Primo ex pte diuturnitatis. 2° utilitatis ibi⌊ Mutuabit̃.⌋ ⁊ 3° v̾tutũ ibi⌊ Os iuſti.⌋ Circa p̃m duo facit. Primo enĩ ꝓponit ꝯtritionẽ maloꝝ. 2° ꝯfirmitatẽ bonoꝝ. Dic̃ ḡ⌊ Qm̃ brachia ⁊c̃.⌋ q.d. Iõ bona iuſtoꝝ pauca ſunt meliora q̃z ipſoꝝ multa. q̃r ſunt ſtabilia. illa v̾o nõ. Et hoc ẽ q̃d dicit⌊ Qm̃ brachia.⌋ Noĩa mẽbroꝝ corpalium deſignãt v̾tutes ſeu act⁹ eoꝝ mẽbroꝝ. Noĩe ḡ brachij deſignat̃ v̾t⁹ hoĩs opatiua. vñ⌊ brachia pctõꝝ ꝯfringẽz.⌋ i. v̾t⁹ opatiua ipſoꝝ deſtruet̃. Job. 38. Brachiũ excelſũ ꝯfringet̃. ℭ Sed h̾ brachiũ ꝯterit̃ qñq; a deo. qñq; a diabolo. qñq; ſil̃ ab utroq;. A deo ꝯterit̃ qñ itẽdit nocere iuſtis: ⁊ ipedit̃ in ſuo ꝓpoſito. Job. 5. Diſſipat cogitationes malignoꝝ ne poſſint iplẽ man⁹ eoꝝ q̃d ceperãt. A diabolo v̾o qñ hõ ꝓponit facẽ bonũ ⁊ impeditur a ſathana. Theſ. 2. Uoluim⁹ uenire ad uos: ſed impediuit nos ſathanas. Sicut cuz q̃s ꝓponit facere elemoſynã ⁊ retrahit̃ a cupiditate. Ab utroq; aũt ſimul: a deo q̃dẽ per auc̃tẽ ad ꝓbãdũ. a diabolo v̾o per exequutionẽ. Job. 1. ⁊ 2. c°. 2° cum ſubdit⌊ Cõfirmat aũt ⁊c̃.⌋ oſtẽdit q̃ iuſti ſunt diuturni ⁊ firmi ⁊ ſtabiles. Dicit ergo⌊ Cõfirmat aũt iuſtos dñs.⌋ Lz iuſtitia ſit v̾t⁹ ⁊ firmitas aĩe: tñ nõ hoĩ a ſeipſo. Uñ. 1. Cor. 1. Non gloriet̃ oĩs caro in cõſpectu ei⁹. ex ipſo aũt uos eſtis i chriſto ieſu ⁊c̃. uſq; in dñ̃o glriet̃. Hõ enĩ in ſe fact⁹ eſt infirmus. pſ̃. Miſerere mei de⁹ qm̃ ifirm⁹ ſum. Et iõ indiget ꝯfortari ab aliquo maxime a deo a quo q̃dẽ confirmat̃. Qñq; in tpalib⁹ inquãtũ expedit iuſto ad ſalutẽ. Sed in ſpũalib⁹ ſemp. ⁊ hoc iteriori grã. Itẽ bonis v̾bis. Itẽ bonis exẽplis. De p̃mo Ro. 1. Ut ſpũalis ad ꝯfirmãdos uos. Theſ. 1. In grã exhortet̃ corda ueſtra ⁊ ꝯfirmet ⁊c̃. pſ̃. Spũ p̃ncipali ꝯfirma me. De 2° pſ̃. Cõfirma me in v̾bis tuis. Act. 15. Uerbo plurimo cõſolati ſunt frẽs cõfirmauerũt eos. De 2° Luc̃. 22. Conuerſus cõfirma frẽs tuos. 1. Pe. 2. Chr̃s paſſus eſt pro nobis ⁊c̃. ⁊ 4°. Chr̃o igit̃ in carne paſſo ⁊c̃. vñ in 5° Ipſe ꝑficiet ꝯfirmabit ⁊c̃. Cõfirmat per exẽplũ crucis que dicit. Crux enĩ finita eſt in pena manet in glia. A locis enĩ ſupplicioꝝ trãſit ad frõtes impatoꝝ. Qui tãtũ dedit honorem ſuis penis: q̃d faciet fidelibus ſuis? ℭ Conſequenter cum dicit.

ℭ Nouit dominus dies immaculatorum: ⁊ hereditas eorum in eternum erit.

ℭ Manifeſtat ꝓpoſitũ. Et primo dicit de ſtabilitate iuſtoꝝ. 2° de cõtritione iniuſtoꝝ ibi⌊ q̃r pctõres.⌋ Iuſti aũt dupliciter confirmant̃ a deo. q̃r p̃mo bona eorum ſtabiliunt̃. ſecũdo a malis curant̃ ibi⌊ nõ ꝯfundent̃.⌋ Sed duplex eſt bonũ. ſ. bonum vie: ⁊ bonũ finis. ⁊ in utroq; iuſti ſtabiliunt̃. ℭ Quãtũ ad p̃mũ dicit⌊ Nouit dñs.⌋ ℭ Quãtum ad ſcõm dicit⌊ ⁊ hereditas.⌋ Dicit ergo⌊ Nouit dñs.⌋ Heb. 4. Oĩa nuda ⁊ aperta ſunt oculis eius. Sed p̃cipue q̃ ſibi affinis ⁊ familiaris fuerit. Thi. 2. Nouit dñs qui ſunt eius: ⁊ eos quos approbat. ⁊ ſic dr̃ hic⌊ Nouit dñs.⌋ i. approbat.⌊ dies immaculatorum.⌋

Sed Job. 15. dicit. Quis eſt hõ ut immaculatus ſit ⁊ ut iuſtus ⁊c̃. Queſtio.

Reſpondeo dicẽdũ q̃ uerũ eſt q̃ ex ſe nullus eſt imaculat⁹ ſi macula in Solutio.

religat̃

Brachiũ opa hoim ſignificãt

telligat pctm̃ mortale.ſ3 tñ per grãm ſic. Si vo macu la intelligat originale pctm̃ ſic nullus eſt imaculat⁹. Di es iſti tripl'r p̃nt itelligi. Quia p̃° dies p̃ntis vite.ꝛ l3 ſint cões bonis ꝛ malis:tñ boni eis bñ utunt. Gen̄.25. Mortu⁹ eſt in ſenectute bona ꝓuectecq3 etatis ꝛ plen⁹ dierũ. Impij aũt male utunt eis.pš. Uiri ſanguinũ ꝛ doloſi nõ dimidiabũt dies ſuos. Et qꝛ dies iuſtoꝝ ſũt pleni:iõ approbati.illoꝝ vo dimidiati:ꝛ iõ non approbant. Itẽ ꝛ iſti ſũt mali ꝛ pauci:tñ de⁹ nouit eos. Alij opa viuẽt. Ro.13. Sic i die honeſte ambulem⁹.ꝛ iſti ſũt approbati a deo. Alij dies eternitatis ꝛ iuſtitie:ꝛ iſti ſunt dies iuſtoꝝ:ſed ſoli deo noti. Iſa.64. Oculus nõ vidit abſq3 te que p̃paraſti expectãtib⁹ te. Bonum vo finis oſtẽdit cũ dicit⌊ ꝛ hereditas eoꝝ in eternum erit. ⌋Iſtã dr̃ hẽditas in quo eſt ſtabilimẽtũ ꝛ finis alicui⁹. Iuſti finẽ ſuũ hñt in re eterna.pš. Dñs ps hẽditatis mee. Tre.3. Pars mea. Et iõ nõ põt eoꝝ hẽditas deficẽ. Impij aũt ponũt finẽ ſuũ in mũdanis. Sap.2. Hec eſt ps nr̃a ꝛc̃.ꝛ iõ nõ manet. Et de iſtis dr̃.1. Pe.1. In hereditatẽ ꝯſeruatã in celis. ℭ Deinde cu3 dicit.

ℭ Nõ ꝯfundent in tpe malo:ꝛ in dieb⁹ famis ſaturabunt:qꝛ pctõres peribũt. Inimici vo dñi mox ut honorificati fuerit ꝛ exaltati:deficientes queadmodum fumus deficient.

ℭ Oſtẽdit quõ iuſti tueant ꝯtra mala. Et h̃ dupl'r. Quodã eni eſt malũ qđ bono eſt ꝯtriũ.ꝛ qđdã eſt malũ per defectũ boni ibi⌊ ꝛ in dieb⁹ famis.⌋ ℭ Dicit g̃ quantũ ad p̃m⌊ Nõ ꝯfũdent in tpe malo. ⌋i. in tpe aduerſitatis. Amos.5. Prudẽs in tpe illo tacebit:qꝛ tps malũ eſt. Eſt eni tps malũ dupl'r. uel de p̃nti:ꝛ h̃ eſt tps aduerſitatis qđ eſt malũ. vñ⌊ Nõ ꝯfũdent i tpe malo. ⌋i. in tpe aduerſitatis. Mali eni in tpe aduerſitatis ꝯfũdunt:nõ boni. Tũc nẽpe ꝯfũdit qs qñ ꝑdit i quo ſpat Sz qñ id manet in quo ſpat nõ ꝯfũdit. In aduerſitate aũt ꝑdunt tpalia in qb⁹ boni nõ ſpant:ꝛ iõ nõ ꝯfũduntur tpe aduerſitatis. Uel de futuro in die iudicij ꝛ i eo ipi ꝯfũdent per erubeſcẽtiã de pctis.pš. Cõfundant ꝛ erubeſcãt valde. Iuſti aũt honorabunt. Ro.2. Hijs qdẽ q̃ ſm patiẽtiã boni opis glia3 ꝛ honorẽ ꝛc̃. ℭ Et tñ ad 2m malũ qđ eſt per defectũ boni ſbiũgit⌊ ꝛ i dieb⁹ famis ſaturabunt. ⌋Hoc tripl'r exponit. Ad litterã eni h̃ põt exponi de fame tpali. Nã aliqñ de⁹ ꝓuidit q fames eẽt apud ifideles.apud fideles vo abũdãtia: qa fideles ſibiinucẽ coicabãt que hẽre poterãt. Aliqñ et ꝓuidet a deo fidelib⁹ ne egeãt. Job.5. In vaſtitate ꝛ fame ridebis.ſ. ſic helias ſatiat tpe famis.3. Regu3.17. Ad ꝓbationẽ tñ nr̃a3 aliqñ famis neccitas ſuos dei ꝑ occupaſſe ꝓbat. Uñ Apls ait de ſeipſo Cor⁹.11. In fame ꝛ ſiti ꝛc̃. Uel qꝛ ſui dei modico ꝯtẽti ſaturãt. Philip.ul. Scio ꝛ humiliari:ſcio ꝛ abũdare ubiq3 ꝛ i oib⁹ iſtitut⁹ ſu3 ꝛ ſatiari ꝛ eſurire ꝛ abũdare ꝛ penuriã pati Impij aũt multa volũt ꝛ multa querũt:ꝛ iõ in diebus famis nõ ſaturabunt. Exponas et de fame uerbi dei. Et in hijs dieb⁹ h̃ ſaturant iuſti. Matth.5. Bti q eſuriũt ꝛ ſitiũt iuſtitiã:qm̃ ipſi ſaturabunt. Uel 3° exponit de fame que erit in futura vita ubi iuſti ſaturabũtur ꝛ iniuſti eſuriẽt. Iſa.65. Serui mei comedẽt ꝛ uos eſurietis. Origenes.in glo. Exo.16. Qui nõ colligebat mãna in die ſexto:eſuriebat i die ſeptimo. Nũc ẽ dies ſextus:ꝛ iõ qui nõ colligit nũc eſuriet tũc ibi. ℭ Cõſeter cũ dicit⌊ qm̃ pctõres pibũt. ⌋oſtẽdit quõ ꝯterent brachia pctoꝝ. Et ponit tria. Pmo caſum ipioꝝ.2° ordinẽ cadẽdi ibi⌊ Inimici. ⌋3° modũ ibi⌊ queadmodum fumus. ⌋Dicit g̃⌊ qꝛ pctõres pibũt. ⌋q.d. Iõ iuſti cõſeruant qꝛ ꝑditio debet ſolis pctõribus.ſed ſalus iuſtis. Job.38. Cõteret multos ꝛ inũabiles:ꝛ ſtare faciet alios pro eis. Ordo cadẽdi eſt qꝛ tollunt in altũ ut fortius cadãt. Job.30. Eleuaſti me:ꝛ q̃ſi ſup vẽtũ ponẽs eliſiſti me valde. Et iõ dic̃⌊ Inimici vo dñi mox ut honorificati fuerit ꝛ exaltati. ⌋pš. Deieciſti eos dũ alleuarent Sz modus eſt ſicut fum⁹:qꝛ ſi diſpgit nõ repat. Et h̃ eſt qđ ait⌊ deficiẽtes queadmodũ fum⁹ deficiet. Iac̃.4. Que eſt vita nr̃a vapor eſt ad modicum parẽs.

Boni nõ ꝯfũdunt.

Fames tri plex.

Pctõrũ defectio.

ℭ Mutuabit pctõr ꝛ nõ ſoluet:iuſt⁹ aũt miſeret ꝛ tribuet. Quia bñdicẽtes ei hẽditabũt terrã:maledicẽtes autem ei diſperibunt.

ℭ Sup̃ oſtẽdit q pauca iuſtoꝝ bona p̃põderãt multis maloꝝ bonis rõne ſtabilitatis.hic aũt oſtẽdit idem rõne vtilitatis. Et p̃mo oſtẽdit q bona iuſtoꝝ ſũt fructuoſa:ſed maloꝝ ecõuerſo.2° oſtẽdit h̃ exꝑimẽto ibi⌊ Iunior fui. ⌋3° ꝯcludit p̃ncipale intẽtum ibi⌊ Declina.⌋ Circa p̃m duo facit ſm q duplex fruct⁹ ꝓuenit homini. Un⁹ eni ex bonis poſſeſſis.ali⁹ ex opibus que fecit. Uñ p̃° oſtẽdit q fructuoſi ſũt boni quãtũ ad p̃m.ſcđo q̃tũ ad 2m ibi⌊ Apđ dñm. ⌋Circa p̃m duo facit. Primo eni p̃mittit fructuoſitatẽ bonoꝝ:ꝛ ꝯtriũ maloꝝ.2° aſſignat rõnẽ ibi⌊ bñdicẽtes. ⌋Circa p̃m duo fac̃. Primo oſtẽdit ifructuoſitatẽ maloꝝ.2° fructuoſitatem bonoꝝ ibi⌊ Iuſtus aũt. ⌋Dicit g̃⌊ Mutuabit pctõr. ⌋Legat p̃mo ſm ſupficiẽ lr̃e. Duplex ſignũ eſt q aliqs deficiat in tpalib⁹. Unũ qñ indiget mutuũ accipe. Deute.28. Ipſe fenerabit tibi:ꝛ nõ feneraberis ei. Et iõ dicit⌊ Mutuabit pctõr. ⌋i. mutuũ accipiet. Aliud ſignum eſt qñ qs mutuũ ꝯſũpſit ꝛ reddẽ nõ põt. vñ dicit⌊ ꝛ nõ ſoluet. ⌋Eccli.29. Solidi vix reddet dimidiũ. Et econuerſo. Unu3 ſignũ abũdãtie eſt q hẽat vñ gratis det. vñ dic̃⌊ Iuſt⁹ aũt miſet. ⌋i. per miam gratis ſbuenit i digẽtib⁹. Job.31. Ab ifantia creuit mecũ miſatio ꝛc̃. Aliud ſignũ eſt qñ hõ eſt ꝓmpt⁹ reddẽ qđ d3. vñ dic̃⌊ ꝛ retribuet. ⌋ſ. debitũ. Ro.13. Reddite oib⁹ debita.

Sed quid eſt hoc qđ dicit. Nunqd iuſti ſemꝑ abundãt terrenis ꝛ mali nõ. imo videt ꝯtriũ. Iac̃.2. Nõne de⁹ elegit paupes in hoc mũdo. Sz de⁹ ſm iſtã expõnẽ loqtur ſm ſtatũ veteris teſti in quo ſuãtib⁹ legẽ ꝓmittunt tpalia bona:trãſgredictibus vo mala:ut ſaltẽ per tpalia traherent ad ſpũalia. Tñ in illis bonis ſignant ꝓmiſſa quedã ſpũalia:ꝛ iõ op3 exponẽ etiam quãtũ ad illos qui in veteri teſtõ ꝑtinebãt ad nouum teſtm̃. ℭ Op3 g̃ h̃ aliẽ expõnẽ.⌊ Mutuabit ꝛc̃. ⌋Et põt referri ad duplex mutuũ. Hõ eni aliqd a deo mutuat:ꝛ aliqd a miſtro dei.ſ. hoie. Dr̃ aũt pctõr hõ qcũq3. Dicit g̃⌊ Mutuabit. ⌋ſ. a deo. qꝛ qd hẽs qđ nõ accepiſti. Cor⁹.4. Et hoc eſt q̃ſi mutuũ. qꝛ ad h̃ dat nobis de⁹ quecũq3 bona ut ex eis creſcam⁹ i hijs que ad honorẽ dei ſũt. Luc̃.19. Et ego veniẽs cũ uſuris utiq3 exegiſſem illã. Et ſic retribuim⁹ ei per grãrũ actionẽ. Sz de⁹ pctõri dedit bona nãlia. Tpalia vo aliqñ largit ꝛ ſpũalia.ſed pctõr nõ ſoluit per ſpũalẽ ꝓfectũ ꝛ grãrũ actionẽ. Iſa.1. Filios enutriui ꝛ exaltaui:ipſi aũt ſpreuerũt me. A miſtro eni dei accipit hõ mutuum. Prelati nãq3 ꝛ doctores ſũt qdã cãpſores. Itẽ Luc̃.19. Uocatis decẽ ſuis dedit eis decẽ mnas:ꝛ ait ad illos. Negociamini dũ venio. Ergo ſunt negociatores. Doctor g̃ dat pplo doctrinã q̃ſi pecuniã.pš. Eloqa dñi eloqa caſta argẽtũ igne examinatũ ꝛc̃. Sz dat vba dñi nõ ſua. Boni aũt retribuũt qꝛ faciũt qđ audiũt:ſ3 mali nõ:qꝛ nõ implẽt obediẽdo. Eccli.33. Audiẽt vba tua ꝛ non facient ea. Iuſtus aũt qđ accepit a deo quicqd ſit illud ꝛ quocũq3 modo expẽdit in alios. Pe.4. Uniuſquiſq3 prout accepit grãm in alterutrũ illam adminiſtrantes. Et ſic miſebit. Item regrãt deo.ꝛ ſic retribuet.pš. Quid retribuã dño ꝛc̃. Rõ aſſignat.⌊ quia bñdicẽtes. ⌋Dic

Queſtio.

Alia ex poſitio.

ſunt tres ſenſus ſm glo. Bñdicētes ei. ſ. deo. in oib⁹
gr̄es agētes ⁊ iuſſa ſequētes. hereditabunt terrā. ſ.
viuētiū. Gal. ul. Qui ſeminat in bñdictionib⁹: de bñdi
ctionib⁹ ⁊ metet vitā eternā. Uel ſm lr̄am. heredita
būt terrā. ſ. terrā ꝓmiſſionis. Et loqtur pplo carnali.
Iſa. 1. Si volueritis ⁊ audieritis me bona terre come
detis. Ecōtrario qui maledicūt deo .ſ. nō ſolū v̄bo ſed
facto vel occaſionalr̄ diſpibūt. pſ̄. Iter impiorum pibit.
Orig. exponit alr̄. bñdicētes ei. ſ. iuſto. bñdicentur.
Quicqd eni fit iuſto de⁹ accipit ſibi factum. Luc. 10.
Qui vos ſpnit me ſpnit. Et Matt. 25. Qđ vni ex mi-
nimis meis feciſtis mihi feciſtis. hereditabūt terrā.
iuſto debitā. Matth. 10. Qui recipiūt iuſtū in nomie
iuſti ⁊c̄. Maledicētes aūt ei. ſ. iuſto. diſpibunt.
Gen̄. 17. Qui maledixerit tibi ſit ille maledictus. Sed
dicto⁹ hēt alr̄. Dico petōr deficiet ut nō ſoluat: ſꝫ iu
ſtus miſet ⁊ retribuet. Qui bñdicti a deo heredita-
būt terrā. Prouer. 10. Bñdictio dn̄i diuites facit. Iniu
ſti v̄o qui maledicti ſūt a deo. i. puniti diſpibūt. Et iō
ſūt ſteriles. Gen̄. 3. Maledicta terra in ope tuo. ¶ De
inde cum dicit.

¶ Apud dn̄m greſſus hois dirigēt: ⁊ viā eius
volet. Cū ceciderit nō collidet: quia domin⁹
ſupponit manum ſuam.

¶ Oſtēdit bonoꝝ fructuoſitatē quātū ad opa. In opib⁹
aūt duo oſtēdunt. Et p⁹ coꝝ ꝓſpitas. 2⁹ coruꝫ repatio
ibi Cū ceciderit. Sꝫ qꝛ ꝓſpitas eſt ex electione dei
p⁹ oſtēdit ꝙ eſt ex pte dei diligētis. 2⁹ ꝙ eſt ex pte hois
dilecti ibi ⁊ viā ei⁹ volet. Dicit ḡ Apud dn̄m gre
ſus hois dirigēt. i. a deo ꝓceſſus hois dirigēt. ꝙ hō
directe itēdat in finē ultimū. Hoc eni nō eſt homini a
ſe. Ihere. 10. Nō eſt hois via ei⁹: nec vi. i eſt ut ambu-
let ⁊ dirigat greſſus ſuos: ſed eſt a deo. Prouer. 16. Ho
minis eſt aīum ꝑparare: ⁊ dn̄i gubnare linguā oēs vie
hoīum patēt oculis ei⁹. pſ̄. Perfice greſſus meos i ſe-
mitis tuis: ut nō moueant veſtigia mea. Dirigit aūt de
us greſſus hois in via v̄itatis cognoſcēde: ut nō labat
in errorē. pſ̄. Dirige me in v̄itate tua ⁊ doce me ⁊c̄. Itē
in via iuſtitie ut declinet a malo ⁊ faciat bonū. pſ̄. Di-
rige me in ſemitā rectā ⁊c̄. ¶ Quātū ad 2ᵐ dicit ⁊
viā ei⁹ volet. Hoc duplr̄ pōt itelligi ut dicat p̄mo. Et
hō direct⁹ a deo volet viā ei⁹. ſ. dei. q. d. De⁹ ſic dirigit
hoīem ꝙ nō cogit eū: ſed facit eū velle ⁊ eligē bonum ⁊
id qđ eſt dei. Phil. 2. Qui opat in nob ⁊ velle ⁊ pficē.
Uel alr̄. ⁊ dn̄s volet. i. acceptabit ⁊ remunerabit vi
am ei⁹. i. bona opa nr̄a. Prouer. 4. Que a dextris ſūt
nouit dn̄s. ¶ Cōſeqūter cū dicit Cū ceciderit. oſtendit
bonoꝝ in opib⁹ fructuoſitatē quātū ad coꝝ repationē.
Et circa hoc duo facit. Pꝛio eni ponit ipſam repatio-
nē. 2⁹ ipſi⁹ cām aſſignat ⁊ rōnem ibi qꝛ dn̄s ſupponit
manū ſuā. Dicit ḡ Cū ceciderit. Directio viatoris
ſic eſt. ut aliqñ cadat: ſed cōphēſoris eſt non cadere.
Uiator tñ ⁊ ſi forte ceciderit de⁹ repat eū. Et hoc ē qđ
dicit nō collidet. Hoc aūt pōt itelligi de 2⁹ caſu. ſ. tē
poralis aduerſitatis. 2. Reg. 1. Quō ceciderunt fortes.
nolite annūciare in geth ⁊c̄. Et ſi ſic iuſt⁹ cadit nō colli
det: qꝛ patiēter ſuſtinet. Jac. 1. Patiētia op⁹ pfectū ha
bet ⁊c̄. Sꝫ petōr ſi cadēs collidit: qꝛ ipatiēs eſt. Uel de
caſu venialis pcti: qꝛ nullus eſt qui tale pctm̄ nō com-
mittat aliqñ. Jac. 2. In multis offendim⁹ oēs. Et ſic ſē
ſus eſt. Si ceciderit hoc caſu nō collidet ut mortaliter
peccet. vn̄ dr̄ Prouer. 34. Septies in die cadit iuſt⁹ ⁊
reſurgit. Qđ ſi referat ad caſum pcti mortalis quo ali-
qñ iuſt⁹ cadit ut dauid per adulteriū ⁊ homicidiū. ⁊ ſi
cut petrus negādo chr̄m: ſic petōres ex caſu collidunt:
qꝛ deſpati nolūt ad pniam redire. Un̄ Eph. 4. Deſpe
rātes ſemetipſos tradiderūt ⁊c̄. 2. Cor⁹. 12. Lugeā mul
tos ex hijs qui ān peccauerūt ⁊ nō egerūt pniam ⁊c̄. ſꝫ
iuſt⁹ nō collidit per deſpationē: ſed redit ad pniaꝫ. vn̄
dauid dixit. Peccaui dn̄o. ⁊ dictū eſt ei. 2. Reg. 12. Do
min⁹ trāſtulit pctm̄ tuū. Itē petr⁹ fleuit amare. Matt.
26. Mich. 7. Nō leteris inimica. qꝛ cecidi ꝯſurgā. Rō
aūt ꝙ nō collidit eſt qꝛ dn̄s ſupponit manū ſuam. ſ.
gr̄e ꝯfortātis eū. Eze. 3. Man⁹ dn̄i erat mecū ꝯfortās
me. pſ̄. Et tenebit me dextera tua. ¶ Deīde cū dicit.

¶ Junior fui: etenī ſenui: ⁊ nō vidi iuſtū dere-
lictū: nec ſemē ei⁹ q̄rēs panē. Tota die miſet
⁊ cōmodat: ⁊ ſemē illi⁹ in bñdictione erit.

¶ Oſtēdit experimēto ꝙ bona iuſtoꝝ ſūt fructuoſa: ſed nō
maloꝝ. Et ponit illud diuturnū de duob⁹. Pꝛimū de
imunitate bonoꝝ a malis. 2⁹ de pfectu coruꝫ in bono
ibi Tota die. Circa p̄ᵐ duo facit. Pꝛio eni oſtēdit
imunitatē a malo quātū ad ipm iuſtū. 2⁹ quātū ad ſe-
mē ei⁹ ibi nec ſemē ei⁹. Circa p̄ᵐ duo facit. Pꝛimo
eni ponit diuturnitatē experimēti. 2⁹ ipm experimētuꝫ ibi
non vidi. Dicit ergo Junior fui. Ac ſi diceret ei
aliqs. vn̄ hēs hec oīa que dicis de bonis iuſtoꝝ ⁊c̄. Rn̄
det. Quia ab experimēto Junior fui ⁊c̄. Hoc dupli
ter pōt exponi. Pꝛio de etate corꝑali. 2⁹ ꝙ hō p̄mo flo
ret in iuuētute: ⁊ poſtea ſenex fit. pſ̄. Mane floreat ⁊
tranſeat.

Sed contra

hoc dicit Aug⁹. Tu dauid ſem per fuiſti in terra tua ⁊ ſi in illa Queſtio.
nō fuiſti iuſt⁹. nec tñ eſt mirū ſi ibi nō eſt derelict⁹. Et
iō vult Aug⁹ ꝙ loquat in pſona eccl̄ie. Et hoc hēt eta
tē pueritie in abel: iuuētutis in pꝛiarchis: ſenectutis in
aplis: ſenectā in fine mūdi. Pretermittit duas medias
etates ⁊ ponit extremas: ⁊ ſic fuit a p̄ncipio mūdi ⁊ erit
uſqꝫ ad finē. Et hec diſtictio ponit Gal. 4. Uel pōt i-
telligi de ſpūalitate: qꝛ q̄zdiu hō delectat in puerilib⁹
⁊ vanis ſic eſt puer mēte. ſed qñ delectat in maturis fit
ſenex. Et hec diſtictio ponit p⁹ Cor. 13. Cū eēm puu-
lus loquebar ut puulus ⁊c̄. cū aūt fact⁹ ſum vir ⁊c̄. Et
iō dicit. Siue in ſtatu puerili ſiue in ſtatu ſenectutis h̄
iudicaui ꝙ. ſ. ipſe iuſt⁹ fit imunis a malis: ⁊ quātuꝫ ad
ſe. ⁊ quātū ad ſemē ei⁹. Iō oſtēdit dicēs nō vidi iuſtū
derelictū. quātū ad ſe. Si hoc referat ad bona tpalia
nō vi veꝝ. qꝛ de iuſtis dr̄ Heb. 11. Egētes āguſtiati ⁊c̄.

Rn̄deo

dicēdū ꝙ lꝫ ſubtrahant eis bona tpa-lia: nō tñ deſerunt a deo: qꝛ totuꝫ h̄ ce Solutio.
dit in bonū coꝝ: vel pro bonis: vel ut tollat eū alicuius
mali ut dic̄ Aug⁹ Matth. 5. Pꝛimū querite regnū dei
⁊ hec oīa. ſ. ſpūalia adijcient vob. Uerū eſt ꝙ deus vi-
det expedire ad nr̄am ſalutē. Quātū ad ſemē ei⁹ dicit
nec ſemē ei⁹ querēs panē. Exo. 20. Ego ſum deus
zelotes ⁊c̄. ⁊ reddēs miām in millia hijs qui diligūt me
⁊ cuſtodiūt p̄cepta mea. Luc. 1. Miā ei⁹ a ꝓgenie i ꝓ-
genies timētib⁹ eū. Et iō ſic ipſi nō relinquunt ita nec
ſemē coꝝ. Et pōt referri ad panē tpalē quātū ad uer⁹
teſtm̄. ſed ſm ſpūalē itellectū panis iſte itelligit pricipa
tio chr̄i. ſ. v̄itas ſapia ⁊ iuſtitia. Jo. 6. Ego ſuꝫ panis vi
uus ⁊c̄. Hic eſt panis q dat delitias regibus. Gen̄. 49.
Et dicit querēs panē. qꝛ iſte panis p̄ſto eſt querēti-
bus eum.

Sed contra.

Abrahā iuſt⁹ hiſmael ⁊ eſau q fuerūt filij iuſtoꝝ nō hñt ſpūa- Queſtio.
lem panem.

Reſpondeo

Aplūs ſoluit ꝙ filij ꝓmiſſiōis cōputant filij iuſtoꝝ. Ergo ſe- Solutio.
men eſt ille qui imitat eum. Unde tam filij carnales
qui imitant patres in bono q̄ꝫ diſcipuli qui imitantur
magiſtrū ſunt ſemen ſpūale. ſ. illi qui imitantur eorum

doctrinā

doctrinā inope. ⌊ Tota die. ⌋ Hic oñdit aliud ſignū experientie ſiue aliud expimentū: ⁊ dicit ꝙ aliud qḋ eſt expertus de viro iuſto eſt. q: ⌊ Tota die. ⌋ i. toto tpe vi de ſue miſeret miſerijs alioꝝ: ⁊ cōmodat. ſ. ſpūalia ⁊ tpa lia. ꝑs. Iocūdus hō q miſeret ⁊ cōmodat: uel actu uel ꝓpititudine. Et iō. ⌊ Semē illi⁹ in bñdictiōe erit. ⌋ Gen. 22. Multiplicabo ſemē tuū ſic ſtellas celi ⁊c.

¶ Declina a malo ⁊ fac bonū: ⁊ inhabita i ſeculum ſeculi. Quia dñs amat iudiciū: ⁊ nō derelinquet ſanctos ſuos: in eternum cōſeruabuntur.

¶ Sup̄ oſtēdit ꝑs. ꝙ bona iuſtoꝝ ſūt meliora quātum ad fructū. Hic aūt ꝓrūpit in exhortationē ad illa. Circa h᷑ tria facit. ꝑ⁰ eni ponit exhortatio ad iſta. 2⁰ ponitur fruct⁹ ibi ⌊ Dñs amat. ⌋ Iuſticia hēt duas partes Recedē a malo ⁊ facē bonū. Et iō dicit ⌊ Declina a malo ⁊ fac bonū. ⌋ Hec aūt due partes iuſtitie correſpondēt ꝑceptis legis. Iuſticia eni regulat lege. In lege ſūt quedā ꝑcepta affirmatiua que iplent faciendo bonū. Et quedā ſūt negatiua: que iplent declinando a malo. Itē p hec duo ꝑficit nālis inclinatio appetit⁹: cui⁹ ſūt duo obiecta. ſ. bonū ⁊ malū: q: appetit⁹ nāliter intēdit in bonū: ⁊ refugit malū ſalſū. Sʒ dicit ⌊ Declina a malo. ⌋ Eſt aūt duplex malū. Unum qḋ facit homines malos: ⁊ h᷑ uere dr̄ malū. Aliud malū eſt qḋ nō facit hoies malos. ſ. malū pene. ꝑ^m eſt pctm̄: ⁊ de hoc intelligit cū dicit ⌊ Declina a malo. ⌋ i. a pctō. Ecci. 2. Nō zeles hoiēʒ in pctō ſuo. Et nō dicit ꝙ non faciat malū: q: in hoc intelligit ſola negatio: ſʒ declina a malo. ut. ſ. uolūtatē faciēdi nō hēat. Iſa. 1. Quieſcite agē puerſe. diſcite bñfacē. Hec duo frequēter introducuntur i ſacra ſcriptura. Sʒ qñq3 ꝑmittit bonū: ſicut ibi Dilexiſti iuſtitiā ⁊ odiſti iniq̄tatē. Qñq3 ꝑmittitur vitatio mali: ſicut Iſa. 7. Ut ſciat reprobare malū ⁊ eligere bonū. Et rō eſt q: duplex eſt ordo. Un⁹. Licentionis: ⁊ ſm hūc ordinē ſemp ꝑius d3 ꝑmitti bonū q3 vitatio mali: q: ad hoc vitat malū: ut faciat bonū. Alius eſt ordo exequutiōis: ⁊ ſ3 hūc ordinē ꝑus precipit: ut vitet malū: q: oēs naſcimur filij ire: ⁊ nō poſſum⁹ fieri iuſti niſi expellam⁹ malū. ⌊ Et inhita in ſeculū ſeculi. ⌋ Hic ponit fruct⁹ iuſtitie. q. d. Si declinaueris a malo ⁊ feceris bonū inhitabis: ſʒ nō dicit explicite ubi: ſʒ quātū: q: in ſeculū ſeculi. Sʒ eſt ſenſus. Inhita: q̄ſi intus hita. Senſibilia dicunt exteriora bona: q: exteriori ſenſu capiunt. Interiora bona ſūt ſpūalia ⁊ intelligibilia. Cū g dic. ⌊ Inhita. ⌋ dic. Intra poſſeſſionē ſpūaliuʒ bonoꝝ hitabis. Cañ. 1. Introduxit me rex in cellaria ſua. Et dicit. ⌊ In ſeculū ſeculi. ⌋ i. i perpetuum. ⌋ Exo. 15. Introduces eos: ⁊ plantabis ⁊c. ⌊ Quia dñs amat iudiciū. ⌋ Hic ponit rō quare inhitet in ſeculuʒ ſeculi. q. d. Ideo inhitabit: q: hoc ſtatutū eſt ex diuino iudicio. Probat hoc. ſ. ꝙ inhitet ſemp libēter. ⌊ q: dominus amat iudiciū. ⌋ Iſa. 61. Ego dñs diligēs iudiciū. Et inducit qḋ hic dr̄. Duplici rōne: q: ſi eſt rō ei⁹: quod dicit ⌊ Declina a malo ⁊c. ⌋ ut ſis. ſ. imitator dei. Quia dñs amat iudiciū. Et hoc eſt declinare a malo ⁊ facē bonū. Uel ad h᷑ refert. ⌊ Inhita in ſeculū ſeculi. ⌋ q: hoc iuſtū eſt. Et de⁹ amat iudiciū. Iuſtū eni eſt ut ſi hō nō uelit relinquere deū: nō relinquat ab eo: q eſt etern⁹. Et iō nō relinguent ab eo iuſti qui uolunt eē cū eo. Et iō dicit ⌊ Nō derelinquet ſcōs ſuos. ⌋ Et ex hoc ſeqt: ꝙ in eternū ꝯſeruabunt q: etern⁹ eſt ⁊ potens. ꝑs. Tu dñe ſuabis nos ⁊ cuſtodies nos ⁊c. Iſa. 33. Non rumpentur funiculi.

¶ Iniuſti punientur: ⁊ ſemen ipſorum peribit. Iuſti autē hereditabunt terrā: ⁊ inhabitabunt in ſeculum ſeculi ſuper eam.

¶ Hic ponit forma iudicij que erit bonis ⁊ malis. ꝑ⁰ g̃ ponit qd dabit malis in iudicio. 2⁰ qd bonis ibi ⌊ Iuſti. ⌋ Malis imittet punitionem: q: iniuſti punientur. Ecci. 25. In finē illoꝝ. ſ. pctōꝝ inferi ⁊ tenebre ⁊ pene. Theſ. 1. Dabūt penas in iteritu externaſ. Itē exterminationē. ⌊ q: ſemen ipſoꝝ pibit. ⌋ Hic loquit ſm exterminationē hoiuʒ. Mali aūt cū moriunt: credūt ſaltēʒ in filijs viuē. Sʒ dicit ꝙ ſemen eoꝝ pibit. i. uel carnales filij qui ꝓpṫe imitant eoꝝ malitiā. Uel ſectatores falſe doctrine aliquoꝝ: ſic ſemen arrij. ¶ Iuſtis autē duo retribuet. contra punitionē dabit remunerationem. Uñ dicit ⌊ Iuſti aūt hēditabūt terrā. ⌋ q̄ſi hēditate eā poſſidentes. ꝑs. Hēditate acgrēt eā ⁊c. Pe. 1. Regñauit nos in ſpem viuā. Cōtra exterminationeʒ: hēditateʒ: q: inhitabūt in ſeculū ſeculi ſup eā. i. in hac terra viuentium ſemper erunt.

¶ Os iuſti meditabit ſapiētiā: ⁊ lingua eius loquet iudiciū. Lex dei eius in corde ipſius: ⁊ nō ſupplantabuntur greſſus eius.

¶ Hic oñdit ꝙ bona iuſtoꝝ maiora ſūt quātū ad uſum vṫutis. q: iniuſti hñt os ꝓnū ad malū. ꝑ⁰ g̃ agit de ſpiritualib⁹ bonis iuſtoꝝ. 2⁰ de ꝑuerſitate maloꝝ ibi ⌊ Cōſiderat. ⌋ Circa ꝑ^m duo facit. ꝑ⁰ eni ponit ſpūalia iuſtoꝝ preeminētia. 2⁰ ponit fructuʒ ipſoꝝ bonorum ibi ⌊ Nō ſupplantabūtur. ⌋ Bona ſpūalia in duob⁹ cōſiſtunt. ſ. put ſūt in ore: ⁊ put ſunt in corde. In ore iuſti nō eſt niſi bonū ⁊ vitas. Eph. 4. Deponētes mendaciū loqmini vitatē. Eſt aūt duplex vitas: ⁊ utraq3 hñt iuſti ꝑmia. ꝑ^a eſt de diuīs. 2ª eſt de hūanis. ¶ Quātū ad ꝑ^m dicit ⌊ Os iuſti meditabit ſapientiam.

Sed non videt bene dicē: q: meditari eſt act⁹ cordis non oris. Queſtio.

Reſpondeo dicendū ꝙ meditabit. i. meditata loquet: uel modulabitur. Solo

Et multiplicit aliq meditant ſapieʒ. Quidā meditantur chriſtū q eſt ſapia dei pr̄is: ſaltē credēdo. Deut. 4. Hec eſt ſapia uṙa ⁊ intellect⁹ corā populis. Quidam acgeſcēdo cū intelligētib⁹. Ecci. 6. Si dilexeris audire ſapiens eris. Quidā in ea pſallēdo. Col. 3. Pſallentes in cordib⁹ uṙis dño. Prouer. ult. Os ſuū apuit ſapiētie: ⁊ lex clemētie in lingua ei⁹. Sʒ os iuſti meditabit ſapiam docēdo. Cor. 2. Sapiam loqmur iter ꝑfectos. Orige. aūt dicit. Impiti peſſimū viciū hñt: ut ſuperfluos eos dicāt qui ſtudiū doctrine ipendūt imitātes rex vocabula eoꝝ ſtudiuʒ loquacitatē ſuā ⁊ ſuam inertiā ⁊ iperitiā approbātes. ¶ Quātū ad 2^m dicit ⌊ Et lingua ei⁹. ⌋ Hoc tripl'r exponit. ⌊ Lingua ei⁹ loquet iudiciū. ⌋ i. cū iudicio ⁊ diſcretiōe ſmonē ꝓferet. ꝑs. Diſponet ſmones ſuos in iudicio. Ecci. 21. Uerba prudētū ſtatera pōderabunt. Alio mō ſm ꝙ refertur ad iudices: q: iudex ſiue os iuſti: ſiue lingua iudicis in ſtuʒ iudiciū loqt in ſniando. Uel ligua iuſti loquet de iudicijs dei: ⁊ ꝯuertet pctōres ad pniam ex ꝯſideratione diuini iudicij. Iob. 19. Fugite a facie gladij. qm̄ ultor iniquitatum gladius eſt.

Sed quare dicit in futuro meditabitur ⁊ loquetur. Queſtio.

Reſpondeo dicendū ꝙ loqt in futuro: ut deſignet ꝯtinuitatē meditationis. q. d. Cōtinue loqt ⁊ meditat. Uel dic h᷑ de futuro: q: mō modicū qd de ſapia poſſum⁹ loq. Sʒ in futuro poterim⁹ magna meditari de ſapia: ⁊ plura loq de iudicijs dei. Sʒ ꝯtingit ꝙ aliqs nō hēt in corde qḋ loqt ore. Matth. 15. Pp̄ls hic labijs me honorat. cor aūt eoꝝ longe eſt a me. Nō ſic de viro iuſto: ſʒ ſic loqt

ita hēt in corde:q2 infixa hēt in memoria ꝑ meditatio nez:⁊ in volūtate ꝑ amorē:legez dei. Propter h' dicit. Lex dei ei⁹ in corde ipſi⁹.i.legē iudiciū:⁊ loquif ⁊ meditaf. Et iō ⌊ Nō ſupplātabunt greſſus ei⁹.⌋ Et ponit hic fructū bonoꝝ operū:q2 nō deficiet:neqꝫ fraudabunt:q2 g hēt ſacrā ſcripturā ⁊ legē dei i corde nō decipif a diabolo.ps. In corde meo abſcōdi eloquia tua ut nō peccē tibi. Nā lex eſt lucerna.ideo qui ſcuūt eam non offendunt.

¶ Conſiderat peccato2 iuſtū:⁊ querit mortificare eū. Dñs aūt nō derelinquet eū in manibus ei⁹:nec dānabit eū cū iudicabitur illi.

¶ Hic agit de ꝯſideratiōe maloꝝ. Et p° ponit cogitationes maloꝝ ꝯtra bonos.2° defenſionē bonoꝝ. Dicit ğ Cōſiderat pctō2 iuſtū.ſ.īſidioſe quō poſſit nocere.ps. Ipſi vō ꝯſideraverūt. Prouer.24. Ne īſidieris ⁊ queras impietatez in domo iuſti.⌊ Et querit mortificare eū. ⌋Ubi oñdif ei⁹ crudelitas:uel intētio. Prouer.1. Pedes ei⁹ad malū currūt ⁊ feſtināt ⁊c̄. Sap.2. Morte turpiſſima ꝯdēnem⁹ eū. Sz iuſti defendunf.p°q2 euadūt eoꝝ ꝑſequutionē. vñ dicit ⌊ Dñs aūt nō derelinquet eū in manib⁹ eius. ⌋q2 lꝫ ad horā impij hēant ptātez ſup iuſtos nō tñ ſemper.ps. Nō relinquet dñs ꝟgaz pctoꝝ ſup ſortē iuſtoꝝ ⁊c̄.2° q2 liberātur dñō in iudicio. Uñ dicit ꝙ nō ſolū hic liberant:ſꝫ nec dānabunt eū iudicabif illi.i.iuſto.i.ad utilitatem iuſti. Uel illi.i. pctōri ꝯdēnabitur. Matth.12. Reſurgēt in iudicio.i. in condēnationem.

¶ Expecta dñm ⁊ cuſtodi viā eius: ⁊ exaltabit te ut hereditate capias terram:cum perierint peccatores videbis.

¶ Multa loquut⁹ eſt ps in ꝓmiſſis ad cōmēdationem iuſtoꝝ ⁊ deiectionez maloꝝ:⁊ hec oīa retulit ad h' ut ſequamur iuſtitiā ⁊ declinem⁹ malū. Et hic īducit exhortationē ad iuſtitiā. In duob⁹ ſtaf iuſtitia.ſ.in hijs que ſūt ad deū:⁊ in hijs que ſūt ad ꝓximū. Circa hoc ğ tria facit.p° ponit exhortationē.2° oñdit ꝓmiūz ibi ⌊ Et exaltabit te. ⌋3° ꝓbat quoddam qđ ꝓpoſuit ibi ⌊ Uidi ipiūz. ⌋Ordinat ğ exhortādo ad deū. p° ꝑ expectationē.2° ꝑ obiam. Dic ğ ⌊ Expecta dñm. ⌋ubi dicit duo.p° ꝙ ſi aliquā moleſtiā pateris: nō ſtatiz deſperes nec turberis ꝯtra deū:ſꝫ expecta quouſqꝫ ſuccurrat.ps. Expectās expectaui dñz:⁊ itendit mihi. Et ſic hortaf ad patiētiā.2° hortaf ad longanimitatē.q.d. Si nōduz remunerat⁹ es de bonis tuis: nō frāgaris: ſꝫ expecta remunerationē. Abacuch.2. Si morā fecerit expecta eū ⁊c̄. Jac.5. Expectat agricola ꝓcioſūz fructū terre patiēter ferēs.⌊ Et cuſtodi vias ei⁹. ⌋Expectatio eſt in malis:cuſtodia eſt in bonis. Cuſtodi ergo vias.ſ.charitatis ⁊ ꝓceptoꝝ ſua cū diligētia. Prouer. 4. Omni cuſtodia ſua ⁊c̄. Job.23. Ueſtigia ei⁹ſequutus eſt pes me⁹:viā eius cuſtodiui.ps. Seruabo2 legez tuā ⁊c̄.⌊ Et exaltabit te. ⌋Hic ponit premiū ſiue fruct⁹ h' eſt fructus bonoꝝ:ut ab eo exaltenf. Eccli.15. Exaltabit illū apud ꝓximos ſuos.Sap.ult. In oīb⁹ honoraſti pplm. Et ad qđ:⌊ Ut hēditate capias terrā.

Queſtio. Mirum eſt hoc qđ dicit:cū terra ſit īfima: quō exaltabit ut capias eam?

Solutio. Et dicendum ꝙ terra de qua loqf eſt terra viuētiūz:⁊ hec eſt in alto:q̄ſi ſtabilitas eternoꝝ ⁊ ſpūaliū bonoꝝ:⁊ ad hāc non ꝑuenif q̄zdiu mēs iacet in imis:ſꝫ opꝫ ꝙ exaltetur. Iſa. 58. Suſtollā te ſup altitudinē terre. Uel etiā pōt itelligi de iſta tra. Illi ğ hēditate capiūt terrā:qui tre dñantur:⁊ tales ſūt qui hñt co2 eleuatū a tra:q2 nō hñt co2 pꝛeſſūz ad terrā:ſicut ſunt ſui tre ⁊ poſſeſſio tre. Et iō opꝫ ad hoc ꝙ capiāt eā:ut exaltenf. Prouer.4. Glorificaberis ab ea:cū eā ⁊c̄. ⌊ Cū perierit pctōres videbis. ⌋Iſti letabunf de ꝑditione maloꝝ.ps. Letabitur iuſtus cū viderit vindictā ⁊c̄. Job.22. Uidebūt iuſti ⁊ letabunf. Sz nō pp perditionē ipſoꝝ q2 de⁹ non pp ipſaz letaf. Sap.1. Nō letaf in ꝑditione viroꝝ. Sed de dīna iuſtitia. Iſa.ult. Egredienf ⁊ videbūt cadauera viroꝝ q ꝓuaricati ſūt in me. Itē de dīna mīa ipſis exhibita:qua ſūt liberati a malis ſiue a penis dānatoꝝ. Et ad h' videndū opꝫ ꝙ ſis etiā exaltat⁹:q2 ſi es depſſus nō videbis ꝑditionē ipſoꝝ.ps. Hoc labo2 eſt ante me.ſ.ſcire facta peccatorum:donec ⁊c̄.

¶ Uidi ipiuz ſuperexaltatuz:⁊ eleuatū ſicut cedros libani. Et trāſiui ⁊ ecce nō erat:⁊ queſiui eū:⁊ non eſt inuētus locus eius.

¶ Hic ꝓbat duo circa ꝑditionē pctōꝝ. p° ponit ꝓſperitatē ipſoꝝ.2° perditionē. vñ dicit. Uidi ipiūz.i. quemcūqꝫ pctōrez ſuperexaltatū.i.ſup ſtatū ſue ꝯditionis: ⁊ ſup alios hoīes felicē:quātū ad ſtatum mūdi. Job.21. Quare ipij viuunt ꝯfo2.ſūt robo.diui.⌊ Et eleuatūz ſicut cedros libani. ⌋Hic eſt duplex lrā. Uel ſupra cedros libani que inter oēs arbores maiorē altitudinez hēt.q.d. Excellent ſup alios vidi eū. Eccli.10. Poſitū ſtultū.i.pctōrez in dignitate ſblimi. Amos.2. Altitudo cedroꝝ:altitudo illi⁹:⁊ fortis ipſe quercus. Sꝫ q̄re ipij viuunt eſt duplex rō. Una q2 qñqꝫ ſblimant mali pp pctā hoīum. Job.34. Qui regnare facit hominez hipocritā pp pctā ppli. Et iō mali ſūt:q̄ſi flagella dei ad pplm cū dñanf. Iſa.10. Ue aſſur ꝟga furoris mei: ⁊ baculus ipſe eſt. Alia rō eſt:ut mali cū dñanf:grauius pereāt. Job.30. Eleuaſti me:⁊ q̄ſi ſup ventū ponēs eliſiſti me valde. Uñ qñqꝫ in eo qđ magis deſiderant magis deijciunt. Alia rō eſt ad iſtructionē iuſtoꝝ:ut nō multū reputēt hec tꝑalia:que etiā boni hñt ⁊ mali: ut dicit Aug⁹ Jo.21. Uerūtñ nō ſūt in manu eoꝝ bona ſua:ſicut bona aīe. Nō curo de eis. Itez ut iuſte dānef qui abutunf bonis datis. Iſa.1. Filios enutriui ⁊ exaltaui ⁊c̄. Uel h' pōt referri ad hēticūz q eleuaf in ſuo ſenſu:⁊ finalr dī ⌊ Et trāſiui. ⌋Hic oñdit deiectionez pctōris.2° oñdit deſtructionē loci ei⁹. Dicit aūtez ⌊ Trāſiui. ⌋Nō dicit. Trāſiuit.q.d. Trāſiui ego per ꝯſiderationē. Exo.3. Trāſibo ⁊ videbo. Qdiu hō defigit oculū in reb⁹ mūdi: videf ei ꝙ mali ſūt potentes. qñ aūt mēte tranſit ad ſpūalia ⁊ dei iudicia.pro nihilo reputat eos. Unde ⌊ Trāſiui. ⌋ꝑ ꝯuerſionē:q2 q̄zdiu aliqs eſt ſecularis affectu ⁊ corpore placēt ei res mundi.ſꝫ qñ affectu tranſit ab eis pro nihilo hēt in ſeculo abundātes.ps. Ad nihilū deduct⁹ ſuz ⁊c̄. Et iō ſci viri reputanf ſupbi:q2 nō appꝛeciātur nec reputant homines pp diuitias uel dignitates:ſi nō ſupperant eis ꝟtutes. Uñ ſeqf.⌊ Et ecce nō erat. ⌋etiā in pñti:q2 nihil reputat iuſtus hō gliaz pctōꝝ que videf aliqd. 1. Mach.2. Glia hoīs pctōris ſtercus ⁊ vermis eſt: hodie extollif:⁊ cras nō inuenief. Hiere.4. Aſpexi trām i.gliaz trenā:⁊ ecce vacua erat:⁊ nihil. Uel ſꝫ Orige. Nō erat:q2 qñ hō eleuaf ad diuina ꝯformaf dīno intellectui:⁊ que ſi futura ſūt ei q̄ſi pñtia. Uñ q videt ꝙ tps hui⁹ vite eſt breuis dānationē ipſoꝝ videt q̄ſi preſentē. Co2.1. Elegit de⁹ que nō ſūt:ut ea que ſunt deſtrueret. Uñ dic ⌊ Queſiui eū ⁊ nō eſt inuēt⁹ loc⁹ ei⁹. ⌋ i.dignitates ei⁹:uel familia ⁊ dom⁹ ei⁹.q.d. Nō ſoluz ipſe:ſꝫ qcqd ad eū ptinet deſtruif. Job.22. Oculus q eū viderat nō videbit:neqꝫ ultra iuenbif eū loc⁹ eius. Uel locus ei⁹.i.mūdus in quo gefat:q2 trāſit mūdus ⁊ ꝯcupiſ ei⁹. Co2.7. Pꝛeterit eni figura hui⁹ mūdi.

Cur de⁹ malos exaltari ſinat.

¶ Cuſtodi inocentiā ⁊ vide eqtatē:qm̄ ſūt re

liquie hoi pacifico. Iniuſti aūt diſpibunt:ſi nivi relige ipſoꝝ interibūt. Salus aūt iuſtoruꝫ a dño: ⁊ ꝓtector eoꝝ in tpe tribulatiōis. Et adiuuabit eos dñs ⁊ libabit eos: ⁊ eruet eos a pctōrib⁹ ⁊ ſaluabit eos q: ſpauerūt i eo.
¶ Hic exhortat ad iuſticiā que eſt ad ꝓximū. Et circa h̄ tria facit. p̄° ponit exhortationē. 2° ꝓmiuꝫ ibi ⌊ Qm̄ ſūt. ⌋ 3° exponit qḋ dixerat ibi ⌊ Salus. ⌋ Proxio dꝫ homo facere ut p̄° ei nō noceat. 2° ut debita reddat. ¶ Quātū ad p̄ᵐ dicit. ⌊ Cuſto. ino. ⌋ nihil nocēdo. Job. 22. Saluabit inocēs. ſaluabit āt mūdicia manuū ſuaꝝ. ⌊ Et vide eqtatē. ⌋ Alia lr̄a hēt ⌊ directionē. ⌋ i. rectitudinē ⁊ iuſticiā. ⌊ vide. ⌋ i. iudica. Job. 6. Id qḋ iuſtū ē iudicate. ⌊ Qm̄ ſūt relige hoi pacifico. ⌋ Hoc ē ꝓmiū iuſtoꝝ. Orige. dic. ꝙ qñ ſpūs ſepat a carne: oſſa hois dicuntur relige: ita qñ aīa recedit qḋ remanet. ſ. corpus dī relige. ⁊ iō nō ſolū pmiabit in aīa: ſꝫ etiaꝫ corpus ei⁹ ad imortalitatē pducet. Co. 15. Uel relige dī qcqd eſt hoi poſt hāc vitā que ſūt multe. q. d. Nō terminabit in vita iſta: ſꝫ etiā in fine vite ſūt alia multa. Uñ alia lr̄a habet. ⌊ Extremū vite eius eſt pax. ⌋
¶ Cōſequēter ponit dānationē maloꝝ. Mali habēt duo. Prio q: ipſi pereūt. Scḋo q: nihil dimittūt poſt eos. Iō dicit ⌊ Iniuſti aūt diſpibunt. ⌋ Job. 4. Et q: nullus intelligit: in eternū pibūt. ⌊ Et ſil relige ipſorū interibūt. ⌋ Co. 2. Que interibūt cū eis in gehenna. Uel relige. i. oīa que hūerunt. ſ. diuitie que pereūt: fama que putreſcet: ſemen qḋ peribit. Job. 22. Nonne ſuccīſa eſt erectio eoꝝ: ⁊ reliquias eoꝝ deuorauit ignis. ⌊ Salus aūt iuſtoꝝ. ⌋ Probat ꝙ reliquie iuſtoꝝ ſaluātur. Et p̄° oſtēdit in gn̄ali que ſūt. ſcḋo oſtēdit ordinē ꝯſequendi eas. tertio cām hui⁹ ſalutis. Duo ſūt in reliquijs: ſalus in bonis: ⁊ erectio a malis. ¶ Quātū ad p̄ᵐ dicit ⌊ Salus aūt iuſtoꝝ a dño eſt. ⌋ Solo i quo ſperant nō ab alio. Orige. dicit. Apud dñm. q. d. In nullo creato: ſed in ſolo deo. Iſa. 45. Iſrael ſaluat⁹ eſt in dño: ſalute eterna. ¶ Quātū ad 2ᵐ dicit. ⌊ Et protector eoꝝ in tpe tribulationis. ⌋ ſ. pñtis: ut nec etiā corporaliter oppmant. Co. 10. Faciet cū tētatione etiaꝫ ꝓuentū: ut poſſitis ſuſtinē: uel in die iudicij: uel in morte. Nau. 1. Bonus dñs ⁊ cōfortās in die tribulatiōis. ⌊ ⁊ ſciens ſperātes in ſe. ⌋ Ordo eſt q̄drupler. p̄° adiuuatur ad bñ operādū. vñ ⌊ Adiuuabit. ⌋ i. coopabit. ꝑs. Auxiliū meū a dño. Iſa. 26. Oīa eni opa nr̄a opat⁹ eſt i nob. ⌊ Et libabit. ⌋ ſ. a malis. ⌊ Et eruet eos a pctōrib⁹. ⌋ uel quātū ad pñtem ſtatū qñ iuſti libabuntur: ⁊ non ſequent pctōꝝ vias. ꝑs. Btūs vir qui non abijt ⁊c̄. Uel in die iudicij qñ non ſegregabit oues ab edis. Uel a demonib⁹ in morte cuiuſlibet. Quia tūc demones uenūt: querētes ſi aliqd ſuū inueniāt. Joā. 14. Uenit pnceps mūdi hui⁹. Et finalis ſalus q: ſaluabit eos. Et cā eſt. ⌊ Quia ſperauerūt in eo. ⌋ q: hec ſalus debetur ſperantibus.

¶ ꝑs. dauid in rememoratione ſabbati. 37.

Domine ne in furore tuo arguas me neqꝫ i ira tua corripias me.

Supra ꝑs iplorauit diuinū auxiliuꝫ cōtra pſequutores ibi ⌊ Iudica. ⌋ oſtendit etiam eorum nequiciaꝫ ibi ⌊ Dixit iniuſtus. ⌋ docuit ꝯtēnere proſperitatē impiorū in pdicto pſalmo. ⌊ Noli emulari. ⌋ In hoc aūt pſalmo ꝯſtet ſe p pctis ſuis afflictū. ¶ Circa h̄ g̊ fac duo p̄° ꝓponit ſuā afflictionē. 2° cautelā i futurū ibi ⌊ Dixi cuſtodiā. ⌋ ¶ Titulꝰ ⌊ ꝑs dauid i rememoratiōe. ⌋ Aug⁹ addidit. In rememoratiōe ſabbati: ſꝫ hoc non hētur neqꝫ in hebreo neqꝫ in hieronymo. Et eſt ſciendūꝫ ꝙ hic eſt tertius ꝑs pnialiū: ⁊ diuerſi tales pſalmi referunt ad diuerſos act⁹ pnie: ⁊ cōmemorationē peccatorū. Et iō dicit ad cōmemorandū. ſ. pctā. Iſa. 28. Recogitabo tibi oēs annos meos in amaritudine aie mee. Sꝫ ſi addat ſabbatū: pertinet ad finē hui⁹ commemoratiōis: q̄re. ſ. ſit affligēdū ⁊ rememorādū. ſ. pp ſabbatū. i. ꝓpter qetē repromiſſā. Iſa. 58. Si auerteriſ a ſabbato pedē tuū facē ⁊c̄. uſqꝫ uocabis ſabbatuꝫ delicatū. i. qes delitioſa. ¶ Diuidit g̊ ꝑs in ptes duaſ In p̄ᵃ petit miaꝫ. 2° expōit miſiā ibi. ⌊ Qm̄ ſagitte. ⌋ Mīa petit a iudice cui⁹ pena timet. Judex ꝓmo arguit vbis. ꝑs. Arguā te. Poſtmodum corrigit factis. Pſalmiſta g̊ nō petit ꝙ nō arguat: ſꝫ ꝙ nō in furore. vñ dicit ⌊ Dñe ne i furore tuo arguas me. ⌋ Furor ⁊ ira in deo nō ponūt cōmotionē. q: Sap. 12. Cū tranquillitate iudicat. Sed quātū ad effectū dicuntur de deo: q: furioſus nō parcit. Uñ petit corripi: ſꝫ nō i ira iō dicit ⌊ Neqꝫ in ira tua corripias me. ⌋ q: ut dicitur Prouer. 6. Zelus ⁊ furor viri nō parcet in die vīdicte. Uñ in furore arguit qñ nō parcit: ſic Matth. 22. Eſuriui ⁊ non dediſtis ⁊c̄. Ite maledicti in ignē eternum. Uñ peto corripi: ſꝫ nō in furore. ſcḋo agit de pena iudicis. Et eſt dupl'r pena. Una eſt ad exterminationeꝫ ⁊ hec eſt infernalis: ⁊ hāc petit ſibi nō infligi cuꝫ dicit ⌊ Dñe ne in furore ⁊c̄. ⌋ Alia eſt ad correctionem: ⁊ hanc petit ſibi infligi. Sꝫ petit ꝙ nō corripiat i ira ibi ⌊ Neqꝫ in ira tua. ⌋ i. graui pena. ⌊ corri. me. ⌋ Hiere. 10. Corripe me dñe. Uerūtñ in iudicio ⁊ nō in furore.
¶ Qm̄ ſagitte tue infixe ſūt mihi: ⁊ ꝯfirmaſti ſup me manū tuā. Non eſt ſanitas in carne mea a facie ire tue: non eſt pax oſſib⁹ meis a facie pctōꝝ meoꝝ. Qm̄ iniqtates mee ſupergreſſe ſunt caput meum: ⁊ ſicut onus graue grauate ſūt ſup me. Putruerūt ⁊ corrupte ſunt cicatrices mee: a facie inſipientie mee.
¶ Mīa nō hēt locū niſi ubi eſt miſia. Et iō circa hoc duo facit. ꝓmo cōmemorat multiplicē ſuā miſiā. ſcḋo petit diuinū auxiliū ibi ⌊ Ne derelinqs. ⌋ Miſiā oñdit ꝓmo quā patit a ſupiori. ſ. deo infligēte. ſcḋo oſtendit miſiaꝫ quā patit ab iteriori. ſ. ꝯſcia remordēte ibi ⌊ Nō eſt pax. ⌋ tertio ab exteriori. ſ. hoīe ꝯtēnente ibi ⌊ Amici. ⌋ Circa p̄ᵐ duo facit. p̄° ponit ꝑcuſſionē diuinā. ſcḋo effectū ꝑcuſſionis ibi ⌊ Non eſt ſanitas. ⌋ Hic logt ut referat. vno mō ad ꝑcuſſionē tribulatiōis quā de⁹ imittit. Alio mō ad cōmotionē ꝯtritiōis. pmo mō loquunt hec tria. Percuſſio eſt grauis ex duobus ſ. ex h̄ ꝙ itima penetrat: ⁊ ex hoc hō ꝯuertit. Et quantū ad h̄ dī. ꝓmo q: ꝑuenit uſqꝫ ad intima. vñ dic ⌊ ſagitte tue. ⌋ i. ꝑcuſſio tua. ⌊ infixe ſūt mihi. ⌋ ſ. uſqꝫ ad interiora. Job. 6. Sagitte dñi in me ſūt: quarū indignatio ebibit ſpm̄ meū. ſcḋo q: hi⁹ ꝑcuſſiones nō cito tranſeūt: ſꝫ manēt: vñ dic ⌊ Cōfirmaſti ſup me manū tuam. ⌋ Iſa. 30. Erit trāſit⁹ virge fundat⁹: quā requieſcere faciet dñs ſup eū. Heb. 10. Horrēdū eſt icidē in manus dei viuētis. tertio q: ſunt graues: ⁊ eſt rō eiuſ qḋ dicit ⌊ Nō in furore. ⌋ q: iā ſatiſ ſū ſagittat⁹. ⌊ Nō eſt ſanitas. ⌋ Hic ponit effect⁹ ſagittationis. Caro mea deordinata eſt corruptioni: ⁊ iſectioni ſbiecta. Ro. 7. Scio ꝙ non hitat in me. h̄ eſt in carne mea bonū. Alio mō de cōmotiōe ꝯtritiōis pōt intelligi: ⁊ ſic aſſignat rōnē q̄re nō vult a deo puniri. ⌊ Qm̄ ſagitte. ⌋ Sagitte dei vba dei ſūt. Iſa. 49. Poſuit me q̄ſi ſagittā electā. Quādo aūt pctōr audit vba dei ⁊ infigunt cordi ei⁹: tūc reponit in corde ſuo. ⁊ tñ eis nō cōpungit. ⁊ ex h̄ eſt dignus furore: q: nō eſt cōpunct⁹ ex ſmonib⁹ dei. Sꝫ ſicut dic Greg⁹. Fruſtra laborat extra lingua pdicato

Pſalmi tertio. Titulus pſalmi.

Tertius ꝑs pnialium.

rio ſi itus nõ operatur vtus redẽptoria. Et iõ opʒ ꝙ ma nus dei īfigat has ſagittaſ uſqʒ ad itima. ⁊ iõ dicit Cõ firmaſti ſup me manũ tuã. In carne mea. Gal. 5. Ca ro ꝯcupiſcit adverſus ſpm̃ ⁊c̃. Qñ caro ſanitatem hẽt ſpũs eſt īfirm⁹: ⁊ ecõuerſo. ſ. qñ ſpũs eſt ſanus ⁊ fortis. caro eſt īfirma: qꝛ totũ eneruat: qcqd ad carnẽ ptinet. ps. Caro mea imutata eſt ꝑꝑ oleũ. Effect⁹ ġ vbi dei īmiſſi vel īfixi: eſt ꝙ emarcet ꝯcupiſcẽtiã carnis. Col. 3. Mortificate mẽbra nr̃a ⁊c̃. Orig. dicit ſʒ ꝓmã expo ſitionẽ. A facie. i. a ꝯſideratiõe ire tue. qꝛ ꝑ vba tua cõ ſideratꝰ ira futuri iudicij. Et ex h̃ caro emarcet. ⁊ nõ eſt pax oſſib⁹ meis. Hic oñdit iteriorẽ miſiaʒ. i. pctm̃ ꝑꝑ qḋ patiẽ tribulationẽ. q. d. Auferet ſanitas carnis pᷓ ꝯſideratiõe ire tue: ſʒ recogſcẽdo pctã mea: et ſpũs ꝯcutiẽ. Uñ dicit non eſt pax oſſibus meis. ṡ. i. ſpiritui meo. Iſa. 59. Nõ eſt pax ipijs dicit dñs. Et h̃. A fa cie pctõꝝ meoꝝ. ṡ. i. pᷓ multitudie ⁊ grauitate pctõꝝ nõ poſſũ hẽre pacẽ mẽtis. Sʒ nũqd hẽs tribulationeʒ: Et dicit ꝙ ſic. Uñ expoſuit ſe hẽc. Et ꝓmo pctã ponit. ſcḋo defectũ pacis. Tria ſũt que exaggerãt pctã. ſ. mlt̃ titudo pctõꝝ grauitas ⁊ reiteratio. qꝛ ſi frequẽter pec cat graue ẽ. Dicit ġ quãtũ ad ꝓm̃. Qm̃ iniquitates mee ſupgreſſe ſũt caput meũ. Modus loquendi eſt per iniqtateſ ſignatur mltitudo pctõꝝ: qꝛ ſic aq̃ que hoieʒ obruit: ita pctã ſbmergũt hoieʒ. Et h̃ nõ facit aq̃: niſi qñ tãtũ excreſcit ꝙ caput excedit. q. d. Sic multiplica te ſũt ꝙ ſup caput meũ aſcẽderũt. ps. Infix⁹ ſuʒ in li mo ꝓfundi ⁊c̃. 2. Paral. ult. Peccaui ſup nũm arene maris ⁊ multiplicata ſũ pctã mea. Et dicit. Sup caput meũ. i. ſup mentẽ meã: tractã in ꝯſenſũ pcti. Triplicẽ ſe hõ hẽt in pctõ. Qñqʒ eſt tm̃ in ꝯcupia: ⁊ mẽs reſi ſtit: ⁊ tũc nõ attingit caput. qñqʒ ꝯſentit ſʒ ex paſſiõe: ⁊ tũc lʒ pueniat ad caput: nõ tñ ſupgredit. Sʒ qñ letã tur qñ male fecerit: ⁊ exultãt in reb⁹ peſſimis: tũc ini qtates ſupgrediunt caput. ¶ Quãtũ ad 2m̃ dicit. Si cut onus graue: grauate ſũt ſup me. Dicunt aũt gra uare pctã: qꝛ depmũt more grauis. Quãto ġ hõ dep mit: tãto a deo recedit. zach. 1. Iniqtas ſedet ſup talẽ tũʒ. Iſa. 1. Pplõ graui iniqtate. Alia lr̃a hẽt. Suſtulit in altũ: qꝛ qñqʒ pctã grauia inducũt in ꝯtẽptũ: ⁊ ſup bit ipius cũ puenerit in ꝓfundũ pctõꝝ. ¶ Quãtum ad 3m̃ dicit. ꝑꝑ recidiuũ. Putruerũt ⁊ corrupte ſũt cica trices mee. Cicatrix ex vulnẽ relinqt. ita et qñ quis peccauit: ⁊ dimiſſũ eſt ei pctm̃: ſʒ adhuc eſt ꝓnitas ad peccãdũ: eſt q̃ſi cicatrix ex vulnẽ. Qñqʒ aũt de⁹ ſanat eã ꝑ ſatiſfactionẽ ⁊ exercitiuʒ bonoꝝ operũ. Hiere. 3. Obducaʒ cicatricẽ tibi: ⁊ a vulnerib⁹ tuis ſanabo te. Qñqʒ eni bñ cuſtodimus nos: ⁊ ſic ꝑ iperitiã medici: qñqʒ infirmitas gñat itus putredinẽ ⁊ corrũpit mem brũ. ſic eſt in pctõre: qꝛ qñ nõ curat pctm̃ ꝑ correctio neʒ ſiue ꝑ pniaʒ: fit putredo iteri⁹. i. delectatio pcti pᷓte riti: ⁊ ꝯſentit in aliud ſile. Joel. 1. Cõputruerũt iumen ta in ſtercore ſuo. Ex h̃ ſeqt corruptio: qñ pctm̃ proce dit in actũ. Uel corruptio eſt qñ nõ ſolũ in ſe ſũt putre facti: ſʒ exalat per infamiã ad alios. A facie iſipiẽtie mee. Medic⁹ qñ curat ꝑ inſipiẽtiã ſuã: aliqñ vuln⁹ putreſcit: ſic ex inſipiẽtia hoĩs neſciẽtis ſibi bñ cauẽ. pa tiẽ recidiuũ. Prouer. 14. Errant qui operant maluʒ.

¶ Miſer fact⁹ ſũ ⁊ curuat⁹ ſũ uſqʒ in finẽ tota die ꝯtriſtat⁹ ingrediebar. Qm̃ lũbi mei iple ti ſũt illuſiõib⁹: ⁊ nõ eſt ſanitas i carne mea.

¶ Supra dixit ps. Non eſt pax oſſibus meis. Et oſtẽ dit que ſunt ſua peccata: qꝛ multa grauia ⁊ reiterata: hic agit de pacis ſublatione. Et circa hoc duo facit. ꝓ⁰ ponit ingẽtudinẽ ꝯtra pacẽ. 2⁰ ponit remediũ ꝯſo latiõis ⁊ ſpei ibi Dñe añ te. Ingẽtudinẽ ai ſui oſtẽ dit duplr̃. ꝓ⁰ quãtũ ad delectionẽ: quãtũ ad iraſcibilẽ. 2⁰ quãtũ ad delectionẽ cordis qḋ ptiet ad cõmotiõeʒ ꝯcupiſcibilis ibi Tota die. Circa ꝓm̃ duo facit. ꝓ⁰ ꝓponit cãʒ delectiõis. 2⁰ ipſã delectionẽ. Cã delectio nis eſt. Quia miſer fact⁹ ſũ. ṡ. i. miſiã meã ego recog ſco. Miſia opponit felicitati. ⁊ iõ in ꝯrijs ꝯſiſtit. Feli citas hũana ꝯſiſtit in reb⁹ mũdi. ps. Btm̃ dixerũt pplʒ cui hec ſunt. Felicitas võ ꝯſiſtit in hẽſione ad deũ. Et iõ ſeqt. Immo btũs pplᷓs: cui⁹ eſt dñs de⁹ eius. Miſ ġ eſt ex h̃ ꝙ a deo auertit ꝑ pctm̃. Prouer. 14. Miſe ros facit pplos pctm̃. Iſte ġ ſciẽs ſepatũ a deo ꝑ pec catũ reputat ſe miſuʒ. ⁊ ex h̃ dr̃ miſ eius ei⁹. Uñ dicit. In curuat⁹ ſuʒ. Hec icuruatio põt referri ad depſſionẽ ai: ꝑꝑ grauedineʒ pcti: qꝛ pctã faciũt ſic graue onus ꝙ hoieʒ icuruat ⁊ facit t̃raʒ reſpicẽ. Ita pctã faciũt infe riora reſpicẽ: ⁊ nõ pmittũt ꝑ affectũ tẽdere ad ſupio ra. Paral. 36. Incuruat⁹ ſũ mlt̃o vinculo ferri. Ul po teſt referri ad hũilitatẽ. q. d. Incuruat⁹ ſũ ꝑꝑ hũilita teʒ: qꝛ nõ recogſcit hõ pctm̃ ſuũ nõ ſapit alta. Luc. 18. De publicano q nolebat oculos ſuos ad celuʒ leuare. Et hec icuruatio nõ dʒ eſſe momẽtanea: ſʒ in tota vi ta. vñ dicit Uſqʒ in finẽ. ṡ. vite q̃zdiu durat corru ptio corporis. Ro. 7. Infelix ego q̃s me liberabit ⁊c̃. ¶ Cõñter agit de triſtitia cordis. Et facit tria. ꝓ⁰ pro ponit triſtitiã. 2⁰ triſtitie cãm. 3⁰ magnitudinẽ triſtitie Dicit ġ. Nõ ſolũ hũiliat⁹ ſuʒ. ꝯ̃ ſupbiã: ſʒ etiã ſũ con triſtat⁹ ꝯ̃ delectationẽ pcti: ⁊ hec eſt triſtitia bona. 2. Cor. 7. Que eni ſʒ deũ triſtitia bona ẽ. Et tãgit duo circa triſtitiã. ꝓ⁰ ꝙ opʒ eẽ ꝯtinuã. vnde dicit. Tota die. Ro. 9. Dolor ꝯtinuus cordi meo. ps. Lauabo ꝑ ſingulas noctes ⁊c̃. Hiere. 9. Et plorabo die ac nocte iterfectos ppli mei. Aug⁹. Semp doleat: ⁊ de dolore gaudeat. 2⁰ qꝛ eſt quedã triſtitia abſorbẽs: que in de ſpationẽ iducit. 2. Cor. 2. Ne forte abũdãtiore triſtitia abſorbeat: qui euiſmodi eſt. Quedã eſt aggrauans: ⁊ hec ẽ accidia que ſic deicit: ut nõ pmittat agẽ bonuʒ: ſʒ triſtitia penitentie nõ eſt ſic: ſʒ eſt cũ ſpe ⁊ exercitio bonoꝝ operũ. vñ dicit. Ingrediebar. ṡ. i. vita ⁊ bõis opib⁹ ꝓficiebã. Proceſſus boni eſt igreſſus: qꝛ bona ſpũalia ad que tẽdit bon⁹ ſũt iteriora. Phil. 3. Que re tro ſũt obliuiſcẽs. i. bona tpalia ad que tẽdũt pctõres ſũt exteriora ad ea que ꝓora ſũt extẽdens me ipʒ. Pro uer. 4. Ducaʒ te ꝑ ſemitas eqtatis q̃s cũ igreſſus fue ris nõ arguant greſſus tui. Qm̃ lũbi mei ipleti ſunt illuſiõib⁹. Hic ponit cã triſtitie ſʒ glo. exponit ꝙ ꝑ lũ bos itelligit aia. Et dicit Lũbi. qꝛ ibi ẽ delectatio. Et nõ ẽ ſanitas i carne mea. Ut oñdat ſe īfirmũ in tus ⁊ extra. Sʒ meli⁹ exponit aliẽ ꝙ affligit ꝑ pctm̃ cũ recogſcit miſiã ſuã. Miſia aũt maxie recogſcit. i. cor ruptiõe ſenſualitatis. Ro. 7. Uideo aliã legẽ i mẽbris meis ⁊c̃. Et ſbdit Infelix ⁊c̃. q. d. Iõ cogſco me mi ſerũ: ⁊ ſuʒ ꝯtriſtat⁹: qꝛ lũbi mei impleti ⁊c̃. Ad litteraʒ carnalis delectatio iplet me illuſiõib⁹ qꝛ diabolus uti tur ſenſualitate nr̃a: ſic inſtrõ: ⁊ ubi nos debiles ꝯſpicẽ ibi ipugnat nos. Prouer. 4. Stultis illudit peccatuʒ. Iſte aũt illuſiões variaꝝ reꝝ ex duplici cã ꝓueniunt. Qñqʒ ex corruptiõe: qꝛ caro ſemp querit ꝯueniẽtia ſi bi. quãtũ eſt de ſe: ⁊ niſi ſpũs retinẽt opʒ ꝙ delectetur in eis: ⁊ ipoſſibile eſt ꝙ ſpũs ſemp ſit vigil. ⁊ iõ opʒ ꝙ illudat. Qñqʒ ꝓueniũt tales illuſiões ex ſpu ꝓꝓo: qñ ſ. aliqs ſepe iſerit in ſe tales cogitatiões carnales: ⁊ h̃ ẽ ueniale pctm̃. ꝓ⁰ demũ ſi ꝯſentiat ſit mortale: ⁊ h̃ reco gnoſcit: q̃ſi nõ ex carne. ſʒ qꝛ nõ eſt ſanitas i carne mea Ro. 7. Scio ꝙ nõ hitat in me: h̃ eſt in carne mea.

Multiplex triſtitia.

¶ Afflict⁹ ſuʒ ⁊ humiliatus ſum nimis: rugie bam a gemitu cordis mei.

¶ Hic ponit magnitudinẽ triſticie. Et pͦ ponit talẽ magnitudinẽ. 2ͦ ponit ſignũ ibi ⌊ Rugiebam. ⌋ Duo poſuit in triſticia. pͫ qꝛ eſt ꝯtriſtat⁹. 2ͫ qꝛ eſt icuruat⁹. Per pͫ deſignat triſticiã. p 2ͫ vͦ deiectionẽ. Et hec duo hẽt repetẽ hic. Quãtum ad hͦ qꝛ eſt icuruat⁹ dicit ⌊ Humiliat⁹. ⌋ Quãtũ ad hͦ qꝛ eſt ꝯtriſtat⁹ dicit ⌊ Afflictus. ⌋ Jt de utroqꝫ nimis. Et hͦ pp magnitudinem mali: qd incurrerat: qꝛ pctm̄ eſt maximum malum. Et iõ affligit multis doloribus. Jtẽ pp amiſſionẽ magni boni. Hiere. Uide ⁊ ſcito qꝫ malum eſt dereliquiſſe dominũ ⁊c̃. Jtẽ ſꝫ Orig. Propter imutationẽ ſtatus de ſtatu grẽ ⁊ ṽtutis in ſtatũ pcti. Boeci⁹. Magnũ infelicitatis gen⁹ eſt fuiſſe felicẽ. Job. 29. Quis mihi det ut ſim iuxta mẽſes p̄ſtinos: ſꝫ dies qb⁹ deus cuſtodiebat me. Signum magne triſtitie eſt rugitus. iõ dicit ⌊ Rugiebã a gemitu cordis mei. ⌋ Rugit⁹ dr̄ eſſe vox beſtiarũ. ſ. leonis ⁊ urſi: pp vehementiã doloris vel famis. Unñ rugitus eſt vehemẽtia fletus. Job. 3. Quaſi inũdãtis aque: ſic rugitus me⁹. vñ ⌊ rugiebã. ⌋ i. amariſſime flebã. Sꝫ ꝯtigit aliqñ qꝛ aliqs flet extra. non tñ ex ai cõmotione. Sꝫ non ego fleo: imo a gemitu cordis mei procedit hic rugitus. Tre. 1. Multi gemitus mei: ⁊ cor meũ merẽs. Jſa. 59. Rugiem⁹ qͣſi urſi oẽs.

¶ Dñe ante te omne deſideriũ meum: ⁊ gemitus meus a te non eſt abſconditus.

¶ Hic ponit remediũ ꝯſolatiõis. ⁊ pͦ oñdit qꝛ in deo ſolo eſt ꝯſolatiõis ſue remediũ. 2ͦ oñdit qꝛ hͦ eſt ſibi neceſſariũ: qꝛ nihil in ſe hẽt de quo ꝯſolet ibi ⌊ Cor meum. ⌋ Oſee. 13. Perditio tua iſrael: tãtummõ ex me auxiliũ tuũ. Eſt aũt duplex triſticia. Quedaꝫ triſticia eſt iducẽs deſperationẽ. ⁊ hec tollit deſideriũ ⁊ gemitũ: ⁊ quãtũcuqꝫ iſtoꝝ ſit in occulto. iõ deſideriũ ⁊ gemit⁹ interior notũ eſt deo. vñ dicit ⌊ Dñe añ te oẽ deſiderium meũ. ⌋ Ante te approbatum eſt qd deſidero: ⁊ iõ ſpero mihi dari p te. Prouer. 10. Deſideriũ ſuũ iuſtis dabit. Ps. Deſiderium pauperũ exaudiuit dñs. Alio mõ ſic. ⌊ Ante te. ⌋ i. tibi cognitum eſt: qui ſcrutaris corda 1. Reg. 16. De⁹ intuet cor. Prouer. 15. Perditio ⁊ infernus corã dño. quãtomagis corda filioꝝ hominum: Alio mõ ſic. ⌊ Ante te ⁊c̃. ⌋ i. ad hͦ eſt deſideriũ meũ: ut ſim añ te. Ps. Sitiuit aĩa mẽa ⁊c̃. ⌊ Et gemit⁹ me⁹ a te nõ eſt abſcõdit⁹. ⌋ i. tu approbas eũ: uel tu cognoſcis eũ. Exo. 3. Uidẽs vidi afflictionẽ ppli mei ⁊c̃.

¶ Cor meũ ꝯturbatum eſt: dereliqt me virtus mea: ⁊ lumẽ oculoꝝ meoꝝ ⁊ ipꝫ nõ ẽ mecũ.

¶ Hic oñdit neceſſitatẽ ꝯſolatiõis ſue eẽ a deo: qꝛ nihil eſt in eo de quo poſſit ꝯſolari. Tria ſũt in hoie. ſ. itellect⁹ volũtas ⁊ potẽtia exequutiua. Intellect⁹ dirigit: volũtas ipat: potẽtia exeqt. ⁊ hec tria deficiũt i me. Quia ⌊ cor. ⌋ i. affect⁹. ⌊ ꝯturbatũ eſt. ⌋ i. cõmotũ eſt triſtitia ⁊ cõmotiõe. Ps. Cõmouiſti trã ⁊ ꝯturbaſti eã ⁊c̃. Uel ꝯturbatũ eſt pre ſollicitudie mũdi. Jtẽ ṽtus exequutiua dereliqt me quã hũi añ pctm̄. Uel loqt ex perſona hũani gñis. Uirt⁹ quã accepi in pͥmo parẽte: ut nõ haberẽ corruptionẽ iteriorẽ aut extiorẽ. ⌊ dereliqt me. ⌋ pp pctm̄. Jſa. Induit me ṽtute. ⌊ Et lumẽ oculorum meoꝝ. ⌋ i. rõ. ⌊ ⁊ mẽs mea nõ eſt mecũ. ⌋ i. priuat lumine rõnis. p qd vitãt malũ ⁊ faciũt bonũ. uel ⌊ lumen ocloꝝ meoꝝ. ⌋ i. de⁹ nõ eſt mecũ ꝑpter pctm̄. qꝛ pctã vrã abſcõderũt faciẽ ei⁹ a vob. Jſa. 59.

¶ Amici mei ⁊ ꝓximi mei aduerſũ me appropiquauerũt ⁊ ſteterũt. Et qui iuxta me erãt de longe ſteterũt: ⁊ vim faciebãt qui querebant aĩam meam. Et qui inquirebãt mala mihi locuti ſunt vanitates: ⁊ dolos tota die meditabantur.

¶ Supͥ ps diligẽter expoſuit miſeriã ſuã quã a ſupiori: ⁊ ab interiori patit. Hic aũt miſeriã quã patit ab exteriori. Circa hͦ duo facit. pͦ oſtẽdit qd patiat ab hoib⁹. 2ͦ quã de eã ibi ⌊ Inimici aũt mei. ⌋ Circa pͫ tria facit. pͦ pͥmittit mala que patit ab hoib⁹. 2ͦ oñdit patiẽtiaꝫ ſuã in illis ibi ⌊ Ego aũt. ⌋ 3ͦ oñdit patiẽtie cauſaꝫ ibi ⌊ Qm̄ i te dñe. ⌋ Oñdit ğ ſe afflictũ ab oĩ gñe hoiũ ⁊ pulchre: qꝛ oñdit pͦ ſe pati afflictionẽ ab amicis. 2ͦ ab inimicis ibi ⌊ Et vim faciebãt. ⌋ Amici affligunt dupliciter. ꝑſequẽdo ⁊ derelinquẽdo: qꝛ ex hͦ ipſo qꝛ nõ iuuãt: affligũt. ⌊ Et q iuxͣ me. ⌋ Jtẽ amicoꝝ eſt duplx genus. Quidã ſũt ſoli amici ⁊ extranei. Quidã amici ⁊ cognati: et ab utriſqꝫ dicit ſe affligi. ¶ Quantum ad pͫ dicit ⌊ Amici mei. ⌋ Et põt itelligi vel ex perſona chrĩ: qui in hͦ pſalmo qñqꝫ loqt p ſe: qñqꝫ pro mẽbris. Uel ex ꝑſona penitẽtis. ſi legat ex ꝑſona chrĩ. manifeſtũ eſt qꝛ iudei qui ſũt ꝓximi fuerunt aduerſarij ei. vñ dicit ⌊ Aduerſũ me appropinqͣuerũt ⁊ ſteterũt. ⌋ Uel ex ꝑſona penitẽtis: et tũc Orig. Aliqs in ſeculo eſt inter pctõres: et qꝫdiu eſt in pctis oñdunt ei amicitiã: ſꝫ qñ deſerit mũdũ ⁊ ſpernit: tũc pctõres aduerſant ei. vñ dicit ⌊ Amici ei⁹. ⌋ i. qui prius erãt amici. Eccĩ. 6. Eſt amic⁹ q ꝯuertit ad inimicitiã. ⌊ Et ꝓximi. ⌋ i. in carne ꝯiũcti. Mich. 7. Inimici hoĩs domeſtici ei⁹. Hiere. 3. Audiui ꝯtumelias multoꝝ: et terrorẽ in circuitu. ⌊ Aduerſũ me appropinqͣuerũt et ſteterũt. ⌋ Contingit qꝛ amic⁹ qñqꝫ aduerſãt in dicto vel facto alicui: ſed tñ cũctaꝫ hẽt reuerẽtiã ad amicitiã qꝛ nõ aduerſat ei in facie. Et iõ dicit qꝛ nõ ſolũ de lõge ſteterũt. ⌊ ſꝫ appropinqͣuerũt. ⌋ i. in facie inimici ꝯdixerũt. Qñqꝫ ẽt amicus ſcd̃ cõmouet ꝯtra eũ. tñ non pſeuerat. Sꝫ de iſtis dicit qꝛ ⌊ ſteterũt. ⌋ i. fuerũt mihi aduerſarij. Ps. Aſtiterũt reges ťre ⁊c̃. ⌊ Et q iuxta me erãt de longe ſteterũt. ⌋ Hic oñdit quõ eſt derelict⁹. Si exponit de chrõ vere fuit derelictus. Math. 26. Relicto eo oẽs fugierũt. Jtẽ penitẽs dereliqt poſtqꝫ eſt ꝯuerſus ad deuꝫ. vñ ⌊ Et q iuxta me erãt. ⌋ i. amici familiaritate uł carne. ⌊ de lõge ſteterũt. ⌋ Job. 6. Ecce nõ eſt auxiliũ mihi in me: neceſſarij quoqꝫ mei receſſerũt a me. Ps. Elõgaſti a me amicũ et ꝓximũ ⁊c̃. ⌊ Et vim faciebãt: qui querebãt aĩaꝫ meã. ⌋ Et nõ ſolũ eſt ſic ab amicis afflictus: ſꝫ etiã ab inimicis. Eſt aũt duplex gen⁹ inimicorũ. Quidã ſũt inimici capitales: et occidũt. Alij ſunt qui nõ ſũt capitales: qꝛ nõ querũt occidẽ et de utriſqꝫ loqt hic. ¶ De pͥmis dicit ⌊ Uiꝫ faciebã q querebat aĩaꝫ meã. ⌋ i. querebãt me occidẽ. Ad lrãꝫ dr̃ de chrõ quẽ iudei querebant occidẽ. vñ ⌊ Uim faciebant. ⌋ i. violẽtiã inferebãt. Prouer. 22. Ne iferas violẽtiã pauperi: qꝛ paup ẽ. Hiere. Ut vim facerẽt. uel ⌊ q̃rebãt. ⌋ ſ. demones ſeu amici q volebãt me inducẽ in malum poſtqꝫ ꝯuerſus ſuꝫ ad deum. Et vim faciebant mihi. ¶ De ſecũdis dicit ⌊ Et q inq̃rebãt mala mihi loquuti ſũt vanitates. ⌋ i. mẽdaciũ ꝯtra me dixerũt. Jta accidit de iudeis ꝯtra chrĩm q mẽdaciũ loquẽtes dicebant Luc. 23. Hũc iuenim⁹ ſubuertẽteꝫ et ꝓhibentẽ tributa dari ceſari. Jtẽ ⌊ dolos tota die meditabant. ⌋ Ut caperẽt euꝫ in ſmone. Math. 22. Jtẽ hͦ accidit cuilibet penitẽti: qꝛ aliqs penitẽs: ut Orig. dic̃. Confitet pctm̄ ſuũ. et ſi neceſſe fuerit agit publicã pniam: et deridet ab alijs q pſeuerãt in pctõ. Job. 12. Deridet iuſti ſimplicitaſ: et dicũt multa vana et falſa ꝯtra eũ. Ps. Uana loquuti ſunt vnuſqſqꝫ. Et ẽt inſidiant: ſi inueniant aliquid vnde ꝯfundant eũ. Prouer. 24. Ne inſidieris: et ne queras impietatem in domo iuſti.

¶ Ego aũt tanqꝫ ſurdus nõ audiebã: ⁊ ſicut mutus nõ aperiens os ſuũ. Et factus ſuꝫ ſi-

cut homo non audiens: ⁊ non habēs in ore ſuo redargutiones.

ℭ Hic oñdit patiētiā a ſe exhibitā. Et p̄mo ponit patiētiā. ſcdo patiētie effectū ibi ⌊ Et fact⁹ ſuꝫ ſicut homo. ⌋ Doles qñ affligunt niſi patiēter portēt. p̄mo cōmouēt in aio. deīde deordinant in v̄bis. Sꝫ remedium ꝙ nō cōmoueant i aio eſt ꝙ ſit ſicut ſurdus nō audiēs v̄ba iniqua. Et iō dicit ⌊ Ego aūt tanq̄ꝫ ſurdus nō audiēs. ⌋ i. audire me fingebā. Eccl. 20. Uſqꝫ ad tp̄s ſuſtinebit patiens. Itē ibidē. 28. Sepi aures tuas ſpinis: ⁊ noli audire linguā neq̄ꝫ. Et remediū ꝙ nō deordinet i verbo eſt: ꝙ ſit ſicut mut⁹. p̄s. Obmutui ⁊c̄. Uñ dicit ⌊ Et ſicut mutus nō apiens os ſuū. ⌋ Et h̄ maxie fecit chrūs ut d̄r Matth. 27. Et nō rñdit ei v̄buꝫ ita ut miraret p̄ſes vehementer. Iſa. 53. Tanq̄ꝫ ouis ad occiſionē ducet ⁊c̄. Sic et face debēt viri iuſti. p̄s. Poſui ori meo cuſtodiā dū ꝯſiſteret petōr aduerſū me. ⌊ Et fact⁹ ſuꝫ ſicut hō nō audiēs. ⌋ Hic ponit effect⁹ patiētie ſꝫ hoc eſt ꝯtra opinionē maloꝝ: q̄ hoc iputāt ignauie nō virtuti. Et dicit ⌊ fact⁹ ſuꝫ. ⌋ ſ. opinione. ⌊ ſicut hō nō audiēs. ⌋ ſ. nō v̄tuoſus. Uñ de chrō d̄r. Mihi nō loqueris. Jo. 19. ⌊ Et nō h̄ns i ore ſuo redargutiōes. ⌋ ſ. ac ſi nō ſit ſapiēs ad rñdēdū. Uñ de chrō d̄r Luc. 23. ꝙ illuſit ei ⁊ deſpexit eum herodes.

ℭ Quia in te domine ſperaui: tu exaudies me domine deus meus.

Cā patiētie triplex.

ℭ Hic ponit cā patiētie que eſt triplex. Ex parte dei: ex parte inimicoꝝ: ⁊ ex pte ſui. Ex pte dei cā patiētie eſt: ꝙ tota cā relinqtur deo. Mihi vindictam ⁊ ego retribuā. Deut. 32. Et iō dicit ⌊ Ego aūt in te ſperaui domine. ⌋ q.d. In te eſt cā mea. Hiere. 17. Spes mea tu. Et qd ſpas de deo? ⌊ Dixi tu exaudies me dñe deus me⁹. ⌋ Orig. Nūq̄ꝫ hō orat deū ⁊ non exaudit: q: ipſe nō audit eū p̄cipientē. Prouer. 28. Qui declinat aures ne audiat legē: oro ei⁹ fiet execrabilis. ſꝫ qui obedit deo ⁊ legi: tūc exaudit. Jac. ult. Multū valet deprecatio iuſti aſſidua. De⁹ aūt maxime p̄cipit patiētiam. Matth. 5. Si te percuſſerit in vna maxilla ⁊c̄. Et iō illi exaudiunt a deo q̄ nouerūt ꝑ inimicis orare ut eccleſia facit. vñ dicit. Si ſteterit Moyſes ⁊ Samuel corā me ⁊c̄. q: iſti in veteri teſtamēto orauerūt pro inimicis. nō eſt aīa mea ad pplm iſtū. i. nō exaudiā eos pro populo iſto. q.d. Ideo q: ſi patienter ſuſtineo tu exaudies me.

ℭ Quia dixi ne qñ ſupgaudeāt mihi inimici mei: ⁊ duꝫ cōmouent pedes mei ſup me magna locuti ſūt. Quī ego in flagella parat⁹ ſū: ⁊ dolor meus in ꝯſpectu meo ſemper.

ℭ Sup̄ poſuit p̄e mala que paſſus eſt ab hoib⁹: ⁊ oſtēdit ēt patiētiā ſuaꝫ aſſignauitq̄ vnā rōnē patientie ex pte dei. hic aūt aſſignat rōnē patiētie ex pte inimicoꝝ. Cōtingit aliqñ ex dei mia: ꝙ q̄ patit tribulationē aliquā ſuſtinet mala que ab alijs iferunt: ut pacē cū inimicis hēat. Prouer. 16. Cū placuerit dño vie ei⁹: inimicos ei⁹ ꝯuertet ad pacē. Job. 5. Beſtie t̄re pacifice erunt ⁊c̄. Et h̄ etiā nāle eſt: q: nullus eſt ita ſceuus ſiue crudelis. ꝙ qñ videt aliquē humiliatuꝫ affligat eum vlteri⁹. Canis etiā nō mordet hoieꝫ iacentē. Qñ q̄ aliq̄s reſiſtit inimico ꝯcitat inimicū ad nocēdū ſibi ⁊ degs nō iuuat. p̄s. Si reddidi retribuētib⁹ mihi mala ⁊c̄. Et iō aſſignat hic rōnē patiētie que eſt ne veniat i manib⁹ eoꝝ. Et circa h̄ duo facit. p̄⁹ cōmemorat de hoſtib⁹ gaudiū coꝝpis. 2° inſultationē eoꝝ. Dicit q̄. ⌊ Dixi neqñ ſupgaudeāt mihi inimici mei. ⌋ Si nollet me defendē de⁹ nō iuuaret me: ⁊ ſic ſuparēt me hoſtes ⁊ gauderēt. ℭ Quātū ad 2m dicit ⌊ Et dū cōmouerētur pedes mei. ⌋ Hiero⁹ h̄t ⌊ Deficio. ⌋ ſ. rā nr̄a h̄t ⌊ Sup me mala loquuti ſūt. ⌋ Et dū labant pedes mei ⁊c̄. Loquent. ſi intelligat de p̄terito: ſic eſt ſenſus. ⌊ Dixi neqñ ⁊c̄. ⌋ Pōt hoc referri ad expimentū. q.d. Expt⁹ ſuꝫ ꝙ gauderent. Sꝫ ſi laberent pedes mei ⁊c̄. Quidā corruūt: qdaꝫ labunt: ſed nō corruūt. Quidā ſunt ifirmi. Mali qñq̄ ꝯtra aliquē religioſū inſultāt: ⁊ maxie loquunt ſup ipm. 1. Reg. 2. Nolite multiplicare loq ſublimia gliantes. p̄s. Diſpdat dñs vniuerſa labia doloſa. ℭ Tertia eſt rō ex pte ſui. ſ. ex pte penitentie. Et p̄mo ꝑponit promptitudinē ai. 2° cām. Dicit q̄. ⌊ Quī ego in flagella parat⁹ ſū. ⌋ Nullus eſt ipatiēs niſi de eo ꝙ iuitus ſuſtinet: ⁊ qñ igit eſt parat⁹ ad ſuſtinēdū: nō eſt ipatiens. Cōſideranda ſūt duo genera hoiuꝫ. Quidā ſūt q̄ hic nō flagellant: ſꝫ reſeruantur eterno igni. p̄s. In labore hoiuꝫ nō ſūt ⁊c̄. ſ. hic nō corripiunt. Alij ſūt qui flagellant in hoc mūdo q: de⁹ corripit eos ut filios. Heb. 12. Flagellat oēm filiū quē recipit. Grego⁹. Signū eterne reprobatiōis eſt: qñ de⁹ nullum flagellū dat hoi in mūdo. Sic ⁊ Ambroſi⁹ noluit hoſpitari in domo illi⁹ qui ſemꝑ fuerat in ꝓſperitate. Et iō dicit ⌊ Quī ego in flagella parat⁹ ſū. ⌋ p̄⁹ ponit dolorē. 2° doloris cām. Eſt aūt ꝯſuetudo ꝙ qñ aliqs patit grauē dolorē. ſuſtinet aliū dolorē: ut liberet ab alio grauiori: ſicut qñ hō ſuſtinet extractionē dētis: ut liberet a dolore dētiuꝫ. Et iō dicit ⌊ Sū paratus ad flagella ⌋ q: hēo aliū dolorē quē uolo curare. Et iō dicit ⌊ Dolor meus. ⌋ ſ. de pctis. ⌊ in ꝯſpectu meo ſemꝑ. ⌋ Ro. 9. Dolor ꝯtinuus cordi meo. Tre. 1. O vos oēs q̄ tranſitis per viā ⁊c̄. Et hic dolor eſt maior oi dolore: nō quidē ſenſu: ſꝫ ſm rei v̄itatē. ℭ Aug⁹ dicit: ꝙ oēs afflictiones aie cauſant ex amore: hō delectatur in eo qd amat ⁊ timet ꝯriuꝫ ei⁹ qd amat ⁊ dolet ſiliter. Ergo quāto maior eſt amor: tāto eſt maior dolor de ꝯrio. Sꝫ minima charitas eſt maxim⁹ amor. q̄ dolor de peccato eſt maxim⁹: ſꝫ non magis ſentit: q: appetitus ſenſitiuus nō mouet niſi ex apphēſione ſenſibiliū: niſi ꝑ redūdantiā rōnis. Et inde eſt ꝙ hō plus ſentit dolorē de aliqb⁹ alijs reb⁹ q̄ꝫ de petō: tñ ſm rōneꝫ plus velet ſuſtinē eū q̄ꝫ dolorē de petō. Cauſa huius doloris magis eſt peccatum. Et ideo dicit.

Dolor de pctis maximus.

ℭ Quī iniqtateꝫ meā annūciabo: ⁊ cogitabo pro petō meo. Inimici aūt mei viuūt ⁊ ꝯfirmati ſūt ſup me: ⁊ multiplicati ſūt q̄ oderūt me inique. Qui retribuunt mala pro bonis detrahebant mihi: q: ſequebar bonitateꝫ.

ℭ Quaſi dicat. Ideo doleo: q: petm̄ meuꝫ ꝯſidero: ⁊ intētū ut alijs manifeſteꝫ. Unde ⌊ Ego annūciabo. ⌋ ſ. alijs manifeſtabo in quo maximū remediū ſentio: qd maxime fit in ꝯfeſſione que letificat ꝯfitentē. Prouer. 28. Qui abſcōdit ſcelera ſua ⁊c̄. Jac. ult. Confitemini alterutꝝ ⁊c̄. 2° ponit peti ſatiſfactio ꝯtra illos q̄ hic ꝯſitent: ut nō ſatiſfaciāt. Iſa. 38. Recogitabo tibi oēs annos meos ⁊c̄. Job. 23. Cōſiderās euꝫ timore ſollicitor.

ℭ Et ponunt hic tres ptes pnie. ⌊ Dolor ⌋ refert ad ꝯtritionē. ⌊ Iniqtatē meā ⁊c̄. ⌋ ad ꝯfeſſionē. ⌊ Cogitabo. ⌋ i. ſatiſfaciā. ⌊ ꝑ petō meo ⌋ ad ſatiſfactionē. ⌊ inimici aūt mei viuūt ⁊ ꝯfir. ⁊c̄. ⌋ Hic ponit rō miē: q: ꝑſperitatē inimicoꝝ. ponit cām quātū ad tria. p̄° quātū ad cordis iſtabilitatē. 2° quātū ad p̄tātis magnitudineꝫ ibi ⌊ Et ꝯfortati ſūt. ⌋ 3° quātū ad multitudinē ibi ⌊ Et mltiplicati ſūt. ⌋ Dicit q̄ ⌊ Inimici mei viuūt. ⌋ Et ꝯtinuat ſic Orig. Penitēs aliqñ ſi dimitteret in pace cogitaret de petō in pnia: ſꝫ tot tribulatiōes contra euꝫ inſurgūt ꝙ videt ſibi ꝙ debeat ſe defendē. tñ iſte dicit ꝙ lꝫ viuāt ⁊ ꝓſperent inimici mei. nō tñ dimitto dolorem

dolorem de peccatis. Non enim debet homo reſilire a penitētia. Chriſtus multos habuit inimicos ⁊ habet. pš. Odio habuerūt me gratis. Et deus habet inimicos. Jo. 15. Odio habuerūt me ⁊ patrē3 meum. Et alij iuſti multos hñt inimicos: qui non viuūt ſine flagello. ⌊ Et confortati ſunt. ⌋ i. habēt magnā poteſtatē. i. ſūt nimis potētes. ⌊ Et multiplicati ſunt qui oderunt me inique. ⌋ idest iniuſte. q2 perſequunt̄ me propter iuſtitiam quā3 ſequebar. ⌊ Qui retribuūt mala pro bonis. ⌋ Eſt autem quadruplex retributio. Una eſt que retribuit bonum pro malo. alia que tribuit malum pro malo: ⁊ iſte ſunt cōmunes bonis ⁊ malis. q2 etiam bonus malum pene pro malo culpe tribuit. alia eſt que retribuit bona pro malis: ⁊ hec eſt proprie bonorum. quarta eſt que retribuit malum pro bono: ⁊ hec eſt inimicorū3. Hiere. 18. Nūquid redditur pro bono malū. ⌊ Detrahebant mihi. ⌋ Ro. 1. Detractores deo odibiles.

Detractio triplex.

℄ Triplex eſt detractio. quarū vna eſt mala quando detrahit homo homini de peccato: etiā ſi peccata ſint occulta. q2 ſi ſint occulta non ſunt publicanda per modum detractionis. Alia eſt peior quādo detrahit de falſo. Peſſima quādo detrahit non homini ſed virtuti. videlicet ſi dicas caſtitatem malam eſſe. Et ſic eſt in propoſito q2 ⌊ ſequebar bonitatem detrahebant mihi. ⌋ Jſa. 5. Ue qui dicūt malum bonum ⁊ bonu3 malum. Dan̄. 4. Non inuenerūt occaſionē danieli niſi in lege. Glo. Felix cōſciētia cui non pōt imponi niſi q2 ſeruat legem dei ſui.

℄ Ne derelinquas me domine deus meus: ne diſceſſeris a me. Jntende in adiutorium meum: domine deus ſalutis mee.

℄ Hic ponitur oratio ⁊ petit remoueri quod timet: ⁊ petit ſibi preſtari quod amat ibi ⌊ Jntēde in adiutorium meum. ⌋ Hic petit non amoueri. ſ. preſentia3 dei. Unde dicit ⌊ Ne derelinquas me dn̄e deus meus. ⌋ ſcilicet in tribulatione. pš. Cum ipſo ſum in tribulatione. Deut. 31. Dominus deus tuus eſt non dimittet te. Et ſi ad modicum videaris me derelinquere: tamen omnino ⌊ ne diſceſſeris a me. ⌋ quia timeo q2 per me non poſſum ſubſiſtere. Jſa. 54. Miſericordia mea non recedet a te. ⌊ Jntēde in adiutorium meum. ⌋ idest adiuua me ut proficiā. ℄ Et nota q2 iſtu3 uerſiculum dicit eccleſia in principio oīu3 horarū3. quia uerſiculus iſte ualet contra omnes tētationes. Unde cum incipimus orare diabolus tētat nos. propter quod petit auxilium ideo dicit ⌊ Jntende. ⌋ quia tu es deus dator ⁊ conſeruator. ⌊ ſalutis mee. ⌋ pš. Qui das ſalutem regibus ⁊c̄.

Secundi nocturni finis.

℄ Angelici atq3 ſanctiſſimi doctoris Thome Aquinatis ordinis Predicatorij. Jn tertiū nocturnu3 expoſitio ꝓfundiſſima Jncipit.

℄ Jn finem pro ydithum canticum dauid. 38.

DIxi cuſtodiam vias meas: ut non delinquam in lingua mea. Poſui ori meo cuſtodiam: cum conſiſteret peccator aduerſum me. Obmutui ⁊ humiliatus ſum ⁊ ſilui a bonis: ⁊ dolor me⁹ renouat⁹ eſt. Cōcaluit cor meū intra me: ⁊ in meditatiōe mea exardeſcet ignis.

Pſalmus confeſſus eſt

ſe paſſum afflictionem ſuam pro peccato ſuo. Hic autem promittit cautelam in poſterū. ℄ Ti... ...us eſt. ⌊ Jn finem charitas dauid pro ydituin. ⌋ Et hoc non eſt nouum l3 ſit nouus titulus: quia ut habet̄ in hiſtoria. 1. Paral. 15. Quando dauid archam federis que fuerat capta a philiſteis reduxit: quatuor millia cantoru3 inſtituit qui pſalmos canerēt: quos poſuit intus quos Aſaph ythamar ⁊ yditum uocauit. Et hic ponitur in titulo. Et ſicut Origenes dicit. Hec cōſuetudo eſt etiā apud grecos. quando aliquādo aliqui poete erāt qui carmina recitabāt in populo ſi non erant ab ipſis recitantibus facta: ſed ab alijs: ⁊ victoria non dabat recitatori ſed poete. Sic etiam fit de pſalmis. Nam omnes pſalmos fecit dauid ⁊ quoſdam ipſe cantauit coram archa ut habetur ſecūdi Reg. 6. quoſdam dabat alijs cantandos. ⁊ ideo illi quibus dabant̄ erant quaſi cantores ⁊ eis intitulantur: tum propter dignitatem: quia fuerunt prophete. tum propter myſterium. Unde hoc competit myſterio yditum: qđ interpretat̄ ivus vir ſciens: uel tranſiliens: ⁊ ſignat tranſilientem uanitatem mūdi de quo multum in hoc pſalmo agit̄.

Titulus.

℄ Diuiditur ergo pſalmus iſte in partes duas. Jn ꝑma ponit cautelam quam habet ad euadendu3 pericula. Jn ſecunda oſtendit neceſſitatem cautele ibi ⌊ Ecce menſurabiles. ⌋ Circa primum duo facit. Primo premittit cautelam. ſecūdo oſtendit periculum ex ea incidens ibi ⌊ Obmutui. ⌋ Circa primum duo facit. Primo ꝑmittit cautelam. ſecūdo ponit rationem cautele ibi ⌊ Poſui ori meo. ⌋ Jn cautela conſiderāda ſunt tria. ſcilicet cauendi propoſitum. Unde ait ⌊ Dixi. ⌋ idest cum deliberatione in corde meo ſtatui ⁊ propoſui. Eccleſiaſtes 2. Dixi in corde meo uadam ⁊ affluam delitijs. Secūdo conſiderandum eſt quid proponat: quia ⌊ Cuſtodiam vias meas. ⌋ idest proceſſus meos. Et debet homo cuſtodire vias dei ut imitetur. Job. 23. Ueſtigia eius ſequutus eſt pes meus. viam eius cuſtodiui ⁊ nō declinaui ex ea. Jtem dicitur cuſtodire vias ſuas ne erret. Deut. 4. Cuſtodite vias ueſtras ⁊ ſtudia ueſtra. Tertio conſiderandum eſt fructus qui ex hoc ſequitur ⌊ ut non delinquam in lingua mea. ⌋ Homo debet diligenter ſe cuſtodire ab omnibus peccatis ⁊ precipue a peccato lingue. quia faciliter in eis prolabitur. Lingua enim eſt mobilis ⁊ de facili prorumpit in malum. Uel alia ratio eſt: quia lingua eſt immediatum organum ad interiorem conceptum cordis explicādu3. Unde q̄3cito uerbum eſt in corde eſt in lingua. ⁊ ideo oportet diligenter cuſtodiri. ℄ Conſequenter ponitur ratio huius cuſtodie. ⌊ Poſui ori meo cuſtodiam cum conſiſteret peccator aduerſum me. ⌋ q̄ſi dicat Hec eſt ratio q̄re ſic cuſtodio vias meas. q2 ſemꝑ aduerſarius eſt cōtra me. Alibi dictum eſt q2 homo po-

Pſalmi diuiſio.

nat cuſtodiã cordi. Prouer.4. Omni cuſtodia ſerua cor tuũ. Hic dicit q ponat cuſtodiã ori: nõ q claudat totalr. ſed oʒ cuſtodiri. i. ſuari a malis vbis quãtuʒ ad tpe: ⁊ quãtũ ad ea que dicit Eccte.8. Oi negocio tpe eſt ⁊ opportunitas. Et q̃re poſui ori meo cuſtodiam: | cũ ꝯſiſteret pctõr aduerſũ me. | Hoc exponit tripli. Un⁹ ſenſus eſt | aduerſuʒ me. | ad iſidiãdũ. ⁊ tunc magis neccĩa eſt cautela. Eccĩ.5. Si eſt tibi itellectus rnde ꝓximo. ſinalr ſit man⁹ tua ſup os tuũ. Matth.22. Ut caperent eũ in ſmone. Scõs ſenſus eſt | aduerſuʒ me. | ad iniuriãdũ uel ipugnãdũ: q: et tũc cum ipugnat debes tibi cauẽ q: ibi eſt vt⁹. 1. Pe.2. Cũ malediceret nõ maledicebat. Terti⁹ ſenſus eſt | aduerſuʒ me. | i. i cõſpectu meo ut iſtruat. ⁊ tũc neccĩa eſt cautela ne oia oibus ꝓferret. Quedã eni ſũt ꝓferẽda iuſtis que nõ ſũt dicẽda pctõrib⁹. .Cor⁹.8. Nõ potui loq uob q̃ſi ſpiritualib⁹ ſed q̃ſi carnalib⁹. Matth.7. Nolite ſcm̃ dare canib⁹. q.d. Poſui cuſtodiã ne ſecreta doctrine ꝓpalarẽ pctõrib⁹. | Obmutui. | Hic ponit ꝑiculũ cautele i qd poſſet incidẽ: ꝑꝑ qd dicit. Uidẽs pctõres ipugnantes ꝯtra me ꝓpoſui oino tacẽ. vñ dicit | Obmutui. | i. penit⁹ tacui. Sʒ qñqʒ ꝯtingit q ꝑꝑ cautelã aliqs indiſcrete tacet aliqñ: ⁊ aliqñ aliqs tacet exteri⁹ ⁊ turbat interius. Eccĩ.33. Precordia fatui q̃ſi rota ꝑcurrẽs. ſed iſte nõ turbat iteri⁹. iõ dicit | humiliat⁹ ſum. | ſ. imo. ſʒ piculũ eſt: q: dñ volui tacẽ a malis | ſilui et a bonis. | uel a bonis vbis que nõ dixi: uel a bonis hoibus qb⁹ nolui loq. Eph.4. Ois ſermo malus de ore uro nõ ꝓcedat. ſed ſiqs eſt ad edificationẽ. Uñ ſequit | ⁊ dolor meus renouat⁹ eſt. | q.d. Pri⁹ dolui de idiſcreta loquutione: mõ doleo de idiſcreta taciturnitate. Innouauit te dolor. Sʒ adhibet remediũ iterne charitatis. Et iõ dicit | Concaluit cor meũ intra me. | i. ꝯcitatus eſt calor charitatis in corde meo. Prouer.6. Nunqd põt hõ abſcõdẽ ignẽ in ſinu ſuo ut ueſtimẽta ei⁹ nõ ardeãt? Sic ipoſſibile eſt q hõ abſcõdat vba dei cũ iſlãmatur cor charitate. ps. Ignitũ eloquum tuũ ⁊c. Cã aũt hui⁹ ꝯcitationis eſt meditatio de diuis. Uñ dicit | ⁊ in meditatione mea exardeſcet ignis. | Nihil amat niſi bonũ ⁊ pulchrũ. Uñ in exteriorib⁹ amorib⁹ viſio corꝑalis eſt cã amoris. Et iõ ſi vis accedẽ ad ſpũalia opʒ q accendat cor tuũ ad amorẽ. Effect⁹ ꝯcitatiõis eſt q: qui ꝓpoſuit tacẽ mouet ad loquẽdũ. vñ dicit | loquut⁹ ſũ. | Act.2. Repleti ſũt oẽs ſpũ ſcõ ⁊ ceperunt loq. Grego⁹. Spũs quos replet ardẽtes ꝑiter ⁊ loquẽtes facit. Job.4. Cõceptũ ſmonẽ qs retinẽ põt. Sile di Hiere.20. Factus eſt ſmo dñi ⁊c. Et dixi. Nõ loq̃r. Et ſeqtur. Et factuʒ eſt in corde meo q̃ſi ignis. Uel exponit ſm glo. | obſurdui. | i. fact⁹ ſum ſurdus. De⁹ nõ dat grãm hoi niſi utat illa. Et iõ qñ qs per negligẽtiã grã ſibi data non utit de⁹ auſert ei ut pʒ de talẽto Matth.25. Auferte ab eo mnã: ⁊ date ei qui decẽ mnas hʒt. Et ideo dicit | Obſurdui ⁊ humiliat⁹ ſum. | i. deiect⁹ ⁊ tũc nõ ſonat in vtutẽ ſed delictũ. ⁊ iõ dicit | Cõcaluit cor meũ. | ꝓre ſollicitudine. Orig. exponit aliť. | Dixi cuſtodiam vias meas. | ꝑfect⁹. | ut nõ delinquã in lingua mea. Poſui ori meo cuſtodiã. | Et poſt | Dũ conſiſteret pctõr ⁊c. obmutui. |

Origenis expo.

Hoiʒ gen⁹ triplex

¶ Eſt aũt triplex gen⁹ hoium. Quidã in tribulationib⁹ poſiti maledicũt ꝑſequẽtib⁹ ſe. Quidaʒ bñdicũt. Quidã ſunt medij qui ad hoc ſaltẽ ꝑueniunt q tacẽt. Ita euaſit gradũ ꝑmũ: q: poſuit ori ſuo cuſtodiã ⁊ nõ maledicebat. Sed q: obmutuit ⁊ nõ bñdicebat euaſit ſecũdum gradũ: q: ſentiebat dolorẽ ⁊ eſtuabat intra ſe ex indignatione ⁊c. hic ꝯuertit ſe ad deum ⁊ exardeſcit.

¶ Locutus ſum in lingua mea: notuʒ fac mihi dñe finem meum. Et numerum dieruʒ meorum quis eſt: ut ſciam quid deſit mihi.

¶ Ponit hic duplex petitio. ꝑ⁹ ibi | Notũ fac mihi dñe finẽ meũ. | Finis accipit hic chũs. Ro.10. Finis legis chũs. Et dicit | Dñe notifica mihi chũm. | Alia petitio eſt ibi | Notũ fac mihi nũm dierũ meoꝝ. | i. uolo ꝯſiderare q̃lis ſit vita pñs ut poſſim eã cõparare ad finẽʒ illã. q: iſti dies ſũt mali pauci ⁊ impfecti. illi aũt ſũt pfectiſſimi ⁊ tũc ſcit q nõ ſũt ꝯdigne paſſiones hu⁹ tpis ad futurã gliam que reuelabit in nob ut di Ro.8. Et ſic | ſciam qd deſit mihi. | i. quõ ſuʒ impfect⁹ ad illã vitã. Orig. dicit q finis ſumit hic pro pfectione. Quelibet eni ars hʒt finẽ quẽ itẽdit qui eſt pfectio ei⁹. Et ſic dicit | Notũ fac mihi finẽ meũ. | i. que ſit ſũma pfectionis vita in qua vis me ambulare. ps. Ois ꝯſumatio nis vidi finẽ. | Et nũm dierũ meoꝝ. | i. opa mea que ſũt dies. q.d. Fac me recte iudicare opa mea quãtũ ualẽt. Et hoc | ut ſciã qd deſit mihi. | ſ. a pfectione. Uel põt exponi ſimplr de fine vite: q: ſic di Eccĩ.7. In omnibuʒ operibus tuis memorare nouiſſima tua. | Et numerum dierũ meoꝝ ⁊c. | i. quantum viuã ut ꝑparẽ me ad penitentiam.

¶ Ecce menſurabiles poſuiſti dies meos: ⁊ ſubſtantia mea tanq̃ʒ nihilum ante te.

¶ Supra memorauit põ cautelã exhibitã per ſilẽtiuʒ ⁊ piculũ ex ſilẽtio iminẽs: ⁊ remediũ quo piculo ſbuenit hic aũt oſtẽdit neceſſitatẽ cautele ꝑdicte que ſumit ex miſia pñtis vite. Et circa hoc duo facit. Pmo deſcribit pñtis vite miſiã. 2° ꝯtra eã petit remediũ ibi | Et nũc que eſt. | Circa ꝑ^m^ duo facit. Pmo deſcribit miſeriã hui⁹ vite q̃tũ ad ipſam vitã. 2° quãtũ ad vite occupationẽ ibi | Uerũtñ in imagine. | Circa ꝑ^m^ duo facit. Pmo deſcribit miſeriã hãc quãtũ ad vitã. 2° rõnẽ aſſignat ibi | uerũtñ vniuerſa. | Miſiã huius vite oſtẽdit quãtũ ad ei⁹ breuitatẽ: ⁊ quãtũ ad ei⁹ debilitatẽ Pñtis vite miſia deſcribit.

¶ Quãtũ ad primũ dicit. Dñe petiui ut annũciares mihi nũʒ dierũ meoꝝ ⁊ nunqd ſũt nũabiles dies mei? ita q: | Ecce mẽſurabiles poſuiſti dies meos. | Hõ eſt ſic cõditus q ſi nunq̃ʒ peccaſſet nõ moreret. ⁊ ita dies ei⁹ nõ mẽſurarent: ſed peccãdo morit: ⁊ ſic nũari pñt. Job.14. Breues dies hois ſunt: nũs mẽſiũ eius apud te eſt. Sed eſto q vita eẽt breuis poſſet eẽ ita pcioſa q multũ reputãda eẽt. Sed hoc nihil eſt: q: ſubſtantia mea ⁊ nã mea ⁊ vita mea tanq̃ʒ nihilũ ante te eſt. i. in cõparatione tui: lʒ aliqd videat eẽ in cõparatione creaturarũ infimarũ. Iſa.40. Oẽs gẽtes q̃ſi nõ ſint ſic ſunt corã eo. Põt aũt dici ſic. | Subſa mea. | i. dũ ꝯſidero illud qd ante te eſt. i. bona eterna que dabis ſanctis ſbſtantiam meam nihil reputo. Uel ſic. Qui conſiderãt res huius mundi | ante te. | i. oculo diuino nihil reputant eas.

¶ Uerũtñ vniuerſa uanitas: ois homo viuẽs.

¶ Hic aſſignat rõnem ſm lr̃am. | Uniuerſa. | ſm lr̃am nr̃aʒ uel eſt noiatiui caſus ſingularis numeri. uel eſt nominatiui caſus neutri gñis pluralis numeri. Si ſecundo mõ ſic eſt ſenſus. | Uerũtamẽ vniuerſa. | q.d. Nõ eſt mirũ ſi vita hois eſt nihil ante te. q: | vniuerſa. | i. inferiora oia ſunt uanitas. Et ideo Hiero⁹ habet | omnia enim uanitas. | ut ſit q̃ſi ratio ꝑcedẽtiuʒ. Eccte.1. Oia uanitas. Et dicunt uanitas: q: uanitas opponit ſoliditati ⁊ ſtabilitati. Omnia enim que ſunt in mũdo ſunt ſubiecta mutabilitati: ⁊ ideo ſunt uana: ⁊ etiam inter ea | ois hõ viuẽs. | eſt ſubiectus mutabilitati ⁊ ſic eſt uanitas. Ro.8. Uanitati enim creatura. i. homo ſbiecta eſt non uolens. Uel ſm litteram | vniuerſa. | ſi ſit ſingularis numeri. ſic eſt ſenſus. | vniuerſa uanitas. |

i.ois uanitas.⌊ ꝛ ois homo viuēs.⌋i.eſt in omni hoie mūdane viuēte. Uan⁹ dicit homo ex hoc ꝙ ſequit res mutabiles. Hier.2. Ambulauerūt poſt uanitates:ꝛ uani facti ſunt. Uel ſic⌊ Omnis homo viuēs.⌋i.carnaliter. eſt omnis.i.pfecta uanitas.

℄ Uerūtñ in imagine ptrāſit hō:ſed ꝛ fruſtra cōturbat. Theſaurizat:ꝛ ignorat cui cōgregabit ea.

℄ Hic oſtēdit miſeriā ɔditionis humane quātū ad occupationē. Et circa hoc tria facit. Prio oſtēdit ꝙ aliqd ſit in hoie qd̄ uanitati dʒ reſiſtē. 2° oſtēdit in gnāli uanitatē occupationis ei⁹ ibi⌊ Sed fruſtra.⌋3° oſtēdit hͦ idē i ſpāli ibi⌊ Theſaurizat.⌋Dicit ḡ⌊ Ois hō uanitas.⌋tñ aliqd eſt in hoie fixū qd̄ ſemp manet in eo dū trāſit ꝛ hͦ eſt imago. Et pōt hoc tripl' exponi. Uno mō de
Imago qd ſit.
imagine dei que eſt in hoie inqʒtū hō eſt pditus rōne. Gen.1. Faciam⁹ hoiem ad imaginē ꝛ ſilitudinē noſtrā. Et hec imago dʒ reſiſtē uanitati.ſ.rō.ꝛ dʒ eā.ſ.uanitatē excludē. Et hͦ eſt qd̄ ait. Quis hō ſit ſubiect⁹ uanitati:ſemp tñ eſt pdit⁹ rōne. ℄ Sed qꝛ nō determinatur hic cui⁹ ſit imago:iō nota hic duplicē imaginē. Unam celeſtis hois.aliā vͦ hois terreni.1. Cor⁹.15. Sicut portauim⁹ imaginē terreni:portem⁹ imaginē celeſtis. Dico ḡ ꝙ ois hō eſt uanitas.tñ ois hō ptrāſit in aliquam imaginē.qꝛ uel per bona opa repñtat in ſe imaginem hois celeſtis.uel per mala imaginē terreni. Uel aliter. Imago iportat ſilitudinē.curſus aūt vite iſti⁹ dirigit p aliquā cognitionē:qꝛ affect⁹ mouet ſm cognitum. Eſt aūt duplex cognitio. Una qua cogſcit vitas ꝛ hec eſt certa. Alia eſt per vſilitudinē.ꝛ hec ē qſi cognitio imaginis:qꝛ nō attigit ad ipſam vitatē ſʒ ad ſilitudinē vitatis. Si hō attigeret ad ipſam vitatē ſic eſt nō turbaret qꝛ ɔſideraret ɔditionē hui⁹ vite ꝛ qd erim⁹ poſt hāc vitā ꝛ ſic nō occuparet in iſta vita:ſʒ ad ea que ſūt in alia vita tēderet. Et iō Hiero⁹ hēt⌊ Quātū ad imaginē ptrāſit hō tātū turbat.⌋i.qʒtū deficit hō a uera cognitione vitatis tātū turbat p occupationē hui⁹ vite ſiue i bonis ſiue in malis. Luc.10. Martha martha ſollicita es ꝛ turbaris erga plurima. Qñ ḡ fac bona opa tūc nō turbat fruſtra:ſed qñ nō occupat ſe in bonis:tunc fruſtra turbat. Iſa.49. Uane ɔſūpſi fortitudinē meā. Et ponit exēplū de occupatione que ɔturbat hoies que ē occupatio auaritie:hec aūt maxie ɔturbat hoies. Concupiſcētia aūt ad horā occupat hoies ſilr ꝛ ira. Sʒ ut
Auaritie deſtructio
dr̄ Ecci.5. Auarus nō iplet pecunia.ꝛ iō de eo ponit exēplū dicēs.⌊ Theſaurizat ꝛ ignat cui ɔgregabit ea.⌋i.ɔgregat theſauros ſupfluos in hac vita. Mat.5. Nolite theſaurizare uobis theſauros in terra.ſ.uane ꝛ fruſtra:ꝗ ignorans cui ɔgregatis ea. Sibi nō.qꝛ Iob.27. Diues cū dormierit nihil ſecū affert. Ergo alijs.ſed neſcit cui.qꝛ aliqñ nō ɔgregat pueris:qꝛ nō remanēt poſt eū.ꝛ ſi remanēt nō tñ ſcit quales ſint:qꝛ aliquādo ſunt contra parentes.

℄ Et nūc que eſt expectatio mea nōne dñs:ꝛ ſubſtantia mea apud te eſt.

℄ Hic petit dei auxiliū ɔ miſiā. Et p° pponit fiduciam ex qua orō ſua pcedit. 2° pponit orōnē ibi⌊ Ab oib⁹ iniqtatib⁹.⌋3° petit eā exaudiri ibi⌊ Exaudi.⌋Qñqʒ hō eſt in miſia:ꝛ tūc aut ɔfidit libari p ſe:aut per aliū. Si ɔfidit libari per ſe nō expectat aliū:ſed in ſeipſʒ hēt ſbſidiū. Si p aliū tūc expectat:qꝛ ſpat per aliū iuuari. Sic eſt in iſta miſia qꝛ breues dies ſūt ꝛ nō ɔfidat i ſe. ſʒ dic cū Iob.6. Ecce nō eſt auxiliū mihi in me.ſed expectat auxiliū a deo.vñ dic⌊ que eſt expectatio mea:nōne dñs:⌋q.d. Solus pōt me libare qꝛ ipſe ſolus eſt ſup oēm vitatē ꝗ ſolus eſt vitas. Iſa.30. Bti oēs qui expectāt eū. In expectatione ēt mora eſt.q.d. Ego p ſtolabor. Abach.2. Si morā fecerit expecta eū.⌊ ꝛ ſbſtātia mea apud te eſt.⌋Hic ponit rō fiducie quā hēt de deo. Nāle eſt ꝙ hō ɔfidat de deo apud quem collocat qd̄ hēt. Qui ergo totū qd̄ hēt ponit in deo pōt ɔfidere de deo. Et iō dicit⌊ ſubſtātia mea apud te eſt.⌋q.d. Quaſi in me nihil ſim:tñ qcqd ſpo me eē ꝛ qcqd hēo eſt in te. Heb.10. Cognoſcētes uos hēre meliorē ꝛ manētē ſubaʒ. Matth.6. Theſaurizate uobis theſauros in celo.2. Thi.1. Scio cui credidi ꝛ cert⁹ ſum. Glo. exponit de chrō.⌊ ſubſtātia mea apud te eſt.⌋i.tu chrē ſumes de mea carne:qꝛ factus eſt ex ſemine dauid ſm carnem. Ro.1.

℄ Ab oib⁹ iniqtatib⁹ meis erue me:obprobrium inſipiēti dediſti me. Obmutui ꝛ nō aperui os meum:qm̄ tu feciſti:amoue a me plagas tuas. A fortitudine manus tue ego defeci in increpationib⁹:ꝓpter iniqtatē corripuiſti hoiem. Et tabeſcē feciſti ſicut araneā aiaʒ eius:uerūtñ uane ɔturbat omnis homo.

℄ Supra pſalmus poſuit fiduciā hebitā de deo cum dixit⌊ Et nūc que eſt expectatio mea ꝛc.⌋Hic aūt ꝓponit deo ſuā petitionē. Et circa hoc tria facit. Prio petit a deo remotionē culpe. 2° petit remotionē pene. 3° aſſignat rōnē ɔſtitutionis harū petitionū. 2° ibi⌊ amoue.⌋3° ibi⌊ Propter iniqtatē.⌋Circa pᵐ duo facit. Primo petit petitionē. 2° allegat meritū exauditionis ibi⌊ obprobriū.⌋Dicit ḡ⌊ Ab oib⁹ iniqtatibus meis ꝛc.⌋Ubi ſciēdū eſt ꝙ hec petitio cōmēdabilis eſt ꝓpt rē petitā que necīa eſt.ſ.libari a pctō. Iob.11. Si iniqtatē que in manu tua eſt abſtuleris a te ꝛ nō pmāſerit in tabnaculo tuo in iuſticia tunc leuare poteris faciem abſqʒ macula. 2° qꝛ petit nō meritis ꝓprijs ſed petit ſibi dari a deo. Iſa.43. Ego ſum qui deleo iniqtates tuas ꝓpter me. 3° qꝛ petit ab oib⁹ libari:qꝛ ipiū eſt a deo pete ueniā de pctis a quo tota libatio nō ſperat. Io.6. Totū hoiem ſanū feci in ſabbato.vñ dicit⌊ Ab oib⁹ iniqtatibus meis eripe me.⌋quaſi nō peto liberari ab vno ſolo peccato ſed ab oibus. Eze.16. Mundemini ab oibus inqnamētis ueſtris. pſ. Dimitte oia peccata mea. Meritū ſumit ex parte patiētie. Tho.3. Omnia peccata hoium in tribulatione dimittis. Et ideo pmo oſtēdit qd̄ ſuſtinet. 2° oſtēdit patiētiā quā habuit. 3° aſſignat cāʒ. Dicit ergo⌊ obprobriū iſipiēti dediſti me.⌋qd̄ pōt dupliciter intelligi. Uno mō ut obprobriuʒ ſit pena ſibi inflicta a deo:qꝛ ſicut ꝓprium premiū vtuoſi eſt honor:ita pena peccati eſt obprobriū. Malach.2. Scādalizaſtis plurimos in lege. Alio mō ꝙ deus cauſauerit eam.i.patiētiā non obprobriū ſed cauſam obprobrij ex hoc ꝙ iam incipit contēnere terrena: quod ſtulti ꝛ inſipiētes reputāt obprobriū ꝓpter patientiam quā ego. Penitētiam quā habuit oſtēdit cū dicit⌊ obmutui.⌋Signū patiētie eſt ꝙ hō cum vba obprobrij inferunt ei non reddit malū pro malo ſicut chriſtus.1. Pe.2. Cum malediceret nō maledicebat. Et ideo dicit⌊ obmutui ꝛ nō aperui os meū.⌋Et pōt ad duo referri. Uno modo ut cum dicit⌊ nō aperui.⌋deſignat cōtinuationē patiētie.qꝛ lʒ aliquis ad horā videat patiēs ꝛ taceat:ꝛ poſtea impatiēs fact⁹ loqtur ualde. Iſa.53. Tanqʒ ouis ad occiſionem ducet.ꝛ tanqʒ agn⁹ coram tondēte ꝛc.nō aperuit os ſuum. pſ. Ego aūt tanqʒ ſurdus nō audiebā:ꝛ ſicut mutus nō apiens os ſuū quaſi dicat. Habui patiētiam. Uel⌊ obmutui.⌋ab obprobrijs contra proximū.⌊ ꝛ nō aperui os meum.⌋cōtra deum. Cauſa eſt⌊ qm̄ tu feciſti.⌋Et pōt referri ad hͦ ꝙ dr̄⌊ obprobriū.⌋Cū ꝙ ſuſtineat patiēter iniurias ē

qñ cogitat q diuino iudicio ſit ſibi hoc. Hoc fecit dauid cũ dixit. 2. Reg. 16. Dimitte eũ ut maledicat. Prouer. 3 Diſciplinã dñi fili mi nõ dimittas: ne deficias cũ ab eo corripieris. Uel põt referri ad hoc qđ dicit⌊ Obmutui qm̃ tu feciſti. ⌋ſ. patiẽtiã. 2ª petitio ſua eſt de amotione pene. Et pmo ponit petitionẽ. 2° rõnẽ petitiõis Dicit ḡ⌊ Amoue a me plagas tuaſ. ⌋i. flagella tua. Et põt dupl̃r exponi. uel de corpalib⁹ flagellis ⁊ hec ſunt exteriora ſic flagella ceteraq; aduerſitates qb⁹ hõ puniẽ pro pctis ſuis a deo. Hiere. 30. Plaga inimici pcuſſi te. ḡ hec flagella amoue a me. Itẽ ſũt plage ſpũales. i. iteriores: ſicut remorſus ↄſcie. pſ. Arguã te ⁊ ſtatuã ↄ faciẽ tuã. Et has petit remoueri. Scđm aũt Origenẽ cã hui⁹ petitiõis eſt a fortitudine. Flagellatio exterior mĩ tũ utilis eſt inquãtũ patiẽter ſuſtinet. ſʒ qñ nõ fert patienter ſed deficit ⁊ deſpat ſe ſũt nociue. Cor⁹. 2. Conſolemini eũ ne abũdãtiori triſtitia abſorbeat. Et iõ timẽſ h̃ petit remoueri plagas q: defeč a fortitudine. i. a violentia pcuſſionis. Iſa. 8. In forti manu erudiuit me. 1. Reg. 5. Fiebat man⁹ dñi grauiſſima. Deficit hõ tripl̃r i flagellis. Un⁹ modus eſt cõis bonis ⁊ malis q eſt corporalis. pſ. Et in ira tua defecim⁹. Ali⁹ eſt ipatientie: ⁊ hic eſt maloꝝ. Job. 4. Nũc uenit ſup te plaga ⁊ defeciſti. Ali⁹ modus eſt bonoꝝ quo qs deficit a ſe ⁊ tẽdit in deũ. pſ. Defecit i ſalutare tuũ aĩa mea. Et quolibet iſtoꝝ modoꝝ pt itelligi qđ dĩ hic. q. d. Iõ peto q amoueas a me flagella tua q: ſum corrept⁹ quo ad 3ᵐ modũ defectiõiſ. q: ego defeci a fortitudine man⁹ tue in increpationib⁹. Uel q: deſpo quo ad 2ᵐ modũ. Uel qa nõ poſſum ſuſtinẽ quo ad pᵐ modũ. Nec eſt vis ſi dicat ſʒ aliã lr̃am⌊ in icrepationib⁹ ego defeci ⁊c̃. ⌋⌊ ppter inigtatẽ corripuiſti hoiem. ⌋Hec eſt rõ q̃re ꝓponit duplicẽ petitionẽ. q: p° remoueẽ cã: ⁊ poſtea remoueẽ effect⁹. Culpa eſt cã plagarũ. ⁊ iõ dicit q hõ flagellať pp pctã. Uñ dič⌊ tu corripuiſti. ⌋i. flagellaſti hoieʒ ⌊ pp inigtatẽ. ⌋i. pp pctã ſua. Et iõ pmo petit remoueri pctã: q: pene future ſũt ad dãnationẽ: ſed pene hui⁹ vite ſũt ad purgationẽ quãtũ ẽ de ſe: ⁊ ſũt ad correptionẽ. pſ. Multa flagella pctõris. ⌊ ⁊ tabeſcẽ feciſti ſicut araneã aiam ei⁹. ⌋Hic ponit modus ſiue termin⁹ correptiõis. ⌊ tabeſcẽ. ⌋i. deſiccare. Põt exponi corpalit qñ refert ad tribulationẽ corpalẽ: q: humiditas ⁊ pinguedo corpalis deſiccať: ⁊ ſic vita tabeſcit. Job. 33. Tabeſcet caro ei⁹. Itẽ ibidẽ. Cõſũpta eſt caro ei⁹ a ſupplicijs Alio mõ ut referať ad aiam. In hoie ſpũalr ẽ duplex pinguedo. Una mala per delectatiões corpales. Deut. 32. Impinguať⁹ eſt ⁊ dereligt deũ factorẽ ſuũʒ. Et ab hac pinguedine deſiccare bonũ eſt. ⁊ hoc eſt qđ dicit ⌊ tabeſcẽ feciſti. ⌋i. deſiccaſti. ⌊ aiaʒ meã ſic araneã. ⌋ ab amore carnaliũ rerũ: q: aranea eſt aial calidũ ⁊ nõ eſt pingue: q: facit ſbtiliſſima fila: ita aia ſepata a carnalib⁹ delectationib⁹ iheret per affectũ reb⁹ iuiſibilibus ⁊ fač opationes ⁊ affectiões iuiſibiles. 2. Cor⁹. 4. Nõ ↄtẽplãtib⁹ nob̃ que vident ſed que nõ vident. Ul⌊ tabeſcẽ. ⌋i. deſiccare a pinguedine deuotiõis ſic pſ. dicit Sic adipe ⁊ pinguedine repleať aia mea. ⁊ hec eſt mala deſiccatio. Hoc ſit q: aia efficiť ideuota ⁊ iheret peccatis ⁊ caret pinguedine deuotiõis ſic aranea. Itẽ tela aranee eſt fragilis: ita cogitatiões pctõꝝ ſũt uane. Iſa. 59. Telas aranee. i. inutilia ⁊ uana texuerũt. i. fecerũt. Itẽ aranea tãdẽ emittit de filis illis q moriť: ita hoies moriunť ſpũaliter pp pctã que faciũt. Iač. 1. Pctm̃ cũ cõſumatũ fuerit gñat mortẽ. Et legit ſic. Aiam ei⁹ exitẽ ſicut araneã feciſti tabeſcere. i. deſiccare bona ſiccitate. ⌊ uerũtñ uane ↄturbať oĩs hõ. ⌋Hic eſt defect⁹ correptionis: q: lʒ faciet ſic tabeſcẽ: tñ multi manẽt in malitia ſua. uel redeũt ad malũ. Et q aliq nõ ↄturbanť uane hoc nõ eſt inquãtũ ſũt hoies: ſed inq̃ʒtũ ſũt eleuati a deo a reb⁹ terrenis ad ↄſiderationẽ celeſtiũ.

Pinguedo aie duplex.

¶ Exaudi orõnẽ meã dñe ⁊ depcationẽ meã: aurib⁹ pcipe lachrymas meas. Ne ſileas qm̃ aduena ego ſum apud te: ⁊ pegrinus ſicut oẽs pr̃es mei. Remitte mihi ut refrigerer p uſq; abeam: ⁊ amplius non ero.

¶ Hic petit ſuã petitionẽ admitti ubi petit ut exaudiať. Et ponit tria. Pmo que faciũt acceptã petitionẽ deo. Pmũ eſt eleuatio mẽtis in deũ. ⁊ hec eſt orõ que eſt aſcẽſus mẽtis in deũ. vñ dicit⌊ Exaudi orõneʒ meam dñe. ⌋pſ. Ego ad te orõnẽ meã ad te dñe. 2ᵐ eſt ↄtinuatio petẽdi. ⁊ hoc cũ dicit⌊ ⁊ depcationẽ meã. ⌋Iač. ul. Multũ valet depcatio iuſti aſſidua. 3ᵐ eſt lachrymarũ multitudo: ⁊ hoc oſtẽdit cũ dicit⌊ aurib⁹ pcipe lachrymas meas. ⌋⌊ Ne ſileas. ⌋Hic ponit ſignũ exauditionis. vñ petit q de⁹ nõ ſileat. Dicit aũt aliqñ deus ſilẽ quãtũ ad malos qñ eoſ nõ punit: ſicut dĩ Iſaie. 42. Tacui: ſemp ſilui: patiẽs fui. ⌊ ⁊ ne ſileas. ⌋i. ne taceas a punitione. Itẽ aliqñ ſilet nõ ↄſolãdo bonos. ⁊ ſic dič ⌊ ne ſileas. ⌋aie mee. ſed dic aie mee ſalus tua ego ſũ. Et hoc facit de⁹ in vita iſta cũ dicit pctõri: remittunť tibi pctã tua. Et ẽt in futuro qñ dicet. Uenite bñdicti pr̃is mei ⁊c̃. Matth. 25. Hiero⁹ hẽt⌊ Ad lachrymas meas nõ obſurdeſcas. ⌋⁊ ↄtinuať cũ pcedẽtib⁹⌊ qm̃ aduena ego ſum apud te. ⌋Hic aſſignat rõnẽ ſue petitionis. q. d. Hoc pcepit de⁹ Exo. 22. ſ. q exaudianť aduene. Et q: ego ſũ aduena iuſtũ eſt q exaudias me. Ego dimiſi mũdũ ⁊ ad te ↄfugi ⁊ ſuʒ apud te ſicut aduena q: in mũdo iſto nõ hẽo mãſionẽ manẽtẽ ſed ſum ſicut pegrin⁹ tẽdẽs alibi. ſ. ad pr̃iam vite eẽne. ⌊ Sicut oẽs pr̃eſ mei. ⌋fuerũt. Multi eñi ſũt aduene in mũdo iſto nõ hñtes affectũ ad res mundanas. ⌊ ſicut oẽs patres mei. ⌋ſ. ſci qui pegrini fuerũt ut aplus dicit. 1. Cor⁹. 5. Hñtes alimẽta ⁊ qb⁹ tegamur hijs ↄtẽti ſum⁹. 1. Thi. 6. ⌊ Remitte mihi. ⌋Hic petit accelerationẽ exauditionis. q. d. Celeriter fiat qđ peto. Et p° ponit effectũ petitionis. 2° tp̃s determinat. vñ dicit⌊ Remitte mihi. ⌋ ſ. pctã. q: btĩ quoꝝ remiſſe ſunt inigtates: ⁊ quoruʒ tecta ſũt pctã. Et hoc ut hic refrigerer. ſ. a pctõ ſiue a pena que in maligno incẽdit. Sap. 4. Iuſt⁹ aũt ſi morte poccupať⁹ fuerit in refrigerio erit. Et hoc ſcias. ſ. q remittas mihi⌊ pŭſq̃ʒ abeã. ⌋i. anteq̃ʒ recedã ab h̃ mundo: q: ibi nõ eſt remiſſio. Job. 10. Anteq̃ʒ uadam ⁊ nõ reuertar ad terrã tenebroſam ⁊c̃. ⌊ ⁊ ampli⁹ non ero. ⌋ Hoc põt dupl̃r intelligi. Uno mõ ſic. ⌊ Remitte ⁊c̃. ⌋ q: poſtq̃ʒ abiero nõ ero in ſtatu ubi poſſint pctã dimitti. Job. 7. Nõ reuerteť oculus meus ut videat bona. ſ. pñtia. Alio mõ ſic⌊ Remitte ⁊c̃. ⌋q: ſi abeam ex hoc mũdo niſi remiſeris pctis. nõ ero in bono eẽ amplius. Job. 18. Habitẽt in tabernaculo eius ſocij ei⁹ q nõ ſũt.

Que ſunt que faciunt fructuoſã orõnem.

¶ In finem pſalmus dauid. 39.

Expectãs expectaui dñm: ⁊ itẽdit mihi. Et exaudiuit pces meas: ⁊ eduxit me de lacu miſerie: ⁊ de luto fecis. Et ſtatuit ſupra petrã pedes meos: ⁊ direxit greſſus meos. Et imiſit in os meũ cãticũ nouũ: carmẽ deo nr̃o.

Pſalmiſta in pſalmis pcedẽtibus inuocauit diuinũ auxiliũ cõtra maliciã maloꝝ ⁊ oſtẽdit ꝓpoſitũ ſue cautele. hic aũt agit de fiducia diuini auxilij. Et circa hoc duo facit. Pmo deſcribit ipſam fiduciam. ſecũdo agit de miſericordia que eſt cauſa fiducie ibi⌊ Beatus qui itelligit. ⌋Circa pmum duo facit. Pmo cõmemorat fiduciã quã hẽt de deo

ↄtinuãdo

ↄtinuādo ſe ad pterita. 2° petēdo futura ibi⌊ Tu aūt dñe. ⌋ Circa pᵐ duo fac. p° cōmēorat fiduciā quā hēt de deo recitādo pterita bñficia. 2° oñdit miāz dei per quā bñ fac ibi⌊ Multa feciſti. ⌋ ¶ Pſalm⁹ iſte myſtice agit de mutatiōe vetis teſti i nouū. ¶ Titlus. ⌊ In finē pſalm⁹ dauid. ⌋ In alijs pa finis accipit p chriſto. Ro. 10. Finis legis chūs. Hic finis accipit p nouo teſtō qd ē finis vetis. Thi. 1. Finis pcepti ē charitas. Circa pmā pte tria cōmemorat. p° efficaciā fiducie i gñali. 2° tāgit eā i ſpāli ibi⌊ Statuit. ⌋ 3° oñdit hāc eē i alijs ibi ⌊ Uidebūt. ⌋ Circa pᵐ duo fac. Prio tāgit fiduciā oñdēs eā efficacē. 2° fiducie ſignū. Dic g⌊ expectās. ⌋ hec lrā itelligit q dauid i pſona ſua multotiēs expectauit diuinū auxiliū. Sz q2 loqtur in pſona eccle meli⁹ ē ut dicat de hūano gñe expectāte grāz noui teſti. Et dic⌊ expectās expectaui dñz. ⌋ Ut oñdat ↄtinuationē: q2 lz tardaret nō tñ deſec. Abach. 1. Si morā fecerit expecta eū: q2 veniēs veniet. Et ſic dz qlibet iuſt⁹ hō ſemp in fiducia dei manē: q2 nō deſic ſpantib⁹ in ſe. Uel refert ad diuerſos ſtat⁹ expectantiū: q2 pñarche pphē z oēs alij expectauerūt: z ſatis coiter tenet. Expectatiōi adiūgit itētionē cū dic⌊ z itēdit mihi. ⌋ q2 lz deus oēs audiat: nō tñ oib⁹ itēdit: q2 nō oēs ſūt ordinati ad bonū. z iō⌊ itēdit mihi. ⌋ i. ad vtilitatē meā. Signuz fiducie ē deꝑcatio: q2 nullus finalr rogat niſi q2 ſpat exaudiri. Et iō dic⌊ z exaudiuit pces meas. ⌋ pō. Reſpexit in orōnē humiliuz. z eduxit me de lacu miſie. ⌋ hic ponit i ſpāli efficaciā fiducie in qb⁹ ē exaudit⁹. Et tangit tria. Prio libationē a malis. 2° collationē bonoruz ibi⌊ z ſtatuit. ⌋ 3° grārū actionē utriuſq ibi⌊ Et imiſit. ⌋ Eſt aūt duplex malū qd refugit hoīes. ſ. malum miſie z penalitatis. Quātū ad pᵐ dic⌊ Eduxit me de lacu miſie. ⌋ Et pt h̄ ēt referri ad miſiā tpalē i q̄ aliqñ fuit dauid. Et dī lac⁹ miſia tpalis pp ei⁹ pfūditatem z multiplicitatē. Pōt ēt referri ad miſiā culpe: q2 miſos fac pplos pctm̄. Prouer. 14. Et pōt utriqz reduci ad culpā vitioꝝ carnaliū cū dic⌊ de lacu miſie. ⌋ i. de pfūdo pctoꝝ carnaliū. Uel pōt referri ad ſpūalia pctā q̄b⁹ hō iuſt⁹ it⁹ inoluit pctis. Uñ dicit⌊ de luto fecis. ⌋ Ad pctā carnalia referēdo nō dic lutū ſimp⁹ ſz fecis ut ſunt ſz Hiero ᵐ. q2 lutū i tra nō corrupta nō eſt fex nec fetidū z abhoīabile. Uel lac⁹ miſie. i. ifern⁹ de q̄ ſācti educti ſūt a chō. Et lutū ē obprobriū de q̄ ſci ſūt educti i q̄ detinebant a demonib⁹. ¶ Cōſter agit de collatiōe bonoꝝ: i quo duo laudabilia ponit. p° ut hō i bono firmet: z q̄ztū ad h̄ dic⌊ Statuit ſup petraz pedes meos. ⌋ i. affect⁹ meos qb⁹ pcedēdū ē i via ſpūali. Petra dī fūdamtū diui auxilij. 1. Reg. 22. Dñs petra mea Uel petra dī chūs. i. Cor⁹ 10. Petra āt erat chūs. Et ſic firmauit ſup petrā. i. diuinū auxiliū. Uel ſup chūz pedes meos. i. affect⁹ meos. 2° ē ut i bonis pficiat. Et q̄ztū ad h̄ dic⌊ z direxit greſſus meos. ⌋ i. pueniit me ad meliora. Prouer. 16. Cor hoīs diſſipauit viā ſuā. ſz dñi ē dirige greſſus ei⁹. ¶ Cōſter grās agit. q. d. Hoc pᵐ qd laudam⁹ ē ſup vires meas: q2 ē maior oī laude. vñ deū digne laudare ē a deo. i. ipſe⌊ Immiſit i os meū canticū nouū. ⌋ 2. Cor⁹ vl. An experimētū queritis eꝰ qui rc. ⌊ cāticū nouū. ⌋ i. de nouis bñficijs. z ſūt hec. ſ. icarnatiōis op⁹. Hiere. 31. Nouū fec dñs ſup trā: femia circūdabit virū. Itē nou⁹ libatiōis modus. Heb. 9. Per ppriū ſāguinē introiuit ſcā i ſcā ētna redēptiōe iuētā. ⌊ z immiſit dñs dauid cāticū in os meū. ⌋ q2 nouū cāticum. i. nouū teſtm̄. Iſa. 55. Feriā vobiſcū pactū ſēpitēnuz miāſ dauid fideles. Apoc. 14. Nemo poterat dicē cāticū nouū niſi illa cētū q̄dragītaq̄tuor millia. q2 nou⁹ rex: noua lex: noua gaudia. Hoies vetis teſti cātabāt vetā cātica oculū p oculo: aīam p aīa. Ad iferos quoqz deſcēdebāt: q2 ↄcluſa erat eis ianua regni phibente cherubin aditū padiſi i cui⁹ manu erat acuta rōphea. Sz oēs homines vetis legis cātāt cāticū nouū q̄d nou⁹ hō chriſt⁹ attulit. Apoc. 21. Ecce noua facio oia. Nou⁹ g̃ pplus noua cātat. ſ. de icarnatiōe dñi: de reſurrectiōe: de aſcēſione: de natiuitate z alijs hi⁹. Uñ i hijs pcipuis ſolēnitatib⁹ miſtri eccle iduti albis uel ſericis ornamētis cantāt z legūt: ut nouū cāticū nemo niſi inouat⁹ cātare pſumat. Cāticū dico nō de vanitate: nō de turpib⁹: ſed q̄d placet deo. vñ dic⌊ hymnū. ⌋ uel carmē q̄d placet deo nro. i. laudē deo. pō. Te decet hymn⁹ de⁹ i ſyon. Eph. 5. Cātātes z pſallētes in cordib⁹ veſtris deo.

¶ Uidebūt multi z timebūt: z ſpabūt in dño. Beat⁹ vir cui⁹ eſt nomē dñi ſpes ei⁹: z nō reſpexit in vanitates z inſanias falſas.

¶ Hic ponit utilitas i alijs. ſ. i alioꝝ ↄuerſiōe. Et p° pōit ipſaz utilitatē. 2° ponit fructū ei⁹ ibi⌊ Btūs vir. ⌋ Hic ē ordo ↄuerſiōis. p° opz q hō videat illud ad qd dz cōuerti. vñ dic⌊ Uidebūt multi. ⌋ ſ. chūz natū. Multi ꝑores ppli q eum expectauerūt viderūt. Baruch. 3. Poſt hec i tris viſus ē: z cū hoīb⁹ ↄuerſat⁹ ē. Uidit eū ſymeon q recepit eū i tēplo: z multi alij. Luc. 2. Uiderūt oculi mei ſalutare tuuz. Et Luc. 10. Multi reges z pphē voluerūt vidē que vos videtis z nō viderūt. Uel viderūt multi miracula chūi. Luc. 10. Uidim⁹ mirabilia hodie. Et h̄ vel p fidē vel p oculos. 2° opz q timeat illum ad quē dz ↄuerti. vñ dic⌊ z tiebūt. ⌋ Eccl. 1. Qui ſine tiore eſt nō poterit iuſtificari: q2 timor dñi expellit pctm̄ 3ᵐ eſt ſpes. Ro. 8. Spe eni ſalui facti ſum⁹. Niſi enim adeēt ſpes timori hō fugeret a deo. Et iō opz q ſit timor quo fugiat pctm̄: z ſpes qua accedat ad deū. Fruct⁹ erit btitudo. vñ dic⌊ Beat⁹ vir cui⁹ eſt nomen dñi ſpes ei⁹. ⌋ Et p° ponit fruct⁹ qui eſt btitudo z qb⁹ debet. q2 illis qui deo iherēt. Et iō ponit pmo verā opionē z excludit falſam. Uera opio eſt q btitudo non eſt niſi in illis qui ſpem hñt in eo. Iſa. 30. Bti oēs q expectāt eum. Et iō dic⌊ Beat⁹ vir cui⁹ eſt nomē dñi ſpes ei⁹. ⌋ Hoc nomē ieſus eſt vera ſpes: q2 in ipſo eſt ſalus. Uñ ille eſt btūs qui nō tpalia ſpectat ab eo ſz ſalutem ētnā quā nomē ei⁹ idicat. Uñ qui expectāt ſalutare dei illi btificant. Uel⌊ Beatus vir cui⁹ eſt nomē dñi ſpes ei⁹. ⌋ i. cui⁹ ſpes eſt iuocatio noīs diui. pō. Hij in curribus rc. nos aūt in noīe dñi dei nrī iuocabim⁹. Falſa opinio eſt q btitudo ↄſiſtat in reb⁹ tpalib⁹ vel i cultu idoloꝝ: z h̄ excludit cū dic⌊ nō reſpexit in vanitates. ⌋ i. in res tpales z volūptates: in quo icludunt oīa ad volūptates z tpalia ptinētia. Eccl. 1. Uanitas vanitatū rc. 2ᵐ excludit cū dic⌊ z iſanias falſas. ⌋ i. culturas idoloꝝ rū in qb⁹ falſa quedā fingunt q hoīes fierēt dij. Item fūt ibi laſciuie multe z imūdicie z crudelitates exercēt. Sap. 14. Dū letant iſaniūt. Itē erāt falſe q2 erāt in falſitate z nō ſup vtutē diuinā fūdate qb⁹ non ↄuenicbat. Amos. 3. Cōgregamini ſup mōtes ſamarie z videte inſanias multas in medio ei⁹. Ad hāc ptinēt oēs vane z noxie ſupſtitiones ſic nigromātia diuinationes z auguria. Uel inſania dicit iracūdia rixa uel vana ſpectacula ludorum.

¶ Multa feciſti tu dñe de⁹ me⁹ mirabilia tua: z cogitatiōib⁹ tuis nō ē q ſilis ſit tibi. Annūciaui z locut⁹ ſū: multiplicati ſūt ſup numerum.

¶ Sup pō ex pte chūi uel eccle fiduciā ſuaz expoſuit. z effect⁹ ei⁹. ſ. multiplicia dei bñficia. hic aūt oſtēdit cāz hui⁹ fiducie. ſ. vñ mot⁹ ſit ad ↄfitēdū: z ſpes ex meritis ↄueniēs. Et ita cū fiducie ſūt multa bonoꝝ tpaliū que ēt ſūt retributiones quedā q̄s hō retribuit deo p bñfi

In pſalꝰ agit de mutacōe le gis antiq̄.

cijs.pſ. Quid retribuā dn̄o ⁊c̄. Et iđ utroq; mō expo nit hoc:q: meritū chr̄i eſt cā fiducie ⁊ retributio meri toꝝ. Et hoc ꝯſiſtit in ꝑdicatione dĭne ṽitatis. Et circa h̄ tria facit. Primo ꝓponit meritoriū actū.ſ.annūciati onē diuinoꝝ opuꝫ.2° ponit cām annūciādi ibi⌊ Sacri ficiū. ⌋3° ponit modū ibi⌊ Annūciaui iuſtitiā tuaꝫ. ⌋ Circa ꝑm̄ tria fac. Primo oſtēdit miām ſuā eē copioſā ad annūciādū.2° manifeſtat cām ſiue neceſſitatē ānū ciationis ibi⌊ Multiplicaſti. ⌋Miā annūciationis eſt copioſa. Et ꝑmo quātū ad multiplicitatē diuinoꝝ ope rū:q:⌊ Multa feciſti. ⌋Et in opibus năe. Job.9. Qui facit mirabilia ⁊ iſcrutabilia.pſ. Mirabilia opera tua ⁊c̄. Et ad mirabilia faciēda eſt ipſe per ſe ſufficiens q: nō ab alio iſtruct⁹:ſed per ſuas cogitationes. Vn̄ dicit ⌊ Et cogitationib⁹ tuis. ⌋i.per ordinationes ſue ſapie pſ. Oia in ſapia feciſti. Job.26. Cui dediſti ꝯſiliū:nun qd deo? Ro.ii. Quis ꝯſiliari⁹ ei⁹ fuit? Eſt magn⁹ in ope ⁊ ſufficiēs. Itē in utroq; excellēs.q: in ope miracu loꝝ.qn̄ petrū ſuꝑ mare fecit ambl'are:⁊ alia mirabilia multa que hic pn̄t adaptari. Et nullus pōt cōparari opib⁹ ei⁹:nec cogitationib⁹ ei⁹. Vn̄ dicit⌊ Non eſt qui ſilis ſit tibi. ⌋pſ. Quis ſilis tui in dijs dn̄e ⁊c̄.quo ad ꝑmū. Iſa.52. Sicut exaltant celi a terra:ſic exaltate ſūt vie mee a vijs vr̄is:⁊ cogitationes mee a cogitatiōib⁹ vr̄is.quo ad 2m̄. Sic ḡ hēs miām affluētē ad ꝑdicādū vn̄ ſubdit⌊ Annūciaui ⁊ loquut⁹ ſuꝫ. ⌋Et dicit⌊ Annūciaui. ⌋in quo deſignat manifeſtationē diuoꝝ opuꝫ. ⌊ ⁊ loquut⁹ ſum. ⌋q.d. Expſſiue dixi ṽbo q̄ꝫ nutu. Vl deſignat ordinem ꝑdicatiōis. Vel⌊ Annūciaui. ⌋ego chr̄s ꝑ ꝓphās.⌊ ⁊ loquut⁹ ſuꝫ. ⌋ego ipſe in ꝓpa ꝑſona Iſa.52. Ego ipſe qui loquebar.ecce adſuꝫ. Neceſſitas ꝑdicādi fuit multitudo maloꝝ.⌊ q: multiplicati ſūt ſu per nūm ⌋bonoꝝ. Et iđ ad h̄ ut minuant mali ⁊ auge ant boni opꝫ ꝙ nūciet eis. Matt.7. Arcta eſt via que ducit ad vitā:⁊ lata eſt que ducit ad ꝑditionē. Vl⌊ mul tiplicati ſūt ſuꝑ nūm. ⌋Eccl.1. Stultoꝝ īfinit⁹ ē nūs. Vel alr̄ ut ſignificet effectū ꝑdicationis.i.multiplicati ſūt boni ꝑ ꝑdicationē.miām ſuꝑ nūm eſtimatū. Deut. 1. Addat dn̄s ad nūm iſtū millia milliū. Iſa.54. Mul ti filij deſerte magis q̄ꝫ ei⁹ que hēt virū. Hiero⁹ hēt alit. ⌊ Multa feciſti ⁊c̄.⁊ cogitationes tuas pro nob. ⌋i.ad nr̄am ſalutē. Hiere.29. Ego cogito cogitationes pacis Nō iueni ordinē corā te. Et eſt dictū illud ꝙ nō ē ſilis tibi. Et ſeqt. Si annūciare ⁊ enarrare voluero plura ſūt q̄ꝫ ānūciari queāt.q.d. Plura ſūt q̄ꝫ poſſint nūari. Et ſic ēt Hiero⁹ ponit diuinoꝝ opum effectus cum dicit. ⌊ Multiplicati ſunt ſuper numerum.

¶ Sacrificiū ⁊ oblationē noluiſti:aures aūt ꝑ feciſti mihi. Holocauſtū ⁊ pro pctō nō poſtu laſti:tunc dixi ecce venio. In capite libri ſcri ptū eſt de me ut facerē volūtatē tuā:deus me us volui ⁊ legem tuā in medio cordis mei.

¶ Hic aſſignat rōnē q̄re hāc recōpēſationē reddit deo ꝓ bñficijs:uel q̄re ꝑdicauit. Et hāc cām aſſignat duplr. Primo ponit pro cā volūtatē diuinā. 2° ſuū ꝓpoſitum ibi⌊ tūc dixi. ⌋Circa ꝑm̄ ſciēdū eſt ꝙ in ueteri teſtō ꝓ bñficijs a deo receptis offerebant aliq̄ ſacrificia:⁊ i ge nerali q̄tuoꝛ erāt gn̄a coꝝ que offerebant deo. Oē enī ſacrificiū eſt oblatio:ſed nō ois oblatio eſt ſacrificium. q: ſacrificiū iportat factionē ſacri. Vn̄ cū in oblatione nihil eſt aliud niſi ꝙ in vſum ſacerdotis venit eſt pura oblo qn̄ aliqd aliud fit inde.puta qđ cōburebat tūc vo cabat ſacrificiū. Fiebat aūt in veteri teſtō triplex ſacri ficiū. Vnū vocabat dignuſſimū qđ dicebat holocau ſtū. 2m̄ ſacrificiū pro pctō. 3m̄ victima uel hoſtia paci ficoꝝ. Et ꝑmū totū icēdebat:⁊ hoc erat acceptiſſimū.

De ſacrificijs legis antique.

Sacrificium triplex. Holocauſtum

Et dr̄ ab holon qđ eſt totū. De hoſtia ꝓ pctō vna ps icēdebat:⁊ alia cedebat in vſum ſacerdotis ⁊ nihil ve niebat in vſum offerētis:q: dabāt eā pro pctō: niſi for te in duob⁹ caſib⁹.uel qn̄ offerebat pro pctō ſacerdo tis tūc totū cōburebat:q: nihil īde fiebat. Itē qn̄ offe rebat pro toto pplo:q: iter eos ēt erat ſacerdos. Victi ma aūt diuidebat in tres ptes. Nā vna offerebat deo. alia dabat ſacerdotib⁹.alia dabat offerētibus. Et oia iſta tāgit hic. Hoſtia pacificoꝝ tāgit cū dicit⌊ Sacrifi ciū. ⌋Oblationē ſimplicē tāgit cū dicit⌊ ⁊ oblationem noluiſti. ⌋Holocauſta tāgit cū dic̄⌊ Holocauſtū ⁊ pro pctō. ⌋q.d. Feciſti multa bñficia mihi ⁊ ego volui tibi retribuē.nō tn̄ ſacrificia ⁊ hi⁹:q: tu noluiſti ea tpe no ui teſti:q: tūc figura ceſſauit.⁊ alia ſacrificia erāt figu re veri ſacrificij.ſ.chr̄i. Et iđ poſt chr̄ꝫ deſtructū eſt tē plū ⁊ ceſſauerūt ſacrificia. Vn̄ ⁊ iudei ēt pauca ſeruāt hodie de illis.ſ.circūciſionē in ſignū. Vel⌊ noluiſti. ⌋i. nō ꝑ ſe acceptaſti in bonis opib⁹ que hō fac. Quedaꝫ enī ſūt deo accepta ꝓꝑ ſe ut op⁹ iuſtitie charitat' fidei ⁊ ṽtutis ⁊ h̄ de⁹ vult. Deut.10. Nūc iſrl' qd dn̄s de⁹ tu us petit a te niſi ut timeas dn̄m deū tuū ⁊ ambules in vijs ei⁹ ⁊ diligas eū ac ſuias dn̄o deo tuo i toto corde tuo ⁊ i tota aīa tua. Sꝫ oblatiōes nō acceptat ꝓpt ſe. Nunqd mādūcabo carnes ⁊c̄. Non. Sed quid? Imo la deo ſacrificium laudis ⁊c̄.

Hoſtia

Victima

Quare ergo fuerūt ordinata in lege? — Queſtio.

Rn̄deo ꝓꝑ duo. vꝫ i figura futuri ſacrificij. Co⁹ 10. Oia i figura ꝯtigebāt illis. Et ad cau telā:ut nō offerrēt ea idolis declināteſ ad idolatriā exi ſtes i medio gētiū:ad quā ꝓni erāt filij iſrl' i ꝑn° legis. Sꝫ in exodo nō fit mētio de ſacrificijs niſi poſtq̄ꝫ la pſus pplſ adorauit vitulū. Hiere.7. Nō ſū loquut⁹ pa trib⁹ vr̄is ⁊ nō ꝑcepi eis in die q̄ eduxi eos de tra egy pti de ṽbo holocauſtomatū ⁊ victimarū. Sec⁹ eſt de ſacrificio no.te.qđ ꝯtiet ipꝫ chr̄ꝫ q ꝑ ſe deo ē acceptus ⌊ aures aūt pfeciſti mihi. ⌋Alia lr̄a hēt⌊ Corp⁹. ⌋Et ſic aplſ iduc̄ Heb.10. Corp⁹ aūt aptaſti mihi. Et ſic ē ſenſus. Et iđ voluiſti ſacrificiū aliđ no.te.q: venit aliud ſacrificiū. Dediſti enī mihi corp⁹ ut offerrē ꝑ ſcīt ſacri ficiū. Vel⌊ pfeciſti. ⌋i.pfcīn ſine macula corp⁹ mihi tri buiſti. Vel⌊ aptaſti. ⌋i. vniſti mihi. Vel⌊ aures pfeci ſti mihi. ⌋Vel⌊ fodiſti. ⌋Et ꝯcordat cū ꝑcedētib⁹ q: magis vult nos offerre ſacrificiū labioꝝ.i. ꝑdicationū opuꝫ dei q̄ꝫ aīaliū. Et iđ dic̄⌊ aures ⁊c̄. ⌋q.d. iſtđ req rit a me qđ ꝑncipalr dediſti mihi.ſ.ṽtutē ꝑcipiēdi ſa pientiā. Et iđ h̄ reqrit ut oñdā ſapiaꝫ quā ad h̄ accepi m⁹ ut enarrem⁹ ⁊ ꝑdicem⁹. Iſa.50. Dn̄s apuit mihi au res.⌊ ⁊ nō poſtulaſti. ⌋i.nō accepiſti.⌊ holocauſtū ⁊ ꝓ pctō. ⌋i. ꝓ.i. ꝓ pctō. Vel⌊ nō poſtulaſti. ⌋i. hoſtiā ꝓ pctō. Iſa.1. Holocauſta arietū ⁊ adipē piguiū vituloꝝ ⁊ agnoꝝ ⁊ hircoꝝ nolui. Et ut ēt dr̄ h̄ holocauſtū ē bo acceptū. Sꝫ qn̄ holocauſtū ē tn̄ ſacrificiū ſimplex ē tc̄ ſic qn̄ facim⁹ bona opa. Si aūt oia opa fiāt ꝓꝑ deū: tc̄ ē holocauſtū. Et ſi nos aliq̄ tpe fuam⁹ ꝯiunctiū ē ſacrifi ciū. ſi ꝑpetuā ṽginitatē tūc ē holocauſtū. q: opa pfcōnis ſūt:iđ ſūt deo acceptiſſima.⌊ tūc dixi ecce venio. ⌋Hic aſſignat cāꝫ ꝑdicatiōis diuoꝝ opuꝫ ex ꝑteſua oñdēdo ſuū ꝓpoſitū. Et ꝑ° oñdit ſuū ꝓpoſitū. 2° oſtēdit illđ eē ꝯforme diue volūtati ibi⌊ In capite. ⌋Dic̄ ḡ. Hec ṽba forte vellet aliqſ exponē ð dauid ⁊ ꝯtinuare ſic.q.d.⌊ ec ce veio. ⌋ſpūali acceſſu ad te.⁊⌊ i capite libri ſcriptū ē de me. ⌋Caput i tribub⁹ iſrl' ꝯſtitui te. Sꝫ q: aplus ex ponit de chr̄o ⁊ nos ēt exponam⁹ de eo. Et iđ cū dicit ⌊ tūc. ⌋deſignat cām ⁊ neceſſitatē aduēt⁹ chriſti:quia ſacrificia ve.teſta.non erāt deo accepta.quia Heb.7.

Nemine

Solutio.

Neminē ad pfectū adduxit lex. Et īpoſſibile eſt p ſanguinē taurox ꝛ hircox auferri pctā. Heb.10. Et ideo neccūꝫ erat ut verū ſacrificiū veniret: ꝛ manifeſtaret. Et iō dicit ⌊ Ecce venio. ⌋i.p.incarnationē. Et dicit ⌊ Ecce. ⌋q.d.in ꝓ̄ptu ſuꝫ pp ꝓpinquitatem. Iſa.14. Prope eſt ut veniat tpˢ eiꝰ. ps. Excita potētiā tuaꝫ ꝛ veni. Et h̄ ꝓpoſitū eſt ꝯforme volūtati diuine. Vñ dicit ⌊ In capite libri. ⌋Liber chriſtus eſt. Liber eſt inſtrm̄ in quo ſūt ꝯceptiōes cordis. In chrō aūt ſūt ꝯceptiones itellectꝰ diuini. Col.2. In ipſo ſūt oēs theſauri ſapiētie ꝛ ſcie dei abſconditi. Caput libri eſt deꝰ pater. 1.Cor.11. Caput chri deꝰ. Ergo i capite libri.i.i volūtate dei pāis ſcriptū eſt.i.ordinatū eſt de me: ꝙ veniaꝫ. Vel aliṫ. Eſt lib̄ ꝑdeſtiatiōis qđ eſt liber vite. ps. Deleant̄ dānati de libro vite ſiue viuentiū. In h̄ libro ſūt ſcripti oēs ſaluādi: ſꝫ ꝑ ordinem: qꝛ in capite huiꝰ libri ſcriptꝰ eſt ſaluator: ꝛ oēs ſūt ſcripti ꝑ eū. Ro.8. Quos ꝑdeſtinauit ꝯformes fieri imaginis filij eiꝰ ꝛc. Eph.1. Elegit nos añ mūdi ꝯſtitutionē ut eſſemꝰ ſci.q.d. Nō eſt ſcriptū de chrō ſicͭ de alijs: ſꝫ in capite libri. Vel in capite libri pſalmox: qꝛ ꝑmus ps ſcriptꝰ eſt de chrō. Btūs vir q nō abijt in ꝯſilio īpiox ꝛc. Sic ḡ oñdit ꝓpoſitū ſuuꝫ accedēdi. ℭ Coñr oñdit ꝓpoſitū obediēdi ſm ꝙ hō. Sūt aūt in hoīe duo ꝑncipalr.ſ.volūtas ꝛ itellectꝰ. Volūtas hoīs dꝫ ſbijci volūtati diuine: ꝛ itellectus dꝫ dirigi ſm legē dei. Et iō dicit ⌊ O deus meus. ⌋pꝫ inquantū deus. Vel deꝰ meus inquātum hō. ⌊ Volui ut faciā voluntatē tuā. ⌋que eſt ēt voluntas mea iquātū deꝰ. Luc.21. Nō mea volūtas ſꝫ tua fiat. Itē intellectꝰ meꝰ dirigit̄ ſm te. vñ dicit ⌊ ꝛ legē tuaꝫ in medio cordis mei. ⌋Et dicit. In medio: qꝛ pfecte cognoſcit rationes diuines.

ℭ Annūciaui iuſtitiā tuaꝫ in eccleſia magna: ecce labia mea nō ꝓhibebo dñe tu ſciſti. Iuſtitiā tuā non abſcōdi in corde meo: veritatē tuā ꝛ ſalutare tuū dixi. Nō abſcondi miāᷓm tuā ꝛ veritatem tuā a cōſilio multo.

ℭ Hic ponit̄ modus annūciādi. Tria ḡ annunciare debemꝰ de diuis.ſ.opa iuſticie dogmata v̄itatis: ꝛ bñficia diuine miē. ꝛ hec tria dicit ſe nūciaſſe. ꝑᵒ dicit ſe nūciaſſe iuſticie opa. ⌊ Annūciaui iuſtitiā. ⌋quā tripliciṫ annūciauit ſiue ꝑdicauit. ꝑᵒ publice prompte ꝛ pure. ℭ Quātū ad ꝑᵐ dicit ⌊ In eccliā magna. ⌋i.in congregatiōe multox. Jo.18. Ego palā loquutꝰ ſū mundo. Vel ⌊ in ecclia magna. ⌋i.in ecclia catholica: que magna eſt pace ꝛ firmitate. Matth.16. Porte inferi nō preualebūt aduerſus eā. Et magna diffuſiōe. Malach.1. Ab ortu ſolis uſqꝫ ad occaſū magnū eſt nomē tuū. ℭ Quātū ad 2ᵐ dicit ⌊ ecce labia mea non ꝓhibebo. ⌋q.d. Nō cedā ꝓhibētibꝰ. Act.4. Da ſuis ſeruis cū fiducia loqͥ v̄buꝫ tuū. ℭ Quātū ad 3ᵐ dicͭ ⌊ Tu ſciſti. ⌋i.approbaſti itentionē meā. Hiere.18. Tu ſcis oē ꝯſiliū cox. Vel ⌊ tu ſciſti. ⌋i.ab eterno ꝑdeſtinaſti. quātuꝫ ad chrm̄ eū dicit ⌊ Juſtitiā tuā nō aſcondi in corde meo. ⌋ ℭ Dogmata v̄itatis confitet̄: cum dicit ⌊ Veritatē tuā. ⌋Hāc chrs ꝯfeſſus eſt añ pilatū. Jo.18. In hoc natꝰ ſuꝫ ꝛ ad h̄ ueni in mūduꝫ: ut teſtioniū ꝑhibeā v̄itati. Prouer.8. Veritatē meditabit̄ guttur meū. ⌊ ꝛ ſalutare tuū dixi. ⌋qꝛ p ꝯfeſſionē v̄itatis hoī aduenit ſalus. Joel.3. Oīs q īuocauerit nomē dñi ſaluus erit. ℭ Bñficia miē ꝯfitet̄: cū dicͭ ⌊ Nō abſcondi miāꝫ tuā ꝛ v̄itatē tuā. ⌋Qꝛ mīa ꝛ v̄itas ſe ꝯſequūtur. Et iō dicit ⌊ Veritatē. ⌋Nō ponit̄ hic pro v̄itate doctrine: ſꝫ pro v̄itate iuſtitie i promiſſis: qꝛ deꝰ verax eſt. Veritas autē ꝯſiſtit in hoc ꝙ dat qđ ꝓmittit: qꝛ non eſt aliter debitor noſter niſi inquantum promittit.

ℭ Tu aūt dñe ne lōge facias miſ̄ationes tuas a me: miſericordia ꝛ veritas tua ſemp ſuſceperūt me. Qm̄ circūdederūt me mala quoruꝫ nō eſt numerus: cōprehēderūt me iniqͥtates mee: ꝛ non potui ut viderē. Multiplicate ſūt ſuper capillos capitis mei: ꝛ cor meum dereliquit me.

ℭ Sup̄ ps cōmemorauit fiduciā quā hēt de deo quantū ad ꝑterita. hic aūt ponit fiduciā quā hēt de deo quātuꝫ ad futura exꝑmēs eaꝫ p orōnem. Et circa h̄ duo facit. ꝑᵒ ꝓponit orōnē in gn̄ali. 2ᵒ in ſpāli ibi ⌊ Complaceat. ⌋Circa ꝑᵐ duo facit. ꝑᵒ ꝓponit petitionem. 2ᵒ aſſignat petēdi rōnē ibi Mīa tua. ⌋Dicit ḡ. ⌊ Annunciaui iuſtitiā tuā. ⌋ ⌊ Sꝫ tu dñe ne lōge facias miſ̄atiōes tuas a me. ⌋Aliqͥ iā ꝑcipiunt miſ̄ationē dei qui.ſ.fruunt̄ grā ꝛ glīa. ps. Mīa dñi plena eſt terra. Alij ſūt ꝓpe qui nō hñt īpedimentū miē: ſꝫ meritum aliquod. ps. Prope eſt dñs oībꝰ īuocātibus eū. Alij ſt̄ in qbꝰ eſt īpedimētū: ꝓpterea eſt lōge ab eis. Et iō peto ne ſit lōge miſ̄atio tua a me pp mea demerita. Et rō huiꝰ petitiōis eſt duplex. Una fiducie que ꝯcepta eſt ex experiētia diuine bonitatis. Alia neceſſitatis quā patit̄. Duo ſūt ſm que deꝰ ſbuenit nob̄.ſ.mīa inquātuꝫ largit̄ nob̄ aliqͣ que etiā nō ꝓmiſit. Ro.15. Gētes aūt ſup mīa honorare deū. Et v̄itas qñ reddit vel promiſſa vel pro meritis. Et iō iſta ſūt vnita ſimul: qꝛ ſemp facit qđ ꝓmiſit vel abūdantiꝰ facit. Hec duo ſūt hoī necīa. Mīa ut trahat̄ ad ſpeꝫ glīe. ꝛ v̄itas: ut ꝯfidat. Et h̄ non qͣſi trahamꝰ: tū ad nos ex meritis nr̄is: ſꝫ deꝰ per iſta nos trahit ꝛ traxit. Et iō dicͭ ⌊ Mīa ꝛ v̄itas tua ſemp ſuſceperūt me. ⌋Alia cā ē necītas malox. Et ponit duplicia mala.ſ.illata ab exteriori: alia ab iteriori ibi ⌊ Cōprehēderunt me. ⌋ ℭ Quātū ad ꝑᵐ dicit ⌊ Qm̄ circūdederūt me mala quox non eſt nūs. ⌋que.ſ.mala iferunt̄ mihi: ꝛ a mundo ꝛ ab hoſtibus. ps. Circūdederūt me ſicͭ apes. Et dicit ⌊ Quox nō eſt nūs. ⌋qꝛ ſūt infinita picula in mūdo ꝛ īfiniti mali hoīes. Eccl.1. Infinitꝰ ſtultox eſt nūs. Interiora mala ſūt pctā: ꝛ hec mala ſūt piculoſa duplr. pp grauitateꝫ: qꝛ ⌊ cōprehēderūt me iniqͥtates mee. ⌋i.pctā mea ligauerunt me ſuo pondere. Prouer.5. Iniqͥtates ſue capiūt impiū. ⌊ Et nō potui ut viderē. ⌋Sap.2. Excecauit eos malitia eox. Iſa.59. Iniqͥtates v̄re diuiſerunt iter uos ꝛ deū v̄rm̄. Itē ſūt piculoſa pp multitudinē. Vñ dicit ⌊ Multiplicati ſūt ſup capillos capitis mei. ⌋Sicͭ eni capilli ſūt innūabiles: ita ſūt innūabilia pctā: ꝛ maxīe venialia: que ſi nō terreāt pp pōdus. terreāt tñ pp mltitudinē. Glo. Si vitaſti grauia: caue ne obruaris arena. Nō ꝙ pctā venialia qmodocunqꝫ ꝛ quecūqꝫ ſint faciāt pctm̄ mortale: ſꝫ qꝛ diſponunt ad ipm̄. Jac.3. In multis offendimꝰ oēs. Effectꝰ huiꝰ eſt diſtractio cordis. Eccl.10. Muſce moriētes pdūt ſuauitatē vnguenti. Et iō dicͭ ⌊ ꝛ cor meū dereliqͥt me. ⌋ q.d. Si nō tollūt charitatē impediūt tñ feruorē. ꝛ ita cor diſtrahit̄: ut nō ſit feruēs. Ro.7. Inuenit ſuus tuus cor ſuū: ut oraret te orōne hac. Vel ⌊ Cor meū dereliqͥt me. ⌋i.nō cogitauit que mihi ſunt utilia. ps. Lumen oculox meorum non eſt mecum.

ℭ Cōplaceat tibi dñe ut eruas me: dñe ad adiuuādū me reſpice. Cōfūdant̄ ꝛ reuereātur ſimul: qui querūt aīaꝫ meā ut auferāt eam. Auertant̄ retrorſuꝫ ꝛ reuereant̄ q volūt mihi mala. Ferāt ꝯfeſtim ꝯfuſionē ſuaꝫ: qui dicunt mihi euge euge. Exultent ꝛ letentur ſuper te oēs querentes te: ꝛ dicant ſemper magnificetur dñs qui diligunt ſalutare tuum.

¶ Hic ponit oro explicite. ꝛ pᵒ explicat orone quantum ad ſe. 2ᵒ quantū ad malos ibi ⌊ Cōfundant. ⌋ 3ᵒ quantū ad bonos ibi ⌊ exultēt ꝛ letent. ⌋ Quātū ad ſe petit: ut eruat a malis. Eccli. 51. Eruis ſuſtinentes te. Et ut iuuet ad bona ꝯſequēda: qꝛ ꝑ ꝓuidētiā ſuā datur auxiliū mihi. Et h̄ nō ex merito meo: ſed ex bn̄placito tuo. Vn̄ dicit ⌊ Cōplaceat. ⌋ Deſignat dignitas pſonaꝝ quātū ad aduerſarios cū dicit ⌊ Ut eruas me ⌋ a malis uł boib' uł pctis. Et nota qd ait ⌊ Cōplaceat. ⌋ non diffidens de mīa dei. q. d. Si tu vis potes. ꝛ iō dicit ⌊ Ad adiuuādū me reſpice. ⌋ ſ. in boni opatione. q. d. Reſpice penitētes in dolore ſuo. Reſpect' dei eſt auxiliū nr̄m. ⌊ Cōfundant. ⌋ Hic ponit ꝯfuſionem aduerſarioꝝ: quoꝝ qdā ſūt capitales: ꝛ querūt occidere. Quidā q nō querūt occidē ſꝫ ledē. Alij ſūt qui querūt vbis irridē uel decipe. Et hec tria gn̄a maloꝝ deſignant hic. Et pn̄t hec referri uel ad bonū uł ad maluꝫ. qꝛ eſt duplex ꝯfuſio. Quedā ꝯfuſio eſt bona: que eſt ꝑ pniaꝫ. Ro. 6. Quē fructū hūiſtis in hijs in qbuꝫ nūc erubeſcitis. Alia eſt ꝯfuſio ꝑ penā. Ergo cū dicit ⌊ Cōfundant. ⌋ i. puniant. Et h̄ orat ꝯformādo ſe diuine volūtati uel iuſtitie. ⌊ Vel ꝯfundant. ⌋ i. peniteāt ⌊ Et reuereant ſil ⌋ uł ciore pcāꝫ. Quo ad pᵐ. Sap. 17. Cū ſit timida neqtia dat teſtimoniū ꝯdēnata uł timore ꝓuocāte ad pniam. Et h̄ qꝛ ⌊ querūt animā meam. ⌋ ut corꝑalr̄ occidāt eā. Vel aīas: ut tenebre ſeducant. Gen̄. 14. Da mihi aīas. cetera tolle tibi. Corporales hoſtes petit ut ipediant. vn̄ dicit ⌊ Cōuertātur retrorſū. ⌋ in bonū. i. ſequant chr̄m retro eū. Matth. 16. Vade retro. Vel in maluꝫ. i. decidant ab itentiōe: ut deficiāt. ⌊ ꝛ erubeſcāt: q cog. mihi mala. ⌋ i. q gaudent de malis meis. Tre. 1. Oēs inimici mei audierūt malū meū. letati ſūt qm̄ tu feciſti. Contra tres hoſtes petit accelerationē: qꝛ mora ꝯſueuit eē dānoſa. Eccli. 8. Eteni qꝛ nō cito ꝓfertur ꝯtra malos ſnia. Filij hominū abſq; ullo timore ꝑpetrāt malū. Et iō dic ⌊ Ferant ꝯfeſtiꝫ ꝯfuſionē ſuā. ⌋ i. cito ꝯfundant: qꝛ iſti ſūt q applaudendo. ⌊ Dicūt mihi euge euge. ⌋ i. mēdaciter gaudēt quātū ad adulatores. Vel euge. i. irridēt uel inſultāt. Hiero' hēt ſic: ꝫ hec vba uath. Sic irridebant iudei chr̄o. Matth. 21. Pro bonis, petit q gaudeant de auxilio ſuo: ꝛ de libatiōe ꝛ laudēt deū. Et quātum ad pᵐ dicit ⌊ Exultēt ꝛ letent oēs querētes te. ⌋ Quātum ad 2ᵐ. ⌊ Et dicāt ſemꝑ magnificet dn̄s q diligūt ſalutare tuū. ⌋ Ubi q̄tuor ponit que ꝯueniūt bonis. pᵒ ut diligant ſalutare dei qd eſt chr̄s. Luc. 2. Viderunt oculi mei ſalutare tuū. 2ᵒ ut querāt dilectionis actus. Can̄. 3. In lectulo meo queſiui ꝛc̄. Iſa. 55. Querite dominū dū inueniri pōt. 3ᵒ ut gaudeāt de inuēto dilecto vn̄ ⌊ Exultent. ⌋ Abacu. ult. Ego aūt in dn̄o gaudebo ꝛc̄. Exultatio eſt quantū ad exteriora ſigna leticie. Quātum ad iteri' gaudiuꝫ: q̄ſi leticia ꝛ dilatatio cordis. 4ᵒ grāꝝ actio ꝛ laus. vn̄ dicit ⌊ Et dicat ſemper magnificet dn̄s ꝛc̄. ⌋ Iſa. 12. Exulta ꝛ lauda habitatio ſyon: qꝛ magnus in medio tui ſanctus iſrael.

¶ Ego aūt mēdicus ſū ꝛ paup: dn̄s ſollicitus eſt mei. Adiutor meus ꝛ protector me' tu es: deus meus ne tardaueris.

¶ Hic ponit cā petitionis. Et pᵒ ꝓponit indigentia. 2ᵒ ponit auxiliū dei ꝯtra eaꝫ. Dicit ḡ. Peto hec oia: qꝛ ꝑ me nō poſſuꝫ aliqd facē: qꝛ mēdicus ſū. Et pōt dupliciter legi. vno mō ad lr̄aꝫ de chr̄o i pſona ſua: q in h̄ mūdo viuēs ꝛ mēdic' ꝛ paup fuit. 2. Cor. 8. Scitis grāⁱm dn̄i nr̄i ieſu chr̄i: q cū eēt diues egen' fact' eſt ꝓ nob ut ipſius inopia diuites eētis. Mēdicus dr̄: q ab alio querit victū. Paup vō q ſibi non ſufficit. Et hec duo dicunt de chr̄o. Io. 9. Fili' hois nō hēt ubi caput ſuū reclinet. Vel ſpūalr̄ neceſſe hēo mēdicare a deo: auxiliū gr̄e. Et paup ſuꝫ: qꝛ nō ſufficiūt mihi hec que habeo. Et iō qꝛ h̄ recognoſco. ⌊ Dn̄s ſollicitus eſt mei. ⌋ Et qꝛ idigeo. ⌊ Tu dn̄e eſto adiutor me'. ⌋ Et ꝑꝑ periculū. ⌊ Ne tardaueris. ⌋ Mat. 15. Dn̄e adiuua me.

¶ In finem ps dauid. 40.

Beatus qui intelligit ſuper egenum ꝛ pauperem: in die mala liberabit eū dominus.

In precedenti pſalmo pſalmiſta oſtēdit fiduciā quātū ad deū. Hic aūt petit a deo mīaꝫ ſanātē. ¶ Titulꝰ. ⌊ In finē ps dauid. ⌋ Hic titulꝰ māifeſt' eſt iā ſup: qꝛ. i. iſte ps quē fecit Dauid ducit nos in finem. i. in chr̄ꝫ qꝛ agit de paſſiōe ei'. quātū ad quedā. ¶ Dicit tn̄ in glo. q ſm Hiero̅ in originali ei' eſt titulus. Intellect' filij Chore: ꝛ eſt nouus titulus in titulis pſalmoꝝ. Eſt ḡ ſciēdū q ſic legit Nūi. 16. quando Dathan ꝛ Abyron: fecerunt ſciſma ꝯtra Moyſen pro ꝓncipatu ppli. tūc Chore inſurrexit cōtra Aaron pro ꝓncipatu ſacerdotij: ꝛ tūc ipſe crematus eſt. nō tn̄ oēs de familia ſua in h̄ ꝯſenſerūt. ꝛ iō iſti remāſerūt: ꝛ qui nō ꝯſenſerūt ex eis. vn̄ tpe dauid iter cātores iſtis data fuerūt miniſteria. Et itelligit q iſte ps in diebus illis ordinat' fuit ad cantādū. Sꝫ notādū q in qb' dr̄ Intellectus filijs chore ſm lr̄am in oib' in qb' ponit intellect' dat intelligi q ꝑ illū pſalmū ppl's incitat ad itelligēdū dina bn̄ficia uel aliq̄ ſecreta: ſicut illud Intelligite iſipiētes. Et ibi ⌊ Attēdite pple ꝛc̄. ⌋ Myſtice chore iterptat caluaria. Et chr̄s crucifixus i loco caluarie. ꝛ iō pſal's iſte attribuit filijs paſſionis. i. crucis chr̄i. Et iſti ſūt q carnē ſuā crucifixerūt: ut dicitur Gal. 5. ¶ Intentio pſalmi eſt q petit mīaꝫ diuinam. Diuidit ḡ ps iſte in pt̄es duas. In pᵒ petit dinā mīaꝫ in gn̄ali. in 2ᵒ in ſpāli ibi ⌊ Tu aūt dn̄e. ⌋ Circa pmū duo facit. pᵒ petit miam. 2ᵒ iducit neccitatē mie petende ibi ⌊ Inimici mei. ⌋ Circa pᵐ duo facit. pᵒ oſtēdit qb' debet mīa. 2ᵒ oſtēdit ſentiēs in ſe q meret miam: petit eā ibi ⌊ Ego dixi. ⌋ qꝛ Matth. 5. Bti miſericordes qm̄ ipſi mīaꝫ ꝯſequent. Ergo miſericordib' debet mīa duplici rōne. pᵒ ex acceptatione dina: qꝛ de' mīaꝫ acceptat: ꝑ quā hō imitator eſt dei. Luc. 6. Eſtote miſericordes ꝛc̄. 2ᵒ ex orone ſcōꝝ. Eccli. 29. Cōclude elemoſynā in ſinu paupis: ꝛ hec orabit pro te. ꝛ hoc facit ibi ⌊ Dn̄s ꝯſuet eū. ⌋ Circa pᵐ ꝓnunciat meritūꝫ. 2ᵒ ꝓmiū. ¶ Dicit ḡ. ⌊ Btūs q intelligit ſuꝑ egenū ꝛ pauperē. ⌋ Btūs eſt ille q eſt miſericors qui miſet egeno ꝛ paupi. Prouer. 14. Qui miſet paupi btūs erit. ꝛ dic ⌊ Qui intelligit. ⌋ Nō dicit ⌊ Qui ſbuenit. ⌋ qꝛ ſicut dictū eſt. debes eē miſericors ad modū dei ſꝫ deus non expectat q ſemꝑ petat. Uno ſbuenit deſiderio anteq̄ꝫ petatur. ꝛ iō ille eſt uere miſericors: q nō ſolū petētibus ſbuenit: ſꝫ etiā indigēti ſbuenit priuſq̄ꝫ petat. Job. 31. Si negaui qd uolebāt paupib': ſi oculos vidue expectare feci. Egenuꝫ eſt q indiget ab alio accipe. pauper dr̄ ille qui parū hēt. Hiero' hēt. ⌊ Qui ꝯſiderat ꝛc̄. ⌋ i. qui ſuſcipit ſibi in cura negocia pauperuꝫ. Job. 29. Oculus fui ceco: ꝛ pes claudo. ¶ Myſtice ſi referat ad chr̄m. Beatus chr̄ianus ſi eſt filius chore. i. crucis chr̄i ꝑ meditationē. ⌊ Qui itelligit. ⌋ i. q hēt itellectuꝫ reductū in obſequꝫ. ⌊ itelligēs ſuꝑ egenū ꝛ pauperē. ⌋ i. bn̄ficiū quod chr̄s fecit ꝑ cruceꝫ. Tre. 3. Recordare paupertatis ꝛ trāſgreſſionis mee abſinthij ꝛ fellis. Primū ponit cū dic ⌊ In die maloꝝ libabit eū dn̄s. ⌋ Dies ꝫ nāꝫ ſuā ſūt boni. qꝛ ſūt facti a deo. ps. Ordiatiōe

Titulꝰ nouus.

Pſalmi intentio.

Miſericordie humane fructus.

Myſterium.

tua pſeuerãt dies. Sȝ dicunt̃ mali: pp mala que ĩ eis
ↄtingũt. Eph.5. Redimẽtes tp̄s qm̃ dies mali ſũt. Et
dicit in die mala.i.in die alicui⁹ male tribulatiõis. Eſt
aũt multiplex dies mala.ſ.triũphationis. Eccl.11. In
die bonoꝝ ne imemoꝛ ſis maloꝝ. Sũmuȝ maloꝝ eſt
dãnatio eterna que iminet hoi in iudicio uel pericula/
ri.ſ.morte:ul̃ in iudicio ulti.i.in fine mũdi. Et illa dies
eſt mala in qua fit talis dãnatio.i.dies illa dies ire:di/
es tribulatiõis ꝛ anguſtie ꝛc̃. In hac mala die liberat
dñs miſicoꝛdẽ. Matth.25. Eſuriui ꝛc̃. Uenite bñdi/
cti ꝛc̃. nõ q̄ ſola mĩa ſine alijs v̄tutib⁹ libat hoiem. ſȝ
qꝛ per mĩam homo ſatiſfacit pro peccatis.

**℄ Dñs ↄſeruet eum ꝛ viuificet eũ: ꝛ beatum
faciat euȝ in terra: ꝛ non tradat eum in aiaȝ
inimicorum eius.**

℄ Hic oñdit quõ merent̃ mĩaȝ ex ořone ſcõꝝ qui orant p
miſicoꝛdib⁹. Et ponit̃ ořo pro miſicoꝛde exñte in ſta/
tu pſpitatis. 2° pro exñte in ſtatu aduerſitatis. In ſta/
tu pſpitatis hõ duob⁹ indiget.ſ.ut pmoueat̃ ꝛ cõſer/
uet̃ in bono. 2° ut liberet̃ a malis. Eſt autẽ triplex bo
nuȝ.ſ.bonũ nãe bonũ gr̃e ꝛ bonũ glie. Pimũ.ſ.bonũ
nãe petit ſibi ↄſeruari. vñ dicit ⌊ Dñs ↄſeruet eũ. ⌋ i.in
bono hito.ſ.in bono nãe. ps. Conſerua me dñe. ne.ſ.
corrũpatũ ſit bonũ nãe p pctm̃ uel p tribulationes imi/
nentes. Bonũ gr̃e petit dari: cũ dicit ⌊ ꝛ viuificet eũ. ⌋
per gr̃aȝ. Nãq; hõ hẽt vitã ſpũaleȝ. Hec aũt vita ↄſi/
deranda eſt: ꝛ hẽtur p fidẽ formatã. Abach.2. Juſtus
me⁹ ex fide viuit. Gal.2. Qꝫ aũt viuo in carne in fide
viuo filij dei. Etiã ſine hac vita.ſ.gr̃e. vita nr̃a ẽ moꝛs
Thi.5. Que in delitijs viuẽs mortua eſt. ℄ Quãtũ
ad 3ᵐ bonũ.ſ.glie dicit ⌊ Et beatũ faciat eũ in tra. ⌋
Si de pfecta btitudine intelligat̃: ſic dĩ: in terra.ſ.vi/
uentiũ. ps. Credo vidẽ bona dñi in terra viuentium.
Matth.5. Bti mites qm̃ ipſi poſſidebũt traȝ. Si aũt
intelligat̃ de btitudine hui⁹ vite inquãtũ aliqd eternũ
mẽte ſapimus: ſicut dĩ Phil.3. Nr̃a ↄuerſatio in celis
eſt. ſic dĩ ⌊ Btm̃ faciat eũ in tra. ⌋ hac.ſ.participatio
ne illi⁹ btitudinis. ⌊ Et nõ tradat eũ in aias inimicoꝝ
eius. ⌋ Hic petit libari a malis. Inter oia mala ſũmuȝ
malũ eſt icidere in manus inimicoꝝ. ps. Eripe me de
inimicis meis de⁹ meus. Quia inimici ex odio perſe/
quunt̃ ꝛ affligũt. vñ dicit ⌊ Ne tradas eũ in aias. ⌋ i.
in uoluntates inimicoꝝ: quoꝝ eſt ſemp odire: qꝛ nihil
aliud eſt q̃ȝ uelle malũ. Qñ ḡ qs ſubijcit̃ malis tradit̃
in uoluntate inimici. Uel ⌊ in aias inimicorum. ⌋ i.in
poteſtate diaboli ꝛ miniſtrorum eius.

**℄ Dñs opẽ ferat illi ſup lectũ doloris ei⁹: vni/
uerſum ſtratũ eius uerſaſti in ĩfirmitate ei⁹.
Ego dixi domine miſerere mei: ſana animã
meam qꝛ peccaui tibi.**

℄ Hic ponit̃ ořo pro miſicoꝛde exñte in aduerſitate. Et
p° petit diuinũ auxiliũ ſiue ſbſidiũ. 2° allegat neceſſita
teȝ hui⁹. Dicit ḡ. ⌊ Dñs opẽ ferat illi ſup lectũ doloris
eius. ⌋ Petit pro miſericoꝛde ſiue pro viro iuſto filio
Chore ſimplr̃ q̄ dñs viuificet eũ: ꝛ q̄ beatũ faciat euȝ
in tra. 2° cõſeruet eũ: ꝛ q̄ nõ tradat eũ in aias inimico
ruȝ ei⁹. Et ex hoc poſſet aliqs colligẽ q̄ miſicoꝛs nul/
lo mõ affligeret̃. Uñ ad hoc excludẽdũ dicit q̄ qñq;
lect⁹ eius replet̃ doloribus. ꝛ h̄ fit ipſi miſicoꝛdi. Ali/
qñ ad correctionẽ. Job.33. Increpat qñq; p dolorẽ in
lectulo. Uel ad hũiliationẽ: ſicut Paulo dat⁹ eſt ſtimu
lus carnis. 2.Coꝛ.12. Uel ad pbationẽ. Job p totuȝ.
ꝛ Thobie. Et iõ dĩc ⌊ Dñs opẽ ferat illi. ⌋ i. miſicoꝛ
di exñti i tribulatiõe. ⌊ ſup lectũ. ⌋ Ad lr̃am in quo ia
cet: uel ĩ quo qeſcit. 1.Coꝛ.10. Fidelis de⁹ q nõ patiet̃
uos tẽtari ſupra id qđ poteſtis. Et q̄ ferat illi opẽ ne

ceſſitas magna h̄ exigit. qꝛ ⌊ vniuerſuȝ ſtratũ ei⁹ uerſa
ſti in ĩfirmitate eius. ⌋ Et loqtur hic ad ſilitudinem fe
bricitãtis q nõ inuenit locũ in lecto in quo poſſit quie
ſcere: ſȝ ↄtinuo ſe uertit. ꝛ iõ dicit ⌊ Uerſaſti. ⌋ q.d. in
diget ope: qꝛ tãta eſt ei⁹ infirmitas q̄ ↄtinue uertit̃ per
lectũ. Et h̄ eſt ſm̃ lr̃aleȝ ſenſũ. ñi ſimplr̃ dĩ illud p qd
in tp̄alib⁹ qeſcebat: v̄ſuȝ eſt ſibi in amaritudinẽ: qꝛ in
eis de⁹ ponit amaritudinẽ: ut eis ↄtẽptis ↄuertant̃ ad
deũ. Eccles.2. Cũq; ↄuertiſſeȝ me ad vniuerſa opera
que fecerant man⁹ mee. vidi in oĩb⁹ uanitatẽ. Et qꝛ ſi
miſicoꝛdĩ debet̃ mĩa ei⁹ mĩe ↄſcius peto mĩaȝ. p° pe
tit mĩaȝ abſolute. 2° oñdit in quo pcipue eã petit. 3°
cãm petitiõis aſſignat. Dicit ḡ. ⌊ Dñe ego dixi miſere
re mei. ⌋ q.d. Nõ recurro ad iuſtitiã: ſȝ ad mĩaȝ: qꝛ nõ
in iuſticijs nr̃is eſt ſalus. Iſa.64. Quaſi pãnus men/
ſtruate oẽs iuſtitie nr̃e. Sȝ in quo petit mĩam? Ubi
eſt pcipua miſia. Et h̄ dat̃.ſ. mĩa ubi eſt pcipua bti/
tudo: qꝛ btitudo nõ eſt ĩ reb⁹ coꝛpalib⁹: qꝛ coꝛpalia oꝛ
dinant̃ ad ultimã btitudinẽ. Ergo pcipua miſia nõ
eſt in reb⁹ coꝛporalib⁹: ſȝ in hijs que hñt in ſe ↄriã ad
btitudinẽ diſpõneȝ. Sȝ ĩ adulterijs furtis homicidijs
ꝛ alijs pctis: ꝛ q hi⁹ agit regnũ dei nõ ↄſequet̃. ut apo
ſtolus dicit Gal.5. Sed eſt dãnat⁹. Prouer.14. Mi
ſeros facit pplos pctm̃. Pctm̃ eñi deoꝛdinauit coꝛpus
ꝛ coꝛpus deoꝛdinauit aiam. Sap.9. Coꝛpus qđ coꝛ/
rũpit̃ aggrauat aiam. Et hec ſanitas hẽtur a deo ſolo.
Sap.16. Nõ herba neq; malagma ſanauit eos: ſed
ſmo tuus dñe. Et rõ petitionis hui⁹ eſt. ⌊ Quia pec/
caui tibi. ⌋ Sȝ nũqd pctã merent̃ mĩam? Nõ. Hoc ḡ
ↄtinuat̃ ſicut.ſ.li qꝛ deſignet mãm miſie nõ meritũ.
Nulla miſia eſt: ubi nõ ſit locus mĩe. Et iõ qꝛ ſũ miſ:
peto mĩam. Uel ut li qꝛ denotet cãm meritoriã: ꝛ ſic
qꝛ ↄfeſſio pcti eſt meritũ mĩe. iõ dicit: Peto mĩam:
qꝛ cõfiteoꝛ q̄ peccaui tibi. Prouer.28. Qui abſcon/
dit ꝛc̃. Que aũt ↄfeſſus fuerĩ: mĩa ↄſequetur. Ul̃ alr̃
⌊ Quia peccaui tibi. ⌋ q.d. Quare peto mĩam: qꝛ tu
ſolus es qui potes ſanare: qꝛ ĩ te facta eſt iniuria ꝛ pec
catũ. iõ ad te pertinet remiſſio. Et in oĩ pctõ offendit̃
deus. Et cantat̃ hic v̄ſus in tertia: qꝛ fide ꝛ operatiõe
trinitatis remittitur peccatum.

**℄ Inimici mei dixerũt mala mihi: qñ morietur
ꝛ peribit nomẽ eius. Et ſi ingrediebat̃ ut vi
deret uana loquebat̃ coꝛ eius: congregauit
iniquitatem ſibi. Egrediebatur foras: ꝛ lo/
quebatur in idipſum.**

℄ Supra ps petijt mĩaȝ ſanantẽ. hic aũt ponit neceſſi/
tatẽ hi⁹ petitionis que cãtur ab hoſtib⁹. ꝛ ſȝ myſticũ
ſenſũ: qꝛ lr̃alis eſt plan⁹. In loco iſto dicunt̃ iſta uerba
ex pſona chr̃i. Circa hoc tria facit. pmo ponit affectio
nẽ maloꝝ volẽtiũ malũ eius. ſcõo ponit ſtudiũ coꝝ iſi
diantiũ ibi ⌊ ꝛ ſi ingrediebar. ⌋ tertio ponit ↄſiliuȝ tra
ctãtiũ ibi ⌊ Aduerſũ me. ⌋ qꝛ inimic⁹ pmo deſiderat
offendẽ. ſecũdo iſidiat̃. tertio cogitat quõ pficiat̃. Dic̃
ḡ. ⌊ Inimici mei dixerũt. ⌋ in coꝛde ul̃ ĩ ore ⌊ mala mi
hi. ⌋ Matth.12. Malus hõ de malo theſauro pfert.
ꝛ hec v̄ba mala ſũt exprimẽtia mortis chr̃i deſiderium
coꝝ: uel viri iuſti. Uñ dĩ ⌊ Qñ morietur? ⌋ Hic eſt mo/
dus expreſſiuus deſiderij. ps. Qñ ueniam ꝛ appare/
bo ꝛc̃. Sap.2. Morte turpiſſima ↄdẽnem⁹ eũ. Et uo
lebant mortẽ chr̃i: ut famã eius que tunc erat celebris
extingueret̃. Hiere.11. Eradam⁹ eũ de terra viuentiũ:
ꝛ nomẽ eius nõ memoret̃ ampli⁹. Uñ dicit ⌊ ꝛ peri/
bit nomen ei⁹. ⌋ Sȝ ↄrium accidit: qꝛ p morteȝ magis
exaltat⁹ eſt: ꝛ plures poſt mortẽ chr̃i ↄuerſi ſunt. Joã.
12. Si granũ frumẽti mortuũ fuerit: multũ fructũ af/
fert. etſi mali inſidiant̃ bonis: ut extinguãt nomẽ eorũ

Sz Prouer.10. Memoria iuſti cū laudib⁹. ⁊ ħ pcō res pcurāt inſidiādo. Sic ğ ponit pmo iſidiandi modū. ſcdo oñdit iſidiaꝝ effectū ibi⌊ Ingrediebat. ⌋ Circa pᵐ tria facit. pmo eni pponit doloſū ingreſſū. ſcdo fictū vbū. tertio iſidioſum aluz. Dicit ğ. ⌊ Si igrediebat ut videt. ⌋ Hiero⁹ hēt. ⌊ Ut viſitaret. ⌋ q.d. Nō ueniebāt cā amicitie: ſed cā explorādi. Sic ueniebant pncipes iudeoꝝ ut caperēt ieſuz. Sic etiam poſt morte chri multi igreſſi ſt eccliaz: ut caperēt ⁊ iſidiarē turſcis viris. Hoc eſt ąd Aplus dicit Gal.2. Propter ſbintroductos falſos fr̄es: q ſbintroierūt explorare libertatē nr̄az. ℂ Quātū ad 2ᵐ dicit⌊ Uana loquebatur. ⌋ i. falſa loquebaſ pplē iudeoꝝ cōtra chrm: qr ore vba dulcia ſimulabat. Matth.22. Magr̄ ſcim⁹ qr uerax es. ⁊ iterius moliebanſ morte3. ps. Uana loquuti ſūt vnuſqſq3 ad pximū ſuū labia doloſa i corde: ⁊ corde loquuti ſt. ℂ Quātuz ad 3ᵐ dicit ⌊ Cor ei⁹ ꝯgregabit iniqtatē ſibi. ⌋ Aiuo inſidioſus eſt ille q ꝯgregat vba: ex qb⁹ virū iuſtuz offendat. Iſti eni faciunt ſicut apes que ꝯgregāt mel: ſz ſic ſcarabei q ꝯgregāt ſterc⁹. Sz boni ꝯgregāt mel: qr de diua dulcedine alios dulcorāt. Et iō dicit ⌊ Cor ei⁹ ꝯgreg. iniqui ſibi. ⌋ Et dic ⌊ ſibi. ⌋ i. ꝯtra ſe. Prouer.1. Ipſi ꝯtra ſanguinē ſuū inſidianſ. Uel⌊ ſibi. ⌋ i. ad ſuū deſideriū ꝯſequendū: qr ſi eū in aliquo malo cōprehēderēt: multū gauderent. Ecci.18. Si pſtes aie tue ꝯcupiſcētias ei⁹: faciet i gaudiuz inimicis tuis. Sic dicebāt ꝯtra chrz. Recordati ſum⁹ qr ſeductor ille ⁊c̄. ℂ Coñter oñdiſ inſidiaꝝ effectus: qr egredietes detrahebāt. Uñ dicit ⌊ Egrediebaſ foras: ⁊ loquebaſ in idipſuz. ⌋ Egrediebatur: uel a ſimulatione: uel a malitia: uel a familiaritate: uel ab amicitia: qr añ erat: ut videbaſ: qſi amicus. ⁊ ſic loquebaſ in idipſū. i. falſuz: ſic pus ⁊ falſitatis vba. Ul̄ egrediebaſ foras a ſinu vitatis uel ab amicitia quā ſimulabat: uel ab ecclia uel ſocietate chriſti. Jo.6. Multi diſcipulorum abierunt retro.

ℂ Aduerſū me ſuſurrabant oēs inimici mei: aduerſuz me cogitabāt mala mihi. Uerbuz iniquū ꝯſtituerunt aduerſum me: nunquid qui dormit non adijciet ut reſurgat.

ℂ Hic oñdit malū ꝯſiliuz eoꝝ quō noceat. Et p° ponit ꝯſiliū inimicoꝝ. 2° oñdit q in ħ etiā ꝯuenerunt aliqui amici boni ibi⌊ Homo pacis. ⌋ Et p° ponit ordinem ꝯſiliādi oñdēs q p° ꝯueniāt ꝯſiliātes. 2° diſcutiūt de quo ꝯſiliāt. 3° determiat qd ſit faciēdum. Et hec tria deſcribit hic. dicit ğ ⌊ Oēs inimici mei ſbſānabāt aduerſuz me. ⌋ Glo. Egrediebaſ. ⁊ poſt ſequtr. In idipſum ⁊c̄. Et ħ in lr̄a hieronymi hētur. tm̄ nō eſt vis. Et dicit ⌊ Subſānabāt. ⌋ i. ſilenter loquebanſ. ⁊ hic eſt modus ſpāliter in ꝯſiliarijs: ⁊ maxime de malis conſilijs ⁊ malis hoīb⁹: qui i occulto hoc faciūt. Leuit.10. Nō eris criminator nec ſuſurro in pplis. Ecci.28. Suſurro ⁊ bilinguis maledict⁹ ⁊c̄. Et dicit ⌊ Aduerſum me. ⌋ Et ita nō ſūt bona ꝯſilia: ſz mala. ps. Iniqtatez meditat⁹ eſt in cubili ſuo. ⁊ iō ⌊ cogitabant mala mibi. ⌋ ps. Btūs vir q nō abijt ⁊c̄. ⌊ Uerbū iniquū ꝯſtituerunt aduerſū me. ⌋ i. iniuſtū. Hoc ğ determiauerūt in eoꝝ ꝯſilio. Jo.11. Expedit nob: ut vnus hō moriaſ pro pplo. Et ex illa hora cogitauerūt ⁊c̄. Matth.21. Hic eſt heres uenite occidam⁹ eū. Sap.2. Morte turpiſſima ꝯdēnem⁹ euz. Hoc vbuz iniquū hētur Hiere.18. Tu ſcis dñe ꝯſiliū eoꝝ aduerſū me in mortē ⁊ mortez. ⌊ Nūqd qui dormit nō adijciet ut reſurgat? ⌋ Hic ponit rōnez eoꝝ praue determinatōis. Li⌊non⌋ ſuperfluit. q.d. Qui dormit non reſurget. q.d. Si occiderimus eū nō reſurget. Sap.2. Nō eſt q agnit⁹ ſit reuerſus ab inferis. Et iō reſurrectionē credebāt ſeductionez. Uel aliť. ⌊ Nūqd qui dormit ⁊c̄. ⌋ ut li nō ꝯſtruatur cū li adijciet: ⁊ ſit ſenſus: ut ſint vba eccleſie ei iſultantis. q.d. Uos ꝯſtituiſtis eū occidē: ſz fruſtra ħ feciſtis qr reſurget. vñ dicit ⌊ Nūqd q dormit nō adijciet ut reſurgat? ⌋ Et dicit⌊ Dormit. ⌋ qr etiā hoc dī Dan.12. Multi de hijs qui dormierūt in pulvē terre euigilabunt. Huz ſimplr mors chri dormitio fuit: qr ipſe ſe ipſū poſuit in mortē: ⁊ mortuus eſt nō per violentiaz: ſz per ppriā uoluntatē. Et ideo hūit ptātem ſumendi aiam vtute diuinitatis. 2.Cor.13. Si mortuuſ eſt ex infirmitate. viuit tamen ex virtute dei.

ℂ Etenī hō pacis mee in quo ſperaui qui edebat panes meos magnificauit ſuper me ſupplantationem.

ℂ Sup̄ pppoſuit ps ꝯſiliū inimicoꝝ tractātiū mortē chriſti. Hic aūt introducit ꝯſiliū amicoꝝ. Et qr ipſe chrs Jo.13. iſtud vbuz itroducit de iuda. iō nos de chriſto hic exponam⁹. Ubi duo facit. p° deſcribiſ ꝯditio ei⁹. 2° culpā. Cōditio pſone iude deſcribiť ex tribus que aggrauāt pctm̄. Quia amic⁹: qr familiaris: ⁊ qr benefician⁹. ℂ Dic ğ qzṫū ad pᵐ. Dixit ſup̄ q dormiuit. i. pcurāte pditore. Uel vbuz iniquū ꝯſtituerūt aduerſum me inimici. Sz non eſt mirū: qr hō pacis mee: qr iudas iter amicos reputabaſ. Hec aūt pphia ꝯtingit facto: qr oſculo pdidit chrz qd eſt ſignū amicitie ⁊ pacis. Uñ dñs dixit Luc.22. Juda oſculo tradis filiū hominis. ps. Loquer pacē cuz pximo ſuo ⁊c̄. Hiere.20. Audiui ꝯtumelias multoꝝ: ⁊ terrorē in circuitu: ⁊ ita ab oībus viris: q erāt pacifici mihi ⁊ cuſtodiētes lat⁹ meū. Itē familiaris erat. Unde ⌊ In quo ſpabam. ⌋ Sz nūqd deceptus eſt chrs in ſpe ſua? Nō. ⁊ ideo dic ⌊ In quo ſperabā. ⌋ i. in quo videbar ſperare. i. ꝯfidē qr cōmiſerat ei diſpēſationē reꝝ ſuarū. Uel ⌊ in q ſperabā. ⌋ i. talis ꝯditionis: ⁊ ita me hēbaz ad eū q debebam ſperare i eo. Sz aliqñ credit qs ſperare i eo quē credit amicuz: ⁊ de quo deberet ꝯfidē. ⁊ tn̄ decipitur. Hiere.9. In oī fr̄e tuo nō hēas fiduciā. Mich.7. Nolite credē amico: ⁊ nolite ꝯfidere in duce. Uel⌊ in quo ſperabaz. ⌋ in mēbris meis que in chro ſpabāt. Mat.25. Quod vni ex meis minimis feciſtis mihi feciſtis. ℂ Quātū ad 3ᵐ dicit ⌊ Qui edebat panes meos. ⌋ qr chriſtus eū ſigno panis eū deſignauit. Joā.13. Cui intinctū panē porrexero. Et lz iudas ederet panē chri tn̄ porrexit ꝯtra eū. Ecci.29. Paſcet ⁊ potabit ingratos. Uel⌊ panes meos. ⌋ i. doctrinā meam. Gen̄.49. Aſer pinguis panis ei⁹: ⁊ pbebit delitias regib⁹. Talis panis eſt panis chri qui pinguis pp dulcedinē doctrine. ps. Q̄ dulcia fa.m.elo.tua ⁊c̄. ⌊ Magnificauit ſup me ſupplātationē. ⌋ Ecce pctm̄. Hiero⁹ habet. ⌊ Leuauit ꝯtra me calcaneū ſuū. ⌋ Et loqť ad ſilitudinez eius: q vult aliquē oīno cōprimere. q.d. Attentauit ut me totalr̄ ꝯtereret. Et diuerſitas trāſlationū videtur pceſſiſſe ex equoco: qr qd in altū leuaſ magnificatur. Uel⌊ magnificauit ſup me ſupplantationē. ⌋ i. fecit magnā ſupplātationē cōtra me: qr mortē intulit. Hiere.9. Omnis ſupplantās ſupplantabit. Amos.5. Odio habuit corripientem in porta.

ℂ Tu aūt domine miſerere mei: ⁊ reſuſcita me ⁊ retribuam eis.

ℂ Chriſtus iā expoſuit in gnāli ſuā petitionē. Hic autē oñdit in quo miam petat. Uñ dicit⌊ Ipſi ꝯturbauerūt me. ⌋ ſed nō reſtat: niſi ut recurrā ad deū. Et ideo dicit ⌊ Tu autē dñe miſerere mei. ⌋ Miaoz eē ibi eſt miſia. Chrs aūt factus eſt pticeps miſie nr̄e: nō quātuz ad culpā: ſz quātū ad penalitatē. ⁊ pcipue quātuz

ad penaʒ mortis. Et idõ ⌊ Miſere mei. ⌋pſ. Miam meã nõ diſpgam ob eo. Sʒ in quo petit miaʒ oñdit: cũ dicit ⌊ Reſuſcita me. ⌋q.d. illi dicunt: non adijciet ut reſurgat. ſed tu reſuſcita me.

Queſtio. **Sed nunquid** chrĩs ſurrexit ꝓpria ṽtute: qꝛ dic̃ reſuſcita me? ymmo videt̃ ꝙ ſic: qꝛ pſ dicit in perſona chriſti. Ego dormiui ꝛ exurrexi.

Solutio. **Dicendum** ꝙ chrĩs ſm ꝙ hõ nõ hũit ptãtẽ reſurgẽdi: ſʒ ſm ṽtuteʒ diuinitatis: que eſt eadeʒ in pr̃e ꝛ filio. Et idõ ſi ſurrexi ptãte pr̃is ſurrexit ptãte ſua. Et petit a pr̃e: ut hõ qd hẽbat ut de⁹ ut oñdat h̃ ṽtute diuinitatis h̃ fieri ⌊ ꝛ retribuaʒ eis. ⌋ Hic ponit effectũ ei⁹. Duplicẽʒ ptãteʒ hũit chrĩs poſt reſurrectionẽ: qꝛ in celo ꝛ in t̃ra. ꝛ idõ retribuit eis captiuitatẽ tꝑaleʒ qui diſpſi ſũt per mũdũ: ꝛ retribuet eis in futuro dãnationẽ. Jo. 5. Ptãteʒ dedit ei iudiciũ facere. Hiero⁹ hẽt. ⌊ Reſuſcita me ꝛ retribuam tibi. ⌋ q.d. Iſte fruct⁹ reſuſcitationis ꝙ reſuſcitat⁹ adducam multos ad cognitionem nominis tui. pſ. Quid retribuam domino ꝛc̃.

¶ **In hoc cognoui qm̃ uoluiſti me qm̃ gaudebit inimicus meus ſup me. Me aũt ꝓpter innocentiã ſuſcepiſti: ꝛ ꝯfirmaſti me in cõſpectu tuo in eternum.**

¶ Hic ponit fiduciã exauditiõis. Et pᵒ ponit ꝙ de⁹ uoluit eũ. i. cõplacitũ fuit pr̃ne uolũtati in ipſo. vñ dicit ⌊ Qm̃ uoluiſti me. ⌋ Matth. 3. Hic eſt fili⁹ meus dilectus in quo mihi cõplacui. Iſa. 42. Cõplacuit ſibi in illo aĩa mea. Itẽ dicit ⌊ Nõ gaudebit inimic⁹ meus ſuper me. ⌋ i. iudas: eũ fuit gauiſus in morte: nõ tñ finaliter gaudebit: qꝛ ꝯtriſtabit̃ in reſurrectiõe. Mich. 7. Ne leteris inimica mea ſup me. qꝛ cecidi cõſurgã. Et põt hic lr̃a ordinari dupl̃r. Uno mõ ut primũ ſit argumentũ ſecũdi: ꝛ ſit ſenſus ex h̃ ꝙ ꝯſidero ꝙ ſuʒ tibi accept⁹. Alio mõ: ut 2ᵐ ſit cã primi: ut ſit ſenſus. Quia inimic⁹ me⁹ non poterit gaudẽ ſup me. ⌊ Cognoui qꝛ uoluiſti me. ⌋ Sʒ qꝛ indigebat ſigno aliquo dic̃ ⌊ Cognoui. ⌋ i. cognoſcẽ feci: uel alij qui hoc cognouerunt. ⌊ Me aũt ꝑꝑ inocẽtiaʒ ſuſcepiſti ꝛc̃. ⌋ Hic exauditus grãs agit. Et pᵒ ꝯfitet̃ bñficiũ. 2ᵒ ſubiũgit laudem ibi ⌊ Bñdictus. ⌋ In bñficio ꝯfitet̃ totũ qd ad ſe pertinet. pᵒ eni ꝓponit meritũ. 2ᵒ oñdit reſuſcitatiõis bñficiũ. 3ᵒ reſurgentis ſtatũ. 4ᵒ exaltationẽ. Quãtum ad meritũ ei⁹ ꝯſideremus ei⁹ inocentiã. vñ dicit ⌊ Me aũt ſuſcepiſti ꝑꝑ inocentiã. ⌋ i. Pe. 2. Pctm̃ nõ fecit. pſ. Ego aũt in inocẽtia mea igreſſus ſum. Et ex h̃ merito dicit ſe ſuſceptũ ſiue aſſũptũʒ. Nõ dicit h̃ de aſſũptione in vnitate pſone: qꝛ illa aſſũptio nõ fuit ex meritis ipſi⁹ hoīs chr̃i: ſʒ ex mera grã. vñ ꝛ ſpũs ſci operatione facta eſt: ſʒ h̃ dicit de ſuſceptiõe ab inferis a quo ſurrexit. pſ. Tu aũt dñe ſuſceptor me⁹ es. ꝛ dicit ⌊ Suſcepiſti. ⌋ ſ. aiaʒ meaʒ ab inferis ꝛ carnẽ de ſepulchro. Sʒ q̃liter ſuſcept⁹ eſt nũqd ad vitã mortalẽ ut Lazarus? Nõ: ſed ſuſcept⁹ eſt ad ſtatũ imortalitatis. Unde dicit ⌊ Et ꝯfirmaſti me in ꝯſpectu tuo in eternum. ⌋ i. in ſtatu imortalitatis. Ro. 6. Chrĩs reſurgẽs ex mortuis iaʒ nõ morit̃. Et adhuc plus: qꝛ ⌊ Cõſtitui euʒ ante ꝯſpectũ ſuũ. ⌋ Heb. 9. Introiuit in ipm̃ celũ: ut appareat vultui dei pro nob̃. Et h̃. ⌊ in eternũ. ⌋ i. ſemper.

¶ **Benedictus dñs deus iſrael a ſeculo in ſeculum: fiat fiat.**

¶ Hic ponit laudẽ. Et circa h̃ duo facit. pᵒ ponit quedaʒ ex pte laudãti. 2ᵒ ex pte laudãtis. ⌊ Bñdict⁹. ⌋ Bñdicere nihil aliud eſt q̃ʒ dicẽ bonũ. Aliĩ nos benedicimus deũ: ꝛ aliĩ bñdicit nos de⁹. Nos bñdicim⁹ deuʒ recognoſcẽdo bonitatẽ eius. Tho. 12. Bñdicite deũ celi. Eccĩ. 43. Bñdicẽtes dñm exaltate eũ: quantũ poteſtis. Deus aũt bñdicit nos cauſando in nob̃ bonitatẽ: qꝛ ſuũ dicẽ eſt facẽ. Dixit ꝛ facta ſũt. 2ᵐ oñdit cũ dicit ⌊ Dñs. ⌋ Ptãs dei attẽdit̃ ſm duo. pᵒ ſm opus gubnatiõis. Sap. 12. Tu aũt dñator ṽtutis cũ tranquilitate iudicas: ꝛ cũ magna reuerẽtia diſponis nos. Et ſm opus creatiõis. Et hec duo tãgit cũ dicit ⌊ Dñs. ⌋ ad quẽ ptinet gubnare. 2ᵒ cũ dicit ⌊ Deus. ⌋ Illud enim oẽs opinant̃ deũ qd eſt pᵐ pncipiũ eſſendi oĩbus: ſed opatio gubnatiõis hẽt miniſtros. In ope aũt creationis nullus miniſteriũ põt eẽ. Uñ honor ꝙ debet̃ gubnatori põt alijs coĩcari. Gal. 4. Sicut angelũ dei excepiſtis me. Et h̃ dulia eſt. Sʒ latria que debet̃ creatori nulli debet̃. Et idõ glo. dicit ⌊ Dñs. ⌋ cui debet̃ dulia. ⌊ Deus. ⌋ cui debet̃ latria. ꝛ dicit ⌊ Iſrael. ⌋ i. videntiũ deũ: qꝛ etſi oĩa gubnat: tñ uberẽ fructũ gubernationis ꝙ eſt vita ſoli fideles ꝯſequnt̃. Etſi oẽs colant deũ: tñ cultũ latrie ſoli fideles ſoli deo offerũt. 3ᵐ oñdit cũ dicit ⌊ A ſeculo ꝛ in ſeculum. ⌋ qꝛ ſ. ptãs tua nõ eſt tꝑalis: ſʒ eterna. pſ. Regnũ tuũ dñe ꝛc̃. Ex pte laudantis dicit duo. ſ. ꝯfeſſionem oris. Ro. 10. Corde credit̃ ad iuſtitiã. ore aũt ꝯfeſſio fit ad ſalutẽ. Et h̃ facit cũ dicit ⌊ Bñdict⁹ de⁹ ꝛc̃. ⌋ Itẽ cõplacẽtiã affect⁹. Phil̃. 4. Gaudete in dño. ꝛ idõ dicit ⌊ Fiat fiat. ⌋ q.d. Cõplacet ſibi cũ bonis eius. ꝛ ingeminat ad ſignificãdum hui⁹ cõplacẽtie ꝯtinuationẽ. i. Paral. ult. Dñe deus cuſtodi hãc uolũtatez. In hebreo habet̃. Amen amen. Et qꝛ amẽ amẽ ponit̃ in fine libroꝝ. credũt qdã ꝙ diuidat̃ liber pſalmorũ in multos libros: ꝛ cõpleat̃ vnus hic. Sʒ nõ eſt uerũ: qꝛ ponit̃ hic fiat: ſiue amen ut ſit ꝯtinuatio uolũtatis: nõ ut ꝯſumatio operis.

¶ In finẽ intellect⁹ filij chore pſ dauid. 41.

Quemadmoduʒ deſiderat ceruus ad fontes aquarum: ita deſiderat anima mea ad te deus. Sitiuit aĩa mea ad deum fontem viuum: qñ ueniaʒ ꝛ apparebo ante faciem dei.

Hec eſt qnta decada pme qnquagene: ꝛ ſic ordinat̃ ad iplorãdũ auxiliũ ꝯtra pſentia mala. Et hec figura tꝑaliuʒ maloꝝ que acciderũt dauid qui paſſus eſt pſequutionẽ ab abſalone. Et cõtra hoc fuit pma decada. Itẽ a ſaul. ꝛ ꝯtra hoc 2ᵃ decada. Itẽ a toto pplo. ꝛ ꝯtra hoc 3ᵃ decada. Itẽ a mĩcis emulis. ꝛ ꝯtra h̃ 4ᵃ decada. Iudica dñe ꝛc̃. ¶ Reſtat 5ᵃ decada: in qua logt̃ ſpãliter de hijs que ptinent ad regnũ. Et petit in iſta decada ꝯtra impugnatores regni auxiliũ diuinũ. Et ut ad myſteriũ referat̃ petit iuſtus hõ ꝯtra illos qui regnũ eccleſie ipugnãt. Diuiditur g̃ pſalꝰ iſte in tres ptes. Prio format petitionẽ pro ſtatu regni. 2ᵒ qꝛ regnũ videt̃ eẽ turbatũ ꝑ pctm̃. idõ petit ueniã pro pctõ ibi ⌊ Miſere mei de⁹. ⌋ Circa pmũ duo facit. pᵒ ꝓponit petitionẽ ꝯtra hoſtes regni. 2ᵒ exauditus grãs agit de gloria regni ibi ⌊ Eructauit. ⌋ Et qꝛ ois petitio ꝓuenit ex deſiderio. idõ circa pᵐ duo facit. pᵒ ꝓponit ſuis deſideriũ. 2ᵒ addit orõnẽ ibi ⌊ De⁹ auribus. ⌋ Circa pᵐ duo facit. pmo oñdit deſideriũ qd hẽt ad deũ. ſcdo petit deſiderij ipletionẽ ibi ⌊ Iudica me. ⌋ ¶ Titulꝰ. ⌊ In finẽ itellect⁹ filij chore. ⌋ Hoc eſt expoſitũ in titulo pcedentis pſalmi. tñ alia lr̃a hẽt. In finẽ intellectu. i. attribuit̃ iſte pſ filijs chore. Intellectu. i. ꝑ itellectũ ducẽs nos in finẽ. Chore iterpretat̃ caluarie. Uñ illi dicunt̃ filij chore: ꝙ patiunt̃ irriſiones ꝑꝑ crucem. Uñ. 4. Reg. 3. Pueri irridebant heliſeo. Aſcẽde calue aſcẽde calue: ꝛ maledixit eis heliſe⁹: ꝛ urſi comederũt illos. Illi aſcẽdunt de bethel: qui ad fidẽ

Pſalmi intẽtio.

chꝛi ꝯuertunt̃ de iudea que olĩ dom⁹ dei vocabatur.
Et hij deridentur a pueris.i.iudeis:puerili ſenſu utenti
bus:q2 adhuc ſub pedagogo ſũt ⁊ iproperãt crucem
chꝛi.⁊ iſti duo urſi deuorauerũt eos.ſ. Titus ⁊ Ue
ſpeſianus. ¶ Diuidit̃ ḡ pſ̃ iſte in duas ptes. In pͥma
Diuiſio pſalmi. eni exponit ſuũ deſideriũ. in 2ᵃ ponit triſtitiã incitãtẽ
deſideriũ ibi ⌊ Fuerũt mihi. ⌋ Circa pͥᵐ tria facit. pͥ° p
ponit deſideriũ ſub ſilitudĩe. 2° rõnem ſilitudinis aſſi
gnat ibi ⌊ Sitiuit. ⌋ 3° exponit rẽ deſideratã ibi ⌊ Qñ
Cerui cõſuetudo. veniã. ⌋ Silitudinẽ ſumit ex ceruo q ſpãlit hẽt hãc p
prietatẽ ꝙ pede ꝯterit ſerpentem: ⁊ qñ vult mutari co
medit ſerpẽtẽ. ⁊ ſic exurit pꝛe ueneno: ⁊ tũc currit ad
aquã: ⁊ ſic renouat̃. Sicut ceruus in gñali deſiderat
aq̃s: ita fidelis deſiderat deũ. in̄ in ſpãli adaptat̃ cathe
cuminis ⁊ viris pfectis. Cathecumin⁹ eni eſt ſicut cer
uus qui ſentit in ſe ueneni ardorẽ q̇d eſt ex ſuggeſtiõe
ſerpẽtis introductũ. Geñ.3. Ex quo ueneno ſequntur
eſt pctm̃ originale. Ro.5. Per vnũ hoiẽ in hũc mun
dũ pctm̃ itrauit. Et h̃ ueneniũ eſt reatus ꝯcupiſcentie
⁊ reatus pͥmi pcti. Et iõ dz deſiderare fontẽ baptiſmi
Zach.13. Erit fons patens domui iacob in ablutiõẽ
pctõꝝ. Ezech.36. Effundã ſup uos aquã mũdã. Uir
aũt pfectus eſt: ſicũt ceruus in petra ſtabilitus. pſ. Qui
fecit pedes meos tanq̃ ceruoꝝ. ⌊ Sitiuit aia mea. ⌋
Quare hic pſ legat i baptiſmo ſolemni ⁊ officio baptiſmi. Hic iã comedit.i. deſtruxit pctm̃. Eccĩ.21. Quaſi a fa
cie colubꝛi fuge pctm̃. Et iõ nihil hẽt in mũdo q̇d cõ
cupiſcat. ⁊ iõ deſiderat venire ad fontẽ vite. Et iõ q2
iſtis ꝯuenit hec ſilitudo.ſ. cathecuminis ⁊ viris perfe
ctis. Ideo cãtat̃ pſals iſte in officio baptiſmi in ſabba
to ſãcto ⁊ pentꝭ. qñ fit ſolẽne baptiſma quantũ ad ca
thecuminos. Itẽ cantat̃ cũ exequijs moꝛtuoꝝ: q2 ꝯue
nit viris pfectis accedẽ ad fontẽ vite eterne. ⌊ Ita de
ſiderat aia mea ad te de⁹. ⌋ Hic adaptat ſilitudinem.
Aia mea deſiderat iteriori affectu. Iſa.26. Aia mea
deſiderauit te in nocte. Tre.3. Pars mea dñs dixit
aia mea. Sz nũqd in deo eſt fons aquaꝝ? Ita | vñ dicit
⌊ Sitiuit aia mea ad deũ fontẽ viuũ. ⌋ Fons dĩ q2 ſca
turit ⁊ pꝛoducit aq̃s viuas. Quia iugit̃ ⁊ indeficienter
emittit aq̃s. Ois aqua grãrũ ab iſto fonte emanat.ſ.a
deo pr̃e. Hiere.2. Dereliquerũt fontẽ aque viue. Item
emanat a filio ectiã inq̃ãtũ de⁹. pſ. Apud te eſt fons
vite. Fons ſapiẽtie v̓bũ dei eſt. Eccĩ.1. Itez a ſpũ ſcõ.
Io.4. Fiat in eo fons ſalientis aque in vitã eternam.
Et Io.7. Hoc aũt dixit de ſpũ quẽ accepturi erãt cre
dentes in eũ. Ergo q2 ipſe eſt fons. aia mea ſitiuit ad
eũ. Sitis deſignat deſideriũ cũ anxietate. Ita iſte de
ſignat ſe pati anxietatẽ nõ ſolũ ex dilatiõe rei deſidera
te: ſz pp mala que hic affligũt. Mat.5. Bti q eſuriunt
⁊ ſitiũt iuſtitiã: qm̃ ipſi ſaturabunt̃. Sz de h̃ fonte de
ſiderat hoc.ſ. ⌊ qñ veniã. ⌋ Hec v̓ba deſiderãtis ſũt ⁊
exprimũt deſideriũ cathecuminis ad baptiſmũ. Et ſic
eſt ſenſus. Qñ veniã ad ſacrũ chꝛi baptiſma. Matth.
11. Uenite ad me ⁊c̃. pſ. Uenite filij ⁊c̃. Hoc ut dicit
Aug⁹ cõuenit cathecuminis q2 a pͥn° cathecumini cũ
adulti fuerit nõ admittebantur ad ſacra myſteria: ſed
uſq3 ad euãgeliũ poterãt intereſſe. Uñ dicit ⌊ Qñ ve
niã ⁊ apparebo. ⌋ Ad lr̃az cũ alijs. ⌊ Añ faciez dñi. ⌋
i. ad ſacra chꝛi. Itẽ ꝯuenit viris perfectis ⁊ eſt ſenſus.
⌊ Qñ veniã ⁊ apparebo. ⌋ i. ut videã te facie ad faciẽ
q2 mõ ſuz pcul a te: q2 video te p fidẽ. Sz qñ videbo
te p ſpẽz tũc ero ꝓpe. Phil.1. Deſideriũ hñs diſſolui
⁊ eẽ cũ chꝛo. Et nõ dicit apparebit mihi dñs: ſed ap
parebo añ faciẽ dñi: q2 ex h̃ ꝙ videbo faciem dñi red
dar ꝯſpicuus oib⁹. multomagis q̃z moyſes q vidit eũ
in vita iſta. Io.3. Cũ apparuerit qd erim⁹: ſcimus qm̃
cũ appuerit: ſiles ei erim⁹. Ro.8. Nõ ſũt ꝯdigne paſ
ſiones hui⁹ tpis ad fu. gl̃. que re. in nob̃. Quaſi dicat
Intereero ſocietati vidẽtiũ deũ: ⁊ ex h̃ ꝯſpicuus ⁊ glo
rioſus ero. Sz ab hac viſione excludit̃ hipocrita. Iob.13.
Nõ veniet in ꝯſpectu ei⁹ ois hipocrita.

¶ Fuerunt mihi lachꝛyme mee panes die ac
nocte: dũ dicit̃ mihi quotidie ubi ẽ de⁹ tu⁹.

¶ Hic deſcribit vñ hẽat hoc deſideriũ vel anxietatem.
Et pͥ° ponit cã. 2° ponit remediũ q̇d hẽt ꝯtra eam ibi
⌊ Hec recordatus ſuz. Et pͥ° ponit magnitudinẽ ſue tri
ſtitie. 2° ponit cãm hui⁹ triſtitie. Circa triſtitiã ꝓcedit
ſic. q2 pͥmo exꝓmit magnitudinẽ triſtitie. ſecundo effe
ctũ. tertio ꝯtinuitatẽ. pͥᵐ oñdit cũ dicit ⌊ Fuerũt mihi
lachꝛyme mee. ⌋ In q̃o.ſ. hõ pꝛorũpit ex abundanti tri
ſtitia. Et hec triſtitia vel eſt de pctis ipediẽtib⁹ conſe
quutionẽ rei deſiderate: vel de moleſtijs alioꝝ. 2ᵐ oñ
dit cũ dicit ⌊ Panes. ⌋ panis reficit: ⁊ ſic etiã lachꝛy
me reficiũt duplici rõne. Una eſt q2 vnicuiq3 eſt dele
ctabilis actio ſibi ꝯueniẽs. Uñ triſtitia eſt delectabilis
actio ꝯueniẽs triſtitie: ⁊ lachꝛymatio eſt triſtitie actio.
Alia rõ eſt: q2 qñ caloꝛ euaporat extra minuit̃. ⁊ iõ di
cit ⌊ ꝙ lachꝛyme ſũt ei ſicut panis. ⌋ q̃ſi reficiẽtes euz.
Uel ⌊ ſicut panis. ⌋ q2 ſicut p panẽ ſuſtẽtat̃. ita ipſe ſu
ſtentat̃ in bono p lachꝛymas. 3ᵐ oñdit cũ dic ⌊ Die ac
nocte. ⌋ ſ. in pſꝑitate ⁊ aduerſitate. Hiere.9. Plorabo
die ac nocte. Et cã hui⁹ eſt. ⌊ Dum dĩ mihi quotidie
ubi eſt de⁹ tuus. ⌋ Hec ſi ſũt v̓ba gẽtiliũ referunt̃ ad
cathecuminos. q.d. Nos (dicũt gẽtiles) hẽmus deũ
quẽ videm⁹ ſ. ſolẽ. Sz ubi eſt de⁹ veſter: quẽ fingitis?
Rñdete. De⁹ videri põt: ſz nõ a te: q2 nõ es mundus
corde. Itẽ ſi dicat iudeo ꝯuerſo a iudeo ifideli: ubi eſt
deus tuus? Rñdeat iudeus ꝯuerſus ad fidẽ: ubi ſit de
us meus appet in pena vr̃a.ſ. iudeoꝝ: q2 eſtis diſperſi.
Itẽ ſi ſũt v̓ba pctõris ad virũ iuſtũ in afflictione poſi
tũ. q.d. Ubi eſt de⁹ tuus: q̃re nõ ilbat te de afflictiõe
quã pateris? Rñdeat iuſtus. Quia hec tpalia nõ ſũt
pͥmiũ q̇d deus dat ſeruis ſuis: ſz celeſtia.

¶ Hec recordatus ſum ⁊ effudi in me animã
meam: qm̃ tranſibo in locum tabernaculi
ammirabilis uſq3 ad domum dei.

¶ Supra poſuit pſalmiſta ſuũ deſideriũ ⁊ cãm deſide
rij. Hic aũt ponit remediũ ꝯtra cãz.ſ. triſtitiã. Et circa
hoc duo ꝓponit ſiue facit. pͥmo ponit remediũ ex pte
ꝓpꝛie meditatiõis. ſecũdo ex pte diui auxilij ibi ⌊ Ad
meipͥm. ⌋ Circa pͥᵐ duo facit. pͥmo ꝓponit remediũ.
ſecũdo p hoc remediũ triſtitie ipedimẽtũ ibi ⌊ Qua
re triſtis. ⌋ In remedio ꝓponit pͥmo meditationez. ſe
cũdo mẽtis delectationẽ ibi ⌊ Effudi. ⌋ 3° aſſignat hu
ius rõnez ibi ⌊ Qm̃ trãſibo. ⌋ Dicit ḡ. ⌊ Hec recorda
tus ſuz. ⌋ ſ. iꝓpꝛoperia ifideliũ dicentiũ. Ubi eſt de⁹ tu
us. Tre.3. Memoria memoꝛ ero. Et habui ꝯſolatio
nẽ mẽtis. ⌊ q2 effudi in me aiaz meã. ⌋ Qñ liquoꝛ dif
fundit̃ dilatat̃. Uñ q2 latitudo cordis ptinet ad letitiã
que q̃ſi letitia eſt. Ideo in effuſione aie deſignat̃ dele
ctatio. pſ. Effundite corã illo corda vr̃a. Alia lr̃a hẽt
⌊ Effundi ſup me aiam meã. ⌋ Et ſz h̃ alit̃ legit̃: ⁊ eſt
ſenſus. Dicũt ⌊ Ubi eſt de⁹ tuus? ⌋ Et ego hec recor
datus. pͥmo queſiui inſenſibiles creaturas ſi iuenirem
deũ meũ: ſz iueni in eis quedã dei veſtigia. Ro.1. In
viſibilia dei a creatura mũdi p ea que facta ſũt ꝯſpici
untur. Sz ultra ꝓceſſi in reb⁹ intellectualib⁹ aie. ⌊ Et
effudi ſup me aiam meã. ⌋ i. ſollicite diſcutiẽs queſiui:
quicqd eſt in eis: q̃ſi corã me ponẽs oia: ſic q extrahit
de vaſe oia: ut diſcutiat qcqd ſit intus. ⁊ tñ non eſt ibi
de⁹ meus. Sz eſt adhuc aliqd ſup hoc: ⁊ h̃ feci. ⌊ Qm̃
trãſibo in locũ tabnaculi admirabilis: uſq3 ad domuz
dei. ⌋ q.d. Totũ ſolatiũ q̇d hẽo poſſez eſt ſpes tẽdendi
in deum.

in deū. Et dic duo.ſ.ꝗ tēdat:ꝛ quō ibi⌊ Quia in voce
ꝛc.⌋ Circa pͫ accipiēda eſt talis imagiatio. In veteri
teſtō erat duplex loc⁹ diuino cultui deputat⁹.ſ.tabnacu⸗
lū de ꝗ hēt Exo.36. Poſtea creſcēte ppli ſtatu ꝛ religi
one edificata ē dom⁹ dei.ſ.tēplū:nō ut tabnaculū ſꝫ ut
res fixa. Et hāc voluit facē dauid ſꝫ ꝓhibit⁹ eſt a deo.
2.Reg.7. Nūqd edificabꝭ mihi domū: Itē Paral.17
Sꝫ pmiſſū ē ei ꝙ fili⁹ ſu⁹ edificatur⁹ eēt domū dei.vñ
ipſe parauit ipēſas.ꝛ iō dic⌊ dicūt mihi ubi ē de⁹ tu⁹.⌋
Et ego hec recordat⁹ delectoꝛ ꝙ iueniā eū.ꝛ iō toto af
fectu tēdā i eū.⌊ Et trāſibo in locū tabnaculi admira⸗
bilis.⌋ q.d. Nō q̄ſcā donec iueniā eū. Et dic⌊ tranſi⸗
bo.⌋ qꝛ ꝑ tabnaculū qō erat mobile ſignat ſtat⁹ pñtis
eccliē que nō eſt ꝑpetua nec ſtabilis niſi uſqꝫ ad cōſu⸗
mationē ſclī.ꝛ tūc trāſferet. Et h̄ dr Apoc.21. Ecce ta
bernaculū dei cū hoīb⁹.i.pñs ecclia cū hoīb⁹.i.donec
hoīes erūt i vita iſta. Et ex h̄ trāſibo ad ſtabilē domū
dei.pš. Replebimur in bonis dom⁹ tue. Jo.14. In do
mo pa.mei ꝛc. Et ſic inuit ire in tabnaculū mirabile ꝛ
in domū dei. Et dicit tabernaculū mirabile ꝓpter mi
rabilia que facit ſanctis ſuis.

❡ In voce exultationis ꝛ ꝯfeſſionis:ſon⁹ epu⸗
lātis. Quare triſtis es aīa mea:ꝛ q̄re contur⸗
bas me. Spa in deo qm̄ adhuc ꝯfitebor illi:
ſalutare vult⁹ mei ꝛ de⁹ me⁹. Ad meipſꝫ aīa
mea cōturbata eſt:ꝓpterea memor ero tui de
terra iordanis ꝛ hermonijm a mōte modico.

❡ Hic deſcribit modus trāſeūdi uſqꝫ ad domū dei. Et
hic ſīlr accipiēda ē quedā imagiatio. Erat aūt ꝯſuetu⸗
do ꝙ qñ aliq ꝑ turmas ibāt ad tabnaculū ibāt cū gau
dio. Iſa.30. Cāticū erit vob̄ ſicͭ vox ſcificate ſolēnitatꝭ ꝛ
letitie.ſic ꝙ ꝑgit cū tybia gaudēter vadit.ꝛ iō dic⌊ ibo
i locū tabnaculi ꝛc.⌋ Et cū gaudio.qꝛ⌊ i voce exultati
onis ꝛ ꝯfeſſiōis ſon⁹ epulātis.⌋ Alia lr̄a hēt⌊ ſoni epu
lātis.⌋ q.d. Ibo i voce ſoni epulātis:qꝛ i epulis ē ſonus
gaudij.ꝛ h̄ magis pꝫ ꝑꝫ alias letitias que ſūt ibi. Refe⸗
rūn⁹ ḡ h̄ ad igreſſū gaudij:qꝛ erūt ibi tria. Primo erit
ibi exultatio de bonis hītis. Iſa.35. Gaudiū ꝛ letitiam
obtinebūt.2° erit ibi ꝯfeſſio de bñficijs gr̄e:qꝛ agſcent
ſe illa obtinuiſſe ꝑ gr̄az dei:ꝛ iō ꝯfitebunt mirabilia dī
ꝛ iō ſeqꝫ ibi gr̄arū actio ꝛ vox laudis.3° erit ibi ſpūalis
refectio. Iſa.pe. Serui mei comedēt ꝛ vos eſurietis:ſ⸗
ui mei bibēt ꝛ vos ſitietis ꝛc. Mat.5. Bti q eſuriūt ꝛ ſi
tiūt iuſticiā ꝛc.ꝛ iō erit ibi ſon⁹ epulātis. Itē feſtiuitas.
i.magis exultatio. Baruch.5. Cōſpice hierlꝫ ad oriētē ꝛ
vide iocūditatē a deo tibi venientē. Et lꝫ hec oia ipſcē
ſint i ecclia.⌊ q̄re triſtis es aīa mea.⌋ Hic adhibet reme
diū ꝯtra cām triſtitie.ꝛ pͦ remouet affectū.2° remouet
effectū ei⁹. Dicit ergo⌊ q̄re triſtis es aīa mea:⌋ cuꝫ de
beas gaudere qꝛ es in tabernaculo.ꝛ qꝛ ibo in domum
dñi. Quare ḡ es triſtis: Nā pua mala nō ſūt reputan
da i ꝯſideratiōe ad bona eīna. Eccī.30. Triſtitiā.ſ.ſclī
lōge expelle a te.2.Cor⁹.7. Triſtitia ſclī mortē opatur
Effect⁹ triſtitie ē turbatio qꝛ ex iordiatiōe affect⁹ ipa rō
ꝯturbat. Et qs loqꝫ:⌊ aīa.⌋ ſꝫ hūc ſclū. Aia hꝫ duas
ptes.ſ.ſenſitiuā quā noiat hic aīaꝫ ꝑꝑ aīalitatē.ꝛ ſupio
rē rōnē que noiat ſeipſaꝫ.qꝛ vnuſqſqꝫ maxie ē qō me⸗
li⁹ i eo ē.ꝛ iō dic rō ſupioꝛ iferiori⌊ q̄re ꝯturbas me.⌋
Et que ē cā: Oñdit aūt ꝙ nō dꝫ eē triſtis:qꝛ ē ſpes fu⸗
ture ꝯfeſſiōis.ꝛ iō dic⌊ Spa i dño:qm̄ adhuc cōfite⸗
boꝛ illi.⌋ q.d. Spa i ipſo deo qꝛ adhuc venies ad h̄ qō
deſideras.qꝛ.ſ.⌊ adhuc ꝯfi.illi.⌋ i.adhuc ſpo vultū ei⁹
vel i via vel i pñia.qō maxie ē mā gaudij. Iac.vl. Tri⸗
ſtat qs i vob̄ oret eq aio ꝛ pſallat ꝛc.⌊ ſalutare vultus
mei.⌋ Hic li ſalutare ꝑꝫ glo.ē noīatiui caſus.ꝛ ē ſenſus
Ego dico qm̄ ego ꝯfitebor illi. Et cui illi.ſ.chrō i ꝗ ſūt

due nāe.hūana.ſ.q̄ ē filis mr̄i.ꝛ iō dic⌊ ſalutare vult⁹
mei.⌋ i.vultū meū gerēs. Luc.2. Uiderūt ocu.mei ſa.
tuū ꝛc. Geñ.pe. Salutare tuū expectabo dñe. Iteꝫ nā
diua.ꝛ q̄ztū ad h̄ ē⌊ ꝛ de⁹ me⁹.⌋ iō dic. De⁹ me⁹. Ro.
9. Ex qb⁹ ē chr̄s ſꝫ carnē q ē ſup oia de⁹ bñdict⁹ i ſcla.
Uel ſꝫ Hieroͫ͡ li ſalutare ē accuſati caſus.q.d. Cōfite
boꝛ ei ſalutare.i.ſaluationē q̄ me ſaluauit. Et qō ſeqꝫ.
⌊ de⁹ me⁹.⌋ ꝯiūgit cū ſequētib⁹. ❡ Cōſeq̄nter adhibet re
mediū.ſ.diui auxilij. Ubi pͦ ꝓponit remediū.2° expo⸗
nit. Dic ḡ⌊ Ad meipſꝫ.⌋ Alia lr̄a hēt.⌊ A meipſo aīa
mea ꝯturbata.⌋ Pria ē melioꝛ.q.d. Que ē rō quero.
⌊ Quare aīa ꝯturbas me:⌋ Et hec turbatio venit:qꝛ
aliqlitcūqꝫ ꝯuerto me ad me iuenio mihi tribulationē
Oſee.13. Perditio tua iſrl̄ tm̄ ex me auxiliū tuū. Et iō
Hiero⁹ hēt.⌊ De⁹ me⁹ in meipſo.⌋ ſm̄ illā lr̄aꝫ ē ſēſus.
q.d. Cā turbatiōis a meipſo ē:qꝛ ſi referam⁹ ad hūanū
gen⁹ corruptio ſēſualitatis a rōne venit.ſ.a ſenſu pmi
parētis. Itē hō qlſqꝫ peccādo corrūpit nām ſuā.ꝛ iō
poſt pctm̄ ſēſualitas magis reſiſtit rōni. Et qꝛ nō ē i me
niſi cā turbationis.⌊ ꝓpterea memoꝛ ero tui.⌋ i.recurro
ad te. Oſee vl. Memoriale ei⁹ ſicͭ vinuꝫ libani. Et vñ:
⌊ de t̄ra iordanis ꝛ hermonij.⌋ Iordanis ē fluui⁹ i t̄ra
ꝓmiſſiōis.hermon ē qdā mons ꝓpiqu⁹ iordani. Et ſꝫ
hiſtoriā.2.Reg.7. Qñ abſalon iuit i hierlꝫ ꝛ hūit cōſi
liū ut ꝑſequeret dauid ꝛ hic erat citra iordanē.ꝛ tunc
chuſi ipediuit.ꝛ iō dic. Si eēꝫ i tāta tribulatiōe ſicͭ tūc
tū⌊ memoꝛ ero tui.⌋ Tria tū deſignant hic que ſūt in
baptiſmo. Per iordanē deſignat deſcēſus gr̄e i baptiſ⸗
mū. Iac.1. Oē datū bonū ꝛ oē donū ꝑfcm̄ deſurſuꝫ ē.
⌊ ꝛ de t̄ra.⌋ qꝛ ꝑ iſtuꝫ gr̄e t̄ra cordis ide fecūdat. Her
mon iterꝑtat anathēa ꝛ deſignat abrenūciationē quā
facim⁹ diabolo ꝛ pōpis ei⁹ i baptiſmo.qꝛ tūc qlibet ana
thematizat.i.ſepat ſe a diabolo.⌊ a mōte modico.⌋ qꝛ
hͨ renūciatio ꝛ gr̄a venit ab hūili corde.qꝛ hūilib⁹ de⁹
dat gr̄aꝫ. Iac.vl. Et diabolus ē rex ſr̄ oēs filios ſupbie

❡ Abyſſus abyſſum inuocat:in voce cathara⸗
ctarum tuarum. Omnia excelſa tua ꝛ fluct⁹
tui:ſuper me tranſierunt.

❡ Exponit remediū q̄ztū ad duo dcā.ſ.q̄ztū ad turbati
onē quā hēt in ſe.ꝛ q̄ztumad memoriā de deo ibi⌊ in
dicemū.⌋ ❡ Circa ad pͫ ꝓponit ſilitudinē ꝛ expōit eā
Abyſſuꝫ i ſcriptura ſignat mltitudinē aq̄ꝝ. Gen.1. Te
nebꝛe erāt ſup faciē abyſſi:ꝛ ſpūs dñi ꝛc. Cōtigit āt ꝙ
aque qñ i multitudie gñant i aere pōt vocari abyſſus
Et i iſtis pluuijs ē quedā circulatio qꝛ deſcēdūt ad t̄rā
ꝛ ex eis eleuāt vapores q gñant alias aq̄s:ꝛ itermedia
ſꝫ frequēter tonitrua que fiūt ex cōmotiōe nubiū que
gñat a vaporib⁹ ꝛ pluuijs. Itē ꝯtigit ꝙ poſt tonitruuꝫ
ſequunt fulgura.pš. Fulgura i pluuiā fec. Dic ḡ⌊ abyſ
ſus.⌋ i.multitudo aq̄rū.⌊ iuocat abyſſū.⌋ i.trahit ad ſe
multitudinē aq̄rū aliaꝝ.ꝛ h̄⌊ i voce catharactarū tua⸗
rū.⌋ i.quedā loca occulta ſūt i qb⁹ gñant aque ꝛ ex qb⁹
deſcēdūt. Uñ catharacte.i.nubiuꝫ que q̄ſi catharacte
q̄dā ſūt ex qb⁹ gñant. Et ſignat hec i ſcriptura.ſ.abyſ⸗
ſus ꝛ tēpeſtas iportāt malū. Exo.15. Abyſſi opuerunt
eos.vñ⌊ abyſſus ꝛc.⌋ q.d. Una punitio dei⌊ abyſſuꝫ
iuocat.⌋ i.ꝯtinuat ad aliā.q.d. Judiciū dei q̄ ifert pñtia
mala iuocat iudiciū q̄ futura mala infert.pš. Judicia
tua abyſſus multa. Et h̄ fit⌊ i voce catha.tuarū.⌋ i.ꝑ
vocē ſcripturarū tuarū vel pdicatoꝝ. Et h̄ refert ad h̄
qō dic⌊ Aia mea tur.ē.⌋ Quare:qꝛ abyſſus.i.ex vno
malo vl ex vno pctō ſeqꝫ magna pena. Uel alr.⌊ ꝓpte
rea mēoꝛ ꝛc.⌋ ut ꝑ abyſſus itelligat ſacra doctrīa.ꝛ ſic
ē ſēſus.⌊ Abyſſus.⌋ i.vet⁹ teſtm̄ vocat aliū.i.nouū te
ſtamētū. Et hec duo ꝯcordit iduc ut memoꝛ ſim tui.qꝛ
i utroqꝫ ꝓmittit hoī auxiliū dei.ꝛ h̄⌊ in voce catbara.

Abyſſus qd ſignifi cet.

tuarū. .i. p̄dicatoꝝ ⁊ doctoꝝ. Uel aliter. Propterea memor ⁊c̄. q̄ abyſſus. .i. q̄libet hō uocat abyſſus: q̄a ſcit hoīuz que ſūt hoīs niſi ſpūs hoīs qui in ipſo eſt .1. Cor. 2. Hiere. 17. Scd̄m aliā l̄rā; pſūdū eſt cor hoīs ⁊ iſcrutabile. ſ. abyſſus. .i. vn⁹ hō iuocat aliū ad chriſtū. Et h̄ ſit nō ꝑꝑa v̄tute: ſz in voce cataractarū. .i. iſpiratiōe ſpūs ſci ex qua hēt efficaciā lingua p̄dicatoris. Oīa excelſa tua. Sup̄ pſalmiſta poſuit ſilitudinē ſue tribulatiōis. hic aūt ip̄az ſilitudinē exponit. Supra dixit abyſſus abyſſū iuocat. .i. refert ad ſignandū q̄ nō ſolū vnā penā paſſus eſt ſz multas. ⁊ ad h̄ ſeq̄tur ſuā ſilitudinē. Hō affligit ab aq̄ que deſcendēte ab aere: aut exūte iferi⁹: ⁊ iſte ab vtroq; dic̄ ſe afflictū. A p̄o cū dic̄ Oīa excelſa tua. A 2o cū dic̄ ⁊ fluct⁹ tui ſup me trāſierūt. Excelſa iſta ſūt futura ſupplicia ⁊ reſpiciūt futurū iudiciū qd̄ fuit in mari qn̄ ſbmerſi ſūt quaſi plūbū. Exo. 15. Fluct⁹ ſūt pene p̄ntes que iuocāt aliō. Et id̄ turbat⁹ ſuz. Job. 19. Uiā fecerūt ſibi per me. Glo. trāſierūt. .i. a me receſſerūt fluct⁹ tui. Et ſic ſm̄ iſtā expōnē hec eſt vō ꝯſolatiōis. q.d. Memor ero tui: q̄ oīa excelſa tua ⁊ fluct⁹ tui receſſerunt a me. q.d. Pene maiores que deſignant p̄ fluct⁹ trāſierūt ſup me .i. qui videbant excedē facultatē meā. ſed p̄ma expoſitio eſt melior.

¶ In die mādauit dn̄s miām ſuā: ⁊ nocte canticū ei⁹. Apud me orō deo vite mee dicā deo ſuſceptor me⁹ es. Quare oblit⁹ es mei: ⁊ q̄re ꝯtriſtat⁹ icedo dū affligit me inimic⁹. Dū cōfringunt oſſa mea: exprobrauerūt mihi qui tribulāt me inimici mei. Dū dicūt mihi p̄ ſingulos dies ubi eſt de⁹ tuus: q̄re triſtis es aīa mea ⁊ q̄re ꝯturbas me. Spa in deo q̄m adhuc ꝯfitebor illi: ſalutare vult⁹ mei ⁊ de⁹ me⁹.

¶ Sic dictū eſt duo dixit: turbationē ad meip̄m ⁊c̄. ⁊ fiduciā ibi ppt̄ea memor ero tui. Et poſuit cām turbatiōis. mō exponit cāz q̄re memor ſit dei. Et p̄o ponit experimētū dīne miē. 2o addit orōnē ibi Apd̄ me oratio. Et fac̄ duo ſz duplicē ſtatū dīne miē. q̄ miā dei placida eſt in pſ̄ꝑitate ⁊ aduerſitate. Et id̄ q̄ſtū ad pſ̄ꝑitatē dic̄ In die mādauit dn̄s miāz ſuā. .i. tpe pſ̄ꝑitatis. q.d. Quicq̄d hēo pſ̄ꝑitat̄ iputo dīne miē. Tre. 3. Miē dn̄i q̄ nō ſum⁹ ꝯſūpti. Quātū ad ſtatū aduerſitatis dic̄ ⁊ nocte. .i. tpe aduerſitatis dedit cāticuz ei⁹. .i. letitia. .i. eſt mihi in tribulatione ꝯſolatio maxia ex dīna miā. Uñ alia l̄ra hēt In die declarauit. .i. diuina miā declarat̄ .i. manifeſtat̄ tpe aduerſitatis. Eccī. 35. Specioſa miā dei in tpe tribulatiōis. pſ̄. Scd̄m mltitudinē miſ̄ationū tuarū ⁊c̄. Scd̄m Hiero.m tn̄ ſic legit In die mādauit dn̄s miāz ſuā ⁊ nocte cāticū ei⁹ apd̄ me. Et hec orō dn̄i ⁊c̄. q.d. Percipio miāz dei ⁊c̄. in die nāli. uel aduerſitatis. In nocte cātica dei ⁊ oro. Iterū deo vite mee. Et hec ē planior. tn̄ ſz q̄ glo. exponit exponat ⁊ dicam⁹ Apud me orō. .i. ubi ppōit orōnē. ⁊ fac̄ circa h̄ tria. P̄io d̄ſcribit modū orādi. 2o orōnis tpa. 3o orōnis effectū. De orōne duo dic̄. q̄lit̄ ſe hēat ad orādū. q̄ aliq̄n orat hō ⁊ orō ei⁹ nō eſt apd̄ deuz q̄n nō orat p̄ ſe ſz ut videat̄ q̄ſi in publico. Mat. 6. Tu aūt cū oraueris ⁊c̄. 2o q̄lr ſe hēat ad eū quē orat: q̄ deo vite mee. .i. nālis vite actori. 1. Reg. 2. Dn̄s mortificat ⁊ viuificat. Itē vite grē. Ip̄e eſt vita tua. q̄ aīa viuit p̄ grāz p̄ h̄ q̄ viuit deo. Itē vite glīe. pſ̄. Apud te ē fons vite. ¶ Cōiter ponit orō. ⁊ dicā deo ſuſceptor me⁹ es ⁊c̄. In q̄ duo fac̄. P̄io grās agit de bn̄ficijs p̄ceptis. 2o querit rōnē de malis que patit̄. P̄io dz hō p̄mittē q̄ nō eſt grat⁹ de bn̄ficijs p̄ceptis: id̄ idign⁹ ē de p̄cipiēdis. Sap. 16. Ingrati ⁊c̄. Et id̄ dicit ſuſceptor me⁹ es. Hiero⁹ hēt Petra mea es. .i. fortitudo. Et id̄ ſuſceptor dī ad d̄ſcēdēdū. pſ̄. Tu aūt dn̄e ſuſceptor me⁹ es ⁊c̄. Uel ſuſceptor me⁹ es. .i. nāe mee. Iſa. 42. Ecce ſu⁹ me⁹ ſuſcipiā illū. Uel ſuſceptor me⁹: .i. in baptiſmo. pſ̄. Aſſūpſit me de aq̄s mltis. Et ſi ſuſceptor es miror de malis que patior. Et p̄o inq̄rit rōnē de malis. 2o ppōit quedā que ſūt ſigna vni⁹ ⁊ cā alteri⁹ ibi dū affligit. Ex malis duo ꝯſiderat. vnū ex p̄te dei. ſ. q̄ eēt ei⁹ oblit⁹. Aliud ex p̄te ſui q̄ p̄mebat̄ triſtitia. Ex p̄te dei q̄ p̄mittebat eū affligi. ⁊ id̄ dic̄ Quare oblit⁹ es mei: q̄ oli ſic ſuſcepiſti me. Iſa. 49. Dn̄s oblit⁹ eſt mei. Sz i rei v̄itate nō eſt oblit⁹ ex p̄te ſui q̄ affligebat̄ vn̄ dic̄ ⁊ q̄re ꝯtriſtat⁹ icedo. .i. que eſt cā q̄ das me triſtitie. pſ̄. Tota die ꝯtriſtat⁹ igrediebar. dum affligit me inimic⁹. Hic oſtēdit dolorē quē patit̄ ab aduerſarijs: ⁊ aſſignat effectū pſ̄equutiōis. q.d. Hec ē cā q̄re cōtriſtat⁹ icedo. q̄ affligor ab inimicis. q̄nq; a tpalib⁹. q̄nq; a ſpūalib⁹. Matth. 13. Inimic⁹ hō h̄ fec̄. Cā doloris ſeu effect⁹ eſt dū ꝯfringunt oſſa mea. Oſſa eccleſie ſūt fortes ut p̄lati ⁊ uiri pfc̄i. Et q̄nq; uel p̄ aduerſarios tpales: q̄nq; p̄ tētatiōes affligunt̄. pſ̄. Dinūerauerūt oīa oſſa mea. In q̄libet hoīe q̄libet v̄t⁹ eſt ſic q̄ddā os. ⁊ ſi ꝯtigat iſtū caſtū cadē: ꝯfringit os ei⁹. exprobrauerūt. Hic agit de cā triſtitie quā patit̄ ex v̄bis iniurioſis. vn̄ dic̄ exprobrauerūt mihi. .i. v̄bis iniurioſis. Hiere. 20. Fact⁹ ſuz in deriſū tota die oēs ſbſānauerūt me. Et h̄ iꝓꝓpiū eſt grauiſſimū. Tāto gs grauius fert iꝓꝓpiū quāto ſit ſibi de re de q̄ gl̄iat⁹ cōfidit. Iſte aūt maxie gl̄iabat̄ de deo: ⁊ id̄ h̄ obprobriū eſt ſibi grauiſſimū. Et id̄ inimici mei dicūt mihi p̄ ſingulos dies ubi eſt de⁹ tu⁹. pſ̄. Neq̄n dicat inimic⁹ ⁊c̄. q̄re triſtis es ⁊c̄. Hic oñdit orōnis effectū. Et orō hēt duplicem effectū. Un⁹ eſt expulſio triſtitie. Aliud eſt augmētū ſpei. Prim⁹ effect⁹ eſt q̄ p̄ orōnē aſcēdit mēs hoīs in deū. ⁊ q̄ de⁹ eſt ſūme bon⁹. q̄n aīa ſberet ei ſētit delectationē maximā. ⁊ delectatio pellit triſtitiaz uel diminuit: ⁊ id̄ dic̄ q̄re triſtis es ⁊c̄. Ex quo oraui. Et h̄ expoſituz ē ſup̄. Ali⁹ effect⁹ eſt q̄ creſcit in ſpe. q̄ ſi rex admittit aliquē ad familiare obſequz ⁊ colloquz aſſumit fiduciaz petēdi ⁊ obtinēdi. In orōne aūt hō ſpālit̄ loq̄t cū deo. pſ̄. In ipſo ſpauit cor meū ⁊c̄. ⁊ ideo ſubdit Spa in deo. .i. hoc expoſitū eſt ſupra.

¶ In finem pſalmus dauid. 42.

Iudica me de⁹ ⁊ diſcerne cām meam de gēte nō ſcā: ab hoīe iniquo ⁊ doloſo erue me. Quia tu es de⁹ fortitudo mea: q̄re me repuliſti ⁊ q̄re triſtis incedo dū affligit me inimicus.

In precedenti pſalmo dauid narrauit ſuū deſideriū. nūc aūt adhibet orōnē ad iplēdū deſideriū. Et p̄o ponit orōnē. 2o effectū ei⁹ ibi q̄re triſtis es. Circa p̄m̄ duo fac̄. P̄io ꝑponit orōnē i gn̄ali. 2o i ſpāli ibi ab hoīe iniq̄. Et p̄o petit iudiciū. 2o iudicij effectū. Petit ḡ Iudica me deus.

Sed uidetur pſumptionis eē: q̄ ipſe dic̄. Non intres in iudicium ⁊c̄. Queſtio.

Rn̄deo Dicēdū ē q̄ ē dupl̄x iudiciū. ſ. ſeueritatis ⁊ miē ſeu eq̄tatis. Primū ē q̄n attendit̄ ſolū res ⁊ nō ꝯditio ⁊ h̄ eſt timēdū. De h̄ dic̄ pſ̄. Nō intres in iudiciū ⁊c̄. q̄ iuſtitie nr̄e nihil ſūt in ꝯſpectu dei ut dicit̄ Iſaie. 64. Et hoc iudiciū eſt ſine miſericordia: ut dicit̄ Iac̄. 2. Scd̄m eſt q̄n cōſiderat̄ nō ſoluz natura rei: ſed ꝯditio pſone. pſ̄. Miſ̄t⁹ eſt dn̄s timētib⁹ ſe: q̄m ipſe coḡuit figmētū nr̄m. Et h̄ petit. Uel aliter. Eſt dupl̄x iudiciū. ſ. diſcuſſiōis cū merita diſcutiunt̄. ⁊ h̄ nō petit hic. q̄ diſcuſſio eſt timēda. Job. 9. Uerebar oīa opera mea

Solutio. Iudicium duplex.

Iudicium duplex.

mea ſciēs q̄ nō p̄cēs odelinquēti. Aliud eſt diſcretiōis .ſ. ſeparatiōis a malis. Et h̄ petit. ⁊ h̄ iō ſb̄dit ⁊ diſcerne cām meā. Et h̄ refert ad p̄ſītē ſtatū. ⁊ ſic petimus diſcerni a malis. ⁊ ſi nō loco: ſaltē cā. Multa eni ſūt cōia nob̄ ⁊ eis: q̄ꝛ loc⁹ euēt⁹ fortune ſed cā nō. q̄ꝛ eiſdē reb⁹ alr̄ utunt̄ boni ⁊ alr̄ mali. q̄ꝛ in aduerſis boni rutilāt p̄ patiētiā. mali v̄o fumāt per ipatiētiā. Si v̄o ad futurū iudiciū referam⁹ petim⁹ diſtingui: q̄ꝛ cā maloꝝ iudicabit ad ꝯdēnationē. bonoꝝ ad ſalutē. In ſp̄ali aūt petit iudicari q̄ztū ad duo. vꝫ quātū ad lib̄ationē a malo. ⁊ q̄ztū ad p̄motionē in bono. Petit ḡ lib̄ari a malo vel p̄ſ̄ti vel futuro. vn̄ dicit ab hoīe iniquo ⁊ doloſo erue me. Hō iniqu⁹ dr̄ diabolus. Matth. 13. Inimic⁹ hō h̄ fec̄. Uel ali⁹ hō ſeductor ſiue iniuſt⁹ q̄cūq̄. Et dicit̄ iniqu⁹ ille q̄ in iniuſtitiā icēdit ap̄te. doloſus v̄o p̄p occultā fraudulētiā. Prouer. 12. Dolus in corde cogitātium mala. Ab his ḡ lib̄at̄ q̄s dupl̄r. Uno mō ut non ſeducat̄ occulta doloſitate. Alio mō ut nō opp̄mat̄ aduerſitate. Quia tu es de⁹ me⁹. Hic ponit rō lib̄ationis ⁊ eſt duplex. vna ex p̄te dei q̄ pōt. vn̄ dicit tu es fortitudo mea. Iſa. 12. Fortitudo mea ⁊ laus mea dn̄s. Et dic̄ fortitudo nr̄a effectiue q̄ꝛ ab ipſo eſt. Iſa. 40. Qui dat laſſo v̄tutē ⁊ his q̄ nō ſūt fortitudinē ⁊ robur multiplicat. Alia rō eſt ex p̄te ſua .ſ. maloꝝ que patit̄. Que dā mala patimur ſꝫ opiōnē. q̄ꝛ cū ſum⁹ in aduerſitatib⁹ videmur repulſi a deo. vn̄ dicit Quare me repuliſti. Sꝫ nō repellet dn̄s plebē ſuā. Et ſic eſt tm̄ opinatū malū h̄. Aliud eſt verū. vn̄ ſeq̄tur. q̄re triſtis incedo. triſtis .ſ. vel triſticia ſc̄li que mortē opat̄. ⁊ ſic ē ſenſus. q̄re triſtis icedo. ſ. tp̄alr̄. dū affligit me inimicus. hō malus tp̄alr̄. Uel triſtis icedo. triſticia bona que opat̄ p̄niam in ſalutē. Et ſic eſt ſēſus. q̄re triſtis icedo. ſ. tm̄. q̄ꝛ ēt letitia adiūgēda eſt p̄nie.

Emitte lucē tuā ⁊ v̄itatē tuā: ipſa me deduxerūt ⁊ adduxerūt in mōtē ſcm̄ tuū ⁊ in tabernacula tua. Et itroibo ad altare dei: ad deum qui letificat iuuētutē meā. Cōfitebor tibi in cythara de⁹ de⁹ me⁹: q̄re triſtis es aīa mea ⁊ q̄re ꝯturbas me. Spa in deo q̄m adhuc cōfitebor illi: ſalutare vult⁹ mei ⁊ deus meus.

Hic ponit p̄motionē in bono. Et p̄⁹ petit oīa bona q̄b⁹ p̄mouet̄. 2° petit p̄motionē p̄ illa. Petit aūt duo bona. Lucē ⁊ v̄itatē. Ad deū p̄uenit paſſib⁹ mētis ⁊ p̄ cognitionē. Heb. 4. Illis p̄mittit̄ itroit⁹ q̄ credūt. Duo ſūt nec̄ia cognitiōi .ſ. lux ⁊ cognitū. Eph. 5. Oē qd̄ manifeſtat̄ lumē ⁊c̄. Et iō duo petit .ſ. lucē ⁊ v̄itatē ad que per me nō valeo venire. Et iō dicit Emitte lucē tuā ⁊ v̄itatē tuā. Idē ē lux ⁊ v̄itas hic. q̄ꝛ accipiunt̄ p̄ chr̄o. Emitte lucē tuā. ſ. chr̄m. Jo. 1. Erat lux vera ⁊c̄. ⁊ v̄itatē tuā. q̄ꝛ ipſe chr̄s v̄itas eſt. Jo. 14. Ego ſum via v̄itas ⁊ vita. q. d. De⁹ p̄r emitte chr̄m. Uel lux hic accipit̄ p̄ lege. q̄ꝛ Prouer. 6. Mādatū dn̄i lucerna ⁊ lex lux. ⁊ v̄itatē. ſ. nouū teſtm̄. Cōſ̄ter ponit promotio in bono. Et ponit p̄⁹ directionē in accedendo ibi ipſa me deduxerūt. ſ. lux ⁊ v̄itas .i. duxerunt ad te. Uel duxerūt. ſ. abſtraxerūt a malis. ⁊ adduxerunt in mōtē ſcm̄ tuū: ⁊ in tabnacula tua. Hec orō reſpondet deſiderio p̄cedētis pſ. Trāſibo in locū ⁊c̄. Et q̄ꝛ adhuc nō ſufficit p̄eto adduci per deū ad mōtē ⁊c̄. Hieruſm̄ erat in pede mōtis in latē aq̄lonis. Et ſic p̄mo p̄ueniebāt ad mōtē q̄ illuc ibāt. 2° ibāt ad h̄itationem 3° ad locū ſacrificij .ſ. altare. Et ēt ibi nō q̄ſcit ſp̄s meus ſꝫ aſcēdit ad deū. ⁊ iō dicit adduxerūt me in montē ſcm̄ tuū ⁊ in tabnacula tua. ſ. ad h̄itationē. Et iterum nō q̄ſcit ibi ſꝫ vadit ad domū dei .i. ad altare. Iō dicit Introibo ad altare dei. ſ. ⁊ nō q̄ſcit ibi ne videatur idolatra. ſed vadit ad deū q̄ letificat iuuētutē meā.

Myſtice aūt in mōte ⁊ in tabnaculis eccl̄ia p̄ſ̄s deſignat̄ vel eccl̄ia celeſtis. q. d. Deduxerūt me i eccl̄iā tuā Iſa. 2. Erit p̄parat⁹ mons dom⁹ dn̄i in v̄tice mōtiū ⁊c̄. ⁊ tabnacl̄a. ſ. diuerſitates ſcōꝝ que ſūt quedā p̄egrinatiōes ſup̄ t̄rram. Heb. 11. Et hec eccl̄ia dr̄ porta celi. Gen̄. 28. Nō eſt hic aliud niſi dom⁹ dei ⁊ porta celi. Et iō ēt dr̄ altare dei .i. ipſe de⁹. Apoc. 21. Ipſe de⁹ eſt tēplū q̄ꝛ oīa ſacrificia ſp̄ualia ſūt offerēda in deo nō in terrena. Et ibi erit letitia. Iſa. 66. Uidebitis ⁊ gaudebit cor v̄rm. Matth. 25. Intra in gaudiū dn̄i tui. Et iō dicit letificat iuuētutē meā. ſ. erit ibi renouatio ⁊ iuuēt⁹. q̄ꝛ ut dr̄ Eph. 4. Oēs occurrem⁹ in mēſurā etatꝭ plenitudinis chr̄i. ⁊ iō dicit iuuētutem. pſ. Renouabit ut aq̄le iuuēt⁹ tua. Et hūc pſalꝫ dicūt p̄ſb̄ri cū accedūt ad altare. q̄ꝛ hec duo .ſ. letitia ⁊ renouatio ſūt nec̄ia illis q̄ ad celeſte altare accedē volunt. Leuit. 10. Quō potui comedē aut placē dn̄o in cerimonijs mēte lugubri. Itē nō eſt ibi vetuſtas p̄cti. Jo. 12. Scribo vobis iuuenes. Uel totū qd̄ dictū eſt refert̄ ad celeſtē patriā in q̄ deſiderio debem⁹ ſtare ⁊ ad illā deſiderāter p̄gē. ⁊ hoc deſignat cū dicit in montē ſcm̄ tuū. Exo. 15. Introduces eos ⁊ plātabis in monte hēditatis tue. q̄ꝛ eſt ibi ſtabilitas ſtat⁹. Itē eſt ibi ſocietas ſcōꝝ. vn̄ dicit ⁊ in tabnacula tua. Numeri. 24. O pulchra tabernacula tua iacob. pſ. O dilecta tabernacula tua dn̄e v̄tutum. Et dicunt̄ tabernacula q̄ꝛ lꝫ ſint homines ciues ſm̄ gr̄am tn̄ ſꝫ ꝯditionē hūane nāe ſūt ibi hoſpites. 3° altare deſignat hūanitatē chr̄i. Iſa. 33. Regē in decore ſuo videbūt. Et chriſt⁹ dicit̄ altare dei. Heb. vl. Hēm⁹ altare d̄ quo edē nō hn̄t p̄tātē q̄ tabnaclo deſuiūt. q̄ꝛ ſic oīa ſacrificia carnalia offerebant̄ in altari: ita oēs orōnes offerunt̄ p̄ chr̄m. Un̄ oīs orō t̄minat̄ Per chriſtum dn̄m nr̄m. Sꝫ q̄ꝛ nō eſt q̄es in humanitate iō ult̄i⁹ tēdit ad diuinitatē. vn̄ dicit ad deū ⁊c̄. Job. 22. Sup̄ oīpotētē delitijs afflues: ⁊ eleuabis ad deū faciē tuā. Effect⁹ orōnis eſt ꝯfeſſio laudis. vn̄ dicit Cōfitebor tibi in cythara de⁹. ſ. h̄ dic̄ p̄p affectū. q̄ꝛ Iſa. 51. Gaudiū ⁊ letitia iuenict in ea. Et dicit i cythara. ſ. ad drām pſaltij: q̄ꝛ pſalteriū ſonat a ſup̄iori: ſꝫ cythara ab iferiori. vn̄ Cōfitebor in cythara. q̄ꝛ ſumus lib̄ati a malis mūdi. Et pſalteriū: q̄ꝛ ꝯſequuti ſum⁹ illa gaudia ſup̄na. Quare triſtis ⁊c̄. Totū hoc qd̄ ſeq̄tur expoſitum eſt ſup̄ in precedenti pſalmo.

In finē p̄ filijs chore itellect⁹. pſ dauid. 43.

DEus aurib⁹ nr̄is audiuim⁹: p̄res nr̄i annūciauerūt nobis. Op⁹ qd̄ opat⁹ es in dieb⁹ eoꝝ: ⁊ in diebus antiq̄s. Man⁹ tua gētes diſp̄didit ⁊ plātaſti eos: afflixiſti p̄plos ⁊ expuliſti eos. Nec eni in gladio ſuo poſſederūt terrā: ⁊ brachiū eoꝝ nō ſaluabit eos. Sed dextera tua ⁊ brachiū tuū ⁊ illuminatio vultus tui: q̄m cōplacuiſti in eis.

Supra pō oñdit deſideriū ſuū ad deū. hic aūt p̄cedit ad orādū ꝯ afflictionē toti⁹ p̄pli. Titulus. In ſinē pō filij chore ad itellectū. Filij chore ſūt filij paſſiōis chr̄i ⁊ hij ſūt p̄pe martyres q̄ chr̄m imitant̄ .i. Pe. 4. Chr̄s paſſus eſt p̄ nob̄ ⁊c̄. Et iō ꝯuenit p̄pe martyrib⁹. Uerū eſt q̄ a deo dant̄ oīa bona tp̄alia ⁊ ſp̄ualia. Tp̄alia ſūt minora bona. ſp̄ualia aūt ſūt maiora. P̄r p̄uis filijs dat p̄ua. magna v̄o dat p̄fectis. Et ſic de⁹ fac̄. Nā q̄n hoīes erāt in ſtatu p̄uuloꝝ dedit eis p̄ua .i. tp̄alia ſic p̄ꝫ in ve. te. Gal. 3. Erāt ſic p̄uuli ſb̄ pedagogo .i. ſb̄ obſuātijs legis. Iſa. 1. Si volueritis ⁊ audieritis me bona terre comedetis. Sꝫ iā p̄fecia in nouo

Myſtice.

Quare h̄ ſc̄s pō dicatur ante miſſam.

Pſalm⁹ ꝯueniens martyribus.

teſtõ nõ pmittunt tpalia ſʒ dure afflictiões ⁊ h̃ ſb ſpe ſpũaliũ. Luc. 6. Beati eritis cũ uos oderint hoies ⁊c. ⁊ ſic eſt itẽtio ꝑs retrahẽ hoies noui teſti ab appetitu terre ne pſpitatis pmiſſe in ueti teſtõ. ¶ Diuidit ḡ pſ iſte in tres ptes. Pmo agit de pſpitate pterita. 2° de aduerſitate pñti ibi⌊ Nũc aũt repuliſti.⌋ 3° petit auxilium ꝯ eas ibi⌊ Exurge.⌋ Circa pᵐ duo fac. pᵒ enũat bñficia antiqua collata. 2° oſtẽdit ſe hẽre ſpem maioꝝ ibi⌊ Tu es ipſe.⌋ Circa pᵐ tria fac. Pmo pmittit auditũ bñficioꝝ. 2° tpis ibi⌊ Opᵒ qd.⌋ 3° ponit ipʒ bñficium ibi⌊ Man' tuas.⌋ Circa pᵐ pmo pponit modũ audiendi. 2° a qb' audierũt. Premittit aũt iuocationẽ diuini nois cũ dic⌊ De'.⌋ Et hic pſ iſte pcedit p modũ oronis que eſt aſcẽſus mẽtis in deũ. uel qꝛ i iſto pſalo agit de pſpis ⁊ aduerſis. In aduerſis hõ reſpectũ hẽt ad deum ſic ad defẽſorẽ. pſ. Ad dñʒ cũ tribularer ⁊c. In pſpis cũ gaudio iuocat deũ. Iſa. Sicut ſitiẽs cum gaudio igredit ad fontẽ.⌊ Audiuim'.⌋ Audit' necĩ' ẽ ad ſapiaʒ. Eccl. 16. Si dilexeris audire ſapiẽs eris. Et ẽt ẽ necĩ' ſapiẽti. Prouer. 1. Aud. ꝯs ſapiẽs ſapiẽtior erit. Silr cuilibet eſt necĩ': qꝛ nullus eſt ſufficiẽs ad excogitãda oia que ad ſapiaʒ ptinẽt. Et iõ nullus ita ſapiẽs ẽ qn iſtruat ab alio. qꝛ ſi audit bona iuuat recipiẽdo. ſi audit mala iuuat cogſcẽdo meliora.⌊ aurib' nrĩs.⌋ Iam rib' ſuis audit q audit aurib' ſbiectis rõni. Uñ hõ dr̃ i quãtũ hẽt rõnẽ. Qñ aures ſũt ſubiecte rõni ſũt hũane qñ nõ ſbijciunt rõni tũc brutales. Luc. 8. Qui hẽt aures audiat. i. ꝯſideret.⌊ pẽs nrĩ annũciauerũt nobis.⌋ Hic oſtẽdit a qb' audiuit q voluerũt docẽ ṽitatẽ: qꝛ patres ſũt. Deut. 23. Interroga pẽs tuos ⁊c. Itẽ q potuerũt docẽ ṽitatẽ qꝛ antiq. In antiqs eſt ſapia.⌊ op' qd opa/t' es i dieb' coꝝ.⌋ Hic ponit tpa i q̃ iſta audiuit. Que dã bñficia ſũt antiq̃ que ipſi viderũt. vñ dic⌊ ⁊ i dieb' antiqs man' tua.⌋ Hic ponit ipʒ bñficiũ. 2° ponit bñficij ordinẽ ⁊ bñficij cãʒ. In bñficio ꝯſideram' op' ⁊ fructũ opis. Op' diuine ṽtutis eſt qꝛ expulit añ eos gentes. vñ dic⌊ Man' tua.⌋ i. potẽtia tua. Nã p mẽbra i deo ſignat actio quã exercem' p ipſaʒ.⌊ gẽtes diſpdidit.⌋ i. bitãtes in ṫra pmiſſiõis deſtruxit ẽt corpalr. pſ. Diſpge illos in ṽtute tua. Fruct' ẽ qꝛ ipi ſucceſſerũt eis. Job 34. Cõteret mltos ⁊ inũabiles: ⁊ ſtare faciet alios pro eis. Propẽea dic⌊ ⁊ plãtaſti eoſ.⌋ Exo. 15. Introduces eos ⁊ plãtab ⁊c. Qd plãtat radicat ut faciat fructuʒ. Iſa. 5. Expectaui ut facẽt vuas ⁊ fec labruſcas.⌊ Afflixiſti pplos.⌋ Hic eſt modus ⁊ ordo bñficij qꝛ nõ ſtatiʒ fuit deſtructa. qꝛ ṫra fuiſſet iculta ⁊ beſtie multiplicate ⁊ iõ paulati eos ꝯſũpſit. vñ dic⌊ Afflixiſti pplos.⌋ ⁊ p bella ⁊ p beſtias ⁊ p ſcrabões. Joſue. 24. Miſi añ uos ſcrabones. Sap. 12. Miſiſti añceſſores exercit' tui veſpas.⌊ ⁊ repliſti eos.⌋ ita paulati eoſ affligẽs. pſ. Eicit a facie coꝝ gẽtes.⌊ Nõ eni in gladio ſuo poſſederũt ṫrã.⌋ Hic ponit cã bñficij. Et pᵒ excludit cãʒ opinataʒ. 2° ponit uerã cãʒ. Cã opinata poſſet eẽ fortitudo ppli: q' expuliſſet eos: ⁊ iõ remouẽs h̃ dic⌊ Nõ i gladio ſuo ⁊c.⌋ Duplex eſt fortitudo hois. vna eſt ex expientia armoꝝ: ⁊ hãc excludit⌊ Nõ i gladio ſuo poſſederũt ṫrã.⌋ Judith. 5. Filij iſrl̃ nõ ꝯfidũt. Et ſeqt ibidẽ. Uicerũt nõ cũ glad Alio. Alia ẽ ṽt' nãlis ⁊ hãc excludit dicẽs⌊ ⁊ brachiũ coꝝ nõ ſaluabit eos.⌋ i. ptãs coꝝ. pſ. Non ſaluat rex p multã ṽtutẽ. Deut. 32. Ne dicerẽt man' nrã excelſa ⁊ nõ dñs fec hec oia. Cã uera eſt qꝛ a deo factuʒ eſt. vñ dic⌊ Sʒ dextra tua ⁊c.⌋ Et ponit q̃tuoꝛ. tria ad executionẽ. 4ᵐ ad affectũ ptinet. Si rex vult iuuare aliquẽ tria fac ei. Pmo dat ei fauorẽ. 2° ipendit auxilium opis. 3° dat ꝯſiliũ in dirigẽdo. Sic fac eis de'. Pmo eni fuit eis fauorabilis ⁊ dedit eis pſpitatẽ. Et hec ſignat in dextra p quã ſignat pſpitas. Exo. 15. Manus dextra tua magnificata eſt. Itẽ dedit eis auxiliũ. ⁊ h̃ ſignat in brachio. Luc. 2. Fec potẽtiã in brachio ſuo. 3° direxit eos ibi⌊ Et illuminatio vult' tui.⌋ i. directe pcedẽs a puidẽtia tua. 4ᵐ ptinet ad affectũ.⌊ Qm cõplacuiſti in eis.⌋ q. d. Quare fec nob iſta? Nunqd pp merita nrã? Nõ. Deut. 9. Ne dicas i corde tuo cũ deleuerit eoſ dñs de' tu' i ꝯſpectu tuo. pp iuſtitiã meã itroduxit me dñs ut poſſiderẽ ṫrã hãc. ſed h̃ fuit pp grãm dei.⌊ Qm cõplacuiſti in eis.⌋ i. placitũ tibi fuit o de' i eis. Matth. 11. Qm ſic placitũ fuit ante te.

Auditõis utilitas.

¶ Tu es ipſe rex meus ⁊ deus meus: qui mandas ſalutes iacob. In te inimicos noſtros uẽtilabimus cornu: ⁊ in nomine tuo ſpnemus inſurgentes in nobis.

¶ Hic ponit ſpes quã hẽt de maiori bñficio que ꝯſurgit ſpe ipi' dei. Et iõ tria hic fac. Pmo pponit cãʒ ſpei. 2° fiduciã ibi⌊ In te inimicos.⌋ 3° grãꝝ actionẽ ibi⌊ In deo laudabimur.⌋ Circa pᵐ tria fac. Pmo ponit imutabilitatẽ dei. 2° gubnationẽ. 3° expientiã diui auxilij. Dei imutabilitatẽ oñdit qꝛ de' fec h̃ pꝛib'. ⁊ iterũ qꝛ ṽt' ei' nõ eſt diminuta. ⁊ iõ ſibi fac ẽt maiora põt. vñ dicit.⌊ Tu es ipſe rex me' ⁊ de' me'.⌋ q nõ es diminut'. Itẽ ad te ẽt ptinet cura hois ſic nũc. vñ dic⌊ rex meus.⌋ q defẽdis ⁊ gubnas.⌊ ⁊ de' me'.⌋ q puideo mihi. Deut. 6. Audi iſrl̃ ⁊c. Ergo ꝯfido ſic ⁊ illi ꝯfiſi ſũt. Itẽ expiẽtia: qꝛ tu ſolus es q ſaluas. vñ dic⌊ Qui mandas ſalutes iacob.⌋ Et h̃ dic qꝛ olim ſaluabat p alios. ſed hic ipſemet ſaluat. Iſa. 25. Ecce de' nr̃ iſte: expectauim' eũ: ⁊ ueniet ⁊ ſaluabit nos.⌊ In te inimicos nros.⌋ Hic ponit fiduciã quã hẽt de deo. Et pmo pponit qd ſpat. 2° oſtẽdit q' illud attribuit deo. 3° ponit cãʒ. Sperat aũt auxiliũ ꝯ inimicoſ ꝯ qs hẽt duplex auxiliũ. vnũ ut vincat hoſtẽ ⁊ q̃tũ ad h̃ dic⌊ in te.⌋ i. in tua ṽtute nõ in nrã.⌊ uẽtilabim' cornu.⌋ i. inimicos nros. uel in pñti uel in futuro. Et dic⌊ cornu.⌋ ſiſitudinarie. qꝛ ṽt' ipugnatiua bouis eſt i cornu. Et dic⌊ uẽtilabim'.⌋ qꝛ in area ſepant palee a frumẽto: ſic in iudicio mali auferent ⁊ boni remanebũt. Aliud auxiliũ eſt q' nõ vicat ab hoſte. ⁊ q̃tũ ad h̃ dic⌊ in noie tuo ſpnem' iſurgẽteſ in nob.⌋ i. per ṽtutẽ tuã ſpnem' oẽs hoſtes nros in futuro uel in pñti: qꝛ nihil potuerũt nobis nocere.

¶ Nõ eni in arcu meo ſpabo: ⁊ gladius meus nõ ſaluabit me. Saluaſti enim nos de affligẽtibus nos: ⁊ odientes nos confudiſti.

¶ In pcedẽti ṽſu pſ poſuit ſpem repulſionis hoſtiũ. hic aũt rõnẽ dictoꝝ oſtẽdit. ſ. q' dixit⌊ In te inimicos noſtros.⌋ Et iõ oſtẽdit q' nõ ſpat in ſeipſo: qꝛ⌊ neqꝫ i arcu.⌋ Nã. 1. Reg. 2. dr̃. Arc' fortiũ ſupat' eſt. Item nõ ſpat ẽt in gladio. vñ⌊ ⁊ gladi' me' non ſaluabit me.⌋ pſ. Gladi' eoꝝ ꝯfringat. Dijs eni duob' pugnat. ſ. arcu ad diſtãtes. Uñ per arcũ deſignat aſtutia hois per quã hõ in futuro ſibi puidet. q. d. Nõ ſpo in mea pudẽtia. Gladio pugnat ad ppinquos. in quo deſignat potẽtia. q. d. Nec in potẽtia mea ſpo ſed in te. Uñ hẽs hãc ſpem? In deo. Et oſtẽdit per expiẽtiã.⌊ Saluaſti eni nos ex affligẽtib' nos.⌋ uel in pñti: qꝛ etſi corpaliter nobis nocerẽt: ſpũaliter tñ nocere nõ pñt. uel in futuro. Sancti dupliciter affligunt. quãdoqꝫ in corpalibus uerbis uel factis. 1. Reg. 2. Affligebat quoqꝫ eam emula eius. Qñqꝫ affligunt ſpũaliter qñ peccant illi qui habitãt apud eos. Et ab hijs afflictionibus liberantur a deo.⌊ Et odiẽtes nos cõfudiſti.⌋ Iõ nõ pñt ſeq ꝯtra nos intẽtũ ſuũ: ⁊ ꝯfundunt hic: ⁊ ꝯfundent in futuro. Iſa. 41. Ecce cõfundent ⁊ erubeſcẽt omnes q impugnãt aduerſum te.

¶ In deo

¶ In deo laudabimur tota die: et in noie tuo
confitebimur in seculum.
¶ Hic ponit gratiarum actio. Et primo ponit laudē qua ipsi lau-
dabunt. 2° ponit laudē qua ipsi laudabūt. Nā in pñis
laudabūt et laudabunt. ideo dicit. tota die. i. eternitate.
Et hec laus est scā quia nō est in seipsis: sz in deo. Hiere.
17. Laus mea tu es. ps. Laudate dñm in scis eius. Item
erit ɔtinua: quia. tota die. i. eternitate. ps. Melior est di-
es vna i atrijs tuis sup millia. Laudabunt dico a chro
Matth. 10. Qui me ɔfessus fuerit et c. i. laudabo eum
corā pr̄e meo. Hiero° hēt. In deo laudabūt. quia sci in
pñis laudabūt deū ɔsiderādo bonitatē ei°. Et ɔfitebū-
tur grās agētes de beneficijs.
¶ Nunc autem repulisti et confudisti nos: et
non egredieris in virtutibus nostris.
Derisiõ p martyribus. ¶ Hic ponit aduersitatē scōrum noui testi. Et primo ponit ad-
uersitatē quā patiunt. 2° ponit eorum patiētiā et firmitatē
ibi. hec oia venerūt sup nos. Circa aduersitatē autē
scōrum primo tāgit aduersitatis cām. s. libtractionē diui auxi-
lij. 2° tāgit ordinē ibi. Auertisti nos. Scōs hō tria
hēt i deū. s. ɔfugiū. ps. Dñe refugiū fact° es nob. Pro
uer. 18. Turris fortissima nomē dñi ad ipsz currit iust°
et exaltabit. 2° hēt in deo gliaz. ps. Tu es glia mea. 3°
iterū auxiliū. ps. Auxiliū meū a dño. Qñq3 autē in exte
riorib° videt q hō nō hēat in deo refugiū. Et ideo dicit
. Nūc autē repulisti nos. q olim eras refugiū: et hoc i
quātū nō defendis nos ab impellētē. Tre. 2. Repulit
dñs altare suū. nō tñ quātū ad iteriora repulit: quia non
repellet dñs plebē suā. Itē nō es glia mea: quia. ɔfudisti
nos. videris nos in exteriorib° nos ɔfūdē qñ sustines
nr̄am ɔfusionē. Itē solebas ɔsuliari et auxiliari: sz mō nō
Quare deus p[er]mit- facis: quia. nō egredieris de° in v̄tutib° nr̄is. Et loqt
tit bonos ad modū ducis. Cōsuetū erat in veteri testō q qñ de°
tribulari. auxiliabat pplo pugnāti tūc de° egrediebat cū popu-
lo. Abacuch. 3. Egressus es in salutez ppli tui et c. Hoc
autē nō signat motū localē in deū: sz ꝓcessū ꝓuidentie
ei° ad exteriora. Nūc autē nō egredit de° dū permittit
nos succūbē hostib°. Et hoc fac ut adducat nos a terre-
nis: quia si semp eēt ꝓspitas in reb° tpalib° hō fuiret deo
p eis. Et si hoc eēt itētio nr̄a frustraret i istis. Ut g amor
nr̄ nō sit mercenari° et intētio nr̄a nō referat ad corpo-
ralia subtrahit hoc sule amicis.
¶ Auertisti nos retrorsuz post inimicos nros:
et qui oderūt nos diripiebāt sibi. Dedisti nos
tanq3 oues escarū: et in gentib° dispsisti nos.
Uendidisti populū tuū sine ꝓcio: et non fuit
multitudo in cōmutationibus eorum.
¶ Hic ponit ordo aduersitatis scōrum virorum q3tū ad duo.
s. q3tū ad ɔsolationē quā nō hūt: et q3tū ad afflictionē
quā patiunt hoies q vadūt ad bellū fugiūt capiuntur
occidunt dispgunt et vēdunt. ¶ Quātū ad primuz dicit
. auertisti nos retrorsuz post inimicos nros. i. fecisti
nos fuge. Deut. 28. Per vnā viā egredieris ɔ eos. s. ini
micos: et p septē fugies. Hoc maxime ptinet ad sanctos
martyres. quia in ꝓsecutione aliq nō valētes sustinere
auersi sūt a fide. 2. Pe. 2. Meli° erat eis viā iustitie nō
cognoscē q3 post cognitionē retrorsum ɔuerti. Aliq fu
giebāt. Matth. 10. Si vos ꝓsequuti fuerint in vna ci-
uitate fugite in aliā. ¶ Quātū ad 2m dicit. Et q ode-
rūt nos diripiebāt sibi. Tho. 3. Traditi sum° in dire-
ptionē. Isa. 42. Ipse autē pplus direpti° et vastatus est.
Hoc ēt ɔtigit scis: quia aliq direpti sūt a diabolo. s. q ne-
gauerūt fidē. Itez aliq capti ab hostib° qui fugiebant.
¶ Quātū ad 3m dicit. facti sum° obprobriū. Et hoc
quia occiderūt nos corpalr. ¶ Quātū ad 4m dicit. et i
gētib° dispsisti nos. quia ad lr̄am iudeis sic accidit. Deu
ter. 28. Dispgemini in oēm ventū et c. Et silr sci marty-
res dispsi sūt. ¶ Quātū ad 5m dicit. Uēdidisti populū
tuū sine ꝓcio. quia ita occisi sunt martyres sine precio. s.
magno. In quo ostendit q hēant viles. Isa. 52. Gratis
venūdati estis. et nō fuit multitudo in cōmutatiōib°
eorum. Hiero° hēt. Nō fenerasti. Fenerator dat mo
dicū et accipit multū. q. d. Nō multi sūt qui lucrati sūt
ibi: quia pauci tūc ɔuersi fuerūt. vñ plures mortui q3 cō
uerterent. Uel. nō fuit multitudo. aliorum qui in mor-
te illorum psallerēt deo. Tre. 1. Uie syon lugēt eo q non
sit qui veniat ad solēnitatem.
¶ Posuisti nos obprobriū vicinis nr̄is: subsā-
nationez et derisum hijs qui sunt in circuitu
nr̄o. Posuisti nos in similitudinem gentib°: et
cōmotionem capitis in populis.
¶ Sup° ps posuit oppssionē scōrum. hic vo ponit eorum vili-
ficationē. Et primo ponit vilificationē quā exteri° passi sē
Ostēdit 2° qd ex hoc efficit in corde ibi. Tota die v̄-
ba mea. Circa primum ponit ꝓcessum vilificatiōis ex pte
vilitatis hoium: et ex pte vilitatis rei. Ex pte vilitatis ho
minū est q primo di alicui obprobrium. s. q est latro vel
adulter. 3° ptit hoc in derisionē. 3° putrescit in fabulā.
i. in ifamiā ex pte ꝓsonarū. quia primo a suo socio. 2° trāsit
ad alios. 3° diuulgat. ¶ Et hoc dicit quātū ad primum. Fa-
cti sum° obprobriū vicinis nr̄is. i. frib° et ɔsanguib°.
quia sci vocabant sacrilegi homicide vel alia hmoi. Et hec
illusio fit nutu. vñ dicit. Subsannatio. Et v̄bo. vñ di
cit. et derisio. Subsannatio est qñ rugato naso deri-
det aliqe. Derisio qñ cū ludo vel letitia loquit que ad
vituperiū ptinēt. Hiere. 20. Fact° sum in derisuz tota die
oēs subsanāt me. Et dicit. hijs q in circuitu nr̄o sūt.
q si nō solū vicinis sz iā ad alios deuoluti sum° in vitu-
periū et obprobriū nr̄m. sic et sci martyres fuerūt ab oi-
b° derisi. i. Cor°. 4. Tanq3 purgamēta hui° mūdi facti
sum°. ¶ Quātū ad 3m irrident: quia hoies loquunt de
eis ut cātāt. vñ dicit. Posuisti nos in similitudinem genti
bus. Qñ malū ifert alicui v̄tit in ꝓabolā et di. Ita ac
cidat tibi sicut tali. Et sic qui male tractat ponit in ob
probriū. Forte aliq dicebāt sic ɔtingat tibi sicut lauren
tio et alijs. et ideo dicit. Posuisti nos in similitudinem gēti-
b°. i. in exēpliū mali et obprobrij. Job. 17. Posuit me
q si in ꝓuerbiū vulgi: et exēpliū sum corā eis. 3. Reg. 9.
Erit dom° ista in exēpliū. Itē fit hoc facto et nutu. vn-
de dicit. cōmotionem capitis in pplis. Matth. 27.
Pretereūtes blasfemabāt eū mouētes capita sua. ps.
Loquuti sūt labijs et mouerūt caput. Uñ. Posuisti.
i. in similitudinē chri. s. vel hoc nob pati fecisti qd christ°
passus est. q. d. Sicut gētes mouerūt chro capita sua
blasfemātes: ita fecerunt nobis.
¶ Tota die verecūdia mea ɔtra me est: et cōfu-
sio faciei mee cooperuit me. A voce exprobran-
tis et obloquētis: a facie inimici et ꝓsequētis.
¶ Hic agit qd ex exteriori obprobrio nascat in corde. Et
primo ponit v̄ecūdiā. 2° ostēdit cāz ibi. a voce. Primo pōit
v̄ecūdiā et dicit. Tota die v̄ecūdia mea ɔ me est. i. cō
tinue est i ɔspectu meo. Uel. ɔ me. i. ɔ id qd debet mi
hi. s. bono: q debet v̄tuosis. Uerecūdia sz phz est timor
de turpi. Est autē turpitudo duplex. primo sz v̄itatē. et hec
Verecundia duplex. ē turpitudo pcti et v̄ecūdia de tali nō cadit i v̄tuosos quia
nō hūt in se ɔsciaz pcti de quo v̄ecūdari possint: sz ca-
dit i malis. Ro. 6. Quē fructū hūistis tūc i qb° nūc eru
bescitis. Alia turpitudo ē sz extimationē. s. q patiat exti°
abiecta uł obprobria et hec ē ēt i ꝓfectis viris. et de hac
dic hic. Tota die et c. Signū v̄ecūdie ē rubor i facie
Uerecūdia est timor confusionis et passio hec cōcitat
spiritus vitales: et ideo alterat sanguis. Et inuerecūdi

ſūt palidi: ⁊ verecūdi ſunt rubei. Tn̄ timidi qui timēt mortē ſūt palidi: ſed nō qui timet obprobriū. Et rō eſt q̄ nā retrahit ſe ad locū ubi eſt defect⁹. Vn̄ qñ timet de vita ſanguis ⁊ ſpūs retrahūt ſe ad ꝑncipiuȝ vite. ſ. cor. Qñ vō timet aliqd exteri⁹ ſpūs ⁊ ſanguis retrahūt ſe ad exteriora. Dicit ḡ ⌊ ⁊ ꝯfuſio faciei mee cooperuit me. ⌋ i. iduit vultū meū rubedine. Et dic̄ ⌊ cōfuſio faciei mee. ⌋ q̄ naſcit̄ in facie. ſȝ qñ eſt ita magna q̄ coopiat totū corp⁹ cāuſ ex ꝯculcatiōe ⁊ viliſicatiōe. ¶ Q̄ntū ad 2m dic̄ ⌊ a voce exprobrātis. ⌋ Exprobratio ē qñ īgerit̄ alicui iꝓpiū i facie. pš. Tota die exprobrabāt mihi ⁊c̄. Obloquutio eſt occlta detractio. Eccl̄i. 10. Si mordeat ſerpēs in ſilētio nihil min⁹ ab eo qui occulte detrahit. Sic factū eſt ſcīs tp̄e pſequutiōis. Nā maximus fecit cōprehēdi malas mulieres ⁊ ꝯfiteri q̄ chriſtiani mala feciſſent cū eis. vn̄ dic̄ ⌊ a voce exprobrātis. ⌋ Exprobrauerūt ē chrō ⁊ in ſe ⁊ in mēbris. Et iō dicit ⌊ a facie inimici ⁊ pſequētis. ⌋ Et dicit ⌊ inimici. ⌋ q̄ odiū eſt cā pſequutionis. 1. Cor⁹. 4. Perſequutioneȝ patimur ꝓpter iuſtitiam ⁊ ſuſtinemus.

¶ Hec oīa venerūt ſup nos nec obliti ſum⁹ te: ⁊ inique nō egim⁹ in teſtamēto tuo. Et non receſſit retro cor nr̄m: ⁊ declinaſti ſemitas noſtras a via tua.

¶ Hic oſtēdit coꝝ pſeuerātiā in bono. Et ꝓponit coruȝ ſtabilitatē in duob⁹. Pō pſiſtē dȝ in hijs que ꝑtinēt ad fidē ⁊ in bona opatione. Et dic̄ q̄ ꝑ hec oīa que venerūt ſup nos. i. ꝑ oēs ꝑdictas aduerſitates neq̄ fidē i corde dimiſerūt. vn̄ dic̄ ⌊ nec obliti ſum⁹ te. ⌋ pš. Oēs ſluct⁹ tuos ⁊c̄. Neq̄ dimiſerūt cultū diuiꝰ. vn̄ ſeq̄t ⌊ ⁊ inique nō egim⁹ in teſtō tuo. ⌋ i. neq̄ dimiſim⁹ notitiā quā hēm⁹ de te per fidē. ⌊ neq̄ teſtm̄ tuū. ⌋ Teſtm̄ dī eſt pactū initū cū eo in lege ⁊ in baptiſmo. vn̄ q̄ facit ꝯ obſuātiā diui cult⁹ tāc fac̄ inique ꝯ teſtm̄ dei. Et h̄ nō fecerūt martyres. Hiero⁹ hēt ⌊ Et nō ſūt mētiti in te. ⌋ q. ſ. nec v̄bo ꝯ eū offēderūt. Eccl̄i. 11. Sta in teſtō tuo. Itē ſūt ſtabiles in bonis opib⁹ iuſticie que ex recto corde ꝓcedūt. Et iō dic̄ ⌊ Nō receſſit retro cor nr̄m. ⌋ ꝑ dimiſſionē charitatis. Luc̄. 9. Nemo mittēs manū ad aratrū ⁊c̄. Iſa. 1. Abalienati ſūt retrorſū. ſ. pctōres. Sȝ charitas martyrū in nullo diminuta eſt quātū ad ipſa opa. Et dic̄ ⌊ Nō declinaſti ſemitas nr̄as a via tua. ⌋ q. d. Nō ꝑmiſiſti q̄ actiones nr̄e declinarēt a via iuſtitie tue. Iſa. 30. Hec eſt via ambulate in ea. Vel ⌊ declinaſti (ſm aliā lr̄am) ſemitas nr̄as. ⌋ i. ſemite nr̄e ſūt ad q̄s iducit nr̄a nā ſm ſe. ſ. ſm ꝯcupiam. Et ſic ducit ad vias cordis nr̄i in q̄bus nō eſt ambulandum. repuliſti tales vias a via tua.

¶ Qm̄ humiliaſti nos in loco afflictiōis: ⁊ cooꝑuit nos vmbra mortis. Si oblitī ſum⁹ nomē dei nr̄i: ⁊ ſi expādim⁹ man⁹ nr̄as ad deū alienū. Nōne de⁹ reqret iſta: ipſe eniȝ nouit abſcondita cordis. Qm̄ ꝑ te mortificamur tota die: eſtimati ſum⁹ ſicut oues occiſionis.

¶ Sup̄ pō poſuit mala que patiunt̄ ſci ⁊ coꝝ ꝯſtātiam. hic aūt ponit rōnē coꝝ que dicta ſūt. Et ꝑ ꝯ h̄ cum ꝑmiſſis ꝯtinuari dupl̄r ſm duos ſenſus di... a ibi ⌊ Declinaſti ſemitas. ⌋ i. vias q̄b⁹ querim⁹ que carnis ſunt. Et ſm h̄ ꝯtinuat̄ ſic. q. d. Nō ꝑmiſiſti nos declinare i hijs que ſūt carnis. ⌊ Qm̄ humiliaſti nos in loco afflictiōis. ⌋ i. mūdi. Eccſ. 1. Vidi cūcta que ſūt ſub ſole ⁊ ecce oīa vanitas. Et in h̄ humiliat de⁹ ſcōs dupl̄r. ſ. humiliatiōe v̄tutis. pš. Humiliabā in ieiunio aīam meā. ⁊ humiliatione coactiōis. pš. Humiliauerūt in cōpedib⁹ ⁊c̄. ¶ Q̄ntū ad 2m dic̄ ⌊ ⁊ cooꝑuit nos vmbra mortis. ⌋ i. iudiciū future mortis. Nā vmbra ꝑcedit: poſtea hēm⁹ riſuȝ mortis. Vel ⌊ vmbra mortis. ⌋ i. pctōres q̄ ſūt i tenebris ⁊ ſbiecerūt nos ſibi ⁊ ſuitūti coꝝ. Job. 28. Lapidē caliginis ⁊ vmbra mortis diuidit a pplo peregrināte. ⌊ Si obliti ſum⁹. ⌋ hic ꝓbat qō dixit. Et ꝑ⁹ ꝓponit ea. 2⁹ ponit diuinū iudiciū. 3⁹ euidēs ſignū. Dicit ḡ. Dixi: nō ſum⁹ te obliti ⁊c̄. Et iō ꝓponit ⌊ Si obliti ſum⁹ nomē dei nr̄i. ⌋ Si. i. nō. Itē ⌊ ſi expādim⁹ man⁹ noſtras ad deū alienū. ⌋ Alienū. ſ. a nā diuinitat̄ ⁊ a ritu iudeoꝝ. q. d. Si oram⁹ eos ſic deos qd̄ eſt inique agere i teſtō dei. Et ſi iſta fecim⁹ reqret iudiciū dei. Et iudiciū dei ſufficiēs eſt ad h̄ reqrēdū. vn̄ dic̄ ⌊ Nōne de⁹ reqret iſta? ⌋ q. d. imo: q̄ ipſe ſcit oīa. vn̄ ſeq̄t. ⌊ Ipſe enim nouit abſcōdita cordis. ⌋ Hiere. 17. Prauū ē cor hoīs ⁊ iſcrutabile. ⁊ q̄s coḡſcit illud? q. d. Solus de⁹. Itē ꝓbat h̄ ꝑ iudiciū euidēs. q̄ ſi voluiſſet recedē nulla mala paterent̄ ſci i h̄ mūdo ſic nūc patiāt̄. Et ꝑ⁹ pōit cāȝ q̄re patiant̄: q̄ cā fac̄ martyrē. Et iō dic̄ ⌊ Propter te mortificamur tota die. ⌋ 1. Pe. 4. Nemo vr̄m patiat̄ q̄ſi homicida aut fur aut maledic⁹ aut alienoꝝ appetitor. ſi aūt vt chriān⁹ nō erubeſcat. 2⁹ ponit mala que patiunt̄. Et ꝑ⁹ oſtēdit hec eē mala ex grauitate pene: ex ꝯtinuitate: ⁊ ex opīone. Puniētiū grauitas ⌊ q̄ mortificamur. ⌋ ꝯtinuitas: q̄ ⌊ tota die. ⌋ 1. Cor⁹. 1. Quotidie morior ꝑ gl'iā vr̄am. Opīo: q̄ credebāt eos occidē nō vt bōs: ſȝ vt malos ⁊ dignos morte. ⁊ iō dic̄ ⌊ Eſtimati ſum⁹ vt oues occiſiōis. ⌋ Ad vtilitatē boīum vel ad patientiā martyrū. q. d. Quare mortificamur tota die: ⁊ tn̄ nō reclamam⁹ ſȝ ſuſtinemus ſicut oues ducte ad occiſionē: ſicut etiam fuit de chriſto.

¶ Exurge q̄re obdormis dn̄e: exurge ⁊ ne repellas in finē. Quare faciē tuā auertis: obliuiſceris inopie nr̄e ⁊ tribulationis nr̄e. Qm̄ humiliata eſt in puluere aīa nr̄a: ꝯglutinatus eſt in terra vēter nr̄. Exurge dn̄e adiuua nos: ⁊ redime nos ꝓpter nomen tuum.

¶ Hic inuocat auxiliū dei. Et ꝑ⁹ ponit qō admirātis. 2⁹ petitio diui auxilij. Admiramur ḡ q̄ ꝑmittit ſcōs ſuos ſic affligi. Et h̄ pōt eē aut ex defcū voluntatis: aut cognitiōis. Q̄ nō velit ꝯtigit dupl̄r. vel ꝑ pigritiā: vel ꝓpt̄ ꝯtēptū. ¶ Q̄ntū ad ꝑm dic̄ ⌊ Quare obdormis dn̄e? ⌋ q. d. Nunqd ꝑ pigritiā ꝑmittis nos affligi? Et dī obdormire ꝑ effectū. Nō tn̄ dormitabit neq̄ dormiet q̄ cuſtodit iſrl̄. ¶ Q̄ntū ad 2m dic̄ ⌊ ⁊ ne repellas i finē. ⌋ ſ. finalr̄ ⁊ ſi videaris nos repuliſſe ad tp̄us. Et h̄ dī de chrō ut ſit v̄bū nr̄m. q. d. Abſcōdiſti te ⁊ nōdū ſurrexiſti in fide gētiū. Exurge in eis ⁊ nos nō repellemur ab eis. ⌊ Quare faciē tuā auertis? ⌋ Dupl̄r ꝯtigit defect⁹ cognitionis. vel q̄ nō videt. ⁊ iō dic̄ ⌊ auertis. ⌋ Quādo de⁹ iuuat videt̄ reſpicē. qñ nō: videt̄ auertē. Exo. 3. Vidēs vidi afflictionē ppl'i mei q̄ eſt in egypto ⁊c̄. pš. Ne auertas faciē tuā a me. Vel ⌊ q̄re auertis faciē tuam. ⌋ ut te nō videam⁹? Nā ſi viderem⁹ nō patēmur aliqō malū. Vel q̄ eſt obliť. Et iō dic̄ ⌊ Inopie nr̄e ⁊ tribulationis nr̄e obliuiſceris. ⌋ Hic enūat mala que patimur. Et eſt triplex malū. in exteriorib⁹: in corpe: ⁊ i aīa. ¶ Quātū ad ꝑm dic̄ ⌊ Obliuiſceris iopie nr̄e. ⌋ q̄ ad lr̄am paupes erant ꝓpter bona ſublata. Heb. 10. Rapinā bonoꝝ noſtroꝝ cū gaudio ſuſcepiſtis. ¶ Q̄ntū ad 2m dicit ⌊ tribulationis nr̄e. ⌋ q̄ multe tribulationes iuſtoꝝ. ¶ Quātū ad 3m dicit ⌊ Qm̄ humiliata eſt in puluere aīa noſtra. ⌋ Aliqui humiliant̄ animo. aliq̄ corpe. aliqui ſpū intrinſecus. Et iō dicit ⌊ Adheſit in terra vēter nr̄. ⌋ Et ponit vētrē pro toto corpore. Vel hoc qō dicit ⌊ Humiliata eſt in puluē aīa nr̄a. ⌋ refert ad defectū in ſpiritib⁹. q̄ ⌊ aīa. ⌋ i. cogitatio aie cogitat terrena. Iſa. 29. De tra loqueris ⁊ de humo audiet̄

eloquiū tuū.⌊ Et uēter. ⌋i.ſenſualitas totaliť ire inhe
ret. Uel aliter.⌊ Quō humiliata eſt ⁊c. ⌋i.pfectiores i
nob̄ humiliati ſunt.⌊ a puluere. ⌋i.a pctōre.ꝓs. Tanqȝ
puluis quem proijcit ⁊c. Itē⌊ uenter. ⌋i. infirmi inter
nos adheſerūt terrenis hoib⁹ q̄ recedētes a fide. Cō
tra obliuionē dicit⌊ Adiuua nos. ⌋Cōtra obdormi/
tionem dicit⌊ Exurge. ⌋Contra mala dicit⌊ Et redi
me nos propter nomen tuum. ⌋

¶ In finē pro hijs qui cōmutabunť filijs cho
re ad intellectū canticū pro dilecto. ꝓs. 44.

ERuctauit cor meū uerbū bonuȝ: di/
co ego opa mea regi. Lingua mea ca
lamus ſcribe: uelociter ſcribentis.

Supra pſalmiſta propoſuit orōnem
pro aduerſitate regni ⁊ regis
hic q̄ſi proponit glīaȝ regis ⁊ regni ex diuino bñficio.
Et ꝓ⁹ ꝓponit diuinū bñficiū. 2⁹ inuitat ex h̄ exemplo
alias gētes ad ſuiendum deo ibi⌊ Oēs gētes. ⌋Circa
ꝓᵐ duo facit. ꝓ⁹ ꝓponit glīaȝ regis ⁊ magnificētiā re
gni. 2⁹ ꝓponit pacē regni ibi⌊ De⁹ nr̄ refugiū. ⌋Iſte
ꝓs dicitur epithalamus. Cōſuetudo eni erat q̄ in nuptijs
cātabanť aliq̄ cantica ad laudē ſpōſi ⁊ ſponſe: ⁊ illa di
cunť epithalamica. Eſt ḡ mā hui⁹ pſalmi de q̄buſdā
ſpōſalib⁹ chrī ⁊ eccl'ie: que qdē ꝓmo initiata fuerūt qñ
filius dei uniuiť ſibi nām humanaȝ in utero v̄ginali. ꝓs.
Et ipſe tanq̄ȝ ſpōſus ꝓcedēs de thalamo ſuo. Uñ ea/
deȝ eſt mā hui⁹ pſalmi que ⁊ libri qui dicitur cātica canti
coꝝ. ¶ Titulus talis eſt.⌊ In finē ꝓ hijs qui cōmu/
tabunť filijs chore ad intellectū canticuȝ ꝓ dilecto. ⌋
Et pōt dupliť intelligi. Uno mō ut ſuppleaf ꝓs: ut ſit
ſenſus. Pſal's iſte eſt ducēs nos in finē chrm: pro hijs
q̄ cōmutabunť. ſ. de ſtatu infidelitatis ad chrīȝ. Uñ di
cit⌊ Pro pſtib⁹ mis ⁊c. ⌋Ita ⁊ hic ꝓs ꝯuenit paſſioni
chrī. i. credētib⁹ in chrm paſſū. Et h̄ ad intelligēdum
myſteria chrī ⁊ eccl'ie. Et nō ſolū ꝓs ſȝ etiā canticuȝ.
⌊ pro dilecto. ⌋ſ. chr̄o. Matth. 3. Hic eſt fili⁹ meus di
lectus. Hiero⁹ hēt ſic. Uictoria pro lilijs filioꝝ chore:
canticū ꝓ dilectiſſimo. Et q̄ð dicit pro lilijs: oſtēdit q̄
agit hic ꝓs pro delitijs ſponſi ⁊ ſpōſe. Et hoc ſignaf ꝑ
flores roſas ⁊ lilia. Can̄. 2. Fulcite me florib⁹ ⁊c. Et cō
petit v̄ginib⁹ que ſūt q̄ſi lilia. ¶ Iſte ꝓs diuidiť i tres
partes. ꝓmo poniť ꝓemiū cantici. ſecūdo poniť cōmē
datio ſponſi ibi⌊ ſpecioſus. ⌋tertio poniť cōmēdatio
ſponſe ibi⌊ Audi filia. ⌋Circa ꝓᵐ tria facit. ꝓmo ꝓ/
ponit editionē pſalmi. ſecūdo finē ibi⌊ Dico. ⌋tertio
deſignat auctorē ibi⌊ Lingua. ⌋Editio deſignaf cuȝ
dī⌊ Eructauit cor meū v̄buȝ bonū. ⌋Eructatio ex ni
mia plenitudine ſiue repletione ꝓcedit: in quo ſignaf
q̄ ex abundātia deuotionis ⁊ ſapie loqtur. Mat. 12.
Ex abundātia cordis os loqtur. Et notādū q̄ huius
editio pſalmi attribuiť cordi: ex cui⁹ magna deuotiōe
eſt cōpoſitus: q̄ nō eſt iſte de illis de q̄b⁹ dī Iſa. 29.
Populus hic labijs me honorat: cor aūt coꝝ lōge eſt
a me: ſed corde ꝓnūciat laudes chrī. 1. Cor. 14. Pſal
lam ſpū: pſallā ⁊ mēte. Hoc cor eructauit v̄buȝ. ſ. hui⁹
pſalmi q̄ð eſt bonuȝ: q̄ ꝯſolatoriū. loqť eni myſteria
chrī ⁊ eccl'ie. Thi. 1. Fidelis ſmo: ⁊ nullus ſermo mei
ore illo. Zach. 1. Rñdit dñs angelo qui loquebaf in me
v̄ba bōa: v̄ba ꝯſolatoria.⌊ Dico ego. ⌋i. ꝓnūcio⌊ opa
mea regi. ⌋i. ad honorē regis chrī. Iſa. 32. Ecce i iuſti
tia regnabit rex. q. d. Cāto hūc pſalȝ ad honoreȝ chrī:
cui opa nr̄a oia debem⁹ dicare. Col. 3. Oē q̄ðcūq; fa
citiȝ i v̄bo aut i ope: oīa i noīe ieſu chrī facite.⌊ Ligua
mea calamus ſcribe. ⌋Hic poniť actor pſalmi q̄ eſt lin
gua. q. d. Nō intelligaf q̄ ex ꝓprio hūc fecerim: ſȝ au/
xilio ſpūs ſci q̄ utiť lingua mea ſicut ſcriptor utiť cala/
mo. Et iō ꝓncipalis actor hui⁹ pſalmi eſt ſpūs ſcūs.
2. Reg. 23. Spūs dñi loquut⁹ eſt ꝑ me q̄ſi per inſtrȝ.
2ᵉ Pe. 1. Nō uolūtate allata ſȝ ſpū ſcō ⁊c. Et cui⁹ ca
lamus eſt:⌊ Scribe uelociť ſcribētis. ⌋ſ. ſpūs ſci qui
uelociť ſcribit in corde hoīuȝ. Qui eni per ſtudiū que
rūt ſapiētiaȝ ꝑ partes. ⁊ etiā lōgo tpe ſtudēt. Sed qui
hñt eā a ſpū ſcō uelociť accipiūt. Act. 2. Fact⁹ eſt repē
te de celo ſonus ⁊c. Illi q̄ hñt ſciaȝ ꝑ reuelationē diuā
ſubito īplent ſapiētia: ſic illi ſūt ſubito repleti ſpū ſcō.
ꝓs. Uelociter currit ſmo ei⁹. Eccl'i. 11. Facilis eſt i ocu
lis dei ſubito honeſtare pauperē. Uel uelociť opantis
q̄ Dixit ⁊ facta ſūt. Pōt autē lingua ad aliud referri:
q̄. ſ. q̄ nō ſolū uoluit dicē: ſȝ corde ꝓ⁹ cogitauit. 2⁹ di/
xit ore. ⁊ 3⁹ ſcripſit. q. d. Nō ſolū ꝓſint p̄ntib⁹ qui au/
diūt: ſȝ etiā futuris. Iſa. 8. Sume tibi librū grandeȝ ⁊
ſcribe in eo ſtilo hoīs. Abach. 2. Scribe viſuȝ ⁊ expla
na eū. Hec ḡ expō eſt iſolis. Sȝ aliq̄ dicūt q̄ hec v̄ba
ꝓponunť ad cōmendationē chrī ſm diuinitatē: quaſi
ſint v̄ba dei prīs. Sȝ hāc expōneȝ nō approbat Aug⁹
⁊ Hiero⁹. tñ Dio⁹ utitur 2⁹. c. de diui. no. ubi itrodu/
cit h̄ uerbū.⌊ Eructauit ⁊c. ⌋Et ſȝ iſtā expōnem cō/
mēdaf a p̄re tripliť. ꝓ⁹ deſcribitur ei⁹ emanatio. 2⁹ ei⁹
v̄tus ibi⌊ Dico. ⌋3⁹ eius opatio ibi⌊ Lingua. ⌋Cir/
ca emanationē ei⁹ a p̄re ponit q̄tuor. ꝓ⁹ ei⁹ nālem pro
ceſſionē: cū dicit⌊ Eructauit. ⌋q̄ð eſt quedaȝ emana
tio de plenitudīe. vñ ꝓceſſus filij a p̄re eſt diuina eru
ctatio. q̄ ꝓcedit ex plenitudīe diuine nāe. Io. 1. Pr̄ dili/
git filiū ⁊c. 2⁹ poniť modū emanatiōis: q̄ nō corpaliť
nec de aliq̄ alia nā emanauit: ſȝ ad modum ſpiritalis.
Cor meū q̄ſi nō ex nullo nec de alia eēntia: ſȝ de corde
meo. ꝓs. Ex utero añ luciferū genui te. 3⁹ poniť ꝓprie/
tas ꝓcedētis. q̄⌊ Uerbū. ⌋Io. 1. In ꝓn⁹ erat v̄bum.
Itē poniť pfectio ꝓcedētis. q̄⌊ Bonū. ⌋q̄ſi hñs ple/
nā bonitatē diuinitatis. Luc. 18. Nemo bonus niſi ⁊c.
Uirtus oñdiť cū dicit⌊ Dico ego. ⌋i. ꝑ uerbum facio
⌊ oia mea opa regi. ⌋i. ad honorē regis. ſ. filij q̄ ē vn⁹
de⁹ mecū. Io. 1. Oia per ip̄m facta ſūt. Propria ope/
ratio deſignaf cū dicit⌊ Lingua mea calam⁹ ſcribe. ⌋
q. d. q̄ ipſe eſt lingua mea. eſt etiā calam⁹ ſcribe. In ſa
cra ſcriptura operationes metaphorice deſignanť ꝑ
inſtrūa uel mēbra que ſunt operationū ꝓn⁹. ⁊ ſic ꝑ lin/
guam ⁊ calamū opatio dei deſignaf ꝯueniēs lingue ⁊
calamo. Opatio lingue eſt q̄ per eā diffundiť ſapiētia
cordis ad alios. per calamū aūt deſignaf q̄ ſapia que
eſt in corde tranſfundiť in mām ſenſibilem. ſ. ꝑgame/
num. Deus aūt ⁊ loqtur ⁊ ſcribit. Loqtur qñ trāſfun/
dit ſapiam ſuā in mentes rōnales. ꝓs. Audiā q̄d loq̄/
tur in me dñs deus. Et h̄ dī uerbū. q̄ per ip̄m eſt oīs
illuminatio. Io. 1. Et vita erat lux hoīum. Scribit: q̄
indicia ſue ſapie īprimit in rōnabilib⁹ creaturis. Ro.
1. Inuiſibilia dei ⁊c. Eccl'i. 1. Deus effudit illā ſup oia
opera ſua. Sicut eni reſpiciēs librū cognoſcis ſapien
tiā ſcribētis: ita cum nos videmus creaturas cogſci/
mus ſapiam dei. Calam⁹ igiť eſt uerbum dei.

¶ Specioſus forma p̄e filijs hoīuȝ: diffuſa eſt
gratia in labijs tuis: propterea benedixit te
deus in eternum.

¶ Premiſſo proemio ſm vnū ſenſū: uel chriſti diuinita
teȝ ſm aliū ſenſū. Hic poniť cōmendatio chriſti ſȝ hu
manitatē. Et q̄ dixit Dico ego opera mea regi. com/
mendat chriſtū ſm ſilitudinē regis. ſ. dauid a q̄tuor. ſ.
a gratioſitate. a bellica v̄tute. a iudiciaria poſtē: ⁊ a de
litiaruȝ multitudine. 2⁹ pars ibi⌊ Accingere. ⌊3ᵃ ibi
⌊ Sedes. ⌋4ᵃ ibi⌊ Mirra. ⌋Circa ꝓᵐ duo facit. pri
mo deſcribit gratioſitatē regis. ſecūdo cām uel effectū
ibi⌊ Propterea. ⌋Nō q̄ duo ſenſus vigēt in hoīe ꝓn

Pſalm⁹ epithala/ mus.
In pſalō agitur de ſpōſo chri ſto ⁊ ſpon ſa eccl'ia. Lirinus.

Dionyſii alia expō

Logt' de us ⁊ ſcri bit.

Chriſtus

cipaliter.ſ.viſus ⁊ audit⁹. vñ p hec duo aliqs grõſus appet. per pulchritudinẽ viſui: per gratioſũ vbũ audi/tui. Uñ hec duo pcipue fuerũt in chõ. vñ Can̄.2. Oñ de mihi faciẽ tuã: ſonet vox tua in aurib⁹ meis. Uox eni tua dulcis ⁊ facies tua decora. Jp̄e eni pulcher fu it ⁊ eloquẽs i hijs que decuit ſuã eloquẽtiã. ℂ Quã tũ ad p̄m dicit ⌊ Speciosus forma. ⌋ Et nõ q in chõ quadruplicẽ pulchritudinẽ. vnã ſm formã diuinam. Phil.2. Qui cũ in forma dei eẽt. Et ſʒ hãc fuit Spe ciosus pre filijs hoiuʒ. Nã oẽs tñ hñt grãm ſm redũ dantiã ⁊ pticipationẽ. ſʒ iſte per ſe ⁊ plene. Col.2. Jn eo hitat oĩs plenitudo diuinitatis corpaliter. Heb.1. Cũ ſit ſplẽdor glie ⁊ figura ſbſtãtie ei⁹. Sap.7. Can/dor eſt lucis eterne: ⁊ ſpeculũ ſine macula dei maieſta tis. Alia eſt pulchritudo iuſtitie ⁊ veritatis. Hiere.31. Bñdicat tibi dñs pulchritudo iuſtitie. Jo.1. Plenum grẽ ⁊ vitatis. Alia eſt pulchritudo ꝯuerſationis bone ſte. Et de hac p̄ᵉ Pe.ult. Forma facti gregis. Et hac forma fuit ſpecioſus pre filijs hoium: qꝛ ſua ꝯuerſatio fuit magis honeſta ⁊ vtuoſa q̃ʒ alicui⁹. p̄ᵉ Pe.2. Pec catũ nõ fecit nec inuẽtus eſt dolus in ore ei⁹. Aug⁹ in origiali. Nobis cernẽtib⁹ vbiqʒ ſpecioſus pulcher in maib⁹ parẽtũ. pulcher in miraculis: pulcher in flagel lis: pulcher deponẽs aiaʒ: pulcher i paſsiõe: pulcher i ligno: pulcher i celo. 4ᵃ eſt pulchritudo corpis. ⁊ hec etiã chõ ifuit. Can̄.1. Ecce tu pulcher es dilecte mi.

Queſtio de forma corporis chriſti.

Sed nunquid ſm hãc pulchritudinẽ fuit ſpecioſus pre filijs hoiuʒ? Uidet q nõ: qꝛ Jſa.53. dĩ. Uidim⁹ ⁊ nõ erat i eo ſpẽs neqʒ decor. Jtẽ per rõnẽ pbat: q chrs voluit paupta tem hẽe: ⁊ nõ uti diuitijs: ut doceat eas ꝯtẽnẽdas. Sʒ ſicut iſta ſũt ꝯtẽnenda. ita pulchritudo corpalis. Pro uer.ult. Fallax grã ⁊ uana eſt pulchritudo.

Solutio.

Respondeo dicẽduʒ q pulchritudo ſani tas ⁊ hi⁹ dicunt quodãmõ p reſpectũ ad aliqd: qꝛ aliq̃ ꝯtẽperatio humoꝝ facit ſani tatẽ in puero que nõ facit in ſene. Aliq̃ eſt eni ſanitas leoni que eſt mors hoi. Uñ ſanitas eſt pportio humo rũ in cõparatione ad talẽ nãʒ. Et ſilr pulchritudo ꝯſi ſtit in pportiõe mẽbroꝝ ⁊ coloꝝ. Et iõ alia eſt pulchri tudo vni⁹. alia alterius. ⁊ ſic hanc pulchritudinẽ chrs ſm q cõpetebat ad ſtatũ ⁊ reuerentiã ſue ꝯditiõis ha buit. Nõ eſt g̃ intelligendũ q chrs hũerit capillos fla uos uel fuerit rubeus: qꝛ h̃ nõ decuiſſet eũ: ſʒ illã pul chritudinẽ corpalẽʒ hũit ſũme: que ptinebat ad ſtatũ ⁊ reuerentiã ⁊ gratioſitatẽ in aſpectu: ita q quoddam diuinũ radiabat in vultu ei⁹ q oẽs eũ reuerebant: ut Aug⁹ dicit. ℂ Ad p̄m dicendũ pphetã velle exp̄mẽ ꝯtẽptum chriſti in paſſione in qua deformata fuit ſui corpis forma pre multitudie afflictionũ. ℂ Ad aliud dicendũ eas diuitias ⁊ pulchritudines ꝯtẽnẽdas qb⁹ male utamur. ℂ Gratioſus etiã fuit in vbo. vnde dic ⌊ Diffuſa eſt grã in labijs tuis. ⌋ Ecci.6. Lingua eu charis in bono hoie abũdabit. Et grõſuʒ uerbuʒ ei⁹. ℂ Tripl̄r ppter ea que aliqs dicit. Reputat vbũ ei⁹ gratioſũ: qñ.ſ. dicit ea que placẽt ⁊ utilia. ſic vbũ chri fuit gratioſũ: qꝛ leuia iponebat ⁊ quietẽ pmiſit. Mat. 11. Uenite ad me oẽs qui laboratis ⁊ onerati eſtis. ⁊ ego reficiã uos. Jo.6. Dñe ad quẽ ibimus? Uerba vi te eterne hẽs. Jtẽ aliqs hẽt grõſuʒ uerbũ pp ordinatuʒ modũ pferendi ⁊ ſeruentẽ: ⁊ ſic hũit ordinatũ ⁊ ſeruẽ teʒ modũ chriſtus in pferẽdo. p̄s. Jgnitũ eloquʒ tuũ. Jtẽ aliqs dĩ hẽre gratioſũ vbuʒ pp efficaciã ad perſua dendũ: ſic etiã hũit chriſtus. Matth.7. Erat docens in tẽplo ſic ptãteʒ hñs. Et iõ dicit Luc.21. q oĩs po pulus manicabat ad eũ. i. mane ueniebat ad eũ in tẽ/plo audire eũ. Et Jo.7. Nunq̃ʒ ſic loquut⁹ eſt homo. ⌊ Propterea bñdixit te de⁹ in eternũ. ⌋ Hic ponit uel cã uel effectus. Sicut dictũ eſt: bñdicẽ dei ſignat effe ctũ bonitatis: uel ei⁹ collatione bñficij. De⁹ itaqʒ hoi chriſto duplex bñficiũ ꝯtulit glie ſiue regni. ⁊ h̃ eſt pre miũ meritoꝝ chriſti. Phil.2. Propter qõ ⁊ de⁹ exalta uit illũ. Et ſic li ppterea denotat cãm meritoriã. q.d. Quia tu es ſponſus in forma: grõſus in doctrina. ⌊ p/pterea bñdixit te de⁹ in eternũ. ⌋ bñdictiõe ſpũali re/gni. Geñ.22. Jn ſemine tuo bñdicent oẽs gẽtes. Aliõ eſt bñficiũ grẽ: ⁊ ſic eſt ſenſus. ⌊ Propterea bñdixit te deus in eternum. ⌋ ut tu eſſes ſponſus ⁊ eſſet diffuſa gratia in labijs tuis.

ℂ Accingere gladio tuo ſuper femur tuum po tentiſſime. Specie tua ⁊ pulchritudine tua.

ℂ Hic deſcribit vtute potens. Et p̄º ponit eius bellica vtus. 2º eius in bello pceſſus ibi ⌊ Jntẽde. ⌋ 3º effect⁹ ibi ⌊ Et deducet te. ⌋ Uirtus bellica ꝯſiſtit in fortitu dine nãli ⁊ in pparatiõe armoꝝ. Primo ergo ponit fortem preparationem armorum: cũ dicit ⌊ Accingẽ gladio tuo. ⌋ ſm aliã lrãm dicit ⌊ Sup femur tuũ po tentiſſime. ⌋ Ubi deſignat vtus armoꝝ. Can̄.3. Unuſ quiſqʒ enſis ſup femur ſuũ. Sed ſʒ glo. aliud eſt acci/gi: qꝛ q accigunt parant ad bellũ. ſ. milites. 1. Mach. 3. Accingimini ⁊ eſtote filij potẽtes ⁊ eſtote parati in mane: qm melius eſt nob̄ mori in bello ⁊c̃. Aliud eſt p̄cingi: qꝛ precingunt q parant ad ſuiendũ. Luc.12. Precinget ſe ⁊ faciet illos diſcũbere ⁊c̃. Aliud eſt ſuc/cingi: qꝛ ſuccingunt qui parant ad ambulandũ. Ecci. 36. Latro ſuccinct⁹ exiliẽs de ciuitate. Aliud eſt diſcin gi: qꝛ diſcingunt qui uadũt ad quieſcẽdũ. 3. Reg.20. Nõ glorieт accinctus eque: ut diſcinct⁹. Gladi⁹ chri/ſti eſt doctrina ei⁹. De h̃ gladio hẽtur Eph.ult. Gladi us ſpũs q eſt vbũ dei. Hoc gladio poſuit chriſtus di/uiſionẽ in h̃ mũdo: ut bona diſcernant a malis. Mat. 10. Non ueni pacẽ mittẽ ſʒ gladiũ. Hic gladius eſt ex utraqʒ pte acut⁹: ut teſtat Apoc.1. qꝛ de eternis ⁊ tẽ/poralib⁹ iſtruxit. Et eſt ſup femur: qꝛ organo hũanita tis uerbo doctrine uſus eſt. Jſa.52. Ego ipſe q loque bar: ecce aſſũ. ⌊ Potẽtiſſime. ⌋ ubi oñt ei⁹ vt⁹ ſeu po tẽtia nãlis. 1. Reg.2. Nõ eſt fortis ſicͭ deus nr̃. Job.9. Si fortitudo querit robuſtiſſim⁹ eſt. ⌊ Specie tua ⁊ pulchritudine tua. ⌋ ſʒ Hiero^m ⁊ Heb. hoc q̃d dicitur ſp̄e ꝯiungit cũ h̃ q dicit potẽtiſſime: ⁊ eſt totũ ſb vno vſu: ⁊ ſic vno mõ legit in glo. ⁊ ſic ſi ꝯiungat cũ poten tiſſime: ſic eſt ſenſus. Tu chriſte es potẽtiſſim⁹: ſpecie tua. ſ. hũanitatis ſm quã etiã eſt maxim⁹ vtute. Can̄. 5. Spẽs ei⁹ ut libani. ⌊ Et pulchritudine tua. ⌋ ſ. diui tatis. Sap.13. Quoꝝ ſi ſp̄e delectati deos putauerũt ſciãt quãto hijs dñator eoꝝ ſpecioſior eſt. Uel eo potẽ tiſſim⁹ ⌊ ſp̄e tua. ⌋ i. ſpõſa ⌊ pulchritudie tua. ⌋ vñ Hie ro⁹ hẽt. ⌊ Laude tua. ⌋ qꝛ ex hoc es laudabilis. ⁊ glio/ſus: qꝛ es armatus ⁊ fortis.

Gladius ſignat doctrinas.

ℂ Jntẽde pſpere pcede ⁊ regna. Propter ue/ritatẽ ⁊ mãſuetudinẽ ⁊ iuſtitiaʒ: ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Sagitte tue acute ppli ſub te cadẽt in corda inimicoruʒ regis.

ℂ Pſalmus ſup ad cõmẽdationẽ chriſti poſuit fortitu/dinẽ ⁊ apparatũ regis. Hic aũt agit de ei⁹ pceſſu. Et circa h̃ duo facit. p̄º pponit pceſſuʒ regis. 2º ei⁹ cãm ibi ⌊ Propter vitatẽ. ⌋ Circa p̄m ſciẽdũ eſt q loco iſto ruʒ triũ que hic ponunt. ſ. ⌊ Jntẽde pſpere pcede. ⌋ Jn pſalt̃o hieronymi hẽtur vnũ tñ. ⌊ Proſpere aſcẽ de. Jn aſcẽſu deſignat pceſſus. Hiere.49. Leo aſcen/dit ⁊ ſupbia iordanis ad pulchritudinẽ robuſteʒ. Uñ manifeſtũ eſt q hec ptinent ad quãdaʒ pfectionem ⁊

aſcēſū. In aſcēſu bellicoſi ſūt tria. p̄n^m: mediū: ⁊ finis. Pͥcipiū oȝ eē diligēs ⁊ diſcreta ꝯſideratio. Prouer. 24. Cū diſpōne initur bellū. Et Luc. 14. ꝙ rex iturus ad bellū pͥus ⁊c̄. Vñ ⌊ Intēde. ⌋i. diligenter ꝯſidera. In chřo aūt intendē deſignat diſpōnē mīe ei⁹ qua intēdit ad ſalutē hūani gn̄is. ꝑs. Intende in adiutorium meū. Mediū eſt ꝓſper ꝓceſſus. Proceſſus aūt chři ītelligit dupl̄r. Uno mō ſ3 ꝙ ex utero v̄ginis ꝓceſſit in natiuitate. ꝑs. Tanq̄3 ſpōſus ꝓcedens de thalamo ſuo. Et hic fuit ꝓſper ꝓceſſus: q2 ſine peccō natus eſt: ⁊ m̄ri nō abſtulit v̄ginitatē nec dolorē intulit. Alio mō ſ3 ꝙ ꝓceſſit de hoīe ad hoīe3 ꝯuertēdū hunc ⁊ illū. Et in h̄ fuit ꝓſpere: q2 tandē ꝑuenit ad ꝯuerſione3 tota⁹ mūdi. Iſa. 55. Faciet quecūq3 uolui: ⁊ ꝓſperabit in hijs ad que miſi illū. ꝑs. O dñe bñ ꝓſperare. O, dicit ⌊ Intēde. ⌋ꝑōt ꝯiūgi cū h̄ qd̄ dic̄ ⌊ Sp̄e tua. ⌋q. d. Ergo ſpōſe v̄tute hūanitatis ⁊c̄. ⁊ pulchritudine diuinitatis intende. Finis ei⁹ regnū eius. ꝑs. Regnabit deus ſup oēs gētes. Finis ei⁹ ꝙ regnet per fidē in cordibus hoīu3. Luc. 1. Et regnabit in domo iacob. Et iō dicit ⌊ Et regna. ⌋Cū ꝓceſſus eſt ꝑꝑ v̄itatē. Et h̄ uel cā diſpoſitiua uel finalis per li propter. p̄ᵒ dicat ſm ꝙ eſt cā diſpoſitiua ſ3 ꝙ in hieronymo h̄etur. ⌊ Propt̄ v̄bu3 v̄itatis ⁊ mānſuetudinē iuſtitie. ⌋Notādū ꝙ duo ſūt neccīa: ut rex ꝓſpere agat. p̄ᵒ. ſ. ut ei credat: q2 ſi nihil ei crederet ⁊ ipſe alijs crederet non poſſet plus q̄3 vn⁹ hō. Prouer. 17. Nō decēt ſtulta v̄ba cōpoſitū. 2ᵒ ꝙ diligat: q2 ſi nō diligit nō pōt ꝓſperari ī regno: nec in negocijs ſuis: ⁊ h̄ facit fieri mānſuetudo ⁊ clementia regis. Eccī. 3. Fili in mānſuetudie opa tua pfice. Et ita hec duo diſpondt ad ꝓſpitatē regis. Prouer. 20. Miſericordia ⁊ v̄itas cuſtodiūt regē. ꝑs. Mānſueti hēditabūt terrā. S3 ſ3 lr̄a3 nr̄am ad h̄ ut rex poſſet ꝓſperari in negocijs ſuis oȝ hr̄e tria. ſ. v̄itatē: mānſuetudine3: ⁊ iuſtitiā. Et iſta tria fecerūt ꝓſperari chřm. q2 fuit uerax in docēdo. mānſuet⁹ in patiēdo. iuſtus in operādo. De p̄ᵒ Mat. 22. Scim⁹ q2 uerax es ⁊c̄. De 2ᵒ. i. Pe. 2 Cū pateret nō cōminabat. Hiere. 11. Ego ſicut agn⁹ mānſuetus ⁊c̄. De 3ᵒ. Quis in nullo a iuſtitia diſceſſit. ꝑs. Fidelis dñs in oib⁹ v̄bis ſuis. Si autē3 li propter deſignat cām finalē ſic eſt ſenſus. ⌊ Intēde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. ⌋i. ut facias v̄itatē. Chřs aūt fecit v̄itatē dupl̄r. ſ. implendo ꝓmiſſiones ⁊ adimplēdo figuras. Ro. 15. Dico aūt chřm ieſu3 miniſtrū fuiſſe circūciſionis ad ꝯfirmādas ꝓmiſſiōes patrū. 2. Cor. 1. Quotqͥt ꝓmiſſiones dei ſūt in illo. Et iterū ꝑꝑ mānſuetudinem deriuāde3 in diſcipulos. Matth. 11. Diſcite a me ⁊c̄. Itē regna ꝑꝑ iuſtitiā. Jo. 5. Pr̄ oē iudiciu3 dedit filio. ⌊ Deducet te mirabilr̄ dextera tua. ⌋ Hic eſt modus determinati ꝓceſſus. Procede ꝓſpere. ⌊ Et quō deducet te dextera tua. ⌋Et loqͭ ad ſilitudinē bellicoſi q ſi hēt hoſtē ꝯtra ſe dr̄ ſibi op3 ꝙ manus tua faciat tibi viam. ⁊ ſic bellando trāſibis. q. d. Procede ſi manus tua dextera faciat tibi viā. Et h̄ mirabiliter q2 oēs mirabunt. Hiero⁹ hēt. ⌊ Docebit te dextera tua. ⌋i. du3 facies magnifica: man⁹ tua oñdet te mirabilē. Vñ in alio pſalmo hētur. ⌊ Man⁹ tua deducet te. ⌋S3 dicendū ꝙ lr̄a iſta nō eſt ꝯtra illā: q2 chřs eſt deus ⁊ hō. Et ideo ſ3 ꝙ eſt de⁹: eadem eſt dextera ſua ⁊ p̄ris. Et deduxit chřm dextera ſua mirabilr̄ in oppugnationē hoſtiū. Exo. 15. Dextera tua dñe magnificata eſt i fortitudine. dextera tua dñe percuſſit inimicū. Et in operatione miraculoꝝ v̄tute ſue diuinitatis. Vñ parauit ſibi viā in corde hoīum. ꝑs. Dextera dñi fecit v̄tutem. Et ſi ꝯſiderem⁹ viā mirabilis eſt. Heſter. 15. Valde enī mirabilis es dñe. Itē dicta eſt mirabilis. ꝑs. Mirabilia opa tua. ⌊ Sagitte tue acute. ⌋q. d. Ideo parabit tibi viā: q2 ſagitte tue ſūt acute. Et ponit hic v̄tus armoꝝ ⁊ effect⁹ eoꝝ. Arma chři ſūt ſagitte que ſūt v̄ba chři que dicunt ſagitta ꝑꝑ tria. p̄ᵒ q2 ſagitta ſuo acumine uſq3 ad cor penetrat. Oſee. 2. Ducā eā in ſolitudinem: ⁊ loquar ad cor ei⁹. Ita v̄ba chři. Heb. 4. Viuus ē ſmo dei ⁊ efficax: ⁊ penetrabilior oī gladio ancipiti. Itē ſagitta velociter mouet. Sap. 5. Trāſitus vite ⁊c̄. Sic v̄bū chři ſubito totū orbē impleuit. q2 fere per totū mūdū ante deſtructionē hieruſm ſmo chři fuit diffuſus. ꝑs. Velocit̄ currit ſermo ei⁹. Itē ſagitta ad remota attingit. ſic etiā ſmo chři. ꝑs. In oēm terrā exiuit ſonus eoꝝ ⁊c̄. Et ſic ſermo dei eſt gladius inquantu3 vulnerauit iudeos q ꝯuerſi ſūt ad chřm q erāt prope. Propter qd̄ dictū. Accingē gladio tuo. ⁊ eſt ſagitta etiā quantū ad remotos gētiles ꝑuenit. ⁊ ꝯuerſi ſūt ad chriſtū. Eph. 3. Euāgelizauit pacē uobis q longe fuiſtis: ⁊ pacē hijs qui ꝓpe. ⌊ Populi ſub te cadent. ⌋ Hic ponit effect⁹ v̄bi diuini qui eſt ꝯuerſio ppl̄i ad deū vinū ⌊ populi ⁊c̄. ⌋i. oēs ad te currēt. Phil. 2. In noīe ieſu oē genu flectat ⁊c̄. S3 qd eſt qd̄ addit: ⌊ In corde inimicoꝝ regis. ⌋Hoc poteſt dupl̄r intelligi. Uno mō ut ꝯiungat cū p̄ᵃ clauſula hui⁹ v̄ſus. ⌊ Populi ſub te cadent. ⌋ut ſit interpoſitio ⁊ ſic eſt ſenſus. Sagitte tue acute intrāt in corda inimicoꝝ regis. Verba tua ſūt ſicut ſagitte que penetrant corda ⁊c̄. Et ex h̄ populi ſub te cadent. Alio mō ut cōiungat cū hac. populi ſub te cadēt. ⁊ hoc in corda uel in corde inimicoꝝ regis. i. tui qui es rex. Quedā eni ſbijciunt violēter ſicut mō ſbijciunt inimici. Et de hac ſubiectione dicit ſe nō loq: ſ3 de voluntaria. ⁊ iō dicit ⌊ In corda. ⌋q. d. ſm illa corda ſubijciant ſm que inimicabant chřo. ꝑs. Voluntarie ſacrificabo tibi. Vel alit̄. ⌊ Sagitte tue acute ppl̄i ſub te cadent. ⌋in corda inimicoꝝ regis. Populi dico qui erāt inimici regis. i. chři. q. d. Illi qui erāt cōtra regem. ſ. chřm ſbijcient ei. Et ad lr̄a3 ſic factū eſt: q2 gentiles qui conati ſūt deſtruē fidē chři nūc ſuīunt chřo. Iſa. 55. Ecce gētes q̄s neſciebas uocab. ꝑs. Populus quē non cognoui ſuiuit mihi.

Duo optima in principe.

Verbum chři ſagitte cōparatur ꝓpter tria.

℗ Sedes tua deus in ſeculū ſeculi: virga directionis virga regni tui. Dilexiſti iuſtitiam ⁊ odiſti iniquitatē propterea vnxit te deus deus tuus oleo letitie pre conſortibus tuis.

℗ Sup̄ pſalmiſta cōmēdauit chřm a ꝯſocitate ⁊ bellica v̄tute: hic cōmēdat eū a iudiciaria p̄tāte. Et p̄ᵒ deſcribit eius iudiciariā p̄tāte3. 2ᵒ p̄tātis exequutionem ibi ⌊ Virga directiōis. ⌋3ᵒ rōne3 ibi ⌊ propterea vnxit. ⌋ Dicit ḡ. ⌊ Sedes tua de⁹. ⌋ Per ſedē in ſcriptura iudiciaria p̄tās deſignat. ꝑs. Illic ſederūt ſedes in iudicio. Chřo aūt iudiciaria p̄tās ꝯuenit ſiue cōpetit. Joā. 5. Pr̄ oē iudiciū dedit filio. ⁊ iō per ſedē chři ei⁹ p̄tās accipit. Matth. 19. In regñatione cū ſederit fili⁹ hominis ⁊c̄. S3 hāc etiā iudiciariā p̄tāte3 hñt etiā p̄lati ⁊ reges. uerū eſt: ſ3 ſic miniſtri. Sap. 6. Cū eſſetis miniſtri regni illi⁹: nō rōne iudicaſtis. S3 chřs ſic principalis iudex: ⁊ ſicut uerus de⁹. ⁊ iō dicit ⌊ Sedes tua de⁹. ⌋ Dñi eni vindicta eſt. ⁊ hic expreſſe loqͭ de chřo: q2 dirigit ſmonē ſuu3 deo. De h̄ Apoc. 3. Qui vicerit dabo ei ſedē in throno meo: ſic̄ ⁊ ego vici ⁊ ſedi i throno. Iſa. 6. Vidi dñm ſedentē ſup thronu3. Itē eſt aliā p̄tās iudiciaria tpalis: alia ꝑpetua. Et talis eſt p̄tās filij dei. Vñ dicit ⌊ In ſeculū ſeculi. ⌋q2 de eternis eſt iudiciū ei⁹. Dañ. 7. P̄tās ei⁹ p̄tās eterna. Sic igit deſcribit dei p̄tāte3 dignitatē ⁊ eternitatē. ℗ Cōſequēter agit de exequutiōe p̄tātis cum dicit ⌊ Virga directionis. ⌋Et p̄ᵒ ponit exequutio p̄tātis. 2ᵒ eius expō.

Sedes qd notet in ſcriptura.

Regĩ neceſſitas ꝛ cõditio.

Neceſſe enĩ eſt ꝙ rex cohibeat delicta: q̃ ut p̃hs dič. Si aĩ hoĩu zeẽnt a deo ordinati ꝙ obedirẽt monitioni p̃ine nõ eẽnt neceſſ reges ꝛ iudices. vñ ut ingeti corrigant neceſſ ſt reges. Uñ hñt ſceptrũ. Prouer. 22. Stultitia colligata eſt in collo pueri: ꝛ v̓ga diſcipline fugabit eã. Sʒ hẽt v̓gaʒ ad hoſtes cohercẽdos. pš. Reges eos in v̓ga ferrea. Itẽ ad ſ̓bditos gubnãdos. Mich. ult. Paſce populũ tuũ in v̓ga tua. ꝛ iõ dicit. Uirga regni tui eſt v̓ga directiõis. i. ad ducẽdũ populuʒ in via recta: q̃ hec eſt finis legis ꝛ regiminis: ut nõ excoriẽt: ſʒ ut faciãt v̓tuoſos: ꝛ hec eſt finis politice ꝛ h̓ cõuenit chõ. pš. Dirige me i v̓itate tua ꝛ doce me. Sʒ hec directio ꝯſiſtit ut hõ declinat malũ ꝛ adhereat bono. Iſa. 30. Hec eſt via ambulate in ea ꝛ nõ declinetis neq̃ ad dexterã: neq̃ ad ſiniſtrã. i. neq̃ p exceſſuʒ: neq̃ per defectũ. Et iõ dicit Dilexiſti iuſticiã. Itẽ oʒ odire iniq̃tatẽ: q̃ ſi nõ diligat iuſticiã non duceret ad bonũ. Et h̓ maxie fecit chõs: q̃ iuſtus dñs ꝛ iuſticias dilexit. Itẽ ſi nõ odiſſt iniq̃tatẽ nõ puniſſt. Et q̃ chõs maxie odit iniq̃tatẽ. ꝓpterea puniſſt malos. Propterea unxit. Hic ponit cã uel finalis uel effectiua. q. d. Ideo o pat̓ eſt iuſtitiã ut de̓ vngat te. ¶ Sed nunquid meruit chõs hãc vnctionẽ? Nõ: ſʒ meruit manifeſtationẽ hui̓ vnctiõis. Et in ſcriptura dĩ aliq̃d fieri qñ inoteſcit. Et chõs p paſſionẽ meruit exaltationẽ in fide oĩuʒ pplop. ꝛ ſic lr̃a Propterea. deſignat cãʒ finalẽ. Sed ſi ſit cã effectiua ſic itelliget. q. d. Ut ſedes tua ꝛ v̓ga ꝛc̃. ꝓpterea vnxit te de̓. In ueteri teſtamẽto vngebantur ſacerdotes ꝛ reges: ut patet de dauid. 1. Reg. 16. ꝛ de Salomone: ut pʒ. 3. Reg. 1. Et ꝓphẽ inungebant: ut patet de Heliſeo q̄ iunct̓ fuit ab helia. 3. Reg. 19. Et hec cõueniũt chõ q̄ fuit rex. Luč. 1. Regnabit in domo iacob in eternũ. Itẽ fuit ſacerdos qui ſeip̃m obtulit deo ſacrificiũ. Eph. 5. Itẽ fuit propheta q̄ p̃nũciauit viã ſalutis. Deut. 18. Prophetã ſuſcitabit dñs de filijs iſrael. Sʒ quõ vnxit? Nõ oleo viſibili q̃ regnũ ei̓ nõ eſt de h̓ mũdo. Io. 18. Itẽ nõ eſt funct̓ ſacerdotio mãli: ꝛ iõ nõ mãli oleo vnct̓ ſʒ oleo ſpũs ſci. ꝓpterea dicit Oleo letitie. Et dĩ ſpũs ſanctus oleũ: q̃ ſupeminet oĩb̓ liquorib̓: ꝛ ſpũs ſcũs oĩbus creaturis. Geñ. 1. Spũs dñi ferebat̓ ſup aquas. i. deʒ eẽ ſup oĩa in cordib̓ hoĩum: q̃ eſt amor dei. 2° pp ſuauitatẽ ſuã. Mĩa ꝛ oĩa ſuauitas mentis a ſpũ ſancto eſt. 2. Cor. 6. In ſuauitate mãſuetudis ſpũs ſci. 3° q̃ oleũ diffuſiuũ: ſicut ſpũs ſcũs eſt coĩcatiu̓. 2. Cor. ult. Coĩcatio ſci ſpũs ſit ſemp cũ oĩb̓ uobis amẽ. Ro. 5. Charitas diffuſa eſt in cordib̓ nr̃is p ſpm̃ ſanctũ. Itẽ oleũ eſt fomentũ ignis ꝛ caloris: ꝛ ſpũs ſcũs fouet ꝛ nutrit amoris calorẽ in nob. Cant. ult. Lãpades ei̓ lampades ignis. Itẽ oleũ illumiat: ita ꝛ ſpũs ſcũs. Iob 32. Inſpiratio oĩpotẽtis dat intelligentiã. Sed dicit. Deus deus. Hec lr̃a de̓: uel eſt noĩatiui caſus ul̓ uocatiui. ꝛ iõ in latino eſt dubiũ: ſʒ i greco nõ: q̃ ibi vnũ eſt caſus noĩatiui ꝛ aliud uocatiui: q̃ dicit. O deus deus tuus vnxit te oleo letitie. Et dat̓ intelligi ꝙ loquit̓ de chõ qui eſt de̓: ꝛ nõ põt inungi inq̃ntũ deus: q̃ ſm ꝙ de̓ nõ põt ꝓmoueri. ꝛ iõ opʒ aliquid accipi in chriſto in quo vngat̓: ꝛ hec eſt humana nã. Et ſʒ hãc hẽt deũ q̃ ſm ꝙ deus nõ hẽt deũ. Et dĩ oleũ letitie: q̃ in tpe letitie orientales vngebant ſe oleo. Iſa. 61. Oleũ gaudij pro luctu. Spũs ſcũs eſt cã gaudij. Ro. 14. Et gaudiũ in ſpũ ſcõ. Gal. 5. Charitas gaudium pax: q̃ ſpũs ſcũs non põt eẽ in aliquo quin gaudeat de bono ꝛ ſpe futuri boni. vñ dicit Pre cõſortib̓ tuis. q̃ chõs fuit vnctus pre oĩb̓ alijs ſcis. Io. 1. Uidimus eum plenũ grẽ ꝛ v̓itatis. Conſortes eius dicunt̓

Spũs ſ. oleo aſſimilat̓ rõnib̓ pluribus.

inungi: q̃ q̃cq̃d hẽtur de oleo iſto. i. de grã ſpũs ſci eſt ex redundantia chĩ. Io. 1. De plenitudine eius oẽs accepimus. pš. Sicut vnguentum in capite ꝛc̃.

¶ Mirra ꝛ gutta ꝛ caſia a ueſtimentis tuis a domibus eburneis ex quibus delectauerũt te filie regum in honore tuo.

¶ Hic agit de delitijs regis ꝛ deſcribit has delitias ex q̃tuor: ex ueſtitu: ex hitaculo: ex miniſterio: ꝛ ex ꝯiugio. De p̃° dicit Mirra ꝛ gutta ꝛ caſſia a ueſtimẽtis tuis. Ueſtimẽta chriſti p̃nt eẽ duplicia. ſ. corpus eius. Iſa. 63. Quare rubrũ eſt ueſtimẽtũ tuũ? Itẽ ueſtimentuʒ chĩ ſũt ſci oẽs. Iſa. 49. Hijs oĩb̓ uelut ornamẽto ueſties. Et ab hijs ꝓcedit odor mirre gutte caſſie ſiue de ueſtimẽto qõ eſt corpus ei̓: ſiue de ſcis. Mirra hẽt amaritudinem: ꝛ ſic ſi referat̓ ad corpus chĩ ſignat amaritudinẽ paſſionis. Cant. 5. Digiti eius. ſ. cõfixi ligno: pleni mirra ꝓbatiſſima. Si aũt referat̓ ad ſcõs ſignat pniam. Eccĩ. 34. Sič mirra electa dedi ſuauitateʒ odoris. Ubi nos hẽmus guttã: grecus hẽt aloes. Heb. Stactes. Gutta eſt liquor alicui̓ herbe ꝛ calidũ q̃d: ꝛ ualet ꝯtra inflatiões: ꝛ ſignat humilitatẽ. ꝛ hũilitas maxie fuit in chõ. Matth. 11. Diſcite a me q̃ mitis ꝛc̃. Itẽ fuit etiã in ſcis. Iſa. 66. Sup quem reſpiciã niſi ad paupculũ ꝛ ꝯtritũ ſpũ: ꝛ trementẽ ſmones meos. Aloes eſt ſucc̓ herbe: ſʒ nõ ſumit̓ hic ſic: ſʒ pro quodã ligno ꝛ uocat̓ aloes qõ eſt odoriferum. Stactes eſt gumma mirre qõ eſt ſpecioſius q̃ʒ mirra. Et hec idẽ eſt ꝙ mirra quantũ ad odorem. Caſſia eſt triplex. Quedã eſt caſſia que eſt ſič fiſtula: quedaʒ eſt fruct̓ arboris. ꝛ de hac nõ intẽdit hic: q̃ non eſt aromatica: ſʒ eſt quedam caſſia v̓ga que eſt aromatica. ꝛ ad iſtã refert̓ qõ dĩ hic. Uel ſm glo. eſt quedã arbor caſſiata que naſcit̓ in locis aq̃ticis. ꝛ per hoc ſignat̓ aq̃ lachrymaꝝ uel aq̃ baptiſmalis. q. d. Odor oĩum iſtorũ procedit a ſcis ꝛ corpe tuo. 2. Cor. 2. Chĩ bon̓ odor ſumus. ¶ Ex 2° dicit A domib̓ eburneis. q. d. Redolet etiã a domib̓ tuis eburneis que redolẽt pp iſta aromata. Antiq̃ parietes erant tabulati: apud nos ſũt marmorei. Et ſic apud hebreos ꝛ oriẽtales. parietes erãt tecti ebore. Amos. 3. Peribũt domus eburnee. Dom̓ ſignat fideles. 1. Pe. 2. Et ipſi tanq̃ʒ lapides viui edificamini in domos ſp̃uales ꝛc̃. Eburnee frigide ſignãt caſtitatẽ. Cant. 5. Uẽter ill̓ eburne̓. Itẽ cãdide pp puritatẽ: rubicũde pp caſtitatẽ. Tre. 4. Rubicũdiores ebore antiquo. ¶ Ex 3° ex q̄bus delectauerũt te filie regũ in honore tuo. q. d. Ita eſt delitio ſua ꝙ filias regũ hẽt in miniſterio. q. d. Ueſtimẽta tua parauerũt filie regũ que ſuiũt tibi. Ad lr̃am. Filie regũ mũdanoꝝ delectãt nos ad honorẽ chĩ que dedicauerũt ſe chõ ꝛ mortue ſũt pro chõ: ꝛ h̓ in honore tuo. i. ad tuũ honorẽ: ut q̃ſi nõ ſolũ vnĩ̓. ſ. regis: ſed ẽt filie regũ ſuiunt chõ. Uel aliť. Reges ſũt apl̃i: filij eoruʒ ſũt aĩe fideles. Uel reges ſunt doctores. Apoč. 5. Feciſti nos deo nr̃o regnũ ꝛ ſacerdotes. Filie eoꝝ ſunt pplš chĩanus ꝛ fidelis. 1. Cor. 4. In chõ ieſu p euangeliũ ego uos genui. Hij ſũt filie in honore chĩ: nõ in honore regũ. ſ. Petri ꝛ Pauli ſʒ chĩ. 1. Cor. 1. Nos p̃dicamus chriſtum crucifixuʒ. Iſte delectauerunt iſtis aromatibus.

La° chĩ ex q̃tuor.

Ueſtimẽtũ chriſti duplex.

¶ Aſtitit regina a dextris tuis in ueſtitu deaurato circundata uarietate.

¶ Supra p̃s laudauit chriſtũ ex gr̃oſitate: ex v̓tute bellica: ꝛ ex delitijs. Hic aũt laudat eundẽ ex ſponſa quaʒ deſcribit ex q̃tuor. ſ. quãtũ ad ſponſi p̃ntiaʒ: quãtũ ad dignitatẽ: quãtuʒ ad gloriã: ꝛ quãtũ ad ornatũ. Spõſa chĩ eſt ecclĩa: ꝛ ſpõſe regis dicunt̓ regie. Heſter. 2.

Eccleſie chriſti dignitas.

Jſta eſt heſter ordinata regina. Et hec regina in eccle ſia. 2. Cor. 11. Deſpondi uos vni viro ꝛc̃. Dignitas ei⁹ eſt ꝙ eſt regina. Hec aſtitit ſemꝑ inherēs deo: ꝛ ꝯiun cta. Unñ angeli qui nō mittunt dicunt aſſiſtētes. Dan. 7. Millia milliuꝫ ꝛc̃. ps. Mane aſtabo tibi ꝛc̃. Dicit Grego⁹. Uidet gdē ꝑ fideꝫ. erigit per ſpeꝫ. vnit ꝑ cha ritatē. Glia iſti⁹ regine eſt ꝓrogatiua quā hēt: q꞉ A dextris. ſi. in potiorib⁹ bonis. Unñ ꝛ fili⁹ inquātuꝫ eſt in potiorib⁹ bonis pris ſm ꝙ hō dr eſſe a dextris. Mar. ult. Dñs gdeꝫ ieſus ſedet a dextris dei. Et hec meliora ſūt ſꝫ incōparatiōe ſpūalia tpalib⁹ ſpūalia ſt potiora. Et hec regina aſtitit in ſpūalib⁹. Prouer. 3. Longitudo dierū in dextera ei⁹. Itē ſi ꝑ dexterā ſigni ficent bona opa: hec ſūt potiora q̃ꝫ pctā. Prouer. 4. Uias que a dextris ſūt nouit dñs. Et i hijs aſtitit hec regina. ¶ Ornat⁹ deſcribit cū dicit In ueſtitu deau rato. Hiero⁹ nō hēt. Circūdata varietate. nec he breí: ſed hiero⁹ hēt. In diademate deaurato. in he breo. In maſſa auri. Et ſꝫ nr̃aꝫ lr̃aꝫ ē duplex ueſti mētū eccl̃ie. Unū eſt doctria duoꝝ teſtamētoꝝ. Pro uer. ult. Oēs domeſtici eius ueſtiti duplicib⁹. Et iſte ueſtit⁹ nō eſt aurū ſolū: ſꝫ deaurat⁹ q꞉ eſt refulgēs diui na ſapia: qua hec doctrina eſt plena. Tñ eſt circū amicta varietate. Et pōt referri quantū ad diuerſa gña linguaꝝ: uel quātū ad ꝓfundiorē modū ſapiētie. Ali⁹ ueſtit⁹ eſt opatio v̄tuoſa. ps. Sacerdotes ei⁹ ꝛc̃. Per aurū ađt ſignificat charitas. Geñ. 2. Aurū terre illi⁹ optimū. Eſt eni charitas fulgida ꝛ rubea. Et ideo dr̃ deaurat⁹ q꞉ iformat⁹ charitate. 1. Cor. ult. Oia opa nr̃a in charitate fiant. Uel circūamicta varietate. ſ. diuerſis v̄tutū opibus: q꞉ alij fuerūt aurei per mar tyriuꝫ. alij roſei per gemitū pnie. Col. 3. Induite vos ſicut electi dei ſci ꝛ dilecti viſcera mĩe ꝛc̃. Et pōt ex poni totū hoc de btā v̄gine que regina ꝛ mr̃ regis eſt ꝛ aſtat ſuꝑ oēs choros i ueſtitu deaurato .ſ. deo aura ta diuinitate: non ꝙ ſit deus: ſed q꞉ eſt mr̃ dei.

¶ **Audi filia ꝛ vide ꝛ inclina aurē tuā: ꝛ obli uiſcere pplm tuū ꝛ domū patris tui. Et con cupiſcet rex decorē tuuꝫ: qm̃ ipſe eſt dñs de us tuus ꝛ adorabūt eum. Et filie tyri in mu neribus: vultum tuum deprecabuntur oēs diuites plebis.**

¶ Hic cōmēdat ſpōſa q̃drupl'r. ſ. a decore. Ab excellen tia glorie ibi Oīs glia. A ſocietate ibi Adducen tur. Et a prole ibi Pro pr̃ib⁹ tuis. Circa p̃m duo facit. p̃o ponit quō acgrat decoreꝫ ſeu grōſitatem. 2° agit de ipſa grōſitate ibi Et ꝯcupiſcet. p̃o g̃ reddit attenta ipſa ad amonitionē. Unñ dicit Audi filia. Uocat futurā eccleſiā filiā duplici rōne. Una eſt qua ſi loquēs dauid in ꝑſona ſua: q꞉ ſicut inquātū adhere mus chr̃o filio abrahe ſum⁹ filij abrahe. Ita ꝛ filij da uid cui⁹ filius eſt chr̃s. Uel loqtur in ꝑſona apl̃orū ex gb⁹ ſumus ꝓpagati in chr̃o ieſu ꝑ euāgelium. Dicit itaq꞉. Audi filia. Iac. 1. Sit oīs hō uelox ad au diendū. ſ. euāgeliū uel v̄bū chr̃i. Luc. 11. Bti g audiūt v̄buꝫ dei. Uel ſcripturā ꝓphetaꝝ ut credāt chr̃o. Iſa. 53. Quis credidit auditui nr̃o? Et vide. per fidem hic ſꝫ in futuro videbis per ſpeꝫ. 1. Cor. 13. Uidemus nūc ꝛc̃. Uel vide chr̃m natū. Baruch. 3. Poſt hec in terris viſus eſt. Io. 1. Uidim⁹ eū plenū grẽ ꝛ ueritatis Inclina aurē tuā. ſi. ꝑ humilitatē ut obedias. Eccl̃i. 6. Si inclinaueris aurē tuā excipies doctrinā. Obli uiſcere pplm tuū. Monitio imaginaria ꝙ hec regia uenerit ad dauid uel ſalomonē ex pplo alieno. Et iō monet ut memor ſit ſui. Et hoc cōpetit eccl̃ie que uo cata eſt ad chr̃m ex alieno pplo uel iudeoꝝ uel gētiliū q꞉ ſm Aug̃m. Nemo pōt uenire ad vitā nouā chr̃iſti niſi peniteat eū ueteris vite. ſ. pcti. Et iō dicit Obli uiſcē pplm tuū. ps. Trāſierūt de gēte in gentē ꝛ de regno ad pplm alterū. Et domū pr̃is tui. ſ. diabo li. Io. 8. Uos ex pr̃e diabolo eſtis. Ezech. 16. Pr̃ tu⁹ amorre⁹. Uel pcti uel carnalis affect⁹. Geñ. 41. Obli uiſci me fecit de⁹ oiuꝫ laboꝝ meoꝝ ꝛ dom⁹ pr̃is mei. Et h̃ ſignat Deut. 21. De puella captiuoꝝ que dꝫ ra di ꝛ dꝫ plorare patrē ꝛ mr̃eꝫ ſic mortuū. Et ꝯcupi ſcet rex decorē tuuꝫ. Hic ꝓmittit ipſi ſponſe grōſita teꝫ regis. p̃o a rege: ꝛ h̃ eſt amoris. 2° a pplo ꝛ hoc eſt honoris ibi Uultū tuū deprecabunt. Repromittit g̃ regis amorem ꝛ oñdit regis dignitatē. Dicit g̃. Si obliuiſceris pplm tuū ꝛ domū patris tui. rex h̃ acq res decorē ſpūaleꝫ. ps. Dñe dilexi decorē domus tue. Et hic decor ꝯcupiſcit a ſponſo ſpūali. ppterea dicit. Et ꝯcupiſcet rex decorē tuū. Et hic decor eſt pul chritudo iuſtitie. Hiere. 31. Bñdicat tibi dñs pulchri tudo iuſtitie. Concupiſcet. ſi. delectabit in eo. Iſa. 62. Quia cōplacuit dño in te. Et h̃ eſt deſiderandū: q꞉ iſte rex eſt magnus in pr̃ate: in nā: in honore. p̃m ha bet q꞉ rex: iō eſt dñs. ps. Scitote qm̃ ipſe eſt dñs. 2m q꞉ ipſe eſt de⁹. ps. Qm̃ de⁹ magnus dñs. 3m q꞉ adora bunt eū. ſ. remoti: ꝛ oēs ppl̃i totius mūdi. ps. Oēs gē tes q̄ſcunq꞉ feciſti uenient ꝛ adorabunt coram te dñe. Soph. 2. Adorabūt eū oēs viri de loco ſuo oēs inſu le gētiuꝫ. Itē adorabūt eū ꝓpinq. q꞉ filij tyri in mu nerib⁹. q꞉ ſ. tyrus eſt vicina t̃re ꝓmiſſionis. Unñ Fi lie. ſi. habitatores t̃re illi⁹ vultū tuū deprecabunt. ſi. ſedent tibi: ꝛ cū munerib⁹: q꞉ h̃ iplētū qñ mulier cha nanea egreſſa a finib⁹ tyri ꝛ uenit ad ieſum. Matth. 15. Uel vultū tuū deprecabunt oēs diuites pleb. i. viri g ſūt in tyro. Tyrus iterpretat anguſtia. vñ oēs g ſūt in anguſtia depcabunt te. ꝛ ad lr̃am. Oēs ue niebāt ad chr̃m. Luc. 4. Cuꝫ ſol aūt occidiſſet oēs g hēbant ifirmos varijs langorib⁹ ꝛc̃. Iſa. 26. Dñe i an guſtia reqſierūt te in tribulatione murmuris doctria tua eis. Et offerent munera. ſi. ſeipſos. Uel elemo ſynas. Iſa. 19. Uota uouebūt dño ꝛ ſoluent.

¶ **Oīs gloria eius filie regis abintus: in fim brijs aureis circūamicta varietatibus.**

¶ Sup̃ ps cōmēdauit ſponſā a decore. Hic aūt cōmē dat eā quātuꝫ ad gloriā ꝛ intriſecus ꝛ extrinſecus. p̃m facit cū dicit Oīa glia ei⁹. Li eius ſupfluit. vñ con ſtruit expoſitiue ei⁹. ſ. filie regis abint⁹. ꝛ h̃ tripl'r. p̃o q꞉ in interiori ꝯſcia nō in exteriori fama boiuꝫ: ſicͭ eſt fama pctōꝝ. 2. Cor. 1. Glia nr̃a hec eſt teſtimoniū ꝯſcie nr̃e. 2° in interiori iuſtitia nō in exteriori obſuā tia: ſicut in ueteri teſtamento. Ro. 2. Circuncíſio cor dis nō carnis in ſpū nō in lr̃a: cui⁹ laus nō eſt ex hoi bus ſꝫ ex deo. 3° que eſt in ſpe eterna que eſt interna nō in ſpe tpaliuꝫ que eſt extra. Matth. 5. Attēdite ne iuſtitiā ur̃am faciatis corā hoib⁹: ſꝫ cū facis elemoſy naꝫ ꝛc̃. ¶ 2m facit cū dicit In fimbrijs aureis. per has fimbrias intelligit doctrina eccl̃ie. Exo. 28. Ubi dñs mandat ꝙ in fimbrijs ueſtimēti ſacerdotis eſſent tintinabula quoꝝ ſonus audiret. Per ſonū g̃ doctria deſignat. g̃ in doctrina diuine ſapie que ꝑ aurum deſi gnat eſt magna glia. ꝛ tñ eſt. Circūamicta varieta te. ſi. ornata ꝛ ueſtita alijs linguis. i. uarijs modis do cendi. tñ eādeꝫ v̄itatē ſonāt. Act. 2. Loquebant va rijs linguis apl̃i ꝛc̃. Uel aliť. In fimbrijs aureis. ꝛ hoc refert ad iteriorē mūdiciā ꝛ ornatū v̄tutū. circum amicta ad exteriorē. q. d. Oīs glia abintus. ꝛ hec duo ꝓcipue ſūt in fimbrijs aureis. Et pp̄ hoc itelligit finis vite quantū ad totā eccleſiā: uel ad totū hoiem: q꞉ ſm

hec ſunt extreme in veſtimẽto. ⁊ non dicit deaurate: ſ; q̄ ſũt auree. Glo. enim dicit. ꝙ illi q̄ inuenient in fine mũdi erũt pfecti ⁊ ſci. Itẽ hõ q̄zdiu pficit eſt q̄ſi deau rat⁹: ſ; q̃ñ erit in fine: tũc erit tot⁹ repletus charitate. Prouer. 4. Iuſtoꝝ ſemita q̄ſi lux ſplẽdens creſcit ⁊ p ficit uſq; ad pfectũ diẽ. ⁊ dicit ⌊ Circũamicta varieta te. ⌋ exteriori. ſ. diuerſaꝝ gentium: uel diuerſaru; gra tiarum virtutum.

❡ Adducent regi virgines poſt eã: proxime ei⁹ afferent tibi. Afferent in letitia ⁊ exultatio ne: adducentur in templum regis.

❡ Hic cõmendat a ſocietate. Et circa h̄ tria facit. p̄ᵒ eni deſcribit ei⁹ ſocietas. 2ᵒ quõ ad ei⁹ ſocietatẽ pueniat ibi ⌊ Offerent. ⌋ 3ᵒ q̃ñ hec ſocietas uel ubi terminet ibi ⌊ Adducent. ⌋ Hiero⁹ hẽt aliť. ⌊ Oĩs glĩa filie re gis a pfaſcijs aureis veſtita. ⌋ Et hic ẽ pũct⁹. q. d. hẽt veſtimentũ faſcijs aureis. Et poſt ĩ varietate cũ alijs ⁊c̃. adducent ⁊c̃. In hebreo aliť. ⌊ Pre iclũſiõe auri veſti mẽta. ⌋ i. circũamicta. Et poſt. Inſup cũ ſtratib⁹ que ſũt plumarie que eã attingũt adducent: ſic indute. Et duo nñat. ṽgines ⁊ pxime. Et ſi accipiant eaſdẽ eẽ: ſic eſt ſenſus. Uirgies iterius. ſ. fideles aie nõ corrupte p pctm̃. ⌊ Adducent regi. ⌋ i. chr̃o qui eſt rex regũ. Ad ducent dico: q: nõ p ſe veniẽt. Io. 6. Nemo venit ad me ⁊c̃. ⁊ iõ dicit Cant. 1. Trahe me poſt te. ſ; adducẽ tur poſt eã vlem eccliaꝫ: q: nullus veniet nec adducet ad chriſtũ niſi ſequat doctrinã eccleſiaſticã. Uñ ⌊ poſt eã. ⌋ i. poſt bcãm ṽginẽ: q: ad chr̃m ei⁹ ṽgines addu cent ad ſuandã caſtitatẽ ⁊ ad exercitiũ aliarũ ṽtutũ. Et hec ſũt pxime eius. ſ. uel eccleſie uel btẽ virgini: ⁊ hec afferent. De illis dicit ⌊ Adducent. ⌋ q: leui⁹ con uertunt ad chr̃m. De iſtis dicit ⌊ Afferent ⌋ q: ipoꝛtu nius trahunt. 2. Thi. 4. Inſta opportune ĩportune. Si ṽo accipiant ut diuerſe: ſic p ṽgines intelligũtur p fecti. ⁊ iſti adducunt: q̄ſi per ſe ire valẽtes. P̄s. Eduxit populũ ſuum in exultatiõe: ⁊ electos ſuos in letitia: q: ⌊ Afferent in letitia. ⌋ interiori ⌊ ⁊ exultatiõe ⌋ exteriori. chr̃o eni voluntarie ſe obtulerũt. P̄s. Uoluntarie ſacrifi cabo tibi. Ul' afferent ab angelis ĩ celũ. Luc. 16. Factũ eſt ut moreret ⁊c̃. ⁊ quo afferent? ⌊ In tẽplũ regis. ⌋ Ubi manifeſtuꝫ eſt ꝙ loqͭ de rege chr̃o deo: q: dicit ⌊ tẽplũ. ⌋ q. d. Ut ipſi ſint tẽplũ regis. 1. Cor. 3. Tem plũ dei ſcm̃ eſt qḋ eſtis vos. Uel ⌊ ut in tẽplo dei ꝯtẽ plent. ⌋ i. ut vacẽt deo. Nã ad h̄ ordinat ꝯſortiũ virgi nuꝫ ut vacẽt deo. 1. Cor. 7. Que nupta eſt mulier co gitat quomodo placeat viro: que autẽ inupta cogi tat quomodo placeat deo.

❡ Pro patrib⁹ tuis nati ſunt tibi filij: ꝯſtitues eos pricipes ſup oẽm terrã. Memores erũt nois tui dñe: in oĩ gñatione ⁊ generationeꝫ. Propterea populi ꝯfitebũtur tibi in eternũ ⁊ in ſeculum ſeculi.

❡ Hic cõmẽdat eã a prole. Circa quaꝫ q̄tuoꝛ ponit. ſ. p lis originẽ: dignitatẽ: officiũ: ⁊ fructuꝫ. Dicit ḡ. ⌊ Pro patrib⁹ tuis nati ſũt tibi filij. ⌋ Filij eccleſie p̄mitiue ſt aplĩ ⁊ coꝝ ſucceſſores. Filij dicunt eẽ nati eccleſie per doctrinã chr̃i ſpõſi eius: ⁊ alij p doctrinã aploꝝ: ⁊ alij filij aliorũ predicãtiũ. Et iõ nõ eſt incõueniẽs ꝙ idem ſint filij ⁊ pr̃es: q: aplĩ. Itẽ ipſi ſũt pr̃es coꝝ quos ꝯuer terunt. 1. Cor. 4. In chr̃o ieſu ego vos genui. Alij etiã ſunt pr̃es ⁊ filij. Iſti ḡ filij ſũt nati eccleſie. Filij aplĩ ⁊ alij ſci viri ⁊ doctores. Uel pr̃es boni fuerunt pphe te. Eccĩ. 44. Laudem⁹ viros glorioſos ⁊ parẽtes no ſtros. Et loco iſtoꝝ nati ſũt eccleſie filij q ſungunt di gnitate illoꝝ: ⁊ ſic pꝫ. Proles ⁊ origo ſponſe. ❡ Seq tur dignitas. ⌊ Cõſtitues eos p̄ncipes ſup oẽꝫ terrã ⌋

i. p̄ᵒ capientes p̄ᵐ capies. Iſti ḡ principes dicuntur: q: primi dona ſpũs ſci acceperunt. Ro. 8. Non ſoluꝫ aũt illi ſ; nosipſi p̄mitias ſpũs hñtes: tpe prius ceteris abundanti⁹. dicit Glo. Uñ ſicͭ btẽ ṽgini nulla mulier cõparat: ita nec aliqs ſcõs põt aplis cõparari: nec ade quari. Itẽ dicunt p̄ncipes q: fuerũt ⁊ ſũt eccleſiaꝫ gu bernantes. Itẽ q: p̄mi poſt chr̃m doctores nr̃i fuerũt P̄s. Preuenerũt principes ⁊c̃. Iſti ſũt diligẽdi. Iudith 5. Coꝛ meũ diligit p̄ncipes iſrael. Iſtos ꝯſtitues p̄nci pes q nõ ſũt p ſeipſos ꝯſtituti ſ; p chr̃m. Joã. 15. Non vos me elegiſtis: ſ; ego elegi vos ⁊c̃. Itẽ alij p̄lati ꝯſti tuuntur p ſũmũ pontificem. Heb. 5. Nemo aſſumat ſibi honorẽ. Et nõ in aliq̃ pte: ſ; ſup oẽm terrã. P̄s. In oẽm terrã exiuit ſon⁹ eoꝝ ⁊c̃. Et nimis honorati ſt ⁊c̃. Et h̄ ſpẽliter ꝯuenit Petro ⁊ Paulo. Nã petrus ob tinuit p̄ncipatũ vleꝫ eccleſie. Jo. 21. Paſce oues meaſ. Paulus ſup totũ mũduꝫ quãtũ ad gẽtes gẽtiles. Iſa. 49. Poſui te in lucẽ gẽtiũ: ut ſis ſaluſ mea uſq; ad ex tremũ tre. Et h̄ etiaꝫ dicit ipſe Act. 13. ⌊ Memores erũt nois tui dñe. ⌋ Hic ponit officiũ apoſtoloꝝ qḋ eſt p̄dicare nomẽ dei. Mar. vlt. Euntes in mũdum vni uerſũ p̄dicate euãgeliũ oĩ creature. ⁊ iõ dicit ⌊ Me mores erũt. ⌋ i. faciẽt hẽe memoriã nois tui in oĩ gña tione. Quãtũ ad locũ: q: in oĩ pte mũdi ⁊ gñatione. ⁊ quãtũ ad tp̄s q: celũ ⁊ tra trãſibũt ⁊c̃. Mar. vlt. Ec ce ego vobiſcũ ſum ⁊c̃. ⌊ ppterea populi. ⌋ Hic ponit fruct⁹ q eſt: q: oẽs populi ꝯfitebunt tibi chr̃o. ⁊ dicit ⌊ ppli. ⌋ q: nõ ſolũ vn⁹ populus ſ; oẽs. P̄s. Cõfiteant tibi populi de⁹. cõfiteant tibi populi oẽs. Phil. 2. Oĩs lingua ꝯfiteat: q: ⁊c̃. Iſti ꝯfitebunt tibi in eternũ. In greco: idẽ eſt eternũ ꝙ ſeculũ: q: euon. vñ glo. In eter nuꝫ. ſ. pñtis ſeculi. ⌊ ⁊ in ſeculũ ſeculi. ⌋ i. in futuro. Et hec memoria durabit in eternũ. Iſa. 35. Gaudiũ ⁊ leti tia obtinebunt. Alia littera hẽt. ⌊ Memoꝛ ero nois tui ⁊c̃. ⌋ Et hec eſt melioꝛ: ⁊ tũc refert ad fructũ apo ſtoloꝝ ⁊ erit vox populi ꝯuerſi. Dico ꝙ ꝯſtituiſtis eos p̄ncipes: ⁊ ego populus chr̃ian⁹ memoꝛ ero nominis tui ⁊c̃. in quo deſignat fides que eſt in corde: ⁊ poſt la us que eſt poſt fidẽ. Et hic p̄s cantat in feſto natalis dñi p p ſpõſi laudẽ que tãgit. Itẽ cantat in feſtis vir ginis: pp eius laudẽ que tãgitur. De p̄ᵒ ibi ⌊ Specio ſus. ⌋ de 2ᵒ ibi ⌊ Aſtitit regina. ⌋ Itẽ cantatur in feſti uitatibus virginum: q: ⌊ Adducentur. ⌋ Iteꝫ in feſtiſ apoſtoloruꝫ. ⌊ Pro patribus tuis. ⌋

Quare hic p̄s cã tet ĩ chri ſti natiui tate ⁊ vir gis ⁊ apo ſtolorũ fe ſtis dict⁹

❡ In finẽ filijs chore pro archãis. P̄s dd. 45.

DEus noſter refugiuꝫ ⁊ virtus: adiu toꝛ in tribulationibuſ que inuenerũt nos nimis. Propterea non timebi mus dum turbabitur terra: ⁊ tranſ ferentur montes in coꝛ maris.

Poſtq̄ꝫ pſalmiſta petijt diuinuꝫ auxiliũ ꝯtra aduerſa que patit ab hoſtib⁹: cuꝫ di xit ⌊ De⁹ auribus. ⌋ ⁊ iã exauditus oñdit gloriã regis dicẽs ⌊ eructauit. ⌋ Hic aũt exaudit⁹ p populo oſtẽdit bñficiũ datũ populo. ❡ Et ſicͭ p precedẽteꝫ pſalmuꝫ gloria chr̃i deſignat. ita in h̄ pſalmo deſignant bñficia exhibita ſidelib⁹ chr̃i. Uñ in titulo h̄ ẽt deſignat. ⁊ eſt duplex l̃ra. ⌊ In finẽ p̄s dauid p archanis. ⌋ Archa na que ſũt a p̄nᵒ ſũt abſcõdita. ſ. ꝙ fili⁹ dei fact⁹ eſt hõ ꝙ de⁹ moriat. ꝙ gẽtes ꝯuertant ad chr̃m. Iſta fuerũt ſecretiſſima. Iſa. 24. Secretuꝫ meum mihi. Eph. 3. Alijs filijs hoiuꝫ nõ eſt agnitũ. Et hec ſt reuelata p chr̃m. Matth. 13. Eructabo abſcõdita. Job. 28. Ab ſcondita pduxit in lucẽ. ❡ Hic ḡ p̄s tẽdẽs in finẽ. i. in chr̃m eſt dauid p archanis. Ad archanoꝝ manifeſta tionẽ alia l̃ra hẽt. ⌊ pro filijs chore. ⌋ Pro chore qui interpretatur

Pſalmi intẽtio.

interp̄tat caluaria intelligit crux chriſti. Hic ergo p̄s at-tribuit fidelib⁹ crucis chriſti pro reuelatiōe archanorū. Hiero⁹ hꝫ. Pro uincētib⁹. Agit enī hic de tribula-tione ꝛ ꝯſeruatione in eis. Eſt ḡ pro uincētib⁹. i. pro hijs qui ſeruant in uita: ꝛ qui ſeruant auxilio dei dicunt eē in abſcōdito. pš. Protexit me in abſcōdito faciei ſue a ꝯturbatione hoīum. ¶ Diuidit ḡ pš iſte in duas ptes.

Diuiſio pſ.

Primo agit de auxilio diuino ꝯ̄ tribulationes. 2° agit de pace poſt tribulatiōes ꝯceſſa ibi. Uenite ꝛ uidete. Circa p̄m duo facit. Primo p̄mittit cām hoꝝ bñficiorū. 2° exponit mala ꝛ bñficia data ꝯ̄ mala ibi. Sonuerūt. Circa p̄m duo facit. Primo ponit auxiliū dei ꝯ̄ tribulationes p̄teritas. 2° ponit fiduciā ꝯceptā de futuris ibi. Propterea nō timebim⁹. Circa p̄m tria facit. Primo tāgit dei auxiliū. 2° tribulationē ꝯ̄ quā diuinū auxiliū dat. Si aliquo uellet ſubuenire afflicto hoc faciat triplr. Primo ut ip̄m fugiētē recipiat: ꝛ hoc eſt parū. 2° ut aſſiſtat ei in tribulatiōe poſito. 3° ut ei auxiliū exterius p̄beat. Et hec tria de⁹ facit qui eſt refugium. ꝛ iō dicit. De⁹ nr̄ refugiū. Prouer. 18. Turris fortiſſima nomē dn̄i. Itē pugnantes ꝛ afflictos adiuuat ꝛ fortificat. iō dicit. uirt⁹. Iſa. 40. Qui dat laſſo uirtutē. Itē adiuuat exteri⁹ per ſe ꝛ alios. vn̄ dicit. Adiutor. pš. Adiutor in opportunitatib⁹. Hoc auxiliū eſt neceſſariū in tribulationib⁹ que inuenerūt nos nimis. Hec tribulationes ſunt ꝛ ſpūales ꝛ corꝑales. Spūales ſunt peccata. ꝛ he inueniūt hoīes nimis. qꝛ dolor pnie maxim⁹ eſt inter oēs dolores. pš. Afflict⁹ ſum ꝛ humiliatus ſum nimis. Et in hac tribulatione chriſtus eſt refugiū qui in eo ꝯſolat: ab ipſo roborat ꝛ iuuat hō. Corꝑales fuerūt in p̄mitiua eccl̄ia ſcīs. 2. Cor⁹. 1. Grauati ſum⁹ ſup̄ modū ꝛ iō dicit. nimis. Hiero⁹ hꝫ. Auxiliū inuētū eſt i tribulationib⁹ ualidū. Et ſic li nimis refert ad adiutoriū diuinū. Propterea nō timebim⁹. pš. Dn̄s illuminatio mea ꝛ ſalus mea: quē timebo: q.d. Nullum timebo. Et merito qꝛ ipſe eſt. De⁹ nr̄ refugiū ꝛ vt⁹: adiutor in tribulationib⁹ que inuenerūt nos nimis. Adiunxit. 2° oſtēdit que ſūt timēda. Duo aūt ſunt timēda. ſ. gn̄alis tribulatio: ꝛ oppſſio magnoꝝ. Gn̄alis tribulatio eſt qn̄ oēs trucidant. Alia eſt qn̄ p̄ncipes capiūtur. In hijs hēt locū timor. Sed ego nō timebo dum turbabit terra. i. ſi tot⁹ ppl̄us tribulet. ꝛ trāſſerent mōtes in cor maris. Nec timebo ēt ſi magni capiantur.

Iudei ſic dicti ſunt terra.

¶ Sꝫ myſtice per terrā que ſolida eſt itelligit iudea que ſolida fuit in cognitione vni⁹ dei ꝛ fixa. ꝛ cingebatur gētib⁹ ſicut terra circūdat mari. Et cingit aquis. Iſa. 1. Terra uꝛa deſta. ꝛ ſic ſignat ꝑſequutionē quā fideles paſſi ſūt a iudeis. q.d. Nō timebo dū turbabit iudea per p̄dicationē chriſti. Math. 2. Audiēs hoc herodes turbat⁹ eſt ꝛc. Et nō timebo. qꝛ mōtes. i. apl̄i trāſſerēt ſe ad gētes. Act. 13. Ecce ꝯuertimur ad gētes. in cor maris. i. in dilatationē gētiū. qꝛ gentes hūerūt aplos in magna reuerētia. Uel i cor maris. Uſqꝫ ad ꝓfunda ꝛ extrema terre. Act. 22. Ad nationes longe mittam te.

¶ Sonuerūt ꝛ turbate ſunt aque eoꝝ: ꝯturbati ſunt montes in fortitudine eius.

¶ Hic oſtēdit que ſint iſte tribulationes. Et p̄° ꝓponit eas in metaphora. 2° exponit. Dicit ḡ. Sonuerunt ꝛ turbate ſūt aque eoꝝ. Scōm Hiero͞m. aque eius. Et hec eſt melior lr̄a. ꝛ eſt ſenſus. trāſſerent i cor maris aque ei⁹. i. maris. ſ. ppl̄i ſonuerūt. ꝑ iracūdiā ꝯ̄ nos. pš. Oēs fluct⁹ tuos ꝛc. Sꝫ mōtes. i. p̄ncipes ſicut nero ꝛ alij ꝯturbati ſūt in fortitudine ei⁹. i. dei: qꝛ ex hac fortitudine ēt ipſi mōtes turbati ſūt. Hebre⁹ hꝫ. in ſupbia ſua. Myſtice loqͥtur ſic. Sonuerūt mōtes. i. apl̄i qui mōtes dicunt. turbate ſunt aque. i. ppl̄i gētiliū ad ſonū mōtiū. i. ad p̄dicationeꝫ apl̄orum. Aque ſignāt ſapiam. q.d. Aque. i. pp̄hie gētiliūꝫ ſunt turbate. 1. Cor⁹. 1. Perdā ſapiaꝫ ſapiētiū ꝛc. Uel mōtes. i. apl̄i turbati ſunt. i. exteri⁹ per tribulationes. in fortitudine maris.

Sed uidetur contrarium dicere alibi. Iuſt⁹ non conturbabitur.

Queſtio.

Sed dicendū ꝙ uerū eſt interi⁹. qꝛ non cōtriſtabit iuſtum quicquid ei acciderit.

Solutio.

¶ Fluminis īpetus letificat ciuitatē dei: ſanctificauit tabernaculū ſuum altiſſimus.

¶ Sub qͣdā ſilitudie poſuit tribulatiōes quas ſcī ſuſtinuerūt. hic aūt ſub alia ſilitudie ꝓponit diuinā ꝯſolationē q̄tū ad duo. ſ. q̄tū ad effluētiā diuine grē. ꝛ q̄tum ad ſolatiū diuine p̄ſtie ibi. De⁹ in medio ei⁹. Et ſicut tribulatio exp̄mit ſub ſilitudie aqrū ſonātiū ꝛ turbatarū. ita ꝯſolatio exp̄mit ſub ſilitudie fluminis qđ ſignat grām ꝓp aque abūdātiā: qꝛ i grā eſt abūdātia donoꝝ. pš. Flumē dei repletū ē aqs. Et qꝛ deriuat a p̄n°. ſ. fōte. ſꝫ nō fōs a flumie. qꝛ fons eſt in ſuo p̄n°: ꝛ ſpūs ſcūs eſt a p̄ře ꝛ filio. Apoc. ul. Oſtēdit mihi fluuiū aque uiue ſplēdidū ſicut cryſtallū ꝓcedētē a ſede dei ꝛ agni. Itē qꝛ fluui⁹ mouet arenā ꝛ lapides. ſic ſpūs ſcūs mouet cor ad opus. Jo. 7. Flumina de uētre ei⁹ ꝛc. Sꝫ aliq ſūt fluuij qui hūt tardū motū. nō eſt talis iſte qꝛ eſt feſtin⁹. vn̄ dicit. Impet⁹ fluminis. Et hoc refert ad duo. Primo qꝛ ſpūs ſanct⁹ grām ꝓfundit ſubito cor. Act. 2. Fact⁹ eſt repente de celo ſon⁹ ꝛc. Alio mō qꝛ ſpūs ſcūs ipetu amoris mouet cor. Iſa. 59. Cū uenerit q̄ſi fluui⁹ uiolēt⁹. Rom. 8. Qui ſpū dei aguntur hij filij dei ſūt. Cañ. 4. Fons horꝫ ꝛc. que fluūt ipetu de libano. Hiero⁹ hꝫ. Fluminis diuiſiones. Et hee ſūt grē ſpūs ſcī. qꝛ diuiſiones grārū ſūt. 1. Cor⁹. 12. Effect⁹ eſt duplex. Iocūditatis eſt vn⁹. ꝛ hoc deſignat cū dicit. letificat ciuitatē dei. Et hoc manifeſtat ex auctē ſacre ſcripture que dicit Ro. 14. Regnū dei nō eſt eſca ꝛ pot⁹: ſꝫ iuſtitia ꝛ pax ꝛ gaudiū in ſpū ſcō. Gal. 5. Fruct⁹ ſpūs eſt pax gaudiū ꝛc. qꝛ facit amare deū. Et in hoc amore ſemꝑ eſt iocūditas: qꝛ quilibet delectat in p̄ſtia amati: ꝛ qui diligit deū hēt deū p̄ñtē. Jo. 4. Qui manet in charitate ꝛc. Hec ciuitas eſt eccleſia pš. Glorioſa dicta ſūt de te ciuitas dei ꝛc. Tria ſūt i iſta ciuitate que ſūt de ei⁹ rōne. Primū eſt ꝙ ſit ibi multitudo liboꝝ. qꝛ ſi eſt ibi vn⁹ uel pauci nō eſt ciuitas. Et ſi mulr̄ ſi ſūt ſui. Et hoc maxie inuenit in eccl̄ia. Gal. 4. Nō ſum⁹ ancille filij ſꝫ libe. 2m eſt ꝙ hēant ſufficiētiā ꝑ ſe. In vico eni nō inueniunt oīa neceſſaria vite humane ſanis ꝛ īfirmis. Sꝫ in ciuitate opꝫ inuenire oīa neceſſaria ad vitā. Et hec ſufficiētia eſt in eccl̄ia: qꝛ quicquid neceſſariū eſt ad vitā ſpūalē inuenit in ea. pš. Replebimur in bonis dom⁹ tue. 3m eſt vnitas ciuiū. qꝛ ab hoc. ſ. ab vnitate ciuiū ciuitas noiat. qꝛ ciuitas q̄ſi ciuiū vnitas. Et hoc eſt in eccl̄ia. Jo. 17. Ut ſint vnū in nobis ſicut ꝛ nos vnum ſumus. Hec ergo ciuitas letificat per grām ſpūſſancti in eam deſcēdentē. 3⁹ effectus eſt ſcītatis. vnde dicit. ſcīficauit tabernaculū ſuū altiſſimus. Hoc tabernaculū vno modo eſt ipſa ciuitas. In ciuitate habitāt quieſcētes. in tabernaculo militātes. Eccleſia que hic habet pacē. ſ. ex deo. ꝛ tamen patit ingetem a mūdo. Joan. 17. In mundo preſſuram habebitis: in me autem pacem. Et ideo propter primum dicit ciuitas. propter ſecūduꝫ dicitur tabernaculū. hoc ergo ſcīficauit altiſſimus per ꝓpriū ſanguinē. Heb. 9. Itē ult. Jeſus ut ſcīficaret ꝑ ſuū ſanguinē ꝛc. Itē per ſacra in qb⁹ opat vt⁹ ſāguis chriſti. 1. Cor⁹. 6. Sed abluti eſtis: ſed ſcīficati eſtis: ſed iuſtifi

Ciuitas dei eſt eccl̄ia.

Eccl̄ia dei tabernaculum.

cati eſtis. Uel aliter. In ciuitate vel in exercitu eſt principale tabernaculū regis vel ducis. ita in hac ciuitate .i. eccleſia principale tabernaculū eſt corpus chriſti. Et corpus tabernaculū dicit̄. 2. Pe. 1. Sciēs ꝙ velox eſt depoſitio tabernaculi mei. Et ſicut corpus chriſti tabernaculū: quia in eo eſt tota plenitudo diuinitatis. Hoc tabernaculū ſcificauit altiſſim⁹. Nō ꝙ aliquādo non fuerit ſanct⁹: ſed quia in ipſa cōceptione ſanctū ipſuʒ formauit: qḋ fuit ſingulare in chriſto.

Corpus chriſti ē tabernaculum

¶ Deus in medio eius nō cōmouebit̄: adiuuabit eam deus mane diluculo.

¶ Hic ponit̄ ꝯſolatio ex pñtia. Et pmo ponit̄ bñficium huius pñtie. 2⁹ effectus ibi[nō cōmouebit̄.]Dicit ergo[Deus in medio.]ſ. eccleſie. 1. Cor⁹. 14. Uere proteſtās ꝙ deus eſt in vobis. Et dicit[in medio.]ut oñdat ꝙ nō eſt acceptor pſonarū ut dicit̄ Act. 10. ⁊ Eph. 6. Mediū aūt dicit̄ qḋ eq̄liter diſtat ab extremis. Et deus quātū eſt in ſe eq̄liter ſe hēt ad oēs. Luc. 24. Stetit ieſus in medio diſcipuloꝝ. Gen. 2. Lignū vite erat in medio paradiſi. Uel iō dicit[in medio.]quia cor dicit̄ eē in medio hoīs. Quia ergo hītat in cordib⁹ nr̄is iō dicitur eē in medio. Effect⁹ eſt duplex. Stabilitas ꝯ mala ⁊ firmitas ad bona. Dicit ergo[Quia deus eſt in medio eius.]ſ. iſti⁹ ciuitatis.[nō cōmouebit̄.]i. firma redditur ⁊ ſtabilis. pſ. Qui ꝯfidūt ⁊c̄. Matth. 16. Porte inferi nō preualebūt aduerſus eā. ¶ Quātū ad 2ᵐ dicit.[adiuuabit eā deus.]quia nō ſolū opꝫ ꝙ deꝰ ſtabilitas ꝯtra mala: ſed auxiliū ad bona iplēdo. Dicit ergo[Adiuuabit eā deus.]i. eccleſiam.[mane diluculo.]Per mane intelligit̄ principiū boni opis. Quidā dicūt ꝙ principium boni eſt a nāli principio: ſed finis ⁊ ꝯſumatio eſt a deo. ¶ Sed ꝯ dicit qḋ hic dicit ꝙ mane. i. ab exordio boni opis. vnū exordiū boni opis ex pte itellect⁹ eſt cogitatio. aliud ex pte volūtatis: ⁊ hec duo ſunt a deo. quia nō ſufficiētes ſum⁹ cogitare aliqd a nobis ut Apl's dicit. 2. Cor⁹. 3. ſed ſufficiētia nr̄a ex deo eſt. Itē in ipſo ē velle ⁊ pficē ut ibidē Apl's dicit Phil. 2. Et per h̄ qḋ addit̄[diluculo.]deſignat ꝙ eccleſia iuuat̄ per ſpālez illuminationē ſpūs ſci. Iſa. 60. Surge illuminare ⁊c̄. Alia lr̄a hēt[vultu ſuo.]⁊ hoc refert̄ vel ad ſtatū pñtē. ⁊ ſic ſignat pñtiā auxilij ei⁹ q̄ſi principalr ei ſubueniētis ſm illud pſ. Oſtēde nobis dñe faciē tuā ⁊ ſalui erimus. Uel ad ſtatū futurū. q.d. Nō eſt in medio eius. Et pmittit eā ꝯquaſſari: ſed in futuro pbebit ei auxilium aſpectu vult⁹ ſui. pſ. Letificabis eā in gaudio cuꝫ vultu tuo. In hebreo eſt talis lr̄a. Et ſi pro eodē accipiat̄ mane ⁊ diluculo. ſ. cōſiderationis diluculi: quia optis eſt ad ꝯtēplādū hora matutina. pſ. Mane aſtabo tibi. Itē[in matutinis meditabor in te.]q.d. Adiuuabit eā deus vultu ſuo. i. in ꝯtēplatione ſue altitudinis. Et pōt hec referri ad bēāꝫ v̄ginē: quia ipſa eſt ciuitas in ipſa hitauit. Ipſam fluminis ipet⁹. ſ. ſpūs ſanct⁹ letificauit. Ipſam ſcificauit in utero mr̄is ſue poſtq̄ꝫ formatū fuit corp⁹ ⁊ creata aīa. Tūc pmo operuit gl'ia dñi tabernaculū ut dicit̄ Exo. 40. Et eſt alia ſcificatio bte v̄gis ⁊ aliorū ſcōꝝ. quia alij ſic ſcificati fuerūt ꝙ nunq̄ꝫ mortaliter peccauerūt: tñ venialr ſic. Jo. 1. Si dixerimus quia peccatū nō hēm⁹ ⁊c̄. Btā aūt nec mortalr nec venialr vnq̄ꝫ peccauit. Can̄. 5. Tota pulchra es amica mea ⁊c̄. Et ideo dicit[nō cōmouebit̄.]nec veniali peccō. Et iō[adiuuabit eā de⁹ mane diluculo.]i. adhuc ea exiſte in utero. Et hoc eſt qḋ dicit ꝙ auxiliatus eſt eius dñs in ipſo ortu matutino.

Principium ⁊ finis boni opis ex deo eſt

Uirginis ſcificatio ab alijs differt.

¶ Cōturbate ſunt gētes ⁊ iclinata ſunt regna: dedit vocē ſuam mota eſt terra.

¶ Sup pſ. poſuit afflictionē alioꝝ ⁊ ꝯſolationē ppriā h̄ ſilitudīe. hic aūt exponit p⁹ qḋ dictū eſt de afflictione. 2⁹ de ꝯſolatiōe ibi[Dñs v̄tutū.]⁊ ordiate exponit ola. Sup loquēs de turbatiōe dic̄[Sonuerūt ⁊ turbate ſūt.]ubi tetigit turbationē ⁊ cāꝫ.[in fortitudie.]Iteꝫ turbationē aque: ⁊ h̄ exponit cū dic̄[ꝯturbate ſūt gentes.]Apoc. 17. Aque multe ppl'i multi.[conturbati ſūt.]i. malo. quia iſanierūt ꝯ chr̄ꝫ. Uel i bono. quia qui ad bonū ꝯuerſi ſūt affictionē pp ꝯſuetudinē pteritā. Itē turbati ſūt mōtes. Et h̄ dic̄[Inclinata ſūt regna.]i. reges terre hūiliati ſūt ad fidē chr̄i. Iſa. 49. Uultu i terrā demiſſo adorabūt te. Et cāꝫ exponit cū dic̄[Dedit vocē ſuā.]Sup dixit[in fortitudie.]In veteri dē teſtō dic̄.[dedit vocē.]ſꝫ p pphas. ſꝫ poſtea p ſeipm pſ. Intonuit de celo ⁊c̄. Can̄. 2. Sonet vox tua ⁊c̄. Ad hāc vocē[mota eſt terra.]pmo iudea. poſtea tota terra uīr. Iſa. 24. Cōmotiōe cōmouebit̄ terra. Quidam aūt cōmoti ſūt i malū p vocē chr̄i ſic phariſei ⁊ alij mlti. Quidā in bonū ſic apl'i: ⁊ qui ꝯuerſi ſunt ad fidem.

¶ Dominus virtutum nobiſcum: ſuſceptor nr̄ deus iacob.

¶ Hic exponit qḋ dic̄ de ꝯſolatiōe. ſ. qḋ dic̄[De⁹ in medio ei⁹.]Et deſcribit deū adiuuātē ⁊ ei⁹ pñtiā: ⁊ ei⁹ auxiliū. Deū deſcribit duplr. quia dñꝫ v̄tutū. quia dñat̄ nō ſolū creaturis iferiorib⁹: ſꝫ ēt v̄tutib⁹ celeſtib⁹. Non erat ſufficiēs hoī ꝙ mitterent̄ angeli q̄s miſit ad dationem veteris teſti: ſed optebat ꝙ ipſe veniret ut inoteſcat ꝙ aīa hoīs eſt tāte excellētie ꝙ nō niſi in deo v̄tutum pōt bñficari. pſ. Dñe v̄tutū reſpice ⁊ vide ⁊c̄. Et eſt nobiſcū pmo p carnis ſilitudinē. Phil. 2. In ſilitudinē hoīꝫ fact⁹. Itē per familiarē ꝯuerſationeꝫ. Baruch. 3. Poſt hec in terris viſus eſt ⁊c̄. Itē p grāꝫ ibitās nos. Eph. 3. Inhitare chr̄ꝫ p fidē ⁊c̄. Et iō dr̄ emanuel. i. nobiſcū de⁹.[ſuſceptor nr̄ de⁹ iacob.]Hic oñdit auxiliū qḋ hꝫ a deo. quia ipſe ſuſceptor nr̄ eſt q ſuſcepit nos in ſuā curā pſ. Tu aūt dñe ſuſceptor me⁹ es. Uel oſtēdit quō ſit nobiſcū. quia. ſ. ſuſcepit nr̄aꝫ nāꝫ. Heb. 2. Nuſq̄ꝫ angelos appꝫhēdit: ſꝫ ſemē abrae. Iō dr̄[de⁹ iacob.]De⁹ virtutū dr̄ pp gētiles ne credāt ꝙ nō hēam⁹ aliū deuꝫ q̄ꝫ ipſi. Heb. 2. Nō ꝯfundit̄ vocare eos frēs ⁊c̄.

¶ Uenite ⁊ videte opa dñi que poſuit pdigia ſup terrā: auferēs bella uſq̄ꝫ ad finē terre. Arcū ꝯteret ⁊ ꝯfriget arma: ⁊ ſcuta cōburet igni.

¶ Hic exprimit tranqllitatē ſbſequētē: ⁊ fac̄ tria. p⁹ excitat attētionē. 2⁹ pponit tranqllitatē. ⁊ 3⁹ iducit ꝯcluſionē. Pmo ḡ iducit in ꝯſiderationē diuinoꝝ opuꝫ. Et iō dic̄[Uenite.]per fidē. 2. Cor⁹. 5. Per fidē ambulamus.[⁊ videte.]per ſtudiū ⁊ diligētiā. Matth. 11. Uenite ad me oēs ⁊c̄.[⁊ videte.]i. ꝯſiderate.[opa dñi.]Iſa. 5. Op⁹ dñi nō reſpexiſtis. De pctōrib⁹. pſ. Mirabilia opa tua ⁊c̄.[que poſuit pdigia ſup terrā.]Hec opera ſūt pdigia que ptedūt aliqd i futurū. Et mirabilia que tpe chr̄i fuerūt: ſiue circa mortē chr̄i. ſiue in vita que fecit. que oīa fuerūt ſigna alicui⁹ futuri. Et ſūt[ſup terrā.]i. ſup oēm nālē v̄tutē. Et que ſūt oñdit[auferens bella.]Pmo fuit op⁹ pacis. 2⁹ oſtēdit magnitudinem opis hui⁹. ⁊ 3⁹ utilitatē.[abſtulit bella.]quia in tpe natiuitatis chr̄i in toto mūdo facta eſt pax. pſ. Orieẗ i diebꝰ ei⁹ iuſtitia ⁊ abūdātia pacis. pſ. Ibi ꝯfregit potētias. Et hec ſignificabāt pacē quā venit facē chr̄s iter deuꝫ ⁊ hūanā nāꝫ. Magnitudo pacis oñdit̄ q̄ꝫtū ad locū quia[uſq̄ꝫ ad finē terre.]quia fuit q̄ſi uīis pax. Ad lr̄aꝫ tpe natiuitatis chr̄i. quia iā queſcētib⁹ bellis ciuilib⁹ Octauianus dñabat̄ toti mūdo. Et hec pax pterndebat ꝙ pax chriſti deriuari debebat in oībus hoībus. Luc. 2. Gloria in altiſſimis deo: ⁊ in terra pax hominib⁹ 4⁹ quantum ad tempus. quia diuturna. Et hanc diuturnitatē deſcribit

deſcribit.q: ſi hõ timet bellũ:cõſeruat arma. Et ideo dicit.⌊ Arcum cõteret ꝛ ↄfringet arma. ⌋q.d. Tãdiu durabit pax ꝙ oẽs tradent obliuioni arma.q: illa pax diu durauit. Iſa.2. Conflabũt gladios ſuos in uomeres ꝛ lanceas ſuas in falces. Et deſcribit arma impugnationis que a remotis percutiũt.vnde dicit⌊ Arcuz cõteret. ⌋Oſee.1. Cõteram arcum iſrael in ualle iezrael. Et que de ꝓpe.ꝛ hic eſt gladius ꝛ lãcea. Itẽ deſcribit arma defenſionis:q:⌊ ſcuta cõburet igni. ⌋Et hec ſignificabãt ꝑpetuitatẽ pacis fiẽde per chriſtuz. Iſa.9. Multiplicabit eius impiuz ꝛ pacis nõ erit finis.⌊ Cõteret arcũ. ⌋i.doloſas machinationes.pš. Arcus coꝝ cõfringet.⌊ ꝛ cõfringet arma. ⌋i. manifeſtas inſidias. Luc.11. Cum fortis armat᷒ ꝛc̃.⌊ cõburet igni. ⌋i.obſtinatorũ mẽtiũ defenſiones qbus nitunt̃ reſiſtere diuine uolũtati. Iob.41. Corpus eius ſicut ſcuta fuſilia: ꝛ cõpactũ ſquamis ſeſe ꝑmẽtibus. Hic cõburet igne ſpiritus ſcī qui diſſoluit duritiã cordiũ. Luc.12. Ignez ueni mittere in terram.

¶ Uacate ꝛ videte qm̃ ego ſum deus: exaltabor in gẽtib᷒ ꝛ exaltabor in terra. Dñs virtutum nobiſcum: ſuſceptor noſter deus iacob.

¶ Hic finis eſt pacis. Et finis pacis tꝑalis ſm̃ phũm eſt ↄtẽplatio vitatis. Uñ pax eſt utilitas finis vite actiue: ꝛ pax ordinat̃ ad cõtẽplationẽ. Et ſm̃ Aug^m. Chriſtus ꝓcurauit pacẽ romani impij ut apli diſcurrerẽt per totum mũdũ. Et ideo dicit.ex quo eſt tãta pax⌊ Uacate ꝛ videte. ⌋Uñ patet ꝙ deus dat pacẽ ut nõ uacẽt malis opibus:ſed cõtẽplationi vitatis.1. Cor᷒.7. Ut uacetis orõni. Eccĩ.39. Et in prophetis uacabit.⌊ Uidete. ⌋dicit duo.ꝙ chriſt᷒ eſt uerus deus.2° ꝙ eius fides debeat diuulgari per totũ mũdũ. ¶ Quãtũ ad ꝑmũ dicit ꝙ ſit deus. Deut.32. Uidete ꝙ ego ſim ſolus:ꝛ nõ ſit alius ꝑter me. ¶ Quãtũ ad 2^m⌊ exaltabor in gẽtibus. ⌋i.demõſtrabor a laus in fide gẽtiuz. Mal.1. Ab ortu ſolis ꝛc̃. Et ponit hoc iterato.⌊ exaltabor in terra. ⌋ſ.iudeoꝝ que dicit̃ terra ꝓpter ſtabilitatẽ. Ro.11. Donec plenitudo gentiũ intrauerit ꝛ ſic omnis iſrl̃ ſaluus erit. Oſtẽdit ex hijs magnitudinem dei cum dicit⌊ Deus virtutũ nobiſcũ. ⌋q.d. Ex hijs opib᷒ dei magnis tũc oſtẽſis poſſumus dicere ꝙ dñs vtutũ eſt nobiſcum. Et hoc expoſitum eſt ſupra.

¶ In finem pro filijs chore. pš dauid.46.

Omnes gentes plaudite manibus:iubilate deo in uoce exultationis.

In precedentibus pſalmis pſalmiſta expoſuit gl̃iam regis ꝛ regni. Hic autẽ exhortat̃ gẽtes alienigenas ut ↄuertant̃ ad deũ. Et primo hortat̃ ad dei laudẽ.2° ad ſpem de deo hñdam. 3° docet eas cultũ diuinũ.2^m icipit ibi⌊ Audite hec. ⌋3^m ibi⌊ ī. e᷒ deoꝝ. ⌋¶ Titulus eſt manifeſt᷒ q: eſt expoſitus ſupra.⌊ In finẽ pro filijs chore pš dauid. ⌋Circa ꝑmũ duo facit. Primo exhortat̃ oẽs gẽtes ad laudem dei.2° ponit mã laudis ibi⌊ Magn᷒ dñs. ⌋Circa ꝑ^m tria facit. Primo enim ponit inuitationẽ ad laudẽ dei. 2° cãm ibi⌊ Qm̃ dñs excelſus. ⌋3° manifeſtat hãc cãz ibi⌊ Aſcẽdit de᷒. ⌋Laus dei ꝓcedẽ debet ex iocũditate cordis:ſicut etiã eſt pñia. Iſa.51. Gaudiũ ꝛ letitia ĩueniet̃ in ea. Hec letitia cordis oſtẽdit per ſignũ exteri᷒ facti uel uerbi. Primo ergo inducit ad laudẽ quãtũ ad facta.2° quãtũ ad vba. Dicit ergo.⌊ Oẽs gẽtes. ⌋q.d. nobis tot bona fecit de᷒ ergo laudate eũ facto.⌊ plaudite manib᷒. ⌋Plauſio manuũ fit in ſignũ exultatõis Hiere.5. Sacerdotes plaudebãt ſuis.q.d.⌊ Plaudite. ⌋i.exultationẽ cordis oſtẽdite per plauſum manuũ

Et hoc fit qñ exteri᷒ opat̃ hõ ſeruitia dei cũ iocũditate.pš. Seruite dño in letitia. Iſa.55. Oĩa ligna regionũ plaudẽt manu. ⌋i.oẽs ppl̃i plaudẽt. Item. Laudate eũ in vbo. vnde dicit.⌊ Iubilate deo in uoce exultationis. ⌋i.in uoce exteriori demõſtrãte interiorẽ affectuz. Glo. Iubilus eſt ineffabile gaudiũ qđ nec taceri põt: ſed nõ põt exꝓmi:q: excedit cõprehẽſionẽ. Et talis eſt bonitas dei que nõ põt exprimi:ꝛ ſi exꝓmat̃ impfecte tñ exprimit̃. Et ideo dicebat Hiere.1. A.a.a.ecce neſcio loqui. Et hũc iubilũ ſignat eccl̃ia qñ in eadẽ dictione multiplicat notas.pš. Iubilate deo oĩs terra:pſalmum dicite ꝛc̃. Jubilus qd ſit.

¶ Qm̃ dñs excelſus terribilis:rex magnus ſuper oẽm terrã. Subiecit populos nobis:ꝛ gẽtes ſub pedibus noſtris.

¶ Hic ponit cã laudis ꝛ bona que ꝓueniũt ex magnitudine dei. Et ꝑmo ponit magnitudo dei.2° magnitudinis ſignũ. Magnitudo dei cõmẽdat̃ dupl̃r. Primo ꝑ altitudinẽ ꝑtãtie.2° per maieſtatẽ dñationis. Dicit ergo. Laudãdus eſt deus ꝓpter altitudinez ſue nãe. qa dñs excelſus.pš. Excelſus ſuꝑ oẽs gẽtes dñs ꝛc̃. Et q: excelſa ſunt nobis remota:poſſet aliqs credere ꝙ non eſſet timẽdus nec haberet ꝓuidẽtiã de nobis:ſicut alij qui ſtulti dixerũt. In quoꝝ ꝑſona dicit̃ Iob.22. Circa cardines celi ꝑambulat nec nr̃a cõſiderat. Et ideo dicebat. Quãtũ in te eſt euacuaſti timorẽ. Sz nõ ita. Iſte eſt excelſus q: eſt terribilis:q: oĩa ꝓſpicit:omnia punit Itẽ timẽdus eſt ꝓpter eius dñium.q:⌊ rex magn᷒ ſuper oẽm terrã. ⌋pš. Dñi eſt terra ꝛc̃. Magnus eſt vniuerſalitate dñij:q: regnũ oium ſcloꝝ. Itẽ duratione q: in eternũ. Itẽ auctẽ:q: rex oĩum regũ. Signũ magnitudinis huius regis ſumit̃ ex hijs que in nobis fecit:ꝛ hec ſunt bñficia dei. Primo in ſubiectione alioꝝ.2° in collatiõe bonoꝝ. Dicit ergo.⌊ Subiecit pplos nob. ⌋Hec ſunt vba eccl̃ie cui et tꝑaliter ſui inimici ſubijciũtur. Aug° in glo. Nõ quãti currũt.ꝛ cum ſint iudei ꝛ alij infideles qui inter nos. Itẽ ut ſint uerba aploꝝum.⌊ Subiecit pplos nobis. ⌋ſ.iudeoꝝ ꝛ nationũ.⌊ ſb pedibus nr̃is. ⌋Iſa.52. Q̃3 pulchri ſuꝑ mõtes pedes anñciãtis ꝛ ꝑdicãtis pacẽ. Itẽ ibidẽ.45. Ut ſubijciã an faciem eius gẽtes. Uel alr̃.⌊ Subiecit pplos nobis. ⌋Quidã ↄuertunt̃ ad fidẽ:ꝛ iſti ſubijciunt̃ ꝓpria uolũtate. Alij nõ cõuertunt̃ ſed gẽtiliter viuũt.ꝛ iſti ſubijciunt̃ ſub pedibus.q: finaliter erũt oppreſſi ſub nr̃a iudiciaria poteſtate.

¶ Elegit nobis hereditatẽ ſuaz: ſpeciem iacob quã dilexit. Aſcẽdit deus in iubilo:ꝛ dñs in uoce tube. Pſallite deo nr̃o pſallite: pſallite regi noſtro pſallite.

¶ Hic ponit aliud bñficiuz collatiõis bonoꝝ. Ubi notãdum eſt ꝙ electio importat acceptionẽ vnius ſuꝑ alterum. Electio aũt dei põt accipi ex duplici parte. Primo ex parte bonoꝝ que cõferunt̃. Et ſic diſtingue. qa quedã boꝝ que conferũtur ſunt tꝑalia.quedam ſpũalia. Impij aũt peccãtores accipiũt pro parte eos cõtingẽte tꝑalia. Sap.2. Hec eſt pars nr̃a. Iſti aũt accipiũt in ꝑtẽ ipſum deũ.pš. Dñs pars hereditatis mee ꝛc̃. Deus aũt elegit ſibi bona ſpũalia.i.facit nos eligere bona ſpũalia.⌊ Elegit ergo nobis hereditatem ſuam. ⌋q.d. Cũ ſint diuerſe ꝑtes bonoꝝ elegit nobis dare hereditatẽ ſuã.2° accipit̃ electio dei ex ꝑte illoꝝ qbus datur.ꝛ ſic ſit diſtributio:q: dãnati oẽs ſunt in peccato originali.tñ qdã ſaluant̃ ex dei electiõe. Et ideo dicit⌊ Elegit nobis ꝛc̃. ⌋Et que ſit hec hereditas oſtẽdit⌊ ſpẽm iacob quẽ dilexit. ⌋Lr̃a Hiero.hẽt⌊ gl̃iaz uel ſuꝑbiã iacob. ⌋Et h̃ accipit̃ ſuꝑbia ꝓ excellẽtia. Iſa.60. Ponã

Pſalmi intentio.

te in ſupbiā.i.in excellētiā ſctoꝝ. Ibidē. Cū glīa.i.ſpe/
cie uel decore.qꝛ in ipſa hereditate eterna erūt excellē/
tes glīoſi ⁊ decori. Hiere.31. Bñdicat tibi dñs pulchri/
tudo iuſticie.⌊ quē dilexit. ⌋Ual quez iacob.q.d. Hec
hereditas eſt glīa iacob.i.fidelis.quam glīam deus di
lexit:qꝛ diligit dñs portas ſyon. Uel⌊ ſpēm iacob.⌋ i.
id qđ eſt reprītatū per iacob.qꝛ repñtata ſunt ei ſpūa/
lia bona ad que ſumus nos electi.q: ſcalā quam vidit
⁊ alia huiuſmodi. Sed pma lectura eſt melior.⌊ Aſcē
dit deus in iubilo.⌋ Hic exponit cām ⁊ ordinē. Dicit ꝙ
eſt excelſus ⁊ rex magnus:⁊ ꝓpter hoc eſt laudandus.
Sed nunqd eſt ita excelſus? Ita. Et pmo oſtēdit eiꝰ ex
cellētiā.2° oſtēdit amplitudinē regni eius ibi⌊ Pſal/
lite.⌋ Circa pmū duo facit. Primo ponit excellentiam
eius.2° cōcludit exhortationē ibi⌊ Pſallite.⌋ Dico er
go ꝙ eſt excelſus:qꝛ aſcēdit. Sed ſi excelſus quō aſcen/
dit? Quia deſcēdit. Eph.4. Qui aſcendit ipſe eſt ⁊c̄.
Sed quō aſcēdit.⌊ in iubilo.⌋ Jubilus eſt gaudiū im
mēſum.⁊ hic iubilus ſignat imꝑfectā cognitionē. Duo
gña pſallētiū fuerūt in aſcēſione chriſti.ſ.apli ⁊ angeli.
Apli aūt imꝑfectā cognitionē hñt de diuīs.⁊ ideo ad
eos ꝑtinet iubilus de gaudio aſcēſionis chriſti cuz glo/
ria. Itē fuerūt ibi angeli ⁊ clarā cognitionē habuerunt
⁊ ad eos nō ꝑtinet iubilus:ſed manifeſta annūciatio.⁊
iō dicit⌊ ⁊ dñs in voce tube.⌋ Uñ angeli dicūt Act.1
Uiri galilei qd ſtatis ⁊c̄. Si ergo eſt excelſus⌊ pſallite
deo nr̄o.⌋ ore.⌊ pſallite regi nr̄o.⌋ corde.1. Corꝰ.14.
Pſallam ſpū:pſallam ⁊ mente.

❡ Qm̄ rex oīs terre deus:pſallite ſapiēter. Re-
gnabit deus ſup gētes:deus ſedet ſup ſedem
ſcām ſuā. Principes pploꝝ ꝯgregati ſunt cū
deo abraam:qm̄ dij fortes terre vehementer
eleuati ſunt.

❡ Cōſeq̄ter oſtēdit ꝙ eſt rex magnus.⁊ oſtēdit hoc ordine
ꝯuerſo.qꝛ pmo inducit eos ad pſallēdum regi. 2° aſſi/
gnat cām.3° manifeſtat eā. Dico ergo⌊ pſallite deo.⌋
ſed iterum⌊ pſallite regi.⌋ qꝛ eſt magnus. Et dicit bis
pſallite pſallite.qꝛ eodē honore honoramus humani/
tatē ⁊ diuinitatē in chriſto:qꝛ idē ſuppoſitū eſt. Jo.5.
Oēs honorificēt chriſtū filiū ſicut honorificāt patrē.
Et ꝙ ſit pſallēdū oſtēdit:qꝛ eſt rex oīs terre deus. Et iō
nos habitatores terre pſallemus ei. Et dicit⌊ oīs terre.⌋ nō
iudee tm̄:uel grecie:ſed totius orbis.ſed⌊ pſallite ſapi/
enter.⌋ i.diſcrete. Et pſallite nō ſolū ore ſed corde re/
nouati interius:qꝛ nō eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris ſi
cut dicit̄ Ecci.15. Itē ut nō cum mēte turbata. Jac.5.
Oret equo aīo. Item ꝯtinue. Iſa.23. Bñ cane frequen
ter canticū. ❡ Cōſequēter manifeſtat quō ſit rex oīs
terre. Et pmo predicit regnū chriſti ſup oēs gentes. 2°
ſup oēs pncipes gētium. Dico ꝙ eſt rex oīs terre:qꝛ lꝫ
nūc regnet in iudea tm̄:regnabit tn̄ ſup omnes gentes.
qꝛ oēs gentes cōuertent̄ ad deū.pſ̄. Laudate dñz oēs
gētes. Et huius rō eſt qꝛ chriſtus deus eſt ⁊ iā aſcēdens
ad dexterā patris.⌊ ſedet ſup ſedem ſcām.⌋ i.a dextris
dei.⁊ ſic nihil reſtat niſi ut oēs ſubijciantur ei. Dañ.7.
Datum eſt ei regnū. Nec ſolū gētes ſubijciunt̄ ei:ſed
etiā coꝝ pncipes.vnde dicit⌊ Principes populorū.⌋
ſ.oīum.⌊ cōgregati ſunt.⌋ per fidem ⁊ amorē.⌊ cum
deo abraā.⌋ Et dicit⌊ abraam.⌋ qꝛ ipſe fuit pncipium
credēdi ⁊ patrem ⁊ filiū. Matth.3. Potēs eſt ſuſcitare
de lapidibus iſtis filios abrae.pſ̄. Reges arabum ⁊c̄.
Et ratio quare cōgregati ſunt eſt⌊ qꝛ dij fortes terre ve/
hemēter eleuati ſunt.⌋ Et hoc pōt dupl̄r itelligi. Uno
modo de iudeis:qꝛ ipſi fuerunt dij:qꝛ inſtructi de deo.
Jo.10. Illos dixit deos ad quos ſermo dei factus eſt.
Item fuerūt fortes.qꝛ conſtātes in fide vnius dei.ſed
⌊ terre.⌋ qꝛ oculi coꝝ ⁊ affectus coꝝ erāt ſemꝑ ad ter/
rena. Iſti⌊ ſunt eleuati.⌋ per ſupbiā.⌊ vehemēter.⌋ i.
tātum ꝙ noluerūt chriſti doctrinā. Et ideo apli iuerūt
ad gētes. Alio mō⌊ qꝛ dij fortes.⌋ i.apl̄i. Et dicuntur
dij ꝓpter iudiciariā ptātē. Et iudices in veteri teſtam
to dij vocabant̄. Exo.21. Dijs nō detrahes. Applica
ad deos.i.ad iudices. Et dicunt̄ fortes ꝓpter ꝯſtātiā
in paſſione. Ro.8. Quis nos ſeꝑabit a charitate chri/
ſti?⌊ terre.⌋ i.adhuc in terrenis exiſtentes.2. Corꝰ.4.
Habemus theſaurū iſtū in vaſis fictilibus. Et⌊ eleua/
ti ſunt vehemēter.⌋ per pdicationē. Matth.vlti. Illi
aūt ꝓfecti pdicauerūt ubiq3. Itē per miraculoꝝ opati
onem. Item per glīe adeptionē. Hieroꝰ habet⌊ Quo/
niam dij ſcuta terre.⌋ qꝛ apoſtoli fuerūt ꝓtectores om
nium populorum.

❡ Pſalmus cātici filijs chore ſecunda ſabbati
pſ.47.

Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis:in ci
uitate dei nr̄i:in monte ſancto eius.
Supra pſalmiſta inuitauit gentes ad
pſallēdū deo de bñficijs dei.
Hic aūt deſcribit magnā populi uel ciuitatiſ
exultationē. ❡ Titulus.⌊ Pſalmus laus cantici filij   Titulꝰ ex poſitio.
chore pro ſecūda ſabbati.⌋ Apud iudeos ſabbatū ſo
lēniſſimū habebat̄.⁊ oēs ferias a ſabbato vocabāt.ita
ꝙ dies dñica vocabat̄ pma ſabbati.dies lune vocaba
tur ſcđa ſabbati.⁊ ſic de alijs diebus. Dicit ergo. Pro
ſecūda ſabbati.qꝛ Geñ.1.pma die dixit deꝰ. Fiat lux.
ſecūda die dixit. Fiat firmamētū. Per lucē intelligitur
chriſtus.per firmamētū eccl̄ia deſignat̄. Quia ḡ agit
hic de magnificētia eccl̄ie:ideo ꝯueniēter dicit̄ pro ſe/
cūda ſabbati. In hebreo tn̄:nec in Hieronymo non eſt
pro ſecūda ſabbati. ❡ Diuidit̄ ergo pſ̄ iſte in duas ꝑ   Diuiſio pſ.
tes. Primo enim deſcribit magnificētiā ciuitatis.ſecū
do ſubdit grārū actionem ibi⌊ Suſcepimus deus.⌋
Circa pmū duo facit. Primo deſcribit magnificētiam
ciuitatis.2° inducit teſtimoniū ibi⌊ Quoniam ecce.⌋ Digni
tas ciuitatis depēdet a dño eius.⁊ ideo pmo cōmēdat
dñm.2° ciuitatem ibi⌊ Fundat̄.⌋ Dñm deſcribit ex ꝓ
pria dignitate:⁊ ex ſuis opibus. Ex dignitate.qꝛ⌊ Ma
gnus dñs.⌋ pſ̄. Quis deus magnus ⁊c̄. Et magnitu/
do eius eſt imēſitas eius bonitatis. Augꝰ. In hijs que
nō mole magna ſunt idē eſt magnū eſſe ꝙ bonum eē.
Ex opibus.qꝛ⌊ laudabilis nimis.⌋ Laus ꝓprie reſpi/
cit opa. Et dicit⌊ nimis.⌋ qꝛ quātūcūq3 laudes eū ad
huc deficis a laude eius. Ecci.43. Glorificātes deum
quātumcūq3 poteſtis:preualebit adhuc.⁊ hoc lꝫ in to/
ta creatura pateat.ſpāliter tn̄ apparet in bñficijs gra/
tie qbus conſtituta eſt eccl̄ia. Et ideo dicit⌊ in ciuitate
dei nr̄i.⌋ ſ.eccleſie. Apoc.21. Uidi ciuitatem ſanctam
hieruſalē ⁊c̄. Et hec ciuitas.ſ.eccl̄ia ſita eſt⌊ in monte
ſancto eius.⌋ Hic mons eſt chriſtus. Iſa.2. Erit mons
domus dñi. De hac ciuitate dicit̄ Matth.5. Non pōt
ciuitas abſcondi ſupra montem poſita.

❡ Fundatur exultatione vniuerſe terre:mons
ſyon latera aquilonis ciuitas regis magni.
Deus in domibus eius cognoſcetur:cum ſu/
ſuſcipiet eam.

❡ Hic cōmendat ciuitatem tripliciter. Primo ex ampli/
tudine uel iocūditate.ſecūdo ex diſpoſitione.tertio ex
ſapiētia ciuium. Dicit ergo⌊ Fundat̄ exultatione vni/
uerſe terre.⌋ q.d. Fundata eſt in monte.i.chriſto. Sed
nunquid hec fundatio pertinet ad vnam terram tm̄?
Non.ſed redundat in gaudium vniuerſe terre. quia
omnes percipiunt gaudiū huius fundationis.pſ̄. Ju/
bilate deo omnis terra:pſalmum dicite ⁊c̄. Iſaie.51.

Uenient in ſyon laudātes. Tre. 2. Hectine eſt urbs pfe cti decoris. Alia lr̄a habet [Fūdator.] q. d. Magnus dn̄s. Et dico dn̄s qui eſt fundator huius ciuitatis. Et hoc [in exultatione.] [Mons ſyon latera aqlonis.] i. depoſita in la:ē mōtis ſyon ad aqlonē. Syon ſignat iudeos. aqlo vō ſignat gētiles idolatras. Hec ergo ciuitas eſt cōpoſita ex iudeis z gētilib⁹. Hiero⁹ aliter hēt z cōpetit myſterio ſpōſe [Fremiet gaudio vniuerſe terre mōtis ſyon.] In lateribus aqlonis ciuitas tūc regis magni. Et exponit 2ᵐ myſteriū. Hec ciuitas laudat ex ciuitate quā colit: z ex humanitate chr̄i quā aſſūpſit. Dico q̄ eſt magna: z hoc eſt ex ipſo ſpecioſo germine. i. chr̄o. Et hoc eſt gaudiū vniuerſe terre. In hebreo hēt [Decor⁹ nimis exultationis.] ſ. chr̄s. z hoc eſt in mōte ſyon. [De⁹ in domib⁹ ei⁹ cognoſcet.] Hic cōmendat ciuitatē a ſapia ciuiū. Uera nāq3 ſapia ꝯſiſtit in dei cognitione. Hiere. 9. In hoc glīet qui glīat ſcire z noſſe me. Et iō cōmēdat eā ex hoc q̄ de⁹ in ea cognoſcitur. z dicit [De⁹ in domib⁹ eius cognoſcet.] Eſt autē triplex cognitio dei. q2 hoc pōt referri ad ſtatus ciuitatis hierl̄m: z ad eccliam: z ad futurā glīam. Una ergo cognitio de deo eſt figuralis z obſcura: z hec cognitio fuit in veteri teſtō: z talis cognitio fuit i ciuitate illa. ſ. hieruſalē: z in pplo iudaico. pš. Not⁹ in iudea de⁹ zc̄. Et ſm hoc dicit [De⁹ in domib⁹ eius cognoſcet.] Hieronymus hēt [Deus agnit⁹ eſt zc̄.] ſ. nō in vno loco ſed in oībus domib⁹ z ciuitatibus. Et dicit [in domib⁹.] Nā apud athenas cognoſcebat deus. Act. 17. In ipſo viuimus morimur z ſumus. ad Rom. 1. Inuiſibilia dei zc̄. Sed nō cognoſcebat in domib⁹ ſed in ſcholis apud aliquos: ſed in gēte illa oēs cognoſcebant deū. Alia eſt cognitio realis ſed obſcura z impfecta z hec eſt cognitio qua de⁹ cognoſcit per fidē. 1. Cor⁹. 13. Uidemus nūc per ſpeculū zc̄. z ſic de⁹ in domib⁹ cognoſcit cognitione reali ſed fidei. 2. Cor⁹. 3. Nō aūt reuelata facie glīam dn̄i ꝯtēplantes. Et dicit [in domibus.] q2 tota vlīs ecclia cōtinet ſub ſe multas ecclias z multa collegia: quarū quelibet domus dicit hēre cognitionem dei. Hiere. 31. Me oēs cognoſcent a minimo vſq3 ad maximū. Alia eſt realis que eſt cognitio perfecta z apta. 1. Cor⁹. 13. Tūc cognoſcā ſicut z cognit⁹ ſum. In domib⁹ celeſtis hierl̄m. Et dicunt plures domus diuerſi ordines ſcōꝝ. ſ. aplōꝝ martyrū cōfeſſoꝝ z vginū. zc̄. Jo. 14. In domo pr̄is mei mānſiones multe ſūt. Et ſm hoc dicit in pſalterio romano. [Deus in gradib⁹ eius cognoſcet.] q2 nō oēs eq̄liter cognoſcēt: ſed erūt diuerſi gradus cognitionis ſm quoſdam. 1. Cor⁹. 15. Stella differt a ſtella in claritate. Sed hoc erit [cū ſuſcipiet eā.] ad adiuuādū. q2 ipſe eſt ſuſceptor z auxiliator nr̄. Alia aūt lr̄a habet [in auxiliando.]

Triplex de cognitione.

C Qm̄ ecce reges terre ꝯgregati ſunt: conuenerūt in vnū. Ipſi videntes ſic admirati ſunt: cōturbati ſunt: cōmoti ſunt: tremor apphendit eos. Ibi dolores ut parturientis: in ſpū vehementi conteres naues tharſis.

C Hic pbat dignitatē ciuitatis per teſtimoniū. Et pmo iducit teſtes. 2° eoꝝ pbitatē. 3° ipſoꝝ ꝯfeſſionem. Ad hoc q̄ teſtimoniū ſit credibile tria ſunt neceſſaria. ſ. dignitas teſtiū ſi ſint teſtes auctoritatis: q2 ſi ſint leues eorum teſtimoniū nō debet approbari. Item nūoſitas z ꝯcordia. z hec tria ſūt in iſtis teſtibus: q2 ſūt magne dignitatis: q2 reges terre vnus fuit Cōſtātinus. alius fuit Juſtinianus z Karolus magnus qui eccliam firmauerūt priuilegijs. Itē multi fuerūt q2 ꝯgregati ſunt de diuerſis nationibus z tribus. Pōt etiā per reges itelligi ſapiētes z iuſti qui teſtimoniū phibuerūt ecclie conuerſi ad fidē. p̄s. Principes pploꝝ. Itē ſunt cōcordes. [cōuenerūt in vnū.] ſ. teſtimoniū z ſniam. pš. In cōueniēdo pplos in vnū z reges zc̄. Pōt iterū aliter exponi. vn̄ pma expoſitio eſt lr̄alis: q2 in Hieronymo habet [teſtati ſunt.] In greco hētur [ſuſcipiēt eā.] ſ. ad defendendū. Et hoc neceſſariū eſt. [Qm̄ ecce reges terre ꝯgregati ſunt: ꝯuenerūt in vnū.] ſ. ꝯtra eccleſiam. Et iſti qui aliqn̄ teſtimoniū phibēt: aliqn̄ ꝯtra ecclīam fuerūt: z aliqn̄ pſequuti ſūt eā: poſtea eā ſolidauerunt. [Ipſi videntes.] Hic deſcribit eoꝝ pbitatē: ubi ſepte3 fuerūt. Prima viſio. i. cognitio fidei. vn̄ dicit [Ipſi videntes.] i. cognoſcētes per fidē miracula que chriſtus z apl̄i faciebāt. Iſa. 62. Uidebūt gētes iuſtū tuū: z cūcti reges iclytū tuū. 2ᵐ eſt admiratio in hijs que vident: q2 ſūt ſup ſenſum z rōnē humanā. Iſa. 60. Uidebis z afflues z admirabit z dilatabit cor tuū. pš. Ope tua. 3ᵐ eſt ꝯturbatio pro pctis. Propter 2ᵐ [admirati ſūt.] pp 3ᵐ [ꝯturbati ſūt.] pš. Cōmouiſti terrā z ꝯturbaſti eā. 4ᵐ eſt cōmotio. Aliqn̄ qs ꝯturbat de pctō z labit in deſpationē. vel ꝯſiſtit in malo. ſed iſti cōmoti ſūt ad pniam. Iſa. 24. Cōmotiōe cōmouebit terra. 5ᵐ eſt q2 hec cōmotio d3 eē cū timore dei ut nō attribuat ſibi q̄ per ſe moueat ad bonū: ſed a deo. z iō dicit [tremor apphēdit eos.] pš. Seruite dn̄o in timore. Hic dolor z tremor eſt fructuoſus. vn̄ dicit [Ibi dolores ut parturientis.] qui ꝯuertunt in gaudiū ppter ſpem prolis z fructus. Iſa. 26. A timore tuo dn̄e ꝯcepimus z peperimus ſpūm ſalutis. Et hoc eſt 6ᵐ. 7ᵐ eſt [in ſpū vehementi ꝯteres naues tharſis.] i. mare vlī. z ſic ꝯteres naues maris. Uel dicēdū q̄ ibi eſt vna pruincia que cilicia vocat. z tharſis eſt metropolis eius ubi nat⁹ eſt paulus: z ex illa ciuitate tota regio nolat tharſis. z ibi ſunt multe naues. Uel ſic in mari mediterraneo pmi nauigātes fecerūt carthaginē: z iſti ſimul pugnātes cu3 tyris puaruerūt. Et iō tharſis vocat totum mare mūdi. Per naues que ad negociādū vadūt ſignat cupiditas z hoc eſt abūdātia rerū mūdi. Et ſicut naues fluctuāt in mari: ita diuites fluctuāt in rebus mūdi. Sed quādo ꝯuertit hō ad pniam tūc naues. i. cupiditates huius mūdi ꝯterunt. [Sed in ſpū vehementi.] ſ. in ſpiritu ſcō. Abdias. 1. Juxta eſt dies dn̄i ſup oēs gētes. Iſa. 23. Ululate naues maris. Sed ſm Caſſiodoꝝ per hoc deſignat totū tēpus icarnationis chriſti. [De⁹ cognoſcet in domibus eius cū ſuſcipiet eā.] i. humanā nām in vnitate pſone. Iſa. 52. Propter hoc ſciet pplus nomē meu3. Et q̄re: [Qm̄ ecce reges terre ꝯgregati ſūt ꝯuenerūt in vnū.] Reges. ſ. pncipes iudeoꝝ z ſcribe ppl̄i ꝯgregati ſunt ab herode ſciſcitāte ab eis ubi chriſtus naſceret. [z ꝯuenerūt in vnum.] ſ. q̄ natus erat in bethleem. Et videntes ſic. ſicut pphete dixerūt. [admirati ſunt commoti ſunt.] q2 herodes turbatus eſt z oīs hieroſolyma cum eo. Matth. 2. [Et cōmoti ſūt.] aliqui ad fidem. Et tātus fuit pauor ut corpus tremeret. [tremor apprehēdit eos.] z [ibi fuerūt dolores parturientis.] ppter necē infantiū occiſoꝝ ab herode. [z in ſpū vehementi.] q2 in furore mittēs occidit oēs pueros ab imatu z infra. i. a duobus annis infra. Et in furore fecit comburi oēs naues tharſis. i. in tharſo cilicie quas credebat magos per aliam viam reuertentes portaſſe in patriam ſuam. Propterea dicit [in ſpiritu vehementi.]

Caſſiodo. in expō.

C Sicut audiuim⁹ ſic vidim⁹ in ciuitate dn̄i v̄tutū i ciuitate dei nr̄i: de⁹ fūdauit eā i eternū.

C Hic ponit ꝯfeſſio z teſtimoniū teſtiū. Et p⁹ ꝯfitent veritatē ei⁹ qd̄ audierūt. [Sicut audiuim⁹.] p pdicationē aploꝝ. ita [z vidim⁹.] i. ꝯcepim⁹ verū eē. h dixerit qui

Teſtiū cōditiones.

ꝯuerſi ſunt ad chriſtū. Uel ut ſit ꝯuerſio iudeoꝝ. Nos audiuimus per ꝓphetas ⁊ ecce iam vidimus. Sed cō tingit aliqñ ꝙ aliqs audit aliqd magnū ⁊ nō credit ſic eſſe donec experiaꝭ. Et hoc iacob dixit Geñ. 28. Uere locus iſte ſanct⁹ eſt ⁊c̄. 2. Reg. 10. Regina ſabba que venit expiri ſicut audierat: nō tñ̄ credebat tātā ſapiam ſalomonis. Que plura icredibilia vidit in eo q̄ȝ audiſ ſet. Et ſic ſunt iſti qui vidēt plura q̄ȝ audiāt anteq̄ȝ ad fidē veniāt. Et ubi videm⁹? ⌊ in ciuitate dñi vtutū. ⌋ ſ. celeſtiū. Ubi oſtēdit ꝙ pōt te illuc ꝑducē. Et ne credaꝭ ꝙ ſic alt⁹ ne tu poſſis ire ad eā dicit ⌊ in ciuitate dei noſtri. ⌋ q. d. Sic ē de⁹ vtutū ꝙ tñ̄ eſt de⁹ nr̄. ⌊ ⁊ iſte fūdauit eā. ⌋ ſ. ciuitatē iſtā nō ad tp̄a ſed in eternuȝ. Eccī. 26. Fundamenta eterna ſuꝑ petram ſolidam.

❡ Suſcepim⁹ de⁹ miām tuā: in medio templi tui. Scdm̄ nomē tuū de⁹ ſic ⁊ laus tua in fines terre: iuſtitia plena eſt dextera tua. Letetꝭ mons ſyon ⁊ exultent filie iude: propter iudicia tua domine.

❡ Supra poſuit pſalmiſta magnalia ciuitatis. hic autē ponit grāꝝ actionē. Et circa hoc duo facit. Pmo ponit grāꝝ actio. 2° inuitantꝭ hoīes ad ꝯſiderādū adhuc magnalia iſti⁹ ciuitatis ibi ⌊ Circūdate. ⌋ Sic dī alibi Uniuerſe vie dñi miā ⁊ vitas. vñ grāꝝ actio ptinet p̄mo ad effect⁹ diuine miē. 2° ptinet ad effectus iuſtitie ibi ⌊ Juſtitia plena eſt terra. ⌋ Circa p̄mū duo facit. p̄mo ꝓponit pfectionē diuine miē. 2° effectū huius pfectionis ibi ⌊ Scdm̄ nomē tuū. ⌋ Hoc ſm̄ ſupficiem lr̄e legit ex pſona nō iudeoꝝ ſed admirātiū ⁊ dicētiū ⌊ Sicut audiuim⁹ ⁊c̄. ⌋ ⌊ Suſcepim⁹ deus miām tuam. ⌋ Hoc ſilr pōt legi ex pſona iudeoꝝ. Sȝ dicit ⌊ Suſcepimus ⁊c̄. ⌋ Mia dñi triplr accipit. ſ. effect⁹ grē qui eſſectus ꝯfertꝭ in ſacris chri. Tit. 3. Scdm̄ ſuā miam ſaluos nos fecit: per lauacrū regñationis ⁊c̄. Et in eccl̄ia oēs coiter ſuſcipiūt miam: ſed boni cū ſacris ſuſcipiūt miam. i. grām ⁊ effectū ſacrī. Mali aūt ſuſcipiunt tm̄ ſacrm̄. Dicit ergo boni. Nos ⌊ ſuſcepim⁹ miaȝ. ⌋ i. grātiā tuā. ⌋ in medio tēpli tui. ⌋ in tēplo. in extremo ſunt pctōres. in medio tēpli ſunt vtuoſi ⁊ iuſti. Alio modo miā eſt ipſe chr̄s qui dat⁹ eſt nob ex dei miā. pſ. Quī venit tp̄a miſerēdi ei⁹. Et ſic pōt exponi hoc de duplici tēplo ⁊ de duplici ſuſceptione. ſ. corpalis. ⁊ ſic hec vba ſunt ſimeonis iuſti. O deus ſuſcepimus miam tuā. ſ. chriſtū. in vlnas nr̄as in medio tēpli tui. ſ. mālis. Iteȝ de ſuſceptione fidei: ⁊ ſic eſt ſenſus. O de⁹ nos ſuſcepimus chriſtū miſicorditer datū per fidē. Jac. 1. In māſuetudine ſuſcipite inſitū vbū. ⌊ in medio tēpli. ⌋ i. i cōſenſu eccl̄ie. q; qui nō ſuſcipiūt cōem doctrinā eccleſie nō ſuſcipiūt hāc miam. Eccī. 15. In medio eccl̄ie apuit os ei⁹. ⌊ Scdm̄ nomē tuū de⁹. ⌋ Hic ponitꝭ effectus hui⁹ ſuſceptionis. q. d. Per hoc ꝙ nomē tuū ſuſcepim⁹ laus tua diffuſa eſt in oēm terrā. Et hoc ⌊ ſm̄ nomē tuum de⁹. ⌋ qui ē eēntialr bon⁹. Et q̄cūqȝ cognoſcit deū ſm̄ illā meſurā laudat eū ſm̄ ꝙ cognoſcit eū. ⁊ iō dicit ⌊ Scdm̄ nomē tuū de⁹. ⌋ i. ſm̄ cognitionē quā hēt de te. ⌊ ſic ⁊ laus tua. ⌋ Et q; ubiqȝ eſt not⁹ ideo dicit ⌊ in fines terre. ⌋ Malach. 1. A ſolis ortu uſqȝ ad occaſuȝ magnū nomē meū in gētib⁹. Uel ⌊ in fines terre. ⌋ i. in tota eccl̄ia que ubiqȝ diffuſa eſt. Uel q; laus tua vera nō eſt niſi in ſcis qui vere te laudāt q; vere te cog̃ſcūt. Jo. 7. Scio eū. ⌊ Juſtitia plena eſt dextera tua. ⌋ Hic cōmēdat iuſtitiā. ⁊ p̄mo ponit cōmēdationē iuſtitie. 2° ponit ei⁹ effectū. Dico ḡ ꝙ ⌊ Suſcepim⁹ miam tuā. ⌋ ⁊ hoc nō ſine iuſtitia. Immo ⌊ iuſtitia plena eſt dextera tua. ⌋ Man⁹ dei dī vt⁹ ei⁹ opatiua. Et de⁹ hēt duas man⁹. ſ. dexterā qua remunerat bonos. ⁊ ſiniſtram que punit malos. Matth. 25. Statuet oues a dextris ⁊c̄. In utraqȝ manu eſt iuſticia. ſȝ in ſiniſtra nō eſt plena iuſtitia: q; punit citra ꝯdignū. ſȝ i dextera eſt plena iuſticia quia abundanter remunerat. Luc. 6. Mēſurā bonā ⁊c̄. Ro. 8. Exiſtimo ꝙ nō ſunt ꝯdigne paſſiones ⁊c̄. ⌊ dextera tua. ⌋ ḡ. i. glīa futura ⌊ eſt plena iuſtitia. ⌋ q; ibi nullus eſt niſi iuſt⁹. Iſa. 60. Pplus tu⁹ oēs iuſti. ⌊ Letetꝭ mons ſyon. ⌋ Hic ponitꝭ effectus iuſtitie quā fecit ſiniſtra: ⁊ eſt gemit⁹. ſed effect⁹ iuſtitie quā fecit dextera eſt letitia. pſ. Juſtitie dñi recte letificantes corda. ❡ Supra dixit ꝙ effect⁹ miē ſe extēdit uſqȝ ad fines terre. hic aūt attribuit effectū iuſtitie mōti ſyon ⁊ filijs iude. Hoc ēt Aplſ dicit Ro. 15. Dico aūt chriſtū ieſum miniſtrū fuiſſe circūciſionis ⁊c̄. Quia ergo ꝓmiſſus fuit filie ſyon. Zach. 9. Exulta ſatis filia ſyō ⁊c̄. ⌊ Letetꝭ mons ſyon. ⌋ q; iuſtitie eſt ꝙ ꝓmiſſio debetꝭ ei. Sed q; nō fuit facta ꝓmiſſio gētib⁹ miā fuit ꝙ daretꝭ. Pōt tñ̄ dici ꝙ mons ſyon dicitꝭ tota hierl̄m. ⌊ ⁊ exultēt filie iude. ⌋ i. ꝯfeſſionis. i. tot⁹ pplſ iudeoꝝ exultent. Et hoc faciāt ⌊ ꝓꝑ iudicia tua dñe. ⌋ q; recta ſunt.

❡ Circūdate ſyon ⁊ cōplectemini eā: narrate i turrib⁹ ei⁹. Ponite corda veſtra in vtute ei⁹: ⁊ diſtribuite domos ei⁹ ut enarretis in ꝓgenie altera. Quī hic eſt deus nr̄ in eternū ⁊ in ſeculum ſeculi: ipſe reget nos in ſecula.

❡ Hic inducit ad diligētiorē ꝯſiderationē ut intelligaꝭ ꝙ reges idū aliqñ viderūt magnalia. ſed tñ̄ dauid inuitat oēs ut plus ꝯſiderēt. Et p̄mo inuitat ad h̄. 2° addit cām inuitationis. Dicit ḡ ⌊ Circūdate. ⌋ ſ. eccl̄iam militantē uel triūphātē oculo ꝯtēplationis. Cañ. 3. Surgā ⁊ circuibo ⁊c̄. Aliq circūdāt iniquo oculo eccleſiā ad ipugnādū. ſed nos circūdam⁹ eā ad amādū. ⁊ iō dicit ⌊ cōplectemini eā. ⌋ ſ. diligēdo. pſ. Dñe dilexi decoreȝ domus tue. Hiero⁹ hēt ⌊ circuite. ⌋ q̄ſi ite extra. ⁊ circuite per vicos ⁊ ⌊ narrate in turrib⁹ ei⁹. ⌋ Hic īducit ad ꝯſiderationē in ſpāli. In ciuitate ſūt tria magnifica. ſ. turris muri ⁊ platee. ❡ Quātū ad p̄mū dicit ⌊ narrate in turrib⁹ ei⁹. ⌋ Hiero⁹ hēt ⌊ mirate turres ei⁹. ⌋ Turres ſunt ad vidēdū a lōge. Turres ḡ eccl̄ie ſūt plati ⁊ fuerūt aplī. q. d. Mirate aplos ⁊ platos. Uel ⌊ narrate. ⌋ i. doctores ſm̄ doctrinā aploꝝ ⁊ doctoꝝ. ❡ Quātum ad 2m dicit. ⌊ Ponite corda vr̄a in vtute ei⁹. ⌋ Hiero⁹. ⌊ Ponite cor vr̄m in manib⁹ ei⁹. ⌋ Et hoc eſt vt⁹ ſpūs ſci qui ꝓtegit hāc ciuitatē. Luc. vl. Sedete in ciuitate donec īduamini vtute. Hec vt⁹ eſt dilectio. Cañ. 3. Fortis eſt ut mors dilectio. ❡ Quātū ad 3m dicit ⌊ ⁊ diſtribuite domos eius. ⌋ Hiero⁹ hēt ⌊ Sepate domos ei⁹ diſtinguite palatia ei⁹. ⌋ Diſtinguite. ſ. per rectuȝ iudiciū. Sūt enim aliq qui ꝓpter aliquos malos volunt totā eccleſiā dānare. Dicit ergo ⌊ diſtribuite. ⌋ i. nō debetis bonos ꝓpter malos dānare. Geñ. 18. Abſit a te dñe ut ꝑdas iuſtū cū impio. Uel ⌊ diſtribuite domos eius. ⌋ ſ. diſpenſando diuerſas eccleſias diuerſis miniſtris ut nō ſit ꝯfuſio in eccleſia. ſicut Paulus fuit apoſtolus gētiū. ⁊ Petrus fuit miſter circūciſionis. i. apoſtolus iudeoꝝ. Alia littera habet ⌊ gradus eius. ⌋ i. ordines diuerſos. quoſdā ſubdiacones. quoſdam diacones. ⁊ quoſdaȝ ſacerdotes. Eph̄. 4. Et ipſe dedit quoſdam qdē aplos ⁊c̄. Finis huius cōſiderationis eſt laus dei. Et primo ponit q̄bus nuncietꝭ laus dei. ſcdo quare nuncietꝭ. Dicit ergo ⌊ ut enarretis. ⌋ ſ. que audiſtis. Iſa. 21. Que audiui a dño exercituū deo iſrael nunciaui vobis. q; qđ accepit vnus debet alij coicare. ⌊ in ꝓgenie altera. ⌋ i. peccatoribus. Uel ⌊ altera. ⌋ i. futura. Et qd enarretis? Duo. q; omnis pdicatio ad duo debet ordinari. ſcilicet ad oſtēdēdam dei magnificentiaȝ

ſicut

ſicut q̄ predicat fideꝫ: uel ad annunciandū beneficia
dei: ut accendat charitas in eoꝝ cordibus. ¶ Quan-
tuꝫ ad pᵐ dicit ⌊ Quō hic eſt deus deꝰ nr̄. ⌋ Baruch
3. Hic eſt deus noſter. Et poſt hec in terris ⁊c̄. Heb.
ult. Chrīs ieſus heri ⁊ hodie ipſe ⁊ in ſecula. ¶ Quā-
tū ad 2ᵐ dicit ⌊ Ipſe reget nos i ſecula. ⌋ Matth. ult.
Ecce ego uobiſcū ſuꝫ ⁊c̄. ps. Dn̄s regit me ⁊ nihil ⁊c̄.

¶ In finē ꝓ filijs chore. ps dd̄. 48.
Audite hec omnes gentes: auribus ꝑ
cipite omnes qui habitatis orbem.
Quiqꝫ terrigene ⁊ filij hominum:
ſimul in vnum diues ⁊ pauper.

Supra pſalmiſta inuitauit gentes ad gaudium ⁊
gr̄arū actionē pro bn̄ficijs pplo dei da-
tis. hic aūt monet eas ut ꝯfidant de deo. Et circa hoc
duo facit. pᵒ excitat attentionē. 2ᵒ ꝓſequit̄ propoſitū.
Titulus nō eſt nouus. ¶ Scdm aūt titulum hō du
pliciter reddit̄ attētus. Uno mō dī attentus reddi ali
quis ex parte auditoꝝ. Alio mō ex parte dicendorū:
cū promittit ſe dictuꝝ aliqua magna. Prouer. 18. Au
dite q: de rebus magnis loquuturus ſuꝫ. Et hoc mō log
tur hic. pᵒ ergo reddit eos attentos ex parte eoꝝ qui-
bus loquebat̄. 2ᵒ ex parte dicendoꝝ ibi ⌊ Os meū. ⌋
Dicit ḡ ꝙ ad oēm dīam hoīum ⁊ ad oēs ꝑtinent que
dicturus eſt. Et tangit quatuor dīas hoīum. Unam
ex diuerſitate populoꝝ: q: alius erat populus iudeoꝝ
⁊ alius gentiū. Aliam ex parte locoꝝ. Aliam ex parte
originis. Quidā enim erant nobiles ⁊ inſignes: qdaꝫ
non. Aliā ex parte fortune: q: quidā diuites: quidam
non. Primā ponit cū dicit ⌊ Audite hec oēs gētes. ⌋
non ſolum iudeoꝝ: q: hec ad oēs pertinent audire: ⁊
hoc eſt neceſſariū. Prouer. 1. Audiēs ſapiens ⁊c̄. 2ᵃᵐ
ponit cū dicit ⌊ Auribus ꝑcipite q habitatis orbē. ⌋
i. quacūqꝫ parte orbis. ⁊ dicit ⌊ Auribus ꝑcipite. ⌋ q:
opꝫ audire ⁊ percipere. Matth. 13. Qui habet aures
audiendi audiat. i. attendat. Hieroꝰ hēt. ⌊ Habitato-
res occidentis. ⌋ quaſi ſit quedā ꝓphetia: q: fides chrī
ꝑcipue viget in populo occidentis: q: in aquilonari
ſunt adhuc multi gentiles: ⁊ in orientalibus ſunt mul-
ti ſciſmatici ⁊ infideles. Uel ⌊ audite hec oēs gētes. ⌋
refert̄ ad malos. ⌊ Qui habitatis orbē. ⌋ ad bonos q
dn̄antur terre. 3ᵃᵐ ponit cū dic̄ ⌊ Quiqꝫ terrigene. ⌋
i. igbiles. ⌊ ⁊ filij hoīuꝫ. ⌋ i. nobiles. Hieroꝰ hēt. ⌊ Et
filij adam ꝗꝫ filij ſinguloꝝ. ⌋ q: quidā nihil habēt inſi
gne ex parentibus. ¶ Myſtice terrigene dicunt̄ pec
catores qui terre adherēt per affectū. vnde ſerpēti cō
parant̄. Iſa. 65. Serpēti. (i. terenis) puluis panis eiꝰ.
Filij hoīum dicunt̄ boni qui imaginē dei ⁊ chrīſti qui
eſt filius hoīs hn̄t. 4ᵃᵐ ponit cū dicit ⌊ Sil̄ in vnum
diues ⁊ pauper. ⌋ q. d. Oēs audiatis hec documenta:
q: oībus ſunt utilia. Et que ſunt? Matth. 5. Bti pau
peres ſpū qm̄ ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ. Eccl. 31. Beatus
diues qui inuētus eſt ſine macula ⁊c̄. Tn̄ aliquis eſt
diues actu ſed nō affectu. ⁊ hic pōt eſſe ſanctus ſicut
abrā. Ludouicus rex francie. Alius eſt diues actu ⁊
affectu: ⁊ h̄ non eſt ſanctus. De hoc dī Matth. 19. Fa
cilius eſt camelū intrare ⁊c̄. q: ſicut eſt ꝯtra nām intra
re per foramen acus: ita intrare diuitē in regnū celoꝝ
eſt ꝯtra iuſticiā diuinā. Et tales ſunt terrigene: ſꝫ pau-
mi ſunt filij hominum.

¶ Os meū loquetur ſapientiam: ⁊ meditatio
cordis mei prudētiaꝫ. Inclinabo in parabo
lam aurem meā: aperiam in pſalterio ꝓpoſi
tionem meam.

¶ Hic reddit attētoſ ex promiſſione dicēdoꝝ. Quicūqꝫ
docet aut docet res aut docet v̄ba. Qm̄ ꝑdicamꝰ fidē
⁊ mores docemus res: qm̄ exponimꝰ ſcripturam doce
mus uerba. pᵒ ḡ dicit de pma doctrina. 2ᵒ de ſcda ibi
⌊ Inclinabo. ⌋ Reꝝ autē cognitio nec̄ia eſt ad duo. ſ.
ad cognitionē v̄itatis ⁊ ad uſuꝫ opationis. Oīs ḡ co-
gnitio ueritatis que nob̄ neceſſaria eſt de alijs rebus
referenda eſt ad cognitionē v̄itatis diuinorum. Unde
Augꝰ dicit. Qui ſcrutat̄ hec nō referēs ad eterna: eſt
ocioſus. Et iō oīs cognitio ueritatis ꝑtinet ad ſapiam
⁊ ideo dicit ⌊ Os meū loquet̄ ſapiam. ⌋ 1. Cor. 2. Sa-
pientiā loqmur iter ꝑfectos. Id aūt qd̄ eſt neceſſariū
quantū ad uſuꝫ opationis ꝑtinet ad prudentiā: q: ha-
bet̄ directio rerū humanaꝝ. ⁊ iō dicit ⌊ Et meditatio
cordis mei prudentiā. ⌋ ſ. loquat̄. Prouer. 10. Sapiē-
tia eſt viro prudētia. q: ſapia cōparata ad res huma-
nas ⁊ mūdanas eſt prudentia. ⌊ Inclinabo. ⌋ Hic agit de
2ᵃ doctrina. ſ. uerboꝝ obſcurioꝝ. Et ſunt circa ea duo
nec̄ia. pᵒ ut ſtudeat intelligē. 2ᵒ ut ſtudeat ea exponē
alijs. ¶ Quantū ad pᵐ dicit ⌊ Inclinabo in parabo
lam aurē meaꝫ. ⌋ Parabola eſt ſn̄ia aliqua q̄ habet
obſcurā ſilitudinē. q. d. Dabo ſtudiū ad intelligenduꝫ
alioꝝ dicta. Prouer. 1. Animaduertere parabolā ⁊ iter-
pretationē eius. Uerba ſapientū ⁊ enigmata eorum.
Uel ⌊ iclinabo aurē meā in parabolā. ⌋ quā loqt̄ deꝰ:
q: enigmatice loqtur. q. d. Inclinabo intellectū meuꝫ
ad uocē dn̄i: qui loqtur parabolice. ⌊ Aperiā in pſal-
terio ꝓpoſitionē meaꝫ. ⌋ Propoſitio dī dupl̄r. Uno
mō id qd̄ pre alijs opto ⁊ eſt illud qd̄ magis deſide-
ro. Illud ⌊ aperiā in pſalterio. ⌋ i. in mea opatione: q:
hic eſt optimus modus apiendi ꝓpoſitū ſuuꝫ: q: ſi tu
ꝓponis intrare vitā eternā non manifeſtas ꝓpoſituꝫ
tuū ſi nō hēas bonā opationē. Uel ꝓpoſitio eſt ſmo
obſcurus. vn̄ ꝓpoſitꝰ cū tentationis. ſic ſanſon Iudic̄
14. Propoſuit problema. vn̄ dicit. Si non araſſetis
in vitula mea. ⁊ ſic accipit̄ hic propoſitio. Et iō Hie-
ronymus dicit. ꝙ eſt ſermo obſcurus. Heb̄. hn̄t. ⌊ Di-
uinationem meam. ⌋ ꝙ idem eſt.

¶ Cur timebo in die mala: iniquitas calcanei
mei circundabit me. Qui ꝯfidunt in virtu-
te ſua: ⁊ in multitudine diuitiarū ſuaꝝ glo-
riantur. Frater nō redimit redimet hō: non
dabit deo placationem ſuam. Et precium re
demptionis anime ſue: ⁊ laborabit in eter-
num ⁊ viuet adhuc in finem.

¶ Propoſito proemio ps in quo ppl̄i incitauit attentio
nem. hic aūt ꝓcedit ad ꝓpoſitū principale ꝙ eſt indu-
cere hoīes ad non timendū mala pn̄tia: nec ꝯfidēt de
bonis pn̄tibus: ſed eius timor ⁊ fiducia ſit in deo ſolo.
Et circa hoc duo facit. pᵒ oſtendit de quo ſit timēdū.
2ᵒ oſtēdit de quo nō debeant timere ibi ⌊ Ne timue
ris. ⌋ Circa pᵐ duo facit. pᵒ proponit intentum. 2ᵒ ꝓ
bat propoſitū ibi ⌊ Qui ꝯfidunt. ⌋ Circa pᵐ duo fa-
cit. pmo ꝓponit q̄onem. ſcdo ponit ꝯcluſionē. Que-
ſtio eſt. ⌊ Cur timebo in die mala? ⌋ Ubi pmo viden
duꝫ eſt: que ſit iſta dies mala: q: oēs dies ſunt a deo.
Sed dicunt̄ mali ꝓꝑ mala que in eis ꝯtingunt. Eph.
5. Redimentes tp̄s qm̄ dies mali ſunt. Poteſt ḡ dies
mala dici in qua aliquod periculū euenit. ⁊ ꝑcipue in
qua eminet periculū eterne dānationis. Et hec eſt di-
es iudicij. Soph. 1. Uox diei dn̄i amara: tribulabitur
ibi fortis. Ergo ⌊ cur timebo in die mala? ⌋ i. quid fa-
ciet me timere in die illa? Et rn̄det. ⌊ Iniquitas calca
nei mei circūdabit me. ⌋ Nihil enī timenduꝫ eſt: niſi
pctm̄: q: nulla nocebit aduerſitas: ſi nulla dn̄etur iniq
tas. Prouer. 28. Fugit impius nemine ꝑſequēte. Eccl.
34. Qui timet deū nihil trepidabit. ⁊ ideo dicit ⌊ Ini
quitas calcanei. ⌋ Per calcaneum pn̄t tria itelligi. pᵒ

Dies ma la qd ſit.

Calcanei qd ſignet

qꝛ eſt extrema pars corporis. Et ideo iniquitas calca
nei mei eſt iniqtas que pſeuerat uſqꝫ ad finẽ vite. ꝛ h
mõ accipiť calcaneũ. Geñ.3. Ipſa.ſ.mulier cõteret ca
put tuũ.ſ.rõ ſuperioꝛ.ſꝫ ipſa ꝯteret caput ſerpentis: ꝛ
tu inſidiaberis calcaneo eius.i.inſidiaberis ei uſqꝫ ad
finem vite. Itẽ per calcaneuꝫ põt intelligi infirmitas
carnis:qꝛ qñ hõ deficit calcaneus labiť. Et ſic iniqtaſ
calcanei.i.pctm̃ ꝓcedens ex infirmitate carnis. ⌊ Cir/
cũdabit me. ⌋ 3° pſequutio iniuſta quã qs mouet ꝯtra
aliũ ſm illud Jo.14. Qui mãducat panẽ meum leua
bit ꝯtra me calcaneũ. Et ſic iniquitas calcanei.i.perſe
quutio iniuſta retorqueť cõtra pſequentẽ. Prouer.5.
Iniqtates ſue capiũt impiũ. ⌊ Qui ꝯfidũt in virtute
ſua. ⌋ Hic poniť rõ quare ſit timẽduꝫ:qꝛ pp pctm̃. Et
eſt duplex rõ q̃re ſit timẽduꝫ pctm̃. p° pp ipoſſibilita/
teꝫ euadendi penã pcti. Job.11. Peribit ab eis refu/
giuꝫ:ꝛ ſpes coꝝ abhominatio aie. Alia rõ eſt pp ma/
la que malis iminent. p° ğ ponit ipoſſibilitateꝫ euadẽ
di penam. 2° oſtẽdit mala iminentia malis ibi ⌊ Non
videbit. ⌋ Aliqs euadit penas. p° per auxiliũ extrinſe
cuꝫ. 2° per propriã ſollicitudinẽ. 3° pp defectuꝫ ſbi: ut
qñ moriť. Et oſtendit ꝙ nullo iſtoꝝ modoꝝ euadere
põt. p° pp auxiliũ. 2° ꝙ nec per remediũ a ſe exhibitũ.
3° ꝙ nec per defectũ ſbiecti. Qui vult liberari per au
xiliũ:qñqꝫ liberatur ex potẽtia ſui exercit°. Jo.19. Si
regnũ meũ eſſet de hoc mũdo:miniſtri mei ꝛc. Qñqꝫ
per diuitias. Prouer.5. Oẽm ſbiaꝫ domus ſue tradet
ꝛ liberabit ſe. Qñqꝫ per amicos. Et oſtẽdit ꝙ nulluꝫ
iſtoꝝ põt a pena pcti liberare. Et lꝫ ſm glo. legať aliť.
tñ ſm Heb. legitur:qꝛ deus cõfidentes de ſe liberat.
⌊ Frater nõ redimet. ⌋ q.d. Frater nõ redimet eos qui
ꝯfidũt in eo. Et iõ pmo oſtẽdit ꝙ per auxiliũ amicoꝝ
non iuuať a pena pcti:qꝛ virtus amicoꝝ modica eſt.
Et iõ in virtute corporali amicoꝝ nõ eſt ꝯfidendum.
Ideo dicit ⌊ Qui ꝯfidunt in ṽtute ſua. ⌋ ſ. amicorum
ſuoꝝ:uel in virtute ꝓpria ſpũali: qꝛ eſt via que vide/
tur hoi recta. ⌊ nouiſſima illi° ducunt ad mortem. ⌋
Prouer.14. Itẽ qui ꝯfidunt in virtute diuitiaꝝ ſuoꝝ
non liberanť per iſta oia a pcti pena:qꝛ Prouer.11.q
ꝯfidunt in diuitijs ſuis corruent. Nõ eniꝫ ꝯfidendum
eſt in diuitijs corporalibus uel ſpũalibus qm̃ querat
hõ proue põt ſalutẽ ſuã. Hiere.9. Nõ gloriet ſapiens
in ſapia ſua ꝛ nõ gloriet fortis in fortitudine ſua: ꝛ nõ
gloriet diues in diuitijs ſuis:nec perſona ꝯiuncta ſibi
quantũcunqꝫ potẽtũ redimere.i.liberare a pctõ ſiue a
pena. Ezech.14. Si fuerint tres viri in medio eius.
Noe Daniel ꝛ Job.ipſi iuſtitia ſua libabũt aias ſuaſ.
Sꝫ poſtq̃ꝫ frater nõ põt redimere quantũcunqꝫ ſibi
propinquũ.nunquid redimet hõ? Non/qꝛ homo nõ
poteſt aliquẽ eripere de manu dei:ſed ſolus deus re/
dimet eos. Et homo.ſ. chr̃s ut preciũ.i.mors locuꝫ in
eo habere poſſit:ꝛ deus ut habeat virtutẽ redimẽdi.
Uel aliť. ⌊ Frater. ⌋ i. chr̃s qui eſt uerus frater nr̃. ps.
Narrabo nomen tuũ fratribus meis. Cañ.8. Quis
mihi det te fratrẽ meũ. Si non redimet iſte: qs alius
redimet? q.d. nullus. ⌊ Nõ dabit deo placationẽ ſu/
am. ⌋ Hic oſtẽdit ꝙ non euadunt penã pp aliquid qꝺ
faciunt dũ ſunt in pctõ:qꝛ duplici remedio indigent
pctõres propter duplex malum qꝺ incurrunt.ſ. offen
ſam dei ꝛ reatum pene. Et ideo indigent placare deũ
qꝺ ipſi facere non pñt:qꝛ ex quo ipſi non placent deo
ꝛ ſunt inimici dei:nec coꝝ munera accipit. vnde dicit
⌊ Non dabit deo placationem ſuam:qꝛ non placent
exteriora deo:niſi ſit interioꝛ gratia: quã nõ poteſt pu
rus homo dare. Itẽ indigent abſolui a pena: ꝛ hoc ẽt
homo facere non poteſt. vnde dicit ⌊ Nec precium re

Dic pſal/miſta ma/ximã hẽt pcti dete/ſtationẽ.

demptionis aie ſue. ⌋ ſ. purus hõ poteſt dare. ꝛ iõ non
poteſt liberare a pena. ps. Quis eſt qui viuit ꝛ nõ vi/
debit mortẽ eruet aiam ſuaꝫ de manu inferi. Sꝫ chri
ſtus qui eſt deus ꝛ hõ dedit placationem pro nobis.
Ro.5. Cuꝫ inimici eſſemus/reconciliati ſum° deo ꝛc.
Iteꝫ ſolũ preciũ redemptionis.1. Pe.1. Redẽpti eſtiſ
de uana ueſtra ꝯuerſatione ꝛc. Uel ⌊ nõ dabit. ⌋ i. nõ
curabit dare placationẽ. ⌊ Et pciũ redemptioniſ aĩ
me ſue. ⌋ Ille.ſ. q confidit in diuitijs. Et ſm hoc põt
continuari alia littera que dicit. ⌊ Frater. ⌋ chriſtuſ.ſ.
⌊ nõ redimit ⌋ qꝛ illi nõ curant placare deũ per peni
tentiaꝫ:qꝛ chriſtus non iuuat eos qui nolũt ſe iuuare.
⌊ Et laborabit. ⌋ Hic oſtendit ꝙ nõ euadet per defe/
ctuꝫ ſui:qꝛ ſemper puniet. vnde dicit ⌊ Laborabit in
eternum. ⌋ i. punietur ſupplicio eterno. Math.25.
Ibunt hij in ſuppliciũ eternum:qꝛ noluerunt hic la/
borare. ps. In labore hoium non ſunt. Et qꝛ quantũ
in ſe fuit/in eternum peccauerunt. qꝛ pretulerunt pecca/
tum legi dei. ꝛ ideo non timent penã: ſed ſemꝑ uellẽt
facere peccatuꝫ. ⌊ ꝛ viuet adhuc in fineꝫ. ⌋ i. vita eius
non deficiet in penis. Job.20. Luet que fecit omnia.
nec tamen conſumetur.

Non videbit interitũ cuꝫ viderit ſapientes
morĩetes: ſimul inſipiens ꝛ ſtultus ꝑibunt.

Supra oſtẽdit pſalmiſta. ꝙ timendũ eſt propter pec/
catũ:qꝛ nullũ remediuꝫ eſt ad euadendũ penã. hic au
tem agit de malis que iminent eis pp improuidẽtiaꝫ
coꝝ. Et circa hoc tria facit. p° cõmemorat improui/
dentiã eorum de malis futuris. 2° cõmemorat mala
que iminent ibi ⌊ Relinquent alienis. ⌋ Tertio ponit
ſpem de deo quã ſperat liberari ab hijs malis ibi ⌊ ve
rũtamen. ⌋ Circa p™ duo facit. pmo oſtendit coꝝ im
prouidentiaꝫ. ſecũdo ignorantie cauſaꝫ ibi ⌊ Cũ vide/
rit. ⌋ Dicit ergo iſte talis cui iminent tot mala. ⌊ Nõ
videbit. ⌋ i. non conſiderabit interitum.i. dãnationeꝫ
ſuam. Juſtoꝝ enim eſt nouiſſima memorari. Eccĩ.7.
Sed de iſtis dicitur Deuť.32. Gens abſqꝫ prudentia
ꝛ ſine conſilio. Et quare iniuſti nõ preuidẽt ſibi? Red
ditur ratio Eccĩ.9. Hoc eſt peſſimuꝫ inter omnia que
ſub ſole fiunt:qꝛ eadem cunctis eueniunt. Et ideo nõ
conſiderant quid eis poſſit euenire in futurũ. Et ideo
⌊ cum viderit etiã ſapientes morientes. ⌋ ſed vidẽtes
mortem corporalẽ non conſiderant coꝝ gloriã. Sap.
4. Uidebunt finem ſapientis ꝛ nõ intelligent qd co/
gitauerit de illo deus. Differẽtia eſt inter inſipientem
ꝛ ſtultuꝫ. Inſipiens eſt qui habet ſcientiã humanam
ꝛ non cõſiderat eterna. Stultuſ eſt qui non cõſiderat
etiam pñtia. Uel inſipiens eſt qui non attendit mala
preſentia: ſed futura. Stultus eſt qui attendit ꝛ nõ vi
tat. Unde dicit ⌊ Simul inſipiens ꝛ ſtultus pibũt. ⌋
ſm Hieronymuꝫ. Duplex eſt cauſa contẽptus in iuſto
rum diuturnitas vite: ꝛ qꝛ vident ſimul ſapientes ꝛ in
ſipientes mori.

Et relinquent alienis diuitias ſuas: ꝛ ſepul
chra eorum domus illorum in eternuꝫ. Ta
bernacula coruꝫ in progenie ꝛ progenie uo
cauerunt nomina ſua in terris ſuis.

Hic ponit mala que cõtingunt peccatoribus. Et pri/
mo ponit mala que cõtingunt in preſenti. Secũdo po
nit mala que euenient in futuro ibi ⌊ Sicut oues. ⌋
Circa primũ duo facit. Primo ponit mala que eueni
unt in preſenti. quantũ ad bona extrinſeca. Secundo
quantũ ad bona intrinſeca ibi ⌊ Cuꝫ in honore. ⌋ Et
oſtẽdit primo quid perdit malus per morteꝫ. Dicit ꝙ
perdit diuitias. Unde dicit ⌊ Relinquent alienis di/
uitias ſuas. ⌋ Hiere.17. Fecit diuitias ꝛ nõ in iudicio

in dimidio dierum ſuorū relinquet eas. Et dicit ſuis. quaſi a ſe poſſeſſas. nō uſus eſt eis ad utilitatem aliorū. Phil.2. Omnes que ſua ſunt querunt. Et dicit Alienis. q: ſepe alieni. i. extranei ſꝫ carnē accipiūt diuitias ſuas. ps. Theſaurizat ⁊ ignorat cui cōgregabit ea. Dicit aliqñ. ꝙ ſi etiam filijs dimittat diuitias. tñ aliena ſunt: ut dicitur Luc.10. Ille proximus qui fecit miam in illo. Et cōtingit ꝙ filij ⁊ nepotes nihil boni faciunt mortuis: ſed reſidua ſunt eis duo. de rebus mundi ſepulchrū ⁊ fama hominū. 2m ibi Tabernacula. ¶ Quātum ad pm dicit. Habuerunt domos ⁊ vineas ⁊ currꝫ ⁊ mulos precioſa. Sed quid habebunt in morte? Pro palatio habebunt ſepulchrum. ⁊ hoc in eternū. i. uſq in diē iudicij habitabunt in ſepulchris. Uel ex hoc ꝙ faciūt curioſa ſepulchra. credunt habitare in eternꝫ in eo. Sed decipiunt: q: ⁊ ſepulchra deſtruentur. Unde lꝫ ſm opinionē rei: illa ſepulchra ſunt domus eorū in eternum. Tamē non eſt ita. Dicto⁹ tñ habet aliter. Interiora eorū domus illorum in eternū. q: non habet duplicē domꝫ exteriorem. ſ. ⁊ hec non manet in eternū. ⁊ interiorē. ſ. conſcientiā: ⁊ hec manet. Iſa.38. Diſpone domui tue. Siue bona: ſiue mala ſemper manet. Tabernacula. Hic oſtēdit ꝙ non remanet fama ſeu memoriale hoīs poſt mortem. Memoriale hoīs ſunt edificia fortis. iō dicit Tabernacula eorū in progenie ⁊ progenie. q.d. Ita edificantur ac ſi ſint duratura uſq in finē. ſed decipiuntur: q: deſtruunt. Job.21. Ubi eſt dom⁹ principis: ⁊ ubi tabernacula impiorū? Matth.13. Uides has magnas edificationes? Non relinquetur ⁊c. Et dicit Tabernacula. q: nō diu manēt in eis. Uocauerunt noīa ſua in terris ſuis. q.d. Hec eſt intentio huius edificatiōis: ut eſſent noīati in terris ſuis. Gen.11. Uenite edificemus ciuitatem ⁊ turrem ⁊ celebremus ⁊c. Eccli.40. Edificatio ciuitatis cōfirmauit nomen. Unde uocant ciuitates ex noīe ſuo. ⁊ dicit Suis. q: nomen alicuius non multū extēditur extra terram ſuā. Et ideo ſtultū eſt ꝙ homo celebret nomen ſuū in terris. Uel inuocabunt noīa eorum. i. defunctorū in terris ſuis portādo cibaria ad ſepulchra.

¶ Et homo cū in honore eſſet non intellexit: comparatus eſt iumentis inſipientibus: ⁊ ſimilis factus eſt illis.

¶ Supra propoſuit ps mala que iminent malis quantum ad amiſſionē exteriorū. hic autem ponit que ex corruptione bonorū interiorū eis iminent. Et circa hoc duo facit. pº proponit malū interioris corruptionis. 2º oſtendit qđ ex hoc malo ſequitur ibi Hec via illorū. Sciendum eſt autē ꝙ homo cōpoſitus ex natura rōnali ⁊ ſenſitiua. Scđꝫ naturā ratiōalē homo hꝫ ſimilitudinē cū deo ⁊ angelis. Gen.1. Faciamus hominē ad imaginem ⁊ ſimilitudinē noſtram. ps. Minuiſti eū paulominus ab angelis. Scđꝫ autē ſenſitiuā naturā habet coīcationem cum beſtijs. pº ergo ponit honorē hominis quantū ad hoc ꝙ habet ſiltudinem cum angelis. Unde dicit Homo cū in honore eēt. ſm phm. honor eſt excellentius qđ ꝗꝫ laus. q: laus ordinatur ad aliud. honor autē eſt per ſe ⁊ in ſe. Et dicit Eſſet. ſ. ſilis ad deuꝫ. Et ex hoc ꝙ hec hꝫ pretermittit tria: q: pretermittit ꝙ hec nō conſiderat. ſ. ꝙ ſit ſimilis deo. 2º ꝙ declinat in ignorantiā ⁊ ignobilitatē beſtialem. 3º ꝙ conſequitur actū beſtialem. ¶ Quātum ad pm dicit Non intellexit. ſ. ꝙ ad imaginem dei ſit factus: ⁊ ꝙ eſſet aptus ad poſſidenda celeſtia. Sap.2. Neq ſperauerūt mercedem iuſtitie: nec iudicauerunt honorem aiarum ſanctarū. ¶ Quantū ad 2m dicit Comparati ſunt iumentis. Bruta animalia operantur ex paſſione: ⁊ hoc patet: q: canis ſtatim cum iraſcitur clamat. equus cū cōcupiſcit: hinit. Sꝫ nō imputatur eis q: carent ratione. Si ergo homo ſtatim cum cōcupiſcit ſequitur paſſionē ⁊ iratus percutit comparatus eſt in agendo iumentis inſipientibus. ps. Nolite fieri ſicut equus ⁊ mulus ⁊c. ¶ Quantū ad 3m dicit Et ſimilis factus eſt illis. Nam quādo natura brutorū inclinatur ad aliquid. ſic utitur paſſione ⁊ cōſuetudo uertitur in naturā. Quādo homo ergo aſſueſcit ſm paſſionem viuere: iam uertitur in naturam. ⁊ ideo Similis factus eſt illis. per habitū ex malis operibus aggrauatum. Hiere.5. Equi amatores in feminas ⁊ emiſſarij facti ſunt. ⁊ ideo dicit philoſophus. ꝙ peior eſt malus homo ꝗꝫ mala beſtia: q: cū malitia hꝫ intellectū: ut diuerſa mala adinueniat. Hō efficitur beſtia

¶ Hec via illorum ſcandalum ipſis: ⁊ poſtea in ore ſuo complacebunt.

¶ Hic oſtēdit quid ſequitur ex hoc malo: qđ incurrunt. ſ. ꝙ facti ſunt beſtiales. Nam poſſet aliquis dicere. nō nihil mali inde ſequitur. Sed nō eſt ita. Immo aliqd aliud ſequitur. Et primo oſtēdit quid ſequitur quantum ad eos. Secūdo quātum ad alios. Quātum ad eos dicit Hec via. q. ſ. ſequitur paſſiones. eſt ſcādalum ipſis. q: interius cōturbantur. ps. Fiat menſa eorum coram ipſis in ſcādalum. Item exterius etiā conturbātur: q punitur ⁊ infamātur. Philoſophus. Penitudine replentur praui. Quātum ad alios ſequitur qui Poſtea in ore ſuo complacebūt. Et exponitur dupliciter. Uno modo ſic. Poſtꝗꝫ interius ſcādalizantur ⁊ faciunt mala: vellent ꝙ alij ſequerentur eos. Et ideo ſtudent alijs complacere: ut trahant eos ad peccandum. Prouer.1. Si te lactauerint peccatores ⁊c. Alio modo ſic reprehēdit ſimulationem. q.d. Poſtea ꝗꝫ iam ſic cōturbātur ⁊ ſequuntur mala in ore ſuo complacebūt. i. ſtudent loqui ſancta ⁊ blanda. Matth.23. Ue uobis ſcribe ⁊ phariſei hipocrite: qui ſimiles eſtis ſepulchris dealbatis: ⁊ ſic ⁊ uos a foris. Glo. Peiores ſunt ſimulantes ꝗꝫ apte mali.

Sed nunquid hoc verū eſt? Videtur ꝙ non. Iſa.3. Peccatum ſuum ſicut ſodoma pdicauerūt. Glo. Hieronymi. Scđa tabula eſt occulte peccare. Queſtio.

Dicendum ꝙ aliud eſt nō publicare peccatum: ⁊ aliud eſt ſimulare innocentiam. Nam publicare peccatum eſt malum: q: ſcandalizat alios: ſed ſimulare inocentiaꝫ: ut alios trahant ad peccatuꝫ malum eſt. Et de hijs loquitur hic. Alia littera habet. Et in ore ſuo benedicēt deum. ⁊ exponitur ſic. Q: uis interius ſint beſtie. tamē labijs exterius benedicēt deuꝫ. Iſa.29. Populus hic labijs me honorat ⁊c. Uel aliter. Benedicēt deum de malis que fecerūt. hieronymus hꝫ. Poſt eos iuſtitias eorum currēt. q.d. Non intellexit ⁊ ſimilis factus eſt beſtijs. ⁊ inde ſcandalizantur: ⁊ ideo ſic q: uoluerunt eſſe ſicut beſtie. Ideo poſt eos. i. in finem comedentur a beſtijs. i. a demonibus. q.d. Current poſt demones in inferno.

¶ Sicut oues in inferno poſiti ſunt: mors depaſcet eos. Et dominabuntur eorū iuſti in matutino: ⁊ auxilium eorū ueteraſcet in inferno a gloria eorum. Uerūtamen deus redimet animam meam de manu inferi: cum acceperit me.

¶ Hic ponit mala que euenient peccatoribus poſt hanc vitā. Et q: tria mala iam dixit. ſ. ꝙ ſunt ſimiles beſtijs

⁊ ꝙ cõtemnunt ſapiētiam.3^m eſt ꝙ cõfidunt in virtu
te ſua. Et cõtra primuꝫ dicit ⌊ qꝛ iſti ſunt ſic beſtie. ⌋
dignum eſt ꝙ ſicut beſtie puniātur. Unde dicit ⌊ Si-
cut oues in iferno poſiti ſunt. ⌋ Oues nõ habēt auxi-
lium a natura ad defendēdum. ⁊ ideo expoſite ſūt ad
cedē. ps. Extimati ſumuꝫ ſicut oues occiſionis. Quia
ergo mali in inferno ſunt omnino penis expoſiti. ideo
ſunt ſicut oues. Hiere. 12. Cōgrega eos ſicut gregē ad
victimā. Item oues tondūtur ⁊ tunſe occidūtur. ita
prius tondūtur a lana mali: ⁊ priuātur ſiue expoliant
exterioribus bonis: ⁊ poſtea occiduntur in inferno.
⌊ Mors depaſcet eos. ⌋ Apoc. 11. Pars eoꝝ eſt ſul-
phur. Hic depaſcet eoꝫ. ⁊ dicī ⌊ Depaſcet. ⌋ qꝛ ⁊ ſi morꝫ
inferat penā. non tamē totaliter auferet: ſed reſeruat
ſemper ad penaꝫ. Uel ⌊ mors. ⌋ i. diabolus. Apoc. 6.
Nomen illi mors. ⌊ Depaſcet eos. ⌋ i. deducet in pa
ſcuis ad paſcua. i. de penis ad penas. Job. 24. Ad ca
lorē nimium tranſiet ab aqa niuium. Alia littera hēt.
⌊ Mors paſtor eoruꝫ erit. ⌋ Et loqtur ſic. In vita iſta
ſunt ſicut oues deputādi ad infernum: ⁊ diabolus eſt
paſtor eoꝝ. ⌊ Et dominabūtur. ⌋ Hoc eſt contra illud
qđ dixit ſupra. ꝙ videntes ſapiētes ſimul mori cuꝫ in-
ſipientibus. Hic dicit ꝙ iuſti dominabūtur eoꝝ. ſ. ma-
loruꝫ. Uel ⌊ ſapiētes ⌋ q uocant ⌊ iuſti in matutino. ⌋
i. in die iudicij quādo accipient iudiciariā poteſtateꝫ.
Mal. 4. Calcabis impios cuꝫ fuerint cinis ſub plāta
pedum veſtrorū. ⌊ Et auxilium eorū. ⌋ Hoc eſt illud
quod dixit. Et in multitudine diuitiaruꝫ ⁊c. q. d. Au-
xilium eorum qđ erat ab amicis ⁊ diuitijs eoꝝ. ⌊ vete
raſcet. ⌋ i. peribit in iferno. Iſa. 10. Ad cuius fugietis
auxilium? Job. 6. Ecce non eſt auxilium mihi in me.
⌊ A gloria eorum. ⌋ i. iuxta gloriā eorum. Apoc. 18.
Quātum glorificauit ſe tantū ⁊c. ⌊ Ueruntamen redi
met aiam meam. ⌋ q. d. Mali iſta habēt: ſed ego libe
rabor ab iſtis. Et per quid? Per effuſioneꝫ ſanguinis
chriſti. ⌊ Redimet de manu inferi. ⌋ i. de manu diabo
li: ſub qua erāt homines ante aduentum chriſti. Oſee
13. De morte redimā eos. ⌊ Cum acceperit me. ⌋ i. cū
acceperit animā meam. Heb. 2. Nuſqꝫ angelos appre
hendit: ſed ſemen abrae.

¶ Ne timueris cuꝫ diues factus fuerit homo: ⁊ cū multiplicata fuerit gloria domus eius. Quoniam cum interierit non ſumet omnia neqꝫ deſcendet cum eo gloria eius.

¶ Supra pͦ oſtēdit quid ſit homini timēdum in mun
do. hic oſtēdit quid ſit non timēduꝫ. ſ. proſperitas im
piorum. Et primo monet ut nõ timeamus propter ꝓ
ſperitatem maloꝝ. 2° aſſignat rationeꝫ ibi ⌊ Qm̄ cuꝫ
interierit. ⌋ Proſperitas maloꝝ duo habet. ſ. abundā
tiaꝫ diuitiarū ⁊ ſublimitatē glorie. ¶ Quātuꝫ ad pri
muꝫ dicit ⌊ Ne timueris cū diues factus fuerit hō. ⌋
¶ Quātum ad 2^m. ⌊ Et cuꝫ multiplicata fuerit glo
ria domus ſue. ⌋ ⁊ dicit ⌊ homo. ⌋ Homo ꝯſtat ex du
plici natura. ſ. animali ⁊ rationali. Et quādoqꝫ ſumit
pro vna / quādoqꝫ pro alia. Hic ſumitur pro animalita
te. q. d. Si homo animalis diues factus fuerit. Tales
enī ſepe dicuntur. Job. 21. Quare impij viuunt: ſubli
mati ſunt / cõfortati ſunt diuitijs. Itē ibideꝫ. 12. Abun
dāt tabernacula predonū. Si iſta. ſ. videris: ne timue-
ris. Duplex põt eſſe cauſa timoris. Una ne deſceuiāt
in homines. alia ne ex hoc ſcandalizent boni ⁊ deficiāt
a ſpe. ſm illud. Mei autē pene moti ſunt pedes ⁊c. ⁊
dixi. Ergo ſine cauſa iuſtificaui cor meū. q. d. Ex quo
tot bona deus facit malis: videtur ꝙ nõ curet de nobꝫ
ſm illud Mal. 3. Uanus eſt qui ſeruit deo. ⁊ qđ emo
lumentū habemus. qꝛ cuſtodiuimus precepta domi-
ni. ¶ Quātum ad 2^m dicit ⌊ Et cū multiplicata fue
rit gloria domuꝫ eius. ⌋ Eccl. 9. Non zeles gloriam ⁊
opus peccatoris. ps. Uidi impiū ⁊c. ⌊ Qm̄ cū interie
rit. ⌋ Hic aſſignatur ratio quare nõ ſunt timendi ma-
li ſi diuites fiant. pͦ qꝛ quādoqꝫ omnibus exteriorib⁹
bonis priuabūtur. 2° etiaꝫ omnibus interioribus bo-
nis deficient. 2° ibi ⌊ Quia anima eius. ⌋ Ideo dicit.
Non ſunt timendi: qꝛ deus reſeruat tibi maiora. Hec
autem que dantur iſtis ſunt trāſitoria. Et oſtēdit pri-
mo ꝙ diuitie trāſeunt dicens ⌊ Qm̄ cum interierit. ⌋
ſ. diues. ⌊ non ſumet omnia. ⌋ i. nihil ex oībus que ha
buit poterit habere. Job. 27. Diues cū dormierit ni-
hil ſecū auferet. 1. Thi. vlt. Nihil intulimus in hunc
mundū. haud dubiuꝫ: qꝛ nec auferre quid poterim⁹.
2° oſtēdit defectū glorie hominis peccatoris. ⌊ Neqꝫ
deſcendet cū eo gloria domus eius. ⌋ qꝛ tunc glīa ei⁹
finitur cum carne ⁊ reſeruatur ei ignominia in infer-
no. Oſee. 4. Gloriā eoruꝫ in ignominiam cõmutabo.
Apoc. 18. Glorificauit ſe ⁊c.

¶ Quia anima eius in vita ipſius benedicet: confitebitur tibi cum benefeceris ei. Introibit uſqꝫ in progenies patrū ſuorum: uſqꝫ in eternum non videbit lumen. Homo cum in honore eſſet non intellexit cõparatus eſt iumentis inſipientibus: ⁊ ſimilis fact⁹ eſt illis.

¶ Hic ponit primo defectum interiorum pertinentiuꝫ
ad corpus. 2° ad animā ibi ⌊ Et introibit. ⌋ Primo er
go oſtēdit ꝙ poſt hanc vitā deficit eis bonū corporiꝫ.
Secūdo oſtendit ꝙ finitur bonū virtutis ſi quod ha
buerunt. Dicit ergo. ⌊ Quia aīa eius. ⌋ Sicut hō ſu-
mitur aliquādo pro natura animali: aliqñ pro rõnali.
ita anima ſumit dupliciter. Quādoqꝫ ut diliges do-
minum deuꝫ tuū ex toto corde tuo ex tota anima tua.
Quādoqꝫ pro animali vita. Luc. 12. Anima mea ha
bes bona ⁊c. Dicit ergo ſm hoc. ⌊ Quia aīa. ⌋ i. ani-
malis vita eius. ⌊ in vita ipſi⁹ benedicet. ⌋ q. d. Quic
quid habet de diuitijs ⁊ gloria totuꝫ eſt in hac vita: ⁊
ceſſante hac vita deficit eius gloria. ⁊ ideo nõ põt vi
te ſue benedicere niſi dum viuit. Itē aliquando pec-
catores laudāt deuꝫ uel faciūt opera de genere bono-
rum ſed ſi aduerſitas imineat: ceſſat eius laudatio ſiue
operatio bona. Et ideo ꝯuertit ſe ad deuꝫ dicens. O
deus iſte talis. ſ. peccator ſiue aliquis i ꝓſperitate exi-
ſtēs. ⌊ confitebitur tibi. ⌋ i. laudabit te. ⌊ cū benefece
ris ei. ⌋ i. cum dederis ſibi bona tēporalia que amat.
Prouer. 10. Benedictio domini diuites facit. Hiero-
nymus. Laudabunt te cū bene tibi fuerit. i. hoīes lau
dant ⁊ ſeruiunt diuitibus q̄zdiu ſuppetit ⁊ proſperā-
tur in diuitijs: ſed ſi mutetur fortuna mutātur. neduꝫ
non laudant: ſꝫ detrahunt eiꝫ. ⌊ Introibit. ⌋ hic ponit
defectū ſpiritualiuꝫ. Et primo oſtēdit defectū. 2° po-
nit ordinē perueniendi ad ipſū defectū ibi ⌊ homo. ⌋
Et primo ponit defectū culpe. 2° pene. ¶ Quantuꝫ
ad primū dicit ⌊ Introibit. ⌋ ſ. iſte peccator ſic diues ⁊
quem laudant omnes duꝫ bene eſt ei: introibit dico.
⌊ uſqꝫ in progeniē patruꝫ ſuoꝝ. ⌋ ſ. per imitationē dū
omnia mala que tota ſua progenieꝫ fecit ipſe operat.
Matth. 23. Et uos implete menſurā patrū veſtroꝝ.
Hiere. 11. Reuerſi ſunt ad iniquitates patrū ſuorum
priores. Uel ⌊ introibit ⁊c. ⌋ qꝛ patres ibi impij ſūt in
inferno ⁊ iſte ibit illuc. ¶ Quantū ad 2^m dicit ⌊ Et
uſqꝫ in eternū non videbit lumen. ⌋ qꝛ quaſi. ſ. hic in
ſuo eterno. ſ. in vita noluit ſequi lumē rõnis. ideo ⌊ in
eternū non videbit lumen. ⌋ Job. 15. Nõ credit ꝙ re
uerti poſſit de tenebris ad lumen. Matth. 25. Inuti-
lem ſeruuꝫ mittite in tenebras exteriores ⁊c. Et quo

ordine:q: cũ eſſet preditus lumine rõnis: ſicut homo in bonore conſtitutus noluit illo lumine regi. Aſſimilatus eſt iumentis inſipientibus. ⁊ ideo facit ſicut iumenta. debet deputari occiſioni.

¶ Pſalmus aſaph. 49.

Deus deorum dominus locutus eſt: ⁊ vocauit terram. A ſolis ortu uſqʒ ad occaſũ: ex ſyon ſpẽs decoris ei⁹.

Supra pſalmiſta inſtruxit gẽtes ad ꝯſidendũ de deo: hic iſtruit eas ad cultũ dei. ¶ Titulus. ⌊ps aſaph.⌋ Iſte aſaph vn⁹ fuit de pfectis ſuper cantores pploꝝ: ⁊ ſuper illos qui cantabãt ⁊ laudabãt in cimbalis: ſicut. 1. Paral. 13. ⁊. 16. ⁊. 25. dicitur. Et dicitur ps aſaph: q: cantatur miniſterio aſaph. Et cõgruit miniſterio: q: aſaph interpretatur ſynagoga: ⁊ ſic legitur in ſynagoge perſona. Ubi iſtructus de ſacrificijs duo ꝓponit de cultu dei que antecedunt diuinũ iudicium ⁊ eſt pmum. 2ᵐ eſt diſceptatio dei cum populo de cultu ſuo ibi ⌊Audi populus meus.⌋ Ante iudiciũ erunt tria. Citatio iudicis. aduentus iudicis. ⁊ apparatus. Primo ꝑ ponit citationeʒ. Secũdo aduentũ ibi ⌊Deus noſter manifeſte veniet.⌋ Tertio apparatũ ibi ⌊Ignis in cõſpectu.⌋ Circa pmũ tria facit. Primo oſtendit quis ſit citator. Secũdo qui ſint citati ibi ⌊Et vocauit.⌋ Tertio quo ordine citentur ibi ⌊Ex ſyon.⌋ Qui citat magnus eſt: q: deus omium etiam deoꝝ. Unde dicit ⌊De⁹ deorum dñs loquutus eſt.⌋ Primo ergo cõmendat ab excellentia nature: q: deus deoꝝ nõ angelus. Dieronymus hẽt. ⌊Fortis deus.⌋ Sʒ nunqd ſũt multi dij: 1. Cor. 8. Siquidẽ ſunt dij multi ⁊ domini multi. Deus enĩ dicitur tripliciter. ſ. nãliter. ⁊ iſte eſt tñ vn⁹ deus. Deu. 6. Audi iſrael. dominus deus tuus vnuſ eſt. Itẽ per participationeʒ: ⁊ iſti ſunt multi. 1. Cor. 8. Item per nũcupationẽ ⁊ opinionẽ: ſicut idola ⁊ aſtra venus ⁊ ſaturnus. ps. Omnes dij gentium demonia. ¶ Sed dici dij aliqui poſſunt quattuor modis. Uno modo per vnionẽ: ⁊ ſic ſolus chriſtus dĩ deus. Jo. 20. Dñs meus ⁊ deus meus. Alij per gratiã adoptionis. ps. Ego dixi dij eſtis ⁊c̃. Aliqui per participationeʒ diuine pñtis in miraculis faciendis. Exo. 7. Conſtitui te deũ pharaonis. Alij per miniſteriũ: ſicut iudices. Exo. 22. Dijs non detrahes. Item cõmendatur a gubernatione: cũ dicit ⌊Dñs loquutus eſt.⌋ Dic loquutus eſt interius per inſpirationẽ. ps. Audiam qd loquatur in me dñs deus. Item exteriori loquutione. Deb. 1. Nouiſſime loquutus eſt ⁊c̃. ⌊Et vocauit terram.⌋ ſ. vniuerſaʒ. i. vniuerſos bitatores terre. vñ citati ſunt non aliqui tñ in medio mundi: ſʒ a ſoliſ ortu uſqʒ ad occaſuʒ. Mar. vlt. Euntes in mundũ vniuerſum ⁊c̃. Die. 16. Ad te uenient gentes ab extremis terre ⁊ dicent vere mundamini ⁊c̃. Ordo vocationis ponitur cũ dicit ⌊ex ſyon ſpecies decoris ei⁹.⌋ q. d. Dec vocatio icobata eſt i ſyon. Iſa. 2. De ſyõ exibit lex ⁊c̃. Nam apoſtoli quãdo acceperunt ſpiritũ ſanctũ erãt in ſyon: ⁊ tunc fortes facti ſunt ad eundũ per mũduʒ. Ex ſyon ergo ubi apoſtoli erant cepit diuulgari ſpẽs decoris eius. Sed chriſtus bene incepit aliqualiter diuulgari: ſed non videbatur ſpecies eius: q: circundatus erat infirmitate: q: vidimus eũ nouiſſimum virorum virũ dolorum: ut habetur Iſa. 53. Sed poſt paſſionem apparuit virtus ⁊ poteſtas ſua.

¶ Deus manifeſte veniet deus noſter ⁊ nõ ſilebit. Ignis in ꝯſpectu eius exardeſcet: ⁊ in circuitu eius tempeſtas valida.

¶ Dic agit de aduentu ⁊ dicit duo. De ſecũdo aduentu cõtra duo que fuerunt in primo. In pmo aduẽtu venit deus occultus in infirmitate humanitatis. Ezech. 32. Solẽ nube tegam. Et illud Iſa. 45. Uere tu es deus abſcõditus. Sed tũc erit manifeſtus. Apoc. 1. Ecce veniet: ⁊ videbit eum oĩs populus. Theſ. 2. Quẽ dñs ieſus interficiet ſpiritu oris ſui: ⁊ deſtruet illuſtratione aduentus ſui. Itẽ in pmo aduentu oñdit manſuetudinem. Iſa. 53. Tanqʒ agnus corã tondente ſe obmutuit: ⁊ nõ aperuit os ſuũ ... eſt. Unde nihil dixit corã principibus ⁊ ſacerdotibus: nec corã pilato: ſed tunc nõ ſilebit. ⌊ſed loquetur.⌋ Iſa. 42. Silui ſemper tacui ⁊ patiens fui in iudicio qñ iudicabar: qñ tolerabam malos. Sed ut parturiens clamabit. ⁊ dicit ⌊Noſter.⌋ q. d. Non ali⁹ deus eſt iſte qui venit / qʒ noſter: extra quẽ non eſt ſalus. Dieronymus incipit verſum. Ex ſyon perfecta decore / deus apparebit. q. d. Deus apparebit ex ſyon que eſt perfecta decore ſpũs ſancti. ¶ Quantũ ad pmuʒ ſubdit ⌊Deus manifeſte veniet.⌋ ¶ Quantũ ad 2ᵐ ⌊Ignis in conſpectu eius ardebit.⌋ Dic ponit apparatum venientis. Principes corã ſe faciunt deferri ſigna ⁊ gladios. Ro. 13. Non ſine cã gladius portatur. q. d. q: habent ptãtem iudicandi. Sic ante chriſtum precedent ſigna vindicte ⁊ miniſtri iudicis. Primo ꝑ ponit ſigna ⁊ inſtrumẽta vindicte. Secũdo oſtendit poteſtatẽ quantũ ad miniſtros ibi ⌊Aduocauit.⌋ Inſtrumentũ diuini iudicij eſt duplex. Unuʒ principale ex parte ignis punientis: ⁊ aliud ex parte totius creature pugnantis cõtra inſenſatos. Sap. 5. ¶ Quantũ ad pᵐ dicit ⌊Ignis in ꝯſpectu eius exardeſcet.⌋ Ad lrãm. Ignis precedet ante euʒ: ut habetur Deb. 10. q: ignis confringens ardebit ⁊ purgabit ſupficiem terre ⁊ purgabit ſiqd eſt purgandũ in bonis: ⁊ tandẽ inuoluet malos in infernũ. Uel ignis conſcientie remordẽtis. Iſa. 50. Ambulate in lumine ignis veſtri. ¶ Quantum ad 2ᵐ dicit ⌊⁊ in circuitu eius tẽpeſtas valida.⌋ que conſurget ex cõmotione oium elementoꝝ ante iudicium. Luc. 21. Erunt ſigna in ſole ⁊c̃. Et erit tanta cõmotio. q etiaʒ virtutes celoꝝ mouebũtur. ⌊Tempeſtas.⌋ i. indignatio erit. ⌊in circuitu eius.⌋ i. in ſanctis qui erunt circa ipm. Iſa. 3. Ad puniendũ peccatores. Job. 27. Apprehendet eum quaſi aqua inopia. Prouer. 1. Cũ venerit repentina calamitas.

¶ Aduocauit celum deſurſum ⁊ terrã diſcernere populum ſuũ. Congregate illi ſanctos eius: qui ordinant teſtamentũ eius ſuper ſacrificia. Et annunciabunt celi iuſtitiaʒ eius quoniam deus iudex eſt.

¶ Poſito aduentu iudicis ad iudiciũ: ⁊ iudicis apparatu quantũ ad inſtrumentuʒ pene. hic ponit apparatũ iudicij quantũ ad miniſtros. ⁊ pmo agit de aſſiſtẽtia miniſtroꝝ. 2° de officio angeloꝝ ibi ⌊Cõgregate.⌋ 3° de officio apoſtoloꝝ ibi ⌊Annunciabitur.⌋ In pma parte fit mentio de celo ⁊ terra. Et intelligitur dupliciter. Uno modo ut intelligat per methonomiam cõtinens pro contento: ut per celũ deſignet ſanctos q in celis ſunt. ⁊ per terrã deſignet hoies qui ſunt in terra: ⁊ iſti oẽs ad iudiciũ vocant. Et hec eſt 2ᵃ vocatio: q: ſupra dixit. ⁊ vocauit terram: q: illa vocatio eſt vocatio ad fidem. ad quã oẽs vocãtur boni ⁊ mali. Mat. 13. Simile eſt regnuʒ celorũ ſagene miſſe in mare ⁊c̃. Sed iſta ſecũda vocatio eſt ad ſegregandum. q: elegerunt bonos in vaſa ſua. malos aũt foras miſerũt. ⁊ idõ dicit ⌊Ut diſcerneret populũ ſuum.⌋ diſcretione bonoruʒ a malis. Mat. 25. Segregabit oues ab hedis. ps. Judica me deus ⁊ diſcerne cãm meaʒ. Sed aliter vocantur celi: aliter terra: q: celeſtes viri vocantur ad

Titulus.

ps hic loquitur de finali iudicio.

Dii⁹ nomine de nomine multiplicitas.

hoc:q̃ſi iudices. Matth.19. Uos qui reliquiſtis oĩa ⁊c. uſq; iſrael. Terreni uocant̃ ut iudicent̃. Joel.3. Congregabo oẽs gen.es ⁊ deducaz eas in ualle ioſaphat. Uel ⌊ uocauit celũ. ⌋i.celeſtes.i.iuſtos ad p̄mium. Dañ.12. Docti fulgebunt ſicut ſplẽdor firmamẽti ⁊c. ⌊ Et terrã. ⌋i.terrenos.i.malos ad penaz. ❡ Poteſt etiã eſſe alius ſenſus:ut celũ ⁊ terraz ponantur pro ipſis creaturis corporalibus.⁊ ſic uocant̃ per modũ teſtimonij uel ĩpugnationis ↄtra infideles:q: in eis maſi potuerunt aduertere ex celo ⁊ terre. Job.20. Reuelabunt celi iniquitatẽ eius:⁊ terra cõſurget aduerſus eum.ſ.peccatorẽ. Uel ⌊ aduocauit celuz ⁊ terram deſurſum. ⌋ut det eis aĩas ſanctoꝝ quas tenet.⁊ terraz: ut de: aĩas maloꝝ quas tenet in ꝓfundo. Et huic concordat littera Hieronymi que dic̃ ⌊ Cõgregate mihi oẽs ſanctos meos. ⌋q.d. Ad h̃ aduocat; ut exhibeat ſanctos ſuos. ⌊ Cõgregate illi ſanctos eius. ⌋Hoc eſt officium angelorũ. In iudicio.ſ.congregent electos. Matth.24. Mittet angelos ſuos ⁊c. Et ẽ uox Dañ. prophete ad angelos:ad miniſteriũ miſſos. Sci eniz eius ſunt:qui ordinant teſtamentũ ſuper ſacrificia. Li ſupra dupliciter accipitur. Uno mõ:ut deſignet ordinem cauſe mãlis ⁊ tunc eſt ſenſus Super ſacrificia.i. qui fecerunt pactũ cũ deo:de ſacrificijs offerendis. Et fecit mentionẽ de ſacrificijs propter duo.p̄° q: ſequens diſceptatio erit de ſacrificijs. 2° q: diſceptatio in iudicio erit ſolum cũ fidelibus qui iudicabuntur. Et iſti ſunt qui cum deo pactũ in ſacrificijs fecerunt. Alio mõ/ut li ſupra notat exceſſuz. Et ſic dicendũ eſt ꝙ per teſtm̃ intelligitur nouuz teſtm̃/qð excedit. Unde eſt ſenſus. ⌊ Super ſacrificia. ⌋i.qui p̄ferunt nouum teſtm̃ ſacrificijs ueteris teſtamẽti. Uel teſtm̃ ꝓmiſſum a deo.⁊ ſic ⌊ ſuper ſacrificia. ⌋i.qui bona promiſſa a deo reputat maiora oĩbus meritiſ nr̃is. Ro.8. Non ſunt cõdigne paſſiones huius tp̃is ⁊c. Uel p teſtamentũ illud.aĩa habet fedus cũ iuſtitia mĩa fide ⁊ hm̃°. Oſee.2. Sponſabo te mihi in fide. Et ſic ſũt ⌊ ſuper ſacrificia. ⌋i.qui p̄ferunt bona ſp̃ũalia hm̃° ſacrificijs corporalibus. Oſee.6. Miam uolo ⁊ non ſacrificiũ. Ue ⌊ qui ordinãt teſtm̃ ⁊c. ⌋i.qui in ſacrificijs que deo exhibent hñt reſpectum ad teſtm̃ dei:q: aliq referunt bona que faciunt ad aliud:ut in ipm̃ congregentur.1.Cor.10. Oĩa in gloriã dei facite. ⌊ Annũciabunt celi. ⌋Officiũ angeloꝝ eſt annunciare:⁊ hij deſignantur per celos. Uñ ⌊ celi. ⌋i.apl̃i ⌊ annunciabũt ⌋ iuſtitiaz dei. Et dicũtur ⌊ celi. ⌋q: ipſi eminent oĩbus choris ſanctoꝝ ⁊ illuminant totam eccleſiaz. P̄s. Celi enarrant gloriã dei. ⌊ Annunciabunt ad̃c. ⌋qm̃ deus iudex eſt per doctrinã inſtruendo. Act.10. Ipſe eſt q conſtitutus eſt a deo iudex uiuoꝝ ⁊ mortuorum. Inſtruunt ergo de futuro iudicio.2.Cor.5. Oẽs nos manifeſtari opꝫ ante tribunal chriſti. Alio mõ nũciabũt per iudicij auctoritatẽ promulgantes ſnĩam cõtra malos:q̃ ſedebunt ſup ſedeſ duodecim.ut dĩ Mat.19.

❡ Audi populus meus ⁊ loquar iſrael ⁊ teſtificabor tibi:deus deus tuus ego ſum.

❡ Hic autem agit de diſceptatione iudicij. In diſceptatione iudicij tria ſunt neceſſaria. Unũ requirit̃ ex parte nr̃a:aliud ex parte dei.3m̃ eſt ipſa diſceptatio. Ex parte noſtra requiritur auditus non ſolũ exterior corporalis reſpectu coꝝ que audiuntur corporaliter: ſed etiam interior. Eccl.6. Si dilexeris audire.⁊ ideo dicit ⌊ Audi. ⌋i.e.tiã interius attende. Matth.13. Qui habet aures audiendi audiat. ⌊ Populus meus. ⌋q: qui non eſt de populo ſuo non audit eum. Jo.6. Oĩs qui audit a patre meo. Item ibidẽ.8. Propterea uos non auditis:q: ex deo non eſtis. Ex parte dei requiritur loquutio ⁊ teſtificatio.⁊ ideo dicit ⌊ Et loq̃r iſrael ⁊ teſtificabor tibi. ⌋Eſt autez duplex loquutio dei. Una eſt exterior per predicatores. Heb.1. Olim deuſ loquens patrib° in prophetis. Alia eſt interior p inſpirationem. P̄s. Audiã quid loquatur in me ⁊c. Itez teſtificatio eſt duplex. una eſt p miracula. Jo.5. Opera que ego facio teſtimoniũ perhibẽt de me. Alia per teſtes. Iſa.44. Uos teſtes mei. Act.1. Eritis mihi teſtes ⁊c. Et ſic iſta poſſunt eſſe uerba chriſti populũ inſtruẽtis. ⌊ Audi populus meus ⁊ loquar iſrael. ⁊ teſtificabor tibi. ⌋per miracula. Jo.5. Opera que dedit mihi pater ut perficiam. Itẽ ſcrutamini ſcripturas. ⁊ ideo loquar per miracula ⁊ per ſcripturas.i. apparebit ꝙ ego uera loquor:⁊ ꝙ uerus ſuz per ſcripturas. Et quid teſtificabor? ⌊ Deus deus tuus ego ſum. ⌋ſ. ſingulariter. Exo.20. Ego dñs.⁊ dic̃ ⌊ Sum. ⌋ꝓpter eternitatem:q: non declinat nec in preterito nec in futuro.⁊ dicit ⌊ Deus tuus. ⌋q: de ſemine abrae. Ro.9. Ex quibus chriſtus eſt ſm̃ carnem.

❡ Non in ſacrificijs tuiſ arguã te:holocauſta aũt tua in conſpectu meo ſunt ſemper. Non accipiã de domo tua uitulos:neq; de gregibus tuis hircos. Qm̃ mee ſũt oẽs fere ſiluarum:iumẽta in montibus ⁊ boues. Cognoui oĩa uolatilia celi:⁊ pulchritudo agri mecum eſt. Si eſuriero non dicã tibi. meus eſt enim orbis terre ⁊ plenitudo eius.

❡ Hic agit de ipſa diſceptatione.⁊ circa hoc tria facit. Primo reprobat uetus ſacrificiũ. Secũdo inducit ſacrificium nouuz ibi ⌊ Immola deo. ⌋Tertio ab h̃ ſacrificio repellit malos ibi ⌊ Peccatori. ⌋ Sacrificia ſunt proteſtationes fidei.⁊ ideo premiſſurus de uultu dei.premittit de fide unitiſ dei.⁊ p̄°proponit intentũ. 2° aſſignat rõnem. Dicit ergo. Ueniam ⁊ iudicabo ⁊ ⌊ non arguã te de ſacrificijs tuis. ⌋que nõ omiſiſti.

Sed contra. Qui tunc omiſiſſet erraſſet.ſz pro omni errato adducetur in iudicium:ut dicitur Eccl.12. Queſtio.

Dicendum ꝙ homo arguitur qñ non facit uoluntatẽ ſuperioris. Uoluntas autẽ dei eſt ſanctificatio ueſtra. Hec aũt ſacrificia non ↄferunt ad ſanctitatẽ ueſtram.⁊ ideo nõ ſunt per ſe uolita a deo:ſed prout ſunt ſigna alterius. ⁊ ideo dicit Oſee.6. Miam uolo ⁊ non ſacrificiũ. Et prout ſũt ſigna interioris uirtutis.⁊ ideo de uirtutibus arguuntur per ſe quas non exercuerunt nõ de ſacrificijs. Rationez manifeſtat.primo ex parte coꝝ.2° ex parte ſua. Unde dicit ⌊ Holocauſta autem tua in ↄſpectu meo ſunt ſemper. ⌋q.d. Non arguam te de ſacrificijs. q: promptus es ad ſacrificia carnalia offerenda:q: libenter offerebant ſacrificia propter hoc ꝙ delectabantur in eis in conuiuijs. Iſa.22. Ecce gaudiũ imolare uictimas ⁊c. Uel aliter. ⌊ Non arguã te in ſacrificijs. ⌋carnalibus. ⌊ q: holocauſta tua. ⌋ſ.ſpiritualia. ⌊ in conſpectu meo ſunt ſemp. ⌋i.mihi placent. Et h̃ ſunt ſiẽ Grego° quando totũ deo offertur.ſ.qui ſeipſũ offert: ⁊ totum qð hẽt:⁊ ſic expendit in dei ſeruitio. Ex parte dei manifeſtat rationẽ cum dicit ⌊ Non accipiam de domo tua uitulos. ⌋Ratio quare nõ arguã te de ſacrificijs eſt:q: que non quero principaliter:nõ principaliter arguo de eis. Duo erant principalia ſacrificia. uitulus ⁊ hircus. Leuit.4. Et hec duo oſtẽdit ſe non accipere.i. acceptare de domo carnaliũ. ⌊ De gregib° tuis. ⌋ſ.carnalib°. ⌊ accipiã. ⌋i.acceptabo. ⌊ hircos. ⌋Mich.6. Nũqd placari poteſt dñs ĩ millibus arietum.

arietū. [Quī mee ſunt oēs fere ſiluaꝝ.] Probat qḋ dixit. ſ. ꝙ nec vitulos nec hircos approbat. ꝛ ꝙ ſi indigeret nō acciperet de domo ſua. Nullus petit aliqd qḋ in poteſtate ſua eſt. Oīa aūt que iſti offerebāt: erāt in ptāte dei. ¶ Tria offerebāt in veteri teſtamēto: aīalia quadrupedia: aues ꝛ fruct⁹. ſ. primitias ꝛ panes. ¶ Quātū ad pᵐ dicit [Oēs fere ſiluaꝝ mee ſūt.] Quadrupedia in duo gnā diuidunt: qꝛ quedā ſunt ſilueſtria ꝛ quedā domeſtica. ꝛ lꝫ ſilueſtria nō offerant: tñ enūtiat ea ut magis appeat ꝙ etiā domeſtica ſūt ſua. ¶ Myſtice aūt p iſta aīalia pñt deſignari diuerſa gnā pſonarū. vñ dicit [Fere.] i. īfideles. [iumēta.] i. fideles. [boues in mōtib⁹.] i. apl'i. oīa mea ſunt. ¶ Quātū ad 2ᵐ dicit [Cognoui oīa volatilia celi.] i. iſta ſubſūt mee pvidētie. Per hec volatilia ſci angeli itelligunt ꝙ ſunt ſilitudo. ¶ Quātū ad 3ᵐ dicit [Et pulchritudo agri mecū eſt.] i. qcqd pulchrū eſt in eis mihi fuit. Ul' pulchritudo agri mecū eſt: qꝛ ubiqꝫ ſū. Et eſt: qꝛ ſemper ſū: ſine pterito ꝛ futuro. [Si eſuriero nō dicā tibi.] Cōcludit per ipoſſibile. Si indigerē eis non dicerē tibi. i. non quererē a te. Quare? Quia [meus eſt orbis terre ꝛ plenitudo ei⁹.] ps. Dñi eſt terra ꝛc̄.

Myſteri um.

¶ Nūquid māducabo carnes thaurorū aut ſanguinem hircorum potabo?

¶ Sup̄ hoc ex pſona dñi aſſignauit rōnē. qre dñs nō acciperet hircos: etiā ſi indigeret. hic aūt oñdit ꝙ nō indiget. ¶ Sciēdū eſt aūt ꝙ in lege pcipit ꝙ carnes holocauſtoꝝ cōburerētur ꝛ ſanguis effundebatur ad altaris crepidinē. Et poſſet aliqs ſuſpicari ꝙ de⁹ delectaret in ſanguine ꝛ carnib⁹ illoꝝ. Hec etiā fuit opinio gētiliū ꝙ dij eoꝝ delectarētur odorib⁹ carniū ꝛ ſāguinis effuſione. ut dicit Aug⁹. Et uñs dicit ꝙ in hijs nō delectat que nō delectāt ſm ſe. Et iō dicit [Nūqd māducabo carnes thauroꝝ aut ſanguinē hircoꝝ potabo?] q.d. Nō. qꝛ nō indigeo nec delector: qꝛ delector l' hijs que per ſe ſunt cibus dei: ſꝫ alius eſt cib⁹ dei ꝛ potus dei q̄ꝫ carnes ꝛ ſanguis aīaliū. Cib⁹ eniꝫ dei eſt id qḋ eſt cib⁹ oīuꝫ ſcōꝝ. Luc. 22. Ego diſpono vob ſicut ꝛc̄. Et ſic eadē eſt refectio ſcōꝝ ꝛ dei. Sꝫ ſci reficiunt ipſius amore dei. Et ſic de⁹ reficit in fruitione ſuipſi⁹. Tho. 12. Ego cibo inuiſibili ꝛ potu qui ab hominib⁹ videri non poteſt utor.

¶ Immola deo ſacrificiū laudis: ꝛ redde altiſſimo vota tua.

¶ Hic oſtēdit qd ſit illud ſacrificiū qḋ de⁹ acceptat. Et pᵒ oñdit ꝙ de⁹ acceptat ab hoīe. 2ᵒ qd retribuit. Duo requirit dñs ab hoīe. pᵒ ſacrificiū laudis. Et dr laus ſacrificiū: qꝛ nihil eſt aliud ſacrificiū: niſi pſtatio interioris deuotionis ꝛ fidei: qꝛ p ſacrificiū recognoſcimus deū creatorē oīuꝫ. 1. Paral. 19. Tua ſūt oīa: ꝛ que de manu tua accepim⁹: dedimus tibi. Aug⁹ liᵒ de doc. chriſtiana dicit ꝙ nullū ſignū eſt ita expſſiuū itētionē cordis ſignificādo ſicut vbum. ꝛ exterior fides ꝛ deuotio nō pōt meli⁹ explicari q̄ꝫ p deuotionē laudis: ꝛ ſic laus eſt magis deo accepta q̄ꝫ occiſio aīaliū. Heb. ult. Per ipꝫ offerim⁹ holocauſta laudis ſemp deo. Oſee ult. Reddemus vitulos labioꝝ nr̄oꝝ. 2ᵒ dñs requirit ut reddat vota altiſſimo. Et iō dicit [Et redde altiſſimo vota tua.] Laus eſt ſacrificiū dei inquātum eſt ſignū interioris deuotiōis: qꝛ laus ſignificat ꝙ hō deo offert mentē ſuā. Et hᵒ vult de⁹ ꝙ ſibi reddat: ꝛ hoc eſt votū. ꝛ ita votū eſt act⁹ latrie. Iſa. 19. Colent eū i hoſtijs ꝛ munerib⁹ ꝛ vota vouebūt deo ꝛ ſoluet. Eccl. 5. Siqd vouiſti deo: ne moreris reddere.

¶ Et inuoca me in die tribulationis: eruā te ꝛ honorificabis me.

¶ Hic dñs exponit qd retribuet colētib⁹ eū. Et pᵒ oſtēdit qd ſci patiunt. 2ᵒ qd faciāt in tribulationibus. 3ᵒ qd a deo recipiāt. 4ᵒ qd deo recōpēſent. Dicit ḡ ꝙ p hoc ꝙ aliqs reddit vota. nihilomin⁹ affligit. ps. Perſequunt me inimici mei iniuſte. Et rō hui⁹ eſt: qꝛ niſi affligerent iuſti in hᵒ mūdo multi ſuirēt deo. nō pp ipſū ſꝫ pp pñtē pſpitatē. qd faciāt: qꝛ debēt euꝫ inuocare. Unde [Et inuocabit me.] Deus quid faciet ei? [Liberabit eū.] [Eruā te.] ps. Ad dñm cum tribularer clamaui ꝛc̄. Et poſtea liberatus dꝫ deū honorificare. [Et honorificabis me.]

¶ Peccatori aūt dixit de⁹: qre tu enarras iuſtitias meas: ꝛ aſſumis teſtamentū meuꝫ p os tuuꝫ. Tu vō odiſti diſciplinā: ꝛ proiceciſti ſmones meos retrorſuꝫ. Si videbas furem currebas cum eo: ꝛ cum adulteris portionē tuam ponebas.

¶ Hic arcet quoſdā. ſ. peccōres a ſacrificio laudis. ꝛ pōit tria. pᵒ hūanā pūerſitatē. ſcdō dei patiētiā. tertio cōminatur diuinā ſeueritatē. Peruerſitas hūana conſiſtit in hᵒ ꝙ bona dicūt ꝛ mala faciūt. ꝛ iō oñdit quō indigni ſūt bona dicere. Eſt aūt duplex bonū. Unū eſt inſtructio morū: aliud eſt informatio ad laudē dei. Dicit ḡ. [Tu.] i. pp'le meus imola deo ſacrificium laudis ꝛc̄. [Sꝫ peccōri dixit de⁹.] i. iudei preordinatione fixū eſt: ꝙ hoc iniuſtū eſt ꝙ bona dicat ꝛ mala faciat. Et hoc dixit: qꝛ hᵒ in mente oīuꝫ etiā peccōrum impreſſuꝫ eſt. ꝛ quid dixit? [Quare tu enarras iuſtitias meas?] Ro. 2. Qui predicas non furandum?

Sed nunquid Qui in ſtatu peccati mortalis eſt peccat mortaliter quando predicat uel docet? Queſtio.

Dicendū ꝙ eius peccatū aut eſt publicū uel occultū: ꝛ ſi occultū uel eſt ex ꝯtēptu ꝛ ſine penitentia: aut cū penitentia. Dicendū eſt ergo ꝙ ſi aliquis eſt in peccō publico non debet publice pdicare uel docere. Et dico publico: qꝛ ſi peccm̄ non eſt publicū: poſſet cum charitate occulte fratrē ſuum de peccō etiā minori q̄ꝫ ſit ſuū peccm̄ qḋ occultū eſt reprehendere. reprehēdendo tñ ſeipſum. Si vō eſt in peccō occulto ꝛ ſine pnia: tunc pūocat deū: qꝛ ſilet. Prouer. 11. Simulator ore decipit amicū ſuum. Et de hijs loquit hic: ſicut dicit glo. Auguſtini. Lingua laudare non pſumat: cui ꝯdicit ꝯſciētia. Si vō peccm̄ eſt occultum ꝛ dolet: non peccat predicando uel docendo. etiā ſi publice loquat ꝯtra peccm̄: qꝛ ſic deteſtando aliorū peccā deteſtat etiā ſuū. [Et aſſumis teſtm̄ meū p os tuū.] Iuſtitia refertur ad inſtructionē: teſtm̄ refert ad laudem fidei. Eccl. 15. Non eſt ſpecioſa laus in ore peccōris. qꝛ nomen dei eſt ſciſſimū. Et iō incōueniens eſt ꝙ a peccōribus aſſumat: q̄ſi uſurpatum. Prouer. 26. Quō pulchras fruſtra hēt claudus tibias. ſic indecēs eſt in ore ſtultoꝝ parabola. [Tu vō odiſti diſciplinas.] Hic oñdit mala que faciunt peccōres. Et faciūt duo mala. pᵐ eſt ꝙ odiūt diuinā correptionē. Uñ dicit [Tu vō odiſti diſciplinā.] Hec correptio morū ſit p diſficilia. Heb. 12. Oīs diſciplina in pñti quidē videt eſſe non gaudij: ſed meroris. Hanc odiunt mali. Heb. 12. Si extra diſciplinā eſtis ꝛc̄. ps. Bonitatem ꝛ diſciplinam ꝛc̄. Amos. 5. Odio habuerūt correctionē in porta. Tu ḡ nō vis ab alijs caſtigari cū quotidie delinquas. [Et proieciſti ſmones meos retrorſuꝫ.] q. bus īformaris ad bñ opandū ꝛ merēdū. Tales ſmones debē: hēi in reuerētia. Sꝫ iſti. ſ. peccōres non accipiūt eos: nec ꝯſiderāt. Ezech. 33. Audiunt ſermonem tuū: ꝛ nō faciunt eos: qꝛ in canticū oris ſui conuertunt

An predi cans cum pctō mor tali peccet

ſilios. Uel proieciſti. i. pro nihilo habuiſti. i. retrorſum. ita ut nec etiam cõſiderares eos. Si videbas furem currebas cum eo. Hic ꝓponit maliciã peccatorũ quãtum ad operationẽ mali. Sed poſtea oſtẽdit defectum eorũ quãtum ad deſertionẽ boni cum dixit. Tu vero odiſti ꝛ̄c. Et primo ponit eorũ neqciam quãtum ad malum opis. deinde quãtũ ad malũ oris. Dicit ergo. Si videbas. Ubi ſciendũ eſt q̄ hec verba ex ꝑſona dei ꝓponunt̃ pctõri annũciãti ꝛ p̄dicanti iuſticiã dei. Et cõpetũt maxīe p̄latis ꝛ doctorib' q̄ nõ

Cõtra p̄latos. de facile ꝑ ſe in pctm̄ labunt̃: ſꝫ alijs peccãtib' ꝯſẽtiũt ꝛ hec ꝯuertunt̃ i eos. Ro. 1. Digni ſũt morte nõ ſolũ q̄ faciũt ꝛ̄c. 1. Reg. 2. Punit' eſt heli q̄ nõ correxit filios. Ideo de hoc repꝛehẽdit eos. Et tãgit duo. ſ. furtum ꝛ adulteriũ. ¶ Quãtũ ad p̄m̄ dicit. Si videbas furẽ. i. ad te delatũ ad iudiciũ. currebas cũ eo. i. nõ corrigẽdo. Iſa. 1. Pncipes tui infideles. Itẽ. cũ adulteris porcionẽ tuã ponebas. q: nõ corrigis adulteros: ſꝫ blãdiris: ꝛ coopis ꝛ foues eos cũ ad noticiã tuã ꝑueniũt. Ie. 9. Oẽs adulteri ſũt. Spũale aũt furtũ eſt qñ ex vbis ſacre ſcripture depꝛedatoꝛ furat̃ verũ intellectũ: ꝛ ſic vidẽs depꝛauare ꝛ occultare verũ intellectũ: ꝛ tu ꝯſentiẽs curris cũ eo. Hie. 23. Ecce ego ad ꝓp̄has que furant̃ verba mea. Adulteriũ ſpũale eſt qñ vba retorquẽt̃ i aliũ ſẽſũ

Predicãtiũ adulteriũ. vel ad aliũ finẽ: puta ſi p̄dicet ad lucrũ vel ſeductionẽ. 2. Cor. 2. Nõ ſum' ſicut plurimi adulterãtes vbũ dei.

¶ Os tuũ abũdauit malitia: ꝛ lingua tua ꝯcinnabat dolos. Sedẽs aduerſus fratrẽ tuũ loquebaris: ꝛ aduerſuꝫ filiũ mr̃is tue ponebas ſcãdalũ: hec feciſti ꝛ tacui. Exiſtimaſti inique q̄ ero tui ſimilis: arguam te ꝛ ſtatuam contra faciem tuam.

¶ Hic agit de pctõrib' oris q̄ aggrauabat̃ dupl'r. Primo ex circũſtãcijs. 2° ex ꝯditiõe ꝑſonarũ ibi. ſedẽs. Circa p̄m̄ duo fac. Pmo ponit ꝯditiões aggrauãtes. ſ. frequẽtiã. Aliud eſt doloſitas. Frequẽtia: q: ſi aliqñ q̄s cõmittat aliqđ pctm̄: quoquo mõ tolerabile eſt. Uel ſi ex lapſu lingue aliqđ inordinatũ dicat facili' porat̃. Iac. 3. Si q̄s vbo nõ offẽdit. hic ꝑfect' eſt vir. Si q̄s os ſuũ iplet maledictiõib' ꝛ̄c ex malicia ꝓcedit. Nã ex abũdãtia cordis os loq̄t. Math. 12. ps̄. Cuius os maledictiõe ꝛ̄c. Aggrauat̃ & pctm̄ ligue ex doloſitate ſiue fraude. Hie. 9. Sagitta vulnerãs lingua eorũ dolũ locuta ẽ. Et iõ dicit. ꝛ lingua tua ꝯcinabat dolos. i. cõponebat: ꝛ q̄ſi ut voces ordinabat dolos: ut vba eius eẽnt placẽtia. Prouer. 13. Qui teſtis ẽ repẽtin' ꝯcinat vba mẽdacij. Sedẽs aduerſus frẽꝫ tuũ loq̄baris. Hic oñdit quõ pctm̄ lingue aggrauat̃ ex ꝯdiciõe ꝑſonarũ. Et p̄° ex ꝯditiõe loquẽtis. 2° ex ꝯditiõe ei' ꝯ quẽ loquit̃. 3° ex ꝯditiõe audiẽtiũ. Dic̃ ḡ. Sedẽs. Cõtigit aliqñ q̄ aliq̄s dic̃ amarũ vbũ cõmot' ꝛ ꝓuocat'. ꝛ hoc utcũq3 tolerabile eſt. Sꝫ qñ aliq̄s q̄eto corde nõ ꝓuocat' dic̃ mala: hꝰ iniquũ ꝛ deteſtabile ẽ. Et iõ dic̃. Sedẽs. i. ſꝫ q̄et'. ps̄. Aduerſũ me loquebant̃ q̄ ſedebãt in porta. Ex ꝑſona ei' ꝯ quẽ loq̄t aggrauat̃ pctm̄: q: ſi loquerẽt ꝯ iniquũ ſcc' eẽt. Sꝫ dic̃. aduerſus frẽꝫ tuũ. Hiere. 9. Unuſq̄ſq3 a ꝓximo ſe cuſtodiat. ꝛ aduerſuꝫ filiũ mr̃is tue ponebas ſcãdalũ. Hic oñdit quõ aggrauat̃ ex pte eorũ q̄ ex hꝰ ſcãdalizant̃. ſ. audiẽtiũ. Et iõ dic̃ ponebas ſcãdalũ. i. aliorũ ꝯ frẽꝫ tuũ. Et q̄ dic̃. filiũ mr̃is tue. oſtẽdit q̄ puuli lactẽtes dicunt̃ filij mr̃is. ꝛ puſilli ſcãdalizant̃ de vbis malis que dic̃. hec feciſti ꝛ tacui. Hic agit de dei ſimulatiõe. Et p̄° ponit diſſimulatio dei. 2° ponit effect' diſſimulationis in malis ibi. Exiſtimaſti. Dic̃ ḡ. hec feciſti. i. oĩa que ſup̄ dicta ſũt. loquut' es bona ꝛ ꝑpetraſti mala. ut ſic loquat̃ ps̄. in ꝑſona dei. ꝛ ego tacui. q̄ſi. ſ. nõ ſtatim te correxi ꝛ puniui. ſed ex clementia ꝛ mĩa te ad pniam expectaui. Iſa. 42. Tacui ſemꝑ ſilui. Ro. 2. An ignoras q̄ benignitas dei ad pniam te adducit. Sꝫ hõ malus ꝛ pctõꝛ hac clemẽtia abutit̃ in ſupbiã. Ro. 2. Scdm̃ duritiam tuã ꝛ coꝛ ipatiẽs theſaurizas tibi irã ꝛ̄c. Et iõ dic̃. Exiſtimaſti inique q̄ ero tui ſilis. Hic. ſ. eſt aũt ſup̄. Si videbas furẽ ꝛ̄c. Arguit ex hoc pctõres ꝛ credũt ini qui q̄ pctm̄ placeat deo ꝛ nõ puniat̃: q: tacet. hec feciſti ꝛ tacui. ſed hec extimatio eſt iniq̄: q: ſilr̃ odio ſũt deo ipius ꝛ ipietas eius ut dr̃ Sap̄. 14. ꝛ Abachuc. 1. Mũdi ſunt oculi tui ne videãt mala ꝛ ad iniqtateꝫ reſpicere nõ poteris. ſed arguã te. Un̄ hic ponit diuina ſeueritas. Et pmo in ei' repꝛehẽſione. 2° in effectũ. Dicit ergo. arguaꝫ te. i. ꝯdẽnabo te. ps̄. Dñe ne in ira tua corripias me. In ira eſt effect'. ſtatuã ꝯtra faciẽꝫ tuã. Deus qui punit nõ ſolũ punit per ſeipm̄: ſꝫ per alias creaturas ut dicit̃ Sap̄. 5. Pugnabit cũ eo orbis terrarũ cõtra inſenſatos. Item etiam ipſe homo cõtra ſe pugnat per remorſum ꝯſcientie. Et ſic etiam contra ſe pugnat ꝛ per ſeipſum arguit. Et hoc eſt quod dicit. ſtatuam cõtra faciem tuã. i. tuipſe te condẽnabis. Jo. 8. Nemo te condẽnauit? nemo dñe: nec ego te condẽnabo. Uel. ſtatuam contra faciẽ tuaꝫ. ſ. creaturas ut dicit̃ Sapiẽtie. 5. Siue rõnales: idẽ angelos ꝛ ſanctos. ſiue irrationales: quibus male uſus eſt in peccatis. Job. 7. Poſuiſti me contrariũ tibi: ꝛ factus ſum mihi metipſi grauis. q: contra ſeipſum peccatoꝛ dicet Sap̄. 5. Errauimus a via veritatis. Naum. 3. Reuelabo pudẽda tua in faciẽ tuam. Iſa. 3. Agnitio vultus eorum reſpõdebit eis. Et hec pena eſt vermis cõſcientie.

¶ Intelligite hec q̄ obliuiſcimini deũ ne qñ rapiat ꝛ nõ ſit qui eripiat. Sacrificium laudis honorificabit me: ꝛ illic iter quo oſtendaꝫ illi ſalutare dei.

¶ Hic hortat̃ ad peccatoruꝫ conſiderationẽ. Et primo ad cõſiderandum dei ſeueritatem. ſecũdo oſtẽdit quid ſit acceptum deo in ſacrificijs. Ad quid hortatur. quia ad intelligenduꝫ. vnde dicit. Intelligite hec qui obliuiſcimini deum: i. que dicta ſunt conſiderate. Et hoc neceſſarium eſt: q: eſtis obliti dei. Deut. 32. Oblitus es dei creatoris tui. Secũdo quid intelligat. Nequando rapiat. ſ. diabolus. ꝛ non ſit qui eripiat. ſcilicet de eius poteſtate. Quãdo diabolus rapit ad penã infernĩ: non eſt qui eripiat. Aliquãdo rapit ad peccatuꝫ ꝛ deus eripit peccatorẽ. ps̄. Eripiam eum. Q, non eripiat de poteſtate diaboli ad penã nõ eſt ex impotentia ſed ex ſua iuſtitia nõ vult. Sacrificiũ laudis honorificabit me. Hic concludit quid ſit acceptũ deo in ſacrificijs. Et oſtẽdit duplicem fructuꝫ in eis. Unus fructus ex parte dei: ut excellentia eius manifeſtet̃. ꝛ hoc ſit per ſacrificium laudis vocalis. 1. Cor. 10. Omnia in gloriam dei facite. Alius fructus eſt ex parte noſtra ſ. vera ſalus. Unde dicit. ꝛ illic iter quo oſtẽdam illi ſalutare dei. i. ad videndum deum. Iſa. 52. Leuauerunt vocem: ſimul laudabũt. Hieronymus habet. Et qui ordinate ambulat oſtẽdam illi ſalutare dei. q. d. Duo aũt neceſſaria ſunt ad ſalutem. ſ. ſacrificium laudis. ꝛ q̄ ordinate ambules.

¶ Pſalmus dauid quando venit ad eum nathan propheta cum intrauit ad berſabee. 50

Miſerere mei de': ſcdm̃ magnaꝫ mĩam tuam. Et ſcdm̃ multitudinẽ miſerationum tuarũ: dele iniqtatẽ meaꝫ. Amplius laua me ab iniqtate mea: ꝛ a peccato meo munda me.

In precedentibus

In precedentibus pſalmis huiꝰ decade videt pſalmiſta egiſſe de hijs que ptinēt ad ſtatū regni cuiꝰ gliam deſcripſit. ꝛ alios ad eā inuitauit. Nūc aūt qꝛ glia huius regni īpedita eſt p pctm̄: agit de abolitiōe pcti. Ubi duo ꝯſiderāda ſūt. Pmū ꝙ in ordine pſalmoꝝ hic pō eſt quīquageſimꝰ. ꝛ hic eſt nūs iubileꝰ ut dꝫ Leuit. 27. In q̄ fiebat remiſſio oīum debitoꝝ. vñ ꝯgruit hic nūs huic pſalmo in quo agit de plena remiſſiōe pctōꝝ. Sitr q̄ʒ tū ad pniales iſte ponit q̄rtꝰ: ꝛ ꝯuenient̄. Nā pmꝰ ptinet ad cordiſ ꝯtritionē. vñ dixit. Lauabo per ſingulas noctes ꝛc. 2ꝰ ptinet ad oris confeſſioneʒ. Dixi ꝯfitebor ꝛc. 3ꝰ ptinet ad ſatiſfactionē. vnde dicit. Afflictꝰ ſū ꝛc. Hic aūt 4ꝰ ptinet ad effectū pnie. In quo oſtēdit quō pnia reſtaurat hoīem ad pfectum. Et iō īter oēs alios pſalmos iſte magis frequētat in eccliā: qꝛ iſte ſolū iplorat miām: ꝛ ſic ipetrat veniā. ꝛ hoc facile eſt: ꝛ cuilibet pōt cōpetē. In alijs aūt ſex pſalmis pnialibꝰ ſunt que dā grauia ſicut | Lauabo ꝛc. | ꝛ cinerē tanq̄ʒ panem māducabo ꝛc. | que nō pñt cuilibet cōpetē. ¶ Titulus talis eſt. | pō. dauid qñ uenit ad eū nathan pphā cū intrauit ad berſabee. | Hec hiſtoria hētur expſſe. 2. Reg. 11. ꝛ 12. c. Qñ dauid erat in pſpitate vidit mulierē lauātē ſe: ꝛ ꝯcupiuit eā: ꝛ adulterauit: ꝛ fecit occidē virū eꝰ. Et hoc diſplicuit deo. ꝛ miſſus eſt ad eum nathan ppha: ꝛ reduxit eū in deteſtationē ſui pcti ſb ſilitudine ouis pdite. Et dauid dixit. Peccaui dñe. Et dimiſſum eſt ei pctm̄. Et hoc eſt mā huiꝰ ps. ſ. dimiſſio pcti. ¶ Sʒ ſciēdū eſt ī titulo huiꝰ pſalmi ꝙ dauid ī alijs ps loqtur de alijs: ſicut ibi | Deꝰ deus meꝰ. | loquit ꝓ dñica paſſione xp̄i. ꝛ ſic in diuerſis ps loquit de diuerſis. ſed iſtū pſalmū ꝓpter ſeipſum fecit. In quo oſtēdit culpā quā fecit mūdo manifeſtā. ꝛ ſilr veniā. ꝛ ſic īplet illud qō dñs dixit. 2. Reg. 12. Tu feciſti hꝰ in occulto: ꝛ ego faciā illud manifeſtū. Rō aūt huiꝰ manifeſtationis eſt diuina miā. Nam utilis eſt iuſtis hec manifeſtatio ut nō pſumāt de ſua iuſtitia. qꝛ ſi dauid poſt tot victorias: poſt donū ſpūs ſci: poſt tātā familiaritatem cū deo ꝛ pphetiā peccauit. quāto magis debemꝰ cauere nos qui fragiles ꝛ pctōres ſumꝰ. 1. Corꝰ. 10. Qui ſe exiſtimat ſtare videat ne cadat. Itē utilis eſt pctōribꝰ ut nō deſperēt. Prouer. 24. Si deſpaueris lapſus in die anguſtie imminuet fortitudo tua. Nā dauid poſt homicidiū ꝛ adulteriū recupauit grāʒ pphie. ¶ Notādū eſt aūt modus loquendi in titulo. | Qñ uenit. | ubi deſignat veniā de qua agit in pſalmo. qꝛ per eū audiuit eū dñe: ꝛ trāſtulit pctm̄ illiꝰ. ſed cū dicit | qñ intrauit ad berſabee. | deſignat culpa. Ubi duo oſtēſa ſunt. Pmuʒ ꝙ noīat culpā cuʒ dicit: | ꝛ intrauit. | pō. Eloquia domini eloqa caſta. Itē cū cōmiſiſſet duo pctā. ſ. adulteriuʒ ꝛ homicidiū: ſcriptura noīauit adulteriū tm̄. Et hꝰ ꝓpē duo. Pmo ut deſignet ꝙ in ſcrutādis ꝛ publicandis pctis alioꝝ nō ſumꝰ ꝓmpti: ſed ualde pci. Prouer. 14. Ne īſidieris ut queras īpietatē in domo iuſti. Et hoc ſignat Math. 25. Ubi dñs merita bonoꝝ enūat diligēter. demerita maloꝝ pteriuit. Itē ad notādū qñ qs fac duo pctā ꝛ vnū facit pp aliud: vnū trāſit in ſpēm alterius ſicut qui cōmittit furtū ut fornicet dꝫ potiꝰ fornicator. ¶ Diuidit aūt iſte pō in duas ptes. Pmo enim īplorat miāʒ. 2ꝰ ꝓmittit emēdā ibi | Docebo iniq̄s. | Circa pmū duo fac. Pmo petit culpe relaxationē. 2ꝰ petit ſcīacie ꝛ grē reſtaurationē ibi | Quā iniqtatē. | Petit ḡ pmo miām dei cū dicit | Miſerere mei deus. | Ubi ſciēdū eſt ꝙ ſic dꝫ. Miſeros fac pp̄los pctm̄. Sic enim nō eſt vere felix qui abūdat diuitijs: fruit uoluptatibꝰ pollet honoribꝰ. ſed qui fruit deo ita nō eſt miſer ꝙ eſt pauꝑ miſer ꝛ debilis ꝛ īfirmꝰ: ſed qui eſt pctōr. ꝛ ideo iſte ꝙ eſt pctōr dicit | Miſerere mei deꝰ. | iu. ſ. qui miſeris oīum ꝛ nihil odiſti eoꝝ que feciſti. Sap. 11. Scdʒ aplm. Miſeris cui vis. Ro. 9. Miſerebor cui voluero. Ergo ſi volūtati tue ſubeſt miſeri. | Miſē mei. | ſ. pctōris. Nō vult ꝯtēdē: nō querit diſputare: ſed breui utit via. | Miſerere. | Itē nō allegat miē cām: nō ſuitia que fecit deo: nō picula que ſuſtinuit pro eo. ſʒ ſolā dei miām īplorat. vñ dicit | ſm magnā miāʒ tuā. | Dañ. 9. Nō in iuſtificationibꝰ nr̄is ꝓſternimꝰ preces an faciē tuā. ſed in miſationibꝰ multis. ¶ Et notādū ꝙ aliqs pōt ſpare de miā diuia duplici rōne. Una rō eſt ex ꝯſideratiōe diue nāe. alia rō eſt ex ꝯſideratione ꝛ ſm multitudinē effectuū eꝰ. Pmo ḡ oſtēdit ꝙ ſpat de miā dei ex ꝯſideratiōe nāe diue. qꝛ nāe diue ꝓpriū eſt ꝙ ſit ipſa bonitas. Uñ Dioꝰ dic. ꝙ deꝰ eſt ipſa ſba bonitatis. Et Boetiꝰ de tri. ſilr. Uñ nihil aliud eſt hec dei miā niſi bonitas relata ad depellēdā miſeriā. Ergo cū ꝯſidero ꝙ bonitatis miſeriā repellē eſt ꝓpriū ꝛ tū eſt ipſa bonitas cōfidenter ad miām recurro. Et dꝫ magna ſua incōprehēſibilitate qua iplet oīa. pō. Miā domini plena eſt terra. Et in oībus hēt locū. Nā iuſti innocētiā ſeruauerūt pp miām dei. Augꝰ. Dñe grē tue depuro mala que nō feci. Itē pctōres ſūt ꝯuerſi ad iuſtitiā pp dei miām. 1. Thi. 1. Miām ꝯſequutꝰ ſum. Itē in pctō exiſtēs miāʒ dei expit̄ ſt. Tre. 3. Miē dñi multe ꝙ nō ſumꝰ ꝯſūpti. Itē dicit magna ſublimitate qꝛ miſerationes eꝰ ſup oīa opa eꝰ. Nā miā nō ſignat ī deo paſſionē aī: ſed bonitatē ad repellēdā miſiā. Iteʒ magna duratione. Iſa. 54. In miā ſēpiterna miſtꝰ ſū tui. Itē magna vtute: qꝛ deū hoīem fecit de celo: deuʒ ad terrā depoſuit: ꝛ imoztalē mortē fecit. Ephē. 2. Deꝰ auteʒ qui diues eſt ꝛc. Itē magna per effectū: qꝛ ex oī miſia pōt hō per miām eleuari. pō. Miā tua magna eſt ſuper me. | ꝛ remiſiſti īpietatē pctī mei. | Et iō ꝯfidēter peto. | Miſerere mei deꝰ. | Itē alia rō eſt: qꝛ in oībus a pncipio mūdi lucent effectꝰ miē tue. Et iō dicit | ꝛ ſm multitudinē miſationū tuarū dele iniqtatē meaʒ. | q. d. Miſerere mei ſm ꝙ multiplr ꝛ in diuerſis miſertꝰ es oībus hoībꝰ. Uñ dicit Iſa. 63. Miſerationū dñi recordabor. pō. Reminiſcē miſerationū tuarum ꝛc. | Dele iniqtatē meā. | Hic ponit effectū miſerēdi. Nathan dixit. Dñs trāſtulit pctm̄ tuū ꝛc. Et ſic erat ſecurꝰ de venia ſed volebat totalr pctm̄ extirpari. Remanet auteʒ duplex effectus pctī. ſ. reatuſ pene ꝛ macula in anima. Pmo ergo petit remoueri reatū pene. Et ideo dicit | Amplius laua me ab iniqtate mea. | Sciēdum eſt ꝙ Ĩere. 17. dicit. ꝙ pctm̄ iude ſcriptū fuit ſtilo ferreo in vngue adamātino. Ad ſimilitudinē iudicis qui ſcribit culpam. que tādiu ſeruat ſcripta q̄ʒdiu habet animum puniēdi. Sed ſi deponit hūc animum nō ſeruat ſcripturam. Et ſic ſcriptū ſtilo adamātino dicit quando peccatū nō delet. Et hoc eſt qō dicit | dele iniquitatem meā. | i. nō imputes mihi iniqtatē ad peneʒ. Iſa. 43. Ego ſum qui deleo iniqtates veſtras. Item ibideʒ 44. Deleui ut nubes iniqtates tuas: ꝛ quaſi nebulam peccata tua. | Amplius. | Hic petit remoueri immunditiam culpe. Homo qui habet mētem bene diſpoſitā plus abhorret immūditiaʒ culpe q̄ʒ auſteritatem pene. Et ideo dicit | Amplius laua me. | q. d. Peto ut deleas penam: ſed amplius peto ꝙ mundes maculam. Uel | Amplius laua. | q̄ʒ ego intelligo. Roñ. 8. Nam quid oremus ſicut oportet neſcimus. Ephes. 3. Ei qui potēs eſt oīa facere ſupabundāter q̄ʒ petimus aut intelligimus. Duo ſunt necīa ad remouēdā maculā. ſ. ablutio pcedēs: ꝛ mūditia ſequēs. In corꝑoribus

Quartus hic pſalmus.

Titulus.

Miſericor dia, bonitas.

ablutio ſit per aquã: ⁊ ſic ſm glo. pō. per aquã pfigu rat v̄tutẽ baptiſmi: q2 de' dimiſſurus erat pcc̄m. Eze. 36. Effundã ſup vos aquã mũdã ⁊c̄. Zach. 13. Erit fōs patẽs domui david i ablutiõez pccõ⁊ ⁊ mẽſtruate. Et lʒ baptiſm' nõdũ iſtitut' eẽt: tñ v̄t' dei lauãs erat i ba ptiſmo. Ergo⌊ laua me ab iniq̄tate mea.⌋ Hie. 4. Laua a malicia cor tuũ hierlm ut ſalua ſias. Itẽm peto ut mũdes me a pccõ: q2 nullus mũdat niſi a te. Job. 14. Quis põt facẽ mũdũ de imũdo ꝯceptũ ſemine: Eccl. 34. Ab imũdo q̄s mũdabit: Et dicit duo. ſ. iniq̄tatez ⁊ pcc̄m. Iniq̄tas eſt ꝯria iuſticie. pcc̄m v̄o mũdicie. ⁊ h̄ eſt adulteriũ. Et ſic iniq̄tas fuit inq̄ntũ leſit aliũ per homicidiũ. ſʒ pcc̄m eſt per adulteriũ in quẽ ſe polluit.

⁋ Qm̃ iniq̄tatẽ meã ego cognoſco: ⁊ pcc̄m meum ꝯtra me eſt ſemp. Tibi ſoli peccaui ⁊ malũ corã te feci: ut iuſtificeris in ſermonib' tuis ⁊ vincas cum iudicaris.

⁋ Hic ꝯfitet culpã. Et p̄mo ꝯfitet culpã. 2° oſtẽdit hãc ꝯfeſſionẽ eẽ deo acceptã. Primo ḡ ꝯfitet culpã. 2° ipſam culpã exaggerat ibi⌊ Tibi ſoli peccaui.⌋ 3° ei' originẽ demõſtrat ibi⌊ Ecce eni.⌋ Recognoſcit ergo culpã ſuã dicẽs⌊ Qm̃ iniq̄tatẽ.⌋ Quidã ſũt qui peccata ſua nõ cognoſcũt pp tres cãs. q2 aggrauat rõ ex grauitate pcti. Prouer. 18. Impi' cũ in pfũdo pccõ⁊ venerit ꝯtẽnit. pō. Cõphẽderũt me iniq̄tates mee ⁊ nõ potui ut viderẽ. Itẽ q2 nõ recordant. Eccl. 5. Oblitus eſt deliciarũ ſuarũ. Itẽ pp adulationes hoĩuʒ. pō. Laudat pctõr in deſiderijs aĩe ſue. Et iõ q2 alij laudãt euʒ de pctis ipſe nõ recognoſcit. Sed felix qui pcc̄m ſuum recognoſcit ſic david. Prouer. 14. Cor nõ nouit amaritudinẽ aĩe ſue: in gaudio ei' nõ cõmiſcet extraneus.

⁋ Quãtũ ad 2m dicit⌊ ⁊ pcc̄m meũ ꝯtra me eſt ſemper.⌋ Quidã ſũt eſi cognoſcũt pc̄m ſuũ tñ non deteſtant. ſed iſte ſemp pcc̄m ſuũ ꝯtra ſe hẽt ut ꝯriũ ⁊ nociuũ ⁊ deteſtabile. Et dicit⌊ ſemp.⌋ Quidã ſunt qui ad horã deteſtant pcc̄m. Jac. 1. Cõſiderauit ſe ⁊ abijt ⁊c̄. Iſa. 38. Recogitabo tibi oẽs annos meos ⁊c̄. pō. Iniq̄tatẽ meã ego cognoſco. Alia lr̃a hẽt⌊ corã me.⌋ Et ſic deſignat q̄ recognoſcit culpã: ⁊ q̄ ꝯtinue meditat i ea. Et hoc ſtatutũ eſt corã deo per nathan ꝓphetaʒ ſub ſimilitudine.⌊ Tibi ſoli peccaui.⌋ Sup̃ pſalmiſta poſuit recognitionẽ ꝓprie culpe. hic aũt exaggerat culpam ſuã. Et circa hoc duo facit. Primo exaggerat ipſaʒ. 2° ponit id qð ad exaggerationẽ ꝯſequit ibi⌊ ut iuſtificeris.⌋ Hãc culpã exaggerat per reſpectũ ad deum. ⁊ duplicit ut dr̄ Hiere. 29. Ego ero iudex ⁊ teſtis. Videt aũt deũ iudicẽ ꝯtẽnẽ qui nõ timet peccare pp iudiciuʒ ei'. Et ſilr ꝯtẽnit deũ celeſtẽ qui peccat in oculis eius. Et iõ dicit⌊ Tibi ſoli peccaui.⌋ Sed nunq̄d nõ peccauit ꝯtra Uriã quẽ occidit: Sic. Sʒ dicit⌊ Tibi ſoli.⌋ ſ. deo. q2 ipſe nõ eſt obnoxi' famulo ſuo ſʒ ſnie dei. Cũ eni peccat dñs qui eſt ſup ſeruũ nõ peccat ſeruo ſʒ deo. Sap. 6. Pãs nobis data eſt a dño ⁊ v̄t' ab altiſſimo. q̄ iterrogabit opa tua ⁊ cogitationes ſcrutabitur. Uel⌊ Tibi ſoli.⌋ ſ. per cõparationẽ ad te ſolũ peccaui. Et põt hoc referri ſiue ad deũ ſiue ad chriſtũ. deo dicitur peccare per cõparationẽ ad iuſtũ. ⁊ ſic⌊ Tibi ſoli peccaui.⌋ q2 ſolus es ſine pccõ. Et ſilr chriſt' oĩno fuit ſine pccõ.⌊ Tibi ḡ ſoli peccaui.⌋ ꝯtẽnẽdo iudiciũ tuũ. Itẽ ꝯtẽpſi te teſtẽ. q2⌊ malũ corã te feci.⌋ vidẽte ⁊ pñte te feci. Prouer. 15. Infern' ⁊ pditio corã dño: quanto magis corda filio⁊ hoĩum. Eccl. 23. Oculi dñi multo lucidiores ſup̃ ſolẽ.⌊ ut iuſtificeris.⌋ Hic ponit qð ꝯſequẽs eſt ad iſtã exaggerationẽ. ⁊ hoc põt multiplr legi. Sed p̄mo qð magis videt dici. Ut eni q̄nq3 ponit cãlr. q̄nq3 ponit ꝯſequẽtiue tñ: ⁊ tũc eſt ei' ſenſus.⌊ malũ corã te feci ut iuſtificeris tu.⌋ q2 nullus pp pcc̄m iuſtificat. ſed hoc ꝯſeq̄tur ex pccõ q2 ex hoc ipſo q̄ homo peccat iuſticia dei manifeſtior reddit. Nã ex pctis ei' appꝫ q̄ eũ de' punit. Hec aũt punitio ꝯſiſtit i duobus. Primo cõminat. 2° īfert penã. ⁊ in utroq3 eſt iuſt'.

⁋ Quãtũ ad p̄m dicit⌊ in ſmonib'.⌋ q̄b' penã cõminaris. Prouer. 8. Iuſti ſũt ſmones mei.

⁋ Quãtũ ad 2m dicit⌊ vincas cũ iudicaris.⌋ ſ. cũ alijs in iudicio cõpararis. Freq̄ẽter de' ad oſtẽdẽdũ ſuã iuſticiã ⁊ nr̃am ĩ vult nobiſcũ iudicari. Iſa. 5. Iudicate īter me ⁊ vineã meã. Et in hoc de' iuſtior īuenit. Job. 9. Si cõtẽdere cũ deo voluero nõ poterit ei r̄ndẽ vnũ pro mille. Et q̄ hec ſit intẽtio ꝓbaꝫ ex aplo Ro. 3. Eſt aũt deus verax. oĩs hõ mẽdax ſicut ſcriptũ eſt. Sed in glo. loquitur ut hoc qð dicit⌊ iuſtificeris ⁊c̄.⌋ nõ ꝯtinuet cum⌊ malũ corã te ⁊c̄.⌋ ſed cũ hoc qð dicit⌊ Tibi ſoli.⌋ ſ. ad tui cõparationẽ qui ſolus es iuſtus. ⁊ intãtũ q̄ oẽs ſmones tui ſunt iuſti. Et ſic li ut ponit cãliter. q. d. Intãtũ es iuſt'⌊ ut iuſtificeris.⌋ Uel ſi referat ad chriſtũ ſic eſt ſenſus.⌊ Tibi ſoli.⌋ ſ. chriſto.⌊ peccaui.⌋ q2 es iuſtus.⌊ ⁊ vincas.⌋ ſ. oẽs hoĩes.⌊ cũ iudicaris.⌋ ſʒ iudicaris a pilato. Uel alr.⌊ ut iuſtificeris.⌋ in hoc ampli' peto ut laues me ad hoc⌊ ut iuſtificeris.⌋ ſ. ꝓmiſſiones nr̃e pſecte vere ſint. ſ. de chriſto naſcituro: cui promiſſum eſt. De fructu vẽtris tui ⁊c̄. Et q̄ pcc̄m remitteret. 2. Reg. 12. Dñs tranſtulit tibi ⁊c̄.⌊ ⁊ vincas cuʒ iudicaris.⌋ ab hoĩb' q̄ nõ debeas ipſe ꝓmiſſa: ⁊ nõ debeas delere peccata mea.

⁋ Ecce eni in iniq̄tatib' ꝯcept' ſum: ⁊ in pctis ꝯcepit me mr̃ mea. Ecce eni v̄itatẽ dilexiſti.

⁋ Hic ponit radicẽ culpe. Radix oĩs culpe actualis eſt pcc̄m originale qð a parẽtib' ꝯtrahit iſectis illo pccõ. hec īfectio erat in pr̃e ipſi' david: ⁊ in mr̃e. Quãtũ ad patrẽ dicit⌊ in iniq̄tatib' ꝯcept' ſuʒ.⌋ nõ actualib' q2 non de adulterio: ſʒ de mr̃imonio ⁊ ſcðꝫ Ieſſe nat' ſiue gñat' eſt ut dr̄ Ruth ul. ſʒ in origiali. Nã in h̄ pccõ oẽs naſcunt. Ro. 5. Per vnũ hoĩeʒ in hunc mundum peccatum intrauit.

Sed cum originale ſit vnum: quare dicit⌊ in iniquitatibus ⁊c̄.⌋

Dicendũ eſt q̄ pcc̄m origiale eſt vnũ i eẽntia: ut ſic dicat. m̃lta ṽi i v̄tute. q2 occaſionẽ p̄bet ad oĩa alia pctã. Ro. 7. Pcc̄m qð eſt i carne mea opat. Et h̄ diminuit culpã. q. d. Nõ ẽ mirũ ſi pecco: q2 i eis ꝯcept' ſũ. Quãtũ ad matrẽ dicit⌊ ⁊ in pctis ꝯcepit me mr̃ mea.⌋

Sed nunq̄d nõ erãt mũdati parentes david per circũciſionem ab originali peccato:

Dicendũ eſt q̄ baptiſm' ⁊ circũciſio mũdant aĩaʒ a culpa origiali: ſʒ adhuc remanet fomes: ⁊ circuncĩſio fiebat i carne. ⁊ hõ gñat filios carnales ſʒ carnẽ: ⁊ iõ neceẽ erat q̄ iterũ fili' nat' circũcideret: ſicẽ mõ nat' ex parẽtib' baptizatis baptizat. Alia lr̃a hẽt⌊ alit me mr̃ mea.⌋ Et h̄ ad actualia pctã refert q2 ẽt i pueris ſordiati mor' inueniunt ut Aug' l. 6. ꝯfeſ. dic. Alia lr̃a hẽt⌊ pepit me ⁊c̄.⌋ Et ſic q2 gdã ſcĩficant i utero. ſʒ oẽs p̄ter chriſtũ ꝯcipiunt i origiali. ⁊ iõ dicit q̄ nõ eſt ſcĩficat' i utero ſʒ nat' in origiali.⌊ Ecce eniʒ v̄itatẽ dilexiſti.⌋ Qui vult ſatiſfacẽ deʒ dilige ea que deus diligit. De' aũt diligit v̄itatẽ fidei. Jo. 18. Oĩs q̄ eſt ex v̄itate audit vocẽ meã. Itẽ iuſtitiã. pō. Miã ⁊ v̄itas p̄ce. facit mũ. Et hec necẽa eſt i penitẽte ut i ſe puniat qð deliq̄t. Itẽ eſt necẽa ꝯfeſſio: ut ꝯfiteat peccata.

⁋ Incerta ⁊ occulta ſapientie tue manifeſtaſti mihi. Aſpges me dñe yſopo ⁊ mũdabor: lauabis me ⁊ ſup niuẽ dealbabor.

⁋ Hic

Marginal notes: Biñ eſt q̄ q̄s nõ cognoſcit ſuum pcc̄m — Ois culpe actual' radix ẽ peccatuʒ originale. — Queſtio. — Solutio. — Queſtio. — Solutio.

¶ Hic petit totalē reparationē. Et pͦ ponit ſpem quā hēt.
2ͦ petitionē. Et pͦ ponit acceptū bñficiū p qḋ erigit i
ſpem. 2ͦ ponit ſuā fiduciā ibi⌊ Aſpges me. ⌋ Cōme/
morauit bñficiū potēte cū dixit⌊ Incerta ⁊ occulta. ⌋
q.ſ. rex habui bñficiū pphie. 2. Reg. 23. Sps dñi lo/
quut᷒ eſt per me: ⁊ ſmo eꝰ per linguā meā. Et ponit
tria. ſ. mām pphie: modū: ⁊ cām. Mā pphie oñditur
cū dicit⌊ Incerta ⁊ occulta. ⌋De hijs eſt pphia. ſ. icer/
ta ⁊ occulta que per ſapiam tuā cōprehēdunt. In nob
eſt aliqd ignotū ſimplr qḋ tñ eſt deo notū. Aut pp defe
ctū eſt nob aliqd ignotū: aut pp exceſſum. Propt̄ de/
fectū eſt nob ignotū aliqd futurū ↄtingēs: qꝛ nōdū hēt
determinatā v̄itatē. Propt̄ exceſſuꝫ eſt nob ignota diuī
ſba ⁊ que excedūt capacitatē nr̄am. Utraq̄ eni fuerūt
reuelata dauid p ſpūꝫ pphie. Amos. 3. Nō faciet dñs
deꝰ v̄bū niſi reuelauerit ſecretū ſuū ad ſuos ſuos pro/
phetas.⌊ Incerta ḡ manifeſtaſti mihi. ⌋i. illa que de
ſui nā hñt uariabilitatē. ⁊ hec fuerūt ſibi reuelata ut pꝫ
in pſalo. Occulta uocant que excedūt oculū mētis nr̄e
Job. 28. Sapia trahit de occultis. Eccl. 24. Ego i al
tiſſimis ⁊c̄. Et hec ſūt ſapie dei. q. d. Lꝫ nob ſit occulta
tñ a ſapia tua cōprehēdunt: ⁊ iter occulta cōmemorat
myſteriū icarnatiōis qḋ ē⌊ manifeſtaſti mihi. ⌋Item
mīa dei iter iſta annūtiat: qꝛ remittit pctā. Sꝫ meliꝰ eſt
ut accipiat ulr. Modus reuelatiōis ponit cū dic⌊ ma
Pro phe ue diuerſitas. nifeſtaſti mihi. ⌋Triplex eſt modus pphie. Unꝰ in q̄
reuelat ſupnālis ⁊ itelligibilis v̄itas ſb ſilitudibꝰ corpa
libꝰ ⁊ imaginatiōibꝰ. Et ſic dī Iſa. 6. Uidi dñm ſedē/
tē ⁊c̄. Aliꝰ eſt in quo ſit reuelatio ſupnālis ⁊ itelligibi/
lis v̄itatis abſq̄ nebula imaginationis fantaſtice: imo
nondū reuelat: ⁊ ſic facta eſt reuelatio moyſi Nū. 12.
Palā ⁊ nō per enigmata ⁊ figuris vidit deū. Et talis
ē fuit reuelatio dauid. 2. Reg. 23. Deꝰ iſrl̄ loquutus eſt
mihi. Et iſra. Sicut lux aurore mane oriēte ſole abſq̄
nubibꝰ rutilat.⌊ Aſpges me yſopo. ⌋Sup̄ cōmemo/
rauit pō dei bñficiū ſibi pſtitū q̄ꝫtū ad grām pphetie
ex quo ↄſurgebat in ſpeꝫ. hic aūt oſtēdit qd a deo ſpe
bat. Et fuerūt duo. Pmo eni ſpat remotionē maloruꝫ
que icurrerat per pctm̄. 2ͦ ſpat reſtitutionē bonoꝝ que
amiſerat ibi⌊ Auditui. ⌋¶ Sciēdū eſt aūt q̄ hō per
pctm̄ pmo icurrit imūdiciā. Baruch. 3. Maculata es
in iniqtate tua. 2ͦ icurrit turpitudinē. Unñ Tre. 4. De
nigrata eſt ſup carbones facies eoꝝ. Et hec duo ſpat a
ſe remoueri. imūdiciā. ſ. ⁊ turpitudinē ſpūalē. Immūdi
Quomō peccm̄ dēturpet aīam. tia ↄtingit ex hoc q̄ affectꝰ hoīs īheret rebꝰ ipaibꝰ q̄/
bus ſilis efficit. vñ ſi adiūgat viliorıbꝰ ut aurū plūbo:
vilis efficit. Oſee. 9. Facti ſūt abbomiabiles ſicut ea que
dilexerūt. Sꝫ turpitudo ex eo q̄ īheret rebꝰ trenis ob/
ſcurat i eo lux rōnis: qꝛ cōparat aialibꝰ brutis. pō. Hō
cuꝫ i honore ⁊c̄. Et iō aia efficit nigra ſiue obſcura. Et
iō q̄ꝫtū ad pm dic⌊ Aſpges me yſopo. ⌋ubi alludit ri/
tui ueteris teſti. Nū. 19. Ubi tertio die aſpgebat imū
dus aq̄ luſtratiōis: ⁊ die ſeptio lauabat aq̄: ⁊ ueſtimen
ta ē lauabant: ⁊ aq̄ luſtrationis fiebat de yſopo. Et iō
dic⌊ Aſpges me yſopo. ⌋Et illa aq̄ fiebat ex cinē vitu
le ruffe: p quā figurabat chrs. Unñ p illā aſpſionē quā
petit ſignat aſpſio ſāguis chr̄i. 1. Pe. 1. In aſpſionē ſā
guinis chr̄i. Heb. 12. Acceſſiſtis ad mōtē. Et infra. Et
ſāguis aſpſionē meliꝰ loquētē q̄ꝫ abel. Hoc fiebat cum
yſopo. Yſopꝰ eſt herba que ē re īheret ⁊ curat iflationē
ue in gło. dī. ⁊ ↄuenit ſidei que humilitatē hēt: qꝛ per ſi
dē ſubijcit itellectꝰ deo. 2. Corꝰ. 10. In captiuitateꝫ re
digētes oēm itellectū in obſequiū chr̄i. Itē radicata eſt
in petra. i. chr̄o. Mat. 16. Sup hāc petrā ⁊c̄. Petra
aūt erat chrs. 1. Corꝰ. 10. Itē depellit ſpūs hūani elatio
nē que eſt in illis gnō obediūt ſidei chr̄i. 1. Thi. vi. Si
qs aliꝰ docet ⁊ nō acqeſcit ſanis ſmonibꝰ dñi nr̄i ieſu
chr̄i hic nō eſt eiꝰ. Dic ḡ. Dñe ego hēo firmā ſpem q̄
tu aſpges me aq̄ luſtratiōis. Eze. 36. Effundā ſup uos
aquā ⁊c̄.⌊ lauabis me. ⌋Nā poſt ſidē necīꝰ eſt baptiſ/
mus. Zach. 13. Erit ſons patēs domui iacob ⁊c̄. Iſa. 1.
Lauamini: mūdi eſtote. Effectꝰ huiꝰ lauatiōis.⌊ et ſu
per niuē dealbabor. ⌋qꝛ nigredo tollet. ⁊ h. ſ. qꝛ aia erit al/
bior niue. Iſa. 1. Si fuerit pctā uſ̄a ut coccinuꝫ q̄ſi nix
dealbabunt. Et dic⌊ ſup niuē. ⌋qꝛ candor aie ſcificate
excedit oēm pulchritudinē corpalē ut pꝫ Mat. 17. in
trāſfiguratiōe chr̄i: cuiꝰ ueſtimēta facta ſūt alba ſicut nix
Des iuſti ptinēt ad ueſtimēta chr̄i. Iſa. 49. Oibꝰ hijs
q̄ſi ueſtimēto ueſtieris. Et p h̄ deſignat ſe ad ueſtimen
tū chr̄i ptinē p baptiſmū. Et quotquot baptizati eſtis
chriſtū iduiſtis ut dicit Aplſ Gal. 3.

¶ Auditui meo dabis gaudiū ⁊ leticiam: ⁊ ex
ultabunt oſſa humiliata.

¶ Hic ponit quō hēt ſpem de recupatiōe bonoꝝ que p
diderat. ⁊ ſunt duo. ſ. donū pphie: ⁊ gaudiū ↄſcie. Do/
nuꝫ pphie aſſimilat auditui: qꝛ pphā nō videt dei eſ/
ſentiā ut in ea videat reuelata. ſed quedā ſigna v̄itatis
reuelate hūt in aia pphe: ⁊ hec ſigna hñt ſe p modū lo
quutiōis ⁊c̄. 1. Reg. 3. Loquē dñe qꝛ audit ſuꝰ tuꝰ. Iſa.
21. Que audiui a dño exercituū domꝰ iſrl̄ annunciaui
uobis. Hic auditꝰ erat ei interruptꝰ per pctm̄: ⁊ ſpabat
ſe recupaturū. Et iō dicit⌊ Auditui meo dabis ⁊c̄. ⌋
Uel⌊ auditui. ⌋quo audiui a nathan trāſlatū eē pec/
catū meuꝫ quo ↄcepi leticiā. ¶ Sed quātuꝫ ad gaudi
uꝫ ↄſcie ſciēduꝫ eſt q̄ ſpūale gaudiuꝫ hēt tres gradus.
Primꝰ exiſtit in cōplacētia affectꝰ. 2ͦ in dilatatiōe cor
dis. 3ͦ in pgreſſu ad exteriora. Cōplacētia deſignat p
gaudiū cuꝫ dicit⌊ Auditui meo ⁊c̄. ⌋ex hoc. ſ. q̄ audi/
am que loqueris uel que locutꝰ eſt nathan. Phil. 4.
Gaudete in dño ⁊c̄. Qñ vō affectꝰ q̄ſcit in re amata:
tūc ſinus eiꝰ dilatat ad plus pcipiēduꝫ dilatationē. ⁊ h̄
ē appet in ſenſibilibꝰ. 2. Corꝰ. 6. Cor nr̄m dilatatū eſt
Et iō dic⌊ leticiā. ⌋Hic iportat dilatationē q̄ſi latitiaꝫ.
Sed ulteriꝰ ↄtiq̄ eſt q̄ leticia redūdat uſq̄ ad corpus.
Prouer. 17. Aīus gaudēs etatē floridā facit: ſpūs triſ/
tis exiccat oſſa. Et iō in viſione glie in pr̄ia poſt reſur/
rectionē ex gaudio mētis corpꝰ glificabit. Iſa. ulti. Ui/
debitis ⁊ gaudebit cor ur̄m: ⁊ oſſa ur̄a q̄ſi herba germi
nabūt. Et ſic dicit ipſe⌊ exultabūt oſſa humiliata. ⌋⁊ h̄
ad glificationē ptitē. Nā per triſtitiā pn̄te cor hoīs ↄte
rit. Et iō qñ ſunt hoies leti eſt ſignuꝫ q̄ oſſa que ſūt cō/
trita ⁊ afflicta pticipāt gaudiuꝫ. Prouer. 12. Meror in
corde viri humiliabit euꝫ. Iſa. 58. Implebit ſplendori
bus aiam tuā: ⁊ oſſa tua libabit. Uel⌊ exultabunt oſ/
ſa. ⌋i. v̄tutes ſpūales que per leticiā ſpūalē augmētant
⁊ qꝛ per hāc leticiam roborant intus.

¶ Auerte faciē tuā a pctis meis: ⁊ oēs iniquita
tes meas dele. Cor mūdū crea in me deus: ⁊
ſpūm rectū innoua in viſceribꝰ meis. Ne ↄijci
as me a facie tua: ⁊ ſpūꝫ ſcm̄ tuū ne auferas
a me. Redde mihi leticiā ſalutaris tui: ⁊ ſpiri
tu principali confirma me.

¶ Hic petit recupationē inocētie. Et qꝛ ↄſiderat i ſe ma
luꝫ culpe eē ⁊ bonū grē. petit pͦ remoueri malum ſiue
pctm̄. 2ͦ petit remoueri effectū pcti ibi⌊ Cor mūdum
crea i me deꝰ. ⌋Pctm̄ eni remouet nō h̄ mō q̄ pctm̄
nō fuerit: ſꝫ q̄ nō iputet ei pctm̄ cōmiſſuꝫ ad penā ſꝫ il
lud pō. Beatꝰ vir cui nō iputauit dñs pctm̄. Et loqt ad ſili
tudinē iudicis punientis q pͦ ↄſiderat q̄ꝫtitatē culpe ⁊ po
ſtea taxat penā. ⁊ iō petit ut nō ↄſidēt pctm̄ eiꝰ ſꝫ ſit i/
mēor eiꝰ. ⁊ iō dic⌊ Auerte faciē tuā a pctis meis. ⌋2ͦ
petit ut nō iferat penā. vñ dic⌊ ⁊ oēs iniquitates me. de

le.]q.d. Scio ꝙ malū corā te feci. ꝛ ideo rogo ut auer
tas faciē tuā a pctīs meis.i.nō ꝯſideres pctā mea ad
puniēdū. Eze.18. Oīum inīgtatū eius nō recordabor.
Itē merui penā dānationis: ſed rogo ut deleas.qꝛ deꝰ
etſi nō mutat cōſiliū:tñ ſniām mutat.[Cor mūdū.]
Supra pō petijt remoueri pctīn.hic aūt petit remoue
ri effectꝰ pctī qui ſunt duo.ſ.ingnatio aie:ꝛ inordinatio
affectꝰ. Primus effectꝰ fit per hoc ꝙ hō afficit ad ter
rena:vñ petit cordis mūdiciā. Matth.5. Beati mūdo
corde qm̄ ipſi deū videbūt. Et ideo dicit[Cor mūdū
crea in me deus.]Iſtā mūdiciā cordis ſolus deꝰ reſti
tuere pōt. Job.14. Quis pōt facē mūdū de imundo
ꝯceptū ſemine? Nōne tu qui ſolus es?ſ.mūdus ſimpli
citer. Et dicit[crea.]Creat aliqd ad eē nāe qñ ex ni
hilo ꝑducit ad eē. Gen.1. In ꝓncipio creauit deus ꝛc̄.
Itē qñ ad eē gr̄e ꝑducit.1.Corꝛ.13. Si habuero ꝓphē
ciam ꝛ nouerim myſteria oīa ꝛc̄.nihil ſum in eē gratie.
Sed qñ deꝰ opat opatiōnē gr̄e in hōīe grām/dicit ma
gnificare eū. Qñ vō de pctōre facit iuſtū/tūc dicit ꝓ
prie creare. Eph.2. Ipſiꝰ creatura ſumꝰ creati in chr̄o
ieſu in opibꝰ bonis. Jac.1. Ut ſimꝰ initiū aliqđ creatu
re dei.ſ.ſpūalis eiꝰ.2ᵐ qđ ſeqtur ex pctō eſt iordinatio
mētis que fit per auerſionē a fine debito. Sicut ergo
per ꝯuerſionē ad aliqđ cōmutabile bonū aīus efficit ī
mūdus:ita per auerſionē a fine deordinat.ꝛ huiuſmo
di deordinationi opponit rectitudo qua hō dirigit in
deū. Cañ.1. Recti diligūt te. Et iō dicit[ꝛ ſpūꝫ rectuꝫ
inoua.]i.de nouo tribuas:qꝛ per pctīn amiſi. Eph.4.
Renouamini ſpū mētis ur̄e. Et[inoua.]nō exterius:
ſed[in viſceribꝰ meis.]ut.ſ.nō labia tñ ad loquēduꝫ
ſed cor ſit rectū ad cognoſcēdū.[Ne ꝓijcias me a fa
cie tua:ꝛ ſpūm ſcīn tuū ne auferas a me.]Hic petit re
ſtitutionē gr̄e. Et ꝓmo petit ipſam grām.2ᵒ petit gr̄e
effectū ibi[Redde.]Grām dei dicit qs hēre dupliciter. Nā aliqs dicit hēre grām dei ꝛ hoīs:ꝛ quātum ad
aliqđ ſilr.ſ.qñ eſt utriqꝫ gratꝰ.ſ.deo ꝛ hoī. Et hoc voca
tur gr̄a gratū faciēs. Eph.1. In qua gratificauit nos in
dilecto filio ſuo. Et ſm hoc gr̄a dicit beniuolētia dei:
qua deus diligit hoīem ad vitā eternā. Et quātum ad
aliqđ eſt diſſile. Gr̄a enim hoīs nō facit eū bonū:ſed ex
ſua bonitate efficit gratꝰ hoī.ſed apud deū eſt ecōuer
ſo:qꝛ ex dei beniuolētia ſeqtur ꝙ hō fiat bonus. Duo
ergo ſunt in gr̄a dei.ſ.ipſa beniuolētia:ꝛ effectꝰ eius in
aīa.ꝛ utrūqꝫ petit cū dicit[Ne ꝓijcias me ꝛc̄.]Et hō
pōt duplr̄ intelligi. Ille qui eſt in facie alicuius videt
ab eo ꝛ pōt illū videre. Iſte dicit eē in facie dei ſm illđ
3.Reg.17. Uiuit dñs in ꝯſpectu ſcōꝝ. Gen.32. Deꝰ in
cuiꝰ ꝯſpectu ambulauerūt pr̄es nr̄i. Et hoc qꝛ ipſi recti
ſunt ad vidēdū deū.pō. Unā petij a dño ꝛc̄. Per pec
catū utrūqꝫ ꝑdit.qꝛ pctōres deſerūt deū ꝛ deſerunt a
deo:ꝛ amittūt fiduciā ꝯfidēdi de deo. Iſa.59. Pctā ꝛ
inīgtates diuiſerūt iter nos ꝛ deū nr̄m ꝛc̄. ¶ Quātū
ad ꝓmū dicit. Et pctā ueſtra abſcōderūt faciē eiꝰ a uo
bis. ¶ Quātū ad 2ᵐ. Iſte eſt ergo a facie dei per pec
catū ꝓiectꝰ.ꝛ iō petit ne finalr̄ ꝓijciat utroqꝫ mō. Itē
nota ꝙ in hoīe duo ſunt.ſ.culpa ex qua dignꝰ eſt pena.
ꝛ nā ex qua hēt ꝯgruitatē ad grām.ꝛ iō petit ut nō ꝓ
ſpiciat culpā ſed nām. Et ideo dic̄[Ne ꝓijcias me.]
Itē donū gr̄e dat per charitatē:ꝛ tale donū dat ꝑ ſpūꝫ
ſcīn.ꝛ iō dicit[ꝛ ſpūm ſcīn tuū ne auferas a me.]Cu
ius tēplū fuerā:ſed ꝑdidi ꝓpter pctīn. Sap.1. Spiritꝰ
ſanctꝰ diſcipline effugiet fictū. Ne ergo auferas.ſ.fina
liter.[Redde mihi.]Nā duo facit gr̄a in hoīe. Unū
reſpectu ſupioꝝ:qꝛ.ſ.dat iocūditatē.qꝛ qui hēt gratiaꝫ
hēt charitatē:ꝛ qui hēt charitatē amat deū ꝛ hēt ipꝫ.
ꝛ qui hēt qđ amat/gaudet. Ergo ubi charitas/ibi gau

Alr deo ꝛ alr hoi efficit qs gratus.

diū. Ro.14. Nō eſt regnū dei eſca ꝛ potꝰ:ſed gaudiuꝫ
in ſpū ſcō. Hoc gaudiū ꝑdiderat pſalmiſta:ꝛ ideo pe
tit reſtitui ſibi cū dicit[Redde mihi letitiam.]nō de
mūdanis:ſed[ſalutaris tui.]i.de tua ſaluatione. Alia
lr̄a hēt[letitiā ieſu.]ſ.ſalutaris per queꝫ fit remiſſio
pctōꝝ. Abach.ul. Exultabo in deo ieſu meo. Aliꝰ ef
fectꝰ eſt reſpectu inferioꝝ:ꝛ hic effectꝰ eſt ꝯfirmatio in
gr̄a que fit ꝑ ſpūm ſcīn.[ꝛ ſpū ꝓncipali ꝯfirma me.]
Spūs aūt ſanctꝰ firmat duplr̄. Uno mō ꝫ malu. Iſa.
8. In forti manu erudiuit te. Alio mō in bono. Iſa.40.
Qui ſperāt in dño mutabūt fortitudinē. Hec fortitu
do hētur per ſpm̄ ſcīn. Nā corpꝰ nō eſt firmū ad ſuſti
nēdū nec ad faciēdū niſi ꝑ fortitudinē ſpirituum. Ita
hō nō eſt fortis ſine ſpū ſcō. Sed ille nō ꝓberet forti
tudinē niſi eēt ſpūs ꝓncipalis:qꝛ ſtꝰ iferior nō eſt ſuffi
ciēs ad ꝓbēdū auxiliuꝫ ꝯtra ſupiorē. Ptās aūt diaboli
eſt magna. Jo.41. Nō eſt ptās ſup terrā que cōparet
ei.ergo ꝯtra diabolū idiget hō iuuari ſpū ꝓncipali.ſ.
ꝓncipāte ꝛ dñante ſup oīa. Et hoc ſpū idiget hō con
tra ſpm̄ carnis. Nūi.16. Fortiſſime deus ſpm̄ vniuerſe
carnis. Itē ꝯtra ſpm̄ mūdi.1.Corꝛ.2. Nos autē nō ſpi
ritū huiꝰ mūdi accepimꝰ:ſed ſpm̄ qui eſt ex deo. Iteꝫ
ꝫ ſpm̄ diaboli.1.Reg.18. Inuaſit ſpūs dñi malus ſaul.
¶ Notādū eſt ꝙ in hac lectione fit triplex mentio de
ſpū.qꝛ dicit ſpiritꝰ rectꝰ.ſpiritꝰ ſanctꝰ ꝛ ſpiritꝰ ꝓncipa
lis. Et ſm glo.qdā accipiūt ſpm̄ eēntialr̄ dictū ſm ꝙ
eſt ſpūs oē qđ nō eſt corpꝰ. Uñ ſpūs ē pr̄ ꝛ filiꝰ ꝛ ſpūs
ſanctꝰ.ſed meliꝰ eſt ut accipiat ꝑſonalr̄. Tria autē fac̄
ſpiritꝰ ſanctꝰ in hoīe. Pmō rectitudinem itētionis.pō.
Spiritꝰ tuꝰ bonꝰ ꝛc̄. Itē ſcīficat nos. Ro.1. Scōꝫ ſpm̄
ſcīficatiōis. Itē nobilitat ꝛ facit nos ꝓncipes. Gal.4.
Qm̄ eſtis filij dei miſit deꝰ ſpm̄ filij ſui in corda ur̄a. Spūs tri bꝰ modis dictus.

¶ Docebo iniquos vias tuas: ꝛ ipij ad te ꝯuer
tent. Libera me de ſanguibꝰ deꝰ deꝰ ſalutis
mee: ꝛ exultabit lingua mea iuſtitiam tuaꝫ.
Dñe labia mea aperies: ꝛ os meum annun
ciabit laudem tuam.

¶ Sup pō ꝓpoſuit ſuas petitiones deo.hic autē repro
mittit recōpēſationē. Et ꝓᵒ ꝓmittit qd ſit facturꝰ pro
deo ī pñti.2ᵒ ī futuro ibi[Benigne.]Circa ꝓᵐ duo fa
cit. Pmō ꝓmittit deo quedā ſpūalia ſacrificia.2ᵒ excu
ſat ſe ab oblatiōe carnaliū ibi[Qm̄ ſi voluiſſes.]Du
plex ſacrificiū ſpūale deo ꝓmittit.ſ.doctrie ꝑ qđ iſtru
at proximꝰ.2ᵒ ꝓmittit ſpūale ſacrificiū laudis ꝑ qđ lau
det deꝰ ibi[Liba me.]Dic̄ ḡ[Docebo iniqs viaſ tu
as.]¶ Et notādū ꝙ ſup ī alio pō dixit. Pctōri dixit
deꝰ/q̄re ꝛc̄.ꝑ qđ oſtēdit ꝙ pctōrē nō decet doctrinā ef
fundē. Et iō q̄zdiu ſenſit ſe pctōrē nō ꝓmiſit doctrinā
manifeſtare.ſꝫ poſtq̄ꝫ reſtituit ei deꝰ ſpm̄ ꝓncipalē ꝛ ta
les decet doctrinā hēe ꝛ alios docē. Hier.3. Dabo uob̄
paſtorē iux̄ cor meū q paſcet uos ſciā ꝛ doctriā. Et de
chr̄o dī Act.1. Cepit ieſus facē ꝛ poſtea docē. Fructꝰ āt
huiꝰ doctrie nō eſt tm̄ ſpeculatio ṽitatis ad hrām ꝯtē
plationē ſꝫ itēꝰ finis eiꝰ eſt ꝯuerſio pctōꝝ.ꝛ iō dic̄[ꝛ ī
pij ad te ꝯuertent.]Hie.15. Ipſi ꝯuertent ad te ꝛ tu nō
ꝯuerteris ad eos.pō. Cōuertent ad dñꝫ oēs gētes. Et
ſꝫ glo.eoſdē dic̄ ipios ꝛ iniqs.q̄uis dauid intelligat ꝙ
iniq dicunt q peccāt ꝫ deū.ꝛ iō ſignāter dic̄[Docebo
iniqs.]q.d. Aliq etſi reuerent deū:tñ opant ꝫ proximū
ꝛ iniuſte:ꝛ hos docebo vias tuas.ſ.ut nō offēdāt ꝓxi
muꝫ. Jo.4. Mādatū hēmꝰ a deo ut q diligit deuꝫ/dili
gat ꝛ frēꝫ ſuū.[Liba me de ſan.]Hic ꝓmittit ſacrifici
uꝫ laudiſ.ꝛ ſt duo ipedimēta huiꝰ ſacrificij. Unū ē rea
tꝰ pctī. Aliđ ē iterior defectꝰ.ꝓᵒ ḡ petit remotionē ꝓmi
ipedimēti.2ᵒ petit remotionē ſcđi ibi[Dñe labia mea
apies.]Petit ḡ rēotionē ipedimēti ꝛ ꝓmittit ſacrificiuꝫ
laudis.

laudis. Impedimētū laudis diuine ſic dictū eſt: ē reat⁹ culpe. Eccl. 15. Nō ē ſpecioſa laus ⁊c. Dauid aūt erat grauis culpa re⁹. ⁊ iō petit liberari ab eo. ⁊ iō dic̄ Libera me de ſanguinib⁹. Jꝫm glo. hoc nomē ſanguis nō declinat in plurali nūo. tñ trāſlator uoluit uti ad expreſſionē pctī. ⁊ refert h̄ ad ꝯcupiam carnis: que eſt caro ⁊ ſāguis. Mat. 16. Caro ⁊ ſāguis nō reue. tibi ⁊c. q. d. Libera me de pctīs cōmiſſis ex carne ⁊ ſanguie. Uel dicēdū ꝙ dauid cōmiſerat culpā adulterij ⁊ homicidij. ⁊ in utroqꝫ eſt ſāguie: qꝛ in homicidio ſāguis effūdit. Ps. Uirū ſāguinū ⁊c. Adulteriū aūt ꝓcedit ex feruore ſanguis. ⁊ iō dic̄ De ſanguib⁹. Oſee. 4. Sāguis ſāguinē tetigit. O de⁹ libera ḡ me de ſāguinib⁹: qꝛ tu ſolus potes. Jſa. 43. Ego ſuꝫ q deleo iniqtates tuas ꝑ me ⁊c. Et qꝛ tu es de⁹ ſalutis mee. i. qui potes me ſaluare. Et exultabit lingua mea. i. cuꝫ delectatiōe ⁊ cū interiori gaudio cordis. narrabo iuſticiam tuam. Jſa. 30. Cāticū erit uobis ſicut uox ſcīficate ſolēnitatis. Jtē ibidē. Uenient in ſyon laudātes ⁊ leticia ſēpiterna ſuꝑ capita eoꝝ. Ps. In uoce exultationis ⁊c. Dñe labia mea apies. Eſt aūt ſciēdū ꝙ hō aliqñ ipeditur a doctrina eius ꝑ ipedimētū itern⁹ loquēdi. ⁊ h̄ ꝯtingit aliqñ ꝑ culpā auditoꝝ. Ezech. 3. Linguā tuā adherere faciā palato tuo: ⁊ eris mut⁹. Et infra. Quia dño exaſperās eſt. Et ꝑ ꝓpriū pctm̄. Ps. Dis inigtas oppilabit os ſuū. Quia ḡ ſolus de⁹ liguas īfantiū fecit diſertas. Sap. 10. Jō petit. Dñe remoue ipedimēta que incurri ꝑ pctm̄ a labijs meis. Et tūc Labia mea aperies. Eph. ult. Ut det mihi ſmo in aptiōe oris mei cū fiducia notū facē myſteriū euāgelij. Eſt aūt notandū ꝙ i aptiōe oris itelligit doctrie ꝓfūditas. ubicūqꝫ in ſcripturis inuenit aptio oris. ut Job. 1. Poſt h̄ apuit iob os ſuū. Et Matth. 5. Apiens ieſus os ſuū. ſ. in ꝓfūditatē ſcripture: ⁊ tūc Os meū annūciabit laudem tuā. q. d. Qd̄ in corde hēo ore ꝯfitebor.

¶ Quoniam ſi uoluiſſes ſacrificiū dediſſē utiqꝫ: holocauſtis nō delectaberis. Sacrificiū deo ſpiritus ꝯtribulatus: cor contritum ⁊ humiliatum deus non deſpicies.

¶ Hic excuſat ſe. Et p⁹ oñdit ſacrificiū nō eē deo acceptū. 2° oñdit ꝙ ſacrificiū ſit deo acceptū ibi Sacrificiū deo. Dicit ḡ. Ego repromitto doctrinā ⁊ laudē. hoc eni ſacrificiū honorificabit te: ſꝫ carnale ſacrificiū nō eſt tibi acceptū. Et iō dic̄ Si uoluiſſes ſacrificium. ſ. carnale utiqꝫ dediſſeꝫ: ſed utiqꝫ holocauſtis non delectaberis.

Queſtio. **Sed nunquid** non vult ſacrificia carnalia: ſi illa ſacrificia non approbat deus. qre ḡ mandauit fieri in ueteri lege?

Dicendum ꝙ nō mādauit ea fieri ꝑ ſe: ſꝫ qꝛ erāt figura iterioris ueri ſacrificij: quo chūs ſe obtulit: ⁊ ſūt ſigna iterioris ſacrificij inquātū hō aīaꝫ ſuā offert deo: ⁊ iterū fuerūt inſtituta ꝑ rudes q deū nō nouerāt. ⁊ iō oportebat ꝙ in reb⁹ honorarēt ⁊ cogñſcerēt deum: ne ſacrificia idolis imolarēt: ad qd̄ erāt multuꝫ ꝓni. Sꝫ qꝛ dauid ex ſpū ſcō ſciebat cordis ſacrificiū deo acceptū: nō dedit hic ſacrificia corꝑalia. Jnter oia aūt ſacrificia holocauſta erāt magis deo accepta. Et tñ illa ꝑ ſe nō erāt accepta deo. iō dic̄ Holocauſtis nō delectabis. qꝛ ⁊ ſi ipſa fuiſſet tibi accepta / ſimplr̄ obtuliſſē ea. Et ſi obijciat ꝙ odor ſuauiſſim⁹ erāt dño. dicēdū ꝙ erat h̄ ꝑ figuratū ſacrificiū: ⁊ in ſignū iterioris ſacrificij qd̄ deo placet. Uñ ſbdit Sacrificiū deo. ſ. acceptū. ſpūs ꝯtribulat⁹. Aug⁹. 10. de ciui. dei. Dē ſacrificiū qd̄ offert exteri⁹. ſignū eſt iterioris ſacrificij in quo aīaꝫ ſuā offert deo. ¶ Sꝫ ſciēdū ꝙ aīa hoīs deducit in pctm̄. p⁹ ꝑ inane gaudiū. Eccl. 2. Riſū reputaui errorem: ⁊ gaudio dixi qd̄ fruſtra decipis. i. deduceris i pctm̄. 2° indurat ad ſpūalia ex pctō. Eccl. 3. Cor durū male hēbit in nouiſſimo. Ro. 2. ſꝫm duritiā tuā ⁊ cor ipenitēs. 3° qꝛ ſufficit ſibi in reb⁹ corꝑalib⁹ ⁊ nō curat de ſpūalib⁹: tūc ſuꝑbit ꝙ eſt initiū oīs pctī. Eccl. 10. Opꝫ ḡ ꝙ penitēs q cor ſuū offert ſacrificiū deo: ꝯria oīb⁹ hijs faciat. Et p⁹ ꝯ inane gaudiū opꝫ ꝙ aſſumat triſtitiā penitētie. Et iō ſbdit Sacrificiū deo ſpūs ꝯtribulat⁹ i. de oīb⁹ pctīs ſil̄ triſtat: nō de vno tm̄. 2. Cor. 7. Que ſꝫm deū eſt triſticia: pniaꝫ in ſalutē ſtabilē opat. Baruch. 2. Aīa que eſt triſtis ſuꝑ magnitudinē mali: ⁊ incedit icurua. Et. j. Dat tibi gl̄iā ⁊ iuſtitiā dño. ¶ Cōtra 2ᵐ opponit ꝯtritio. vñ dic̄ Cor cōtritū. Et nō dñiaꝫ inter ꝯfracta ⁊ ꝯtrita: qꝛ ꝯfracta ſūt que diuidūtur i magnas ptes: ꝯtrita ſt̄ que i puſſimas ptes diuidunt. Qñdiu ḡ qs hēt cor durū: tūc q̄ſi integrū hēt cor i malitia. ſꝫ qñ totalit̄ deſiit pctm̄ ꝓhēꝫ ſe ſpūalibus. dr̄ tūc ꝯtrit⁹. Job. 16. Ego ille quōdā opulēt⁹. ſ. in tꝑalibus repēte ꝯtrit⁹ ſuꝫ. ¶ Cōtra 3ᵐ opponit hūilitas. ⁊ iō dicit Et hūiliatū de⁹ non deſpicies. qꝛ ſuꝑbis de⁹ reſiſtit: hūilib⁹ aūt dat grāꝫ. Jac. 4. Et eſt ſciēdū ꝙ facit mētionē de corde ⁊ ſpū: ⁊ ſpūs ꝑtiet ad aioſitatē / ⁊ ſic ꝑtinet ad iraſcibilē. Jſa. 25. Spūs robuſtoꝝ: ꝙ ſi turbo ipelleꝫ parietē. Cor ꝑtiet ad ꝯcupiſcibilē: ⁊ ſic dat ꝑ h̄ itelligi. ꝙ qcqd eſt in vi appetitiua. dꝫ deo offerri in ſacrificium.

¶ Benigne fac dñe i bona uolūtate tua ſyon: ut edificent muri hierlm. Tunc acceptabis ſacrificiū iuſtitie oblationes ⁊ holocauſta: ⁊ tunc imponēt ſuꝑ altare tuum vitulos.

¶ Hic ꝓmittit qd̄ debeat facē in futuꝝ. Et p⁹ petit qd̄ ſiēdū a deo. 2° ꝓnūciat ibi Tūc acceptab. Oculus dauid ferebat ad duo. Unū ꝓpinquū qd̄ erat ſingulare: aliū remotū qd̄ erat figuratū. pᵐ qꝛ legit ꝙ dauid edificauit muros ciuitatis hierl̄z: ſꝫ nō ꝯſumauerat: ⁊ hijs ꝯſumatis edificādū erat tēplū. ⁊ ideo dicit Fac i bona uolūtate tua ut edificent muri hierl̄z. Et tūc edificatis muris edificabit tēplū. ⁊ tūc acceptab ſacrificiū ⁊c. Et h̄ totū erat figurale. Sꝫ ſi referam⁹ ad figuratū. ſic dicēdū eſt ꝙ eſt duplex hierl̄z. ſ. celeſtis. Gal. 4. Jlla que ſurſū eſt hierl̄z libera eſt que ē mr̄ nr̄a. Alia eſt pñs eccl̄ia exēplata ab illa. Apoc. 21. Uidi ciuitatem ſcāꝫ hierl̄z ⁊c. Et utraqꝫ hēt muros. Muri celeſtis hierl̄z ſt̄ munimēta eīnitatis ⁊ imortalitatis: quā ꝯſequunt ſē ſci ꝑ chūm. Ro. 8. Qui ſuſcitauit ieſū chūm viuificabit ⁊ mortalia corꝑa nr̄a. Muri pñtis hierl̄z. ſ. eccl̄ie ſūt ſacre gr̄e ⁊ doctores. Ezech. 13. Nō aſcēdiſtis ex aduerſo nec oppoſuiſtis muꝝ ꝓ domo iſrl̄: ut ſtaretis in ꝑlio. Edificationē iſtoꝝ preuidebat ſpū ꝓphie. Jſa. 56. ¶ Ad h̄ ḡ ꝙ edificent iſti muri tu dñe fac benigne. i. oñde benignitatē hāc. quā benignitatē apl̄us Tit. 3. dicit ipletā. Appuit benignitas ⁊ hūanitas ſaluatoris nr̄i dei. Et h̄ nō ꝑ merita nr̄a: ſꝫ ꝑ tuā uolūtatē bonā. Ro. 12. Ut ꝓbetis que ſit uolūtas dei bōa ⁊ bñplacēs ⁊ ꝑfecta. pᵉ Thel. 4. Hec eſt uolūtas dei ⁊c. Et h̄ facias ad h̄. ut edificent muri hierl̄m. uel militātis uel triūphātis. Sed qd̄ erit? Tūc acceptabis ſacrificiū iuſtitie. Hoc āt tripliciter exponit: ⁊ duo pmi modi ꝑtinēt ad eccleſiaꝫ pñteꝫ. Uno mō ꝙ h̄ referam⁹ ad ſacrificium: nō quo trucidant pecora: ſꝫ quo occidunt hoies ꝑ chūm. ⁊ in h̄ eſt duplex gradus: qꝛ pᵐ locū tenet ſacrificium chūi. Gal. 2. Dilexit me ⁊ tradidit ſemetipꝫ ꝓ me. ⁊ iō dicit Tūc. i. edificatiōe muroꝝ hierl̄m. i. eccleſie.

In peccō ſ ſiant.

Peccati medicina.

⸤ acceptab ſacrificiuꝫ iuſtitie. ⸥quo chꝰs ſe obtulit:q
iuſt' eſt. Joā.8. Quis ex uob̄ arguet me de pctō? Et
q2 tāte virtutis ē:ut ſatiſfacet ꝓ hoīe: ut iuſtificaret eū.
2m locū tenēt alij ſci:q ſe ꝑꝑ deū obtulerūt i ſacrificiū
vñ dicit ⸤ Oblatiōes. ⸥.i.ꝯfeſſores q ꝯfitēdo chꝛīꝫ quā
tuꝫ in ſe eſt obtulerūt ſe morti:lꝫ nō ſint occiſi. Judic.
5. Qui ſpōte obtuliſtis de iſrl' aīas nr̄as ad pīculū bñ
dicite dn̄o. ⸤ Et holocauſta. ⸥.Jſti ſt̄ martyres. Jo.15.
Maiorē charitatē nemo hēt ꝛc. ⸤ Et tūc acceptab ⸥
qñ iſta ipſi ſci iponēt ſe tanq̄ꝫ vitulos ſup altare tuuꝫ
i.ſup fidē tuā: ꝛ ſup chꝛīm.i.exponēt ſe tanq̄ꝫ vitulos:
ꝑꝑ chꝛīm ꝛ fidē chꝛīiad imolādū. Alio mō ut referaꝫ
quātū ad opa iuſtoꝝ:ꝛ ſic eſt ſenſus. Acceptabis iu-
ſtitiā ſic ſacrificiū:q2 opa iuſtitie ꝛ mīe ſt̄ ſic ſacrificiū
Heb.ult. Bñficētie ꝛ cōionis nolite obliuiſci. talibus
eñi hoſtijs ꝓmeret deꝰ. Et tūc accipies oblatiōes ſꝫ
Grego'. Holocauſtū eſt qđ totū icēdebaꝫ ꝛ ſignat ꝑ
ſectos viros:q totalit' dāt ſe deo. Oblatiōes ſūt illi q
aliqd offerūt ꝛ aliqd reſuāt:ꝛ tūc ſacerdotes iponent
vitulos.i.ꝯuerſos de nouo. ⸤ ſup altare. ⸥.i.ſup fideꝫ
chꝛī.uel tūc ꝓlati maiores iponēt ꝓdicatores inngien
tes doctrīa fidei. ⸤ ſup altare. ⸥.i.ſup ꝯfeſſione fidei.
¶ 3a expō eſt de celeſti hierlm:ꝛ eſt ſenſus. ⸤ Tūc. ⸥
i.qñ edificabunt muri celeſtis hierlꝫ. ⸤ acceptab ſacri
ficiū iuſtitie. ⸥hic q̄ꝫ ſit ſacrificiuꝫ pn̄te:ſꝫ ibi ē tm̄
laudis. Jſa.60. Populus tuꝰ oēs iuſti i ꝑpetuū hēdi-
tabūt t'rā. Et h̄ eſt illō ſacrificium laudis:de quo pſ.
Bti q hītāt in domo tua: in ſecula ſeculoꝝ laudabūt
te. ⸤ ꝛ tūc oblatiōes. ⸥.i.ſcōs miores. ⸤ ꝛ holocauſta ⸥
i.ſcōs maiores acceptab. Et hos offerēt angeli:q hꝰs
dr̄ Matth.13. Triticū aūt ꝯgregate i horreū meum.
Et iſti angeli ⸤ iponēt ⸥ſcōs ⸤ ſup altare tuū. ⸥.i. glīā
celeſtē. Apoc.8. Data ſt̄ ei incēſa multa:ut darent de
orōnibꝰ ſcōꝝ oīuꝫ ſup altare aureū.pſ. Placebit deo
ſup vitulū nouellū cornua ꝓducētez ꝛ vngulas.

¶ In finem pſ dauid cuꝫ venit doech idume-
us ꝛ nunciauit ſauli. venit dauid in domuꝫ
abimelech. 51.

Quid gloriaris in malitia:qui potens
es in iniquitate. Tota die iniuſti-
tiaꝫ cogitauit lingua tua:ſicut noua
cula acuta feciſti dolum.

Hic incipit 2a q̄nq̄gena. Et ſic dictuꝫ eſt in
ꝓnꝰ libri. pꝰ q̄nq̄gena ꝑtinet ad
penitētes. Jſta 2a q̄nq̄gena ꝑtinet ad ꝓficiētes. Circa
q̄s ſt̄ tria ꝑ ordinē vidēda. Nā pm' gradus ꝓficiētū
eſt iuſtificatio. ſcōs gradus eſt exercitiū bonoꝝ opuꝫ.
tertiꝰ eſt ꝯſideratio dīnoꝝ opum. Et ſic iſta q̄nq̄gena
diuidit in tres ꝑtes. pꝰ tāgit de hijs que ꝑtinēt ad iuſti-
ficationē. 2o agit de hijs que ꝑtinēt ad exequutionem
bonoꝝ opuꝫ ibi ⸤ Deꝰ iudiciū. ⸥3o agit de hijs que ꝑ
tinēt ad ꝯſiderationē dīnoꝝ opum ibi ⸤ Deꝰ ſtetit. ⸥
In iuſtificatiōe duo ſt̄ necīa.ſ. auerſio a pctō ꝛ ꝯuer-
ſio ad deū. Et ſic duo ſt̄ i pctō ꝑ oppoſitū.ſ. auerſio a
deo ꝛ ꝯuerſio ad pc̄m. pꝰ ḡ ponit pſalos q ꝑtinēt ad
auerſionē ꝛ deteſtationē pcti. 2o ponit pſalos q faciūt
ſiue ꝑtinēt ſbiectionē deo ibi ⸤ Nonne deo ſbiecta. ⸥
Circa pm duo facit. pꝰ oñdit malitiā pctōꝝ. 2o oñdit
mala que a pctōribꝰ fiunt. ¶ Ex duobꝰ aggrauatur
pctm̄.ſ. ex affectione peccādi: ꝛ ex ꝯtēptu dei. pꝰ ḡ ag-
grauat malitiā pctōꝝ ex pꝰ. 2o aggrauat eoꝝ malitiaꝫ
ex 2o ibi ⸤ Dixit inſipiēs. ⸥ ¶ Titulus. ⸤ In finē itelle Titulus.
ctꝰ dauid cū veniſſet doech idumeꝰ ꝛ nūciaſſet ſauli. ue
nit dauid i domū abimelech. ⸥hec hiſtoria habetur
1. Reg.21. ꝛ.22. qñ.ſ. dauid fugiēs a ſaule. venit i ꝫebe
ubi erāt ſacerdotes ꝛ accepit gladiū golie:ꝛ panes ꝓ-
pōnis ꝛ doech idumeꝰ iterfuit:q iter paſtores erat po
tens. ꝛ ꝯquerēte ſaule. q nullus pugnaret ꝓ eo cōtra
dauid. iſte doech enarrauit quō abimelech ſacerdos
receperat dauid ꝛ dederat ei gladiū golie ꝛ panes ꝓpō
nis ꝛ ſic iratꝰ ſaul mādauit occidi oēs ſacerdotes. Cū
q2 illi nolēt mittē manꝰ ad occidēdū ſacēdotes. iſte do
ech iterfecit oēs ſacerdotes. Sꝫ tñ diuerſitas eſt in ti-
tulo:ꝛ in hiſtoria:q2 ꝓnceps ſacerdotū in hiſtoria vo
caꝫ achimelech in titulo abimelech. Et dicit glo. q h̄
factū eſt vitio ſcriptoꝝ uel ꝑꝑ myſteriū. Nā ꝑ dauid
ſignaꝫ chꝛīs. tū q2 uſus eſt offō regie dignitatis. tuꝫ ēt:
q2 uſus fuit dignitate ſacerdotali comedēdo panes ꝓ
pōnis. Doech iterꝓtaꝫ motꝰ:idumeꝰ terrenꝰ:ſaul pe
titio. Abimelech pr̄is mei regnū. Per doech ḡ q fuit
motꝰ a trenis cū veniſſet dauid.ſ. chꝛīs ad abimelech
i.ad iudeos q eſt pr̄is mei regnū. ⸤ nūciauit ſauli. ⸥.i.
morti q ipſi manibꝰ ꝛ v̄bis accerſierūt eū ꝛ occiderūt
eū. Uel ⸤ doech. ⸥.i. antichꝛīs q cōmouebit i fine mūdi
t'renos. Cū veniſſet chꝛīs in eccleſiā nūciauit diabolo
q ꝑſequet eccleſiaꝫ. Et ꝓncipalit' itelligiꝫ totꝰ iſte pſ
de malis q ꝑſequunꝫ chꝛīꝫ:uel i ſe uel i mēbris. ¶ Di Diuiſio pſ.
uidit autē pſ iſte in ꝑtes duas. In pꝰ agit de malitia
pctōris q ad iniq̄tatē afficiꝫ. 2o agit de iuſtitia ſcōꝝ ibi
⸤ Ego aūt ſic oliua. ⸥Circa pm duo facit. pꝰ agit de
culpa maloꝝ. 2o de eoꝝ pena ibi ⸤ Propterea deſtruet
te. ⸥Sciendū eſt aūt q in hoīe q afficiꝫ ad pctm̄ tria ꝑ
ordinē ſequuntur. pm eſt delectatio pcti. 2m eſt cogi-
tatio de pctō:q2 i illis cogitamꝰ que diligimus. 3m eſt
glōatio de ꝑpetratiōe pcti. Quilibet gaudet nālit' cuꝫ
facit qđ amat. Sic ḡ ꝓcedit ab ultimo ad pm de glīa
maloꝝ i actu pcti. 2o de cogitatiōe circa pctm̄ ibi ⸤ to-
ta die. ⸥3o de amore pcti ibi ⸤ Dilexiſti. ⸥Circa pmū
duo facit. pꝰ ponit potētiā alioꝝ ad male faciēduꝫ. 2o
oñdit q qdā glīanꝫ de malo ope. Quidā aūt ſt̄ prom
pti ꝛ fortes ad mala ꝛ ad bona debiles. Dic ḡ. ⸤ Tu
pctōr q potēs es i iniq̄tate. ⸥Dic.3. Feciſti mala ꝛ po-
tuiſti. Jſa.5. Ue q potētes eſtis ad bibēdū vinum ꝛc.
Tu ḡ q ſic es potēs. ⸤ Quid. ⸥.i. q̄re. ⸤ glīaris i mali-
tia. ⸥Uñ hōes verecūdari ꝛ ꝯfūdi ꝛ triſtari. Prouer.
2. Letanꝫ cū male fecerit. ꝛ exultāt in rebus peſſimis.
⸤ Tota die iniuſtitiā. ⸥Dic oñdit 2m qđ ꝓmiſit ſuꝑ
i. q nō ſolū glīanꝫ in malitijs:ſꝫ cogitāt quō male faci
ant. Et pꝰ ponit aſſiduitatē cogitatiōis ſine iterpola-
tiōe. vñ dic ⸤ tota die iniuſticiā cogitauit ligua tua. ⸥
Improꝓe dr̄. q ligua cogitet:q2 cogitare ꝑtiet ad cor.
ꝛ iđ pōt duplr̄ itelligi. ⸤ Ligua tua. ⸥.i. cor tuū qđ in li
gua manifeſtaꝫ. Eccl.21. In ore fatuoꝝ cor eoꝝ:q2 eſt
vnum cū ligua. i. paratuꝫ hēt cor ad loquutionē. Uel
⸤ lingua cogitauit iniuſtitiā. ⸥inquātū excogitata loq
tur. ⸤ tota die. ⸥Et ſpālit' q2 docet ꝑ liguā peccare. 2o
exeq̄t efficacit' que cogitat. vñ dic ⸤ Sic nouacla acu
ta feciſti dolū. ⸥Et hic ē ſiſtendo quātū ad tria. pꝰ q2
⸤ nouacula acuta. ⸥.i. raſoriū efficacit' ꝛ cito icidit: q2
nullus pilus reſiſtit ei. Sic doech nō eſt reueritꝰ ſacer
dotiū nec timorē dauid nec aliqd:ſꝫ iterfecit oēs ſacer
dotes. Mich.2. In luce matutia faciūt illud. i. ſtatim
Uel ⸤ ſic nouacula acuta ꝛc. ⸥q2 ſic nouacula radit pi
los. ita mali dolum acuūt ꝯ iuſtos. i. ꝑſequutores im
mittūt: ſꝫ h̄ uere faciūt ſic nouacula que pilos ſupflu-
os radit:q2 nō niſi ſuperflua. i. tꝑalia pñt pctōres ſcōꝫ
auferre. ſpūalia v̄o nunq̄ꝫ. ſꝫ ſicut nouacula ꝛc. q2 pro
mittit purgationē tm̄. ſꝫ ſic inexꝑti barbitōſores inci
dūt carnē. ita mali faciūt q ſuis machīationibꝰ carnē
iuſtoꝝ. i. famā ſuā iniq̄ lingua ſtudēt icidē. pſ. Loquū
tur pacē cū ꝓximo ſuo ꝛc. Hieroꝰ hēt. ⸤ Quid glori-
ris in malitia potēs mīa dei tota die. ⸥Et hic eſt ſēnſ

q.d. Tu q potēs es in malo: qd gloriaris in malitia: Mīa parata eſt ad quā potes conuerti.

¶ Dilexiſti malitiā ſup benignitatē: iniquitatē magis q̄ʒ loq equitatē. Dilexiſti oīa verba p̄ci pitationis: lingua doloſa.

¶ Hic agit de affectu malitiue peccōris ad nocēdū, p̄rio Et hic affect⁹ in duob⁹ ꝯſiſtit. ſ. i exteriorib⁹ ⁊ interiori b⁹. p̄⁹ q̄ i exteriorib⁹ oñdit ſbtractionē mīe ⁊ ſbtractio nē iuſtitie. Dic̄ ḡ. Dilexiſti malitiā ſup bēignitatē. Benignitas. i. bona igneitas: ⁊ ſic facit liqueſcē aīum hois ad bona coicāda. malitia ecōuerſo mouet ip̄ꝫ hoiſ ad nocēdū. Et iſti mali ⁊ peccōreſ plus malitiā q̄ʒ bonitatē. i. bēignitatē dilexerūt: qꝛ magis ſt p̄ōpti ad malū q̄ʒ ad bonū: eo q ſt frigidi ⁊ remiſſi. Job. 20. Cū dulce fuerit i ore ei⁹ malū abſcōdit illō ſb ligua ſua. Quātū ad ſbtractionē iuſtitie dic̄. Dilexiſti loq iniq tatē magis q̄ʒ loq equitatem. p̄s. Qui diligit ini. odit aiaʒ ſuā. Quātū ad iteriora dic̄. Dilexiſti oīa vba p̄ cipitatiōis. trahēdo alios i mortē: ſic docēdo: ītrū in malū culpe. 1. Cor. 15. Corrūpūt bonos mores collo quia praua. Uel p̄cipitēdi teip̄ꝫ. Et iō dic̄. ligua dolo ſa. Et tu q es liguoſus ⁊ doloſus: ul̄ h̄ facis p liguā doloſam. Hie. 9. Sagitta vulnerans lingua eorum do lum loquuta eſt.

¶ Propterea deus deſtruet te in finem: euellet te ⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo: ⁊ radi cem tuam de terra viuentium.

¶ Sup̄ egit p̄s de malitia peccōꝝ: hic aūt agit de pena eoꝝ. Et circa h̄ duo facit. p̄⁹ ponit ip̄oꝝ maloꝝ penā. 2⁹ oñdit pene utilitatē ibi. videbūt. Circa p̄ᵐ duo fac. p̄⁹ ponit maloꝝ penā. 2⁹ ponit modū puenīēdi in illā ibi. Euellet te. Dic̄ ḡ. ppterea. ſ. qꝛ dilexiſti malitiā ⁊c. ⁊ dilexiſti vba p̄cipitādi alios. Deus de ſtruet te i finē. ſ. i ppetuū. p̄s. Deſtrues illos ⁊ nō edi ficab eos. Et merito p̄cipita eos dñe ⁊ diuide liguas eoꝝ. Modus qꝛ. euellet te. Ubi notādū q p̄⁹ po nit iſta deſtructio quātū ad ip̄ꝫ modū. 2⁹ quātum ad amiſſionē futuroꝝ. ¶ Quātū ad p̄ᵐ duo ꝯſiderāda ſt. Quãq ꝫ eni ꝯtigit q boīes hāt aliq̄ ſūdamēta in ſua pſpitate: ſic amicos ⁊ diuitias ⁊ hī⁹. Et iō cōparanť ra dici: qꝛ p h̄ radicati ſūt i hiſ. ⁊ iō dic̄. Euellet te. ab oīb⁹ iſtis i qb⁹ ⁊ p q̄s eſ i pſpitate radicat⁹. Job. 19. Quaſi arbori euulſe abſtulit ſpeꝫ meā. Hie. 1. Ut euel las ⁊ deſtruas ⁊c. 2⁹ emigrat p̄⁹ amiſſiōe. i. trāſfert to tal̄r vñ. emigrabit te. ſ. faciet te trāſire. de tabna clo tuo. ſ. de domo ⁊ de ſtatu ⁊ de dignitate tua. Iſa. 22. Expellā te de ſtatiōe tua. Job. 22. Oculꝰ q eū vide rat nō videbit. Alia lr̄a hēt. De tabnaclo ſuo. ſ. ec clīa. Apoc. 21. Ecce tabnaclm̄ dī cū hoīb⁹. Nūc bōi ſt malis pmixti: ſꝫ i fine mali excludenť ab ecclīa: ubi nūc ſt nūo nō merito. Quātū ad amiſſionē futuroꝝ dic̄. Et radicē tuā de ſra viuētiū. ſ. euellet. Per ra dicē itelligiť hic charitas que eſt radix oīuꝫ bonoꝝ. 1. Cor. 13. In charitate radicati ⁊c. Hāc auſer deꝰ de tra viuentiū: qꝛ auſet tibi donū charitatis qꝺ dedit. Itē a bōis auferet cupiditas q̄ pōt p radicē ſignari. 1. Thi. ult. Radix oīuꝫ maloꝝ cupiditas. Hāc deꝰ viris ſpūa lib⁹ aufert. qꝛ q ad tꝑalia ſtudēt nō pñt puēire ad ſrā viuētiū: qꝛ q uolūt diuiteſ fieri icidūt i tētationē i qb⁹ cupiditatib⁹ radicantur mali. ſ. antichriſtus ⁊ diabolus. Job. 5. Uidi ſtultū. i. peccatorē: firma radice ⁊ male dixi pulchritudini eius ſtatim.

¶ Uidebūt iuſti ⁊ timebūt: ⁊ ſup eū ridebūt ⁊ dicent: ecce homo q nō poſuit deū adiuto rem ſuū. Sed ſperauit in multitudine diui tiarū ſuaꝝ: ⁊ preualuit in uanitate ſua.

¶ Hic ponit fruct⁹ pene. Nā deꝰ punit hic ⁊ p̄nunciat penas pp utilitatē iuſtoꝝ. p̄⁹ pp metū pene: qꝛ. Et ti mebūt. Et h̄ pōt trāſferri ad ſtatū pñtis vite in q̄ ti mēt iuſti hñdo reuerētiā ad deū: ⁊ ōcidūt a ſtatu in q̄ ſūt. Ro. 11. Noli altū ſapere: ſꝫ time. Sꝫ illi q ſūt in p̄ria nō timēt ab aliq̄ ſtatu cadē: qꝛ ſūt i pfectiōe gr̄e cōfir mati: qꝛ nō ſepabunť: ſꝫ reuerētia filiali timebunt. p̄s. Timor dñi ſctūs ⁊c. Et reuerebunť dei iuſtitiaꝫ. Tū ſpālit⁹ i pñti vita timēt. 2⁹ pp deſpectionē pcī ⁊ pñtis pſpitatis. Et p̄⁹ ponit deriſio. 2⁹ ponit cā deriſionis ibi. Ecce. ¶ Quātū ad p̄ᵐ. Sup eū. ſ. ꝯ eūꝫ. ſ. peccōres videbūt. i. ꝯtēnent ei⁹ fiduciā ⁊ pſpitatē. Et h̄ ſpālit̄ fiet i futuro. p̄s. Letabiť iuſt⁹ cū viderit vindictā Job. 22. Uidebūt iuſti ⁊ letabunť ⁊ deridēt. p̄⁹ peccōꝝ ſupbiā. 2⁹ uanā fiduciā ⁊ eoꝝ fragilē glīā. Supbiā: qꝛ nō ſpabāt in deo: ſꝫ de ſe ꝯfidebāt. Et dicēt iuſti. Ecce hō q n̄ poſuit deū adiutorē ſuū. ſ. nō poſuit q idigēt dei auxilio. p̄s. Labia nr̄a ⁊c. Deut. 32. Dere liqt deū fctōrē ſuū. De uana fiducia. vñ dic̄. Sꝫ ſpa uit i mltitudie diuitiaꝝ ſuaꝝ. Prouer. 11. Qui ꝯfidit i diuitijs ſuis corruet. 1. Thi. ult. Diuitib⁹ huiꝰ ſecli p̄ci pe ⁊c. De uana glīa mala facē ⁊ deo pmit. ēte p̄ualuit vñ dic̄. Et p̄ualuit i uanitate ſua. Et de h̄ deriden tur. p̄s. Dñs ſcit cogitatiōes hoīuꝫ. qm̄ uane ſūt. Ul̄ p̄ ualuit ⁊c. ut referať ad auarum: q quātū ad aliqd p̄ ualet oīb⁹ alijs peccōrib⁹. Eccī. 10. Auaro nihil ē ſce leſti⁹. Et ex q̄ ad h̄ iducit icidit i alijs facile. Uel pōt referri ad antichriſtū: qui preualet oibus alijs.

¶ Ego aūt ſicut oliua fructifera in domo dei: ſpaui in mīa dei i eternū ⁊ i ſeculū ſecli. Cō fitebor tibi in ſeculuꝫ qꝛ feciſti: ⁊ expectabo nomē tuū qm̄ bonū in ꝯſpectu ſcōꝝ tuoruꝫ.

¶ Hic agit ō ſcitate bonoꝝ. Et p̄⁹ oñdit qd agūt i pñti 2⁹ qd pmittūt ibi. Cōfitebor. Duplex bonū faciūt ſci i pñti ecclīa. p̄⁹ i h̄ q bñ ſe hñt ad p̄rimū fructificā do i eis. Et iō iuſt⁹ cōparať oliue. q.d. Peccōr ſic euel liť ſine fructu: ſꝫ ego ſic oliua fructifera i domo dei. ⁊ cōparať oliue pp piguedinē. Nā oliua ſemp hēt fru ctū pīgue. Judicū. 9. Nō poſſū deſerē piguedinē meā Hie. 11. Oliuā uberē: pulchrā: fructiferā: ſpecioſaꝫ: uo cauit dñs nomē tuū. Hoc tñ cōparať oliue pp fructū ſpālit̄: qꝛ ex oliuis fit oleū p qꝺ ſignificať mīa. ex q̄ iu ſti pūidēt alijs ⁊ fructū faciūt in ecclīa. Jo. 15. Poſui vos ut eatiſ ⁊ fructū afferatiſ. Et hūc fructū fecī. i do mo dei. nō i mūdo. p̄s. Elegi abiect⁹ eē i domo dei. Itē q̄ ad deū. iuſti i mūdo iſto faciūt aliū bonū ſperā do. ſ. i eo. vñ dic̄. Spaui i mīa dei. nō meis meritꝭ: ſꝫ illius mīe. Tit. 3. Nō ex opib⁹ iuſtitie que fecim⁹ nos ⁊c. Et hec mīa eſt i etnū. Et pōt h̄ dupl̄r exponi. Uno mō ut deſignať eternitatē. ⁊ ſic pōt referri eternitas ad eternā mīe dūie q̄ eſt etna. Hie. 31. In charitate p petua dilexi te. iō attraxi te miſerās. Alio mō ut refera tur ad effectuꝫ mīe. Aliqñ ex mīa dei ꝯcedunť bona etna. ⁊ ſic. i ſeculū ſecli. ſ. p mea ſecla. Cōfitebor. Hic pmittit qd ſit factur⁹ ⁊ pmittit duo. Unū refert ad p̄terita: ⁊ h̄ eſt gr̄aꝝ actio de bñficijs collatis. Pro pter h̄ dic̄. Cōfitebor tibi i ſeculū. ſ. referā tibi lau deſ. Et h̄: qꝛ tu. feciſti. ſ. q eſſeꝫ oliua fructifera i do mo dñi: ⁊ q ſpo i mīa dei. Aliō refert ad futura. Ex pectabo nomē tuū. qm̄ bonū eſt. Expectat nomē ie ſu eē ſalutare ſuū. Et h̄ ſpālit̄ ꝯtingit in illis q ſunt in p̄ria. vñ dic̄. Qm̄ bonū eſt i ꝯſpectu ſcōꝝ tuoꝝ qui vi dēt ipſaꝫ eētiā bonitatis. vñ nō pōt niſi dilige deū.

FINIS.

Regiſtrum

a
Diui thomae
Angelici
Pſalmus
b
excedit
que attingere
paratus
c
aut quid
re iudi
Hic oſtendit
d
Primo
ſunt.
Conſequenter
e
l.in operatione
nis aſſumptione
prophetas
f
Ad deum
dicas: &
aut vocatio
g
iraſcibilis:
[Qm̄ ego]
2° cōmemorat

h
certum eſt
q: facit
pulchrit:
i
ſed ē: ubi
ponit ipſum
do. Et
k
quod eſt
periculum
eligetur
l
dolorem
Omnis
continuando
m
in deum
mea ſciens
In deo
n
interpretatur
deſcribit
Venient in
o
arietum
In precedentib⁹
Hic petit

Explicit Explanatio ſanctiſſimi doctoris Thome Aquinatis Almi or. pre. In pſal-
mos. 51. (Vulgo tres primos nocturnos) qui (morte vetante) reſiduum ipſius
pſalterij complere non potuit: accuratiſſime nuperrime ſuo nitori reſti-
tuta: per Reuerendum in chriſto patrem magiſtrum Auguſtinum
de Finizano: ſacre pagine profeſſorem: ordinis heremitarum:
in cenobio. s. Stephani de Venetijs regentem: ac ca-
ſtigatiſſime in Inclytis Venetijs per Simonem
de Luere impreſſa: ſtudio: & ere domini
Alexandri Calcedonij. 3. k(a)l(endas) ſextilis
1505. Leonardi Laure-
tani principatus
Anno. 4°.

